

د. قحطان عبدالرحمن الدوری

بیر و باوهری ئیسلامی و مزهه به کانی

وه رگیرانی

زیار عزیزخان مهاجر

بیروباوہری ٹیسلامی و
مہزہ بہ کانی

سده بیست و نهمین از زنجیره‌های همزری‌ها و همدری‌ها

⊗ ده و نه مندرکدنی کتبخانه‌ی کوردیه به گنگترین و کاریگرترین ده‌تی نه و کیستانه

که در شش‌تی سررینی همزری‌ها و چهری‌سلامین .

⊗ ناشناکردنی خوینت رو لاوی موسلمانی کورده به ده‌تی نه و کیستانه

که سرچاوه‌ن بو رو شنبیری اسلامی و سازینه‌ری برابونی میسلامین .

⊗ شماره‌زا کردنی برآسته و خوئی لاوی کورد به م سرچاوانه ، نازاد کردنیانه

که گشت کتوت و به ندو بو چونی ته سکی حزبا یه تی و تاکره وی و به و گکه ریایی .

⊗ بناغیه یک بنی بو نیادمانی که سایه تیکه نی اسلامی به سیر بو هر تاکیکه

موسلمانی کورد ، ناتوانای نه نجامرانی نه و گوزا حکاریانه هبنی ، که خوای

به روه ردگار پی نی سپاردوه .

ده‌گه‌ل ریزوته قدیرمان بو پیر و برای نوسه رانی نه م زنجیره‌یه ، مبرچش نیه

نیتمه پابندی همه موبیر و بو چونه کانیان پین .

باده ستوره شمان له وه درگرتن فرمایسته که سی خوای به روه ردگار نیته .

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ
هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾

الفنیر

بیروباوهری ئیسلامی

و

مەزھەبەکانی

نووسینی

د. قحطان عبدالرحمن الدوری

بە کوردی کردنی

زیبار عزیزخان مهاجر

بیروباوہری ئیسلامی و مزہبہکانی

د. قحطان عبدالرحمن الحوری	نوسین
زیبار عزیزخان مهاجر	بہکوردی کردنی
نوسینگہی تہفسیر بو بلاؤکردنہوہو راگہیانندن / ھوئیر	بلاؤکردنہوہو
نہوزاد کوئی	خ
تراپزوں	نہخشہسازى بہرگ :
جمعہ صدیق کاکہ	نہخشہسازى ناومرؤک :
یہکہم ۱۴۳۶ھ - ۲۰۱۵ز	نورہ و سالی چاپ :
۱۵۰۰ دانہ	تیراژ :

لہ بہرپوہبہرایہتی گشتی کتبخانہ گشتیہکان ژمارہی
سپاردنی (۷۷۹) سالی ۲۰۱۲ پیدراوہ

ماقی لہ چاپدانہوہی پاریزراوہ

نوسینگہی تہفسیر
بو بلاؤکردنہوہو راگہیانندن
ھوئیر - شہنامی دادگا - زیر نوٹیلی شیرین پلاص
Mob: +964 750 460 51 22
Tel: +964 750 818 08 66
www.tafseer-pub.com
tafseeroffice@yahoo.com

به ناوی خوای به خشندهی دلوقان

پیشه کی وهرگیږ

سوپاس و ستایش بۆ خوای زانا و خاوهن توانا، درودو سلاو برژی به سهر پیغمبهری خاوهن په یامی رهوا و، به سهر خانه واده و یاران و شوینکه وتوانی تا رژی جیا کردنه وی رهواو نارپهوا.

مرؤف له گهل داگیرسانی چرای دیدی و ههنگاونانی بۆ ناو شانوی جیهانی دنیا پیویستی به بهرنامه یهك هه بوو، تا بواره کانی ژیانی خوئی پی ریکبخت و ریگهی خوئی پی روشن بکاته وه، له سهرجه م لایه نه کانی گوزهرانی دا په نای بۆ ببات. بویه خوای گه وره له ریئی نیردراوه یهك له دوا یه که کانی په یامی ئاسمانی رهوانه ده کرد، تا به پیغمبهری کۆتا سهردهم ئاینی ئیسلامی وهك دوا بهرنامه رهوانه کرد، تا ببیته مه شخه ئی ریئی و، کاروانی ژیان نه که ویته گیژاوی سهرگهردانیه وه.

په یامی ئیسلامی هاتوو تا برینی پرسیاره کانی مرؤف ساریژ بکات، بواری بیروباوه ری به ته وای بۆ روون بکاته وه، به مەش لایه نی دهروونی مرؤف به سهیته وه، دواتر مرؤف سهرقالی چاک به کاره یانی کیلگهی دنیا بیته له پینا و به ره می باش له دواروژدا، ئاینی ئیسلام به نده له دهست گری و گۆله کان رزگار دهکات و ده یخاته سهر ریگهی سهرکه وتن به ره و لوتکه، به هوی به کردار کردنی تواناکان و پاراستنی له خو سهرقالت کردنی به جیهانی خه یال.

ئاینی ئیسلام هیچ که لینیکی له بابته تی بیروباوه ردا جی نه هیشتوو، به لگو به تیرو ته سه لی و به به لگهی سه لینراو چه سپاندوو یه تی، ئەم بیروباوه ردهش کاری دروست کردنی دهروونیکهی ده ریا ئاسایه، که ههرگیز لایه نی رۆحی ئەم دهروونه نووستنی بۆ نییه، به مەش ههر شتیك ببیته مایه ی بۆگهن و پیس کردنی بیروباوه رده کی ئەوا راسته وخۆ ئەو شته

رەتدەكاتهو، تەنھا شتېك پەسەند دەكات كە بېروباوەرەكەى چاڭاكتىر بىكات، ھەرۈك چۆن دەريا ناخى ناكاتە ھەمبانەى ماسى مردوو، بەلكو لە زووترىن كاتدافرىي دەدات.

بېروباوەر چاۋگى چاكسازى رۇخە، جا ئايىنى ئىسلام كەسېك لە باوھش ناگرىت كە رۇخى پوكابىتەو كەچى ئايىن تەنھا شوناسى بىت و رۇخى بۇ ساتىكىش لەناو شەپۇلەكانى خواپەرسىتى دا مەلەى نەگردىت و تىكەلى توخى بەندايەتى خوا نەبووبىت. ئايىنى ئىسلام رۇخ و دەروونىك پىدەگەيەنىت كە بەرزە فر بىت و نزمى و داتەپىنى بەلاو پەسەند نەبىت.

جا بېروباوەر كار لەسەر روونكردەوھى ئامازەكان و شىرۇفەى مەتەلەكان دەكات و راپدەگەينىت دىندارى برىتى نىيە لە سەر خستەنە سەر زەوى، بەلكو برىتییە لە خستەنە سەر زەوى ئەو شتەى لە ناو كەللەى سەردايە.

لەبەر گرنگى ئەم لايەنە ھەلسام بە وەرگىرانی ئەم كىتیبە، كە (دانەر) خوا پاداشتى بەچاكە بداتەو تەوانىوھەتى بە رۇشنى بېروباوەرپى ئىسلامى بە راپەر (مەزھەب)ەكانىوھە بخاتەرپوو، ھەر چەندە پىشتر ھەلسام بە وەرگىرانی كىتیبى (أصول الدين الإسلامى) كە دانەر بە ھاوبەشى لەگەل (د.رشدى عليان) نووسىويانە، لەگەل ئەوھشدا ھەر سوربووم لەسەر وەرگىرانی ئەم كىتیبە بەھۆى ھەزارى كىتیبخانەى كوردى لەم بواردە، بەو ھىوايەى بتوانم ھىچ نەبىت خزمەتېكى كەم پىشكەش بكەم بە ئايىنى خواو كىتیبخانەى كوردەوارى بكەم.

شاھەنى باسە وەرگىرانی كىتیبىكى لەم جۆرە بۇ كەسېكى كەم تەواناى وەك من (وەرگىر)^(۱) پىويستى بە يارمەتییەكى زۆرى ھاوھل و مامۇستايان بوو، لەلای خۇشمەوھە سوپاسيان دەكەم و داواشم وایە خوا پاداشتيان بداتەوھە، بەتايبەت ئەم مامۇستا بەرپزانە كە شەونخونيان بەدىار

(۱) بۇ رافەى ئايەتەكانى قورئانى پىرۇز سوودم بىنىوھە لە: خولئاصەى تەفسىرى نامى، دانراوى مەلا عبدالكرىمى مدرس. تەفسىرى ئاسان بۇ تىگەيشتنى قورئان، نووسىنى بورھان موھەممەد ئەمىن. (وەرگىر).

پیداچوونه ووهو هه له چینی نه م بهرهمه دا کردوو: (م. مهاجر موحه ممهد، م. ره قیب ره سول
رهوستایی، م. نینعام موحه ممهد، م. مه لا محمود).

زیبار عزیزخان

پيشه‌کلی نووسه

سوپاس و ستایش بۆ خوی جیهانیان، دروودو سلاو له گهورهی پیغمبه‌ران و له‌سه‌ر خانه‌وادهو هاوه‌له روو سپی و به‌ره‌که‌تدارو راست‌ه‌وه‌کان، له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ش که به چاکه شوینیان ده‌که‌ون تا رۆژی دوايي.

ناینه ناسمانیه‌کان هاتوون تا عه‌قلی مرویی رزگار بکه‌ن له چاله‌کانی گومرایی و شه‌وه‌زنگه تاریکیه‌کان. ئیسلامیش وه‌ک کۆتا شه‌ریعه‌ت، ناینیکه چاکسازی ده‌روون و حه‌سانه‌وه‌ی دل و ریکخستنی جیهان له‌خۆ ده‌گریت.

بۆیه روونکردنه‌وه‌ی ئه‌و شتانه‌ی گرته ئه‌ستۆ که له میانه‌یاندا لایه‌نه‌کانی ژیا‌نی مروّف ریکده‌خه‌ن له هه‌ر سۆ لایه‌نه‌وه:

١ _ بنه‌ما بیروباوه‌ریه‌کان (الأصول الاعتقادیة): ئامانجی ئه‌م لایه‌نه‌ چه‌سپاندنی بیروباوه‌ری ئیسلامییه، به هینانه‌وه‌ی به‌لگه‌ی دُنیا‌که‌ره‌وه‌و لادانی گومان له به‌رده‌می دا.

٢ _ بنه‌ما ره‌هوشتییه‌کان (المبادئ الخلقية): ئامانجی ئه‌م بنه‌مایانه‌ش بریتییه له بلاوکردنه‌وه‌ی چاکه‌کاری و خوو ره‌هوشته به‌رزه‌کان و دوورکه‌وتنه‌وه له خراپه‌کاری و ره‌هوشته نزم و په‌سته‌کان، ئه‌مه‌ش به‌هۆی چاندنی ئه‌و سیفه‌تانه‌ی که ده‌بنه سه‌رچاوه‌ی کاره چاکه‌کان له ده‌رووندا، وه‌ک: ده‌ستپاکی، به ئه‌مه‌ک بوون، دادگه‌ری، خاکی بوون، لیبوره‌یی، یارمه‌تی یه‌کتری دان، یه‌کتر خو‌ش ویستن.... تاد.

٣ _ حوکه‌م کردارییه‌کان (الأحكام العقلية): ئامانجی ئه‌م لایه‌نه ریکخستنی کۆمه‌لگه‌یه له هه‌موو بارودۆخیک و له هه‌ر کات و شوینیکدا بیت، وه‌ک ریکخستنی په‌یوه‌ندی مروّف له‌گه‌ل خوی به‌دییه‌نه‌ریدا له میانه‌ی په‌یره‌ویکی رۆحی. په‌یوه‌ندی مروّف له‌گه‌ل برا مروّفه‌که‌ی تریدا له میانه‌ی په‌یره‌وی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه. په‌یوه‌ندی مروّف به سه‌روه‌ت و سامانه‌وه له میانه‌ی

په پره ویکي نابووریدا، ههروهه پهیوهندی مروّف به سهروکایهتی دهوئت له میانهی بهرنامهیهکی سیاسی... .

بهم پییهش ئاینی ئیسلام به دادگری و دلوفانیهکهی ههموو لایهنهکانی ژیا نی دنیا و دواروژ له خو دهگریت. ئەمەش سهلینهری ئەو فهرمایشتهی خوی پایه بهرزه که له بارهی پیغه مبه ره ریزداره کهی فهرموویهتی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ الانبیاء: ۱۰۷. واته: ("ئەو موحه ممد (ﷺ) ئیمه تۆمان پهوانه نه کردوو تهنها بو ئەوه نه بیته که ببیته رهحمهت و بهرکهت بو ههموو جیهانیان).

بابهتی کتیبه کهمان بریتیه له لایه نی یه کهم (زانستی بیروباوه ری ئیسلامی) که له م بو ارانه دهکوئیته وه: خواناسی (الإلهیات)، پیغه مبه رایه تی (النبوّة)، روژی دوایی (اليوم الآخر)، مه زه به کانی موسلمانان له هه مبه ر ئەم سی لایه نه.

زانایانی (زانستی کهلام) ئەم لایه نه یان به (بنه ماکانی ئاین) ناوانوه، چونکه بناغیه بو بنه ما رهوشتی و حوکه کردارییه کان.

زانایانی کهلام زور به دوورو دریزی هه لوهسته یان کردوو له سه ر دهقه کانی قورئانی پیروو سونه تی به پیزی پیغه مبه ر، که له بارهی روون کردنه وهی بیروباوه ر هاتوون، تیغه شته نی جیاوازیان هه بووه بو هه ندی له وه دهقانه، ئەمەش خوی له خویدا یه کیک بو له هۆکاره کانی سه ره لئانی مه زه به به جیاوازه کان له میژووی ئیسلامی ماندا، وهک: (خه ورا یجه کان، شیعه کان، مورجیه کان، جه بریه کان، قه ده رییه کان، مو عته زیله کان، ئەشه رییه کان، ماتو ری دییه کان، سه له فییه کان..).

له بهرنامه ی کو لیژدا ئەوه دانرابوو که ده بیته قوتابی فیکری ئیسلامی له بواری بیروباوه رو ئەو مه زه به بانه ی له سه ره تای ئیسلام سه ریان هه لدا بخوینیت.

ئەمەش واى لىكردم كە كتېبىك بنووسم لەبارەى (بىروباوەرى ئىسلامى و مەزھەبەكانى) بەشىوئەيكە كە پىداوئىستىيەكانى ئەو پەيرەووە برپار لەسەردراووە جىبەجى بكات، قوتابىش بەھۆيەووە لەسەر زەوييەكى پتەو بوەستىت لە گۆرەپانى مەلانى فىكرىيەكانى ئەمپرۆى جىهان، بەشىوئەيكە كە بەھۆى ئەم كتېبە لە بىروباوەرە راستەكەى تىبگات كە سەرجاوەى گرتووە لە بەلگە دۇنياكەرەوەكان، ھەرودھا لە ميانەى كتېبەكەدا پەيى ببات بە مەزھەبە جيا جياكانى ئىسلامى، تا بەمەش ئەو گومانانە بتاوينەووە كە لە دەورى ئەو بىروباوەرە پاكە دەوروزىنرىن و گەنگەشە دەكرىن.

لەبەر ئەمە ئەم كتېبە ھەوت بەش لە خۆ دەگرىت:

بەشى يەكەم: دەروازەيكە بۆ بىروباوەرى ئىسلامى، كە ئەم بابەتانەى تىادا ھاتووە: پىناسەكەى، بەلگەكانى، تايبەتەمەندىيەكانى... تاد.

بەشى دووہم: مەزھەبە ئىسلامىيەكان و شىكردنەووە روونکردنەووەى چۆنەتى سەرھەلدىانان، ھەرودھا باسكردنى گرنگترىن ئەو مەزھەبانەى كە پەيرەوى كۆلىزەكە دەستنىشانى كردووە، دواتر خستنەرووى بنەماكانى ئايىن لەلايەن مەزھەبە ئىسلامىيەكان و لەسەر كام بنەما كۆكن و لەبارەى كامەيان ناكۆكن و خستنەرووى ناوەرۆكى ئەو پراجىايىيە.

بەشى سىيەم: ھەقىقەتى ئيمان و باوەر و گرنگىيەكەى لە زياندا.

بەشى چوارەم: خواناسى (الإلهيات)، ئەمانە لەخۆ دەگرىت: بەلگەكانى بوونى خوا، سىفەتەكانى خوا بە سەرجەم جۆرەكانىيەووە، ئەو شتانەى لەسەر سىفەتەكانى خوا كە ئەكە دەبن.

بەشى پىنجەم: پىغەمبەرايەتى (النبوات)، ئەمانە لەخۆ دەگرىت: روون كردنەووەى پىوئىستى مروؤف بە رىنمايى پىغەمبەرايەتى، پىغەمبەرايەتى بە شىوئەيكە گشتى،

پيغهمبەرايەتى بەشيۆەيەكى تايبەتى كە برىتتە لە پيغهمبەرايەتى گەورەمان موخەممەد

ﷺ
(ﻭﺳﺘﺎﻡ)

بەشى شەشەم: رۆژى دوايى، ديمەنەكانى رابوونى قيامەت.

بەشى حەوتەم: كوفرو تەكفىر، حوكمى تەكفىر كردنى ئەهلى (رەوگە) قىبلە، سزاي

هەلگەراوە (المرتد).

بەويەرى توانامەووە كە بۆم كراوە هەولمداوە جەخت بكەمەووە لەسەر ماددە و كەرستە زانستىيەكەى، هەروەها زۆر گەرانهووە بۆ ئەو سەرچاوانەى جىگای پشت پيپەستەن لە مەزەهەبە جياوازەكان، بەوێى پەراويزى زۆرەى لاپەرەكان گران بكەم بە نووسىنى ناوى ئەو سەرچاوانە تاييدا، ئەمەش بە پيداگىرى كردنى زۆرى خۆمەووە لەسەر ئەوێى كە بيمە رينويىن كاريكى سوودبەخش بە قوتابى لە تيگەيشتنى بيروباوەرەكەيدا، هەروەها تا بيمە يارمەتيدەريش لە نووسىنى تويزينهووە زانستىيە بەراوردكارىيەكان، هەروەها بۆ ئەوێى سەرچاوەى ئەو زانيارىيە لاوەكيانەى ئەو كتيبە لەخۆى دەگرىت بناسىت، هەلوپستەش بكات لەسەر راو بۆچوونى خاوەن مەزەهەبەكانى تريش لە بابەتەكەدا.

ئا لەو كاتەدا قوتابى پەيى بە كرۆك و راستى راجيائى نيوانيان دەبات و دەزانىت ئەم راجيائىيە تەنها لە بابەتە لاوەكييەكانە، كە تەكفىر كردنى ئەوێى تر پيويست ناكات، مادەم برۆاى هەيە بە سى بنەماكانى بيروباوەر كە هەموو مەزەهەبە ئىسلامىيەكان لەسەرى كۆكن، ئەويش برىتتەن لە: باوەر بوون بەخوای گەورەو بە پيغهمبەرو بە رۆژى دوايى، نامانجى ئيمەش كۆكردنەووەو ريز پتەوكردنە نەك پەرتەوازەكردن، خوای پاك و بەرز دەفەرموويت:

﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ آل عمران: ۱۰۳. واتە: ("هەول بەدن" هەر هەمووتان بە تووندى دەست بگرن بە ئايىنى خواووە پەرت و بلاو مەبن).

بەئام ھەندى كەس لە نەزانی خۇيانەو ە بۇچوونيان وايە كە ئەو ە راجيايىەى لە نىوان ئەو مەزھەبانە ھەيە راجيايىەكى تەواو دژيەكە و راجيايى جۇرئىتى نىيە، ئەمەش واى لىكردووو ە دەمارگىر بىت بۇ مەزھەبەكەى، بەمەش تاقمى قىن ھەلگىر سەرى ھەلدا و دەستەى بەدگۆيى و لىك خويندن لە داىك بوو، ئەمەش سەرى كىشا بۇ پەرتەوازە بوون و راجيايىەكى تال لە نىوان موصلمانان.

بەئام ئىسلام ئەم تاقمەى فرىدا، زانايانىش نكۆليان لىكرد، چونكە تاقمەكە تەنھا دەنگدانەو ەيەك بوو بۇ چەند شتىك بەدەر لە راستى ئاينى ئىسلامى ەك: كاروبارى سىاسى و ھەواو ھەوەسى كەسى و ھاوشىو ەى ئەم ھۆكارانە.

بۇچوونم وابوو كە پىتى قەشەنگ ھەلبرىرم بۇ ئەم كىتبە و ئايەتەكانى قورئانى پىرۆز بە خەتى (مەصحەف) بنووسم، ھەروەھا رىككارى بكەم بۇ زۆرىك لە نىشانەكان و زۆرىك لە پىتەكان، ئەمەش بەھۆى سوربوونم لەسەر خويندنەو ەى سەلامەت.

ئومىدەوارم خواى گەورە ئەو كارە بە رەزامەندى خۆى قبول بكات و بىكاتە مايەى سوود، رىزى موصلمانانىش رىك بخت و وشەيان يەك بخت، تا ببنە سەرحاودى خىرو چاكە بۇ جىهان ھەروەك چۆن لە سەرەتاي ئىسلام وابوون. بەراستى ھەر ئەو بىسەرو ەلئامگۆى نزاىە.

پ. د. قحطان عبدالرحمن الدورى

پاگىرى كۆلىزى تويژىنەو ەى فىقھى و ياسايىەكان _

زانكۆى ئالوبەيت

(المفرق) _ شانيشىنى ئوردنى ھاشمى

به شى به كه م

ده روزه به كه بو بيروباوه پى ئيسلامى

له سنّ ده روزه پيكديت:

ده روزه به كه م: بيروباوه پى ئيسلامى و به لگه كانى چه سپاندنى:

پيناسه كردنى بيروباوه پى عه قيدى ئيسلامى له پووى زمانه وانى و زارواهيه وه، ناوه كانى زانستى بيروباوه پى، زانستى بيروباوه پى بناغه ي زانسته شه رعييه كانه، گرنكى بيروباوه پى ئيسلامى، تاييه تمه ندييه كانى بيروباوه پى ئيسلامى، به لگه كانى چه سپاندنى بيروباوه پى ئيسلامى.

ده روزه دووهم: په پرهوى قورنانى پيرۆز له خستنه پروو و نمايش كردنى بيروباوه پى ئيسلامى.

ده روزه سيبه م: بارودۆخى بيروباوه پى له سه رده مى پيغه مبه ر (ﷺ) و دواى نه ويش.

دەروازەسى بەكم

بيروباوەرى ئىسلامى و بەلگەكانى چەسپاندنى

پىناسەى بيروباوەرو عەقىدەى ئىسلامى:

لە رووى زمانەوانىيەو:

ئىبن فارس وتويەتى: (عقد) ھەر سى پىت: (ع، ق، د) يەك بنچينەن، ناماژىيە بۇ گرىدان و بەستىنەو بەشىوھىيەكى توند، ھەموو لق و پۆپەكانى بەشەكە بۇى دەگەپىنەو^(۱). نمونەش لەم بارەو:

بەتەكە و مامەلەكە و پەيمانەكەى بەست و گرىى دا: بە تووندى و تۆكمەيى^(۱).

(عاقىدە) و (عاهدە) وەك يەكن كە برىتييە لە گرىبەست (عقد)، كۆپەكەشى (عقود)ە، خواى گەورە دەفەرموويت: ﴿أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾ المائدة: ۱. واتە: (بەوفا بن بەرامبەر بەئىن و پەيمانەكانتان).

گرىبەستى سوپىند خواردن، ھەروەك ئەم فەرمائىشتەى خواى گەورە لەوبارەو ھاتوو: ﴿وَلَكِنْ يُؤَاخِذْكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ﴾ المائدة: ۸۹. واتە: (بەلكو لەو سوپىندانەتان دەپرسىتەو كە بىرو ھۆشتان لای ھەبوو ھو بۇ مەبەستىك وتوتانە).

(۱) معجم مقاييس اللغة مادة (عقد) ۸۶/۴.

(۲) القاموس المحيط مادة (عقد) ۳۸۳.

گريبهستی ماره‌برين و ئەو شتانەى پييه‌وه په‌يوه‌ستن: پيويست بوونى و
په‌كلاكردنه‌وى^(١).

واى بۆ‌چووم: دل و دەر‌وونم له‌سەرى دامە‌زاند^(٢).

هە‌موو ئەو مانايانە نامازەن بۆ تووند گريدان، كه پيچه‌وانەى هە‌لۆه‌شانە‌وه‌يه. (زوبەيدى)
وتويه‌تى: پيشه‌واكانى داتاشينى وشه (اشتقاق) راشكاوانه دەريان بريوه كه گريدان و به‌ستن
پيچه‌وانەى هە‌لۆه‌شانە‌وه‌يه...، دواتر بۆ هە‌موو جۆره‌كانى مامە‌لە و كرپن و فروشتن و شتى
تريش به‌كاره‌يئراوه، له پاشان بۆ سوربوون و باوه‌رى دامە‌زراو به‌كاره‌يئراوه^(٣).

له‌ رووى زاراوه‌پيه‌وه:

زانستى بيروباوه‌ر: زانستىكه له‌گه‌لیدا يان به‌هۆيه‌وه ده‌توانرێت بيروباوه‌ر و عه‌قيده‌ى ئاينى
بچه‌سپيئریت، به‌ خستنه‌رووى به‌لگه و لادان و نه‌هيشتنى گومان. مه‌به‌ست له‌ بيروباوه‌ر
خودى بيروباوه‌ره به‌بۆ كرده‌وه، مه‌به‌ست له‌ ئاينى بوونى ئە‌وه‌يه كه دراوته پال ئاينى
پيغه‌مبەر ﷺ^(٤).

ناوه‌كانى ئەم زانسته:

ئەو زانسته به‌ چەند ناویك ناوئراوه، گرنگترينيان: _

(١) معجم مقاييس اللغة، سەرچاوه‌ى پيشوو. بر‌وانه: أساس البلاغة مادة (عقد)، و المصباح المنير مادة (عقدت)
٤٢١ و القاموس المحيط، سەرچاوه‌ى پيشوو، مادة (عقد).

(٢) المصباح المنير، سەرچاوه‌ى پيشوو.

(٣) تاج العروس مادة (عقد) ٤٢٦/٢.

(٤) المواقف للإيجي ٣٤/١ و ٣٨. و السعد التفتازاني في المقاصد ١/ ١٦٣ بهم شيويه پيناسه‌ى كردووه:
زانستى كلام: زانستىكه هە‌ولئى شارەزا بوون و زانينى بيروباوه‌ره ئاينە‌كان دەدات به‌ به‌لگه دنياكه‌رمه‌كان.

١ فيقهي مهن (الفقه الأكبر): ئىمامى ئەبو حەنىفە ئەو ناوھى لىناوھ، ھەرودھا باسى ئەوھى کردووھ كە: (تىگەيشتن لە ئايىن چاكترە لە تىگەيشتن لە حوكمەكان، چونكە پياو تىبگات لەوھى چۆن بەنداىھەتى بۆ خوا بگات باشترە لەوھى زانستىكى زۆر كۆ بگاتەوھ).^(١)

٢ زانستى بەكتاناسى (التوحيد): بۆيە بەو ناوھ ناوبانگى دەرکردووھ، چونكە ئەم بەشەى ناودارترىن بەشەكانى ئەم زانستەيە، تەنانەت گرنگترىنيانە.^(٢)

٣ زانستى بنەماكانى ئايىن^(٣): بۆيە بەوناوھ ناوئراوھ، چونكە ھەلدەستىت بە شيكردنەوھى بنەماكانى بىروباوھر، ئەويش ئەم بابەتانە دەگرىتەوھ كە پەيوەستە بە خواناسى و پىغەمبەراىھەتى و رۆژى دواىى.

ئەم ناوانانەش لە بەرامبەر زانستى فيقھە كە ھەلدەستىت بە شيكردنەوھى حوكمە كردارىيە لاوھكەيەكان، ھەرودھا لە بەرامبەر زانستى رەوشت و بەرەوخوچوون (الأخلاق و السلوك)^(٤).

٤ زانستى كەلام: بەھۆى چەند ھۆيەكەوھ بەو ناوھ ناوبانگى دەرکردووھ گرنگترىنيان ئەمانەن:

(١) الفقه الأيسر ٤٠، و كتيبي (الفقه الأيسر) ئەبو موتيع لە ئەبو حەنىفە (رەزاي خويان لىبىت) گىراوويەتيەوھ، كتيبي (الفقه الأيسر) خۆى لە خۆيدا كتيبي (الفقه الأكبر)، بەلام بە (الفقه الأيسر) ناسىنرا بۆ جياكردنەوھى لە (الفقه الأكبر) كە ھەمادى كورى ئەبو حەنىفە لە باوكيەوھ گىراوويەتيەوھ.

(٢) شرح الخريدة للدردير و الصاوي عليه ٢٦.

(٣) سەرچاوھى پيشوو.

بەغدادى ناوى (بنەماكانى ئايىن)ى لە كتيبەكەى خۆى ناوھ، ھەرودھا جەمالەدينى زەنويش ناوى (بنەماكانى ئايىن)ى لە كتيبەكەى ناوھ.

(٤) كتيبەكەمان: أصول الدين الإسلامى ١٥.

ا_ گرنگترین بابته که پاجبایی لیکه و ته وهو بووه چهقی گف توگو بابتهی (فه رمایشتهی خوا) و (به دیهینراوی قورئان) بوو، که مشومرو دژه رای لهم باره وه زوربوو^(۱).

ب_ یا خود توانا ده به خشیت له سهر قسه کردن له باره ی چه سپاندنی بابته شرعیه کان و بابتهند کردنی دژه کان، نمونه ی ئەمهش وهک: زانستی لوزیکه له ئاست فه لسه فه دا^(۲).

پ_ یا خود له بهر ئەوه ی زانایانی زانستی که لام دواون لهو شتانه ی که پیشیان له هاوه ئان و شوینکه و تووان له ئاستیدا بی دنگ بوونه. وهک بابته ی سیفه ته کان و قه دمر^(۳).

زانستی بیروباوه ر بناغهی زانسته شرعیه کان:

هه موو زانسته شرعیه کان بنیاتنراون له سهر ئەم زانسته، چونکه بوونی خوا ی به دیهینره ی جیهان و په روه ردگاری خاوه ن توانا و ره وانه که ری په یام به ران و دابه زینه ری کتیه کان له میانه ی زانستی (ته فسیر، فه رمووده، فیه و بنه ماکانی) نه سه لینراوه. به لگو هه مووی له سهر زانستی که لام وه ستاوه و له وهه سه رچاوه ده گریت، جا ئەوه ی شت له ئاین ورده گریت، به بی ئەم زانسته، وهک ئەوه وایه ته لاریک دروست بکات به بی بناغه^(۴).

سووده کانی لیکوئینه وه له م زانسته:

ا_ هاتنه دهر له چاله کانی لاسایی کردنه وهو بهرز بوونه وه بو بهر زایبه کانی یه قین و دنئیایی، که پله ی هه ره بهرزه، هه روهک له م فه رمایشته ی خوا ی گه وردها هاتووه: ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾ المجادلة: ۱۱. واته: (خوا ی گه وره ئەوانه ی ئیمانیان

(۱) المواقف للإيجي ۱/ ۶۰ و شرح العقائد النسفية للتفتازاني ۱۵ و الصاوي على الدردير، سه رچاوه ی پیشوو.

(۲) المواقف، و شرح العقائد النسفية، هه ر دوو سه رچاوه ی پیشوو.

(۳) بروانه کتیه که مان: أصول الدين الإسلامي، سه رچاوه ی پیشوو.

(۴) المواقف و شرحه للسيد الشريف ۱/ ۵۱.

هیناوه له ئیوه و ئەوانهشتان زانست و زانیاریان پێدراوه چەندەها پلەوپایە بەرزیاں دەکاتەوه).

۲_ رېنموونی کردنی ئەوانەى داواى رېنموونی دەکەن و رۆشکردنەوهى رېگە بۆیان بۆ بیروباوەرى ئایین، هەروەها پابەندکردنی سەرکەشەکان بە بەرپاکردنی بەلگە لەسەریان.

۳_ پاراستنی بیروباوەرى ئایین لەوهى گومانەکانى دوژمنان زیانى پێبگەیهن^(۱).

پێناسەکەى ئیجى کە کەمىک پێش ئیستا خرایه‌پروو ئەمەى لەخۆ گرتبوو.

گرنگى بیروباوەرى ئیسلامى:

گرنگى بیروباوەرى ئیسلامى لە ژيانى موسلماندا دەدرەوشیتەوه، هەروەك لەم خاڵانەدا دەیانخەینەپروو:

۱_ رزگارکردنی مرۆف له کۆتى بەندابەتى کردن بۆ جگه له خواى گه‌وره: خواى گه‌وره مرۆفى دروست کردوووه بۆ ئەوهى زهوى ئاوه‌دان بکاتهوه، خواى پاك و بەرز دەفه‌رموویت: ﴿هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا﴾ هود: ۶۱. واتە: (خواى گه‌وره بەرپای کردوون له زه‌ويداوه داواى لیکردوون کە ئاوه‌دانى بکەنه‌وه).

خواى بالادەست و خاوهن شکۆ مرۆفى کردۆته جینشینی خۆى، خواى پاك و بەرز دەفه‌رموویت: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ البقرة: ۳۰. واتە: ("ئەى موحەممەد ﷺ) باسى ئەوه بکە له دێرىن زه‌ماندا" په‌روه‌ردگارت بە فریشتەکانى وت: بەراستى من دەمه‌وێت له زه‌ويدا جینشینیك دابنیم).

(۱) المواقف و شرحه، سەرچاوهى پێشوو.

به‌دیھینراوه‌کانی بۆ مرۆف رام و دەستەمۆ کردوو، خوای بئی هاوتنا دەفەر موویت: ﴿الَّتَرَوَا
 أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَهْرَةَ وَبَاطِنَةَ﴾ لقمان: ۲۰. واتە: (ئایا
 سەرنجتان نەداوە کە بەراستی ھەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا ھەبە ھەر ھەمووی خوا بۆ
 خزمەتی ئێوەی دروست کردوو و ملکەچی کردوو، ھەر وھا بە فراوانی نازو نەعمەتی ئاشکرا و
 پەنھانی بەسەریدا رزاندوون).

ھەر وھا خوای گەورە چەندین توانا و سەیفەتی وای بە مرۆف بەخشیوە کە بتوانیت نەرکی
 خۆی وەک جینشین لەسەر زەوی رابپەرینیت، عەقڵی لە مرۆفدا بەدیھیناوە، بەمەش مرۆف
 توانی پەیی بەشتەکانی دەورووبەری ببات، سەیفەتی خۆوێستی (ئانانیە) لە مرۆفدا دروست
 کرد بەمەش مرۆف دەستی بەسەر سەر وەت و سامانی جگە لەخۆیدا گرت، خوای گەورە
 دەفەر موویت: ﴿وَأَحْضَرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ﴾ النساء: ۱۲۸. واتە: (ھەر چەندە خەلکی بە سروشت
 ھەز بە رەزلی دەکەن و تەنھا بەرژەوێندی خۆیان دەوێت). خوای گەورە توانا و ھیزی لە
 مرۆفدا دامەزراند بەمەش زال بوو بەسەر دەورووبەریدا، ھەر وھا لە کێلگەیی دەروونی مرۆفدا
 سۆزداری و عاتیفەیی بۆ کردوو بەمەش مرۆف خۆشویستن و خۆش نەوێستن و رقی لێ
 بوونەوی ھەبە.

سەرباری ئەمەش پێوێستە بزانی ئەم توانایانە چەکی دوو سەرەن، ئەگەر بە راست و
 دروستی بەکارھینرا ئەوا دەبێتە مایەیی خێرو بەرەکەت، ھەر وھا ئەگەر بە رووی خراب
 بەکارھینرا ئەوا دەبێتە ھۆی ھینانی ئاشووب و خرابەیی وێرانکەر، بۆ نمونە سەیفەتی ھیز
 خاوەنەگەیی پالەدات بۆ ئەوێ ستم لەوانی تر بکات و ملکەچیان بکات و بیانکاتە بەندە و
 مال و سەر وەتیان داگیر بکات و شتە پێرژەکانیان ھەتک و پێشیل بکات، ھەر وەک ئەمە شتیکی
 زانراوە لە میژوودا، کە ئەمە بووئە سەرچاوەی بەدبەختی لە جیاتی ئەوێ بێتە سەرچاوەی
 خۆشبەختی.

بۆیە پېویسته ئەو سیفەتانه بە شیوهیەکی چاک ئاراستە بکرین بەرپووی چاکەدا، تاکە رینگەش بۆ ئەمە تەنھا بیروباوەرد، جا ئەگەر تاك برۆای هەبوو بە بوونی خواو یەکتاییه‌کە و بەو هیج هیژیک نییە جگە لە هیژی خوای گەورە، هەرودها پەرودرگار چاودیریشە بەسەر بەندەکانی و لئیرسینەوهشیان لەگەڵ دەکات لەسەر ئەو کردەوانە ی که لە ژیا نی دنیادا ئەنجامیانداوه، ئەو کاتە ئەو تاکە هەست دەکات که بەندە ی ئەو خواپیه، بەمەش ئەو سیفەتانه ی دەبنە هۆکارو نامرازی خوشبەخی لە ژیاندا و حەزی داگیر کردن و خستنه‌ژیر دەست دەبیتە نامرازیك بۆ بەرپاکردنی ژیا نیکی دادگەرانه، حەز و خواستی هیژو توانا دەبیتە پارێزەری مافەکان، خواستی زانست دەبیتە تیشکی رینیشاندەر. ئا لەوکاتەدا خو بەزلزانه‌کان لە لووتبەرز ی خو یان دینه‌خوار و چه‌وسینراوه‌کانیش لە بچوکی و سەرشو پریه‌که‌یان بەرز دەبنەوه^(۱).

بەمەش مروّف له بەندایه‌تی کردن بۆ جگە لە خوا ی گەورە رزگاری دەبیت، خوا ی بالادەست و خاوەن شکۆ دەفەر موویت: ﴿وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ ۗ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ القصص: ۸۸. واتە: (لەگەڵ خوادا هاناو هاوار لە خواپیه‌کی تر مەکه، چونکه جگە لەو زاتە خواپیه‌کی تر نییە، هەرچی شت ههیه تیاچوو و لەناوچوو جگە لەو زاتە، فەرمانرەوایی هەر شایسته‌ی ئەوه، هەمووانیش هەر بۆ لای ئەو دەبرینه‌وه).

۲_ رزگار کردنی عه‌قل له لاسایی کردنه‌وه ی کویرانه و خه‌یالآوی، خوا ی گەورە دەفەر موویت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ﴿۴۰﴾ قِيلَ لَهُمْ أَتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَئِكَ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿۴۱﴾ لقمان: ۲۰_ ۲۱. واتە: (هەند ی لە خەلگی موحاده‌له و گفتوگۆی نابەجی دەربارە ی خواو

(۱) کبری الیقینیات ۶۵_ ۶۶.

به‌رنامه‌گه‌ی ده‌گه‌ن، بئ هیج به‌لگه‌یه‌کی زانستی و رینمووییه‌کی پیغهمبه‌ران و کتیبیک‌ی روونکه‌ره‌وه‌ی خوایی. کاتیکیش پینان بوتریت شوینی نه‌و به‌رنامه‌یه بکه‌ون که خوا ناردوویه‌تی، نه‌وه ده‌لین: نه‌خیر شوینی نه‌وه ناکه‌وین، به‌لکو هه‌ر شوینی نه‌و شتانه ده‌گه‌وین که باوو باپیران و ماموستایانمان په‌یره‌ویان لی کردووه، نایا نه‌گه‌ر شه‌یتانیش بانگی کردبن بؤ سزای داگیرساوی دؤزه‌خ، هه‌ر په‌یره‌وی ده‌گه‌ن).

بانگه‌وازی کردن بؤ بیر‌کردنه‌وه‌و تیفکرین و به‌کاره‌ینانی عه‌قل، خوی پایه‌به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ﴾ الانعام: ۵۰. واته: (بلی: نایا کوپرو چاوساغ وه‌ک یه‌کن؟ نایا بؤ بیر ناکه‌نه‌وه‌و تینافکرن). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ﴾ آل عمران: ۱۱۸. واته: (بیگومان نیمه‌ نیشانه و به‌لگه‌مان بؤ دیاری کردوون، نه‌گه‌ر عه‌قل و ژیریتان بخه‌نه‌کار).

۳ _ پابه‌ندبوون به‌و فه‌رمانانه‌ی که له قورنانی پیرووزو سوننه‌تی به‌پیزی پیغهمبه‌ردا (ﷺ) هاتوون، هه‌روه‌ها خوگرتنه‌وه‌و له‌و شتانه‌ی که قه‌ده‌غه‌یان کردووه، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ آل عمران: ۱۳۲. واته: (گوپرایه‌ل و فه‌رمانبه‌رداری خواو پیغهمبه‌ره‌که‌ی بن بؤ نه‌وه‌ی ره‌حمتان پی بکریت). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ الأحزاب: ۳۶. واته: (بؤ هیج پیاو ئافره‌تیک‌ی ئیماندار دروست نییه، کاتیک خواو پیغهمبه‌ره‌که‌ی برپاری شتیک بدن، نه‌وان سه‌رپشک بن له نه‌نجامدانی نه‌و کاره‌دا).

بروابوون به‌ خوی گه‌وره‌و به‌ پیغهمبه‌رایه‌تی موحه‌ممه‌د (ﷺ) بناغه‌ی به‌ دادوهر دانانی قورنانی پیروزه، خوی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا

شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿النساء: ٦٥﴾. واته: (نه خیر، سویند به په روه ردگارت نه وانهی "لافي بروا لیده دهن" بروا ناهینن هه تا له هه موو کیشه یه کدا که روودهدات له نیوانیاندا تو نه کهن به دادوهرو گوپرایه لی تو نه کهن، دواى نه ودهش نابیت له دل دهر وونیاندا هیچ نارهبزاییه ک دروست ببیت بهرامبهر نه ودهی که داوهریت له سره کردوهو ده بیت به ته وای ته سلیم و رازی بن).

٤ _ په روه رده کردنی دهر وونیکى هوشیارو بیدار، که به هویه وه مرؤف ده توانیت له خوئ پیچیته وه له سره نه و کرده وانهی که کردوویه تی، پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرموویت: (حاسبا أنفسکم قبیل أن تحاسبوا)^(١) واته: لیپرسینه وه له گهل خوتان بکهن بهر له وهی لیپرسینه وه تان له گهل بکریت، چونکه خواى گه وره لیپرسینه وه له گهل خه لکدا ده کات به هوی کرده وه کانیا، خواى پاک و تاك ده فهرموویت: ﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ البقرة: ٢٨٤. واته: (ههرچی له ناسمانه کان و ههرچی له زه ویدا هه یه هر خوا خاوه نیانه و نه گهر نه وهی له دل و دهر وونتاندا جیگیر بووه، دهری بخن یان بیشارنه وه خوا دهر باره ی لی تان ده پرسیته وه).

(١) فهرموودهی: لیپرسینه وه له گهل خوتان بکهن تاد: رازی له (شرح أسماء الله الحسنى ٢٦٢) هی ناویه تی. به لام له (سنن الترمذی: ٣٨ کتاب صفة القيامة، ٢٥ باب، رقم ٢٤٥٩، ٤/٥٥٠) دا هاتووه: (له عمری کورى خه تبا گپردراو ته وه که وتویه تی: لیپرسینه وه له گهل خوتان بکهن بهر له وهی لیپرسینه وه تان له گهل بکریت و خوتان برازیننه وه بو نمایش کردنی گه وره، به راستی سزا له رؤزی دوا پیدا له سره که سیک سووکه که له دونیادا لیپرسینه وهی له گهل خو کردوه). نه م شوینه واره به هه مان شیوه له کتیبی (المصنف، ابي شيبة: ٣٣ کتاب الزهد، ٨ کلام عمر بن خطاب، رقم ٣٤٤٤٨، ٧/١١٥) به م شیوه یه هاتووه: (له عمری کورى خه تبا به وه هاتووه که له وتاریکیدا وتویه تی: لیپرسینه وه له گهل خوتان بکهن بهر له وهی لیپرسینه وه تان له گهل بکریت، کرده وکانتان بکیشن بهر له وهی بکیشن، خوتان برازیننه وه بو نمایش کردنی گه وره نه و رؤزه ی که کرده وکانتان نمایش دهر کین و هیچ شتیکی په نهانتان له لا شراوه نابیت).

خوای گهوره چاودیبری بهنده دهکات به بهردهوامی له بهندایهتی گردن و خواردن و خواردنهوهو په یوه ندیی بهنده له گهڼ خانه واده و کومه لگا که ی، پیغه ممبر (ﷺ) دهغه رموویت: (إتق الله حیثما كنت، وأتبع السيئة الحسنة تمحها، وخالق الناس بخلق حسن)^(۱) واته: له خوا بترسه له هر کوپیهک بیت، کاری چاکه بهدوای کاری خراپه بکه دهیسه پیته وه، بهرپه وشتی بهرز هه ټسوک هوت بکه له گهڼ خه ټکدا.

له بهر نه وهی به دنیاییه وه ده زانیټ که خوای گهوره سزاو پاداشتی ده داته وه له سهر هر کرده وده یه که کردوویه تی، خوای گهوره دهغه رموویت: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾^(۷) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ^(۸) الزلزلة: ۷، ۸. واته: (جا نه وهی به قه دهر سهنگی گهر دیله یه که خپرو چاکه ی نه نجام دابیټ دهیسه پیته وه. نه وهش که به قه دهر سهنگی گهر دیله یه که شهرو خراپه ی هه بیټ، دهیسه پیته وه).

جا نه گهر سامان و مائی کهسانی تری له لابه وو، نه وا ناپاکی و سته م ناکات، چونکه ده ټیټ: له خواده ترسم. به مەش ههست گردن به بهر پرسیاریټی و ریټکاری دروست ده بیټ.

۵ _ پاکسازی گردن له هه ټسوک هوت و خوورپه وشته^(۱). موسلمان به هوی کاریگری بیرو باوه ری نیسلامی:

(۱) فهرمووده ی: له خوا بترسه له هر کوپیهک بیت... تاد: نه حمه د له مونسه ده که ید و ترمزی و حاکم له موسته دره کدا و به یه هقی له (شعب الإیمان) له نه بو زه رپه وه هی ناویانه. و نه حمه د له مونسه ده که ید و ترمزی و به یه هقی له (شعب الإیمان) له موعازه وه هی ناویانه. و ټیبن عه ساگریش له نه نه سه وه هی ناویه تی/ الجامع الصغیر ۱۴.

(۲) برپاونه: کاریگری بیرو باوه ری له سهر تا ک و کومه لگه، له م سهر چاوانه دا: الإیمان والحیة، والعقيدة الإسلامية وأسسها ۲۹ و عقيدة التوحید في القرآن الکریم ۳۸.

__ خاوهن دهروونیکى بههیزه و نازاده و بویرهو تهنها ملکهچه بو خواى گهوره. خواى گهوره دهفهرموویت: ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ المنافقون: ۸. واته: (عیززت و دهسه‌لآت و پایه‌داری ههر شایسته‌ی خواو پیغه‌مبهره‌گه‌ی و ئیماندارانه). له‌به‌رئه‌وه‌ی موسلمان ده‌زانیت هاتنی سه‌ره‌مه‌رگ تهنها به‌دهست خوایه.

__ خاکی و خو به‌گه‌م زانه له ناستی برواداران، خواى پایه‌به‌رز دهفهرموویت: ﴿أَذَلَّةً عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةً عَلَى الْكٰفِرِينَ﴾ المائدة: ۵۴. واته: (ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌رو به‌سوژن بو ئیمانداران و سه‌ربلند و شکست نه‌خوړو دهروون به‌رزن به‌سه‌ر بی باوه‌راند).

__ لووتبه‌رز نییه و نانازیت به‌خویه‌وه، خواى گهوره دهفهرموویت: ﴿وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخَالٍ فَخُورٍ﴾ لقمان: ۱۸. واته: (هه‌روه‌ها پرووت و هه‌رمه‌گیړه له خه‌لکی "لووت به‌رز مه‌به و به‌چاوی سووک سه‌یریان مه‌که"، به‌سه‌ر زه‌ویدا به‌نازو فیز مه‌رو، به‌راستی خوا ئه‌و که‌سانه‌ی خو‌ش ناویت که خو‌ه‌لکیش و فه‌خر فروش و فیزاوبین).

__ ئه‌وانی تری خو‌شده‌ویت و چاکه‌یان له‌گه‌ل ده‌کات، پیغه‌مبهر (ﷺ) دهفهرموویت: (لا یؤمن أحدکم حتی یحب لأخیه ما یحب لنفسه)^(۱) واته: هیچ کامیکتان ئیمانی ته‌واو نابیت تا چی بو خو‌ی پیخوشه، ئه‌وه‌شی بو براکه‌ی پیخوش نه‌بیت. هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: (المسلم أخو المسلم لا یظلمه ولا یسلمه، من کان فی حاجة أخیه کان الله فی حاجته، ومن فرج عن مسلم کربة فرج

(۱) فه‌رمووده‌ی: هیچ کامیکتان ئیمانی ته‌واو نابیت تا ئه‌وه‌ی بو براکه‌ی پیخوش نه‌بیت ... تاد، ئه‌حمده له موسنه‌ده‌که‌ییدا و بوخاری موسلیم و ترمذی نه‌سائی و ئیب ماجه هیتاویانه. فه‌رمووده‌گه‌ش راس و دروسته. / الجامع الصغیر ۵۸۶.

اللهُ بِهَا كَرِبَةٌ مِنْ كَرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ^(۱) واته: موسلمان برای
 موسلمانانه ستهمی لی ناکات و وازی لیناهینیت که ستهمی لیبکریت، نهودی پیویستی براکهی
 جیبهجی بکات، خوی گهوره پیویستیهکانی جیبهجی دهکات، هر کهسیکیش یارمهتی
 موسلمانیک بدات و نارحهتهیهکی بو سووک بکات، نهوه خوی گهوره نارحهتهیهکی له
 نارحهتهیهکانی رۆژی دوایی لهسهر سووک دهکات. هر کهسیک کهم و کوری موسلمانیک
 بشاریتهوه و دهی نهخات نهوه خوی گهوره کهم و کورپیهکانی له رۆژی دواییدا دهشاریتهوه.

__ بهر لهودی شت بهخوی ببهخشیت، کهسانی تر پیش خو دهخات، خوی پایهبهرز
 دهفهرموویت: ﴿وَيُؤْتِرُونَكَ عَلَيْهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾ الحشر: ۹. واته: (فهزلی نهوان
 ددهن بهسهر خوینادا، هر چهنده ههزارو نهداریش بن). چونکه موسلمان وادادهنیت که
 سهراوهی رزق و رۆزی تنها لهلایه خاوهیه.

__ فهرمان بهچاکه و ریگری دهکات له خراپه و خورگریشه لهسهر تاقیکردنهوهو
 ناخوشیهکان، خوی گهوره دهفهرموویت: ﴿يَبْنِيْ اَقْرَبَ الصَّلَاةِ وَاَمْرًا بِالْمَعْرُوفِ وَاَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَاَصْبَرَ عَلٰى مَا اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ﴾ لقمان: ۱۷. واته: (کوری شیرینم نویرهکانت بهچاکی
 نهنجام بده، فهرمان بهچاکه و قهدهغه له گوناھو خراپه بکه، به نارامبه له بهرامبهه نهو
 نهخوشیانهی تووشت دهبییت، بهراستی نهوانهی که باسکران هندیکن لهوانهی که دهبییت
 بکرین).

__ کارکهریکی کارجوان و دلسۆزه و خوی دوور دهگریت له پالدانهوهو تهمهلی، خوی
 گهوره دهفهرموویت: ﴿وَقُلْ اَعْمَلُوا فِى سَبِيْلِ اللّٰهِ عَمَلًا وَّرِسُوْلُهُ وَاَلْمُؤْمِنُوْنَ﴾ التوبة: ۱۰۵. واته: (بهو

(۱) فهرموودهی: موسلمان برای موسلمانانه ستهمی لی ناکات... تاد، هاتووه له: صحیح مسلم: ۴۵ کتاب البر و
 الصلة، ۱۰ باب تحریم الظلم، رقم ۲۵۸۰، عن سالم عن أبيه (عبدوئی کوری عومه).

خه لکه بلئ: ئیوه هرچی دمتوانن له کارو کردهوه ئه نجامی بدن، چونکه خوا کارو کردهوه تان دهبنییت، ههروهها پیغه مبه ره که شی و ئیماندارانی شی. پیغه مبه ره (ﷺ) دهفه رموویت: (إن الله تعالی یحب إذا عمل أحدکم عملاً أن یتقنه)^(۱) واته: خوی گه وره پییخو شه ئه گهر یه کیکتان کاریکی کرد، کاره که ی به چاکی و جوانی بکات.

__ خوی پی شه و او نمونه یه کی چا که له هه موو گو فتارو کرداریکی دا که دهیکات، ئه مه ش له میانه ی خۆ رازاندنه وه به رهوشتی بهرز و کاری چاک و شوین پی هه لگرتنی پیغه مبه ره (ﷺ) که پی شه وای هه ره چا که بو خه لک، خوی گه وره دهفه رموویت: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ الأحزاب: ۲۱. واته: (سویند به خوا به راستی له پیغه مبه ری خوادا چاکترین نمونه ی ته و او ریك و پیک هه یه تا چاوی لی بکه ن و شوینی بکه ون). که له م فه رمایشته ی خوی گه وره دا وه سفی کراوه: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ القلم: ۴. واته: (به راستی تو له سه ر رهوشت و خوویه کی زور جوان و په سه ند و بی وینه و مه زنیبت).

بیروباوه ری ئیسلامی ده بیته بناغه ی یه که م له بنیاتانی که سایه تی موسلمان، به مه ش موسلمان ده بیته تاکیکی سوود به خش له ناو گو مه لگه دا و ئامانجی شی به ده سه ته یانی ره زامه ندی خویه له هه ر کاریکدا که دهیکات، ئه م فه رمایشته ی خوی گه وره: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾ الحجرات: ۱۳. واته: (به راستی به ری زترینان له لای خوا ئه و که سه نه تانه که زورتر له خواتر سه و فه رمان به رداری خویه). له به رجاوی داده نییت ئه گهر جیاوازی کرد له نیوان خه لکیدا.

(۱) فه رمووده ی: خوی گه وره دهیه ویت ئه گهر یه کیکتان کاریکی کرد... تاد: به یه هقی له (شعب الإیمان) له عائیشه وه گیراویه ته وه. / الجامع الصغیر للسیوطی ۱۱۵ و به لاوازی داناوه.

جا ئەگەر تاك باش بوو، ئەوا خانەوادە و خیزان و دواتر كۆمەلگەش باش دەبیت، ئەو كاتەش ئوممەت دەبیتە چاكترین ئوممەتیک كە بۇ خەلكی هیئرابنە مەیدانەو، خوی گەورە دەفەرموویت: ﴿كُتِبَ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ آل عمران: ۱۱۰. واتە: ("بەراستی" ئیوہ چاكترین ئوممەتیکن كە "بۇ سوودی" خەلكی هیئرابنە مەیدانەو، چونكە فەرمان بەچاكە و قەدەغە لە خرابە دەكەن و باوهری دامەزراوتان بەخوا دەهینن).

نمونهی كۆمەلگەى موسلمانان لە بەزەى پیکداهاتنەوہو پەيوەندیدا وەك يەك جەستە وایە، پیغەمبەر (ﷺ) دەفەرموویت: (مثل المؤمنین في توادهم وتراحمهم وتعاطفهم مثل الجسد إذا اشتكى منه عضو، تداعى له سائر الجسد بالسهر والحمى)^(۱) واتە: نمونهی ئیمانداران لە خۆشەویستیان بۇ یەگتری و هاوسۆزی و بەزەى بەیەكدا وەك يەك جەستە وان، ئەگەر ئەندامیكى نازاریكى هەبوو ئەوا دەنالیئى، لە تاو بیخەوی و گەرمى تا.

شایهتی دەدات لەسەر ئوممەتەکانی تردا، خوی گەورە دەفەرموویت: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِنَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ البقرة: ۱۴۳. واتە: (بەوشیوہیە ئیوہمان بە گەلیكى میانرەو گپراو، تا ببنە شایهت بەسەر خەلكیەو، بۇ ئەوہی پیغەمبەریش شایهتیتان بۇ بدات).

تایبەتمەندیەکانی بیروباوهری ئیسلامی:

(۱) فەرموودەى: نمونهی ئیمانداران... تاد: ئەحمەد لە موسنەدەكەیدا و مسلیمیش لە نوعمانی كوری بەشیر گپراویانەتەو، فەرموودەكە راست و دروستە. / الجامع الصغیر ۴۹۸. بیژەى فەرموودەكە هی موسلیمە لە صەحیحەكەیدا هاتوو: ۴۵ كتاب البر و الصلة، ۱۷ باب تراحم المؤمنین و تعاطفهم و تعاضدهم، رقم ۲۵۸۶.

بیروباوه‌ری ئیسلامی به چهند تایبه‌تمه‌ندییه‌ک له‌وانی تر جیا ده‌کریته‌وه، گرن‌گترین نه‌و تایبه‌تمه‌ندییه‌انه:

۱_ سه‌رچاوه‌ده‌کی خواپیه، له‌لایهن خواوه هاتوو، مرؤف هیچ رۆل و به‌شیک نه‌بووه له بنیاتنانی بناغه‌کانی دا، قورئانی پیروژ کتیبی خواپه و سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌می شه‌ریعه‌تی ئیسلامیه که خوی گه‌وره بۆ پیغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌دی (ﷺ) ناردوو، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ النحل: ۸۹. واته: (قورئانیسمان بۆ تۆ دابه‌زاندوو، پروونکه‌ره‌وه‌ی هه‌موو شتیکه، هیدایه‌ت به‌خش و ره‌حمه‌ته و مزگینیشه بۆ موسلمانان).

خوی گه‌وره نه‌رکی پاراستنی قورئانی له نه‌ستوی خوی گرتوو، هه‌روه‌ک ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ الحجر: ۹. واته: (به‌راستی هه‌ر ئیمه قورئانمان دابه‌زاندوو و بیگومان هه‌ر ئیمه‌ش پاریزگاری ده‌که‌ین).

بیروباوه‌ری ئیسلامی بنه‌مای یه‌که‌می ئیسلامه، سروش و وه‌حی بوو که خوی گه‌وره بۆ پیغه‌مبه‌ره به‌ریزه‌که‌ی (ﷺ) نار، هیچ ماوه‌یه‌کی نییه بۆ گوپانکاری و تی‌کدانی، خوی بالده‌ست ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا آتِنَا بُرْءَانَ عَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تَلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ﴾ يونس: ۱۵. واته: (کاتیکیش نایه‌ته‌کانی ئیمه که پروون و ناشکرایه به‌سه‌ریاندا بخوینریته‌وه، نه‌وانه‌ی که به‌ته‌مانین ناماده‌ی به‌رده‌م باره‌گای ئیمه بین ده‌لین: قورئانیکی جگه له‌مه به‌ینه و بخوینه‌ره‌وه یان بیگوره "به‌شیوه‌یه‌کی تر"، تۆیش نه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) بییان بلی: من بۆم نییه له خۆمه‌وه بیگورم، من شوینی هیچ شتی‌ک ناکه‌وم جگه نه‌وه نه‌بی‌ت که به‌وه‌حی پیم ده‌گات). قورئانی پیروژ خاوه‌ن پیروزی و پیزو گه‌وره‌یی و شکۆمه‌ندییه له

دئی موسلماندا، بۆیه ریژی دهگیریت و گوپرایه لی و فهرمانبهرداری دهکات به بی ئه وهی
موسلمانان له مه دا ناچار بکرین، به لکو به ویستی خویان ئه م ملکه چیه دنوینن.

به پیچه وانه ی تیۆرو فیکرو بنه ما به خه یال ها تووه کانی مروف، که گۆرانکاری و که م و کوری
به رده و امی به سه ردا دیت له لایه ن دادوه یا خود پیاوی ئایینی یان که سانی تر.

۲_ سه ربه خو بوونی و جیا بوونی له هه موو بیروباوه رپه کانی تر، بیروباوه ری ئیسلامی
سه ربه خو یه و به خووه راوه ستاوه، سه رچاوه ی یه که می قورئانی پیرۆزه و سه رچاوه ی دووه می
سوننه تی به پیژی پیغه مبه ره (ﷺ).

بیروباوه ری ئیسلامی دان ناهینیت به ماددیته ی بی دینی که نکۆلی له بوونی خوا دهکات،
هه روه ها دان نانیت به بوونی چه ند خوایه ک، چونکه له سه ر خوایه یه گگرتنی ره ها راوه ستاوه،
خوای پایه به رز ده فه رموویت: ﴿ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذًا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ
بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾ عَنِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّىٰ عَمَّا
يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ المؤمنون: ۹۱-۹۲. واته: (هه رگیز خوا که سی نه گردوه به رۆله ی خو ی و هیچ
خوایه کی له گه ل نییه، چونکه ئه و کاته هه ر خوایه ک ده چوو به لای دروستکراوه کانی خو یه وه و
هه ندیکی خو ی بلن د ده کرد به سه ر هه ندیکی تر دانه وسا بوونه وه ر تیکده چوو، پاک ی و
بیگه ردی بو زاتی خوایه له به رامبه ر ئه و شتانه وه که "خوانه ناسان" هه لی ده به ستن و ده یلین.
"ئه و زاته" زانی نه یی و شاراوه کانه، هه روه ها زانی دیار و ناشکرکانه، به رزو بلندی بو ئه وه
له به رامبه ر ئه و شتانه وه که "نه فامان" ده یکه نه شه ریک و ها وه لی).

۳_ گونجاوه له گه ل فیتره تی مرویی، خوای گه وه ده فه رموویت: ﴿ فَأَقْرَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ
حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِن

أَكْثَرَ النَّكَاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۰﴾ الروم: ۳۰. واته: ("ئەى ئىنسان بە دئىكى پاك و بىگەردەوه" روو بگەرە بەرنامە و ئايىنى خوا و ئەملاو ئەولا مەكە، خەلكىنە پابەندى ئەو نەخشەيە بن كە خوا ئىوہى لەسەر دروست كردووہ، هيج جوړه گۆرانكارىيەك له هيج نەخشە و دروستكراوئىكى خوادا نيە، ئائەوہيە دىنى راست و دروست، بەلام زۆربەى خەلكى ئەم راستىە نازانن).

ئىسلام ئايىنى فيتەرتە، فيتەرتيش ھەروەك ئىبن عەتییە دەئیت: (ئەو نامادەگى و شىوہيەى كە لە دەروونى مندالدا ھەيە ئەوا ژمىردراوہو نامادەگراوہ، بۆ ئەوہى بتوانیت بەھۆيەوہ دروستكراوہكانى خواى گەورە لەيەكتەر جيا بكاتەوہ، ھەروەھا ئەو دروستكراوانەش بكاتە بەلگە لەسەر بوونى پەروەردگارى پاك و بەرز، شەريەت و بەرنامەكانى بناسیت و بپروايان پى بەيئیت، وتراوہ فيتەرت بریتيە لە ئوممەت و ئايىن)^(۱).

ئەم ھەرمایشتەى پىغەمبەريش (ﷺ) ھەر لەوبارەيەوہ ھاتووہ: (كل مولود يولد على الفطرة، فأبواه يهودانه أو ينصرانه أو يمجسانه) واتە: ھەر مندالئىك كە لە دايك دەبیت ئەوا لەسەر فيتەرت دیتە دونياوہ، جا دايك و باوكى يان دەيكەن بە جولەكە يان نەصرانى ياخود ئاگرپەرست.

نەيفەرمووہ: باوك و دايكەكە مندالەكە دەكەن بە موسلمان، چونكە ئىسلام ھەر ئايىنى فيتەرتە، ھەر لەبەر ئەمەشە كە لە گىرانەوہيەكى تردا ھاتووہ: (مندال لەسەر بىروباوہرى ئوممەتى ئىسلام لە دايك دەبیت) و لە يەكئىكى ترىاندا ھاتووہ: (مندال لەسەر بىروباوہرى ئەم ئوممەتە لە دايك دەبیت)^(۲).

(۱) تفسير محرر الوجيز ۱۱/ ۴۵۳- ۴۵۴.

(۲) شرح العقيدة الطحاوية ۳۳- ۳۴ و ھەر دوو گىرانەوہكەى كۆتايى ھى پيشەوا موسليمن. لە پەراوئىزى: ھەر مندالئىك كە لە دايك دەبیت لەسەر فيتەرت دیتە دونياوہ...تاد، ھاتووہ: بوخارى و موسليم و ئەبوداود و ترمذى و ئەحمەد و مالىك و جگەلەوانيش گىراويانەتەوہ.

٤ _ دهقه نهقلیهکان دژ نین لهگه‌ل عهقلدا: بنچینه‌ی چه‌سپاندنی بیروباوه‌ری ئیسلامی و روون کردنه‌وه‌ی بنه‌ماکانی بریتیه له‌وه دهقانه‌ی که له قورئانی پیروژ و سونه‌تی به‌پیز سرچاوه‌یان گرتوو، لهگه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌م ب‌روایه وه‌ک ب‌روایه‌کی کوپ‌رانه نه‌بووه، به‌ئکو به‌لگه‌ی عهقلی‌شی له‌سه‌ر هیناوه‌ته‌وه و داواش له مرؤف کراوه که بیر بکه‌نه‌وه و تی‌بفکرن بؤ ئه‌وه‌ی ده‌روونیان پ‌ر ب‌بیت له ئیمان، خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رم‌وو‌یت: ﴿ قُلْ أَنْظَرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾ یونس: ۱۰۱. واته: (پ‌یان ب‌لی: ته‌ماشا بکه‌ن و سه‌رنج بده‌ن: خوا چی دروست‌کردوو له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رم‌وو‌یت: ﴿ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَفِي أَنفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ الذاریات: ۲۰_ ۲۱. واته: (ب‌یگومان له‌سه‌ر گو‌ی زه‌ویدا به‌لگه‌و نیشانه‌ی زؤر هه‌یه بؤ که‌سانیک که به شوپ‌ن د‌نیاییدا ده‌گه‌رپ‌ن. هه‌روه‌ها له خودی خو‌شتاندا "به‌لگه‌ی بی سنوور هه‌یه" ئایا ئه‌وه بؤ بینایتان ناخه‌نه کار).

قورئانی پیروژ به‌لگه‌ی به‌رپا‌کردوو له‌سه‌ر بوون و یه‌کتایی خ‌وای گه‌وره و پ‌یغه‌مبه‌رایه‌تی و رؤژی دوایی و زیندوو کردنه‌وه‌ی جه‌سته‌کان له گو‌ره‌کانیاندا، ته‌نانه‌ت به‌لگه‌ی هیناوه‌ته‌وه له‌سه‌ر هه‌موو باب‌ه‌ته لاه‌که‌یه‌کانی بیروباوه‌ریش.

ئین ته‌یمیه روونی کردۆته‌وه که: هه‌رگیز ده‌قیکی راست نییه که دژ بیت له‌گه‌ل عهقلدا. جا ئه‌گه‌ر دژایه‌تی بینرا له نیوانیاندا، ئه‌وا ده‌کریت دژیه‌کیه‌که رووکه‌شی بیت و ده‌توانرا کؤ بکرینه‌وه له ده‌ره‌نجامدا یه‌کب‌خرین یاخود دژیه‌کیه‌که سه‌ریه‌له‌داوه له که‌م و کورتیه‌ک که له عه‌قله‌که‌دا هه‌یه وه‌ک ئه‌وه‌ی خ‌اوه‌ن عه‌قله‌که هه‌وا و هه‌وه‌س په‌رست بیت، جا بیه‌ویت ده‌قه‌که

لهگه ل ههواى عهقلهكهى بگونجينيٽ يان دهكريٽ ئهم دزيهكويه لهووه سهراوهى گرتبيٽ كه
ئهو دهقه نهقليه به ههله و ناراست دراوته پال پيغهمبهر (ﷺ) ^(١).

بهلگه كاني چهساندني بيروباوهري ئىسلامى:

بهلگه كاني چهساندني بيروباوهري ئىسلامى دوو جوړن: گيړانهوه (نهقلئ) و عهقلئ.

بهلگه نهقليه كان بريټين له: دهقه كاني قورئاني پيروز، ههروهه دهقه چهسپاوه كاني

سوننه تي پيغهمبهر (ﷺ).

بهلگه عهقليه كانيش، ئهو بهلگانه كه لهسه بهلگه دنياكه رهوه كان بنياتنراون كه عهقل

پشتيان دهگريٽ، ئهم بهلگانه په رتن له دوو توپئ ئهو وتانهى كه له باره ي بابه ته كاني

بيروباوهر كراون.

بهلگه نهقلئ:

زانايان ريكه وتوون لهسه ئه وهى كه سهراوهى يه كه م كه بيروباوهري ئىسلامى پئ

ده چه سپيٽ بريټيه له قورئاني پيروز و فهرمووده ي موته واتير ^(٢)، جا هه ر دوو كيان سه لئ نراوان

(١) هه ندي له وانهى ئهم تاييه تمه ندي يانه يان نووسيوه: د. عبدالكريم زيدان: المدخل إلى دراسة الشريعة الإسلامية ٣٥ و د. موحه ممد له كاوى: عقيدة التوحيد في القرآن الكريم ٢٨. و ته كه ي ئين ته يمه له م

كتي به يدايه: (درء التعارض بين العقل و النقل) كه ناسراوه: (موافقة صحيح النقول لصريح العقول).

(٢) فهرمووده ي موته واتير: بريټيه له وه فهرمووده ي كومه ليك له پيغهمبهرى خواوه (ﷺ) گيړاويانه ته وه

ناكريٽ و دووره له نه ريت و عاده ته وه كه كو ببنه وه لهسه درؤ، به هوئ زوري ژماره يان و ده سټاكيان و جياوازي تيروانين و زينگه كانيان، ههروهه كومه ليكي هاوشيوه ي كومه له ي وه سفكراو بيگي رپي ته وه تا به زنجيره ي و سه نه د به ئيمه گه يشتووه، هه ر تويزي ك كومه ليك گيړه پروه له خو ده گرن كه ناكريٽ لهسه درؤ

که له پیغه مبهروهه (ﷺ) چه سپاون، به نام بهو مهرجهی و اتاو نامازهی هر یه کیکیان روون و راشکاو بیّت و تهئویل هه ئه گریّت.

به نام سه بارهت به فهرموودهی تافانه (آحاد) _ ئهو فهرموودهیهیه که گپره پره وهیه که دهی گپریته وه یان زیاتر که نه گه یشتوون به ریژهی تهواتر _ ئهوا زانایان راجیایان ههیه له وهی ئایا: بیروباوه ری پی ئه چه سپیّت یان نا؟ له مباره وه رایه کی جیاوازیان ههیه:

پای یه کهم: فهرمووده گانی تافانه (آحاد) بیروباوه ری پی نا چه سپیّت، به لگو ته نها له بواری کردار کاری پیده کریّت نه وه که له زانستی بیروباوه ردا (مه بهستی ئه وهیه که زانیاری ته واو بی چهندهو چوون نادهن به دهسته وه^(۱))، واته: مانا که ی دنیا که ره وه وه سه لمینراو نییه. ئه مه مه زه بهی زۆربه ی زانایان و شهرعناسان و زانا قول بووه گانه ههروه که ئیبن عه بدولبه ر) له کتیبی (التمهید) دا باسی کردوه، ههروه ها زۆربه ی موسلمانان له هاوه لآن و شوینکه وتووآن و دواتر فهرمووده ناسان و شهرعناسان و زانایانی ئو صولیش له سه ر ئه م رایهن، ههروه که نه وه ی له کتیبی (شرح صحیح مسلم) دا باسی کردوه^(۱).

کۆبینه وه، هر له وه رگریتی له پیغه مبهروهه (ﷺ) تا گه یشتنی به ئیمه. بۆ نمونه: سوننه ته کرداریه کان، نوپژکردن و پۆژوو گرتن... / علم اصول الفقه لعبد الوهاب خلاف ۴۱.

(۱) وه رگری.

(۲) به م شیوهیه له کتیبی (الإرشادو التقریب) دا هاتوه، ئه مه رای: ئه بو حه نیفه و مالیک و شافعی و پای به ناوبانگی ئه حمده، ته نانهت ئه مه پای زۆربه ی حه نبه لیهه گانی شه، ئیبن ته میمه ش له کتیبی (منهاج السنة) دا و قه راق له (تنقیح الأصول و شرحه) و ئه بو مه نصوری به غدادی له (أصول الدین) و ئه سنه وی و باجی له (الإشارة و تحقیق المذهب و إحکام الفصول) و ئیمامی حه رمه مین له (برهان والورقات) و غه زالی له (المستصفی) و ئه بو ئیسه حافی شیرازی له (التبصرة و اللمع) و خه تییبی به غدادی له (الكفاية) و فه خری رازی له (المطالب العالیة) و (المعالم) و (أساس التقدیس) و ئیبن ئه سیر له (مقدمة جامع الأصول) و ئیبن حاجب له (منتهی الوصول) و سه دری شه ریعه له (التنقیح و شرح التوضیح) و سه عدی ته فتازانی له (التلویح) و سه مه رقه ندی له (میزان الأصول) و به زده وی و رافه کاره گانی عه بدولعه زیزی بوخاری و سه رخه سی له (الأصول) و جه صاص له

به لگه کانی ئەم رایه:

١ _ ئەگەر هه‌وآل و خه‌به‌ری تاقانه (ئاحاد) مه‌به‌ستی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی بگه‌یاندایه، ئە‌وا ده‌بوایه ئە‌و کات هه‌ر هه‌وآلی‌کمان گو‌ی لیب‌ووبایه به‌راستی بزانی، به‌لام ئی‌مه هه‌ر هه‌وآلی‌ک که ده‌یبیستین راسته‌وخۆ به راستی نازانین ئە‌گەر هه‌وآله‌ره‌که‌ش متمانه پیکراو بی‌ت، چونکه هه‌وآله‌که ئە‌گەر هه‌لده‌گریت و سه‌لمینراو نییه.

٢ _ ئە‌گەر هه‌وآلی تاقانه‌به‌لگه هه‌لگر بوایه و سه‌لمینراو و برآوه بوایه، ئە‌وا ئە‌و کاته دروست ده‌بوو که قورئانی پیرۆزو سوننه‌تی موته‌واتیر، به هه‌وآل و خه‌به‌ری تاکی هه‌ل‌بوه‌شینرابانه‌وه، چونکه ئە‌و کاته ده‌چوو ه‌ئاست پله‌ی ئە‌وان له‌وه‌ی مانای برآوه و سه‌لمینراوی هه‌لده‌گرت، به‌پێچه‌وانه‌وه قورئانی پیرۆزو سوننه‌تی موته‌واتر به هه‌وآلی تاکی هه‌ل‌ئاوه‌شینه‌وه، ئە‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی که هه‌وآلی تاکی مانای برآوه (قطعی) و سه‌لمینراو ناگه‌یه‌نی‌ت.

(الفصول) و ئیبن جوزیه‌ی له (تقریب الوصول إلى علم الأصول) و ئیبن به‌ره‌ان له (الوصول إلى الأصول) و ئیبن سو‌بکی له (جمع الجوامع و المحلی علیه) و ئیبن عه‌بدشکور له (مسلم الثبوت) و ئیبن عاصم له (مرتقی الأصول و شارحه فی نیل السؤل) و باوکی خه‌تابی حه‌نبه‌لی له (تمهید) و سه‌فه‌یه‌دینی به‌غدادی حه‌نبه‌لی له (قواعد الأصول) و ئیبن قودامه له (روضه‌ الناظر وحاشيته لابن بدران) و توفی له (البلبل فی أصول الفقه) و سه‌فارینی حه‌نبه‌لی له (الانوار السنیه) و موحه‌مه‌د عه‌بده و موحه‌مه‌د ره‌شید ریزا له (المنار) و سه‌نعانی له (إجابة السائل) و شه‌نقی‌تی له (مراقی الصعود)، جگه له‌مانه‌ش ئە‌م رایه‌یان په‌سه‌ندی کردووه. هه‌روه‌ها گشت ئیبا‌زییه‌کان و موعه‌زه‌یه‌کان و زه‌یدییه‌کان و زۆربه‌ی حه‌نه‌فی و شافعی و ده‌سته‌یه‌ک له زه‌هریه‌کان له‌سه‌ر ئە‌م پراو بۆ‌چوونه‌ن.

ده‌قه‌کانی ئە‌م زانایانه و جگه له‌وانیش له کتییی (السيف الحاد في الرد على من أخذ بحديث الأحاد في مسائل الإعتقاد لسعيد بن مبروك القنوبي ٦١_ ٧٨ و ٧_ ٨) هاتوون. هه‌روه‌ها پراونه: روضه‌ الناظر لابن قدامة و شرحها نزهة الخاطر العاطر لابن بدران ٢٦١/١ و لوامع الأنوار البهية ١٧_ ٢٠.

٣_ ئەگەر ھەوایی تاقانە یەکلاکەرەووە بوايە، ئەوا دروست دەبوو کە ھوکم دەر بکریت بەھۆی گەواھیدانی یەك شایەتی دەرەو، تەننەت پێویست نەبوو کەسیکی تر وەك شایەتی دووھم شایەتی بدات، ھەر پێویست نەدەبوو کە شایەتی یەكەم سویند بچوات لەکاتی نەبوونی شایەتی دووھمدا، بەبێ ڕاجیایی ھوکمدان بە ھۆی گەواھی دانی یەك شایەتیدەرەووە دروست نییە، ئەمەش بەلگەيەکی ترە لەسەر ئەووی کە ھەوایی تاقانە (ئاحاد) یەکلاکەرەووە بپراوہ نییە.

٤_ لە ھەندیك ھاوئەووە چەسپاوە کە ھەندیك فەرموودەي تاقانە (ئاحاد)یان ڕەتکردۆتەووە بەھۆی ئەووی تیکگیاروہ لەگەل ڕووکەشی قورئانی پیرۆز یان لەگەل ھەندیك گێرانیوہی تردا، جا ئەگەر ھەوایی تاقانەکان مەبەستی ڕوون و بێ چەندو چوونیان بەدەستەووە دابایە ئەوا ڕەتیان نەدەکردەووە^(١).

١) ھەوایی: پێی وایە کە ھەواییکانی تاقانە (ئاحاد) بە بەلگە دەشێن لە بابەتەکانی بیروباوەردا و مانای یەکلاکەرەووە بپراوہ دەگەيەنن. زانستی دیارو کردار بەیەگەووە بەدەردەخات و بەدەستەووە دەدات، ئەمە مەزھەبی زۆریك لە ئەھلی ئەسەر (أهل الأثر) و ھەندیك لە زانایانی تیروانینکارە (أهل النظر) ھەر وەك ئیبن عەبدولبەر لە کتیبی (التمھید)دا ئاماژەي پێداوہ، ھەندیك لە زاھیریەکانیش ئەمەیان پەسەند کردووە وەك ئیبن حەزم^(٢)، ئیبن

(١) السيف الحاد، سەرچاوەي پێشوو، ١٣_ ١٨ و ٧٥.

(٢) السيف الحاد، سەرچاوەي پێشوو، و تیايدا ھاتووە: ھەندیك لە فەرموودەناسان (أهل الحديث) ئەم ڕاپەیان پەسەند کردووە، ھەر وەك ئەووی لە (شرح المسلم)دا باسی کردووە، حوسەینی کورپی عەلی کەرابیسی و ھەندیك ھەنبەلیش ئەمەیان پەسەند کردووە، ئیبن خوہیزی مەنداد لە مالکیەکان باسی کردووە کە ئەووی ئەم ڕاپە پەسەند بکات دەبیتە ھۆی دەرچوونی لە مەزھەبی مالیکی، ئەم ناوانە ھاتوون لەو دەقانەي کە قەنوبی وەك دەستەبژیریك لە وتەکانی زانایانی لە کتیبی (السيف الحاد)دا ھیناویەتی.

تەيممەش ئەمەى لە: قازى عەبدولجەبارى مالىكى و ئىسفىراينى و قازى باوكى تەيبى تەبەرى
و ئىبن فەورك و ئەوانى تىرىشى ھىناوہ^(۱).

بەلگەكانى ئەم رايە:

۱_ كاتىك پىغەمبەر (ﷺ) چاوى دەكەوت بە خەلكى بە تاك و كوؤ لە كاتى حەج كردندا،
ئەوا ئەو خەلكە دەگەرپايەوہ بۆ شارەكانيان، ئەو شتانەيان بە ھۆزەكانى خۇيان رادەگەياند كە
لە پىغەمبەرەوہ (ﷺ) بىستبوويان، ئەمەش بەلگەيە لەسەر ئەوہى كە ھاوہلى تاقانە (ئاحاد)
بە بەلگە دەشىت لە بابەتەكانى بىروباوہردا، ھەرەك چۆن بە بەلگە دادەنرىت لە بابەتە
لاوہكيبە فىقھيەكان.

۲_ دانىشتووانى (قوباء) كارىان بە ھەوالى تاقانە (ئاحاد) كرد لەبارەى گۆرانى رووگە
(قىبلە)دا، پىغەمبەرىش (ﷺ) رەزامەندى دەربرى لەسەر ئەم كارەيان.

وہلامى ئەم بەلگانە دراونەتەوہ بەوہى:

بەماكانى بىروباوہر لە رىگەى تەواترى بپراوہو سەلمىنراو نەفلكراون، ئەمەش بەھۆى بەر
بلاوى بانگەواز بەشىوہەك كە لەلای ھىج كەسەك شاراوە نەبوون.

بەلام سەبارەت بە بابەتە فىقھيەكان ئەوا بەبى راجىايى ھىج كىشە و كوؤسپىك لەوہدا نىيە
كە لە رپى ھەوائىكى تاكيبەوہ بىت^(۱).

رأس سيبهم: ئەو فەرمايشت و دەفانەى ھەر دوو شىخ بوخارى و موسلىم لە
صەحىحەكانياندا ھىناويانە، ياخود يەككىيان گىراويەتەوہ، ئەوا راستى و دروستيەكەى

(۱) اختصار علوم الحديث ۳۶.

(۲) السيف الحاد، سەرچاوى پيشوو، ۵۷.

شتیکی سه‌لینراو و برآوده، زانستی دلتیاکهره‌وهی تیۆری پیی دروست ده‌بیّت، ئیبن صلاح ئەم رایه‌ی په‌سه‌ند کردوو و ته‌نها هه‌ندیك فهرمووده‌ی کهمی لی هه‌ئاواردوو که فهرمووده‌ناسان قسه‌یان له‌باروه کردوو^(۱).

ئیمامی نه‌وه‌وی له‌کتییی (تقریب)دا وتویه‌تی: ئیبن صلاح له‌مه‌دا رای به‌پێچه‌وانه‌ی زانا لی‌کۆله‌رو و رای زۆرینه‌یه، وتویانه: هه‌واڵ و خه‌به‌ری تاکه‌که‌سی (ئاحاد) ئەگه‌ر و گومان هه‌لده‌گریت مادام به‌تواتر نه‌هاتیبیت^(۲).

نه‌و رایه‌ی که به‌ده‌ر ده‌که‌وویت:

مه‌به‌ستی وته‌ی زانیان که ده‌لین: بیروباوه‌ر به‌هه‌واڵ و خه‌به‌ری تاکه‌که‌سی و تاقانه (ئاحاد) دانامه‌زریت و ناچه‌سپیت ئه‌وه‌یه که: بیروباوه‌ر هینان (اعتقاد) بریتیه له‌گریدانی دل و باوه‌ر هینان به‌دل به‌پشت به‌ستن به‌به‌لگه‌ی چه‌سپاو که ناکریت له‌کاتیک له‌کاته‌کاندا هه‌له‌ و خه‌یالی به‌سه‌ردا بیّت، ئەمه‌ش به‌ده‌سته‌به‌ر نابیت ته‌نها به‌ده‌قه‌کانی قورئانی پیرۆز و سوننه‌تی موته‌واتیری پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌و مه‌رحه‌ی مانای هه‌ر یه‌که‌یان پوون و راشکاو بیّت و ته‌ئویل هه‌لده‌گریت، جگه‌ له‌وه‌ی باسما‌ن کرد ناکریت پشتی پی به‌سه‌ریت له‌بابه‌تی بیروباوه‌ردا^(۳).

شیخ مه‌حمود شه‌لتوت دوا‌ی ئه‌وه‌ی چه‌ند ده‌قیکی له‌غه‌زالی و ئه‌سه‌نوی و به‌زده‌وی هیناوه له‌باره‌ی ئه‌وه‌ی که هه‌واڵ و خه‌به‌ری تاقانه (ئاحاد) ئەگه‌ر و گومان هه‌لده‌گریت، وتویه‌تی: ئا به‌هوشیوه‌یه ده‌بینین ده‌قه‌کانی زانیانی که‌لام و ئصول کۆکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که مانای یه‌کلاکه‌ره‌وه‌و برآوه ناگه‌یه‌نن، بۆیه بیروباوه‌ری پی ناچه‌سپیت.... ئەمه‌ش مانای وانیه

(۱) الباعث الحثيث ۳۶.

(۲) السيف الحاد، سه‌رچاوه‌ی پيشوو، ۸۳ و لاپه‌ره‌کانی دواتری، چه‌ند ده‌قیکیشی له‌وباره‌وه هیناوه.

(۳) السيف الحاد ۲۳.

ههوالی تاقانه (ئاحاد) زانست بهدهستهوه نادات، چونکه ههنديک کهس ههيه که زانست و شت له دهروونيدا دهچهسپيٽ که کهمتره له ههوالی تاقانه (ئاحاد) که ئيمه لهبارهی ددهويين، بهئام ئهمه لهسهر هيچ کهسيک نابيٽه بهلگه، بيروباوهريشي پي ناچهسپيٽ تا نکۆلی کارهکهی تهکفير بکريٽ، خوی گهوره بهندهکانی رانهسپاردوو به پهسهندکردنی بيروباوهريک له سهراوهيهکهوه که تنها گومان نهبيٽ هيچی تری ههئنهگرتبيٽ. نا ليروه بؤمان دهردهکهويٽ که ئهوهی ئيمه دانمان پيدانا شتيکه کۆرای لهسهره لهوهی که فهرموودهکانی تاقانه (ئاحاد) به بيروباوهري وهرناگيرين و پشتيان پي نابهستريٽ له بواری غهبيبيات، ئهمهش شتيکی چهسپاوه به پي ئهوهی عهقل به پيويستی دادهنيٽ و عهقلمهندان راجيائيان تيادا نيهه^(١).

جا ئه و تهيهی زانايان که دهئين تنها دهفيک پهسهنده له بواری بيروباوهردا، که (موتهواتير) بيٽ، مهبهستيان لهو بيروباوهريه که ههر کهسيک نکۆلی لي بکات تهکفير دهکريٽ^(٢).

بهه پيهه: ههر کهسيک نکۆلی بکات له شتيک له بيروباوهردا که ئه و شته به واتايهکی نارؤشن و گوماناوی چهسپا بيٽ و له دهفيکی سهلمينراوی براوه (قطعي) سهراوهی گرتبيٽ ياخود واتايهکهی براوه و راشکاو بيٽ بهئام ئه و واتايه له دهفيکهوه سهراوهی گرتبيٽ که چهسپاوييهکهی قسه ههئبگريٽ و نهگهري تيدابيٽ ياخود له واتايهکی گوماناوی نارؤشن سهراوهی گرتبيٽ له دهفيک که چهسپاوييهکهی قسه و نهگهري ههئبگريٽ، گشت ئهمانه نکۆلی کارهکه پي کافر نابيٽ^(٣).

(١) الإسلام عقيدة وشريعة ٦٠_٦١.

(٢) المختصر المفيد في شرح جوهرة التوحيد ١٧.

(٣) العقيدة الإسلامية وأسسها ٣٨.

ئاگادارى:

دەققەكانى قورئانى پېرۇز لە رووى ھاتنىيانەوہ (واتە: چەسپاوى ھاتنى ئەو دەققانە لە پېغەمبەرەوہ (ﷺ)) ھەر ھەموويان چەسپاون بەشيوہيەكى براوہ (قطعي) و سەلمىئراوہ، بۇيە نېمە بە دل بەويپەرى تۆكمەيپەوہ دان بەوہدا دەنييىن كە ھەر دەققىك لە قورئانى پېرۇزدا برىتییە لەو دەققەى كە خواى گەورە دايبەزانددووہ بۇ پېغەمبەرە بەرپىزەكەى (ﷺ)، پېغەمبەرىش (ﷺ) بە ئوممەتەكەى راگەيانددوہ.

لە رووى واتا بەخشىنىشەوہ دەققەكانى قورئانى پېرۇز دوو جۇرن:

۱_ ئەوانەى ماناى راشكاويان ھەيە (قطعية الدلالة): بۇ نمونە: ئەم ھەرمايشتەى خواى گەورە: ﴿فَأَجْلِدُوا كُلَّ وَجْهِ مَنَّهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ﴾ النور: ۲. واتە: (سەد قەمچى لە ھەر يەك لە ئافرەت و پياوى زىناكەر بوەشىنن). ئەم دەققە مانا كەى راشكاوہ لەوہى زىناكەر ئەگەر شوى نەكرد بىت يان زنى نەھىئايىت، ئەوا سەد قەمچى لىدەدرىت، بەبى زىادو كەم.

ب_ ئەوانەى ماناى ناراشكاويان ھەيە (ظنية الدلالة): بۇ نمونە: ئەم ھەرمايشتەى خواى گەورە: ﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَرْجِعْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ البقرة: ۲۲۸. واتە: (بۇ ئەوانەى كە سوئند دەخۇن نزيكى ھاوسەريان نەكەون، بۇيان ھەيە سى "قرء" بىينن). وشەى (قرء) لە زمانەوانيدا بە دوو مانا دىت: ۱_ پاكزى. ۲_ خوئىن بىينن (ھەيز). ئەم دەققە مانا يەكى راشكاوى ديارى كراوى نيبە و يەككەى لەو دووانەى بەبى چەندوچوون دياى نەكردووہ، بۇيە زانايىن راجىيايىان ھەبووہ لەبارەى شيكردنەوہى وشەى ناوبرا، شافىعيەكان بە (پاكزى) شيان كرددۇتەوہ، ھەنەفيەكانيش بە خوئىن بىينن (ھەيز).

دەققەكانى سوننەتى پېغەمبەر (ﷺ):

دەققەكانى سوننەت لە رووى ھاتنىيانەوہ دوو جۇرن:

۱_ ئەو دەققانەى ھاتنىيان سەلمىئراو و براوہيە: وەك: ھەرموودەى موئەواتير.

ب_ ئەو دەققانەى كە ھاتنىيان گومان ھەلدەگريت و يەكلابووہوہ نيبە: وەك: ھەوالى تاقانە (ئاحاد).

دەققەكانى سوننەتى پېغەمبەر (ﷺ) لە رووى واتايشەوہ دوو جۇرن:

۱_ مانا راشكاو (قطعية الدلالة): وەك: ئەم ھەرمايشتەى پېغەمبەر (ﷺ): (بني الإسلام على خمس) واتە: ئىسلام لەسەر پىنج بىنجىنە دامەزراوہ. ئەم ھەرموودەيە يەك ماناى راشكاو ھەلدەگريت و بەس، ئەوہ بەدەستەوہ دەدات كە بىنجىنەكانى ئاينى ئىسلام پىنجنە نە كەم و نە زۇر.

ب_ مانا گوماندارەكان (ظنية الدلالة): وەك: ئەم ھەرمايشتەى پېغەمبەر (ﷺ): (لا يصلين أحد منكم

العصر إلا في بني قريظة) واتە: ھىچ كامىكتان نوپزى ئىوارە نەكەن تا نەگەين بە ناوچەى "ھۆزى قورپىزە".

جا کاتیك زۆربهی زانیان وتویانه بیروباوهر به ههوالی ئاحاد ناچهسپیت مهبهستیان
ئهوهبووه ئهو كهسه تهكمیر نهكریت نكوۆلی له شتیك دهكات كه به ههوالی تاقانه (ئاحاد)
چهسپا بییت.

کاتیکیش زانیان بو ئهو راو بوچوونهش چوون ئهوا پیاوان و ابوو هر کاتیك ههواله
ئاحادهکان سه نه د و زنجیرهیان بی خهوش و دروست بوو، دهقهکانیش شتیکیان هه لئه گرتبوو
که به لای عهقله وه ئهسته م بییت، ئهوا پیویسته کار بهو ههواله بکریت ئه گهرچی زانست و
زانیاری بی چه ندو چوونیشی پی نه چه سپیت، ئه مه وهك شایه تی دانی که سی دادپه روه ره
له لایه ن دادوه ره وه، پیویسته حو کم بدریت به پیی روو که شی شایه تیدانه که ئه گهرچی
نه شزانیت که ئایا له دهرووندا شایه تیدهره کان راستگۆن یان نا^(۱).

هاوه ئان له باره ی واتای ئه م فه رمایسته وه راجیاییان تی که وت، هه یان بوو نوێزی له ریگا که کرد، چونکه گه یشته
نوێزی ئیواره "عصر"، هه شیان بوو نوێزی نه کرد تا نه گه یشته ناوچه ی "هۆزی قوره یزه" ئه مه یان روو که شی
فه رمووده که ی وه رگرت./ بروانه: علم أصول الفقه لعبد الوهاب خلاف ۳۴_ ۴۲.

(۱) أصول الدين للبغدادي ۱۲. ههروهها بروانه دهقی وتهی ههندی له زانیان له کتیبی (سیف الحادی) پیشوو.

دهروازه‌ی دووهم

پهیره‌وی قورئانی پیروژ

له خستنه‌روو و نمایشکردنی بیروباوه‌ری ئیسلامی

قورئانی پیروژ پهیره‌ویکی روونی هه‌یه له خستنه‌روو و نمایشکردنی بیروباوه‌ردا، هه‌روه‌ک له‌مانه‌ی خواره‌ودا دهرده‌که‌وئیت:

۱_ خوای گه‌وره‌ عه‌قلی به‌رز راگرتوو و پله‌ی بلندی پی به‌خشیوه‌و پایه‌داری کردوو.

خوای بائاده‌ست و خاوه‌ن شکو ده‌فه‌رمووئیت: ﴿فَفَهَّمْنَهَا سُلَيْمَنَ ۚ وَكَلَّا ءَايِنَا حُكْمًا وَعَلَّمَا﴾ الانبیاء: ۷۹. واته: (جا ئیمه چاره‌سه‌ری کیشه‌که‌مان کرد و له سوله‌یمانمان گه‌یاند، به‌لام "هه‌ریه‌که له‌و باوک و کوره" به‌هه‌روه‌رمان کردبوو له حیکمه‌ت و دانایی و عیلم و زانست).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووئیت: ﴿وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَدْرِكُهُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ البقرة: ۲۶۹. واته: (هه‌ر که‌س حیکمه‌تی پی به‌خشریت، ئه‌وه بیگومان خیریکی زوری پیدراوه، جا بیجگه له ژيرو هوشمه‌نده‌کان که‌سانی تر له‌و به‌هه‌ریه‌ تیناگه‌ن و په‌ند وهرناگرن).

_ هه‌روه‌ها بانگه‌وازی کردوو بو به‌کاره‌ییان و به‌گه‌رخستنی عه‌قل و پامان له دروستکراوه‌کانی ناو ئاسمانه‌کان و زه‌وی:

خوای پاک و تاک ددغه رموویت: ﴿قُلْ أَنْظَرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ یونس: ۱۰۱. واته: پییان بلی: ته ماشا بکهن و سه رنج بدن: خوا چی دروستکردوو له ناسمانهکان و زهویدا).

ههروهه ددغه رموویت: ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ﴾ العنكبوت: ۲۰. واته: "نهی پیغه مبهه (ﷺ)" پییان بلی: با بگه پین به زهویدا، ته ماشا بکهن و سه رنج بدن چوڼ نهو زاته دروستکراوانی به ددهیناوه).

_ قورنانی پیرۆز رهخنه ی گرتوووه سه رزه نشتی نهوانه ی کردوووه که عهقلی خوایان په کخستوووه:

خوای تاک و بی هاوهل له سهه زمانی پیغه مبهه (سهلامی خوای لیبت) ددغه رموویت: ﴿قَالَ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ﴾ ﴿٦٦﴾ أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ﴿الانبیاء: ٦٦-٦٧. واته: (ئیبراهیم وتی: باشه، ناخر، چوڼ شتیک دپه رستن له حیاتی خوا که ناتوانیت هیچ جوړه قازانج یان زینایکتان پی بگه یه نیبت. ئوف له دهستان و لهو شتانهش که له حیاتی خوا دپه رستن!، جا نایا نهوه تیناگه و بیرو هوشتان ناخه نه کار!؟).

_ سه رزه شتی نهوانه ی کردوووه که تنهها به شوینکه وتنی باوو باپیرانیان واز دینن:

خوای بی وینه ددغه رموویت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أُولُو كَأَن ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ سَيِّئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ ﴿البقرة: ١٧٠. واته: (نه گهر بهو خه لکه بوتربیت: شوینی نهو بهرنامه یه بکهون که له لایه ن خواوه رهوانه کراوه، ده لین: نه خیر، هه ر شوینی نهوه ده که وین که باوو باپیرانمان پیوه ی نالوده بوون و له سهه ری راهاتووین!، نایا

ئەگەر باوو باپرانىشيان تى نەگەشتوو هيچ نەزان و ناشارەزاو رېنموويش وەر نەگرن "ھەر شوپىيان دەكەون؟!" .

بۆيە پېشەوا (موحەممەد عەبەدە) دەفەر مووئیت: (بۇ يەكەم جار عەقل و ئايىن بوون بە براى يەكتر لە كتيبيكى پيرۇزدا لەسەر زمانى پېغەمبەرىكى پايەدار، بەشىوہيەكى راشكاوانە كە تەئويل ھەئناگريئت)^(۱) .

۲ _ قورئانى پيرۇز سيستمى بوونە وەرى خستووہ تەپروو بۇ بير ليكرد نەوہ و وورد بوونە وە لە بەخشەكانى خوا.

خوای پایەبەرز دەفەر مووئیت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۱﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿البقرة: ۲۱-۲۲﴾ . واتە: (ئەى خەلكينە پەروردگارى خوتان بېەرستن، ئەو زاتەى كە ئيوەو پېشيانى ئيوەشى بەدېھيناوہ، بۇ ئەوہى رېبازى خواناسى و تەقواو پاريزگارى بگرنە بەر. ھەر ئەو زاتە زەوى كردووە بە فەرش و جيگاي نيشتەجى بوون و ژيان بوٽان، ئاسمانى وەكو سەققىك بەسەرتانەوہ راگير كردووە، لە ئاسمانەوہ ئاوى بۇ باراندوون، جا بەھۆيەوہ جوړەھا بەرھەمى دەرھيناوہ تا ببیتە رزق و رۆزى بوٽان، كەواتە شەريك و ھاوتا بوخوا بېرار مەدەن، كە خوشتان دەزانن پەرستراو دەبیت بەدېھينەر بېت).

قورئانى پيرۇز ئەم دياردە و رووخسارە بوونە وەريانەى نەمايش كردووە، وەك: (ئاسمانەكان و زەوى، رۆژو شەو، باران و با، رووہك بەھەموو جوړەكانى، بەدېھينراوان بەھەموو جوړەكانيان)، ئەمەش بۇ ئەوہيە مرؤف لەو بەدېھينراوانە وردبېتەوہو رابميينيت تا بزانييت كە

(۱) رسالة التوحيد ل محمد عبده ۹ .

ئەمانە دەستکردى مرۇف نىن، بەلكو خواى كاربه جى و كار له جى دروستى كردوون، بۆيه پيويسته مرۇف به بەندايه تى و پەرستشەوه پروو بکاته خواى گه وره.

ئەوانەش که ناتوانن شت بەديهينن وهک: پهیکه رو بت و بەديهينراوهکانى تر، شياوى پەرستن نىن، خواى گه وره دةفەر موويت:

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرْبَ مَثَلٍ فَاَسْتَعْمُوا لَهُ^٤ اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَنْ يَخْلُقُوْا ذُبَابًا وَّلَوْ اَجْتَمَعُوْا لَهُ^٥ وَاِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوْهُ مِنْهُ ضَعْفَ الطَّلَبِ وَالْمَطْلُوْبُ ﴿ الْحج: ٧٣. واته: (ئەى خەلگىنە: نمونەيەك هینراوتەوه چاک گوئی بو بگرن؛ بەراستی ئەوانەى که هانا و هاواريان لیدەکەن له جياتى خوا، هەرگيز ناتوانن تاکه ميشيک دروست بکەن، هەرچەندە بو ئەو کاره کۆببنەوه، ئەگەر ميشهکه شتيکیان لى بفرينيت، ناوانن لى بسەننەوه، داواکارو داوالیکراو هەردووکیان لاواز و بى دەسەلاتن).

٣ _ بنه ماکانى بیروباوهرى ئیسلامى: خواناسى، پیغه مبهرايه تى، رۆزى دوايى، باس کردوووه به لگه شى له سەر هیناوتەوه.

_ خواى گه وره په روهردگارى بوونه وهره، دةفەر موويت: ﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ ﴿٢﴾ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿٣﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّيْنِ ﴿٤﴾ الفاتحة: ٢_٤. واته: (سوپاس و ستايش هەر شايستهى خوايه، بو خوايه که خاوهن و په روهردگارى هه موو جيهانيان و هه موو بوونه وهره. به خشده و دلوفانه، کانگای رەحمەت و ميه ره بانیه. خاوهن و سەردارى رۆزى پاداشت و سزايه).

_ خواى گه وره بەديهينراوانى به بەلگه هیناوتەوه له سەر بوونى به رزى خوى:

دەفەر موویت: ﴿ هَذَا خَلَقَ اللَّهُ فَأَرْوَفِ مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۚ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴾ لقمان: ۱۱. واتە: (ئەمەیه دروستکراوانی خوا، وەرن نیشانەم بەدەن بزائەم ئەوانی تر جگە لەو زاتە، چیتان دروست کردوو، نەخێر هیچیان دروست نەکردوو، بەلکو ستەمکاران ھەمیشە لە گومراپییەکی ئاشکرا دان).

__ بەلگەشی ھیناوەتەو لەسەر ئەو دی کە خۆی گەورە تاکە و پاکە لە ھاوێ:

دەفەر موویت: ﴿ لَوْ كَانَ فِيهَا إِلَهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا ﴾ الأنبياء: ۲۲. واتە: (ئەگەر لە ھەر دووکیاندا "لە ئاسمانەکان و زەویدا" چەند خۆاییەکی تر ھەبویا غەیری "اللہ"، ئەو کاول و وێران دەبوون و تێکدەچوون بەسەر یەکدا).

__ خۆی گەورە وەسفی خۆی کردوو بە وەسفە کاملەکان. ئەمە لەکاتی قسەکردن لەسەر سیفەتە خۆاییەکان بە روون کراوی دەخەرتەر وو.

__ بەیامبەر و پێغەمبەرانى رەوانە کردوو وەك رێنیشانەدرى مروّف بو سەر رێگەى خۆشەختى لە دنیا و دواڕۆژدا.

خۆی بالادەست و خاوەن شکۆ دەفەر موویت: ﴿ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾ آل عمران: ۱۶۴. واتە: (سویند بێت بیگومان خوا منەتى ناوەتە سەر ئیمانداران کاتیک پێغەمبەریکی بو رەوانەکردوون لە خۆیان و ئایەتەکانی ئەویان بەسەردا دەخوینیتەو دەل و دەروونیان پاک و بوخت دەکاتەو، ھەر وەھا فیرى قورئان و دانایان دەکات، بەراستی پێشتر لە گومراپییەکی ئاشکرا دا رۆچوو بوون).

ههروهه دهفهرموویت: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا
 الطَّغُوتَ﴾ النحل: ۳۶. واته: (سویند بهخوا بیگومان نیمه له ناو هه ر گهل و نهتهوهیهکدا
 پیغهمبهریگمان رهوانه کردووو پیمان راگهیاندووو که پیمان بلیت: تنها خوا بپهستن،
 خوتان دووره پهریز بگرن له هه موو پهراویکی تر).
 _ باوهر هیئانی به پرۆزی دواپی پیویست کردووو.

خوای دانا و خاوهن توانا دهفهرموویت: ﴿قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَأُبْعَثَنَّ﴾ التغابن: ۷. واته: (پیمان بلای: وا
 نییه، سویند به پهروهر دگرم، بهراستی هه زیندوو دهکرینهوه).

به لگهشی له سهه هیناوهتهوه، بهم فهرمایشتهی: ﴿قَالَ مَنْ يُحْيِ الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ﴾ (۷۸) قُلْ
 يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿ يس: ۷۸ _ ۷۹. واته: (دهیوت: کی نه
 نیسکانه زیندوو دهکاتهوه له کاتیکیا رزیوو و پرتوکاوان؟! پیمان بلای: نهو زاتهی که یهکه مجار
 دروستی کرد، هه نهویش زیندووی دهکاتهوه، نهو بهه موو دروستکراویک زاناو ناگایه).

٤ _ باسی راو بوچوون و گوفتاری بی باوهرانی کردووو بهرپه رجیشی داوهتهوه.

_ بهم فهرمایشته بهرپه رجی پهیکهرو بتپهستهکانی داوهتهوه: ﴿إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ
 اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ
 الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ ۖ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ العنكبوت: ۱۷. واته: (بهراستی نهو شتانهی که له
 جیاتی خوا دهیانپهستن تنها بت و پهیکهرن، نیوه بوختان و شتی نابهجی دروست دهکن،
 بیگومان نهو شتانهی که له جیاتی خوا دهیانپهستن خاوهنی هیچ رزق و پرۆزیهک نین بو

ئىيۈ، كەواتە ھەر داۋاي رۇزق و رۇزى لە خوا بكن، ھەر ئەۋىش بپەرستىن، ھەر سوپاسگوزارى ئەۋ بن، بۇ لاي ئەۋىش دەگەرپنرئىنەۋە).

__ قورئانى پىرۇز بەرپەرچى ئەستىرە ھەسارە مانگ و خۇر پەرستانى داۋەتەۋە، دەفەر موۋىت:

﴿ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا ۖ قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَأَلَّا أُحِبُّ الْآفِلِينَ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَأَى الْفَجْرَ بَارِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَارِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يُعْقِرُ مِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا ۖ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾ الانعام:

٧٦_ ٧٩. واتە: (ئىنجا كاتىك شەۋ بائى كىشا بەسەر ئىپراھىمدا ئەستىرەيەكى "گەشى گەۋرەى" بىنى، بۇيە وتى: ئاگاداربىن، وادابنىين ئەمە پەرۋەردگارمە، كاتىك ئەستىرەكەى لى ئاۋا بوو وتى: من شتى لەبەرچاۋ وون بووم خۇش ناۋىت و ناپبەرستىم. ئىنجا كاتىك مانگى بىنى ھەلھات، وتى: ئاگاداربىن، وادابنىين ئەمەيان پەرۋەردگارمە، كاتىكىش ئەۋىش ئاۋا بوو، وتى: سوپىند بىت بەخۋا ئەگەر پەرۋەردگارم ھىدايەتى نەدابام، ئەۋە بىگومان لە رىزى دەستەى گومراكاندا دەبووم. ئىنجا كاتىك خۇزى بىنى ھەلھات، وتى: ئاگاداربىن، وادابنىين ئەمەيان پەرۋەردگارمە، ئەمە گەۋرەترىشە كاتىك ئەۋىش ئاۋابوو وتى: ئەى خەلكىنە، ئەى خزمىنە، بەراستى من بەرىم لەو شتانەى ئىۋە كىرۋوتانە بەھاۋەل و شەرىك "بۇ پەرۋەردگار". بەراستى من رۋوى خۇم و دلەم لە پەرستىندا كىرۋتە ئەۋە زاتەى ئاسمانەكان و زەۋى فەراھەم ھىناۋە، لە كاتىكدا رۋوم لە ھىچ شتىكى تر ناكەم، بەدلئارامى تەۋاۋىشەۋە "دەلئىم كە": ھەرگىز من لە رىزى موشرىك و ھاۋەلگەراندانەم).

__ بەرپەرچى فرىشتە پەرستەكانىشى داۋەتەۋە دەفەر موۋىت:

﴿ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَذَا الَّذِينَ كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلَيْسَ مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ ﴾ سبأ: ٤٠-٤١. واته: (رؤییکیش دیت که خوا تیکرای هه موویان کو دهکاته وه، نهوسا روو به فریشتهکان دهفهرموویت: بهراستا! نهو دهسته گومرایه نیوهیان دهپهرست. له وهلامدا دهلین: پاکى و ستایش بو تو نهى پهروهردگار تو یارو یاهدرى نیمه ی نهک نهوان، نهخیر؛ نیمهیان نهدهپهرست، بهلگو نهوان پهرییان دهپهرست، زورهیان باوهریان پییان ههبوو).

_ بهرپهرجی جولهکهکانیشی داوته وه، ههروهک دهفهرموویت:

﴿ قُلْ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِن زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَآءُ لِلَّهِ مِن دُونِ النَّاسِ فَتَمَتَّوْا الْمَوْتِ إِن كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿٦﴾ وَلَا يَمُنُّوْهُ اَبْدًا بِمَا قَدَّمْت اَيْدِيَهُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٧﴾ ﴾ الجمعة: ٦-٧. واته: (نهى پیغمبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پییان بلی: نهى نهوانه ی لهسه ر دینی جولهکهن، نهگهر برواتان وایه که بهراستی نیوه دوست و لایهنگیری خوان، جگه له خهکی تر، کهواته داواى مردن بکهن و ناواتی مهرگ بخوازن. کهچی نهوانه هه رگیزاو هه رگیز ناواتی وا ناخوازن و مردن داوا ناکهن، چونکه خویمان دهزانن دهست پیشخه رى جییان کردووه، خوایش زانایه بهکاروکرده وهی سته مکاران).

_ بهرپهرجی نهوهشی داوته وه که بروای وایه عیسا خوایه که و دهپهرستریت، ههروهک دهفهرموویت:

﴿ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰٓعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِيْ وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ قَال سُبْحٰنَكَ مَا يَكُوْنُ لِيْٓ أَنْ أَقُوْلَ مَا لَيْسَ لِيْ بِحَقِّٖٓ إِن كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ؕ تَعَلَّمْ مَا فِيْ نَفْسِيْ وَلَا أَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِكَ ؕ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوْبِ ﴾ المائدة: ١١٦. واته: (کاتیکیش خوا "هه ر له قیامه تدا")

فهرمووی: ئەی عیسی کورپی مەریەم، ئایا ئەووە تۆ بەخەئکیت وتووە: منیش و دایکیشم بە دوو خوا دابنن لە خوار خوای پەروردگارەووە؟ عیسا لە وەئامدا وتی: پاکى و بیگەردى و بى هاوئەلى شایستەى تۆیە، بۆم نییە من شتیک بلییم بۆ خۆم کە مافی من نەبیت؟! خۆ ئەگەر شتی وام و تەبیت ئەووە بەراستی دەیزانیت و لیت شاراوە نییە، چونکە تۆ شارەزایت بەهەرچی لە دل و دەرووندا هەییە، بەئام من نازانم بەوئەى کە لە دەریای عیلم و زانستی بى پایانى تۆدا هەییە، چونکە بەراستی هەر خۆت زانا و شارەزای نەیینى و پەنەنانى).

__ بەرپەرچی ئەوئەشى داوئەتەووە کە دەئیت خوای گەورە کورپی هەییە، لەمبارەووە دەفەرموویت:

﴿ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۗ (٩٢) إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴾
 ﴿٩٢﴾ مریەم: ٩٢_٩٣. واتە: (لە کاتیکدا بۆ خوای میهرەبان نەها توووە و رەوا نیە کە نەووە بۆ خۆی بریار بدات. هیچ کەسیک نییە لە ئاسمانەکان و زەویدا، کە بەندەى ملکەچى خوای میهرەبان نەبیت).

__ بەرپەرچ و تەکفیری ئەوانەشى کردوووە کە نکۆلى لە پیغەمبەراییەتى دەکەن، لەمبارەییەووە دەفەرموویت:

﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۗ (١٥٠) أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا ۗ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ۗ (١٥١) النساء: ١٥٠_١٥١. واتە: (بیگومان ئەوانەى باوەر بەخوای پیغەمبەران نەیین و دەیانەوویت جیاوازی بکەن لە نیوان پیغەمبەرەکانیاندا، یاخود دەئین: باوەر دەئین بەهەندیک لە پیغەمبەران و باوەر بەهەندیکیان نەیین و دەیانەوویت لەو

نیوانه‌دا ریگه و به‌نامه‌یه‌ک بۆ خۆیان به‌دهست بهینن. ئا ئه‌و جووره‌که‌سانه‌ به‌راستی هه‌ر بۆ باوه‌رپن و بۆ بۆ باوه‌رپان سزایه‌کی سه‌ر شوپۆرکه‌رمان ئاماده‌کردوه‌.

__ به‌په‌رچه‌ی ئه‌وانه‌شی داوه‌ته‌وه‌ که‌ نکۆلی له‌ زیندوو بوونه‌وه‌ ده‌گهن، خوای پاک و تاک ده‌فه‌رموویت:

﴿ وَإِنْ تَعَجَبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَءِذَا كُنَّا تُرَابًا أَمْ ءَأَنَّا لَعْنَىٰ خَلْقٍ جَدِيدٍ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ الْأَغْلَالُ ۗ فِيٓ أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾ الرعد: ۵. واته: (خۆ ئه‌گه‌ر تۆ به‌شتیك سه‌رسام بیت و پیت سه‌یر بیت، ئه‌وه قسه‌ی بۆ باوه‌رپان جیی سه‌رسامییه‌ که‌ ده‌ئین: ئایا کاتیك بوینه‌وه‌ به‌خاک و خۆل، سه‌ر له‌ نوێ زیندوو ده‌کرینه‌وه‌و دروست ده‌بینه‌وه‌؟ ئا ئه‌وانه "که‌ ئه‌و قسه‌یه‌ ده‌گهن" ئه‌وانه‌ن که‌ بۆ باوه‌رپوون به‌ په‌روه‌ردگاریان، زنجیره‌کان له‌ گه‌رده‌نیان‌دان و نیشته‌جیی ناگری دۆزه‌خن و هه‌میشه‌ ده‌بۆ تیایدا بمینه‌وه‌).

٥ __ بیروباوه‌ری به‌شپوهیه‌کی ساکاری خستوه‌ته‌په‌روو که‌ که‌سی نه‌خوینده‌واری ساده‌ و زانای رۆچوو له‌ هه‌موو زانسته‌ جیاوازه‌کان لێی تیده‌گات.

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ ۚ ﴿٢٤﴾ أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿٢٥﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٦﴾ فَأَبْتْنَا فِيهَا جَبًّا ﴿٢٧﴾ وَعَبْنَا وَقَضَبًّا ﴿٢٨﴾ وَزَيَّنَّاهَا لِنُؤَلِّقَ الْوَحْلَ ﴿٢٩﴾ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ﴿٣٠﴾ وَفَكَهَّهٗ وَأَبَّا ﴿٣١﴾ مَنَعْنَا لَكُمْ وَإِلَٰئِكُمْ ﴿٣٢﴾ ﴾ عبس: ٢٤-٢٢. واته: (ده‌با ئاده‌میزاد سه‌یری خواردنه‌که‌ی بکات و سه‌رنجی بدات و بی‌ری لیبکاته‌وه‌. بیگومان ئیمه‌ بارانمان بۆ داباراندۆته‌ خواره‌وه‌، چۆن دابارینیك له‌وه‌ودوا زه‌ویمان بۆ له‌ت له‌ت کردوه‌ به‌چه‌که‌ره‌ی ناسکی روه‌ک. ئینجا دانه‌ویله‌، هه‌روه‌ها تری و سه‌وزه‌ هه‌روه‌ها زه‌یتوون و دارخورمایشمان تیادا رپواند. باخچه‌ی ده‌وره‌دراو به‌ دار خورما یان دره‌ختی تر، یاخود باخی چپو پپ. جووره‌ها میوه‌، هاوپی له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌و گزو

گیایانهی که خواکرده و مائات دمیخوات له لهوهپرگاگاندا. تا خوٚتان و مائاتهکانتان سوودی لی وهربگرن).

٦_ کاتیک فورئانی پیروز بیروباوهره راست و دروستهکهی نیسلام دهخاتهپوو، بهلگه و جیاوازی لهسه ر دهخاتهپوو، ئەوا فه رمان دهکات که بانگهواز بو ئەو بیروباوهره بکریت بهشیوهو ریگهیهکی چاک و دوور له مشتومری نهزوک که دهبیته هوی رق و کینه و بهرتتهوازهیی.

خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ﴾ النحل: ١٢٥^(١). واته: ("ئهی پیغه مبه ر(ﷺ)، ئهی ئیماندار" بانگهواز بکه بو لای بهرنامه و ریبازی پهروه ر دگارت به حکمهت و دانایی "بو ههندیك" و ناموژگاری جوان و بهجی "بو ههندیکی تر" و گفتوگو و موجهله به جوانترین شیوه "لهگه ل ههندیکی تر دا بهتایبهت خاوه ن کتیبهکان").

ئیمامی غه زالی وینهی بهلگهکانی فورئانی کردووه بهوهی وهک خوٚراک وان بو مروٚف، ههروهها وهک ناو که مندالی شیره خوٚر و پیایوی بههیز سوودی لی دهبینن^(٢).

(١) پیشهوا موحه مه د عه بده نامزهی بو ههندی لهمانه کردووه له: (رسالة في التوحيد^(٨)). و بروانه کتیبه مان:

أصول الدين الإسلامي ٢٧_٣١.

(٢) إجماع العوام للغزالي ٤٠.

دهر وازهی سییهم

بارودۆخی بیروباوهر

له سهردهمی پیغهمبهر (ﷺ) و دواى ئه‌ویش

پیغهمبهر موحهمهد (ﷺ) سهرچاوه (مرجع) ی موسلمانانه، ئه‌وانه‌ی پرسیریان هه‌یه له‌باره‌ی ئاینه‌که‌یان و ده‌یانه‌وێت زیاتر له‌باره‌ی زانسته‌کانی ئاینیان بزانی بۆی ده‌گه‌رینه‌وه، له‌کاتی گه‌رانه‌وه بۆ لای ئه‌و زاته پیرۆزه ئه‌وا وه‌لامی ته‌واویان ده‌سته‌که‌وێت.

هه‌روه‌ها هاوبه‌شدانه‌ران و خاوه‌ن کتێبه‌کان دینه‌ی لای گه‌فتوگۆو مشتومرێ له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن و پشتیسی تیده‌که‌ن.

وه‌لامه‌کانی پیغهمبهریش بۆ ئه‌وان جاری واهیه‌ به‌ نهرم و نیناییه، جاری واش هه‌یه به‌شیوه‌یه‌کی تونده، وه‌لامه‌کان به‌پێی بارودۆخه‌کان ده‌بوون.

به‌لام پیغهمبهر (ﷺ) کاتیک وه‌لامی موسلمانانی ده‌دایه‌وه شیوازی ده‌مه‌ته‌قی و ره‌قی نه‌ده‌گه‌رت به‌ر^(۱).

کاتیک پیغهمبهر (ﷺ) ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خواى گه‌وره‌ی خوینده‌وه: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ﴾ (۹۸) لَوْ كَانَتْ هَتُولَاءَ آلِ اللَّهِ مَا وَرَدُوها وَكُلُّ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (۹۹) لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ﴾ الانبياء: ۹۸-۱۰۰.

(۱) التفكير الفلسفي في الإسلام لعبد الحليم محمود ۱۱۹.

واته: ("پييان دوتريت" بهراستی ئیوه و ئه و شتانهی له جیاتی خوا دهتانپهرست سووتهمهنی دۆزهخن و سهلكه بزوتی ناگرن، دهبيت ههر بچنه ناوی و ههمیشه تییدان. "ههروهها به ههلهگهراوهكان دوتريت" ئهوانهی ئیوه دهتانپهرست ئهگهر خوا بوونایه ناوا نهدهخرانه ناو دۆزهخهوه، بیگومان ههر ههموویمان له دۆزهخدا بۆ ههمیشهی دهمیننهوه. ئهوانه؛ بهههناسهی قورس و لرخه لرخ و ئاهو نالهوه "ژیانی سهختی تیادا دهبنهسه" و مژده و هیواو قسهیهکی خوش نابینن). ههندي له هاوبهشدارنهان پرسیاریان لیکرد: ههر بهندهیهك جگه له خوی گهوره بهرستريت دهچیه دۆزهخهوه؟ جا ئیمه فریشته دهپهرستین، جولهكesh عوزیر دهپهرستن، نهصرانیهکانیش مریم و عیسا دهپهرستن؟.

پیغمبر (ﷺ) وهلامی دایهوه: (ههر یهكێك پپی خوش بیت بهرستريت له غهیری خوی گهوره ئهوا لهگهلا ئه و كهسه دهچیته دۆزهخهوه كه دهپهرستیت، بهراستی ئهوانه شهیتانهكان دهپهرستن، كهچی كی فهروانی پهرستنی ئهوانهی پیکردوون). خوی گهوره ئه م نایهتهی دابهزاند: ﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِّنَ الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾ لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا ﴿١٠٢﴾ وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾﴾ الانبياء: ١٠١_١٠٢^(١). واته: (بهراستی ئهوانهی ههر زوو بریارمانداوه چاكه بهینینه رییان" بههوی ئیمان و باوهرو کردهوی چاکیانهوه" دووره بهریز کراون له دۆزهخهوه. قرچه قرچ و ورشه و دهنگی بلئسهی نابستن، "بهلكو ئهوانه له ناو نازو نیعمهتدا" كه چهزیان لی بوو و ئارهزوویان دهکرد بۆ ههتا ههتایی دهمینن).

رؤیك پیغمبر (ﷺ) چوو لهی هاوهلهکانی، بینی كه قسه له بابتهی چارهنووس (قهدر)دا دهكهن، پیغمبر به تورهی هاتهدر بۆ لایان چوو و له بهردهمیان راوهستا و پیی فهرموون: ئهی خهلكینه بهراستی ئوممهتهکانی پپیش ئیوه بهمه گومراوون، بههوی راجیاییان سهبارت به پیغمبرهکانیان، بهگژیهکتردا بردنی ههندي بهشی قورئان به ههنديکی تر، جا

(١) تفسیر ابن کثیر ٨٧٧.

قورئان بۆ ئەو دانەبەزیوہ تا ھەندیکی بە گز ھەندیکی تریدا بریت، بەلکو قورئان ھەر بەشیکیشی پشتگیری راستیتی بەشەگەئێ تر دەکات، جا ئەوئەندەئێ شارەزاییتان پێ ھەبوو کاری پێ بکەن، ئەوئەئێ ویگچوو (متشابە) بوو بروای پێ بینن و بەس^(۱).

پێغەمبەر (ﷺ) کۆچی دوایی کرد، ھاوئەئێ بەرپزەگانی (رەزای خوایان ئیبت) بەردەوام بوون لەسەر رێگەئێ رۆشنەگەئێ لە سەرزەنشت کردنی بەرھەئستکاران و دوورکەوتنەوہ لە مشتومپی نەخووزراو و ئامۆزگاری خەئکیشیان دەکرد کە کار تەنھا لەو چوارچێوہیەدا بکەن کە دەقی چەسپاوی سروس (وحی) لەسەر ھاتووہ.

ھاوئەئێ لە بەلگە ھینانەوہکانیشیاندا رێچکەئێ زانیانی کەلامیان نەگرتەبەر لە چۆنیەتی دابەش کردنی بەلگەکاندا، ئەمەش لەبەر بێ تواناییان نەبووہ لە ئاست ئەمەدا، بەلکو ئەگەر بیانزانیبووبا کە ئەمە مایەئێ سوود دەبیت، ئەوا بیگومان زۆر بە شیوہیەکی بەرچاو کاریان لەسەر نووسینەوہئێ بەلگەکان دەکرد.

لە ئیین عومەرەوہ (خوای لێ رازی بیت) ھاتووہ کە یەکیک پرسیاری لیکرد سەبارەت بە دوو ئایەتی ویگچوو (متشابە)، ابن عمر بە فەمچیهگەئێ لییداوہ.

جا شوینکەوتوووان و گەورە پێشەوایانیش لەسەر ئەم رێگەئێ رۆیشتون^(۲).

(۱) التفكير الفلسفي في الإسلام ۱۱۹ و فەرموودەکە لە عەمروئێ کوری شوعیب گێردراوئەتەوہئێ و ئیش لە باوکی و لە باپیری گێرداوتەوہ.

(۲) التفكير الفلسفي في الإسلام ۱۲۵_۱۲۶ و لە کتیبی غەزالی: إجماع العوامی، وەرگرتووہ. و بروانە: إجماع العوام ۴۱ غەزالی گێرئانەوہکەئێ ئیین عومەری (خوای لێ رازی بیت) لە ۵۵ ھیناویەتی.

له دواى سهردهمى پيغه مېهر (ﷺ) راجيائى له نيوان هاوده لاندې له بابته كېردييه كان سهره پهلدا، وهك: خه لافهت، جهنگ كړدن له گهل زهكات نه دهره كان.... هاووينه نهم بابته تانه^(۱).

به لام نه مانبيني له بابته كانى بيروباو پرېدا راجيائيان هه بيت، نه وهش كه دهيبينين له ههندي گيرانه وودا هاتووه له وهى وهلامى ههنديك پرسيار دراو ته وه نهوا ته نها نامانج ليى چه سپاندى بيروباو پرې لادانى گومانى دوژمانه.

گير دراو ته وه كه نه بو موساى نه شعهرى (خوای لى رازى بيت) گفتوگوى كړدووه له گهل نهوانه ده ليين: چوڼ خوای گه وره شتيكى به قه دهر له سهر من تو مار كړدووه دواتر سزاشم ددات له سهرى؟ ناوبراو وهلامى دايه وه: كه خوای گه وره شته كهى به پيى زانستى خوى نه ندازد كړدووه و سزاش ددات به بى نه وهى سته مى لى كړد بيت؟.

چهندين را له نيمامى عهلى (خوای لى رازى بيت) هاتووه له باره زات و سيفه ته كانى خوای گه وره و له باره ز قه دهر و دروست بوونى قورئان (خلق القرآن).

سه باره ت به راجيائى له بنه ما (اصول) ده كاندا نهوا له كو تايى سهردهمى هاو ده لان و سهره تاي سهردهمى نه مه وويه كان سهرى هه لدا، وهك بيدعه كهى مه عبدهى جه هه نى و غه يلانى ديمه شقى سه باره ت به بابته تى (قه دهر) و نكو لى كړدن له دانه پالى خيرو شه ر بو پال خوای گه وره و دروست بوونى قورئان (خلق القرآن) و سيفه ته كانى خوا. واصلى كورى عه تاء و عه مروى كورى عوبه يديش له سهر رېچكهى نه وان چوون له بوچوونه مو عته زيليه كانياندا^(۲).

(۱) الفرق بين الفرق ١٤ و الملل و النحل للشهرستاني ١٢/١ و لاپه ره كانى دواترى. التبصير في الدين ١٧.

(۲) بروانه كتيب هكه مان: اصول الدين الإسلامى ٣٨ كه وهر گيراوه له: نشأة الآراء و المذاهب و الفرق الكلامية ليحيى حسن فرغل.

دوای هەر دوو پېشه‌وا ناوبراوکه‌ی موعته‌زیله، شیخه‌کانیان هه‌لسان به‌خویندنه‌وه‌ی کتیبه‌کانی فه‌لسه‌فه که له سه‌رده‌می مه‌ئمون وه‌رگێردان، دوای ئەمه موعته‌زیله‌کان په‌په‌وه فه‌لسه‌فیه‌کانیان ناوێته کرد له‌گه‌ل په‌په‌وه‌کانی زانستی که‌لام، ئەمه‌ش بووه هۆی داھینانی زانستیک، که ناو‌را به زانستی که‌لام، که له میان‌ه‌یدا هونه‌ره‌کانی لۆژیک (منطق) و فه‌لسه‌فه به‌ده‌رکه‌وتن.

جا ئەم شیخانه بیدعه‌یه‌کیان داھینا له سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌ورده‌دا وه‌ک: دوان (کلام) و ویست (الإرادة) و له کرداره‌کانی به‌نده و له قه‌ده‌ردا.

جه‌هه‌می گو‌ری سه‌فوان هه‌نگه‌وت و بیدعه‌که‌ی ده‌رخست له بواری جه‌بریدا.

له نیوان موعته‌زیله‌کان و پېشینان و جه‌برییه‌کان می‌زگه‌رد و راگو‌رینه‌وه هه‌بوونه، هه‌روه‌ک کتیبه‌کانی ده‌سته‌و تاقمه‌کان و زانستی که‌لام ئەمانه‌یان تۆمار کردووه^(۱).

نمونه‌یه‌ک له‌و راجیایانه که له بنه‌ماکان ده‌ژمێردرێت بریتیه‌ له بابته‌ی: (ئهو که‌سه‌ی گونا‌هی گه‌وره ده‌کات)، خه‌وارێج ئەم بابته‌یان وروژاند و مورجیئه و موعته‌زیله و ئەه‌لی سوننه قسه‌یان له‌سه‌ر کردووه.

کتیب و نامه و په‌یام له بواری زانستی که‌لامدا نووسران به‌تایبه‌ت له سه‌رده‌می عه‌بباسیه‌کان، له‌لایه‌ن ئەه‌لی سوننه و موعته‌زیله و جه‌به‌ری و خه‌وارێج و ئیمامیه‌کان و زه‌یدی و ئیبا‌زی و زاھیره‌کان.

په‌په‌وه‌ی تیروانینی عه‌ق‌لی په‌ره‌ی سه‌ند له داننان به بیروباوه‌ره ئاینیه‌کان و به‌رگری لێ‌کردنی، که موعته‌زیله‌کان به‌تایبه‌ت پێی دهناسران.

(۱) الملل والنحل للشهرستاني ۱/ ۲۲_ ۲۷.

دوای ئەمە ئەشعەری دەرکەوت پشتی مەزەهەبی ئەهلی سوننە ی دەگرت و سەری دەخست، بەرپەرچی موعتەزەیلەکانی دایەووە دەسەڵاتی ئەوانی لەق کرد. ئەشعەرییەکان میانرەو مامناوهند بوون لەنیوانی فەرموودەناسان (أهل الحديث) و موعتەزەیلەکان.

هەرودها ماتوریدی دەرکەوت، بەهەمان شیوە پشتی مەزەهەبی ئەهلی سوننە ی دەگرت و سەری دەخست، بەئام رێگەکە ی نزیکتەر بوو لە رێچکە ی موعتەزەیلەکان، جا ماتریدیەکان ناوهند بوون لە نیوان ئەشعەرییەکان و موعتەزەیلەکان.

هەندیک زانا دوایینەکانی ئەشعەری و ماتریدی دەرکەوتن و ئاویتە ی کتیبە فەلسەفیەکان بوون و ئەو ی لەبارە ی زانستی کەلام نووسیویان تیکەئیان کرد لەگەڵ فەلسەفەدا، هەرودک بەیزاوی لە کتیبەکەیدا (طوالع الأنوار) و ئیجی لە کتیبی (المواقف) و تەفتازانی لە کتیبی (المقاصد و شرحه)... تاد، ئەمەش لەبەر ئەوەبوو کە ئەو سەردەمە ی تیایدا ژیاون رۆشنیری فەلسەفی تیدا بلأوبوو و تەنانەت خەسلەتی دیاری ئەو سەردەمە بوو. زانایانی سەردەم بە وردی خویندنهوویان بۆ زانستی کەلام هەبوو، بەپێی رێچکە یەکی عەقڵی لە سەرەتای ژیاوی خویندنیاندا، بۆیە ئەم رێگە یەیان گرتوتەبەر لە دانانی کتیب و بەلگە بەرپاکردن لەسەر دژەراکان.

بەئام هەندیک حەنبەلی رۆوبەرۆوی ئەم پەپرەووە عەقڵیە بوونەو، بەتایبەت ئیبن تەیمیە و قوتابیهکە ی ئیبن قەیمی جەوزی.

لە کاتی خستنهرووی دەستە و تاقمە ئیسلامییەکان ئەوا بەتیرۆ تەسەلی ئەم بۆچوونانە دەخەینەرۆو.

لەم سەردەمە ی خۆشماندا چەندین کتیبی جیاواز لە زانستی کەلامدا دەرکەوتوون، ئەو شانە ی پیشینان باسیان کردوو بە شیوە یەکی ئاسانکراوی خراوتەرۆو دوور لە ئالۆزی.

ھەندى ئەو توپزىنەوانەى لەسەر زانستى كەلام كراون ھەيانە تەواو مەزھەبىيە. ھەيانە بەراوردكارىيە: بۆچوونەكانى مەزھەبە ئىسلامىيەكان لە بابەتەكانى بىروباوەردا دەخاتەپروو، دواتر دەيانپۆيۆت بەھىواى ئەوھى بتوانىت كۆيان بكاتەو، لە پىناو نەھىشتى ئەو كەلپنەى كە ئەندىشە دەكرىت لە نىوان موسلماناندا ھەيە، ئەمەش بە پىشت بەستىن بە رىگەى نەقلى و عەقلى لە بەلگە ھىنانەوھدا.

ھەشيانە لە بەراورد كردن لە نىوان بۆچوونەكاندا سنورى بەزانووھ بۆ فيكرى خۆرئاوايى.

رپەرھوى بەراورد كردنى بۆچوونەكان و ھەولنى كۆكردنەوھيان و بەلگە ھىنانەوھ بە نەقل و عەقل، ئەوھ دەبىتتە پەپرھوى ئىمە لەم كتیبەدا.

ئەمەش:

لەبەر ئەوھى كە ئەوھى: (پۆيۆستە لەسەرمان بپرومان وابىت _ ھەرۆك ئىمام موھەمەد عەبدە دەللىت _ ئايىنى ئىسلام ماناى يەكتايىيە لە بىروباوەردا، ئايىنى پەرتەوازەيى نىيە لە بنەما و بناغەكاندا، عەقل بەھىزترىن يارمەتيدەرو پىشگىرەتەى، نەقلەش بەھىزترىن بنەماكانىتەى، لە دواى ئەمەش تەنھا ئازاھى شەپتانەكانە^(۱)).

(۱) رسالة التوحيد ل محمد عبده ۲۷.

به‌شی دووهم

مزهه به ئیسلامیه کان

له سنّ دروازە پیکدیت:

دەروازە یەكەم:

شیکردنه‌وه و شروقه‌کردنی سه‌ره‌لدانی مزهه به ئیسلامیه کان، فه‌رمووده‌ی په‌رته‌وازه‌بوونی ئوممه‌ت.

دەروازە ی دووهم:

گرتگترین مزهه به ئیسلامیه کان له بواری بیروباوه‌ردا: خه‌وارێج، ئیباریه‌ت، شیعه، مورچینه، قه‌ده‌ریه‌ت، جه‌بریته‌ت، موخته‌زیله، ئەشعه‌رییه‌کان، ماتوریدییه‌کان، سه‌له‌فیه‌ت.

دەروازە ی سێیه‌م:

بنه‌ماکانی ئاین له‌لایه‌ن مزهه به ئیسلامیه کان: ئەه‌لی سوننه و جه‌ماعه‌ت، شیعه‌ی دوازه ئیمامی، موخته‌زیله.

دەروازەسى بەكمەم

شىكردەنەو شەرۋقە كەردنى سەرھەلدىنى مەزھە ئىسلامىيەكان

سەرھەلدىنى مەزھەبە ئىسلامىيەكان لە بواردەكانى سىياسەت و بىروباوپردا لە سەدەمى سەرھەتاي ئىسلامدا دەستى پىكرد ، ئەو مېژوونووسانەى لەوبارەيان نووسىووه وا لىپراھاتوون كە ئەو مەزھەبانە ناو بنىنن بە دەستەو تاقمە ئىسلامىيەكان (الفرق الإسلامية)، لە كىتەبەكانىاندا بىروبوچوونى ھەر يەك لەو دەستەو تاقمانەيان نووسىووه. زانايان راجىيايان ھەبووه، لەبارەى سەرھەلدىنى مەزھەبە ئىسلامىيەكان، گرنگتەين ھۆكارەكانى راجىياى موسلمانانان لە بواری بىروباوپردا خستوتەپروو، ئەمانەن:

١ _ ھۆكارى سىياسىي: كاتىك پىغەمبەر (ﷺ) كۆچى دوايى كرد. ھاوھلان راجىيا بوونە، لەبارەى ئەوھى كى شىاوترە بە شوپنگرتنەوھى، پشتىوانان (أنصار) و لە سەروشانەوھ (سەعدى كورى عوبادە) ملكەچى كۆچبەران (مهاجرین) بوون، كاتىك ئەبو بەكرى صدیق (خوای لى رازى بىت) وتى: بەراستى سەد تۆ زانىوتە كە پىغەمبەر (ﷺ) وتى ئەو كاتە تۆ دانىشتبووى: قورەيش خاوەنى ئەم كاروبارەن، چاكترىنى خەلك شوپنكەوتووى ئەوانن، خراپترىن خەلكىش شوپنكەوتووى خراپترىنەنە. سەعد وتى: راستت وت، وەزىرايەتى بۆ ئىمە، ئەمىرايەتىش بۆ ئىبوه^(١).

(١) منهاج السنة لابن تيمية، تحقيق محمد رشاد سالم ١/٣٧١-٣٧٢. و قول أبي بكر رواه أحمد في مسنده _

مسند الصديق. وهو في كتابي: الشورى بين النظرية والتطبيق ٢٣٢.

دواتر راجیایی لهباری خه لافهت زۆر تووند بوو، له دهره نجامدا دهرکه وتنی خه واریج و شیعه و جگه له وانه شی لیکه وته وه.

۲_ هاتنی دهقی ویکیچوو (متشابه) له قورئانی پیرۆزدا: خوی گه وه له وباره وه
 ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ
 مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا
 يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمَّنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو
 الْأَلْبَابِ﴾ آل عمران: ۷. واته: (ئهو خوییه زاتیکه که قورئانی بو سهر تو "ئهی موحه ممه د
 (ﷺ) "نارده خواره وه، به شیک له نایه ته کانی دامه زراو و پایه دارو روون و ئاشکران، ئه وانه
 بنچینه و بناغه ی قورئانه کهن و هه ندیکی تریشی واتای جوړاو جوړ هه لده گرن و به ئاسانی
 نازانرین، جا ئه وانهی که له دلاندا لاری و لادان هه یه، حه ز له حه ق و راستی ناکه ن. ئه وانه
 شوینی ئه و نایه تانه ده که ون که مانای جوړاو جوړو فراوانیان هه یه، بو ئه وه ی فیتنه و ئاشوب
 و ناکۆکی و دووبه ره کی دروست بکه ن، یان بو ئه وه ی لیکدانه وه ی هه لهی بو هه لبه ستن، له
 حالیکدا که لیکدانه وه ی ئه و جوړه نایه تانه هه ر خوا خوی به ته واوی دهیزانییت. جا ئه و
 که سانه ی که له زانستدا رۆچوون ده ئین: ئیمه باوه ری دامه زراومان به هه ر هه موو "ئه و
 نایه تانه "هه یه که له لایه ن په روه ردگارمانه وه یه و فه رمایشی ئه وه، "له راستیدا" بیجگه له
 خاوه ن بیرو ژیره کان یاده وه ری وه رناگرن و بیرناکه نه وه "له م قورئانه".

زانایان راجیاییان هه بووه، لهباری ته فسیرو لیکدانه وه ی نایه ته فره واتاو ویکیچوو ده کان
 (المتشابهة)، هه ندیکیان له ئاستیدا بی دهنگ بوونه، هه ندیکی تریان ته ئویلیان کردوو.
 ئه وانه ش که ته ئویلیان کردوو لهباری ته ئویله که ش راجیاییان هه یه، هه روه ک چۆن
 راجیاییان هه بووه لهباری ته فسیر کردنی ده فه کانی تری قورئان و فه رمووده کانی

پيغمبەر (ﷺ)، ھەرودھا راجاييان لەووی ئەم دەقانە دەکریت لەگەڵ يەك كۆبكرينەوہ يان نا.

ئەووی من بۆی ئەچم ئەوہیە كە ئەمە بەھيژترين ھۆكاربووہ لە سەرھەلدانی دەستەو تاقم و مەزھەبە ئيسلامیەكان.

۳ _ وەرگيرانی كتيبە فەلسەفيەكان: ئەمەش سەری كيشا، بۆ دەرکەوتنی پەپرەوی فەلسەفی، لە بوارى چەسپاندنى بیروباوەرپى ئيسلامى و ليكۆلینەوھیدا، ھەرودەك موعتەزىلە و ئەشعەرى و ماتورىديەكان و جگە لەوانیش ئەمەیان پەپرەو کردووہ، بەوہى ھەندىك شتى ھەلھەنجراوى لۆژىك(منطق)ی و تويزینەوہى فەلسەفييانبەكارھيئا، كە ئەمەش خولگەى گفتوگۆ بوو لەلایەن ئەوانەى كە ئەم پەپرەوھيان رەتدەكردوہ كە بریتى بوون لە قوتابخانەى سەلەفيەت كە بەھەموو شيوہیەك ليكۆلینەوہو خویندەنەوہى لۆژىك (منطق) و فەلسەفەيان رەتدەكردوہ.

پەپرەوی فەلسەفی ئەمانەى كيش کرد، بۆ ئەوہى لە بابەتانیك بكوئنەوہ كە عەقلى مرؤف ناتوانیٹ دەرەنجامەكانى دیارى بكات. وەك: سيفەتەكانى خواى گەورە، بابەتى توانای بەندە لە ئاست توانای پەروردگار، ليكۆلینەوہ لەم بابەتانە بيگومان سەردەكيشيٹ بۆ تيروانىنى جياواز.

۴ _ موسلمانان دراوسيتى زۆريك لە خاوەن ئايينەكانى پيشووتر بوون: زۆريك لە ھاوبەش دانەرەن و جولەكە و نەصرانى و ئاگرپەرسەت و جگە لەوانیش بوونە موسلمان و ھاتنە ناو بازنەى ئيسلامەوہ، ئەو بابەتانەيان وروژاند، لە ناو موسلماناندا، كە پيشتر وەك بیروباوەرپى ئايينە كۆنەگەيان دانیان پيدانابوو لەبارەى: ناچار و سەرپشك بوون (الجبر و الإختيار) و سيفەتەكانى خواى گەورە و بابەتى تريش.

ههيان بوو موسلمان بوونهكهی بهچاکی بوو، بهلام لهگهڵ ئهوهشدا فيكرهكانی دهخستهپروو
بۆ ئهوهی له نایین تیڤگات. ههشیانبوو تهنها به پروكەش موسلمان ببوو كهچی له ناخیدا
گورگی بی دینی پهنهان کردبوو، دهویست بیروباوهپی موسلمانان تیڤ بدات و نایینیان پوچهڵ
بکاتهوه.

ئهمهش بووه هوی كهئهكه بوونی راو بۆچوون و دهرکهوتنی پپرو تاقمهکان^(۱).

زۆریك له رۆژههلاتناسان بۆ ئهوهچوون، كه عهقلی عهرهبی له پهسهنایهتی خۆیهوه
تووشی نابابهتی بووه، دژی نوپخوازی و نوپبوونهوهیه، ههروهها دژی تیپروانیی بهشیی
(جزئی)ه، نایهویت شت له یهگتر جیا بکاتهوه. بهلكو زیاتر ههزو ویستی بهلای دووبارهوه
کردنهوهدا دهچیت. پیکهاتن و یهکیتی بابهتی له عهقلی عهرهبییدا بوونی نییه. دواى ئهمهش
دهستهوهسانه له دروستکردنی مهزههبی فهلسهفیی گشتگیرو داهینانی فیکری.

دواتر ئهم رۆژههلاتناسانه گهیشتن به گشتاندنیك كه خوی لهمهدا دهبینیتهوه: ههر بابته
و دۆزو كیشهیهك له ئیسلامدا شوینهوارو دهرهنجامی لایهنیكه له لایهنهكانی فیکری بیانی.

بهراستی ئهمه بویرییهکی ترسناکه، ئهمه كهلهكۆمهکیکی گهورهیه له دژی موسلمانان،
چونكه لیكۆلینهوه هاوچهرخهكان، ئهوهیان چهسپاندووه، كه دهرکهوتنی فیکرییهکی دیاری
کراو له ناو ئوممهتیکی دیاریکراودا، دواتر ههمان فیکره له بازنهیهکی تری رۆشنبیریشدا
دهربکهویت. ئهوه مانای وانیه كه هی دووهم کاریگهر بووه بههی یهکهم، تهنها ئهو کاته نهبییت
که بهلگهی ماددی سهلمینراو لهبهر دهست بییت لهسهه ئهمه.

(۱) ئهوهی لهبارهی هۆکاری راجیایی موسلمانان لهبواری بیروباوهردا نووسویهتی: شیخ ئهبو زههرهیه له
کتیی: تاریخ المذاهب الإسلامیه ۱۳ و لاپهههکانی دواتری.

شتىكى دوستىش نىيە كە ھەر دياردەيەك لە دياردەكان بگەرپىنەنەو بۇ ھۆكارى دەرەكى، بەمەش ھۆكارى ناوہخۆيى فەرماۋش بگەين. چونكە ھىچ فيكرەيەك لە فيكرەكان كە نرخ و كارىگەرى لەسەر دەررونى خەلكى ھەببەت، ئەوا ھەر دەببەت پەيوەندىيەكى تۆكمەى لەگەل ئەواندا ھەببەت، جا ئەگەر ھۆكارىكى دەرەكى ھات. ئەو كاتە تەنھا كارى بەخەبەر ھىنان و جولاندىنى فيكرەكەيە نەوہك دوستگردنى.

ھۆكارە ناوہخۆيەكان، ھۆكارى سەرەكى و يەكەمن، لە سەرھەلدىنى مەزھەبە ئىسلامىيەكان، ھۆكارە دەرەكەيەكانىش ھۆكارى لاوہكى و پاشكۆن^(۱).

فەرماۋدەى پەرتنەوازەبوونى ئوممەت:

چەندىن فەرماۋدەى جىاواز لە پىغەمبەرەوہ (ﷺ) ھاتوون، سەبارەت بەوہى ئوممەتى ئىسلام بۇ چەندىن پىرو دەستە پەرت و دابەش دەين، نمونەى ئەم فەرمايشتانەش:

۱ _ پىغەمبەرى (ﷺ) خوا دەفەرماۋت: (تفرقت اليهود على إحدى وسبعين أو اثنين وسبعين فرقة، والنصارى مثل ذلك، و تفرقت أمي على ثلاث و سبعين فرقة)^(۲) واتە: جولەكەكان پەرتەوازە

(۱) دراسات في الفرق ۷_۱۷.

(۲) فەرماۋدەى: جولەكەكان پەرتەوازە بوون بۇ حەفتاۋ يەك.... تاد، لەم سەرچاوانەدا ھاتوۋە: سنن الترمذى في: ۳۸ كتاب الإيمان، ۱۸ باب ما جاء في إفتراق هذه الأمة، رقم ۲۶۴۵، عن أبي هريرة. / عارضة الأحوزي بشرح صحيح الترمذى لابن العربي ۱۰/۱۰۸_۱۰۹. قال الترمذى: حديث أبي هريرة حديث حسن صحيح، قال: وفي الباب عن سعد و عبدالله بن عمرو و عوف بن مالك.

ونحو هذا اللفظ في سنن أبي داود في: كتاب السنة، باب شرح السنة، عن أبي هريرة. / بذل المجهود في حل أبي داود ۱۱۶/۱۸. وفي سنن ابن ماجه في: كتاب الفتن، ۱۷ باب افتراق الأمم، رقم ۳۹۹۱، عن أبي هريرة. / سنن ابن ماجه بشرح السندي ۴/۳۵۲. وفي مسند الإمام أحمد، رقم ۸۳۹۶، ۱۴/۱۲۴، عن أبي هريرة. طبعه مؤسسة الرسالة، قال محققه الشيخ شعيب: إسناده حسن، وذكره هؤلاء المخرجين و غيرهم.

بوون بۆ حەفتاو يەك يان حەفتاو دوو تاقم، نەصرانیەکانیش بەهەمان شیوە، ئوممەتیشم پەرتەوازە دەبیت بۆ حەفتاو سی تاقم).

ئەم بەشە لە فەرمايشتهكەى پيغەمبەر (ﷺ): (على إحدى وسبعين أو اثنين وسبعين فرقة) واتە: بۆ حەفتاو يەك يان حەفتاو دوو تاقم. گيڕەرەووەكە گومانى هەبوو لەو دەى كامەيانە بۆيە هەر دووکیانى وتوو، هەرودها لە فەرموودەى (عەبدوڵای كورى عەمر) كە ئیستا دەيخەينەر وو: (حەفتاو دوو تاقم) هاتوو بەبى گومان^(١).

٢ _ پيغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموویەتى: (... وإن بني إسرائيل تفرقت على ثنتين وسبعين ملة، وتفرق أمتي على ثلاث و سبعين ملة، كلهم في النار إلا واحدة. قالوا: ومن هي يا رسول الله؟ قال: ما أنا عليه وأصحابي) واتە: نەو دەى ئیسرائیل پەرتەوازە بوون بۆ حەفتاو دوو تاقم، ئوممەتەكەشم پەرتەوازە دەبیت بۆ حەفتاو سی تاقم، هەر هەموو تاقمەكان دەچنە دۆزەخەو،

وأورده الميرزي في الخطط ٣٤٥/٢ بنحو هذا اللفظ و قال: (أخرجه أبو داود والترمذي و ابن ماجه من حديث أبي هريرة، قال البيهقي: حسن صحيح. وأخرجه الحاكم وابن حبان في صحيحه بنحوه، فأخرجه في المستدرک من طريق الفضل بن موسى عن محمد بن عمرو عن أبي سلمة عن أبي هريرة به، قال: هذا حديث كثير في الأصواء، و قد روي عن سعد بن أبي وقاص و عبد الله بن عمر و عوف بن مالك عن رسول الله (ﷺ) بمثله. وقد إحتج مسلم بمحمد بن عمرو عن أبي سلمة عن أبي هريرة، وإتفقا جميعاً على الإحتجاج بالفضل بن موسى وهو ثقة).

والحديث في الجامع الصغير، رقم ١٢٢٣ قال السيوطي: رواه أبو داود والنسائي والترمذي وابن ماجه عن أبي هريرة، وصححه./ فيض القدير ٢/٢٠، قال المناوي: (وكذا الحاكم والبيهقي عن أبي هريرة. قال الزين العراقي: في أسانيد جواد، ورواه الحاكم من عدة طرق، ثم قال: هذه الأسانيد تقوم به الحجة، وعده المؤلف من التواتر).

وذكره البغدادي في: الفرق بين الفرق، بسنده، بلفظ مقارب.

(١) تحفة الأحوذى للمباركفوري ٣/٣٦٧.

تهنها يهككيان نهبيّت. وتيان: نهو تاقمهى رزگار بووه كامهيه نهى بيّغهمبهرى خوا؟ فهرموى:
نهو تاقمهيه كه لهسه ريبازى من و هاوهلانى من^(١).

فهرموودهى پهرتهوازهبوونى ئوممهت، جهندين سهنه د و زنجيرهى هه ن كه له بيّغهمبهروهه
هاتون^(٢) هاتون.

(١) فهرموودهى: نهوى ئيسرائيل پهرتهوازهبوون بؤ حهفتاو دوو تاقم... تاد، له م سهرجاوانهدا هاتووه: سنن
الترمذي في: ٣٨ كتاب الإيمان، ١٨ باب ما جاء في إفتراق هذه الأمة، رقم ٢٦٤٦، عن عبدالله بن عمرو. قال
الترمذي: هذا حديث مفسر غريب لا نعرفه مثل هذا إلا من هذا الوجه. / عارضة الأحوذى ١٠/١٠٩_١١٠.
والحديث في جامع الصغير، رقم ٧٥٣٢، قال السيوطي: رواه الترمذي عن ابن عمرو، وضعفه. / فيض القدير
٣٤٧/٥ وفيه: (قال الصدر المناوي: فيه عبدالرحمن بن زياد الإفريقي، قال الذهبي: ضعفه).

واعتمد هذا الحديث بعض كتاب الفرق الإسلامية، و ذكروه بألفاظ مقاربة لهذا الحديث مثل: الملطي في
التنبيه والرد ١٢، والبغدادى في الفرق بين الفرق ٦ بسنده، الإسفرايينى في التبصير في الدين ١٤، والشهرستاني
في الملل والنحل ١/٥، والشيخ عبدالقادر في الغنية ١/٩٤، والإيجي في المواقف ٨/٣٧٦، والمقرئى في الخطط
٢/٣٤٥، والسفاريى في لوامع الأنوار البهية ١/٩٢ و نقل عن ابن تيمية، وذكر رواته من الصحابة.
وذكر ابن المرتضى في المنية والأمل ٧٩: (في الأثر عنه ^{صلى الله عليه وسلم}) أنه قال: إفتقت أمة موسى على إحدى
وسبعين فرقة كلها هالكة إلا واحدة وهي الناجية، وإفتقت أمة أخى عيسى على اثنتين وسبعين فرقة كلها هالكة
إلا فرقة واحدة، وستفترق أمتي إلى ثلاث وسبعين فرقة كلها هالكة إلا واحدة. رواه عبدالله بن مسعود وأنس
وعبدالله بن عباس. قال الإمام يحيى: وتلقته الأمة بالقبول) وانظر ١٨ أيضا.
(٢) نهمانه له گيرهروهكانى نه م فهرموودهيهن:

أنس بن مالك، في سنن ابن ماجه، في: كتاب الفتن، ١٧ باب إفتراق الأمم، رقم ٣٩٩٣. / سنن ابن ماجه بشرح
السندى ٤/٣٥٣. ومسنند أحمد رقم ١٢٢٠٨، ١٩/٢٤١. رقم ١٢٤٧٩، ١٩/٤٦٢ طبعة الرسالة. وقال
الشيخ شعيب محقق المسند عن كل منها: صحيح بشواهد، وذكر أن إسناده كل منهما ضعيف، وخرجهما. وذكره
البغدادى في الفرق بين الفرق ٧ بسنده.

وعوف بن مالك في سنن ابن ماجه، الباب السابق رقم ٣٩٩٢.
ومعاوية بن أبي سفيان، في سنن أبي داود، الباب السابق.
قال البغدادى: (رواه عن النبي ^{صلى الله عليه وسلم}) جماعة من الصحابة: كأنس بن مالك، وأبي هريرة، وأبي الدرداء،
وجابر، وأبي سعيد الخدرى، وأبي بن كعب، وعبدالله بن عمرو بن عاص، وأبي أمامة، ووائلة بن الأسقع. وغيرهم.

سەربارى ئەۋەدى كە ھەندىك ئەم فەرموودەيان بەلاواز داناۋە^(۱)، كەچى ھەندىك ئەم فەرموودەيان بە راست (صحيح) ياخو بە چاك (حسن) داناۋە، ھەرۈك خرايەپروو، ھەندىكىش گىرپانەۋە زۆرەكانى ئەم فەرموودەيان بە ھۆكارىك داناۋە لە لادانى گومان لەسەر فەرموودەكە، (موقبەلى) وتويەتى: (فەرموودەى پەرتەۋازە بوونى ئوممەت بۇ ھەفتاۋ سى تاقم، گىرپانەۋەكانى زۆرن، پىشتى يەكتەر دەگرن، بەجۆرىك كە گومان نامىنىت لە ھەمبەر دەرەنجامى واتاگەى)^(۲).

وقد روي عن الخلفاء الراشدين أنهم ذكروا إفتراق الأمة بعدهم فرقا، وذكروا أن الفرقة الناجية منها واحدة، وسائرهما على ضلال في الدنيا والبولار في الآخرة). / الفرق بين الفرق ۸ _ ۹ .
 ورواه جابر بن زيد عن ابن عباس عن النبي (ﷺ) قال: ستفترق أمتي على ثلاث وسبعين فرقة كلهم إلى النار ما خلا واحدة ناجية، وكلهم يدعي تلك الواحدة. / الجامع الصغير مسند الربيع بن حبيب _ شرح السالمي ۶۷/۱ و فيه نخريجه. وفي شرح الترتيب لمحمد بن عمر ۶۳/۱: حديث مشهور في كثير من كتب أصحابنا (أي: الإباضية) وغيرهم.

وعن علي عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: ستفترق أمتي على ثلاث وسبعين فرقة، فرقة منها ناجية، والباقيون عالكون، والناجون يتمسكون بولايتكم، ويقتبسون من علمكم، ولا يعملون برأيهم، فأولئك ما عليهم من سبيل. / تفصيل وسائل الشيعة (آل البيت) للحر العاملي ۵۰/۱۷ رقم ۳۳۱۸۱، و (الإسلامية) ۳۱/۱۸ رقم ۳۳۱۶۵.

(۱) وهك: الشيخ القرضاوي في الفتاوى المعاصرة ۷۶/۳ و توانج لىدانهكەى (ابن وزير) بە گەۋاھى ھىناۋەتەۋە كە لە فەرموودەكەى داۋە لە كتيبهكەيدا (العواصم والقواصم ۱/۸۶)، و بەۋەدى كە (ابن حزم) لە: (الفصل ۲۹۲/۳) ئەم فەرموودەيەى بە لاواز داناۋە.

جا (مەۋلا ھەسەنى جيبلى) لە (حاشيته على المواقف ۳۷۵/۸) دا وتويەتى: (ھەندىك تۋانجيان داۋە، لە دروست و راستى ئەم ھەۋالە، جا دەلئيت: ئەگەر مەبەستى لە ھەفتاۋ دوو تاقم بئيت لە بنەماكانى ئايينەكاندا، ئەۋا ناگات بەو رېژەيە، ئەگەر مەبەستيشى لە لاينى لاۋەكەكان "فروع" بئيت، ئەۋا لە ژمارەى ناوبراۋ تىپەر دەكات، بۇ چەندانى زياتر. ئىمامى رازى ۋەلامى داۋەتەۋە: بەۋەدى ئوممەتەكەم لە بارىك لە بارەكاندا پەرتەۋازە دەبئيت، لەم فەرموودەيدا نامازە نىە بۇ ئەۋەدى كە لە ھەموو بارودۆخەكاندا ئوممەت ھەر پەرتەۋازە دەبئيت بەشيوەيەك كە كەم و زياتر نەبئيت لە ژمارەى ديارىكراۋ).

(۲) تاريخ المذاهب الإسلامية لأبي زهرة ۱۱ نقلًا عن العلم الشامخ القبلي.

ههروهها پيشهوا يه حيا وتويه تي: (ئوممته ئهم فهرمووده يه قىبول كر دووه)^(۱).

له باره ي ته فسيري وشه ي (الملة) كه له فهرمووده كه دا هاتووه، دوو قسه ههن:

۱ _ له بنچينه دا برى تى به له وه ي خوا ي گه و ره له سه ر زمانى پىغه مبه رانى وه ك شه رى عه ت و په يام بؤ به نده كانى نار دووه، تا به هؤيه وه نزيك ببه وه له باره گاي په روه ر دگار، دو اتر وشه ي (الملة) فراوان بوو به كار هئى نرا بؤ ئوممه ته بى باوه رو باوه ر پوچه كان، ده ووترا: كو فر هه مووى يه ك مىلله ت و تاقمه. واتا ي فهرمووده كه ش ئه وه يه: بؤ چه ندين تاقم دابه ش ده بن و هه ر يه كه يان به ندا يه تى به پىچه وانه ي ئه وه ي تر ده كات، بؤيه وه ك به خوا زرا و (مجازى ناوده برين به (الملة)^(۲).

۲ _ وتراوه: (الملة) برى تى به له هه ر گو فتار و كر دارى ك راست بى ت يان هه ئه و پوچ كه كو مه ئىك له سه رى كو ببه وه^(۳).

فهرمووده پىرؤزه كه ش ئه و واتا يه به ده سه ته وه ده دات: نه وه ي ئىسرا ئىل بؤ چه فتا و دوو تاقم، په رته وازه بوون، به هه مان شى وه ئوممه تى موحه ممه دى ش (ﷺ) په رته وازه ده بى ت، به ئام له ئه نجامدانى بى ده كار بى دا پله يه ك له وان زى اتر ده بى ت^(۴).

(۱) المل والنحل و شرحه المنية والأمل لإبن المرتضى ۱۸_ ۷۹.

(۲) فيض القدير ۳۴۷/۵. وهو في شرح الطيبي على المشكاة ۲/ ۶۴۰. سهيرى ئه مانه ش بكه: مر قاة المفاتيح ۱/ ۴۱۸ و تحفة الأحوذى ۳/ ۳۶۸ و نقل عن المرقاة.

(۳) المرقاة المفاتيح للقارى، سه رچا وه ي پيشوو.

(۴) المرقاة المفاتيح للقارى، سه رچا وه ي پيشوو.

مه بهست له (ئوممەت) ئوممەتی وەلامگۆیە^(۱)، که بریتین له ئەهلی قبیله، چونکه ناوی ئوممەت که دەدریته پال موحه مەد (ﷺ) ئەوا راستەوخۆ ئوممەتی وەلامگۆی لێدەخووزریتەوه^(۲).

بەم پێیەش هەفتاوی سێ تاقمەکه کورت هەلدیّت له ئەهلی قبیله که ماندا^(۳).

له باره‌ی ته‌فسیرو شرفه‌کردنی هەفتاوی سێ تاقمەکه‌ش راجیایان هەبووه:

۱_ بریتیه له رێژه‌ی بنه‌مای مه‌زه‌به‌کان^(۴).

۲_ بریتیه له‌و رێژه‌یه‌ی که بنه‌مای ئەم مه‌زه‌به‌بانه له کاتیك له کاته‌کان بۆ ئەو رێژه‌یه هه‌لکشاون، ئەگه‌رچی زۆربه‌ی کاتیش زیادو که‌میان ده‌کردو ئەو رێژه‌یه جیگر نه‌بووه^(۵).

۳_ ئەو رێژه وهك زۆرینه وەرده‌گیریت^(۶).

(۱) فیض القدیر ۳۴۷/۵ و مرقاة المفاتیح ۴۱۸/۱ و شرح سنن ابن ماجه للسندی ۳۵۲/۴ و بذل المجهود فی حل أبي داود للسهارنفوري ۱۱۷/۱۸.

(قاری) ئەوه‌ی خستوو ته‌روو که ته‌فسیر کردنی وشه‌ی (ئوممەت) به (ئوممەتی وەلامدەرده‌وه: أمة الإجابة) ته‌فسیرو شیکردنه‌وه‌ی هه‌ره‌ دیارو په‌سه‌نده‌که‌یه، و له (ئه‌به‌ه‌ری) ده‌ه هیناویه‌تی که ئەو ته‌فسیره له‌لایهن زۆرینه‌وه‌ کراوه. / مرقاة المفاتیح، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

وتراوه: مه‌به‌ست له ئوممەت ئوممەتی بانگه‌وازه، به‌مه‌ش سه‌رجه‌م ئوممەت و خاوه‌ن بانگه‌وازه‌کانی تر که له‌سه‌ر قبیله‌و رووگه‌ی ئیمه‌ نین له‌ژێر ژماره‌ی هەفتاوی سێیه‌که‌ ریز ده‌بن. / فیض القدیر، و مرقاة المفاتیح، هه‌ردوو سه‌رچاوه‌که‌ی پێشوو. هه‌روه‌ها (مه‌ناوی) ئەمه‌ی له (هازی) وەرگرتوووه.

(۲) شرح سنن ابن ماجه، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(۳) مرقاة المفاتیح، سه‌رچاوه‌ی پێشوو. و سه‌یری ئەمه‌ بکه: فیض القدیر، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(۴) فیض القدیر ۲/۲۰ عن المحقق الدواني، و بذل المجهود ۱۱۷/۱۸.

(۵) فیض القدیر، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(۶) بذل المجهود، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

ههروهه راجیایان ههیه لهباردی تهواو پیگه‌یشتن و کامل بوونی ئەو حهفتاوی سێ تاقمه:

ههندیکیان وتوویانه: ئەم پێژیه له تاقمه بیدعهچی و ههوه‌سبازانه، هیشتان تهواو پینه‌گه‌یشتوون و کامل نه‌بوون، به‌لکو ته‌نها ههندیکیان په‌یدا‌بوون، به‌ر له هاتنی پۆژی دوا‌یی، ئەوا هه‌موویان په‌یدا ده‌بن، چونکه هه‌ر شتیك پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌والی له‌باروه دابیت، ئەوا به‌بێ گومان دیته‌جی.

ههندیکی تریان وتوویانه: ته‌واوی ئەو تاقمانه له بازنه‌ی ئیسلام په‌یدا‌بوونه، پیوستیشه له‌سه‌ر موسلمان، بیروباوه‌ری خۆی جیا بکاته‌وه، له بیروباوه‌ره پوچه‌له‌که‌ی ئەوان. ژماره‌که‌شیان وه‌ک ئەوه‌یه که له‌و کتیبانه‌دا هاتوه که نووسراون له‌بارهی تاقمه‌کانه‌وه^(١).

پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) ئەوه‌ی روونکردۆته‌وه که هه‌موو ئەو تاقمانه ده‌چنه ناو ناگری دۆزه‌خه‌وه، به‌هۆی کاره‌ناشین و بیدعه‌کانیان، ته‌نها تاقمه‌رزگار بووه‌که‌ی له‌و تاقمانه جیاکردۆته‌وه، به‌ناوی کۆمه‌ل (جماعة) باسی کردوه، هه‌روه‌ک له‌مانه‌دا هاتوه: سنن‌أبی داود، و ابن‌ماجه و مسند‌أحمد. هه‌روه‌ها له: سنن‌الترمذی (ئه‌وانه‌ن که له‌سه‌ر رێبازی من و هاوه‌لانی من).

کۆمه‌ل (جماعه) تیش به‌چه‌ند رافه‌یه‌کی بۆ کراوه: ئەه‌لی سوننه و جماعه‌ت^(٢). یان: ئەوانه‌ن که کۆکن له‌گه‌ل کۆمه‌له‌ی هاوه‌لان، بیروباوه‌ری ئەوانیان وه‌رگرتوه، ده‌ستیان به‌راوبۆ‌چوونی ئەوانه‌وه تووند‌گرتوه^(٣)، شوین‌پیی ئەوانیان هه‌لگرتوه، به‌پیی رینمای‌ی ئەوان هه‌نگاو ده‌نینن چ له‌بابه‌ته‌بنه‌ره‌تییه‌کان چ له‌بابه‌ته‌لاوه‌کیه‌کاندا^(٤)، ئەمانه‌ش بریتین له‌

(١) التبصیر فی الدین ١٥ و فیض‌الق‌دیر ٣٤٧/٥.

(٢) فیض‌الق‌دیر ٢٠/٢ و مر‌قاة‌المفاتیح ٤١٩/١ و با‌المجهود ١١٨/١٨.

(٣) شرح‌سنن‌ابن‌ماجه‌لل‌س‌ندی ٣٥٣/٤.

(٤) فیض‌الق‌دیر ٢١/٢ و ٣٤٧/٥. و سه‌یری‌ئه‌مه‌ش‌بکه: مر‌قاة‌المفاتیح، سه‌ر‌چاوه‌ی‌پیشوو.

زانایان و شهرعناسان که گۆبوونهوه لهسهه شوینکەوتنی شوینەوارەکانی پیغەمبەر (ﷺ) ئەگەر ئەو شوینەوارە زۆر ورد و بچوکیش بێت وەك خائیکی سەر پشتی ناوکی خورما، لێکدانەوهی نابەجی و گۆرانکاری بیدعەئامیز ناکەن^(۱).

ئا ئەمەیه که ئەهلی سوننه، جیا دەکاتەوه له تاقمه بیدعەجیهکانی تر، چونکه هەر تاقمیکی بیدعەچی پێی وایه ئەو تاقمی رزگاربووهو ئەوانی تریش تیاچوون^(۲).

ئەو پەرتەوازه‌بوونە‌ی که له فەرمووده پیرۆزه‌که‌دا سەرزەنشتی کراوه، بریتیه له پەرتەوازه‌بوون له بنه‌ماکانی ئایین و بیروباوە‌پدا، واته: پەرتەوازه‌بوون له‌م سی بنه‌مایه‌دا: خواناسی و پیغەمبە‌رایه‌تی و رۆژی دوا‌یی.

پەرتەوازه‌بوون و راجیایی له‌ بابە‌ته‌ لاوه‌کیه‌کانی فیه‌قی و بابە‌ته‌ ئیجتها‌دییه‌کان و مه‌سه‌له‌ فیه‌قیه‌کان، ئە‌وا خۆی له‌ خۆیدا رە‌حمه‌ت و میه‌ره‌بانی خوا‌ییه، هەر ئە‌مه‌شه‌ مه‌به‌ستی ئە‌و ده‌قه‌ی دراوه‌ته‌ پال پیغەمبەر (ﷺ): (راجیایی ئوممه‌تم رە‌حمه‌ته)^(۳)، چونکه‌ موخته‌هیدە‌کان که راجی‌اوازن له‌ حوکمه‌ لاوه‌کیه‌کان ئە‌وا دابه‌ش بوون بۆ دوو بۆ‌چوون:

(۱) مرقاة المفاتیح ۱/ ۴۲۰.

(۲) فیض‌القدیر ۲۰_ ۲۱.

(۳) بر‌وانه: الفرق بین الفرق ۱۰ و فیض‌الفرق ۲/ ۲۰ و ۵/ ۳۴۷ و بئذ‌المجهود ۱۸/ ۱۱۷ و شرح سنن ابن‌ماجة للسندی ۴/ ۳۵۲.

فەرمووده‌ی: راجیایی ئوممه‌تم رە‌حمه‌ته: سیوطی و تویه‌تی له: الجامع‌الصغیر: ئە‌مانه‌ گێ‌راویانه‌ته‌وه: (نصر‌المقدسی فی‌ الحجة، والبیهیقي فی‌ الرسالة‌ الأشعرية‌ بغير‌ سند، وأوردہ‌ الحلیمی والقاضی‌ حسین‌ وإمام‌ الحرمین و غیره‌م، ولعله‌ أخرجه‌ فی‌ بعض‌ کتب‌ الحفاظ‌ التي‌ لم‌ تصل‌ إلینا). سه‌یری ئە‌م سه‌رچاوانه‌ بکه‌ که له‌بارە‌ی ئە‌م فەرمووده‌وه‌ دو‌واون: فیض‌القدیر شرح‌ الجامع‌الصغیر ۱/ ۲۰۹ رقم ۲۸۸ و کشف‌الخفا‌والإلباس‌ للعجلونی ۱ رقم ۱۵۳.

۱) بۆچۈۈنى يەكەم پىي وايە كە ھەموو مۇجتەھىدەكان بە راستپىك دابنىيت لە بابەتە لاوھىكەكانى فىقھدا، مەزھەبە فىقھىيەكان ھەموويان راستيان پىكاوھ.

۲) بە راستدانانى يەكەك لە مۇجتەھىدەكان لە ھەر بابەتەكى لاوھىكەدا، بەھەلەدانانى ئەوانى تر بەبى ئەوھى بە گومرا دابنرین يان تەكفىر بكرین^(۱).

(۱) الفرق بين الفرق، سەرچاۋە پىشوو.

بابەتى بە راست يان بە ھەلدانانى مۇجتەھىد، بەتېرو تەسەلى لە كىتەبەكانى بنەماكانى فىقھدا خراۋتەتەرۋو، پوختەكەشى ئەمەيە:

ئەو شتانەى ئىجتەھادىيان تېدا دەرگىت دوو شتن: يان ئەوھتا عەقلىە يان شەرعىيە.

يەكەم: ئەگەر ئىجتەھادكە لە شتىكى عەقلىدا بوو (واتە: لە بنەماكانى ئايىن بوو)، ئەو دوو بۆچۈۈن ھەن:

۱) تەنھا يەكەك راست دەپىكىت و جگەلەويش ھەلەيان پىكردووھ. ئەمە راي زۆربەى زانايانە. جا ئەگەر ئىجتەھادكەى سەرى كىشا بۇ شتىكى پىچەوانەى ئايىنى ئىسلام ئەو ئەو كاتە گوناھبارو كافرە، ئەگەرنا بىدعەچىيەكى لاسارە.

۲) ھەموو ئەوانەى ئىجتەھاد لە بابەتە عەقلىەكان دەكەن راسپىكن. ئەمە راي (جائز) و (عوبەيدولئاي كورپى ھەسەنى عەنبەرى) يە. ھىچ گوناھىك لەسەر ئەو كەسە نىە، كە ئىجتەھاد لە بابەتە عەقلىەكاندا دەكات، مادام نەگاتە پلەى سەرکەشى، چۈنكە ئەوھندەى لە تواناى دابوو خەرجى كروووھ بۇ ئەمە پاساۋى ھەيە. دەھەم: ئەگەر كۆشش (ئىجتەھاد) بكات لە بابەتەكى فىقھى شەرعى، ئەو ئەو بابەتە يان ھوكمى بپراۋەى لەبارەۋە ھاتووھ ياخود ھوكمەكەى نەبپراۋە يەكلا نەبووھويە:

ئەگەر بابەتەكە يەكلا بووھويە بىت، وھك پىويست بوونى نوپزو زەكات و ھەرام بوونى زىنا و دزى.... ئىجتەھاد لەم جۆرە بابەتانەدا دروست نىە، چۈنكە ئەو شتانە زانىنيان بەپىويست زانراۋە لە ئايىندا، جا ئەوھى ھەلە لەو بابەتانەدا بكات گوناھبارە، ئەوھش كە نكۆلى لى بكات كافرە.

ئەگەر بابەتەكە بپراۋە يەكلا بووھويە نەبىت، ئەو زانايان كۆكن لەسەر دروستى ئىجتەھاد كردن تىايدا، بەلام رايان جىاۋزە لەوھى ئايا ھەموو ئىجتەھادكارىك راستپىكە ياخود تەنھا يەككىيان راستپىكن؟

سەرچاۋەى راجىايەكەش ئەوھيە كە ئايا خۋاى گەورە لەبارەى ھەر بابەتەكى ھوكمىكى دىارىكراۋى داناۋە بەر لەوھى مۇجتەھىد ئىجتەھاد بكات يان ھوكمىكى دىارىكراۋى نىيە، بەلگو ھوكم ئەوھيە كە مۇجتەھىد بە ئىجتەھادى خۆى پىي گەيشتووھ؟ لەمبارەۋە دوو بۆچۈۈن ھەن:

۱) خۋاى گەورە ھوكمىكى دىارىكراۋى ھەيە، لەبارەى ھەر بابەتەكى بەر لەوھى مۇجتەھىد ئىجتەھاد بكات، ھەر كەسىك بە ئىجتەھادى خۆى ئەو ھوكمە بپىكىت ئەو راستى پىكاوھ، ھەرچىش نەپىكىت ئەو ھەلەپىكە،

دەروازەى دووهم

گرنگترین مەزھەبە ئىسلامىيەكان لە بواری بیروباوەردا

لەم دەروازەیدا روونکردنەو دەدریّت لەبارەى گرنگترین مەزھەبە ئىسلامىيەكان لە بواری بیروباوەردا، کە میژوونووسانى ئەم بواری بە تاقمە ئىسلامىيەكان ناویان بردوون، کە بریتین لەمانە:

خەوارىج، ئىبازى، شیعە، مورجیئە، فەدەرى، جەبرى، موعتەزىلە، ماتوریدی، ئەشعەرى، سەلەفییەكان.

بەم پێشەش هەموو موحتەهیدیک راستپیک نییە. ئەمە رای زۆربەى زانایانە، ئەمە رای ناسرەووە هاتووە لە جوار پێشەواکە.

٢_ خۆی گەورە هیچ حوکمی ديارىکراوى نییە لەبارەى هیچ بابەتیک بەرلەوێ ئىجتهادى لەبارەو بەکریت، بەلکو حوکمی خوا ئەوێه کە هەر موحتەهیدیک بە ئىجتهادهکەى پێى دەگات، بەم پێشەش هەر موحتەهیدیک راستپیکە. ئەمە رای (باقلانى و (ئەبو عەلى جوبائى و کورپەکەى ئەبو هاشمە). / سەیری ئەم سەرچاوەیە بکە: أصول الفقه لمحمد أبو النور زهير ١٩٨/٤ _ ١٩٩ بەلگەکانیش تیايدا خراونەتەر وو.

خەواريج (الخوارج)

ئەوانەن كە دەرچوون دژى ئىمامى عەلى (رەزى خىواى لىبىت) و لىى ياخى بوون پاش ئەودى ئىمام ناوبزىوانىيەكەى قىبوئكرد لە رووداوەكەى (صەففىن).

ناوەكانى ئەم تاقمە:

ئەمانە چەندىن ناويان هەن، هەندىك لەو ناوانە:

١ _ خەواريج: كۆى (خارج: دەرچووە)، دەرچوو و ياخى كەسىكە لە گوپراپەئى ئىمامى راست و دروست دەرچووەو ياخى بوونى خۆى بۆ ئەو ئىمامە راگەياندووە، شەرەناسان كەسى ياخى بوو لە گوپراپەئى ئىمام بە: (باغى) ناودەبەن كۆيەكەشى برىتییە لە (البغاة: ياخيبيوان)^(١)، بەئام راجيان لەبارەى ھۆكارى ناوانى خەواريجەكان بەوناوە:

خەواريجەكان دەئىن ھۆكارەى ئەم ناوانە برىتییە لە دەرچوونيان لە پىناوى خوا، لەبەر ئەم فەرمايشتەى خىواى گەورە: ﴿وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ النساء: ١٠٠.^(٢) واتە: (ھەر كەسىكىش مال و خالى خۆى بەجى بەئىت و لە پىناو خواو پىغمبەرەكەيدا كۆچ بكات، پاشان مردن بەخەى پىبگىت، ئەو ئەتەر ئەو كەسە پاداىشتەكەى كەوتۆتە سەر خوا، خوا ھەمىشە و بەردەوام لىخۆشبوو و مەيرەبانە).

(١) تعليق محمد محيي الدين عبدالحميد على مقالات الإسلاميين للأشعري (١/١٦٨) و تعليقه على الفرق بين

الفرق للبغدادى ٧٢. وسهيرى ئەمەش بکە: الملل و النحل للشهرستاني (١/١٠٥) و شرح الحور العين ٢٥٤.

(٢) دراسات الفرق ٨٩.

یان بۆیه ئەو ناوهیان لێنراوه، چونکه یاخی بوون له ئیمامی عەلی (پەرزای خوای لیبیت) و دژایەتیان کرد^(۱).

جگە له خەواربجەکان وتویانە: بۆیه ئەو ناوهیان لێنراوه، چونکه دەرچوون له دژی خەلک یان ئایین یاخود راستی^(۲).

۲ _ حەروریە (الحرورية): وهك ئاماژەو دانەپالێان بۆ ناوچەى حەرپوریە، که لادییهکه له پشت شارى کوفه، که خەواربجەکان دواى گەرانەوهیان له جەنگى (صهفین) لهوئى کۆببوونهوه^(۳).

۳ _ شراة: کۆیه، تاکهکهى (شار)ه، که له (شراء: فرۆشتنهوه)هوه هاتوو، وهك: قضاة، که کۆیه، تاکهکهشى (قاض)یه، گومانیان وابوو که بۆیه ئەو ناوهیان له خو ناوه، چونکه ئەوان گیانی خوێان فرۆشتووته خوای گهورەى لهسەر ئەوهى بهههشتیان پى بدريت، بۆ ئەمهش ئاماژه دهکەن بۆ ئەم فەرمايشتهى خوای گهوره: ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِآتٍ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَدِّمُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ﴾ التوبة: ۱۱۱^(۴) واتە:

(۱) مقالات الإسلاميين ۱/ ۶۴ و ۲۰۷ و شرح الحور العين، سەرچاوهى پيشوو. وتاج العروس مادة (خرج)، والغنية للشيخ عبدالقادر ۱/ ۹۶ باسى نازناو و ئاراستهكانى خەواربجى باس كردوو.

(۲) تاج العروس، سەرچاوهى پيشوو. و دراسات في الفرق، سەرچاوهى پيشوو وهريگرتوووه له: ابن منظور و الزبيدي.

(۳) مقالات الإسلاميين ۱/ ۲۰۷ و الفرق بين الفرق ۷۵ و شرح الحور العين ۲۵۴ و خطط المقرئ ۲/ ۳۵۴ و المنية والأمل ۱۰۴.

(۴) تعليق محمد محيي الدين عبد الحميد على المقالات الإسلاميين للأشعري ۱/ ۱۶۸. و تحليل التسمية في: مقالات الإسلاميين للأشعري ۱/ ۲۰۷ و شرح الحور العين ۲۵۴ و المنية والأمل ۱۰۴.

(به‌راستی خوا، گیان و مائی له ئیمانداران کړیوه به‌وهی که به‌هشت بو ئه‌وانه و به‌شیانه، ئه‌وانه ده‌جنگن له پیناوی نایینی خوادا، دوژمنانی نایینی خوا ده‌کوژن "له گۆره‌پانی جه‌نگدا" یان ده‌کوژرین "شه‌هید ده‌کرین").

٤ _ نه‌واصب: کۆی (ناصب)ه یان (ناصیی)ه، ئه‌وانه‌ن که زیاده‌رۆچوون له بوغزانندی ئیمامی عه‌لی (په‌زای خوای لیبت) ^(١).

٥ _ موحه‌کیمه (المحکمة): بۆیه به‌و ناوه‌وه ناو‌نراون، چونکه نکۆلیان کرد له دادوه‌رییه‌که‌ی رووداوی (صفین) و به‌ناپه‌سه‌ندیان زانی، وتیان: حوکم ته‌نها بۆ خوايه ^(٢).

٦ _ مارقه (المارقه) ^(٣): واته له نایین ده‌رچووان، به‌هۆی ئه‌م فه‌رمووده‌یه: (یمرقون من الدین مروق السهم من الرمیة) واته: له نایین ده‌رده‌چن وه‌ک چۆن تیر له که‌وانه ده‌رده‌چیت.

به‌ئام خه‌واریه‌کان به‌و ناوانه‌ه‌رازی نین، چونکه واده‌زان ته‌نها ئه‌وان خۆیان باوه‌رپ‌دارن، دژه‌کانیان هاوبه‌شدانه‌رو بۆ باوه‌رن ^(٤).

غه‌یری خه‌واریه‌کان ئه‌م ناوه‌یان به‌وه شیکردۆته‌وه: که له (شری و الشر)ه‌وه هاتووه که له _ بابی: رضی _ میه به‌واتای که‌ئه‌که بوون و خربوونه‌وه سه‌ریه‌ک دیت. یان به‌مانای (شری الرجل) دیت وه‌ک (رضی) واته تووره بوو. / تعلیق محمد محیی الدین، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، و‌ئشار الی الصحاح الجوه‌ری.

(١) خطط المقریزی ٣٥٤/٢ و‌تعلیق محمد محیی الدین، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، و‌ئشار الی خطط المقریزی. و‌تعلیق‌ه‌ه‌ علی الفرق بین الفرق للبغدادي ٧٢.

(٢) مقالات الإسلامیین ٢٠٧/١ و‌ شرح الحور العین، سه‌رچاوه‌ی پێشوو ٢٥٥ و‌ المنیة و‌ الأمل، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(٣) مقالات الإسلامیین، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، و‌ الملل و‌ النحل للشهرستاني ١٠٧/١. و‌ شرح الحور العین، و‌ المنیة و‌ الأمل، هه‌ردوو سه‌رچاوه‌که‌ی پێشوو، و‌ تعلیق محمد محیی الدین علی الفرق بین الفرق للبغدادي ٧٢.

(٤) مقالات الإسلامیین، و‌ الملل و‌ النحل للشهرستاني، و‌ شرح الحور العین، و‌ المنیة و‌ الأمل، سه‌رچاوه‌کانی پێشوو، و‌ تاریخ الفرق الإسلامیة للغرابی ٢٦٥. پاش که‌میکی تر به‌ته‌واوی بابه‌تی ده‌رچوون (مروق) ده‌خریته‌روو.

٧ _ هندیك ناوی تر که خهواريجهکان بۆ خۆيان دهستنيشانيان کردوو: موسلمانان، کۆمهلهی موسلمانان، بانگهوازخوازن، ئههلی حهق، خۆراگران^(١).

راو بۆچوونهکانيان:

سهرحهه خهواريجهکان ئهه رایانه پهسهند دهکهن:

١ _ تهکفیر کردنی عهلی و عوسمان و هاوهئانی وشتر (أصحاب الجمل)، ئهوانهی که رازی بوون به دادوهرييهکه و ههردوو دادوهرهکه ياخود پهکيکيانی به راست دادهن^(٢).

سهرحهه خهواريجهکان دان دهنين به ئيمامهتی (ئهبو بهکرو عومهر)، نکۆلی دهکهن له ئيمامهتی (عوسمان) له کاتی ئهه رووداوانهی که لهو پيناوهدا تياچوو، واته: دواي شهش ساڵ له حوکمرانيهکهی، دان به ئيمامهتی عهلی دادهنين بهر لهوهی رازی بيّت به دادوهرييهکه و لهدواي دادوهرييهکهوه تهکفیری دهکهن.

٢ _ ئيمامهت تهنها له قورهيش کورت ههئنههاتوو، بهئکو خهئگی غهیره قورهيشيش دهکريت ببیته ئيمام ئهگهر شياو بيّت.

(١) البعد الحضاري ٥٦.

(٢) الفرق بين الفرق ٧٣ و التبصير في الدين ٣٨. سهیری ئهمانهش بکه: مقالات الإسلاميين ١/١٦٧ و الملل و النحل للشهرستاني ١/١٠٧ و إعتقادات فرق المسلمين ٥١ و البدء و التأريخ ٥/١٣٥ و المنية و الأمل ١٠٤.

ئهوهی تيبيني دهکريت که (ئيبازيهکان) راپهکی جياواز لهو راپهيان ههیه، کهمیکی تر دهخریتهروو. زۆربهی خهواريجهکان وتیان: ههر کهسێ سهريپچی خواي گهوره بکات و تاوان ئهجام بدات، ئهوا کوفری کردوو، بهمهش دهبيته کافر، حوکمهکهيشی مانهوهی ههتا ههتاييه له ناگری دۆزهخ، جا ئهه تاوان و سهريپچيه گهوره يان بجوک بيّت، ههيانه دهئيت کافر نييه بهئکو هاوبهش دانهره. له (نهجدهی حنهفي) خاوهنی رهوتی (نهجدات) گيردراوتهوه، ئهوهی تاوانی گهوره دکات بۆ ههتا ههتا له ناگری دۆزهخدا نايبت بهئام لهگهئ ئهوهشدا دهبيت ههر سزا بدریت، به ئهندازی ئهه تاوانهی و دروست نييه ليبورردن بۆ ئهه کهسه تاوانباره، پاشان ئاکامی ههر چوونه بهههشته. / تبصرة الأدلة ٢/٧٦٧.

۳_ قورئان به‌دهیئراوه^(۱).

۴_ دەرچوون دژی حوکمران و دسه‌ئاتداری سته‌مکار^(۱).

پێڕه‌کانی خه‌وارایج:

خه‌وارایج بۆ چه‌ندین پێڕه‌ ده‌سته دابه‌ش بوون که گۆکبوونیک نییه له‌باره‌ی ژماره‌یانه‌وه، جا به‌غدادی^(۲) و ئیسفه‌رایینی^(۳) باسیان کردوو که بریتین له بیست ده‌سته و پێڕه‌، که‌چی زیاتر له بیست ده‌سته‌یان ژماردوو، مه‌قریزی به‌هه‌مان شیوه‌ وتویه‌تی بیست ده‌سته و پێڕه‌، که‌چی دواتر هه‌وت ده‌سته‌ی دیکه‌ی زیادکردوو^(۴). رازی وتویه‌تی بیست و یه‌ک ده‌سته^(۵)، مه‌قدیسی بیست و یه‌ک تا‌می له‌وان ژماردوو^(۶). مه‌لتی وتویه‌تی بیست و پینج ده‌سته^(۷)، خوارزمی وتویه‌تی چوارده‌ ده‌سته^(۸).

هه‌روه‌ها له‌باره‌ی شته‌ سه‌ره‌که‌یه‌کانی ئه‌و تا‌قمانه‌ که وه‌ک لق و پۆپی ئه‌و بنه‌مایانه‌ به‌هه‌مان شیوه‌ راجیایی هه‌یه، له‌وانه‌ ئه‌وه‌ی که (إسفرایینی) باسی کردوو، هه‌وتن:

(۱) مقالات الإسلامیین ۲۰۳/۱_ ۲۰۴.

(۲) الفرق بین الفرق، والتبصیر فی الدین و الملل و النحل للشهرستانی، والبدء والتاریخ، سه‌رچاوه‌کانی پێشوو.

(۳) الفرق بین الفرق ۷۲. و ئیجی له (المواقف ۸/۳۹۶) به‌هه‌مان شیوه‌ باسی کردوو که بیست ده‌سته‌ن.

(۴) التبصیر فی الدین ۳۸.

راجیایی له‌باره‌ی ژماره‌ی ده‌سته‌کان بۆ ئه‌وه‌ ده‌گه‌رێته‌وه که هه‌ندی‌ک شتی لاهه‌کی به‌ بنه‌ما داده‌نێن و هه‌ندی‌کیشیان به‌ بنه‌ما داینانێن. / شرح المواقف للسید الشریف، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(۵) خطط المقریزی ۲/۳۵۴.

(۶) إعتقادات فرق المسلمین ۵۱_ ۶۶.

(۷) البدء والتاریخ ۵/۱۳۴.

(۸) التنبییه والرد ۱۷۸.

(۹) مفاتیح العلوم ۱۹.

محکمه‌کانی یه‌که‌م، ئەزازیقه، نه‌جدات، صوفریه، عجارده، ئیازییه، شیبیه^(۱).

۱_ محکمه‌کانی یه‌که‌م: ئەوانه‌ن که یاخی بوون و دەرچوون له دژی ئیمامی عه‌لی له کاتی دادوهری کردنه‌که، ئەمه‌ش دوا‌ی ئەوه‌ی که له جه‌نگی (سه‌ففین) له‌گه‌ڵ ئیمام بوون^(۲)، به ئیمامی عه‌لیان (ره‌زای خ‌وای لیبیت)، وت کاتی‌ک دوو دادوهره‌که‌ی ده‌ست‌نیشان کرد: ئەگه‌ر تۆ ئیمامی راست و دروست بیت، بۆچی هه‌ر له‌سه‌ره‌تادا فه‌رمانی جه‌نگت پیکردین؟ دواتر به‌م هۆیه‌وه له ئیمام جیا بوونه‌وه^(۳).

یه‌که‌م که‌س له خه‌وارێج که‌ وتی: (حوکم ته‌نها حوکمی خ‌وایه) (عروه‌ی کوری حوده‌یر) بوو، پێی ده‌وتریت: (عروه‌ی کوری ئەدی)، ناوی تریشی لێ‌نراوه، بانگه‌وازی له‌کار لادانی ئیمامی عه‌لی و مو‌عاوییه‌یان کرد.

دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی ئیمامی (عه‌لی) له (سه‌ففین)، خه‌وارێجه‌کان له (حه‌روراء) کۆبوونه‌وه‌و ژماره‌یان دوا‌زه هه‌زار بوو، سه‌رکرده‌که‌شیان (عه‌بدو‌ل‌لای کوری که‌واء) و (ش‌بسی کوری ر‌وبعی) بوو، ئیمامی عه‌لی (ره‌زای خ‌وای لیبیت) چ‌وو له‌لایان و گه‌توگۆی له‌گه‌ڵ کردن، به‌م هۆیه‌وه (ئیب‌ن که‌واء) به هه‌زار سه‌رباز‌ه‌وه داوا‌ی پاراستنی له ئیمامی عه‌لی کرد.

(۱) التبصیر فی الدین، سه‌رچاوه‌ی پێش‌وو. ئەمانه‌ش به‌حه‌وت بنه‌مای سه‌ره‌کیان لیکداوه‌ته‌وه: الإيجي فی‌ المواقف ۳۹۳/۸ و‌ الکرماني فی‌ الفرق‌ الإسلامیة ۶۲، السفارینی فی‌ لوامع‌ الأنوار‌ البهیة ۸۶/۱، به‌لام له‌ حیاتی (شه‌یبیه و به‌یهه‌سییه‌کان هێناوه.

شه‌هرستانی له (الملل والنحل ۱/۱۰۷) گه‌وره‌ تا‌قمه‌کانی خه‌وارێجی به‌ شه‌ش ده‌سته‌ داناون، (سه‌عالیه‌کان) له‌ حیاتی (شه‌یبیه و مو‌حه‌کیمه‌کان) وه‌ک ده‌سته‌یه‌کی خه‌وارێج باس نه‌کردوو، به‌لام دواتر له‌باریه‌وه‌ دواوه‌ کاتی‌ک له‌باردی خه‌وارێجه‌وه‌ قسه‌ی کردوو.

(۲) الملل والنحل للشهرستاني ۱/۱۰۶ و‌ اعتقادات فرق‌ المسلمین ۵۲ والمواقف ۳۹۲/۸ والفرق‌ الإسلامیة للکرماني ۶۲. سه‌یری ئەمانه‌ش بکه: التنبيه‌ والرد ۴۷ والبده‌ و‌ التأریخ ۱۳۵/۵_ ۱۳۷ و‌ خطط‌ المقریزی ۳۵۴/۲.

(۳) اعتقادات فرق‌ المسلمین، سه‌رچاوه‌ی پێش‌وو.

خه‌وار‌یجه‌کانی دیکه مانه‌ومو له سه‌ر ئه‌و گوم‌پراییه‌ی خۆیان به‌رده‌وام بوون، کۆچیان کرد
 بۆ ناوچه‌ی (نه‌هره‌وان)، به‌سه‌ر‌گر‌دایه‌تی (عه‌بدو‌لای کور‌ی وه‌هه‌بی پاسبی) و (حرقوصی کور‌ی
 زوهه‌یری بچلی) که به (خاوه‌ن مه‌مه‌که‌که) (ذی الخویصره) ناسراوه. له (مه‌دائن) گه‌یشتن به
 (عه‌بدو‌لای کور‌ی خه‌بابی کور‌ی ئه‌رت) که والی ئه‌وی بوو، ناوبراو قسه‌ی له‌گه‌ل کردن،
 (عه‌بدو‌لایان کوشت و خوینی به‌ رووباره‌که‌دا رو‌یشت، کور‌و که‌نیزه‌که‌که‌شیان کوشت، ئه‌مانه
 سه‌ربازگه‌یان دانا له (نه‌هره‌وان)، ئیمامی عه‌لی به‌ چوار هه‌زار هاوه‌لیه‌وه‌ بۆیان ده‌رچوو، له
 پێش‌تردا (عه‌دی کور‌ی حاته‌می تائی) ره‌وانه‌کرد و گه‌فتوگۆی له‌گه‌ل کردن و دواتر جه‌نگی
 له‌گه‌ل کردن، (حه‌رقوص) به‌ره‌و رووی ئیمامی عه‌لی (ره‌زای خوی لیبیت) هاته‌ده‌ر و وتی: سویند
 به‌خوا که جه‌نگت له‌گه‌لدا ده‌که‌ین ته‌نها مه‌به‌سته‌مان ره‌زامه‌ندی خوايه و پزگاریبونه له‌ ناگری
 دۆزه‌خ له‌ رۆزی دواییدا، پاشان ئه‌م نایه‌تانه‌ی خوینده‌وه: ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا﴾ (الذین
 ضَلَّ سَعِيَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا) ﴿١٠٤﴾ الکهف: ١٠٣_١٠٤. واته: (ئه‌ی
 موحه‌مه‌د صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پێیان بای: ئایا هه‌والی ئه‌و که‌سانه‌تان بده‌می که له‌ کارو کرده‌وه‌یاندا زۆر
 زه‌ره‌مه‌ندو خه‌سارمه‌ندن؟! "ئه‌وانه" ئه‌و که‌سانه‌ن که هه‌ول و کۆششیان له‌ ژیا‌نی دونیادا،
 به‌زایه و به‌هه‌ده‌ر چوو به‌ مه‌رحبک وایان ده‌زانی که به‌پراستی کاری چاک ده‌که‌ن و کرده‌وه‌ی
 ره‌وا ئه‌نجام ده‌دن).

ئیمامی عه‌لی هێرشی کردنه سه‌رو له‌ناوی بردن، (عه‌بدو‌لای کور‌ی وه‌هه‌بی) کوشت، شوینی
 حرقوصیش که‌وت، ئیمام عه‌لی فه‌رمانی کرد که بیکوژن، ناوبراو مه‌مکی هه‌بوو وه‌ک مه‌مکی
 ئافه‌رت، ئیمامی عه‌لی (ره‌زای خوی لیبیت) وتی: خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی راستیان فه‌رموو. ئه‌و
 بیاوه خاوه‌ن مه‌مه‌که به‌لای پێغه‌مبه‌ردا رو‌یشتبوو کاتی‌ک ده‌سته‌وته‌کانی جه‌نگی به‌دری
 دابه‌ش ده‌کرد، ناوبراو به‌ پێغه‌مبه‌ری صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وت: دادپه‌روه‌ربه. پێغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رمووی:
 دوایه‌و زه‌ره‌مه‌ند بوویت، ئه‌گه‌ر من دادگه‌ر نه‌بم کۆ دادگه‌ر ده‌بیت؟ دواتر فه‌رمووی: تاقم و

دەستەيەك لە نەوہى ئەو كابرەيە دینە دونیا كە لە ئایین دەردەچن وەك چۆن تیر لە كەوانەكەى دەردەچیت.

دوای ئەمە خەوارىج لە عیراق چوونەدەر، ئیمامى عەلى بەردەوام لەگەڵیاندا دەجەنگى، تا ئەو كاتەى ئیمامیان كوشت.

مەزھەبى خەوارىجەكانىش بریتىيە لە تەكفیر كردنى عەلى و عوسمان و ھاوەلانی و شتر (أصحاب الجمل)، ھەر دوو دادوەرەكە، تەكفیر كردنى ئەو كەسەش كە بە دادوەریيەكە رازىبوو، ھەروەھا تەكفیر كردنى ھەموو ئەوانەى تاوان و گوناھیان كردوو.

خەوارىجەكان ھەر لەسەر ئەم بۆچوونە بوون، تا پىپرى (ئەزارىقە) دەرگەوت، لەو كاتدا راجىايان كەوتە ناو^(۱).

۲_ ئەزارقە: بریتىن لە شوپنكەوتووانى (نافعى كورى ئەزرقى حەنەفى). زۆرتىن ژمارەى خەوارج پىكدین و بەدەسەلتىرینیان، لەگەڵ پىپرى يەكەمى خەوارج جیا ئەكرینەو بەچەند شتىك وەك:

ئەزارىقەكان دژەراكانیان ئەگەر لە ناو بازنەى ئوممەتىش دابن ئەوا بە ھاوبەشدانەر ناودەنن، پىپرى يەكەم (محكمەكانى يەكەم) دەلن: كافرە.

ھەندىك لە بۆچوونەكانیان:

أ_ ئەو كەسە بە ھاوبەشدانەر دادەنن، كە كۆچ بۆ لاى ئەوان ناكات، ئەگەرچى ھەمان بۆچوونى ئەوانىشى ھەبیت.

(۱) الفرق بين الفرق ۷۴_ ۸۱ والتبصير في الدين ۳۸. و سەيرى ئەمانەش بكە: المل والنحل للشهرستانى ۱۰۷/۱. والكامل للمبرد ۲۶۳/۳: ئەخفەش وتوبەتى: حرقوص: خاوەن مەمكەكەيە.

فەرموودەى: دەرچوون لە ئایین... بوخارى و موسلىم گىراويانەتەو. كەمىكى تر دەخریتەروو.

ب_ به پیوستیان دادنا که نهو کهسه تاقبیکه نهوه که دهچپته سهربازگه که یان نه گهرچی کابرا بانگه شهی نه وهش بکات که له وانه، به وهی دیلیک یان مندالیکی دژه پراکانیان ددهنه دهستی و فرمانی پیده کهن بیکوژن.

پ_ مندالکانی دژه پراکانیان هاوبه شدانه رن و بو هه تا هه تایی له ناگردا ده مینه وه.

ت_ کوشتی ئافرهت و مندالی دژه پراکانیان هه لال کردبوو.

ج_ وازهینان و سلگردنه وه یان له جهنگ به حه رام ده زانی، ههروه ها نه وانه یان به هاوبه شدانه ر ده زانی که جهنگ ناکه ن و دانیشتون^(۱).

چ_ به راستدانی (عه بدوره حمانی کوری مولجه م) له کوشتی ئیمامی عه لی.

ح_ توقیه؛ له لای نه وان دروست نییه له گوفتارو کرداردا^(۲).

خ_ برینی دهستی دزیکه ر له بازووه وه، ههروه ها پوچه ل کردنه وهی به ردباران (رهجم) کردنی ئافرهت و پیاوی زیناکه ر^(۳).

۳_ نه جدات: بریتین له شوینکه وتووانی (نه جدی کوری عامر حنه فی). نه جدی له گه ل هه ندیک له شوینکه وتووانی له (یه مامه) ده رچوون، ده یویست به پیپی (نه زاریقه) بگات، له سهربازگه که ی (نافع) جه ند که سیک پیشوازیان لیگرد، نه وه یان پیپراگه یاند، که نافع هه لساوه به

(۱) الفرق بین الفرق ۸۲_ ۸۳ والتبصیر فی الدین ۴۲ والملل والنحل للشهرستانی ۱/ ۱۱۱_ ۱۱۶. پروانه: مقالات الإسلامیین ۱/ ۱۷۰ والتنبیه والرد ۱۷۸ والفصل لابن حزم ۵/ ۵۲ و اعتقادات فرق المسلمین ۵۴ والبدء والتاریخ ۵/ ۱۳۸ وخطط المقریزی ۲/ ۳۵۴ والمواقف ۴/ ۳۹۲ و الفرق الإسلامیة للکرمانی ۶۴_ ۶۶ والبعد الحضاری ۵۳.

(۲) الملل والنحل للشهرستانی، والفرق الإسلامیة للشهرستانی، سهرچاوه کانی پیشوو.

(۳) الفصل لابن حزم، سهرچاوهی پیشوو.

تهگفیر کردنی ئەوانەى دانىشتوون و جەنگ ناکەن، ئەوانىش بەمە رازى نىن، بۆيە نەجدەيان بەسەرگردهى خۆيان ناساند.

دواتر پيپرى نەجدات لەبارەى نەجدە راجياوازيان تيکەوت بەهۆى چەند شتيکەوه، دواتر نەجدە هەر لەسەر دەستى تاقمەکەى کوزرا.

ئەم پيپرە بۆ سى دەستە دابەش بوون، بەلام لەگەڵ ئەوهدشا کۆکن لەسەر ئەوهى: کە خەلک هەرگيز پيويستى بە ئىمام نييه، بەلکو پيويستە لە ناو خۆياندا شتەکان تاوتوي بکەن، جا ئەگەر پييان وابوو کە ئەو شتانە پيويستى بە ئىماميکە کە ئەو کارانەيان پيپکات. ئەوا ئەو کاتە دەستنيشان کردنى ئىمام دروستە.

هەر وهها (کەعبى) ئەم وتەيهى ئەوانى گيپراوتەوه: کە توقيه دروستە لە گوفتارو کرداردا تەنانەت لە کوشتنى کەسيکيشدا.

نەجەدە خوینی خاوان پەيمان و لە ئەستۆگيراوان (ئەهلى ذمە) ی حەلāl کرد، لەو شوپينهى توقيهى تيدا بەگاردیت، بەريبوونی راگەياند لەوانەى ئەمە بە حەرām دەزانن.^(۱)

٤ _ صوفريه(الصغرية، الأصغرية): شوپينکەوتووى (زيادى کورى ئەصفر)ن. ئەمانە دەلین:

أ_ هەمان راي ئەزاريقەکانيان هەيه لەوهى گوناھکار بە هاوبەشدانەر دادەنن، دواتر ئەمانەش بوونە سى دەستە، بەلام شاينى باسە کە هەر هەموويان کوشتى ئافرەت و مندالی دژەراکانيان بە حەلāl نازانن، بەپيچەوانەى ئەزاريقەکان کە بە رەواى دەزانن.

(۱) الملل والنحل للشهرستاني ۱/۱۱۶ و مقالات الإسلاميين ۱/۱۷۴ والفرق بين الفرق ۸۷ والتبصير في الدين ۴۳. سهيرى ئەمانەش بکە: الفصل لابن حزم ۵/۵۳ واعتقادات الفرق المسلمين ۵۵ والبدء والتاريخ ۵/۱۳۹ والمواقف ۸/۳۹۳ والفرق الإسلامية للكرمانى ۶۶ وخطط المقرئى ۲/۳۵۴. و (المرد) له (الكامل ۲۸۶/۲۸۹) نامەکەى نەجدەى کە بۆ نافعى ناردوو هيناوه دواى لى جيابوونەوه و دەلامەکەى نافعى بۆ ئەو بەهەمان شيوهى هيناوه.

ب_ هه مووشیان پشتگیری له (عهبدوئای کورپی وهههه بی راسبی) و (حرقوسی کورپی زوهیر) و شوینکه وتوو هه کانیان له پیپری (موحه کیمه کانی یه کهم) ده کهن. دواى ئەمانه (ئەبو بلالی مرداسی خارجی) یان وهك ئیمام داناوه، که برای (عروهی کورپی هه دیر) بوو، دواى ئەمیش (عیمرانی کورپی هه تانی دهسوسی) یان به ئیمام داناوه. (عیمران) شاعیریکی ناسک بوو و یه کیك بوو له تووندروه کانی صوفریه کان، ئەوه بوو که بۆ (عهبدویره حمانی کورپی مولجهم) که بکوژی ئیمامی عهلی (رهزای خواى لیبیت) بوو شیوهنی گیرا^(۱).

ب_ توقیه به دروست دهزانن له گوفتاردا نهك له کرداردا^(۲).

ه_ عه جارده: شوینکه وتوو (عهبدو لکه ریمی کورپی عه جرده) ه. دواتر ئەم پیپره بۆ چه نندین دهسته دابه شبوون، بۆ نزیکهی بیست دهسته په رت بوون، ئەم بۆچوونه کو یان دهکاته وه:

أ_ منداڵ که بائغ بوو داواى موسلمان بوونی لى دهگریت، پیش ئەمه خو لى بهری کردنی پیویسته، تا موسلمانیتی راده گه یه نییت یان وه سفی ئیسلام دهکات.

ب_ مائی دژه راکانیان به دهسته کهوت نازانن تا خاوهن ماله که نه کوژریت، به پیچه وانه ی پیپری ئەزارقه که به هه موو شیوهیه ک مائی دژه راکانیان به هه لال دهزانن. دواى ئەمه ئەم پیپره بۆ پازده دهسته دابهش بوون.

ب_ کوچکردن به چاکه داده نیین نه وهك به فه رزو پیویست.

ت_ به کردنی گوناھی گه وره که سه که ته کفیر ده کهن^(۳).

(۱) مقالات الإسلامیین ۱/۱۸۲ واللفرق بین الفرق ۹۰ والتبصیر فی الدین ۴۴ والملل والنحل للشهرستانی ۱/۱۳۴ و المواقف ۸/۳۹۴ وخطط القریزی ۲/۳۵۴.

(۲) اعتقادات فرق المسلمین ۶۵ وشرح المواقف للسید الشریف، سه رچاوه ی پیشوو.

٦ _ شيبويه: بریتین له شوینکه وتووی (شهیبی کوری یهزیدی شهیبانی) که نازناوه کهی (ئه بو سه حاری) یه، که له سه رده می (حه جاج) دهر چوو.

شهیب و شوینکه وتووانی ئیمامه تی ئافرته تیان به دروست دانا، ئه گهر ئافرته که به ئه رکی پیویستی خوئی هه لسا، له ئاست دژه راکانی دهر چوو، شوینکه وتووانی ناوبراو پییان وابوو که غه زاله ی دایکی شهیب له دوای کوژرانی ناوبراو ئیمام بووه تا کوژرا^(١).

پییان وابوو که مرؤف ئه گهر شایه تمنای هینا و دؤستایه تی و پشتگیری خو شه ویستانی خوا بکات و خوئی بهری بکات له دوزمنانی خوا، دان بنیّت به په یامی نیردراوی خوا، ئه وا ده بیته موسلمان ئه گهر چی شاره زا نه بیّت به سه رجه م ئه و فه رزانه ی که خوای گه وره دایانوان، به وه ی چ فه رزه چ فه رز نییه، تا ئه و کاته ی تاقیده کریته وه به کردارو لییده پرس ریته وه^(٢).

٧ _ ئیبازییه کان: سه رکرده ی ئیبازییه کان بریتیه له: (ئه بو شه عسائی جابری کوری ئه زدی عه مانی به صر)، سالی ٢١ که هیشتان دوو سال له ته مه نی خه لافه تی ئیمامی عومه ر مابوون له دایک بوو، کوچی کردوو له پیانو به ده سه ته یانی زانست، هاوه لئی (عه بدولئی کوری عه بباس) بووه، شتی زؤر وهرگرتوو له زؤریک له هاوه لئان (ره زای خوایان لییّت)، وتویه تی: (به حه فتا که س گه یشتوو له هاوه لئانی به در، شتی هه ر هه موویانم وهرگرت ته نها دهریاکه نه بیّت). مه به سته ی له دهریاکه (ئیبین عه بباس) ه، له به ر زؤری زانسته که ی ئه و ناوه ی لیئاوه.

(١) مقالات الإسلامیین ١٧٧/١ والفرق بین الفرق ٩٣ والتبصیر فی الدین ٤٥ والمثل والنحل للشهرستانی ١٢٤/١ والفصل لابن حزم ٥٤/٥ و إعتقادات فرق المسلمین ٥٦ والبدء والتاریخ ١٣٨/٥ والمواقف ٣٩٤/٨.

(٢) الفرق بین الفرق ١٠٩ والتبصیر فی الدین ٥٠ والمثل والنحل للشهرستانی ١٢٣/١. سهیری ئه مه ش بکه: خطط المقریزی ٣٥٥/٢.

(٣) مقالات الإسلامیین ١٩٤/١.

جا (ئەبو عوبەيدەى موسلىمى كورپى ئوبەى كەرىمەى تەمىمى) زۆر شتى لە (جابر) وەرگرتوو، كە (رەبىعى كورپى حەبىب) كىتئى (الجامع الصغیر) لىگىپراووتەتوو كە سەرچاوى سەرەكى كىتئى (ئىبازىيەكانە) لە بواری فەرمودەدا. جابر سالى ۹۳ك كۆچى دواى كردوو.^(۱)

ئىنجا (عەبدوئالى كورپى ئىبازى تەمىمى مېرى) شوپن بۆچونەكانى ئەو كەوت، ئەووش ئەوويە كە مەزھەبەكەى دراوتە پالى، كەچى سەر كوردەى راستەقىنەى ئەم تاقمە جابرى كورپى زىدە، ھۆگارى ئەمەش دەر كەوتنى (ئىبن ئىباز) بوو لە بواری سىاسى، كە لە نافعى كورپى ئەزەرەق جىابووو. سالى ۸۶ك كۆچى دواى كردوو.^(۲)

نوو سەرانى تاقمەكان، وەك: ئەشعەرى^(۳)، مەلتى^(۴)، بەغدادى^(۵)، ئىسفىرايىنى^(۶)، ئىبن حەزم^(۷)، شەھرىستانى^(۸)، نەشوانى حەمىرى^(۹)، رازى^(۱۰)، مەقدىسى^(۱۱)، ئىجى^(۱۲)، كرمانى^(۱۳)

(۱) البعد الحضاري ۵۰، لە پەراويزەكەيدا.

سەيرى زىاننامەى (جابرى كورپى زەيد) بكة: طبقات المشايخ بالمغرب للدرجيني ۲/۲۰۵_۲۱۴ والسير للشماخي ۱/۶۷_۷۲، لەم سەرچاويەدا ھاتوو كە لە ۹۶ك مردوو، بەھەمان شيوە ئەمانەش نامازەيان پىداو: (جەبەرى) لە (البعد الحضاري)، و ئىبن حەجەر لە: التذهيب التذهيب ۱/۲۷۹ طبعة مؤسسة الرسالة.

(۲) البعد الحضاري، سەرچاوى پيشوو، ۵۲ ئەم دەقەى نەقل كردوو لە (بەغتورى و بەرادى). (موبەرەد) لە (الكامل ۳/۲۷۵) دا وتويەتى: (دواتر خەوارىجەكان دەرچوون كە ھىچ دەنگوباسيان نىيە، لەبەر ئەوئەى ھەموويان كوژران، تا كارگەشە ئەزارقەكان، لىرەو خەوارىج دەستيان بە پەرتبوون كرد، بۆ چوار كەرت: ئىبازىيەكان: كە برىتتىن لە ھاوئەلانى "عەبدوئالى كورپى ئىباز". صوفرىە... بەيھەسىە... ئەزارقە... ئەمان پيشتر لەسەر يەك بۆچوون بوون، لە چەند بابەتتىكى لاوئەكى رىزپەر نەبووايە راجىبايان نەبوو). بەھەمان شيوە (موبەرەد) لە (الكامل ۳/۲۹۱) باسى جىا بوونەى (عەبدوئالى كورپى ئىباز) لە (نافع)ى كردوو. سەيرى زىاننامەى (ئىبن ئىباز) بكة لە: طبقات المشايخ بالمغرب للدرجيني ۲۱۴ والسير الشماخي ۱/۷۲.

(۳) مقالات الإسلاميين ۱/۱۸۳.

(۴) التنبيه والرد ۱۷۸.

مهقریزی^(۱)، ئیبن مورتهزا^(۲)، پئیان وایه که ئیبازییهکان دسته و پپرئکن له خهواریح، ناوبراوان باسی تاقم و بۆچوونهکانی خهواریحیان کردوووه.

موبهرد که فیکری هاوشیوهی خهواریحهکانی ههبوو، باسی ئهوهی کردوووه که ئیبازییهکان بهشئکن له خهواریح، دواتر له خهواریحهکان جیابوونهوه، ههروهک ئهمه پئشتر خرایهروو له کتیبهکهی موبهردا که ناوی (الكامل)ه.

بهلام لهگهڵ ئهوهشدا نووسههه ئیبازییهکان، نکۆلی دهکهن لهوهی ئیبازییهکان بهشئک بن له خهواریح، دمشئین هئچ خائئکی کۆکهروهه نیه له نیوان ئیبازییهکان و خهواریحهکان، تهنها بهناپهسههه زانینی ناوبرئیوانیهکه نهبئت^(۳)، چونکه ئیبازییهکان پئیان وایه که دادوهرییهکه

(۱) الفرق بين الفرق ۱۰۳.

(۲) التبصير في الدين ۴۸.

(۳) الفصل لابن حزم ۵۱/۵.

(۴) الملل والنحل للشهرستاني ۱/۱۳۱.

(۵) الحور العين ۲۵۶.

(۶) إعتقادات فرق المسلمين ۶۴.

(۷) البدء والتاریخ ۱۳۴/۵ و ۱۳۸.

(۸) المواقف ۳۹۴/۸.

(۹) الفرق لإسلامية للكرمانی ۶۸.

(۱۰) خطط المقریزی ۳/۳۵۵.

(۱۱) المنية والأمل ۱۰۴.

(۱۲) مقالات الإسلاميين ۱/۱۷۷ والفرق بين الفرق ۹۳ والتبصير في الدين ۴۵ والملل والنحل للشهرستاني

۱/۱۲۴ والفصل لابن حزم ۵/۵۴ وإعتقادات فرق المسلمين ۵۶ والبدء والتاریخ ۵/۱۳۸ والمواقف ۸/۳۹۴.

هه‌له‌یه، ئیمامی عه‌لی (په‌زای خ‌وای لیبیت) ئیمامی راسته‌قینه‌یه‌و نه‌ده‌بوایه به داد‌وه‌رییه‌که رازی بو‌یا^(۱).

پیشیان وایه د‌وای سه‌ر هه‌لدانی بو‌چ‌وونه‌که‌ی (نافعی ک‌ور‌ی ئه‌زهرق) ئیبازیه‌کان له خه‌واریه‌کان جیاب‌وونه‌ته‌وه، ئه‌مه‌ش د‌وای ئه‌وه‌ی (عوبه‌ید‌ول‌ای ک‌ور‌ی زیاد) ک‌ور‌ی و‌الی به‌صره که سه‌ر به معاویه بو‌و، جه‌نگی‌کی گه‌رمی له‌گه‌ل تاقمی (موحه‌کیمه‌ی) خه‌واریه‌کان کرد، له دهره‌نجامی ئه‌وه‌دا دوو ده‌سته به‌ده‌رکه‌وتن:

یه‌که‌م: ده‌سته‌ی (ج‌اب‌ری ک‌ور‌ی زه‌ید) به‌رده‌وام بو‌و له‌سه‌ر ر‌یب‌ازی (موحه‌کیمه‌کان) به‌ش‌یوه‌یه‌کی نه‌ینی، هه‌روه‌ها (عه‌بد‌ول‌ای ک‌ور‌ی ئیب‌از)یشی له‌گه‌لدابوو، که به ناشکرا به‌رگری له‌و ر‌یب‌ازه ده‌کرد، ناوبراوان پ‌ییان و‌ابوو، تاکه ر‌یگه بو‌ ر‌زگار‌بوون، بریتیه له دانیشن و نه‌چ‌وون بو‌ جه‌نگ له د‌ژی د‌ژه‌راکانیان و پ‌یداگری کردن له‌سه‌ر لایه‌نی ر‌وشنیری بو‌ پاراستنی دروشم و په‌یامی ئیسلام.

د‌ووه‌م: شوینکه‌وت‌ووانی نافعی ک‌ور‌ی ئه‌زهرق، که باسی بو‌چ‌وونه‌کانی ئه‌م ده‌سته‌یه‌مان کرد که‌میک پیش ئیستا.

بناغ‌ی جیاب‌وونه‌وه‌ی ئه‌م دوو ده‌سته‌یه: ئه‌وه‌بوو که موسلمانان _ خه‌وار‌یج _ د‌وای ک‌ور‌زانی (ئه‌بو بلالی میرداس)ی ک‌ور‌ی (حه‌دیر) له سالی (٦١ک) له مزگه‌وتی به‌صره ک‌وب‌وونه‌وه، برپاری دهرچونیاندا، له‌م ک‌وب‌وونه‌وه‌یدا (عه‌بد‌ول‌ای ک‌ور‌ی ئیب‌از) و نافعی ک‌ور‌ی ئه‌زهرق و ز‌ور‌یک له موسلمانان ئاماده‌ی بوون، جا کاتیک شه‌و بالی ک‌یشا به‌سه‌ر ناوچه‌که‌دا، عبدالله گو‌یی له ئاوازی قورئان خوینان و له‌ره‌ی دهنگی بانگ‌ده‌ران و لاوانه‌وه‌ی ته‌سبیحات کاران بو‌و، به هاوه‌لانی وت: ئایا له د‌ژی ئه‌مانه دهر‌ب‌چ‌م؟ بو‌یه شته‌که‌ی شارده‌وه‌و په‌شیمان‌بو‌وه‌وه.

(۱) مقالات الإسلامیین ۱/۱۷۷ والفرق بین الفرق ۹۳ والتبصیر فی الدین ۴۵ والملل والنحل للشهرستانی ۱/۱۲۴ والفصل لابن حزم ۵/۵ و اعتقادات فرق المسلمین ۵۶ والبدء والتاریخ ۵/۱۳۸ والمواقف ۸/۳۹۴.

دوای ئەمە ئیبازییەکان خۆیان بەری کرد لە نافعی کۆری ئەزرەق، هەرودە ئەمە بەرپوونی دياره لهو پهيامه‌ی (عه‌بدولای کۆری ئیباز) بۆ (عه‌بدوله‌لیکی کۆری مه‌رپوان)ی نارد: (من خۆم به‌خوای گه‌وره‌ په‌ناده‌دم و به‌ری ده‌که‌م له ئیبن ئەزرەق و گوفتارو کردارو شوینکه‌وتوانی)^(١).

بۆیه به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک ئیبازییەکان ئەوه‌ رەت ده‌که‌نه‌وه، که به‌ خه‌وارێج ناوبنرێن، چونکه‌ خه‌وارێجه‌کان به‌ له‌ ئیبن ده‌رچوو ده‌زانن^(٢).

ئەوه‌ی من بۆی ده‌چم: ئەوه‌یه‌ که‌ وته‌ی هەر دوو ده‌سته‌و تاقمه‌که‌ راسته‌، جا نووسه‌ره ئیسلامیه‌ ناوبراوه‌کان پێیان وایه‌ که‌ ئیبازییەکان به‌شیکن له‌ خه‌وارێج، چونکه‌ ته‌ماشای سه‌ره‌تای سه‌ره‌له‌دانی ئەوانیان کردووه‌، چونکه‌ سه‌ره‌تا ئیبازییەکان له‌گه‌ڵ خه‌وارێجه‌کاندا بوون، دواتر لێیان جیا بوونه‌وه. و نووسه‌ره ئیبازییەکانیش پێیان وایه‌ ئیبازییەکان به‌شیک نین له‌ خه‌وارێجه‌کان، چونکه‌ ته‌ماشای کۆتایی بارودۆخی ئیبازییەکان ده‌که‌ن، پاش جیا بوونه‌وه‌یان له‌ خه‌وارێج، ئەمه‌ش به‌و واتایه‌ی ئیمه‌ باسمان کرد، هه‌یج یه‌کیک له‌م دوو ده‌سته نووسه‌ره نکۆلی لێ ناکه‌ن. راجیایی له‌ نیوان ئەم دوو ده‌سته نووسه‌رانه راجیاییه‌کی راسته‌قینه‌ نییه‌.

ئیبازییەکان له‌ هه‌ندیک بۆچووندا، پێیان وایه‌:

أ_ ولّات و شاری دژه‌رپاکیان به‌ شارو ولّاتی یه‌کتاناسی داده‌نێن، ته‌نها سه‌ربازگه‌ی ده‌سه‌لّات نه‌بیت، که به‌ ولّات و شوینی جه‌نگ، نه‌ک هاوبه‌شدانانی داده‌نێن.

(١) البعد الحضاري ٥١_٥٤. سه‌یری ئەمانه‌ش بکه‌: الإباضية بين الفرق الإسلامية لعلي يحيى معمر ٣٣٤ که

وه‌ریگرتوووه‌ له‌: الدليل والبرهان للوارجلاني.

(٢) الحضاري، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

ب_ دان به بیرۆکه‌ی نمایشکاری (استعراض) دا نانین. نمایشکاری: بریتییه له گوشتنی دژه‌پاکان به‌وه‌ی به‌هاوبه‌شدانه‌ر دابنرین.

ب_ هیج شتیکی جه‌نگاوه‌ره دژه‌کانیان به‌ده‌ستکه‌وت و‌کوئیه به‌ره‌وا نازانن، تهنه‌ها خوئینیان نه‌بیّت.

ت_ دان دهنین به‌بنه‌مای شوّرش نه‌کردن، ئەمه‌شیان به‌بنه‌مای نهئینی ناو ناوه، به‌شیوه‌یه‌ک که‌ده‌رچوون به‌ره‌وا نازانن تا ژماره و چه‌ک و پیداو‌یستیان به‌ئەندازه‌ی نیوه‌ی ژماره‌ی دوژمن نه‌بیّت^(۱).

شتیکی پوون و دیاره که‌سه‌رجه‌م ئەو رابو‌بو‌چوونانه پی‌چه‌وانه‌ی بیروبو‌چوونی ئەزاریه‌که‌کانه.

ج_ کوفر له‌لای ئەوان دوو جوّره:

(۱) البعد الحضاري ۵۵_ ۵۶. عه‌لی یه‌حیای مه‌عمه‌ر له‌کتیپی: (الإباضية بين الفرق الإسلامية ۳۴۰_ ۳۵۰)، به‌تیرو ته‌سه‌لی له‌باره‌ی جوّره‌کانی و‌لآت دواوه:

أ_ و‌لآت؛ و‌لآتی ئیسلامه و سه‌ربازگه‌ی ده‌سه‌لآت سه‌ربازگه‌ی ئیسلامه، به‌و مه‌رجه‌ی نیشتمان و دانیشتووانه‌که و ده‌ولته‌که‌که موس‌لمان بن و کار به‌حوکه‌می خوا بکه‌ن.

ب_ و‌لآت؛ و‌لآتی ئیسلامه سه‌ربازگه‌ی ده‌سه‌لآت سه‌ربازگه‌ی ئیسلامه، به‌لام ئەوه هه‌یه که سه‌ربازگه‌که سه‌ربازگه‌ی سته‌م و زۆرداریه، ئەگه‌ر هاتوو نیشتمان و دانیشتووان و ده‌ولته‌ موس‌لمان بوون به‌لام کار به‌حوکه‌می خوا نه‌که‌ن.

ب_ و‌لآت؛ و‌لآتی ئیسلامه و سه‌ربازگه‌ی ده‌سه‌لآت سه‌ربازگه‌ی کوفره، ئەگه‌ر هاتوو نیشتمان و دانیشتووان موس‌لمان بوون، ده‌ولته‌ی حوکمه‌رمان داگیرکه‌ر بیّت جا‌هاوبه‌شدانه‌ریکی خاوه‌ن کتیپی ئاسمانی بیّت یان خاوه‌ن کتیپی ئاسمانی نه‌بیّت.

ت_ و‌لآت و‌لآتی کوفره و سه‌ربازگه‌ی ده‌سه‌لآت سه‌ربازگه‌ی کوفره، ئەگه‌ر نیشتمانه‌که و دانیشتووانه‌که‌ی هاوبه‌شدانه‌ر بوون، ده‌ولته‌تیکی هاوبه‌شدانه‌ر حوکمه‌ی ده‌کرد. سه‌یری ئەم بو‌چوونه و بو‌چوونی تریش بکه، له: تحفة الأعيان للسالي ۸۱_ ۸۵ له‌کاتی باسکردنی: (به‌شی: بیروباوه‌ری دانیشتووانی عوممان).

یەكەم: كوفرى نيعمهت: كه بهكوفرى دوو پرووى ناودهبريٽ، كه بكهري ئه و كوفره ههر
حوكمى موسلمانانى بهسهدا جيټه جي دهكريٽ^(١)، ئه مه هاومانايه له گه ل لاسارى و تاوانكارى و
سه رپيچى كردن^(٢).

دووهم: كوفرى دان پيدانههينان (اجود): بهم كوفره موسلمان له موسلمانيتى دهشوريت و
دهجيتته دهره وهى بازنه ي ئيسلام^(٣).

په رستشكردنس خه واريجه كان

سه ربارى ئه وهى كه پيشتر بوجوونه تووندو تيژو لارپيه كانى خه واريجه كانمان خسته پروو،
ئه وا خه واريجه كان به چهند سيفه تيكي دزيه ك جيا ده كرينه وه هه بوو، وهك: تووندى له
په رستشدا.

پنجه مبه ر (ﷺ) له باره ي ئه وانه وه فه رموويه تي: (يخرجون فيكم قوم تحقر أحدكم صلاتكم
مع صلاتهم و صيامكم مع صيامهم، و عملكم مع عملهم، و يقرؤون القرآن لا يجاوز حناجرهم، يرقون
من الدين كما يرق السهم من الرمية)^(٤) واته: كو مه ليك له ئيوه پهيدا ده بن و نويزو رۆژوو و
كرده وهى خوٽان به كه م و بئ نرخ ده زانن له چاو نويزو رۆژوو و كرده وهى ئه وان، قورنان
ده خوئين كه چى له گه رويان تينا په ريت، له نايين دهرده چن وهك چؤن تير له كه وانه كه ي
دهرده چيت.....

(١) مختصر تاريخ الإباضية للباروني ٧٤.

(٢) البعد الحضاري ٥١٢.

(٣) مختصر تاريخ الإباضية للباروني، سه رچا وهى پيشوو.

(٤) فه رمووده ي: كو مه ليك له ئيوه پهيدا ده بن و نويزى خوٽان به كه م ده زانن.... تاد، له مانه دا هاتوو: صحيح
البخاري في: ٦٦ كتاب فضائل القرآن، ٣٦ باب من رايا بقراءة القرآن رقم ٥٠٥٨، عن أبي سعد الخديري.

له ئەبو سەعیدی خودریه‌وه (پەزای خۆی لایبەت) هاتوو، وتویەتی: کاتێک ئێمە له خزمەتی پێغەمبەردا بووین (ﷺ) دەستکەوتی دابەش دەکرد، (ذو الخویصرە) پیاویکە له هۆزی (تەمیم) هاته لای وتی: ئەو پێغەمبەری خوا دادگەربە، پێغەمبەریش (ﷺ) فەرمووی: سزا بۆ تۆ ئەگەر من دادگەر نەبم کۆ دادگەر دەبێت، بەراستی زەرەرمەند و بێ هیوا بوویت، ئەگەر من دادگەر نەبم، عومەر وتی: رێگەم بدە با ملی بپه‌رێنم؟ فەرمووی: (دعه، فإن له أصحابا يحقر أحدكم صلاته مع صلاتهم و صيامه مع صيامهم، يقرؤون القرآن لا يجاوز تراقيهم، يمرقون من الدين كما يمرق السهم من الرمية.... آيتهم رجل أسود، إحدى عضديه مثل ثدي المرأة، أو مثل البعوضة تدر، و يخرجون على حين فرقة بين الناس) واتە: لایبەگەر، ئەمە هاوێلی وای هەن کە هەندیکتان نوێژو رۆژووی خۆتان له چاو نوێژی ئەوان بەبێ نرخ دەزانن، قورئان ئەخوینن له گەر وویان تێناپه‌رێت، له ئایین دەردەچن وەك چۆن تیر له کەوانە ی دەردەچێت.... نیشانه‌ی ئەمانە پیاویکی پەشە، باسکیکی وەك مەمکی ئافرەتە، یان وەك پارچە گۆشتیکە دەجوێتەوه، ئەمانە له کاتێکدا دەردەچن کە موسلمانان پەرتەوازن.

ئەبو سەعید وتی: شایه‌تی دەدم کە ئەم فەرموودەیه‌م له پێغەمبەری خوا (ﷺ) بیستوووه و شایه‌تیش دەدم کە (عه‌لی کۆری ئەبو تالیب) و منیشی له‌گەڵدا بووم، جەنگی له‌گەڵ ئەوان کرد، فەرمان کرا ئەو کەسه‌ بدۆزێتەوه‌ و پاشان دۆزیانەوه‌ و هینایان، تا تەماشای ئەو سیفه‌ته‌ بکەم کە پێغەمبەری خوا (ﷺ) پێی وەسف کردبوو^(١).

(١) فەرموودە: کاتێک ئێمە له خزمەتی پێغەمبەردا بووین (ﷺ).... تاد، له‌مانه‌دا هاتوو: صحیح البخاری فی: ٦١ کتاب المناقب، ٢٥ باب علامات النبوة فی الإسلام، رقم ٣٦١٠، عن أبي سعيد الخدري. ونحوه في صحیح البخاری فی کتاب الأدب، ٩٥ باب ما جاء في الرجل ويك، رقم ٦١٦٣، عن أبي سعيد الخدري. والحديث في صحیح مسلم فی: ١٢ كتاب الزكاة، ٤٧ باب ذكر الخوارج وصفاتهم، رقم ١٠٦٤، ٧٤٤/٢، عن أبي سعيد الخدري.

و سه‌یری ئەمەش بکە: التبصیر فی الدین ٤١.

له گێرانهوهیهکی تر دا بههه مان دهربرپین هاتوو، تهنها ئەمهی زیاد کردوو: أبو سعید وتی: ئەم نایهته لهبارهی ئەو کابرایه دابهزی: ﴿ وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ ﴾ التوبة: ۵۸^(۱) واته: (هه یانه تانهو تهشهر له تۆ دهدات له دابهش کردنی زهکات و دهستکهوتدا).

جا ئەم فهرمایشتهی پێغه مبهه (ﷺ): (یحقر أحدكم صلاته مع صلاحكم و صيامه مع صيامهم) واته: ههنديکتان نوێژو رۆژووی خۆتان له چاو نوێژی ئەوان بهبێ نرخ دهزانن.

عووهی کورپی ههدير که به (ئيبين ئەديه)ش ناودهبريیت، يه کهم کهسيان بوو که دادگايی کرا، کاتيک هينرايه لای زيادی باوکی، ناوبراو چهند پرسياړيکی له عروه کرد، دواتر برياری لهبارهی دهرکرد و سهري پهړينا، گهوره کهی زياد بانگی کرد: وتی باسی عروه م بۆ بکه، وتی: به دريژی بۆت باس بکه ميان به کورتی. وتی: به کورتی.

وتی: هه رگيز به رۆژ خواردنم بۆ نه بردوو، هه رگيز به شه ویش رايه خم بۆ رانه خستوو. مه بهستی ئەوهيه که به رۆژ به رۆژوو بووه به شه وه کهيشی به شه ونوێژ بیدار کردۆتهوه^(۲).

کاتيک خهواريجه کان دواي دادوه ريبه که له ئيمامي علي ياخي بوون، له (حه روراء) نيشته جي بوون، ئيمامي علي (عهبدو لای کورپی عباس)ی په وان ه کرده لای ئەوان، کاتيک گهيشته لايان پيشوازيکی گه رميان لي کرد، ناوبراو که سانيکی بينی، که نيوجه وانيان رووشابوو،

(۱) ئەم گێرانهوهيه به زياده وه هاتوو له: صحيح البخاري في: ۸۸ كتاب استتابة المرتدين، ۷ باب من ترك قتا الخوارج للتألف، رقم ۶۹۳۳، عن أبي سعيد الخدري.

(۲) الكامل ۱۸۱/۳. و سهيري ئەمهش بکه: الملل والنحل للشهرستاني ۱/۱۱۱ و وتويهتی: ئەمه پهفتارو ئيجتهادی ئەوه، ئەمهش بېرو باوهرو شته پيسه کهيهتی. و بههه مان شيوه سهيري ئەمهش بکه: محمد محيي الدين عبدالحميد على الفریق بين الفرق للبعدادی ۷۴ پهراوێزه کهی که له (المعارف)ی (ئيبين قوتهيبه)ی وه رگرتوو.

بەھۆى زۇرى مانەۋەيان لە سوزدەدا، دەستى ھەندىك كەسى بىنى كە شەق شەق بوو ەك
بەرى دەستى وشتر، جلىكى شۇراویان بەسەر بالى خۇداداۋە، ملیان ھەلگردوۋە^(۱).

دەئىن صوفرىەكان بۇیە بەوناۋەۋە ناۋراون _ لە يەككە لە وتەكان و راى زۇربەى
زاناكانى كەلامدا _ لەبەر ئەۋەى كۆمەلئىك بوون كە پەرسىش ئەۋانى شەكەت كرىبوو بەمەش
رەنگيان زەرد ھەلگەرابوو^(۲).

ھەروەھا وتارەكەى (ئەبو ھەمزەى كورى موختارى شارى) كە لە ۱۳۰ ك مردوۋە، وپنەى
ئەۋە دەكشپىك كە ئەۋانە چەند پەرسىشى زۇريان كرىوۋە^(۳).

(۱) الكامل للمرد ۲۱۱/۳.

(۲) الكامل للمرد ۲۷۵/۳ و ۳۰۴.

(۳) ئەبو ھەمزەى شارى، بە خەلكى حىجازى وت: رەخنەم لىدەگرن بەھۆى ھاۋەلئەمەۋەو گومان دەبەن ئەۋان
كەنجن؟ جا ئايا ھاۋەلئانى پىغەمبەرىش كەنج نەبوون... بەراستى ھاۋەلئەم كەنجانىكەن لە كەنجىتاياندا پىرن، لە
ئاست خراپەى چاۋەكانيان خۇپارىزن، پىيەكانيان لە ئاست چوون بۇ شتى پوچ گرانن، رەنگيان تىكچوۋە لەبەر
پەرسىش، بە شەو بىدارىيەۋە شەكەت و ماندوون، خۋاى گەورە لە شەۋدا بۇيان دەروانىت كە ئەۋان پىشتيان
چەماۋەتەۋەو سەرقالى قورئان خویندنن، ھەر كاتىك يەكپىيان بەسەر ئايەتلىكدا بىروات كە باسى بەھەشت بكات
ئەۋا لە خۇشيان و بە ئاۋاتى ئەۋى بۇى دەگرىيت و كاتىكىش بەسەر ئايەتلىكدا دەچن كە باسى ناگر بكات. ئەۋا
رائەچلەكىن و دەنگى ناخۇشى دۆزەخيان لە نىۋان گوچكەكانياندا دەبىت، ماندووتيان بەردەۋامەو بەيەكەۋە
بەستراۋە، ماندووتى شەو بەستراۋەتەۋە بە ماندووتى رۇژ، زەۋى ئەژنۇ و دەست و لووت و نىۋچەۋانى ئەۋانى
رۋوشاندوۋەو خواردوۋە، ئەۋانە لە پال خۇشەۋىستى خۋادا بارگەيانداۋە، تا بىنيان تىر بەرز بوونەتەۋە،
رەمەكان ھەلگران، شمشىرەكانىش ئامادەكراون، ئەم دەستەيە پەيمانى مەرگى دا ەك ھەورە ترىشقە ترىشقەى
مەرگى دا و تىشكى دايەۋە، پەيمانى دەستەكەيان بەكەم زانى لەبەر پەيمانى خۋا، ھەر كەنجىك لەۋ دەستەيە
بەرەو پىش چوۋ تا پىيەكانى لەسەر مى ئەسپ تىك ئالان و رۋوۋ گەشەكەى بە خوین تەربوۋ، لەۋ كاتەدا
دېندەكانى سەر زەۋى خىرا بۇى چوون، بالئەدەكانى ئاسمانىش بەسەرىدا رزان، ئاى چەند چاۋ ھەن لە دەنوۋكى
بالئەدەدا مادام خاۋەنەكەى لە نىۋەشەۋدا لە ترسى خۋا بگرىيت، ئاى چەند دەست ھەن لە مەچەكەكەياندا
دەرھاتوۋە كەچى بەردەۋام خاۋەنەكەى لە نىۋەشەۋدا پىشتى پىدەبەست لە گورنوۋش بىردن بۇ خۋاى
گەورە./البیان والتبیین للجاحظ ۱۲۴/۲_۱۲۵.

به لأم له گهل ئه وهشدا په رسته زوره گانان بئ نیازان ناکات، چونکه ئه مانه یاخی بوون له و گوپرایه ئی کردنی ئه و ئیمامه ی که له سه ر خه لکی پیویسته گوپرایه ئی بکه ن به دهقه چه سپاوه کان.

شبعه

شبعه له بنچنه ی زمانه وانیدا: به مانای شوینکه وتوو و پشتیوان دیت، هه ر کۆمه لیک له سه ر شتیک کۆبوونه وه ئه و ئه مانه شبعه نه.

(شایعته علی الأمر مشایعة): واته به چاکی به دوا داچوونم بۆ کرد، به م مانایه دیت چ له رووی (وزن) دوه چ له رووی واتاوه^(۱)، ئه م فه رمایشته ی په روه ردگاریش له وه دویه: ﴿فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ﴾ الحجر: ۱۰. واته: (بۆ سه ر گهل و هۆزو میله تانی پيشوو). ﴿وَإِنَّ مِنْ شَيْعِهِ لَإِثْرِهِمْ﴾ الصافات: ۸۳.^(۲) واته: (بیگومان له شوینکه وته ی نوح _ ئیپراهیم _ ه "سه لامی خویان لیبت").

له زاراوه دا: شبعه بریتییه له وانیه به تایبه ت له دهوری ئیمامی عه لی (رهزای خوی لیبت) کۆبوونه وه و پشتی ئه ویان گرت، بانگه شه ی ئه وه یان کرد که ناوبرا و ئیمامه به دهق (نص) و راسپاردن (وصیة) وه ک ئیمام جا چ به ئاشکرا یاخود به نه ینی.

(۱) المصباح المنیر، والقاموس المحیط، وکلاهما مادة (شاع).

(۲) شرح الحور العین ۲۳۲.

بروایان وایه که ئیمامهت تهنه بۆ کورپو نهوهکانی نهوه، جا نهگهر ئیمامهت لهوانهوه
دهرچوو نهوا بههۆی ستهمکاری ئهوانی ترهوهیه یاخود بههۆی بهکارهینانی توقیهیه^(۱).

شیعه وهك بزوتنهوهیهکی سیاسی روون له دوای کوژرانی ئیمامی عهلی (رهزای خوای لیبت) به
دهستی خهواریهکان بهدهرکهوت، رهگ و ریشهی شیعه دهگهپرتهوه بۆ کاتی راجیایی
لهبارهی ئیمامهت.

پێڕهواقیهکانی شیعه:

شیعه چهندی پێڕهواقی زۆرن که بهپێی وتهی (مهقریزی) دهگاته سێ سهده پێڕ^(۱)، که
دهچه ژێر سێ تاقمهوه که بریتین له: زیادهرۆچووکان، زهیدییهکان، ئیمامیهکان. و ئهمه
دابهشکردنی ئهشعهریی^(۲)، ئیبن حهزم^(۳)، ئیجی^(۴)، کرمانی^(۵)، سهفارینی^(۶).

بهلام ئهوه دابهشکارییهی که نووسهرانی دیکهی تاقمهکان باسیان کردووه^(۷)، ئهوا نهچه
ژێر چهتری ئهوه سێ بهشه.

(۱) المل والنحل للشهرستاني ۱/۱۴۴ والفرق الإسلامیة للکرمانی ۳۳ وشرح المواقیف للسید الشریف ۸/۳۸۴.
سهیری ئهمهش بکه: مقالات الإسلامیین ۱/۶۵ ومقدمة ابن خلدون ۱۸۳.

(۲) خطط المقریزی ۲/۳۵۱.

(۳) مقالات الإسلامیین ۱/۶۶ و ۸۸ و ۱۳۶.

(۴) الفصل لابن حزم ۵/۳۵، تیایدا هاتوووه: تاقمه بۆچوون نارێک و دزیوهکانی شیعهکان سێ تاقمه: جارودی
که له زهیدییهکان، ئیمامیه که له رافیزیهکان، پاشان زیادهرۆچووکان.

(۵) المواقیف ۸/۳۸۵.

(۶) الفرق الإسلامیة للکرمانی ۳۳.

(۷) لوامع الأنوار البهیة ۱/۸۰.

(۸) بۆ نمونه:

سێ بهش: زهیدی، ئیمامی، باتینییهکان. ابن المرتضی له: (المنیة والأمل^{۸۹}) بهوشیوهیه دابهشی کردووه.

به‌شش یه‌که‌م: زیاده‌رۆچوووه‌کان:

ئهمانه زیاد رۆچووون له باره‌ی ئیمامه‌کان، تا ئیمامه‌کانیان له سنووری مروّف بردنه دهره‌وه، وه‌ك خوا ره‌فتاریان له‌گه‌ڵ ئیمامه‌کانیانده‌کرد.

ئهو بنه‌مایانه‌ی له ناو تاقمه‌ شیعیه‌کان دهرکه‌وتن بریتین له: ویچواندن، ئاویتته بوون (حلول)، گیانگۆرکی (التناسخ)، گۆرانی ویستی خوا (بداء)، ته‌ئ یل، یئ باومه‌ری^(١).

١ _ ویچووون و جه‌سته‌دار کردن (التشبيه والتجسيم): بریتیه له چوواندنی زاتی خوای گه‌وره به به‌دییه‌نراوه‌کانی، هه‌روه‌ها ویچوواندنی سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره به سیفه‌ته‌کانی به‌دییه‌نراوان.

ئهو تاقمانه‌ی شیعیه که بریوان به ویچواندن و جه‌سته‌دار کردن (التشبيه والتجسيم) هه‌یه ئهمانه‌ن:

ئیسفه‌رایینی له (التبصیر ٢٤) دا و نشوان له (شرح الحور العين ٢٣٥) دا و رازی له (اعتقادات فرق المسلمین ٧٧) دا به هه‌مام شیوه بۆ سۆ به‌ش دابه‌شیان کردووه: زه‌یدی، ئیمامی، کیسانی. به‌غدادی له (الفرق بین الفرق ٢١) دا بۆ چوار به‌ش دابه‌شی کردووه: زه‌یدی، ئیمامی، کیسانی، و زیاده‌رۆچووون.

شه‌هرستانی له (الملل والنحل ١/١٤٥) دا بۆ پینچ به‌ش دابه‌شی کردووه: زه‌یدی، ئیمامی، کیسانی، زیاده‌رۆچووون، ئیسماعیلی.

نشوان له (شرح الحور العين ٢٠٦) دا بۆ شه‌ش به‌ش دابه‌ش کردووه: سه‌به‌ئی، سحابی، غرابی، کاملی، زه‌یدی، ئیمامی.

مه‌قدسی له کتییی (البدء والتاریخ ١٢٤/٥) ئهو تاقم و به‌شانه‌ی شیعیه که باسکراون گه‌راندووویه‌تیوه بۆ: زه‌یدی، ئیمامی.

() سه‌یری ئهم بنه‌مایانه بکه له: الملل والنحل للشهرستانی ١/١٧٦ و لاپه‌ره‌کانی دواتری. له کتییبه‌که‌ی خو‌شمدا (الحركات الهدامة فی الإسلام ١٣ لاپه‌ره‌کانی دواتری).

به‌یانیه‌گان: بریتین له شوینکه‌وتووای (به‌یانی کورپی سه‌معانی ته‌میمی)، ناوبراو برپوای واپوو که په‌سترز او ده‌که‌ی مرؤفیکه له نوور، ئەندامه‌گانی له‌سه‌ر شیوه‌ی ئەندامه‌گانی مرؤفن، برواشی واپوو که هه‌موو ئەندامه‌گان له ناوده‌چن ته‌نها رووخسار (وجه‌ی خواکه‌ی نه‌بیئت^(۱) .

موغه‌پیره‌گان: بریتین له شوینکه‌وتووای (موغه‌پیره‌ی کورپی سه‌عید عیجلی)، ناوبراو برپوای واپوو که خوای گه‌وره وینه و جه‌سته‌ی هه‌یه که ئەندامه‌گانی له‌سه‌ر شیوه‌ی پیتی هه‌جوو (ه‌جاءن)، وینه‌که‌شی وینه‌ی پیاویکه له نوور، تاجیکی نوورینی له‌سه‌ره، دلئیکی هه‌یه که دانایی و کار له‌جی و حیکمه‌تی لئ هه‌لده‌قولئیت^(۲) .

مه‌نصوریه‌گان: بریتین له شوینکه‌وتووای (ئه‌بو مه‌نصورپی عیجلی)، خۆی به په‌روه‌ردگاری خۆی چوواند، واگومانی ئەکرد که به‌رز بووه‌ته‌وه بو ئاسمان، خوا ده‌ستی خۆی به‌سه‌ریدا هیناوه، پئی وتوو: ئەه‌ی کورپی شیرینم له منه‌وه په‌یام رابگه‌یه‌نه^(۳)، دواتر دایبه‌زاندووته‌ سه‌ر زه‌وی، جا ناوبراو ئەو پارچه‌یه‌یه له ئاسمانه‌وه هاتووته‌ سه‌ر زه‌وی، که له‌وه‌فهرماشته‌ی خوای گه‌وره‌دا باس کراوه: ﴿وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ﴾ الطور: ۴۴. واته: (خۆ ئەگه‌ر پارچه "ئه‌ستیره‌یه‌کیان" تئ بگریئ و روو به‌زه‌وی دابه‌زیئ ئەو نه‌فامانه ده‌لئین: هه‌یج نه‌یه!! په‌له هه‌وره‌وه نیشته‌ته سه‌ریه‌ک!!).

۲_ ئاوئته بوون (حلول): بریتیه له‌وه‌ی خوای گه‌وره به‌زاتی خۆی یان به‌گیانی خۆی له‌گه‌ل مرؤفیکدا ئاوئته بیئت و له‌ناو جه‌سته‌ی مرؤفه‌که جیگیر بیئت. جا ئەکرئت ئاوئته

(۱) الفرق بین الفرق ۲۲۶ ومقالات الإسلامیین ۶۷/۱ والمواقف ۳۸۵/۸.

(۲) الملل والنحل للشهرستاني ۱/۱۸۰. و بروانه: الفرق بین الفرق، والمواقف، هه‌ر دوو سه‌رچاوه‌که‌ی پیشوو.

(۳) الفرق بین الفرق، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، والمواقف ۳۸۶/۸ وفرق الشيعة للنوبختي ۳۸.

بوون به به‌شیکیش بیټ وهك دره‌وشانه‌وهی تیشکی خۆر له په‌نجه‌ردها، ده‌شکریت ئاویتته بوونه‌که هه‌مه‌کی و گشتی بیټ وهك ده‌رکه‌وتنی فریشته له که‌سیکدا^(۱).

مه‌زه‌به‌ی ئاویتته بوون (الحلول) مه‌زه‌به‌یی کۆنه، یه‌ک ئه‌گریتته‌وه له‌گه‌ڵ بۆ‌چوونی نه‌صرانیه‌کان سه‌بارته به عیسا (سه‌لامی خوا‌ی لی‌بیټ)^(۲).

ئه‌و تاقمه شیعه‌نه‌ی که بر‌وایان به ئاویتته بوون (حلول) هه‌یه ئه‌مانه‌ن:

سه‌به‌ئیه‌کان: شوینکه‌وتووی عه‌بدو‌ل‌لای کور‌ی سه‌به‌ئن، که ناوبراو گومانی وابوو که عه‌لی پی‌غه‌مبه‌ره، دواتر زیاده‌ره‌وی کرد تا گومانی برد که عه‌لی خوا‌یه، ئه‌مه‌ش به‌وه‌ی گیانی خوا‌ی که‌وره، له‌گه‌ڵ لاشه‌ی عه‌لی ئاویتته بووه، کاتی‌ک ئیمامی عه‌لی (ره‌زای خوا‌ی لی‌بیټ) گو‌ی‌بیستی ئه‌مه بوو، فه‌رمانی سووتاندنی بۆ هه‌ندی‌ک له‌وانه ده‌رکرد، ترسا له‌و ئاشووبه، بۆیه ئیبن سه‌به‌ئ‌ی شاربه‌ده‌ر کرد وره‌وانه‌ی کرد بۆ(مه‌دائن)، کاتی‌ک ئیمامی عه‌لی کوژرا، (عه‌بدو‌ل‌لای کور‌ی سه‌به‌ه) گومانی وابوو که ئیمامی عه‌لی نه‌کوژراوه، به‌لکو ئه‌وه‌ی کوژرا شه‌یتان بوو که له به‌رچاوی خه‌لک هاته سه‌ر وینه‌ی ئیمام، عه‌لی چووته ئاسمان هه‌روه‌ک چۆن عیسا‌ی کور‌ی مه‌ریم (سلا‌وی خوا لی‌بیټ) پی‌شتر به‌رزبووته‌وه بۆ ئاسمان.

هه‌ندی‌ک له سه‌به‌ئیه‌کان گومانیان وابوو که عه‌لی له ناو هه‌وره‌کاندا‌یه، گرمه‌و هۆزه‌ی هه‌ورو بریسه‌که‌ی قه‌مچی عه‌لین. هه‌ر یه‌کی‌ک له‌وانه گو‌ی له‌ ده‌نگی هه‌ور بووبایه ده‌یوت: سلا‌وت لی‌بیټ ئه‌ی ئه‌میری بر‌واداران^(۳).

(۱) الملل والنحل للشهرستاني ۱/ ۱۸۲. و سه‌یری ئه‌مانه‌ش بکه: التبصیر فی الدین ۱۰۵. و مقالات الإسلامیین

۱/ ۷۴. و المقالات والفرق للقمي ۴۷ و المواضع، سه‌رچاوه‌ی پی‌شوو.

(۲) الملل والنحل للشهرستاني ۱/ ۱۷۸.

به‌یانیه‌گان: له‌بهر ئه‌وه‌ی به‌یانی کوری سمعان گومانی وایه خۆی خوایه^(۱).

عومیریه‌گان: بریتین له شوینکه‌وتووی عومیری کوری به‌یانی عجلی، ئه‌مانه جه‌عفری صادقین ده‌په‌رست، ناوی په‌روه‌دگاریان له ناوبراو نابوو^(۲).

ئه‌بو موسلیمیه‌گان: بریتین له شوینکه‌وتووی (ئه‌بو موسلیم)ی خوراسانی، پ‌روایان وابوو که (ئه‌بو موسلیم) بووه‌ته خوا به‌هۆی ئاوێته بوونی گیانی خوا له‌گه‌ڵ لاشه‌ی ناوبراو^(۳).

حلمانیه‌گان: بریتین له شوینکه‌وتووی (ئه‌بو حلمانی دیمه‌شقی فارسی)، ئه‌وانه پ‌روایان وابوو خوا ئاوێته ده‌بیت له‌گه‌ڵ مرۆفی جوان، جا ئه‌گه‌ر یه‌کیکیان وینیه‌یه‌کی جوان و فه‌شه‌نگیان بینیا کورنووشیان بۆ ده‌برد، به‌و گومانه‌ی خوا له‌گه‌ڵ ئه‌و وینیه‌یه‌ ئاوێته بووه^(۴).

شریعیه: بریتین له شوینکه‌وتووانی شریعی، ئه‌وانه گومانیان وابوو، خۆی گه‌وره له‌گه‌ڵ پینج که‌س ئاوێته بووه، که بریتین له‌مانه: پیغه‌مبه‌ر، عه‌لی، فاتیمه، حسن، حسین، پ‌روایان وابوو که ئه‌م پینجانه‌ خۆان^(۵).

(۱) الفرق بین الفرق ۲۳۳ و ۲۵۵ والبدء والتاریخ ۱۲۵/۶ والتبصیر فی الدین ۱۰۳ والفصل لابن حزم ۳۶/۵ والمواقف ۳۸۵/۸. و سه‌یری ئه‌مانه‌ش بکه: فرق الشیعة للنوبختی ۲۲ ونشأة الفکر الفلسفی فی الإسلام ۳۶/۲.

(۲) الفرق بین الفرق ۲۳۷ و ۲۳۴ هاتوووه: هه‌ندیکیان له پ‌یری (حربیه)ن، که پ‌روایان وابوووه سه‌رکرده‌که‌یان (عه‌بدو‌لای کوری عه‌مری کوری حه‌ربی کیندی) خوایه. التبصیر فی الدین ۱۰۴.

(۳) الفرق بین الفرق ۲۴۹.

(۴) الفرق بین الفرق ۲۵۷.

(۵) الفرق بین الفرق ۲۵۹ والتبصیر فی الدین ۱۱۰.

(۶) الفرق بین الفرق ۲۵۲ و مقالات الإسلامیین ۸۳/۱ والتبصیر فی الدین ۱۰۷.

موقنعيه‌كان: ئەمان لە پشت ڕووباری (جەیحون) نیشته‌جێ بوون، ئەوانە برۆیان وابوو
كە (موقنعي) خوايه^(۱).

عەزافريه‌كان: ئەوانەن كە برۆيان وابوو (كۆرې ئەبو عەزافير) خوايه^(۲).

ئيسماعيلييه‌كان: ئەوانە برۆيان وايه كە ئاويته بوونی خوا تەنها لەگەڵ ئيمامه‌كانه، بۆيه
(ئيين هانی ئەنده‌لوسی) شاعير به هۆنراوه ديته ئاخوتن لەگەڵ خەليفه‌ی فاتيمي (موعيز
ليديناله):

ما شأت لا ما شاءت الأقدار فاحكم فأنت الواحد القهار^(۳)

واته: ويستت له‌سەر جيبه هەر ئەوه ديته‌جێ نه‌وه‌ك ئەوه‌ی قەدەر ده‌يه‌ويت، حوكم به
به‌راستی هەر تۆی تاکی زال.

۳ _ گيانگۆرکي (تناسخ): بریتيه له گه‌رانه‌وه‌و ڕۆيشتنی ڕۆح (گیان) بۆ غه‌یری جه‌سته‌ی
یه‌که‌م^(۴).

ئەو پێره‌ زیاده‌رۆچ‌و‌وانه‌ی برۆیان به‌مه‌ هه‌یه‌:

به‌يانیه‌كان: بریتين له شوینکه‌وتووی به‌یانی كۆرې سه‌معان، ناوبراو ده‌لێت: گيانی خوا
كه‌راوته‌وه‌ ناو لاشه‌ی پيغه‌مبه‌ران و پيشه‌واو ئيمامه‌كان، ئەم گه‌رانه‌وه‌يه به‌رده‌وام بوو تا
كه‌يشته (ئەبو هاشمی عەبدوڵای كۆرې موحه‌مه‌دی كۆرې حەنيفة)، دواتر ڕۆحه‌كه‌ له (ئەبو

(۱) الفرق بين الفرق ۲۲۶ والتبصير في الدين ۱۰۹ و تقادات فرق المسلمين ۱۲۳.

(۲) الفرق بين الفرق ۲۲۷ والتبصير في الدين ۱۱۲.

(۳) تبين المعاني في شرح ديوان ابن هاني ۳۶۵.

(۴) الغلو والفرق الغالية ۱۲۹ نقلًا عن ابن سينا. الكليات لأبي البقاء ۳۰۵ و كشاف اصطلاحات الفنون

هاشم)دوه بۆ (به‌يان) هاتووه، به‌يان بانگه‌شەى خوايه‌تى بۆ خۆى كرد به‌پيى مه‌زه‌به‌ى ئاوپته‌بوونى خۆى له‌گه‌ڵ خوا^(١).

جه‌ناحيه‌كان: بریتين له شوپنکه‌وتووانى (عه‌بدوئای كورپى موعاويهى كورپى عه‌بدوئای كورپى جه‌عفه‌رى كورپى نه‌بو تالیب)، گومانى وابوو كه خوا له‌گه‌ڵ نه‌ودا ئاوپته بووه، گيانى خوا له‌گه‌ڵ ئادهم دواتر(شيث) پاشان له‌گه‌ڵ پيغه‌مبه‌ران و ئيمامه‌كان ئاوپته بوو تا گه‌يشته ئيمامى عه‌لى، دواتر ئهم گيانه ئاوپته بوو له‌گه‌ڵ لاشه‌ى سى كوره‌كه‌ى ئيمام، دواى ئهمه ئه‌و گيانه هاته ناو لاشه‌ى عه‌بدوئای كورپى معاويه^(٢).

ئه‌وانه‌ى بروايان به گيانگۆرکى (تناسخ) هه‌يه. نكوئى ده‌كهن له بوونى رۆژى دوايى و ده‌ئین: (زيندوو بوونه‌وه‌و رۆژى دوايى بوونى نيه، به‌لكو ته‌نها رۆحه كه ده‌گه‌رپته‌وه له شيوه‌ى وينه‌دا، جا ئه‌وه‌ى كه‌سيكى چاكه‌كار بي‌ت پاداشت ده‌درپته‌وه، به‌وه‌ى رۆحه‌كه‌ى ده‌گه‌رپته‌وه له جه‌سته‌يه‌كدا كه ناخۆشى و ئازارى پينه‌گات، ئه‌و كه‌سه‌ش كه خراپه‌كاره، پاداشات ده‌درپته‌وه به‌وه‌ى كه رۆحه‌كه‌ى ده‌گه‌رپته‌وه له جه‌سته‌يه‌كدا كه ده‌بيته مایه‌ى ئيش و ئازار بۆ رۆحه‌كه‌ى، زيندوو بوونه‌وه‌و رۆژى دوايى ته‌نها بریتيه له گه‌رانه‌وه‌ى رۆح، دونياش به‌رده‌وام به‌م شيويه ده‌بيت)^(٣).

٤ __ بۆ ده‌رکه‌وتن و گۆرانی ویستی خوا (بداء): ئه‌م چه‌مکه چه‌ند مانایه‌كى هه‌يه:

__ بۆ ده‌رکه‌وتن له زانستدا (البداء فى العلم): بریتيه له‌وه‌ى خواى گه‌وره شتيكى بۆ ده‌ريکه‌ويت به‌پيچه‌وانه‌ى ئه‌وه‌ى كه ده‌يزانى.

(١) الفرق بين الفرق ٢٣٧.

(٢) الفرق بين الفرق ٢٤٦.

(٣) مقالات الإسلاميين ١/١١٩.

__ بۇ دەرکەوتن له ویستدا (البداء في العلم): بریتییه لهوهی خوای گهوره راستی بۇ دهرکهوئیت، به پیچهوانه‌ی ئهوهی که ویستویهتی و فه‌رمانی له‌باره‌وه داوه.

__ بۇ دهرکهوتن له فه‌رماندا (البداء في الأمر): بریتییه لهوهی خوا فه‌رمان به‌شتیک بکات، دواتر فه‌رمان بکات به‌شتیکی تر به‌پیچهوانه‌ی فه‌رمانه‌که‌ی پیشوو^(۱).

زیاده‌رچوووه‌کان وتویانه: (خوای گهوره چه‌ند شتیکی بۇ دهرده‌کهوئیت، له هه‌ندیک له کاته‌کاندا ویستی وایه شتیک بکات دواتر فه‌رمانی بوونی پی ناکات، به‌هوی ئهوهی به‌پیچهوانه‌ی ویستی و فه‌رمانی ئه‌و شتی بۇ دهرده‌کهوئیت)^(۲).

موختاری کورپی ئه‌بو عوبه‌یدی سه‌قه‌فی، پی‌شتر خه‌واریح بوو، دواتر بووه‌ته زوبه‌یری، پاشان بووه‌ته شیعی، دواتر کیسانی، دانی نا به ئیمامه‌تی موحه‌مه‌دی کورپی حه‌نیفه له دوا‌ی میری بر‌واداران عه‌لی کورپی ئه‌بو تالیب، وتراوه له دوا‌ی: حه‌سه‌ن و حوسه‌ین (ره‌زای خویان لی‌ییت). موختار بویه به بیروکه‌ی گو‌رانی ویستی خوا (البداء) گه‌یشت، چونکه بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که ده‌زانی‌ت چی رووده‌دات، جا ئه‌م زانینه‌ی به هوی هاتنی س‌روش بی‌ت بوی یاخود به‌هوی په‌یامه‌که‌ی ئیمامه‌وه. ئه‌گه‌ر په‌یمانی روودانی شتیکی به هاوه‌لانی دابوایه، ئه‌گه‌ر راست هاتبایه‌جی، ئه‌وا ئه‌مه‌ی ده‌کرده به‌لگه له‌سه‌ر راستی‌تی بانگه‌شه‌که‌ی، ئه‌گه‌ر وه‌ک فه‌سه‌که‌ی رووداوه‌که رووی نه‌دابووایه، ده‌یوت: بۇ په‌روه‌ردگارتان وا دهرکه‌وت^(۳).

کاتی‌ک ناوبراو هی‌زه‌که‌ی بۇ جه‌نگ کردن له‌گه‌ل مصعبی کورپی زوبیر خسته‌روو، په‌یمانی سه‌رکه‌وتنی به هی‌زه‌که‌یدا، که‌چی هی‌زه‌که‌ی شکستی خوارد، زوربه‌ی سه‌ربازه‌کانی کو‌ژران، به مختاریان وت: ئه‌ی بۇ‌چی په‌یمانی سه‌رکه‌وتنت به‌ئیمه‌دا به سه‌ر دو‌ژمنه‌گانماندا؟ وتی: چونکه

(۱) الملل والنحل للشهرستاني ۱/ ۱۴۸ طبعه محمد سيد كيلاني.

(۲) مقالات الإسلاميين ۱/ ۱۱۳.

(۳) الملل والنحل للشهرستاني ۱/ ۱۴۵_ ۱۴۷. و پروانه: الكامل للمبرد ۳/ ۲۶۴.

خوای گهوره پيشتر ئه و پهيمانهى پيدام، كه چى به پيچه وانه بوى دهر كه وت. ئه م ئايه تهى وهك به لگه هيئا به وه: ﴿يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ﴾ الرعد: ۳۹. واته: (خو وىستى نه مانى له سه ر هه ر چييه ك بيټ، له ناوى ده بات و ده يكوژينيته وه، يان ده يهيټيته وه و پا به دارى ده كات). بغدادى وتى: ئه مه هوكارى داننانى كيسانيه كانه به بوچوونى: گوڤرانى وىستى خوا (البدا) ^(۱).

^۵ _ ته ئويل: بريتييه له لادانى وته له رووخسارو رووه دياره كهى بو مانا به ك كه له خوئى بگريټ، ئه مه ش چ به لگه به كه سله يئرا و و براوه له به لگه براوه (قطي) ده كان بيټ يان به لگه به كه گوماندار ئه مهى پيوست كرد بيټ.

ته فسير بريتييه له: روونكر دنه وهى ماناى بيژه ييه كه جا نزيك يان شاره وه بيټ ^(۲).

رپگهى ته ئويل كردن به له به رچاو گرتنى مه رجه كانى نزيك ترين رپگه به له راستيه وه، ئه مه راي (عيزى كورى عه بدوسه لام) ه. مه به ست له به رچاو گرتنى مه رجه كانى ئه وه به كه زمانى عه ره به ته ئويله كه هه ئبگريټ ^(۳).

سه باره ت به و ته ئويله كه زور يك له زياده رچوو ان كرد و يانه، بو پشتگيرى كردنى بانگه شه كه يان سه ربارى ئه وهى كه تيك ده گير يټ له گه ل ئه و بنه مايانهى كه به روونى له ده قه رو شنه كانى قورئانى و سونه تدا هاتوون، ئه مه ته ئويليكي ره ت كراره به.

بو نمونه:

(۱) الفرق بين الفرق ۵۱.

(۲) تهذيب الأسماء واللغات ۱۵/۲.

(۳) المسامرة بشرح المسامرة ۳۷.

خه‌تتابیه‌گان ئەم فەرمايشته‌ی خوای گه‌وره‌یان ته‌ئویل کردووه: ﴿فَإِذَا سَوَّيْتَهُ، وَنَفَخْتَ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ، سَاجِدِينَ﴾ ص: ۷۲. ئەمە‌ی له‌و ئایه‌ته‌دا هاتووه ئادەمه و ئی‌مه‌ش نه‌وه‌ی ئەوین. جا خه‌تتابیه‌گان (ئەبو خه‌تاب)یان په‌رست، گومانیان وابوو که ناوبراو خوایه، به‌هه‌مان شیوه گومانیان وابوو جه‌عفهری صادق‌ش خوای ئەوانه، به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا (ئەبو خه‌تاب) له جه‌عفهری صادق و ته‌نانه‌ت له‌عه‌لیش گه‌وره‌تره^(۱).

ئەبو مه‌نصور‌ی عیجلی وتی: مردار‌بوو، خوین، گوشتی به‌راز، مه‌یی، قوما، جگه له‌م شته قه‌ده‌غه‌کراوانه‌ه‌ل‌ئ‌ن و خوای گه‌وره ئەو شتانه‌ی له ئی‌مه‌ه‌رام نه‌کردووه، شتیکی‌شی ه‌رام نه‌کردووه که خو‌مان پی‌ی به‌هیز بین، ئەمانه‌ته‌ن‌ها ناوی پیاوانی‌کن که خوای گه‌وره‌ه‌رام‌ی کردووه پشت‌گیری و دۆستایه‌تیان بکری‌ت، له‌م ئایه‌ته‌شدا ته‌ئویلی کردووه: ﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا﴾ المائدة: ۹۳. به‌مه‌ش فه‌رزه‌کانی نه‌ه‌یشتن وتی: ئەمانه‌ ناوی پیاوانی‌کن که خوای گه‌وره دۆستایه‌تی ئەوانی پی‌ویست کردووه^(۲).

۶_ ئاراسته‌کانی بی‌باوه‌ری و به‌ره‌لایی و خو‌دارن‌ین له‌ ره‌وش‌ت و ئایین: حمزه‌ی کوری عمار کچی خو‌ی ماره‌کرد، سه‌رجه‌م شته قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی ه‌ل‌ئ‌ل کرد، هه‌روه‌ها وتیشی: هه‌ر که‌سی‌ک ئی‌مامی ناسی‌بی‌ت ه‌زی له‌چییه‌ با بی‌کات، چونکه‌هیچی له‌سه‌ر نییه^(۳).

ده‌سته‌ی (معمریه) که سه‌ر به (خطابیه)کانن: مه‌یی، زینا، سه‌رجه‌م قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی تریان به‌ه‌ل‌ئ‌ل دانا، نو‌ی‌زو زه‌کات و رۆ‌زوو و ه‌جیان فه‌رامۆش کرد، ئەمه‌ش له‌میانه‌ی ته‌ئویل کردنی ئەم فەرمايشته‌ی خوای گه‌وره: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ﴾ النساء: ۲۸. پی‌یان

(۱) مقالات الإسلاميين ۱/۷۷.

(۲) مقالات الإسلاميين ۱/۷۵.

(۳) فرق الشيعة للنوبختي ۲۸ والمقالات والفرق للقمي ۳۴.

وت: ئەى أبو خەتتاب ئەم گۆت و بەندانەمان لەسەر لایبەرە و بارەكەمان لەسەر سووك بكە، مەبەستیان لە نوێژ و رۆژوو و زەكات و حەج بوو. جا ئەوەى پێغەمبەر و پەيامبەرى پێشەواى ناسى ئەوا چى حەز دەكات با بىكات^(۱).

جەناحیەكان بى باوەر بوون بە بەهەشت و ئاگرى دۆزەخ، مەيى، مردار بوو، زینا، نیربازی، سەرچەم قەدەغەكراوەكانى تریان حەلال كرد، هەروەها سەرچەم پەرسشەكانیان پەكخست.

وتیان: ئەو پەرسشەنەى كە لە قورئاندا باسیان كراوە، وەك نازناو بەكارهاتوون بۆ ئەوانەى لە ئالوبەیتى ئىمامى عەلىن كە پێویستە پشتگیریان بكریت.

ئەو شانەش كە قەدەغەكراون لە قورئانى پیرۆزدا تەنها نازناون بۆ ئەو كۆمەلەى كە پێویستە موسلمان رقى لەوان ببیتەو وەك: ئەبو بەكر، عومەر، تەلحە، زوبەیر، عائیشە^(۲).

لە پەيامەكەى (عوبەیدولای مەهدى كورى حوسەینی قەیرەوانى) كە بۆ (سولەيمانى كورى حەسەنى جەنابى) ناردوووەتى هاتوو: ئامۆژگارىت دەكەم بەوەى گومان لە دلى خەلكیدا دروست بكەیت سەبارەت بە: (قورئان، تەورات، زەبوور، ئىنجیل)، بانگیان بكە بۆ پەكخستنى شەریعەتەكان، پووج كردنەوێ ئیمان بە دواڕۆژو زیندوووبوونەووە بوونى فریشتە لە ئاسمان و بوونى پەرى (جنۆكە) لە زەویدا^(۳).

(۱) فرق الشيعة للنوبختي ۴۲_ ۴۳. سەبیری ئەمەش بكە: المقالات والفرق للقمي ۵۱. و پروانە: مقالات

الإسلاميين ۷۸/۱ والفرق بين الفرق ۲۴۸.

(۲) الفرق بين الفرق ۲۴۶. و پروانە: المواقف ۳۸۶/۸.

(۳) الفرق بين الفرق ۲۹۶، والتبصير في الدين ۱۲۰.

عوبەیدولای باپیری پادشاكانى دەولەتى عوبەیدى (فاتىمى) كە لە ميسر بوو، ۳۲۲ك مرد. جەنابى قرمتى ئەو كەسەيە كە بەردە رەشەكەى لە شوینى خۆى هەلگرت ۳۱۷ك. / پەرۆايزى: التبصير في الدين.

ئەبو مەنصورى عىجلى خاۋەنى دەستەى (مەنصورىە)، دەئىت: پەيامبەران ھەر دىن و كۆتايى نايەن، ھەرۋەھا پەيامىش ناپچرپىت^(۱).

ئەم پىرە بە زىادەرپۇچوۋەگان ناۋنراون، چونكە زىادەرپۇچوون لە ئىمامى عەلىدا (رەزى خاۋى لىبىت)، شتى زۆر گەورەيان لەبارەى ناۋبراۋ دەوروزاند^(۲).

سەرچەم تاقمەگانى مۇسلمانان ئەو زىادەرپۇچوۋانەيان تەكفىر كىرد، بەھۇى ئەۋەى بە شىۋەيەكى رووت و بەرەئا لە ئىسلام دەرچوون، تەنانەت (ئىبن بابوئەى قۇمى شىعى ئىمامى) لەبارەى ئەۋانەۋە وتوئەتى: (بىروامان واىە كە زىادەرپۇچوۋەگان بىروايان نىيە بە خاۋى گەورەو خاۋەن ناۋى جوان، ئەۋانە خراپىترن لە جولەكە و نەصرانى و ئاگرپەرستەگان).

بەھەمان شىۋە شىخ (موفىد) كە لە ئىمامىەكانە حوكمى ئەۋەى داۋە كە ئەۋانە سەرگەردان و كافىرن و دەرچوون لە بازنەى ئىسلام. دواتر وتوئەتى: مىرى باۋەرداران (سەلامى خاۋيان لىبىت) حوكمى كوفىرو كوشتن و سووتاندنى بە ئاگر لەبارەى ئەۋانەۋە داۋە، ھەرۋەھا ئىمامەكانىش (سەلامىناۋيان لىبىت) ئەۋانەيان تەكفىر كىردوۋەو حوكمى دەرچوونىان لە ئىسلام لەبارەى ئەۋانەۋە داۋە^(۳).

بىناغەى بانگەۋازى زىادەرپۇچوۋەگان لەسەر پەكخستنى شەرىعەتەگان بىياتىراۋە، ئەمەش:

لەبەر ئەۋەى (غىارىەگان): كە كۆمەئىكن لە ئاگرپەرستەگان، خوۋيان گرتبوو و خۇيان لى رەھىنا لەسەر تەئۋىل كىردنى شەرىعەتەگان، ئەمەش بەتايبەت لەو كاتەى كە ھىزو شكۆى ئىسلام بائى كىشابوو، جا تاقمى ناۋبراۋ بەشىۋەيەك تەئۋىلەكەيان دەكرد كە بىگەرپىتەۋە سەر

(۱) الملل والنحل للشهرستاني ۱/۱۸۲.

(۲) مقالات الإسلاميين ۱/۶۶.

(۳) دراسات في الفرق ۷۶ نقلا عن عقائد الإمامية لابن بابوية باب: نفي الغلو، وتصحيح عقائد الإمامية للشيخ المفيد _ باب الغلو والتفويض. و برأونه: مقدمة فرق الشيعة للنوبختي التي كتبها محمد صادق آل بحر العلوم.

رېساكاني باوبايرانيان، بويه كوږونه ودهو باسى نهو مولك و دهسه لاتهيان دهكرد كه باپيرانيان هه يانبوه، وتيشيان ناتوانين ږووبه ږووي موسلمانان ببينه وه به شمشير، به هوى نه وى موسلمانان به شمشير و دهسه لاتيآن زال بوون، به لام په نا دهه يينه بهر ته ئويل كړدى شهريعه ته كان به شيويه كه كه له گهل ريساكانمان بيته وه، به مهش لاوازه كانى موسلمانان به پله به ندى كيش بكه ين، نه مهش ده بيته هوى تيگيران و شه له ژانيان^(۱).

به شى دووه م: زهيد بيه كان:

نه وانه بريتين له شوينكه وتووى: زهيدى كورپى عه لى كورپى حوسه ينى كورپى عه لى كورپى ابو طالب (ږمزاى خوايان ليبيت)، نه وانه ږرواين به ئيمامه تى زهيد هه بوو^(۲).

پينج هه زار كهس له دانيشتووانى شارى (كوفه) په يمان و به يعه تيان به زهيد دابوو، به پشت به ستن به مانه ناوبراو جهنگى كړد له گهل ميري كوفه كه ناوى (يوسفى عومهرى سه قهفى) كارگيرى (هيشامى كورپى عه بدوله ليك) بوو، زهيد بيستى كه هه نديك جوين ددهن به نه بو به كر و عومهر، رينگرى له مه كړد و نه مهى به ناپه سه ند دانا، فه رمووى: عه لى باپيرم ستايشى نه م دووانه لى كړد وه. جا نه وانه لى جوينيان ددها له زهيد ياخى بوون و نه مه يان ږهت كړد وه بويه به ږهت كړد وه (رافضة) ناوبراون، دواتر هه موويان زهيديان به جي هيشت، ته نها

(۱) المواقف و شرحه للسيد شريف الجرجاني ۳۸۹/۸. سهيرى هاوشيوه كه نزيك له مه بكه له: الفصل لغبن حزم ۲۷۳/۲ وتلبيس ابلبس ۱۰۳. وخطط القريري ۳۶۲/۲ والنية والامل ۹۶ ورد محمد عبده على هانوتو _ الأعمال الكاملة للإمام محمد عبده ۲۱۰/۳.

(۲) مقالات الإسلاميين ۱۳۶/۱ والتنبية والرد ۳۳ والفرق بين الفرق ۲۲ والتبصير في الدين ۲۵ و شرح حور العين ۲۳۵ والملل والنحل للشهرستاني ۱۵۳/۱ و إعتقادات فرق المسلمين ۷۷ والنية والامل ۸۹ والمواقف ۳۹۱/۸ والفرق الإسلامية للكرمانى ۵۷ وخطط المقريري ۳۵۲/۲ ومقدمة ابن خلدون ۱۸۴ والزيدية للأكوع ۱۴ نقلًا عن فهرست لابن نديم، والملل والنحل لابن المرتضى، والرحيق للجنداري، و أوائل المقالات للشيخ المفيد.

(نەزرى كۆپى خوزەيمەى عەبسى) و (معاویەى كۆپى ئىسحاقى حارسە) و نزیكەى دوو سەد پیاو نەبیت، هەموویان لەگەڵ زەید كوژران، ئەمەش لە سالى ۱۲۲ ك_ ۷۳۸ ز. (یەحیای كۆپى زەید) هەتات بۆ خوړاسان، لەویش چوو ناهیى (جوزجان)، پاشان درچوو لە دژى (نەصرى كۆپى سەیار) والى خوړاسان، نەصر سەرکردەیهكى خۆى بۆ رەوانەكرد كە ناوى (سەلەمى كۆپى ئەحوەزى مازنى) یە بە سى هەزار سەربازەو، (یەحیای كۆپى زەید) شەهید كرا، ئەم رووداوه لە سالى ۱۲۶ ك بوو، گوۆرى یەحیا لە ناهیى (جوزجان)ه^(۱).

دەستەو پێرەكانى زەیدى:

زەیدیهەكان بۆ چەندین دەستەو پێر دابەش بوون، لیکۆلەران لەئاست ژمارەیان راچیان^(۲)، بەناوبانگترینیان ئەمانەن:

(۱) مقالات الإسلاميين ۱/۱۳۷ والتبصير في الدين ۲۶. سەیرى ئەمانەش بکە: الفرق بين الفرق ۳۵ والغنية للشيخ عبدالقادر ۱/۹۸ والملل و النحل للشهرستاني ۱/۱۵۵ و شرح الحور العين ۲۳۸ و اعتقادات فرق المسلمين، و سەرچاوهكانى پيشوو.

سەیرى ئەمانەش بکە: الزيدية للأكوع سەرچاوهى پيشوو ۱۸، هەندیک دەقى هیناوه لە زانا زەیدیهەكانەوه، وەك: ئىمامى هادى و مقبلى و عيسای كۆپى يوسف و جگەلەوانەش، لەبارەى بەكارهینانى ناوى (رافضة) بۆ ئەوانەى خۆیان بەرى دەكەن لە ئەبو بەكرو عومەر. مەجدهدینى موئەیهدى موفتى یەمەن لە كاتى نووسینى پيشهكى بۆ كتیبى (زيدية: علي بن عبدالكريم الفضيل الصفحة) كۆدەنگى لەسەر ئەمە هیناوه. بەهەمان شیوه سەیرى ئەم ناوه و هوکارى ناوانەكە بکە لە (المصابيح لأبي العباس أحمد بن إبراهيم من علماء الزيدية ۳۹۰_۳۹۲) و چەند گێرانهوهیهكى لەوبارەوه هیناوه، و بروانە: المنية والأمل لابن المرتضى ۹۳_ ۹۴ و تاج العروس ماده (رفض).

(۲) لیکۆلەران راچاییان هەیه لەمەر ژمارەى دەستەو پێرە زەیدیهەكان، بەم شیوهیهى خوارەوه:

سى دەستەو پێرە بریتین لە: جارودیه، سلیمانیه (جرییه)، بەتریه (أبتریه، صالحیه). بەغدادى لە: الفرق بين الفرق ۲۲ و ئيسفراهيبنى لە: التبصير في الدين ۲۴ و شههرستانى لە: الملل والنحل ۱/۱۵۷ و رازى لە: اعتقادات فرق المسلمين ۷۷ وئىجى لە: المواقف ۸/۳۹۱ و کرمانى لە: الفرق الإسلاميه ۵۷ و نشوان لە: شرح الحور العين ۲۰۷ دا بەم شیوهیه دابەشان کردوو.

١ _ جارودیه: بریتین له: شوینکه وتووانی (ئەبو جارودی زیادی کوری مونزیری عەبدی کوفی مەدانی کۆرە)، ئەمە ئەو کەسە یە کە ئیمامی جەعفر ناوی (سەرحوب) ی لێناوە، کە پێناسە ی کردووە بەوەی شەیتانیکیە لە دەریادا نیشته جێیە. ئەبو جارود لە سالی (١٥٠ ک) مردوو، و تراوە لە سالی ١٦٠ ک، برۆیان وابوو کە پێغەمبەر (ﷺ) عەلی کوری ئەبو تالیبی دیاری کردوو بە ناو نا بە لگو بە (دەق وەسفی کردوو) کە تەنھا لەودا دێتە جێ وەک: بە خشی نی زەکات لە گاتی خۆجەماندەنەو (رکوع) لە نوێژدا، بۆیە عەلی ئیمام بوو لە دوا ی پێغەمبەر (ﷺ)، هاوئانیش کوفریان کرد، بەوەی ئیمامی عەلیان فەرماؤش کرد و بەیەعتیان پێنەدا و ئەبو بەگریان کردە جێنشین.

له دوا ی ئەو حەسەنی کوری عەلی ئیمامە، پاشان حوسەین لەدوا ی حسن ئیمامە^(١).

چوار دەستە و پێرن: جارودیه، جرییه، بەتریه، یەعقوبیه. ئەمە رای مەقریزیە له: الخطط ٤١١/٣. شەش پێرن: جارودیه (دابەش بوو بۆ دوو سێ دەستە)، سلیمانیه، بەتریه، نەعیمیه، بۆچونەکانی پێرێکیکی باس کردوو بۆ ناوێکی، یەعقوبیه، ئەمە رای ئەشعەرییه له: کتییی (المقالات ١/٤٠١_١٤٥) و ئیبن مورتهزا له: النیة و الأمل لا ٨٩ باسی کردوو کە شەش پێرن. و برۆانە: الغنیة للشیخ عبدالقادر ١/٩٨. هەشت پێرن: جارودیه، مەرسەدیە، ئەبرقیە، یەعقوبیه، عەمییە، ئەبتریه، جەرییه، یەمانیه. ئەمە رای عیسا ی کوری موحەممەدی کوری هارونی و هراق و هەندیکی تریشە، بەپێی ئەوەی مەسعودی له: (مروج الذهب) دا هیناویەتی. موحەممەد موحیەدین عەبدو لجمید له: پەراوێزی کتییی ئەشعەری: (مقالات الإسلامیین) هیناویەتی.

(١) مقالات الإسلامیین ١/٤٠١ و پەراوێزەکی، والفرق بین الفرق بین الفرق ٣٠ والملل والنحل للشهرستانی ١٥٧/١ والفصل لابن حزم ١٥٧/٤ والنیة والأمل ٩٠ والزیدیة للأکوع ٢٤، و سەرحاوەکانی پێشوو.

(سەرحوب: شەیتانیکی کۆریه له دەریادا نیشته جێیە)، ئەمە نازناوی (أبو جارودی ئیمام) ی پێری (جارودیه)، کە له زیاده پۆچوو هەکانی زەیدییه کەن، بە ئاشکرا جوین دەدەین بە أبو بکرو عمر، خوا ی گەورە ئەو دووانە ی پاک گرتوو لەوەی دژەکان دەیلین، ئەمانە له شاری صنعا له یەمەن بوونیان هەیه، (باوکی عەبدو لای موحەممەدی باقر) ئەو ناوێ لێناوە. / تاج العروس شرح القاموس المحیط _ مادة (سرحب)، طبعة الكويت. و انظر تلقیب الإمام الباقر أبا الجارود بالسرحوب فی فرق الفرق الشیعة للنوبختی ٥٥.

۲ _ سولهیمانیه اجریره): بریتین له شوینکه وتوانی سولهیمانی کوری جریری زهیدی، ناوبراو وتویهتی: نیمامهت راویژ (شورا)یه، راویژیش به دوو پیاو له پیاو چاکهکانی موسلمانان دادهمه زیت.

نیمامهتی کهسی باش (مفضول)یان به دروستی داناوه، نهگهچی کهسی باشتر (فاضل) له هه موو باردوخهکاندا چاکتره. نیمامهتی نهبو بهکرو عومهری به تهواو داناوه. سولهیمان گومانی وابوو که نوممهت بهیعهتی به ههر دوو ناوبراوهکه داوه، نهوا کهسیکی تریان فهراموش کردوو، که شیواتر بووه لهوان، چونکه عهلی شیواتره بووه بو نیمامهت لهوان، لهگهله وهوشدا که نوممهت ههلهی کردوو، له بهیعهتدان بهو دووانه، مانای وانیه کوفرو لاسارییان کردیت.

سولهیمانیهکان نیمامی عوسانیان بهکافر دادهنا، بههوی نهو رووداوانهی دژهکانی عوسمان نهنجامیاندا له دژیدا^(۱).

۳ _ بتریه (بتریه): شوینکه وتووی دوو پیاون: یهکه میان: حهسهنی کوری صالحی حهی، دووهمیان: کهسیری نهواء که ناوناوه به (نهبت).

بوو چوونهکانی نهمانه وهک بووچوونی سولهیمانی کوری جهیره، بهلام تهنها لهبارهی عوسمان وهستاون، نه ستایش نه سهرزهنشتیان نهکردوو^(۲).

(۱) مقالات الإسلامیین ۱/۱۴۳ والفرق بین الفرق ۳۲ والتبصیر فی الدین ۲۵ والملل والنحل للشهرستانی ۱/۱۵۹ و شرح الحور العین ۲۰۷ و اعتقادات فرق المسلمین ۷۸ والمواقف ۸/۳۹۲ والفرق الإسلامیة للکرمانی ۵۹ وخطط المقریزی ۲/۳۵۲ والزیدیة للأکوع ۲۷. سهیری نهمهش بکه: الفرق الشیعة للنوبختی ۹ ...

(۲) مقالات الإسلامیین ۱/۱۴۴ والفرق بین الفرق ۳۲ والتبصیر فی الدین ۲۵ و شرح الحور العین ۲۰۷ والفرق الإسلامیة للکرمانی سهراوهی پیشوو ۶۰ والمنیة والامل ۹۰. و نوبختی له: فرق الشیعة ۱۳ باسی کردوو. له ۵۷ باسی نهوهی کردوو که نهوانه کهم و کوری له عوسمان دهگرن.

هەر دوو تاقمی (سولهیمانیه) و (بهتریه) تاقمی (جارودییه) ته کفیر دهکن، چونکه تاقمی (جارودییه) ته کفیری ئەبو بهکر و عومەر دهکات. بههه مان شیوه تاقمی (جارودییه) ته کفیری هەر دوو تاقمی (سولهیمانیه) و (بهتریه) دهکات، بههوی ئەوهی هەر دوو تاقمه که ته کفیری ئەبو بهکر و عومەر ناکهن^(۱).

پاڤ بۆچوونی زهیدیه کان:

۱ _ هەر هه موو زهیدیه کان کۆکن له سه ر ئەوهی که ئەوهی گوناھی گه وره دهکات سزا دهری ت له دۆزه خدا، بۆ هه تا هه تایی تیایدا ده میننه وه، له ناگر دهرناچن^(۲)، زهیدیه کان له م بۆچوونه یاندا وه ک خه واریچه کان^(۳) و قه دهریه کان^(۴).

۲ _ کۆکن له سه ر به راستدانانی عه لی کورپی ئەبو تالیب له جهنگه که دا و بهه له دانانی دزه گانی^(۵). و کۆکن له سه ر ئەوهش که عه لی راستی پیکاهه له دانانی دوو دادوه ره که^(۶).

شههرستانی له کتییی: المل والنحل ۱/ ۱۶۱ بۆ دوو پپر دابهشی کردوون: (صالحیه: هاوهلانی حه سه نی کورپی صالحی کورپی حه ی. و بهتریه: هاوهلانی که سیری نه وائی ئەبتر، هەر دوو ناوبراوه که له مه زهه بدا کۆکن).

پازی له کتییی (اعتقادات فرق المسلمین ۷۸) به: صالحیه ناوی ناوه. و ئیچی له کتییی (المواقف ۸/ ۳۹۲) به: بهتریه ی ئومی ناوی ناوه. و خطط للمقریزی ۲/ ۳۵۲. و پروانه: الزیدیه للأکوع ۲۷.

(۱) الفرق بین الفرق ۳۴ والتبصیر فی الدین، سه رچاوه ی پيشوو.

(۲) مقالات الإسلامیین ۱/ ۱۴۹ والفرق بین الفرق ۳۴ والتبصیر فی الدین ۲۵.

(۳) الفرق بین الفرق، والتبصیر فی الدین، هەر دوو سه رچاوه که ی پيشوو.

(۴) التبصیر فی الدین، سه رچاوه ی پيشوو.

(۵) مقالات الإسلامیین، سه رچاوه ی پيشوو.

(۶) مقالات الإسلامیین، سه رچاوه ی پيشوو، ۱۵۰.

۳_ کۆکن له سەر دژایهتی کردنی پێشهوا ستهمکارهکان و نههیشتی زۆرداری و بهرپاگردنی راستی^(۱). زهید: دهرچوونی به مهرجیک داناو به ئهوهی ئیمام ببيت به ئیمام^(۲).

۴_ سهرباری ئهوهی بروایان وایه که ئیمامی عهلی گهورهترین و باشترین هاوهله، لهگهڵ ئهوهشدا بۆچوونیان وایه خهلافهتی أبو بکر و عمر شهرعی و رهوایه، خۆیان لهم دووانه بهری نهکردوه، لهبهر ئهوهی زهیدیهکان بروایان وایه ئیمامهتی باش (مفضول) دروسته، سهرباری ئامادهبوونی باشر (أفضل)، تهنها تاقمی (جارودیه) نهبيت ئهم بۆچوونهیان نییه^(۳).

۵_ مهرج نییه ئیمام پارێزراو (معصوم) بیت، ئیمامهتیان کورت ههلهیناوه له نهوهکانی فاتیمهدا (رهزای خوی لیبیت)، ئیمامهتی غهیری نهوهی ئهویان به دروست نهزانیوه. جا ئیمامهتی نهوهکانی فاتیمهیان (رهزای خوی لیبیت) بهدروست داناو چ له مندالهکانی (حهسن) بیت یان (حوسهین)، ئهگهر هاتوو زانا و دونیا بهگهزانه و بوپرو بهخشنده بوو^(۴).

۶_ زهید له بنهماکانی ئاییندا دهگهڕێتهوه بۆ موعتهزیلایهتی، چونکه زید (رهزای خوی لیبیت) قوتابی (واصلی کورپی عهتاء) بووه، که ناوبراو شیخی موعتهزیله بووه^(۵). زهید له هیچ

(۱) مقالات الإسلاميين، سهرچاوهی پيشوو، والمنية والأمل ۸۹.

(۲) الملل والنحل للشهرستاني ۱/ ۱۵۵.

(۳) الملل والنحل للشهرستاني ۱/ ۱۵۴ و ۱۵۷ والزبدية للأکوع ۱۶_ ۲۲. و بروانه: المنية والأمل ۸۹.

(۴) الملل والنحل للشهرستاني ۱/ ۱۵۳. و سهیری ئهمهش بکه: المنية والأمل، سهرچاوهی پيشوو.

(۵) الملل والنحل للشهرستاني ۱/ ۱۵۴، والمواقف ۳۹۲/۸، وتويهتی: (زۆربهی زهیدیهکانی سهردهمهکهمان لاساییکهروهون له بنهماکانی ئاییندا دهگهڕێنهوه بۆ فیکرهی موعتهزیلایهتی، ههروهها له بابته لاههکیهکانی ئاینیش دهگهڕێنهوه بۆ مهزهبهی ئهبو حهنیفه تهنها له چهند بابتهیکی کهمدا نهبيت). والزبدية للأکوع ۱۵ ونقل عن طبقات المعتزلة للإمام المهدي بن المرتضى رواية في ذلك، وهي وارده عند القاضي عبدالجبار في فضل الاعتزال و طبقات المعتزلة، والحاكم أيضا.

بۆچوونىكىدا پراجىيى نەبووۋە لەگەل (واصل) دا تەنھا لە بابەتى پلەيەك لە نىوان دوو پلەكە (المنزلة بين المنزلتين) دا نەبىت^(۱).

ئىمام (موحەممەدى كورپى ئىبراھىمى وەزىر)^(۲)، ھەروەھا (عەلى كورپى عەبدولكەرىمى فوزەيل) ئەم بۆچوونەيان رەتكردۋتەو^(۳).

زەيدىيەكان لە بابەتە لاوھكى (فرعى) ھكاندا دەگەرپنەوۋە بۆ مەزھەبى (ئەبو حەنىفە)، تەنھا لە چەند بابەتتىكى كەم نەبىت^(۴). دەكرىت ھۆكارى ئەمەش ئەو نەبىت كە ئىمامى (ئەبو حەنىفە) بە نەينى فەتۋاى دەدا لەسەر پىيوستى سەرخستىن و پىشتگرتتى ئىمام زىد و كۆمەكى بۆ كردنى بە مال و سامان^(۵).

(۱) الزيدية للأكوع پەراۋىزى ۱۵، تيايدا ھاتوۋە: (ابن يزداد، وتوبەتى: زەيدى كورپى عەلى ھىچ پايەكى پىچەوانەى موعتەزىلەكان نەبووۋە تەنھا لە بابەتى: پلەيەك لە نىوان دوپلەكە "المنزلة بين المنزلتين" نەبىت).

(۲) اكوع، ئەم بەرپەرچ و رەتدەنەوھىيە لە كىتپى: (الزيدية، پەراۋىزى ۱۶) ھىناوۋە كە وەرى گرتوۋە لە كىتپى وەزىر: (العواصم والقواصم)، تيايدا ھاتوۋە، كە وەزىر وتوبەتى: (بىگومان ئەمانە شتى پرو پوۋچن، بەلگو دەكرى لە درۋيەكانى رافىزەكان بىت).

(۳) الزيدية لعلي بن عبدالكريم ۲۱، باسى ئەوھى كردوۋە كە زەيد موعتەزىلى نەبووۋە زانستى لە (واصلى كورپى عەتاء) وەرنەگرتوۋە، بەلگو زانستى وەرگرتوۋە لە باوك و براكەى باقر و زانايانى شارى مەدىنەى پىرۋز، ئەگەر زەيد بەدريتە پال تاقمىكىش ئەوا دەدرىتە پال تاقمى (دادگەر: العدلية) كە دان دەنن بە دادگەرى و يەكتاناسى و نكۆلى دەكات لە زۆرەملىي (جبر) و ويچوۋاندن (تشبىھ)، بەھەمان شىۋە (قازى عەبدولجەبار) و (ئىبن مورەزا) و سەرچەم خەلىفەكانى راشدىن و ھاوھلانى تىرىش دەدرىنە پال ئەم تاقمە.

(۴) المواقف، سەرچاۋەى پىشوو.

(۵) دراسات في الفرق ۶۶ نقلا عن الكشاف للزمخشري ۱/۶۴ و نقل نحوه عن أبي الفرج الأصبهاني في مقاتل الطالبين ۱۰۷. تاريخ المذاهب الإسلامية ۴۳ و ۳۶۴ نماژەى كردوۋە بۆ كىتپى (مناقب) ى بەراز.

لەبارەى زەيدىيەكانەوۋە سەيرى ئەمانەش بىكە: تاريخ الفرق الإسلامية للغرابي ۲۸۹ وفي علم الكلام _

الزيدية لأحمد محمود صبحي ۳/۶۰.

به‌ش سبیه " له تاڤمه‌کانس شیعه: ئیمامیه‌کان:

هۆکاری ئەم ناوانەش بریتیه له‌وهی: کۆی تاڤمه‌کانیان کۆکن له‌سه‌ر ئەوهی که پێغه‌مبەر
ﷺ به‌دهق (نص) ناوی عه‌لی کورێ أبو تالیبی دیاریکردوووه وهک خه‌لیفه، پێغه‌مبەر
ﷺ ئەمه‌شی به‌ ئاشکرایێ رایگه‌یاندوووه.

زۆربه‌ی هاوه‌لان گومرا‌بوون، به‌هۆی فه‌رامۆش کردنی شوینکه‌وتنی ئیمامی عه‌لی، له‌ دوا‌ی
پێغه‌مبەر ﷺ^(١)، به‌مه‌ش کوفریان کرد و کافر بوون^(٢).

ئیمامیه‌کان له‌ زۆر پێرو ده‌سته پیکدین، به‌ناواینگرتنیان: ئیسماعیلیه، دوا‌زده ئیمامی.

یه‌که‌م: ئیسماعیلیه‌کان (السبعیة):

ئهم پێره به‌ ئیسماعیلیه ناوانراوه وهک درانه پال ئیسماعیلی کورێ ئیمامی جه‌عفهری
صادق^(٣).

(١) مقالات الإسلاميين ٨٩/١ والتبصير في الدين ٣٥ و تبصرة الأدلة ٨٢٨/٢ و لایه‌ره‌کانی دواتریش. و شرح
الحوار العین ٢٠٦ و الملل والنحل للشهرستاني ١٦٣/١ و اعتقادات فرق المسلمين ٨٥ و الفرق الإسلامية للكرمانی
٦١ و شرح المواقف للسید الشریف ٣٩٢/٨ و المنية والأمل ٩٥ و خطط المقریزی ٣٥١/٢ و كشاف اصطلاحات
الفنون ٢٦٠/١.

(٢) سه‌رچاوه‌کانی پێشو، جگه‌ له: مقالات الإسلاميين و تبصرة الأدلة و شرح الحوار العین.

(٣) فرق الشيعة للنوبختي ٦٧ و مقالات الإسلاميين ١٠٠/١ و الفرق بين الفرق ٦٢ و الملل والنحل للشهرستاني
١٧٠/١ و التبصير في الدين ٣٣ و شرح الحوار العین ٢١٦ و اعتقادات فرق المسلمين ٨١ و الفرق الإسلامية
للكرمانی ٥٢ و مقدمة ابن خلدون ١٨٨ و كشاف اصطلاحات الفنون ١٨٩/١ و ٩٢٧.

ئهم ناوانه‌شیان هه‌یه: باتینیه‌کان له‌به‌ر ئەوهی ئیسماعیلیه‌کان ده‌یان وت: هه‌ر شتیکی دیار (ظاهر) لای
شاراوه‌و په‌نهانی هه‌یه. (سه‌بعیه): چونکه پێیان وایه ئیمامه‌ت ته‌نها پێنج خوله. (ته‌علیمیه): چونکه
تێروانی و ر‌امانیان په‌گه‌خت و فێربوون له ئیمامی پارێزراویان به‌ به‌س زانی. / الملل والنحل للشهرستاني

ئىسماعىلىيەكان دەلئىن كە ئىمامى جەعقەرى صادق بەدەق ئىسماعىلى ديارىكردووه وەك ئىمام لە دواى خۆى، راسپاردە (وصية)ەكەشى بۇ ئەو داناو، ئەمەش لەبەر ئەوہى ئىسماعىل بەتەمەنترىن و خۆشەويستىن كور بووه لەلاى ئىمام^(۱).

ئىسماعىلىيەكان راجيان لەبارەى مردنى ئىسماعىل ھەر لە ژيانى باوكىدا، لەمبارەوش چەند بۇچوونىگيان ھەيە:

بۇچوونى يەكەم: ئىسماعىل زىندوووه نەمردوووه، ناشمىت تا دەسەلتاى ھەموو زەوى بەدەستەوہ نەگرىت و دەبىتە ئىمام لە دواى باوكى، مردنى خۆى وەك توقىه و خۇپارىزى بەدەرخست لە ترسى خەلىفەكانى عەبباسى، تا نەبىتە ئامانج بۇ كوشتن.

بۇچوونى دووہم: راستە ئىسماعىل مردوووه، دەقى ئىمامەتى ئىسماعىل ناگەرپتەوہ. بەلكو سوود لە دەقەكە ئەوہيە كە ئىمامەت ھەر دەمىنىت لە نەوہكانى ئەوہى دەق لەسەر ئىمامەتى ئەو ھاتووہ، ئىمامەت ناگوپزىرتەوہ بۇ جگەلەو، لە براىەكەوہ بۇ براىەكى تر نابىت لە دواى ھەسەن و ھوسەين (سلاوى خوايان لىبىت)، ئەمە بۇچوونى (مباركىەكانە).

بەم پىيە ئىمامەت لە دواى ئىسماعىل بۇ نەوہكەيتى كە موھەممەدى كورى ئىسماعىلە، بەھوى راسپاردە (وصية)ى جەعقەرى باپىريەوہ، بەمەش موھەممەد بووہ جىنشىنى جەعقەرى باپىرى نەوہك مامەكانى موھەممەد، بەمەش كاتىك جەعقەر كۆچى دواى كرد موھەممەد شىاوى ئىمامەت بوو^(۲).

۱/۱۹۹ و لاپەرەكانى دواترى. وفضائح الباطنية ۱۷ و بيان مذهب الباطنية و بطلانہ للديلمي ۲۱ و المواقف ۲۸۸/۸ و الفرق الإسلامية للكرمانى ۴۹ سەرچاوەى پيشوو، و الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهر ۹۹_۱۰۰.

(۱) شرح الحور العين، سەرچاوەى پيشوو. و دراسات في الفرق ۶۶_۶۷.

(۲) الملل والنحل للشهرستاني، و شرح الحور العين، ھەر دوو سەرچاوەى پيشوو. و پروانہ: فرق الشيعة للنوبختي، و مقالات الإسلاميين، و الفرق بين الفرق، سەرچاوەكانى پيشوو.

پاشان ئىسماعىليەكان بۇ دوو دەستەى سەرەكى دابەش بوون^(۱) :

دەستەى يەكەم: راوہستان لە ئاست مردنى موخەممەدى كورپى ئىسماعىل، كە بە (مەكتوم) ناوژەدگراوہ، ئەمان بىروايان وايە ئىسماعىل دەگەرپتەوہ دوای مردنى، تەنانەت ئەم دەستەى پىيان وايە وەك مەھدى دەگەرپتەوہ، ئەمانە پىيان دەوترىت (فەرامىتە)، بەھۆى ناوى سەرۆكەكەيان ئەم ناوہيان لىئراوہ كە لە (ئەنبات) دادەنىشت و نازناوہكەى (قىرموتىە) بوو^(۲)، نمونەى ھەندىك لە بۆچوونەكانيان:

۱ _ لە دوای پىغەمبەر (ﷺ) تەنھا ھوت ئىمام دەبن، كە برىتين لەمانە: عەلى كورپى ئەبو تالىب كە ئىمام و پەيامبەرە، ھەسەن، ھوسەين، عەلى كورپى ھوسەين، موخەممەدى كورپى عەلى، جەعفەرى كورپى موخەممەد، موخەممەدى كورپى ئىسماعىلى كورپى جەعفەر كە برىتییە لە ئىمام و مەھدى و پەيامبەرىشە.

موبارەكىيە: بەناوى سەرکردەكەيان (موبارەك) ھوہ ناوئراون كە خزمەتكارى ئىسماعىلى كورپى جەعفەر بووہ. نوبەختى ناماژەى بەمە كردووہ لە: فرق الشيعۃ ٦٨ _ ٦٩. و بىروانە: مقالات الإسلاميين ١٠١ والفرق بين الفرق ٦٤ والملل والنحل للشهرستاني ١٧٠ _ ١٧١ و ٢٠٠ و شرح الحور العين ٢١٦.
(۱) دراسات في الفرق ٦٧.

(۲) ئىبن جەوزى لە كتیبى (تلبیس ابلیس ١١٠) دا دوو وتەى ھىناون لەبارەى ئەم ناوانەيان:

۱ _ پىاوئىك لە ناحیەى (خوزستان) ھوہ ھاتە كوفە، لەوئى بانگەشەى كرد بۇ ئىمامىك لە ئالوبەیت، لە كوفە چووہ لاى پىاوئىك كە ناوى (كرمتىە) بوو واتاكەى بە (نەبىتە) واتە: چاوتیژ. بۆیە بەناوى ئەو پىاوہ ناوئرا كە چووہ مائەكەى كە برىتى بوو لە (كرمیتە)، دواتر ناوہكەى گۆرا بۆ: قرمط، تا لەسەر زمان سووك بىت. دووہم: بەھۆى درانە پال پىاوئىك كە پىی دەوترىت: حمدان قرمط، كە يەكئىكە لە بانگخوازەكانيان. وتراوہ: بۆیە حمدان بە (قرمت) ناسراوہ بەھۆى ئەوہى كورتە بالآ بووہ لاقەكان بوونە و ھەنگاوەكانى كورت بوونە، سەرەتای دەستپىكى كاروبارى ئەمە لە سالى ٢٦٤ك بووہ. / سەیرى ئەمە بكە: پەراوئىزى ٧٢ من فرق للنوبختي، والفهرست لابن ندیم ٢٦٥.

۲ _ پیغمبر (ﷺ) لهو رۆژهی که فرمانی پیکرا علی کوری ئەبو تالیب بکاته ئیمامی خەلک له (غەدیر خم) ئەوا پەيام لهو رۆژهوه له پیغمبرهوه پچرا و هەر لهو رۆژهوه پەيامهکه گوازییهوه بۆ ئیمامی علی.

۳ _ موحەممەدی کوری ئیسماعیل زیندوووه نەمردوووه له وڵاتی رۆمه و ئەو مەهدیه، واتای (قائم) لەلای ئەوان بریتییه لهوهی شەریعت و پەيامیکی نوێ دەهینیت و شەریعتی موحەممەدی (ﷺ) پێ هەلدهوشینیتهوه.

۴ _ موحەممەدی کوری ئیسماعیل له پیغمبره وره بهرز "ئولولعەزم" دکانه، لەلای ئەوان حەوتن: نوح، ئیبراهیم، موسا، عیسا، موحەممەد، علی، موحەممەدی کوری ئیسماعیل.

موحهممەدی کوری ئیسماعیل کۆتا پیغمبره، ههروهک خوای گهوره باسی کردوووه.

۵ _ خوای گهوره بهههشتی ئادهمی بۆ موحەممەدی کوری ئیسماعیل داناوه، ئەمەش واتای ئەوهیه که ههموو قهدهغهکراویک رێپێدراوه، ههموو شتی که خوای گهوره لهو دونیایه دا بهدیهاوه رێپێدراوه.

۶ _ نمایشکردنی خەلکی به شمشیر و کوشتنیان و تالان کردنی مال و سامانیان و شایهتیدان لهسەر کافر بوونیان و دیل کردنی ئافرهتهکان و کوشتنی مندالهکان، ههموو ئەو شتانهیان ههڵال کرد.

۷ _ کوشتنی ئەو کهسیان به پێویست دهزانی، که برۆای به ئیمامهت ههیه بهلام بهپێچهوانهی رێبازو بۆچوونی ئەوانه، بهتایبهت کوشتنی ئەوانهی برۆایان به ئیمامهتی موسای کوری جهعفره و مندالهکانی دۆای ئەو ههیه^(۱).

(۱) فرق الشیعة للنوبختی ۷۲_ ۷۶.

دهستى دووهم: نهم دهستيه ئىمامهتى گواستهوه، له دواى ئىسماعيل له چهند
پيشهوايهكى نادياردا، يهكه ميان موحه ممدى كورپى ئىسماعيلى ناديار، تا ئىمامى شه رعى له
كه سيكدا به دركه وت كه ناوى (عوبه يدولآى مههدى) ه، دامه زرينه رى دهولته تى فاتيميه له
مه غريب، ناوبراو يه كه م ئىمامى ديارو به رچاوه^(۱)، له سالى ۳۲۲ ك مردووه^(۲).

له ماوهى سهدهى پينجه مى كوچى ئىسماعيليه كان دابهش بوون بوؤ چهندين دهستى
جياواز.

ليكترازانى يه كه مى ئىسماعيليه كان له سالى ۱۱ك_ ۱۰۲۱ز كاتيک (حاکم بأمر الله)
رايگه ياند كه جهستى خوايى له گهل لاشه ي نهو ئاويته بووه، دواى نه مه ناوبراو بزربوو،
وتراوه به كوشتن مرد.

به ئام شويئكه وتوووه كانى كه برىتين له (دروز) برپويان وابوووه ناوبراو نه مردووه، به لكو
دهگه ريته وه، چونكه له لاي نهوان ناوبراو ئىمامى چاوه روانكراوه.

دواى نه مه په رت بوونيكي تر روويدا له دواى مردنى (موسته نصر بالله) له سالى
۱۱ك_ ۱۰۹۴ز، به وهى نزارى كورپى خوئى ناچار كرد كه واز بينيت له ئىمامهت، نه مه ش
به پينچه وانهى بيروباوه رپى ئىسماعيليه كان بوو كه پئويست بوو له سه رى كوره كه ي بكا ته ئىمام،
نه مه ش هه موو به پيئى پلانئىكى دارپژراو بوو له لايه ن وه زيرى هه ره چاكي موسته نصر
(شاهنشاه) ي كورپى (ئه مير جيوشى به درى جه مالى)، ده ستپيشخه رى كرد به دانانى كورپى
بچوكى موسته نصر (موسته علا) وه ك ئىمام له بهر نه وهى كوره خوشكى بوو، بوئه داينا يه سه ر

له باره ي (قه راميته كان) برپاوه: مقالات الإسلاميين ۱/ ۱۰۰- ۱۰۱ والتنبية والرد ۲۰ والفرق بين الفرق
۲۸۲.

(۱) مقدمة ابن خلدون ۱۸۸ و دراسات في الفرق ۶۷.

(۲) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ۱۰۱- ۱۲۱ زياننامه ي مهديشى باس كردووه.

تهختی خه لافهت، له نیوان ههر یه کله م برایانه دزایه تی هه بوو و چه ند جهنگیک پروویدا، ئەم مەملانییه کۆتایی هات به دەست به سه رکردنی نزارو به ندکردنی، ناوبراو له به ندیخانه دا مرد.

ئیسماعیلیه کان دابهش بوون بۆ دوو لقی سه ره کی:

لقی یه که م: موسته علیه، به ناوی (موسته عالی ئەبو قاسمی ئەحمەد) دوو ناوئراون، که له ساڵی ٤٩٥ ک مردوو، ناوئندی بانگه وازه که ی له میسره وه گوێزرایه وه بۆ یه مه ن پاشان بۆ هیند، دوای پرووختی ده وله تی فاتیمیه له سه ر دهستی (سه لاهه دینی ئەیوبی)، دوای ئەمه چه ندین په رتبوون به سه ر ئیسماعیلیه کانداهاتن، دهستی (به ره) ی لئ جیا بووه وه که ئیستا له هیند بوونیان هه یه^(١).

لقی دووهم: نزاریه، دوای کوژرانی نزار و چوونه سه ر تهختی براکه ی مستعلی، کوره بچوکه که ی (موهته دی) له لایه ن شوینکه وتووایه وه گوزرایه وه بۆ ولاتی فارس، جا له وی له سه ر دهستی گه وره بانگخواز سه سه نی کوری سه باح پیگه یشت.

پاشماوه ی ئەم تاقمه له هند دهناسریت به (خوجا) یان (مه ولی) سه رکرده یان ناوی (ئاغاخان) ه، باپیرشیان (حه شاشون) ن^(٢).

(١) دراسات في الفرق ٧٠، و الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ١٥٨ ژياننامه ی (موسته عالی) شی باس کردوو، به هه مان شیوه له ٧٣٥ هاتوووه نامازه ی کردوو بۆ ئەم سه رچاوانه: اتعاظ الحنفا للمقريزي، والنجوم الزاهرة، و تأريخ ابن إياس، والكامل لابن أثير.

(٢) دراسات في الفرق ٧١. سه يری ئەمهش بکه: الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ١٥٩ نقلا عن النجوم الزاهرة و ٧٣٦ نقلا عن اتعاظ الحنفا للمقريزي. و سه يری ئەمهش بکه: دائرة المعارف الإسلامية _ ترجمة: أحمد الشنتناوي ورفاقه ١٨٧/٢ _ ١٩٥ مادة (الإسماعيلية).

گرنگترین ئەو پیاوانەى گە بانگەوازی ئىسماعىلى لەسەر دەستی ئەوان لەسەر خۆى
راوەستا و بیروباوەرپى ئىسماعىلیان داھینا و دواتر ئەمەش بوو بەناغەيەك بۆ ئىسماعىلیە
شوینگەوتووھکانیان لە دواى خۆیان:

ئەبو خەتابى موحەممەدى كورپى ئەبو زەینەبى مەقلەسى ئەجدەع. خزمەتكارى ھۆزى
ئەسد بوو، بانگەشەى ئەوھى كرد كە رەوانەگراو و راسپێردراوى دواى ئىمامى جەعفەرە، بە
شوینگەوتووھکانیشى دەوتریت خەتتابیە.

مەيمونى قەداحى كورپى دەيسانى ھاوبەشداھەرى ئەھوازی و كورپەگەى (عەبدولئى كورپى
مەيمون)، ئەمانە ھەموویان لە زیادەرۆچووھکانن، خۆیان بە شیعەگەریتی و زانست داپۆشیوھ،
چەند بانگخوایکیان بۆ پەیداوو، پاشان شتە قەدەغەگراوھکانیان پەكخست و بەرەئاییان
لەناودا دەرگەوت^(۱). جەعفەرى صادق و ئىمامەكانى تریش خۆیان لەوانە بەرى كرد.

بیروباوەرپى ئىسماعىلیەکان:

نووسین لەبارەى بیروباوەرپى ئىسماعىلیەکان شتیكى گران و سەختە، چونكە كتیبەكانیان
دوو جۆرن:

(۱) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٨٤ و نقل في ١٧٢ عن ابن ندیم. و پروانە: بیان مذهب الباطنية و بطلانہ
للدیلمی ٢٠.

راویوچوونەکانى خەتتابیەکان ئىسماعىلى كورپى جەعفەریان ھەئخەئەتاند بوو، بۆیە ئىسماعیل شوپن
ئەوان كەوت، (كوشى و مامەقانى و ھەدانى) كە لە زاناکانى ئىمامیەكانن گێراویانەتەوھ: كە ئىسماعیل لەگەن
خەتتابیەکان مەيى دەخواردوھ، ئەبو خەتتاب بە ئەبو ئىسماعیل ناوزەد كرابوو، بۆیە ئىمامى جەعفەر خۆى
بەرى كرد لە ئىسماعیل و ئەبو خەتتاب و خەتتابیەکان. / الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٥٦_٦٢.

١ _ کتیبہ دیارہکان: ئەو کتیبانەن کە بۆ خەلکی نووسراون بە ئیسماعیلی و ئەوانی تریش، دەستخستنی ئەم کتیبانە ئاسانە و دەستاو دەستی پێ ئەکرێت، ئەم کتیبە بیروباوەری راستەقینە ئیسماعیلیەکان ناخاتەر وو.

٢ _ کتیبە شاراوەکان: ئەو کتیبانەن کە تەنھا کەسانیک دەیبینن و بە دەستیان دەکەوێت کە تاییبەت و رۆچوون لە بیروباوەری ئیسماعیلیەکان، تەنانەت ئەم کەسە تاییبەتەنەش کاتیک ئەم کتیبەیان دەستدەکەوێت کە دەبێت پەیمان و بەلێن بدن کە بەکەسی تری نەدەن، ئەو شتانە لەو کتیبانەشدا هەن بەکەس رانەگەیه نرێت^(١).

جیاوازی لە نێوان ئەم دوو کتیبە زۆر زۆرە، نمونەش لەم بارەووە ئەوویە کە بانگخواری ئیسماعیلی رەها ئیدریس عیمادەدین لە کتیبە دیارەکەیدا باسی کردوو: کاتیک ئیسماعیلی کوری جەعفەری باوکی موحمەد کە کۆچی دوایی کردوووە ئەوا تەمەنی موحمەد بیست و شەش ساڵ بوو^(٢).

بەلام لە کتیبە نەینە کەیدا دەلێت تەمەنی موحمەد سی ساڵ بوو^(٣).

١ _ بیروباوەریان سەبارەت بە خوای پایەبەر:

(١) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٢٦٨ هندیك نمونهى لهو پهيمانانه هیناوهتەو له کتیبی: المبدء والمعاد للداعي الإسماعيلي حسين بن العلي بن الوليد ١٠ چند نمونهیهکی هیناوه له کتیبی: الأنوار اللطيفة للداعي الإسماعيلي طاهر بن إبراهيم الحارثي، که له ساڵی ٤٨٥ ک مردوو، هەرودها نمونهى لهمانهشەو هیناوه: مسائل مجموعة من الحقائق العالیه و الدقائق و الاسرار السامیه لداع إسماعيلي كبير، والمؤيد الشيرازي، که له ساڵی ٤٧٠ ک مردوو، و طاهر سيف الدين الداعي المطلق لفرقة البهرة.

(٢) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٢٠ وأشار إلى عيون الأخبار ٣٥١ للداعي إدريس.

(٣) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٢١ وأشار إلى زهر المعاني ٤٧ من المنتخب.

یهکتاناسی و خوابه یه گگرتن له لای ئیسماعیلیه کان بریتییه له دارنینی خوا له هه موو ناو و سیفه ته کانی، جا خوی گه وره به هیج وه سفیک وه سف ناکریت، هیج ناویکیشی نییه.

خوی گه وره نه هه یه و نه نییه^(۱). جا به هوئی نه وهی ناو و سیفه تیان بو خوا بریارنه دا، ناچار بوون په نا ببه نه بهر داهینانی چهند خویه کی تر بو نه وهی نه و ناو و سیفه تانه ی که له قورنان و سونه تدا هاتوون بو یان به کار بهینن، وتیان: (هه موو سیفه ته به ریزو به رزو پایه دارو شکومه نده کان به به هر شیوه یه که به هر زمانیک دهر برپر دیت که ئماژهن بو سیفه ته خوییه کان نه وا له سهر عه قلی یه که م دیته جی)^(۱).

به عه قلی یه که م دهوتریت: عه قلی گشتی و هه مه کی، بوونی یه که م، داهینه ری یه که م، پیشوو (السابق)، پینووس، وشه (الکلمة)، ئەم عه قله وه سف ده کریت به سیفه تی به دیهینه ر و رۆزیدرو وینه کیش و به دیهینه ری کار جوان... و له جیهانی خواروو ئەم شتانه له به رامبه ر ئەمانه ن و هاومانان: وته بیژر (الناطق)، پیغه مبه ر.

به عه قلی دووم دهوتریت: دهروون و نه فسی گشتی، تو مارو تینووس (اللوح)، داهینه ری دووم. ئەمانه له به رامبه ر نه و شتانه ن: بنچینه (الأساس) که نه ویش بریتییه له راسپیردراو (وصی)^(۲).

(۱) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهر ٢٧٧. ئەمه ی ودرگرتوو له (موئه بیهد فیدینی هیبه تولای شیرازی) بانگخوازی بانگخوازانی ئیسماعیلی، ئیمامی ئیسماعیلی موسته نصر له کتیبه شاراوکهیدا (المجالس المؤیدیه)، ئیبراهیمی کوری حوسهینی حامدی له کتیبه شاراوکهیدا: (کنز الولد)، کرمانی ئەحمده حه میده دین له کتیبه کهیدا (راحة العقل) هیناووه تی، جگه له وان هس نه وه دیان هیناوه.

(۲) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهر ٢٨٥. نقلًا عن رسالة المبدء والمعاد للحسين بن علي بن الوليد، و نحوه عن الصوري وظاهر الحارثي و الكرمانی و غیرهم من دعاة الإسماعيلية.

(۳) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهر ٢٨٦_٢٨٨. و چهند دهقیکی له مانه وه هیناوه: نعمان القاضي و الحامدي و السجستاني.

حامدی وتویهتی: عهلی (رەزای خوای لیبیت) بریتیه له خوای دروستکەرو بەدیھینەری کارجوان و وینەکیش^(۱).

واگومانیان بردووہ کہ عهلی (رەزای خوای لیبیت) لەبارەى خۆیەوہ وتویهتی: (من دەژینم و دەمرینم، رزق دەگرمەوہو دەبەخشم، کەسى بەلەك و کویری زگماك چاك دەکەمەوہ، ھەواییشتان پێدەدەم سەبارەت بەوہى دەیخۆن و پاشەکەوتى دەکەن له مائەکاناندا)^(۲). چەند وتەى ھاوشیوہى تری ئەم وتەيە.

ھاوبەشدانان لەلای ئیسماعیلیەکان بریتییە لە بانگەوازی کردن بۆ جگە لە ئیمام نەوہک بانگەوازی کردن بۆ جگە لە خوای گەورە^(۳).

۲ _ بیروباوەریان لەبارەى پێغەمبەر:

پێغەمبەر لەلای ئەوان بریتییە لە وتەبیژ، دوازدە سیفەتى ھەن، کە دەبیّت ئەمانەبن:

ئەندامەکانى تەواوبن، تیگەبشتن و دەربڕینی باش بیّت، زیرەك و ژیر بیّت، دەربڕینەکانى جوان بن، زانست و سوود لێوەرگرتن و راستگوویی خووش بوویّت، زۆر ئارەزوومەندى خواردن و خواردنەوہو ژن ھێنان نەبیّت، دەروونیکی گەورەى ھەبیّت، دنیا بەکەم بزانیّت، دادگەرى خووش بوویّت، ورەى بەھیز بیّت.

وتیان: ئەگەر ئەو سیفەت و خەسلەتانە لە کەسێکدا لە کاتیک لە کاتەکاندا کۆبوونەوہ، ئەوا ئەو کەسە نێردراوہو خواوہنى سەردەمەکەيە.

(۱) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٢٩٨ نقلا عن كنز الولد للحامدي ٢٢١.

(۲) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٢٩٩ نقلا عن زهر المعاني للداعي المطلق إدریس ٧٧.

(۳) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٢٨٩ نقلا عن الكشف لجعفر بن منصور الیمن ١٦٦.

پيغهمبەرايەتى بەبۇچوونى ئىسماعىليەكان شتيكە دەتوانرئيت بەدەست بهينرئيت، جا مروؤف دەتوانرئيت بههؤى كوؤشش و راهيئانهوه ببئته پيغهمبەر^(۱).

وتيان: قورئان برئيتيه له فەرمايشتى پيغهمبەر كه له رازو نيازو كارليكى ناو دەروون و نەفس دروست بووهو پيگهاتووه^(۲).

يهحياى كورى حەمزەى عەلەوى بەرپەرچى داونهتەوه بەهوى بۇچوونى ئىسماعىليەكان له بارەى پيغهمبەرايەتى نزيكه له بۇچوونى فەيلەسوفەكان، بەئام ئەوان وتەى فەيلەسوفەكانيان بە كوئيرانه و هەرەمەكى وەرگرتووه، جا يەحيا بە تيروتەسەلى بەرپەرچى ئەوانى داووتەوه^(۳).

۳ _ بيروباوهريان لهبارەى راسپاردن و راسپيردراو (الوصاية والوصي):

ئىسماعىليەكان دەئين هەر پيغهمبەريك راسپيردراو (وصى)ەكى هەيه، جا راسپيردراوى موخەممەد (ﷺ) عەلييه (رەزاي خواى لئيبئيت).

لەم بارەوه راجيائيان هەيه و بۇ دوو بۇچوون دابەش بوونه:

أ_ يەكسان بوونى پيغهمبەر و راسپيردراو (وصى)، بەبئى ئەهوى يەكئيك بەسەر ئەهوى تريان بەرزتر بكرئيت. بۇيه ئەم وتەيهيان بە ناوى ئيمامى عەلى (رەزاي خواى لئيبئيت) گيړاوتەوه: (من و موخەممەد له يەك نوورين، كه ئەويش نوورى خواى پايەبەرزە، خواى

(۱) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٣٢١_ ٣٢٢ نقلا عن الرسائل إخوان الصفا ١٢٩/٤ و ١٣٥.
(۲) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٣٢٩_ ٣٣٨. لەم بارەيهوه چەندين دەقى له بانگخوازە ئىسماعىليەكانەوه هيئاوه، بۇ نمونە: الحارثي اليماني في الأنوار اللطيفة ١٢٦ و ١٦٠_ ١٦١ والحامدي في كنز الولد ٢٠٦_ ٢٠٧ و ٢١٧ و ٢١٩ و جعفر بن منصور اليماني في سرائر النطقاء ٢٠٩ مخطوط، والشيرازي في المجالس المؤيدية ١٥٢.

(٣) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٣٤٤_ ٣٤٧.

گهوره فرمانی کرد بهو نووره که بو دوو بهش لهت ببیّت، جا به لهت و کهرتی یهکه می
فهرموو ببه به موحه ممه‌د، ههروه‌ها به لهتی دوو می فهرموو ببه به عه‌لی^(۱).

ب_ راسپێردراو (وصی) گه‌وره‌تره له پیغه‌مبه‌ر، عه‌لی گه‌وره‌تره باشتره له موحه ممه‌د
(عَلَيْهِ السَّلَامُ)، چونکه ئیمامی عه‌لی مه‌به‌ست و ئامانجی بانگه‌وازه، له‌به‌رئه‌وه‌ی بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ر
(عَلَيْهِ السَّلَامُ) ته‌نها بو عه‌لی بووه، هه‌روه‌ک په‌یمان و به‌ئین که له پیغه‌مبه‌ران و په‌یامبه‌ران ته‌نها بو
داننان بووه به راسپێردراوی و ویلایه‌ت و ئیمامه‌تی عه‌لی. به‌ندایه‌تی ته‌نها به شوینکه‌وتن و
داننان به ئیمامه‌تی عه‌لی قبول ده‌بیّت^(۲).

٤_ بیروباوه‌ریان له‌باره‌ی ئیمامه‌ت (هه‌ندیك كات به ویلایه‌ت ده‌ری ده‌برن):

ئیسماعیلیه‌کان بییان وایه ئیمامه‌ت له‌لایه‌ن خواوه پیویست کراوه، ئایین ته‌نها به
ئیمامه‌ت کامل ده‌بیّت، ئیمان به‌خواو به پیغه‌مبه‌ر دروست نییه تا باوه‌ر به ئیمام
نه‌هینریت^(۳).

(۱) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٣٥٠ و گێرانه‌وه‌که‌ی هیناوه له حارسى له: (الأنوار اللطيفة) دا، چه‌ند
ده‌قیکی له‌وباره‌وه هیناوه له عه‌لی کورپی وه‌لید له (تاج العروس)، و بانگخوازی بانگخوازان (عیماده‌دین) له
(زهر المعاني) دا، حوسه‌ینی کورپی عه‌لی کورپی وه‌لید له (المبدء والمعاد)، و ئه‌بو یه‌عقوبی سه‌جستانی له (إثبات
النבות)، و داعی حاته‌می کورپی عیمران و کرمانی له (راحة العقل)، و هیه‌به‌تولای شیرازی.

(۲) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٣٦٠، ئه‌مه‌ی وه‌رگرتوووه له: جه‌عه‌فری کورپی مه‌نصوری یه‌مه‌ن، حوسه‌ینی
بن نوحی هیندی، و حامدی و جگه له‌وانه‌ش.

(۳) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٣٦٧، چه‌ند ده‌قیکی له‌وباره‌وه له‌مانه‌وه وه‌رگرتوووه له: (قازی نوعمانی
کورپی موحه ممه‌د) له (دعائم و تأویل الدعائم)، و شه‌ر‌ه‌ف عه‌لی ئیسماعیلی له (عیون المعارف)، و ئه‌حمه‌د
حه‌میده‌دین کرمانی له (المصابيح في إثبات الإمامة)، و موئه‌یه‌دی شیرازی و جه‌عه‌فری کورپی مه‌نصوری
یه‌مه‌نی و جگه له‌وانه‌ش.

هەر کهسیک بمریت و ئیمامی سهردهمی خوئی نهناسی بیت نهوا به مردنیکی نهفامانه مردووهر^(۱).

هەرگیز زهوی بی ئیمام نابیت، جا ئیمامهکه دیار یاخود پهنهان بیت^(۲).

دادوهرهکهیان نوعمانی کورپی موحه ممهده: تهنه کهسیک دهبیت به ئیمام که له مندالهکانی عهلی بیت، حسن و حسین، پاشان له مندالهکانی حسین نهوهک مندالهکانی حسن، پاشان له مندالهکانی ئیسماعیلی کورپی جعفر نهک مندالهکانی کهسی تر^(۳).

ئیسماعیلیهکان بهشیوهیهک ددهوین لهگهل پيشهواکانیان وهک چۆن بهنده لهگهل پهروهردگار کهی ددهویت، ئیبن هانی له کاتی دووان لهگهل (المعز الإسماعیلی) دا دهلیت:

ما شأت لا ما شاءت الأقدار فاحکم فأنت الواحد القهار^(۴).

واته: ویستت لهسهر چیه ههر نهوه دیتهجی نهوهک نهوهی قهدهر دهیهویت، حوکم بده بهراستی ههر توئی تاکی زال.

ئیسماعیلیهکان بروایان به ئاویته بوون (الحلول) گیانگۆرکی (تناسخ) ههیه، ئەمهش خودی بروای هیندۆسهکانه، نهوهی لهم بارهوه باسیان کردووهر نهوهیه: (ههر بوونهوهریک له ئاسمانهکان و زهوی بهر له ئیوه ئوممهت بوونه، رۆحی دوژمنهکانمان دهگهپریتهوه له ههر

(۱) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٣٧٣ نقلا عن المجالس المؤيدية للشيرازي ١١٩.

(۲) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٣٧٤ نقلا عن تاج العقائد لعلي بن محمد بن الوليد، سألني ٦١٢ ك مردووهر، هاوشیوهی ئەمهیان هیئاوه له وتهی: حسنی کورپی نوح، حاتمی کورپی ئیبراهیم، و أبی یعقوب السجستانی و جگه لهمانهش له بانگخوازه ئیسماعیلیهکان.

(۳) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٣٧٥ نقلا عن دعائم الإسلام للقاضي النعمان.

(۴) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٣٨٤ چهندی ددهقی زۆر نزیك لهو مانایهیان هیئاوه له بانگخوازه ئیسماعیلیهکانهوه.

وینیه کدا که پیچه وانیه وینیه مرویی بیت، تهنانهت یه کییک لهه م دوژمنانه ده گهر پته وه هزار تاوانی کوشتن دهکات و هزار کهس سهر دهر پیت و هزار جاریش دهر پیت، به لام خوشه ویستان و نهولیاکانی خوا و شوینکه وتوووه باوه داره کانیا نئوا خوی گه وره نئوانی پاراستوووه و رزگار کردوووه له گهرانه وهی رۆحیا ن له وینیه ناشرینه کاندان، نهم پرۆسه ی گهرانه وهی رۆحه له وینیه نا مرویییه کاندان، سزایه که خوی گه وره دیاری کردوووه بۆ دوژمنه کانی باوه داران....^(۱).

۶ _ ئیسماعیلیه کان پیا ن وایه که قورئان دهستکاری کراوه. نمونهش له سهر نهمه: نئوه وته یه یه که (جه عفه ری کور ی مه نصوری یه مه ن) وتویه تی: (وقد خاب من حمل ظلما، ظلم آل محمد: بیگومان نئوه ی سته می کردوووه رهنج به خه سارو نائومید بووه، نئوه سته مه ی که له خانه واده ی موحه ممه دی کردوووه). نهم نایه ته به وشپوه یه دابه زیوه^(۲).

۷ _ ئیسماعیلیه کان بر وایان به ته کفیر کردنی هاوه لان هه یه، له سه روشیا نه وه نئوه بو به کر و عومه ر و عوسمان^(۳).

۸ _ ئیسماعیلیه کان پیا ن وایه که موحه ممه دی کور ی ئیسماعیل شه ریعه تی پیغه مبه ر موحه ممه دی هه لوه شان دو ته وه، (موعیز لدینیا له) ئیما می ئیسماعیلی چواره م له کاتی

(۱) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٤١٨-٤٤١، و چند ده قیکی له بانگخوازه ئیسماعیلیه کانه وه هیناوه له باره ی داننایان به گیانگۆرکی (تناسخ)، نهم ده قهش له ٤٣٩.

(۲) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٤٦٥ نقلا عن كتاب الكشف لجعفر بن منصور ٧٨ و نقل قولهم بتحريف القرآن من أساس التأويل للقاضي النعمان.

(۳) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٤٦٦ و نقل نصوصا عن جعفر اليماني في كتابه الكشف ١٢٥ وسرائر النطقاء، والقاضي نعمان في أرجوزته ٩٩ و كتاب المجالس والمسائرات لا ٣٧٩ والمؤيد الشيرازي في المجالس المؤيدية ١٣٦/٢ والكرماني في راحة العقل ٥٠٠، والحامدي في كنز الولد ٩٩، حسن بن نوح الهندي في الأزهار ٢٢١، والسجستاني في إثبات النبوءات ١٥٩، وضياء الدين في مزاج التسنيم ٢٣٥.

دەرگهوتنیدا به پاشکاوای دهربرپیوه لهکاتی نزاکانی رۆژی شه‌مه‌مه: (... ئەوهی که به راستی ره‌وانه ده‌کریت و راستگۆ د‌ه‌دویت، نۆیه‌مه له د‌وای پی‌غه‌مبه‌ری با‌پیری، هه‌شته‌مه له د‌وای با‌وکه‌که‌ی که‌وسهر، حه‌وته‌مه له د‌وای با‌وکه ئی‌مامه چا‌که‌کانی.... ئەمه‌ش پله‌و پایه‌که‌ی که‌وره کرد‌ووهر ر‌یزدارو شک‌ۆمه‌ندی کرد‌ووهر، جیهانی سروشتی به هاتنی ئەمه کۆتایی هات، به هاتنی ئەم ئی‌مامه ر‌ووک‌ه‌شی شه‌رع‌ه‌تی مو‌حه‌مه‌د له‌کار که‌وت...).

به‌پیی بۆ‌چوونی ئەوان (مو‌عیز) پار‌یزرا‌وه‌و پله‌ی خ‌وایه‌تی به‌ده‌ست ه‌ینا‌وه^(١).

بۆیه ئی‌سما‌عیلیه‌کان شه‌ریعه‌تیان له کارخست، ئەرگه‌کانیان فه‌رام‌ۆش کرد، شته ر‌ووک‌ه‌شیه‌کان وه‌ک نو‌یژ و زه‌کات و ر‌ۆژوو و حه‌ج و جیهاد^(٢)، شته فه‌ده‌غه‌که‌را‌وه‌کانیان هه‌لال کرد و ت‌وانجیان له پی‌غه‌مبه‌ران دا‌و مو‌س‌ل‌مانانیان کوشت^(٣).

(١) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٥٥٠_٥٥٢ نقلا عن أوعية الأيام السبعة للمعز لدين الله.

(٢) ئەو ده‌قه‌نانه‌ی له‌بار‌ه‌ی فه‌رزه ر‌ووک‌ه‌شیه‌که‌نه‌وه هات‌وون، به‌پیی بۆ‌چوونی خ‌ۆیانیان ته‌ئویل کرد‌ووهر، وتیان: قیامه‌ت واته هاتنی ئی‌مام، ر‌ووباره‌کان: واته ئەو سو‌وده‌ی که له زانایانه‌وه د‌ه‌رژیت به‌سه‌ر سو‌ودمه‌نده‌کانیان، به‌هه‌شت: واته مانه‌وه‌و زانین له جیهانی مه‌عق‌ولدا و چ‌یژ بینین له جیهانی به‌ره‌سه‌ستا، نو‌یژ: واته گو‌پ‌رایه‌لی کردن بۆ میری بر‌واداران علی و ئەو مند‌ال‌انه‌ی که پی‌شه‌واو ئی‌مامن. یاخود نو‌یژ بریتیه له په‌یوه‌ندی کردن به ئی‌مامه‌وه یاخود.... / الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٤١١ ولاپه‌ره‌کانی د‌واتری. و چه‌ند ده‌قیکی له‌وباره‌وه نه‌قل کرد‌ووهر له بانگ‌خ‌وازه ئی‌سما‌عیلیه‌که‌نه‌وه. سه‌یری ئەمه‌ش بکه: النية والأمل ٩٦ و لاپه‌ره‌کانی د‌واتری.

(٣) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهير ٥٦٠_٥٦٣ نقلا عن سير الأعلام النبلاء للذهبي ١٥٢/١٥ والبيان المغرب للکراشي ٢١٦/١.

تیایدا هات‌ووهر: ذه‌بی ئەم وته‌یه‌ی ق‌اضی عب‌د‌الج‌باری نه‌قل کرد‌ووهر: (نی‌رد‌راه "قائ‌م" به ناشکرا ت‌وانج و جنیوی به پی‌غه‌مبه‌ران ده‌دا، بانگ‌ده‌ره‌که‌ی ها‌واری ده‌کرد: نه‌فره‌ت له ئەشکه‌وته‌که‌وه ئەوی تیایدا بکه‌ن، زۆرێک له زانایانی کوشتن و پشتگیر "قه‌رامیته‌"کانی به‌حره‌ینی ده‌کرد، فه‌رمانی به شوینکه‌وت‌ووانی ده‌کرد که مزگه‌وت و قورن‌ان بسووتینن).

لهبەر ئەمە زانایان فەتوایان داوہ بە ھەلگەرانەوہو بۆ دینی ئیسماعیلیەکان، ھەرۆک (قاضي عیاض) وتویەتی: (زانایانی قەیروان کۆکن لەسەر ئەوہی بارودۆخی "عوبەیدیەکان" بارودۆخ و حالەتی ھەلگەراوہو بۆ ئایینەکانە)^(۱).

بەغدادی وتویەتی: (ئەو رایەیی کە من پەسەندی دەکەم لەبارەیی ئایینی باتینیەکان _ ناویکە لە ناوہکانی ئیسماعیلیەکان _ ئەوانە پۆژگارپەرستی لە ئایین دەرچوون، برۆایان بە بۆ سەرہتایی و لەمیژینەیی جیھان ھەبە، نکۆلی دەکەن لە سەرچەم پەبامبەران و شەرعیەتەکان، چونکە حەزیان لە حەلال کردنی ھەموو ئەو شتانەبە کە نەفس پێی خۆشە).

ئیمامی غەزالی کتیبەگەیی (فضائح الباطنية)ی نووسی، لەمیانەیی ئەم کتیبەیی بەرپەرچی بۆچوونەکانی ئەوانی داوہتەوہو بەپێویستی زانیوہ کە ئەم تاقمە بە ھەلەو گومرا بژمێردریت و تەگفیر بکریت و موسلمان خۆی لێ بەری بکات، موحمەدی کوری و حەسەینی دیلەمی لە کتیبەگەیدا (بیان مذهب الباطنية و بطلانہ) ھەمان بۆچوونی ئیمامی غەزالی ھەبە^(۲).

دووہم: دوازدە ئیمامی:

زۆرینەیی شیعە پیکدیئن، ئەم بۆچوونە تاییبەتیانەیان ھەبە:

۱ _ ئیمامەت پێویست و بەردەوامە.

الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهر ٥٦٦: نامەیی (موعیز لدینیلە) کە بۆ (قرمیتی حەسەنی ئەعصەم)ی ناردوہ، تیایدا دانای بە کارەکانی باپیرانی داناوہ کە کردوویانە، وەک: کوشتن و ناژاوہو حەلال کردنی قەدەغەکراوہکان و ھەلگەندن و لەجۆ بردنی بەردە پەشەگە و تالان کردنی حاجیەکان.....

(۱) الإسماعيلية لإحسان إلهي ظهر ٥٦٤ و مابعدھا، نقلًا عن ترتيب المدارك للقاضي وسير أعلام النبلاء ١٥/١٥١، و شایەتی زانایانیشی تێدایە کە ئیمامی ذھبی و أبو زید الدبایغ لە کتیبەگەیدا (معالم الإيمان) و أبو حسن القابسی لە (الملخص) و مەراکشی خاوەنی (بیان المغرب) ھیناویانە.

(۲) دراسات في الفرق ٧٢_٧٤ و قول البغدادي في كتابه الفرق بين الفرق ٢٩٦، وكتابه الغزالي والديلمي، ھەردووکیان چاپکراون و دەستاودەست دەکرین.

ئىمامەت بىنەمايەكە لە بىنەماكانى ئايىن، ئىمان دانامەزىت تەنھا بە برۋابوون بەو بىنەمايە نەبىت، چونكە ئىمامەت بەردەوامى پىغەمبەرايتىيە، ئەو بەلگەيەى ناردنى پىغەمبەرو پەيامبەرەكان پىويست دەكات، ھەمان ئەو بەلگەيەيە كە ناردنى ئىمامەكان لە دواى پىغەمبەران پىويست دەكات.

نايىت سەردەمىك لە سەردەمەكان بەتال بىت لە ئىمامىك كە گوپراپەلى كوردنى پىويست بىت و لەلايەن خواوہ دانرابىت، جا خەلكى گوپراپەلى بكەن يان نا، ئىمامەكە لە پىش چاوى خەلكى يان شاراووہ پەنھان بىت، جا ئەو پەنھانىيەى ماوہدرىژ يان كورت بىت^(۱).

۲ _ پارىزراوى ئىمام:

ئىمام وەك پىغەمبەرە پىويستە پارىزراو بىت لە شتە ناپەسەند و پەست و نزمە ديارو ناديارەكان، ھەر لە تەمەنى مندائىيەوہ تا مردن، ناكرىت كارى ناپەسەند بكات. تەنانەت بە ئەنقەست و بە لەبىرچوونەوہش. ھەر وەك پىويستە ئىمام پارىزراو بىت لە لەبىرچوونەوہو ھەلە، چونكە ئىمامەكان پارىزەرى شەرەن، لەمەشدا حالىيان وەك پىغەمبەرە^(۲).

(۱) عقائد الإمامية ۶۵ _ ۶۶. وأصل الشيعة وأصولها ۵۸ _ ۵۹.

ئىمامەت بىنەمايەكە لە بىنەماكانى ئايىن، ئەمە بوچوونى دوازە ئىمامىيەكانە بەگشتى، جا بەم پىيە ھەر كەسىك نكوۆلى لى بكات لە ئايىن دەردەچىت.

لەگەل ئەوہشدا ھەندىك لە ئىمامىيەكان بو ئەوچوون كە ئىمامەت بىنەمايەكە لە بىنەماكانى مەزھەب، بەم پىيەش ھەر كەسىك نكوۆلى لى بكات لە مەزھەب دەردەچىت بەلام ھەر بە موسلمان دەمىننەتەوہ. بەتپروتەسەلى ئەمە باس دەكرىت لە بىنەماى ئايىنى و مەزھەبى.

(۲) عقائد الإمامية ۶۷. والباب الحادي عشر، وعليه شرح النافع ۴۱ ومفتاح الباب ۱۸۲، وتجريد الاعتقاد وشرحه كشف المراد ۳۹۰ والمنية والأمل ۹۵. و سەيرى ئەمەش بكە: عصمة الأئمة عند الشيعة لأئور الباز.

جا مادهم ئىمام وەك پېغەمبەرە، ئەوا پېويستە لە سېفەتە تەواو و كامەلەكانىدا باشتىنى خەلك بىت لە بوپرى و بەخشندهى و رېزدارى و پاكيىتى و راستگووى و دادگەرى و مشورگىپرى و كارگىپرى و حىكمەتدا....

ھەموو زانىارى و حوكمە خوايى و سەرجم زانىارىيەكان لە رېگەي پېغەمبەرەوھە يان ئىمامى پېشخوى وەردەگرىت، ئەگەر ويستى شتىك بزانيىت و لىيىكۆلئەوھە، ئەوا پېويستە بىزانيىت لە رېگەي خورپە (ئىلھام) بەو ھىزە پىرۆزەي خواي گەورە لە ناخيدا دايىناو، جا ئەگەر رووي كرده شتىك ويستى بىزانيىت ئەوا بەرووي راستەقىنەكەي دەيزانيىت و ھەلە ناكات و لىي تىكناچىت. لەمەشدا پېويستى بە بەلگەي عەقلى و خویندن نىە لەلایەن مامۆستاوھ^(۱).

لەبەر ئەوھى ئىمامەكان خاوەن دەسەلات (أول الأمرن) و شايەتيدەرن لەسەر خەلكى و فەرمانى ئەوان فەرمانى خوايە و شتىك ئەوان رېگى لىيەن خوا رېگى لىيەن، گوپرايەلى كوردنى ئەوان گوپرايەلى كوردنى خوايە، سەرپىچى كوردنىان سەرپىچى كوردنى خوايە^(۲).

بە داننان بە بۆجوونى پارىزراوى ئىمام ئەم شتانە كەلەكە دەبن:

أ_ چەسپاندنى ئەو بۆجوونە كە ئىمامەت لە بەرزەوھەندىيە دونيايەكان نىيە كە تىروانىنى ئوممەت برپارى لەسەر بدات، بەلكو بنەمايەكە لە ئابىن، بۆ پېغەمبەرىش دروست نىيە ئەم بابەتە فەرامۆش بكات و بە ئوممەت راسپىرئىت، بەلكو پېويستە لەسەرى ئىمامىك ديارى بكات بۆ ئەم مەبەستە، لە رېگەي سروش (وحى) ھو، ياخود لە رېگەي ئىلھامىك كە دنىايى و زانستى دنىياكەرەوھە بەدەستەوھە بدات.

(۱) عقائد الإمامية ۶۷_ ۶۸.

(۲) عقائد الإمامية ۶۹_ ۷۰.

ب_ ئەم بۆچۈنەش ھەلۋەشاندىن ھەي خەلىفەتە سى ئىمامەكەي پېش ئىمامى عەلى (پەزەي خەيەن لىبەت) لە دوو توپى خۇيدا ھەلۋەگرەت، چۈنكە سى ئىمامەكە بەيەكەنگى زانايان بە پاريزراوى ۋەسەف ناكەين.

بۆيە زاناکانى شىعە ھەلۋەئاندا بەھەر بەلگەيەك كە ھەيانە بەرگى بەكەن لە بابەتە پاريزراوى ئىمام.

تەنھا ئەمانە نەبن كە ئەم ريزپەريەيان ھەيە: (ئىبن بابويە قومی) كە سالى ۳۸۱ك مردوۋە موخەممەدى كورپى حسنى كورپى حمدى كورپى وليد كە سالى ۳۴۳ك مردوۋە، ناوبراوان پېيان وابو كە دروستە بەھۇي لەبیرچوونەۋە ئىمام ھەلۋە بکات. پېشەواکانى شىعە بە تووندى ۋەلامى ئەوانيان دايەۋە، لەوانە شىخ مفید كە پەيامىكى نووسى لە ميانەيدا بەرپەرجى ئەوانە دەداتەۋە كە گومانيان وايە پېغەمبەر ياخود ئىمام ھەلۋەدەكەن^(۱).

۳_ دەق و دەستنيشان كەرن (النص والتعيين):

لەلای شىعەي دوازده ئىمامى، ئىمامەت تەنھا دەبەت بە دەق بېت، كە لەلایەن خواۋە لەسەر زمانى پېغەمبەر راگەيەنرابەت، ياخود لەسەر زمانى ئىمامى پېشوتەر راگەيەنرابەت، ئىمامەت بە ھەلۋەئەردن نىە لەلایەن خەلگىەۋە. و لە فەرموودەشدا ھاتوۋە: (ھەر كەسەك بەرپەت و ئىمامى سەرەدمى خۇي نەناسەت بە نەفامى مردوۋە)^(۲).

(۱) دراسات في الفرق ۴۷ _ ۴۹.

(۲) عقائد الإمامية ۶۶. و سەيرى ۷۴ بکە. و سەيرى ئەمانەش بکە: أصل الشيعة وأصولها ۵۸ و الباب الحادي عشر، و عليه شرح النافع ۴۳ و مفتاح الباب ۱۸۶. و تجريد الاعتقاد و شرحه كشف المراد ۳۹۲.

لهبەر ئهوهى ئىمامهت پهيوهسته به پاريزراوييهوه، ههر شتيكىش پهيوهست بيټ به
بپاريزراوييهوه دهبيټ دهقى لهسهر ههبيټ، بهم پييهش دهبيټ ئىمامهت به دهق بيټ^(١).

دهئين ئىمامهگان دوازده ئىمامن، بهم شيوه زنجيرهيهى خوارهوه:

عهلى كورى نهبو تاليب، كه سالى ٤٠ ك كۆچى دوايى كردووه، پاشان حسنى كورى عهلى، كه
سالى ٥٠ ك كۆچى دوايى كردووه، پاشان حسيني كورى عهلى، كه سالى ٦١ ك كۆچى دوايى
كردووه، پاشان ئىمامهت له مندالهكانى حسين بهردهوام بوو نهوهك حهسهن، كه برىتين
لهمانه: عهلى زهينولعابدىنى كورى حوسهين، كه سالى ٩٥ ك كۆچى دوايى كردووه، دواتر
موحهممهدى باقرى كورى عهلى، كه سالى ١١٤ ك كۆچى دوايى كردووه، دواتر جهعفرى
صادقى كورى موحهممهد، كه سالى ١٤٨ ك كۆچى دوايى كردووه، پاشان موساى كازمى كورى
جهعفر، كه سالى ١٨٣ ك كۆچى دوايى كردووه، دواتر عهلى ريزاى كورى موسا، كه سالى
٢٠٣ ك كۆچى دوايى كردووه، پاشان موحهممهد جهوادى كورى عهلى، كه سالى ٢٢٠ ك كۆچى
دوايى كردووه، پاشان عهلى هادى كورى موحهممهد، كه سالى ٢٥٤ ك كۆچى دوايى كردووه،
دواتر حهسهنى عهسكهرى كورى عهلى، كه سالى ٢٦٠ ك كۆچى دوايى كردووه، دواتر مههدى
چاوهروانكراوى كورى حهسهن كه له سالى ٢٥٦ ك له دايك بووه. موحهممهدى مههدى
بهلگهيهى له سهردهم و رۆژگارعهكهمان، كه پهنهان و چاوهروانكراوهو تا ئيستاش ههر زيندووه،
ديټهدهرو زهوى پر دهكات له دادگهرى دواى ئهوهى كه پرپووه له ستهم و خراپه^(٢).

بروايان بهگهپانهوه (الرجعة) ههيه: دهئين برىتتويه لهوهى:

(١) مفتاح الباب، سهراوهى پيشوو. و سهيرى ئهههش بكه: النافع، تجريد الاعتقاد و شرحه كشف المراد،
سهراوهكانى پيشوو.

(٢) عقائد الإمامية ٧٦ و ٧٨. و سهيرى ئهههش بكه: الباب الحادي عشر، و عليه: شرح النافع ٥٠ و مفتاح
الباب ٢٠٠ و كشف المراد في شرح تجريد الاعتقاد ٤٢٢.

خوای گهوره کۆمهڵیک دهگهڕێنیتهوه بۆ دنیا دواى مردنیان له سه‌ر هه‌مان وینهى پێشووین، جا به‌شیکیان سه‌ربه‌رزو به‌شیکى تریان سه‌رشۆر ده‌کات، ئەم ڕووداوه له کاتی هاتنی مه‌هدی چاوه‌ڕوان گراوه.

ناگه‌ڕێتهوه تا که‌سى ئیماندار پله‌ی ئیمانی زۆربه‌رز نه‌بیت و که‌سى خراپ نه‌گاته ئەوه‌په‌رى خراپه، دواى ئەمه‌ ده‌مرن و پاشان زیندوو ده‌بنه‌وه^(١).

٤ _ ڕوایان به‌ توقیه هه‌یه، ئەم وته‌یه‌ی ئیمامی جعفری صادق‌یان گه‌ڕاوه‌ته‌وه: (توقیه نایینی من و باپیرانه) و (که‌سێک توقیه‌ی نه‌بیت نایینی نییه).

توقیه، بریتیه‌ی له‌وه‌ی: ئەگه‌ر هه‌ر که‌س هه‌ستی به‌ مه‌ترسی کرد له‌سه‌ر خو‌ی و ماله‌که‌ی به‌ هو‌ی بلا‌بوونه‌وه‌ی بیروباوه‌رکه‌ی یاخود ده‌رخستنی بیروباوه‌رکه‌ی، ئەوا پێویسته‌ بیروباوه‌رچى خو‌ی به‌شاریته‌وه‌و په‌نهانی بکات، له‌ کات و شوینه مه‌ترسیداره‌کان، ئەمه‌ش له‌ پیناو لادانی زیان و مه‌ترسی له‌سه‌ر خو‌ی و شوینکه‌وتووانى و له‌پیناو پاراستنی خوینیان.

توقیه چهند هوکمیکی هه‌یه، فه‌رزه یاخود فه‌رز نییه، ئەم هوکمانه‌ی ده‌گۆڕین به‌ پێی شوینه‌کان و ئاستی مه‌ترسی، ئەم هوکمانه له‌ فیه‌دها باسکراون، به‌هه‌ر حال توقیه له‌ هه‌موو حاله‌تیکدا پێویست نیه، به‌لکو هه‌ندیک جار پێویسته به‌ پێچه‌وانه‌ی توقیه بجو‌لییته‌وه، هه‌روه‌ک له‌ حاله‌تی ده‌رخستنی راستی له‌ پیناو خزمه‌تی ئیسلامدا پێویسته به‌ پێچه‌وانه‌ی توقیه هه‌لسوکه‌وت بکریت^(٢).

(١) عقائد الإمامية ٨٠.

(٢) عقائد الإمامية ٨٤_٨٥. و ڕوانه: أصل الشيعة وأصولها ١٥٠ ودراسات في الفرق ٥٤_٦٣.

مورجیئہ

مورجیئہ وشہ و بیژہیکہ وەرگیراوه و داتاشراوه له (الإرجاء)، (أرجيته و أرجأته)، ئیرجاء دوو مانای ههیه:

واتای یهکهه: دواخستن و فهرامۆش کردن دیت، خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿أَرْجَاهُ وَأَخَاهُ﴾ الاعراف: ۱۱۱. واته: دواى بخه و بیهیلهوه، لهبهر ئەم هۆيانه ئەم ناوه له مورجیئەگان نراوه:

أ_ چونکه ئەوهی تاوانی گهوره ئەنجامدهدات، فهرامۆشی دهکهن تا رۆژی دوايي، جا له دونیادا حوکمی لهبارهیهوه نادهن که ئایا بهههشتیه یاخود دۆزهخیه؟^(۱)

ب_ یاخود لهبهر ئەوهی کردار پاش ئەخهه له نیهت و مهبهست^(۲).

پ_ یاخود لهبهر ئەوهی ئەوان عهلی (پهزای خوای ئیبت) له پلهی یهکهه دوائهخهه و دهیبهنه پلهی چوارهه^(۳).

واتای دووهه: پیدانی ئومید و هیوا، ئەمهش بهوهی:

(۱) الملل والنحل للشهرستاني ۱/۱۳۷. هاوشیوهی ئەمه لهمانهشدا هاتوه: خطط المقریزي ۲/۳۴۹ و المنیة والأمل ۱۱۳ و شرح الحور العين ۲۵۷.

(۲) الملل والنحل للشهرستاني، سهراوهی پيشوو، و له (الفرق بين الفرق ۲۰۲) هاتوه: (لهبهر ئەوهی کرداری له ئیمان پاش دهخهه). ئيسفهرایینی هاوشیوهی ئەمهی وتوه له: التبصير في الدين ۸۳. ههروهها سهیری ئەم سهراوانهش بکه: شرح المواظف للسيد شريف الجرجاني ۸/۳۹۶ الفرق الإسلامية للكرماني ۸۱.

(۳) الملل والنحل للشهرستاني، سهراوهی پيشوو.

أ_ لهبر ئهوهی دهئین: گوناھ لهگهڵ ئیمان هیچ زیانیکی نییه، ههروهک لهگهڵ کوفر په‌رستش سوودی نییه^(۱). جا ئهوان ئومیدی پاداشت ئه‌خوازن له خوای گه‌وره بۆ گوناھباران^(۲).

ب_ یان لهبر ئهوهی ئهوان کهسی لاساریان والیکردوو به ئومیدی لیخۆشبوون بیّت، بۆ ئومیدیان نه‌کردوو له ره‌حمهت، سه‌رباری ئهوهی کابرای لاسار له‌سه‌ر لاسارییه‌که‌شی مردبیّت. (ابن المرتضی) وتویهتی: پیم وایه ئه‌مه هۆکاری ناوانه لهوان^(۳).

سه‌ره‌لدانی مورچینه:

(۱) الملل والنحل للشهرستاني، سه‌رچاوهی پيشوو. و شرح المواظف للسید الشریف، سه‌رچاوهی پيشوو، وتویهتی: (به‌م پیه نابیّت بیژهی مورچیه به هه‌مزه بکریّت)، والفرق الإسلامیه للکرمانی، وخطط المقریزی، هه‌ردوو سه‌رچاوه‌که‌ی پيشوو، و سه‌یری ئه‌مه‌ش بکه: التبصیر فی الدین ۸۳.

(۲) خطط المقریزی، سه‌رچاوه‌که‌ی پيشوو، نه‌سه‌فی له (تبصرة الأدلة ۷۶۶/۲) وتویهتی: (مورچینه‌کان پیمان وابوو که هیچ یه‌کیک له موسلمانان به هۆی ئه‌نجامدانی گوناھی گه‌وره‌وه سزا نادریت، هه‌روهک کاری چاکیش هیچ سوودی نییه لهگهڵ کوفردا، جا به‌م پیه‌ش کاری خراپه زیانی نییه لهگهڵ ئیمان و باوه‌ر).

(۳) المنية والأمل، سه‌رچاوه‌که‌ی پيشوو، له کتیبی ناوبراودا به‌رپه‌رچی شرۆفه‌که‌ی شه‌هرستانی داوته‌وه که بۆ ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره کردوویهتی: ﴿أَرْجِهْ وَأَخَاهُ﴾ الاعراف: ۱۱۱. وتویهتی: (پای راست ئه‌وه‌یه که ده‌ئییّت: "أرج زيدا" واته وای لیبکه ئومید و هیوای بیّت، هه‌روهک ده‌ئییّت: "أصلح کذا" واته وای لیبکه چاک بیّت، ئه‌مه به مانای ئه‌وه نایهت که بلئی خواسته‌که‌ی بی‌نده‌ی و شته‌که‌ی پیبده هه‌روهک شه‌هرستانی وای بۆ چوو، جا به‌م پیه واتای ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره: ﴿أَرْجِهْ وَأَخَاهُ﴾ الاعراف: ۱۱۱. ئه‌وه‌یه: که وایان لیبکه به چاوه‌رپی وه‌لامی تۆ بن، ئه‌وه‌نده کار بکه و تییکۆشه که له‌ماوه‌ی چاوه‌روانیه‌که‌یاندا به‌لگه‌که‌یان بوچه‌ل بکه‌یته‌وه).

ده‌ئیم: شه‌هرستانی ئایه‌ته‌که‌ی به‌ گه‌واهی و شایه‌تیدهر هیناوه بۆ مانای یه‌که‌م: که دواخستنه؛ و به شایه‌تی ده‌ری بۆ مانای دووه‌م نه‌هیناوه.

تۆى ئەم تاقمە لە نىوان هاوئەلانى سەرەتا ئەوانەى كە نەچۈنە ناو مەملانى لە كۆتايى سەرەدمى عوسمان (پەزەى خۆى لىبىت) ھەبوو، وەك: (ئەبو بەكرە، عەبدولئى كورپى عومەر، عمرانى كورپى حصين).

ئەبو بەكر (پەزەى خۆى لىبىت) گىراوئەتتەو ھە كە پىغەمبەر (ﷺ) فەرموئەتتە: (ستكون فتن، القاعد فيها خير من الماشي، والماشي فيها خير من الساعي إليها، ألا فإذا نزلت أو وقعت، فمن كان له إبل فليحلق بإبله، ومن كان له غنم فليحلق بغنمه، ومن كان له أرض فليحلق بأرضه. قال: فقال رجل: من لم تكن له إبل ولا غنم ولا أرض؟ قال: يعمد إلى سيفه فيدق على حدة بحجر، ثم لينج إن استطاع النجاة)^(۱) واتە: بىگومان لەمەولا چەندىن فیتتە بەرپا دەبیت، ئەوئەى دانىشتوو تىیدا باشتەرە لەوئەى بەناویدا دەروات، ئەوئەى تىیدا دەروات باشتەرە لەوئەى بە تەكان بەرەو پىرپەو دەچیت، ئاگادار بن كاتكىش دابەزىيە ناوتان يان روويدا، با ھەر كەسك حوشترى ھەبوو بچیت بەلای حوشترەكەى خۆپەو، ھەر كەسكيش مەرى ھەبوو با بچیت بەلای مەرى خۆپەو، ھەر كەسكيش زەوى و زارى ھەبوو با بچیت بەلای زەوى و زارى خۆپەو. دەئیت: پىاوئەى: ئەى پىغەمبەرى خوا ئەى ئەگەر ھات و كەسك نە و شتر نە مەر نە زەوى و زارى ھەبوو؟ فەرموئەى: با بچیت شمشىرەكەى بىئیت بە بەردىكى تىژ بىرندەكەى كەل و كۆل بكات، پاشان ئەگەر تەوانى خۆى رزگار بكات^(۲).

(۱) فجر الإسلام ۲۸۰ و تاريخ المذاهب الإسلامية ۱۱۹.

د. حوسەين عەتوان لە (الفرق الإسلامية في بلاد الشام في العصر الأموي ۱۶_۲۲) لەمانەو گىرانەوئەى ھىئاو: عن عبدالله بن عمر نقلا عن طبقات ابن سعد و تذكرة الحفاظ، و عن عمران بن الحصين نقلا عن طبقات ابن سعد، و عن أبي بكر نفيح بن حارث الثقفي نقلا عن صحيح البخاري و مسلم و أبي داود و ابن ماجه. و نقل روايات أخرى في ذلك. والحديث بلفظ آخر في الجامع الصغير ۲۸۷ و فيه: (أخرجه أحمد في مسنده والبخاري ومسلم عن أبي هريرة وهو صحيح).

(۲) دەقى كوردى ئەم فەرموودەيەم وەرگرتوو لە: پوختەى سەحیحى مۇسەلم، وەرگىرانى لىزنىيەك، ۱۰۰۴/۲.

کاتیڭ ناشووب و جهنگهکان دهرکهوتن له نیوان موسلمانان ههر له سهرهتای ئیسلام، کۆمه‌ئیک پییان وابوو که دهستی خویان تیکه‌ل نه‌کهن، حوکمی راست پیکان و هه‌له‌پیکان به‌سهر هیج یه‌کیکیان نه‌دهن.

ئیین عه‌ساگر له‌بارهی رپونکردنه‌وهی رای ئه‌مانه ئه‌وهی گپراوه‌ته‌وه: (ئه‌وانه ئه‌و که‌سانه‌ن که گومانگه‌را "شاک"ن، ئه‌وانه گومانیان هه‌بوو و له جهنگ و غه‌زاکاندا، جا کاتیڭ دوا‌ی کوژرانی عوسمان گه‌رانه‌وه شاری "مه‌دینه" ئه‌وا په‌یمان و گوفتاریان بۆ خه‌لکی یه‌ک بوو به‌بێ راجیایی، وتیان: ئیمه که ئیوه‌مان به‌جیه‌یشت کاروبارو فرمان و ریزتان یه‌ک بوو، راجیایی له ناوتان نه‌بوو، که‌چی گه‌رینه‌وه ده‌بینین ئیوه راجیان، هه‌ندیکتان ده‌ئین: عوسمان به‌ ستم کوژرا. دادگه‌رتیرینی هاوه‌لانی بوو، هه‌ندیکی تریشتان ده‌ئین: عه‌لی و هاوه‌لانی له راستی نزیکتر بوون، هه‌موویان باوه‌رپیکراون و به‌لگه‌ی راست سه‌لمینمان له‌بهر ده‌سته، ئیمه نه‌ خۆمان به‌ری ده‌که‌ین له‌و دوو پپه‌ره و نه‌ نه‌فره‌تیشیان لیده‌که‌ین، به‌لکو حوکمی ئه‌وانه به‌خوا راده‌سپیرین، تا خوا خۆی دادوه‌رییان له نیواندا بکات).

خه‌وارچه‌کان: ته‌کفیری عه‌لی و عوسمان و ئه‌وانه‌شیان کرد که برپایان به‌ دادوه‌رییه‌که هه‌بوو. و شیعەش: ئه‌بو به‌کرو عومهر و عوسمان و پشتگیره‌کانی ئه‌وانه‌یان ته‌کفیر کرد. هه‌ردوو تاقمی ناوبراو: ئه‌مه‌وییه‌کانیان ته‌کفیر کرد. ئه‌مه‌وییه‌کانیش جه‌نگیان له‌گه‌ل هه‌ردوو تاقمی ناوبراو کرد و برپایان وابوو که هه‌ردوو تاقمی ناوبراو شه‌ر له‌کار ده‌خن و کار له‌سهر په‌کخستنی ده‌کهن.

له‌م نیوانه‌دا مورجیه‌کان دهرکه‌وتن که له‌به‌رامبه‌ر هه‌موویان بی‌هه‌لوئیت و ناشتی ئامیز بوو، هیج کۆمه‌ئیکی له‌و کۆمه‌لانه‌ی ته‌کفیر نه‌کرد، مورجیه‌کان ده‌یان وت: که خه‌وارچه‌و شیعە و ئه‌مه‌وییه‌کان باوه‌رپدارن، به‌لام هه‌ندیکیان راستیان پیکاه‌وه هه‌ندیکی تریان هه‌له‌یان پیکاه‌وه، له تواناماندا نییه ئه‌وه دیاری بکه‌ین که راستی پیکاه‌وه، بۆیه ئیمه ئه‌و

بارودۆخ و حالته كه ئەوان تيايدان بهو خوايه دەسپيرين كه زانايه به نهينى خهلك و لىيچينهوهيان لهگهڵ دهكات لهسەر ئەو شتانهى ئەنجاميان داوه^(۱).

وتراوه: يهكهم كهس كه فيكرهى ئيرجائى دانا و قسهى تىداكرد، برىتييه له: موحهممهد حهسهنى كورپى موحهممهد كه ناسراوه به (ئيبين حهنيفهى كورپى عهلى كورپى ئەبو تاليب).

حەسەنى كورپى موحهممهدى كورپى حنيفه نامەى دەنووسى بۆ ولاتان و بانگەشەى دەكرد بۆ فيكرهى مورجىنايهتى، بهلام لهگهڵ ئەوهشدا ناوبراو كردهوى له ئيمانى پاش نهخست ههروهك ئەمه بۆچوونى ههنديكيانه، بهلكو وتويهتى: ئەنجامدانى پهرستشهكان و نهكردنى گوناوهكان بهشيك نيه له ئيمان و باوهر و به لاجوونى ئيمان لا ناچيوت.

ئيبين قتيبه وتويهتى: يهكهم كهس كه له شارى بهصرهدا فيكرهى مورجىنايهتى دانا (حهسانى كورپى بيلالى كورپى حاسى موزنى) بوو.

ههنديك وتويانه: كه يهكهم كهس فيكرهى مورجىنايهتى دانا (سهلت سهمان) بوو، كه سالى سهدهو پهنجاو دوو كۆچى دوايى كرد^(۲).

بهلگهى مورجىنهكان لهوى حوكم نادهن لهسەر ئەو كهسانهى تاوانى گهوره دهكهن، له ئوممهتى موحهممهد صلى الله عليه وسلم بهلكو حوكمى ئەوانه به خوا دەسپيرن، لىخوش بوون ياخود سزا بۆ ئەو كهسانه بريار نادهن و يهكلابى ناكهنهوه، ئەمانه:

(۱) فجر الإسلام ۲۷۹_ ۲۸۰. و سهيرى ئەمهش بکه: تاريخ المذاهب الإسلامية ۱۱۹.

(۲) خطط المقرئى ۳۵۰/۲. و ئەو بۆچوونهى پيى وايه حهسهنى كورپى موحهممهد يهكهم كهس بووه لهبارەى فيكرهى ئيرجاء قسهى كردوو له سهرچاوهيهدا هاتوو: شرح أصول الاعتقاد أهل السنة والجماعة ۲۹۰/۵ و ۲۸۹ له قتادهوه گيردراوتهوه كه وتويهتى: لهدواى شكست هيتانى (ئيبين ئەشهس) فيكرهى ئيرجاء هاته كايه. و سهيرى ئەمهش بکه: تاريخ الفرق الإسلامية للغرابي ۲۰.

أ_ ئەم فەرمايشتەى خوای پایەبەلند: ﴿وَأَخْرُوجُ مُرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ التوبة: ۱۰۶. واتە: (كەسانىكى تريش هەن "له جى ماوهكان" ئەنجامى كردهوهيان دوا خراوه بو فەرمانى خوا، يان سزايان دەدات ياخود تەوبەيان لى وەر دەگریت).

ب_ جوئانەوه بە پىچەوانەى پەيمان درۆيه و پىچەوانەى پەيمانى سزادان و هەرپەشەش لىخۆشبوون و لىبووردنە.

ئەگەر حوكمرانىك هەرپەشە و گورەشەى كرد له يەكئىك له ژيڤدەستەكانى بەوهى سزاي بدات، دواتر لىخۆشبوو و بەئىنەكەى شكاند، ئەوا حوكمرانەكە بە درۆزن نازمىردىت له لايەن عەرەبەكان، ئەم وتەيهى (عامرى كورى توفەيل)ى شاعىريان وهك بەلگە هيناو تەوه:

ولا يرهب ابن العم مني صولتي ولا إحتي من قوله المتهدد

واني إذ أوعدته ووعدته لمخلف ميعادي و منجز موعدتي

واتە: كورە مامم له تووندو تيزى من ناترسىت، هەرودها رپق و قينەى منيشلە ناست وتە هەرەشە ئاميزەكانى ئەودا هيچ نيبه، منيش ئەگەر پەيمانم پيدا ياخود هەرپەشەم لىكرد، ئەوا له هەرەشەكەم پاشگەز دەبەوهو پەيمانەكەشم دەبەمەسەر.

وتويانە: دروستە خوای گەورە بەئىنە هەرپەشە ئاميزەكەى كه له قورئاندا هاتوو بەشكىنىت و هيچ يەكئىك له گوناھبارە گەرەكانى موسلمانان سزا نەدات، هەرودها دروستيشە كه بەئەندازەى تاوان و گوناھيان سزايان بدات، بۆيه ئەمە بەخوا رادەسپيرين^(۱).

(۱) شرح الحور العين ۲۰۷. و سهيرى ئەمەش بکه: مقالات الإسلاميين ۱/۲۲۸.

پېر و دهسته کانس مورچینه:

مورچینه‌کان بۇ دوازده پېرو دهسته په‌رت بوون، ئەمه رای ئەشعەری^(۱)، مه‌ئتی^(۲)، ئەو نووسەرانه‌ی که له‌بارە‌ی تاقمه‌کان دهنووسن چەند دابه‌ش کردنیکی تریان هه‌یه، بۇ نمونه:

مورچینه سی تاقمن:

۱ _ برۆایان به‌ فیکره‌ی (ئیرجاء) هه‌بوو له‌ بابەتی ئیمان و باوهردا و برۆایان به‌ فیکره‌ی قه‌ده‌ریه‌ت (سه‌ریشک بوون له‌ کرداردا) هه‌بوو ئەمه‌ش له‌سه‌ر مه‌زه‌ه‌بی قه‌ده‌ری و موعتە‌زله‌کان، وه‌ک: غیلان، أبو شمرد، موحه‌مه‌دی کوری شه‌بیبی به‌صری و صالح قوبه‌.

۲ _ برۆایان به‌ (ئیرجاء) هه‌بوو له‌ بابەتی ئیمان و باوهردا، هه‌روه‌ها برۆایان به‌ جه‌بریەت هه‌بوو له‌ بابەتی کرداردا ئەمه‌ش به‌پێی مه‌زه‌ه‌بی (جه‌ه‌میە‌کان) که بریتی بوون له‌ شوینکه‌وتووی جه‌همی کوری سه‌فوان.

۳ _ برۆایان به‌ فیکره‌ی (ئیرجاء) ته‌واو هه‌بوو، برۆایان نه‌ به‌ جه‌بریەت نه‌ به‌ قه‌ده‌ریه‌ت نه‌یه، به‌لکو مورچینه‌ی پوختن. ئەمانه‌ش پینج پېرن: یونسیه؛ بریتین له‌ شوینکه‌وتووی یونسی کوری عه‌ونی نه‌مری. و غه‌سانیه؛ بریتین له‌ شوینکه‌وتووی غه‌سانی مورچینی. و تومنیه؛ بریتین له‌ شوینکه‌وتووی ئەبو موغازی تومنی. و سه‌وبانیه؛ بریتین له‌ شوینکه‌وتووی ئەبو سه‌وبانی مورچینی. و مریسیه؛ بریتین له‌ شوینکه‌وتووی بشری کوری غیاسی موریسی، که سالی ۲۱۸ ک مردوو^(۴).

(۱) مقالت الإسلاميين ۱/۲۱۳.

(۲) التنبيه والرد ۱۴۶.

(۳) الفرق بين الفرق ۲۰۲ والتبصير في الدين ۸۳. و نشوان له (شرح الحور العين ۲۵۷) نامازە‌ی کردوو ه بۇ دوو پېره‌که‌ی یه‌که‌م.

هەندىك كە خاوەنى بىر و بۆچوونى تايبەتن ئەوا ئىمامى (ئەبو حەنىفە)يان بە مورجئەى ئەهلى سوننە ژمار دوو، ھۆكارى ئەمەش ئەو بوو:

١ _ ئىمامى (ئەبو حەنىفە) دەيووت: ئيمان برىتییە لە دانپیدانان بە دل، زیادو كەم ناكات، بۆیە بەمەش واگومانیان برد كە ئىمامى ناوبراو كردهو پاش دەخات لە ئيمان، كەچى وانیه لەبەرئەوئەى كردهو گوۆشى زۆر ناسراو بوو.

٢ _ ئىمامى (ئەبو حەنىفە) ھەر لە سەرەتاوئەى راى پپچەوانەى قەدەرى و موعتەزىلەگان بوو، بەم پپەش موعتەزىلەگان و دەستەى (وعیدیه) لە خەوارىجەگان ناوى مورجئەيان لە ھەر كەسك دەنا كە راى پپچەوانەى ئەوان بووبا لە قەدەردا^(١).

شەھرستانى لە (الملل والنحل ١/١٣٧) باسى كردهو كە: مورجئە چوار بەشن: مورجئەى خەوارىج، مورجئەى قەدەرى، مورجئەى جەبرى، مورجئەى پوخت. ھەر و ھا باسى ھەر پپنج بەشى مورجئەى پوختى كردهو، بەلام پپرى عبیدیه؛ ھاوئەلانى (عبیدی مکتب)ى لە جياتى مریسەى باس كردهو، و (عبید مکتب) ژياننامەى لە (تہذیب التہذیب)دا باس كراو.

ئىيجى لە (المواقف و شرحه للسيد الشريف ٨/٣٩٦)دا باسى بەشەگانى مورجئەى پوختى كردهو وەك چۆن شەھرستانى دابەشى كردهو، بەلام عبید بە (عبید مکتب)ى تاييدا ھاوو، و لە: (الفرق الإسلاميه للكرمانى ٨١ _ ٨٦)دا ھەمان دابەشەكەى ایجى باسكراو.

رازی لە (اعتقادات فرق المسلمين ١٠٧)دا باسى بەشەگانى مورجئەى پوختى كردهو وەك دابەشەكەى بغدادى، بەلام (خالدیهى) لە جیگای (مریسە) ھیناوە.

مەقرىزى لە (الخطط ٢/٣٥٠) باسى كردهو كە مورجئە لە دواى ھەسەنى كورپى موھەممەدى كورپى حەنىفە بوون بە چوار بەش: مورجئەى خەوارىج، مورجئەى قەدەرى، مورجئەى جەبرى، مورجئەى صالحیه.

ھەر و ھا سفارینى لە (لوامع الأنوار البهية ١ / ٨٩) باسى كردهو كە شەش پپرن، كە بریتین لەمانە: یونسى، عبیدیه، غەسانیه، سەوبانى، تومنی، نەجاریه.

(١) الملل و النحل للشهرستاني ١/١٣٩. و نقله السيد الشريف في شرح المواقف ٨/٣٩٧ عن الأمدى. ونقله أبو زهرة عن الشهرستاني في تاريخ المذاهب الإسلامية ١٢٢. وانظر تعليق محمد محيي الدين عبد الحميد على

جا ئه‌وه‌ی بلیت ئیمامی (ئهبو حه‌نیفه) مورجیئیه^(۱)، مانای زمانه‌وانی وشه‌ی (ارجاء)ی وهرگرتوو، که بریتیه له دواخستن، چونکه ئیمامی ناوبراو کرده‌وه‌ی له ئیمان دواخت، نه‌ک

المقالات الإسلامیین ۱/ ۲۱۹_ ۲۲۰. وانظر قول بعض من أسند الإرجاء إلى الإمام أبي حنیفة فی شرح أصول الإعتقاد أهل السنة والجماعة ۵/ ۲۸۴.

له: (المواقف و شرحه للسید الشریف ۸/ ۳۹۷) هاتوو: (غهسانی مورجیئی فیکره‌ی مورجیئیته‌ی له ئهبو حه‌نیفه‌ی ده‌گواسته‌وه‌و به یه‌کێک له مورجیئیه‌کانی دادنا، ئه‌مه‌ش درۆ هه‌لبه‌ستنه‌ بو‌ی، چونکه غه‌سان ویستویه‌تی مه‌زه‌به‌ی خو‌ی بره‌و پێببات به‌هۆی به‌ده‌سته‌ینانی پشتیوانی که‌سیکی ناودار).

() تعليق محمد محیی الدین عبدالحمید، و تیایدا هاتوو: دوو تاقم وشه‌ی ئیرجائیان بو (ئهبو حه‌نیفه) به‌کاره‌یناوه:

یه‌که‌میان: هه‌ندیک له فهرمووده‌ناسان: چونکه (ئهبو حه‌نیفه) رای جیاوازه له‌گه‌ل ئه‌واندا له دیاریکردنی واتای ئیمان، چونکه فهرمووده‌ناسان ئیمان به‌ سی بنه‌مای پیکهاتوو داده‌نین، که بریتین له: دانپێدانان به‌ دل، دهرپڕین به‌ زمان، ئه‌نجامدانی به‌ ئه‌ندامه‌کان. که‌چی (ئهبو حه‌نیفه) ئیمانی کورت هه‌لیناوه له بنه‌مای یه‌که‌مدا که بریتیه له (دانپێدانان)، بۆیه ناویان نا مورجیئیه، به‌و واتایه‌ی که کرده‌وه‌ی پاش خست له پله‌ی ئیماندا.

دووه‌میان: زۆربه‌ی موعته‌زیله‌کان، چونکه (ئهبو حه‌نیفه) رای جیاوازه له‌گه‌ل ئه‌وان سه‌بارت به‌و ئیمانداره‌ی گونا‌هی گه‌وره‌ ده‌کات، چونکه موعته‌زیله‌کان به‌بی دوودلی بریار دده‌ن له‌سه‌ر ئه‌نجامداری گونا‌هی گه‌وره‌ به‌وه‌ی هه‌تا هه‌تا له دۆزه‌خدا ده‌مینێته‌وه. به‌لام (ئهبو حه‌نیفه) هه‌یج هوکمه‌یک یه‌کلایی ناکاته‌وه، به‌لکو ده‌لێت: ئه‌مه‌ خوای گه‌وره‌ یه‌کلایی ده‌کاته‌وه، بۆیه ناویان لێنا مورجیئیه، چونکه هوکمدان له‌سه‌ر ئه‌و جووره‌ که‌سانه‌ی دواخت و به‌بی دوودلی دانی به‌وه‌دا نه‌نا که سزا دده‌رێت.

شیخ زه‌فه‌ر ته‌هانوی له: (قواعد علوم الحدیث ۲۳۳_ ۲۳۵) وه‌ک ڕوونکردنه‌وه‌یه‌ک له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له (ئیبین حه‌جهر)ه‌وه‌ هه‌یناویه‌تی له پێشه‌کی کتیبی (الفتح) وتویه‌تی: (شتیکی شاروه‌ نییه که دواکه‌وتن له دهرکردنی بریاری ئه‌وه‌ی کامه تاقم راستی پیکه‌وه، له‌وانه‌ی جه‌نگیان له‌گه‌ل یه‌کتر کرد، له دوا‌ی خه‌لافه‌تی عوسمانی به‌هه‌یج شێوه‌یه‌ک گو‌مرا‌پی فری به‌سه‌ریه‌وه‌ نییه، به‌لکو سویند به‌خوا ئه‌مه‌ خو‌پا‌رێزی و دووربینیه، بی دهنگ بوون له ناست ئه‌وه‌ی له نیوان هاوه‌لان ڕوویدا زۆر چاکتره له قسه‌ تیدا کردنی، جا هه‌ر که‌سیک مورجیئیه‌ی بو به‌کاره‌ینرا مانای وانیه له ئایینه‌که‌یدا تۆمه‌تباره‌و له سوننه‌ت دهرچوو، به‌لکو پێویسته حال و بارودۆخی ئه‌و که‌سه به‌شکی‌نریت، جا ئه‌گه‌ر دواخستنی بریاری یه‌کلاییکردنه‌وه‌که‌ی له‌باره‌ی بابه‌تی هاوه‌لان بی‌ت ئه‌وانه‌ی جه‌نگیان له‌گه‌ل یه‌کتر کرد _ و ئه‌م بریاره به‌خوا به‌سپێریت، ئه‌وا ئه‌و که‌سه له ئه‌هلی سوننه‌یه و به‌بی دوودلی له پارێزگاران. جا ئه‌وه‌ش که کرده‌وه‌ پاش ده‌خات له ئیمان و ده‌لێت گونا‌ه زبانی نییه، ئه‌وا ئه‌و که‌سه تۆمه‌تبار ده‌کریت له ئایینه‌که‌یدا). پاشان وته‌ی (ته‌فتازنی) له (شرح المقاصد) و (ئیبین

مانای نهریتی ئەم زاراوهیهی مەبەست بێت لە زانستی کەلامدا، جا لەرئەوهی (ئەبو حەنیفە) یەکیکە لەوانەیی کە دەلیت نابیت سزا بۆ هیچ کەسێک یەکلایی بکریتەوه بەئکو دەبیت بە خوا بسپێردریت، جا ئەگەر خۆی گەوره ویستی لێی خۆش دەبیت و ئەگەر بیشیهوویت سزای دەدات، ئەمە (ئیرجائە) بەو مانایەیی کە یەکلاییکردنەوهکە دواوەخات و بریار بە سزا یاخود پاداشت بۆ هیچ کەس دەرناکات، بەراستی ئەمەیه مەزەهەبی پەیرەوانی راستی^(۱).

جا دواخستنی کردەوه بەوهی لە بنەما رەسەنەکانی ئیمان بێت ئەمە سوننەتە، بەلام ئەو (ئیرجاء)ی بە بیدعە دادەنریت ئەوهیه کە بلیت: گوناھ لەگەڵ ئیماندا هیچ زیانیکی نییه. هاوئانمان پاکن لە وینەیی ئەم بۆچوونانە^(۲).

پاو بۆچوونەکانیان:

۱ _ ئیمان تەنها بریتییه لە دانپێدان بەدل، کردەوهی رووکەش و دیارەکان بەشیک نین لە ئیمان. جا ئەوهی باوەر بەخوای پێغمەبەرەکەیی بێنیت و گوناھی گەوره بکات و فەرزهکان فەرامۆش بکات ئەوا ئەو کەسە باوەردارە.

حەجەری مەکی) لە (فصل السابع والثلاثين من كتابه الخيرات الحسان) و آمدی، هیناوهو دواتر وتویهتی: (دەلیم: بەکارهینانی نازناوی ئیرجاء لەلایەن فەرموودەناسانەوه بۆ ئەوانەیی برۆیان بە زیادو کەم کردنی ئیمان نیه و دەلین کردەوه ناچیتە ناو حەقیقەتی ئیمان زۆر زۆر، لە راستیدا ئەمە توانج نیه و ناشاردریتەوه لە بلیمەتەکانی شەرعیەت، راجیاییهکە لەمبارەوه تەنها لە دەربرپندایه، هەرۆک زانا لیکۆلەرانی پێشین و پاشین ئەم دەرەنجامەیان دەستخستوه).

لەبارەیی ئیرجائەوه برۆانە: الرفع والتكميل للكنوي ٣٥٢ و لاپەرەکانی دواتری، و تعلیق الشیخ عبدالفتاح أبو غدة علی کتاب قواعد فی علوم الحدیث ٢٣٥ _ ٢٣٩.

(۱) شرح المقاصد للتفتازاني ١٥٦/٥ ونقله التهانوي في قواعد الحدیث ٣٣٤. نسفی له: (تبصرة الأدلة ٧٦٦/٢) دا وتویهتی: (ئەبو حەنیفە _ رەحمەتی خۆی لیبیت _ بە مورجینە ناو دەبرا چونکە چارەنووسی ئەنجامدەری گوناھی گەورهی دەسپارد بە خوا. ئیرجائیش واتە دواخستن).

(۲) تانیب الخطیب للکوثری ٢٨١ ونقله عنه التهانوي في قواعد فی علوم الحدیث ٢٣٨.

هەندىك له مورجىئەگان زۆرتر زىادەردەويان کرد و وتیان: (ئىمان برىتییە له برابوون بە دل ئەگەر بە زمان کوفرىش دەربېریت و بت بپەرستیت یاخود پابەندبیت بە جولهکایەتى و نەصرانیەت له ولاتى ئىسلامدا و خاچ بپەرستیت و بیروباوەرى سى کۆچکەیی "التثلث" رابگەپەنیت له ولاتى ئىسلامدا و لەسەر ئەمەش بمریت، ئەو کەسە ئىمانى تەواوى هەیه لەلایەن خۆى بالادەست و خاوەن شکۆ، خۆشەویستى خۆى گەورەیه و بە هەشتیه).

ئەوان کافریتی نەصرانى و جولهکەگان یەکلا ناکەنەوه، چونکە شوینی ئىمان برىتییە له دل، تەنها خۆى گەوره زانایە بە دل، ئەمەش سەردەکیشیت بۆ ئەوهى کە مامەلەى ناشتی ئامیز لەگەڵ هەموو خەلکیدا بکریت^(۱).

(۱) فجر الإسلام ۲۸۱ ونقل قول الغلاة بعض المرجئة عن ابن حزم، ونقله أبو زهرة في تاريخ المذاهب الإسلامية ۱۲۰ عن الفصل لابن حزم في الفصل ۷/۷۳.

سابت قوتنەى شاعیر: مورجیانیەتى لى زانراوتەوه، ناوبراو له چامەکەیدا وتویەتى کە (ئەحمەد ئەمین) له (فجر الإسلام ۲۸۲) له (کتاب الأغاني لأبي الفرج الأصبهاني) نەقلی کردوو:

المسلمون على الإسلام كلهمو والمشركون استووا في دينهم قندا

واتە: موسلمانان هەموویان لەسەر ئىسلام و هاوبەشدانەرانیش له قەبارەى ئایینەکانیاندا وەك یەکن.

جا (مەلتى) له (التنبيه والرد ۱۴۶) وتویەتى: (له ناو مورجیئەگاندا هەیه دەلیت: هەر کەسیک شایەتمانی بەراست هیئا، ئەوا دەجیتە بەهەشتەوه، ئەگەر هەر کارو کردەویەکیش بکات، هەر وەك ئەگەر کابرا هاوبەشدانەر بوو کارە چاکەکانى نابنە مایەى سوود بۆى، هەر وەك ئەگەر کابرا خواپەیهگەر و یەکتاناس بوو کارە خراپەکانى نابنە مایەى زیان بۆى. گومانیان وابوو کە کابرا هەرچەندە گوناھى گەوره بکات و فەرزدەگان فەرامۆش بکات تاوانى مەزن پىشەى بیّت ئەوا هەر ناچیتە دۆزەخەوه). و (مەلتى) چەند رەتدانەویەکی لەسەر ئەم بۆچوونە هیئاوه.

هەر وەها له (۱۴۹) وتویەتى: (هەشیانە وتویەتى: ئىمان برىتییە له: بەدل ناسین، بە زمان دەربیرین و کردەوهى ئەندامەگان ناچنە ناو چوارچۆهى ئىمانەوه، جا هەر کەسیک خۆى بەدلئى ناسى بەوهى کە خۆى گەوره وینەى نییە، جا ئەو کەسە ئىماندارو بروادارە ئەگەرچى نوێژ رووهو خۆرەلآت یاخود خۆرناوا بکات و پشیتینک له ناوقەدى بپەستیت).

سابت قوتنەى شاعیر ئەوهى خستوووتەر وو: کە گوناھ هەرچەند گەوره بیّت هەر نابیتە هۆى لاجوونى

ئىمان، دەلیت:

هەندىك له مورجیئەكان دەلێن: هەر كەسێك بلیت، هیچ خۆیەك نییە بە حەق جگە له "الله" و موحەممەد پەيامبەر و نێردراوی خۆیە، ئەو شتە حەرام بکات كە خوا حەرامی کردوو، ئەوەش حەلال بکات كە خوا حەلالی کردوو، ئەگەر مرد دەچیتە بەهەشتەو، ئەگەرچی زینا و دزی کردبیت و یەکیکیشی کوشتبیت و مەیی خواردبیتەو و نافرەتی پاکیشی تاوانبار کردبیت و نوێژی نەکردبیت و زەکاتی نەدابیت و پۆزوی نەگرتبیت، ئەگەر شایەتمان بێنیت و دانی پێدابنیت ئەوا چاوەروانی تەوبەى لێدەکریت، بەمەش ئەنجامدانی تاوانە گەورەکان و فەرامۆش کردنی فەرزەکان و کردنی خراپەکاری زیانی بۆ نابیت.

ئەگەر ئەم کارانەى ناوبراوی کرد و بەحەتائیشی زانی لەو کاتەدا بۆ باوەردو هاوبەشی بۆ خوا بپاراداو و خۆی لە ئیمان دارنیووە یەکیکە لە دۆزەخییەکان، بەم بەلگانە:

أ_ ئەم فەرمايشتهى خۆی گەورە: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ النساء: ٤٨ و ١١٦. واتە: (بەراستی خوا خۆش نابیت ئەگەر هاوێلى بۆ بپار بدریت، بێجگە لەو لە هەر گوناھێکی تر بیهوێت خۆش دەبیت). وتیان کافر بەتھا لێخۆش بوونی بۆ نیە، گوناھەکانی خوار کوفر ئەوا خاوەنەکانیان لێخۆش بوونیان بۆ هەیه.

ب_ ئەم فەرمايشتهى پێغەمبەر (ﷺ): (من قال لا إله إلا الله دخل الجنة، وإن زنى و إن سرق وقتل)^(١) واتە: هەر كەسێك بلیت هیچ خۆیەك نییە بە هەق جگە له "الله" ئەوا دەچیتە بەهەشت، ئەگەر زینا و دزی کردبیت و یەکیکیشی کوشتبیت.

ولا أرى أن ذنبا بالغ أحدا م الناس شركا إذا ما وحدوا الصمدا

واتە: پێم وانیە كە هیچ گوناھێك هەبیت كە خاوەنەكەى بباتە خانەى هاوبەشدا نەو مادام ئەو گوناھبارە خۆی بۆ نیازی جیگای نیاز بە تاك و تەنھا دابنیت.
فجر الإسلام ٢٨٢ عن كتاب الأغاني لأبي الفرج الأصبهاني.
(١) التنبيه والرد ٤٣، وسهيري ١٤٦ بكه.

سەرجهم مورجیئەکان دەلێن: هیچ یەكێك نییه له كافرەكان بپروای بەخوای گەوره
هەبێت^(١).

زۆربەى مورجیئەكان هیچ یەكێك له تەئویلكارەكان تەكفیر ناكەن، تەنها كەسێك تەكفیر
دەكەن كە ئوممەت كۆك بێت لەسەر تەكفیر كردنى^(٢).

تاقمەكانى تر بەرپەرچى مورجیئەكانیان داووتەوه، تەنانەت ئىمامى زەیدى كورپى عەلى
كورپى حوسەین (پەزای خوایان لیبیت) وتویهتى: (خۆم بەرى دەكەم له مورجیئەكان كە
لێخۆشبوونی خوایان دەرخواردی لاسارەكاندا)^(٣).

٢_ ئیمان زیاد و كەم ناكات. و ئیمان و باوەرپى فریشتەكان و پێغەمبەران و ئوممەتەكان و
زانایان و خانەدانەكانى خەلكى و نەزانەكانیان یەك شتە، هیچ شتێك لەسەر بنەپەرت و ئەصلی
شتێكى تر زیاد ناكات^(٤).

هەندىكیان وتویانه: ئىمانى ناوبراوان جیگیرە هەمیشە، زیاد ناكات، ئەگەرچى كارى
چاكەى زۆر گەوره بكات و پارێزكار بێت و قەدەغەكراوهكان فەرامۆش بكات و حەجى مالى
خوا بكات و بەردەوام نوێژ بكات و رۆژوو بگریت.

له (الجامع الصغير للسيوطي ٥٣٦) هاتوو: (هەر كەسێك بە دلسۆزى بلیت هیچ خوايهك نییه بەحەق
جگە له "الله" ئەوا دەچیتە بەهەشت)، رواه البزار عن أبى سعيد، و صححه السيوطي.

(١) مقالات الإسلاميين ١/٢٢٢.

(٢) مقالات الإسلاميين ١/٢٢٥. سەیری راجیایی بکە لەم بارەوه ٢٣٢.

(٣) تاریخ المذاهب الإسلامية ١٢٢. و سەیری ئەمەش بکە: فجر الإسلام ٢٩٣.

(٤) التنبيه والرد ٤٣. ئەمە رای غیلانییه. / الفرق بين الفرق ٢٠٧، غەسانی مورجیئى وتویهتى: ئیمان زیاد
دەبێت بەئام كەم ناكات. / الفرق بين الفرق ٢٠٣ والملل والنحل للشهرستاني ١/١٣٩.

ئیمان کهم ناکات، ئەگەرچی کاری خراپە و تاوانی گەورە بکات و بە ئاشکرا شتە
قەدەغەگراوەکان ئەنجام بدات و نوێژو پۆژوو و حەج هەر نەکات^(۱).

۳ _ نابیت خوینی هیچ موسلمانیک برژینریت، تەنھا بەمەبەستی بەرگری کردن لە خود
نەبیت، وتویانە: ئەگەر شتەکان ئالۆز بوون، هەر تاقمیک تاقمەکە ی تری بەهوی کردووەکانی
تەکفیر بکات، ئەوا ئیمە بەخوا دەیان سپیرین، کە لە دوارپۆژدا خۆی دادگایی ئەوان دەکات
لەسەر ئەو شتە ی ئەوان راچیاییان لەسەر هەبوو.

سەبارەت بە ستەمی ئاشکراو کردووە دیارەکان، ئەوا حوکمی خۆمان بە راشکاوانە لەسەری
دەردەبەڕین و راست و هەلەیان دەست نیشان دەکەین، خەوارێجەکان هەلەیان کرد کە تەکفیری
عەلی و عوسمانیان کرد، چونکە ناوبراوان دوو بەندە ی خۆان کە لەو تە ی خۆیان ناسیو
هاوبەشیان بۆ بڕیار نەداو، سەرباری ئەو ی کە ئالۆزییە ک هەبوو لە نیوانیاندا، کە چی ئەمە
نەبوو تە هۆی دەرچوونیان لە ئیمان و ئیمەش بەخۆیان دەسپیرین کە خوا خۆی ئەندازە ی
کارەکانیان دەکات و پاداشتیان دەداتەو بەپێی کردووەکانیان.

ئەمە ئەو یە کە (سابت قوتنە) ی شاعیر لە چامەکەیدا وتویەتی^(۲).

(۱) التنبیه والرد ۱۵۴ هەندئ بۆچوونی تری لە دەستەکانی ئەوانی گێراو تەو.

(۲) فجر الإسلام ۲۸۲ و چامەکە ی (ثابت القطنە) ی لە کتییی (الأغانی لأبی الفرج الأصفهانی) دا هیناوه، نمونە:

يا هند فاستمعي إن سيرتنا أن نعبد الله لم نشارك به أحدا
نرجي الأمور إذا كانت مشبهة و نصدق القول فيمن جار أو عندا
لا نسفك الدم إلا أن يراد بنا سفك الدماء طريقا واحدا جددا
من يتق لله في الدنيا فإن له أجر التقى إذا وفى الحساب غذا
كل الخوارج مخط في مقالته ولو تعبد فيما قال واجتهدا
أما علي و عثمان فإنهما عبادان لم يشركا بالله مذ عبدا
وكان بينهما شغب وقد شهدا شق العصى وبعين الله ما شهدا
يجزي عليا و عثمانا بسعيهما ولست أدري أية وردا

قەدەرىيەكان

قەدەرىيەكان: تاقمىكىن بىرپايان بە قەدەر ھەيە، واتە: كىرەۋەى بەندەكان دەدەنە پال
قەدەرەكانيان^(۱)، بەۋەى بەندەكان خۇيان كىرەۋەكانيان بەدەدەھىنن و ھەلى دەبىژىرن و
قەدەرى خۇيان دەستىنىشان دەكەن.

سەرچاۋەسى پابۇچۇۋنەكانيان

لەم بارەۋە پاجىيائىان ھەيە و بۇ دوو بۇچۇۋن دابەش بوون:

۱) _ سەرچاۋەكەى دەرەكەيە، لەبەر ئەۋەى قەدەرىيەكان ئەم فىكرەيەيان ۋەرگرتوۋە لە
نەصرانى و فەلسەفى رۇمانى، باسكراۋە كە بابەتى خواناسى (لاھوت) و فەلسەفەيان لە

الله يعلم ماذا يحضران به وكل عبد سليقى الله منفردا

ۋاتە: ئەى (ھىند) گوڭبىگرە پىچكەكەمان بىرىتىيە لەۋەى خوا بىپەرستىن و ھاۋبەشى بۇ بىرپار نەدەين.
شتىك كە ئالۇز بىت بەخۋاى دەسپىرىن و ۋتەى ئەۋەش بەپراست دادەنىين كە لادەدات و سەرکەشە. خۋىنى
ھىچ يەكك ناپىژىن مەگەر مەبەستى كۋشتنى ئىمە بىت و ھەۋلى ئەۋە بدات. كەسىك لە دونيادا لە
خۋابترسىت ئەۋا لە دۋارۇژدا پاداشت ۋەردەگرىتەۋە ئەگەر بە تەۋاۋى خۇى بۇ سبەينى ئامادە كىردىت.
خەۋارىجەكان لە بۇچۇۋنەكانياندا ھەئەن ئەگەرچى زۇر خوا بىپەرستىن بەپىي بۇچۇۋنەكەى خۇيان. عەلى و
عوسمان دوو بەندەى خوان لەۋەتەى خۋايان پەرستوۋە ھاۋبەشيان بۇ خوا بىرپار نەداۋە. لە نىۋان ھەر
دوۋكىاندا ئالۇزى ھەبوۋە و بەچاۋى خۇيان بىنيان كە موسلمانان رىزپەرت بوون و بە تىرۋانىنى خۋايى بۇ
ئەمەيان نەروانى. عەلى و عوسمان پاداشت بە ئەندازەى كۋششەكەيان ۋەردەگىرنەۋە بەپراستى من نازانم ھەئەكە
ھى كام لايە. خۋاى گەۋرە دەزانىت چى لەگەل خۇياندا دەھىنن و ھەر بەندەيەكەش بەتەنھا دەگەرپتەۋە لاي
خۋاى پەرۋەردگار.

(۱) تفسیر القدر للسید الشریف فی شرح المواقیف ۳۷۸/۸. و اشعري له: الإبانة ۱۹۷ بەمشىۋەيە پىناسەى
كىردوۋە: (قەدەرى ئەۋ كەسەيە كە قەدەر دەداتە پال خۇى نەۋەك خۋاى خۇى، ھەرۋەھا بىرۋاى ۋايە خۇى
ئەندازەۋە قەدەرى كىرەۋەكانى دىارى دەكات نەۋەك بەدەيەنەرەكەى، قەدەر لە زمانىشدا ھەمان ۋاتى ھەيە).

كتیبه‌کانی یوحه‌نای دیمه‌شقی وەرگرتوو، ئەمە بۆچوونی هەندیك رۆژه‌ئاتناسان و جگه‌له‌وانیشه^(۱).

۲ _ سەرچاوه‌که‌ی ناوه‌خۆییه، که بریتییە له تێرمان و وردبوونه‌وه له هەندیك له ده‌قه‌کانی قورئانی پیرۆزو سوننه‌تی به‌پێز.

له رۆکه‌شی هەندیك نایه‌تدا فیکری جه‌بری به‌ده‌رده‌که‌ویت، وه‌ک:

ئەم فەرمايشته‌ی په‌روه‌ردگار: ﴿ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴾ هود: ۳۴. واته: ("وادياره" نامۆزگاریی و دئسۆزیم سوودتان پیناگه‌یه‌نی‌ت ئەگه‌رچی به‌هویت به‌رده‌وامیشبم له‌سه‌ر نامۆزگاریتان، ئەگه‌ر خوا بیه‌ویت سه‌رگه‌ردانتان بکات ئەوه ئەو زاته په‌روه‌ردگارتانه و هه‌ر بۆ لای ئەویش ده‌برینه‌وه).

ئەم فەرمايشته‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که (جابر) گێراویه‌تی‌ه‌وه: (لا یؤمن عبد حتی یؤمن بالقدر خیره وشره، وحتی یعلم أن ما أصابه لم یکن لیخطنه، وما أحطنه لم یکن لیصیه) واته: هیچ به‌نده‌یه‌ک نابێته باوه‌ردار تا بپروا به‌خێرو شه‌ری قه‌ده‌ر نه‌هینیت، تا بزانی‌ت ئەو شته‌ی که تیایدا راستی پێکاوه هه‌رگیز هه‌له‌ی تیدا نه‌ده‌کرد، ئەوه‌ش که تیایدا به‌هه‌له‌چوو هه‌رگیز تیایدا راستی نه‌ده‌پێکا.

() الفرق الإسلامية في بلاد الشام ۲۷ ناماژه‌ی کردوو به‌: سیل، کارل بروکلمان، غوردیه، واولیری، فلیب حتی، أسد رستم. غرابی هه‌مان بۆچوونی په‌سه‌ند کردوو له: تاریخ الفرق الإسلامية ۳۶.

یوحه‌نای دیمه‌شقی بریتییە له سەرچوونی کورپی مهنصوری رۆمی، یه‌کیك بووه له خزمه‌تکاره‌کانی معاویه‌ی کورپی ئەبو سوفیان، ناوبراو سه‌ره‌رشتی کردنی خانە‌ی باجی گرتە دەست بۆ معاویه و یه‌زیدی کورپه‌که‌ی و بۆ مه‌روانی کورپی چه‌که‌م و عه‌بدووله‌لکیی کورپی مه‌روان و له‌سه‌رده‌می عه‌بدووله‌لکیدا کۆچی دوایی کرد./ الفرق الإسلامية في بلاد الشام ۲۷_ ۲۸.

له قورئانی پیرۆزدا چەندین ئایەت هەن که له پووکهشدا وادەردەکهون که مرۆف سەرپشکه
و بەرپرسیشه له کردەوهکانی، وهک:

ئەم فەرمايشتهی خوای گەوره: ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ الکهف: ۲۹. واتە: (جا
ئەوهی دەیهوئیت با باوهر بهینئیت و ئەوهی دەیهوئیت با کافرو بی باوهر بیئیت).

ئەم تەرزە بیرگردنەوهیه لەم دەقانه سەری کیشاوه بۆ دەرکهوتنی ئەو کیشهیه و مشتومر
لەسەری. ئەمه وتهی (ئهحمەد ئەمین)^(۱).

هۆکاری ناوانی قەدەرییهکان بەم ناوه:

قەدەرییهکان دەدرینه پال قەدەر. هۆکاری ئەم درانه پالەش ئەوهیه که سەرباری ئەوهی
ئەوان دەئین قەدەر نییه (بهواتای زانست و ئەندازەگیری) و قەدەر نادەینه پال خوا، لەبەر ئەم
هۆکارانه:

۱ _ ئەوان کاتیگ قەدەریان ئەدایه پال خوا ئەوا دایانه پال بەندەکان، بەمەش هەموو
شتیکیان دایه پال ویستی سەربەخۆی مرۆف دوور لەویستی خوا، وهک ئەوهی قەردەرییهکان
دەسه‌ئاتیکیان دایه مرۆف که زالبیت بەسەر قەدەریشدا.

جا (مەعبدی جیهەنی) که سەرکردەیانە بەرپەرچی ئەوانەهی داووتەوه که هۆکار بۆ
گوناهەکانیان دیننەوه به قەدەر به وتهی: (لا قدر والأمر أنف) قەدەر بوونی نییه بەلکو
شتهکان هاکه‌زایین. واتە: دووبارە زانیاری و زانستی نوێبەدەست دینئیت لەبارەهی کارو

(۱) فجر الإسلام ۲۸۳_ ۲۸۴. ونقله حسین عطوان ۲۹، سەرچاوهی پیشوو.

بارودوخه‌کان به‌مه‌ش پېووستی به ویستی نوئ هه‌یه. به‌مه‌ش نکۆلی کرد له بوونی ویست و زانستی له‌میژینه و بئ سهره‌تا تا کرده‌وهی مروّف دهریجیت له چوارچیوهی توانای خوایی^(۱).

۲_ قه‌ده‌رییه‌کان، دراونه‌ته پال دژه‌که‌یان، چونکه ده‌کریت شتیک به دژه‌که‌ی ناوینریت^(۲)، وه‌ک ناوانی که‌سی کویر به بینهر، جا قه‌ده‌رییه‌کان دراونه‌ته پال قه‌ده‌ر له کاتی‌کدا ئه‌وان نکۆلی ده‌که‌ن له بوونی قه‌ده‌ر.

پیاوه قه‌ده‌رییه‌کان

له ئه‌وه‌زاعی گێر‌دراوه‌ته‌وه: یه‌که‌م که‌س که له باب‌ه‌تی قه‌ده‌ر دواوه پیاویک بووه له عێراق، پئی ده‌وتریت: سوسن، پێشتر نه‌صرانی بوو و بووه موسلمان دووباره بووه‌وه به نه‌صرانی، جا

(۱) تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۱۰_ ۱۱۱.

له سه‌حیحی مسلم سهره‌تای به‌شی ئیمان هاتوو: (له ئیبن بریده‌وه هاتوو که له یحیای کورپی مه‌عمه‌ری گێر‌دراوه‌ته‌وه، وتویه‌تی: یه‌که‌م که‌س که باب‌ه‌تی قه‌ده‌ریه‌تی وروژاند له به‌صره‌بوو به‌ناوی معبدی جهنی، من و حمیدی کورپی الحمیری به مه‌به‌ستی حه‌ج یان عومه‌ره چووین، وتمان: ئه‌گه‌ر به یه‌کیک له هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بگه‌یشتی‌نایه و پرسیارمان لێ‌بک‌ردایه له‌باره‌ی بۆ‌چوونی قه‌ده‌رییه‌کان له‌باره‌ی قه‌ده‌ره‌وه، له ناو مزگه‌وت "عه‌بدو‌لای کورپی عومه‌ری خه‌تتاب"، خۆم و هاوه‌له‌که‌م هه‌ریه‌که‌ چوونه لا ته‌نیشتیکی و واگومانم برد که هاوه‌له‌که‌مان منی راسپارد بۆ قسه‌ کردن، منیش وتم: باوکی عه‌بدو‌رحه‌مان هه‌ندیک خه‌لکی له‌لای ئیمه‌ ده‌رکه‌وتوون قورئان ده‌خوینن و زانستیان پئی نییه، باسی حال و بائی ئه‌وانی کرد، بر‌وایان وایه قه‌ده‌ر بوونی نییه و کاروبارو بارودوخه‌کان هاگه‌زایین. وتی: ئه‌گه‌ر به‌وانه گه‌یشتیت پێیان رابگه‌یه‌نه که‌من لێیان به‌ریم و ئه‌وانیش له‌من به‌رین. سویند به‌و زاته‌ی "عه‌بدو‌لای کورپی عومه‌ر" سویندی پێده‌خوات، ئه‌گه‌ر هه‌ر یه‌کیکیان به ئه‌ندازه‌ی کێوی ئو‌خود زێر بیه‌خشیت، خوای گه‌وره هه‌یچیان لئ وه‌رناگریت، دواتر وتی: ابن عمر بۆی گێر‌امه‌وه.. و فه‌رموو‌ده‌که‌ی جبریلی هه‌یناوه که له‌باره‌ی ئیمان و ئیسلام و ئیحسانه، و تیایدا هاتوو: که بر‌وا بئینیت به قه‌ده‌ر به خێرو شه‌ریه‌وه.

(۲) تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۱۱.

مهعبه‌دی جهه‌نی) فیکره‌ی قه‌ده‌ری له‌ناوبراو وهرگرتوووه غه‌یلانیس له مه‌عبه‌ده‌وه وهریگرتوووه^(۱).

معبد یه‌که‌م که‌س بوو له شاری به‌صره^(۲) که له باره‌ی بابه‌تی قه‌ده‌ر^(۳) دوا. ناوبراو یه‌کیکه له شوینکه‌وتوووان (التابعین)^(۴)، باوهرپیکراوه له فهرمووده‌دا^(۵)، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا

(۱) تهذیب الکمال ۱۶۹/۷ و تهذیب التهذیب ۱۱۶/۴. و نحوه ما ذکره ابن نباتة في سرح العيون ۲۹۰. و نقله عن ابن نباتة كل من: أحمد أمين في فجر الإسلام ۲۸۵ و محمد أبو زهرة في تأريخ المذاهب الإسلامية ۱۱۱. موزی له (تهذیب الکمال) وتویه‌تی: (مه‌عبه‌دی جهه‌نی به‌صری، ده‌وتریت: کورپی عه‌بدو‌لکه‌ریمی جهه‌نییه، ده‌شوتریت: کورپی "عه‌بدو‌لای کورپی عویمره، هه‌روه‌ها ده‌وتریت: کورپی خالیده. رای پاست ئه‌وه‌یه نه‌دریته پال هیج یه‌کیک له‌مانه).

(۲) تهذیب الکمال، سه‌رجاوه‌ی پی‌شو، له‌ه‌ا بی‌حاتم، وکذا تهذیب التهذیب، وتقريب التهذیب، والکاشف، سه‌رجاوه‌کانی پی‌شو.

له صحیح مسلم، اول کتاب الإیمان: عن یحیی بن یعمر) هاتوووه: که یه‌که‌م که‌س له شاری به‌صره، ده‌رباره‌ی بابه‌تی قه‌ده‌ر دوا، معبد الجهه‌نی بوو.

(۳) فجر تهذیب الکمال، سه‌رجاوه‌ی پی‌شو، وفیه: هو قول أبي حاتم وأبي زرعة الغساني. وفي هامش المزي: عن البخاري في الضعفاء الصغرى وابن حبان في المجروحين، والذهبي في الميزان. وزاد ابن حجر في تهذیب التهذیب ۱۱۶/۴_۱۱۷ عن الدارقطني. وتقريب التهذیب ۵۳۹ والذهبي: الکاشف ۲/۲۷۹ والمعارف لابن قتيبة ۴۸۴ في ترجمة غيلان. ونسبه إلى القدرية: ابن قتيبة أيضا في المعارف ۵۴۷ و ۶۲۵.

(۴) تهذیب الکمال، سه‌رجاوه‌ی پی‌شو، له: ابن سعد، وکذا في تهذیب التهذیب، سه‌رجاوه‌ی پی‌شو، له: ابن سعد وعجلي.

(۵) تهذیب الکمال، سه‌رجاوه‌ی پی‌شو، و تیایدا هاتوووه: ابن معین به باوهرپیکراوی داناوه. و ئه‌بو حاتم وتویه‌تی: له فهرمووده‌دا پاستگو بوو. و ئیین حه‌جه‌ر له: (تهذیب التهذیب ۱۱۷/۴) دا وتویه‌تی: عیجلی وتویه‌تی: باوهرپیکراوه به درؤ تۆمه‌تبار نه‌کراوه. و له: (تقريب التهذیب ۵۳۹) دا هاتوووه: پاستگو‌یه‌کی بی‌ده‌جیه. و زه‌ه‌بی له: (الکاشف ۲/۲۷۹) دا وتویه‌تی: پاستگو‌یه.

سەرگرده بوو له بابەتی قەدەردا^(۱)، زانایان لەبارەیدا ھۆشداریان داوہ^(۲). عەبدولەلیکی کورپی مەرپوان لە ساڵی ۸۰ک لە دیمەشقی کوشتی^(۳).

باوکی غەیلانی دیمەشقی^(۴) خزمەتکاری عوسمانی کورپی عەفغان بووہ^(۵).

فیکرەیی قەدەرییەتی لە (مەعبەدی جەھەنی) وەرگرتووہ، ھەرۆک کەمیک پێش ئیستا خستمانەرپوو لە میانەیی وتەگەیی ئەوزاعیدا^(۶).

عەبدولەلیکی کورپی مەرپوان ناوبراوی دەستنیشان کرد بۆ پەرورەدەکردنی (سەعیدی) مندالەگەیی.

(۱) تەھذیب الکمال، سەرچاوەی پێشوو، لە ئابی حاتم، و فی الھامش: عن الجوزجانی فی أحوال الرجال. و ابن حجر: تەھذیب التەھذیب ۱۱۷/۴ عن الجوزجانی.

(۲) تەھذیب الکمال، سەرچاوەی پێشوو، لە: حسن البصری و طاوس و جگەلەوانیش. وتەھذیب التەھذیب، سەرچاوەی پێشوو.

(۳) تەھذیب الکمال، سەرچاوەی پێشوو، لە: غەسانی و سەئیدی کورپی کەسیری کورپی غەفیر، وتەھذیب التەھذیب، واکاشف، ھەردوو سەرچاوەگەیی پێشوو.

(۴) الکامل فی التاریخ ۲۶۳/۵، تیایدا ھاتووہ: کە ناوی باوکی بریتییە لە یونس یاخود مسلم. و نازناوی غەیلان بریتی بوو لە ئەبو مەرپوان، سرح العیون ۲۸۹، تیایدا ھاتووہ: غەیلانی کورپی یونس. والمنیة والأمل ۱۳۷ و تیایدا ھاتووہ: کە ناوی باوکی بریتییە لە مسلم یان مروان. و لە: المعارف لابن القتیبہ ۴۸۴ ھاتووہ: کە نازناوی ئابی مروانہ.

(۵) سرح العیون، والمنیة والأمل، ھەردوو سەرچاوەگەیی پێشوو.

(۶) ئیبن قوتیبہ لە: (المعارف ۴۸۴) دا وتویەتی: (کابرایەکی قەدەری بوو و ھیچ کەسیک بەر لەو قسەیی لەبارەیی قەدەرەوہ نەکردبوو، دواتر معبد الجەھنی بانگەشەیی بۆ کرد... و بە زنجیرەو سەنەدی خۆی لە ئەوزاعیەوہ گێراویەتیەوہ کە وتویەتی: یەگەم کەس کە قسەیی لەسەر قەدەر کردبیت مەعبەدی جەھەنی بووہ دواي ئەو غیلان بوو).

لە (المنیة والأمل، سەرچاوەگەیی پێشوو) ھاتووہ: مەزھەبی وەرگرتووہ لە حەسەنی کورپی موخەممەدی کورپی حەنەفیە. و ئیبن نەباتە لە: (سرح العیون ۲۸۹) دا وتویەتی: غەیلان یەگەم کەس بوو کە لەسەر بابەتی قەدەر دوا.

عومەری کورپی عەبدولعەزیز ناوبراوی لە خو نزیك كردهوو گوپی لە نامۆزگارییه‌کانی دهگرت، بە ئام عومەر مامە ئەیه‌کی وشکی له‌گەڵ کرد کاتیك بیروکه قەدەرییه‌که‌ی دەرکه‌وت، ئەمەش دواي ئەوه‌ی عومەر گفتوگۆی له‌گەڵ کردو داواي ته‌وبه‌ی لی‌کرد، پاشان ده‌ستی هه‌لگرت له‌ قسه‌کردن له‌سه‌ر ئەم بابەته‌.

دواتر (مه‌عبه‌دی جهه‌نی) له‌ پیاوه تاییه‌ته‌کانی هیشامی کورپی عەبدولەلیک بوو، له‌ سه‌رده‌می ناوبراوا گه‌رپاوه‌ سه‌ر ورۆزاندنی بابەته‌که‌ و بانگه‌شه‌ی بۆ کرده‌وه، سیاسه‌تی به‌نی ئومه‌یه‌ی به‌ ناپه‌سه‌ند ده‌زانی، جا هشام له‌ کو‌تاییدا کوشتی^(١)، ئەمەش له‌ دواي سالی ١٠٥ ک بوو^(٢).

ئەوزاعی وتویه‌تی: غه‌یلانی قەدەری له‌ سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی هیشامی کورپی عەبدولەلیک هاته‌ لامان، غه‌یلان هاته‌ دووان جا که‌سیکی زمان پاراو و ره‌وان بوو، دواتر خه‌لکی به‌هۆی بۆچوونه‌که‌ی له‌باره‌ی قه‌دەر هه‌پشیان کرده‌ سه‌ر و تۆمه‌تباریان کرد، هیشامی کورپی عبدالملیکیان له‌ دژی هاندا، هیشام فه‌رمانی کرد ده‌ست و پێیه‌کانی بێرن پاشان بکوژرێت و له‌ سێداره‌ی بده‌ن^(٣).

(١) الفرق بين الفرق في بلاد الشام ٣٥. و سه‌یری ئەمەش بکه: الکامل ٢٦٣/٥.

ئەم سه‌رچاوانه‌ گفتوگۆیه‌که‌ی عومەری کورپی عەبدولعەزیز و غه‌یلانیان هه‌یناوه: الملطي في التنبيه والرد ١٦٨ وابن نباتة، سه‌رچاوه‌ی پيشوو ٢٩٠، ونحوها في فجر الإسلام ٢٨٥ وتاريخ المذاهب الإسلامية ١١٢. وأشار إليها الغرابي في تاريخ الفرق ٤٠ نقلًا عن ابن نباتة.

(٢) الأعلام للزركشي ١٢٤/٥. باسی ئەوه‌شی کردوو که سه‌رچاوه‌کان کاتی کوژرانی ئەویان نه‌نووسیوه، جا ئەو کاته‌که‌ی دیاری کردوو به‌ پشت به‌ستن به‌وه‌ی که ئەوه‌ی ناوبراوی له‌ سێداره‌ داوه‌ هیشامی کورپی عەبدولەلیک بوو، که خه‌لافه‌ته‌که‌ی ١٠٥ ک بوو.

(٣) فجر الإسلام ٢٨٥.

پیشتر ئەو ھەمان خستەرۆو کە ھەندئ کەس ھەن مورجیئەى قەدەریین لەگەل غەیلاندا
وہک: ئەبو شەمر، موھەممەد ی کورپى شەبیب، صالح قوبە.

غەیلانى دیمەشقى و صالحى کورپى سوھید لە سەرکردەکانى قەدەرییەکان بوون،
بانگەشەیان دەکرد بۆ مەزھەبەکە و سەریان دەخست. دواى ئەو دووانە چەندین سەرکردە
قەدەرییەکانى بەرپۆھبردووہ لە خەلافەتى وەلیدی کورپى یزیدی کورپى عەبدولەلیک، یزیدی
کورپى وەلیدی کورپى عەبدولەلیک پشتى ئەوانى گرت و ئەوانى لەخۆ نزیك کردوہ، لە دوايیدا
کردنى بە سەرباز، بۆ لەسەر حوکم لادانى کورپە مامەکەى وەلیدی کورپى یەزید.

شافعى وتویەتى: (کاتیک یزیدی کورپى وەلید ھاتە سەر حوکم، بانگەشەى کرد بۆ
قەدەرییەت و خەلکى ناچارکرد ئەم فیکرەیە قبوڵ بکەن، ھاوہلانى غەیلانىشى لە خۆ نزیك
کردوہ).

زۆر کۆمەل و دەستە لە ھۆزەکانى (رובعیە) و (یەمانیە) و (شامیە) ئەو فیکرەیان قبوڵ
کرد بەھۆى ئەوہى دژى بەنى ئوممەیە بوو، چونکە ھۆزەکان دوورخرا بوونەوہ لە پلەوپایە
سیاسیە گەورەکان.

بەلام لە دواى مردنى یەزیدی کورپى وەلید دەسەلتان کەم بووہوہ، مەرپوانى کورپى
موھەممەد تەنگى پێھەلچین، لەبەر ئەوہى برپاى وابوو کە ئەوان وەلیدی کورپى یەزیدیان
کوشتووہ، جا ھەندیک لە قەدەرییەکان راپانکرد و چوونە ریزی بانگەوازى عەبباسى^(۱).

میژوونوسان ھەندیک لەو گفتوگۆیانەیان نەقل کردووہ کە لەگەل ئەوانەدا ئەنجامدراون:

عمرى کورپى عبدالعزیز گفتووگۆى کرد لەگەل غەیلان و صالح.

(۱) الفرق الإسلامية في بلاد الشام ٤١ ولاپەرەکانى دواترى. و ناوى زۆریک لە سەرکردەو ھۆزەکانى ھیناوە.

ههروهها ئیاسی کوپی معاویهی فیهیقی بهصره له مهجلیسی عهمری کوپی
عهبدولعهزیزدا گفتوگوئی لهگهڵ غهیلان کردوو.

هیشامی کوپی عهبدولهلیکیش دهمتهقیی کردوو لهگهڵ غهیلان، به یارمهتی ئەم
شهڕعناسانه: مهیمونی کوپی میهران شهڕعناسی جهزیره، ئەوزاعی شهڕعناسشی شام و
(رهبیعی رهئی) شهڕعناسی مهدیینه بهههمان شیوه دهمتهقیی لهگهڵ کردوو، که له سائی
٣٦ ک کوچی دوایی کردوو.

زانایان بهرپهڕچی فهدهرییهکانیان دایهوه، عومهری کوپی عهبدولعهزیز نووسراویکی
نووسی که تیایدا به پیویستی داناوه که داوای تهوبهیان لیبکریت، جا ئەگه تهوبهیان کرد ئەوا
ریگهیان بهربدهن ئەگه نا دهییت شاربهدهر بکرین.

شهڕعناسهکانی شام گوشتنی غهیلانیان بهباش زانی، وهک: (رهجائی کوپی حیوه) و
(عوبادهی کوپی نسی) و (نهمیری کوپی ئەوسی ئەشعهری)^(١).

شوینهوارهکانیان

دوای ئەوهی خهلیفهکان دژایهتی ئەوانیان کرد و زانایان ئەهلی سوننهش هیپرشیان
کردنهسهڕ، ئایا شوینهوارهکانی فهدهرییهکان توانهوه لهناوچوون؟ لهم بارهیهوه دوو بۆچوون
ههن:

(١) الفرق الإسلامية في بلاد الشام ٥٧ و لاپهڕهکانی دواتری.

له (سرح العیون لابن نباته ٢٩٠) دا هاتوو: (گیپردراوهتهوه که پوژئیکیان غهیلان لهلای رهبیعه راهستا و
پیی وت: تۆ ئەو کهسهیت واگومان دهبهی که پیویسته سهڕپیچی خوا بکریت؟ جا ربیعه له وهلامدا پیی وت:
تۆش ئەو کهسهی واگومان دهبهیت که پیویسته به زۆری سهڕپیچی خوا بکریت).

ئیین نهباته هندیك ههوالهکانی لهمانهوه هیئاوه: عومهری کوپی عهبدولعهزیز، مکحول، هیشامی کوپی
عهبدولهلیک و ئەوزاعی.

١ _ شوینه واره گانیان تواونه ته ووهو له ناوچوون، که سایه تیه کی سهر به خویمان نه ما، به ئام له گه ل نه ووه شدا هه ندیک له راگانیان له ناو فیکره ی موعته زیله دا ههر ماوه، بویه زورجار موعته زیله گان به قه ده ری ناوده برین. ئه مه رای ئه حمهد ئه مینه ^(١).

٢ _ ئه م مه زه به نه مردوووه نه تواوته ووه له ناو مه زه به یکی تر دا، به لکو به به رده وامی هه بووه بۆ ماوه ی چهن د سه ده یه کی دریز له ناو دانیش تووانی به صرهدا، دواتر له لایه ن هه ندیک یانه وه گوړا و وه ک هاوشیوه ی مه زه به ی دووانه په رست (ثنوی) هگانی لیه ات که بر وایان وایه دوو هیز حوکه به سه ر جیهاندا ده که ن: نوور و تاریکی، چاکه و خیریان داوته پال نوور، هه روه ها خراپه و شه ریان داوته پال تاریکی.

جا قه ده رییه گان کاری چاک و خیریان ده دایه پال خوا، کاری خراپه شیان ده دایه پال خویمان به شیوه یه که ویستی خوا هیچ رۆلکی تیدا نه بیت، به لکو پیان وابوو ئه وان کاری خراپه ده که ن، ئه وا له و کاته دا دژی ویستی خوا ده جوئینه ووه ویستی خوا ده شکین. ئه مه رای شیخ موحه ممد أبو زهره یه ^(٢).

ئو میزگه رده ی (ئین قه یم جه وزیه، که له سالی ٧٥١ ک کوچی دواپی کردووه) هیناویه تی به لگه یه له سه ر رای دوووم، جا ئه گه رچی میزگه رده که ش ته نها شتیکی وینه یی بیت، که له کتیه که ی خویدا (شفاء العلیل) هیناویه تی، تیایدا رای شیخه که ی خو ی که (ئین ته یمیه، له سالی ٧٢٨ ک کوچی دواپی کردووه) په سه ند ده کات، که ناوبراو پیی وایه کرده و هگانی به نده ده درینه پال خوا، خوی گه وره به دیه ی نه ری کرده و هگانه ^(٣).

(١) فجر الإسلام ٢٨٧، ونقله عنه د. حسین عطوان في الفرق الإسلامية في بلاد الشام ٧٩.

(٢) تاریخ المذاهب الإسلامية ١١٥.

(٣) تاریخ المذاهب الإسلامية ١١٦. شفاء العلیل لابن القيم ٢٨٢. و اشار إليها محمد سلام المدکور في منهاج الإجتهد ٤٩٣.

راو بۆچووئەكانى قەدەرىيەكان

قەدەرىيەكان چەند راو بۆچوونىكىيان ھەيە. ئەو كىتابانەى لە فيكرو تاقمەكان (المقالات والفرق) دەكۆئەو، باسيان كردووھو ھىناويانە. كە ھەندىك بۆچوون لەگەل ھەندىكى تر جياوازن، ناودارترینيان غەيلانە، راو بۆچوونى بەم شىۋەيەى خوارەوھەيە:

۱ _ قەدەر خىر بىت يان شەر ئەوا لە بەندەوھەيە^(۱).

ناوبراو برۋاى وايە مرۇف سەرپىشكە، واتە مرۇف تواناى بەسەر كردەوھەكانى خۇيدا دەشكىت، مرۇف بە ويست و تواناى خۇى كارى چاكە دەكات، ھەررەھا بە ويست و تواناى خۇى كارى خراپە دەكات، قەدەر ھىچ دەسەلتىكى بەسەر مرۇفدا نىيە^(۲).

بۆيە قەدەرىيەكان بۆ ئەوچوون كە تواناى بەدییەن و دروست كردن بۆ بەندە بچەسىپىن و بەندە لەمەدا پىويستى بە يارمەتيدەر نىيە لەلايەن خواوہ لە كارو كردەوھەكانىدا^(۳)، بەلگو مرۇف سەرپىشكە و دەستەمۆ ناچار نىيە.

لەم بۆچوونەدا موختەزىلەكانىش لەگەل غەيلان كۆكن.

۲ _ باوەر: برىتييە لە دووبارە ناسىنى خوا (واتە: ناسىنەكە بەدەستەيىراو بىت، بەو واتايەى لە تىرامان و بەلگە ھىنانەوہ سەرچاوەى گرتبىت) و خۇشويستنى و ملكەچ بوون بۆى و داننان بەو پەيامەى پىغەمبەر ﷺ لەلايەن خواى گەورەوھە ھىناويەتى.

(۱) الملل والنحل للشهرستاني ۱/ ۴۰. پيشتر ئەوھمان خستەرۋو كە غيلان يەكئەكە لە مورجىئە قەدەرىيەكان.

(۲) تاريخ الفرق الإسلامية للغرابي ۳۳.

(۳) الخطط للمقرئزي ۲/ ۴۳.

سہارہت بہ زانیاری سہرہتا (یہ کہم) ئەوا زانیارییہ کی خوارسکی پیویستہ وەك ئەوہی کہ دەبیت بزانیٹ کہ جیہان بەدییہنەرێکی ہہیہ، ئەم زانیاری و ناسینہ بہ ئیمان ناوانریت^(۱).

غەیلان شوینی بۆچوونی (ئەبو سەویان)ی مورجیئی و شوینکەوتووانی کہوت، ہەر وەك شەرستانی ئەمەہی وتوہ^(۲).

ئەگەر بەندە ئیمانی بہ دەربرین و ناسین دەستەبەر کرد. ئەوا دواي ئەمە ہیچ کردوہیہ کی تری لەسەر پیویست نییہ، تەنہا بەجۆرێک پیویستہ لەسەری کہ بەبی پەلہ کردن کارەکان ئەنجام بدات و ہەر کاتیک پیی خوش بوو، ئەو لەسەر خۆبوونہش زیان بہ ئیمانہ کہی ناگہیہ نیین چونکہ ئیمانی بہ ہوی دەربرین و ناسین دەستەبەر کردوہ^(۳). غەیلان لەم بۆچوونہدا کۆکە لەگەڵ مورجیئەکان.

۳ _ ئیمان زیاد و کہم نابیت، لە ئیماندا خەلکی وەك یەکن و کہسیان لەوہی تر گەرہتر نییہ^(۴). و ئەمە رای مورجیئەکانیشہ.

(۱) الملل والنحل للشهرستاني ۱/ ۴۳.

(۲) الملل والنحل للشهرستاني ۱/ ۴۰.

بۆچوونہ کہی (ئەبو سەویان) بریتیہ لەوہی: ئیمان بریتیہ لە دانپیدانان و ناسینی خواو پیغەمبەرہکانی و ہەموو ئەو شانہی کہ بہ عەقل پیویستہ بکرت، جا شتێک کہ لە عەقلا تەنہا دروست بیت بزانیٹ نہوہك پیویست بیت ئەوا ناچیتہ ناو جوارچیوہی ئیمان. / الفرق بين الفرق ۲۰۴ ومقالات الإسلاميين ۱/ ۲۱۶ و الملل والنحل للشهرستاني ۱/ ۱۳۹ والمواقف ۸/ ۳۹۷ وخطط المقرئ ۲/ ۳۵۰.

بەمەش ئیمان پیویستی کرد بہ عەقل پیش ئەوہ شەر ع بیت و پیویستی بکات. / الفرق بين الفرق، وخطط المقرئ، ہەردوو سەرچاوہ کہی پیشوو.

کردوہی تەواوی پاش خست لە ئیمان. / الملل والنحل للشهرستاني، والمواقف. ہەردوو سەرچاوہ کہی پیشوو.

(۳) تاریخ الفرق الإسلامية للغرابي ۳۳ _ ۳۴.

(۴) الفرق بين الفرق ۲۰۷.

٤ _ قورئان دروستکراوه^(١)، هر هه‌بوو و بئ سهره‌تاش نییه. و ئەمه رای موعته‌زێله‌کانیشه.

٥ _ دان نه‌نان به بوونی سیفه‌ته^(٢) چه‌سپاوه‌کان وه‌ک: زانست و توانا و ویست، واته: ئەم سیفه‌تانه خودی زاتی خوان و شتیکی جیاواز نین.

بۆیه ئەشعه‌رییه‌کان ناویان لێناوه په‌کخه‌ره‌کان (المعطله)، په‌کخستنیش له‌لای ئەشعه‌رییه‌کان بریتییه له دان نه‌نان به بوونی سیفه‌ته‌کان و نه‌فی کردنیان.

موعته‌زێله ده‌لێن غه‌یلان په‌کیکه له‌وانه‌ی دان به تیۆری دادگه‌ری و په‌کتاناسیدا ده‌نیته، واتای په‌کتاناسی له‌لایه‌ن موعته‌زێله‌کان بریتییه له‌وه‌ی که سیفه‌ته چه‌سپاوه‌کان و زات به‌یه‌ک شیوه داده‌نین و له‌یه‌کیان جیاواز ناکه‌نه‌وه^(٣).

موعته‌زێله‌کانیش دان نانین به بوونی سیفه‌ته‌کان و نه‌فی ده‌که‌ن.

(١) سرحون العیون ٢٨٩ و تیایدا هاتوو: غیلان په‌که‌م که‌سه له ئیسلامدا که له سه‌ر بابه‌تی فه‌ده‌رو دروستکراوی قورئان قسه‌ی کردبیت. / والفرق الإسلامیة فی بلاد الشام ٣٧ عن ابن نباتة، وتأریخ الفرق الإسلامیة ٣٤.

(٢) سه‌رچاوه‌کانی پێشوو.

(٣) تأریخ الفرق الإسلامیة للغرابی، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، و (ابن المرتضی) له: (المنیة و الامل ١٣٧) باسی رای غه‌یلانی کردوو که دانه‌نیته به تیۆری دادگه‌ری و په‌کتاناسی، هه‌روه‌ها غه‌رابی له په‌راویزدا ئامازه‌ی بۆ کردوو.

په‌کخستن (التعطیل): زاراوه‌یه‌که که پێشینان "سلف" بۆ موعته‌زێله و پێشینه‌کانی موعته‌زێله‌کان به‌کاریان هێناوه وه‌ک نیشانه هێمایه‌ک بۆ ناسینه‌وه‌یان، واتا که‌شی: بریتییه له نکۆلی کردن له بوونی سیفه‌ته له‌میژینه‌و بئ سهره‌تا‌کانی که په‌یوه‌ستن به زاتی خواوه. / نشأة الفكر الفلسفي في الإسلام ١/٣٣١.

٦ _ دروسته ئىمامەت بۇ جگە لە قورەيشىيەكان بىت، جا ھەر كەسىك قورئان و سوننەت جىبەجى بكات ئەوا شياوى ئىمامەتە، ئىمامەت تەنھا بەيەك دەنگى ئوممەت دەچەسپىت^(١).
غیلان لەم بۇچونەيدا كۆكە لەگەل خەوارىجەكان.

جەبرىيەكان

جەبر: برىتييه لەوہى كە كردار بەشىوہىيەكى راستەقىنە نەدرىتە پال بەندە بەلگو لىي رەت بكرىت و بدرىتە پال خواى گەورە^(٢).

جەبرىيەكان: برىتين لەوانەى كە دەلئىن مروؤف دەستەمؤو ناچارگراوہو سەرپشك نىيە.

ناودارترین كەسەكانى جەبرىيەت برىتين لە: جەعدى كورى درەم كە يەككە لە شوينكەوتووان^(٣) و خزمەتكار بووہ^(٤). بنەچەكەى لە خوراسانہ^(٥)، وتراوہ لە حرانہ^(٦). لە شارى ديمەشق دادەنىشت^(٧). وانەى پيشانى مەروانى كورى موخەمەد دەدا، كە كۆتا خەليفەى

-
- (١) الملل والنحل للشهرستاني ١/٤٠١ و تاريخ الفرق الإسلامية للغرابي، هردوو سەرچاوەكەى پيشوو.
- (٢) الملل والنحل للشهرستاني ١/٧٢ و اعتقادات فرق المسلمين ١٠٣ والفرق الإسلامية للكرمانى ٨٩. و ايجي لە: (المواقف ٨/٣٩٨) دا وتويەتى: (برىتييه لەوہى كردهوہ بدرىتە پال خوا).
- (٣) ميزان الاعتدال ١/٣٩٩ و نقله ابن حجر في لسان الميزان ٢/١٠٥.
- (٤) وتراوہ خزمەتكارى سوہيدى كورى غەفلە بووہ. / الأنساب للسمعاني ٣/٢٦٥ وللبلاب لابن الأثير ١/٢٨٢.
- (٥) وتراوہ: خزمەتكارى بنەمائلە مەروانى كورى حەكەمە. / سرح العيون ٢٩٣ والبدایة والنهاية ٩/٣٥٠.
- (٦) البدایة والنهاية، سەرچاوەى پيشوو.
- (٧) مختصر تاريخ دمشق لابن عساکر: ابن منظور ٦/٥٠.
- (٨) مختصر تاريخ دمشق، سرحون العيون، والبدایة والنهاية، والأنساب للسمعاني، سەرچاوەكانى پيشوو.

بهنی ئومهیه بوو، بۆیه درایه پال جعد، که پئی دوترا: مهروانی جعدی^(۱). وا
گیپردراوتهوه، که دایکی مهروان کۆیله بووهو جعدیش برای بووه^(۲).

جعد یه کهم کهس بوو له ئومهتی موحهمهد (ﷺ) که له دیمه شق لهباری
(به دیهینراوی قورنان) دووا، جا بهنی ئومهیه داویان کرد، به لام ناوبراو له دیمه شق هه ئات
به رهو کوفه و له وی نیشه جی بوو، ئینجا له کوفه جههمی کوری صهفوان به جعد گهشت و
فیکرهی دروستکراوی قورنانی له وهوه وهرگرت^(۳).

جعدی کوری درههه ئه و بیدعهیهی له بهیانی کوری سه معان وهرگرتووه، به یانیش
ئه مهی وهرگرتبوو له تالوتی کوری خوشکی لوبهیدی کوری ئه عصم که دهکاته میردی
کچه کهی، و لوبهیدی کوری ئه عصم ئه و کهسهی که جادووی له پیغه مبهری خوا (ﷺ) کرد،
ئه ویش ئه و بیرۆکهیهی له جوله کهیهکی یه مهنی وهرگرتبوو^(۴). و تراویشه وهرگرتووه له
صابیئه یهکی فهیله سوف که له حران داده نیشه^(۵).

(۱) سرحون العیون، سه رچاوهی پیشوو. و سهیری ئه مانهش بکه: الأنساب للسمعانی، مختصر تاریخ دمشق،
البدایة والنهایة، سه رچاوهکانی پیشوو، والفهرست لابن الندیم ۴۷۲.

(۲) سرحون العیون، سه رچاوهکانی پیشوو.

(۳) سرحون العیون، و مختصر تاریخ دمشق، والبدایة والنهایة، سه رچاوهکانی پیشوو. عه بدوره حمانی کوری ئه بو
حاته م له باوکیه وه هیناویه تی که جعد یه کهم کهس بوو فیکرهی دروستکراوی قورنانی هینا له سالی سه دو
بیست و نیو. / شرح أصول الإعتقاد اهل السنة والجماعة ۱/۳.

(۴) البدایة والنهایة ۳۵۰/۹ نقلًا عن ابن عساکر وغيره. و بروانه: مختصر تاریخ دمشق ۱/۶ و تیایدا
هاتوو: أبان بن سمان.

(۵) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۷۹۵.

خالیدی کورپی عهبدوئی قهسری که کاربهدهستی هیشامی کورپی عهبدوولهلیک بوو بهسه ر
 عیراق، جهعدی گوشت، له رۆژی جهژنی قوربانی سالی ۱۲۴ک^(۱) له شاری کوفه^(۲)، و تراوه له
 ناوچهی واسیت^(۳)، ئەمانه دوو شارن لهوانهیه ناوی یهکیکیان بهینریت و مهبهستیش لی
 شارهکهی تر بیت، بههوی نزیکي نیوانیان.

ئهمهش له دوای راپرسی کردن بوو به زانا پیشینه چاکهگانی سهردهمی خوئی^(۴).

پا و بۆچوونهکانی جهعدی کورپی درهم، وهک نمونهیهک:

۱ _ برپوای وابوو قورئان دروستکراو و بهدیهرائووه^(۵)، و تراوه: جهعد یهکه م کهس بووه له
 ئوممهتی موحه ممه د (ﷺ) که ئەو قسهیهی له دیمه شق کردبیت^(۶).

۲ _ برپوای بهبوونی سیفته تهکان نییه و رهتیا ن دهکاتهوه، و تراوه: جهعد یهکه م کهس بووه
 که بوونی سیفته تهکانی رهتکردۆتهوه^(۷).

(۱) مختصر تاریخ دمشق، سه رچاوهی پیشوو، و سهیری ئەمانه ش بکه: الأنساب للسمعاني واللباب لابن الأثير و
 سرح العيون، والبداية والنهاية و الفهرست لابن النديم، سه رچاوهکانی پیشوو، و شذرات الذهب ۱/ ۱۶۹.

(۲) مختصر تاریخ دمشق، و سرح العيون، والبداية والنهاية، سه رچاوهکانی پیشوو.

(۳) الأنساب للسمعاني، و شذرات الذهب، ههردوو سه رچاوهکهی پیشوو.

(۴) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۷۹۴.

(۵) مختصر تاریخ دمشق ۶/ ۵۰ و سرح العيون ۲۹۳ و البداية والنهاية ۹/ ۳۵۰. و له: (الكامل ۵/ ۲۶۳) ی
 نیین ئەسیردا هاتوووه: جهعد له سهردهمی هیشامی کورپی عهبدوولهلیک فیکرهکهی خوئی سهبارت به
 دروستکراوی قورئان دهرخت.

(۶) سرح العيون، سه رچاوهی پیشوو.

(۷) شذرات الذهب ۱/ ۱۶۹.

جەعد گومانی وابوو کە خوای گەوره ئیبراھیمی وەك خۆشەویستی خۆی هەلنەبژاردوو،
 موساش گفتوگۆی لەگەڵ خوا نەکردوو^(۱). جعد زۆر پرسیاری لە (وەهەبی کوری مەنبەى
 کردوو لەبارەى سیفەتەکانى خوا، جا وەهەب ئەوى ئاگادار کردۆتەووە بەوہى پێى وتوو: من
 واگومان دەبەم تۆ لە تیاچووانیت، ئەگەر خوای گەورە لە کتیبەگەى خۆیدا بە ئیمەى
 نەفەر مووبایە من (ید: توانا. و عین: بینین) م^(۲) هەیه، ئەوا ئیمە هەرگیز ئەوہمان نەدەوت...
 (۲)

غەیلانى دیمەشقی وتویەتی: گفتوگۆم لەگەڵ جعد کرد بینیم کە سیفەتەکان
 بەگدەخات^(۳).

بۆیە جعد بە بیدعەچیپەکی سەرلێشیاو دانراو^(۴)، هەر وەها بە گومراپوویکی گومراکەر
 ژمێردراو^(۵).

تەنھا چەند راو بۆچوونێکی کەمى جعد ماوون.

(۱) الأنساب للسمعاني ۳/۳۹۳ ومختصر تاریخ دمشق ۶/۵۱ والکامل ۵/۲۶۳ وشرح العيون ۲۹۴ ومیزان
 الإعتدال ۱/۳۹۹ و نقله ابن حجر في لسان الميزان ۲/۱۰۵. و ذکر ابن کثیر في البداية والنهاية ۹/۳۵۰ ذلك
 عن البخاري وابن أبي حاتم وابن أبي والبيهقي و عبدالله بن أحمد وابن عساکر. و سەیری: شذرات الذهب،
 سەرچاوەی پێشوو بکە.

(۲) له بەشى خواناسى به تێرو تەسەلى بابەتى سیفەتەکانى خوا روون کراوئەووە بگەرێووە بۆ ئەوئ. (وەرگێر).

(۳) البداية والنهاية، سەرچاوەی پێشوو.

(۴) الفرق الإسلامية في بلاد الشام ۸۶ نقلًا عن أنساب الأشراف. پێشتر کە راو بۆچوونەکانى قەدەر پێهەکانمان
 خستەروو ئەوہمان روونکردووە کە واتای (تعطيل) بریتییە لە نەفى کردن و رەتکردنەوہى سیفەتەکان.

(۵) میزان الإعتدال، سەرچاوەی پێشوو. و نقله ابن حجر في لسان الميزان، سەرچاوەی پێشوو.

(۶) مغني الضعفاء ۱/۱۳۱ رقم ۱۱۲۸ و نقله عنه ابن عماد في شذرات الذهب ۱/۱۶۹.

به‌لّام قوتابيه‌كه‌ى جه‌ه‌مى كورپى صفوان ئه‌و كه‌سه‌يه كه‌ راو بۆچوونه‌كانى جه‌بريه‌كانى
ده‌دریته پال، تا واى لیهات ناوى (جه‌همه‌ى) يان بۆ جه‌بريه‌كان به‌كاره‌ينا.

جه‌ه‌مى كورپى صفوانى راسبى، نازناوه‌كه‌ى (ئه‌بو ميح‌ره‌ن)ه، خزمه‌تكارى خانه‌واده‌ى
راسبه له (ئه‌زد)^(۱).

ئه‌م نازناوانه‌شى بۆ به‌كارهاتوون: سه‌مه‌رقه‌ندى^(۲)، خزرى^(۳)، ترمزى^(۴)، وتراوه: خه‌لكى
(به‌لخ)ه و بیده‌كه‌ى له (ترمز) به‌ده‌ركه‌وت^(۵).

جه‌ه‌مى كورپى صفوان فيكره‌كه‌ى وه‌رگرتوو له جه‌عدى كورپى دره‌م^(۶).

وتراوه: كه‌ جه‌هم فيكره‌كه‌ى خۆى له فيكره‌ى سيمينه‌كان داتاشيوه، سيمينه‌كان
تاقمىكى بيانين، عه‌ره‌ب نين له ناوچه‌ى خراسان، سه‌ره‌تا سيمينه‌كان وايان له جه‌م كرد كه
گومانى هه‌بیت له ئايينه‌كه‌ى تا واى لیهات بۆ ماوه‌ى چل رۆژ نوپزى نه‌كرد و فه‌رامۆشى كرد،

(۱) الفصل لابن حزم ۲۹۶/۲ وسير اعلام النبلاء ۲۶/۶ و البداية والنهاية ۲۶/۱۰ ولسان الميزان ۱۴۲/۲.

(۲) الفصل لابن حزم، سه‌رجاوه‌ى پيشوو، و ميزان الاعتدال ۴۲۶/۱. ونقله ابن حجر في لسان الميزان،
سه‌رجاوه‌ى پيشوو، وسير اعلام النبلاء، سه‌رجاوه‌ى پيشوو، والمغني في الضعفاء ۱۳۸/۱ رقم ۱۲۰۱.

(۳) البداية والنهاية ۳۵۰/۹.

(۴) مختصر تاريخ دمشق ۵۱/۶ والبدء والتاريخ ۱۴۶/۵ وتبصرة الأدلة ۵۹۴/۲ والتمهيد للامشي ۹۷ وشرح
الحوار العين ۲۰۰ و ۳۰۹ واعتقادات فرق المسلمين ۱۰۳ و البداية والنهاية، سه‌رجاوه‌ى پيشوو، و خطط
المقريزي ۳۴۹/۲ وشرح المواقيت للسيد الشريف ۳۹۸/۸.

(۵) الانساب للسمعاني ۳۹۲/۳، و له: (الملل والنحل للشهرستاني ۷۳/۱) دا هاتوو: بیده‌كه‌ى له ترمز
به‌ده‌ركه‌وت.

(۶) سرح العيون ۲۹۳ و مختصر تاريخ دمشق ۵۰ / ۶ و البداية والنهاية ۳۵۰/۹ وشذرات الذهب ۱۶۹/۱
والانساب للسمعاني ۳۹۳/۳ نقلًا عن فتية بن سعيد، واللباب لابن الأثير ۳۱۷/۱.

وتى: نوپۇز بۇ يەككە ناكەم كە نايىناسم، دواى ئەمە جەھەم فىكرەكەى داھىنا و دواتر ھەندىك بۇچوونى تىرى بۇ زىاد كىرد^(۱).

جەھەم لە بلخ مايەو، نوپۇزى لەگەل موفاتلى كورپى سلمان دەكرد، تەفسىر نووسە ناودارەكە، ھەر لە مزگەوتى موفاتلدا گىفتوگۇيان دەكرد، تا جەھەم شاربەدەر كرا بۇ ناوچەى تىرمز^(۲).

موفاتل سىفەتەكانى بۇ خوا بىرىاردەدا، بەپىچەوانەو جەھەم بىرىارى نەدەدا و پەتى دەكردەو^(۳).

حارسى كورپى سەرىجى تەمىمى جەھەمى كىردە نووسەرو بانگەشەكارى خۇى. و كاتىك مەلانىي نىوان حارس و نەصرى كورپى يەسار مىرى (مەرو) لە خوراسان پەردى سەند، ئەوا نەصر سەلى كورپى ئەحوزى مازنى رەوانەكرد بۇ جەنگ كىردن لەگەل سەرىج، جا جەھەم لە ناو جەنگەكەدا كوژرا، وتراو: بە دىل گىرا، لە بەردەم سەلى كورپى ئەحوز راپووستا و جەھەم داواى لىخۇشبوونى كىرد، سەلم پىي وت: (ئەگەر ئىرە پىر بىكەيت لە ھەسارە و عىساي كورپى مەرىم داببەزىنىت رىزگارت نابىت، سوپىند بەخوا ئەگەر لە سكى مندا بوای ئەوا سكى خۇم

(۱) التنبيه والرد ۹۹. و سەرى ئەمانەش بىكە: شرح أصول الإعتقاد أهل السنة والجماعة ۱۲/۳ و شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۷۹۵. و "نەشار" لە: نشأة الفكر الفلسفي في الإسلام ۱/۳۳۵) ئەم گىرانەووى بەدوور لە راستى داناوو پىي واپوو كە ھەشەوييەكان ئەمىيان بۇ ھەئبەستوو، چونكە جەھەم زۇر زىادەردەوى كىرد لە پاك گرتنى خوا، دژەكانى جەھەم كە ھەشەوييەكانن زىادەردەوييان كىرد لە وپچواندن و جەستە بىرىاردان بۇ خوا (التشبيه والتجسيم).

(۲) البداية والنهاية ۳۵۰/۹.

(۳) تاريخ الفرق الإسلامية للغرابي ۲۲.

هەلەدەدراند، بۆ ئەوەی تۆ دەربەینم و بتکوژم، جا سەلم جەھمی گوشت، ئەم پرووداوە لە سالی ۲۸ ک بوو^(۱).

وتراوە: لە ناوچەى (مەرو) گوشتوویانە^(۱)، کە دەکەوێتە سەر کەنارى پرووبارى (بەلخ)^(۱)، گۆرەکەیشى هەر لە ناوچەى (مەرو)هیه^(۴).

هەروەها وتراوە: سەلم لە شارى ئەصفهان جەھمی گوشت^(۴).

ئىبن مورتهزا وتویهتى: (واصلی كورپی عهتاء) قوتابیهكى خۆی نارد، بۆ ئەوەى گفتوگۆ لەگەڵ جەھم بکات، قوتابیهکە دەمى جهمى بەست، بەمەش جەھم رايگهياند کە لە مەزەهەبى خۆى پاشگەزبوووتەوه، کاتیکیش جەھم گەراپهوه بۆ شارى بەصره، ئەو دووبارە دەستى بە بانگەشه و بۆچوونه خراپهکانى کردەوه^(۱). (زەهەبى) لەم بارهيهوه وتویهتى: کەسىكى گومراو

(۱) البداية والنهاية ۱۰/۲۶_۲۷. و ئىبن حەجەر له: (لسان الميزان ۲/۱۴۲) وهلامهكهى سلمى داوته پال نصرى كورپی يەسار. ئەم سەرچاوانە هەوائى كوژرانى جەھمیان هیناوه لەسەر دەستى سەلم: مقالات الإسلاميين ۱/۳۳۸ والفرق بين الفرق ۲۱۲ والفصل لابن حزم ۲/۲۹۷ والتبصير في الدين ۹۱ والبدء والتاريخ ۵/۱۴۶ والملل والنحل للشهرستاني ۱/۷۳ وشرح الحور العين ۳۰۹ والمنية والأمل ۱۰۷ والأنساب للسمعاني ۳/۳۹۲ واللباب لابن الأثير ۱/۳۱۷ و مختصر تأرين ابن عساكر ۶/۵۱ عن الغسيلي، وشرح أصول أهل السنة والجماعة ۳/۱۲ و ۱۴ و ۱۵ وسير أعلام النبلاء ۶/۲۷.

(۲) مقالات الإسلاميين، والبدء والتاريخ، والملل والنحل للشهرستاني، وشرح الحور العين، والبدء والنهاية، والأنساب للسمعاني، سەرچاوهکانى پيشوو، والفرق الإسلامية للكرمانى ۹۰.

(۳) شرح الحور العين، سەرچاوهى پيشوو.

(۴) مختصر تاريخ دمشق ۶/۵۱ عن الغسيلي.

(۵) مختصر تاريخ دمشق، والبدء والنهاية، هەردوو سەرچاوهكەى پيشوو، و شرح أصول الاعتقاد أهل السنة والجماعة ۳/۱۲.

(۶) المنية والأمل، سەرچاوهى پيشوو.

بيدعه چي بوو. خراپه و ناشووبيکي گه وره ي چاند^(۱). و بهه مان شيوه له م باره يوه وتويه تي:
جهه م بنچينه و بناغه ي گومرايه^(۲).

راو بۆچوونى جه برييه كان

جهه مى كور ي صه فوان و مامؤستاكه ي جه عدى كور ي درهه م به شيويه كى تايبه تي
نوينه رايه تي راو بۆچوونى جه برييه كان ده كه ن به تايبه تي، ئەم بۆچوونانه ش ئەمانه ن:

۱ _ جهه م بروا ي وابوو كه ئيمان ته نها بريتيه له ناسيني خوا، كوفريش بريتيه له
نه ناسيني خوا^(۳). ئيمان و كوفر ته نها له دلّه وه ن و په يوه ندييان به ئەندامه كانى ترى جهسته
نييه.

جا ئەگه ر مروّف خوا ي ناسى به دل، هه ر چه نده به زمان نكوّيش بكات، ئەوا به و نكوّلى
كردنه ي ته كفير ناكريّت، كرده وه ي ئەندامه كان به شيك نين له ئيمان^(۴).

(۱) ميزان الاعتدال ۱/ ۴۶۲ و نقله عنه ابن حجر في لسان الميزان ۲/ ۱۴۲ و له: (المغني الضعفاء ۱/ ۱۳۸) هاتوه: كه بيدعه چيه.

(۲) سير اعلام النبلاء ۶/ ۲۶.

(۳) مقالات الإسلاميين ۱/ ۳۳۸ و ۲۱۴ والفرق بين الفرق ۲۱۱. سهيري ئەمانه ش بكه: الغنية للشيخ عبدالقادر ۱/ ۱۰۲. و مقدسى له: (البدء والتاريخ ۵/ ۱۴۶) وتويه تي: (ئيمان بريتيه له ناسيني به دل و بهس دانپيدانان به زمان و به كردار به شيك نيه له ئيمان). و نشوان له: (شرح الحور العين ۳۱۰) وتويه تي: (ئيمان بريتيه له ناسيني دل، په رسته شه كانى تر ناچنه ناو ئيمان هوه). و (تبيين مورتهزا) له: (المنية والأمل ۱۰۷) دا وتويه تي: (گومانيان وابوو كه ئيمان ته نها بريتيه له ناسيني دل). و مه قريزي له: (الخطط ۲/ ۳۴۹) وتويه تي: (هه ر كه سيك خوا بناسيت و ئيمان به زمان دهرنه برپيت ئەوا ته كفير ناكريّت، چونكه زانست به هوى بى دهنگ بوونه وه لاناچيت له كاتيكا كه سه كه پرواداره).

(۴) مقالات الإسلاميين ۱/ ۲۱۴ والملل والنحل للشهرستاني ۱/ ۷۴.

ئىبنن حەزم دەلىت: جەھەم وتويەتى: ئىمان بىرىتىيە لە گرىبەست و رازى بوونى دل، ئەگەرچى بە زمان كوفر دەرپرېت و باوەرې بە بىروباوەرې سىكوجكەيى (التثليث) و خاچ ھەبىت و تەنانەت لە ناو ولاتى ئىسلامدا بەبى خۇپاريزى بيانپەرستىت^(۱).

بەرپەرچى ئەم راو بۆچوونانە دراوئەتەو، بەوھى:

بەپېئى ئەم بۆچوونە بېت ماناى وايە كە فیرعەون و گەلەكەى باوەردار بوونە، چونكە ئەوانە خويان دەناسى و نكوئيشيان لیدەكرد، خواى گەورە دەفەرمووېت: ﴿وَحَمَدُوا بِهَا وَاسْتَفْتَتَهَا أَنْفُسَهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾ النمل: ۱۴. واتە: (جا ئەوانە ھەر رىق ئەستورىان كورد و باوەرپان پى نەبوو، بەزۆردارى و خۆبەزلزانی، لە كاتىكدا لە ناخى دەروونيانەو ھەستیان دەكرد كە حەقىقەت و راستە). بەم بۆچوونە بېت ئەوا شەیتان ئىمان و باوەرې كاملە، چونكە خواى ناسیو، خواى پاك و تاك دەفەرمووېت: ﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ الحجر: ۳۶. واتە: ("شەیتان وتى: "پەرودگار، مۆلەتم بدە ھەتا ئەو رۆژەى ھەمووان زیندوو دەكرینەو)."

۲ _ جەھەم وتويەتى: ئىمان كەرت كەرت نابېت، واتە: دابەش نابېت بۆ گرىبەستى دل و وتنى زمان و كردار، ھىچ كەس لەوھى تر گەورەتر و باشتر نىيە لە بارەى ئىماندا^(۲)، ئىمانى پىغەمبەران و ئىمانى ئوممەت لە يەك ئاستان، چونكە زانیاریيەكان پلەبەندیان تیدا نىيە^(۳).

(۱) الفصل لابن حزم ۲/۲۶۶ وسیر أعلام النبلاء ۶/۲۷ نقلًا عن ابن حزم.

ئىبن حەزم وتويەتى: جەھەم وتويەتى: ئىمان بىرىتىيە لە گرىبەست و رازى بوونى دل، ئەگەرچى بەزمان كوفر بكات و بتەكان بپەرستىت ياخود بىيئە جولەكە يان بىيئە نەصرانى لە ولاتى ئىسلامدا. ھەرچەندە خاچ بپەرستىت و بىروباوەرې سىكوجكەيى لە ولاتى ئىسلام رابگەيەنئىت و لەسەرىشى بمرېت، ئەو كەسە باوەردارىكى تەواو لەلايەن خوا و خۆشەويستىيەتى و بەھەشتىشە. / الفصل لابن حزم ۵/۷۳.

(۲) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۴۶۰ _ ۴۶۱.

(۳) مقالات الإسلاميين ۱/۲۱۴ والملل والنحل للشهرستاني ۱/۷۴.

٣ _ جههم برۆای وابوو که مرۆف ناچارکراوه له کردارهکانییدا و سه‌رپشک نییه، نکۆلی کرد له هه‌موو جۆره توانا به‌سه‌رداشکانیک^(١).

له راستیدا جگه له خۆای گه‌وره، هه‌چ که‌سێک هه‌چ کردارو کرده‌وه‌یه‌کی نییه. خۆای گه‌وره بکه‌ره، مرۆف ته‌نها وه‌ک خوازراو (مجاز) کرده‌وه‌کانی دهریته پال، هه‌روه‌ک ده‌وتریت: داره‌که جولا، که‌شته‌که سو‌رپه‌وه، خۆر ئاوابوو، ئه‌وه‌ی ئه‌م کارانه به‌ دارو که‌شتی و خۆر ده‌کات خۆای گه‌وره‌یه، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا خۆای گه‌وره هه‌یزیکي بۆ مرۆف به‌ده‌یه‌ناوه که کاره‌که‌ی پێ بکریت و ویستیکی به‌ مرۆف داوه بۆ ئه‌نجامدان، به‌مه‌ش هه‌یزی هه‌لبژاردنی به‌ مرۆف پێداوه، وه‌ک چۆن درێژی بۆ به‌ده‌یه‌ناوه‌و به‌خشیوه‌و ره‌نگی به‌ پێ داوه تا پێ ره‌نگدار بییت^(٢).

(١) الملل والنحل للشهرستاني، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(٢) الفرق بين الفرق ٢١١ والملل والنحل للشهرستاني ٧٣/٢ والانساب للسمعاني ٣٩٣/٣ واعتقادات فرق المسلمين ١٠٤ والمواقف وشرحه ٣٩٨/٨ وخطط المقرزي ٣٤٩/٢.

(٣) مقالات الإسلاميين ٣٣٨/١. سه‌یری ئه‌مانه‌ش بکه: الفرق بين الفرق ٢١١ وأصول الدين للبغدادي ٣٣٣ والتبصير في الدين ٩٠ وتبصرة الأدلة ٥٩٤/٢ والتمهيد للاميشي ٩٧ والملل والنحل للشهرستاني، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، والبده والتأريخ ١٤٦/٥ وشرح الحور العين ٣١٠ والمنية والأمل ١٠٧.

جههم وتويه‌تی: مرۆف توانای به‌سه‌ر هه‌چ شتێکدا ناشکیت، ناکریت به‌ سيفه‌تی تواناداری وه‌سف بکریت، به‌لکو له‌ کرده‌وه‌کانییدا ناچارکراوه، هه‌چ توانا و ویستیکی نییه و سه‌رپشک نییه، به‌لکو خۆای گه‌وره کرده‌وه‌کانی تیدا دروست ده‌کات وه‌ک چۆن له‌ سه‌رجه‌م بێ گیانه‌کانی تردا به‌ده‌یه‌یه‌نیت، کرده‌وه‌کان به‌شپوه‌کی خوازراو (مجاز) دهریته پال مرۆف وه‌ک چۆن به‌ خوازراوی دهرینه پال شته بێ گیانه‌کان، هه‌روه‌ک ده‌وتریت: داره‌که‌ی به‌ریدا، ئاوه‌که رۆیشت، خۆر هه‌لات، خۆر ئاوابوو، هه‌ور ئاسمانی دابۆشی، هه‌ور بارانی باراند، رۆوی زه‌وی رازاپه‌وه، زه‌وی سه‌وز هه‌لگه‌را و شتی لێ شین بوو، جگه له‌مانه‌ش. پاداشت و سزاش ناچارین وه‌ک چۆن کرداره‌کان ناچارین. و تويه‌تی: جا که بیرۆکه‌ی جه‌بری و ناچاری چه‌سپا ئه‌و کاته راسپێرران و ئه‌رکه‌داری (تکلیف)یش ناچاریه‌. / الملل والنحل للشهرستاني، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، و تأريخ المذاهب الإسلامية ١٠٢ نقلًا عن الملل والنحل للشهرستاني.

مرؤف دسته مو و رام گراوهو سه رپشك نيهه، واته: ناچار گراوهو هيچ ويست و تواناي نيهه، ناتوانيت كرداريتي تر بكات غهيري نهوهي كه كردي، خواي گهوره ههنديك كردهوهي بو داناهو له سهري پيوست كردوو كه دهبيت نهم كردهوانه هر بكات، خواي گهوره كردهوه له مرؤفدا بهديدههينيت وهك چون له شته بي گيانهكاندا بهديدههينيت.

خواي گهوره دايناوه كه فلان نهو كاره نهنجامبدات و داشيناوه پاداشت وهر بگريت، له سهر فيساريشي پيوست كردوو كه نهو خراپهيه بكات و داشيناوه كه سزا بدريت^(۱).

قهدهرييهكان جههميان تهكفير كرد له سهر نهوهي ناوبراو دهليت خوا بهديدههينري كردهوهي بهندهكانه^(۲).

زانايان بهرپهريجي فيكرهه جهرهرييه تيان داوتهوه، به بهلگهه نهوهي: بانگه شه دهكات و سهرده كيشيت بو په كخستن و لهكارخستن و فهراموش كردني كارو پالدا نهوه به قهدهر^(۳)، نه گهر جه برييه ت راست بو ايه، نهوا شهريعه تهكان پووجهل ده بوونه وه، فه رمان و ريگري (الأمر والنهي) يش پووجهل ده بوونه وه، به ممش پاداشت و سزا بي مانا ده مانه وه و پووجهل ده بوونه وه^(۴).

په يامه كه ي (عهبدو لاي كوري عه بباس) كه رووي گوفتاري كردوته جه برييه كاني شام، ههروه ها په يامه كه ي (حه سه ني كوري عه لي كوري نه بو تاليب) (ره زاي خوايان لي بيت) كه نار دبووي بو ههنديك له دانيش توواني به صره نه وانه ي كه بانگه شه ي جه برييه تيان ده كرد، هر

(۱) فجر الإسلام ۲۸۶. سهيري نه ممش بكه: منهاج الإجتهد في الإسلام ۴۹۱.

(۲) الفرق بين الفرق ۲۱۲ والتبصير في الدين ۹۱ وخطط القريني ۳۴۹/۲.

(۳) فجر الإسلام ۲۸۷.

(۴) شفاء العليل لابن القيم ۲۶۲ و نقله محمد سلام مدكور في منهاج الإجتهد في الإسلام ۴۹۲. و سهيري نه ممش بكه: تبصرة الأدلة ۵۹۶/۲، چند بهلگه يه كي تريشي تي دا يه.

دوو په‌يامه‌که راشکاون له به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی بروای به‌ جه‌بری‌هت هه‌یه^(۱)، دواى ئه‌وان زانايان به‌ تىرو ته‌سه‌لى به‌رپه‌رچى راپو بو‌چوونى جه‌بری‌ه‌کانيان داوه‌ته‌وه.

٤ _ جه‌هم بروای به‌ بوونى سيفه‌ته‌کانى خوا نه‌بوو، به‌لکو سيفه‌ته‌کانى ره‌تکر دوته‌وه^(۲)، ئه‌و سيفه‌تانه‌ی که‌ سه‌رده‌گيشن بو‌ وي‌چواندنى خوا به‌ به‌ديه‌ن‌راوه‌کانى.

جه‌هم وتويه‌تى: ناليم: خواى گه‌وره شته، چونکه ئه‌مه وي‌چواندنى خوايه به‌ شته‌کان^(۳).

وهسفى خواى نه‌ده‌گرد به‌ سيفه‌تى زيندوو (حي) و زانا (العالم) و ويسته‌ر (مريد)، وتى:
من وهسفى خوا ناکه‌م به‌ وهسفيک که‌ به‌کاره‌يئانى بو‌ غه‌يرى خوا دروست بي‌ت وهک: هه‌بوون
(موجود) زيندوو و زانا و ويسته‌ر (مريد) و هاوشيوه‌ی ئه‌مانه.

به‌لام وهسفى خواى گرد به‌وه‌ی خاوه‌ن توانايه، دروستکه‌ره، بکه‌ره، به‌ديه‌ن‌ره، ژيئنه‌ره،
مريئنه‌ره، چونکه ئه‌م وهسفانه تايبه‌تن به‌خوا^(۴).

(۱) ئيبين مورته‌زا له: (المنية والأمل ۱۲۹_ ۱۳۰) و ئه‌بو زه‌هره له: (تأريخ المذاهب الإسلامية ۱۰۳) دا هه‌ردوو په‌يامه‌که‌يان هيناونه.

ئيبين القيم له كتيبه‌كه‌يدا (شفاء العليل ۲۶۲_ ۲۸۱) دا باسى مي‌زگه‌رد و گه‌فتوگو‌يه‌كى ته‌سه‌و پرخواى نيوان جه‌برى و سونيه‌كى كرده‌وه. و ئه‌بو زه‌هره له: (تأريخ المذاهب الإسلامية ۱۰۶) باسى هه‌نديك به‌شى ئه‌و گه‌فتوگو‌يه‌ى كرده‌وه.

(۲) الملل والنحل للشهرستاني ۱/ ۷۳ وسير أعلام النبلاء ۶/ ۲۶ خطط المقرئ ۲/ ۳۴۹ و ۳۵۱ وفجر الإسلام ۲۸۷.

(۳) مقالات الإسلاميين ۱/ ۳۳۸ والفرق بين الفرق ۲۱۱ والتبصير في الدين ۹۰ والانساب للسمعاني ۳/ ۳۹۲_ ۳۹۳. والبده والتأريخ ۵/ ۱۴۶ وشرح الحور العين ۲۰۰ و مقدسي و نشوان وتويانه: (به‌لام خوا به‌ديه‌ن‌ه‌رى شته). واعتقادات فرق المسلمين ۱۰۴.

تهنھا سیفہتی کار (الفعال) و بہدییہنیاں (خلق)ی بوّ خوا چہسپاند، بہ دروستی نہزانی کہ بہدییہنراوان بہو سیفہتہ و ہسف بکرین، جا نہگہر نہو دوو سیفہتہ لہ بہدییہنراوان لاجوون نہو کاتہ بہدییہنراوان سہرپشک نابن بہلکو ناچار دہبن لہ کردنی کردہوہکانیاند، نہمہش بناغہی فیکرہی جہمہ لہ داننان بہ جہبریہتدا^(۴).

بہم بوّجوونہی لہگہلّ قہدہریہکان کۆکہ، موعتہزیلہکانیش نہم بوّجوونہیان پہسہند کرد.

۵ _ جہم وتویہتی: قورٹان بہدییہنراوہو دروستکراوہ^(۴).

لہبہر نہوہی جہم پیّی وابووہ فہرمایشتی خوا پیدابوو و بہدیہاتووہ، بوّیہ بوّجوونہی وابووہ کہ دروست نییہ و ہسفی خوا بکریتّ بہوہی فہرمایشتی دہرپریوہ^(۴) و دہیوت: فہرمایشتی خوا بہدیہاتووہ، بہلّام دروستیش نییہ خوای گہورہ و ہسف بکریتّ بہوہی فہرمایشتی خوئی فہرمووبیتّ^(۴).

دانی نہناوہ بہوہی خوای گہورہ قسہکەر بیتّ، چونکہ قسہ لہ سیفہتی بہدییہنراوانہ، بوّیہ خوای گہورہی پیّ و ہسف ناکریتّ، بہہمان شیوہ نہگہر سیفہتی قسہکردن بوّ خوا بریار بدہین، نہو کاتہ پیّویستہ خوا ٹامرازی قسہکردنیشی ہہبیتّ، بہمہش بہ بہدییہنراوہکانی

(۱) الفرق بين الفرق، والتبصير في الدين، هردوو سہرچاوہکەى پيشوو، والملل والنحل للشہرستانى ۱/۷۳. و سہیری نہمہش بکہ: الانساب للسمعاني، سہرچاوہى پيشوو، واللباب لابن الاثير ۱/۳۱۷ والمواقف ۸/۳۹۸ وخطط القرظي، سہرچاوہى پيشوو ۳۴۹. و پروانہ: فجر الإسلام، سہرچاوہى پيشوو.

(۲) تاريخ الفرق الإسلامية للغرابي ۲۵ و ۳۲.

(۳) مقالات الإسلاميين، سہرچاوہى پيشوو، والملل والنحل للشہرستانى ۱/۷۴ والمواقف ۸/۳۹۹ وخطط المقرظي ۲/۳۴۹ و ۳۵۱ وسير أعلام البلاء ۶/۲۷.

(۴) الفرق بين الفرق ۲۱۲.

(۵) التبصير في الدين ۹۱.

دهجیت، شتیکی ئەستەمه خوا بە بەدیھینراوەکانی بچیت. جا مادەم قورئان فەرمووده و قەسەیه و دراوتە پال خۆی گەورە، دروست نیە بەدریئە پال خۆی گەورە تەنھا وەک ئەو نەبیت کە بەدیھینراوی خۆی، گەرنا سەر دەکشیت بۆ ئەو ویچواندەنی کە بۆ خۆی گەورە ئەستەمه، بۆیە قورئان بەدیھینراوی خۆی^(۱). ئەمە رای قەدەری و موعتەزێلەکانە، جەعدی کۆری درهەمیش لە جەبریەکانە.

٦ _ جەھم وتویەتی: زانستی خوا بەدیھاتوو و پەیدا بوو^(۲).

نا وتریت: خۆی گەورە ھەر زانا بوو بە شتەکان بەرلەوہی بیئە خانەنی بوون^(۳). خۆی گەورە نازانیت چی دەبیت ھەتاوہکو رووداوہکە روونەدات^(۴).

٧ _ جەھم بۆ خۆی ئەم رایە تاییبەتەنی ھەبوو کە بەھەشت و دۆزەخ لەناودەچن و نامین^(۵) و دانیشتوووانەکانیشیان نامین و لەناودەچن^(۶).

(۱) تاریخ الفرق الإسلامية للغرابي ٢٥.

(۲) مقالات الإسلاميين، سەرچاوەی پیشوو، والفرق بين الفرق ٢١١ والفصل لابن حزم ٢٩٣/٢ و ٧٣/٥ و التبصير في الدين ٩٠ والبدء و التاريخ ١٤٦/٥ و نشوان له: (شرح الحور العين ٢٠٠) وتويته: (گومانیان وابوو جیھان داھینەر و پەیدا کەرە) ئەمە شیواندەنە. و لە کتیبی (اعتقادات فرق المسلمین ١٠٤) دا ھاتوو: (خۆی گەورە پەیدا کەرە) وشە (زانست) کە لە دوا (ان) ھاتوو فریدراوہ. والمواقف وشرحه للسيد الشريف ٣٩٨/٨ وخطط المقرزي ٣٤٩/٢.

(۳) مقالات الإسلاميين، سەرچاوەی پیشوو.

(۴) التبصير في الدين ٩٠ والفصل لابن حزم ٧٣/٥. و سەیری ئەمەش بکە: الملل والنحل للشهرستاني ٧٣/١ والمواقف ٣٩٨/٨.

(۵) مقالات الإسلاميين، سەرچاوەی پیشوو، والتنبیه والرد ٩٨ چەند بۆچوونیکێ تری جەمییەکانیشی تێدایە و ١٤٠، والفرق بين الفرق ٢١١ والفصل لابن حزم ١٤٥/٤ و ٧٣/٥ والتبصير في الدين ٩٠ والبدء و التاريخ ١٤٦/٥ والملل والنحل للشهرستاني ٧٤/١ وشرح الحور العين ٣١٠ والمواقف ٣٩٩/٨ والفرق الإسلامية للكرمانی ٩١ وخطط المقرزي ٣٤٩/٢.

غەرابى وتويەتى: پېم وايە ناوبراۋ بۇ ئەم بۇچوونە چوۋە، چونكە چەسپاندنى ھەرمانى بەردەوام بۇ پاداشت و سزى دواپۇز، بەشدار بوونە لە سيفەتتىكى خوا كە برىتتییە لە سيفەتى ھەرمان (البقاء)، جا لە بەرئەۋەى بەشداربوونى ھەر شتېك لە بەدېھنراۋان لە ھەر سيفەتتىك لە سيفەتەكانى خوادا ئەستەمە، بۇيە مانەۋەى خۇشى و ناخۇشى دواپۇزىش ئەستەمە^(۴).

۸ _ جەھم باۋەرى تۆكەمى ھەبوو سەبارەت بە فەرمان كەردن بە چاكە و رېڭرى كەردن لە خراپە^(۴).

دەستى دايە چەك و دزى دەسەئات جەنگى كەرد. و لەگەل حارسى كورپى سەرىج لە دزى مسرى كورپى يەسار دەرچوو، سەلى كورپى ئەحوزى مازنى كوشتى^(۴). وا دەرەكەۋىت كە كوشتنەكەى سياسى بوو بېت.

بەغدادى وتويەتى: شوپنكە وتووەكانى ئەمپۇ لە ناۋچەى (نەھاوند)ن، لە سەردەمى خۇمان ئىسماعىلى كورپى ئىبراھىمى كورپى كېوسى شىرازى دىلى بۇيان دەرچوو، بانگى كەردن بۇ مەزھەبى شىخەكەمان ئەبو حەسەنى ئەشعەرى، ھەندېككىان ۋەلاميان دايەۋە، لەگەل ئەھلى سوننەدا بوونە يەك دەست، سوپاس بۇ خوا لەسەر ئەمە^(۴).

(۱) الفصل لابن حزم، والمواقف، والفرق الإسلامية للكرمانى، وخطط المقرئى، سەرچاۋەكانى پېشوو.

(۲) تاريخ الفرق الإسلامية للغرابى ۲۵.

ئەمانەش ئامازەيان بۇ ئەم راۋ بۇچوونانە كەردوۋە: أبو زهرة في تاريخ المذاهب الإسلامية ۱۰۵ و د. حسين عطوان في الفرق الإسلامية في بلاد الشام ۸۳ و لاپەرەكانى دواترى.

(۳) مقالات الإسلاميين ۱/۳۳۸ و شرح الحور العين ۳۰۹. مقرئى لە: (الخطط ۲/۳۴۹) دا وتويەتى: تەنھا كەسە كە بۇچوونى وايە دەرچون لە دزى حوكمپرانى ستمكار دروستە.

(۴) الفرق بين الفرق ۲۱۲ و التبصير في الدين ۹۱.

(۵) الفرق بين الفرق ۲۱۲.

ئىسغەرايىنى وتويەتى: زۆربەى شوپىنكە وتووۋەكانى ئىستا لە دەوروبەرى ناوچەى
(ترمزن)^(۱).

ئەھلى سوننە ئەوانە تەكفىر دەكەن: لەبەر ئەوۋى دەلئىن زانستى خوا پەيدا بوۋە، خوا ھىچ
زانىارى نىيە لەبارەى ھىچ شتېك تا پروونەدات، فەر موودەى خوا بەدېھىئىراۋە^(۲).

ئەھلى سوننە تەكفىرى ئەوانى كرد بەھۋى داننە نانىان بە سىفەتەكان و پروابوونىان بە
بەدېھىئىراۋى قورئان، دان نەنان بە بىنى خوا^(۳).

جا ئىبن مورئەزا وتويەتى: پاشماۋەكەى بەھۋى مردنەكەى پچرا، تا دواتر ھەندىك لە
جەبرىيەكان ھەندى شتىان زىندوو كردهو. ئىستا جەمىيەت شوپىنكە وتوۋى نىيە^(۴).

موعتەزىلە

ھۆكارى ناۋنىان بەو ناۋە

رايەكان جىياۋازن لەبارەى ھۆكارى ناۋنانى موعتەزىلەكان بەو ناۋە، لەم بارەوۋە چەند راۋ
بۇچوونىك ھەيە. گرنگترىنيان ئەمانەن:

(۱) التبصير في الدين ۹۱.

(۲) التبصير في الدين، سەرچاۋەى پىشوو.

(۳) خطط المقرضي ۳۴۹/۲ و ۳۵۱. و لە: الملل والنحل للشهرستاني ۷۴/۱ والمواقف للإيجي وشرحه للسيد
الشريف ۳۹۹/۸ ھاتوۋە: كۆكن لەگەل موعتەزىلەكاندا لە داننەنان بە بىنىنى خوا و چەسپاندىنى بەدېھىئىراۋى
فەرمايشتى خوا و پىويست بوۋنى زانىارىيەكان بە عەقل بەر لەھاتنى شەرە.

(۴) المنية والأمل ۱۰۷.

١) كاتيك پرسیار له حهسهنی بهصری گرا (له سالی ١٠١٠ك كۆچی دوایی كردوو) لهباری ئهجامدهری گوناھی گهوره كه نایا تهكفیر دهكریت یان نا؟ حهسهن بیرى كردوو و وردبووو، جا بهر له وهی ناوبراو وهلامی پرسیارهكه بداته وه (واصلی كوری عهتاء "كه له سالی ١٣١ك كۆچی دوایی كردوو") وتی: من نالییم ئهجامدهری گوناھی گهوره بهرهبایی موسلمانه یاخود بهرهبایی كافره، بهلكو له پلهیهكدايه له نیوان ئهه دوو پلهیهدا، نه باوهرداره، نه كافره.

جا له مهجلیسی "حهسهنی بهصری" جیابوووهو چوو له كۆلهگهیهك له كۆلهگهكانی مزگهوتهكه و ههولێ چهسپاندنی وهلامهكهی دهدا، جا حهسهن وتی: واصل له نیمه جیابوووهوخوی له نیمه كهناڕ گیر كرد. لهبهر ئهههه واصل و شوینكهوتوووهكانیان به موعتهزیله ناوانرا^(١).

له گێرانهوهیهكدا هاتوو: موعتهزیل و كهناڕگیرهكه (واصلی كوری عهتاء)ه، ههروهها عهمری كوری عوبهیدیش چوو (له سالی ١٤٤ك كۆچی دوایی كردوو) پالی، جا ناوی موعتهزیله له شوینكهوتوووهكانیان نرا^(٢).

له گێرانهوهیهکی تردا هاتوو: ئهه كهسهی خوی جیاكردوو، له مهجلیسهكهی حهسهنی بهصری عهمری كوری عوبهید بوو^(٣).

(١) الملل والنحل للشهرستاني ٤٢/١.

ئهم هۆكاره لهه سهراوانههه باسی لیههكراوه: الفرق بین الفرق ١١٨ والتبصیر فی الدین ٥٨ والبدء والتاریخ ١٤٢/٥ والتمهید للامشی ١٢٢ والغنیة للشیخ عبدالقادر ١٠٣/١ والأنساب للسمعانی ٣٩٢/١١ مادة (المعتزلي)، والمواقف ٣٧٧/٨ والفرق الإسلامیة للكرمانی ٦ والمنیة والأمل ١٢٢ ونقل عن الملل والنحل للشهرستاني. سهیری ئههههه بهه: خطط المقریزی ٣٤٦/٢.

(٢) شرح الأصول الخمسة ١٣٨ والفرق بین الفرق والتبصیر و الملل والنحل و المنیة والأمل ١٢٣ عن الملل والنحل للشهرستاني، و الأنساب للسمعانی ٣٩٣/١١.

هەرودها له گێرانهوهیهکی تر دا هاتوو: کاتیک (واصلی کورپی عه‌تاء) و عه‌مری کورپی عوبه‌ید مه‌زه‌به‌بیکیان داھینا و له‌ بازنه‌که‌ی حه‌سه‌نی به‌صری جیا‌بوونه‌وه‌و له‌ لایه‌کی تری مزگه‌وته‌که‌ دانیشتن^(١).

ئهم ناوانه‌ شتیکی ئاساییه و ئاماژه‌ش نییه‌ بۆ پیداهه‌لدان، یاخود سه‌رزه‌نشت کردن، هه‌روه‌ها ئاماژه‌ش نییه‌ به‌ بنه‌مایه‌ک له‌ بنه‌ماکانی موعته‌زیله، به‌لام دواتر بووه‌ سیفه‌تی سه‌رزه‌شت، ئه‌مه‌ش دوا‌ی ئه‌وه‌بوو که‌ راوبۆ‌چوونه‌کانیان ئاشکرا کرد.

بۆیه‌ ئهم ناوانه‌ش له‌ موعته‌زیله‌کان وا زوو بلا‌وبوووه‌ و ناوبانگی ده‌رکرد، چونکه‌ ناوانه‌که‌ له‌ لایه‌ن "حه‌سه‌نی به‌صری" بوو که‌ خاوه‌ن پله‌وپایه‌یه‌کی گه‌وره‌بوو له‌ دل و ده‌روونی قوتابیه‌کانی دا به‌شی‌وه‌یه‌کی تاییه‌تی و له‌ دل و ده‌روونی موسلمانان به‌شی‌وه‌کی گشتی، وشه‌ی پیاویکی گه‌وره‌ هه‌میشه‌ ناوبانگ ده‌رده‌کات^(٢).

ئه‌مه‌ش هۆکاریکی به‌ ناوبانگه‌ له‌ هۆکاری ناوانی موعته‌زیله‌کان به‌و ناوه‌.

(١) المعارف لابن القتیبة ٤٨٣، و تیایدا هاتوو: (عه‌مری کورپی عوبه‌ید هه‌مان بۆ‌چوونی قه‌ده‌ریه‌یه‌کانی هه‌بوو و بانگه‌شه‌شی بۆ ده‌کرد، بۆیه‌ خۆی و هاوه‌لانی له‌ حه‌سه‌ن جیا‌بوونه‌وه‌و به‌ موعته‌زیله‌ ناوانان). و الانساب للسمعانی، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، و شرح الحور العین ٢٥٩ عن المعارف لابن القتیبة، و له‌: (خطط المقریزی ٣٤٦/٢) هاتوو: (ابن منبه و تویه‌تی: عه‌مری کورپی عبید و هه‌ندی‌ک له‌ هاوه‌لانی له‌ حسن جیا‌بوونه‌وه‌ بۆیه‌ به‌ موعته‌زیله‌ ناوانان).

(٢) اعتقادات فرق المسلمین ٢٨_٢٩. و نقله‌ ابن المرتضی فی المنیة والأمل ١٢٢ عن المعارف. به‌لام من هیج بنه‌مایه‌کی ئه‌و و ته‌یه‌م له‌ کتییی (المعارف) دا به‌دی نه‌کرد.

(٣) تأریخ الفرق الإسلامیة للغرابی ٥١.

ههروهه و تراوه: ناوانی موعتهزیه‌کان بهو ناوه له دوای "حه‌سه‌نی به‌صری" بوو، ئەمه‌ش کاتیکی ناوبراو گوچی دوایی کرد و قتاده له شوینی دانیشت، له دوایی دا عه‌مری کورپی عوبه‌ید له‌گه‌ڵ چه‌ند که‌سی‌کدا جیا‌بوونه‌وه له مه‌جلیسه‌که، جا قتاده ناوی نان: موعته‌زیه^(١).

٢ _ هۆکاری ئەم ناوانه سیاسییه، چونکه ئەو ناوه لهو که‌سانه تراوه که له عه‌لی (په‌زای خوای لی‌بیت) جیا‌بوونه‌وهو خۆیان به‌دووور گرت له دژایه‌تی کردنی عه‌لی، دژایه‌تی کردنی دژه‌پراکانی عه‌لی، ئەمه‌ش دوای ئەوه‌ی به‌یعه‌تیان دابوو و رازی‌بوون پێی، نمونه‌ی ئەو که‌سانه‌ش: سه‌عدی کورپی ئەبی وه‌ققاص و عه‌بدو‌لای کورپی عومه‌ری کورپی خه‌تتاب و موحه‌مه‌دی کورپی مه‌سلمه‌ی ئەنصاری و ئوسامه‌ی کورپی زه‌ید، ئەوانه وتیان: دروست نییه جه‌نگ له دژی عه‌لی یاخود هاوشانی ئەو بکری‌ت.

ئینجا ئەوانه به موعته‌زیه‌ ناوانان، دواتر بوونه پێشینه‌کانی موعته‌زیه^(٢).

(١) خطط المقریزی ٣٤٦/٢. و له: (المنية والأمل ١٢٣) تیایدا هاتوو: (وتراوه: بۆیه ئەو ناوه‌یان لی‌نراوه چونکه قه‌تاده که له هاوه‌لانی حه‌سه‌ن بوو وتی: موعته‌زیه‌کان چ ده‌که‌ن؟ بۆیه بهو ناوه ناوانان) و له ١٢٤ گیرانه‌وه‌که‌ی (عوسمانی ته‌ویل)ی له قتاده‌وه هیناوه.

ئەبو عه‌مری کورپی عه‌لاء وتویه‌تی: قه‌تاده به سه‌رو ژیری شاری به‌سه‌رپه‌دا ده‌سه‌رپه‌وه‌وه به‌بی پێشه‌وا، جا چوووه مزگه‌وتی به‌سه‌ر و بینی عه‌مری کورپی عبید و هه‌ندیکی له هاوه‌له‌کانی جیا‌بوونه‌ته‌وه له‌ولاوه بازنه‌یه‌کیان پیکه‌ینانه‌وه‌وه ده‌نگیان به‌رز کردۆته‌وه، جا قه‌تاده پێش نوێژی بۆ کردن وای زانی بازنه‌که‌ی حه‌سه‌نه، جا که به‌رده‌وام بوو له‌گه‌ڵیان زانی که بازنه‌که‌ی حه‌سه‌ن نییه، وتی: ئەمانه موعته‌زیه‌ن و لی‌یان جیا‌بووه‌وه، هه‌ر لهو کاته‌وه به موعته‌زیه‌ ناوانان. / وفيات الأعيان ٨٥/٤.

ئەمانه‌ش باسی ئەم رووداوه‌یان کردوو: د. عرفان في دراسات في الفرق ١٠٥ نقلًا عن وفيات الأعيان _ ترجمة (قتادة)، وعيون الأخبار والجرح والتعديل ١٣٣/٢/٣، والمنية والأمل. (٢) المقالات والفرق للقمي ٤ وفرق الشيعة للنوبختي ٥.

ئەمه نزیکه‌ی له‌وه‌ی (شیخ عبدالقادر) له (الغنية ١/١٠٣) هیناویه‌تی: (له‌به‌ر جیا‌بوونه‌وه له بۆ‌چوونه‌کانی موسلمانان، چونکه ئەو کات خه‌لک له‌باره‌ی ئەنجامده‌ری گونا‌هی گه‌وره پراجیا‌بوون، هه‌ندیکیان ووتیان: بپروادارن بهو باوه‌ره‌ی که هه‌یانه، هه‌ندیکی تریشیان ووتیان: ئەوانه کافرن، "واصلی کورپی عه‌تاء"

وتراوه: كۆمه ئىك له هاوه ئانى عهلى (پەزى خاى لىبىت) ناوى موعتەزىلەيان له خۇنا، ئەمەش كاتىك بوو كه حەسەنى كورپى عهلى (پەزى خاىيان لىبىت) بەيعەتى بە معاويە دا و كاروبارى پىر اسپارد، جا ئەوانە جىابوونەوه له حەسەن و معاويە و ئەوانەى له گە ئىيانبوون و له مائەكانىندا مانەوه و تىيان: سەرقالى زانست و پەستش دەبين، بەم هۆبەش بە موعتەزىلە ناوئران^(۱).

۳ _ موعتەزىلە سەرەتاکان برىتى بوون لەو دونيا بەگەمزنانەى كه له خەلكى جىابوونەوه. ئەمە پراى (كولدىزىهر)^(۲).

پىنج بنەماكەى موعتەزىلە

لەم بارەوه ئەبو حوسەینی خەياتى موعتەزىلى وتوئەتى: (هېچ يەكك له موعتەزىلەگان شىاوى ناوى موعتەزىلە نىبە تا برواى بە هەر پىنج بنەماكە نەبىت: خوابەيەكزانين، دادگەرى، پلەيەك له نىوان دوو پلەكە، پەيمانندان و هەرەشە كردن، فەرمان بەچاكە و رىگرى

بۆچوونىكى سىبەمى داھىنا، بەمەش له موئلمانان جىابووهو كەنارىگرت له باوهداران، وتى: نە باوهداران نە كافرن، بەمەش بە موعتەزىلە ناوئران).

(۱) التبيہ والرد ۳۶.

(۲) دراسات في الفرق ۱۰۸ نقلا عن العقيدة والشريعة في الإسلام لكولدىزىهر.

ئەم هۆكارانەوهو هى تریش لەم سەرچاوانەدا باس كراون: فجر الإسلام ۲۸۸ وتاریخ الفرق الإسلامية للغرابي ۴۸ وتاریخ المذاهب الإسلامية ۱۲۵ ونشأة الفكر الفلسفي في الإسلام ۳۷۳/۲ و في علم الكلان _ المعتزلة ۱۰۵ و إسلام بلا مذاهب ۳۹۹ والمعتزلة لعود العتيق ۱۴. و سەيرى ئەمەش بكە: الغنية للشيخ عبدالقادر / ۱۰۳.

له خراپه، جا نه‌گهر ئهم پینچ تایبه‌تمه‌ندییه له که‌سیکدا به ته‌واوی هاتنه‌جی ئه‌وا موعته‌زیله^(۱).

بنه‌مای یه‌که‌م: خوابه‌یه‌کزانین.

خوابه‌یه‌کزانین له زاراوی زانای که‌لامدا: بریتییه له: (بوونی زانست به‌وهی خوای گه‌وره تاکه و بی‌هاوه‌له لهو شتانه‌ی که شی‌اوای زاتی ئه‌ون چ ئه‌و شتانه‌ی بو‌ی چه‌سپاون و چ ئه‌و شتانه‌ی بو‌ی ئه‌سته‌من به‌و شی‌وه‌یه‌ی که شی‌اوای ئه‌ون، هه‌روه‌ها داننان به‌مه‌دا).

پی‌ویسته ئه‌م دوو مه‌رجانه له‌به‌رچاو بگه‌رین: زانست و دانپیدا‌نان، چونکه ئه‌گهر بشزانی‌ت و دانی پیدانه‌نی‌ت یاخود دانی پیدابنی‌ت به نه‌زانی، ئه‌وا نابیته خوابه‌یه‌گه‌ر^(۲).

موعته‌زیله‌کان ئه‌م شتانه‌یان له‌سه‌ر ئه‌م بنه‌مایه دامه‌زراندوووه:

۱ _ ره‌تکرده‌وه‌ی سیفه‌تی خوایی (سیفه‌ته مه‌عنه‌وییه) له‌میژینه و په‌یوه‌سته‌کان به زاتی خواوه، موعته‌زیله‌کان وتیان زات خودی سیفه‌ته یان سیفه‌ت خودی زاته، ئه‌مه‌ش بو‌ به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی فیکره‌ی فره‌خواییه.

ده‌لین قورئان به‌دییه‌نراو دروستکراوه، چونکه سیفه‌تی که‌لام له‌لای ئه‌وان به‌دییه‌نراوه.

۲ _ ئه‌سته‌م بوونی ئه‌وه‌ی بر‌واداران له روژی دوا‌ییدا خوای گه‌وره ببینن^(۳).

(۱) الإنتصار ۱۲۶_ ۱۲۷. ونقله عنه: أبو زهرة في تاريخ المذاهب الإسلامية ۱۲۵ و د. عرفان في دراسات في الفرق ۱۱۳ و د. أحمد محمد صبحي العتزل ۱۱۹.

سه‌یری دانپیدا‌نانی موعته‌زیله‌کان بکه به‌م پینچ بنه‌مایه له‌م سه‌رچاوانه: مقالات الإسلاميين ۱/ ۳۳۷_ ۳۳۸ والانبياء والرد ۳۶ و شرح الأصول الخمسة ۱۲۳ والبدء والتأريخ ۱/ ۱۴۲/۵.

(۲) شرح الأصول الخمسة ۱۲۸.

(۳) تأريخ المذاهب الإسلامية ۱۲۷.

كاتيك باسى سيفته‌ته‌كانى خواو بينينى خوا ده‌كه‌ين به تيروتسه‌لى ئەمه ده‌خريته‌پروو.

بەم بنجینه‌یه بەرپەرچى ئەوانه‌يان داوه‌ته‌وه كه پ‌اجيايه له بابەتى خوابه‌یه‌كزانيدا و شتيك بۆ خوا برپار نادات كه‌چى پيويسته بۆ خوا برپار بدریت و بۆى بچه‌سپينریت و شتيكى بۆ خوا چه‌سپاندوو كه پيويسته بۆ خوا برپار نه‌دریت، جا ئەو كه‌سه‌يان به كافر داناوه^(١).

بۆيه ئەم تاقمانه‌يان ته‌كفير كرد: بى دين (ملحد) ه‌كان، په‌كخه‌ره‌كان (المعطلة)، رۆژگار په‌رسته‌كان، ويچوينه‌ره‌كان (المشبهه)^(٢)، دووانه په‌رسته‌كان (الثنوية).

بنه‌ماى دووه‌م: دادگه‌رى^(٣).

دادگه‌رى خوا: بریتيه له و دانايى و حيكمه‌ته‌ى عه‌قل پيويستى ده‌كات، كه بریتيه له ئەنجامدانى كردار به‌شيوه‌كى راست و دروست و ره‌چاو كردنى به‌رژه‌وه‌ندى^(٤).

مه‌به‌ست له‌وه‌ى خواى گه‌وره دادگه‌ره ئەوه‌يه كه:

كرده‌وه‌كانى خوا هەر هه‌موويان چاكن و كرده‌وه‌ى ناشرينى نيه‌ و كه‌م و كورى توخنى ناكه‌ويت كه له‌سه‌رى پيويسته^(٥).

(١) شرح الأصول الخمسة ١٢٥.

(٢) شرح الأصول الخمسة ١٢٤.

(٣) به موعته‌زيله دادگه‌راكان يان به دادگه‌ران ناوانرون، به‌هوى ئەوه‌ى دان به‌م بنه‌مايه‌دا ده‌نين. / نشأة الفكر الفلسفي في الإسلام ٤٣٢/١.

(٤) الملل والنحل للشهرستاني ٣٧/١.

(٥) شرح الأصول الخمسة ١٣٢. ئەم پيناسه‌يه له ٣٠١ به‌م شيوه‌يه هاتوو: (كرده‌وه‌ى ناشرين ناكات و هه‌ئيشى نابزيريت، كه‌م و كورى توخنى ئەوه ناكه‌ويت كه پيويسته له‌سه‌رى، كرده‌وه‌كانى هه‌موويان چاكن).

ئەم مانايە لەلای موعتەزەلەکان ئەو دەگەییەنیت: کە خۆی گەورە کاری ناشرین ناکات^(۱) و ناشیەوێت^(۲).

دیاریکردنی ناماژە و تەهی (کاری ناشرین ناکات) ھەرۆک (قازی عەبدولجەباری موعتەزەلە) وتویەتی: خوا زانیە بە ناشریناھەتی کاری ناشرین و پێویستی پێ نییە، زاناشە بەوێ پێویستی پێ نییە، جا زاتیک ئەمە حالی بیت بەھیج شیوەیەك لە شیوەکان کردووی ناشرین ھەئابزیت و نایەوێت. بەلگەکانی بەم شیوەیە خوارەووی باس کردوو:

بەلگە لەسەر ئەوێ خۆی گەورە زانیە بە ناشریناھەتی کردووی ناشرین، بریتیە لەوێ خۆی گەورە بە زاتی خۆی زانیە، ئەو زاتە کە لە خۆدی خۆیدا زانیە بۆی ھەییە ھەموو ئەو زانیاریانە بزانییت بەو پێیە کە شیاوی ئەو، بۆیە یەکیك لە رووکانی زانیاری ئەوێ کە دەبیت ناشرینی کردووەکە بزانییت، پێویستە خۆی لەمیژینە و بێ سەرھتا زانییت پێی.

بەلگەش لەسەر ئەوێ کە خۆی گەورە پێویستی بە کردووی ناشرین نییە و لێی بێ نیازە، ئەوێ کە: خۆی گەورە بێ نیازە و ھەرگیز پێویستی بۆ ئەو لە بنەرتدا دروست نییە.

بەلگەش لەسەر ئەوێ کە خۆی گەورە زانیە و بێ نیازە و پێویستی بە کردووی ناشرین نییە، ئەو بەلگانی سەرھون کە خرانەروو.

بەلگەش لەسەر ئەوێ ھەر زاتیک ئەمە حالی بیت، ئەوا ھەرگیز کردووی ناشرین بەھیج شیوەیەك لە شیوەکان ناکات و ھەلی نابزیریت، ئەوێ کە ئیمە بە پێویستی دەزانین لە بینەردا، ئەگەر یەکیکمان زانا بیت بەناشرینی کردووی ناشرین و پێویستی پێ نەبیت، ئەوا بەھیج شیوەیەك پەنای بۆ نابات و ھەلی نابزیریت، ئەمەش لەبەر ئەوێ کە زانیە

(۱) شرح الأصول الخمسة ۱۳۲ و ۳۰۱.

(۲) شرح الأصول الخمسة ۴۵۹ و ۴۶۲. ئەم فەرماشتە موعتەزەلەش: (کاری ناشرین ناکات و ناشیەوێت) لە: (المنية والأمل ۲۶) دا ھاتوو.

به‌وهی کاره‌که ناشیرنه و به‌وش که خوئی پی‌ویستی پی نییه، جا نه‌گهر یه‌کیک له و مهر‌جانه لاجوون ئەوا ئەو کاته دروسته کرده‌وهیه‌کی ناشیرین هه‌لبژی‌ریت...

خودی ئەم هۆکاره له ئاست خوای له‌میژینهی بی سهره‌تاش ههر هه‌یه، بویه پی‌ویسته هه‌رگیز خوای گه‌وره کرده‌وهی ناشیرین هه‌لنه‌بژی‌ریت، چونکه ریگه‌کانی به‌لگه جیا نین جا بینهر ببینی‌ت یان لئی شاراوه بی‌ت^(۱).

قازی عه‌بدولجه‌بار به‌هه‌مان شیوه به‌لگه‌کانی ئەم بۆچوونه: (خوای گه‌وره شتی ناشیرینی ناوی‌ت)^(۲) هیناوه‌ته‌وه، وه‌ک:

۱ _ ئەم فه‌رمایشتهی خوای گه‌وره: ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ﴾ غافر: ۳۱. واته: (جا وه‌نه‌بی‌ت خوا بیه‌وی‌ت سته‌م له به‌نده‌گان و هه‌ز به تیا‌چوونیان بکات).

وشه‌ی (سته‌م: ظلما) نه‌ناسراوه، ده‌رپرینی نه‌ناسراو له رسته‌ی نه‌ری (نفی) دا‌گشتیه، جا رووکه‌شی ئایه‌ته‌که ئەوه ده‌گه‌یه‌نی‌ت که خوای گه‌وره ویستی له‌سه‌ر شتی‌ک نییه که سته‌م بی‌ت.

۲ _ ئەم فه‌رمایشتهی په‌روه‌دگار دوا‌ی ئەوه‌ی که خراپه و گونا‌هه‌کانی ژماردووه: ﴿كُلُّ ذَلِكْ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا﴾ الإسراء: ۳۸. واته: (هه‌موو ئەو شتانه‌ی که له ئایه‌ته‌کانی پی‌شوو‌دا با‌سمان کرد، خراپه‌کانی لای په‌روه‌دگارت ناپه‌سه‌ندو نابه‌جیه).

ئه‌وه‌ی روونکردو‌ته‌وه که گونا‌هه‌گان هه‌موویان نه‌خوازاو و نه‌ویستراون له‌لایه‌ن خواوه، جا که خوا په‌سه‌ندیان ناکات، ئەوه ده‌گه‌یه‌نی‌ت که نایه‌وی‌ت، چونکه ئەگه‌ر بی‌ویستبایه و

(۱) شرح الأصول الخمسة ۳۰۲_۳۰۳ و ذکر ذلك كله عواد المعتق في المعتزلة ۱۵۷ عن شرح الأصول الخمسة.

(۲) سه‌یری وته‌که‌ی بکه له: شرح الأصول الخمسة ۴۵۹ و ۴۶۲.

لههه مان کاتدا رڤيشی لیبویابهوه، ئەوا ئەو کاته خوای گهوره دوو سیفهتی دژیهکی
کوډه کردهوه، ئەمهش ئەسته مه^(۱).

موعته زیلهکان دهیانووت خوای گهوره کاری ناشرین ناکات و ناشیهوویت، بی چهند و چوون
هر دهبیت کردهوهگانی چاک و جوان بن و کهم و کوری توخنی ئەوه نهکهوویت که لهسهری
پییوسته.

ئههلی سوننه دمهتهقیی ئەو بۆچوونهی موعتهزیلهیان کردوو که دهئین: (خوا کردهوهی
ناشرین ناکات، کردهوهگانی خوا هه موویان چاکن)، بهم بهلگانهی خوارهوه:

ئیمه لهوهدا لهگهڵ ئیوهدا کوکین که بهدیھینان و کردهوهو قهزاو قهدهری خوای پایهبهرز
هه مووی هر خیره، بهم بهلگانه:

۱ _ خوای گهوره خوای پاک و دوور گرتوو له ستهم، خوای پایهبهرز دهفهرموویت: ﴿مَا
يُبَدِّلُ الْقَوْلَ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ ق: ۲۹. واته: (ئیتز قسهو برپاری من ناگوڤریت و
هه ئناوهشیتهوه... من هیچ کات ستهمکاریش نیم له بهندهکانم). ئەمهش بهلگهیه لهسهر
ئهوهی که خوای گهوره کاری ناشرین ناکات، بهئکو کردهوهکان هه موویان هر جوانن.

۲ _ ناوه پیروژهگانی خوا گهواهیدهری ئەمهن، وهك: (قدوس)، جا (قدوس) بریتییه لهوهی
پاک و بهرز له هه موو خراپه و کهم و کورییهك، ههروهك ڤافهکاران و زمانهوانان وادهئین^(۲).

ئههلی سوننه دمهتهقیی ئەم بۆچوونهی موعتهزیلیهشیان کردوو که دهئین: (کهم و
کوری توخنی ئەوه ناکهوویت که لهسهر خوا پییوسته) بهمانهی خوارهوه:

(۱) شرح الأصول الخمسة ۴۶۰_ ۴۶۱.

(۲) المعتزلة لعواد المعتق ۱۵۹ عن شفاء العليل لابن القيم، و مجموع الرسائل والمسائل لابن تيمية.

ئەگەر مەبەست لە پېۋيست كراو شتېك بېت كە غەيرى خىۋى گەورە لەسەر خىۋى گەورە پېۋيست كىردىت، ئەوا ئەمە شتېكە كە ئىمە لەگەل ئەودا كۆك نىن، لەبەر ئەۋەى:

۱ _ چۈنكە ئەمە ئەۋە دەسەپىت كە خىۋى گەورە نابىت بىكەرىكى سەرىشك بېت، ئەمەش پۈچەلە بەۋ بەلگەنەى كە گەۋاھىدەرن لەسەر ئەۋەى كە خىۋى گەورە خاۋەن ھەئسوكەوت و رەفتارى رەھا و بى سنوورە لەۋەى ھەرچى بىەۋىت سەبارەت بە بەدەيھىنراۋەكانى دەيكات، ۋەك چۆن خىۋى گەورە پەروەردگارو بەدەيھىنەر و خاۋەنىكى سوپاسكراۋە.

۲ _ چۈنكە ئەمە دەبىتە ھۆى ئەۋەى كە دەبىت پېۋيستكارىك لەسەرۋى خاۋە ھەبىت كە ئەم شتە بەسەر خاۋادا پېۋيست بىكات، ھىچ شتېك نىە شت لەسەر خىۋى پاىەبەرز پېۋيست بىكات.

ئەگەر مەبەست لە شتە پېۋيست كراۋەكە ئەۋەبىت كە خىۋى گەورە خۆى لەسەر خۆى پېۋيستى كىردوۋە، ئەوا ئىمە لەگەل ئەۋە كۆكىن، ھەندىك لە ئەھلى سوننە دەقىشيان لەسەر ئەمە ھىناۋە.

بەلام ئەھلى سوننە ئەمە ناكەنە پېۋيستىەكى ناچارى، بەۋەى ئەگەر نەيكات ئەۋا كەم و كورى توخنى ئەۋ بىكەۋىت كە لەسەر خۆى پېۋيست كىردوۋە، چۈنكە ئەم لەسەر خۆ پېۋيست كىردنە بەخشندەيەكە لەخاۋە، كەسىك بەخشندەيى لەسەر خۆ پېۋيست بىكات سەرىشكە لەۋەى چ دەبەخشىت.

واته: خوای گهوره پهحمهتی لهسه ر خو پپویست کردوو، نهمهش له رووی قه ربوووه نیه، ههروهه له رووی نهوهش نیه که غهیری نهو لهسه ری پپویست کردبیت، چونکه خوای گهوره له شتانه بهرزتره^(۱).

ئهگهر وترا: چون دروسته بلئی هه موو کردههکانی خوا چاک و جوانن، کهچی خوای گهوره بکه ری نهو هه موو وینه ناشرین و ناپهسه ندانهیه؟

وهلامه کهی نهوهیه: موعته زیله مه بهستیان نهوه نییه که خوای گهوره کاری چاک دهکات، له رووی دیدگا و دیمه نهوه تا عه قل نهمه به نهسته م بزانیت، به لکو مه بهستیان نهوهیه که کاری چاک دهکات له رووی دانایی و حیکمه ته وه، بویه نهم وینانه له رووی حیکمه ته وه هه موویان چاکن، چونکه ده کریت کرده وه له رووی دیدگا و دیمه نهوه چاک بیت کهچی له رووی حیکمه ته وه ناشرین بیت، بۆ نمونه: که سیک جوان بروت به ریوه کهچی کوششی نهوه بیت موسلمانیک بباته لای هوکمرانیکی سته مکار.

دهشکریت کرده وه له رووی دیدگا و دیمه نهوه ناشرین بیت، کهچی شتیکی چاک بیت له رووی دانایی و حیکمه ته وه، وهک: که سیک لارو له ویرانه برواته ری و بجیت به ره و رزگار کردنی به ندکراویکی سته م لیکراو^(۲).

موعته زیله کان که دادگه رییان به بنه ما داناوه هویهک بووه بۆ نهوهی له شتانهی خواره وه بدوین:

پپویستی بوونی به هوکار کردنی کردههکانی خوا، چاک و خراب (حسن و قبح)ی کردههکان شتیکی عه قلیین و بهنده کان خوایان کردههکانی خوایان به دیده هینن، پپویست

(۱) المعتزلة لعواد المعتق ۱۶۱_ ۱۶۲ و نقل عن شفاء العلیل و مدارج السالکین و کلاهما لابن القیم، واقتضاء

الصراط المستقیم لابن تیمیة.

(۲) شرح الأصول الخمسة ۱۳۲.

بوونی لیبوردی خوی، پیویست بوونی چاک و چاکتر (الصلاح والأصلح)، پیویست بوونی رهوانهگردنی پیغمبهبران لهسه ره خوا.

به هوکارکردنی کردارو کردهوهکانی خوا:

کردار (الفعال): بریتییه لهو بهدیهنراوانه‌ی که هاتوندهته بوون و غهیری نهویش توانای بهسهردا شکاوه^(۱).

رایهکان جیاوازن لهبارهی بههوکارکردنی کردهوهکانی خوا، لهم بارهشهوه بو چهند بوچوونیک دابهش بوون:

۱_ پیویست بوونی بههوکارکردنی کردهوهکانی خوا و حوکه‌کانی، چونکه خوی گهوره کاریک ناکات نه‌گه ره بهستیکی دیاریکراوی نه‌بیته، بویه له پیناو مه‌بهسته‌که خوی گهوره کرداره‌کی کردووه، نه‌مه بوچوونی موخته‌زیله‌یه^(۲).

به‌لگه‌کانیشیان نه‌مانه‌ن:

أ_ خوی گهوره دانایه و شتی بیهووده ناکات، به‌لگو نه‌ندازه‌گیری‌یه‌کی باشی هه‌موو شتیکی کردووه^(۳).

ب_ نه‌گه ره کرداره‌کانی خوا به‌هوکار کراو نه‌بووان، نه‌و کاته پیویست ده‌وو که کهم و کوری بکه‌ویته ناو کردهوهکانی خوا، به‌بی راجیایی کهم و کوری بوونی نییه له کرداره‌کانی خوا^(۴).

(۱) شرح الأصول الخمسة ۳۲۴.

(۲) تعلیل الأحكام ۹۷ و تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۸۲.

(۳) تاریخ المذاهب الإسلامية، سه‌چاوه‌ی پیتشوو.

موعتهزیه‌کان له‌مه‌وه ده‌گه‌ن به‌فیکره‌ی پپویست بوونی چاک و چاکتر (الصالح والأصلح).

جا به‌هۆی ئه‌وه‌ی که شته‌کان چاک و خرابی خودییان هه‌یه و به‌هۆی ئه‌وه‌ی که خوی گه‌وره شتیک ناکات حکمه‌تی نه‌بی‌ت، له‌به‌ر ئه‌مه ئه‌سته‌مه خوی گه‌وره فه‌رمان به‌شتیک بکات جگه له شتی چاک یاخود رپگری له شتی چاک بکات، بۆیه کرده‌وه‌ی چاک و چاکتر (الصالح والأصلح) بۆ خوا پپویسته^(۱).

۲_ ره‌تکردنه‌وه‌ی به‌هۆکار کردنی کرده‌وه‌کانی خوا، له‌و رووه‌ی که خوی گه‌وره بکه‌ریکی سه‌رپشک نه‌بی‌ت له کرداره‌کانیدا، چونکه مه‌به‌ست و نیاز ته‌ن‌ها له کرده‌وه‌ی بکه‌ریکدا بوونی هه‌یه که سه‌رپشک بی‌ت. ئه‌مه مه‌زه‌ه‌بی زۆربه‌ی فه‌یله‌سوفه‌کانه.

به‌رپه‌رج دراوته‌وه: که ئه‌مه وته‌یه‌که پوچه‌لیه‌که‌ی دیاره، چونکه وه‌رگرتنه‌وه‌ی سه‌رپشکی له خوی گه‌وره شتیکه که سروشتی عه‌قل په‌سه‌ندی ناکات و ره‌تی ده‌کاته‌وه^(۲).

۳_ کرده‌وه‌کانی خوا به‌هۆکار ناگرین. ئه‌مه رای ئه‌شعه‌رییه‌کانه.

۴_ کرده‌وه‌کانی خوا هه‌موویان به‌پپی دانایی و حکمه‌تن، خوی گه‌وره به‌مه‌ست ئه‌و کرده‌وانه‌ی ئه‌نجامداوه به‌بی ئه‌وه‌ی ناچارکرا بی‌ت، چونکه خوی گه‌وره سه‌رپشکه. ئه‌مه رای ماتوریديه.

به‌تیروته‌سه‌لی له‌باره‌ی ئه‌مه ده‌دوین له‌کاتی روونکردنه‌وه‌ی رایه‌کانی ئه‌شعه‌ریی و ماتوریديه‌کان.

(۱) تعلیل الأحکام ۹۹.

(۲) تاریخ المذاهب الإسلامیة ۱۸۲.

(۳) تعلیل الأحکام ۹۷.

ماتوریدی و موعتەزىلەكان كۆكن لەسەر ئەودى كە كەردەوهكانى خوا بە ھۆى
حىكەمەتەتەكەوھن كە خواى گەورە خۆى ئەندازەگىرى بۆ كەردووھو وىستى لەسەر بوو، ناكىرەت
كەردەوهكانى خوا ھاكەزايى بن، ڤاجايىيى لە نىوانىندا تەنھا لە دەربەندايە، ئەگەرنا لە
بۆچووندا كۆكن، موعتەزىلە بە پىويست (واجب) دەريانبرپوھ و ماتورىديەكان ئەم چەمكەيان
دوورخستۆتەوھ.

بەئام ڤاجايىيى نىوان موعتەزىلە و ئەشعەرىيەكان ڤاجايەكى بنەڤتەيە، كە بنائىتراوھ
لەسەر چاك و خراپ (حسن و قبح)ى عەقلى^(۱).

عەقلى چاك و خراپى شتەكان ديارى دەكات:

چاك و خراپى بەسى جۆر مانا دەردەبەردىت:

__ ماناى يەكەم: ئەودى كە سروشتى مرؤف وەرىدەگىرەت و ئەوھش كە ڤەتى دەكاتەوھ، وەك:
چاكى ڤزگار كەردنى كەسى نغرو بوو، خراپى تۆمەتباركەردنى كەسى بى تاوان^(۲)، چاكى شىرىن،
ناشرىنى تال^(۳).

(۱) تاريخ المذاهب الإسلامية ۱۸۳.

(۲) تشنيف المسامع بجمع الجوامع ۴۵/۱.

شەربىنى لە: (حاشيتە على الجمع الجوامع _ حاشية العطار ۸/۱) ھىناويەتى و دەئيت: ئىبن حاجب
ئەمەى دەربەندايە (بە كۆك بوون لەگەن مەبەست و دژبوونى)، ھەندىك كىتەبى تر بە: (لە خۇگرتنى
بەرژەوھەندى و خراپە) دەريان برپووھ، ئاكامى ھەرسى دەربەندايەكە يەك شتە، جا ئەگەر يەكى گرت لەگەن
مەبەستەكە ئەوا بەرژەوھەندى خاوەنكەى تىدايە، كۆكە لەگەن سروشتەكەى، بەھۆى ئەودى وىستى لەسەرە،
بېرواشى وايە سوودى دەبىت، پىچەوانەكەشى لە بەرژەوھەندى ئەودا نىيە و كۆكىش نىيە لەگەن سروشتەكەى.
مەبەست لە سروشت ئارەزوو نىيە تا ڤەخنى ئەوھ بگىرەت و بوتەيت لەوانەيە ئەو شتەى كۆكە لەگەن

__ مانای دووم: سیفته‌تی ته‌واو و نات‌ه‌واو، وه‌ک: باشی زانست، خرابی نه‌زانین^(۲).

چاک و خرابی، به‌م دوو مانایه به‌بی راجیایی عه‌قلین، واته: عه‌قل سهر‌به‌خۆیه له په‌یی بردن به چاک و خرابییه‌که‌یان، عه‌قل له‌م په‌یی پی‌برنده‌دا پی‌ویستی به‌ش‌ه‌رع نییه.

__ مانای سییه‌م: ئەو شته‌ی که ستایش و سهر‌زنشتی به‌په‌له و هه‌نووک‌ه‌یی ش‌ه‌رع و پاداشت و سزای داهاتوو پی‌ویست ده‌کات و به‌دوای خۆیدا دینیت. ئەمه خالی مملانی و مشتومره له نیوان موعته‌زیله و ئەوانی تر‌دا.

موعته‌زیله و نیامی و زه‌یدییه‌کان بو ئەوه‌چوون که چاک و خرابی شته‌کان عه‌قلین، واته: عه‌قل سهر‌به‌خۆیه له په‌یی پی‌بردن، بی ئەوه‌ی ش‌ه‌رع رۆلی هه‌بیّت، یان ئەوه‌تا له‌بهر خودی کرده‌وه‌که یان له‌بهر سیفه‌تیک که بو حوکمه‌کان ده‌گه‌رپ‌ته‌وه یاخود له‌بهر بوونی چه‌ند شتیکی تری له‌بهر‌چاو گیراو به‌پی راجیایی له نیوانیان^(۲).

مه‌به‌ست، پی‌چه‌وانه بیّت له‌گه‌ل سروشت، وه‌ک ئەو چاره‌سه‌ره‌ی که نه‌خۆش هه‌زی لی نییه، به‌لگو سروشتی مرؤف ناراسته‌ی به‌ره‌و ئەوه‌یه که سوود ده‌ست‌بخات و زیان لابه‌ریت. و ده‌ئیت: به‌م شی‌وه‌یه له کتیی (عبدال‌حکیم علی المقدمات) دا هاتوو. بروانه: وته‌که‌ی عه‌تار له حاشیه‌که‌یدا^{۸۱}.

(۱) شرح جلال الدواني على الجمع الجوامع _ حاشية العطار، سهر‌چاوه‌ی پی‌شوو، والمحصل للرازي ۲۰۲.

(۲) تشنیف المسامع، و المحصل، هه‌ردوو سهر‌چاوه‌که‌ی پی‌شوو، و عه‌تار له: (حاشيته^{۸۱} عن السيد الشريف علی المواقف) هیناویه‌تی: (واته: خودی هه‌ندیك سیفته‌ی که‌ماله، خودی هه‌ندیك سیفته‌ی تریش سیفته‌ی که‌م و کورییه، ده‌وتریت: زانست باشه، واته: هه‌ر که‌سیک خۆی زانست‌دار بکات ئەوا خاوه‌ن په‌ل‌ه‌وپا‌به و که‌ماله، نه‌زانین خرابیه، واته: هه‌رکه‌سیک نه‌زان بیّت که‌م و کوری هه‌یه بارودۆخی خرابیه).

(۳) تشنیف المسامع، و المحصل، هه‌ردوو سهر‌چاوه‌که‌ی پی‌شوو، و سه‌یری رای نیامیه‌کان بکه له: النافع شرح الباب الحادی عشر ۲۶. و وته‌ی زه‌یدییه‌کان له: الأساس ۵۱ و له ۵۰ هاتوو که وتیانه راجیایی له مه‌ر دوو مانا‌که‌ی یه‌که‌م نییه.

باوه‌ر بوون به‌وه‌ی که عه‌قل به‌ به‌لگه ده‌هینرپ‌ته‌وه له باره‌ی چاک و خرابی شته‌کان، به‌و واتایه‌ی پی‌ویسته له‌سه‌ر خوا پاداشت و ستایش بکات له‌سه‌ر کرده‌وه‌ی باش و سزاو سهر‌زنشت بکات له‌سه‌ر کرده‌وه‌ی

موعتهزېله پېيان وايه توانا و دسه‌لأتی عقل له ناستيکدايه که له توانای داهيه چاک و خرابی شته‌کان دیاری بکات، چونکه هر شتيک سيفه‌تيکی تيدايه که وای ليکردووہ چاک يان خراب بیټ، جا راستگویی سيفه‌تيکی خودی تيدايه که وای ليکردووہ چاک بیټ، درؤش سيفه‌تيکی خودی تيدايه که وای ليکردووہ خراب بیټ، بؤيه هؤشمه‌نده‌کان به‌شدارن و وهک يه‌کن، باوه‌ردارو بئ باوه‌ران کؤکن له‌سهر ئه‌وهی که رزگار کردنی که‌سی نغرؤ بوو کاریکی چاکه و تؤمه‌تبارکردنی که‌سی بئ تاوان کاریکی خرابه، ئه‌گهر حوکمی شه‌رعیان له‌مه‌دا پېنه‌گات.

شه‌ر که فهران کردنی شتيک ده‌کات له‌بهر چاکيه‌که‌يه‌تی و که ريگری له شتيک ده‌کات له‌بهر خرابيه‌که‌يه‌تی، شه‌ر ناتوانيت پيچه‌وانه‌ی ئه‌مه حوکم بدات، چونکه فهران و ريگری شه‌ر په‌يوه‌ستن به‌و چاکه و خرابه‌ی له خودی شته‌که‌دا هه‌يه^(۱).

هر شتيک عقل به چاکي دابنيت ئه‌وا کردنی ئه‌و شته پيويسته له‌لایه‌ن خواوه‌و خواي گه‌وره پاداشتی ئه‌نجام‌ده‌ری کرده‌وه‌که ده‌داته‌وه، هر شتيک عقل به خرابی بزانيت، ئه‌وا خواي گه‌وره فهرمانی کردووہ به نه‌کردنی و هر که‌سيکيش بيکات خواي گه‌وره سزای ده‌دات.

بهم پييه وتويانه: ئه‌وانه‌ی بانگه‌وازی پيغه‌مبه‌ران و شه‌ريعه‌ته‌کانی خويان پيگه‌يشتووہ، ئه‌وا نهرگدارن به‌پيئ ئه‌وه‌ی که له شه‌ريعه‌ته‌که‌دا هاتوون، ئه‌وانه‌ش که شه‌ريعه‌ته‌کانی خويان

خراب، ئه‌مه رای موعتهزېله و دووانه‌په‌رست و ئه‌وانه‌ی برويان به‌گه‌رانه‌وه‌ی رؤح هه‌يه و براهيمه و خه‌واريج و کراميه‌که‌انه. / نهاية الإقدام ۳۷۱.

(۱) فجر الإسلام. و سه‌یری: النافع، سه‌رچاوه‌ی پيشوو بکه.

مامؤستا (موحه‌مه‌د سه‌لام مه‌دگور) له (مناهج الإجتهد فی الإسلام ۴۹۹) دا وتويه‌تی: (موعتهزېله‌کان زياده‌ره‌وييان کرد له ئه‌ندازه‌کردنی توانا و دسه‌لأتی عقل و سنووری زانست و زانياری مرؤبی.... ئه‌وان پييان وايه عقلی مرؤف توانای وای پي‌دراوه که له باريدا هه‌يه به‌لگه بيئيته‌وه له‌سهر ئه‌و شتانه‌ی به خواي گه‌وره په‌يوه‌ستن، هيچ سنووریک بؤ عقل نييه جگه له به‌لگه‌کانی عقل نه‌بيټ و هيچ هه‌له و خليسکانيک بوونی نييه هر که به‌لگه‌که‌ی عقل دروست دمرچوو، هر بهم پييه‌ش قورنان ته‌نويل ده‌کن).

پى نەگەشتووۋە ئەوا ئەركدارن بەۋەى كە عەقلىان ئاراستەيان دەكات، جا لەسەريان پىۋىستە ئەو شتە بكەن كە عەقل بە چاكى دەزانىت، چونكە بەكردنى پاداشت وەردەگرن، ھەروھە ئەوھش فەرامۆش بكەن كە عەقل بە خراپى دەزانىت، چونكە بەكردنى سزا وەردەگرن^(۱). واتە: ئەو شتەى عەقل پەيى بە چاكىيەكەى دەبات ئەوا كردنى پىۋىست دەبىت و ئەوھش كە عەقل پەيى بە خراپىيەكەى دەبات نەكردن و فەرامۆش كردنى پىۋىست دەبىت^(۲).

بەلام ئەشعەرىيەكان بۇ ئەوھچوون كە شەرع چاك و خراپى شتەكان ديارى دەكات، نەك عەقل. مروف پاداشت و سزا لەسەر كردن و نەكردنى ھىچ شتىك وەرنەگىرىت تا بانگەوازى پىغەمبەرى پىنەگات.

ماتورىدەكان بۇچوونىان واىە كە عەقل چاك و خراپى شتەكان ديارى دەكات، بەلام پاداشت و سزا وابەستەيە بەشەرەوھ. بە تىرو تەسەلى راو بۇچوونى ئەشعەرىيەكان و ماتورىدەكان دەخرىتەروو لە كاتى باس كردنى راكانيان.

جا موعتەزىلەكان لە دانانەبە بنەماى دادگەرى مەبەستيان پاك راگرتنى خوابووھو دوور گرتنى بووھ لە ستەم، بۆيەش وىستى مروفىيان تا ئەندازەيەك بەرزكردوھ كە بەرپرس بىت لە ستەم.

كەچى ئەشعەرىيەكان بۇ ئەوھچوون كە لە راستەقىنەدا ستەم نىيە، چونكە خواى گەورە بكەرى راستەقىنەيە، ئەمەش دادگەرىيە، بەو واتايەى رەفتار لە مولكى خۇيدا دەكات، چۆن بىھويت وائەكات، فەرمان بەوھدەكات كە دەيەويت. و وتنى ئەو بۇچوونەى كە پىى واىە مروف

(۱) علم أصول الفقه لعبدالوهاب خلاف ۹۸_ ۹۹.

(۲) تاريخ المذاهب الإسلامية ۱۸۲.

بەرپرسە لە بەدیهینانی کردەووی خۆی ئەمە تەسك کردنەووی توانای خوای گەورەیه. بۆیه وتویانە: کردارەکان لەلایەن خواوە بەدیهینراون و بەندەش بەدەستی دەخات^(۱).

ئەم راجیاییه لە بە چاك و خراب دانان هیچ شتیکی لەسەر كەلەكە نابیت تەنھا بۆ ئەوانە نەبیت كە شەریعەتی پیغەمبەرەكانیان پێ نەگەشتوو، چونكە ئەمانە ئەركدارن لەلایەن موعتەزێلەكان، لەلایەن ئەهلی سوننە و جەماعەتیش ئەركدار نین^(۲).

كردهوهكانی بەنده:

كە موعتەزێلەكان خوایان بە پاك گرت، لە کردەووی خراب، ئەم بۆچوونەیان بەرھەم ھێنا كە کردەووەكان لە خودی مرۆفدا بەدینەھینراون بەلكو مرۆف خۆی دروستیان دەكات^(۳).

کردەووەکانی بەندە کردەووی راستەوخۆی سەرپشکییە^(۴)، وەك ھەلسوگەوت، ھەستان و دانیشتیان^(۵).

(۱) تعليق د. عبدالكريم عثمان في هامش ۱۳۱ من شرح الأصول الخمسة.

(۲) علم أصول الفقه لعبد الوهاب خلاف ۹۹ وتعليق د. شعبان محمد إسماعيل على إرشاد الفحول ۱/ ۵۴.

(۳) شرح الأصول الخمسة ۳۲۳ و ۳۴۰. و سهیری ئەمەش بکە: تبصرة الأدلة ۲/ ۵۹۴.

(۴) کردەووەکانی بەندە لەلایەن موعتەزێلە دوو جۆرن:

یەكەم: کردەووە راستەوخۆو سەرپشکییەکانی بەندە، كە ناکریت روویدەن تەنھا بە مەبەست نەبیت، ھەر بەشیک لەو کردەوویە پیویستی بە نوێکاری و ویست بۆ ھەبوون و بەرەو پیرچوونی ھەیه، موعتەزێلەكان كۆكن لەسەر ئەووی كە ئەم کردەوانە بەندە خۆی بەدیان دەھینیت، تەنھا (زیرپاری كۆری عەمر) و (حەفصی فەرد) نەبن كە كۆك بوون لەگەڵ ئەهلی سوننەدا كە ئەم کردەوانەش ھەر بەدیهینراوی خوان.

دووم: کردەووە خۆنەویستەكان (أفعال التولد): بریتییه لە ھەر کردەوویەك كە شیایو روودانە، بەبێ ئەووی بکەرەكە مەبەستی بووبیت و ویستی لەسەر بیت. موعتەزێلە سەبارەت بەم کردەوانە جۆری دووم راجیان، جا موعتەزێلەكان تەنھا ئەو کردەوانەیان داوتە پال مرۆف كە لە كەسی زیندوووە سەرچاوی گرتوو، ھەرەك (بیشری كۆری موعتەمر) و (قازی عەبدولجەبار) و جگە لەوانیش ئەمەیان وتو. /المعتزلة

خوای گهوره کردهوی بهندهکانی بهدیناهیئیت، بهلکو بهندهکان خوایان کردهوهکانیان بهدیدههئین. ئەمەش بۆ توانایی خوا ناگەیهئیت، بەلام خوای گهوره هیژیکی لە مرۆفدا داناوه که مرۆف بەهۆیهوه بتوانیت کردهوهکانی بهدیدیهئیت، جا خوای گهوره پیدەری ئەو هیزیه، بۆیه خوا هیزو توانای تهواوی ههیه لهسەر سەندنهوهی ئەو شتهی بهخشیویهتی، که خوای گهوره ئەمەى بهخشیوووه بۆ ئەوهبووه که ئەکداری و تهکلێف تهواو ببیت^(۱)، پاداشت و سزا جیبهجی ببیت.

موعتهزیه بهم بۆچوونهیان بهرپهرجی جهبریهکانیان داوتهوه که دهئین مرۆف ناچاره له کردنی کردهوهکانیدا و سهڕپشک نییه، تهناته موعتهزیهکان ئەم بۆچوونهی جهبریهکانیان به کوفر داناوه، چونکه پێیان وایه جهبریهکان بهم بۆچوونهیان پێچهوانهى بنه‌مای دادگه‌ری جولاونه‌تهوه ئەمەش بهوهی شتی ناشرین و ستهم و درۆ... هتدیان داوته پال خوا، بۆیه بهم بۆچوونهیان کوفریان کردوووه^(۲).

گیپردراوتهوه که واصلی کورپی عه‌تاء هه‌ندیك له هاهه‌لانی ناردوووه بۆ ده‌فه‌ری (خوراسان) بۆ گه‌فتوگۆ و ده‌مه‌ته‌قی کردن له‌گه‌ل جه‌همی (جه‌بری)^(۳).

ئەمەش هه‌ندیك له به‌لگه‌کانیان:

لعواد المعتق ۱۶۸ و نامازهی بۆ سه‌رچاوه‌کانی کردوووه. و پێناسه‌ی هه‌ردوو جوۆری کردهوه‌کانی هیناوه له: الإسكافي عن مقالات الإسلاميين في المعتزلة، سه‌رچاوه‌ی پێشوو ۱۸۴.

سه‌یری وته‌که‌ی ئیسکافی و جگه له‌ویش بکه له: المقالات الإسلاميين ۹۳/۲ وقول ضرار وحفص في ۹۱.

ئەهلی سوننه بۆچوونی وایه که هه‌ردوو جوۆری کردهوه به‌دییه‌ئیراوی خوان./ ته‌هید الأوائل ۳۳۴ وأصول

الدين للفرنوي ۱۶۹ والمعتزلة لعواد المعتق ۱۹۱ عن ابن حزم وابن تيمية.

(۱) المعتزلة لعواد المعتق ۱۶۹ عن المغني للقاضي عبدالجبار.

(۲) تأريخ المذاهب الإسلامية ۱۲۷ و ۱۸۴.

(۳) شرح أصول الخمسة ۱۲۴_ ۱۲۵.

(۴) فجر الإسلام ۲۹۷.

۱ _ ئەم فەرمایشتەى پەروردگار: ﴿صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْفَنَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ النمل: ۸۸. (قازى

عەبدولجەبارى موعتەزىلە) وتوئەتى: خۇاى گەورە روونى كىرەتەوۋە كە كارەكانى خۇا ھەر ھەمووى رېك و پېك و بى كەم و كورتىن، رېك و پېكىش برىتئىيە لە تۆكەمىي و جوانى بەيەكەوۋە، ئەگەر كارېك تۆكەمە بوو بەلام جوان نەبوو، ئەوا ناكىرېت بە كارېكى رېك و پېك وەسەف بكىرېت. ئايا نابىنىت؟ ئەگەر يەككىمان قسەيەكى رەوان بكات بەلام شتى ناشرىن و ماناى بى سەروبەرى ھەبىت، ئەگەرچى بە قسەيەكى تۆكەمە دابىرېت ئەوا بە قسەيەكى رېك و پېك وەسەف ناكىرېت.

شتىكى زانراوئىشە كە كىرەوۋى بەندەكان: ھەيانە جولەكايەتئە يان نەصرانىيەتئە و ھەشىانە كىرەوۋى ئاگرپەرستانەيە، ھىچ يەككىك لەم سى جۆرە كىرەوانەى رېك و پېك نىن، بۆيە دروست نىە خۇا بەدئەيئەرى ئەو كىرەوانە بىت^(۱).

۲ _ ھەندىك كىرەوۋى بەندەكان ھەن ستەمن، جا ئەگەر خۇاى گەورە بەدئەيئەرى ئەو كىرەوانە بوايە ئەوا پېويست دەبوو كە خۇاى گەورە ستەمكارىكى زۆردار بوايە، خۇاى گەورە پاك و بەرزو دوورە لەم جۆرە شتانە^(۲).

بەلام ئەشەرى و ماتورىدىيەكان بۇ ئەوۋچوون كە كىرەوۋى بەندەكان بەدئەيئەرى خۇان، بەندە تەنھا دەتوانىت بەدەستىان بىخات، پاداشت و سزاكەى لەسەر ئەم بەدەستەيئانە ديارى دەكىرېت.

بەتئەرتەسەلى باسى واتاى بەدەستەيئان (الكسب)ى كىرەوۋە دەكەين لە كاتى خستەرووى راوبۆچوونى ئەشەرى و ماتورىدى.

(۱) شرح أصول الخمسة ۳۵۸. چەند بەلگەيەكى تىرىشى تئىدائە كە لە قورئانى پىرۆزەوۋە ھىناوئەتى.

(۲) شرح أصول الخمسة ۳۴۵. و عواد المعتق له: (المعتزلة ۱۷۱ ولاپەرەكانى تردا) باسى بەلگەكانى موعتەزىلە و بەرپەرچەكانى زانايان بۇ ئەو بەلگەنەى كىرەوۋە.

میهره‌بانی خوایی الوتفی خوایی:

مه‌به‌ست له میهره‌بانی بریتییه له هر شتیك كه وا له مروّف بکات، گوپرایه‌ل بیّت و دووری بخاته‌وه له گوناھ. جا ئەگەر خوا دادگەر بیّت له حوكمه‌کانیدا و میهره‌بان بیّت به به‌دیھینراوه‌کانی و به‌نده‌کانی ببینیّت ئەوا رازی نابیّت کوفر بکهن و سته‌م و زۆرداری بۆ جیهان و به‌دیھینراوانی ناویّت، جا خوای گه‌وره شتیکی نه‌شاردۆته‌وه له به‌نده‌کان كه به‌کردنی بییته هۆی گوپرایه‌لی و چاك بوونیان^(۱).

موعته‌زیله‌كان ده‌لین میهره‌بان و لوتف پیویسته له‌سه‌ر خوای گه‌وره، ئەگەر هاتوو خوای گه‌وره دواکه‌وتبوو له راسپاردن و ئەرکدار کردن، جا وه‌ك یه‌که ئەم لوتفه چ له شتیکی فه‌رز یاخود سوننه‌تدا بیّت^(۲).

(۱) في علم الكلام _ المعتزلة ١٤٥ و نقل عن الملل والنحل للشهرستاني. و بغدادی له: (النافع ٣٢) وتویه‌تی: (میهره‌بانی و لوتف بریتییه له‌وه‌ی كه به‌نده له چاكه و گوپرایه‌لی نزیك ده‌كات‌ه‌وه‌و دووری ده‌خاته‌وه له میهره‌بانی).

له: (نهاية الإقدام ٤٠٦) شه‌هرستانی دا هاتوو: (میهره‌بانی و لوتف له‌لایهن موعته‌زله بریتییه له ریخۆشکردن به‌ره‌و چاكه، ئەمه ئەو كرده‌یه‌یه كه خوای گه‌وره زانیویه‌تی به‌هۆیه‌وه به‌نده گوپرایه‌لی ده‌بیّت، خوای گه‌وره توانای به‌سه‌ر هیچ میه‌رو لوتف و كرده‌یه‌یه‌گی له‌وجۆرده‌دا نییه، چونكه ئەگەر توانای به‌سه‌ر هه‌بووايه ئەوا كافرەكان برۆایان ده‌هینا).

له: (الإرشاد، للجويني، ٣٠٠) دا هاتوو: (میهره‌بانی و لوتف له‌لایهن موعته‌زله بریتییه له‌و كرده‌وه‌یه كه خوای گه‌وره ده‌زانیّت به‌هۆیه‌وه به‌نده گوپرایه‌لی ده‌كات... بۆیه پیویسته خوای گه‌وره ئەوپه‌ری میهره‌بانی و لوتف بکات به ئەرکداره‌كان، به‌لام میهره‌بانی و لوتف له توانای خوادا نییه، چونكه ئەگەر ئەمه‌ی بگردایه ئەوا بی باومرو و كافرەكان برۆایان ده‌هینا... به‌لام ئەوانه‌ی له‌سه‌ر ریبازی راستن ئەوا میهره‌بانی و لوتف له‌لای ئەوان بریتییه له به‌دیھینانی توان له‌سه‌ر گوپرایه‌ل و په‌رستش، ئەمه‌ش هه‌رده‌م خوای گه‌وره توانای به‌سه‌ردا ده‌شكیّت) و سه‌یری ئەمه‌ش بکه: تبصرة الأدلة ٧٢٣/٢ والتمهيد للامشي ١١٥.

(٢) المعتزلة لعود المعتق ١٩٤ نقلا عن المغني للقاضي عبدالجبار، و تیایدا هاتوو: ئەگەر میهره‌بانی و لوتفه‌كه پیش راسپاردن و ئەرکدار کردن بیّت ئەوا ئەو گاته پیویست نابیّت له‌سه‌ر خوا، چونكه لوتف ده‌بیته هۆی

ئىمامىيەكانىش بەھەمان شىۋەى موعتەزىلەكان بۇچوونىيان وايە مېھرىبانى و لوتف پىۋىستە لەسەر خۇاى گەورە^(۱).

ئەھلى سوننە مېھرىبانى و لوتفى خۇاىيان بىرپار داوہ بۇ ھەر يەككىك لە بەدىھىنراوہكان كە خۇاى گەورە وىستى لەسەر بىت، بەلام بەپىۋىستى نازانن لەسەر خۇاى گەورە، بەلكو بە بەخشنەدى خۇا دادەننن، ئەو لوتفەش: ئەوہىە كە پىۋى دەوترىت سەرخستن بەرەو چاكە و دوورخستنەوہ لە خراپە، ئەمەش ئەم فەرمائىشتەى خۇاى پاىەبەرزە: ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيكُمُ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلاً﴾ النساء: ۸۳. واتە: (جا ئەگەر فەزل و چاودىرى خۇا و رەحمەت و مېھرىبانىيەكەى نەبوایە شوینى شەیتان دەكەوتن، جگە لە كەمىكتان نەبىت). جا ئەم بەخشنەدىبە برىتییە لەو لوتف و مېھرىبانىيەى كە ھۆكارىك بووہ بۇ شوین نەكەوتن و دووركەوتنەوہ لە شەیتان^(۲).

بەرىپەرچى موعتەزىلەكانىيان داوہتەوہ بەوہى پىۋىست بوون لەسەر خۇاى گەورە شتىكى ئەستەمە، بەھۇى ئەستەم بوونى پىۋىستكەرىك لە سەرۋوى خۇاى گەورە كە شتى لەسەر پىۋىست بكات^(۳).

لاجوون و سىپنەوہى ھۇى ئەركدار كىرنەكە، لەو كاتىشدا ئەركدارى بوونى نىيە، ئەگەر لوتف بەرامبەر بوو لەگەل لوتف لەو كاتەشدا لەسەر خۇا پىۋىست دەبىت.

سەبىرى راجىابى موعتەزىلەكان بكە سەبارەت بە بابەتى لوتف: مقالات الإسلاميين ۱/۳۱۳.

(۱) الباب الحادي عشر والنافع عليه ۳۲ ومفتاح الباب ۱۶۵.

(۲) المعتزلة لعود المعتق ۱۹۶، وأشار إلى مدارج السالكين و الإبانة، وإقتضاء الصراط المستقيم.

(۳) التبصرة في الدين ۷۲ و ۶۱. و بروانہ: المعتزلة لعود المعتق، سەرچاوەى پىشوو كە وەرگرتووہ لە: ئىسقىرايىنى.

چاكه و چاكترو باشه و باشتر (الصلاخ والأصلح):

چاكه و باشه (الصلاخ): بریتیه لهو كردهوه ئاراستهكارو بهرهو خیره ی كه برپره ی جیهانه و هوی مانهوهی جورهكانه له دونیادا و سهركیشه بۆ بهختهوهری ههمیشهیی له داها تودا.

چاكترو باشتر (الأصلح): بریتیه لهوهی نهگهر دوو خیر و چاكه ههبوون، یهكیكان نزیكتر بوو له چاكهی رهها، نهوا نهو چاكتره^(۱).

موعتهزیلهكان بۆ نهوهچوون كه خوای گهوره تهنها كاری چاكترو و خیر نهانجامدهدات، لهرووی حيكمهتیشهوه پیویسته بهرزهوهندی بهندهكان لهبهرچاو بگریت^(۲).

() نهاية الإقدام ٤٠٦ .

له: (شرح الباجوري على الجوهرة ١٨٢) هاتووه: (پیویست بوونی چاکی: واته پیچهوانه ی خراپه، وهك ئیمان چۆن لهگهڵ كوفر بهرامبهره، جا دهئین: نهگهر دوو شت ههبوون یهكیكان چاكه بووه، نهوهی تر خراپه، نهوا پیویسته لهسه ر خوا شته چاكهكه بكات نهك خراپهكه. پیویست بوونی چاكترو: واته نهوهی بهرامبهره لهگهڵ چاك، وهك چۆن لای سهروهی بهههشت بهرامبهره لهگهڵ لای خوارهوهی، جا دهئین: نهگهر دوو شت ههبوون یهكیكان چاك و نهویتریان چاكترو بوو نهوا پیویسته لهسه ر خوا چاكترهكه بكات نهوهك چاكهكه. دواتر موعتهزیلهكان راجیاییان تیکهوت: جا موعتهزیلهكانی بهغداد بۆچوونیان وابوو كه پیویسته لهسه ر خوا چاکی و چاكترو لهبهرچاو بگریت له كاروباری دنیا و دوارپۆژدا، موعتهزیلهكانی بهصرهش بۆ نهوهچوون كه پیویسته لهسه ر خوا رهچاوی چاکی و چاكترو بكات تهنها له ئاییندا، دواتر لهبارهی چهكمی چاكترو"أصلح" راجیاییان تیکهوت، چهكمی ناوبراو لهلایهن بهغدادیهكان: بریتیه لهو كاره ی كه حكمت و مشوریتی بهرزی تیدایه، بهئام لهلای بهصریهكان بریتیه له: به سوودترین).

(۲) الملل والنحل للشهرستاني ٣٩/١ .

(نهزام وتویهتی: خوای گهوره ناتوانیت كردهوهیهك بكات به بهندهكانی به پیچهوانه ی نهو كردهوهیهی كه چاكترو بۆیان، ناتوانیت یهك گهردیله له خۆشی بهههشتیهكان كهم بكاتوه، چونكه خۆشی بهههشتیهكان چاكترو بۆیان، بوونی كهم و كوری لهو شتهدا كه چاكترو ستمه لهلایهن خوا، خوای گهوره له توانیدا نییه

سەبارەت بە چاكتەر (الأصلح) ئەوا بۇ دوو بۆچوون دابەش بوون:

۱) پېئويستە لەبەرچاۋ بگيريت وەك چۆن لەبەرچاۋگرتنى (چاكي)ەكە پېئويست بوو. ئەمە بۆچوونى زۆربەى موعتەزىلەكانە.

۲) پېئويست نىيە، چونكە شتى چاكتەر كۆتايى نىيە، هيچ شتىكى چاكتەر نىيە مەگەر لەو چاكتەر ھەر ھەيە. ئەمە وتەى "بىشىرى كورى موعتەمر"ى موعتەزىليە^(۱).

ئەھلى سوننە وتويانە: خواى گەورە وەك سۆزۈ بەزەيى و بەخشنەدىي خۆى چى چاكة ئەوۋە بە بەندەكانى دەكات، ئەمەش بەوۋى نا كە پېئويستە، كەمىك پېئويستەر بۆچوونى (ئىسقىرايىنى)مان خستەپروو بەوۋى پېئويست بوون لەسەر خواى گەورە ئەستەمە، بەھۆى ئەستەمى بوونى يەگىك لە سەرۋوى خواوۋو شتى لەسەر پېئويست بكات^(۲).

سزاي دۆزەخىيەكان بە ئەندازەى يەك گەردىلە زيادو كەم بكات...)/. و الفرق بين الفرق ۱۳۳. و سەيرى ئەمەش بكە: الملل والنحل للشهرستاني ۱/ ۴۷- ۴۸ والتبصير في الدين ۶۱.

() نهاية الإقدام ۳۹۷- ۳۹۸ ھەر يەك لە بۆچوونەكانى داوتە پال ھەندىك لە موعتەزىلەكان، بەئام لەم سەرچاۋەنەدا بۆچوونى يەكەمى دراوتە پال زۆربەى موعتەزىلەكان و ھى دوۋەمى دراوتە پال بىشىرى كورى موعتەمر: مقالات الإسلاميين ۱/ ۳۱۳. و قول البشر و حجة في: الملل والنحل للشهرستاني ۱/ ۵۷. و نقل عواد المعتق في المعتزلة ۱۹۸ القولين عن نهاية الإقدام والمقالات.

(۷) المعتزلة لعواد المعتق ۱۹۹- ۲۰۲ و نقل الإسفراييني والغزالي و ابن تيمية. و سەيرى وتەكەى (ئىسقىرايىنى) لە: التبصير في الدين ۷۲. و سەير وتەى ماتورىديەكان بكە لە: أصول الدين للغزنوي ۱۷۲.

دەردىر لە: (شرح الخريدة ۸۹) وتويەتى: ئەگەر ھاتبوايە كردنى شتى چاكتەر پېئويست بووبايە لەسە خواى گەورە ئەوا هيچ ناخوشىەك رپوى نەدەدا، خواى گەورە كەسى كافرى ھەئارى سزادراۋى لە دونياۋ دوارۋژدا بەدى نەدەھيئا، هيچ كات منداال كە ئەركدار نىيە ئازارى نەدەبوو، ھەندىك لە گيانلەبەرۋ بانئدەكان لەوپەرى لاۋازى و چەرمەسەرىدا نەدەبوون، تەنانەت گەپان بەدۋاى بەدەستەينانى رپنموونى و ھىدايەت و كارگردن بۆ دۆزىنەۋەى نەھىشتنى نەخوشىەكان هيچ واتايەكى نەدەبوو بەھۆى گەياندننى ئەۋەى چاكتەر بۆ بەندەكان، هيچ شتىكى تر سەبارتە بە بەرژەۋەندى بەندەكان لە تواناي خواى گەورەدا نەدەما، چونكە خوا ئەۋەى پېئويست بوۋە لەسەرى چاكتەر بوۋە ئەنجامى داۋە. دەردىر لە (خريدة)دا وتويەتى:

مامؤستا (موحه ممد سلهام مه دکور) وتویه تی: موعته زیله زیاده ره وییان کرد له پیوان و قیاس کردنی نادیار له سه ر دیار (الغائب علی الشاهد)، خوی گه وره یان ملکه چی یاساکانی نه م جیهانه کرد، پابه ندیان کرد به دادگه ری وهك چۆن مرؤف ته سه ور دهکات. له بیریان چوو ه که واتای دادگه ری ریژه ییه، ته سه ور کردنی دهگۆریت به گۆرانی کات، به هه مان شیوه (چاکی و خرابی: حسن و قبح) و (چاکه و چاکتر) ریژه یین^(۱).

رهوانه کردنی پیغه مبه ران له سه ر خوا پیویسته:

ئه مهش له به ر ئه وه یه ئه گه ر خوا زانیبیتی که چاک بوونی ئیمه په یوه سه ته به و شه ریعه ته وه، ئه وا پیویسته له سه ری که ئه و شه ریعه ته مان پی بناسینیت، تا که م و کورتی نه خاته ناو ئه و شته ی که له سه ری پیویسته، شتیکی دادگه رانه یه که که م و کورتی نه خاته ناو شتیکی که له سه ری پیویسته^(۲).

جا رهوانه کردنی پیغه مبه ران له دادگه ری خوا وه یه، ئه گه ر پیغه مبه رانی نه نارده بویه ئه وا که م و کورتی ده خسته ئه و ئه رکه ی که له سه ری پیویست بووه.

غه زالی وتویه تی: موعته زیله کان وتویانه: ناردنی پیغه مبه ران پیویسته^(۳).

باوکی عه لی موحه ممدی کوری عه بدولوهابی جوبائی و کوره که ی ئه بو هاشمی عه بدوسه لام که له موعته زیله ی شاری به صره ن، هه موو ئه رکه گانیان به به شیک له میهره بانی

ومن یقل فعل الصلاح وجبا علی الإله قد أساء الأدبا

واته: ئه وه ی بلیت کردنی کاری چاکتر پیویسته له سه ر خوا، ئه وا به راستی بی ئه ده بی نواندوووه.

بروانه: شرح الباجوري علی الجوهره ۱۸۳.

(۱) مناهج الإجتهد فی الإسلام ۴۹۹.

(۲) شرح الأصول الخمسة ۵۶۳ و لا ۵۶۴.

(۳) المعتزلة لعواد المعتق ۲۰۴ ونقل عن الإعتقاد للغزالي. وهو فی الإعتقاد فی الإنتقاد ۱۰۴.

و لوتف داناوه، ناردنى پيغهمبهران و دانانى شهريعت و سهرنج پاكيشان بۇ ريگهى ههره راستن ههموو ئەمانهيان به لوتف داناوه^(۱).

بهلام ئەهلى سوننه و جهماعهت بۇچوونيان وايه كه ناردنى پيغهمبهران له بهخشندهيى خواويه بۇ بهندهكانى، تفتازانى وتويهتى: لهبهر ئەوهى ناردنى پيغهمبهران بهرژهوندى بى ژمار لهخوى دهگريت، بۇيه بريتييه له ميهرهبانى و لوتف، رهمهتيكه خوى گهوره به ههر كهسيك له بهندهكانى بيهويت دهيهخشيت، بهي ئەوهى ئەمه لهسهر خوا پيويست بيت، بهپيچهوانهى راي موعتهزيلهكان^(۲).

بنه‌ماي سيبه‌م: په‌يمان‌دان و هه‌ره‌شه (الوعد و الوعيد)^(۳).

په‌يمان (الوعد): بريتييه له ههر هه‌وائيك كه مه‌به‌ست لى گه‌ياندى سوود بيت به به‌رامبه‌ر ياخود دوورخستنه‌وهى زيان بيت له كه‌سى به‌رامبه‌ر له داها‌توودا.

هه‌ره‌شه (الوعيد): بريتييه له ههر هه‌وائيك كه مه‌به‌ست لى گه‌ياندى زيان بيت به كه‌سى تر ياخود مه‌به‌ست لى پى له ده‌ستدانى سووديك بيت له داها‌توودا.

مه‌به‌ست له و بنه‌مايه ئەوهيه: خوى گهوره په‌يمانى به گوپرايه‌ئان داوه به‌وهى پادا‌شتيان ده‌داته‌وه، هه‌ره‌شه‌ى له گونا‌هكاران كردووه به‌وهى سزايان ده‌دات، شتيكى گومان هه‌ئنه‌گره كه

(۱) الملل والنحل للشهرستاني ۱/ ۶۸.

(۲) شرح المقاصد للتفتازاني ۵/ ۵ و بۇچوونه‌كه‌ى موعتهزيله‌ى هي‌ناوه. و بروانه: المعتزلة لعواد المعتق ۲۰۶ نقلا عن السفاريني.

(۳) موعتهزيله‌كان به (الوعدية والوعيدية) ناونراون به‌هوى بروابوونيان بهم بنه‌مايه. / نشأة الفكر الفلسفي في الإسلام ۱/ ۴۳۶.

خوای گهوره پهیمان و هه‌په‌شه‌که‌ی خو‌ی جی‌به‌جی ده‌کات، درۆ قسه‌شکاندن دروست نییه بو
خوای گه‌وره^(۱).

موعته‌زیله‌کان بروایان به پهیمان (وعد) هه‌یه: واته پی‌ویسته له‌سه‌ر خوا که په‌یمانی
خو‌ی جی‌به‌جی بکات، پی‌ویسته پاداشتی به‌نده بداته‌وه که مردوو و هه‌که دره‌نجام^(۲)، جا ئه‌گه‌ر
به‌نده‌که‌ی له دنیا دهرچوو و گو‌پ‌رایه‌ل و ته‌وبه‌ی کردبوو ئه‌وا شایه‌نی پاداشت و
زیاده‌پیدانه^(۳).

بروایشان به هه‌په‌شه هه‌یه: واته: ئه‌گه‌ر باوه‌پ‌دار گونا‌هی گه‌وره‌ی ئه‌نجامدا و ته‌وبه‌شی
نه‌کرد ئه‌وا شی‌او‌ی ئه‌وه‌یه بو هه‌تا هه‌تایه بخ‌ریته ناو ئاگری دۆزه‌خ، به‌لام سزا‌که‌ی سوک‌تره له
سزای کافر^(۴).

موعته‌زیله‌کان به بنه‌مای (په‌یمان و هه‌په‌شه) به‌ریه‌رچی مورجیئه‌کانیان داوه‌ته‌وه‌و
ته‌کفریان کردوو^(۵)، مورجیئه‌کان وتویانه: ئیمان له‌گه‌ل گونا‌ه زیانی نییه، هه‌روه‌ک
چا‌که‌کردن له‌گه‌ل کوفر سوودی نییه، جا ئه‌گه‌ر وته‌ی مورجیئه‌کان راست بو‌وايه ئه‌وا ئه‌و
کاته هه‌په‌شه‌ی خوا شتیکی بی مانا ده‌بوو^(۶).

(۱) شرح الأصول الخمسة ۱۳۴_۱۳۶ وتیایدا هاتوو: (درۆ "الکذب": بریتییه له هه‌موو هه‌وائیک، که
هه‌والدهریکی هه‌بیت و هه‌والدهره‌که‌ش پێچه‌وانه‌ی بجو‌لیته‌وه. قسه‌شکاندن "الخلف": بریتییه له‌وه‌ی بلیت
شتیک ده‌که‌م له داها‌توودا پاشان نه‌یکات).

(۲) شرح الأصول الخمسة ۶۱۴، و نقل عنه عواد المعتق في: المعتزلة ۲۱۲. و بروانه: الملل والنحل للشهرستاني
۳۹/۱.

(۳) الملل و النحل للشهرستاني، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(۴) الملل و النحل للشهرستاني، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(۵) شرح الأصول الخمسة ۱۲۴_۱۲۵.

(۶) تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۲۸.

موعته زيله كان له سهر ثم بنه مايه ثم شتانه يان بنا كرد: نكوليان كرد له وهى شفاعته تى بيغهمبهر موحه ممد (ﷺ) بؤ نه نجامدهرانى گونا هه گهوره كانى نوممه ته كهى بيت، به لكو شفاعته ته كهى تنها بؤ ته وبه كارانى ئيمانداره، چونكه چه سپاندنى شفاعته بؤ نه نجامدهرى تاوانه گهوره كان بيچه وانهى بنه ماى هه پر شه (وعيد) ه^(١).

به لام نه هلى سوننه له بارهى په يمان (وعيد) وتويانه: نه گهر خواى گهوره په يمانى شتيكى دا به بنده كانى، نه وا جي به جي كردنى پيوست ده بيت به هوى په يماندانه كه نه وهك نه وهى كه مافى بنده كان بيت، چونكه بنده به خودى خوى هيچ مافىكى به سهر خواوه نيه^(٢).

نه گهر خوا په يمانى دا به وهى باوهر داران ده خاته به هه شته وه نه وا هه رگيز په يمانه كهى ناشكيني، له بهر ثم فه رمايشته: ﴿وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ﴾ الحج: ٤٧. نه گهر نه و شتهى خواى گهوره په يمان و به ئينى دا به به خشينى كه سيك، به لام دواتر په يمانه كه جي به جي نه كات و دوايخست، نه وا كاته ده بيته هوى نه وهى درؤ قسه شكندن و نه زانى بدريته پال خوا، نه مانه شتى پوچه لن. په يمان شكندنيش كه م و كورتويه، پيوسته خواى گهوره له و شتانه به پاك و دوور بگيريت، نه شعهر ييه كان و ماتوريد ييه كان كوكن له سهر نه مه^(٣).

له بارهى هه ره شه (وعيد) وتويانه: دروسته خوا له گونا هكار خوش بيت، نه نجامدهرى گونا هه گهوره كان له دؤزه خ بينيته دهر وه، ئينجا هيچ خواناسيك بؤ هه ميشه يى له دؤزه خدا نامينيته وه^(٤).

(١) شرح الأصول الخمسة ٦٨٨_٦٩١ ومقالات الإسلاميين ١٦٦/٢.

(٢) المعتزلة لعود المعتق ٢١٧ نقلا عن منهاج السنة النبوية ٣١٥/١.

(٣) شرح الجوهرة للباجورى ١٧١.

(٤) المعتزلة لعود المعتق ٢٣٣ نقلا عن منهاج السنة النبوية ٣٢٨/١.

بناغه له مه‌دا نه‌وه‌یه که دروسته خ‌وای گه‌وره له هه‌ر شه‌که‌ی پاشگه‌ز بیه‌وه، به‌لام دروست نیه له په‌یمان‌ه‌که‌ی پاشگه‌ز بیه‌وه^(۱). جا له لایه‌ن نه‌شعه‌ریه‌کان پاشگه‌ز بوونه‌وه له هه‌ر شه (وعید) یش دروسته، چونکه پاشگه‌ز بوونه‌وه له مه‌دا به کهم و کورتی دانانریت، به‌لگو به به‌خشیک داده‌نریت که ده‌بیته مایه‌ی سوپاس کردنی، شاعیر ئامازه‌ی به‌مه کردوه:

وإني وإن أوعدته و وعدته لمخلف إيعادي ومنجز موعدتي^(۲)

واته: هه‌ر چه‌نده په‌یمانی پیدهم یاخود هه‌ر شه‌ی لیبکه‌م، نه‌وا په‌یمان‌ه‌که‌م ده‌گه‌یه‌نمه‌جی و له هه‌ر شه‌که‌م پاشگه‌ز ده‌بمه‌وه.

له: (العقيدة الطحاوية) دا هاتوه: (ئه‌وانه‌ی له ئوممه‌تی موحه‌مه‌د صلى الله عليه وسلم) گونا‌هی گه‌وره‌یان کردوه بو هه‌میشه‌یی له ناگری دۆزه‌خدا نامینه‌وه، به‌و مه‌رجه‌ی له‌سه‌ر په‌کتاناسی بمرن، نه‌گه‌ر ته‌وبه‌ش نه‌که‌ن به‌لام خواناس بن. جا نه‌مه له زبیر ویست و حکمی خ‌وادان، نه‌گه‌ر ویستی به میهری خ‌وی لییان خ‌وش ده‌بیست، هه‌روه‌ک له قورئان‌دباسی کردوه: ﴿وَعَفِّرْ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ النساء: ۴۸ و ۱۱۶. نه‌گه‌ر ویستی له‌سه‌ر بیست به دادگه‌ری خ‌وی سزایان دهدات، دواتر به ره‌حمه‌تی خ‌وی و تکای تکاکاره چاکه‌کان له دۆزه‌خ ده‌ریان ده‌هینیت و ده‌یانخاته به‌هه‌شته‌وه). (ئیب‌ن نه‌بولعیز) وه‌ک شرؤفه‌ی ئه‌م وته‌یه‌ی (ته‌خ‌وای ده‌لیت: نه‌مه به‌ر په‌رچی خه‌واریح و موخته‌زیله‌کانه، که بو‌چوونیان وایه نه‌وانه‌ی گونا‌هی گه‌وره ده‌که‌ن بو هه‌میشه‌یی له دۆزه‌خدا ده‌مینه‌وه، به‌لام خه‌واریح ته‌کفیریشان ده‌که‌ن، موخته‌زیله‌ش ده‌لین نه‌وانه له ئیمان ده‌رچوو وون و چونه‌ته ناو کوفره‌وه، به‌لگو په‌یه‌کیان هه‌یه له نیوان ئه‌م دوو په‌له‌یه...../ شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۵۲۴.

(۱) المعتزلة لعواد المعتق، سه‌رچاوه‌ی پيشوو، نقلا عن تفسير الوسيط للواحدی لقوله تعالى: ﴿وَمَنْ يَفْتُلْ مُؤْمِنًا مِّنْ عَدَاكٍ﴾ النساء: ۹۳.

(۲) شرح جوهره التوحيد للباجوري ۱۷۱. و سه‌یری ئه‌مه‌ش بکه: ته‌هید الأوائل ۴۰۱. ئه‌م دیره شیعه‌ر پيشتر له بابته‌ی سه‌ره‌لدانی موعجیزه‌دا خرایه‌روو.

به‌لام ماتوریدییه‌کان وتویانه ناکریت له هه‌ر شه (وعید) پاشگه‌ز ببیته‌وه هه‌روهك چۆن نه‌ده‌گرا له په‌یمان (الوعد) پاشگه‌ز ببیته‌وه، به‌م بۆ‌چوونه ماتوریدییه‌کان كۆكن له‌گه‌ڵ موخته‌زیله‌كان^(۱).

به‌م به‌لگانه:

۱_ خَوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ النساء: ۴۸. واته: (به‌راستی خوا خۆش نابیت نه‌گه‌ر هاوه‌لی بۆ برپار بدریت، بیجگه له‌وه له هه‌ر گوناوه‌یی‌کی تر بیه‌ویت خۆش ده‌بیت).

ئه‌وانه‌ی گوناوه‌ی گه‌وره ده‌که‌ن له ژیر ویستی خوادان، نه‌گه‌ر بیه‌ویت لیبیان خۆشه‌ده‌بیت به به‌خشنده‌یی خۆی، نه‌گه‌ر بیه‌ویت به دادگه‌ری خۆی سزایان ده‌دات، دواتر له په‌حمه‌تی خۆی و تکای تکاکاره چاکه‌کان له دۆزه‌خ ده‌ریان ده‌هینیت و ده‌یانخاته به‌هه‌شته‌وه^(۲).

۲_ ئەم فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ): (شفاعتي لأهل الكبائر من أمتي)^(۳) واته: تکاو شه‌فاعه‌تی من بۆ خه‌لکانیکه له ئوممه‌تی من که گوناوه‌ی گه‌وره‌یان کردبیت.

(۱) شرح جوهره التوحيد للباچوري ۱۷۲. باچوری وتویه‌تی: له‌سه‌ر راجیایی نیوان ئه‌شعه‌رییه‌کان و ماتوریدییه‌کان چه‌ند شتیک بیا ده‌کریت، به‌پیی بۆ‌چوونی ئه‌شعه‌رییه‌کان دروسته‌ بلایی: خوايه‌گیان له گوناوه‌ی هه‌موو موسلمانان خۆش به. که‌چی ئەم نزایه به‌پیی رای ماتوریدییه‌کان دروست نییه. بۆیه به‌ده‌ر ده‌که‌ویت که راجیایی نیوان ئه‌شعه‌ریی و ماتوریدییه‌کان راسته‌قینه‌یه نه‌گه‌ر چی هه‌ندیك بلین ته‌نها راجیاییه‌که له ده‌رپرین دایه. / شرح جوهره للباچوري ۱۷۲.

(۲) المعتزلة لعواد المعتق ۲۳۴. ئاماژه‌ی کردووه بۆ: شرح العقيدة الطحاوية.

(۳) المعتزلة لعواد المعتق ۲۳۸.

فه‌رمووده‌ی: تکاو شه‌فاعه‌تی من بۆ خه‌لکانیکه له ئوممه‌تی من که گوناوه‌ی گه‌وره‌یان کردبیت. رواه أحمد في مسنده وأبو داود والنسائي وابن حبان والحاكم في المستدرک، عن جابر. والطبراني في الكبير، عن ابن عباس. والخطيب في التاريخ، عن ابن عمرو عن كعب بن عجرة. / الجامع الصغير ۳۰۱.

بنه‌مای چوارهم: پله‌یه‌ک له نیوان دوو پله‌که، پله‌ی نیوان ئیمان و کوفر:

ئەم بابەتە پەییوەستە بە حوکمی ئەوەی که گوناھی گەورە کردبیت^(۱) و مردبیت بەبی ئەوەی تەوبە‌ی کردبیت، ئەمە ئەو بابەتە‌یه که بەهۆ‌یه‌وه (واصلی کورپ عەتاء) له مە‌جلیسە‌که‌ی حسنی بصری جیابوو‌وه.

(۱) گوناھی گەوره (الكبيرة): ئەو گوناھە‌یه که بەهۆ‌یه‌وه حە‌دو سنوور بە‌سەر بکەرە‌که‌ی جیبە‌جی دە‌کریت یان هە‌ر‌شە یاخود نە‌فەرە‌ت له بکەرە‌که‌ی کراوه یان مایە‌ی تو‌رە‌یی خوا‌یه. و گوناھی بچوک (الصغيرة): ئەو گوناھە‌یه که سنوور لێ‌دەر‌کردنی بۆ دانە‌نراوه له دونیادا، هە‌ر‌شە له بکەرە‌که‌ی نە‌کراوه له دوا‌ر‌ژۆ‌دا. / شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٥٢٥. و سە‌یری ئە‌مە‌ش بکە: البعد الحضاري ٥٤٣ له (برادی) و جگە له‌و‌یشە‌وه.

تاقمە ئیسلامیە‌کان ڕاجیان له‌بارە‌ی دیاری کردنی گوناھە بچوک و گە‌وره‌کان، چە‌ند بۆ‌چوونیکیان لە‌م بارە‌وه هە‌یه که ئە‌مانە‌ن:

أ_ هە‌موو گوناھیک بچوکە و زیان بە بکەرە‌که‌ی ناگە‌یه‌نیت، مادە‌م کە‌سە‌که موسلمانە. ئە‌مە بۆ‌چوونی مور‌جیئە‌کانە.

ب_ گوناھە‌کان هە‌موویان گە‌ورە‌ن، هەر گوناھیک‌کی گە‌ورە‌ش کوفرە. ئە‌مە ڕای خە‌وار‌یجە‌کانە.

پ_ گوناھە‌کان هە‌موویان گە‌ورە‌ن، بە‌لام بکەرە‌که‌که تە‌نها بە‌و گوناھانە تە‌ک‌فیر دە‌کریت که کوفر، وه‌ک کورنووش بردن بۆ بت و فریئە‌دان‌ی قورئانی پیرۆ‌ز بۆ ناو زبڵدان. / شرح الجوهرة للباچوري ٣١٨. ئە‌مە ڕای ئە‌مانە‌یه: (ئە‌بو ئی‌س‌حاق‌ی ئی‌سفە‌راینی و ئی‌مام‌ی حە‌رە‌مە‌ینە له "الإرشاد" و ئی‌بن قوشە‌یریه له "الم‌رشد" دا). و (ئی‌بن فورك) ئە‌مە‌ی له ئە‌ش‌عە‌رییە‌کان گێ‌راوه‌تە‌وه و خۆ‌یشی ئە‌م ڕایە‌ی له تە‌فسیرە‌که‌یدا پە‌سە‌ند کردوو‌ه.

بە‌هە‌ندیک له‌و گوناھانە دە‌وتریت گە‌وره‌و بچوک ئە‌مە بە بە‌راورد له‌گە‌ڵ ئە‌و گوناھە‌ی که له‌و گە‌وره‌ترە. ناوبراوان پێ‌یان ناپە‌سە‌ند بوو که گوناھ و سە‌ر‌پێ‌چی کردنی خوا بە گوناھی بچوک ناوبریت، له میانە‌ی شکودار ڕاگرتنی گە‌وره‌یی و شکۆ‌مە‌ندی خوا، چونکە ئە‌م گوناھانە گە‌ورە‌ن له ئاست له‌بەر‌چا‌و‌گرتنی گە‌وره‌یی خوا. / مقدمة الزواجر عن إقرار الكبائر لابن حجر الهيتمي. ونقل عنه السالي في مشارق أنوار العقول ٢٦٦/٢. و سە‌یری ئە‌مە‌ش بکە: لوامع الأنوار البهية ٣٦٥/١.

ت_ گوناھ دوو جۆ‌رن: بچوک و گە‌وره. ئە‌مە وتە‌ی زۆ‌ربە‌ی ئە‌ه‌لی سوننە‌یه بە بە‌لگە‌ی کۆ‌مە‌لیکی زۆ‌ری نایە‌تە پیرۆ‌زە‌کان و سوننە‌تی بە‌پێ‌ز. / شرح الجوهرة للباچوري ٣١٨. و سە‌یری کتیبە‌کە‌شمان بکە: الشوری بین النظرية والتطبيق ١١٤.

ئەم بىنەمايە پىي دەوترىت بابەتى: ناو و حوكمەكان (الأسماء والأحكام).

تاقمە ئىسلامىيەكان لەمبارە چەند رايەكى جياوازيان ھەيە، كە ئەمانەن:

١ _ خەوارىجەكان پىيان وايە كە ئەنجامدەرى گوناھى گەورە كافرە.

٢ _ مورجىئەكان پىيان وايە باوەردارە. بەتپىرو تەسەلى خرايەروو.

٣ _ حەسەنى بەصرى بۆچوونى وايە كە نە باوەردارو نە كافرە بەلكو دوورووو. ئىبازىيەكانىش بۆچوونىكى ھاوشىوھى ئەمەيان ھەيە.

٤ _ واصلى كورپى عەتاء و عەمروى كورپى عوبەيد، كە دوو شىخى موعتەزىلەن. بۆچوونيان وايە نە باوەردارو نە كافرە نە دوورووو، بەلكو لاسارە لە پلەيەكدايە لە نيوان دوو پلەكە كە: كوفرو ئىمانە^(١). بەلام دروستە ناوى موسلمان يان باوەردار بۆ ئەو كەسە بەكاربىت

دەكرىت گوناھى بچوك حوكمى گوناھى گەورە بەدەستەوبەدات ئەگەر بكەرەكە بەردەوام بىت لەسەر كردنى، گوناھى بچوك نابىتە گوناھى گەورە بەلام دەكرىت حوكمى گوناھى گەورە وەربگرىت، ھەرەك (ئىبن حەجەرى ھەيتەمى) لە (شرح الأربعين النووية) ئەمەى وتو. ئەگەرچى لە دەربرىنى ھەندىكىندا وا ھاووو كە گوناھى بچوك بە زۆر بەردەوام بوون لەسەرى دەبىتە گەورە. / شرح الجوهرة للباحوري ٣١٨ ولوامع الأنوار البهية ١/٣٦٦.

(١) شرح الأصول الخمسة ١٣٧_١٣٨. و سەيرى ئەمەش بكە: التنبيه والرد ٣٦_٣٧ والفرق بين الفرق ١١٧ والفضل لإبن حزم ٧٩/٤ وتبصرة الأدلة ٧٦٦/٢ بەتپىرو تەسەلى رابوچوون و بەلگەكانى تاقمەكانى تىدايە. و دراسات في الفرق ١١٤.

بۆچوونى ئىبازىيەكان نزيكە لە بۆچوونەكەى حەسەنى بەصرى، جا لە: (شرح عقيدة التوحيد لأطفش ١٩٦) دا ھاووو: (بزانە كە ئەوھى ئەنجامدەرى گوناھى گەورەيە لەلای ئىمەى "ئىبازى وەھبى" ئەو كەسە كوفرى دوورووويى و لاسارى و نىعەت و كردارى كردووو. ئەمانە ھەموويان يەك و اتاو مەبەست دەگەيەنن. ئەمە مەزھەبى حسنى بەصرپشە، بە ئەنجامدەرى گوناھى گەورە ناوترىت باوەردار يان موسلمان، چونكە دەكرىت ئىماندار ياخود باوەردارى بۆ بەكاربىت ھەر بەيەك مانا).

بۆ جیاکردنەوی لە ناموسلمانان، بەلام ئەو بەکارهێنانە نه ستایش و نه سەرزەنشتە^(۱) و ئەم بۆچوونە موعتەزێلە مەزەهەبی زەیدیه‌کانە^(۲).

° _ ئەشعەرییه‌کان و ماتورییدییه‌کان رایان وایه که ئەنجامدەری گوناھی گەوره باوەردارەو گوناھه گەوره‌که نایخاته دەرەوی بازنەئ ئیسلام، جا ئەو کەسه له ژیر ویستی خوادایه ئەگەر بیه‌ویت لی خوش دەبی‌ت و دەیخاته بەهەشتەوه، ئەگەر بشیه‌ویت سزای دەدات بەهۆی تاوانه‌کهی و دواتر دەیخاته بەهەشتەوه^(۳).

رای ئیمامیه‌کانیش هەمان رای ئەشعەرییه‌کانە^(۴).

رای موعتەزێلە لەبارەئ ئەنجامدەری گوناھی گەوره ئەوهیه‌که:

أ_ باوەردار نییه، چونکه باوەردار ئەو کەسهیه که تاییه‌تمەندی چاک و خیری تیدا کۆبوووتەوه، باوەردار ناویکه بۆ ستایشکردن.

(۱) تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۲۸ نقلًا عن ابن أبي الحديد المعتزلي.

(۲) العالم الدينية ۱۱۹.

(۳) تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۷۰ و ۱۸۸ والتوحيد للماتريدي ۴۵ و ۳۳۵ وتبصرة الأدلة ۲/۷۶۶. به‌تیرو تەسەلی راکانی ئەمانە دەخریته‌پروو لەکاتی باس کردنیان.

(۴) توسی له: (تجرید الاعتقاد) وتویه‌تی: (کەسی لاسارو گوناھبار "فاسق" باوەردارە چونکه پیناسەئ باوەرداریی له‌خۆیدایه)، و حیللی له: (کشف المراد ۴۵۴) دا بەم شیوهیه شروقه‌ئ کردوو: خەلکی لەم بابەتەدا راجیا بوون، موعتەزێلەکان وتیان: کەسی لاسار نه باوەردارو نه کافرە، بەلکو له پله‌یه‌کدایه له‌نیوان ئەم دوو پله‌یه‌دا. و حەسەنی بەسەری وتویه‌تی: دوورپوو. زیدییه‌کان وتویانه: کافرە، چونکه کوفری نیعمەتی کردوو. خەوارێج وتویانه: کافرە. راستی ئەوهیه که دانەر _ واتە: توسی _ بۆی چوو که ئەمە مەزەهەبی ئیمامی و مورجیئە و فەرموودەناس و هەندیك له ئەشعەرییه‌کانە، که پێیان وایه باوەردارە. بەلگەش لەسەر ئەمە: ئەوهیه که پیناسەئ باوەردار بریتییه له‌وهی به دلّ دانی پێدادەنیئ و بەزمان دەری دەپریت که رازییه به هەموو ئەو شتانەئ که پێغه‌مبەر هیناویه‌تی، کهواته ئیمانەکه له ناخیدا ههیه بۆیه باوەردارە.

ب_ دووړوو نبييه، چونکه دووړوو خهسلته باشهکانی تیدا نبييه، شياوی ناوی ستایشکراو نبييه، بویه به باوهدار ناوانریت.

ب_ بئ باوهدو کافرئکی رها نبييه، چونکه شایهتمان و گشت کرداره چاکهکانی بوونیان هیه له کهسهکهدا، که بههیچ روویک ناکریت نکولی لیبریت.

جا نهگه ر گوناهیکی گهوهی کردبیت و بهبی تهوبهکردن بمریت، نهوا له دوزهخیهکانه و همیشه تیایدا دهمنیتوه، چونکه تنها دوو دسته له دواروژدا هه: ﴿فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ﴾ الشوری: ۷. واته: (دستهیهکیان بو بههشت بهرئ دهکرین و دهچنه ناویه، دستهکهی تریان بو ناو دوزهخ راپیچ دهکرین). بهلام خوی گهوره سزا له سهر نهوانه سووک دهکات، جیگهی نهمانه بلندر دهبیت له کافر^(۱).

نهجامدوری گوناهی گهوره له پلهیهک دایه له نیوان کوفرو نیمان وهک ناو، نهگه رچی سزای وهک کافرهکانه که بو همیشهیی له ناگری دوزهخدا دهبیت^(۲).

دهکریت له پال نهام بوچوونهدا چند مرامئکی سیاسی بوونی ههبیت:

جا خهوارپج عهلی و موعاویهیان تهکفر کرد، لهگه ل هاوهلهکانیان کهبه دادوهیهکه رازی بوون، نهوان دانیان به خهلافهتی عهلی و موعاویهدا نهنا بهلکو له دزی جهنگان.

(۱) الملل والنحل للشهرستاني ۴۲/۱. دووړووی به لاسار ناوانوه، له چهپاندنی ناوی دووړوو هاوړاپیه لهگه ل (قازی عهبدولجهبار) که کهمیگ پيش نیستا خرایهروو. موعتهزیهکان گوناهکانیان دابهش کردوه بو دوو جور گهورهو بجوک، مافی مانهوهی همیشهیی له ناگری دوزهخدا بو نهجامدورانی گوناهه گهورهکان، به پیچهوانهی خهوارپجهکان که ههر هموو گوناهیک لهلای نهوان گهورهیه و نهجامدوری گوناهی گهوره لهلای نهوان شياوی سزادرانه به ناگری دوزهخ بو ههتا ههتایی. / الإرشاد للجويني ۳۸۹.

(۲) المختار من كنوز السنة النبوية ۷۵.

مورجیئەش پێیان وایە هەموو گوناھکاریک باوەردارە، بۆیە دژی دەسەڵات نەبوون و یاخی نەبوون و رقیان لێ نەبوو.

بەئام موعتەزێلەکان مامناوئەند بوون لە نیوان خەواریج و مورجیئەکان، بەوەی پشتی هیچ یەکیک لە مانەیان نەگرت نە عوسمان نە بکوژەکانی، عەلی یاخود عائیشە لە جەنکی (جەمل)، عەلی یان موعاویە لە جەنگی (صەففین)دا، دواتر راجیابوون لەوەی کامەیان لاسارە^(۱).

موعتەزێلەکان وتویانە: ئەوەی رای جیایە لە بنەمای پلەیهک لە نیوان دوو پلەکە:

ئەگەر وتی: حوکمی ئەنجامدەری گوناھە گەورەکان هەمان حوکمی بپەرستەکانە، ئەوا کوفری کردوو، چونکە پێچەوانەی ئایینی موحەممەد (ﷺ) رەفتاری نوواندوو.

ئەگەر وتی: حوکمی ئەو وەك حوکمی باوەردارانە لە گەورە کردن و خۆشویستنی لە پێناوی خوادا، ئەو کەسە لاسارە، چونکە نکۆلی لە شتیکی کروو کە زانیی لە ئاییندا پێویستە.

ئەگەر وتی: حوکمەگەیی ئەو نە حوکمی باوەردارانە و نە حوکمی کافرەکانە. بەئکو ناوی دەنێین باوەردار، ئەوا بەمەش هەلەکارە^(۲).

بنەمای پێنجەم: فەرمان بەچاکە و رێگری لە خراپە.

فەرمان: بریتییه لەوەی یەکیک بە کەسیکی لە خۆی پلە نزمتر بلیت: بکە.

رێگری: بریتییه لەوەی یەکیک بە کەسیکی لە خۆی پلە نزمتر بلیت: مەکە.

چاکە: هەر کردووەیەکە کە بکەرەگەیی بزانیت چاکە یان نامازەیی بۆ چاکیهکەیی کرا.

(۱) فجر الإسلام ۲۹۱ و لاپەرەکانی دواتری.

(۲) شرح الاصول الخمسة ۱۲۶.

خراپه: هەر کرداریکه که بکه‌ره‌که‌ی بزانیّت خراپه یاخود ئاماژه بۆ خراپیه‌که‌ی کرا^(۱).

مه‌به‌ست له فه‌رمان کردن به‌چاکه بریتیه له شوینکه‌وتن و کردنی چاکه و مه‌به‌ست له رینگری کردن له خراپه بریتیه له لابردنی خراپه. جا ئه‌گه‌ر مه‌به‌سته‌که هاته‌جی به شتیکی ئاسان، ئه‌وا نابیت په‌نا به‌ردریته به‌ر شتیکی سه‌خت، ئه‌مه شتیکه له رووی شه‌رع و عه‌قله‌وه زانراوه^(۲).

هه‌موو موعته‌زیله‌کان بی‌جگه له (ئه‌سه‌م) کۆکن له‌سه‌ر پێویست بوونی فه‌رمان کردن به چاکه و رینگری کردن له خراپه، ئه‌مه‌ش له‌گه‌ل بوونی توانا به زمان و ده‌ست و شمشیر، چۆن بۆیان کرا مه‌به‌سته‌که بی‌یکن^(۳).

هیچ راجیاییه‌ک نییه له ناو ئومه‌تدا له‌سه‌ر پێویست بوونی فه‌رمان کردن به‌چاکه و رینگری کردن له خراپه. به‌م به‌لگانه:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿كُتِبَ خَيْرَ خَيْرِ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ آل عمران: ۱۱۰. واته: ("به‌راستی" ئیوه چاکترین ئومه‌تیکن که "بۆ سوودی" خه‌لکی هینراونه‌ته مه‌یدانه‌وه، چونکه فه‌رمان به‌چاکه ده‌که‌ن و قه‌ده‌غه‌ی خراپه ده‌که‌ن).

(۱) شرح الاصول الخمسة ۱۴۱.

(۲) شرح الاصول الخمسة ۱۴۴ و دواى ئه‌مه وتویه‌تی: (له رووی عه‌قلیه‌وه، ئه‌گه‌ر یه‌کی‌مان توانی مه‌به‌سته‌که بی‌نیته‌جی به هۆکاریکی ئاسان ئه‌وا دروست نییه په‌نا به‌اته به‌ر هۆکاریکی سه‌خت، له رووی شه‌رعیسه‌وه ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره به‌لگه‌یه: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتُلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتَ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقْتُلُوا الَّتِي تَبَغَى﴾ الحجرات: ۹. خوای گه‌وره سه‌ره‌تا فه‌رمانی به ناشته‌وایی کردووه له نیوان دوو کۆمه‌له‌که، دواتر فه‌رمانی به شته‌کانی تر کردووه په‌له به په‌له تا ده‌گاته جه‌نگ له‌گه‌ل کردنی. و بروانه: ۷۴۱.

(۳) مقالات الإسلاميين ۳۳۷/۱.

پیغمبر (ﷺ) دهفهرموویت: (لیس لعین تری الله یعیسی فطرف حتی تغیر أو تنقل) واته: بو
چاوئک نییه خوا ببینیت لهکاتیک که تاوان دهکریت ئهو خوئی لی لابادات تا خراپه که دهگوریت
یان لادهچیت.

جا یه کدهنگی له سهر ئه مه دامه زراوه^(۱).

موعته زیله و ئه هلی سونه کوکن له سهر ئه وهی که فه رمان کردن به چاکه و ریگری کردن
له خراپه فه رزی (کیفایه^(۲)).

به لام راجیایی هه یه له نیوان موعته زیله کان له وهی ئایا پیویست بوونی فه رمان کردن
به چاکه و ریگری کردن له خراپه به عه قلّه یا خود به نه قل، له مباره یه وه دوو بوچوونیان
ههن:

۱ _ به عه قل و به نه قل دوزانریت که پیویسته، ئه مه بوچوونی (أبو علی) ه.

۲ _ به نه قل دوزانریت ته نها له یه ک حاله تدا نه بیّت، که ئه ویش ئه وه یه یه کیک ببینیت
سته م له وهی تر دهکات، دلّت به مه ته نگ ده بیّت، بو یه پیویسته له سهرت ریگری له سته مه که

(۱) شرح الأصول الخمسة ۱۴۲ و ۷۴۱. و سهیری ئه مه ش بکه: التنبيه والرّد ۳۷.

قازی عه بدولجه بار وتویه تی: (به لام ئه وهی ههر له بنه رته تدا پیچه وانهی فه رمان کردن به چاکه و ریگری
کردن له خراپه ره فتاری کردووه، بلّیت: خوی گه وره ههر له بنه رته تدا ئیمه ی رانه سپاردووه به فه رمان کردن
به چاکه و ریگری کردن له خراپه، ئه وا ئه و که سه بی باوره، چونکه ئه و که سه شتیکی ره ت کردوته وه که
به پیویست زانراوه له ئایینی پیغمبر (ﷺ) و ئوممه ته دا، ئه گهر بلّیت: ئیمه ئه رکار کر اوین به وهی
فه رمان به چاکه و ریگری له خراپه بکه ین به لام مه رجاره به وهی ده بیّت ئیمام ناماده بیّت و هه بیّت _ که
ئیمامیه کانن _ ئه وه هه ئه ی کردووه). / شرح الأصول الخمسة ۱۲۶ و ۱۲۴ و ۷۴۱.

(۲) واته: ئه گهر هه ندیک پیی هه لبستن و جیبه جیی بکه ن ئه وا ئه رکه که له سه ر هه مووان لا ده که ویت.
(وه رگیر).

(۳) المعتزلة لعواد المعتق ۲۷۰ نقلا عن ابن تیمیة

بکەى، بۇ ئەوۋى ئەو زىانە لە كەسەكە دوور بخەيتەو، ئەمە بۆچوونى (أبو هاشم)ە، و راي راستى مەزھەبەكەيە^(۱).

ئامانجى موعتەزىلەكان لەم بنەمايە برىتییە لە جیبەجی كوردنى كردارى ريسا و بنەماكانى دادگەرى و نازادى لە رەفتارى كۆمەلایەتیدا، دادگەرى لەلای ئەوان تەنھا لە لادانى ستەم و نازار لەسەر تاك كورت هەئنايەت، بەلكو برىتییە لە كردارى كۆمەلایەتە لە پینا و فەراھەم هینانى كەشیکى پر لە يەكسانى و هەماھەنگى كۆمەلایەتە، چونكە ئەگەر كەشیکى وا ھاتە كايە ئەوا فرسەت بۆ ھەر تاكێك فەراھەم دەبیت كە ھەموو تواناكانى بەگەر بخت و ئامانجەكانى دەستەبەر بكات^(۲).

بەھۆى ئەم بنەمايە موعتەزىلەكان بەرپەرچى خوانەناس و بى بەندوبارو بى ئايینەكانیان دايەو، بەرگریان لە ئىسلام كرد، بە جۆرەھا بەلگە، میزگەرەدەكان و كتیبەكانیان لەبارەى يەكتاناسى و پیغمبەرايەتى و ئیجازى قورئان باشتري بەلگەن لەسەر ئەمە^(۳).

ھەموو ھۆكارو نامرازە فيكریەكانیان بەكارھینا بۆ رووبەرۆو بوونەوۋى دژەكانى ئىسلام.

خیراتين تاقمى ئىسلامى بوو كە فەلسەفەى یونانى لە خو گرت و بە رەنگیکى ئىسلامى رەنگدارى كرد، يەكەم كەس بوون لە موسلمانان كە بە چەكى دوژمنەكانیان لە خاوەن ئايین و فيكرە فەلسەفەكانى تر خويان پر چەك كرد، دەمەتەقییەكى زانستیانیان لەگەل دژەكانیان دەكرد، ھیرشى ئەوانەیان بەرپەرچ دايەوۋە كە خاوەن فيكرەى جەبرىيەت بوون و نكۆليان لە

(۱) شرح الأصول الخمسة ۱۴۲ و ۷۴۲.

(۲) دراسات في الفرق ۱۱۶ نقلًا عن كوربان.

(۳) تاريخ المذاهب الإسلامية ۱۲۹.

بوونى خوا دەكرد، وەئامى ئەو گومانانەشيان دايەوۋە كە جولەكە و نەصرانى و ئاگرپەستەكان وروژاندىان^(۱).

بەئام زۆرىك رقيان لە موعتەزىلەكان دەبوو، لەبەر چەند ھۆكارىك وەك:

۱ _ زۆربەى راکانىيان پيچەوانەى راي فەرموودەناسان بوو، بۆيە فەرموودەناسان ھيچى زۆر تووندىان دەكردە سەر ئەوان.

۲ _ بىروباوهرى ئاسانى ئىسلامىيان ئاراستە كرد بەرەو بىروباوهرىكى فەلسەفى قوول.

۳ _ لەو رۆژگارەى كە دەسەلتايان ھەبوو لە سەردەمى (مەئمون و موعتەصيم) دا تەنھا مېزگەردو گەتوگۆيان نەدەكرد، بەلكو گرتن و راوودوونانى زاناپانىيان بە رېگەيەك بۆ خۆ دانا، ھەرەك ئەمە روويدا لەگەل ئىمامى ئەحمەدى كورى حەنبەل و ھەندىك پيشەواى تريس لەبارەى بابەتى (بەدھيەنراوى قورئان)، ئەمەش ھۆكارىك بوو بۆ لاچوون و لەناوچوونى دەسەلتايان^(۲).

پيپرو دەستەكانى موعتەزىلە:

موعتەزىلە دابەش بوو بۆ بيست پيپرو دەستە، بەم پيپەى ئەمانە باسيان كردوو:

مەئتى^(۱)، بەغدادى^(۲)، ئيسفەرايىنى^(۳)، ئىجى^(۴)، كرمانى^(۵)، مەقرىزى^(۶)، سەفقارىنى^(۷).

(۱) فجر الإسلام ۲۹۹_ ۳۰۰.

(۲) فجر الإسلام ۳۰۱.

(۳) التنبيه والرد ۳۶.

(۴) الفرق بين الفرق ۱۱۴.

(۵) التبصير في الدين ۵۷.

(۶) المواقف ۳۷۸/۸.

پازی باسی کردووہ کہ حەقەدە پێرو دەستەن^(۴) .

شەہرستانی دوازە پێری لێ ژماردوون^(۴)، مەقدسی یازدە تاقمی لەوان ژماردووہ^(۴)،
خوارزمی^(۴) و شیخ عەبدولقادر وتویانە: شەش پێرن^(۴) .

یەکیک لەوانە ی لەبارە ی چین و توێژەکانی موعتەزیلە ی نووسیوہ، (ئین مورتەزا) ہ لە
کتیبەکەیدا (المنیة والأمل فی شرح الملل و النحل).

ناودارتین دەستە و پێرەکانی موعتەزیلە:

واصلیەکان: بریتین لە شوینکەوتووانی (واصلی کورپی عەتائی غەزال کہ سالی ۱۳۱ ک
کۆچی دوایی کردووہ، قوتابی باوکی هاشمی کورپی موحمەدی کورپ حەنەفیە بووہ.
موعتەزیالیەتی ناوبراو لەسەر چوار رپسا و بناغە دامەزراوہ: بریار نەدان و پرتکردنەوہ ی
سیفەت، دانان بە بیرۆکە ی قەدەر، ھەروہا دانای نا بە پلەیک لە نیوان دوو پلەکە، چونە ناو
ئاگری دۆزەخ بۆ ھەتا ھەتا بۆ ئەو کەسانە ی بریاردا کہ گوناھی گەورەیان کردبیت^(۴) .

(۱) الفرق الإسلامية للكرمانی ۷.

(۲) خطط المقریزی ۳۴۵/۲.

(۳) لوامع الأنوار البهیة ۷۶/۱.

(۴) إعتقادات فرق المسلمین ۳۰.

(۵) الملل والنحل للشہرستانی ۷۲_ ۴۰/۱.

(۶) البدء والتاریخ ۱۴۲/۵.

(۷) مفاتیح العلوم ۱۸.

(۸) الغنیة للشیخ عبدالقادر ۱۰۴/۱.

(۹) خطط المقریزی ، سەرچاوہ ی پێشوو. و بروانە: الفرق بین الفرق، والملل والنحل للشہرستانی، والتبصیر فی
الدین، والمواقف، والفرق الإسلامية للكرمانی، سەرچاوہکانی پێشوو.

عەمریەکان: بریتین لە هاوئەلانی عەمری کورپی عوبەید^(۱)، کە ساڵی ۴۲ ک کۆچی دوایی کردوو.

هوزەیلیەکان: بریتین لە شوینکەوتووایی باوکی هوزەیل موحەممەدی کورپی هوزەیلی عەلاف، کە ساڵی ۲۳۵ ک کۆچی دوایی کردوو.

نیزامیەکان: بریتین لە شوینکەوتووایی (ئێپراھیمی کورپی سەیارای نەزام)، کە ساڵی ۲۳۱ ک کۆچی دوایی کردوو.

داننان بە بە قەدەر واتە: کردووی بەندەکان بدیته پال قەدەرەکانیان./ شرح المواضع للسید الشریف، سەرچاوەکانی پیشوو، پێشتر خرایه پروو

() عەمری کورپی عوبەیدی کورپی باب، خزمەتکاری خانەوادەیی تەمیم، نیشتهجیی بەصەره بوو، زاھید و دنیا بەکەمزان و خواپەرست بوو، باپیرە لە دیلەکانی (کابول) بوو. (ئیسحاقی کورپی سویدی عەدوی) شاعیر خۆی بەری کردوو لە عمرو و هاوئەلەکی (واصلی کورپی عەتائی غزال) و لە خەوارییجەکان و زیادەرپۆچوو شیعەکان، ھەرەک دەئیت:

برئت من الخوارج لست منهم ومن الغزال وابن باب
ومن قوم إذا ذكرو علياً يردون السلام على السحاب

واتە: من بەریم لە خەواریج و (واصلی کورپی عتائی غزال) و (عمرو کورپی عیبیدی کورپی باب) و لەو کەسانەش کە باسی عەلیان لەلا دەکریت سلاوی ھەورەکان و مردەگرنەو (واتە کە باسی عەلیا لەلا دەکریت روویان و مردەگێرن و خۆیان سەرقال دەکەن. خوا زانترە _ وەرگێر).

سەیری ئەمە بکە: الفرق بین الفرق ۱۱۹_ ۱۲۰ و پەراویزی ۲۰. و لیکۆلەری کتیبەکە باسی ئەو کورپی (میرد) ئەو دوو دێرە شیعەری سەرەوگی پراوتەو دوواتریش ئەم دوو دێرە شیعەری بە دوادا ھیناوە:

ولكني أحب بكل قلبي وأعلم أن ذاك من الصواب
رسول الله والصدیق حياً به أرجو غداً حسن الثواب

واتە: بەلام من پەر بەدل پێغەمبەر و ابوبکر صدیقم خۆش دەوێت و دەشرانم ھەر ئەمە یە راستی، ھیوام وایە بەو خۆشویستنی پاداشتیکی چاک دەست بچەم.

بەروانە: ژیاننامە ی عەمری کورپی عوبەید لە: تەذیب الکمال للمزی ۴۳۶/۵.

بیشریه‌گان: بریتین له شوینکه‌وتووانی بیشری کوری موخته‌مه‌ر، سالی ۲۱۰ ک کۆچی
دوایی کردوو.

جاحیزیه‌گان: بریتین له شوینکه‌وتووانی (ئەبو عوسمانی عەمری کوری بەجری جاحز)، که
سالی ۳۰۳ ک کۆچی دوایی کردوو.

جوبائی‌ه‌گان: بریتین له شوینکه‌وتووانی (ئەبو عەلی موخەممەدی کوری عەبدولوه‌هابی
جوبائی)، سالی ۳۰۳ ک کۆچی دوایی کردوو.

بەهشەمی‌ه‌گان: بریتین له شوینکه‌وتووانی (ئەبو هاشمی عەبدوسەلامی کوری عەلی
موخەممەدی جوبائی) که سالی ۳۲۱ ک کۆچی دوایی کردوو.

هەر یه‌ک له‌م پێرانه و ئەوانه‌ی تریش چەند بۆچوونیکیان هەن، جیاواز له‌ودی تر.

ئەشعەرییە‌گان

شێخی مەزھەبە‌که:

ئەشعەرییە‌گان بریتین له شوینکه‌وتووانی ئەبو حەسەنی ئەشعەری عەلی کوری ئیسماعیلی
کوری ئەبو بیشری ئیسحاق، بۆیه ناوانراوه ئەشعەری، چونکه رەچە‌ئە‌که‌که‌ی دەگەرپێته‌وه سەر
هاوه‌ئای پێغه‌مبەر (ﷺ) ئەبو موسی الاشعری (رەزای خوای لیبیت)^(۱).

(۱) رەچە‌ئە‌کی ئیمامی ئەشعەری له‌م سەرچاوانه باس کراوه: تأریخ بغداد ۳۴۶/۱ و تبیین کذب المفتری ۳۴
عن الخطیب و غیره ۱۰۲، والأنسب للسمعی ۲۷۳/۱.

و برۆانه: الفهرست لابن ندیم ۲۵۷ و المنتظم لابن الجوزی ۲۹/۱۴ و اللباب لابن الأثیر ۶۴/۱ و الکامل
۳۹۲/۸ و وفیات الأعیان ۲۸۴/۳ و سیر أعلام النبلاء ۸۵/۱۵ و العبر ۲۳/۲ و طبقات الشافعية الكبرى للسبکی
۳۴۷/۳ و الجواهر المضية ۵۴۴/۲ و ۳۳/۴ و خطط المقریزی ۳۵۹/۲ و شذرات الذهب ۳۰۳/۲ و اتحاف
السادة ۳/۲.

سالى ٢٦٠ك له شارى بهصره له داىك بووه^(١). له شارى بهغداد نيشتهجى بووه تا كوچى

دواى كردنى له سالى ٣٢٤ك^(٢).

(١) تأريخ بغداد عن بعض البصريين، والأنساب للسمعاني، ونقله ابن عساكر في تبیین كذب المفترى ١٤٦ عن الوزان، وابن عساكر وتويهته نازانم له باره كاتى له داىك بوونى راجيائى ههبيت، و ابن الجوزي عن الوزان، وابن الأثير في الكامل، وابن خلكان في وفيات الاعيان، والذهبي في السير، والسبكي في طبقات الشافعية الكبرى، سهرجاوهكانى پيشوو، ونقله ابن كثير في البداية والنهاية ١٨٧/١١ و نقل في ٢٠٤ عن ابن الأثير، و نقل في ٢٠٦ عن ابن الجوزي، ونقله القرشي في الجواهر المضية ٥٤٥/٢ والزبيدي في إتحاف السادة، سهرجاوهكانى پيشوو، وتويهته: ثمه بهناوبانگترينيانه.

وتراوه له سالى ٢٧٠ك له داىك بووه. / اللباب لابن الأثير، ووفيات الأعيان و سير أعلام النبلاء، سهرجاوهكانى پيشوو. و البداية والنهاية ١٨٧/١١ والجواهر المضية، وخطط المقرئى و إتحاف السادة، سهرجاوهكانى پيشوو.

له كتيبى: (خطط المقرئى) دا هاتووه: ٦٦٦ك، ثمه دهستكارى كردنىكى دياره.

(٢) تأريخ بغداد عن ابن حزم.

ثم سهرجاوانه سالى كوچى دواى كردنى نهويان هيناوه: تبیین الكذب المفترى ٥٦ عن ابن حزم و ابن فورك، وراه الأصح، و ١٤٧ عن الخطيب و ابن فورك و غيرهما. وذكر النسفي في تبصرة الأدلة ٣٦٠/١ وابن خلكان في وفيات الأعيان، والذهبي في العبر عن ابن حزم، و سير أعلام النبلاء، سهرجاوهكانى پيشوو، وهو الأقرب عند السبكي في الطبقات الشافعية الكبرى ٣٥٢/٣. و نقل تصحيح ابن عساكر له و ذكر ابن فورك. و ذكر ابن كثير في البداية والنهاية ١٨٧/١١ و صححه في ٢٠٤، والقرشي في الجواهر المضية ٥٤٥/٢ و نقل في ٣٤/٤ عن أبي المعين النسفي في تبصرة الأدلة. والمقرئى في الخطط، و نقله ابن عماد في شذرات الذهب عن ابن حزم، والزبيدي في إتحاف السادة ٣/٢ عن الخطيب، و في ٥ تأريخ وفاته عن ابن فورك والحافظ أبي يعقوب إسحاق بن إبراهيم القراب و أبي محمد بن حزم، و ذكر تصحيح ابن عساكر له، و ذكر أيضا أنه الأشهر.

ميژوونوسان جهند رايهكيان هيناوه له باره كاتى كوچى دواى كردنى:

_ سالى ٣٣٠ك. / السمعاني في الأنساب، وابن الأثير في الكامل ٣٩٢/٨ والذهبي في العبر ٢٣/٢ وابن كثير في البداية والنهاية ١٨٧/١١ و نقل في ٢٠٤ عن ابن الأثير و ابن خلكان و ابن عماد الدين و الزبيدي، سهرجاوهكانى پيشوو.

_ سالى ٣٣١ك. / ابن الجوزي في المنتظم ٢٩/١٤ و ابن كثير في البداية والنهاية ٣٠٦/١١ عن المنتظم.

_ سالى سى سه دوسى و نيوى. / الخطيب في تأريخ بغداد عن بعض البصريين، والسمعاني، وابن عساكر في تبیین الكذب المفترى ٥٦ و وتويهته: پيم وانیه راست بيت. ونقله عن الوزان في ١٤٦، وابن الجوزي عن

هه نديك له شېخه كانى:

ئەبو ئىسحاقى مەرۋەزى، كە شەرئناسىكى شافىئىيە، لە رۆژانى هەينى لە بازىنەكەيدا لە مزگەوتى مەنصور لە بەغداد دادەنشت^(۱) و ئىبن سەرىجى شافىئى^(۲) و ئەبو خەلىفەى جەمى^(۳) و زەكرىاى كورپى يەحىاى ساجى، فەرموودەى لە ناوبراۋەو وەرگرتوۋە^(۴)، سەھلى كورپى نوح^(۵)، موخەممەدى كورپى يەعقوبى موقرىئ^(۶)، عەبدورەحمانى كورپى خەلەفى زوبى مىسرى^(۷). لە تەفسىرەكەيدا زۆر شتى گىراۋتەوۋە لە عەبدورەحمان^(۸).

-
- الأهوازي، وابن الأثير في اللباب والسبكي في طبقات الشافعية الكبرى ٣/٣٥٢، وابن خلكان و القرشي في الجواهر المضية ٢/٤٥٥ ونقل في ٤/٣٤ عن السمعي والزبيدي، سهرجاوهى پيشوو.
- __ دواى سالى سى./ الذهبى في العبر، وابن عماد في شذرات الذهب.
- __ سى و شتيك./ ابن كثير في النهاية والبداية ١١/١٨٧ والمقريزي في الخطط.
- __ سى و سى./ ابن خلكان عن ابن عساكر في التبيين عن بعض البصريين و صححه ابن عساكر، وقال الذهبي في السير ٩٠: تا سالى سى سهد و سى و سى مايهوه.
- __ له نيوان سالى سى سهد و بيست و سى./ الخطيب في تاريخ بغداد ٣٤٧ وابن عساكر في تبين كذب المفترى ٥٦ و ١٤٧ عن الخطيب و صححه السبكي في الطبقات الشافعية الكبرى ٣/٣٥٢.
- __ سالى ٣٢٠ك./ القرشي في الجوهرة المضية ٤/٣٤ نقلًا عن السمعي. وهو مخالف لما ورد في الأنساب للسمعي المطبوع، والزبيدي، سهرجاوهى پيشوو.
- __ دواى سالى ٣٢٠ك./ السمعي في الأنساب، و ابن الأثير في اللباب، هردوو سهرجاوهكهى پيشوو.
- (١) تاريخ بغداد ١١/٣٤٧ والأنساب للسمعي ١/٢٧٤ واللباب لابن الأثير ١/٦٤ و وفيات الأعيان ٣/٢٨٤ و طبقات الشافعية الكبرى للسبكي ٣/٣٦٧ والبداية والنهاية ١١/١٨٧ عن ابن خلكان، وخطط المقريزي ٢/٣٥٩ عن الخطيب، وإتحاف السادة ٢/٣_٤.
- (٢) البداية والنهاية، سهرجاوهى پيشوو.
- (٣) سير أعلام النبلاء ١٥/٨٦، سهرجاوهى پيشوو.
- (٤) البداية والنهاية، سهرجاوهى پيشوو، سير أعلام النبلاء، سهرجاوهى پيشوو، والعبر ٢/٣ وخطط المقريزي، وشذرات الذهب ٢/٣٠٣.
- (٥) سير أعلام النبلاء، و خطط المقريزي، هردوو سهرجاوهكهى پيشوو.

ئەمانە ھەندیکی ترن لە شیخەکانی: (ئەبو عەلی جوبائی موخەممەدی کورپی
عەبدولوەھابی کورپی سەلام)، کە سالی ۳۰۳ ک مائناوایی کردوو، شیخی موختەزیلەکان بوو،
دایکی خۆی لئ مارەکرد، ئەشعەری زانستی دەمەتەقی و تیپرامان (الجدل والنظر) لە جوبائی
وەرگرت، بەمەش بوو یەکیک لە پیشەواکانی موختەزیلەکان^(۱).

حوسەینی کورپی موخەممەد عەسکەری وتویەتی: ئەشعەری قوتابی جوبائی بوو، جا
ئەشعەری خاوەن تیپروانینیکی قوول بوو و لە گۆرەپاندا دژەپاندا دەبەزاند و تیکدەشکاند،
جوبائیش بە توانا بوو لە دانان و نووسین، خاوەن پینووس و قەلەمیکی بەھیز بوو، بەلام
جوبائی لە گفتووگۆ و دەمەتەقی دا بەھیز نەبوو، جا ئەگەر میزگەرد و دەمەتەقییەک پیش
ھاتبا، ئەوا جوبائی بە ئەشعەری دەوت: لە جیاتی من تۆ برۆ^(۲).

(۱) خطط المقریزي، سەرچاوەی پیشوو.

(۲) خطط المقریزي، سەرچاوەی پیشوو.

(۳) سير أعلام النبلاء، خطط المقریزي، ھەردوو سەرچاوەکە ی پیشوو.

(۴) تبیین الكذب المفتری ۹۱ عن العسكري بالأهواز. و سير أعلام النبلاء ۸۶/۱۵ العبر ۲/۲۳ والمنتظم لابن
الجوزي ۲۹/۱۴_۳۰ و طبقات الشافعية الكبرى للسبكي ۳/۳۴۷ والجواهر المضية ۲/۵۴۵ و تیایدا ھاتووہ:
ئەشعەری پەرور دەدی (میردی دایکی بوو) کە ئەبو عەلی جوبائی بوو، ئەبو علی ئەشعەری پیگەیاندا و فیروی
زانستی کەلامی کرد. ھاوشیوہی ئەمە لە ۳۳/۴ ھاتووہ، و خطط المقریزي ۲/۳۵۹ و شذرات الذهب ۲/۳۰۳.

(۵) طبقات الشافعية الكبرى للسبكي ۳/۳۴۹. و پروانە: تبیین کذب المفتری ۹۱.

ئیبین عەساگر وتویەتی: ئەوہش کە دەلێن کرج و کالی ھەبووہ لە دانان و نووسینەکانی ئیمامی
ئەشعەری... ئەمە مەبەست لئی حالەتی دەستپیک و سەرھتاکە ی بووہ. مەبەست لئی ئەو کاتە نییە کە خوای
گەورە بەخششی پیکرد و پینموونی کرد، جا دانراوہکانی باش و پوخت کراوہن، دەرپرین و وشە سازییەکانی
رەوان و دروستن./ تبیین کذب المفتری ۹۱_۹۲.

ئەشعەرى بۇ ماوەى چۆن ساڭ بەرگىرى كرد له موعتەزىلەكان^(۱)، دواتر له بىرۆكەى موعتەزىلايەتى پاشگەزىبوو، له رۆژى هەينى كورسىيەكى لەناو مزگەوتى گەورەى بەصرە دانا له رۆژى هەينى و لەسەرى دانىشت و يەك بەدەنگى خۆى هاوارى كرد: هەر كەسێك منى ناسييت ئەوا منى ناسيو، ئەو هەش كە منى نەناسييت ئەوا خۆمى پيڤدەناسييم، من فلانى كورپى فلانم، من بۆچوونم وابوو قورئان بەديهينراوه، خواى گەورە بە چاوهكان نابينريت، بەخۆم كردهوه خراپەكان دەكەم، من تەوبەم كرد و پەشيمان بوومهوهو ئەو بىرۆكە و فيكرەيەم فریدا و بەرپەرچى موعتەزىلەكان دەدەمهوه. لهو كاتەوه دەستى كرد بە بەرپەرچدانەوهيان^(۲).

(۱) تبيين كذب المفترى ۳۹ عن ابن عزة و ۹۱ عن العسكري، و المنتظم لابن الجوزي ۲۹/۱۴ _ ۳۰ عن الوزان و الأهواز والسبكي، سەرچاوهى پيشوو، و البدياية و النهاية ۲۰۶/۱۱ عن المنتظم.
(۲) الفهرست لابن النديم ۲۵۷ و وفيات الأعيان ۲۸۵/۳ و سير أعلام النبلاء ۸۶/۱۵ و ۸۹ و طبقات الشافعية الكبرى للسبكي ۳۴۷/۳ _ ۳۴۸ و خطط المقرئى ۳۵۹/۲ و أشار إله ابن كثير في البدياية و النهاية ۱۸۷/۱ و سهيرى ئەمەش بكە: إتحاف السادة ۳/۲.

ئيبين جەوزى له: (المنتظم ۱۳/۱۴) دا له ئەهوازىهوه هيناوويهى كە وتويهتى: سالى ۳۷۵ ك گويبىستى ئەبو عەلى حومراني بووه وتويهتى: له رۆژى هەينيدا بەبى ئەوهى هەستى پى بكەين ئەوا ئىمامى ئەشعەرى له دواى نويزى هەينى جووه سەر مينبەر و دانگەى مزگەوتى گەورەى بەصرە و پەتيكى بەدەستهو بوو و له ناوقەدى خۆى گریدا و دواتر پەتەكەى پچراند و وتى: گەواهى و شاپەتى بدن كە من تۆبەم كرد و پەشيمانم له فيكرەى موعتەزىلايەتى.

سەيرى ئەم گيرانهوانە بكە له: تبيين لابن عساكر ۴۰. و وتويهتى: حومراني كەسێكى نەناسراوه.
ئيبين عساكر له كتيبي (التبيين ۳۹) وتويهتى: پرسيار له (ئەبو بەكر ئىسماعيلى كورپى ئەبو موحمەدى كورپى ئىسحاقى ئەزدى قەيروانى _ رەحمەتى لىبيت _) كە بە (ئيبين عيزه) ناسراوه كرا سەبارەت بە (ئەبو حەسەنى ئەشعەرى _ رەحمەتى لىبيت _)، جا له وەلامدا وتى: ئەشعەرى شىخ و ئىمام و جىگای پشت پى بەستنى ئىمەيه، چۆن ساڭ لەسەر مەزەهەبى موعتەزىلە بوو، لهو كات پيشهوا بوو بۆ موعتەزىلەكان، پاشان بۆ ماوهى پازدە رۆژ بزر بوو و لەمالى خويدا نەهاتەدەر و خۆى پيشانى خەلكى نەدا، دواى ئەو ماوهيه له مائەكەى هاتەدەر و بەرەو مزگەوت كەوتەپى و جووه سەر مينبەر، فەرمووى: ئەى خەلكينه، من كە ئەو ماوه له بەرچاوى ئيوه بزر بووم هۆكارەكەى ئەوهبوو كە من ورد ببوومهوه لهوهى بەلگەكان لەلاى من يەكسان ببون و

له ئەبو بەكرى سهیرهفی گێردراوتهوه كه وتویهتی: موعتهزیهكان سهری خۆیان بهرز
كردبووهووه تا ئەو كاتهی خوای گهوره ئەشعهریی دهرخست، جا ئەشعهریی موعتهزیهكانی له
كونهكانی سمس گێرد^(۱).

هۆكاری پاشگهزبوونهوهی ئەبو حهسهنی ئەشعهری له بۆچوونهكانی موعتهزیه ئەوهبوو:
كاتێك ئەشعهری رۆچوو له بۆچوونهكانی موعتهزیهكان و باش شارهزا بوو، ئەوا پرسیری
دهكرد له مامۆستاكهی له كاتی وانهكهیدا، بهلام ئەشعهریی وهلامیكی شیفا بهخشی دهست
نهدهكهوت، بۆیه سهری سوپما، له ئەشعهریهوه گێردراوتهوه كه وتویهتی: چهند شهویك
ههندی شتم به دلدا دههات سهبارت به بیروباوهرەگانم، بهم هۆیه ههئسام دوو ركعات نوێژم
كرد و له خوای گهوره پارامهوه كه رێنموونیم بكات بۆ سه رپێگهی راست و دواتر خهوتم. جا
پێغه مبهرم (ﷺ) له خهودا بینی، سكالای ئەو شانهی خۆم لهلاكرد، پێغه مبهر (ﷺ)
فهرمووی: دهست بگره به سوننهت و رێ و شوینی من، جا بهمه هۆشیار بوومهوه ههئسام به

بۆم نهدهكرا راستیهك بهسهر ناراستی و ناراستی بهسهر راستیهكدا ههئێژم و پهسهند بكه، جا داواي
رێنموونی و هیدایهتەم كرد له خوای گهوره، خوای گهورهش منی بئ هیوا نهكرد بهلكو رێنمووی كردم بۆ ئەو
بۆچوونانهی كه لهم كتیبهانهدا دام ناوهو نووسیومه، من بیرو بۆچوونی پێشترم فرێدا و خۆم لئ دامالی وهك
چۆن خۆم دامالی لهم جلهم، جا جلیکی لهبهردابوو لهبهری كرد و فرێیدا، كتیبهكانی دایه دهست خهلك، بۆ
نمونه كتیبی: (اللمع)، و كتیبی: (كشف الأسرار و هتك الأستار) كرج و كالییهكانی موعتهزیهی تیدا
دهرخستوو....

(۱) تاریخ بغداد ۳۴۷/۱۱ و الأنساب للسمعاني ۲۷۴/۱ و تبیین كذب المفتری ۹۴. و وفیات الأعیان ۲۸۶/۳ و
سیر اعلام النبلاء ۸۶/۱۵ و طبقات الشافعية الكبرى للسبكي ۳۴۹/۳ و خطط المقریزی ۳۵۹/۲.

بەراورد کردنی بابەتەکانی زانستی کەلام لەگەڵ قورئان و سوننەت^(۱)، ئەوەی ئەم دوو سەرچاوەیە چەسپانددبوویان منیش چەسپاندم و ئەوەی ترم پشت گوێخست و فریئما^(۲).

ئەو میزگەرد و گفتوگۆ ناودارە ی که پروویدا لە نیوان (ئەبو حەسەنی ئەشعەری) و شیخەکە (ئەبو عەلی جوپائی)یان بو ئیمەیان نەقل کردوو، لەبارە ی ئەم وتە ی شیخەکە ی: که دەیووت دەبیّت خوای گەورە کاری چاکتر هەلبژێریت. که چی ئەشعەری وتی: خوای گەورە هەر چی بیهویت ئەو دەکات^(۳).

(۱) لە دەقی عەرەبییە کەدا قورئان و سوننەت نییە بەلکو قورئان و هەواله‌کانه. بەلام من هەواله‌کانم بە سوننەت لیکداپه‌وه. (وهرگێر).

(۲) تبیین کذب المفتری ۳۸_۳۹ و آورد روایات هذه الرؤیا فی ۳۸_۴۳. و بروانه: طبقات الشافعية الكبرى للسبكي ۳/۳۴۸ وتاریخ الفرق الإسلامية للغرابي ۲۲۱ و نقل عن ابن عساکر والسبكي. باسی جیابوونەوه ی ئەشعەری لە شیخی خۆی جیائی کراوه له: الملل والنحل للشهرستاني ۱/۲۸.

(۳) سیر اعلام النبلاء ۱۵/۸۹.

ئەبو حەسەنی ئەشعەری پرسیاری لە (ئەبو عەلی جوپائی) کرد، لەبارە ی سۆ برا: یه‌کیکیان باوهداردو پارێزگاره، دووه‌میان لاسارو گوناهاکارو سه‌رپێچی کاره، سییه‌میان بچوک و منداله، هەر سێکیان مردن، جا حال و بارودۆخیان چۆنه؟

جوبائی وتویه‌تی: ئەوه‌ی دونیا به‌که‌مزان و خواناس بووه خوای گه‌وره پله به‌رزه‌کانی به‌هه‌شتی پێبه‌خشیووه، ئەوه‌شیان که بێباوهر و خوانه‌ناس بووه بردراوته دۆزه‌خه‌وه، به‌لام منداله‌که له‌به‌ر ئەوه‌ی باله‌ نهبوووه بچوک بووه ئەوا له‌وانه‌یه که سه‌لامه‌تن و ئازارو سزا نادرین.

ئەشعەری وتویه‌تی: جا باشه ئەگەر ئەو منداله بچوکه، بیهویت بچیته هه‌مان پله‌ی خواناسه‌که و هه‌مان شوینی پێبدریت ئایا رێگه‌ی پێده‌دریت؟

جوبائی وتویه‌تی: نا رپی پێنادریت، چونکه پپی ده‌وتریت که براهه‌ت به‌هۆی خواپه‌رسته‌یه زۆره‌که‌ی گه‌یشتوووته ئەم پلانه، تۆش ئە ی بچوک ئەم هه‌موو په‌رسته‌ته نییه.

ئەشعەری وتویه‌تی: ئەگەر منداله بچوکه‌که وتی: که‌مه‌تر خه‌میه‌که له‌ منه‌وه نیه، به‌لکو تۆ منت نه‌هیشه‌وه و توانا پێنه‌به‌خسیم تا په‌رسته‌تی زیاتر بکه‌م.

جناپی وتویه‌تی: خوای گه‌وره پپی ده‌فه‌رمووی: من ده‌مزان ی ئەگەر ته‌مه‌نت زیاتر بووایه و زیاتر ماپایه‌وه ئەوا تاوانت ده‌کرد، به‌مه‌ش شیایو سزای به‌نی‌ش ده‌بوویت، منیش به‌رزوه‌ندی تۆم له‌به‌ر چا و گرت.

ئەم گفتوگۆ و مېزگەرە بەلگەيە لەسەر ئەوێ خۆي گەورە ويستی وابوو پەحمەتي
خۆي بەسەر يەکیکدا بباريئيت و سزاي يەکیکي تر بدات، هەرودها کردارەکانی خۆي گەورە
هۆدار نين له پيناو جيبه جي کردنی نامانجەکان.

ئيبن خەلکان وتويه تي: دواتر له کتیبی (تفسیری مەزن) دانراوی شیخ (فخر الدين الرازی)
له سورەتی: (الأنعام) ئەووم دۆزیه وەو بەرچاوکەوت: کاتیک ئەشعەری جیابوو وەو له مەجلیسی
مامۆستاکی (جوبائی) و مەزەهبی مامۆستاکی فرپیدا، تەنانەت دژی بۆچوونەکانی
مامۆستاکی وەستایه وە. هەرودها زیاتر له يەکتري دوورکەوتنەو^(۱).

مامۆستا (غرابی) پیی وایه که کرداری فرپیدانی مەزەهب و بنەماکانی موعتەزله له لایەن
ئەشعەرییه وە شتیکی نارۆشنه، چونکه ئەشعەری بۆ ماوێ چل سال قوتابی موعتەزله کان
بوو، ئەمەش وادەگات که سەخت بیّت برۆا بەو بەکریت، که ئەشعەری بۆ تەنها مېزگەرد و

ئەشعەری وتويه تي: ئەي ئەگەر برا خوانەناس و بی باو پەکه وتی: ئەي خۆي جیهانیان، تۆ چۆن زانا
بوويت به حالی برا بچوکه کم ئاواش زانا بوويت به حالی من، بۆچی بەرژەو هندی برا بچوکه کی منت
له بەرچاو گرت و هی منت فەرامۆش کرد.

جوبائی به ئەشعەری وت: بەراستی تۆ شیتی.

ئەشعەری له ولأمدای وتی: نا، بەلکو کەری شیخ له چالەکه دا گیری خوارد. جوبائی وەستا و قسە ی پئی نەما.
ئەم سەرچاوانه ئەم گفتوگۆیه یان باسکردوو: الذهبی فی سیر أعلام النبلاء السابق بلفظ آخر، ونقلها ابن
عماد فی شذرات الذهب ۳/۲ ۳۰۳ عن ابن خلکان، والسبكي فی طبقات الشافعية الكبرى ۳/۳۵۶ وقال: وحكاها
الذهبي.

ئیسفەرایینی له: (التبصیر فی الدین ۶۱) ئەم گفتوگۆیه ی هیناوه که بەرپەرچی (نەزام) ی پیدراو هتەو
ناوبرا بۆچوونی وایه: پیوسته لەسەر خۆي گەورە کاریک به بەنده بکات که مایه ی سوود و چاکه بیّت، جا
له وەلامه ی (ئیسفەرایینی) هیناویه تی ئەوێ روون کردوو هتەو که ئەستەمه شت لهسەر خوا پیوست بیّت.

ونقلها الغرابي في تاريخ الفرق الإسلامية ۲۲۲ عن السبكي وابن خلکان، وأشار إلى الإسفراييني.

(۱) وفيات الأعيان ۴/۲۶۷-۲۶۸ في ترجمة أبي علي الجبائي.

گفتوگويەك مەزھەبى موعتەزىلەى فرىدايىت و مامۇستاگەشى وەئامى دئىابەخشى پىنەدایىت.

لەبەر ئەو دەكرىت مامۇستا و قوتابىەكەى لە زۆرىك لە بابەتەكاندا راجىايان هەبىت، بەئام لەگەل ئەوهدشا هەر لە چوار چىوئى مەزھەبدا دەمىنەو، هەرودك (نەزام) راجىايى هەبوو لەگەل (ئەبو هوزەيل)، هەرودها (ئەبو عەلى جوبائى) راجىايى هەبوو لەگەل (ئەبو هوزەيل).

هەلەينجانى پوختەى راستى بە ئاسانى شتىكى سەختە، چونكە شوپىنكەوتوو و هاوئلى هەر پىرو تاقمىك دەمارگىرە بۆ هاوئلى مەزھەبەكەى، لە شان و بالى دژەكانى كەم دەكەنەو بە شان و بالى شوپىنكەوتووانى مەزھەبى خويان هەلەدەن^(۱).

ئەبو حەسەنى ئەشعەرى جىابووووە لە شىخى خوى ئەبو عەلى جوبائى، چوو پال ئىبن كىلابى باوكى موخەمەدى عەبدوئلى كورى موخەمەدى كورى سەعیدى كورى كىلابى قەتتان، ئەشعەرى بۆچوونەكانى لەسەر رىسا و بنچىنەكانى ئىبن كىلاب دارشت و هەندى بابەتى ناوبراوى پەسەند كرد^(۲).

لە بنەماكانى موعتەزىلە جىابووووە، مەزھەبىكى بۆ خوى بىرپاردا، بەرپەرجى موعتەزىلەكانى داو.

كاتىك ئەشعەرى كتىبەكانى خوى وەك: (اللعم و كشف الأسرار) داىە دەست خەلك و خستىە بەرچا، دواى ئەووى لە موعتەزىلەكان جىابووووە، فەرموودەناسان و شەرەناسەكانى ئەهلى سوننە و جەماعەتىش ئەم كتىبانەيان خویندەو، لە دواى دا ناوەرۆكى ئەم دوو

(۱) تاریخ الفرق الإسلامية للغرابي ۳۲۳_ ۲۲۴.

(۲) خطط المقرئزي ۳۵۹/۲.

کتیبەیان بە تەواوی قبول کرد و بە رێبازو رێگەى خۆیانپەسەند کرد، دانیان بەوەدانا کە ئەشعەرى زۆر لە پێشە و زانایەکی رۆچوو لە ئاییندا، بۆیە ئەشعەرییان بە ئیمام دانا تا وای لێهات مەزەهەبەگەیان درایە پال ئەشعەرى^(۱).

کۆمەلێک لە زانایان تەواو فوولبوونەو لە مەزەهەبەگەى وەك: باقلانى، ئیبن فورك، ئەبو حەسەنى تەبەرى.

دواتر کۆمەلێکی تر لە زانایان مەزەهەبەگەیان لە باقلانى و ئیبن فوركەو وەرگرت، کە بریتی بوون لە هاوئەلانی شافعی وەك (ئیسفەراینی) و جگە لەویش، ئەوانە سەرکردە و رابەرەکانی ئەشعەرییەکانن و مەزەهەبە^(۲) کەلامییەگەى ئیمامی ئەشعەریی لە رپی ئەوانەو بەلاو بوووە.

رێبازە کەلامییەگەى ئەشعەری:

زانایان بۆچوونیان وایە کە مەزەهەبى ئەشعەرى بریتییه لەو مەزەهەبى کە پێشیان (سلف)ی ئەهلى سوننه و جەماعەت لەسەرى بوونە.

ئەین عساگر وتیەتی: ئەشعەرى هیچ شتیکی لە ئایینی خوا دانەهێنا، بیدەعی لەگەڵ خۆ نەهێنا، بەلگە دەستی گرت بە بۆچوونەکانی هاوئەلانی و شوینکەوتووون و ئیمامەکان، دواتر لەبارەى بنەماکانی ئایین، پستی ئەو بۆچوونانەى گرت و روونکردنەووەو شەرۆفەى زیاتری خستەروو...، لە میانەى شەرۆفەو روونکردنەووەگەى پستی بۆچوونی ئیمامەکانی گرت وەك: ئەبو حەنیفە، سوفیانی سەورى لە دانیشتوانی کوفە، ئەوزاعی و جگە لەویش لە دانیشتوانی شام، مالیک و شافعی لە دانیشتوانی دووشارە پیرۆزەگە و حیجاز، ئەحمەدى کورپی حەنبەل لە

(۱) تبیین کذب المفتری ۳۹.

(۲) الجواهر المضیة ۳۳/۴_ ۳۴.

فهرمووده‌ناسان و له‌یسی کوری سهد و جگه‌له‌ویش، بوخاری و موسلیم له پاریزه‌رانی سوننه‌ت (حفاظ السنن)^(۱).

سوبکی وتویه‌تی: ئەشعەری رایەکی نوێی دانه‌هینا، مەزەه‌بێکی دانه‌مەزاند، بە‌لکو پێداگیری کرد لەسەر مەزەه‌به‌گانی پێشینان، بە‌رگری کردوو له‌ رپی و شوینی هاوه‌لانی پێغمەبەری خوا (ﷺ).

درانه‌پال ئیمامی ئەشعەری له‌و رپوه‌وه‌یه‌ که‌ ناوبراو چوارچۆپوه‌یه‌کی له‌سەر رپبازی پێشان گریدا و دەستی پێوه‌گرت، بە‌لگه‌ی له‌سەر هیناوه، بە‌مەش ئەوه‌ی شوینی ئەشعەری که‌وت و رپبازی ئەوی گرت له‌ بە‌لگه‌کاندا ئەوا پێی ده‌وترا ئەشعەری....

شیخولئیسلام عیزه‌دینی کوری عەبدوولسەلام باسی کردوو که‌ شافیعی و مالیکی و حەنه‌فی و حەنه‌بەلییه‌ پایه‌داره‌کان له‌سەر بیراوه‌ری ئەشعەریین، ئەبو عەمری کوری حاجب که‌ شیخی مالکیه‌کان بوو، له‌ سه‌رده‌می خۆی هاوچه‌رخ‌ی ئەشعەری بوو، رپبازی ئەشعەری په‌سه‌ند کرد،

(۱) تبیین کذب المفتری ۱۰۳.

ئەبو قاسم عەبدوولکه‌ریمی کوری هه‌وازی قوشه‌یری کتیبیکی له‌ باره‌ی ئەشعەری نووسیه‌و وتویه‌تی: فهرمووده‌ناسان کۆکن له‌سەر ئەوه‌ی که‌ (ئەبو حەسەن عەلی کوری ئیسماعیلی ئەشعەری_ رەزای خوای لیبیت _) یه‌کێک بووه‌ له‌ ئیمامه‌گانی فهرمووده‌ناسان، مەزەه‌به‌که‌ی هه‌مان مەزەه‌بی فهرمووده‌ناسان بووه، له‌بارە‌ی بنه‌مای نایینه‌کان به‌پێی رپبازی ئەهی سوننه‌ دواوه، به‌رپه‌رچی بیدعه‌چی و لاده‌رانی داوه‌ته‌وه، شمشیریکی زانیوو له‌سەر موخته‌زیه‌ و شیعه‌کان و بیدعه‌چیه‌کان له‌ ئەهلی قبیله‌ و ئەوانه‌ش که‌ له‌ ئومه‌ت ده‌رچوون، هه‌ر که‌سیک تواج له‌ ئیمامی ئەشعەری بدات یان تانه‌ی ئاراسته‌ بکات و به‌نه‌فرته‌ی بکات، ئەوا ئەو که‌سه‌ زمانه‌ پیه‌سه‌که‌ی ئاراسته‌ی هه‌موو ئەهلی سوننه‌ کردوو. ده‌ستنوسه‌کانمان به‌کارخستوو وه‌ک گوێراپه‌لێه‌ک له‌م باسه‌دا، له‌ مانگی (ذي القعدة)ی سالی جوار سهد و سی و شه‌ش. چه‌ند ده‌ست نووسیکی تریشی تیداپه‌ وه‌ک: ئەبو عەبدوڵای خو‌بازی موقری و ئیمام ئەبو موحه‌مه‌دی جوینی... و هه‌ندیکی تریش.

ئەوه‌شیاں رپون کردۆته‌وه‌ که‌ رپبازی ئەشعەری رپبازی ئەهلی سوننه‌ و جه‌ماعیه‌، نایین و بیروباوه‌ره‌که‌ی جیگای رەزاهه‌ندی و قبوله‌. /تبیین الكذب المفتری ۱۱۳_ ۱۱۴.

جەمالەدینی حصیری شیخی حەنەفییەکان بەهەمان شیوہ کۆک بوو لەگەڵ ئەشعەری^(۱). و تەقی سوبکی ئەم دەقەى پەسەند کرد که (تاج)ى باوکی هیئابووی^(۲).

ئیمام ئەبو حەسەنى ئەشعەرى لە زاناگانى ئەهلى سوننەیه، هەر ئەویش بوو بووہ برینیک لە جەستەى قەدەرپییەگاندا^(۳).

مەزھەبە فێقھییە کەلى ئەشعەرى:

لەبەر ئەوہى دانراو و نووسینی زۆر بوو، مەزھەبى ئەهلى سوننەى سەرخت، لەو دانراوانەیدا بەرپەرچى موعتەزىلەگانى داپەوہ، بەم ھۆیە مالیکى و شافعیەکان و ھەندیك لە

(۱) طبقات الشافعية الكبرى للسبكي ۳/۳۶۵. و لە ۳۷۳ ھاتووہ کە وتویەتى: (ئيبين عەساكر) پارێزەرى ئوممەت و ئەمىندارى دامەزراوہ وتویەتى: شەرەناسانى حەنەفى و مالکى و شافعى کۆکن لەگەڵ ئەشعەرىیدا. زوبەیدی ئەمەى ھیتاوہ لە: (إتحاف السادة ۲/۵).

(۲) إتحاف السادة، سەرچاوەى پێشوو.

مايرقى وتویەتى: ئەبو حەسەن وەك زانایەكى كەلامناس یەكەم كەس نەبوو كە بەزمانى ئەهلى سوننەوہ دوابیت، بەلكو ھەر لەسەر رپبازى ئەوانى ترحووہ، ناسراوہ لەسەر بەرگرى كردن لە مەزھەبەكەى، روونكردنەوہو بەلگەى زياترى بەخشى بە مەزھەبەكە، بۆچوونىكى لەخوۆہ دانەھینا، مەزھەبىكى بۆ خوێ دروست نەكرد، جا نابىنیت مەزھەبى ئەهلى سوننە دراوہتە پال مالىك، ئەوہى لەسەر مەزھەبى دانىشتووانى شارى مەدینە بىت پى دەوترىت: مالکى. مالک لەسەر رپبازى ئەوانى پێشەخوێ چووہ، زۆر بە تووندى پابەند بوو بە شوینكەوتنیا، بەلام لەبەر ئەوہى مالک مەزھەبى كەسانى پێشەخوێ زياتر روونكردەوہو شرفەى كرد ئەوا مەزھەبەكە دراىپالى، ئەبو حەسەنى ئەشعەرىش بەهەمان شیوہ ھىچ جىاوازیبەكى نەبوو، ئەویش تەنھا بە شرفە و زياتر روونكردەوہى مەزھەبى پيشینان و دانانى كتیب لەوبارەوہو پشتگرتنى و سەرختنى. /طبقات الشافعية الكبرى للسبكي ۳/۳۶۷ في معرض ذكر تقریظ المایرقى المالکى للشیخ أبى الحسن الأشعري. و ذكره الزبيدي في إتحاف السادة السابق.

(۳) الفرق بين الفرق ۳۶۴.

حەنبەلییەکان پەيوەست بوون پێیەوه، هەر بههۆی ئەم پەيوەست بوونەوه ئیمامی ئەشعەری درایە پال مالیکییەکان و شافعیییەکان^(۱)، تەنانەت درایە پال حەنبەلییەکانیش.

لەبەر ئەمە وتراوه: مەزەهەبەکەى حەنبەلییەکان^(۲).

وتراوه: لەسەر مەزەهەبى شافعیى بووه، شەرىى وەرگرتوووه لەسەر دەستى (ئەبو ئىسحاقى مەرودزى)^(۳).

هەرودها وتراوه: مالیکییە^(۴).

کەوسەرى ھۆکارى ئەو کەمەند کیشەى خاوەن مەزەهەبەکانى ڕوون کردۆتەوه کە هەر یەکەیان ئیمامى ئەشعەرى بۆ لای خۆى کیش دەکات، ئەمەش لەبەر ئەوهبووه: کە ئیمامى

(۱) تبیین کذب المفتری ۱۱۷.

(۲) الجواهر المضية ۵۴۵/۲ عن مسعود بن شيبه في كتاب التعليم، وأيضاً في ۳۳/۴. وخطط المقرئى ۳۵۹/۲ عن مسعود بن شيبه في كتاب التعليم. وتعليق الكوثري على تبیین کذب المفتری ۱۱۷ الهامش.

(۳) طبقات الشافعية الكبرى للسبكي ۳۵۲/۳ ورجحه، و تويتهى: ماموستا (ئەبو بەگرى كورپى فورك) دەقى لەم بارەوه هیناوه لە كتیبى (طبقات المتكلمين)، و ماموستا (ئەبو ئیسحاقى ئیسةفراينى) لەو دەقهى كە وەرگرتوووه لە شیخ (ئەبو موخەممەدى جوهدى) لە (شرح الرسالة) ئەم رایەى پەسەند کردوووه.

بەهەمان شیوه (سوبكى) لە ۳۶۷/۳ تويتهى: زیاد لە يەك كەسى ئەمىندارى دامەزارو باسى ئەوهديان کردوووه كە ئیمامى ئەشعەرى مەزەهەبى شافعی لە (ئەبو ئیسحاقى مەرودزى) وەرگرتوووه، (ئەبو ئیسحاقى مەرودزى) ییش زانستى كەلامى لە ئیمامى ئەشعەرى وەرگرتوووه، هەر بۆیەش لە بازنەكەى ئەودا دادەنیشت. بڕوانه: إتحاف السادة ۴/۲.

(۴) تبیین کذب المفتری، سەرچاوهى پێشوو، وطبقات الشافعية الكبرى للسبكي ۳۵۲/۳ و تويتهى: ئەم رایە راست نییه. و لە ۳۶۶ بەرپەرچى ئەم رایەى داوهتەوه. هەر دوو رایەکانى وەرگرتوووه لە (مايرقى كلاعى) كە یەكێكە لە پێشەوا مالکیەکان.

زوبەیدی لە كتیبى (إتحاف السادة ۴/۲) دا ئەوهى هیناوه كە یەكێك لەوانەى وتويتهى ئیمامى ئەشعەرى مالکییه (قازى عیازە لە كتیبەكەیدا (المدارك)، و (كەلاعى یورقى) كە یەكێكە لە مالکییهکان، كە رێنماییهكەى تێدايه.

ئەشعەرى سەيرى فىقھى مەزھەبەكانى كىرەدوۋە دەمارگىرى بۇ ھەندىك نەبوۋە لە بەرامبەردا ھەندىكى ترى فەرامۇش نەكردوۋە، تەنانەت ئەو بۇچوۋنەى كە دەئىت كۆششكار (مجتەھد)ەكان لە بابەتە لاۋەكىەكاندا ھەموويان راستىپىكن. دراوتە پال ئىمامى ئەشعەرى، ئەمەش ھۆيەك بوو كە ئاسانكارى كىرد بۇ ناوبراۋ تا وتەى ئەھلى سوننە لە دەورى بانگەوازە راستەكەى كۆبكاتەۋە، بەلكو بە حەنبەلىيەكانى دەوت: من لەسەر مەزھەبى ئەحمەدم، ھەروەك لە كىتەبى (الإبانة)دا بەدەردەكەۋىت^(۱).

زوبەيدى وتويەتى: بۇچى نا، دەكرىت ئىمامى ئەشعەرى زانا بىت بە ھەر دوو مەزھەبەكە و فەتۋاى تىدا بدات، وەك: ئىبن دەقىقى عىد و جگە لەویش لە زانا بلىمەتەكان، بەمەش بانگەشەى ھەر دوو تاقمەكە راست دەردەجىت^(۲).

(۱) تبیین کذب المفتری، هامش ۱۱۷.

ئەشعەرى لەو مەسەلەیدا (واتە: بابەتە لاۋەكىەكان _ وەرگىر _) بۇچوۋنى وايە كە كۆششكار (مجتەھد)ەكان ھەموويان راستىپىكن، بەم بۇچوۋنەش ئىمامى ئەشعەر راي پىچەۋانەى راي ئىمامى شافىعیيە./ تبیین کذب المفتری ۱۱۵.

وتراۋە ئەشعەرى لە كىتەبەكەیدا (الإبانة) لەسەر راي ئەحمەدى كورپى حەنبەلە، ھەروەك لە كىتەبى ناوبراۋا وتويەتى: (ئەم بۇچوۋنەى كە پەسەندە لەلامان، ئەو ئايىنەى دىندارى پىدەكەين: برىتیيە لە دەست گرتن بە كىتەبى خواۋ سوننەتى بەپىزى پىغەمبەر ﷺ)، ھەروەھا ئەۋەش كە گىپر دراۋتەۋە لە ھاۋەلە بەپىزەكان و شوپىنكەوتووۋان و پىپشەۋايانى فەرموۋدەناس، بەمەش ئىمە پارىزراۋ دەبين، ھەمان ئەو بۇچوۋنەى كە "ئەبو عەبدوئى ئەحمەدى كورپى حەنبەل" خوا رۋوى جوان و گەش بكات پلەكەى بەرز بكات و پاداشتى زياتر بكات پەسەندە لەلامان، چونكە ناوبراۋ ئىمامى چاكەكارە، سەرکردەى كاملە، كە بەھۋى ئەۋەۋە خواى گەۋرە راستى رۇشن كىردەۋە، گومراى ۋەلانا، رىبازەكانى پى رۋون كىردەۋە، بەھۋى ئەۋەۋە بىدەعى بىدەچيان و لەرئى لادانى مەبەستى ناپاكەكان و گومانى گوماندارانى پوچەلگىردەۋە، جا رەحمەتى خواى لىبىت ئاى لەو زانا پىشكەوتووۋە رىزدارو مەزنە و خاۋەن تىگەشىتنىكى گەۋرە). / الإبانة للأشعري ۲۰-۲۱.

(۲) إتحاف السادة ۴/۲.

دانراوه کانس:

شتیکی سه رسورپهینەر بوو له زیرهکی و هیژو توانای تیگه‌یشتنیدا، چه‌ندی‌ن دانراوی توکمه‌ی هه‌ن که گه‌واهی ده‌ده‌ن له‌سه‌ر زانسته فراوانه‌که‌ی^(۱).

ئیب‌ن چه‌زم باسی کردوو‌ه که ئه‌شعه‌ری په‌نجاو پینج دانراوی هه‌ن^(۲).

به‌لام ئیب‌ن عه‌ساگر باسی کردوو‌ه: که ئیب‌ن چه‌زم زیاتر له نیوه‌ی دانراوه‌کانی فه‌رامۆش کردوو‌ه، ئیب‌ن فورك ناوی کتیبه‌کانی ئه‌شعه‌ری باس کردوو‌ه که زیاتره له‌وه‌ی ئیب‌ن چه‌زم باسی کردوو‌ه^(۳).

ئه‌بو چه‌سه‌نی ئه‌شعه‌ری له کتیبه‌که‌یدا (العمد فی الرؤیة) وتویه‌تی: ئه‌م دانراوانه وه‌لامی بی باوه‌ران ده‌ده‌نه‌وه له کتیبه‌کانه‌م، دوازده کتیب‌ن: (الموجز)، (خلق الأعمال)، (الصفات): کتیب‌ییکی گه‌وره‌یه تییدا له‌باره‌ی پیره‌کانی موعته‌زیله و جه‌هه‌میه‌کان دواوه، (الرؤیة بالأبصار)... (ایضاح البرهان)، (اللمع فی الرد علی أهل البدع)، (الشرح والتفصیل)، (النقض علی الجبائی)... کتیب‌ییکی تر له‌باره‌ی (الصفات) گه‌وره‌ترین کتیب‌مانه که هه‌موو ئه‌و نووسینه‌یه‌ی ئیمه‌ی هه‌لوه‌شانده‌وته‌وه که له کۆندا نووسیوو‌مان و مه‌زه‌به‌ی موعته‌زیله‌مان په‌سه‌ند کردبوو، هه‌رگیز کتیب‌ییکی هاوشیوه‌ی ئه‌و کتیبه‌ بو موعته‌زیله‌کان نه‌نوسراوه، دواتر خوای

(۱) سیر اعلام البلاء ۱۵/۸۶_۸۷.

(۲) تاریخ بغداد، والأنساب للسمعانی، وتبیین کذب المفتری، ووفیات الأعیان، والعبر، والبداية والنهاية، وخطط المقریزي، وشذرات الذهب، سه‌رچاوه‌کانی پيشوو.

(۳) تبیین کذب المفتری ۹۲.

گهوره راستی بۆ ئیمه روشن کردوهو بهمهش له مهزههبی موعتهزیله پاشگهز بووینهوه. و کتییی (تفسیر القرآن)....^(۱).

ناوبراو کتییی (الإبانه)، (مقالات الإسلامیین)ی ههیه، ههر دوو کتیبهکه چاپکراون و دهستاودهستی پیدهکریت.

بهم کتیبانه بهرپهرجی ئەم تاقمانه‌ی پیداوتهوه: بی باوه‌ران، موعتهزیله‌کان، رافیزیه‌کان، جهه‌مییه‌کان، خه‌واریح، سه‌رحه‌م تاقم و پیره‌ بیدعه‌چیه‌کانی تر^(۲).

زانسته‌که‌ی:

مامۆستا ئەبو ئیسحاق ئیبراهیمی کوری موحه‌مه‌دی ئیسفه‌راینی شه‌رعناسی بلیمه‌ت له زانستی ئوصولدا وتویه‌تی: من له پال ئەبو حه‌سه‌نی باهیلیدا وه‌ک دۆلپیک و ابووم له پال ده‌ریایه‌ک. و شیخ ئەبو حه‌سه‌نی باهیلی وتویه‌تی: من له ئاست شیخ ئەبو حه‌سه‌نی ئەشعه‌ریدا وه‌ک دۆلپیک و ابووم له پال ده‌ریایه‌ک^(۳).

به ئەبو به‌گری کوری ته‌یبی باقلانیان وت: گوفتارو قسه‌ی تۆ باشتر و پروونتره له گوفتاری (ئەبو حه‌سه‌نی ئەشعه‌ری _ رهمه‌تی خوی لیبت _)، له وه‌لامدا وتی: به‌راستی چاکترین حال و

(۱) تبیین کذب المفتری ۱۲۸ و لاپه‌ره‌کانی دواتری، وسیر اعلام النبلاء سه‌رحاوه‌ی پیشوو، و (ئیین نه‌دیم و ئیین خه‌لکان و مه‌قریزیش هه‌ندیک له‌و کتیبانه‌یان باس کردوو، ئیین که‌سیر له: (البداية والنهاية ۱۸۷/۱) ته‌نها باسی کتییی (الموجز)ی کردوو.

(۲) تاریخ بغداد ۳۴۶/۱_ ۳۴۷ ووفیات الأعیان ۳/۲۸۵.

(۳) تبیین کذب المفتری ۱۲۵ واتحاف السادة ۴/۲ عن ابن کثیر.

بارودوخی من ئەو کاتەیه که تیڭگەم لە وتە و گوڤتاری (ئەبو حەسەنی ئەشعەری _ رەحمەتی
خوای لیبت _)^(۱).

بە نوێکەرەوه (مجدد)ی سەدهی سێهەم دادەنریت، که ئاماژە پێدراوه لەو فەرموودەیدا:
(إن الله یبعث لهذه الأمة علی رأس کل مائة سنة من یجدد لها أمر دینها) واتە: خوای گەوره لە هەر
سەدهیهک کەسیک رەوانە دەکات که ئایین بۆ ئوممەت نوێ بکاتەوه. و (ئیین عساگر) ئەمەیی بە
راست داناوه، بە بەلگەیی ئەوهی که هەلسانی ئەشعەری بە سەرخستنی سوننەت، نزیکترە لە
کرداری ئایین نوێکردنەوه، هەر ناوبراو بوو خوای ئامادەکرد بۆ بەرپەرچاندنەوهی
موعتەزێلەکان و سەرجهەم تاقمە بیدعەچییهکانی تر^(۲).

شیوازی ئیانسی:

خاوەن قەناعەت و پاک بووهو خوای دوور گرتوووه لە شتی ناشیاو و قەدەغە^(۳). لەو
دەستکەوتە دەبخوارد که (بیلالی کورپی ئەبو بوردهی عامری کورپی ئەبو موسای ئەشعەری
باپیرەیی لە دواي خوای بەجیهیشت بوو)^(۴).

(۱) تبیین کذب المفتری ۱۲۵_ ۱۲۶ وأشار إليه الذهبي في السير ۸۶/۱۵ والزيدي، سەرچاوهی پێشوو.

(۲) تبیین کذب المفتری ۵۳ و لا ۱۰۳.

فەرموودەیی: خوای گەوره بۆ ئەم ئوممەتە کەسیک رەوانە دەکات.... تاد، أخرجه أبوداود في سننه، والحاكم
في المستدرک، والبيهقي في المعرفة، عن أبي هريرة وهو صحيح./ الجامع الصغير ۱۱۵.

(۳) العبر ۲۳/۲ وشذرات الذهب ۳۰۳/۲ عن العبر.

(۴) تاریخ بغداد ۳۴۷/۱۱ نقلاً عن خادم أبي الحسن الأشعري، والأنساب للسمعاني ۲۷۴/۱ و تبیین کذب
المفتری ۱۴۲ و وفیان الأعیان ۲۸۶/۳ عن الخطيب، وسیر أعلام النبلاء ۸۹/۱۵ وطبقات الشافعية الكبرى
للسبكي ۳۵۱/۳ وخطط المقریزی ۳۵۹/۲ واتحاف السادة ۴/۲.

خەرجییەکەى لە سەرتاپای سالدایا حەفدە دیرھەم بوو^(۱)، ھەر مانگیك دیرھەمیك و بریكى كەمى خەرج دەکرد^(۲).

گالتەو گەپیشی دەکرد^(۳).

پەرستش و بەندایەتییەكەى:

زۆر پەرستش کردنى ئىمامى ئەشعەرى شتىكى دەگمەن و نامۆ بوو.

ئىبن عەساكر بە زنجیرە و سەنەدى خۆى لە (ئەبو حەسەن سەروى) گىراوەتەو، كە وتویەتى: شیخ (ئەبو حەسەنى ئەشعەرى) نزیكەى بیست سال بە دەستنوێژی سىیهكى شەو نوێژی بەیانى دەکرد، ئەم پەرستشە زۆرەى خۆى بەكەس رانەدەگەیاندا^(۴).

ھەر وھا گىراوەتەو كە خزمەتكارەكەى وتویەتى: چەند سالیك لە شارى بەصرە خزمەتى ئىمامى (ئەبو حەسەنى ئەشعەرى)م كرد، لە شارى بەغداد لە خزمەتى دابووم تاكو

(۱) تاریخ بغداد، والأنسب للسمعاني، وتبيين كذب المفتري، و طبقات الشافعية الكبرى للسبكي، و خطط المقرئى، وإتحاف السادة، سەرچاوەكانى پيشوو.

ھەر وھا لە كتيبي (وفيات الأعيان ۲۸۶/۳) ھاتوو كە لە (ھەر رۆژيك ئەو برەى خەرج كردوو) وەرگىراو لە (الخطيب)، ئەمە دەستكارى كراو، چونكە لە (الخطيب) و جگە لەویشدا ھاتوو: (كە تىچوو و خەرجى سالىكى ئەوئەندە بوو).

لە: (البدایة والنهاية ۱۸۷/۱) دا ھاتوو: (كە خەرجییەكەى حەفدە ھەزار دیرھەم بوو) ئەمەش دەستكارى كردن و لە جى لادانى راستیە.

(۲) طبقات الشافعية الكبرى للسبكي ۳/۳۵۱ و إتحاف السادة، سەرچاوەى پيشوو.

(۳) الفهرست لابن النديم ۲۵۷ و وفیات الأعيان ۲۸۵/۳ وسیر أعلام النبلاء عن ابن خلكان، والبدایة والنهاية، و خطط المقرئى، سەرچاوەكانى پيشوو.

(۴) تبیین كذب المفتري ۱۴۱. وسهیرى ئەمەش بكە: طبقات الشافعية الكبرى للسبكي ۳/۳۵۱، ونقله الزبيدي في إتحاف السادة ۲/۴ عن بندار خامه.

مائناوایی کرد، به پراستی هیچ یه کیکم له و پاریزگارتر نه بیینی، ئەندامه کانی زۆر به چاکی ده پراست، هیچ شیخیکم نه بیینیوه که شهرمی زیاتر بییت له م شیخه له کاروباری دونیادا و چاکتریش له کاروباری دواړوژدا^(۱).

ړاو بۆچوونه کانی:

شیخ ئەشعەری ړاو بۆچوونه کانی خۆی له کتیبه کانییدا خستوو ته پړوو، گرنگترین کتیبیشی له و باره وه ئەمانه ن: (مقالات الإسلامیین، الإبانه، اللمع)، قوتابیان و شیخه کانی مه زه بهی ئەشعەری ړاو بۆچوونه کانی ناوبراویان نه قل کردوو. هه ندیک له و ړاو بۆچوونه:

١ _ ئەو سیفه تانه ی که له قورنایی پیرۆزو سوننه تی به پیزدا هاتوون بۆ خوای گه وره ی بریارداوه و چه سپاندوو:

سیفه ته کانی خوا شیای زاتی خوای گه وره ن، به سیفه ته کانی به دیه یئراوان ناچن، خوای گه وره توانادار (قادر) ه به توانایه ک که وه ک توانای به دیه یئراو نییه، زانیه به زانستیک که وه ک زانستی به دیه یئراو نییه، بیسه ره به بیستیک که وه ک بیستنی به دیه یئراو نییه...^(۲).

سیفه ته کانی خوا هه ر بوو و بی سهره تان و په یوه ستن به زاتی خوای پاک و به رزه وه، نابییت بوترییت: سیفه ته کانی خوا بریتین له زاتی خوا، سیفه ته کانی خوا غه یری زاتی خوان، سیفه ته کانی خوا بریتی نین له خوا، جگه له خواش نین^(۳).

(۱) تبیین کذب المفتری، سه رچاوه ی پیشوو.

(۲) تبیین کذب المفتری ۱۴۹ عن أبي المعالي بن عبد الملك، والملل والنحل للشهرستاني ۸۲/۱.

(۳) الملل والنحل للشهرستاني، سه رچاوه ی پیشوو، وخطط المقریزی ۳۵۹/۲.

ئەشعەر مام ناوئەند بوو لە نىوان سيفەت لابرەگان (نفات الصفات المعطلة) و ئەوانەى جەستە بریاردەدەن (المجسمة) و دەلێن خوا زانستى هەيه وەك گشت زانستەگان، توانای وەك تواناگانى ترە، بیستنى هەيه وەك نامرازەگانى ترى بیستن^(۱).

لەبەر ئەمە ئەشعەرییەگان بە سيفەتگەراگان (الصفاتية) ناوئەراون، بەهۆى بریاردان و چەسپاندنى سيفەتە بى سەرەتا و لە میژنەگان بۆ خوا^(۲).

۲_ هەر خوا بەدیهیئەرى راستەقینەيه و لە کردارى بەدیهیئاندا هیچ هاوبەشیكى نیيه، هەموو کردەوهەگانى بەندە خۆى گەورە بەدیهیئەریهتى، بەندەش بەدەستى دەهیئیت^(۳). هەر كەسێك توانای بەدەستەییانى هەبوو ئەوا ئەركدارە، بەم پێهش پاداشت و سزای بۆ دیارى دەكریت^(۴).

بەدەستەییان (كسب) لەلایەن ئەشعەرى بریتیه له هاوتەریب و جووت بوون لە نىوان ئەو کردەوهیهى كه خۆى گەورە بەدیهیئەریهتى و هەلبژاردن و دەست نیشان كردنەكەى بەندە^(۵). خۆى گەورە وەك نەرىت وا دايرشتوووه كه له كاتێك بەندە توانا و ویستى هەبوو. ئەگەر کردەوهكەش بەدى بیئت، کردەوهكە بە توانا و ویستى بەندەكە بەدى نایهت^(۶).

(۱) تبیین کذب المفتری، سەرچاوهى پێشوو.

(۲) الملل والنحل للشهرستاني ۱/۸۱ وخطط المقریزی ۲/۳۶۰.

(۳) خطط المقریزی ۲/۳۶۰. و پروانه: تبیین کذب المفتری ۱۴۹ و الإنصاف للباقلاني ۴۵ و تمهید الأوائل ۳۴۱. بۆجوونی ئەشعەرى لەبارەى بەدیهیئەراوى کردەوهگان بە بەلگەى نەقلی و عەقلىیهوه لەم کتیبەدان: (اللمع ۶۹ و لاپەرەگانى دواتر).

(۴) تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۸۴.

(۵) تاریخ المذاهب الإسلامية، سەرچاوهى پێشوو. مقریزه له: (الخطط ۲/۳۶۰) دا وتویهتى: بەدەستەییان (كسب) بریتیه لهو کردەوهى كه له شوینی توانای بەندەدايه.

(۶) دراسات في الفرق ۲۶۹ عن المواقف، والإنصاف للباقلاني، و إحياء علوم الدين، والتبصير في الدين.

بەم پێیەش بەدەستەینان (کسب)یش دەبێت بەدیھێنراوی خوا بێت وەك چۆن كردهوهكه بەدیھێنراوی خوایه، زانایان وتویانه كه ئەمه سەردەكێشیت بۆ جەبریەت^(۱).

كهواته بۆچوونی ئەشعەری مامناوەنده له نیوان جەهەمیە جەبریەكان كه پێیان وابوو بەنده ناچاره ناتوانیت هیچ شتێك بكات و هیچ شتێك به دەست بێنیت، هەروەها موعتەزیلەكان: كه دەئین بەنده توانای بەدیھێنەن و دەستخستنی كردهویان هەیه^(۲).

۳_ چاك و خراب شەرعینە واتە نازانریت ستایش یان سەرزەنشت، پاداشت یان سزا شیایو چ كردهوهیهك دەبێت، تەنھا له رێگەى شەرعەوه نەبێت^(۳).

شت كه چاكه لهبەر ئەوهیه كه خۆی گەوره فەرمانی كردهوه به ئەنجامدانى، شت كه خرابه لهبەر ئەوهیه كه خۆی گەوره قەدەغەى كردهوه^(۴).

عەقل ئەو توانایەى نییه كه حوكمی خوا بزانی، لەبارەى كردهوى بەنده ئەركدارەكان، تەنھا له رێگەى پەيامبەران و كتیبەكانى خوا نەبێت، چونكه عەقلەكان جیاوازن، هەندێك

(۱) تاریخ المذاهب الإسلامية، سەرچاوهى پێشوو.

(۲) تبیین كذب المفتری، سەرچاوهى پێشوو.

(۳) تشنیف المسامع (۱/ ۴۵)، باسی ئەشعەریەكانى كردهوه به ناوی ئەهلى سوننه.

ئێبن سوېكى له (جمع الجوامع) دا وتویهتى: (چاكی و خرابی "حسن و قبح" به واتای گونجان و نەگونجانی لەگەڵ سروشتی مەرۆف، سیفەتى كاملى و ناتەواوى، بابەتێكى عەقلىیە، به واتای سەرزەنشتكرانى هەنووكەیی و سزادانى داھاتووى، لەم ڕووهوه شەرعییە، بەپێچەوانەى بۆچوونی موعتەزیلەكان).

سەیری وتەى رازى) بكه له كتیبى (المحصول ۱/ ۱۲۳ و لاپەرەكانى دواترى) لەبارەى ئەو وتانەى كورپ سوېكى هیناویەتى، هەروەها سەیری ئەم دوو سەرچاوانەش بكه: (الفحول للشوكانى ۱/ ۵۴) و (الإنصاف للباقلانى ۵۰) تیايدا هاتوو: (هەموو رێسا و یاساكانى شەرع و اتا و نامازەى ئەوه دەدەن بەدەستهوه كه چاكه ئەو شتەیه كه شەرع بەچاك و پەسەند و دروستى داناوه، خرابەش ئەوهیه كه شەرع قەدەغەى كردهوه به ناپەسەندى داناوه، مەبەست لەو شتانە له ڕووى وینەبێیەوه نییه).

(۴) تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۸۲.

عەقل ھەندىك كەردەو بە چاك دادەنن كەچى ھەندىك عەقلى تر ھەمان كەردەو بە خراب دادەنن، زۆربەى كات چاك و خرابى كەردەوكان لەسەر بنچىنەى ئارەزوو بپارى لەسەر دەدرىت. پپوهرى چاك و خرابى شتەكان لەلايەن ئەشعەرپپەكان شەپعە نەوھك عەقل.

بەم پپپە: مرؤف پاداشت لەسەر كەردنى ھىچ كەردەوھىك، سزا لەسەر نەكەردنى ھىچ كەردەوھىك وەرناگرىت. تەنھا ئەو كاتە نەبىت كە بانگەوازى پپغەمبەرانى پپگەشىتت و پپى ناساندبىت كە چى لەسەر پپووستە بكات و چ شتىكىش فەرامؤش بكات، لەبەر ئەم فەرمائشەى خواى گەورە: ﴿ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا ﴾ الإسراء: ۱۵. واتە: (ئپمەش سزای كەسمان نەداوھ تا پپغەمبەرىكى بؤ دەنپرىن). ھەر كەسىك لە كەنارگىرىپپەكى تەواو ژيانى بەسەربرد و بانگەوازو شەپعى پپغەمبەرى پپنەگات ئەو كەسە ئەركدار نپپە، ھىچ پاداشت و سزايەك وەرناگرىت. (ئەھلى فەترەت) بە ھەمان شپوھ وەكو ئەوانەن، كە برىتپن لەوانەى ژياون لە دواى كؤچى دواى پپغەمبەرىك و پپش ھاتنى پپغەمبەرىكى تر، ئەوانە لەلايەن خواوھ ھىچ ئەركىكىان پپ نەسپىردراوھ^(۱).

٤ _ كەردەوھەكانى خواى گەورە ھؤدار (تعليل) ناكرىن^(۲). ئەشعەرپپەكان بؤ ئەوھچوون كە دروست نپپە كەردەوھەكانى خوا ھؤدار بكرىت^(۳).

ھەندىك لە بەلگەكانيان:

(۱) علم أصول الفقه لعبد الوهاب خلاف ۹۷_ ۹۸.

ھەندىك لە زانا لپكۆلەرەكان ئەو بەشەيان رەت كەردۆتەوھ، وتوپانە: لە راستپدا دەگەرپپتەوھ بؤ ئپش و چپژ. لەبەر ئەمە رازى لە كؤتايى ژيانى دانى نا بەوھى لە كتپپپەكەپدا (نہایة العقول) دا باسى كەردوھ: كە چاكى و خرابى دوو شتى عەقلىن و چەسپاون لە كەروھى بەندەكاندا، چونكە واتاكەيان سەر دەكپشپت بؤ ئپش و چپژ. / تشنيف المسامع ۴۵/۱.

(۲) تاريخ المذاهب الإسلامية ۱۸۲.

(۳) تعليل الأحكام ۹۷.

أ_ خَوای گه وره ده فهرموویت: ﴿ لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴾ الأنبياء: ۲۳. (۱) واته: پرسیار ناکریت له وهی که خوا دهیکات، له کاتیکدا نهوان پرسیاریان لی دهکریت و موحاسه به دهکرین).

ب_ نه گهر کرده وه که بؤ مهبهستیک بوو نهوا ده بیّت بکه ره که ناته واو بیّت له دهر وونیدا، به غهیری خوئی ته واو و کامل بیّت، خَوای گه وره پاک و به رزه له و شتانه (۲).

پ_ نه گهر کرده وه که بؤ مهبهستیک بوو، نهوا مهبهسته که هویه ک بووه که دهسته وه سانی بکه ره که دهرده خات (۳). واته: مهبهسته که پیویستی به مهبهستیکی تره، نه وهی تریش پیویستی به یه کیکی تر هه یه، به ممش کرداری زنجیره یی (التسلسل) به دواى خویدا دینیت، کرداری زنجیره ییش پوچ و بی بنه مایه (۴).

دهر برینه گانی نه شعهریه گان جیاوز بوون له باره ی روونکرده وهی قه دهغه کردنی هؤدار کردنی کرده وه گانی خوا، که ئایا کرده وه هؤدار کردن نهسته مه یان نهسته م نییه، به لام پیویستیش نییه؟.

هه ندیک له نه شعهریه گان وتویانه هؤدار کردنی کرده وه گانی خوا شتیکی نهسته مه.

هه ندیکی تر وتویانه: حه قیقه تی مه زه بی نه شعهریه ت نه وه یه که هؤدار کردنی کرده وه گانی خوا پیویست نییه، هم رایه به رام بهر رای موعته زیله گانه که ده لئین پیویسته،

(۱) تعلیل الأحکام ۱۰۲ به دووری زانیووه به لگه ی پیبه نریته وه، تاریخ المذاهب الإسلامیة، سه رچاوه ی پیشوو.
(۲) نظریة المقاصد للریسونی ۲۲۷ عن السبکی فی الإبهاج ۶۲/۳، ونظریة المقاصد ۲۲۸ عن ابن عاشور فی تفسیره التحریر والتنویر ۳۸۰/۱. و ذکره شلبي فی تعلیل الأحکام ۹۷ و ۱۰۰.
(۳) التحریر والتنویر، سه رچاوه ی پیشوو، به ربه رچی هم دوو به لگانه ی داوه ته وه. و (ریسونی) له (نظریة المقاصد) به ربه رچی هم بؤ چوونه ی هیئاوه و هریگرتووه له (ئین همام و صه دری شه ریعه).
(۴) تعلیل الأحکام ۱۰۰، چه ند به لگه یه کی تریشی هیئاوه و به ربه رچی شی داوه ته وه.

ناوهرپوگی ئەم بۆچوونه ئەوهیه که دروسته هۆدارکردن، ههروهک چۆن ههندیك ئەمهیان دهربرپوه بهوهی کردهوهکانی خوای گهوره هۆدارن و پهیههستن به بهرژهوهندییهکانهوه ئەمهش له چاکه و بهخشندهیی خواوهیه^(۱).

۵ _ ههه شتیک که بوونی ههیه، دروسته ببینریت، خوای گهورهش ههیه، بۆیه دروسته ببینریت، له رپی بهلگهی دروستی نهقلیهوه هاتوو له قورئان و سونهتدا که باوهرداران خوای گهوره دهبین له دواوژدا^(۲).

خودا دهبینریت بهبی چوارچیوهو سنوورو چۆنیهتی و ئاویتهبوون^(۳)، واته: ناکریت و دروست نییه خوای گهوره ببینریت له شوین یان وینه یاخود له بهرامبهه یان بههوی بهیهگههشتنی تیشک، چونکه ئەم شته ئەستهمن بۆ خوای گهوره^(۴).

بۆچوونهکهی ئیمامی ئەشعهریی مام ناوهند بوو له نیوان (موشه بیههکان): که بۆچوونیان وایه خوای گهوره وهک سهرحهه بینراوهکانی تر به سنوورداری دهبینریت. و له نیوان موختهزیله و جهههمیههکان و هاواراکیان: که پێیان وایه خوای گهوره بههیچ شیوهیهک نابینریت^(۵).

(۱) تعلیل الأحكام ۹۷.

سویکی له: (الإبهاج ۱۵۳۳/۳) دا وتویهتی: (زانایانی کهلام _ مهبهستی ئەشعهریههکانه _ نهیان وتوه کردهوهکانی خوا هۆداره به بهرژهوهندییهکانهوه، چ بهوهی پپویست بیت یان دروست بیت، ئەمه شیایو بنهماکانی زانایانی کهلامه.... وتویانه دروست نییه کردهوهکانی خوا هۆدار بکرین). / ونقله عنه الریسونی فی: مقاصد الشریعة ۲۲۷.

(۶) الملل والنحل للشهرستاني ۸۷/۱ وخطط المقریزی ۳۶۰/۲ و سهیری وتهی ئەشعهری بکه لهه بارهوه له کتیبی (الإبانه ۵۱) و بۆچوونی لهبارهی بینینی خوا له کتیبی (اللمع ۶۱ و لاپهههکانی دواتری).

(۷) تبیین کذب المفتری ۱۴۹.

(۸) الملل والنحل للشهرستاني، وخطط المقریزی، ههردوو سهرحاوهکهی پپشوو.

(۹) تبیین کذب المفتری، سهرحاوهی پپشوو.

٦_ له باره‌ی ئەو دەربرپنانه‌ی که له قورئانی پیرۆزو سوننه‌تدا هاتوون و له رووکه‌شدا ویچواندن (تشبیهی) لئ به‌دی ده‌کریت، وه‌ک:

(الید) له‌م فه‌رمایشته‌ی په‌روه‌ردگاردا: ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ الفتح: ١٠.

(الوجه) له‌م فه‌رمایشته‌دا: ﴿وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ﴾ الرحمن: ٢٧.

(الإستواء) له‌م فه‌رمایشته‌دا: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ طه: ٥.

(النزول) له‌م فه‌رمایشته‌ی پی‌غه‌مبه‌ردا (ﷺ): (یتزل ربنا تبارک وتعالی کل لیلة إلى السماء الدینا حین یقی ثلث اللیل الآخر، فیقول: من یدعونی فاستجب له، ومن یسألنی فأعطیه، ومن یتستغفرنی فأغفر له)^(١).

ئەشعەری دوو بۆچوونی هەن:

بۆچوونی یه‌که‌م: ته‌ئویل نه‌کردن: خوای گه‌وره (ید) یکی هه‌یه شی‌او‌ی زاتی پیرۆزی ئەوه، به‌ئام مه‌به‌ست له (ید) ده‌ست نییه وه‌ک ده‌ستی به‌دی‌هینراوان، به‌ئکو مه‌به‌ست له (ید) سیفه‌تیکی په‌روه‌ردگار، به‌هه‌مان شی‌وه (الوجه) وه‌ک سیفه‌تی بیستن و بینینه^(٢). (الید) و (وجه) له سیفه‌ته‌ خه‌به‌رییه‌کانن که له ریی نه‌قل بۆمان هاتوون بۆیه پی‌ویسته دانی

(١) فه‌رموده‌ی: په‌روه‌ردگارمان داده‌به‌زیت... تا: فی: صحیح البخاری فی: ١٩ کتاب التهجید، ١٤ باب الدعاء والصلاة من آخر اللیل، رقم ١١٤٥ بهذا اللفظ. وفی: ٨٠ کتاب الدعوات، ١٤ باب لدعاء نصف اللیل، رقم ٦٣٢١. وفی: ٩٧ کتاب التوحید، ٣٥ باب قوله تعالى: ﴿رَبِّدُّوْكَ اَنْ یْسِدُوْا کَلِمَ اللّٰهِ﴾ الفتح ١٥، رقم ٧٤٩٤.

(٢) تبیین کذب المفتری ١٥.

پیدا بنین^(۱)، به هه مان شیوه (الإستواء، والنزول) دوو سیفته تن له سیفته ته کانی خوا، کرداری خوا له عه رشدا پیی دهوتریت (الإستواء)^(۲).

ئیمامی ئەشعەری ئەم ریبازی پەسەند کردوو له کتیبە کهیدا (الإبانة)^(۳)، ئەمە ریبازی پیشینانە^(۴).

ئیمامی ئەشعەری بۆ چوونیکی مام ناوەندی هەبوو له نیوان موعتەزێلە و موشەبیهەکان، موعتەزێلەکان برۆیان بە تەئویل هەبوو و دەیان وت: (الید) بەمانای توانا و بەخشش و نیعمەت دیت، (إستواء) بەمانای زال بوون دیت، (النزول) واتە دابەزینی هەندیک له نیشانه و فریشتەکانی پەروردگار، موشەبیهەکان دەیان وت: (ید)ی خواى گەورە بریتییە له دەست و ئەندام، و (وجه)ی خواى گەورە بریتییە له رووخساری وینەى خوا، (إستواء) بریتییە له

(۱) المل والنحل للشهرستاني ۸۸/۱ وخط المقريري ۳۶۰/۲.

(۲) تبیین کذب المفتری، سەرچاوەی پیشوو.

(۳) ئیمامی ئەشعەری له کتیبی (الإبانة ۲۱_۲۲) دا وتویەتی: (خواى گەورە "إستواء"ی کردوو له سەر عەرش بەو شیوهیەى که وتویەتی و بەو مانایەى که خوی مەبەستی بوو، جا "إستواء"ەکه پاک و دوور بوو له بەیهگەشتن و جیگیربوون و پالدا نەو و ناویته بوون و گوێزرانەو... خواى پاک و پایەبەرز (وجه)ی هەیه بەبى چۆنیەتی، هەر وهك دەفەرموویت: ﴿وَبَعَثْنَا مِنْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ الرحمن: ۲۷، خواى پاک و بەرز "یدين: دوو دەست"ی هەیه بەبى چۆنیەتی، هەر وهك خواى گەورە دەفەرموویت: ﴿لَمَّا خَلَقْتُ بَدَنِي﴾ ص: ۷۵، هەر وهك دەشەرموویت: ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ﴾ المائدة: ۶۴، و خودا "دوو جاوی هەن" بەبى چۆنیەتی هەر وهك خواى گەورە دەفەرموویت: ﴿تَجَرَى بِأَعْيُنِنَا﴾ القمر: ۱۴، سەیری ۱۰۸ و لاپەرەکانی دواتری بکه که بەتێروته سەلى ئەم بابەتەى تێدايە.

له پەيامە کهى بۆ دانیشتوانی (الثغر ۲۳۳) رەوانەى کردوو و تویەتی: (و "إستواء"ی خوا بە مانای زالبوونی نایەت بەسەر عەرشدای هەر وهك چۆن قەدەر یهەکان ئەمە دەئین).

(۴) المل والنحل للشهرستاني، سەرچاوەی پیشوو.

دانیشتن و ئاویتەبوون لە گەڵ عەرشدا، (النزول) واتە: دابەزینی زاتی خۆی بە جوڵە و گوێزرانەوه لە شوێنیکەوه بۆ شوێنێکی تر..^(۱)

زەهەبی وتویەتی: چوار دانراوی ئەشعەریم بینیوه لەبارەى بنەماکانی ئایین، که تیایدا رێساکانی پیشینانی لەبارەى بابەتی سیفەتەکانی خوا خستوووەتەرپوو و لەبارەیهوه وتویەتی: چۆن هاتوووە ئاوا بەرپێدەگریت. پاشان وتی: ئەمە لەلای من پەسەندە، ئایینداری بەم بۆچوونەوه دەگەم و تەئویل ناکەم^(۲).

بۆچوونی دووهم: تەئویل کردن، واتە: تەئویل کردنی هەر دەربرینیەک بەشیوەیهک که دەربرینهکه ماناکه له خۆی بگریت.

جا ئیمامی ئەشعەری وەك موعتەزێلهكان: (ید) بە توانا مانا کردوووە^(۳).

(۱) تبیین کذب المفتری، سەرچاوهی پێشوو.

(۲) سیر أعلام النبلاء ۱۵/۸۶.

(۳) تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۷۰ و باسی کردوووە که ئەم بۆچوونەى له کتیبی (اللمع) دا پەسەند کردوووە، که چی من له کتیبی (اللمع) دا بەدیم نەکرد.

شەهرستانی له (الملل والنحل ۱/۸۸) باسی کردوووە که ئەشعەری وتەیهکی هەیه لەبارەى دروستی تەئویل کردن.

ئیحی له (المواقف ۸/۱۱۰ و ۱۱۱) باسی کردوووە که ئەشعەری له یهكێك له دوو بۆچوونەکانیدا تەئویل کردنی پەسەند کردوووە.

زوبهیدی له (اتحاف السادة المتقين ۲/۴) له (ابن کثیر) هوه هیئاویهتی که وتویەتی: (وتویانه شیخ "ئەبو حەسەنی ئەشعەری" سێ حالهتی هەن:

یهکه میان: ئەو حالهتهی که موعتەزێله بوو، بێ گومان لهو حالهته پاشگەز بوووه.

دووهمیان: چەسپاندنی حەوت سیفەته عەقڵیهکان که بریتین له: زیان (الحیاء)، زانست (العلم)، توانا (القدرة)، بیستن (السمع)، بینین (البصر)، دووان (الكلام)، تەئویل کردنیکی لاوهکی وەك: (وجه)، (یدین)، (الساق) و هاوشیوهکانی ئەمانه.

لهبەر ئەمە ئەشعەرییەکان لەبارەى ئەم وشانەوه بۆ دوو ڤا دابەش بوون: یەكەم: نابیت تەئویل بکرین، دووم: تەئویل دەکرین^(۱).

۷ _ ئیمان بریتییە لە دان پیدانان بە دل.

دەرپرین بە زمان و کردەوش بە ئەندامەکان لە لقهکانی ئیمان.

ئەوهی بە دل دانی پى دابنیت و بەراستی بزانی، واتە: دان بنیت بە یەکتایی خواو پیغمبهران و پەيامەکانیان ئەو کەسە باوەردارو ئیماندارە^(۲). ئەمە ڤا بەناوبانگی مەزەهەبی ئەشعەرییە^(۳).

سییەمیان: چەسپاندنی سەرجهم سیفەتەکان بەبى چۆنیەتی و وچواندان و تیپەراندنیان بەپى ڤىبازی پىشینان، ئەمە ڤىبازی ئەشعەرییە لە کتیبى "الإبانه" کە لە کۆتاییەکاندا داینا و "باقلانی" شەرۆفەى کرد و "ئىبن عەساكر" گواستیهوه، ئەمە ئەو ڤىبازەیه کە "باقلانی" و "ئىمامى حەرەمى" و هاوئە ئىمامەکانى پىشوو بۆ ئەو بۆچوونە چوون لە کۆتا بۆچوونەکانیاندا، خوا زانترە.

د. عەبدوڤرەحمانى كورى صالح مەحمود لە کتیبەكەیدا "موقف ابن تيمية من الأشاعرة ۱/ ۳۹۱_ ۳۹۲" لە "زویەیدییهوه" وەرگرتووه دواتر وتویەتی: (ئەمە گواستنهوهیهكى ورد نییه، چونکە ئەشعەرى لەبارەى سیفەتە خەبەرییەکان بۆچوونىكى وای نییه کە تەئویل کردنی ئەم سیفەتانه پەسەند بکات).

دەئیم: ئەم وتەیهى کە دەئیت: (ئەمە گواستنهوهیهكى ورد نییه) وتەیهکە ڤهتکراوێه بەپى ئەو شتانەى زانایان باسیان کردووه، ئەشعەرییەکان شارەزاترین خەلگن سەبارەت بە وتەکانى شىخ ئەشعەرى، دەکریت ئەشعەرییەکان هەندىك شتیان لە ئىمامى ئەشعەرى نەقل کردبیت کە دواتر خودى سەرچاوهکە نەمايیت کە لى وەرگراوه، ئەو شتەى لە ئىمامى ئەشعەرییەوه پیمان گەیشتووه کەمە، هەرۆک پىشتر ئەوهمان خستووتهڤوو.

(۱) خطط المقریزی ۲/ ۳۶. و بروانه: المسامرة ۳۷.

(۲) الملل والنحل للشهرستاني ۱/ ۸۸ وخطط المقریزی ۲/ ۳۹۰. وسهیری وتەى ئىمامى ئەشعەرى بکە لە کتیبەكەیدا (اللمع ۱۲۲).

(۳) تبصرة الأدلة ۲/ ۷۹۹ والملل والنحل ۱/ ۸۸ و چند سەرچاوهیهكى تر کە لە لیكۆلینەوهکەمدا باسم کردووه: مفهوم الإيمان عند الفرق الإسلامية ۳۰.

۸_ ئەو باوەرداری که خاوەنەگەر و گوناھی گەورەشی کردوو که مرد و مائناوایی کرد بەبئ ئەو دی تەوبە بکات ئەو حوکمەکی بەخوا دەسپیرین گەر بیهوئیت بە میهرەبانی خۆی لئی خۆش دەبیت یان پیغمبەری خوا (ﷺ) شەفاعەتی بۆ دەکات یان بە دادگەری خۆی لەسەر گوناھەکی سزای دەدات و دواتر بە بەزەیی خۆی دەباتە بەهەشتەو، هیچ کەسیکی باوەردار بۆ هەتا هەتایە لە دۆزەخدا نامینیتەو^(۱).

ئەو کەسە لاسار (فاسق) بەلام لە ئەهلی قبیله، باوەردارە بەو ئیمانە هیەتی، لاسارو گوناھبارە بە هۆی لاساری و کردنی گوناھی گەر^(۲).

۹_ پیغمبەر (ﷺ) تکاو شەفاعەتیکی پەسەندکراوی هەیه، بۆ ئەو باوەردارانە شیای سزادانن، بە فرمان و پەزنامەندی خوا تکاو شەفاعەتیان بۆ دەکات، تەنها تکا بۆ ئەوانە دەکات که خۆی گەرە پێی رازی بیت.

ئەم بۆچوونەش مامناوئەندە لە نیوان موعەزێلەکان: که دەلێن پیغمبەر (ﷺ) بەهیچ شیوەیهک هیچ تکاو شەفاعەتیکی نییه، رافیزەکان: که دەلێن پیغمبەر (ﷺ) و عەلی (رەزای خۆی لەسەر بیت) تکاو شەفاعەتیان هەیه بەبئ گەرانهو بە فرمان و پەزنامەندی خوا، تەنانەت ئەگەر تکاو شەفاعەت بۆ بی باوەرانیس بکەن تکاکیان پەسەند دەکریت^(۳).

۱۰_ هیچ کەسیک لە ئەهلی قبیله تەکفیر ناکریت.

بەلام ئەشعەری بە راشکاوانە لە کتیبی (الإبانه) وتویهتی: ئیمان گوفتارو کردارە. / الإبانه ۲۷. هەندیک لە ئەشعەرییەکان بۆ ئەوچوون که ئیمان بریتیه لە دانپێدان بە دل و زمان، کرداری ئەندامەکانی جەستە بە بەشیک نازانن لە ئیمان. / پروانه لیکۆلێنەو هەکم: مفهوم الإيمان سەرچاوەی پیشوو ۲۸ سەرچاوەکانیشی تێدایە.

(۱) الملل والنحل للشهرستاني، وخطط المقريري، دوو سەرچاوەکی پیشوو، وتبیین کذب المفتری ۱۰۱.

(۲) اللمع للأشعري ۱۲۲.

(۳) تبیین کذب المفتری ۱۰۱. لەبارە بابەتی شەفاعەت سەیری: الإبانه ۲۴۱. بکە.

ئەبو حەسەنى ئەشعەرى لە كەتیبەكەیدا (الإبانة) وتویەتی: دان بەویدا دەنیین كە هیچ یەككە لە ئەهلی قبیله بەهۆی ئەنجامدانی گوناھیکەووە تەكفیر ناکەین. مادام بەحەلالی دانەنیت وەك: زینا، دزی، خواردنەووی مەیی، ھەروەك خەواربجەكان بۆچوونیان وابوو و گومانیان بۆ ئەووە رۆیشت كە ھەر كەسك تاونی گەورە بكات كافرە، ئیمەش دەلێین: ھەر كەسك گوناھیکە گەورە لە شیووی ئەو گوناھانە بكات وەك: زینا، دزی، ھاوشیوێكەیان و كردنی ئەو گوناھانە بەحەلال دابنیت و برۆی وانەبێك كە حەرەمە ئەوا ئەو كەسە بێ باوەرو كافرە^(۱).

ئەین عەساكر بە زنجیرەو سەنەدی خووی لە (بەیھقی ئەبو بەگر ئەحمەدی كۆری حوسەینی كۆری عەلی) گێراووتەووە: كە وتویەتی: گوئیستی (ئەبو حازم عومەری كۆری ئەحمەدی عەبدوی حافز) بووم، دەیوت: گوئیستی (ئەبو عەلی زاھری كۆری ئەحمەدی سەرخەسی) بووم دەیوت: كاتك لە مالی من لە شاری بەغداد سەرەمەرگی (ئەبو حەسەنى ئەشعەرى) نزیكبوووە، بانگی منی كرد و منیش چوو مەلا، پێی وتم: شایەتی و گەواھی بدە كە من هیچ كەسك لە ئەهلی قبیله تەكفیر ناکەم، چونكە ھەموویان ئامازە بۆ یەك پەرس تراو دەكەن، راجیاییەكەش تەنھا لە دەربیرنەكاندا^(۲).

زەھەبی وتویەتی: دان بە ھاوشیوێو نزیك لەویدا دەنیم، ھەروەھا شیخەكەمان (ئەبەن تەیمیە) لە كۆتا رۆژەكانی ژیانی دەیوت: هیچ یەككە لە ئوممەت تەكفیر ناکەم، دەیوت: پێغەمبەر^{صلى الله عليه وسلم} (لا يحافظ على الوضوء إلا مؤمن) واتە: كەسك پارێزگاری لە

(۱) الإبانة ۲۶.

(۲) تبیین كذب المفتری ۱۴۸_۱۴۹. وسیر أعلام النبلاء ۱۵/۸۸ و وتی: وتەیهكی ئەشعەریم بینی سەرنجی راکیشام و بەدلم بوو، ئەم وتویەتی چەسپاوەو بەیھقی گێراویەتیەووەو باسی كردوو.

دهستنويز ناکات مهگەر باوهردار نهبيت. هەر کهسيک به دهستنويزوه پابهند بيت به نويزهکانهوه ئهوا موسلمانه^(۱).

۱) _ ريبازی ئهشعرييهکان له بهلگههينانهوه له بواری بيروباوهردا پشت دهبهستيت به نهقل و عهقل بهيهکهوه.

عهقلی نهکردووته دادوهر بهسهر دهقهکان تا تهئويليان بکات وهک موختهزيلهکان، له بهردهم رووکهشی دهقهکان نهوستان، وهک شهپعناس و فهرموودهناسان، بهلکو عهقلیان کردووته خزمهتگوزاری رووکهشی دهقهکان^(۲).

زانایانی مهزههبي نهشعري

ئهو زانا ناودارانهی که دراوهنهته پال مهزههبي نهشعري، ئهمهش ناوی ههنديکيانه:

ئهبو بهگری حهسهنی باهلی، ئهبو بهگری قهفالی شاشی، ۳۶۵ك مائئاویي کردووه. قازی ئهبو بهگری موحهمهدهی کوپي تهیبي کوپي باقلانی بهصری، ۴۰۳ك مائئاویي کردووه. ئهبو عهلی دهقاقی نیسابوری، ۴۰۵ك مائئاویي کردووه. حاکمی نیسابوری باوکی عهبدوئی موحهمهدهی کوپي بهیع، ۴۰۵ك مائئاویي کردووه. موحهمهدهی کوپي حهسهنی کوپي

(۱) سير أعلام النبلاء، سهری ههنديک له وتهکانی ئيبن تهيميه بکه له کتیبی: (مجموع الفتاوى ۲۸۲/۳، ۴۶۶/۱۲، ۱۰۰/۳۵).

فهرموودهی: کهسيک پاريزگاری له دهستنويز ناکات مهگەر باوهردار نهبيت، بهشيکه لهم فهرموودهيه: (خوڤراگرو چهسپاوین، پیتان ناژميرديت، بزنان چاکترين کردهوتان نويزه، کهسيک پاريزگاری له دهستنويز ناکات مهگەر باوهردار نهبيت)، رواه أحمد في مسنده وابن ماجه والحاكم والبيهقي، عن ثوبان. ورواه ابن ماجه أيضا والطبراني عن عبدالله بن عمرو بن العاص. ورواه الطبراني عن سلمة بن الأكوع. / الجامع الصغير ۶۶.

(۲) مناهج الإجتهد في الإسلام ۵۰۵.

فورهگی ئەصفههانی، ٤٠٦ك مائئاوایی کردوو. مامۆستا ئەبو ئیسهحاق ئیسفههرايينی ئیراهیمی کۆری موحهممەدی کۆری ئیراهیم، ٤١٨ك مائئاوایی کردوو...^(١).

(١) ئەمانه هەندیکێ ترن له زانا ئەشعەرییهکان: ئەبو نەعمی ئەصفههانی ئەحمەدی کۆری ئیراهیم، ٤٣٠ك مائئاوایی کردوو. ئەبو زەری هەرەوی حافظ عەبدی کۆری موحهممەد، ٤٣٤ك مائئاوایی کردوو. و ئەبو جەغفەری سیمانی حەنەفی موحهممەدی کۆری ئەحمەدی دادوهری موسڵ، ٤٤٤ك مائئاوایی کردوو. و ئەبو فەتحي سەلیمی کۆری ئەبویی رازی، ٤٤٧ك مائئاوایی کردوو. و حافظ ئەبو بەکری بەیھەقی ئەحمەدی کۆری حوسەین، ٤٥٨ك مائئاوایی کردوو. و خەتیبی بەغدادی ئەحمەدی کۆری عەلی، ٤٦٣ك مائئاوایی کردوو. و ئەبو قاسمی قوشەیری نیسابوری، عەبدولکەریمی کۆری هەوازن، ٤٦٥ك مائئاوایی کردوو. و ئەبو موزەففەری ئیسفهرايينی شاهفوری کۆری تاهر، ٤٧١ك مائئاوایی کردوو. و ئەبو ئیسهحاق شیرازی ئیراهیمی کۆری عەلی، ٤٧٦ك مائئاوایی کردوو. و ئەبو مەعالی جوهینی عەبدولەلیکی کۆری عەبدوڵای ئیمامی حەرەمەین، ٤٧٨ك مائئاوایی کردوو. و ئیمام ئەبو حامدی غەزالی موحهممەدی کۆری موحهممەدی کۆری موحهممەدی کۆری ئەحمەد، ٥٠٥ك مائئاوایی کردوو. تەبیین کذب المفتری ١٧٧_٣٧٢ لەم سەرچاوەیدا ژياننامەى زانا هەرە ناوادرەکانی ئەشعەرییهکانی تێدایە تا سەرەدمی دانەرەگەى. و سوبکی له: طبقات الشافعية الكبرى ٣٦٨/٣_٣٧٢ ناوی ئەوانە و جگە لەوانەشى له ئیبن عەساکرەوه نەقلی کردوو.

سوبکی چەند چینیکی زۆرتەری هێناوه له چینی زانا ئەشعەرییهکان لەوانەى ئیبن عەساکر باسی کردوو، سوبکی ئەمانەشى زیاد کردوو:

ئەبو بەکر ئەبەهری. و ئەبو موحهممەدی عەبدوڵا کۆری ئەبو زەیدی عەبدوهرەحمانی قەیرەوانی، ٣٨٦ك مائئاوایی کردوو. و ئەبو ئیسهحاق ئیراهیمی کۆری عەبدوڵای قەلانسی. و ئەبو وهفائی کۆری عەقیلی حەنبەلی. و دادوهری دادوهران دامغانی حەنەفی باوکی عەبدوڵای موحهممەدی کۆری عەلی. و دادوهری دادوهران ئەبو بەکر ناصحی حەنەفی. و ئەبو وهلیدی باجی سولەیمانی کۆری خەلەف، ٤٧٤ك مائئاوایی کردوو. و ئەبو عومەری کۆری عەبدولبەهری حافظ، یوسفی کۆری عەبدوڵا، ٤٦٣ك مائئاوایی کردوو. و ئەبو قاسمی کۆری عەساکر، عەلی کۆری حوسەین، ٥٧١ك مائئاوایی کردوو. و حافظ ئەبو سەعدی کۆری سەمعانی، عەبدولکەریمی کۆری موحهممەد، ٥٦٢ك مائئاوایی کردوو. و حافظ ئەبو تاهری سەلەفی عیمادەدین ئەحمەدی کۆری موحهممەد، ٥٧٦ك مائئاوایی کردوو. و قازی عیازی کۆری موحهممەدی یەحسەبی، ٥٤٤ك مائئاوایی کردوو. و ئیمام ئەبو فەتحي شەهرسانی موحهممەدی کۆری عەبدولکەریم، ٥٤٨ك مائئاوایی کردوو. و ئیمام فەخرەدینی رازی، موحهممەدی کۆری عومەر، ٦٠٦ك مائئاوایی کردوو. و سەیفقەددینی ئامەدی، ئەبو حەسەنی عەلی، ٦٣١ك مائئاوایی کردوو. و شیخولئیسلام عیزەدینی عەبدولعەزیزی کۆری عەبدولسەلام، ٦٦٠ك مائئاوایی کردوو. و شیخ ئەبو عەمری کۆری حاجبی مالیکی، عوسمانی کۆری عومەر، ٧٠٢ك

ماتوريديه كان

شیخ مهزه به که

ماتوريديه كان بریتین له شوینکه وتوانی ئیمامی نه بو مه نصورى كورى موحه مه دى كورى موحه مه دى كورى مه حمودى ماتوريدى^(۱)، حنه فى^(۲)، كه به (پيشه وای رپنیشاندەر: إمام الهدى) نا و نراوه^(۳).

ماتوريدى دراوته پال (ماتوريد)، به (ماتوریت) یش نا و ده بریت، شوینکه له سه مه رقه ند^(۴) یان گوند و لادیه که له سه مه رقه ند^(۵).

مائلئاوای کردوو. و شیخ عمل كورى عه بدولكافى سوبكى، ۷۵۶ك مائلئاوای کردوو. و شیخ صه فه دینى هیندى، ۷۵۰ك مائلئاوای کردوو. و قازى عه زوده دینى ئیجى شیرازى، ۷۵۶ك مائلئاوای کردوو. / طبقات الشافعية الكبرى للسبكي ۳/ ۳۷۰-۳۷۲ مستدركا على ابن عساكر.

زانایان بهره وام به دواى یه گدا له سه ر ریبازى نه شعهرى بهره وام بوون كه ژماردنیا ن سه خته.

(۱) الجواهر المضیة ۳/ ۳۶۰ رقم الترجمة ۱۵۳۲ وتاج التراجم ۲۴۹ رقم الترجمة ۲۱۷ والفوائد البهیة ۳۱۹ رقم ۴۱۲ وكشف الظنون ۲۶۲ و ۳۳۵ و ۵۱۸ و ۷۵۱ و ۱۴۰۶ و ۱۴۰۸ و ۱۵۷۳ و ۱۷۸۲. واتحاف السادة ۵/۲ و أشار الزبيدي إلى ترجمة القرشي في الجواهر المضیة، و الإمام مجدالدين أبي الندى إسماعيل بن إبراهيم بن محمد الكنانى البلبسى القاهري في كتاب الأنساب، وذكره أنه يوجد بعض أحواله في إنتساب كتب المذاهب، وأورد حاصل ما ذكره، و نقل كلام القرشي. وهدية العارفين ۳۶ والفكر السامي، ۲/ ۱۰۸ والأعلام للزركلي ۷/ ۱۹ ومعجم المؤلفين ۳/ ۶۹۲ ومقدمة كتاب التوحيد الذي حققه: د. فتح الله خليف.

(۲) كشف الظنون ۲۶۲ و ۳۳۵ و ۵۱۸ واتحاف السادة وهدية العارفين، دوو سه رجاوه كه ی پيشوو.

(۳) الجواهر المضیة، وتاج التراجم، واتحاف السادة، وهدية العارفين، سه رجاوه كانى پيشوو.

(۴) إتحاف السادة ۵/۲ والفوائد البهیة ۳۲۰ وضبط الكلمة بالحروف ونقله عن السمعاني. وفي الأنساب للسمعاني ۱۱/ ۵۵ هاتوو: ماتوريد: شوینکه له ناو سنوورى سه مه رقه ند، سه معانى وتويه تى: زياد له جاریک چوومه ته نه وى. و له: (اللباب لإبن الأثير ۳/ ۱۴۰) دا هاتوو: كه شوینکه له سه مه رقه ند. و له: فكر السامي للحجوي

هه نديك له شېخه كاني

١ _ ئەبو نهصري عيازي، كه بهو نازناوه ناوبانگي دهر كر دووه^(١)، كه ناوي ئەحمه دي كورې عه ببا سي كورې حوسه ينه، كه دهر يته پال سه عدي كورې عوباده ي ئەنصار ي، شه پر عناس و پاريزگارو تيگوشه ريكي سه مه رقه ندي بوو^(٢).

شېخ ئەبو نهصر له مه جلسه سه كانيدا قسه ي نه ده كرد تا قوتابيه كه ي ئەبو مه نصوري ماتور يدي ئاماده نه بوايه، ههر كاتي ك شېخي ناوبراو ئەبو مه نصوري ماتور يدي له دوور بيني بوايه ئەوا به سه رساميه وه ته ماشاي ده كرد و ده يوت: ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ﴾ القصص: ٦٨^(٤) واته: (ههر په روه ردگاري تو يه هه رچيه كي بو يت دروستي ده كات و هه لي ده بزي ر يت).

٢ _ ئەبو بكر ئەحمه دي كورې ئيسحافي كورې صالح ي جوزجاني، خاوه ني كتي بي (الفرق والتمييز)^(٤).

٣ _ نه صيري كورې يه حيا ي به لخي، ٢٦٨ ك مائناوا يي كر دووه.

١٠٩/٣ هاتووه: (ماتور يدي: به بو رديه كي سه روو، دهر يته پال شو ينيك له سه مه رقتد، به پيچه وانه ي كمال ي كورې ابي شريف كه وشه ي (ماتور يدي) به له سه ر "فتح" ي ري كخستو وه. كه ئەمه به راست له "فوائد البهية" دا هاتووه). والاعلام للزركلي ١٩/٧.

(١) إتحاف السادة، سه رچاوه ي پيشوو.

(٢) الجواهر المضية ٣٦٠/٣ وتاج التراجم ٢٤٩ وإتحاف السادة ٥/٢.

(٣) إتحاف السادة، سه رچاوه ي پيشوو. ونقل ترجمة عن تاريخ سمرقند للإديسي. وترجم له النسفي في تبصرة الأدلة ٣٥٦/١.

(٤) تبصرة الأدلة ٣٥٩/١.

(٥) إتحاف السادة، سه رچاوه ي پيشوو. كلنوي له (الفوائد البهية ٣١٩) دا وتويه تي: زانستي وهر گرتو وه له سه ر ده ستي اوبوكر احمد الجوزجاني ئەويش له سليمان ي جوزجاني و ئەويش له موحه ممه ده وه.

زبیدی باسی کردووه: ئەم سۆ شیخانە زانستیەن وەرگرتوووە لەسەر دەستی ئابی سلیمان موسای کورپی سلیمانی جوزجانی، ئەویش زانستی وەرگرتوووە لەسەر دەستی ئەم دوو ئیمامانە: ئابی یوسف و موحمەدی کورپی حسن^(١).

٤ _ موحمەدی کورپی مقاتیلی رازی، دادوهری ناوچهی (رهئی).

زبیدی وتویهتی: موحمەدی کورپی مقاتیل و نەصیری کورپی یەحیا زانستیەن وەرگرتوووە لەسەر دەستی ئەم دوو ئیمامانە: "ئەبو موتیعی حاکمی کورپی عەبدوڵای بەلخی و ئەبو مقاتیل حەفصی کورپی موسیمی سەمەرقندی. هەرۆهەا موحمەدی کورپی مقاتیل زانستی لە موحمەدی کورپی حەسەنی وەرگرتوووە. ئەم چوار شیخانە زانستیەن وەرگرتوووە لە ئەبو حەنیفە^(٢).

هەندیک لە قوتاییهکانی

ئەبو ئەحمەدی یەعازی لەسەر دەستی ئەبو مەنصورپی ماتوریدی شارەزایی پەیداکرد لە گشت جوۆری زانستەکاندا^(٣). و حەکیم قازی عیازی ئیسحاقی کورپی موحمەدی سەمەرقندی. و عەلی رەستەغفەنی. و ئەبو موحمەد عەبدوڵکەریمی کورپی موسای بەزدوی^(٤).

(١) إتحاف السادة، سەرچاوهی پێشوو. تیایدا هاتوووە: که (نەصیر) به (نەصر) یش ناویراوه.

(٢) إتحاف السادة، سەرچاوهی پێشوو. و باسی کردوووە که (زەهەبی) له کتێبهکهیدا ژياننامهی موحمەدی کورپی مقاتیلی نووسیوه، لهبارەهیه و تویهتی: فەرموودهی له وهکیع و چینهکهی وهکیعی گێراوتهوه.

(٣) تبصرة الأدلة ٣٥٩/١.

(٤) الفوائد البهية ٣١٩. و نسفی له کتیبی (التبصرة، سەرچاوهی پێشوو) هیناویهتی: أبا الحسن الرستغفني.

نووسراو و دانراوه‌کانی

دانراوی زۆر نایابی دانا، به‌رپه‌رچی درۆیه‌کانی خاوه‌ن بیروباوم‌ه پووچه‌کانی دایه‌وه^(۱)، بو

نمونه:

کتیبی (التوحید)^(۲). کتیبی (المقاتل)^(۳). و کتیبی (رد أوائل الأدلة للکعبی)^(۴). کتیبی (بیان وهم المعتزلة)^(۵). کتیبی (تأویلات القرآن)^(۶) که ناوناوه به (تأویلات أهل السنة). نه‌سفی

(۱) الفوائد البهية ۲۱۹ و الفكر السامي ۱۰۸/۲.

(۲) تبصرة الأدلة ۳۵۹/۱ والجواهر المضیة ۳۶۰/۳ وتاج التراجم ۳۴۹. والفوائد البهية، والفکر السامي، والأعلام للزکلي، تاييدا هاتووه: ده‌ستنووسه. و حاجي خليفة له: كشف الظنون ۱۴۰۶ و إسماعيل باشا له: هدية العارفين ۳۶ ناوی ناوه: کتاب التوحید و إثبات الصفات. وطبع بتحقيق: د. فتح الله خليف.

(۳) تبصرة الأدلة، والجواهر المضیة، وتاج التراجم، والفوائد البهية، وهدية العارفين، سهرچاوه‌کانی پيشوو. و كشف الظنون ۱۷۸۲.

(۴) تبصرة الأدلة، والجواهر المضیة، وتاج التراجم، سی سهرچاوه‌که‌ی پيشوو.

(۵) تبصرة الأدلة، والجواهر المضیة، وتاج التراجم، وهدية العارفين، و معجم المؤلفين، سهرچاوه‌کانی پيشوو.

و كشف الظنون ۲۶۲. و له: (الفوائد البهية والفکر السامي والأعلام للزکلي) دا هاتووه: کتاب أوام المعتزلة.

(۶) ئەم ناوه (تأویلات القرآن) هاتووه له: تبصرة الأدلة، والجواهر المضیة، وتاج التراجم، سهرچاوه‌کانی پيشوو. و به‌ناوی (تأویلات أهل السنة) له‌م سهرچاوانه‌دا هاتووه: (كشف الظنون ۳۳۵) حاجي خليفه وه‌سفی ئەم کتیبه‌ی وه‌رگرتووه له قوره‌یشی له (جواهر المضیة). و به‌غدادی له (هدية العارفين) ئەم کتیبه‌ی به‌ناوی (تأویلات أهل السنة)‌ی هیناوه. و زه‌رکه‌لی له کتیبی (الأعلام) وتویه‌تی: (کتیبی: "تأویلات القرآن"‌ی هه‌یه که ده‌ستنووسه، "تأویلات أهل السنة"‌شی هه‌یه به‌شی یه‌که‌می له‌چاپ دراوه). و (عومهر ریزا که‌حاله) باسی کردووه که ئەم دوو کتیبه‌ی هه‌ن: (تأویلات أهل السنة، وتأویلات القرآن). سهرنج بده که زه‌رکی و که‌حاله ئەم کتیبه‌یان به‌ دوو کتیب داناوه، که‌چی له راستیدا یه‌ک کتیبه به‌ئام دووناوی هه‌یه، به به‌لگه‌ی ئەوه‌ی حاجي خليفه باسی ئەو کتیبه‌ی کردووه به‌ ناوی (تأویلات أهل السنة) که‌چی وه‌سفی ئەم کتیبه‌ی له قوره‌یشی وه‌رگرتووه که خاوه‌نی (جواهر المضیة)‌یه که ناوبراوه به‌ ناوی (تأویلات القرآن)‌ی باسی کردووه.

به‌شی یه‌که‌می کتیبه‌که چاپ کراوه به‌ناوی (تأویلات أهل السنة) بتحقيق د. ابراهيم عوضين و السيد عوضين، له پيشه‌که‌یه‌که‌دا وتویانه: ئەم کتیبه به‌ (تأویلات القرآن) ناوده‌نریت، ئەنجومه‌نی بالای کاروباری

وتويهته: (كتيبيكه له بواری خویدا هيچ كتيبك له ناستيدا نيبه، تهنانهت هموو نهوانه ی كتيبشيان پيشتر لهوبارهوه نووسيوه ناگن به ناستی نهم كتيببه. نای وتهی نهو رهوانبيژه نووسهرانه ی لهوبارهوه نووسيويانه چهند جوانه! كتيبی رافه ی قورئان خونجه ی گوئی واتا و دهقه نالوزهگانی پشکواند، ههوری سهر رووی دهقه ويكچووهدگانی لادا، به جوانترین وهسف و ريك و پيكترين دارشتنی كرد بؤ حوكمهگانی و حهلال و حهرامهگه ی، خوا ی گهوره پيشوازی له سلاوی نهو بکات)^(۱). كتيبی (شرح الفقه الأكبر) كه دراوتهه پال نهبی حهنيفه^(۲). كتيبی (رد تهذيب الجدل) دانراوی كهعبی^(۳). كتيبی (رد كتاب الكعبی فی وعيد الفساق)^(۴). كتيبی (رد أصول الخمسة) دانراوی نهبو عومهری باهلی^(۵). كتيبی (رد كتاب الإمامة لبعض الروافض)^(۶). كتيبی (الرد على أصول القرامطة)^(۷). كتيبی (الرد على فروع القرامطة)^(۸). و كتيبی (مآخذ الشرائع في

ئيسلامی له قاهره سالی ۱۳۹۱ك_ ۱۹۷۱ز له چاپی داوه. كهواته كتيبی (تاويلات القرآن) بریتیه له كتيبی (تاويلات أهل السنة).

(۱) تبصرة الأدلة، سهرچاوه ی پيشوو. قورهشی له (جواهر المضیة) نهم وتهیه ی له سهرهتاوه تا دهگاته (نهم هونه ره) ی هیئاوه.

(۲) الأعلام للزركلي، باسی كردوو ه كه له چاپ دراوه، و معجم المؤلفين، ههردوو سهرچاوهگه ی پيشوو. أبو زهرة له (تأريخ المذاهب الإسلامية ۱۷۸) دا وتويهته: (به ليكؤلينه وهی زانستی دهركه وتوو ه كه نهو "شرح" ه دانراوی "الليث السمرقندي" شهرعناسی حه نه فی ناسراوه).

(۳) تبصرة الأدلة، سهرچاوه ی پيشوو. وتاج التراجم ۲۵۰ و كشف الظنون ۵۱۸ وهدية العارفين ۳۶.

(۴) تبصرة الأدلة، وتاج التراجم، دوو سهرچاوهگه ی پيشوو.

(۵) تبصرة الأدلة، وتاج التراجم، والفوائد البهية و تيايدا هاتوو ه: دانراوی موحه ممه دی باهلييه.

(۶) تبصرة الأدلة، وتاج التراجم، والفوائد البهية، سهرچاوهگانی پيشوو.

(۷) تبصرة الأدلة وتاج التراجم، دوو سهرچاوهگه ی پيشوو. و له (الفوائد البهية والأعلام) ی زركلي هاتوو ه به ناوی: الرد على القرامطة.

(۸) تبصرة الأدلة وتاج التراجم، دوو سهرچاوهگه ی پيشوو.

أصول الفقه^(۱). و کتیبی (الجدل) له زانستی بنه‌ماکانی فیقه‌دا^(۲). کتیبی (الدرر) له‌باردی بنجینه‌کانی نایین^(۳). کتیبی (عقیده‌الماتریدیة)^(۴).

نه‌سه‌فی وتویه‌تی: (هەر که‌سیک دانراو و کتیبه‌کانی بینی بیٚت... هه‌ئوه‌سته‌ی کردبیٚت له‌سه‌ر هه‌ندیک له‌و شته وردو مانا سه‌رنج راکیش و به‌لگه هینانه‌وه‌ی جوان له شوینی خوی و هه‌له‌ینجانیان له سه‌رچاوه‌و کانگای خویان، شاره‌زا بیٚت سه‌بارته به‌وه‌ی چۆن په‌چاوی مه‌رجه‌کانی پابه‌ند کردن و پابه‌ندبوونی کردوو، شیوازو په‌وشتی گه‌فتوگۆی بابه‌تیانه‌ی پاراستوو له هه‌ئوه‌شانده‌وه‌ی بیروباوه‌ری ئه‌وانه‌ی له خویان بایی بوون به هوی زیره‌کی خویان، هه‌ر بابه‌تیکی هاوری له‌گه‌ل به‌لگه‌که‌ی خوی خستووته‌پوو بو ئه‌وه‌ی به یه‌قین و دنیاکه‌ره‌وه‌و سه‌لمی‌نراو فیٚنکی و ئاسووده‌یی به‌سینه و ده‌روونه‌کان ببه‌خشیت، ئه‌و کاته ده‌زانیت که خوی گه‌وره که‌رامه‌ت و توانای تایبه‌تی به‌ماتوریدی داوه، په‌شتگیری کراوه له‌لایه‌ن خوی بی‌نیازو خاوه‌ن شکۆ به‌که‌رسته‌ی سه‌رکه‌وتن و گو‌شش و بریسه‌که‌کانی رینوینی و راست پی‌کان، ئه‌و زانسته‌ی که له‌لای ئه‌و کۆببونه‌وه له زانسته نایینی و عه‌قلیه‌کانی تر ئه‌وا له زۆریک له‌و که‌سه به‌رزو زانسته‌خوازانه‌ی ترده‌ کۆنابنه‌وه)^(۵).

(۱) تبصرة الأدلة، وتاج التراجم، والأعلام للزركلي، ومعجم المؤلفين، سه‌رچاوه‌کانی پيشوو. كشف الظنون ۱۵۷۳ وهدية العارفين ۳۷. و له: (فوائد البهية) و (الفكر السامي) دا هاتوو به‌ناوی: مآخذ الشرائع في الفقه.

(۲) تبصرة الأدلة، وتاج التراجم، والفوائد البهية، والفكر السامي، سه‌رچاوه‌کانی پيشوو، وكشف الظنون ۱۴۰۸. ئه‌م کتیبه‌ ناوی (الجدل) هاتوو له: هدية العارفين و الأعلام للزركلي.

(۳) كشف الظنون ۷۵۱ و هدية العارفين، دوو سه‌رچاوه‌که‌ی پيشوو.

(۴) هدية العارفين، سه‌رچاوه‌ی پيشوو.

(۵) تبصرة الأدلة ۳۵۹/۱.

ئین به‌یازی له: (اشارات المرام) دا وتویه‌تی: (ماتوریدی ئه‌م بنه‌مایانه‌ی به‌ به‌لگه سه‌لمی‌نراو و بپاوه‌کان له کتیبه‌کانیدا خستووته‌پوو، زۆر به‌ریک و پیکی لق و پۆپه‌کانی دیاریکردوو به تیشکه‌کانی به‌لگه دنیاکه‌ره‌وه‌کان).

ستایشکرانی له‌لایهن زانایانه‌وه

به جوانترین و ریك و پیکترین وهسف أبو مهنصورى ماتوریدی وهسف کراوه و ستایشی کراوه.

نه‌سه‌فی وتویه‌تی: ماتوریدی نه‌و که‌سه‌یه که چووته قولایی دهریاکان و گه‌وه‌ره‌کانی دهره‌یناوه، به‌لگه‌کانی نایینی خسته‌پوو و به ره‌وانبیزی و جوانبیزی و زانسته فراوانه‌که‌ی رازاوه‌یی زیاتری به جوانی نایین به‌خشی، ته‌نانه‌ت شیخ (أبو القاسم الحکیم) فه‌رمانی کرد که کاتی مرد له‌سه‌ر گوره‌که‌ی بنوسریت: (نه‌مه گوری نه‌و که‌سه‌یه که زانستی به هه‌ناسه‌کانی وه‌رگرتوو، کوششی خوی خه‌رج کرد له هه‌له‌ینجان و بلاو کردنه‌وه‌ی زانستدا، شوینه‌وارو جی دهستی له ناییندا ستایش کراوه، له ته‌مه‌نی خویدا به‌ره‌می نه‌وه‌ی چنی)^(۱). دواتر نه‌سه‌فی ده‌لیت: نه‌م وته‌یه‌ی هه‌ندیك له ره‌وانبیز نووسه‌کان وتویانه له‌بارهی وه‌سفی ماتوریدی چه‌ند جوان بووه: یه‌کیك بوو له پیشه‌واو نیمامه گه‌وره‌کان، یه‌کیك بوو له کۆله‌گه‌کانی نایین^(۲).

شیخ (زاهد که‌وسه‌ری) له‌و پیشه‌کیه‌ی بۆ کتیبی (إشارات المرام) نووسیه‌یه‌تی، وتویه‌تی: (ولآتانی نه‌ودیدو رووبار "ما وراء النهر" سه‌لامه‌ت و پاك بوون له هه‌واو هه‌وه‌سبازی، نه‌مه‌ش به‌هوی نه‌وه‌ی که سوننه‌ت به‌بی رکابه‌ر ده‌سه‌لاتی ته‌واوی هه‌بوو به‌سه‌ر ده‌روونه‌کان، جا نه‌وه دواى نه‌وه شوینه‌واره‌کانیان ده‌گواسته‌وه، تا نیمامی سوننه‌ت "نه‌بو مهنصورى ماتوریدی" له ولآتى "ما وراء النهر" هات، که ناسراوه به "پیشه‌واى رینیشاندەر: إمام الهدى"، ناوبراو خوی یه‌کلا کرده‌وه بۆ لیکۆلینه‌وه‌و وردبینی کردن له بابته‌ته‌کان و به‌لگه‌کانیان، به‌هوی دانراوه‌کانی ره‌زامه‌ندی هه‌ردوو لایه‌نی عه‌قل و شه‌رعی به‌ده‌سته‌ینا). تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۷۸ نقلًا عن إشارات المرام والمقدمة.

(۱) تبصرة الأدلة ۱/۳۵۸.

(۲) تبصرة الأدلة ۱/۳۵۹.

بههه مان شیوه وهسف کراوه بهوهی یهکیکه له زانا گهورهکان^(۱)، پێشه‌وای زانایانی کهلامه،
راسته‌کره‌وهی بیروباوه‌ری موسلمانانه^(۲).

ئیمامییکی ریزدارو به‌رگریکار بووه له ئاین، بیروباوه‌ری ئه‌هلی سوننه‌ی به‌هیز ده‌کرد،
موعه‌زه‌زیله و بیدعه‌چییه‌کانی له‌ت له‌ت کردله میزگه‌رده‌کانی دا، له‌گفتوگۆکانیدا دژه‌پراکانی
بی ده‌نگکرد، جا به‌راستی سه‌رخه‌ری سوننه‌ت و له‌ناوبه‌ری بیدعه‌یه، زیندووکه‌ره‌وه‌ی
شه‌ریعه‌ته.

زوبه‌یدی وتویه‌تی: له‌ وه‌ی هه‌ندیك له‌ شیخه‌ ریزداره‌کانی ته‌ریقه‌ت بیستوومه‌ که
وتویانه: ماتویری‌دی مه‌هدی ئوممه‌ت بووه له‌ کاتی خویدا^(۳).

مالتاوی کردنی

سالی ۳۳۳ک^(۴) _ ۹۴۴ز کۆچی دوایی کردووه، که‌میك دوای کۆچی دوایی کردنی ئه‌بو
حه‌سه‌نی ئه‌شعه‌ری^(۵)، گۆره‌که‌ی له‌ سه‌مه‌رقه‌نده^(۶).

(۱) الجواهر المضیة ۳/۳۶۰.

(۲) الفوائد البهیه ۳۱۹. و له: الفکر السامی ۲/۱۰۸ هاتووه: پێشه‌وای زانایانی کهلام. و له: الأعلام للزکلی
۷/۱۹ هاتووه: یه‌کیکه له‌ پێشه‌واکانی زانایانی کهلام.

(۳) إتحاف السادة ۲/۵.

(۴) الجواهر المضیة ۳/۳۶۱ وتاج التراجم ۳۵۰ والفوائد البهیه ۳۲۰ وكشف الظنون ۲۶۲ و ۳۳۵ و ۵۱۸ و
۱۴۰۸ و ۱۵۷۳ و ۱۷۸۲ وهدیه‌ العارفین ۳۶ والفکر السامی ۱۰۹ والأعلام للزکلی ۷/۱۹ ومعجم المؤلفین
۳/۶۹۲ میژووی له‌ دایک بوونی له‌م دووانه‌دا هاتووه.

به‌لام له: كشف الظنون ۱۴۰۶ هاتووه: کۆچی دواییه‌که‌ی سالی ۳۳۲ک سئ سه‌د و سی و دوو بووه، ئه‌مه
هه‌له‌یه، ده‌کریت هه‌له‌ی چاپ بوویت.

(۵) تبصرة الأدلة ۱/۳۶۰ والجواهر المضیة، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

مهزهه بی ماتوریدی مهزهه بی ئیمامی ئەبو حەنیفە

ماتوریدییه کان مهزهه به که بیان له ئەبو حەنیفە (رحمەتی خۆی لیبیت) وەرگرتوووە^(١). (ئیبین به یازی) که یه کیکه له زانیانی ماتوریدی وتویهتی: ماتوریدییه کان شوینکه وتووێ ئه شعهری نین له بهر ئه وهی مهزههه بی ئه هلی سونهی دهرخست ههروهک واگومان براوه، چونکه ماتوریدی درێژه پێدهری مهزههه بی ئیمامی أبو حنیفه و هاوه له کانیه تی که ناوبراوان بهر له ئه شعهری مهزههه بی ئه هلی سونهیان دهرخستوووه^(٢).

ماتوریدی بنچینهی کتیبه کانی له سههه چهند بابته تیک دامه زانندوووه که وهریگرتوووه له دهقه کانی ئیمامی أبو حنیفه، کتیبه کانی ش بریتین له مانه: (الفقه الأكبر، الرسالة، الفقه الأبسط، والعالم والمتعلم، والوصية المنسوبة إلى الإمام)، جا ماتوریدی بۆ ئه م کتیبانه سوودی بینوه له: دهربرینیک، ئامارهیهک یان مانایهک یاخود خوازاویک (اقتضاء) یان مانای پێچهوانه (مفهوم المخالفة)^(٣).

ئه هلی سونه و جهامعت

ئه گهر زاراوهی (ئه هلی سونه و جهامعت) به کارهینرا، ئه وا مه بهست پێی ئه شعهری و ماتوریدییه کان.

(١) الجواهر المضیة للقرشي، سهراوهی پێشو، دواتر قورشی وتویهتی: به نووسینی شیخمان (أبی الحسن علی الحنفی) و به نووسینی شیخمان (قطب الدین عبدالکریم) بینیم که سی سهد و سی و سی بوو. و إتحاق السادة ٥/٢ نقلًا عن القرشي، وذكر الحافظ قطب الدين عبدالکریم بن المنیر الحلبي الحنفی. لهم سهراوانه دا: تاج التراجم، هدیة العارفين، والأعلام للزركلي، معجم الألفين، سهراوه کانی پێشو. هاتوووه: (که له سه مه رقتد کۆچی دواپی کردوووه).

(٢) تبصرة الأدلة ١/٣١٠.

(٣) إتحاق السادة ٥/٢.

(٤) إتحاق السادة ٢/١٣.

خه‌یالی له حاشیه‌که‌ی له‌سه‌ر (شرح العقائد) دا وتویه‌تی: ئەشعه‌رییه‌کان بریتین له (ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌ت)، ئەمه‌ بۆ‌چوونی به‌ربلاوه‌ له ولاتانی (خوراسان، عی‌راق، شام، زۆربه‌ی ولاتانی تر).

له ولاتی (ما وراء النهر) ناوی (ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌ت) بۆ ماتوریدییه‌کان، واته‌: هاوه‌لانی ئیمامی أبو منصور به‌کاردی‌ت.

که‌سته‌لی له (حاشیه‌) ده‌که‌یدا وتویه‌تی: ئەوه‌ی ناویانگی ده‌رکردووه‌ به‌ ئەهلی سوننه‌ له ولاتانی (خوراسان، عی‌راق، شام و زۆربه‌ی ولاتان) ئەشعه‌رییه‌کانن: که بریتین له هاوه‌لانی (ئه‌بو حه‌سه‌نی ئەشعه‌ری)، ئەشعه‌ری یه‌که‌م که‌س بوو که پی‌چه‌وانه‌ی أبو علی جبائی جو‌لایه‌وه‌و له مه‌زه‌به‌ کۆنه‌که‌ی پاشگه‌زبووه‌وه‌و هاته‌ سه‌ر سوننه‌ت، واته‌ رێبازی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ)، جه‌ماعه‌ت: واته‌ رێ و شوینی هاوه‌لان (په‌زای خویان لیبیت). و له ولاتی (ئه‌ودیه‌و روه‌بار: ما وراء النهر) ئەم ناوه‌ به‌کاردی‌ت بۆ ماتوریدییه‌کان: هاوه‌لانی ئەبو مه‌نصور ی ماتوریدی قوتابی (ئه‌بو نه‌صری عیازی) قوتابی (ئه‌بو به‌گری جوزجانی) هاوه‌لی (ئه‌بو سوله‌یمانی جوزجانی) هاوه‌لی (موحه‌مه‌دی کوری حه‌سه‌نی شیبانی هاوه‌لی ئیمامی ئەبو حه‌نیفه‌) ^(۱).

سه‌فارینی ئەم تاقمه‌شی خستوه‌ته‌ پال ئەشعه‌ری و ماتوریدییه‌کان وه‌ک (ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌ت) که: شوینه‌وارگه‌را (الأثرية) کانن، پی‌شه‌واکه‌یان ئەحمدی کوری حه‌نبه‌له (په‌زای خوی لیبیت) ^(۲).

(۱) إتحاف السادة ۶/۲. و سه‌یری ئەمه‌ بکه‌ له‌و سه‌رچاوانه‌شدا: حاشیه‌ الخیالی أحمد بن موسی، سالی ۸۶۰ک ما‌ل‌اویی کردووه‌، علی شرح العقائد النسفیة للتفتازانی ۲۱. وحاشیه‌ الکستلی مصلح الدین مصطفی، سالی ۹۰۱ک ما‌ل‌اویی کردووه‌، علی شرح العقائد النسفیة للتفتازانی ۱۷.

(۲) لوامع الانوار البهیة ۱/۷۳. له په‌راویزدا چه‌ند وه‌لامیک هاتوون که ده‌یه‌ویت له ده‌ره‌نجامه‌که‌دا ئەوه‌ بسه‌پینیت که ئەهلی سوننه و جه‌ماعه‌ت ته‌نها شوینه‌وارگه‌را (الأثرية) کانین.

راجیایی نیوان نه شعرییه کان و ماتورییدییه کان

له نیوان هەر دوو کۆمه‌لی ناوبراودا راجیایی هه‌یه له هه‌ندیك بابته‌ی بنچینه‌ییدا وهك بابته‌ی پیکه‌ینان (تکوین)، بابته‌ی هه‌ل‌واردن له ئیماندا، بابته‌ی باوه‌رو ئیمانی که‌سی لاسایکه‌ره‌وه (مقلد).

زانا لیکۆله‌ره‌کانی هەر دوو کۆمه‌له‌که هه‌یچ کام نه‌ویتر تۆمه‌تبار ناکات به گومرایی و سه‌رگه‌ردانی^(۱).

ته‌قیه‌دینی سوپکی) بۆ ئه‌وه چووه که راجیایی نیوان هەر دوو کۆمه‌له‌که له سی بابته‌دایه له نه‌نجامی ئه‌وه هه‌له‌ینجانه‌ی کردوویه‌تی له (عقیده‌ی) ئه‌بو جه‌عه‌فری ته‌حاویدا.

تاجی سوپکی کوری ناوبراو سی بابته‌ی تری بۆ سییه‌که‌ی دیکه‌ی زیاد کردوون که ده‌ریه‌یناوه له کتییی ماتورییدییه‌کان.

جگه له (تاج)، هه‌ندیکی تر حه‌وت بابته‌ی تریان زیاد کردووه.

فازیل عه‌بدوهره‌حیمی کوری عه‌لی حه‌نه‌فی له کتیبه‌که‌ییدا (نظم الفرائد و جمع الفوائد) چل بابته‌ی به به‌لگه‌کانیه‌وه به تیرو ته‌سه‌لی خستووه‌ته‌پروو، زۆر له‌سه‌ری دواوه.

زانا‌ی بلیمه‌ت مه‌لا (عه‌لی قاری) له (شرح الفقه‌ الکبیر) دا ئه‌م بابته‌ی به‌تیرو ته‌سه‌لی خستۆته‌پروو.

زانا‌ی بلیمه‌ت (به‌یازی) له کتیبه‌که‌ییدا (اشارات المرام من عبارات الإمام) په‌نجا بابته‌ی هه‌یناوه که جیگای راجیاییین له بابته‌ی لاوه‌کییه‌کانی زانستی که‌لامدا، که هه‌موو وته و بۆچوونه پرش و بلاوه‌کانی کۆکردۆته‌وه و پوختی کردوونه‌ته‌وه^(۱).

(۱) إتحاق السادة، سه‌رچاوه‌ی پيشوو، والروضه‌ البهیه فیما بین الأشاعرة والماتريدیه لابن أبي عذبه ۲۳.

شیخ موحەممەد ئەبو زەھرە وتویەتی: (زۆریك بۆچوونیان وابوو كە ڤاجیایی نیوان ئەشعەری و ماتورییدیەكان ڤاجیاییەکی گەورە نییە، تەنانەت مامۆستا شیخ موحەممەد عەبدە لە نووسینی ڤوونکردنەووەکە لەسەر "عقائد العضدية" ڤریاریداوه كە ڤاجیایی نیوان ماتوریدی و ئەشعەرییەكان لە (دە) بابەت تیپەری نەکردوو، ڤاجیاییەكەش تەنھا لە دەرپریندایە.

بەلام لە کاتی لیکۆلینەوێ تیروتهسەل و قول بۆ ڤاو بۆچوونی ماتوریدی و ئەشعەرییەكان لە دەرنجامدا ئەو بەدەردەكەوێت كە جیاوازی هەیه لە بیرکردنەووە ئەو دەرنجامە دوو ئیمامەكە دەستیان گەوتوو^(۱).

هەندیک لەو ڤاجیاییە لەم کتیبەدا لە دوو توپی بابەتە بەرایییەکانی بیروباوەردا دەخەینەروو، ئەمەش لە کاتی بەراورد کردنی ڤاو بۆچوونی مەزھەبە جیاوازهكان.

ڤاو بۆچوونەکانی ئەبو مەنصورى ماتوریدی

گرنگترین بۆچوونەکانی:

۱ _ لەبارەى ناسینی خۆی بائادەست و خاوەن شکۆ:

(۱) إتخاف السادة ۱۲/۲_ ۱۳ پەنجا مەسەلەى ژماردوو. و کتاب نظم الفرائد و جمع الفوائد للعلامة عبدالرحیمی کورې بن علي الشهير بشيخ زاده، سالى ۹۴۴_ ۱۵۳۷ ز مائناوایی کردوو، سالى ۱۳۱۷ك لە میسر ڤاپ کراوه، ئیبن ئەبو عەزبەى حەسەنى عەبدولوحسین، سالى ۱۱۷۲_ ۱۷۵۸ز، کتیبەكەى خۆى نووسیوه: (الروضة البهية فيما بين الأشاعرة والماتريدية)، لە بەشى یەكەم باسى ئەو بابەتانهى کردوو كە ڤاجیاییان لەسەرەو ڤاجیاییەكەش تەنھا لە دەرپریندایە ئەویش حەوت بابەتن، لە بەشى دووهمیشدا ئەو بابەتانهى ژماردوو كە ڤاجیاییان لەسەرەو ڤاجیاییەكەش واتاییه ئەویش بە حەوت بابەتى ژماردوو.

(۲) تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۷۹.

ماتوریدییه‌کان بۆچوونیان وایه که ده‌گریټ به عقل پهی به پیوست بوونی ناسینی خوا بریت، چونکه نه‌گەر عقل دوور بیټ له هه‌واو هه‌وس و لاسایی کردنه‌وه (ته‌قلید) و سهیری ناسمانه‌کان و زهوی بکات وهک چۆن خوی گه‌وره فرمانی پیکردوو له چهن‌دین نایه‌تا، نه‌گەر عقل به‌م کاره هه‌لبستیت نه‌وا ده‌گاته باوهر هینان به خوی پاک و تاك.

ماتوریدی بۆچوونیان وایه عقل به‌شیوه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ ده‌توانیټ خوی گه‌وره بناسیټ، به‌لام بۆچوونیشی وایه که ناتوانیټ سه‌ربه‌خۆو به‌ته‌نیا هه‌موو نه‌و حوکمانه بناسیټ که به مرؤف راسپێردراوه، نه‌مه رای نیمامی نه‌بو حه‌نیفه‌شه.

موعته‌زیله‌کان بۆچوونیان وایه که عقل ده‌توانیټ پهی به پیوست بوونی ناسینی خوا بیات، پیوست بوون له‌لایهن نه‌و لایه‌نه‌وه نابیت که پیوستکردنی به‌دهسته که خوی پاک و به‌رزه.

ئه‌شعه‌رییه‌کان بۆچوونیان وایه که ناسینی خوی گه‌وره به شهرع پیوسته^(١).

(١) تاریخ المذاهب الإسلامية ١٧٩_١٨٢.

شیخ عملی ئەلقاری له (شرح الفقه الأكبر ٢٣٧_٢٣٨) دا وتویه‌تی: (له‌لایهن ماتوریدی و زۆربه‌ی شیخه‌کانی عیراق ناسینی خوا له‌سه‌ر منداڵ پیوسته، نه‌مه‌ش له‌به‌ر گشتگیری نه‌م فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): قه‌لم له‌سه‌ر سی که‌س هه‌لگیراوه: منداڵ تا بالغ ده‌بیټ، واته: هاتنه‌ خواره‌وی مه‌نی له‌ نووستندا (احتلام).... له‌لایهن ئه‌شعه‌رییه‌کان ناسینی خوی له‌سه‌ر پیوست نییه، له‌به‌ر نه‌م فه‌رمایشته‌ی خوی گه‌وره: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ الإسراء: ١٥. واته: (نیمه‌ش سزای که‌سمان نه‌داوه تا پیغه‌مبه‌ریکی بۆ ده‌نێرین). به‌ره‌می نه‌و راجیاییه‌ به‌ده‌ر ده‌که‌وین له‌باری نه‌و که‌سه‌ی بانگه‌وازو په‌یامی پیغه‌مبه‌ری هه‌رگیز پیغه‌مبه‌ریشه‌وه نه‌و که‌سه‌ی مردوو به‌بی نه‌وه‌ی برۆا به‌خوا بینیت، نه‌و که‌سانه له‌لایهن ماتوریدییه‌کان سزا ده‌درین، له‌لایهن ئه‌شعه‌رییه‌کان سزا نادرین. به‌هه‌مان شیوه هه‌مان بۆچوونیان هه‌یه له‌باری نه‌وه‌ی که له‌و ماوه‌یه‌ مردوون باوه‌ریان نه‌هیناوه به‌خوا که پیغه‌مبه‌ری تیدا نه‌هاتوو "فترة" له‌ نیوان پیغه‌مبه‌ر عیسا "سلاوی خوی لیبت" و موحه‌مه‌د صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). / سه‌یری نه‌مه‌ش بکه: الروضة البهية فيما بين الأشاعرة والماتريدية ٩٧.

۲ _ ماتوریدی سیفته و اتاییه‌کانی بۆ خوای گه‌وره چه‌سپاند، که ئەمانەن: توانا، ویست، زانست، بیستن، بینین، دووان، ژیان. بەلام وتویەتی: سیفته‌هەکانی خوا شتیکی جاواز نین له زاتی خوا، سیفته‌هەکان شتیکی نین پراوەستاو و په‌یوه‌ست بن به زاتی خوا و جیایش نین له زاتی خوا، سیفته‌هەکان خاوه‌نی بوونی سه‌ربه‌خۆ و جیا نین له زاتی خوا.

ماتوریدی ده‌لێت که سیفته‌هەکان شتیکی جیاواز نین له زاتی خوا، به‌مه‌ش خه‌ریکه کۆک بیت له‌گه‌ڵ موعته‌زیله‌کان که ده‌لێن هیچ شتیکی جگه له زات نییه^(۱).

۳ _ ئەو ده‌قانه‌ی له قورئانی پیرۆزو ئەو هه‌وال و خه‌به‌رانه‌ی که سیفته‌هە خه‌به‌ریه‌کان له خۆ ده‌گرن که له ڕووه‌شدا وی‌کچواندیان لێ به‌ده‌ر ده‌که‌ویت و باس له‌وه ده‌کهن که خوای گه‌وره خاوه‌نی: ڕووخسارو ده‌ست و چاوه.... تاد. ماتوریدی ئەم ده‌قانه‌ی ته‌ئویل کردوو.

ئەم فه‌رمایشته‌ی خوا: ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ الأعراف: ۵۴. وتویەتی: ده‌کریت مانا که‌ی ئەوه‌بیت که مه‌به‌ستی بۆ چوو و دروستی کردوو به‌رێک و پێکی و جیگه‌ره‌وه.

ئەم فه‌رمایشته‌ی ڕافه کردوو: ﴿وَمَنْ أَقْرَبُ إِلَيْهِ﴾ ق: ۱۶. ئاماژه‌یه بۆ ده‌سه‌ئات و کاملی توانای خوای گه‌وره.

ماتوریدی له‌م بۆچوونه‌ی کۆک و ته‌بایه له‌گه‌ڵ موعته‌زیله و ئەشعه‌ریه‌کان که ته‌ئویل کردن په‌سه‌ند ده‌کهن^(۲).

(۱) تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۸۵_ ۱۸۶.

(۲) تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۸۷.

له بابته‌ی (ئەو ده‌قانه‌ی له ڕووه‌شدا وی‌کچواندیان لێ به‌دی ده‌کریت) ئەوه ده‌خه‌ریته‌روو: که هه‌لوه‌سته کردن له ئاست ته‌ئویل کردنی (استواء) رای ماتوریدییه له (کتاب التوحید ۷۴) و لیکۆله‌ره‌کانی له پێشه‌کیه‌کیدا^{۴۱}، باسیان کردوو: ئەمه بۆچوونی غه‌زنه‌وییه له ماتوریدییه‌کان له کتێبه‌که‌یدا (أصول الدین

٤ _ خَوای گهوره پاکه له کاری ناشیاو، کارهکانی خَوای گهوره هه موویان پرن له حکمهت و دانایی، چونکه دانای زانیه وهك چۆن وهسفی خۆی کردوه.

خَوای گهوره له کردارهکانی ئەم حکمهته دهخواییت، خَوای گهوره له وهی که ئەم حکمهتهی خواستوو ناچار کراو نییه، چونکه سه رپشکه و چی بیهوویت دهیکات، نا وترییت: کردنی کاری چاکه و چاکتر پیویسته له سه ر خوا، چونکه پیویست بوون پیچهوانه ی ویسته، پیویست بوون ئەوه دهگهیه نییت که جگه له خَوای گهوره مافی به سه ر خواوه هه یه. خَوای گهوره له باره ی ئەو کارانه ی دهیکات پرسیا ری لی ناکرییت. پیویست بوون ئەوه دهگهیه نییت که لی پرسینه وه ی له گه ل بکرییت له سه ر ئەو کارانه ی دهیکات^(١).

٥ _ خراپی به عه قل چه سپاوه، به لام سزا په یوه سته به شه رعه وه.

(٧٥) هاتوو: (ئیسوائی خوا له سه ر عه رش راست و ره وایه، ئیمه ش ئیمانمان هه یه و بروامان پیی هه یه به و شیوهیه ی که خَوای گهوره ویستویه تی و خۆمان سه رقال ناکه ین به چۆنیه تیه که یه وه).

ئهو ی به دهر ده که ویت ئه وه یه که ماتوریدی دوو بۆ چوونیان له م باره وه هه یه، (اللامشی) له (التمهید ٦٤) وتویه تی: (هه ندیک له شیخه کانمان وتویانه بروامان پیی هه یه _ به وی کچوو ده کان _ خۆمان سه رقال ناکه ین به ته ئویل کردنیان، هه ندیکیان وتویانه به شیوه یه که ته ئویلیان ده که ین که تیک نه گرییت له گه ل به لگه کانی خوا. ئەمه ش وهك: استواء به کارده یئیرییت و ده کرییت به مانای جیگیر بوون بیتن ده سکریت به مانای زال بوون بییت، بۆیه به زال بوون راهه ی ده که ین بۆ ئه وه ی تیگیان دروست نه بییت).

() تاریخ المذاهب الإسلامية ٨٣. و ته ی شبلی له (تعلیل الأحکام ٩٧) هیئاویه تی و وتویه تی: ئەمه دادگه رترین وته یه و دوورترینیانه له زیاده رپۆچوون. و سه یری ئەمه ش بکه: نظم الفرائد و جمع الفوائد للعلامة عبدالرحیم بن علی الشهیر بشیخ زاده ٣١.

ئەم بۇچوونەى ماتورىدىيەكانيان لە أبو حەنەيفە گىراووتەو، سعدى كورپى على زنجانى شافعى كه يەككە لە ئەشعەرىيەكان ئەم بۇچوونەى پەسەند كىردو، أبو خطابى حەنبەلىش ئەمەى پەسەند كىردووه^(۱).

عەبدولوهاب خەلاف ئەم رايەى پەسەند كىردووه و تويەتى: ئەمە مەزھەبىكى مام ناوئەند و دادگەر^(۲).

ماتورىدىيەكان پىيان وايە شتەكان لە خودى خۇيان باشى و خراپيان هەيە، عەقل دەتوانىت پەيى بە خراپى و باشى هەندىك شت ببات، بەئام هەرگىز عەقل ناتوانىت پەيى بە ئەركە ئايىنەكان ببات، چونكە دادوهر لە ئەركە ئايىنەكان تەنھا خوايە^(۳)، چونكە عەقلەكان هەر چەندە پىيگەن لەوانەيە تووشى هەلە ببن، هېچ پەيوەست بوونىك لە نىوان حوكمەكانى خواو پەيى پىردنى عەقل نىيە^(۴).

ئەمەش لەبەر ئەوەى پەپرەوى ماتورىدى بەوە جىادەكرىتەوە كه لە پەپرەوى ناوبراو دەسەئاتىكى مەزن بەبى زىادەپرەوى بە عەقل دراو، بەئام بە ئەندازەى موعتەزىلەكان پشتى پى نابهستن.

ئىمامى ماتورىدى پى وايە كه عەقل سەرچاويەكه لە سەرچاوهكانى زانين (المعرفة)، بەئام لە خلىسكانى عەقل دەترسىت، بۇيە بۇ خۇپاراستن لە خلىسكان پشتيان بەست بە نەقل لە پال عەقلا، وتويەتى: (هەر كەسىك نكوئى لىبكات _ پشت بەستن بە نەقل _ و ويستى

(۱) تشنيف المسامع ۴۶/۱ ماتورىدىيەكانى بە حەنەفى ناوناوه. ونقله عواد المعتق في المعتزلة ۱۶۷ عن مدارج السالكين لابن القيم ۲۳۱/۱.

(۲) علم أصول الفقه لعبدالوهاب خلاف ۹۹.

(۳) تاريخ المذاهب الإسلامية ۱۸۲.

(۴) علم أصول الفقه لعبدالوهاب خلاف، سەرچاوهى پيشوو.

هموو ئەو شتانه دەست بجات که له عهقل شاراون و مەبهستیشی وابوو که شارمزا ببیت به گشت حیکمهتهکانی پهروهردگاریتی به عهقله کهم و کورته سنووردارهکهی بهبی ناماژهی ئەو _ پیغهمبەر _ ئەوا ئەو کهسه ستهم له عهقل دهکات، کاریک به عهقلهکهی دهکات که له توانایدا نییه).

دهرهنجامی ئەم وتهیه ئەوهیه: حوکمی عهقل لهو شتانهدا وهردهگریت که پیچهوانهی شهرع نهبیت، جا ئەگەر حوکمی عهقل پیچهوانهی شهرع بوو ئەوا ئەو کاته پیویسته ملکهچی بنوینریت بو شهرع.

نالیروه تیروانینی وابوو که ئەو سهراچاوهیهی زانستی بیروباوهر پیویست دهکات بریتییه له نهقل و عهقل بهیهکهوه.

بۆیه بۆچوونهکانی له نیوان موعتهزیله و ئەشعهریهکان بوو ^(۱).

٦ _ کردهوی بهندهکان بهدییهینراوی خوایه، چونکه خوی گهوره بهدییهینهری هموو شتیکه، خوی پاک و تاك دهفرموویت: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ الصافات: ٩٦. ^(۲) واته: (خوای نیوهش و هموو ئەو شتانهی بهدییهیناوه که نیوه دهیانکهن). ههروهها دهفرموویت: ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ الزمر: ٦٢. واته: (خوای بهدییهینهری هموو شتیکه).

رای ماتوریدی وهك ئەشعهریه: بهوی بهنده به دهستهینان (کسب)ی ههیه، سزاو پاداشت بهپیی بهدهستهینانهکه دهبیت.

(۱) تاریخ المذاهب الإسلامية ١٧٩_ ١٨١ و ئەم وتهیهی له کوسهری وهرگرتوو: (ئەشعهریهکان له نیوان موعتهزیله و فرهموودهناساندان و ماتوریدییهکانیش له نیوان موعتهزیله و ئەشعهریهکاندان). بروانه: مناهج الإجتهد في الإسلام ٥٠٥.
(۲) تاریخ المذاهب الإسلامية ١٨٤.

به‌لام ماتوریدی پیمان وایه به دهسته‌ینان (کسب) له ریگهی هیژیکه‌وهیه که خوی گه‌وره به بهنده‌ی داوه، جا به‌پیی بۆچوونی ماتوریدی بهنده ده‌توانییت به‌هوی نه‌و هیژهی تیایدا به‌دییه‌ینراوه کرده‌وه به‌دهست به‌ینییت، ده‌توانییت به‌هه‌مان هیژ کرده‌وه که به‌دهست نه‌هینییت، بهنده سه‌رپشکه له به‌دهسته‌ینان (کسب) دا، نه‌گه‌ر به‌هوییت کاره‌که ده‌کات و په‌یوه‌ست ده‌بییت به‌و کرده‌وه‌یه‌ی که به‌دییه‌ینراوی خوی گه‌وره‌یه، نه‌گه‌ر به‌هوییت کاره‌که فه‌راموش ده‌کات، بۆیه سزاو پاداشت به‌م پییه ده‌بییت.

ماتوریدی بۆچوونی ناوه‌نده له نیوان موعته‌زیله و نه‌شعه‌رییه‌کان.

موعته‌زیله‌کان وتویانه به‌دییه‌ینانی کرده‌وه له ریگهی هیژیکه‌وهیه که خوی گه‌وره به بهنده‌ی به‌خشیووه.

نه‌شعه‌رییه‌کان وتویانه بهنده له کرده‌وه‌دا هیچ توانایه‌کی نییه، به‌لکو ته‌نها به‌دهسته‌ینانی هه‌یه، نه‌م به‌دهسته‌ینانه‌ش به‌هاوته‌ریب (اقتران) ه‌ نه‌وه‌ک به‌ کاریگه‌ری بهنده بییت.

ماتوریدییه‌کان وتویانه به‌دهسته‌ینان به‌ توانا و کاریگه‌ری به‌نده‌یه^(۱).

۷ _ ئیمان: ته‌نها بریتییه له دانپیدا‌نان و به‌راستدانان به‌ دل.

نه‌م وته‌یه‌ی ماتوریدی له أبو حنیفه‌وه گێردراوته‌وه، نه‌مه رای به‌ناوبانگی مه‌زه‌بی نه‌بو حه‌سه‌نی نه‌شعه‌رییه^(۲). پیشت له راوبۆچوونه‌کانی نه‌شعه‌رییدا خرایه‌پوو.

(۱) تاریخ المذاهب الإسلامية، سه‌رچاوه‌ی پیشو، سه‌یری نه‌مه‌ش بکه: التوحید للماتریدی م ۴۱ و أصول الدین للغزنوی ۱۶۶ و ۲۹۷.

(۲) تبصرة الأدلة ۷۹۹/۲ والتمهید للامشی ۱۲۸ والکلیات للکفوی ۲۱۳. ماتوریدی ده‌قی هی‌ناوه له‌م باره‌وه له کتیبه‌که‌یدا (التوحید ۳۷۳) و بروانه پیشکبه‌که‌ی م ۴۶. سه‌یری چه‌ند سه‌رچاوه‌یه‌کی تر بکه له توژیینه‌وه‌که‌م له‌باره‌ی: مفهوم الإیمان عند الفرق الإسلامية ۳۰.

به پپی رای ماتورییدییهکان و ئەشعەرییدییهکان کردەوه بەشیک نییه له ئیمان و باوەر، بۆچوونیان وایه که ئەنجامدەری گوناھی گەوره ناچیتە دەرەوهی بازنەهی ئیمان، ئەگەر لیپرسینەوهو سزاشی هەبیت، دەشکریت خوای گەوره به رحمت و بەزەهی خۆی دایگریت.

ماتورییدی دهقی هیئاوه لهسەر ئەوهی (رای راست ئەوهیه که ئەو باوەردارانەهی خاوەن گوناهن بهخوای گەوره بسپێردرین، ئەگەر بیهویت لییان خوش دەبیت به چاکه و بهخشدەو شکویی خۆی و ئەگەر بیهویت سزایان دەدات به ئەندازەهی گوناهەکانیان، بۆ هەمیشە له ئاگری دۆزەخدا نامیننەوه، جا باوەرداران له نیوان ئومید و ترس "الرجاء والخوف" دا دەبن، بۆ خوای گەوره دروسته سزای بەنده بدات لهسەر تاوانی بچوک و له گوناھی گەورهش خوش ببیت، هەر وهک خوای گەوره دەفهرموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ النساء: ۴۸. واتە: "بەپراستی خوا خوش نابیت ئەگەر هاوئەلی بۆ بریار بدریت، بیجگه لهوه له هەر گوناھیکی تر بیهویت خوش دەبیت"^(۱).

سەلهفییەت

وشە (سلف) له بنچینهی زمانهوانیدا: (سلف یسلف سلوفا) واتە: تیپه‌ری و به‌سه‌رچوو و کۆتایی هات.

هەندیک له ماتورییدییهکان بۆچوونیان وایه که ئیمان بریتییه له دانپێدانان به دل و دەرپرین به زمان به‌بی کردار ئەندامه‌کان. / مفهوم ایمان ۲۷ سەرچاوهی پیشوو و سەرچاوه‌کانی تیدا هاتوو.

(۱) تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۸۸_ ۱۸۹.

(سلف سلاف: پيشينان): كۆيه، تاكهكهى (سالف: پيشين)ه، وهك: (خدم و خدام: خزمه تكاران): كۆيه، تاكهكهى، (خادم: خزمه تكار)ه. پاشان (سلف) كراوته كۆ لهسه ر (أسلاف) وهك: (سبب و أسباب: هؤو هؤكان)^(۱).

السلف: باوبايران و خزمانى پيشين دهگرته وه^(۲). فه رمايشته كهى پيغه مبه ر (ﷺ) بؤ فاتيمه (پهزاي خواى لبيت) له م بارهيه وه: (... ولا أراني إلا قد حضر أجلي، وإنك أول أهلي لحوقا بي، ونعم السلف أنا لك)^(۳) واته: من تهنها بؤ نه وه دهچم كه سه ره مه رگم نزيك بووبيته وه، توش يه كه م كهسى له خانه واده كهى من كه پيم ده كهى، به راستى من چاكترين پيشينم بؤ تؤ.

السلف له زاروه دا بريتيه له: هاوه لان، شوينكه وتووان، شوينكه وتووى شوينكه وتووان^(۴).

ئه مهش وه رگير او وه له وه فه رمايشتهى كه عه بدولاي كورى مه سعود گير او يه تيه وه، كه پيغه مبه ر (ﷺ) فه رموو يه تى: (خير القروني قرني، ثم الذين يلونهم، ثم الذين يلونهم....)^(۵) واته:

(۱) (المصباح المنير مادة (سلف) ۲۸۵. و له: قاموس المحيط مادة (سلف) ۱۰۶۰: (السلف: كۆيه كهى: "سلاف و أسلاف" ۵). ده كريت (سلاف): كۆى (سالف) يان (سلف) بيت.

(۲) (القاموس المحيط، سه رچا وهى پيشوو.

(۳) من تهنها بؤ نه وه دهچم كه سه ره مه رگم نزيك بووبيته وه... تاد، هاتو وه له: صحيح مسلم ۴۴ كتاب فضائل الصحابة ۱۵ باب فضائل فاطمة رقم ۲۴۵۰ عن عائشة رضي الله عنها.

(۴) شرح الجوهرة للصاوي ۴۳۰ و شرح الجوهرة للباجوري ۳۴۳ والسراج الوهاج لصديق حسن خان ۱۰/۱۲. و لوامع الأنوار البهية ۱/۲۰.

(۵) فه رموو دهى: چاكترين چه رخ و نه وه چه رخ و نه وهى منه... تاد، به م ده ربرينه هاتو وه له: صحيح البخاري ۵۲ كتاب الشهادات، ۹ باب لا يشهد على شهادة جور، رقم ۲۶۵۲، عن عبدالله بن مسعود. وللحديث ألفاظ وطرق عديدة عن عمران بن حصين وعبدالله بن مسعود رضي الله عنهما ۵۲ كتاب الشهادات و ۶۲ كتاب فضائل أصحاب النبي (ﷺ)، و ۸۱ كتاب الرقائق و ۸۳ كتاب الإيمان والندور، و أرقام أحاديثهما هي: عن عمران بن حصين رقم ۲۶۵۱ و ۳۶۵۰ و ۶۴۲۸ و ۶۶۹۵ عن عبدالله بن مسعود رقم ۳۶۵۱ و ۶۴۲۹ و ۶۶۵۸. والحديث في صحيح مسلم ۴۴ كتاب فضائل الصحابة من طرق: عن عمران بن حصين رقم ۲۵۳۵ و

چاكترين چەرخ و نەوہ چەرخ و نەوہى منە، دواتر ئەوانەى بەدوایاندا، پاشان ئەوہى بەدوایاندا دین.

نەوہوى دواى ئەوہى چەندین بۆچوونى خستووہتەر وو لەبارەى دەست نیشانکردنى واتاى (القرن) كە لە فەرموودەكەدا ھاتووہ، وتوہتەى: بۆچوونى راست ئەوہى كە نەوہى پيغەمبەر ھاوہلان بوونە، نەوہى دووہم: شوینكەوتووان، نەوہى سێيەم: شوینكەوتووى شوینكەوتووان^(۱).

زۆربەى زانایان بۆچوونیان وایە كە ھاوہلئیتی كردنى پيغەمبەر (ﷺ) ئەوہندە بەرزو پیرۆزە ھىچ كەردەوہىەك بەو ئەندازەىە چاك نىيە، ئەمەش لەبەر بىننى پيغەمبەرى خوا (ﷺ)، سەبارەت بەوہى ئاويتەى خۆشەويستى پيغەمبەر (ﷺ) و دەستپيشخەر بووہو زوو كۆچى كەردووہ بۆ لاى پيغەمبەر(ﷺ) و سەرى خستووہ و ئەو بەشە شەرەى كە لىي وەرگرتووہ بەجوانى و ريك و پىكى لەبەرى كەردووہ بە كەسانى دواى خۆى راگەياندووہ، ھەر كەسك كە لە دواى ئەو ھاوہلە وەسفكراو بىت ئەوا ھاوشىوہى ئەو نابىت لە بەرزى و چاكى دا، چونكە ھەر خەسلەتیک لە خەسلەتە ناوبراوہكان دەستەبەرى خىر دەكات بۆ خاوەنەكەى بە ئەندازەى خىرى ئەو كەسەى دواتر كارى پيئەدەكات، بۆيە پلەو پایەى ھاوہلان بەسەر ئەوانى تردا زالە^(۲).

ھەر تاقمیک لە تاقمە ئىسلامىەكان دەبىنیت كە راوبۆچوونەكانى سەرچاوەى گرتووہ لە پيشينەى چاكەكان.

عبدالله بن مسعود رقم ۲۵۳۳ وأبي هريرة رقم ۲۵۳۴، وعائيشة رقم ۲۵۳۶. وفي الجامع الصغير ۲۴۶ رواه أحمد في مسنده والبخاري و مسلم والترمذي عن ابن مسعود.

(۱) شرح النووي على مسلم (المنهاج) ۱۸۲۰. سەرى ئەمانەش بکە: فتح الباري ۸/۷ و إرشاد الساري ۳۸۴/۴ و ۸۰/۶ و ۸۱.

(۲) فتح الباري ۹/۷.

به‌لّام سه‌له‌فیه‌کان ناوی پِیشینان (سه‌له‌ف)یان وه‌ک ناوی ناسینه‌ریان بوّ خوّ برپاردا، نه‌و سه‌له‌فیانه‌ حه‌نبه‌لین، له‌ سه‌ده‌ی چواری کۆچی به‌ده‌رکه‌وتن، قسه‌یان له‌بارهی باب‌ه‌ته‌کانی: خوابه‌یه‌کزانین، ته‌ئویل، ویچواندن (تشبیه) کرد.

هه‌روه‌ک خو‌یان ده‌لّین راوبۆچوونه‌کانیان ده‌ده‌نه‌ پالّ ئیمام نه‌حمه‌دی کورپی حه‌نبه‌ل (په‌زای خوای لیبیت) که بیروباوه‌ری پِیشینانی زیندوو کرده‌وو به‌رگری لیکرد^(۱).

راوبۆچوونی هه‌ندیکیان وه‌ک: (قازی نه‌بو یه‌علای موحه‌مه‌دی کورپی حوسه‌ینی حه‌نبه‌لی به‌غدادی) ۴۵۸ ک مائناوایی کردوو، هه‌روه‌ها (ابن الزاغوانی علی کورپی عبیدالله الحنبلی) ۵۲۷ ک مائناوایی کردوو، خودی حه‌نبه‌لییه‌کان ره‌خنه‌ی تووندیان له‌ راوبۆچوونی‌ئهو دووانه‌ ده‌گرت و نکۆلّیان ده‌کرد له‌وه‌ی نه‌و بۆچوونانه‌ بۆچوونی ئیمام نه‌حمه‌د بن.

ئیین جه‌وزی عه‌بدوپه‌رحمانی کورپی عه‌ل به‌گری حه‌نبه‌لی (۵۹۷ ک مائناوایی کردوو)، کتییی (دفع‌ الشبه‌ التشبیه)ی دانا که تیایدا به‌رپه‌رچی نه‌و بۆچوونانه‌ی داوه‌ته‌وه، هه‌ندیک له‌ شه‌رعناسه‌ حه‌نبه‌لییه‌کان وتویانه: (ابو یعلی به‌شیوه‌یه‌ک حه‌نبه‌لییه‌کانی له‌که‌دار کرد، که به‌ ناوی ده‌ریاکان ناشورپه‌ته‌وه). هه‌ندیکیان وتویانه: (ئیین زاغوانی له‌ کتیه‌که‌یدا "ویچواندنی نامۆی داهیناوه‌و کردوو" که له‌ ئاستیدا که‌سی وریاو هۆشیار سه‌ری لی ده‌شیوئیت).

به‌ناپه‌سه‌ند دانانی نه‌م بۆچوونانه‌ له‌لایه‌ن نه‌و حه‌نبه‌لییانه‌ و هاوشیوه‌کانیان بووه‌ هۆی په‌رده‌ پۆش کردنیان له‌ سه‌ده‌ی پینجه‌م و شه‌شه‌م^(۲).

(۱) تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۹۰.

(۲) تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۹۷. سه‌یری نمونه‌ی نه‌و وتانه‌ و هاوشیوه‌کانی بکه‌ له‌ کتییی ابن‌ الجوزی: دفع‌ شبه‌ التشبیه‌ بأکف‌ التنزیه‌ ۱۴ و لاپه‌ره‌کانی دواتری.

سەر له نوێ ئەم مەزھەبە بەدەرگەوت لەسەر دەستی (شیخولئیسلام تەقیەدین ئەحمەدی کورپی عەبدولحەلیمی کورپی تەیمیە) سالی ٧٢٨ك مائاواوی کردوو، ھەروەھا لەسەر دەستی قوتابییەکی (ئەبن قەیم شمسەدینی موحەممەدی کورپی ئەبو بەگری زەرعی دیمەشقی) سالی ٧٥١ك مائاواوی کردوو.

دوای ئە دوورگی عەرەبی لەسەر دەستی شیخ موحەممەدی کورپی عەبدولوھاب دەرگەوت، سالی ١٢٠٦ك مائاواوی کردوو.

تا ئیستاش وەھابیەکان بە جۆش و خروشن بوو راو بووچوونەکانیان، ھەندیک لە زانا موسلمانەکان لە ناوچە جیاوازیەکانی وڵاتانی ئیسلامی ھاوڕاپوون لەگەڵیان^(١).

راو بووچوونەکانیان

١ _ سەلەفیەکان بووچوونیان وایە، کە بیروباوەرو بەلگەکانی و حوکمەکان و ئەو شتانەیی بە پوختی یان تیروسەلی پێیەو پەییوەستن بە وردو درشتەو ئەوا تەنھا لە قورئانی پیرۆز و سوننەتی بەپێز وەردەگیرن.

عەقل تەنھا بە ئەندازەیی سنووری واتای دەربرینەکان دەسەڵاتی ھەیە لە تەئویل و ڕافەکردنی قورئانی پیرۆز، ھەروەھا لە چوارچێوەی ئەو شتەیی ھەوایی زۆری لەسەر ھاتوو.

عەقل دانپێدانەر و پشگیری دەقەکانە نەك رەت کردنەو دەقەکان، شوین پێی نەقل ھەلدەگری و بەھیزی دەکات، عەقل بەتەنھا ناکرێتە سەرچاوەی بەلگەھینانەو چونکە گومرا دەبی.

(١) تاریخ المذاهب الإسلامية ١٩٠.

سەبارەت بەو شیوازەى فەیلەسوف و زانیانی کەلام و موعتەزىلەکان و ئەشعەرییەکان و ماتوریدییهکان بەکاریان هیئا، کە ناویته ببوو بە پەیرەوی فەیلەسوفەکان و مەنتیقی یۆنان، ئەم شیوازە لەلای هاوئان و شوینکەوتوووان ناسراو نەبوو. چونکە ئەگەر بوتریت ئەمانە شیوازى پئویستن بۆ تیگەیشتن لە بیروباوەر سەردەکیشتیت بۆ ئەوەى کە پیغەمبەر و پیشیان بەشیوویەکی راست و ڕەوان تینەگەیشتون لە بیروباوەر بەلگەکانى بۆیە ئەم بەهانەیه پوچ و بى بنەمایە.

ئىبن تەیمیه کە ڕیککاری کرد بۆ پەیرەو و بەرنامەى سەلەفیەکان ھۆشدارى لەوبارەو داوە^(۱).

٢ _ ھەرودک (ئىبن تەیمیه) باسى کردوو، خوابەییەگزانين (التوحید)یان بۆ سى بەش دابەش کردوو، کە ئەمانەن: خوابەییەگگرتن لە پەروردگاریتی دا، خوابەییەگگرتن لە پەرستراویتی دا، خوا بەییەگگرتن لە ناوو سیفەتەکان دا.

أ _ خوابەییەگگرتن لە پەروردگاریتی دا (یەکتایی خوا لە بەدیھیناندا): واتاکەى ئەوویە: خواى گەورە بەدیھینەرو پەروردگاری ھەموو شتیکیە^(۲)، بەندە دان دەنیت بەووی تەنھا خواى گەورە بەدیھینەرو ڕۆزیدەرو بەخشەرو توانای گرتنەووی بەخشەکانى ھەییە^(۳).

بەم بەلگانە:

(۱) تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۹۲. سەیری ئەمانەش بکە: مناہج الإجتہاد فی الإسلام ۵۰۸ و موقف ابن تیمیة من الأشاعرة ۱/ ۵۴ و ۶۹.

(۲) مجموع الفتاوى لابن تیمیة ۵۰/۱۱. بروانە: موقف ابن تیمیة من الأشاعرة ۳/ ۹۷.

(۳) مجموع الفتاوى لابن تیمیة ۴/ ۳۷۹.

__ خَوای گهوره دهفهرموویت: ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ لقمان: ۲۵.
و الزمر: ۳۸. واته: (سویند به خوا نه گهر پرسیار له خوانه ناسان بکهیت: کئی ناسمانه گان و زهوی
دروست کردوو، نه وه به دلنیا بییه وه دهلین: الله).

__ خَوای پاک و بی وینه دهفهرموویت: ﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْمُرُونَ﴾
﴿۸۴﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۸۵﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۸۶﴾
﴿۸۷﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا نُنْفِئُوكَ قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ
عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْمُرُونَ ﴿۸۸﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿المؤمنون: ۸۴_ ۸۹﴾ واته: (پییان
بلی: باشه زهوی و نه و که سانه ی که له سه ری ده زین کئی خاوه نیانه، نه گهر زیره ک و هوشیارن؟
نه گهر شت ده زانن؟! سه ره نجام هه ر دان به راستیدا ده نین و ده لین: هه ر خوا، خاوه نیانه، هه ر
په روه ردگار به دیهینه ریانه، نه وسا پییان بلی: جا نه وه بوچی یاده وه ری وه رنا گرن؟. پییان بلی:
نه ی کئی په روه ردگاری جهوت ناسمانه که یه و کئی په روه ردگاری عه رش و ته ختی فه رمانه وه ی
که وه ره فراوانه؟. سه ره نجام ده لین: هه ر خوا په روه ردگاریانه، نه وسا بلی: باشه ناخر نیوه لی
نا ترسن؟ خو تان ناپاریزن له خه شم و قینی. بلی: کئی جله وی هه موو شتیکی به ده سته، له
کاتیکیدا هه ر نه و په نا به خه شو که س ناتوانی ت له سزای نه و زاته، که س په نا بدات، نه گهر نیوه
بزائن و شاره زا بین. "سه ره نجام بو نه مه ش" ده لین: هه موو نه وانه به ده ست خواجه، توش بلی:
که واته چو ن جادووتان لی ده کری ت؟ که نه مه ده زانن).

__ پیغه مبه ر(ﷺ) دهفهرموویت: (اللهم لا مانع لما أعطيت، ولا معطي لما منعت، ولا ينفع ذا
الجد منك الجدة)^(۴) واته: خواجه گیان؛ شتیکی تو بیبه خشیت که س توانای گرتنه وه ی نییه، شتیکی

(۱) مجموع الفتاوى لابن تيمية ۵۱/۱۱.

(۲) مجموع الفتاوى لابن تيمية ۳۷۶/۱۴.

که نهیبه خشیت و بیگریه وه کهس توانای به خشینی نییه، هیچ ههول و گووشیک سوودی نییه مهگهر تۆ ویستت له سهر نه بیئت.

هموو هاوبه شدانه رەگان دانیان بهو جوړو به شهی خوا به یه کزانین داناوه، هاوبه شدانه ران دان دهنین به خوای راسته قینه که هاووینهی نییه له: زات و سیفهت و سه رجه م کرده وه کانی، به ئام له گهل ئه وه شدا ئه وان هاوبه ش بو خوا بریار دهن له په رستراویتی دا، خوای تر له گهل خوای گه وره ده په رستن، تکاکارن یا خود هاوبه شی خوان^(۱). هیچ موسلمانیک له م بابه ته دا راجیایی نییه.

گشت به دیهینراوان و زانایانی که لامیش دانیان به یه کتایی خوا له په روه ردگاریتی دا ناوه، به ئام ئه مه به ته نها بهس نییه، به لکو پیویسته دانبنین به یه کتایی خوا له په رستراویتی دا، ئه مه ش مافی خوایه له سهر به نده کانی ئه وه یه بیپه رستن و هاوبه شی بو بریار نه دهن، هه روه ک چون له فه رموده ی راست و دروستدا هاتوو^(۲).

ئیین ته مییه بو جوونی وایه که: به هوئی ئه و توانایه ی که له به نده دا هه یه ئه و کرده وه کانی ده دریته پالی، هه مان ئه و کرده وان هه ش ده دریته پال خوا به هوئی ئه وه ی خوای گه وره ئه و توانایه ی له مرؤفدا دروست کرده وه و خوای گه وره به دیهینه ری هوکاره کانه^(۳).

فه رموده ی: خوا به گیان؛ شتیک تۆ بییه خشیت کهس توانای گرتنه وه ی نییه... تاد: صحیح البخاری فی ۱۰ کتاب الأذان باب الذکر بعد الصلاة، رقم ۸۴۴، عن المغيرة بن شعبة بهذا اللفظ. وورد بهذا اللفظ أيضا فی صحیح البخاری فی ۸۰ کتاب الدعوات ۱۸ باب الدعاء بعد الصلاة، رقم ۶۳۳۰. و ۸۲ کتاب القدر ۱۲ باب لا مانع لما أعطى الله رقم ۶۶۱۵. و ۹۶ کتاب الاعتصام بالكتاب والسنة ۳ باب ما یکره من کثرة السؤال رقم ۷۲۹۲.

(۱) مجموع الفتاوی لابن تیمیة ۱/ ۵۰-۵۱.

(۲) مجموع الفتاوی لابن تیمیة ۱/ ۲۳.

(۳) تاریخ المذاهب الإسلامية ۲۰۲.

بەمەش بە رېژەيەكى زۆر (ئىبن تەيمىيە) لەگەڵ موعتەزىلەكان ھاوڕايە، بەلام لە دوو شتدا راي لەگەڵ ئەوان جيايە:

يەكەم: موعتەزىلەكان بۆچوونيان وايە: پابەند بوون و بەيەك پەيوەست بوونىك ھەيە لە نىوان فەرمان ويستی خوا، خواى گەورە كاتىك فەرمان بەشتىك دەكات كە ويستی لەسەر بىت، شتىك قەدەغە دەكات كە ويستی لەسەر نەبىت، خواى گەورە ويستی لەسەر گوناھو تاوان نيە بۆيە فەرمانى پىناكات.

ئىبن تەيمىيە بۆچوونى وايە ھىچ پابەند بوون و بەيەك پەيوەست بوونىك نيە لە نىوان فەرمان و ويستی خوا، خواى گەورە ويستی لەسەر كارى باش و گورايەئىيە و فەرمانى پىدەكات، گوناھو تاوانى قەدەغە كردووھو ويستىشى لەسەر نيە^(۱).

دووھم: ئىبن تەيمىيە جياوازی كردووھ لە نىوان (رازى بوون و خۆشويستن) و ويستدا، خواى گەورە گوناھو تاوانەكانى خۆش ناويت، بەلام ويستی لەسەرھ.

ئىبن تەيمىيە وتويەتى ئەمە راي زۆربەى ئەھلى سوننە و زۆرىك لە ھاوھلانى ئەشعەرييە، ھەروھە راي سەرتاپاي پيشينانە^(۲).

ئەم وتەيەى ئىبن تەيمىيە كە دەئيت خواى گەورە تواناي لە بەندەدا دروست كردووھ كە بەھۆيەوھ دەتوانيت كاريگەرى دروست بكات لەسەر شتەكان، زۆر نزيكە لە مەزھەبى ماتوریدی، بەلام ابن تيمية وتويەتى كە كاريگەرى كردن لەسەر شتەكان بەھۆى ئەنجامدانىان دەبىت.

(۱) تاريخ المذاهب الإسلامية ۲۰۳.

(۲) تاريخ المذاهب الإسلامية، سەرچاوەى پيشوو و ئامازەى بۆ داوھ: منھاج السنة ۱/۲۲۶ ومجموعة الرسائل والمسائل ۵/۱۰۲.

ماتوریدی پئی وایه که کاریگه‌ری له‌سه‌ر کرده‌ه‌کان به‌و هیزه‌یه که خوای گه‌وره له ناخی مروّفا دایناوه، که ده‌توانیّت کرده‌ه‌که به‌ده‌ست بهیّنیت (کسب) بکات و له‌وه تیپه‌ر ناکات^(۱).

هوّدارکردنی کرده‌ه‌کانی خوا؛ واته: ئایا خوای گه‌وره کرده‌ه‌یه‌کی کردوووه و شتیکی به‌دهیّناوه به‌ی پالنه‌رو هانده‌ر؟

_ راو بوّچوونی ئەشعه‌رییه‌کان ئەوه‌یه: که خوای گه‌وره بیّ هو و بیّ هانده‌رو پالنه‌ر ئەم شتانه‌ی به‌دهیّناوه، چونکه ئەمه ده‌بیته هوّی به‌ندوبار خسته‌سه‌ر ویستی خوای گه‌وره، خوای گه‌وره له‌سه‌ر کرده‌ه‌کانی لیّ ناپرسریته‌وه.

بوّچوونی موعته‌زیله‌کان بریتیه له‌وه‌ی خوای گه‌وره له‌فه‌رمان و ریگریه‌کانیدا تهنه‌ی شتی چاک ئەنجام ده‌دات و تهنه‌ی فه‌رمان به‌شتی چاک ده‌کات، خوّی ده‌پاریزیّت له‌شتی خراب و فه‌رمان کردن به‌خرابه‌.

ئیین ته‌یمیه هه‌ردوو بوّچوونه‌که‌ی ره‌تکردووته‌وه.

_ بوّچوونی ماتوریدییه‌کان ئەوه‌یه که خوای گه‌وره به‌دهیّنراوانی به‌دهیّناوه و فه‌رمانی به‌و شتانه کردوووه که ره‌وان و ریگری له‌و شتانه کردوووه که خرابن له‌حیکمه‌ت و داناییه‌کی سوپاس کراو، ئەو حیکمه‌ت و داناییه‌ش له‌خوای گه‌وره پیویست نییه به‌لکو تهنه‌ی بوّ روونکردنه‌وه‌ی هوّی به‌یدییه‌نراوانی به‌دهیّنراوانه له‌لایه‌ن خوای گه‌وره.

ئیین ته‌یمیه ئەم بوّچوونه‌ی په‌سه‌ند کردوووه و توویه‌تی ئەمه بوّچوونی پیشینه‌، کۆمه‌لیک له‌هاوه‌لانی (ئهبو حه‌نیفه، مالیک، شافیعی، ئەحمه‌د) و جگه له‌وانیشت ئەم

(۱) تاریخ المذاهب الإسلامية، سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

بۆچۈنەيان پەسەند كردوو، ھەندىك دەستە لە زانايانى كلامىش ئەم بۆچۈنەيان پەسەند كردوو^(۱).

ب_ خوابەيەكگرتن لە پەرستراویتی دا (یەكتایى خوا لە پەرستندا): مەبەست لەمە ئەودەيە كە تەنھا پەرستش بۆ خوا بکریت و ھاوبەشى بۆ بریار نەدریت لە پەرستندا^(۲). بەم بەلگانه:

_ خوی گەوره دەفەر موویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ الانبياء: ۲۵. واتە: (ئیمە پيش تو هيج پیغه مبهريکمان رهوانه نه کردوو، که وه حيمان بۆ نهارد بیتی که: بیگومان هيج خوايهک نییه جگه له من و ده بیتی هەر من بپهستن).

_ خوی بی وینه دەفەر موویت: ﴿وَسَلِّ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ﴾ الزخرف: ۴۵. واتە: (تو له و پیغه مبهرانه ی که نار دوومانه پيش تر بپرسه، ئایا جگه له خوی میهره بان خوی ترمان دیاری کردوو که به نندایه تی بۆ بکریت).

_ خوی مهزن دەفەر موویت: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ النحل: ۳۶^(۳). واتە: (سویند به خوا بیگومان ئیمه له ناو هه موو گهل و نه ته وه یه کدا پیغه مبهريکمان رهوانه کردوو و پیمان راگه یاندوو که پیمان بلیت: تهنه خوا بپهستن، خوتان دووره په ریژ بگرن له هه موو په رستراویکی تر).

(۱) تاریخ المذاهب الإسلامية ۲۰۳-۲۰۴. بروانه: موقف ابن تیمیة من الأشاعرة ۳/۱۰۳۱.

(۲) مجموع الفتاوى لابن تیمیة ۵۰/۱۱ و ۵۱ و ۳۷۸/۱۴.

(۳) مجموع الفتاوى لابن تیمیة ۵۲/۱۱.

زانایان بەرپەرچی دابەش کردنی خوابەییەگزانین و خوابەییەگگرتنیان داووتەووە بۆ (خوابەییەگگرتن لە پەروردگاریتی دا)، (خوابەییەگگرتن لە پەرستراویتی دا) بەووی هەردوو جۆرەگە یەك شتن و جیاوازی نییە لە نیوانیان، بەم بەلگانە:

__ خۆی بالادەست دەفەرموویت: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ﴾ الأعراف: ۱۷۲. واتە: (ئایا من پەروردگاری ئیووە نیم؟ هەموو وتیان: نابیت تۆ خۆی ئیمە نەبیت). نەیفەرموو: من پەرستراوی ئیووە نیم؟ بەلکو رازی بوو بەووی ئەوان برۆیان بە پەروردگاریتی خوا هەییە، هەر کەسێك دان بنیت بە پەروردگاریتی خوا ئەوا دانێ ناو بە پەرستراویتی خوا، چونکە پەروردگار جیا نیە لە پەرستراو بەلکو خۆی پەرستراوگەییە.

__ پیغەمبەر (ﷺ) دەفەرموویت: (إن الملكین یسألان العبد فی قبره، فیقولان له: من ربك؟) واتە: دوو فریشتە لە گۆردا پرسیار لە بەندە دەکەن پەروردگارت کێیە؟. بۆچی پێی نالین: پەرستراوت کێیە؟ ئەمەش بەلگەییە لەسەر ئەووی خوابەییەگگرتن لە پەروردگاریتی و پەرستراویتی دا یەك شتە^(۱).

ئێین تەیمییە وتوییەتی (خوابەییەگگرتن لە پەرستراویتی دا) دوو شت دەخواییت:

یەکەمیان: تەنھا خۆی گەورە بپەرستیت، هەر کەسێك لە پەرستشدا کەسێك یان شتیك بکاتە هاوبەش بۆ خۆی گەورە ئەوا هاوبەشی بپارداو، ئەمەش لەبەر ئەووی:

(۱) الدرر السنیه لأحمد بن زینی دحلان ۳۷.

حدیث الملكین فی مسند الإمام أحمد ۴۹۹/۳۰، أول مسند الكوفيين من حدیث البراء بن عازب رضي الله عنه، رقم ۱۸۵۳۴ و تیایدا هاتوو: (... رۆچی دەگەرپنریتەووە بۆ ناو لاشەکەیی دوو فریشتە دینە لای و دایدەنیشین، و پێی دەلین: پەروردگارت کێیە؟ دەلێت: پەروردگارم "الله" یە. پێی دەلین: ئایینت جییە؟ دەلێت: ئایینم ئیسلامە...).

قال المحقق المسند الشيخ شعيب إسناده صحيح، رجاله رجال الصحيح. ثم خرج من كتب كثيرة.

ئەم فەرموودەییە چەند گێرانەوویەکی تریشی هەییە لە موسنەدی ئەحمەد و جگەلەویشدا.

هاوبه‌شدانه‌رانی عه‌ره‌ب دانیا‌نده‌نا به‌وه‌ی که‌ ته‌ن‌ها خ‌وای‌ گ‌ه‌وره‌ به‌دی‌ه‌ینه‌ری‌ ن‌اس‌مانه‌گان‌ و ز‌ه‌وی‌به‌، ه‌ه‌روه‌ک‌ خ‌وای‌ گ‌ه‌ور‌ ده‌فه‌رم‌وو‌یت: ﴿وَلِیْنِ سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَیَقُولَنَّ اللَّهُ﴾ لق‌مان: ۲۵. و‌ الز‌مر: ۳۸. و‌اته: (سو‌ین‌د‌ به‌خ‌وا‌ نه‌گ‌ه‌ر‌ پ‌رس‌یار‌ له‌ خ‌وانه‌ناس‌ان‌ ب‌که‌یت: ک‌ی‌ ن‌اس‌مانه‌گان‌ و‌ ز‌ه‌وی‌ در‌وست‌ ک‌رد‌وو‌ه‌، نه‌وه‌ به‌دل‌ن‌یا‌یی‌ه‌وه‌ ده‌ل‌ی‌ن: الله). له‌گ‌ه‌ل‌ نه‌وه‌ش‌دا‌ ه‌ه‌ر‌ به‌ هاوبه‌شدانه‌ر‌ ناوب‌ران‌، چ‌ون‌که‌ له‌گ‌ه‌ل‌ خ‌وای‌ گ‌ه‌وره‌دا‌ ش‌تی‌ ت‌ریان‌ ده‌به‌ر‌ست‌.

دوو‌ه‌م‌یان: به‌وو‌پی‌یه‌ خ‌وای‌ گ‌ه‌وره‌ ب‌به‌ر‌ست‌یت‌ که‌ خ‌وای‌ گ‌ه‌وره‌ له‌ سه‌ر‌ ز‌مان‌ی‌ پی‌غه‌م‌به‌ر‌انی‌ دی‌اری‌ک‌رد‌وو‌ه‌.

ئ‌ی‌بن‌ ته‌می‌ه‌ و‌ت‌وی‌ه‌تی: (ز‌او‌ دو‌عا‌ ی‌ه‌ک‌یک‌ه‌ له‌ پ‌ه‌ر‌ست‌ش‌ و‌ خ‌واپ‌ه‌ر‌ست‌یی‌ه‌گان‌، ه‌ه‌ر‌ که‌سی‌ک‌ ب‌پ‌اری‌ته‌وه‌ له‌ به‌دی‌ه‌ینه‌راوان‌ وه‌ک: مر‌د‌وو‌ان‌ و‌ که‌سانی‌ ن‌ام‌اده‌نه‌بو‌و‌ و‌ هاوار‌ ب‌ک‌اته‌ نه‌وان‌... نه‌وا‌ ش‌تی‌کی‌ نو‌یی‌ له‌ ن‌ایی‌ندا‌ دا‌هی‌ناوه‌و‌ هاوبه‌شی‌ بۆ‌ خ‌وا‌ ب‌ری‌ار‌ داوه‌و‌ ر‌ی‌ب‌ازی‌ نا‌ مو‌س‌ل‌مان‌انی‌ گ‌رت‌وو‌ه‌. ه‌ه‌ر‌ که‌سی‌ک‌ به‌ خ‌ات‌ر‌انه‌ی‌ به‌دی‌ه‌ینه‌راوان‌ له‌ خ‌وای‌ گ‌ه‌وره‌ ب‌پ‌اری‌ته‌وه‌ ی‌ان‌ به‌ به‌دی‌ه‌ینه‌راوان‌ خ‌وای‌ گ‌ه‌وره‌ سو‌ین‌د‌ ب‌دات‌، نه‌و‌ که‌سه‌ ب‌ی‌د‌عه‌چ‌یی‌ه‌ و‌ خ‌وای‌ گ‌ه‌وره‌ هی‌چ‌ به‌ل‌گ‌ه‌ی‌ه‌کی‌ له‌سه‌ر‌ ر‌ه‌و‌ایی‌ نه‌و‌ کار‌ه‌ی‌ دان‌ه‌به‌زان‌د‌وو‌ه‌)^(۱).

ئ‌ی‌بن‌ ته‌می‌ه‌ له‌سه‌ر‌ بۆ‌چ‌وو‌نه‌که‌ی‌ سه‌ب‌اره‌ت‌ به‌ (خ‌واب‌ه‌ی‌ه‌گ‌گ‌رت‌ن‌ له‌ پ‌ه‌ر‌ست‌راو‌یتی‌ دا) نه‌م‌ ش‌ت‌انه‌ی‌ خ‌واره‌وه‌ی‌ ب‌ری‌ار‌داوه‌:

۱ _ ق‌ه‌ده‌غه‌ ک‌رد‌نی‌ ن‌ز‌یک‌ بو‌ونه‌وه‌ له‌ خ‌وای‌ گ‌ه‌وره‌ به‌ه‌وی‌ پ‌یاو‌چ‌اک‌ و‌ نه‌ول‌یا‌کان‌.

نه‌گ‌ه‌ر‌چی‌ ه‌ه‌ند‌یک‌ له‌ پ‌یاو‌چ‌اک‌ان‌ خ‌اون‌ی‌ که‌ر‌ام‌ه‌ت‌ بن‌، نه‌وا‌ وه‌ک‌ به‌نده‌کان‌ی‌ تر‌ نه‌گ‌دارن‌ به‌ ج‌ی‌به‌ج‌ی‌ ک‌رد‌نی‌ نه‌ر‌ک‌ و‌ فه‌ر‌مانه‌کان‌ی‌ شه‌ر‌ع‌، نه‌و‌ که‌ر‌ام‌ه‌ته‌ ناب‌ی‌ته‌ ه‌وک‌اری‌ ن‌ز‌یک‌ خ‌ست‌نه‌وه‌ی‌

(۱) تاریخ المذاهب الإسلامية ۲۰۵. و‌ ن‌ام‌از‌ه‌ی‌ ک‌رد‌وو‌ه‌ بۆ‌ (ق‌اع‌ده‌ ج‌لی‌له‌ ف‌ی‌ الت‌وس‌ل‌ و‌ال‌وس‌ی‌له‌ ل‌اب‌ن‌ ت‌یمی‌ه‌). له‌م‌ بار‌ه‌وه‌ سه‌یری‌ نه‌م‌ سه‌ر‌چ‌اوه‌ی‌ه‌ ب‌که‌: ق‌اع‌ده‌ ج‌لی‌له‌ ف‌ی‌ الت‌وس‌ل‌ و‌ال‌وس‌ی‌له‌ ف‌ی‌ م‌جم‌وع‌ الف‌تاوی‌ ۱/ ۳۱۱- ۳۱۲.

خاوهنهكهى له خواى گهوره، پيغهمبهر (ﷺ) فهرموويهتى: (يا معشر قريش _ أو كلمة نحوها _
 اِشْتَرُوا أَنْفُسَكُمْ لَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئاً، يا بني عبد مناف لا أغني عنكم من الله شيئاً، يا عباس بن
 عبدالمطلب لا أغني عنك من الله شيئاً، يا صفية عمه رسول الله (ﷺ) لا أغني عنك من الله شيئاً، ويا
 فاطمة بنت محمد سَلِّني ما شأت من مالي، لا أغني عنك من الله شيئاً^(١) واته: ئەى كۆمهلهى
 قوردهيش _ يان وشهيهكى هاووينهى ئەمه _ نهفسى خوتان بکړنهوهو خوتان رزگار بکهن من
 هيچم بۆ نيوه پيناكريت لهلاى خوا، ئەى نهوهکانى (عهبدومهناف) هيچم بۆ نيوه پيناكريت
 لهلاى خوا، ئەى (عهبباسى كورى عهبدولوتهليب) هيچم بۆ تۆ لهلاى خوا پيناكريت، ئەى
 صهفيهى پوورى پيغهمبهرى خوا هيچم بۆ تۆ لهلاى خوا پيناكريت، ئەى فاتيمهى كچى
 موحهمهده چهند داوا دهكهيت له سهروهت و مالم پيټ ددهم، بهراستى هيچم بۆ تۆ لهلايخوا
 پيناكريت.

٢ _ قهدهغه كړدى هاوار كړدى و داواى يارمهتى و تهوهسول كړدى به مردووان و جگه
 لهوانيش.

ئيبين تهيميه بۆچوونى وايه كه دهبيټ و داواى يارمهتى تهنيا له خواى گهوره بكرت،
 هاواركړدى و داواى يارمهتى كړدى له غهبرى خواى گهوره به ههموو شيويهكه قهدهغهيه. بهم
 بهلگانه:

() تاريخ المذاهب الإسلامية ٢٠٦.

لهم بارهوه سهبرى ئەم سهراچويه بکه: قاعدة جلييلة في التوسل والوسيلة، في الجزء الأول مجموع الفتاوى
 ١٤٢ _ ٣٦٨.

فهرموودهى: ئەى كۆمهلهى قوردهيش... تاد: بهذا اللفظ في: صحيح البخاري في ٥٥ كتاب الوصايا ١١ باب هل
 يدخل النساء والولد في الأقارب، رقم عن أبي هريرة. الحديث بلفظ مقارب في صحيح البخاري ٦١ كتاب المناقب
 ١٣ باب من إنتسب إلى آبائه في الإسلام والجاهلية، رقم ٣٥٢٧، عن أبي هريرة. و ٦٥ كتاب التفسير ٢ باب:
 ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ الشعراء: ٢١٤، رقم ٤٧٧١، عن أبي هريرة. وهو في صحيح مسلم في ١ كتاب
 الإيمان ٨٧ باب قوله تعالى: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ الشعراء: ٢١٤، رقم ٢٠٤، عن أبي هريرة.

دووړوويك نازارى موسلمانانى ددها، نهبو بهگر (رەزای خوای لیبیت) وتی: ددها هاوار بۇ پیغمبەر (ﷺ) ببهین له دزی نهو دووړووه، پیغمبەر (ﷺ) پیی فەرموو: (ئنه لا یستغاث بی، وانما یستغاث باللہ) واته: نابیت هاواری من بکریت، بهلکو دهبیت هانا و هاوار بۇ خوا بریت.

ئیبین تهمیه نهو وتهیهی (نهبو یهزیدی بهستامی) هیئاوه: (هاناو هاوار بردنی بهدیپنراو بۇ بهدیپنراویکی تر وهك نهوهیه کەسی نقوم بوو هانا و هاوار ببات بۇ کەسیکی تری نقوم بوو).

نزیك كهوتنهوه له خوای گهوره بههوی مردووان قهدهغهیه، دروست نییه هاناو هاواریان بۇ ببهیت. ئیبین تهمیه وتویهتی: (بۆمان نییه داوای شت بکهین له پیغمبهران و پیاوچاگان دواى مردنیان، نهگەرچی زیندووش بن له گۆرهکانیاندا). ئەمەش بهلگهکانیهتی:

(هیچ یهکیك له پیشینان ئەم کاره ی نهکردوو، ههروهها ئەمه ریخۆشکهره بۇ هاوبهشدانان و بهندایهتی کردنی غهیری خوای گهوره).

وتویهتی: (داواکردن له مردوویك بهپیچهوانه ی نهوهیه که داوای لیبکهیت کاتیک که زیندوو، چونکه داواکردن له کەسی زیندوو سەر بۇ هاوبهشدانان ناکیشیت).

دروست نییه نهزرو قوربانی بکریت بۇ گۆرهکان و مردوووهکان. ابن تیمیه وتویهتی: (هەر کەسیک باوهری وابوو که گۆر سوود یان زیانی ههیه نهوه کەسیکی گومراو نهزانه).

ههروهه و تویهتی: (ههه کهسیک باوهپی واییت نهو نهزانه دهرهوهی داواگردنی پیداوایستهکانه له خوی گهوره و لابهری ناخوشیهکانه و هوی کرانهوهی دهرگای رزق و رۆزیه، هۆکاری شارپاریزییه، نهو کهسه هاوبهشدانهره و پیویسته بکوژریت)^(۱).

زانایان بهرپههچی ئیبن تهیمیهیان داوهتهوهو وتویانه: مهزههبی نههلی سونه و جهماعهت به رهوای زانیوه که تهوهسل بکریت به پلهوپایهه و پلهبههزی پیغهمهبر (ﷺ) و پیاوچاکان، جا چ زیندوو یان مردوو بن. فهرو تهبههروگیان پیوهدهکریت بههوی نهوهی خوشهویستی خون، بهلام سوودو زیان و بهدهیهینان تهنها کاری خویه و هاوبهشی نییه^(۲). نهمانهش ههندیك له بهلگهکانی نههلی سونه و جهماعهتن:

__ (عوسمانی کوپی ههنیف) دهگیریتتهوه: (أن رجلا ضرير البصر، أتى النبي ﷺ فقال: ادع الله أن يعافيني، قال: إن شئت دعوت، وإن شئت صبرت فهو خير لك. قال: فادعه. قال: فأمره أن يتوضأ فيحسن وضوءه، ويدعو بهذا الدعاء: اللهم إني أسألك وأتوجه إليك بنبيك محمد نبي الرحمة، إني توجهت بك إلى ربي في حاجتي لتقضى لي، اللهم فشفعه في) واته: پیاویك هاته لای پیغهمهبر (ﷺ) چاویئیشهی ههبوو و وتی: له خوا بپاریوه تا شیفا و چارهسهری نهخوشیهکهه بکات، پیغهمهبر (ﷺ) فهرمووی: نهگهه دهتهویت بویت له خوا دهپاریمهوه، نهگهه نارام بگریت لهسهه نهخوشیهکههت بویت چاکتره. وتی: بویم بپاریوه له خوا. پیغهمهبر (ﷺ) فهرمانی پیکرد که دهستنوژیك به جوانی و ریک و پیکی بگریت و دواتر نهه نزایه بکات: خویهگیان لیئت دهپاریمهوهو رهووی دلهم کردوته تو بههوی پیغهمهبرهکههت موحهمههه پیغهمهبری رهحههت،

(۱) تاریخ المذاهب الإسلامية ۲۰۶_۲۰۷ ونقل عن مجموعة الرسائل والمسائل ۱/ ۵۵ لابن تیمیه.

بهروانه: هاناو هاواربردن بو غهیری خوی گهوره و هاوارکرن و داوای یارمهتی کردن له مردوووان له: قاعده الجلیله فی التوسل والوسیله، فی: مجموع الفتاوی ۱/ ۱۴۲_ ۳۶۸.

فهرموودهی: نابیئت هاواری من بکریت... تاد: فی: المعجم الکبیر للطبرانی.

(۲) رساله فیما یعلق بأدلة جواز التوسل بالنبي وزيارته (ﷺ)، لأحمد زيني دحلان ۱۸۰_ ۱۸۱.

پيغمبهر من بههوى تو پروم كردوته خواى گهوره بو نهوى نهونزايهم گيرا بكات و بؤمى
جى به جيبيكات، خوايه گيان پيغمبهر به تكاكارم په سهند بكه.

__ نه بو سه عيد خودرى ده لئيت پيغمبهرى خوا (ﷺ) فه رموويه تى: ههر كه سيك له مالى
هاته دهره وهو چوو بو نويز كردن و وتى: خوايه گيان لئيت ده پاريمه وه به پله وپايه و ريزى
نه وانهى كه لئيت ده پارينه وه... تاد.

نهمه ته و هسل كردنه به هه موو به ننده يه كى باوه ردار، هاوه ئان له كاتى چوونيان بو نويز
به م دوعايه ده پارانه وه^(۱).

__ نه نهس گير او يه تيه وه كه: عومهرى كورپى خهتاب (رهزاي خواى ليبيت) ههر كاتي ك دهبوو
وشكه سالى به هوى (عه باسى كورپى عه بدولموته لئيب) داواى بارانبارينى له خواى مهزن ده كرد.
جا ده يوت: خوايه گيان ئيمه به هوى پيغمبهره كه ته وه داواى بارانبارينمان لى ده كردى،

(۱) رساله فيما يتعلق بأدلة جواز التوسل بالنبي وزيارته (ﷺ)، لأحمد زيني دحلان ۱۷۰.

حديث عثمان بن حنيف بهذا اللفظ رواه الترمذي في سننه في ٤٩ كتاب الدعوات ١١٩ باب، رقم ٣٥٧٨، ٥٦٩/٥. وقال: حديث حسن صحيح غريب لا نعرفه إلا من هذا الوجه. ورواه ابن ماجه في سننه مع اختلاف لفظي يسير في: ٥ كتاب إقامة الصلاة والسنة فيها، ١٨٩ باب ما جاء في صلاة الحاجة رقم ١٣٨٥، ٤٤١/١ وفيه بعده، قال أبو إسحاق: هذا حديث صحيح. وهذا الحديث رواه أيضا النسائي (في الكبرى) والبيهقي والطبراني بإسناد صحيح عن عثمان بن حنيف، وخرجه أيضا البخاري في تأريخه والحاكم في المستدرک بإسناد صحيح./ رساله فيما يتعلق بأدلة جواز التوسل بالنبي (ﷺ) وزيارته لأحمد بن زيني دحلان ١٧٥_١٧٦. الحديث في مسند أحمد ٤٧٨/٢٨ رقم ١٧٢٤٠، طبعة مؤسسة الرسالة، وقال المحقق شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح، رجاله ثقات. وذكر مخرجه. وللحديث طريقان آخران فيه برقم ١٧٢٤١ و ١٧٢٤٢.

حديث أبي سعيد الخدري في سنن ابن ماجه، في: ٤ كتاب المساجد والجماعات، ١٤ باب المشي إلى الصلاة رقم ٧٧٨، ٢٥٦/١ ورواه ابن خزيمة في صحيحه. الحديث في مسند أحمد ٢٤٧/١٧ رقم ١١١٥٦، طبعة مؤسسة الرسالة، من طريق آخر، قال المحقق فيه شعيب: إسناده ضعيف، وقد روي موقوفا وهو أشبه. وخرجه.

ئىستاش داواى باران بارين دىكەين لە تۆ بەھۆى مامى پىغەمبەرەكەتەو، ئەنەس دەئىت:
خوای گەورە بارانى باراند.^(۱)

__ چەندىن فەرموودەى راست و دروست هاتوون كە ئەو دەخەنەرەو و هاوئان تەبەرەوكيان
كردوو بە ئارەقە و موو و پاشماوئى دەستنوئىزى پىغەمبەر (ﷺ).

چەندان فەرموودەى تىرىش لە دوو صەحیحەكەدا و لە سەرچاوەكانى تىرىشدا هاتوون.^(۲)

نەزانراو كە لە سەردەمى پىشىنان مشتومر كرابىت لەسەر ئەم بابەتە، بارودۆخەكە ھەر
بەو شىوئە بوو بى ئەوئى ھىچ راجىايىەك لە گۆرپدا ھەبىت تا ئىمام (ابن تىمىيە) ھات و
جىاوازى كرد لە نىوان تەوھسول كردن بە پىغەمبەران و پىاوجاكان لەو كاتەى كە زىندوون و
لەو كاتەش كە مردوون، بە دروستى زانى تەوھسول بە ناوبراوان بكرىت لەو كاتەى كە لە
ژياندان و بە نا دروستى زانى كە لە داواى مردنيان تەوھسوليان پى بكرىت، سەربارى ئەوئى كە
دەقەكان جىاكارىان نەكردوو لە نىوان ئەو دوو ھالەتە.

ئەمە بابەتەى كۆشكارى و ئىجتھادىيە، كە نابىت ببىتە ھۆى جىاوازى و لىك ترازانى
رىزى موسلمانان، نابىتە ھۆكارى تاوانباركردنى ئەوئى تر يان بە بىدعەجى دانانى، چ جاي
ئەوئى بە ھاوبەشدانەر يان بە دەرچوو لە ئايىن دابىرىت، چونكە ھەموو لايەك كۆكن لەسەر

(۱) رسالة فيما يتعلق بأدلة جواز التوسل بالنبي (ﷺ) وزيارته لأحمد بن زيني دحلان ١٧٨.

حديث أنس رضي الله عنه رواه البخاري في صحيحه في ١٥ كتاب الإستسقاء ٣ باب سؤال الإمام الإستسقاء إذا
قحطوا رقم ١٠١٠، لا ٢١٦ و في: ٦٢ كتاب فضائل أصحاب النبي (ﷺ)، ١١ باب ذكر العباس بن عبدالمطلب
رضي الله عنه رقم ٣٧١٠، لا ٧٨١.

(۲) السلفية لمحمد سعيد رمضان البوطي ١٥٤.

ئەم دوو كتیبانەش دوواون لەبارەى بابەتەى تەوھسول: شفاء السقام في زيارة خير الأنام للإمام تقي الدين أبي
الحسن علي بن عبد الكافي السبكي، المتوفى ٧٥٦هـ، وشواهد الحث في الإستغاثة بسيد الخلق (ﷺ) للشيخ يوسف
بن إسماعيل النبهاني، المتوفى سنة ١٣٥٠هـ_ ١٩٣٢م.

ئەوھى تەوھسول بە پلەھوپايە و رېزى پېغەمبەر (ﷺ) و پياوچاكان دەكرىت كە لەلايەن خوا ھەيانە نەوھك بە جەستە مادىيەگەيان^(۱).

۲_ قەدەغەكردنى سەردانكردنى گۆرى پېغەمبەران و پياوچاكان بە مەبەستى دەستخستنى فەرو بەرەكەت.

ئىبن تەيمىيە بۆچوونى وابووه كە سەردانكردنى گۆرى پياوچاكان بە مەبەستى دەستخستنى تەبەرەك و زياتر نزيك بوونەوھ لە خواى گەورە دروست نىيە. بەلام ئەگەر سەردان كەردنەكە بە مەبەستى پەندو نامۆزگارى وەرگرتن بىت ئەوا دروستە، بەلكو خىرو سوننەتە.

بەھەمان شىوھ ناوبرا بۆچوونى وايە: سەردانكردنى گۆرى پېغەمبەرىش (ﷺ) بە مەبەستى فەرو بەرەكەت دەستخستن دروست نىيە. بەم بەلگانە:

پېغەمبەر (ﷺ) فەردوويەتى: (اللهم لا تجعل قبري وثنا يعبد. اشد غضب الله على قوم اتخذوا قبور أنبيائهم مسجدا) واتە: خوايەگيان گۆرەكەم نەكەى بە بتيك كە بپەرسترىت. بەراستى خواى گەورە زۆر رقى لەو گەلانەيە كە گۆرى پېغەمبەرانىان كەردۆتە مزگەوت.

پېغەمبەر (ﷺ) بە پېچەوانەى نەرىتى خەلك لە مالى خاتوو عائىشە (رەزى خواى لىبىت) نىژراو بەخاك سپىردرا بۆ ئەوھى گۆرەكەى نەكرىتە زيارەتگە (مزار).

ھاوھلان كاتىك سلاويان لە پېغەمبەر (ﷺ) دەكرد دواى مائىتاوايى كەردنى مەبەستيان لەو سلاوكردنە نزاو پارانەوھ بوو، ئەوا روويان دەكردە رووگە^(۲).

(۱) السلفية ل محمد سعيد رمضان البوطي ١٥٤_١٥٦.

(۲) تاريخ المذاهب الإسلامية ٢٠٧_٢٠٨.

سەيرى ئەمەش بکە: قاعدة جلیلة في التوسل والوسيلة، في: مجموع الفتاوى، الجزء الأول ١٤٢_٣٦٨.

بۆچوونی ئیبن تیمیه لهباری سهردان کردنی (په‌ه‌زی پیرۆز) پیچه‌وانه‌ی بۆچوونی زۆربه‌ی زانیانه، چونکه زۆربه‌ی زانیان پیمان وایه قه‌دهغه کردنی سهره‌دانکردنی (په‌ه‌زی پیرۆز) له ترسی بته‌په‌رستی بوو، ئەو مه‌ترسیه له گۆرپیدا نییه، دوای جیگیربوونی بنه‌ماکانی ئیسلام له دڤ و ده‌رووندا.

که پیغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د (ﷺ) به پیرۆز ده‌گیریت ئەوا خوی له خۆیدا به پاک و پیرۆز گرتنی یه‌کتایی و ئەو واتایانه‌یه که پیغه‌مبه‌ر لهو پیناوه‌دا ره‌وانه کراوه.

سهردان کردنی په‌ه‌زی پیرۆز به بیره‌ینانه‌وه‌ی هه‌لوپسته‌کانی پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) له جیهاد و ئارامگری و کارکردن له پینا و پایه‌دارکردنی یه‌کتاناسی و ئایین.

نافیعی خزمه‌تکاری عه‌بدو‌لای کورپی عومه‌ر ده‌لی: ئیبن عمر سلأوی له گۆری پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌کرد، سه‌د جار یان زیاتر بینومه هاتوته لای گۆری پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، ده‌ستی داناوه‌ته سه‌ر شوینی دانیشتنی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌سه‌ر مینه‌ره‌که‌ی و دواتر به دم و چاوی خۆیدا هیناویه‌تی.

ئیبن تیمیه گپ‌راویه‌تی‌ه‌وه: که هاوه‌لان ده‌چوونه لای په‌ه‌زی پیرۆز پینش گه‌شت کردن و دوای گه‌رانه‌وه له گه‌شت.

بویه شیخ (ئهبو زه‌هره) بۆچوونی وابوو: (زیاره‌ت کردنی گۆری پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌مه‌به‌ستی فه‌رو به‌ره‌که‌ت شتیکی چاکه، ئەمه‌ش ناچیتته ناو بازنه‌ی ته‌به‌روک کردن به مه‌به‌ستی به‌ندایه‌تی هاوشیوه‌کانی، به‌لکو ئەمه یادکردنه‌وه و په‌ند وهرگرتنه له ژیاننامه و ئامۆزگاریه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ...، نزا له‌لای گۆر نزیه‌ک به دئیک پر له ترس و عه‌قلیکی

ملکهچ، دەرۆون و نەفسیکی دلسۆز، ویزدانیکی هۆشیار، بە راستی ئەمە بە فەرۆ بەرهگەتترین نزاو پارانهوهیه^(۱).

بـ خۆابهیهگگرتن له ناو سیفهتدا. مەبەست لەمە ئەوهیه: خۆای گهوره بهو شتانه وهسف بکریت که خوا خۆی و پیغه مبه ره که ی وهسقیان پی کردوه، به بی لادان و په کخستنی سیفه ته کان و به بی بریاردانی چۆنیهتی و وینه دار کردن. ابن تیمیه ئەمە ی وتوه له کاتی رۆونکردنه وه ی مه زه به ی پیشینان^(۲).

ئیین تهیمیه ئەم شتانه ی بۆ خۆای گهوره بریارداوه: (خۆشویستن و رق لیبونه وه، تورهبوون و رازی بوون، بانگ کردن، دووان، هاتنه خواره وه بۆ لای خه لکی له ناو پۆله هه ورێکدا، جیگیر بوون له سه ر ته خت و عه رش، رپوخسار "الوجه"، ده ست "الید") به بی تهئویل و رافه کردن به لکو ملکه چ بوون بۆ رپووکه شی ئەم شتانه.

به ئام ده ست (ید)ی خۆای گهوره وه ک ده ستی به دیه پینراوان نییه، هاتنه خواره وه شی وه ک هی په یدابووان نییه، رپوخسار (وجه)ی خۆای گه وره ش وه ک رپوخساری دروستکراوان نییه، ئیین تهیمیه بۆچوونی وایه ئەمە مه زه به ی پیشینانه^(۳).

ئیین تهیمیه هه ندیک گپرانه وه ی له: (مالیکی کورپی ئەنه س، سوفیانی سه وری، سوفیانی کورپی عه یینه، له یسی کورپی سه عد و ئەوزاعی جگه له وانیشی) له باره ی ئەوه ی کاتییک پرسیاریان لیکراوه له باره ی ئەو خه به رانه ی له باره ی سیفه ته کانه وه هاتوون، هه موویان ئەو

(۱) تاریخ المذاهب الإسلامية ۲۰۸_ ۲۰۹.

(۲) مجموع الفتاوی لابن تیمیه ۲۶/۵.

(۳) تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۹۵_ ۱۹۶.

وہلامہ یان داوہتہ وہ: چۆن ہاتوون ئاوا بہر پئیان دہکەین یان چۆن ہاتوون ئاوا بہر پئیان دہکەین بہ بی چۆنیہ تی بۆ بریاردان^(۱).

لہ ئیبن عەبدولبەرہوہ ہیناویہ تی: ئەہلی سوننہ کۆک و یەکدەنگن لەسەر ئەوہی کە ئەو سیفەتانہی لە قورئان و سوننەتدا ہاتوون دان ی پیدابنن و باوہری پببینن، بہ مانای راستەقینہ رەفتار لەگەڵ ئەو سیفەتانہ بکریت نەک پەنا بریتہ بہر مانای خوازراو (مجازی)، چۆنیہ تی ہیچ یەکیک لەو سیفەتانہ دیاری ناکەن و سیفەتیکی دیاریکراوی بۆ بریار نادەن^(۲).

بہلام پش ئیبن تەیمیہ حەنبەلییەکان ئەم بۆچوونہ یان ہەبووہ لە سەدہی چوارەمی کۆچی، حەنبەلییەکان وتویانہ: ئەمە مەزہەبی پیشیانہ.

زانا پایەبندەکانی حەنبەلی وەک ئیبن جەوزی بہرپەرچی ئەم بۆچوونہی داوہتہ وہوہ رەتیشی کردۆتہ وہ کە ئەمە مەزہەبی پیشیان بیت، چونکە بی چەند و چوونی سەر دہکیشیت بۆ ویچواندن و جەستہ بریاردان بۆ خوای گەورہ^(۳).

ئەمانہ و جگہ لەوانہش بۆچوونیان وایہ کە ئەو دہقانہ تەئویل بکرین کە لە رووکەشدا ویچواندن (تەسبیہی) لئ بەدەردەکەویت، وەک: تەئویل کردنی (ید) بہ ہیز یان نیعمەت، تەئویل کردنی (استواء) بہ زال بوون... چونکە زمان ئەو پرافانہ لەخوی دہگریت و پەسەندیان دہکات، تەئویل کردن باشترہ لە پرافەکردنیکی رووکەشیانہی پیتاویت و نەزانینی چۆنیہ تیبہ کەیان^(۴).

(۱) مجموع الفتاوی لابن تیمیة ۳۹/۵ و ۸۶.

(۲) مجموع الفتاوی لابن تیمیة ۸۷/۵.

(۳) تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۹۶. کەمیك پیشتر ئامازەمان کرد بۆ وتەکەہی (ابن جوزی).

(۴) تاریخ المذاهب الإیلامیة ۱۹۸.

ئەو دەخریته‌پوو که ته‌ئویل کردنی ئەو ده‌قانه‌ی له‌ ڕووکەشدا ویچواندیان لێ
ده‌خوازریت مه‌زبی موعته‌زیله‌کان و ئەشعه‌رییه‌کان و ماتورییدییه‌کان و زه‌یدییه‌کان و
ئیمامیه‌کان و سه‌رجه‌م موسلمانانه‌.

دهروازه‌ی سیبهم

بنه‌ماکانی نایین له‌لایهن مه‌زه‌به ئیسلامیه‌کان

دوای خستنه‌رووی مه‌زه‌به ئیسلامیه‌کان له بواری بیروباوه‌پدا، ئه‌وه به‌دهرکه‌وت که راجیایی هه‌یه له نیوانیان له‌باره‌ی بنه‌ماکانی نایین. مه‌به‌ست له بنه‌ماکانی نایین: ئه‌و بنچینه‌ن که باوه‌رو ئیمان له‌سه‌ری داده‌مه‌زرین، به لاجوونی هه‌ریه‌ک له‌و بنچینه‌ن ئیمانیش لاده‌چیت.

مه‌زه‌به ئیسلامیه‌کان له ژماردنی ئه‌و بنه‌مایانه راجیاییان هه‌یه، که سه‌رده‌کیشیت بو گومان بردن به‌وه‌ی راجیایی جه‌وه‌ری هه‌یه له نیوان مه‌زه‌به‌کان له‌م باره‌دا. من ته‌نها روونکردنه‌وه ده‌ده‌م له‌سه‌ر بنه‌ماکانی نایین له‌لایهن سی له‌و مه‌زه‌بانه که ئه‌مانه‌ن: ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌ت، شیعه‌ی ئیمامی، موعته‌زیله، له کاتی روونکردنه‌وه‌ی ئه‌و بنه‌مایانه ده‌بینین هه‌موو تاقمه‌کانی تر بو ئه‌و بنه‌مایانه ده‌گه‌رینه‌وه.

١_ بنه‌ماکانی نایین له‌لایهن ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌ت

بنه‌ماکانی نایین له‌لایهن ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌ت شه‌شن، که بریتین له‌و بنه‌مایانه‌ی له فه‌رموده‌که‌ی جبریلدا (سلاوی خوای لیبت) هاتوو، کاتی‌ک پرسیاری له پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کرد له‌باره‌ی ئیمان، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له وه‌لامدا فه‌رمووی: (أَنْ تَوَمنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ،

ورسله، والیوم الآخر، وتؤمن بالقدر خیره وشره^(۱) واته: باوهرتتهبیّت به خوا، به فریشته‌گانی، کتیبه‌گانی، پیغمبره‌گانی، رۆژی دوا، ههروه‌ها به قه‌در چ خیر یان شهر بیّت.

بنه‌مای یه‌که‌م: باوهر‌بوون به خوا

بریتییه باوهر بوون به‌وه‌ی خوی گه‌وره هۆکاری بوونی به‌دییه‌نراوانه، تاك و ته‌نهایه و له سیف‌هت و کرده‌وه‌کانیدا هاوشیوه‌ی نییه، هاووینه‌ی نییه، خاوه‌نی هه‌موو سیف‌ه‌ته‌گانی کاملی شکۆدارییه وه‌ك: توانا و زانست و دادگه‌ری...، پاك و بی گه‌رده له هه‌موو سیف‌اته که‌م و کورته‌کان وه‌ك: سته‌م و به‌دخویی...

بنه‌مای دووه‌م: باوهر‌بوون به فریشته‌کان

فریشته‌کان جه‌سته‌یان نوورانییه، جه‌سته‌یان مادده نییه، بوونی فریشته‌کان چه‌سپاوه به‌م فه‌رمایشته‌ی خوی گه‌وره: ﴿ءَاَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَاَمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ﴾ البقرة: ۲۸۵. واته: (پیغمبره‌و ئیمانداران باوهر‌پان هه‌یه به‌وه‌ی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریان ها‌تۆته خواره‌وه، هه‌موویان باوهر‌پان هه‌یه به‌ خواو فریشته‌گانی و کتیبه‌گانی و پیغمبره‌گانی).

خوی گه‌وره له‌سه‌ر ئیمه‌ی پیویست کردووه که باوهر‌مان هه‌بیّت به فریشته‌کان، نکۆلی کردن له بوونیان بی باوهر‌ی و کوفره، خوی پایه‌به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ النساء: ۱۳۶. واته: (ئه‌وه‌ی

(۱) حدیث جبریل (علیه السلام) فی صحیح البخاری فی ۲: کتاب الإیمان، ۳۷ باب سؤال الجبریل النبی (ﷺ) عن الإیمان...، رقم ۵۰ عن أبي هريرة رضي الله عنه وورد عن أبي هريرة أيضا في رقم ۴۷۷۷. وفي صحیح مسلم فی ۱ کتاب الإیمان، أول بیان الإیمان والإسلام...، رقم ۸ (۲)، عن عمر بن خطاب رضي الله عنه واللفظ لمسلم.

باوهری نه بیټ به خواو به فریشته‌کانی و به‌کتیبه‌کانی و به پیغمبه‌رانی و به رۆزی دواپی،
ئەوا به‌راستی گومر‌ابوووه له‌وپه‌ری گومر‌اپی دایه).

سه‌بارت به وه‌سف و خه‌سه‌له‌ته‌کانیان ئەوا ئیمه ئه‌رکدار نین به لیکۆلینه‌وه لیان ته‌نها
ئەوه نه‌بیټ که له ده‌قیکی سه‌لیئراو و براوه‌وه هات‌بیټ، هه‌ندیک له وه‌سف و خه‌سه‌له‌تانه:

۱_ پاریزراون له هه‌له. خوی مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ التحريم: ۶. واته: (نا فه‌رمانی خوا ناکه‌ن له هه‌ج شتی‌کدا که فه‌رمانیان پی بدات و
هه‌رچی فه‌رمانی‌کیان پی بدریت ئەنجامی ده‌دن).

۲_ چه‌نده‌ها با‌لیان هه‌یه، هه‌یانه دوو یان سی یاخود چوار با‌لی هه‌یه. خوی بی وینه
ده‌فه‌رموویت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِئِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنَحَةٍ مَّثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَعٌ
بَرِيدٌ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ فاطر: ۱. واته: (سوپاس و ستایش بۆ خواجه، که
به‌دیه‌ینه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌ویه، فریشته‌کانی کردوو به فرستاده‌ی خوی که خاوه‌ن چه‌نده‌ها
با‌لن، هه‌یانه دوو یان سی یان چوار با‌له، له دروست کردندا هه‌رچی بویت زیادی ده‌کات،
به‌راستی خوا ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه).

۳_ توانایان هه‌یه خویان بنوینن له وینه‌ی مرۆفدا. خوی پاک و تاک ده‌فه‌رموویت:
﴿وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ مَرْمٍ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾ فَأَتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا
إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ مريم: ۱۶، ۱۷. واته: (ئهی پیغمبه‌ر ﷺ) له قورئاندا
باسی به‌سه‌رهاتی مه‌ریه‌م بکه، کاتی‌ک که‌نارگیری کرد له که‌س و کاری و شوینیکی له
رۆژه‌لاتی "بیت المقدس" هه‌لبزارد بۆ "خواپه‌رستی". ئینجا له نیوان خوی و ئەواندا

په‌دهیه‌کی رایه‌ل کرد، ئیمه‌ش جوهره‌ئیلی فریشته‌مان نارد بو لای، وه‌کو به‌شه‌ریکی ته‌واو "خوی خسته به‌رچاوی".

ئه‌و کارانه‌ی خوی گه‌وره به‌ فریشته‌کانی سپاردوو زۆرن، له‌وانه:

١ _ داوای لیخۆش بوون بو باوه‌رداران و نزاکردن بویان. خوی بالاده‌ست و خاوه‌ن شکۆ ده‌فه‌رموویت: ﴿الَّذِينَ يَجُلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْحَجِيمِ ﴿٧﴾ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ ءَابَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٨﴾ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ. وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾ غافر: ٧-٩. واته: (ئه‌و فریشته‌نه‌ی که عه‌رش و ته‌ختی په‌روه‌ردگار هه‌لده‌گرن، ئه‌وانه‌ش که به‌ ده‌وریدا ده‌سوړینه‌وه، ته‌سبیحات و ستایش و سوپاسی په‌روه‌ردگاریان ده‌گهن، ئیمان و باوه‌ری زۆر به‌هیزیان پێیه‌تی، داوای لی خۆش بوونیش ده‌گهن بو ئه‌وانه‌ی که باوه‌ریان هیناوه، ده‌ئین: په‌روه‌ردگارا! ره‌حمه‌ت و میه‌ره‌بانی تۆ، زانست و زانیاری تۆ، هه‌موو شتیکت پێ گرتۆته‌وه، که‌واوو خۆش ببه له‌وانه‌ی که ته‌وبه‌یان کردوو و له‌ گوناوه‌کانیان په‌شیمانن و شوین به‌رنامه و رپبازی تۆ ده‌گهن، هه‌روه‌ها له‌ ئاگری دۆزه‌خیش بیانپاریزه. په‌روه‌ردگارا بیانخه‌ره ئه‌و باخ و باخاته‌ی به‌هه‌شتی عه‌ده‌نه‌وه که به‌ئینت پێداون، هاوړی له‌گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌دا که چاک و خواناسن، له‌ باوک و دایک و هاوسه‌ران و نه‌وه‌کانیان، به‌راستی هه‌ر تۆ خواجه‌کی بالاده‌ست و دانایت. له‌ تۆله‌ی هه‌موو گوناوه‌گان بیانپاریزه، خۆ هه‌ر که‌سیک له‌ تۆله‌ی گوناوه‌گان بیاریزیت له‌ رۆژی قیامه‌تا، ئه‌وه ئیتر تۆ ره‌حمه‌ت پێ کردوو، هه‌ر ئه‌وه‌شه سه‌رفرازی و سه‌رکه‌وتنی گه‌وره‌و بێ سنوور).

۲_ هه‌لگرتنی عه‌رشی په‌روه‌ردگار. خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رم‌وویت: ﴿وَالْمَلِكُ عَلَيَّ أَجَابَهَا وَيَجْلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمِينَةٌ﴾ الحاقه: ۱۷. واته: (فریشته‌کان له‌ گو‌شه و که‌ناری "جیهانی نوئ" دا ئاماده‌ ده‌بن، ته‌ختی په‌روه‌ردگار ت‌هو ر‌ؤژه هه‌شت فریشته‌ هه‌لی ده‌گریت به‌سه‌ر سه‌ریانه‌وه).

۳_ ت‌ؤمارکردنی کرده‌وه‌کانی مر‌ؤف. په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رم‌وویت: ﴿إِذْ يَنْتَقِي الْمَلَائِكَةُ عَنِ الِأَيْمَنِ وَعَنِ الشِّمَالِ فَعِيْدٌ ﴿۱۷﴾ مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَبِيْدٌ﴾ ق: ۱۷، ۱۸. واته: (کاتیک دوو فریشته‌ چاودیرکه‌ی ئاده‌میزاد که‌ له‌لای راست و چه‌پیه‌وه دانیشتون. هه‌ر قسه‌یه‌کی له‌ دم دهرچیت خیرا چاودیریکی ئاماده؛ ت‌ؤماری ده‌کات).

۴_ چاودیری کردنی مر‌ؤف و پاراستنیان. خ‌وای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رم‌وویت: ﴿لَهُ مُعَقِّبَتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُوْنَهُ، مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ الرعد: ۱۱. واته: (بو‌ خوا هه‌یه فریشته‌ی بی‌ شو‌مار که‌ به‌ن‌وره به‌دوای یه‌کدا دین تا چاودیری ئاده‌میزاد بکه‌ن له‌ به‌رو پشت و له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه بی‌پاریزن به‌ فه‌رمانی خوا).

هه‌روه‌ها ئه‌م فه‌رمایشته: ﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِيْنَ ﴿۱۰﴾ كِرَامًا كَنِيْنَ ﴿۱۱﴾ يَٰعَامُوْنَ مَا تَفْعَلُوْنَ﴾ الإنفطار: ۱۰_ ۱۲. واته: (بی‌گومان ئی‌وه چاودیرتان به‌سه‌ر دانراوه. له‌ فریشته‌ به‌رپژه ت‌ؤمارکه‌ره‌کان. که‌ ناگا و زانان به‌ هه‌موو ئه‌و کرده‌وه ره‌فتاران‌ه‌ی که‌ ئه‌نجامی ده‌ده‌ن).

۵_ هی‌نانه خواره‌وه‌ی کتیبه‌ ئاسمانیه‌کان. خ‌وای بی‌ وینه ده‌فه‌رم‌وویت: ﴿وَإِنَّهُ لَنَزِيْلٌ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ ﴿۱۸۲﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِيْنُ ﴿۱۸۳﴾ عَلَيَّ قَلِيْكَ لِتَكُوْنَ مِنَ الْمُنذِرِيْنَ﴾ الشعراء: ۱۹۲_ ۱۹۴. واته: (به‌ راستی ئه‌م قورئانه له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانه‌کانه‌وه ره‌وانه‌کراوه. جو‌بره‌ئیلی ئه‌مین "فریشته‌ی وه‌حی" دایبه‌زاندووه. بو‌ سه‌ر دل‌ی ت‌ؤ ئه‌ی موحه‌مه‌د ص‌الله‌ع‌ه‌ تا بجیته‌ ریزی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ خه‌لکی بی‌دارده‌که‌نه‌وه‌وه له‌ خه‌وو غه‌قله‌ت دایانده‌چله‌کینن).

۶_ گیان کیشان. خوی مهزن دةفهرموویت: ﴿قُلْ يٰٓنُفُوكُمْ مَلِكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ السجدة: ۱۱. واته: (جا پییان بلی: فریشتهی گیان کیشان که کاری گیان کیشانسانی پی سپیردراوه دةتانمرینیت، لهوودوا بو لای پهروهردگارتان دةبرینهوه).

۷_ سه‌په‌رشتی کردنی بههشت و پاراستنی بههشتییه‌کان. خوی بالادست دةفهرموویت: ﴿جَنَّتْ عَدْنٌ يَدْخُلُوْنَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَائِهِمْ وَاَزْوٰجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُوْنَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿۲۳﴾ سَلَّمَ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ﴾ الرعد: ۲۳، ۲۴. واته: (که باخه‌کانی بههشتی عه‌دنه، بویان رازاوه‌ته‌وه، به شادیه‌وه دةچنه ناوی، هاوړی له‌گه‌ل هه‌ر که‌سیک چاک و پاک و خواناسه له باوو‌بایران و هاوسه‌ران و نه‌وه‌گانیان، جا فریشته‌کان دةچن بو سه‌ره‌دانیان له هم‌وو د‌ه‌روازه‌کانه‌وه. ده‌لین: سلاوتان لیبیت به‌هوی خوگرتنانه‌وه، که‌وا‌بوو ئای چنده‌ جیگه و ریگه‌یه‌کی خوستان بو خو‌تان مسوگه‌ر کرد).

۸_ سه‌په‌رشتی کردنی دۆزه‌خ و سزادانی دۆزه‌خییه‌کان. خوی تاك و ته‌نها دةفهرموویت: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا اِلٰى جَهَنَّمَ رُمًْا حَتّٰى اِذَا جَآءُوهَا فُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا اَلَمْ يٰٓاٰتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُوْنَ عَلَيْكُمْ آٰيٰتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُوْنَكُمْ لِقَآءِ يَوْمِكُمْ هٰذَا قَالُوْا بَلٰى وَلٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلٰى الْكٰفِرِيْنَ﴾ الزمر: ۷۱. واته: (نه‌وسا نه‌وانه‌ی که بی باوهر بوون، راپیچ ده‌کرین به‌ره‌و دۆزه‌خ ده‌سته ده‌سته و تاقم تاقم ده‌گو‌یزرینه‌وه، تا کاتیک ده‌گه‌نه به‌ر قاپیه‌کانی، بویان ده‌کریته‌وه، فریشته‌ی به‌رپرس و سه‌په‌رشتیار سه‌ره‌نشتیان ده‌کات و پییان ده‌لیت: باشه، مه‌گه‌ر پیغهمبه‌ران له خو‌تان ره‌وانه نه‌کرا‌بوو بو‌تان که نایه‌ته‌کانی په‌روهردگاری خو‌تان به‌سه‌ردا بخوینیته‌وه، یادوه‌ریتان بکات و داتان بچله‌کینیت له گه‌یشتنی نه‌م رۆزه‌؟! به‌دهم ئاخ و داخ و ناله‌وه ده‌لین: به‌لی، به‌لام تازه، به‌لی، سوودی نییه و بریاری سزاو نازار دراوه به‌سه‌ر کافرو بی پرواکاندا).

خهسلهت و نهرگی تری جگه لهم خهسلهت و نهرگانهش که له قورئانی پیروژ و سوننهتی بهپیزدا هاتوون.

بنه‌مای سییه‌م: باوه‌ربوون به کتیبه ئاسمانیه‌کان

خوای پاک و بی وینه فه‌رمانی پیگردووین که به‌شیویه‌کی گشتی سه‌رجه‌م کتیبه ئاسمانیه‌کان به راست دابنیین و بروامان پیمان هه‌بیت، باوه‌رمان وابیت که نهم کتیبانه به راست و دروست دابه‌زی‌نراون. خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِلَّذِينَ هَادُوا﴾ المائدة: ٤٤. واته: (به‌راستی ئیمه کاتیک ته‌و‌ر‌اتمان ناره‌ خواره‌وه ری‌نموویی تیدا بوو، نوورو رووناکیش بوو، نه‌و پی‌غه‌مبه‌رانه‌ی که هه‌میشه ملکه‌ج و فه‌رمانبه‌ردار بوون حوکمی نه‌وانه‌یان پی‌ده‌کرد که ببونه حوله‌که).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ ۗ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ المائدة: ٤٦. واته: (ئینجا به‌شوین ئاسه‌واری هه‌موو پی‌غه‌مبه‌رانی "نه‌وه‌ی ئیسرائیلدا" عی‌سای کوری مه‌ریه‌ممان هینا، که راستی ته‌و‌راتی ده‌رده‌خست و پشتیوانی لی‌ ده‌کرد و ئینجیلیشمان پیدایا، که هیدایه‌ت و نوورو رووناکی تیدایه‌ و پشتگیری ته‌و‌راتی پیش خۆیه‌تی، هیدایه‌ت و ری‌نموویی و ئامۆژگارییه‌ بو‌ نه‌و که‌سانه‌ی که له‌ خوا ده‌ترسن و پاریزکارن).

قورئانی پیروژ به چه‌ندین خه‌سله‌ت و تایبه‌تمه‌ندی جیا ده‌گریته‌وه، بو‌ نمونه:

خوای گه‌وره پارستنی قورئانی پیروژی له‌ نه‌ستۆ گرتووه، خوای بالاده‌ست و خاوه‌ن شکۆ ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ الحجر: ٩. واته: (به‌راستی هه‌ر ئیمه قورئانمان دابه‌زاندووه و بی‌گومان هه‌ر ئیمه‌ش پاریزگاری ده‌که‌ین).

هیچ کهم و گورتی و شتی پوچ بهسەر قورئانی پیرۆزدا نایهت، خوای مهزن دهفهرموویت:

﴿وَإِنَّهُ لَكِنْتُبٌ عَزِيزٌ ﴿٤١﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾ فصلت:

٤١، ٤٢. واته: (بیگومان ئەو قورئانهش کتیبیکی زۆر بهنرخ و ناوازهو سهرکهوتوووه. ئەوی پیغهمبهر (ﷺ) شتیک به تۆ ناوتریت، که به پیغهمبهرانی پیش تۆ نهوترابیت، بهراستی پهروهردگاری تۆ خاوهنی لی بوردن و لی خوشبوونه بۆ باوهرداران و تۆلهسینهری به ئازارو به ئیشه له بی باوهردان).

خوای گهوره لهسەر ئیمه‌ی پیویست کردوووه که کاری پیکهین، چونکه هه‌موو نامۆژگاری و راسپارده خاوییه‌کان له خۆ ده‌گریت: خوای بی هاومل و هاوبه‌ش ده‌فهرموویت: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ﴾ المائدة: ٤٨. واته: (ئیمه قورئانمان هاوری له‌گه‌ل هه‌موو حه‌قیقه‌ت و راستیه‌کدا بۆ تۆ دابه‌زاندوووه، راستی و دروستی کتیبه‌کانی پیش خۆشی دیاری ده‌کات و جاودیره به‌سەر هه‌موویاندا).

بنه‌مای چواره‌م: باوه‌ربوون به پیغه‌مبهران

ئه‌وانه پوخته و هه‌لبێژێردراون له‌ناو به‌دهیه‌ینراوان، خوای گه‌وره ئه‌وانی ده‌ستنیشان کردوووه بۆ ئه‌وه‌ی هه‌لسن به‌ پرۆسه‌ی مژده‌دان و ترساندن، خوای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ فاطر: ٢٤. واته: (بیگومان ئیمه تۆمان ره‌وانه کردوووه به‌ حه‌ق و راستیه‌کی ته‌واوه‌وه، تۆ مژده‌ده‌ری "ئیماندارانیت"، ترسینه‌ری "بی‌برواکانیت" هیچ گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌کیش نه‌بووه که فرستاده و بیدار که‌ره‌وه‌یه‌کی بۆ ره‌وانه نه‌کراویت).

پیویسته باوه‌رمان به‌سه‌رحه‌م ئه‌و پیغه‌مبهرانه هه‌بی‌ت که ناویان له قورئانی پیرۆزدا هاتوووه ئه‌وانه‌ش که ناویان نه‌هاتوووه، ده‌بی‌ت باوه‌رپشمان به‌وه هه‌بی‌ت که نکۆلی کردن له

پیغمبرایه‌تی هەر یه‌کیکیان کوفره، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿لَا نَفْرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ﴾ البقرة: ۲۸۵. واته: ("ده‌ئین" هیچ جوړه جیاوازییه‌ک ناکه‌ین له نیوان هیچ پیغمبریک له پیغمبره‌گانی خوادا "له باوهردا").

باوهرپیشان وایه که پیغمبران خاوه‌نی چاکترین و باشتین خه‌سله‌ت و سیفه‌تی مروی بوونه، پاک و دووریش بوونه له ره‌وشته نزم و په‌ست و که‌موکورته‌کان، خوای پایه‌به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ﴾ الانبياء: ۷۳. واته: (هموو نه‌وانیشان کرده پیشه‌واو به فه‌رمانی ئیمه رپنمووی خه‌لکیان ده‌کردو نیگامان بو کردن به نه‌نجامدانی کارو کرده‌وه چاکه‌کان و راگرتنی نوپژ و زه‌کات دان، (به‌راستی) نه‌وان هەر ئیمه‌یان ده‌په‌رست و هەر به‌ندایه‌تی ئیمه‌یان ده‌کرد).

باوهرپیشان وایه که پیغمبر موحه‌مه‌د (ﷺ) کو‌تا پیغمبرو دوایین په‌یامبه‌ر بووه، خوای بی‌هاوه‌ل ده‌فه‌رموویت: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ الأحزاب: ۴۰. واته: (محمد باوکی هیچ که‌س له پیاوانتان نییه، به‌لکو پیغمبه‌ری خوایه و دواه‌مینی پیغمبه‌رانه).

بنه‌مای پینجه‌م: باوهرپوون به‌رۆژی دوایی

بریتیه له باوهرپوون به‌بوونی ژیانیکی تر جگه‌له ژیانی ئه‌م دونیایه، که مرؤف‌تیایدا سزا و پاداشتی کرده‌وه‌گانی که له دونیادا نه‌نجامی داوه وهریگریت، جا یان نه‌وه‌تا به‌خویشی به‌هه‌شت پاداشت وهرده‌گریت یاخود سزا وهرده‌گریت به‌ئاگری دۆزه‌خ.

خوای گه وره دهفه رموویت: ﴿ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُعْثِقَ قَلْبُكَ وَرَبِّي لَأَتَّبِعَنَّ ثُمَّ لَنَنْبُوَنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ

عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿ التغابن: ۷. واته: (ئهوانه‌ی بی باوهر بوون به بوچوونی خویمان وتیان: هه‌رگیز زیندوو ناگرینه‌وه، پینان بلی: وا نیه، سویند به په‌روه‌ردگارم، به‌راستی هه‌ر زیندوو ده‌گرینه‌وه، پاشان ناگادار ده‌گرین له هه‌موو ئه‌و کارو کرده‌وانه‌ی که ئه‌نجامتان دهدا ئه‌وه‌ش بو خوا زور ئاسان و ساده‌یه).

ئه‌و که‌سه‌ی نکۆلی له بوونی ئه‌م رۆژه ده‌کات به‌بی راجیایی کافرو بی باوهره، خوای مه‌زن ده‌فه رموویت: ﴿ قَنِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ﴿ التوبة: ۲۹. واته: ("ئه‌ی ئیمانداران" دژی ئه‌وانه‌ی که باوهری "راست و دروستیان" به‌خواو به‌رۆژی قیامت نییه بجه‌نگن).

به‌م باوهره مروّف له دنیادا لیبیچینه‌وه له‌گه‌ل خودی خو‌ی ده‌کات، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ترسانی له لیبرسینه‌وه‌ی دوارۆژ.

بنه‌مای شه‌شه‌م: باوهر بوون به قه‌زا و قه‌ده‌ر چ خیر و چاکه یان خراپه بی‌ت

ماتوریدییه‌کان بوچوونیان وایه که قه‌زا بریتییه له‌وه‌ی خوای گه‌وره ئه‌م بوونه‌وه‌ره‌ی به‌دییه‌ناوه به‌وپه‌ری ریک و پیکی و توکمه‌یییه‌وه.

قه‌ده‌ر: بریتییه له زانستی بی سه‌ره‌تا و هه‌ربووی خوای گه‌وره سه‌بارت به به‌دییه‌نراوان، واته: خوای گه‌وره هه‌ر زانابووه به‌وه‌ی چاک یان خراپ، مایه‌ی سوود یان زیان ده‌بن.

ئه‌شعه‌رییه‌کان ئه‌مه‌یان پیچه‌وانه‌وه کردووه، ئه‌مه‌ش به‌وه‌ی پیناسه‌ی قه‌ده‌ریان بو قه‌زا کردووه، پیناسه‌ی قه‌زاشیان بو قه‌ده‌ر کردووه.

واتای باوهر پېبوونيان: نهوهيه بړوات و ابېت كه ههر شتيك تووشى مرؤف دېت له چاكه و خراپه نهوا به پېى نهندازهگيرى و زانست و ويستى خواى بالادهسته.

نهمهش ماناى وانويه كه مرؤف له نهنجامدانى كردهوهكانيدا ناچاركراوه، چونكه نهگهر مرؤف ناچار كراو بېت نهوا پرؤسهى سزاو پاداشت پوچهل دهبيتهوهو هوو حيكمهتى رهوانهكرانى پيغهمبهران نامينيّت.

۲ _ بنهماكانى ئايين لهلايهن شيعهى دوازده ئيمامى

زؤربهى شيعهى دوازده ئيمامى بوچوونيان وايهكه بنهماكانى ئايين پينجن، كه بریتين لهمانه:

خوابهيهكزانين، دادگهرى، پيغهمبهريّتى، ئيمامهت، رؤژى دوايى^(۱).

خوابهيهكزانين

بريتيه له باوهر بوون بهوهى خواى بى وينه تاك و تهنهيايه له:

پهرستراويتيدا، جگه لهو شتيكى تر نهپهرستيت.

له پهروهردگاريتى دا، هيچ هاوبهشى له بهديهيناندا نيه.

كردهوهكانيدا، سهربهخويه له بهديهينان و رؤزيدان و مردن و ژيان... .

بلهكان، يهكتايى خود (ذاتى) خوا، يهكتايى له سيفهتهكاندا، يهكتايى له كردهوهكاندا.

(۱) أصل الشيعة وأصولها ١٤١ و لاپهړهكانى دواتر.

نهصير توسى له (تجريد الاعتقاد ٣٢٧) باسى ههموو نهم بنهمايانهى كردووه بيچگه له (بنهماى دادگهر) نهبيّت كه له چوارچيوه (بنهماى خوابهيهكزانين) دا باسى كردووه.

دادگه‌ری

بریتیه له باوهر بوون به‌وهی خوی گه‌وره ستم له‌کەس ناکات، کارێک ناکات که عه‌قلی سه‌لامه‌ت و ته‌ندروست به ناپه‌سه‌ندی بزانی‌ت. شیعه‌ی دوازه ئیمامی وه‌ک موخته‌زیله‌کان بروایان به خرابی و چاکی عه‌قلی هه‌یه.

په‌غه‌مبه‌رایه‌تی

سه‌رحه‌م په‌غه‌مبه‌ران و په‌یامبه‌ران که قورئانی پیرۆز به ده‌ق ناوی ئه‌وانی هیناوه ئه‌وا به‌نده‌ی ریزدارن، خوی گه‌وره ره‌وانه‌ی کردوون بۆ بانگ کردنی خه‌لک بۆ لای خوا. په‌غه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د (ﷺ) کۆتا په‌غه‌مبه‌رو دوایین په‌یامبه‌ره، پارێزراویشه له هه‌له.

خوی گه‌وره قورئانی پیرۆزی بۆ سه‌ر په‌غه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د (ﷺ) بۆ ده‌رخستنی موعه‌جیزه و ته‌حه‌دا پیکردن و فیکردنی حوکه‌مه‌کان، قورئان هه‌یج که‌م و کورتیه‌کی تیدا نییه و ده‌ستکاری نه‌کراوه بۆی زیاد نه‌کراوه، ئه‌و هه‌وال و خه‌به‌رانه‌ش که هاتوون و له رووکه‌شدا ئه‌وه به‌ده‌سته‌وه ده‌ده‌ن که قورئان که‌م و کورتی تیدایه و ده‌ستکاری کراوه ئه‌و خه‌به‌رانه ریزه‌په‌رو لاوازن، ئه‌مانه چه‌ند هه‌والێکی تاقانه‌ن که نابنه هۆی دامه‌زراندنی زانین و کردار، جا یان ده‌بی‌ت ئه‌م خه‌به‌رانه ته‌ئویل بکری‌ن یاخود له دیوار بدری‌ن، هه‌روه‌ک شیخ (کاشفولغه‌تا) ئه‌مه‌ی وتوو.

ئیمامیه‌کان پێیان وایه هه‌ر که‌سێک باوه‌ری به په‌غه‌مبه‌رایه‌تیه‌ک هه‌بوو له دوا‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) یان بانگه‌شه‌ی په‌غه‌مبه‌رایه‌تی یان دابه‌زینی سروش یان کتیبی‌کی کرد ئه‌وا بێ باوه‌ره و بی‌یوسته بکوژرێت.

ئىمامەت

پلەو پۇستىكە خۇاى گەورە بە زانستى بى سەرەتا و ھەربووەكەى بە كەسىك دەبەخشىت
وہك چۆن پىغەمبەر ھەلدەبژىریت، خۇاى گەورە فەرمان بە پىغەمبەر دەكات كە ئىمام بە
ئوممەت بناسىنىت و فەرمانىان پىبكات شوینى بكەون.

باوەریان وایە خۇاى گەورە فەرمانى بە پىغەمبەرى كرووہ كە بەدەق ئىمامى عەلى
دەستنىشان بكات.

پىيان وایە كە لە ھەموو چەرخ و سەردەمىك بوونى ئىمام پىويستە، ھەرگىز زەوى بى
بەلگە (ئىمام^(۱)) نابىت.

رۆژى دوایى

بریتىە لەوہى خۇاى گەورە بوونەوہر زىندوو دەكاتەوہ لەدوای مردن بۆ ژيانىكى تر بۆ
وہرگرتنەوہى پاداشت و سزا، خۇاى پایەبەرز دەفەرموویت: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا
يَرَهُ﴾ (۷) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿الزلزلة: ۷-۸. واتە: (جا ئەوہى بەقەدەر
سەنگى گەردىلەيەك خىرو چاكەى ئەنجام دابىت. ئەوہش كە بەقەدەر سەنگى گەردىلەيەك
شەرو خراپەى ھەبىت دەبىنىتەوہ).

مرۆفەكە بەخودى خۆى و جەستە و رۆحەكەيەوہ زىندوو دەبىتەوہ بەشپۆدەك گەر
يەكئىك بىبىنىت ئەوا دەئىت ئەوہ فلانە كەسە^(۲).

(۱) بۇيە ئەوہى ناو دوو كەوانەكەم زياد كرد، چونكە مەبەستىان لە بەلگە لىرەدا ئىمامە. (وہرگىر).

(۲) أصل الشيعة وأصولها ۱۴۱_۱۵۷. سەير ئەم بنەمايانە بكە لە: تجريد الاعتقاد للطوسي وشرحه كشف
المراد للحلي ۳۰۵ وولاپەرەكانى دواتر.

۳ _ بنه ماکانی نایین له لایهن موعته زیله کان

له کاتی دووان له سهر موعته زیله کان ئه وه مان خسته پروو که بنه ماکانیان پینجن، که ئه مانه: خوابه یه کزانین، دادگهری، پله یه ک له نیوان دوو پله که، په یماندان به باوهرداران و هه ره شه له یاخی و بی باوه ران (الوعد و الوعید)، فه رمان به چاکه و ریگری له خراپه.

بنه مای یه که م: خوابه یه کزانین

بریتیه له باوه ر بوون و داننان به وهی خوی گه وره تاک و ته نه یه و هاوبه شی نییه له و سیفاتانه ی که شیایو ئه ون چ به بوون یان به نه بوون، به و پییه ی که شیایو خواپه.

له سهر ئه م بنه مایه نکۆلیان کرد له بوونی سیفته ته کانی خوا، و ئه سته م بوونی بینرانی خوا له رۆژی دواپیدا.

بنه مای دووهم: دادگهری

بریتیه له باوه ر بوون به وهی کرده وه کانی خوی گه وره هه موویان هه ر چاکن، کرده وهی خراپ ئه نجام نادات، به ریگ و پیکی ئه و شته جیبه جی ده کات که پیویسته له سهری ئه نجامی بدات.

له سهر ئه م بنه مایه ئه م بوچوونانه یان داهینا: خراپ و چاکی عه قلی، میهرو لوتفی خوایی، چاکه و چاکتر (الصلاح والأصلح)، پیویست بوونی ناردنی پیغه مبه ران له سهر خوا.

بنه مای سییه م: په یماندان به باوهرداران و هه ره شه له یاخی و بی باوه ران

(الوعد و الوعید)

بریتیه له باوهر بوون بهووی خوی گهوره پهیمانی داوه به گوپرایه ل و خواناسان پاداشتیان بداتهوه، هه ره شهی کردووه له بی باوهرپان بهووی سزایان ددهات، خوی گهوره پهیمان و به لئین و هه ره شهگهی خوی جیبه جی دهکات، دروست نییه بو خوی گهوره درو بکات یان فهرمایشی خوی بشکی نییت.

به پیی ئەم بنه مایه: نکۆلیان کردووه له تکاو شهفاعه تی پیغه مبه ر (ﷺ) بو ئەوانه ی گوناه ی گهوره یان کردووه له ئوممهت، شهفاعه تیان ته نها بو ئەو که سانه کورت هه له یناوه که باوهرپاران و تهوبه یان کردووه.

بنه مای چوارم: پله یه ک له نیوان دوو پله که

ئهووی گوناه ی گهوره ی کردووه باوهرپار نییه وهک (مورجنه کان بوچوونیان وایه باوهرپاره) و بی باوهرپیش نییه وهک خهوار یجه کان ده لئین بی باوهره، به لکو له پله یه کدایه له نیوان کوفرو باوهرپارا.

بنه مای پینجه م: فه رمان به چاکه و ریگری له خراپه

مه به ست له فه رمان به چاکه: به رپاگردنی چاکه یه. مه به ست له ریگری له خراپه: لابر دن و نه هیشتنی خراپه یه.

جا به پیی ئەم بنه مایه: رووبه پرووی بی دین و خوانه ناسان بوونه وه جهاد و تیگوشانیان کرد له گه ل ئەوانه ی پیچه وانه ی حوکه می خوا جوئاونه ته وه.

بنه‌ماي ئاييني و بنه‌ماي مه‌زه‌ه‌بي

بنه‌ماکانی ئایینی دوو جوړن: ئایینی و مه‌زه‌ه‌بی.

أ_ بنه‌ماي ئاييني: بریتیه لهو بنه‌مایه‌ی که هر که سیك نکۆلی لئ بکات ده‌چیته دهره‌وه‌ی بازنه‌ی ئیسلام.

ب_ بنه‌ماي مه‌زه‌ه‌بي: بریتیه لهو بنه‌مایه‌ی هر که سیك نکۆلی لئ بکات ده‌چیته دهره‌وه‌ی بازنه‌ی مه‌زه‌ه‌ب، ناچیته دهره‌وه‌ی بازنه‌ی ئیسلام^(۱).

دوای ئەم روونکردنه‌وه‌یه ئەو بنه‌مایانه ده‌خه‌ینه‌پوو که ئەو مه‌زه‌ه‌بانه له‌سه‌ری کۆکن، ئەو بنه‌مایانه‌ش ده‌خه‌ینه‌پوو که له رووکه‌شدا بونی راجیایی لیدیت که چی له راستیدا له دوای وردبوونه‌وه لئی به‌ده‌رده‌که‌ویت که ئەو راجیاییه راسته‌قینه نییه.

ئەو بنه‌ما ئايينيانه‌ی که موسلمانان له‌سه‌ری کۆکن

ئەهلی سوننه و جماعه‌ت و شیعە ئیمامی و موعته‌زیله له‌سه‌ر ئەم بنه‌مایانه کۆکن، که ئەمانه‌ن:

۱_ باوه‌ر بوون به‌ بوونی خوا، به‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ خواه‌نی سه‌رجه‌م سیفاتە ته‌واو و کامله‌کانه، پاك و دووره له‌ هر سیفه‌تیک له‌ سیفه‌ته‌ که‌م و کورته‌کان.

۲_ باوه‌ر بوون به‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی و پیغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌ممه‌د (ﷺ) به‌شیوه‌یه‌کی تایبەت و باوه‌ر بوون به‌وه‌ی که له‌لایه‌ن خواوه‌ هیناویه‌تی و رایگه‌یاندوووه.

(۱) له‌کاتی دووان له‌باردی تا‌ق‌می موعته‌زیله به‌تیرۆ ته‌سه‌لی ئەمه‌ خرایه‌پوو.

ئەگەرچى موعتەزىلەكان ئەم بىنەما و بىنچىنەيان لە چوارچۆپۆەى پىنج بىنەماكانياندا باسيان نەکردوو، ئەوا ئەمە زانراو لە نووسراوانەى نووسيويانە لەبارەى سەلماندى پىغەمبەرايەتى موحەممەد (ﷺ) و ئىعجازى قورئان، تەنانەت لە گەفتوگۆو مېزگەردو بەرگريپەكەيان لە شەرىعەتى ئىسلام بەتوانا و عەقلە تىژەكانيان.

پىشتەر وتەى ئەوان لە بابەتى (چاك و خراپى عەقلى) ئەو خراپەپروو: (ئەوانەى بانگەوازی پىغەمبەران و شەرىعەتەكانيان پىگەيشتوو ئەركدارن لەلایەن خواو بەوہى ھەئسن بەو شتانەى ئەو شەرىعەتە داوايان لىدەكەن).

۳ _ باوەر بوون بە شىوہىەكى پوخت بە رۆژى دواى و بەوہى كە خەئكى سزاو پاداشت بەپىي كەردەوكانيان وەردەگرنەوہ.

ئەم سى بىنەمايانە، بىنەماى ئايىنين لەلایەن سەرچەم ئەو تاقمانە، چونكە ئەو كەسەى برۆاى بە يەكئىك لەو بىنەمايانە نەبىت ئەوا بى باوەرە بەبى راجىياى ئەو كەسە دەچىتە دەرەوہى بازنەى ئىسلام.

ئەو بىنەمايانەى راجىيايان لەسەرە

ھەر تاقمىك لەو سى تاقم و مەزھەبانە، چەند بىنەمايەكان باس كەردوو، كە تاقمەكەى تر باسى نەكەردوو، كە وا دەنوئىت جىاوازی ھەيە لە نىوان تاقمەكان.

بەئام لەكاتى وردبىنى كەردن لەو بابەتەدا دەبىنين ھەندىك لەو بىنەمايانە دەگەرپىنەوہ بۆ يەكئىك لەو سى بىنەمايانە كە كۆك و تەبان لەسەرى و خرانەپروو، ھەندىك لەو بىنەمايانەش ھەيانە بەھۆى شتىكى ترەو ديارىكراو، بەمەش دەبىتە بىنەمايەكى مەزھەبى بەو واتايەى ئەوہى نكۆلى لىبكات بەھۆيەوہ لە مەزھەب دەرەچىت ئەك لە ئايىن.

ئههلی سوننه و جهماعهت بهتهنها دهقیان هیئاوه لهسهه ئهم بنهمایانه: (باوهه بوون به فریشتهکان و کتیبه ئاسمانیهکان و قهدهه).

ئهوهی تهماشای بکات دهبنیت (باوهه بوون به فریشتهکان و کتیبه ئاسمانیهکان) دوو بنهمان دهچنه ناو بازنهی باوهه بوون به پیغهمهبرایهتی، جا ئهوهی باوهه به پیغهمهبر موحهمهد (ﷺ) بینیت ئهوا بیگومان باوهه بهو دوو بنهمایهش دینیت.

بنهمای: (باوهه بوون به قهدهه به چاک و خراپیهوه) لهلای ئههلی سوننه و جهماعهت، بویه پیدایهتی لهسهه دهکهن له وهئامی جهبرییهکان که باوهه پریان وایه مرؤف به رههای ناچار کراوه، وهک وهئامی قهدهه و موعتهزیهکانیشه باوهه پریان وایه مرؤف به رههای نازده... .
لهبهه ئهمه دهکریت باوهه بوون به قهدهه به بنهمایهکی مهزههبی دابنیین نهک به بنهمایهکی ئایینی.

شیهه ئیمامی به دهق (دادگهه، ئیمامهتیان) وهک بنهما دیاریکردوه.

ئهوهی به وردی تهماشای بکات دهبنیت که دهچیته ناو چوارچیوهی باوهه به خوا بوون و بهیهگزانیی^(۱).

سهبارته به ئیمامهتیش زانایان دوو بۆچوونیان ههیه:

(۱) پیشتر لهکاتی باس کردنی بنهماکانی مهزههبی ئیمامیهت ئهوهمان خستههروو که (نصر الطوسی) بنهمای دادگهه بردۆته ناو چوارچیوهی بنهمای خوابهیهگزانیین. و شیخ (کاشف الغطا) له (أصل الشیعة وأصولها ۱۵۳) له کاتی رافه کردنی بنهمای دادگهه که یهکیکه له پیچ بنهماکانیان وتویهتی: (دادگهه بنهمایهکی سهربهخۆ نیه بهئگو له راستیدا دهچیته ناو چوارچیوهی خهسلته و سیفهتهکانی خوی مهزن... که لایهنیکه له لایهنهکانی خوابهیهگزانیین).

بۆچوونى يەكەم: بنەما و بنچينەى ئايينە. بەپپى ئەم بۆچوونە ئىمامەت بنەمايەكى ئايينە، ئەوۋى باوهرى پى نەبىت دەچىتە دەرەۋى بازنەى ئايينى ئىسلام.

بۆچوونى دووم: بنەماى مەزەھەبىيە، ئەم بۆچوونە ئىمامەت بە بنچينە و بنەمايەكى مەزەھەبى دادەنىت، ئەوۋى باوهرى پى نەبىت لە ئايينى ئىسلام دەرناچىت، ئەو كەسەى باوهرى پى نەبىت نابىتە يەككىك لە شىعەى دوازە ئىمامى. ئەمە بۆچوونى ھەندىك لە زانا لىكۆلەرەكانى شىعەى ئىمامىە.

شىخ (موحەمەد على ناصر) كە يەككىكە لە زانا ئىمامىەكان دەلىت: ھەرەك زانا لىكۆلەرەكانى شىعەى ئىمامى بۆچوونىان واىە كە ئىمامەت يەككىك نىە لە بنەماكانى ئايين، واتە بنچينەيەكى باوهر نىيە، بنەمايەك نىيە لە بنەماكانى ئايينى ئىسلام، بەلكو بنەما و بنچينەيەكى مەزەھەبىيە لە بنەما و بنچينەكانى مەزەھەبى شىعەگەرى، بەو واتايەى ئەو كەسەى نكۆلى لەو بنەمايە بكات نابىتە شىعە، ھەئەيە ئەگەر بوترىت نابىتە باوهردار يان موصلمان^(۱).

كەسىك ورد بىيەتەۋە دەبىنىت (بنەماى دادگەرى) دەچىتە ناو خانەى باوهر بەخو بوون و خوابەيەكرانىن.

بە ھەمان شىۋە پەيمان (وعد) و ھەرەشە (وعيد) بنەمايەكە دەچىتە خانەى باوهر بەخو بوون و باوهر بە پۇژى دوايى.

سەبارەت بە فەرمان بە چاكە و رىگرى لە خراپە، ئەمە شتىكى چەسپاۋە لەلايەن گشت مەزەھەبەكان، چونكە لە قورئانى پىرۇزدا دەقى لەسەر ھاتوۋە، خواى گەورە دەفەر موۋىت:

﴿ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ﴾ آل

(۱) أصول الدين الإسلامي للشيخ محمد علي ناصر ۲۵.

عمران: ۱۱۰. واته: ("بهراستی" ئیوه چاکترین ئوممه‌تیکن که بۆ (سوودی) خه‌لکی هینراونه‌ته مه‌یدانه‌وه، چونکه فه‌رمان به‌چاکه ده‌که‌ن و قه‌ده‌غه‌ی خراپه ده‌که‌ن و باوه‌رپی دامه‌زراوتان به‌خواه‌یه).

له سوننه‌تی به‌پیزدا هاتوو، که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: (من رأی منکم منکرا فلیغیره بیده، فإن لم یسطع فبلسانه، فإن لم یسطع فبقلبه و ذلك أضعف الإیمان)^(۱) واته: هه‌ر که‌سیک له ئیوه خراپه‌یه‌کی بینی ئەوا با به‌ده‌ست بیگۆرپیت، ئەگه‌ر نه‌یتوانی با به‌زمان بیگۆرپیت، ئەگه‌ر هه‌ر نه‌یتوانی با به‌ دل پیی ناخۆش بیت بیگومان ئەمه‌ش لاوازترین باوه‌ره.

موسلمانان کۆکن له‌سه‌ری، ئەمه به‌یه‌کیک له‌و شتانه‌ دادنه‌ریت که به‌ پیویست زانراون له ئاییندا.

ئهم بنه‌مایانه‌ی ده‌گه‌رینه‌وه بۆ ئەو بنه‌ما ئایینیانه‌ی که موسلمانان کۆکن له‌سه‌ری.

سه‌باره‌ت به‌ بنه‌مای پله‌یه‌ک له‌ نیوان دوو پله‌که (واته پله‌ی لاساری له‌ نیوان هه‌ر دوو پله‌ی باوه‌رداری و بی باوه‌رپی) ئەوه بنه‌مایه‌کی مه‌زه‌به‌یه، موعته‌زیله‌کان ویستیان به‌م بنه‌مایه به‌ره‌رچی خه‌وارچه‌کان بده‌نه‌وه که بۆچوونیان وایه ئەنجامده‌ری گوناھی گه‌وره کافره، هه‌روه‌ها به‌ره‌رچی مورجیئه‌کانی‌شی پێبده‌نه‌وه که ده‌لین ئەنجامده‌ری گوناھی گه‌وره باوه‌رداره... تاد^(۲).

دوای ئەمه:

(۱) فه‌رمووده‌ی: هه‌ر که‌سیک له‌ ئیوه خراپه‌یه‌کی بینی ... تاد: أخرجه أحمد في مسنده ومسلم وأبو داود والترمذي والنسائي وابن ماجه، عن أبي سعيد. وهو صحيح./ الجامع الصغير ۵۲۶. وأخرجه البيهقي بسنده في شعب الإيمان، سهرجاودي پیشو. والحديث في صحيح مسلم في ۱ کتاب الإيمان ۲۰ باب کون النهي عن المنکر من الإيمان....، رقم ۴۹، عن أبي سعيد الخدري.

(۲) سه‌یری ئەم کتێبه‌مان بکه: أصول الدين الإسلامي ۵۸_ ۶۰.

به ددرده كه ویت كه مه زه به گانی پیشتر كۆكن له سهر ههر سى بنه ماكه ی ئایین كه
ئه مانه ن: باوه پ بوون به خواو به یه كزانینی، باوه پ بوون به پیغه مبه رایه تی به شیوه یه کی گشتی
و پیغه مبه رایه تی موحه ممه د (ﷺ) به شیوه یه کی تایبه تی، باوه پ بوون به رۆزی دوایی.

ئه م سى بنه مایانه سى بنه ما ی ئایین، موسلمان كۆكن له سهر ئه وه ی كه ههر كه سیک
نكۆلی لیبكات ئه وه له ئایینی ئیسلام ددرده چیت.

چهند بنه مایه کی مه زه به ی هه ن، ههر كه سیک نكۆلی لیبكات ئه وا له بازنه ی مه زه به پ
ددرده چیت، نه ك له بازنه ی ئایینی ئیسلام، كه ئه مانه ن: بنه ما ی (باوه پ بوون به قه دهر) له لای
ئه هلی سوننه و جه ماعه ت، بنه ما ی (ئیمامه ت) له لایه ن زانا لیكۆله ره گانی مه زه به ی دوازده
ئیمامی، بنه ما ی پله یه ك له نیوان دوو پله كه (المنزلة بین المنزلتین) له لای موخته زیله كان.

به م پییه به ددرده كه ویت ئه و راجیاییه ی مه زه به گان پیشتر خرایه روو له سهر ژماره ی
بنه ما گانی ئایین ته نها راجیاییه كه ی وینه ییه و راجیاییه کی راسته قینه نییه.

به پیی ئه و سى بنه ما ئایینه ی كه موسلمانان كۆكن له سهر ی:

لیكۆلینه وه گانی زانستی كه لام بو سى ته وهر دابه ش بوونه:

خوواناسی: ئه و بابه تانه له خو دگریت، كه له و شتانه ده كۆلئیه وه كه په یوه ستن به
خوای په روه دگار ده كۆلئیه وه.

پیغه مبه رناسی: ئه و بابه تانه ن، توێژینه وه له و شتانه ده كهن كه په یوه ستن به
پیغه مبه رانه وه.

شته بیستراوه کان: نهو بابہ تانہن، کہ حوکمہ کانیان تہنہا لہ ریگہی بیستہ وہ
وہردہ گیرین^(۱).

لہم کتیبہ ماندا پشت بہو شیوہ دابہ شکاریہ دہ بہستین.

(۱) شرح الجورة للباحوري ۱۰۴.

به‌شای سیبهم

ده‌قیقه‌تی ئیمان و باوه‌ر و

رۆلای له‌کایه‌کانی ژياندا

له‌دوو ده‌روازه‌ پێک دیت:

ده‌روازه‌ی یه‌که‌م: ده‌قیقه‌تی ئیمان و باوه‌ر.

زیادو که‌م بوونی ئیمان.

ئیسلام.

ئیحسان.

ده‌روازه‌ی دووهم: گرتگی ئیمان و باوه‌ر له‌ ژياندا.

دەروازەى يەكەم

حەقىقەتى ئيمان و باوەر

دواى خستنه پوووى راو بۆچوونى مەزەبە ئىسلامىيەكان لەبارەى بابەتى بىروباوەر، ئەووە روون بوووە كە راجىاييەكە لە سەر پیناسەى چەمكى ئيمان و باوەر بوو. ئەمەش هاندەرە بۆ روونکردنەوى حەقىقەتى ئيمان و باوەر، ئەم شتانەى لەسەر راجىاييەكە كە ئەكە دەبن لەلایەن خاوەن مەزەبەكان.

ئيمان لە زمانەوانیدا:

چەند واتايەكى جياواز بۆ چەمكى ئيمان^(١) هاتوون، لەوانە:

١ _ بەراستدانان و دانپێدانان (تصدیق)^(٢). بەر لە هاتنى پيغەمبەر (ﷺ) زمانەوانەكان لەسەر ئەمە كۆك بوون، ئەمە بۆچوونى باقلانیشە^(٣)، هەندىك لە ئىبازىيەكان بۆچوونيان

(١) معجم مقاييس اللغة ١٣٣/١ تاييدا هاتوو: (أمن): همزه، ميم، نون، دوو بنجینهى لىك نزيكن: يەكەميان برىتيه له ئەمانەت و ئەمىندارى كە پيچەوانەى خيانەت و ناپاكيه، واتاكەى برىتيه له ئارامى دل، مالى ئاراميش لهووه هاتوو: كە هيمن و ئاسايشى ههيه. واتاى دووهم: بەراستدانانە. هەر دوو واتاكە لىك نزيكن.

(٢) القاموس المحيط مادة (الأمن)، وأصول الدين للبغدادي ٢٤٧ وتبصرة الأدلة ٢٥/١ وتمهيد الأوائل ٣٨٩ وشعب الإيمان للبيهقي ٣٥/١ عن أبي عبدالله الحلي، والإيمان لأبي يعلى ١٥١ و له باوكى عەبدولأى (كورى بطة) نهفلى كردوو، والتمهيد للامشي ١٢٧ والمواقف ٣٢٢/٨ وفتح الباري ٦٠/١ ولوامع الأنوار البهية ٤٠٣/١ وشرح عقيدة التوحيد لأطفش ١٩٩ والاساس لعقائد الأكياس ١٨٥.

(٣) تمهيد الأوائل، سەرچاوەى پيشوو.

وابووه که مانای زمانه‌وانی چه‌مکی ئیمان ته‌نھا دانپیدانان و به‌راستدانانه^(۱)، ئەم فەرمايشته‌ی خوای گه‌وره‌ش له‌ووه هاتوو: ﴿ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا ﴾ یوسف: ۱۷. واته: ئەو شتانه‌ی پیمان راگه‌یاندی به‌راستی نازانی^(۲). فلان که‌س باوهری وایه، واته: به‌راستی دهرانییت و دانی پیداده‌نییت^(۳).

۲_ وتراوه: داتاشراوه له (أمن: ئارامی و دلنیایی) که پیچه‌وانه‌ی ترسه^(۴).

ئەم فەرمايشته‌ی خوای گه‌وره‌ش له‌ووه هاتوو، که ده‌فهرموویت: ﴿ فَإِنْ خِفْتُمْ فِرْجَآلًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمْنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ ﴾ البقرة: ۲۳۹^(۵). واته: (ئینجا ئەگەر ترسان "که نوێزه‌که‌تان وه‌کو پێویست ئەنجام نه‌ده‌ن به‌هوی جه‌نگ یان مه‌ترسیه‌که‌وه" ده‌توانن به‌ده‌م رۆیشتنه‌وه یان به‌سواری ئەنجامی بده‌ن).

ئیبین چه‌جهر وتویه‌تی: ئەم بۆچوونه‌ مایه‌ی تیپ‌امانه. چونکه واتای هه‌ردوو وشه‌ی (أمن: ئارامی) و (تصدیق: به‌راستدانان) لیک جیان، مه‌گه‌ر سه‌رنجی واتایه‌کی خوازراوی بۆ بدرییت، بوترییت: ده‌یپاریزییت و ئارامی پیده‌دات ئەگه‌ر برۆای پێبکات و به‌راستی دابنییت، واته: درۆکردن ئەوی پاراست^(۶).

(۱) البعد الحضاري ۴۹۲ نقلًا عن حاشية على كتاب الوضع لابن أبي الستة.

(۲) تمهيد الأوائل، والإيمان لأبي يعلى، والتمهيد للامشي، والمواقف، سه‌رجاوه‌کانی پيشوو. لوامع الأنوار البهية ۴۰۴/۱.

(۳) التمهيد للامشي، و شرح المواقف للسيد الشريف، دوو سه‌رجاوه‌که‌ی پيشوو.

(۴) القاموس المحيط، سه‌رجاوه‌ی پيشوو. والکليات للکفوي ۲۱۲.

(۵) شعب الإيمان للبيهقي ۳۵/۱.

(۶) فتح الباري ۶۱/۱.

ئیمان له زاراوهدا:

زانایان ږاڅیایان هه بووه له سهر حهقیقه تی ئیمان له ږووی شه ږعیه وه، واته: ږایان څیابوو هه ږارته به ده ستنی شان کردنی نهو شته ی ناوی ئیمان ی ده که ویته سهر، له م ږاره شه وه څه ند ږاوب څوونیکیان هه یه، له وانه:

بو څوونی یه که م: ئیمان: ږی تییه له دانپیدانان و به راست دانان به دل، ده ږی ږین به زمان و نه نجامدانی به نه دنامه کان^(۱).

مه به ست له دانپیدانان و به راستدانی به دل: ږی تییه له به راست دانانی پیغه مبه ر (ﷺ) له و شتانه ی هی ناویه تی و به پیویستی دناوه، واته: نهو شتانه ی له ئایین ده زمی ږد ږین، به شیوه یه که مرؤف ږزانی ټ و پیویست به په نابردنه بهر تی ږامان و به لگه هی نانه وه نه کات، وه که یه کتایی به دیه ی نه ر، پیویست بوونی نویژ، قه ده غه بوونی مه یی و هاوشیوه کانی^(۲).

مه به ست له به راستدانی پیغه مبه ر (ﷺ) له و شتانه دا ملکه چ بوونه بو په یامه که ی، ئارام و دلگوشاد بوونه له په نای به نامه که یدا، به بی لاساری و ملنه دان په سندی بکات و کاره کانی به پی ریسی په یامه که ری ک بخت و نه نجامی بدات^(۳). به راستدانان ږی تییه له دلنایی و یه قینی بی گومان سه ږارته به و شتانه ی پیویست بوونیان څه سپاوه و سه لی ږراوه که له لایه ن خواوه له ری زمان و فه رمایشتی پیغه مبه ره به ږیزه که یه وه (ﷺ) هاتووه.

(۱) تبصرة الأدلة ۷۹۸/۲ ونقله عنه ابن ابي العز في شرح العقيدة الطحاوية ۴۵۹ و ۴۶۲ وشعب الإيمان للبيهقي ۴۸/۱ والمواقف ۳۲۳/۸ وشرح المقاصد للفتازاني ۱۷۹/۵ وفتح الباري ۶۱/۱ وكفاية الطالب الرباني ۳۸/۱ والغنية للشيخ عبدالقادر ۶۹/۱.

(۲) شرح المقاصد للفتازاني ۱۷۷/۵. سهیری نه مانه ش بکه: المواقف ۳۲۲/۸ والقول الفص ۱۲ وشرح الجوهرة للباحوري ۹۲.

(۳) شرح العقائد النسفية للفتازاني وحاشية الكستلي عليه ۱۵۲.

لهگهڻ دنئيايي و يهقيني بئ گومان كه حوكمي عهقليايه، شتيكي تري دلي ببيت كه بريتييه له رازي بوون و حهسانهوهي دهرروني بهم بيروباوهره، بهوهي نهم بيروباوهره لهلايهن ههواو ههوهسي مرؤفهكه پهسهند بيت، خواي مهزن دهفهرموويت: ﴿ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِي مَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴾ النساء: ٦٥. واته: (نهخير، سويند به پهروردگارت نهوانهه "لافي بروا ليدهدن" بروا ناهينن ههتا له ههموو كيشهيهكدا كه روودهدا له نيوانياندا تو نهكهن به دادوهرو گوپرايهليت نهكهن).

نهم بهراستدانان و دانپيدانانه بهشي يهكهمي ئيمان و باوهره، بههيج شيويهيك پشتگوي ناخريت و فهراموش ناكريت، نهگهر نهم بهراستدانانه هاتهجي بناغهه ئيمان دپتهبوون، كهسهكه بهمه لهلايهن خواوه برياري رزگار بووني له ناگري بو دهردهچيت نهگهر لهسهه نهم بهراستدانان و دانپيدانانهه بمرپت، نهگهرجي بهزمان دهري نهبرپت و به كردهوه جيبهجي نهكات. نهگهر دانپيدان و بهراستدانان دلا لچوو و نهما نهوا ئيمانيش بووني نابيت و نامينيت، بهمهش كهسهكه شايهني سزاي نهپراوهي ناگري دوژهه.

به بهلگهه نهوهي فيرعهون و گهلهكهه نيشانه و بهلگهكاني خوايان به راستدادهنا بهلام پيشي رازي نهبوون، خواي گهوره دهفهرموويت: ﴿ وَحَدُّوا بِهَا وَأَسْتَقِنَّتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا ﴾ النمل: ١٤^(١). واته: (جا نهوانهه ههر رق نهستوريان كرد و باوهرپان پي نهبوو، به زورداري خو بهزلزاني، له كاتيكدلا له ناخي دهررونيانهوه ههستيان دهكرد حهقيقهته و راسته).

بهراستدانان به دل دوو شت دهگهيهنيت:

(١) المختار من كنوز السنة النبوية ٨٦.

هر كه سيك وشه يه كتاناسي بهس به زمان دهربري و به دل به راستي دانهنا. نهو كهسه باوهردار نيهه، به لكو دوو پرووه.

نه گهر به دل به راستي بزانييت، كه چي به زمان دهر ي نه برپيت سه رباري نه وه ي تواناشي هه يه، نهو كهسه له لايه ن پيشيناني نوممهت باوهردار نيهه.

هر كه سيك به دل داني نا به راستي هه نديك شتي باوهر، نكو ليشي كرد له پيغه مبه ر (ﷺ) و په يامه كه ي و دوژمنايه تي پيغه مبه رو په يامه كه ي كرد وهك: جوله كه كان و جگه له وانيش كه خوي گه و ره به بي باوهر و كافر ناوي بر دوون، هه رگيز به باوهر دارو ئيماندار ناوي نه بر دوون، هيج حوكميكي ئيمانان تي دا نه هاته جي نهوا نه وانه بي باوهر و كافر^(۱).

دهر برين و دانپيدانان به زمان نه وه ده گه يه نييت:

هر كه سيك تواناي دهر بريني ئيمان هه كه ي، كه چي به زمان دهر ي نه برپيت، نهو كهسه باوهر دار نيهه. پيشينان له هاوه لان و شوينكه وتوان كوكن له سه ر نه مه^(۲).

نه نجامداني به نه ندامه كان، نه وه ده گه يه نييت:

گشت كرده وه يهك ده چي ته ناو باز نه ي ئيمان^(۳). مه به ست له كرده وه، سه ر جه م كاره چا كه كان و په رستش و به ندايه تي گوپرايه لي ده گري ته وه، هه ر له و كرده وانه ي جه سته يين

(۱) لوامع الأنوار البهية ۱/ ۴۰۴.

(۲) لوامع الأنوار البهية، سه ر جاوه ي پيشوو.

(۳) جامع العلوم والحكم ۱/ ۱۰۴ و لوامع الأنوار البهية ۴۰۵ نقلا عن ابن رجب.

ياخود دارايين جگه لهوانهش وهك: پۆژوو و نوێزو زهكات و پێخۆشبوونی خێرو چاكه بۆ
موسلمانان^(۱).

پیشیان کۆکن لهسهر ئهوهی ئهگهر كهسهكه بهدلّ دانی پیدانا و به دهم دهري بری، بهلام
به كردهوه كاری پێ نهكرد، ئهوه كهسه سهريپچي خواو پێغه مبه رهكه ی كردهوه و شياوی
هه رهشه و سزایه^(۲).

ئهمه رای بهناوبانگی پیشیان و زۆربهی ئیمامهكانه^(۳). زهیدیهكان به ئیمامهكانیانوه
ئهم بۆچوونهیان پهسهند كردهوه^(۴). ئهم وتهیه به ههر سی بهشیهوه هی مهزههبی ئیباری^(۵)
و خهواريج و موختهزیهكانه^(۶).

(۱) نخبه اللالی ۹۵.

(۲) شرح العقیده الطحاویة لابن ابي العز ۴۶۳.

(۳) شعب الإیمان للبيهقي ۴۸/۱ و شرح عقیده ابن ابي زيد القيرواني للقاضي عبدالوهاب ۳۴۲ وفتح الباري
۶۱/۱. و البيهقي: ئهم بۆچوونهی له عهلی كورپی ئهبو تالیب (پهزای خواي لیبیت) نهقل كردهوه. شعب
الإیمان، سهراوهی پێشوو. شافعییش ئهمه ی پهسهند كردهوه یهكدهنگی هاوهلان و شوینكهوتووون و ئهوانه ی
بهوان گهیشتوون هیناویهتی. جامع العلوم والحكم، سهراوهی پێشوو. ئهمه رای ئهحمدهی كورپی حهنبهل و
ئیسحاقی كورپی راهویه و ئهبو عوبهیدی قاسمی كورپی سهلام و ئیمامهكاني تریشه جگه لهمانه. له بوخاریان
گێراوهتهوه كه وتویهتی: گهیشتووم به زیاتر له ههزار زانا له شاره جیاوازهكان هیچ یهكیكیانم نهبینی
راجیایی ههبیته لهسهر ئهوهی ئیمان: گوفتارو رهفتاره، زیادو كهه دهكات. فتح الباري ۶۱/۱. سهیری
ئهمانهش بکه: لوامع الأنوار البهية ۴۱۶/۱ عن ابن عبدالر في التمهيد، و شرح صحيح مسلم للنووي ۱۴۶/۱
عن ابن بطلال. و قول ابي عبيد القاسم بن سلام في كتابه الإيمان ۵۳_ ۵۴ و ۶۶. و اللامشي له: التمهيد ۱۳۰
ئهم رایه ی له ههنديك لهوانه نهقل كردهوه. و یحیای كورپی حمزه له: المعالم الدينية ۱۱۷ و تویهتی: ئهمه
مهزههبی زۆربهی پیشیاننه.

ئهمه رای ئهوزاعیشه. جامع العلوم والحكم ۱۰۴/۱. و لهیسی كورپی سهعد و داودی كورپی عهلی و
تهبهریش ئهم بۆچوونهیان پهسهند كردهوه. لوامع الأنوار البهية ۴۱۶/۱. ئهمه بۆچوونی ئیبن حهزمی
زاهیریشه. علم الكلام لابن حزم ۸۳.

به‌لّام خاوهن مه‌زه‌به‌گان پّاجيا بوون سه‌بارت به‌و كه‌سه‌ی كرده‌وه فه‌رامؤش ده‌كات:

خه‌واريجه‌گان بؤچونيان وايه كه ئيمان واته كردارو په‌فتار، فه‌رامؤش كردنى كردار كه‌سه‌كه بى به‌ش ده‌كات له ئيمان و ده‌باته خانەى كوفره‌وه.

موعته‌زيله‌گان بؤچونيان وايه كه فه‌رامؤش كردنى كرده‌وه له‌لايه‌ن هه‌ر تاكيك، ئه‌وا ده‌بئته هؤى دهرچوونى له ئيمان، به‌لّام پيى كافر نابئت، به‌لّكو له پله‌يه‌كدا ده‌بئت له نيوان ئه‌م دوو پله‌يه‌دا.

فه‌رمووده‌ناسان بؤچونيان وايه كه فه‌رامؤش كردنى كرده‌وه، نابئته هؤى دهرچوونى خاوه‌نه‌كه‌ى له ئيمان، به‌لّكو فه‌رمووده‌ناسان حوكمى ئيسلامى له‌سه‌ر جيّبه‌جى ده‌كه‌ن^(٤).

(١) أساس العقائد الأكياس ١٨٥.

(٢) الجامع للبيسيوي ٢٣٥/١_٢٣٦. والموجز لأبي عمار ٧٣/٢ وشرح عقيدة التوحيد لأطفش ١٩٩، ونقل فرحات الجعبري في البعد الحضاري ٤٩٣ ذلك عن الشماخي والمحشي والبرادي وأطفش.

(٣) التمهيد للامشي ١٣٠ والقول الفصل ١٦ والكلديات للكفوي ٢١٣. و أبو يعلى له: الإيمان ١٥٦ وتويهته: (ئهمه بؤچوونى زؤربه‌ى موعته‌زيله‌كانه).

له كتيبي: كفاية الطالب الرباني ٣٨/١ ئه‌م بؤچوونه‌ى دراوته پال موعته‌زيله‌گان و زؤربه‌ى فه‌رمووده‌ناسان و زانايانى كه‌لام و شه‌رعناسه‌گان له‌وانيش ئيين هه‌بيب. و له: الأساس لعقائد الأكياس ١٨٥ هاتوو: (ئهمه بؤچوونى ئيمامه‌كانمان سلاويان ليبيت و زؤربه‌ى موعته‌زيله‌گان و شافعى و هه‌نديك له خه‌واريجه‌كانه). قازى عه‌بدولجه‌بار له: (شرح أصول الخمسة ٧٠٧) و ره‌زاي له: (المحصل ٢٣٧) بؤچوونى موعته‌زيله‌كانيشى هيتاوه سه‌بارت به‌ ئيمان. و باجورى له رافله‌كه‌يدا له‌سه‌ر كتيبي: (الجوهرة ٩٥) وتويهته: (موعته‌زيله بؤچوونيان وايه كه كردار به‌شيكي ئيمان، چونكه ده‌ئين ئيمان كردارو دهرپرين و دانپيدانان، هه‌ر كه‌سيك كردار فه‌رامؤش بكات ئه‌وا باوه‌ردار نيه‌، چونكه به‌شيكي ئيماني فه‌رامؤش كردوو كه كرده‌ويه و له‌هه‌مان كاتدا كافر نيه‌، چونكه دانى پيداناره، ئه‌و كه‌سه به‌پيى بؤچوونى موعته‌زيله‌گان له پله‌يه‌ك له نيوان دوو پله‌ى باوه‌رو كوفردايه، سزاكه‌ى مانه‌وه‌ى هه‌ميشه‌بيه له ناگردا به‌لّام كه‌ميك سزاكه‌ى سووكتره له هى كافر).

(٤) القول الفصل، سه‌رچاوه‌ى پيشوو. به‌غدادى له: أصول الدين ٢٤٩ فه‌رمووده‌ناسانيشى هيتاوه.

بهم پییه: کردهوه نیوهی ئیمان، واته: بهشیکی ئیمان، نهک مهرجیکی ئیمان^(۱).

جیاوازی نیوان وتهی پیشینان و موعتهزیهکان نهوهیه:

پیشینان کردهویان به مهرجی تهواوی و کامل بوونی ئیمان داناوه، ئا لیروه بابتهی زیاد

و کهمی ئیمان هاته کایه. بهلام موعتهزیه کردهویان به مهرجی دروستی ئیمان داناوه^(۲).

ئهم فهرمایشتهی خوای گهوره پهکیکه لهو بهلگانهی که کردهوه دهچپته ناو ئیمان: ﴿

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ

يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ﴿

الأنفال: ٢_٤^(۳) واته: (بیگومان ئیماندارانی راستهقینه تهنها نهوانه: که کاتیک ناوی خوا برا،

دلّهکانیان دهترسیت و دهههزیت، کاتیکیش نایهت و فهرمانهکانی ئیمهیان بهسهردا

بخوینریتهوه، ئیمان و باوهریان زیاد دهکات، "له ههموو کارو باریکیشیاندا" ههر پشت به

پهروهردگاری خوین دهبهستن. نهوانه که نوپژهکانیان به چاکی نهنجام ددهن، ههندیکیان

لهو رزق و رۆزیهی پیمان داوان، دهبهخشن و خهرجی دهکهن. ئا نهوانه ههر خوین ئیماندری

راستهقینهن).

باوهردار بهم کردهوانه دهبیته باوهردار^(۴).

(۱) شرح الجوهرة للباجوري ٩٥.

(۲) فتح الباري ٦١.

(۳) جامع العلوم والحكم ١٠٤/١_١٠٥ ونقله عنه السفاريني في لوامع الأنوار البهية ٤٠٥/١_٤٠٦. : الإيمان

لأبي عبيد القاسم ٦٥ والإيمان لأبي يعلى ١٦٢ والبعد الحضاري ٤٩٦ نقلًا عن الشماخي، والأساس لعقائد

الأكياس ١٨٥.

(٤) الإيمان لأبي يعلى ١٦٢_١٦٣.

لهبەر ئەوەی ئیماندار ئەو کەسە یە ئەم کردەوانەى تیدا هاتبنەجى، ئەم ئايەتە ئاماژەى کردووە بۆ كۆى ئيمان و باوەر، نوێژ ئاماژەى بۆ ئەو پەرستشەنەى كە بە جەستە ئەنجامدەدرين، بەخشين ئاماژەى بۆ ئەو پەرستشەنەى بە سەرۆت و سامان ئەنجام دەدرين، داچلەكانى دل و دەروون ئاماژەى بۆ خۆراگرى لە هەموو رۆيکەوه و ئەنجامدانى پەرستشەكان و گەرانهوه لە تاوانەکانيش دەگریتەوه^(١).

ئەمە بۆ كورت هەلھينانى ئيمانە لەو کردەوانە، هەر كەسێك ئەو خەسلەتانەى لەم ئايەتەدا ئاماژەى پيادراوه تيدا نەبن ئەوا باوەردار نييه^(٢).

بۆچوونى دووهم: پيى وايە ئيمان بریتييه لە دان پيدانان و بەراستدانان بە دل و دەربرينى بە زمان بەبى کردەوى ئەندامەكان.

ئەمە بۆچوونى ئەبو حەنيفة^(٣) و هەنديك لە پيشەوا حەنەفيەكان^(٤) و هەنديك لە ئەشعەريەكانە^(٥)، ئەم بۆچوونەيان داوتە پال زۆربەى زانايان^(٦)، نەصيرەددىنى توسى لە كتیبي (التجريد) كە يەكێكە لە ئيماميهكان ئەم بۆچوونەى پەسەند کردووە^(٧).

(١) شعب الإيمان للبيهقي ٤٣/١ وأشار إلى الحلبي.

(٢) البعد الحضاري، سەرچاوهى پيشوو.

(٣) الفقه الأكبر لأبي حنيفة _ القول الفصل ٣٥٨ والمواقف ٢٢٣/٨ وشرح المقاصد للتفتازاني ١٧٨/٥ وشرح الجوهرة للباجوري ٩٥. و الطحاوي ئەم بۆچوونەى الإمام أبي حنيفة و هاوهلانی گيپراوتەوه./ شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٤٦٢ ولوامع الأنوار البهية ٤١٦/١. و له: المعتقد المنقد ١٩٩ ئەم بۆچوونەى لە ئەبو حەنيفة و هاوهلانی هيناوە.

(٤) العقائد النسفية وشرح التفتازاني عليها ١٥٣ و نخبة اللآلي ٨٩. و نسفي له: تبصرة الأدلة ٧٩٨/٢ وتويهتى: ئەم بۆچوونە گيپردراوتەوه لە زۆربەى هاوهلانی ئەبو حەنيفة. و له: لوامع الأنوار البهية ٤٢١/١ و ٤٢٢ هاتوو: حمادى كورى ئەبو سولهيمان و شەرەنسا شويئكەوتووەكانى لە كوفە ئەم بۆچوونەيان هەيه، هەرودها شەرەنسا مورجيهئەكانيش ئەم بۆچوونەيان پەسەند کردووە.

بەم پىيە ھەر كەسىك بە دلّ دانى پىدانا و باوەرپى ھىنا بەلام بە زمان دەرى نەبىرى
تەنانتە بۆ يەك جار لە ژيانيدا، ئەو كەسە باوەردار نىيە لەلايەن خواى مەزن، شياوى چونە
بەھەشت و رزگار بوون نىيە لە سزاي ھەمىشەبى ئاگرى دۆزەخ^(۴).

تەنھا دانپىدانان بەدلّ نابىتە ھوى رزگار بوون لە ئاگرى دۆزەخ، بە زمان دەربىرىنى
ئىمانىش بە تەنیا دوورويە، ھىچ يەككىيان بىرى نىيە لە ئىمان، بەلكو ھەردووكيان ئىمان
پىكدىن^(۴). لەلای خواھناني ئەم بۆچوونە دەربىرىن بەزمان نىوہى ئىمانە^(۱).

بەمەرجيان داناوہ كە دان پىدانان بە دلّ و دەربىرىن بە زمان بەيەكەوہ بن و تەنھا
يەككىيان بى ئەوہى تر بەس نىيە:

(۱) المعتقد المنتقد ۱۹۹ شرح الجوهرة للباجوري ۹۵ وشرح الجوهرة للساوي ۱۳۲. و توبه‌ى و سەنوسى لە
شروفاھەكانيان لەسەر: صحيح مسلم ۱/۱۰۹ ئەم بۆچوونەيان ھەيە.

(۲) القول الفصل ۱۵.

(۳) تجريد الاعتقاد و شرحه كشف المراد للحلي ۴۵۴ ومفتاح الباب ۲۱۲.

(۴) شرح العقائد النسفية للفتازاني، سەرچاوەى پيشوو. باجورى لە: (شرحہ على الجوهرة ۹۴) دا بەتير و
تەسەلى باسى كردووہ: (ھەر كەسىك بە دلّ باوەر پىنيت و بەزمان دەرنەبىرپىت بەبى ئەوہى پاسا و پەرجى لە
پيش بىت، بەلكو بۆشى دەكرا بە زمان دەربىرپىت، ئەو كەسە لەلايەن خوا باوەردارە بەلام سەبارت بە حوكمە
دونىايەھەكان باوەردار نىيە، بەلام ئەو كەسەى پاساوى ھەيە و ناتوانىت بە زمان ئىمان دەربىرپىت لەو كاتە
ئەگەر ھاوبەلگەيەك بەدەركەوت لە سەر مۇسلمان بوونى بەبى ھاتنە قسە وەك ئامازەدان ئەوہ ئەو كەسە
باوەردارە. بەلام ئەوہى ناھەويت بەزمان دەربىرپىت، بەوہى داواى لىبىكرىت شاھەتمان دەربىرپىت بەلام دەرى
نەبىرپىت ئەو كەسە بى باوەر ئەگەرچى بە دلّ ملكەج بىت تەنانتە ئەم شىوہ باوەرە لە دوارۆژدا سوودى بۆ
نابىت، سەبارت بەو كەسەى بە زمان ئىمان دەردەبىرپىت و بەدلىش باوەر ناھىنيت ئەو كەسە دوورووہو لە
دونىاد حوكمى مۇسلمانانى بەسەردا جىبەجى دەكرىت و وەك مۇسلمان رەفتارى لەگەل دەكرىت بەلام باوەردار
نىيە لەلايەن خوا، تا ئەو ئەندازەيە ئەو دوورووہ وەك باوەردار رەفتارى لەگەل دەكرىت كە پەبى نەبىرپىت بە
كوفرەكەى وەك: سووزدە بردنى بۆ بت، ئەگەرنا حوكمى كوفرى بەسەردا جىبەجى دەكرىت).

(۵) شرح صحيح مسلم للأبي والسنوسي ۱/۱۰۹.

(۶) نخبة اللآلي ۸۹ وشرح الجوهرة للباجوري ۹۵ شرح الجوهرة للساوي ۱۳۲.

تهنها دان پیدانانی دل بهس نییه، خوی گهوره دهفهرموویت: ﴿وَأَسْتَقْتَهَا أَنْفُسَهُمْ﴾^{۱۴}.
 النمل: ۱۴. واته: (له ناخی دهروونیاوه ههستیان دهگرد حهقیقهته و راسته). ههروهه
 دهفهرموویت: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ﴾^{۸۹}. واته: (کاتیك ئەوان
 پیغهمبهریان بۆ هات که دهشیاناسی کهچی بروایان پی نههینا). بی باوهری و کوفرو ناسینی
 پهیامی داوته پال ئەوان.

سهبارت به دانپیدان به زمان (دهربرین به زمان) بهتهنها بهس نییه، خوی پایهبهرز
 دهفهرموویت: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمِنَّا قُلْ لِمَ تُوْمِنُونَ وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا﴾^{۱۴}. واته:
 (ههندیك له بیابان نشینه عهربهکان وتیان: باوهرمان هیناوهه موسلمانین، پیمان بلی: نهخیر
 باوهرتان نههیناوه، بهلام بلین به ناچاری موسلمان بووین). گومان لهوهدا نییه که ئەو عهربه
 دهشتهکیانه به زمان باوهریان دهربری^(۱).

ئهوهی پشتی دهربرین به زمان دهگریت، لهوهی بنچینهی ئیماننه ئهوهیه، خوی گهوره
 زۆرتتر سهزرهنشتی ئەو کهسهی کردووه ملنهدهره و به زمان باوهر دهرناپریت و کهمتر
 سهزرهنشتی کهسی نهزان و کهم تهرخهمی کردووه، ئیمان یهك شته ئەگهچی چهند پیکهاته
 و بهشیکیشی ههبیّت^(۲).

سهبارت به کردهوه، ههروهک باجوری وتویهتی مهرجی تهواو و کاملی باوهرپه، ئەمه رای
 پهسهنده لهلای ئەهلی سوننه، ههر کهسیک کردهوش به ئەنجام بگهیهنیّت ئیمان و باوهری
 تهواوی دهستکهوتوووه، ههر یهکیک کردهوه فهرامۆش بکات. ئیمانی کاملی له دهست چوووه، بهو
 مهرجهی فهرامۆش کردنی کردهوه به ههلال نهزانیّت و سهرپیچی شهرع نهکات یان گومانی له

(۱) کشف المراد فی شرح تجرید الاعتقاد ۴۵۴.

(۲) القول الفصل ۱۵ ئەم بهلگهیهی گپراوتهوه له خاوهنی ئەم بۆچوونه. بهلام خوی بۆچوونی وایه باوهر
 تهنها دان پیدانانه به دل.

شەرقى و رەۋابوونى نەبىت، ئەگەر كىرەۋە فەرامۇش بىكەت بەۋ پىيە پىيى ھەئال بىت ئەۋا ئەۋ كەسە بى باۋەرە، چۈنكە نىكۆلى لە شتىك كىرەۋە كە لە ئايىندا بە پىۋىست زانراۋە^(۱).

بەم پىيە كىرەۋە مەرچى ئىمانە، واتە: شتىكە لە دەرەۋى ئىمان، كىرەۋە مەرچە بۇ جىيەجى كىرەۋە ھۆكەمەكانى مۇسلمانان لەسەر كەسەكان ۋەك: مېراتگرتن، ژن ھىنان، نوپۇز كىرەۋە لە دۋاى و نوپۇز كىرەۋە لەسەرى، ناشتنى لە گۇرستانى مۇسلمانان، داۋا كىرەۋە لىي بە كىرەۋە نوپۇز زەكات دان... دان پىدانان بە دل ئەگەر ئىمانىش بىت بەئام شتىكى شاراۋە پەنھانە، پىۋىستى بە نىشانەپەكى ديارە بۇ ئەۋەى بىيە بەلگە لەسەر ئىمانەكەى و تا ھۆكەمە دونىايىيەكان بىگىرئەۋە^(۲).

بۇچوونى سىيەم: ئىمان: تەنھا دان پىدانانە بە دل.

ئەمە بۇچوونى ابو منصورى ماترىدىيە، ئەم رايە لە أبو حنىفەش گىرەۋەتەۋە. ھىنىسى كورى فضل البجلى ئەم بۇچوونەى پەسەند كىرەۋە، ئەمە راي بەناۋانگى أبو الحسن الأشعرييە^(۳). باقلانى دەقى لەسەر ھىناۋە^(۴). ئەمە بۇچوونى مامۇستا أبى إسحاقى إسفرايىنيە،

(۱) شرح الجوهرة للباجوري ۹۴.

(۲) شرح الجوهرة للباجوري، سەرچاۋەى پىشوو.

(۳) تبصرة الأدلة ۲/۷۹۹، و غەزەنەۋى لە (أصول الدين ۲۵۱) بۇچوونى ماتورىدىيەكانى ھىناۋە. بەغدادى لە (أصول الدين ۲۴۸) ئەم بۇچوونەى داۋەتە پال ئەبو ھەسەنى ئەشعەرى و ئىبن راوندى و ھوسەنىنى كورى فەزلى بىجلى. و شەھرىستانى لە: الملل و النحل ۱/۸۸ مەزھەبى ئەشعەرى لە پال ئەم بۇچوونەى داناۋە.

ئىجى وتويەتى: (ئەمە بۇچوونمانە)، سەيد شەرىف بەم وتەپەى رۋونكىرەۋەى بۇ داۋە: (واتە شوپىنكەوتوۋانى أبى الحسن) واتە ئەشعەرى. / و تەفتازانى لە: شرح العقائد النسفية ۱۵۴ وتويەتى: شىخ ئەبو مەنصورىش ئەم بۇچوونەى پەسەند كىرەۋە. كوفەۋىش لە: (كليات ۲۱۳) ھەمان راي ھەپە.

رەيحاۋى لە: نخبة الآلي ۸۹ وتويەتى: ئەمە بۇچوونى ئەبو مەنصورى ماتورىدى و زۆرپەى ئەشعەرىيەكانە. ھاۋشىۋەى وتەى رەيحاۋى ھاتوۋە لە: المعتقد المنتقد ۱۹۹. و تەھانۋى لە: كشاف اصطلاحات الفنون ۱/۲۹۷ وتويەتى: ئەم بۇچوونە پەسەند كىرەۋە لەلایەن زۆرپەى ئەشعەرىيەكان و ماتورىدىيەكانىش

سألحی و ابن راوندی که له موخته زیله کانن ئەم رایه یان په سه ند کردوو^(۴). رازیش ئەم بۆچوونه ی هیه^(۴). تفتازانی ئەم بۆچوونه ی داوته پال زۆربه ی زانیان^(۴).

ئەگەر هه لگرانی ئەم بۆچوونه ته نها دان پیدانان به دل به ئیمان دابنن، ئەوه مانای وایه دهربرین به زمان و کردهوی ئەندامه کان دوو بنه مای ئیمان نین، به لگو لق و پۆپی ئیمانن، ههروهک شه رستانی ئەمه ی له ئەشه ریه وه هیئاوه^(۴).

له سه ر ئەم بۆچوونه ن و زۆربه ی ئیمانمه کانیش ئەم بۆچوونه یان هیه وهک: حوسه ینی کوری فه زل.. باجوری له: شرح الجوهره ۹۴ وتویه تی: ئەمه رای زانا لیکۆله رهکانی ئەشه ری و ماتوریدییه کانه.
(۱) ته هید الأوائل ۳۸۹_ ۳۹۰ و الإنصاف ۲۲ و ۵۵. و المواقف ۳۲۳/۸ و کشاف إصطلاحات الفنون، سه رچاوه ی پێشوو.

(۲) المواقف و شرح السيد الشريف عليه، وکشاف إصطلاحات الفنون، سه رچاوه ی پێشوو. و له: أصول الدين للبغدادی، سه رچاوه ی پێشوو ئیبن راوندیشی باسکردوو.
(۳) المحصل للرازي ۲۳۷.

(۴) شرح المقاصد للتفتازاني ۱۷۷/۵ و له: شرح العقائد النسفية ۱۵۳: هیئاویه تی ئەمه بۆچوونی زۆربه ی زانا لیکۆله رهکانه. ره قیحاوی له: نخبه اللالی ۸۹ هه مان شتی وتوه.

(۵) الملل والنحل للشهرستاني ۸۸/۱. باقلانی له: إنصاف ۵۵ وتویه تی: (شوینی دانپیدانان دلّه: ئەویش بریتییه له وهی دانبنیت به وهی خوی گه وه تاک و ته نه هایه و پێغه مبه ر راسته، هه موو ئەو شتانه ی پێغه مبه ر هیئاویه تی به راست دابنیت، ئەو شته ی له سه ر زمانه که بریتیه له دهربرین و ئەو شته ش ئەندامه کان پێی هه لده ستن بریتیه له کردهوه، هه موو ئەوانه ته نها به رجه سته کردن و ئامازه یه بۆ ئەو شته ی که له دلدایه. بۆیه دروس ته له لایه ک وهک رپوی راسته قینه پێی بوتریت ئیمان و له لایه ک وهک رپوی خوازاو پێی بوتریت، ئەمه واتای ئەوه یه: ئەگه ر بنده به دل دانی نا بهو شتانه ی باس مان کرد، به زمان ئەو ئیمانیه دهربر ی و به کردهوش جیه جیه یی کرد، ئەو به نده یه ئیمانداریک ی راسته قینه یه له لای خواو ئیمه ش. به لأم ئەوه ی به دل درۆ بکات و دان نه نیت به وشتانه ی باس مان کرد، که چی به زمان دانی نا به یه گتانه ی په رسته کانی به ئەندامه کانی ئەنجامدا، ئەمه باوه رداریک ی راسته قینه یه، به لگو باوه رداریک ی ناراست و خوازاوه، چونکه له حوکمه دونیا ییه کان خوین و مال و سهروه تی پارێزراو ده بیت، له به ر ئەوه ی ته نها له رپوکه شدا باوه رداره و له لای خوا باوه ردار نییه).

ئەو كەسەى بە دڭ دانى پېدا بنىت، واتە: دان بنىت بە يەكتايى خوا و بەوہى پېغەمبەر لەلای خواى گەورە هېناوويەتى، ئەو كەسە باوەردارە، تەنھا لە نىوان خۆى و خوا باوەردارە، تەنانت لەو كاتەدا بشمرىت ئەوا باوەردارىكى رزگار بوو. لەو كاتە لە بازنەى ئيمان دەچىتەدەر كە نكوڤى بكات لە شتىك^(۱).

بەبى راجيايى ھەر كەسىك بە دڭ دانى پېدانا و بە زمان دەرى برى ئەوا لەلایەن خواو خەلكى ئەو كەسە باوەردارە^(۲).

ھەر كەسىك بە دڭ دانى پېدا بنىت و بە زمان دەرى نەبرىت، بەبى ئەوہى پاسا و بيانوى ھەبىت، بەبى ئەوہى ئەو كەسە ئيمان رەت بكاتەوہ، بەلكو وا بۆى چووہسەر، ئەو كەسە لەلایەن خوا ئيماندارە و لە ھوكمە دونياييەگان ئيماندار نييە^(۳).

ھەر كەسىك پاساوى ھەبوو و تواناى دەربىرىنى بە زمان نەبوو وەك: لال، ئەگەر ھاوبەلگەيەك جگە لە دەربىرىن بە زمان بەرپابوو لەسەر باوەردارىيەكەى وەك: ئاماژەدان ئەو كەسە باوەردارە لە ھەر دوو لايەوہ^(۴) _ واتە: لەلایەن خواو ھوكمە دونياييەگان _.

بەلام ئەو كەسەى رەتىكردوہ كە بە زمان باوەر دەربىرىت دواى ئەوہى داواى لىكرا، ئەوا كەسەكە لەلایەن خواو لە دونياشدا بە كافر دادەنرىت، چونكە ئەمە يەكئىكە لە نيشانەگانى دان

(۱) الملل والنحل للشهرستاني، سەرچاوەى پېشوو. وأصول الدين للغزنوي ۲۰۲.

(۲) أصول الدين للغزنوي، سەرچاوەى پېشوو. و كفاية الطالب الرباني و حاشية الصعدي عليه ۳۸/۱ نقلًا عن القاضي عياضي.

(۳) شرح الجوهرة للباجوري ۹۴ و حاشية الصعدي، سەرچاوەى پېشوو.

(۴) شرح الجوهرة للباجوري، سەرچاوەى پېشوو. و شرح المقاصد للتفتازاني ۱۷۹/۵ ونخبة الآلي ۸۹. لە: كفاية الطالب الرباني، سەرچاوەى پېشوو: لە قاضي عياضوہ ھاتووہ: (بەبى ئەو رايەى ناودارو بەناوبانگە ئەو كەسە باوەردارە).

پیدا نهان به دل. جا هر چهنده به دل باورپیش بهینیت مادهم به زمان داوای لیگراو نهویش
نکولی کرد نهوا له دواروژیشدا هیچ سوودیکی پیناگهیهنیت^(۱).

نهو کهسهش که به زمان ئیمان دهردهبریت، به دل ئیمان ناهینیت وهک: دووروو، نهو
کهسه له حوکمه دونیاییهکاندا وهک باورپدار رهفتاری لهگه دل دهکریت و لهلایه خوای گهوره
باورپدار نییه^(۲). تا نهو کاته له دونیادا وهک باورپدار رهفتاری لهگه دل دهکریت که نیشانهیهکی
کوفری لی بهدی نهکریت وهک: سوورده بردن بؤ بت، نهگه نیشانهی لی بهدهرکهوت نهوا
حوکمهکانی کوفری لهسهر جیبهجی دهکریت^(۳).

نهگه کهسهکه نه به زمان ئیمانی دهربری و نه به دل دانی پیدا نهنا نهوا بی باورپ
کافره^(۴).

کردهوهکان وهک: نویژ، رۆژوو، په رستههکانی تر بنچینهی ئیمان نین لهلایه خاوهنانی
نهم بؤچونه^(۵).

به لگهکانی نهم بؤچونه:

۱ _ نهو نایهت و فهرمودانهی نامازه ددهن بهوهی دل شوینی ئیمان و باورپ، بؤ نمونه:

(۱) شرح الجوهرة للباحوري، وشرح المقاصد للتفتازاني، ونخبة اللآلي، سهرچاوهکانی پیشوو.
(۲) شرح الجوهرة للباحوري ۹۴ و له: كفاية الطالب الرباني ۳۸/۱ له "قاضي عياض" موه هاتوو: (نهگه
ئیمانی کهسهکه تهنها به زمان بیت و له سهردهمی پیغه مبهتر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوویت نهوا دوورووه و لهو سهردهمهش
بیت بی دینه).

(۳) شرح الجوهرة للباحوري، سهرچاوهی پیشوو.

(۴) كفاية الطالب الرباني ۳۸/۱ نقلا عن القاضي عياض.

(۵) تبصرة الأدلة ۷۹۹/۲. و أبو يعلى له: الإيمان ۱۵۷ نهمهی له نهشعهریههکانهوه هیئاوه.

خوای گه وره دهفه رموویت: ﴿ أَوْلَاتِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ ﴾ المجادلة: ۲۲. واته: (ئا) نهوانه خوا ئیمان و باوهری له دئیاندا چه سپاندوووه و جیگیری کردوووه).

ههروهها دهفه رموویت: ﴿ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ ﴾ النحل: ۱۰۶. واته: (له کاتیکدا دئی پره له ئیمان و باوهر).

ئه م فهرمایشتهی پیغه مبهه ^{صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ}، کاتیک ئوسامه که سیکی کوشت که وتبوی: (لا إله إلا الله: هیچ په رستراویک نییه جگه له "الله") پیی فهرموو : (هلا شققت قلبه) واته: بوچی دله که هی ئهوت لهت نه ده کرد؟.

مادهم ئیمان کرداری دله، پیویسته تهنها له دانپیدانان و بهراستدانانی دئا کورت هه ئبیریت، که پیویسته که له پیویسته کانی ناسین. ئه مه واتای ئیمان له رووی زمانه وان^(۱).

۲ _ خوای گه وره بهناوی ئیمانداران دواوه له گه ل موسلمانان و دواتر کرده وه کانی له سه ر نه وان پیویست کردوو، خوای پاک و پیروز فهرموو یه تی: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ ﴾ البقرة: ۱۸۳. واته: (ئه هی ئه وه که سانه ی باوهرتان هیناوه رۆژووی رهمه زان له سه رتان پیویست کراوه. هه ر وه کو له سه ر گه لانی پیش ئیوه ش پیویست کرابوو).

(۱) الموافق و شرح السيد الشريف عليه ۳۲۴/۸. سهیری ئه مانه ش بکه: شرح المقاصد للتفتازاني ۱۸۱/۵ و شرح العقائد النسفية للتفتازاني ۱۵۴ و مشارق انوار العقول ۱۹۹/۲ و شرح عقيدة التوحيد لأطفش ۲۰۰. (۲) تبصرة الأدلة ۸۰۲/۲.

خوای گهوره پیشتَر وەك ئیماندار له‌گه‌ئیان دوواوه بهر له‌وهی حوكمه‌كان پێویست بکریڤن،
 ئەگەر حوكمه‌كان به‌شیک بوون له ئیماندار ئەوا بهر له پێویست کردنی حوكمه‌كان ناوی
 ئەوانی به ئیماندار نه‌ده‌برد، پێویست بوونی هیچ یه‌کێک له حوكمه‌كان دانە‌ده‌بەزی بهر له
 پێویست بوونی ئیمان^(۱).

به‌هه‌مان شیوه ئەم فەرمايشته‌ی خوای گه‌وره‌ش: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى
 الصَّلَاةِ فَاعْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ
 ﴾ المائدة: ۶. واته: (ئە‌ی ئەوانە‌ی باوه‌رتان هێناوه: کاتیک ویستان هه‌ستن بۆ نوێژ: ئە‌وه
 سه‌ر‌ه‌تا ر‌وو‌خسارتان بشۆن، ئینجا ده‌سته‌کانتان له‌گه‌ل ئە‌نیشکتاندا، پاشان ده‌ستی ته‌ر به‌ینن
 به‌سه‌ر سه‌رتاندا، قاچه‌کانیش بشۆن له‌گه‌ل قوڵه‌ پیتاندا).

هه‌وه‌رها ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا ﴾ النساء: ۱۰۳.
 واته: (به‌ر‌استی نوێژ له‌سه‌ر ئیمانداران فه‌رزه له‌ کاتی دیاریکراودا ده‌بی‌ت ئە‌نجام بدری‌ت).
 بهر له ده‌ست‌نوێژ هه‌ل‌گرتن و نوێژ کردن و ر‌ۆژوو گرتن، خوای گه‌وره به ئیماندار ناوی
 بردن^(۲).

په‌خته:

له میانە‌ی خسته‌ن‌ه‌رووی راو بۆ‌چوونی ناودارترین پێرو تاقمه ئیسلامیه‌كان له‌باره‌ی ئیمان،
 ئە‌م شتانه‌ی خواره‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وی‌ت:

(۱) نخبة اللالی ۹۶.

(۲) الإيمان لأبي يعلى ۲۳۹.

ئەم سى ۋا بۇچۇنە ئەمىرۇ نىرخى بۇ دادەنرىت و پىشى پى دەبەستىت لە ناو مەزەبەبە ئىسلامىيەكان و شۇيىنكەوتووى ھەن، تەننەت زۇربەى ھەرە زۇرى زانايان و شۇيىنكەوتووانى ئوممەت لە خۇيان دەگرن.

چەندىن ۋا بۇچۇنى تر ھەن كە خاۋەنەكانيان نەماون، ھىچ پاشماۋەيەكان نەماۋە تەنھا ئەۋە نەبىت كە گىردراۋەتەۋە لەبارەى ئەۋان لە كىتەبەكاندا.

ھەموو زانايان كۆك و تەبان لەسەر ئەۋەى كە ئىمان برىتە لە دان پىدانانى دل، بەلام راجىييان ھەيە سەبارەت بە بەكارھىننى ناۋى ئىمان بۇ دەربىرىنى زمان و كىردەۋەى ئەندامەكان.

سەرچەم زانايان كۆكن لە پىۋىست بوونى ھەموو پەرىستشە فەرزەكان، ھەرۋەھا كۆكىشەن لەسەر بە خىرو سوننەت دانانى سوننەتە شەرىعىيەكان.

راجىيى ھاۋەلانى بۇچۇنى دوۋەم (ئىمان: برىتە لە دان پىدانان بە دل و دەربىرىنى زمان) لەگەل ھاۋەلانى بۇچۇنى يەكەم (ئىمان: برىتە لە دانپىدانان بە دل و دەربىرىن بە زمان و ئەنجامدانى بە ئەندامەكان) كە لە ئەھلى سوننە و جەماعتەن تەنھا راجىيىيەكى وىنەيىيە. ئىبن ئەبولعيز روونى كىردۆتەۋە: كىردەۋەكانى ئەندامەكان پەيۋەستەن بە ئىمانى دلەۋە ياخود بەشەكە لە ئىمان، لەبەر ئەۋەى ھەموويان كۆكن لەسەر ئەۋەى ئەنجامدەرى گوناھى گەۋرە ناچىتە دەرەۋەى بازنەى ئىمان، بەلكو لە زىر وىستى خوادايە ئەگەر بىەۋىت لى خۇشەبىت و ئەگەر بىشەۋىت سزى دەدات.

بۆيە وتويەتى: راجياييه كه تهنها له دهربرپندايه و پوچه ئى بىروباوهرى له سهر كه ئه كه نابىت^(۱).

مه به ستى زۆربهى فهرمووده ناسان و زانايانى كه لام شه رعناسان و موخته زيله كان له وهى ئيمان له سى بنچينه كه بىك دىت، مه به ستیان ئيمانى كامله^(۲).

به م پييه:

بناغه له ئيماندا برىتييه له دانپيدان به دل. ئەمه ئەو خالەيه كه هه مووان له سهرى كوكن. ئەمه ش خاوه نه كهى ده پاريزىت له مانه وهى هه ميشه يى له ناگرى دۆزه خدا.

به زمان دهربرپن مهرجه بۆ به سهردا جي به جي كردنى حوكمه دونياييه كان.

كرده وهى ئەندامه كان خوى له خويدا روونكارىيه بۆ ئيمانى ته واو و كامل، چونكه گشت لايهك كوكن له سهر ئەوهى ئەگهر مروف به دل دانى پيدابنىت و به زمان دهرى برپىت، ئەگهرچى به ئەندامه كانيش وهك كرده وه جي به جي نه كات. ئەوا ئەو كه سه گونا هباره و سه رپيچى خوايان كرده وه، ههروهك پيشتر خرايه روو.

كه واته راجياييه كه له نيوان هه ر سى بۆچوونه كان راجياييه كى راسته قينه نييه.

(۱) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٤٦٣ له روونكر دنه وهيدا له سهر هوى راجيايى نيوان ئەبو حه نيفه و ئەهلى سوننه.

(۲) حاشية الصعيدي على كفاية الطالب الرباني ٣٨/١. سه يرى: القول الفصل ١٦. بكه.

زیاد و کم بوونی ئیمان

زانایان راجیان لهبارهی ئهوهی ئیمان زیادو کم دهکات؟ ههیانه بۆچوونی وایه زیاد و کم دهکات و ههشیانه رای پیچهوانهیه. ئیمامی رازی و زۆریک له زانایانی کهلام ئهم بابتهیان به لقیکی رافهی ئیمان داناوه^(۱).

ئيجی بهههمان شیوه پشتگیری کردوووه وتویهتی: ئهگهر ئیمان تهنها به دان پیدانان رافه بکریت ئهوا زیادو کمی له لایهنهدا قبول ناکات، ئهگهر به کردهوهکان رافه بکریت ئهوا زیادو کمی قبول دهکات^(۲).

بۆچوونی یه کهم: ئیمان زیاد و کم دهکات.

ئهمه مهزههبی ئههلی سوننهیه به پیشین و پاشینان (سلف و خلف)^(۳). ئهشعهری و موعتهزیهکانیش ئهم بۆچوونهیان ههیه^(۴)، زهیدییهکانیش ئهم بۆچوونهیان پهسهند کردوووه^(۵). ههنديک له ئیبازییهکانیش بۆ ئهوه بۆچوونه چوون^(۶).

(۱) المحصل للرازي ۲۲۹ والمواقف وشرحه للسيد الشريف ۳۳۰/۸ نقلا عن الرازي.

(۲) المواقف، وشرح مسلم لأبي و السنوسي ۱/۱۰۹ و ۱۱۱. بروانه: اصول الدين للبغدادي ۲۵۲.

(۳) شرح صحيح مسلم للنووي ۱/۱۴۶ عن ابن بطلال. له ۱۴۸ هاتوووه ئهمه مهزههبی پیشینان و فهرموودهناسانه. سةفارييني له: لوامع الأنوار البهية ۱/۴۱۱ له ئيبين تهيميهوه هیناويهتی که وتویهتی: (مهزههبی ئههلی سوننه و فهرموودهناسان ئهوهیه که پلهبهندي ههیه له ئیماندا، زۆربهشیان دهئین: ئیمان زیادو کم دهییت).

عهبدوهرزاق له: موصهنهفهکهیدا وتویهتی: لهو شیخ و هاوهلانهی پیمان گهیشتووم: سوفیانی سهوری، مالیکی کورپی ئهنهس، عهبدوئی کورپی عومهر، ئهوزاعی، موعهमेهری کورپی راشد، ئيبين جهریج، سوفیانی کورپی عهیینه، گوئیستیان بوومه که وتویانه: ئیمان گوفتارو کرداره و زیادو کم دهکات.

ئەمە راى ئىبن مەسعود، حوزەيفە، نەخەغى، حەسەنى بەصرى، عەتاء، تاووس، موحاھىد، عەبدوئى كورى موبارەكە. / شرح صحيح مسلم للنووي ١٤٦/١ عن ابن بطلال.

شافعي و ئەحمەدى كورى حەنبەل، ئىسحاقى كورى راھويە، ئەبو عوبەيد و ئىمامەكانى تىرىش ئەم بۆچوونەيان ھەيە. / فتح الباري ٦١/١ ولوامع الأنوار البهية ٤١٦/١ عن التمهيد لابن عبد البر، و شرح المقاصد للفتازاني ٢١٠/٥ والقول الفصل ٣٥٨.

لالكائى لە كتيبه كەيدا (شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة ١٤٥ و لاپەرەكانى دواتر) ناوى زۆرىك لە ھاوئان و شوپىنگەتووان و شەرەنسانەكانى ھىناوھ كە وتويناھ ئىمان بە كارى چاك زياد دەكات و بە كارى خراب كەم دەبىت.

ئەمە مەزھەبى سەرچەم شەرەنسانە. / لوامع الأنوار البهية ٤٣٠/١. بوخارىش ئەم بۆچوونەى پەسەند كردووھ. / صحيح البخاري ٢ كتاب الإيمان ١ باب قول النبي ﷺ: بني الإسلام على خمس. انظر بشرح فتح الباري ٦٠/١. تەبەرىش ئەم بۆچوونەى پەسەند كردووھ. / لوامع الأنوار البهية ٤١٦/١ نقلا عن التمهيد لابن عبد البر. داودى كورى عەلىش ھەمان راى ھەيە. / لوامع الأنوار البهية، سەرچاھى پيشوو، نقلا عن التمهيد. ئىبن حزمى زاھىرىش شوپن داود كەوتووھ لەم بۆچوونەدا. / علم الكلام لابن حزم ٨٥. بەيھەقىش ئەم راھى پەسەند كردووھ. / شعب الإيمان للبيهقي ٦٠/١. نەوھويش ئەم بۆچوونەى سەرخستووھ. / شرح صحيح مسلم للنووي ١٤٨/١. ئەمە راى شىخ عەبدولقادريشە. / الغنية ٦٩/١. ئىبن تەيمىيەش پەسەندى كردووھ. / لوامع الأنوار البهية ٤١١.

(١) شرح المقاصد للفتازاني ٢١٠/٥ والقول الفصل ٣٥٨ والإنصاف للباقلاني ٥٧. و لە: لوامع الأنوار البهية ٤٣٠/١ ھاتووھ: (ھەندىك لە زانا لىكۆلەرە ئەشعەرىيەكان بۆ ئەوھوون وەك: قەلانسى و جگە لەويش). لە: مقدمة البحر الزخار لابن المرتضى ٨٧ ئەم بۆچوونەى داووتە پال موعتەزىلەكان.

باجورى لە: شرح الجوهرة ١٠٠ ئەم بۆچوونەى داووتە پال زۆربەى ئەشعەرىيەكان. لە پەيامەكەى ئەشعەرى كە بۆ دانىشتوانى دەقەرى (الثغر ٢٧٢) رەوانەى كردبوو، ھاتووھ: (ئەشعەرى وتوئەتى: زانايان كۆكن لەسەر ئەوھى ئىمان بە كەردەھى چاك زياد دەكات و بە كەردەھى خراپىش كەم دەكات، كەم بوونى ئىمان لەلای ئىمە گومان دروست بوون و نەزانى نىھ سەبارەت بە دان پىدانانەكەمان، چونكە ئەمە كوفەرە، بەلكو كەم بوونە لە پەلە زانين و زيادى لە روونكردنەوھو ھەرەك نەرخى پەرسشى ئىمە جياوازە لە ھى پىغەمبەر ﷺ، ئەگەرچى ھەموومان وەكو يەك ئەركى سەرشانمان جىبەجى دەكەين). لە پەراوئىزى: باجورى، ئامازەى بۆ كراوھ.

(٢) مقدمة البحر الزخار لابن المرتضى ٨٧.

(٣) الموجز لأبي عمار ٧٨/٢ وبهجة الأنوار ١٢٤ والبعد الحضاري ٤٩٨ ناقلا عن أبي عمار وخميس وأبي مهدي وأبي خزر.

زیاد بوونی ئیمان به ئەنجامدانی پەرستشەکان، کەم بوونیشی به فەرامۆش کردنیان دەبێت^(١)، ئیمامی ئەحمەد له موخەممەدی کورپی موسا دەگێرێتەوه: (ئیمان گوشتارو کردارە، زیادو کەم دەبێت، ئەگەر کاری چاکەت کرد زیاد دەبێت، ئەگەر کاری چاکەشت فەرامۆش کرد کەم دەبێت، ئیمان تەنها به کردار دەبێت)^(٢).

ڕووھەکانی زیادبوونی ئیمان:

بۆ زیاد بوونی ئیمانی باوەردار، کە خوای گەورە فەرمانی پێکردوو، چەند ڕوویکی هەن، لەوانە:

١ _ ئەو بەراستدانان و دانپێدانانە پەيوەستە بە کردەوی دڵەوه کەم و تەواوترە لەو دانپێدانانە کرداری دلی لەگەڵدا نییە.

ئەو زانستە خاوەنەکە کاری پێدەکات کەم و تەواوترە لەو زانستە کاری پێ ناکات.

هەر کەسێک بزانیی خاوە پێغەمبەرەکە و بەهەشت و دۆزەخ راست و هەقن، جا ئەم زانییە وای لێبکات کە خۆشەویستی و ترسی خوای لە دڵدا دروست ببێت، هیوای چوونە بەهەشت و ترسان لە ئاگری دۆزەخی هەبێت، جا زانیی ئەم کەسە تەواوترە لەو کەسە کە زانییەکە هیج یەکیک لەو شتانە بۆ پێویست نەکردوون^(٣).

٢ _ کردەوهکانی دڵ وەك: خۆشویستی خاوە پێغەمبەرەکە و ترسان لە خاوە ئومید پێ هەبوونی، هەموو ئەو شتانە لە ئیمانن، خەلك پلەبەندن لەم شتانەدا.

(١) الإيمان لأبي يعلى ٣٩٥_٣٩٧.

(٢) الإيمان لأبي يعلى ١٥٣. سهیری ئەمانەش بکە: شعب الإيمان للبيهقي ٦٠/١ والمواقف ٣٣٠/٨ ولوامع الأنوار البهية ٤١٦/١_٤١٧.

(٣) لوامع الأنوار البهية ٤١٤/١.

۳ _ کرده‌وه‌کانی دمر و دهر وون (الظاهرة والباطنة) له نیمانن، خه‌ئکیش پله‌به‌ندن تیایدا.

۴ _ مرؤف کاتیک به دل هم‌میشه نه و فه‌رمانانه‌ی له یادی‌دا ناماده‌یه و له بیری ناچیت، نه‌مه ته‌وا و کامل‌تره له و که‌سه‌ی ته‌ن‌ها بر‌وا‌ی به دل هی‌ناوه و به‌لام بی‌ ناگایه، چونکه بی‌ ناگایی نیمان که‌م ده‌کاته، بویه عومه‌یری کور‌ی حه‌بیب (پر‌م‌زای خ‌وا‌ی لی‌بیت) و تویه‌تی: (نه‌گه‌ر یاد و سوپاس و ستایشی خ‌وا‌مان کرد واته نیمانان زیاد ده‌کات، نه‌گه‌ر بی‌ ناگا بووین و فه‌راموشیمان کرد نه‌وا نیمانان که‌م ده‌کات).

نه‌مانه‌ش به‌لگه‌کانی زیاد و که‌م بوونی نیمانن:

۱ _ نه‌م نایه‌تانه‌ی نامازن بو زیاد و که‌م بوونی نیمان، وه‌ک:

خ‌وا‌ی مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿ وَإِذَا تَلَّيْتْ عَلَيْهِمْ ءَايَتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا ﴾ الأنفال: ۲. واته: (کاتیکیش نایه‌ت و فه‌رمانه‌کانی نی‌مه‌یان به‌سه‌ردا بخوینری‌ته‌وه، نیمان و باوه‌ریان زیاد ده‌کات).

خ‌وا‌ی تاک و پاک له هاوه‌ل ده‌فه‌رموویت: ﴿ وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴾ التوبة: ۱۲۴. واته: (کاتیکیش سوره‌تیک له فورئان دابه‌زینرا، هه‌ندی‌ک "له دووروه‌کان به‌گالته پی‌کردنه‌وه" ده‌ئین: کیتان به‌م سورته‌ه باوه‌ری زیاد کردوه؟! جا نه‌وانه‌ی که‌ باوه‌ریان هی‌نابوو نه‌وه‌نده‌ی تر نیمان و باوه‌ریان پته‌وتر ده‌کرد، نه‌وانیش مژده به‌یه‌کتر ده‌دن).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿ لِيَرَدَّأَوْ إِيمَانًا مَّعَ إِيمَانِهِمْ ﴾ الفتح: ۴. واته: (سه‌ره‌رای نیمانداری و خ‌واناسیان نیمانیان زیاد ببیت).

نهم نایه‌تانه نامازن بؤ نه‌وهی که ئیمان ده‌گریت زیاد ببیت، ماده‌م شیایوی زیاد بوونه،
نه‌گهر زیاد بوونه‌که نه‌ما که‌م ده‌بیت‌ه‌وه^(۱).

۲_ نه‌وه‌فهرمایشته به‌پیزانه‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ) که نامازن بؤ نه‌مه، وه‌ک:

پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) ده‌فهرموویت: (أكمل المؤمنین إيماناً أحسنهم خلقاً، وخياركم خياركم
لنساءكم) واته: نه‌وه‌باوهرداره‌خاوه‌نی کاملترین و ته‌واترین ئیمانه‌که جوانترین ره‌وشتی
هه‌بیت، چاکترینتان چاکترینتانه بؤ ژنه‌کانتان.

حله‌یمی وتویه‌تی: نه‌م‌فهرمایشته به‌لگه‌یه‌له‌سه‌ر نه‌وه‌ی ره‌وشت جوانی له‌ئیمانه‌وه‌یه،
نه‌بوونی ره‌وشت جوانی که‌م بوونی ئیمانه، که‌واته‌باوهرداران جیاوازن له‌پله‌ی ئیمانیاندا،
هه‌یانه‌ئیمان و باوهری کاملتره‌له‌وه‌ی تر^(۲).

پیغه‌مبهر (ﷺ) ده‌فهرموویت: (من رأى منكم منكراً فليغيره بيده، فإن لم يستطع فليأسه، فإن
لم يستطع فليقله، وذلك أضعف الإيمان)^(۳) واته: هه‌ر که‌سیک له‌ئیه‌خراپه‌یه‌کی بینی با
به‌ده‌ست بی‌گوریت و قه‌ده‌غی بکات، نه‌گهر نه‌ی توانی با به‌زمان بیکات، نه‌گهرنا با به‌دل
پی‌ناخوش بیت، به‌راستی نه‌مه‌ش لاوازترین ئیمانه.

(۱) شعب الإيمان للبيهقي ۱/ ۶۰. نایه‌ته‌کان له: الإيمان لأبي يعلى ۴۰۱_ ۴۰۲ و شرح الجوهرة للباجوري
۱۰۲. له: الموافق للإيجي وشرحه الشريف عليه ۸/ ۳۳۱: نه‌م نایه‌ته‌ی هیناوه: ﴿ وَإِذَا تَلَّيْتُمْ عَلَيْهِمْ آيَاتَهُ، رَأَيْتُمْ
إِيمَانًا ﴾ وتويه‌تی نایه‌ته‌کانی له‌وه‌شیوه‌یه، هه‌ندیک له‌وه‌نایه‌تانه باس کراون له: شرح المقاصد للتفتازاني
۵/ ۲۱۳ و شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۴۷۹ والقول الفصل ۳۵۸.
(۲) شعب الإيمان للبيهقي ۱/ ۶۰_ ۶۱.

فهرمووده‌ی: نه‌وه‌باوهرداره‌خاوه‌نی کاملترین و ته‌واترین ئیمانه... تاد: ترمذی و ئیین حه‌بیان له
صه‌حیحه‌که‌یدا له‌نه‌بو هورمه‌روه هیناویانه. / الجامع الصغير للسيوطي ۸۹ و به‌راستی داناوه.
(۳) شعب الإيمان للبيهقي ۱/ ۶۱.

واتاکهی بهو ناراسته‌یه‌یه که به دلّ پیّ ناخوش بوون لاوازترین ئیمان، له به‌رامبه‌ریدا به ده‌ست گۆرپین و قه‌ده‌گه‌کردنی کاملترین پله‌ی ئیمان، به زمان گۆرپین له دوا‌ی نه‌و دیت.

۳_ نه‌و شوینه‌وارانه‌ی له هاوه‌لان و شوینکه‌وتووانه‌وه هاتوون به‌لگه‌ن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی په‌رسته‌ه‌کان به‌شیکی ئیمان، ئیمانیش زیاده‌و کهم ده‌کات، ئیمانداران پله‌ی ئیمانیان جیاوازه. وه‌ک:

عومه‌ری کورپی خه‌تتاب (ره‌زای خوای لیبت) وتویه‌تی: (ئه‌گه‌ر ئیمانی نه‌بو به‌کر له‌گه‌ل ئیمانی هه‌موو خه‌نگی سه‌ر زه‌وی بیپۆریت ئیمانی نه‌بو به‌کر گرانتز ده‌بیت)^(۱).

جاری واهه‌بوو عومه‌ری کورپی خه‌تتاب (ره‌زای خوای لیبت) ده‌ستی پیاویک یان دوو پیاوی ده‌گرت و ده‌یوت: (وه‌رن ئیمانمان زیاد بکه‌ین)^(۲).

هاوشیوه‌ی نه‌م وته‌یه‌ی سه‌ره‌وه له‌ عه‌لی کورپی نه‌بو تالیب و مو‌عازی کورپی جه‌به‌ل و عه‌بدو‌لای کورپی مه‌سعود و عه‌بدو‌لای کورپی ره‌واحه‌ هاتوو (خوای لیبان رازی بیت)، به‌یهه‌قی له (شعب‌الإیمان) خسته‌وه‌تیه‌روو.

به‌لگه‌ی عه‌قلی له‌سه‌ر زیاده‌و کهم بوونی ئیمان، ئه‌گه‌ر ئیمان پله‌ پله‌ نه‌بیت، نه‌وا ئیمانی هه‌ر تاکیک یاخود نه‌و که‌سه‌ی شه‌که‌ت بووه له‌ گونا‌ه‌کاریدا یه‌کسان ده‌بوو له‌گه‌ل باوه‌ری پیغه‌مبه‌ران و فریسته‌کان، جا ئه‌م یه‌کسان بوونه بی‌چهندو چوون پوچه‌له^(۳).

(۱) شعب‌الإیمان للبيهقي ۶۹/۱ به زنجیره‌ی خو‌ی گپراویه‌تیه‌وه. و بره‌وانه: شرح المقاصد للتفتازاني ۲۱۳/۵ والقول الفصل ۳۵۹ وشرح الجوهرة للباجوري ۱۰۲.

(۲) شعب‌الإیمان للبيهقي ۷۰/۱ به زنجیره‌ی خو‌ی گپراویه‌تیه‌وه، و سه‌فارینی له: لوامع الأنوار البهية ۴۱۲/۱ به ده‌ربرینیکی نزیك له‌و شیوه‌یه‌ی هی‌ناوه له‌ ئیبن ته‌یمیه‌وه که ئیمامی ئه‌حمه‌د له‌ نه‌بو زه‌ر گپراویه‌تیه‌وه. ئه‌م گپراوه‌یه‌یه له‌ کتییی: الإیمان لأبي یعلی ۴۰۴ و شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۴۸۱، هاتوو.

(۳) شرح المقاصد للتفتازاني ۲۱۳/۵. والقول الفصل ۳۵۸ وشرح الجوهرة للباجوري ۱۰۲.

بۆچووونی دووهم: ئیمان زیاد و گەم نابیت.

ئیمان بریتییه له دان پیدانانی دل، خودی دان پیدانانیش زیاد نابیت، هەر شتیک زیاد نەبیت گەمیش نابیت، تەنها کاتیک زیاد دەبیت گە هاوشیوئەیهکی بخەیتە پالی. ئیمان زیاد نابیت بەپەرستش کردن و گەمیش نابیت بەهۆی گوناھکاری، چونکە دان پیدانان هەر هەمان ئەو دان پیدانانەیه گە هەبوو بەر لە کردنی کاری چاکە یاخود فەرامۆش کردنی.

ئەمە بۆچووونی ئەبو حەنیفە^(۱) و هاوئەکانی^(۲) و ماتورییدیەکان^(۳) و زۆربەیی زانیانی کەلام و ئیمامی حەرەمەین^(۴) و هەندیک له ئەشعەرییەکان^(۵) و بەسیوی له ئیبازییەکان^(۶) ئەم بۆچوونەیان پەسەند کردوو.

هەندیک له بەلگەکانی ئەم بۆچوونە:

زیاد و گەم بوون واتە گومان هەبوون، گومان هەبوونیش کوفرە^(۷).

(۱) الفقه الأكبر لأبي حنيفة _ شرحه القول الفصل ۳۵۸_ ۳۵۹ و شرحه لعلي القاري ۱۴۴ و شرح الجوهرة للباجوري، سەرچاوەی پێشوو. دەقی وتەکەیی ئەبو حەنیفە له (الفقه الأكبر _ شرح علي القاري) ئەوەیە: (ئیمانی دانیشتوانی ناسمان و زەوی زیاد و گەم ناکات لەو رۆوی باوەرپی پێ هەیه، بەلگە لەو رۆوی دان پیداهێنان و دلتیایی و یەقین زیادو گەم دەکات). تبصرة الأدلة ۸۰۹/۲ و شرح المقاصد للفتازاني ۲۱۱/۵ ولوامع الأنوار البهية ۴۳۱/۱.

(۲) شرح العقائد للفتازاني، والقول الفصل، ولوامع الأنوار البهية، سەرچاوەکانی پێشوو.

(۳) التمهيد للامشي ۱۳۴ وأصول الدين للغزنوي ۲۵۴.

(۴) شرح صحيح مسلم للنووي ۱۴۸/۱.

(۵) شرح المقاصد للفتازاني و القول الفصل، دوو سەرچاوەکەیی پێشوو.

(۶) المحصل للرازي ۲۳۹. و رەحاوای له: نخبة اللآلي ۹۷ وتوێهتی: (ئیمان لەلای ئیمە زیادو گەم ناکات بەلگە بەهیزو لاواز دەبیت).

(۷) الجامع للبيسيوي ۲۳۷/۱. بڕوانە: بهجة الأنوار ۱۲۴ (هەندیک له گەلەکەمان).

هه لگرنای ئەم بۆچوونە ئەو دەقانهیان به چه ندين جور تهئويل کردوو که نامازهن بۆ زياد و کهم بوونی ئيمان، هه نديک لهو تهئويلانه:

واتای زياد بوونی ئيمان، بریتیه له زياد بوونی پروناکی و نوورو درهوشانه وهی ئيمان له دهل و درووندا به هۆی کرده وهی چاکه، جا به هۆی گوناھو تاوان نوورو پروناکیه کهی کهم دهکات، به و پييهی خوی گهوره دهفه رموويت: ﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ الصف: ٨. واته: (ئهوانه دهيانه وييت به فوو، به قاله ی دم، نووری خوا بکوژيننه وه). ههروهها دهفه رموويت: ﴿أَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ، لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ﴾ الزمر: ٢٢. واته: (ئایا ئەو کهسه ی خوی ميه ره بان سينه ی گوشاد کردوو بۆ ئيسلام و له سه ر ريبازی نوورو پروناکی په روه ر دگاريه تی).

به ئام ئيمان له خودی خویدا زيادو کهم نابيت^(١).

بۆچوونی سبيهم: ئيمان زياد دهبيت و کهم ناکات.

ئه مه وته ی ئيمامي ماليکه، له يه کيک له گيرانه وه کاندای.

هۆی ئەمهش: ئەوه يه ئەگه ر ئيمان کهم بکات ئەوا هه مووی ده روات، به مهش ده که وينه ناو بازنه ی خه واريجه کان که به هۆی گوناھ کردنه وه باوه رداران ته کفير ده که ن^(٢).

مه شاريقه کان که تاقمیکي ئيبازييه کانن ئەم بۆچوونه يان په سه ند کردوو^(٣). سالی ئيبازيش ئەم بۆچوونه ی هه يه^(٤).

(١) تبصرة الأدلة ٨٠٩/٢.

(٢) شرح صحيح مسلم للأبي والسنوسي ١١٢.

(٣) البعد الحضاري ٥٠٠.

(٤) مشارق أنوار العقول ٢/٢٠٤. و له: بهجة الأنوار ١٢٤ هاتوو: (هه نديک له هاوه ئانمان بۆچوونيان وايه).

ئىسلام

وشەى (ئىسلام) لە بنچىنەى زمانەوانىدا: برىتتییە لە خۆبەدەستەوهدان و ملكەچ بوون^(۱).

لە زاراوهدا: زاناىان پراجىباىيان هەيە لەبارەى ئەوەى ئايا ئىسلام هەم ئىمانىشە؟ بە واتاى داننان بەوەى پىغەمبەر (ﷺ) لە خواو هیناویەتى، ياخود ئىسلام تەنها ملكەچ بوونە لە رووكەشدا؟.

ئەمەش روون دەبیتتەوه كاتىك بەرچاو روونى دەكرىت سەبارەت بەوەى ئىسلام و ئيمان يەك واتاىيان هەيە ياخود دوو واتاى جىاوازیان هەيە، لە خوارەوه دەخرىتتەپوو:

راى يەكەم: ئيمان و ئىسلام يەك شتن.

دوو ناوەكە، دوو ناوى هاومانان، هەر باوەردارىك موسلمانە، هەر موسلمانىكىش باوەردارە^(۲).

ئەمە راى ئەبو حەنىفە^(۳) و راى نەسەفىيە كاتىك راى ئەبو مەنصورى ماتورىدى دەربىرپووه^(۴)، هەرەها راى موعتەزىلەكان^(۵) و تەفتازانىيە^(۶) و لە زۆربەى زاناىانى نەقل

(۱) القاموس المحيط مادة (السلام). و له: معجم مقاييس اللغة ۹۰/۳ هاتوو: (سلم) سین، لام، میم، زۆربەى بەشى برىتتییە لە تەندروست باشى و سەلامەتى، لەو شەوه هاتوو: ئىسلام برىتتییە لە ملكەچ بوون، چونكە پارىزراو دەبیتت لە ملنەدان و خۆ بەدەستەوهنەدان.

(۲) تبصرة الأدلة ۸۱۲/۲ وأصول الدين للغزوي ۲۶۱-۲۶۳.

(۳) الفقه الأكبر لأبي حنيفة _ شرحه القول الفصل ۳۶۱ وشرحه لعلي القاري ۱۴۹.

کردوو^(۴)، رای بهیهقیه^(۵) و داویته پال زۆربهی ئههلی سوننه: موحهمهدی کوری نهصری مهروهزی، ئیبن عهبدولبههر. ئەم رایه له سوڤیانی سهوریشهوه^(۶) گێردراوته. و پهحاوی^(۷) و ئیبن چهزمی زاهیری^(۸) و زهیدییهکان^(۹) و ئیبازییهکانه^(۱۰).

ئهمانهش بهلگهکانی ئەم رایهن:

۱_ خَوای تَاک و بَى وِیْنَه دَهْفَه رَمُووِیْتَ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ آل عمران: ۱۰۲. واته: (ئهی ئهوانهی باوهرتان هیناوه، له خوا بترسن و پارێزگار بن بهشیوهیهکی وا که شایستهی ئه و زاتهیه و ههیشه پابهند و دامهزراو بن لهسهه ئیسلامهتی، بۆ ئهوهی ههر کاتیگ مردن به ئیمان و ئیسلامهتی نهبییت نهمرن). ئیسلامیتی بۆ باوهرداران چهسپاندوووه.

-
- (۱) تبصرة الأدلة، سهراوهی پيشوو. سهیری ئەمهش بکه: أصول الدين للغزوي ۲۶۱ والكفاية للصابوني _ القول الفصل ۳۶۲.
- (۲) شرح الأصول الخمسة ۷۰۵. ههروهها باسکراوه له: الإيمان لأبي يعلى ۴۳۶ والمواقف ۳۲۶/۸ ومقدمة البحر الزخار لابن المرتضى ۸۶.
- (۳) شرح المقاصد للفتازاني ۲۰۷/۵.
- (۴) شرح المقاصد للفتازاني، سهراوهی پيشوو. ههروهها ئەم رایه له زۆربهی زانایانهوه نهقل کردوووه له: القول الفصل ۳۶۲.
- (۵) شعب الإيمان للبيهقي ۵۰/۱.
- (۶) جامع العلوم والحكم ۱۰۷/۱.
- (۷) نخبة اللآلي ۹۸.
- (۸) علم الكلام لابن حزم ۸۲ و ۸۵.
- (۹) مقدمة البحر الزخار لابن المرتضى ۸۶.
- (۱۰) الجامع للبيسوي ۲۴۴/۱ وبهجة الأنوار ۱۲۴.
- (۱۱) تبصرة الأدلة ۸۱۸/۲ وشرح المقاصد للفتازاني ۲۰۹/۵.

۲_ خَوای پاك و بى هاوهل دهفهرموویت: ﴿ وَمَنْ يَبْغِ عَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ ﴾ آل عمران: ۸۵. واته: (ئهوهی بیجگه له نایینی ئیسلام پهیرهوی ههر نایینیکی تر بکات لیی وهرناگیریت). ئیمان نایینه، ئهگهر ئیمان جگه له ئیسلام بووبا. ئهوه نهدهکرا لهو کهسه قبول بکریت که ئیمانی هه ئیزاردووهر^(۱).

۳_ ئهم فهرمایشتهی خَوای مهزن له سه رگوزه شته که هی نوح (سلاوی خَوای لیبیت): ﴿ فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۵﴾ مَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴾ الذاریات: ۳۵، ۳۶. واته: (جا ههرچی لهو ناوچه یه دا بوو له ئیمانداران دهرمانکردن و رزگارمان کردن. له مائه موسلمانیک زیاتر به دیمان نه کرد). جاریک به "باوهرداران" جاریک به "موسلمانان" ناوی بردوون، ئهم ناوانه تهنه باؤ جیاکردنه وهی نایینی ئهوان بووه له نایینی کهسانی تر، شتیکی گومان هه ئنه گره که ئیمان و ئیسلام دوو ناوان بوؤ یه ک نایین^(۲).

۴_ ئهگهر دوو ناوه که بوؤ دوو شتی جیا بوونایه، ئهوه دهکرا یه کییک به بی ئه وهی تر بییت، دهکرا ئیمانداریکی نا موسلمان، موسلمانیکی نا ئیماندار بییت.

ئهگهر گریمان ئهوه هه بوو قسه چیه وهک حوکمی دونیایی سه بارهت بهو کهسه ی که باوهرداره و نا موسلمانه یا خود موسلمانه و نا ئیمانداره؟.

(۱) تبصرة الأدلة ۲/ ۸۱۸ وأصول الدين للغزوي ۲۶۳ والقول الفصل ۳۶۲ نقلًا عن التبصر. إيجي له: المواقف ۳۲۶/۸ له کاتی خسته رهووی به لگه کانی موعته زیله کاندای باسی کردووهر. ههروهها پروانه: شرح المقاصد للتفتازانی ۲۰۸/۵.

(۲) شعب الإيمان للبيهقي ۵۰/۱. نهسه فی نایه ته که هی باسی کردووهر له: تبصرة الأدلة ۲/ ۸۱۸. و خهتابی له: معالم السنن ۴/ ۳۱۵ باسی کردووهر. ئیین چهزم له: علم الکلام ۸۲ و رهیحاوی له: نخبه اللالی ۹۸ باسی کردووهر.

ئەگەر حوكمىك بۇ ھەر يەككە چەسپا ئەوا ئەوھى تر گومپرايپھكەى دەسەلمېنرېت، ئەگەر نەش چەسپا ئەوا قسەكە پوچ دەردەچېت^(۱).

راى دووھم: ئىسلام و ئيمان دوو شتى جياوازن.

ئىسلام: برىتپپھ لھ ملكەچ بوون و خۇبەدەستەوھدان، ھەر پەرستش و گوپرايپھكەى بەندە ملكەچى خواو فەرمانى خواى بكات ئەوھ ئىسلامە^(۲). ئيمان: برىتپپھ لھ خەسلەتېك لھ خەسلەتەكانى ئىسلام، ھەموو ئيمانېك ئىسلامە، بەئام ھەموو ئىسلامېك ئيمان نپپھ^(۳). دەكرېت لھ ھەندېك بارودۇخدا موسلمان باوھردار بېت، دەسكرېت لھ ھەندېك بارودۇخدا باوھردار نەبېت، كەچى باوھردار لھ ھەموو بارودۇخېكدا موسلمانە، جا ھەموو باوھردارىك موسلمانە، بەئام ھەموو موسلمانېك باوھردار نپھ. بناغەى ئيمان دان پېدانانە بە دل، بناغەى ئىسلامېش خۇ بەدەستەوھدان و ملكەچ بوونە، دەكرېت مرؤف لھ رووكەشدا ملكەچ بېت و لھ دەرووندا ملكەچ نەبېت، دەكرېت لھ دل و دەرووندا راستگو بېت كەچى لھ رووكەشدا ملكەچ نەبېت^(۴).

ئەمە راى خەتابپپھ و بە دروستى داناوھ^(۵)، باوكى عەمپروى كوپرى صەلاح پەسەندى كردووھو وتوپەتى ئەم راپھ كووكە لھگەل راى زۆربەى زانايان لھ فەرموودەناسان و جگەلەوانېش^(۶). جياگردنەوھى ئەو دوو چەمكەى لھ پېشپنەنەوھ ھېناوھ^(۷). ئەمە راى

(۱) تبصرة الأدلة ۲/ ۸۱۰. ئامازەى بۇ كراوھ لھ: القول الفصل ۳۶۲ نقلا عن التبصرة.

(۲) تمهيد الأوائل ۳۹۲. و لھ (القاموس المحيط، مادة "السلام") هاتووھ: أسلم: ملكەچ بوو.

(۳) تمهيد الأوائل، سەرچاوھى پېشوو. والإنصاف للباقلاني ۵۸.

(۴) معالم السنن للخطابي ۴/ ۳۱۵ و نقله عنه النووي في شرح صحيح مسلم ۱/ ۱۴۵.

(۵) معالم السنن، سەرچاوھى پېشوو. و نقله عنه النووي في شرح مسلم، سەرچاوھى پېشوو.

(۶) شرح صحيح مسلم للنووي ۱/ ۱۴۸ نقلا عن أبي عمرو بن صلاح.

باقلاڻيه^(۴) و نه سه في داويه ته پال هه نديڪ له حه شه وييه كان^(۴) و نه بو يه على^(۴) و ئيجي و سه يد شهريف له نه شه رييه كان^(۴) بوچوونيان وايه ئيمان و ئيسلام جياوازن^(۱)، نه مه بوچووني هه نديڪ له موخته زيله كان و هه نديڪ له ئيماميه كانيشه^(۷).

به لگه ي نه م بوچوونه ش له م خالانه دا ده خرينه پروو:

۱_ خواي گه و ره ده فهرموويٽ: ﴿ قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَّا قُلٌّ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قَوْلًا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْأَيْمَنُ فِي قُلُوبِكُمْ ﴾ الحجرات: ۱۴. واته: (هه نديڪ له بيا بان نشينه عه ره به كان وتيان: باوهرمان هي ناوه و موسلمانين، پييان بلي: نه خير باوهر تان نه هي ناوه، به لام بلين به ناچاري موسلمان بووين، هي شتا باوهر نه چوته ناو دل هه كانتانه وه و تيايدا جيگير نه بووه). باوهرو ئيماني

(۱) جامع العلوم والحكم ۱/۱۰۷، تيايدا هاتوه كه ئيبين ره جهب نه وانه شي له وانه ژماردوه كه نه م رايه يان په سه ند كردوه: فه تاده، داودي كوري نه بو هيند، باوكي جه عفه ري باقر، زوهري، هه مادي كوري زه يد، ئيبين مه هدي، شهريك، ئيبين نه بو زيئب، نه حمه دي كوري هه نبل، نه بو خه يسه مه، يه حياي كوري موعه ييه ن، جگه له وانه ش. سه رباري راجيا ييان له سه ر شي وه ي جياوازي له نيوان دوو جه مكه كه ده كات. هه سه ن و ئيبين سه رين ده يانوت: موسلمان، ده ترسان له به كار هي ناني وشه ي: ئيماندار.

(۲) تمهيد الأوائل ۳۹۲.

(۳) تبصرة الأدلة ۱/۸۱۷. له: شرح المقاصد للتفتازاني ۲۰۹/۵ هاتوه: نه مه راي حه شه ويه كانه. هه مان قسه له: القول الفصل ۳۶۱ هاتوه.

(۴) الإيمان لأبي يعلى ۴۳۷.

(۵) المواقف وشرحه للسيد الشريف ۸/۳۲۷.

(۶) شرح المقاصد للتفتازاني ۲۰۹/۵.

(۷) مقدمة البحر الزخار لابن المرتضى ۸۶.

عهر به دهشته کیه کانی لآبرد و تنها بریاری موسلمان بوونی نهوانی دا، واته: تنها ملکه چ بوونیه و خوین به دهسته ودهاوه^(۱).

۲_ یه کیکی خستوته سهر نهوی تر، ههروهک خوی گهوره دهفه رموویت: ﴿ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ﴾ الأحزاب: ۳۵. واته: (بهراستی پیاوان و نافرتهانی موسلمان، پیاوان و نافرتهانی ئیماندار).

ههروهها دهفه رموویت: ﴿ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَسَلِيمًا ﴾ الأحزاب: ۲۲^(۲). واته: (بیگومان نه و دزایه تیه باوهرو ملکه چی نه بیته هیچی تری بو زیاد نه کرد).

له نایه تی یه که مدا ئیمانی خستوته سهر ئیسلام، هیج شتیک ناخریته سهر خوی^(۳). بههه مان شیوه له نایه تی دوو همیشه خراونه ته سهر یهک.

۳_ فهرموده که ی جبریل (سهلامی لبیته)، ناوبراو پرسیری له پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کرد له باره ی ئیمان، نهویش فهرمووی: (أَنْ تُوْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْقَدْرِ خَيْرَ وَشَرِّهِ) واته: باوهرت هه بیته به خوا، فریشته کانی، کتیبه کانی، پیغه مبهه رکانی، پوژی دوی، به قه در چ خیر یان شهر بیته.

(۱) تمهید الأوائل ۳۹۲ والإینصاف للباقلانی ۵۹ و تبصرة الأدلة ۸۱۷/۲ به لگهی هه ندیک له (حشویه کان) ی گپراوده ته وه. ههروهها له: قول الفصل ۳۶۱، و شرح المقاصد للفتازانی ۲۰۹/۵ هه ندیک به لگهی له حه شهوی و موخته زیله کانه وه هیناوه. نه نایه ته زوهری به به لگهی هیناوه ته وه ههروهک (خطابی) له: معالم السنن ۳۱۵/۴ باسی کردووه.

(۲) شرح المقاصد للفتازانی ۲۰۹/۵ عن الحشوية وبعض المعتزلة والقول الفصل ۳۶۱ عن بعض الحشوية.

(۳) الإیمان لأبی یعلی ۴۳۷.

پرسیاری لئ کرد دەربارهی ئیسلام، فەرمووی: (أن تشهد أن لا إله إلا الله و تقیم الصلاة و تۆتی الزکاة و تصوم رمضان و تحج البيت) واته: شایهتی بدهیت که هیچ خواجهک نییه جگه له "الله"، نوێژ بکهیت، زهکات بدهیت، رۆژوو بگریت، حه جی مائی خوا بکهیت.

ئهم فەرموودهیهی پیغه مبهەر (ﷺ) ئیمان و ئیسلامی له یهک جیا کردوه، یهکه میان باوهرداره و دووهمیان موسلمانه^(۱).

فهرموودهکه بنجینهی ئیمانی و باوهری روونکردهوه که بریتیه له دانپیدانانی دل و دهروون، بنجینهی ئیسلامیشی روون کردوتهوه که بریتیه له ملکهچ بوون و خۆبهدهستهوه دان له رووکهشدا.

باوکی عه مپروی کوری سه لآح و تویهتی: ئیمان و ئیسلام له ههندیك خالدا کۆده بنهوه و له ههندیکی تریشدا لیک جیاده بنهوه، هه موو ئیمانداریک موسلمانه، به لآم هه موو موسلمانیک ئیماندار نییه^(۲).

بۆچوونی سییه م:

ئیمان بریتیه له رهگهزی دانپیدانانی دل، ئیسلام بریتیه له رهگهزی کردوه. ههروهک لهم فهرمايشتهی خوی گه وردها هاتوه: ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ الأحزاب: ۳۵. واته: (به راستی پیاوان و ئا فره تانی موسلمان، پیاوان و ئا فره تانی ئیماندار).

پیغه مبهری خواش (ﷺ) ده فهرموویت: (الإسلام علانية، والإيمان بالقلب) واته: ئیسلامهتی به ئاشکراییه، ئیمانداریش به دله.

(۱) تبصرة الأدلة ۲ / ۸۱۷ و شرح المقاصد للتفتازاني ۲۰۹/۵ والإيمان لأبي يعلى ۴۳۷_ ۴۳۸ ونخبة الآلي ۹۸ والقول الفصل ۳۶۱ والإنصاف للباقلاني ۵۵ والغنية للشيخ عبدالقادر ۷۰/۱.

(۲) شرح صحيح مسلم للنووي ۱/ ۴۸ نقلًا عن أبي عمرو بن صلاح.

ئەگەر تەنھا يەككە لەو دووانە باس كرا، ئەوا مانا و حوكمی ئەوی تریش دەگریتەوه، هیچ جیاوازییەك نییە لە نیوانیاندا.

ئیسلام و ئیمان دوو چەمکن ئەگەر لەگەڵ یەك هاتن و كۆبونەوه دوو مانای جیاواز لە یەكتر دەدەن بەدەستەوه، ئەگەر بەجیا هاتن یەك مانا دەدەن بە دەستەوه. ئەو دوو چەمكە وەك دوو چەمکی هەژارو نەدار وان، خوای بالادەست دەفەرموویت: ﴿إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ﴾ المائدة: ۸۹. واتە: (نان و خۆراك دان بە دە كەسی هەژار). ئەمە هەژارو نەدار دەگریتەوه واتە: چ ئەو هەژاری هیچ نییە چ ئەو هەش كە نەدارە و هەیهتی و بەشی ناكات.

ئەمە بۆچوونی ئیبن رەجەب^(۱) و ئیبن ئەبولعیزە^(۲).

ئیحسان

الإحسان: چاوكی فرمانی (أحسن)، بۆ دوو مانا بەكارئیت:

۱ _ بەخۆی سنوور شكینی (تعدی) بكات: (أحسن كذا)، ئەگەر چاك و تەواوی كرد بە رێك و پێکی.

۲ _ سنوور شكینی بكات بە پیتی (جەر)، وەك دەوتریت: (أحسن إلى فلان) واتە: سوودم پێگەیاندا.

(۱) جامع العلوم والحكم ۱/۱۰۷-۱۰۸ لە پەراویزی كتیبی ناوبرودا هاتوو: فەرموودەى ئیسلام بە ئاشكراییه... تاد، لە موسنەدى ئەحمەددا لە ئەنەسەوه هاتوو. هەرودها ئیبن ئەبو شەیبە و ئەبو یەعلا و بەزارو باوكی عەبەید لە بەشى ئیمان گیراویانەتەوه. لیکۆلەر (محقق)ی كتیبی ناوبراو كە شیخ شوعەیبە وتویهتی: لە زنجیره كەیدا عەلى كورى مەسعودە هەیه كە كەسێكى لاوازه. و بڕوانه: مجمع الزوائد ۱/۵۲.

(۲) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۴۹۰ و ۴۹۲-۴۹۳.

ئىحسان كە ھاتووە لە ڤەرموودەكەى جبریل (وتى _ واتە: جبریل _ پيىم بلى ئىحسان چيىه؟ ڤەرمووى _ واتە پيىغەمبەر (ﷺ) _ (أن تعبد الله كأنك تراه، فإن لم تكن تراه فإنه يراك) واتە: بریتيىه لەوہى خوا بپەرستى وەك ئەوہى خوا ببينیت، ئەگەر نەشى بينى ئەوا ئەو تۆ دەبينیت. بە واتای يەكەم دیت نەك بە واتای دووہم، كە دەگەرپتەوہ بۆ پيىك و پيىكى پەرستشەگان و لەبەرچاؤ گرتنى مافەكانى خواى پايەبەرز^(۱).

ئىحسان كە لە ڤەرمایشتى جبریلدا ھاتووہ سى پلە لە خواپەرستى و پەرستش دەگەرپتەوہ، كە ئەمانەن:

پلەى يەكەم: پەرستش بكات بە جيبەجى كردنيكى تەواوى مەرج و بنچينەكانى، بەمەش ئەركە شەرعىيەكەى سەر شانى راپەراندووہ^(۲).

پلەى دووہم: ئەمە مەبەستى ئەو بەشەى ڤەرمایشتەكەى پيىغەمبەرە (ﷺ) لە ڤەرموودەكەى جبریلدا: (خوا بپەرستى وەك ئەوہى خوا دەبينیت)، بەندەكە خوا دەپەرستىك وەك ئەوہى خوا دەبينیت، ئەمە پلەى بينينە (مشاهدة) يە. ئەمەى ئەو پلەى پيىغەمبەرە (ﷺ) كە لەبارەيەوہ دەڤەر موويت: (وجعلت قرآني في الصلاة) واتە: نوپژ چاؤ رۇشكەرەوہى منە. ئەمەش بەھوى تام و چپژ ليوەرگرتن^(۳).

(۱) المفهم للقرطبي ۱/ ۱۴۲ وعمدة القاري ۱/ ۲۸۸.

ڤەرموودەى جبریل بریتيىه لە ڤەرموودەكەى عومەرى كورى خەتاب (رەزای خواى لیببیت) لەبارەى باوەر و ئیسلام و ئىحسان و نیشانەكانى بەرپاڤوونى دوارۆژ، باوہ كەميك پيش ئیستا خراپەر وو. (۲) ارشاد الساري ۱/ ۱۴۰.

(۳) ارشاد الساري، سەرچاوهى پيشوو. قرطبي له: المفهم ۱/ ۱۴۳ و العيني له: عمدة القاري ۱/ ۲۸۸ هیناويەتى.

پلهی سببیم: ئەمەش مەبەستی ئەم بەشەى ترە لە فەرمايشته‌کهى پيغه‌مبەر (ﷺ):
(ئەگەر تۆ نەيبينيت ئەو دەبينيت)، خواى گەوره دەپەرسيت و حاله‌تيكى بەسەردا هاتوو
که هەست دەگات خوا ئەو دەبينيت.

ئەمە پلهى چاوديرى (مراقبه) يه^(١) يان پلهى دلسوزى (إخلاص)^(٢). ئەم فەرمايشتهى

پەروەردگار نامازەى بۆ ئەوه کردوو: ﴿ الَّذِي يَرِيكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾ وَتَقْبُكَ فِي السَّجْدِ ﴿٢١٩﴾ ﴾
الشعراء: ٢١٨، ٢١٩. واتە: (ئەو زاتهى که دەبينيت کاتيك هەلدهستيت له شه‌وگادا و
دهيبەرسيت. ئەو زاته تۆ دەبينيت که چۆن له ريزى سوژده‌به‌راندا هەلسوکه‌وت ده‌که‌يت).

هەر سى ناپەروەردگار بریتين له (ئیحسان)، ئەو ئیحسان و ريك و پيکيهى که مەرجه بۆ
دروستى پەرس‌تەه‌گان پلهى يه‌که‌مه.

دوو پلهى تريس خەسله‌تى بەنده تايبه‌ته‌گان، که زۆر بهى بەنده‌گان ناتوانن پي بگەن^(٤).

ئەم رافه‌يهى چه‌مكى (ئیحسان): (خوا بپەرسى وهك ئەوهى خوا ببينيت، ئەگەر نه‌شى
بينى ئەوا ئەو تۆ دەبينيت). نامازيه بۆ ئەوهى که بەنده خواى گەوره دەپەرسيت که
واهەست دەگات به‌شيوه‌يه‌ك لى نزيکه وهك ئەوهى ببينيت، ئەمەش ده‌بیته هوى ئەوهى که
بەنده‌که ترس و بيم و ئەدهب و شکۆدارى له دەرووندا ناماده بيت تا ئەو کاتهى له

(١) إرشاد الساري، والمفهم، وعمدة القاري، سى سەرچاوه‌کهى پيشوو.

(٢) جامع العلوم والحكم ١/١٢٩.

(٣) المفهم للقرطبي، سەرچاوهى پيشوو.

(٤) إرشاد الساري ١/١٤٠.

په‌رستشه‌گه‌یدایه، به‌مه‌ش دلساغ و دلسوزانه په‌رستشه‌گه‌ی ده‌کات، نه‌وپه‌ړی گوښی خو‌ی
خه‌رج ده‌کات له جوان و ړیک و پیک و کامل کردنی خواپه‌رستیه‌گه‌یه‌وه^(۱).

په‌غه‌مبه‌ر ناموژگاری هاو‌ه‌لانی ده‌کرد به نه‌نجامدانی نه‌و جوړه په‌رستش و خواپه‌رستیه:

له نه‌بو زه‌روه هاتووه که وتویه‌تی: خو‌شه‌ویسته‌گه‌م (ﷺ) ناموژگاری کردووم که له خوا
بترسیم وهک نه‌وه‌ی له‌به‌رچاوم بیت بیبیم، نه‌گه‌ر من نه‌شی بینم نه‌و من ده‌بینیت.

فه‌رمووده‌ی زه‌یدی کورپی نه‌رقه‌م به به‌رزگراوه‌یی راوه‌ستاو (مرفوع و موقوف)
گپ‌دراوه‌ته‌وه: (واه‌ست بکه که خوا ده‌بینیت و نه‌گه‌ر تو نه‌و نه‌بینیت نه‌وا نه‌و ده‌تبینیت).

ده‌گپ‌دریته‌وه که پیاوړیک وتی: نه‌ی په‌غه‌مبه‌ری خوا، فه‌رمووده‌یه‌گه‌م پی بللی به کورتی و
پوختی، فه‌رمووی: (صل صلاة مودع، فانک ان کنت لا تراہ فانه یراک) واته: نوپژ بکه وهک
به‌ړیکه‌ر، نه‌گه‌ر تو خوا نه‌بینیت نه‌و ده‌تبینیت^(۲).

له فه‌رمووده‌دا هاتووه: (أفضل الإيمان أن تعلم أن الله معك حيث کنت) واته: چاکترین باوهر
نه‌وه‌یه که بزانتیت له هر کوپیه‌ک بیت خوا له‌گه‌لته.

(۱) جامع العلوم والحکم ۱/ ۱۲۶-۱۲۷.

(۲) جامع العلوم والحکم، سه‌رچاوه‌ی پېشوو.

له په‌راوړیزی: جامع العلوم والحکم ۱/ ۱۲۷ هاتووه: (فه‌رمووده‌ی زه‌یدی کورپی نه‌رقه‌م نه‌بو نه‌عیم
گپ‌راوړیه‌تیه‌وه له کتیبی "الحلیه" ۸/ ۲۰۲ به بیژه‌ی: خوا بپه‌رسته وهک نه‌وه‌ی ده‌بینیت...
و فه‌رمووده‌ی: نوپژ بکه وهک به‌ړیکه‌ر... تاد، ته‌به‌پانی له کتیبی (الأوسط) دا له نه‌سه‌وه هیناویه‌تی،
هروهک له کتیبی "مجمع الزوائد" ۱۰/ ۲۲۹ هاتووه که به‌شیکه له فه‌رمووده‌یه‌کی عه‌بدو‌لای کورپی عومه‌ر
نه‌ک له فه‌رمووده‌ی نه‌نس، هروهک هه‌یسه‌می و جگه‌له‌ویش وا ده‌لین. هه‌یسه‌می وتویه‌تی: که‌سی وا له
زنجیره "سه‌نه‌د" ی فه‌رمووده‌گه‌دا هه‌یه من نایاناسم).

له فەرموودی (قودسی) دا هاتوو: (يقول الله عز وجل: أنا مع عبدي إذا ذكرني، وتحركت بي شفتاه) واتە: خۆی بالادەست و خاوەن شکۆ دەفەرموویت: من لەگەڵ بەندەکەم دام هەر کاتێک یادم بکات و باسی منی لەسەر لێوان بێت.

بەهەمان شیوە له فەرموودەیهکی تری (قودسی) دا هاتوو: (يقول الله عز وجل: أنا مع ظن عبدي بي، و أنا معه حيث ذكرني، فإن ذكرني في نفسه ذكرته في نفسي، وإن ذكرني في ملأ ذكرته في ملأ خير منه، وإن تقرب مني شبراً تقربت إليه ذراعاً، وإن تقرب مني ذراعاً تقربت منه باعاً، وإن أتاني يمشي أتيته هرولة) واتە: خۆی بالادەست و خاوەن شکۆ دەفەرموویت: من لە ئاست گومانی بەندەمی خۆم، لەگەڵی دام تا له هەر کۆییهک یادم بکات، ئەگەر له دەروونی خۆیدا یادم بکات، من لەلای خۆم یادی دەکەم، ئەگەر له ناو دەستەیهکدا یادم بکات. یادی دەکەم له ناو دەستەیهکی چاکتر له دەستەکهی ئەو، ئەگەر یەک بست لێم نزیك ببیتەوه، بالئیک لئی نزیك دەبمەوه، ئەگەر ئەو بالئیک لێم نزیك ببیتەوه. ئەوا من شابالئیک لئی نزیك دەبمەوه، ئەگەر به رویشتن بەرهو من بێت من به نیمچه پراکردن بۆی دێم.

هەر کەسیک ئەم حالەتە بەرپا بکات، لەو کاتە زیکرو یاد و پەرستشی خوا دەکات. ئەوا دلگوشاد و دەروون پاراو دەبیت بەخوای مەزن. ئیپراهمی کۆری ئەدەهەم وتی: (بەرزترین پلە کەنارگرتنە بۆ خوا، دلگوشاد و هۆگری ببیت بە دل و عەقل و ئەندامەکان، تا وای لێدیت تەنھا ئومیدت بە خوا بێت، مەترسیت تەنھا له گوناھەکان بێت).

مەعروفی کەرخی وتویەتی: (پشت بەخوا ببەستە تاوای لێدیت دەبیتە هاومەجلیس و هۆگرو تەنانهت ئەو لایەنە که سکاڵای خۆتی لەلا دەکەي)^(۱).

(۱) جامع العلوم و الحكم ۱/ ۱۳۰- ۱۳۴، و لیکۆلەر (محقق) ی کتیبی ناوبراو ئەو فەرموودانە دەرھیناوەو له بەراویزی لاپەرە ۱۳۱ و وتویەتی:

دهروازهی دووهم

گرنگی ئیمان و باوهر له ژياندا

باوهرپوون به خواو پيغه مبه ره که ی (ﷺ) شوينه وارو کاریگه ری گه وره ی هه یه له سه ر ژيانی موسلمان. له تاریکیه وه به ره و پروناکی دهیگوازیته وه، ژيانی جیا دهکاته وه له گه ل ژيانی که سیکی بی باوهر و هاوبه شدانه ر. ئەمەش لەم خائانه ی خواره ودا به دەر دهکه ویت:

١ _ باوهر پوون به خوا ی پاک و بهرز، باوهر پوون به یه کتایی خوا ئەمەش واده کات که مروف بزانیته که ئاسمانه کان و زهوی له ژیر سه ره پهرشتی پهروه دگاردان، خوا ی گه وره چاودیریان دهکات و به ریوه یان دهبات و رزق و رۆزیان بو دابین دهکات، ئەوه فیری مروفی باوهر دار دهکات که شتی که له م بوونه دا نییه که بوونیکی سه ره به خو ی بی نیازی هه بیته.

کهسی هاوبه شدانه رو بی باوهر ئەم جوهره وته و بوچوونانه دهرنا بریت.

فه رمووده ی: من له گه ل به نده که م دام هه ر کاتیک یادم بکات... تاد، له فه رمووده ی ئەبو هورپه ره: ئەحمه د له موسنه ده که یدا و بوخاری له به دیه یانی کرده وکان و ئییم ما جه ش گیروایانه ته وه و ئیبن حه بان به راست و دروستی دانا وه و حاکم و زه هه بیش به هه مان شیوه ی پشتی رای ئیبن حه بان یان گرتو وه.

فه رمووده ی: من له ئاست گو مانی به نده ی خو مم... تاد، ئەمه له فه رمووده ی ئەبو هورپه ره یه: ئەحمه د له موسنه ده که یدا و بوخاری و موسلیم و ترمذی و ئیبن ما جه گیروایانه ته وه و ئیبن حه بان به راست و دروستی دانا وه.

حدیث: أنا مع عبدي إذا ذكرني ... إلخ: رواه من حديث أبي هريرة، أحمد في مسنده والبخاري في خلق الأفعال العباد وابن ماجه وصححه ابن حبان، والحاكم ووافقه الذهبي.

۲ _ باوهر به خوا بوون، سهربلندی و پزرداری له دهرووندا دروست دهکات. ههر خوی گهوره خاوهن توانا و هیزه، هیچ زیانگهیهنهر، سوودگهیهنهر، ژینهنرو مرینهر، بیجگه له خوی گهوره نییه، بویه مرؤفی باوهردار سهری کهچ ناکات بو هیچ کهسیک، له کهس ناپارپتهوه، له شکوی کهس ناترسیت بیجگه له خوی گهوره.

مرؤفی هاوبهشدانهرو بی دین بوچوونی وایه، که جگه له خوی گهوره کهسانی تر ههن، توانای سوود و زیان گهیانندیان ههیه، بویه له غهیری خوی گهوره دهپارپتهوهو لیی دهرسیت.

۳ _ ئیمان و باوهر خو بهکهمزانی، خاکی بوون له دهروونی مرؤفدا دروست دهکات. باوهردار شانازی به مال و سهرهوت و سامان و سهربلندی و لیهاووی خوئی ناکات، به لگو دهلیت: ئەمه بهخششیکی خوایه.

بهپچهوانهی مرؤفی بی دین، ههر که بهخشش و نیعهمهتیکی ههنووکهیی و خیرای پیدرا، خوئی بهگهوره دهزانیت و لووتی بهسهر ئەوانی تردا بهرز دهکاتهوه.

۴ _ ئەو مرؤفهی باوهری به یهکتایی خوا ههیه، دیدو تیروانیی وایه که سهرکهوتن و بهرمو پلهی بالآچوون تهنها له ریگهی پاکسازی دهروون و کردهوی چاک و چاکهکاری و پاریزگارییه.

بهلام مرؤفی هاوبهشدانهر دهلیت: کورپی خوا بووته قوربانی گوناهاکانمان یان ئیمه کورپو خووشهویستی خواین، بویه بههوی تاوانهکانمان سزیمان نادات، داوای تکا له گهورهو پاریزگارهاکانمان دهکهین یاخود نهزرو قوربانی بو خواکانمان دهکهین.

تاکی بی دینیش دهلیت: لهبارهی کردهوهکانمان پرسیارمان لی ناکریت، ههوهس و ئارهزووی نهفس و دهروون خوی ئەوانهیه.

۵ _ باوەردار بى ھیوا نابیت، بەلکو دلتیا و بەھیوایە و دەروونی پڕە لە ئارامی و ئومید، ئەگەرچی سوکایەتی پى بکریت و سزاش بدریت.

بەلام مەرۆفی ھاوبەشدا نەرو بى دین: دلئ بەرگەى ناخۆشییەکان ناگریت، لەوانەىە بى ئومیدی بەرەو خۆکوشتن بیانبات.

۶ _ باوەردار خاوەن ھیژیکی گەورەىە لە خۆراگری و بەرەو پێشە چوون، ئارامگرتن و پشت بەخوا بەستن، جا ئەگەر دادوەر بوو تەنھا ئامانجى بەرپاگردنى دادگەرى و پەزمامەندى خواىە، چونکە ھیژیکی بالای لە پشته وەىە، پشتى دەگریت و چاودیری و رینوینی دەکات.

بەلام ھاوبەشدا نەرو بى دین: چاوەرئ ناگرئ ئەو ھیژەى ببیت، ئەو کاتە ئەو خۆراگری و پشت بەخوا بەستەنى نییە کە باوەردار ھەىەتى.

۷ _ برۆادار خاوەن بویری و نەبەردى و چاوەنەترسیەکی زۆر گەورەىە. چونکە ئەوەى مەرۆف سوک و ریسوا دەکات دوو شتە:

أ _ خۆشویستنى خۆى و مال و سەرۆت و خانەوادە.

ب _ باوەر بوونى بەوەى جگە لە خواى گەورە یەکیک ھەىە بيمرینیت، لەبەر ئەمە توانای ھەىە کە بە فیل و تەلەکەىەک خۆى لە مردن بدزیتەو.

باوەردار برۆای بەو ھەىە کە خاوەنى مال و سەرۆت و سامان و تەنانەت خانەوادەو خودى خۆشى خواى گەورەىە، تەنھا خواى گەورە دەيمرینیت بەو سەرەمەرگەى بۆى دیاریکردووە، بۆیە لەو کاتە لە ھیچ کەس و جەنگیک ناترسیت، بەم پێیە ھیچ کەسێک بویرو چاوەنەترس نابیت لە باوەردار. بەپێچەوانەى کەسى بى دین و ھاوبەشدا نەرو، کە لە پیکدانانى ھیژەکان و توانای دوژمن دەترسیت.

۸_ باوهر ئاست و پړزو پلهی مرؤف بهرز دهکاتهوه، دهررون بهرزی و دلنیایی و قهناعت و بیینیازی تیدا دهرپوینیت و دلی پاک دهکاتهوه له ههلهپه و ئارهزوو و سؤزداری پرپوچ و خهسلته ناشرینهکانی تر، رزق و رۆزی تهنها به دهستی توانستی خوایه، سهرکهوتن و دؤران تهنها له خواوهیه.

بهئام کهسی بی دین و هاوبهشدانهر بهندی ئارهزوو و خراپهیه، ههموو خواستی بریتیه له بهدهستهینان به ریگهی رهواو نارهوا.

۹_ باوهر مرؤف دهبهستیتوه به یاسا و رپساکانی خواو وایان لیدهکات پاریزگاری لیبکهن. ئهگهر موسلمان رۆژو شهو به تهنها بوو ئهوا دهزانیت که چاویرئیک چاودیری دهکات و لیپرسینهوهی لهگهئ دهکات لهسه شتی وردو درشت، بویه خیرا بهرهو چاکه دهچیت، فهرمان دهکات به چاکه. ریگریش دهکات له خراپه. ئاراستهکار و رپنوینی کاره دهروونیهکهی لهسهر چاکه هانی دهدات و ریگری لی دهکات له ههر خراپهیهک.

بهئام بی دین و هاوبهشدانهر ئه دیدو تیروانینهی نییه^(۱).

(۱) مبادء الإسلام ۷۱_ ۷۷.

به شى چوارهم

خواناسى (الاهيات)

سىڭ دەر وازميه :

دەر وازمى يه كهه: بوونى خواى گهوره و بهلگه كانى، رېكهوت، هوڭارى لادان و گومرايى.

دەر وازمى دووهم: ناوه چاك و جوان و پيروژه كانى خودا.

دەر وازمى سيپهه: سيفاته كانى خوا، ئه و شتانهى له سه رى كه له كه ده بن.

يه كهه: سيفه ته پيوسته كانى خوا:

سيفه تى خودى (نفسى): كه سيفه تى بوون (وجوده).

سيفه ته پيچه وانه كان (سلبى): له ميژينه (القدم)، هه رمان (البقاء)، پيچه وانهى په يدا بووان

(المخالفة للحوادث)، به خووه راوه ستان (القيام بالنفس)، ته نهايى (الوحدانية).

سيفه ته واتاييه كان (معانى): توانا (القدرة)، ويست (الإرادة)، بيستن (السمع)، بينين (البصر)،

زانست (العلم)، دووان (الكلام)، ژيان (الحياة).

دووهم: ئه و شتانهى بو خواى گهوره نه بوو و ئه سته من.

سيپهه: ئه و شتانهى بو خواى گهوره دروستن، بينينى خوا.

قه زاو قه دهر .

دهروازهی به کهم

بوونی خوی گه وره و به لگه کانی

باوهر بوون به خوی پاک و پیروژ، بنه مای یه کهمه له بنه ماکانی ئیمان، که له فهرمووده که ی جبریل هاتووه: (أَنْ تُمْنَ بِاللَّهِ...) واته: باوهر بینیت به خوا. ههروه ها بنچینه ی یه کهمه له بنچینه کانی ئیسلام، ههروه که له فهرمووده ی ناوبراودا ئاماژه ی پیکراوه: (أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ...) واته: شایه تی بدهیت که هیچ په رستراویک نییه جگه له خوی گه وره. باوهر بوون به خودا بناغه ی سه ره کی سه رجه م باس و بابه ته کانی بیروباوهره.

له بهر ئه مه بوئه ئیمه ده چینه سه ر باسه کانی بوونی خوا و سیفاته کانی، له مه شدا پشت به و دوو ریگه یه ده به ستین که سه ر ده کی شیت بو دنیای گومان بر:

یه که میان: پشت به ستن به به لگه ی نه قلی و بیستراو له: قورئانی پیروژ، ههروه ها سوننه تی به پیزی پیغه مبه ر (ﷺ). فهرمایشته لاوازه کانی ش فهراموش ده که ین.

دووه میان: تیروانینی عه قلی بی له که و تهن دروست، که بناغه ی لیکوئینه وه کانمانه له بابه تی بیروباوهره دا.

به م شیوه یه بیروباوهری ئیسلامی دانه کوتری و جیگیر ده بیت له دهرووندا له سه ر بناغه یه کی تووندو تول، ئه و بناغه یه ش پشت ده به ستیت به به لگه ی دنیاکه ره وه و سه لینراو که مشتومر هه لئاگرن.

بوونی خوای بالادەست و خاوەن شکۆ

دوای وردبوونەوهو پامان لە وردو درشتی کایەکانی بوونەوهو، زۆربەى خەلکی باوەرپیان بەخوای بالادەست و خاوەن شکۆ هینا، ئەمەش پاش ئەوەى عەقلى خوایان کردبوو دادوهر و دووریان خستبوووه له ههواو ههوهس.

گومرأبووهکان نکۆلیان کرد له بوونی خوا، بەپاساوی بانگەشه کردن بۆ ئازادی عەقل، بە بەلگەى ئەوەى هەستەکان پەییان بە خوای گەوره نەبردوو، غەیب پشتی پى نابەستریت له چهسپاندنی بوونی خوادا...

بۆیه زانایان بەرپەرچی نکۆلی کارانیان داپهوه، بە چەندەها بەلگەى راشکاوی نەقلى و عەقلى، کە بوونی خوا بۆ ئەو کەسەى ژیرهو شتی لیکدەر دەکات دەسەلمینیت، ئەوهش دەسەلمینیت کە خوای گەوره هۆکاری بوونی ئەم بوونەیه.

ئەمانەش گرنگترین ئەم بەلگانەن:

بەلگەکانى بوونى خودا

زانایان چەندەها بەلگەیان هیناوتەوه لەسەر بوونی خودا، وهك: بەلگەى پەیدا بوون، بەلگەى پێویست بوون، بەلگەى چاودیڤری و داھینان، بەلگەى بوونی، بەلگەى رەوشتی.

بەلگەى یەكەم: بەلگەى پەیدا بوون (حلیل العدرش)

زانایانی كەلام ئەم بەلگەیهیان لەسەر دوو پێشەكى دامەزراندوو:

پێشەكى یەكەم: جیهان بەدیھینراو و پەیدا بوو.

پێشەكى دووهم: هەر بەدیھینراویك پێویستی بە بەدیھینەر هەیه.

دەرەنجام: ئەم جىھانە پېۋىستە بەدىھىنەرىكى ھەبىت تا بەدىھىنەنەت^(۱)، واتە: بوونەكەى بەسەر نەبوونەكەى دا زال بېت^(۲)، ئەۋىش خۋاى پاك و بەرزە.

بۇ ئەۋدى دروستى ئەو دەرەنجامەمان بۇ دەرکەۋىت، ئەۋا پېۋىستە بەلگە بېننەۋە لەسەر دروستى ھەردوۋ پېشەكەى.

بەلگەى پەىدابوونى جىھان

برىتتە لە گۆرانى جىھان لە بارودۇخىكەۋە بۇ بارودۇخىكى تر، كە دەكرىت بەم شىۋەىە بىخەىنەروو:

جىھان پېكەتۋە لە كرۆكەكان (جۋاھر) و روۋپۇشەكان (أعراض).

ھەر كرۆك و روۋپۇشېك لە گۆرانداىە.

كەۋاتە جىھان لە گۆرانداىە^(۱)، گۆران بەلگەى پەىدابوونە.

(۱) شرح الخريدة البهية للدردير ۴۴.

ئەم دوۋ پېشەكەىە لەم سەرچاۋانەدا ھەن: إحياء علوم الدين للغزالي، بشرحه إتحاف السادة للزبيدي ۹۰/۲ والموافق ۲/۸ والمسائرة لابن همام، وشرحه المسامرة لابن أبي شريف ۱۷ وشرح الجوهرة للباجوري ۱۰۴. سەىرى: المطالب العالية للرازي ۱/۲۰۰. بکە.

(۲) المسامرة لابن أبي شريف، سەرچاۋەى پېشوو.

جىھان: برىتتەىە لە غەىرى خۋا، كە بوونەۋەرە.

بەدىھىنەنراۋ و پەىدابوو: برىتتەىە لە ھەر شتېك كە نەبوۋە و پاشان بەدىھىنەنراۋە. بۇىە بە بەدىھىنەنراۋ ناۋنراۋە، چۈنكە بەدىھاتۋوۋە پەىدابووۋە پاش ئەۋدى كە نەبوۋە، ئەمەش بەھۋى ھۆىەك كە بەدىھىنەنراۋە پەىدای كر دوۋە. / المسامرة لابن أبي شريف، واتحاف السادة، سەرچاۋەى پېشوو.

پېناسەكەى جىھان لەم سەرچاۋانەدا ھاتوۋە: العقيدة النظامية للجويني ۱۲۹ والإنصاف للباقلاني ۳۰ والتمهيد للامشي ۴۵ وتبصرة الأدلة ۱/۴۴.

روپوؤش (عرض) دهكان به ديهيئراون به به لگه‌ي:

أ_ گۆرانی له نه‌بوون بۆ بوون، به پيچه‌وانه‌وه له بوونه‌وه بۆ نه‌بوون، ئەمەش:

يان به بينين وهك: جوئان دواي وهستان، رووناکي دواي تاريكي، رهشي دواي سپيئي، گهرمي

دواي ساردی، هاوشیوه و پيچه‌وانه‌ی ئەم شتانه.

(١) شرح الخريدة البهية للدردير ٤٤_٤٥. سهیری ئەمانه‌ش بکه: المسایرة لابن همام، و شرحه المسامرة لابن أبي شريف ١٨. ئەبو موعینی نه‌سه‌فی باسی کردووه: (جيهان له‌لایه‌ن سه‌رحه‌م زانایانی که‌لام سی به‌شه: کرۆکه‌کان "جواهر" و جهسته و روپوؤشه‌کان "اعراض". ئیمام ئەبو مه‌نصوري ماتوريدي رازی نه‌بووه به‌و جوړه دابه‌شه، چونکه پيی وابوو تیکه‌لیه‌کی تیدايه، بۆيه وتويه‌تی: جيهان دوو به‌شه: خوده‌کان "أعيان" و رووکه‌شه‌کان "اعراض". خوده‌کانیش دوو به‌شن: نا پيکهاتوو "غير مترکبه" که له‌لای زانایان به کرۆکه‌کان ناسراوه، پيکهاتوو "مترکبه" که له‌لای زانایان به جهسته‌کان ناسراوه، به‌م پيیه‌ش ده‌لیت هه‌ر جهسته‌یه‌ک کرۆکه). / تبصرة الأدلة ١/٤٤_٤٥.

کرۆک (جوهر): بریتیه‌ی له‌وه‌ی که پشت به‌خۆی ده‌به‌ستیت و به‌خۆوه راوه‌ستاوه.

روپوؤش (عرض): بریتیه‌ی له‌وه‌ی سه‌ره‌خۆ نییه و پشت به‌ جگه‌له‌ خۆی ده‌به‌ستیت وهك: شیرنی، ده‌نگ، ره‌نگه‌کان، ساردی، ره‌قی. هه‌ندیکیان به‌ عه‌قل په‌یيان پیده‌بریت، وهك: توانا، ويست، زانست. / شرح الخريدة للدردير ٤٣ و شرح الصاوي عليه.

جوهینی له (الإرشاد ١٧) وتويه‌تی: (کرۆک "جوهر" بریتیه‌ی له‌وه‌ی شوینیک داگیر ده‌کات، هه‌ر شتیک شوینیک داگیر بکات کرۆکه، رووکه‌شیش ئەو شت و واتایه‌یه که بوونی وه‌ستاوه‌ته سه‌ر کرۆک وهك: ره‌نگه‌کان، خوارده‌نه‌کان، بۆنه‌کان، ژیان، مردن، زانسته‌کان، ويستنه‌کان، ئەو توانایه‌ی به‌هۆی کرۆکه‌وه هه‌یه). هه‌روه‌ها له (الإرشاد ٢٣) وتويه‌تی: (کرۆکه‌کان "جواهر" له زاراوه‌ی خاوه‌ناسان _ فه‌یله‌سوفه‌کان _ به‌ هیولی و رووکه‌شه‌کان به "اعراض" ناوده‌نرین).

جهسته: ئەوه‌یه که له دوو کرۆک "جوهر" یان زیاتر پيکهاتوووه. / المسامرة لابن أبي شريف، سه‌رحاوه‌ی پيشوو. و سه‌یری: تمهید الأوائل ٣٧ و الإنصاف للباقلاني ١٦ و الإرشاد للجويني و التمهيد للامشي ٤٦.

هه‌ندیك کرۆکه‌کان به جهسته‌کان ناوده‌به‌ن وهك (ئيبن هه‌مام) له زمانه‌وانیدا يه‌ك مانایان هه‌یه. /

المسامرة لابن أبي شريف ١٨.

يان به بهلگه، ئەمەش لەبەر ئەوەی ئەو شتەى كە بەردەوام بە راوەستاو ببنراوه وهك:
چياكان، دەكریت بههوى بومهلهرزوه بچولیت^(١).

بـ پيوست بوونی به زاتیک كە كاتی بهدیھاتنی دیاری بكات، چ پیش بوونی و چ دواى
بوونی، ئەوا پيوستی به پەسەندكەریك هەیه كە وابكات لهو كاتەدا بهدییت، چونكە پەسەند
كردن (ترجیح) بهبى پەسەندكەر (مرجح) شتیكى نەشیاو نەبووه.

پـ پيوست بوونی به جەستەیهك تا پى هەلسیت^(٢).

كرۆك (جوهر) یش بههەمان شیوه بهدیھنراون، لەبەر ئەوەی:

كرۆكیش پهیوهسته به رووپۆشهوه لى جیا نابیتەوه، بى جوله و راوستان و رەنگ
نابیت، هەروەك پیشتر باسمان كرد رووپۆشهكانیش بهدیھنراون، ئەو شتەى پهیوهست بیت به
شتى بهدیھنراو بههەمان شیوه بهدیھنراوه.

ئەگەر سەلینرا كە كرۆك و رووپۆشهكان بهدیھنراون ئەوا ئەو جیهانەى كە لهو دووانه
بیکهاتوو بههەمان جور بهدیھنراوه^(٣).

بەم شیوهیه پیشهكى یهكەمان بۆ سەلینرا كە: (جیهان بهدیھنراوه).

بەلگە لەسەر ئەوەى هەر بهدیھنراویك پيوستی به بهدیھنەرە:

(١) شرح الخريدة للرددير والمسامرة لابن أبي شريف، دوو سەرچاوهكەى پیشوو. و سەیری ئەمانەش بکە: تمهيد
الأوائل والإنصاف، سەرچاوهى پیشوو. و شرح الجوهرة للباجوري ٨٨ و شرح أم الراهين للسوسي والدسوقي عليه
١٥١.

(٢) المسامرة لابن همام، وشرحه المسامرة لابن أبي شريف، دوو سەرچاوهكەى پیشوو.

(٣) شرح الخريدة للرددير ٤٥.

ئەگەر شتىكى دروستكراۋ دورست بوو بەبى دروستكەر، ئەو كاتە پىۋىست دەبوو كە شتە دروستبوۋەكە خۇى خودى خۇى دروست كىرەبىت، دەبىت يەككىك لە دوو لا يەكسانەكە _ واتە: بوون يان نەبوون _ بەسەر ئەۋەى تردا پەسەند كىرەبىت بەبى ھۇ، ئەمەش ئەستەمە^(۱).

ئەگەر شتىك پەيداۋو بەبى پەيداكەر، ئەۋا پىۋىست دەبوو بوونەكەى پەسەند و زال بىت بەسەر نەبوونەكەيدا بەبى ئەۋەى پەسەندكەرىك ھەبىت، شتىكى بەلگە نەۋىستە كە ئەمە ئەستەمە.

واتاى پەسەند كران بەبى پەسەندكەر: برىتە لەۋەى شتىك لە ئاراستەيەكى ديارىكراۋ بىرات، دواتر لە ئاراستەكەيدا دەرىجىت و لاجىت بەبى بوونى ھىچ بگۇرىك.

پوچەئەكەى ديارە، چونكە ھەموو عەقلمەندان دوزانن كە بۇ لادان و گۇرانى شتىك لە بارو ھالەتى پىشۋى ئەۋا پىۋىستى بە بگۇرو كارتىكەرىك ھەيە، تا ئەو بارودۇخ و ھالەتە نويىەى بەسەردا بەسەپىنىت و ھالەتە كۇنەكە لەناۋ ببات. ئەگەر تايەكانى تەرازو بەيەكسانى راگىر كران كە ھىچ لايەك شتىكى گرانى تىدا نەبىت، ئا لەو كاتەدا واگومان بەبەت لايەك پەسەند و گران بوۋە بى ھىچ كارىگەرىيەكى دەرەكى ۋەك: پالدىنى ھەۋا يان كەۋتنە خوارەۋەى بەرد... ئەگەر بەخەلكى راگەياندىرا كە ئامىرى رادىۋ ھەۋالى جىھانى پىداى بەبى ئەۋەى كار بە دەمەۋانە (صمام) ەكەى بكەيت، ئەۋا پىت پى دەكەنن و تەنانەت بەزەبىيان پىتدا دەھاتەۋە.

بەم پىيە دەئىين: بەرلەۋەى جىھان بىتە خانەى بوونەۋە ئەۋا نەبوون بالى كىشابوۋ بەسەرىدا، بۇيە نەبوون (عدم) پەسەندترە لە بوون (وجود)، لەبەر ئەۋەى نەبوون پىش بوون بوۋە، بەئام كاتىك ئەۋ جىھانە دروستكرا ئەۋا بوونەكەى بەسەندتر بوو لە نەبوونەكەى، جا

(۱) شرح الخريدة للردير ٤٥، و وتويەتى: ، (ئەمە بەلگەى ناۋدارە لەلايەن ئەۋان، لەبارەى رۋونكردەۋەى پەيداۋونى جىھان و پىۋىست بوونى بە بەدەيئەنەر)، سەيرى: ٥١ و حاشية الصاوي عليه. بكە.

بوون و نەبوون دوو شتى يەكسان، و پەسەند كىردنى يەككىك بەسەر يەككىكى تردا بەبى پەسەندكەر ئەوا شتىكى بەلگە نەوەيستە كە ئەستەم و پوچەلە.

وتنى ئەوەدى كە نەبوون گۇراوہ بۇ بوونى جىهان بەبى ئەوەدى ئەو بوونە ھۇكارىكى ھەبىت، ئەوہ وەك بانگەشەكەى خاوەن تەرازو رادىيۇكە پوچەل و ئەستەمە^(۱).

بەم شىوہىە پىشەكى دووەمىشمان بۇ دەسەلىنرىت، كە برىتتىە لەوہى: (ھەموو بەدەيھىنراوىك پىويستى بە بەدەيھىنەرىك ھەيە).

بەلگەى دووہەم: بەلگەى پىويست بوون (الوجوب)

بەدەيھىنەرى ئەم بوونەوہرە، يان ھوكمەكەى پىويست (واجب) يان ئەستەم (مستحيل) ياخود شىاو (ممکن)ە. ھەموو شتىك دەبىت يەككىك لەو سى ھوكمەى پىشوى بەسەردا بچەسپىت و ھوكمى چوارەمى بۇ نىيە، چونكە ئەمانە بەشەكانى ھوكمى عەقلىن^(۲).

(۱) كبرى اليقينيات الكونية سالى ۱۳۹۰ك، ۸۱ و ۸۳. شرح الخريفة للدردير ۴۵. پروانە: (پەسەند كران بەبى پەسەندكەر) لە: المطالب العالیه للرازي ۷۵/۱ ولاپەرەكانى دواترى.

(۲) ھوكم: برىتتىە لە چەسپاندىنى شتىك يان نەھىشتىنى، ئەمەش بەھوى: شەرع يان داب و نەرىت و عادەت ياخود عەقلى دەبىت، كەواتە دەبىتە سى بەش:

۱ _ ھوكمى شەرىعى: (ھوى چەسپاندىنى شەرىعە)، وەك چەسپاندىنى واجبىتى نوپۇز.

۲ _ ھوكمى ئاسابى و عادەتى (العادى): (ھوى چەسپاندىنى برىتتىە لە نەرىت و عادەت و ئەزمون) وەك چەسپاندىنى سىفەتى سوتاندىن بۇ ئاگر.

۳ _ ھوكمى عەقلى: (ھوى چەسپاندىنەكەى عەقلى)، وەك چەسپاندىنى سىفەتى جووتى بۇ ژمارە (۲) و

(۴) و ھوكمى عەقلى كۆلەگەى سەرەككىيە لە لىكۆلىنەوہكەمان لە بوارى عەقىدەدا.

ھوكمى عەقلى:

دابەش دەبىت بۇ: ۱ _ پىويست (واجب) ۲ _ ئەستەم (مستحيل) ۳ _ شىاو و دروست (ممکن و جائز).

۱ _ ناکریت بەدیھینەری جیھان شتیک بیت کہ شیای نەبوون و بوونی ئەستەم (مستحیل) بیت، چونکہ شتی نەشیاو و ئەستەم، ھەرگیز ناتوانریت بوونی ئەندیشە بکریت، چونکہ نەبووی رووتە (عدم محض)، کەواتە بەدلئایییەوہ کەسێ شتیک نەبیت پی نابەخشریت، جا چۆن شیای نەبوون و ئەستەم (مستحیل) دەبیتە سەرچاویەك بۆ بوون؟

۲ _ ناکریت و دروست نییە بەدیھینەری جیھان شیای بوون (ممکن) بیت، چونکہ تەنھا کاتیک شیای بوون (ممکن) دیتە بوون کہ ھۆی بوونی ھەبیت، جا ئەگەر ھاتوو ئەو ھۆیەش چووہ خانەئە شیای بوون ئەوا لەوکاتەدا پێویستی بە ھۆیەکی تر ھەیە ... تاد بەم شیویە. ئەمەش خول (دور) و زنجیرەیی (التسلسل) پێویست دەکات، کہ ھەردووکیان پوچەلن، ھەرۆک روونیان دەکەینەوہ پاش کەمیکی تر، جا ھەر شتیکیش سەر بۆ ئەم دووانە بکیشیت ئەوا پوچەلە، بەم پێیە پێویست بوو کہ بەدیھینەری ئەم جیھانە شیای بوون نەبیت.

۳ _ ئینجا کہ سەلمینرا و چەسپا بەدیھینەری ئەم جیھانە نە شیای نەبوون و ئەستەم (مستحیل)ە و نە شیای بوون (ممکن)ە، ئەوا پێویست دەکات کہ بەدیھینەری ئەم جیھانە

۱ _ پێویست (واجب): بریتییە لەوہی کہ چەسپاوہو نەبوون قبوڵ ناکات یاخود بریتییە لەوہی کہ عەقل ئەندیشە و تەسەورێ نەبوونیەکەئە ناکات. وەك پێویست بونی توانا بۆ خۆی گەرە، و پێویست بوونی سێفەتی جووتی بۆ (۴).

۲ _ ئەستەم و نەبوو (مستحیل): بریتییە لەو شتە نەبوہی کہ لە شیای بوون و چەسپانی نیە، چونکہ ناکریت ھەرگیز ببیت، ھەرگیز ناتوانریت ئەندیشە بکریت کہ ببیت یاخود بریتییە لەوہی کہ عەقل ئەندیشە و تەسەورێ بوون و پەیدا بوونی ناکات. وەك چەسپاندنی ھاوبەش بۆ خوا، و پێشکەوتنی گۆر بەپیش باوکی لە بووندا.

۳ _ شیای و دروست (ممکن و جائز): ئەوہیە کہ جارێك بوون و جارێکی تر نەبوون قبوڵ دەکات بەلام لە دوایەك. بریتییە لەوہی کہ لە عەقڵدا بوون و نەبوونی وەك یەكە، ناھیتە خانەئە بوونیش مەگەر بەھیزیکێ بەسەندکەر نەبیت. وەك بوونی بەھەشت. و بوونی تۆ ئیستا لەم ژوورەدا/ السنوسية و شرحها للباچوري ۳۴ و شرح أم البراهين للسنوسي وحاشية الدسوقي عليه ۳۰ و شرح الخريدة للردير وحاشية الصاوي عليه ۲۹_ ۳۳ و ۳۸_ ۴۱ والمعتقد المنتقد ۱۳_ ۱۵ والکليات للکفوي ۳۸۰.

پيويسته بوون (واجب الوجود) بيت. كه بوونى نه وهستيتته سهر هويهك، به لكو هوي هه موو
هوكاره كانه و هوي بوونى جيهانه^(۱).

ماناي خول (دور) و به لگه ي پوچه ليه كه ي

خول (الدور): بريتيه له وهى دوو شت هه بن و ههر يه كه يان هوكارى بوونى نه وهى تر
بيت^(۲). وهك: نه وه ته يه ي كه ده لئيت: زه يد عه مري به ديهيئاوه، عه مريش زه يدى به ديهيئاوه.

بوونى هه ريهك له زه يد و عه مر ده وهستيتته سهر نه وهى تر. نه مهش خولى پوچه له^(۳)،
به لكو ههر دووكيان ههر به نه بوو ده ميننه وه تا هي زيكي كاريگه رى ده ركه كى كاريان تي ده كات.

(۱) بروانه: المواقف و شرحه للسيد الشريف ٤/٨ و حاشية الدواني و الكلبولي عليه ٢٢٧/١ و شرح الجوهرة
للجاجوري ١٠٤ و نهاية الإقدام ١٥ و الرازي مفسرا ٢٨٢.
واتاى چه مكي پيويسته بوون (واجب الوجود): بريتيه له وهى كه هه رگيز نه بوونى بالئ به سه ردا ناكيشيت،
هه ر گيز نه بوون قبول ناكات به نه زه لى و هه تا هه تايي. / شرح الجوهرة للجاجوري ٤٧/١ و شرح الخريدة
للدردير ٥٥.

رازي باسى كر دووه كه زانا يانى كه لام رافه ي نه وهى پيويسته بوونه به خودى خوئى كر دووه به سئ شت:

أ_ به خودى خوئى شياوى بوونه. نه مهش واتاى نه وهيه زاتى نه وهى بوونى نه وه.

ب_ نه بوونى به سه ردا نايهت يان نه وه زاته يه كه نه بوون بوئ نه وه نه سه ته مه.

پ_ بوونى نه وه نه وه ستا وه ته سهر هويه كى جيا له خوئى يا خود بوونه كه ي هؤ دار نيه به هويه كى جياواز. /

المطالب العالية للرازي ٢٨١/١.

(۲) المواقف و شرحه للسيد الشريف ١٥١/٤ و المقاصد للتفتازاني ١١٢/٢ و شرح الخريدة للدردير ٥٦ و شرح
الخريدة للجاجوري ١٠٥ و شرح أم البراهين للسنوسي ١٥٥ و المطالب العالية ١٣٦ و المحصل للرازي ١٤٩ و كشف
المراد ١١٧ و الوسيلة في شرح الفضيلة ٤٦١.

(۳) شرح الجوهرة للجاجوري ١٠٥.

خولى پوچه ل وهك يه كه ج: له يهك پله دا بيت، كه پيئ ده وتريت (خولى راشكاو)، وهك (أ) ده وهستيتته سهر

(ب) و به پيچه وانه وه.

به لگه‌ی پوچه‌لی خول (دور):

پئویست دهکات که ههر یه‌کێک لهو دووانه پیش ئه‌وه‌ی تر بکه‌ویته‌وه، واته له‌یه‌ک کاتدا له پاش و له‌دوای هاوه‌له‌که‌یتی... ئه‌مه‌ش مانای وایه که شته‌که پیش بوونی خۆی هه‌بوو بئیت تیگگیران و دژیه‌کبوونه^(۱).

جا بوونی عه‌مر ده‌وه‌ستیه‌ سهر زه‌ید، بوونی زه‌یدیش ده‌وه‌ستیه‌ سهر عه‌مر. ئه‌مه‌ش مانای وایه که بوونی عه‌مر ده‌وه‌ستیه‌ سهر خودی عه‌مر، پاش لادانی لایه‌نی ناوه‌راست که (زه‌یده).

ئه‌مه‌ش ده‌بیته‌ هۆی ئه‌وه‌ی که پیش بوونی خۆ بئیت واته: پئویست ده‌بیته‌ عه‌مر له پیش بوونی خۆی هه‌بیته، چونکه پیشکه‌وتوو (سابق) و پاشکه‌وتوو (مسبق)ه، جا پئویست ده‌بیته‌ عه‌مر هه‌بیته‌ به‌رله‌وه‌ی هاتبیه‌ خانه‌ی بوون و ئه‌مه‌ش بئینه‌ماو پوچه‌له^(۲).

نمونه‌ی پوچه‌لی خول (دور):

بوونی هیلکه‌ به‌نده و په‌یوه‌سته به‌ بوونی مریشکه‌وه. و بوونی مریشکیش په‌یوه‌سته به‌ بوونی هیلکه‌وه. ئه‌گه‌ر وامان دانا که هیچ هۆیه‌ک نییه‌ بۆ بوونی هیلکه‌ یان مریشکه‌که ئه‌وا

یان له‌ جه‌ند په‌یه‌کی حیاوازا بن: که ناو ده‌بریت به‌ (خولی نادیار) وه‌ک (أ) ده‌وه‌ستیه‌ سهر (ب) و (ب) له‌سهر (ج) و (ج) له‌سهر (أ).

سه‌یری: التعریفات ۹۴ وشه‌ی (الدور) به‌م واتایه‌ هاتوو له: مقاصد الطالبین و شرحه‌ لسعد الدین للفتازانی ۱۱۲/۲ و مفتاح الباب ۸۶.

(۱) المواقف ۱۷۷ و المقاصد ۴۸/۱ و الدرریر علی الخریده ۶۱ و الباجوری علی الجوهره ۴۸/۱ و الوسیله فی شرح الفضیله للشیخ عبدالکریم بیاره‌ چاپی به‌غداد سالی ۱۹۷۲، ۴۶۱.

(۲) بروانه: شرح الجوهره‌ للباجوری ۱۰۵.

ئەۋكاتە شتېكى بەلگە نەۋىستە كە ھەر دووكيان بەنەبوۋى دەمىننەۋە، تا كارتېكەرىكى دەركى دىت و ھىلكەكە و مرىشكەكە دىننېتە بوون، ئا لەۋكاتە خولەكە تەۋاۋ دەبىت.

ئەگەر وترا: ھۆى بەدىھاتنى جىھان برىتېيە لە: كارلىكى ناۋەخۇيى پروتى ناۋ بوونەۋەر، بەھۆى كارىگەرى پالەپەستۆ و گەرما و ساردى لە رېگەى تىپەپوونى كات.

ۋەلامى دەدەمەۋە: ئەمە برىتېيە لە خول (دور) پوچەل، چونكە واتاكەى برىتېيە لەۋەى: كە بوونى جىھان بەندە و بەستراۋتەۋە بە بەشىكى ۋەك: (پالەپەستۆ و گەرما و ساردى....)، و بوونى ھەندىك بەشى تر پەيوەستە بە جىھانەۋە. ئەمەش ماناى وايە: شتېكە پېش بوونى خۇى كەۋتوتەۋە، ئەمەش پوچەلە ھەرۋەك پېشتر خستمانەروو^(۱).

ۋاتانى زنجىرەيى (التسلسل) و بەلگەى پوچەلىيەكەى:

زنجىرەيى (التسلسل): برىتېيە لەۋەى شتى شىاۋ (ممکن) بۆ بوونى خۇى پېۋىستى بە ھۆيەكى كارتېكەرى ھەبىت، ئەۋ ھۆيە كارتېكەرەش پېۋىستى بەھۆيەكى ترى كارتېكەر ھەبىت، بەم شىۋەيە تا ئەۋ ئەندازەيەى كۆتايى نايەت^(۲).

جا زنجىرەيى (تسلسل) واتە: بەدىھىنراۋان لەيەكتەرۋە بەدىھاتوون، تا ئەۋ ئەندازەيەى كۆتايى نايەت، بەشىۋەيەك كە ھەر يەكە بەھۆى ئەۋەى پېش خۇى بەدىھاتبىت و ھۆى بەدىھاتنى ئەۋەى پاش خۇيشى بىت، بەبى ئەۋەى ئەۋ زنجىرەيە سەرچاۋە بگرىت لە ھۆيەكى كۆكەرەۋەۋە پېۋىستە بوون (واجب الوجود)^(۳).

(۱) كبرى اليقينيات الكونية ٨٤.

(۲) المواقف وشرحه للسيد الشريف ١٦٠/٤.

(۳) كبرى اليقينيات الكونية ٨٤.

به لگه‌ی پوچه‌لی زنجیره‌یی (تسلسل):

۱ _ گریمانه و بیروکه‌ی زنجیره‌یی (تسلسل) سهرده‌گیشیت بۆ بوونی چهن‌دین خوای بی کۆتا، که ههر هه‌موو خواکانیش خاوه‌نی چهن‌د سیفه‌تیک بن وهک: به‌دییه‌نراوی و هه‌ژاری و ده‌سه‌وه‌سانی، که ئەمه‌ش پوچه‌له، چونکه پێچه‌وانه‌ی پله‌وپایه‌ی خوایه‌تیه که خاوه‌نی هه‌موو توانایه‌که و ده‌وله‌مه‌ند و بی باکی ره‌هایه، چونکه ده‌سه‌وه‌سانی هه‌ژار ناکریت بیته به‌دییه‌نهری جیهان و داهینه‌ری ئەو شته سهرنجراکیش و بی که‌م و کورتانه بیته^(۱).

۲ _ بیروکه‌ی زنجیره‌یی (تسلسل) به به‌لگه‌ی هه‌ست و بینین بی بنه‌ماو هه‌له‌شاهویه، چونکه چهن‌دین به‌دییه‌نراو هه‌بوون که له‌ناوچوون و نه‌ماون، جا ئەگه‌ر راست بووايه که بوونه‌وه‌ر به‌شیوه‌یه‌کی زنجیره‌یی به‌بی کۆتایی هاتن _ به‌شیوه‌یه‌ک که ههر بازنه‌یه‌ک له‌وه‌ی پێشه‌خۆی هاتبیته بوون و خۆیشی هۆی بوونی ئەوه‌ی دوا‌ی خۆی بیته _ ئەوا ئەو بوونه‌وه‌رانه له‌ناو نه‌ده‌چوون، چونکه بازنه‌ی کۆتایی ته‌نها کاری تی‌کراوه‌و وهک ئەوه‌ی پێش خۆی هۆیه‌کی کارتی‌که‌ر نه‌بووه^(۲).

۳ _ به‌لگه‌ی جیه‌جی کرد، ئەمه‌ش ناودارترین به‌لگه‌ی زانایانی که‌لامه، که بریتیه له:

گریمان ئەگه‌ر تۆ دوو زنجیره‌ت دانا، یه‌کی‌کیان سهره‌تاکه‌ی له ئیستادا ده‌ستپێکات تا بی کۆتایی هاتن. دووهمیشیان له کاتی تۆفانه‌که داتنا تا بی کۆتایی هاتن. ههر دووک زنجیره‌که‌ت به‌رامبه‌ر یه‌ک دانا به‌وه‌ی له سهره‌تاوه‌ تاکه‌کانی ههر دوو زنجیره‌که‌ت هی‌ئانه به‌رامبه‌ر یه‌ک.

(۱) شرح الخریدة للردیر ۵۶. بروانه: المحصل للرازی ۱۴۹.

(۲) کبری الیقینیات الکونیة ۸۴ و لاپه‌ره‌کانی دواتر. بروانه: موقف العقل و العلم و العالم من رب العالمین للأساذ الشیخ مصطفى صبری ۱۸۲/۲.

جا که هەر بازنیهکت له ئیستاوه (لهکاتی ئیستادا) خستهروو و لهبهرامبه‌ریشیدا
بازنیهکی توفانت وهک ئەو دانا ئەوا ...

به‌دهر نییه له‌وهی:

یان هه‌ردوو زنجیره‌که‌ی به‌یه‌که‌وه کۆتایی دین، ئا له‌وکاته‌دا هه‌ردووکیان کۆتاییان ده‌بی‌ت،
ئهمه‌ش پێچه‌وانه‌ی گریمان‌ه‌که‌یه. ئەگه‌ر هه‌ردوو زنجیره‌که‌ش به‌یه‌که‌وه کۆتایی نه‌یه‌ن _
هه‌روه‌ک وادامان نابوو _ ئەوا پێویسته‌ ناته‌واو (ناقص) و ته‌واو (کامل) به‌یه‌کسان دابنێین، که
بێگومان ئهمه‌ش پوچه‌له.

جا ئەگه‌ر زنجیره‌ی توفانه‌که‌ له‌ پێش ئیستادا کۆتاه‌ت، ئەوا ئەو کاته‌ توفانه‌که‌ ده‌بی‌ته
خاوه‌نی خالی کۆتایی، ئیستاش به‌هه‌مان شیوه‌ خاوه‌نی خالی کۆتاییه‌، چونکه‌ به‌ ئەندازه‌یه‌کی
کۆتایی هاتوو توفانه‌که‌ی زیاتره‌ که‌ بریتیه‌ له‌کاتی توفانه‌که‌ تا ئیستا، و شتیکی زانرویشه‌ که
شتیک به‌ ئەندازه‌یه‌کی کۆتایی هاتوو زیاتر بی‌ت له‌ شتیکی کۆتایی هاتوو ئەوا ئەو شته
زیاده‌یه‌ش ده‌بی‌ته‌ خاوه‌نی خالی کۆتایی^(١).

نمونه له‌سه‌ر پوچه‌لی گریمان‌ه‌ی زنجیره‌یی (تسلسل):

١ _ ئەگه‌ر ژماره‌یه‌کی ژمیریاری دوورو درێژت دانا، له‌ ته‌نیشتی‌دا ئەندازه‌یه‌کی زۆر له
(سفر) دابنێیت، جا تۆ خێرا به‌رله‌ هه‌موو شت ته‌ماشای ژماره‌ی یه‌که‌م ده‌که‌یت، جا ئەگه‌ر
چاوت نه‌که‌وه‌یته‌ سه‌ر ژماره‌ی یه‌که‌م، ئەوا هیج نرخیک ناده‌یت به‌و هه‌موو (سفر)ه‌، ئەگه‌ر ئەو
(سفرانه‌) نرخ و قیমে‌تیان پێشتر وهرنه‌گرتبێت له‌ ژماره‌یه‌ک که‌ نرخ و قیমে‌ته‌که‌ی له‌ خودی
خۆیه‌وه‌ ده‌سته‌که‌وتبێت، چونکه‌ ئەو ژماره‌ی که‌ نرخه‌که‌ی خودییه‌ و له‌ خۆیه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی

(١) شرح الجوهرة للباحثي ٤/٨١. و سه‌یری: الواصف وشرحه‌ للسید الشریف ٤/١٦٧ و لاپه‌ره‌کانی دواتر. و
المقاصد و شرحه‌ للتفتازانی ٢/١٢٠ و لاپه‌ره‌کانی دواتر. و کشف المراد ١١٩. و الوسيلة فی شرح الفضيلة
٤٦١ _ ٤٦٥ ٤٦١ _ ٤٦٥.

گرتووہ ہەر ئەمە ژیان و نرخ و قیمەت دەداتە ئەو (سفر)انەى كە بەشیوەى زنجیرەى ریزگراون لە تەنیشتی راستیەو، کەواتە زنجیرەى ئەو (سفر)انەى كە دەسپێكى لە ژمارەى كە قیمةتدارەو نەبیت ئەوا هیچ نرخى كى نیە، ئەگەر واش دابنێن كە ئەو (سفر)انە (سفر)انەى كە زنجیرەى كى بى كۆتایى پێك دێن ئەوا ئەو گریمانە هیچ نرخى كى پى نابه خشیت.

۲ _ ئەگەر بانگەشەى راستیەى زانستیم كرد لەلای تۆ، و تۆش داواى بەلگەت لیكرم، منیش وەلامى تۆم دایەو بەبەلگەى كە كە پششى بەستبیت بە بەلگەى كەى تر (واتە: بەلگەكەش پێویستى بەو هەبیت بەلگەى بۆ بەنێریتەو^(۱))، كاتێك تۆ پرسىار لە بەلگەكەى دوو دەكەیت من وەلامت بدەمەو بە بەلگەى كەى تر كە ئەو دیش پششى بەستبیت بە بەلگەى كەى تر بەم شیوەى، ئەوا تۆ ئەم بانگەشەى من بە درۆ دانەنیت، بەلكو بوونى ئەم راستیە زانستىەش بە درۆ ئەزانیت.

جا هەموو ئەو بەلگە زنجیرەى، كە خستمانەروو كە كۆتایان نیە، ئەوا تەنھا چەند سببەریك كە چاوەروانى بنچینەو رەگى یەكەم دەكەن. جا ئەگەر ئەو رەگ و بنچینەى نەبیت، ئەوا ئەو سببەرانەش بوونیان نیە، بەهەمان جۆر ئەو راستیەى بانگەشەى بۆ دەكریت بوونى نیە^(۱).

جا كە گریمانەى خول (دور) و زنجیرەى (تسلسل) پوچەئیه كەیان دەرکەوت، ئەوا ئەو شتەش پوچەل دەبیت كە سەر دەكیشیت بۆ ئەم دوو گریمانە، ئەویش بریتیه لەو بەدیھینەرى ئەم جیهانە شیاوى بوون (ممكن) بىت، بەلكو پێویستە لەوكاتەدا بەدیھینەر پێویستە بوون (واجب الوجود) بىت.

(۱) وەرگێر.

(۲) كبرى اليقينيات الكونية، سەرچاوەى پێشوو.

ئەو بەلگەيەش كە ھەندىٰ لە فەيلەسوفەكانى خۆرئاوا باسيان كرددوو لە چوارچۆپۆدى ئەم دوو بەلگەيە ناچىتەدەر، ئەمەش بەھيژترين و كاريگەرتري بەلگەيە لەلای ئەوان، كە ناوناو بە بەلگەي بەدیهينان (خلق) ياخود بەلگەي گەردوونى^(۱).

بەلگەي سيبەم: بەلگەي چاودرپى و داھينان

ئەم بەلگەيە ديارترين و ئاشكراترين بەلگەيە لەسەر بوونى خواي گەورە. ئەميش برىتيە لەو بەلگەيەي كە (ئيبين روشد) لە كتيبى (مناھج الأدلە)دا باسى كرددوو، و ئەوھشى خستوتەپروو كە دەكرى:

أ_ زۆرينە بىگريتەبەر ھەك ريباز و ريبگە بۆ چەسپاندىن و سەلماندى بوونى خواي گەورە، جا لە ميانەيدا تەنھا ئەو بەلگەيە چاودرپى كە بە زانينى سەرھەتا دەست دەكەوتت كە ئەويش لەسەر ھەستەگان بنیاتنراو.

(۱) پوختەي ئەو بەلگەيە ئەويە: كە ئەو بوونەوھرو بەدیهينراوانە پيوستيان بە بەدیهينەريك ھەيە، چونكە ئيمە دەبينين كە بوونى ھەر بوونەوھريك پەيوەستە و دەوھستتە سەر ئەوھى تر يان جگەلەوھ دەوھستتە سەر بوونەوھريكى تر، بەبى ئەوھى ئيمە پيوستتەك ببينين كە بوونى ئەو شتە بەخودى خۆي پيوست بكات.

سەيرى: كتيبى (اللہ) دانراوى: عقاد: ۱۹۲_ ۱۹۳ بکە كە لەوباروھ دواو، و يەككەي لە ريبگەكانى ئەو بەلگەيەي خستوتەپروو كە برىتيەيە لە: بەلگەي جولە (بەلگەي): ئەو جولئەھرى كە خۆي بى جولەيە و ناوھروكى ئەم بەلگەيە ئەويە: كە ھەر شتيك بجولئت ئەوا پيوستى بە جولئەھرى ھەيە، و شتى جولواو پيوستە ھيژ لە غەيرى خۆي بەدەست بخت، بەم شيوەيە تا عەقل لە خزمەت يەك جولئەھرىدا دەوھستت، كە ئەو جولئەھرى بوى دروست نىە جولەي بەسەردا بىت، چونكە لە دەرھوى سنورى شوپن و كاتە، ئەويش خواي گەورەيە.

بروانە: (دراسات في الفرق و العقائد السلامية _ د. عرفان، ۱۷۴ و لاپەرەكانى تريس): دوو ريبگەي لەو پينچ ريبگەيانەي خستوتەپروو كە قەشە (توما ئەكويني) پوختى كرددۆتەو، ئەويش برىتين لە: بەلگەي جولە، و بەلگەي تواناي بەدیهينان (الامكان) و پيوستى (الوجوب).

ب _ زانايان، ئەو شتانەى كە بە بەلگە دركيان پى دەكەن دەخەنەسەر ئەو شتانەى پەييان پىدەبرىت بە ھەستەكان.

ئەم بەلگەيە قورئانى پىرۇز ھۆشدارى لەبارەى داوھو سەرنجى بەلايدا ئاراستە كردووه، و ھاوھلانىش _ خوا لىيان پازى بىت _ گرتويانەتەبەر، و بەم شىوھيەى خواروھ ئەو بەلگەيە روون دەكەينەوھ:

بەلگەى چاودىپى:

ئەم بەلگەيەش لەوھوھ دياردەكەوئىت كە تا چەند گرنگى بە مرۇف دەدرىت و بوونەوھرو بەدەيھىنراوان لە پىناوى ئەودا بەدەيھىنراوان و بوى رام كراون. جا ئەم بەلگەيە لەسەر دوو بنچىنە دەوھستىت:

١ _ ھەموو بوونەوھرانى كە ھەن كۆك و تەبان لەگەل بوونى مرۇف.

٢ _ بوونى تەبايى و گونجان پىويستىكە لەلايەن ئەو زاتەى كە بگەرە و مەبەستى وابووهو ويستى لەسەر بووه، چونكە بوونى ئەم تەبايىيە ناھىتە كايە تەنھا بە رىكەوتن نەبىت.

گونجان و تەبايى بەوھ دەبىت وەك گونجان و تەبايى رۇژو شەو و خۆر و مانگ لەگەل بوونى مرۇف، بەھەمان شىوھ گونجانى ئەو كات و شوپنەى كە مرۇف تىيداىە، و گونجانى گيانلەبەر و رووھك و شتى بى گيان و بارانەكان و روباو دەريا و ناگرو ھەوا....

بەھەمان شىوھ چاودىپى و گرنگى دان بەدەردەكەوئىت لە ئەندامەكانى جەستەى مرۇف و گيانلەبەر. واتە: ئەندامەكانى تەواو رىك و گونجاون لەگەل ژيان و بوونى.

چەند ئايەتەك لەو ئايەتانەى كە ئەو بەلگەيەيان روونكردۆتەوھ:

__ ئه و فه رمايشتهى خوا: ﴿ نَبَارِكُ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ﴾ الفرقان: ٦١. واته: (زۆر گه وروهو مه زنه ئه و زاتهى له ئاسماندا چه ندهها خولگهى گه و رهى "بۆ هه ساره و ئه ستي ره كان" به ده يه ئناوه، هه و ره ها چه رايه كى په رشنگدار، كه خۆره و مانگي كى رووناكيشى بۆ زه وى دابين كردووه).

__ ﴿ أَلَمْ جَعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ﴿٦﴾ وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ﴿٧﴾ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا ﴿١٣﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَابًا ﴿١٤﴾ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾ وَجَنَّتٍ أَلْفَافًا ﴿١٦﴾ ﴾ النبأ: ٦ _ ١٦. واته: (ئايا زه ويمان وهك لانكه بۆ فه راهه م نه هييناون؟. "ئايا" كي وه كانمان وهك ميخ بۆ دانه كوتاون؟. "ئايا" ئيوه مان به جووت دروست نه كردووه؟. خه وتنمان بۆ نه كردوون به هوى سه روتن؟. "ئايا" شه وگارمان بۆ نه كردوون به دايوشه ر وهك پو شاك، تا تيايدا به شاردي نه وه؟. "ئايا" روژيشمان بۆ نه كردوونه ته كاتى به ده سه تهيينانى رزق و روژى؟. "ئايا" حه وت چين ئاسمانى به هيزو پته ومان به سه رتانه وه دروست نه كردووه؟. چه رايه كى په رشنگدارمان بۆ فه راهه م نه هييناون؟. "ئايا" له هه و ره گو شه را وه كان باراني كى زۆرمان نه باراندووه؟. تا به هوى ئه و بارانه وه جو ره ها دانه وي له و رو وهك به روينن. هه و ره ها چه ندهها باخى چه رو په ر له يهك ئالو به دى نه هييناوه).

__ ﴿ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ﴿٢٤﴾ أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿٢٥﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٦﴾ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٢٧﴾ وَعَبْنًا وَقَضْبًا ﴿٢٨﴾ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٢٩﴾ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ﴿٣٠﴾ وَفَلَكْهَةً وَأَبًّا ﴿٣١﴾ مَنَّاعًا لَكُمْ وَلَا نَعْمَكُمْ ﴿٣٢﴾ ﴾ عبس: ٢٤ _ ٣٢. واته: (با ئاده ميزاد سه يرى خوارنه كهى بكات و سه رنجى بدات و بى رى ليينكاته وه. بيجومان ئيمه ئاومان بۆ داباراندوته خواره وه، چون دابارينيك. له وه ودوا زه ويمان بۆ له ت له ت كرد به چه كه رهى ناسكى رو وهك. ئينجا دانه وي له مان تيايدا روواند. هه و ره ها ترو و سه وزه و

زهیتوون و دارخورمایش. باخچهی دهوردراو به داری خورما یان درهختی تر یاخود باخی چرو پر. جۆرها میوه، هاوړی له گهل نهو هموو گژو گیایانهی که خواکرده و مالت دهیخوات له له وهرگاگاندا. (هموو نهمانه مان ناماده کردوه) تا خوتان و مالته کانتان سوودی لی وهریگرن).

به لگهی داهیتان:

بریتیه له بهدیپینانی کرؤک (جوهر)ی بوونه وهر و بهدیپینراوان، نه مهش وهک داهیتانی ژیان و ههستی پهی پیبهر و عهقل له بی گیاندا. و نه مانهش دهگریته وه: بوونی سهرجه م گیانله بهر، پروهک و ناسمانه کانیش دهچنه ناو نهو بازنه وه. نه م به لگهیه له سهر دوو بنچینه دادمه زریته که به هیز بوونیان ههیه له ناو فیتزتهی خه لکی که بریتیه له:

۱_ نهو بوونه وهرانه بهدیپینراوان، جا نیمه چهند جهسته یه کی بی گیان ده بینین و دواتر ژیانیه به بهردا دهگریته، نهوا له و کاته به بیگومان ده زانین که ژیانده ریگ ههیه و ژیان ده دات و ده به خشیت نه ویش خوی به رزو مه زنه.

سه بارهت به ناسمانه کان، به هوئی بهرده وامی جوله که ی ده زانین که فه رمانی پی کراوه پاریزه ری نهو شتانه بیته که له ناویدایه و دهسته مو کراوه بو مروف، و شتیکی بی گومانه که شتیکی داهیتراو و فه رمان پی کراو بیته نهوا بی چهندو چوون له لایه ن زاتیکی تر جگه له خوی دروست کراوه.

خوی گه وره فه رموو یه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ نَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَا

أَجْتَمَعُوا لَهُ﴾ الحج: ۷۳. واته: (به راستی نهوانه ی که هانا و هاواریان لیده که ن له حیاتی خوا،

ههرگیز ناتوانن تاکه می شیک دروست بکن، ههر چهنده بو نه وکاره کو بینه وه).

۲_ هەر داهینراویک داهینهریکی ههیه، جا که یهکیک دهبهویت به تهواوی خوی گهوره بناسیت نهوا پیویسته زانیاری دهست بجات و شارهزا بییت له کرۆکی شتهکان، تا ههلهسته بکات لهسهر داهینانی حهقیقی له تیگرای بوونهوهردا، چونکه نهوهی شارهزای حهقیقهتی شتهکان نهبییت نهوا نازانیت حهقیقهتی داهینان چیه.

خوی گهوره فهرموویهتی: ﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ الأعراف: ۱۸۵. واته: (ئایا بو سهرنجیان نهداوه لهو ههموو دهبهلهته گهورهیهی خوا له ناسمانهکان و زهویداو نهو ههموو شتانهی بهدی هیناون؟).

فهرموویهتی: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٥﴾ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ﴿٦﴾﴾ الطارق: ۵_ ۶. واته: (با نادهمیزاد تهماش بکات و سهرنج بدات که لهچی دروست کراوه؟! دروستکراوه له ئاویکی ههلقولوا "که مهنی پیاوهو هیلکوکهی ئافهته، ههردوو لایان، ههلهدهقولین بو بیکهاتنی نادهمیزاد، بهویستی خوا").

فهرموویهتی: ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾ الغاشية: ۱۷. واته: (ئایا نهوه سهرنجی وشتر نادهن چۆن دروست کراوه?!).

نهمهش چهند نمونهیهک لهو ئایهتانهی قورئان که ههردوو بهلگهکه بهیهکهوه کۆ دهکهنهوه:

أ_ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرْشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ البقرة: ۲۱_ ۲۲. واته: (ئهی خهلهکینه پهروهردگاری خوتان پههرستن، نهو زاتهی که ئیوهو پیشینانی ئیوهشی بهدییهناوه، بو نهوهی ریبازی خواناسی و

تەقواو پارېزكارى بگرنه بەر. ھەر ئەو زاتەش زەوى كردوو بە فەرش و جېگای نىشتەجى بوون و ژيان بۆتان، ئاسمانى وەك سەقفىك بەسەرتانەو بەرگەر كردوو، لە ئاسمانەو ئاوى بۆ باراندوون، جا بەھۆيەو جۆرەھا بەرھەمى (درەخت و گزوكىاى) بەدەرھىناو تا ببىتە رزق و رۆزى بۆتان، كەواتە شەرىك و ھاوتا بۆ خوا بېرىار مەدەن، كە خۇشتان دەزانن پەرسراو دەبىت بەدەھىنەر بىت).

ئەو فەرمایشتەى خوا كە ئەفەرموویت: ﴿ خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ ﴾ واتە: (ئىوہو پېشىنانى ئىوہوشى بەدەھىناو). ھۆشدارى دان و سەرنج پاكىشانە بۆ بەلگەى داھىنان.

ئەم فەرمایشتەىشى: ﴿ أَلَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرْشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً ﴾ واتە: (ھەر ئەو زاتەش زەوى كردوو بە فەرش و جېگای نىشتەجى بوون و ژيان بۆتان، ئاسمانى وەك سەقفىك بەسەرتانەو بەرگەر كردوو). ھۆشدارى دان و سەرنج پاكىشانە بۆ بەلگە و ئاماژەى چاودىرى.

ب_ ﴿ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴾ آل عمران: ۱۹۱^(۱). واتە: (ئەوانەى يادى خوا دەكەن لە كاتىكدا كە بەپىوہن يان دانىشتوون يان پاكشاوون (لەھىچ حالەتىكدا يادى ئەو زاتە فەرامۆش ناكەن)، ھەمىشە بىر دەكەنەو لە دروست بوونى ئاسمان و زەوى (دەئىن): پەروردگارا تۆ ئەم ھەموو دروست گراوانەت بى ھودە و بى ئامانج دروست نەكردوو، پاكى و بىگەردى شاىستەى تۆيە، دە تۆش بمانپاريزە لە سزای ئاگرى دۆزەخ).

زانايان لە چەرخى ئىستادا بەتايبەتى جەختيان كەردۆتەو لەسەر بەلگەى زانستى، ئەمەش دواى ئەوہى چوارچىوہى زانست فراوان بوو، چەندىن دەزگای داھىنراوى ھاوچەرخ

(۱) مناهج الأدلة في عقائد الملة لابن رشد ۱۵۱_ ۱۵۵ و نقله الدكتور عرفان عبدالحميد في: دراسات في الفرق ۱۷۵.

بەدەرکەوتن كە ھۆيەك بوون بۇ ئاشكراکردنى ئاسۇكانى بۆشايى ئاسمان و ھەئوھستە كردن لەمەپ نەينىھەكانى سروسىت، پەيى بردن بە شاراوھەكانى، ئەمەش بوو ھۆي بانگھىشت كردنى زانايان لە سەرجەم مەيدانەكانى تا بدووين لە بارەى توانا و داھىيان و گەورەيى خوايى گەورە و سەرسورمانى عەقلى مرؤف لەبەرامبەر ئەو نەينىانە كە لە ھەموو بەدھيئەراواندا ھەن.

ئەوھى ليرەدا باسى دەكەين، تەنھا چەند تيرپوانىنيكن لە ھەندى لە مەيدانەكانى زانستدا، ھەئوھستە كردنى زانايان لەمەپ ھەندى لە نەينىھەكانى بوونەوھەر، ئەمەش تەنھا كليليگە بۇ عەقل و ھۆش، تا پالى بنيت بۇ تيرپامان و وردبوونەوھە لە كاروبارى ئەو بوونەوھەرە پانوپۆرە، گومانىش لەوھدا نيە كە ھەر بەشيكى بچوك لىي گۆيايە و ئامازەدەرە بۇ پەرودەردگارىتي (بەدھيئەرايەتى) خواو تاك و تەنھاييەكەي.

فيا عجا كيف يعصى الاله أم كيف يجحدہ الجاحد

و في كل شيء له آية تدل على أنه واحد

واتە: ئاي چەندە سەرسورھيئە كە چۆن تاوان لەبەرامبەر خوا ئەكات ياخود نكۆلى كار نكۆلى لە بوونى دەكات، كەچى لە ھەر شتیکدا بەلگە و نيشانە ھەيە، ئامازە دەدات بۇ ئەوھى كە خوا تاك و تەنھايە.

چەند نمونەيەك لەو بەلگە زانستيانە لەم بارەوھ:

١ _ ئەستيرەكان، بریتين لە تۆپەلەيەكى گرگرتووی دوور لە ھەسارەى زەوې.

جا نزيكترين ئەستېرە لە ئىمەوه بە ئەندازەى چوار سال و چوارىه كىكى سالى تيشكىيە^(۱).
رووناكترين ئەستېرە كە لە ئاسماندا دەيبينين برىتية لە ئەستېرەى (شعرى اليمانية) كە
هەندى لە عەرب بەر لە ئىسلام دەيانپەرست، ئەو ئەستېرەىش لە ئىمەوه دوورە نزيكەى
هەشت سال و نيوى تيشكى^(۲).

لەم دوايانەدا گەردونناسان رايانگەياندا كە روانگەيان داوتە سەر ئەستېرەىك كە دوازە
و نيوى بليون (بليون: مليون مليونه) سالى تيشكى لە ئىوه دوورە^(۳).

پلەكانى گەرمى رووى ئەستېرەكان جياوازن، بۆيە رەنگەكانيان جياوازن لە سورىكى
تۆخەوه بۆ سورىكى كراوه تا پرتقالى بۆ زەرد تا سپى تا شين، جا ئەستېرە زەردەكان پلەى
گەرمایه كەيان لە رووه كەياندا دەگاتە دەيان هەزار پلە.

پلەى گەرمى سەر رووى ئەستېرەى (شعرى اليمانية) دەگاتە يازە هەزار پلەى سەدى.

سەبارەت بە قەبارەيشيان هەيانە دەگاتە قەبارەى خۆر، هەيشيانە بچوكتەرە يان زياترە بە
دەيان يان سەدان بەلكو هەزاران و مليونان جار.

۲_ گەلە ئەستېرە (مجرة): مامۆستا (جامو) دەلئيت كە (هبل) بەرپۆبەرى روانگەى (مونت
ولسن)، بە روانگەكەى سەيرى ماوهيهكى كەردووه نزيكە لە (۵۰۰) مليون سالى تيشكى، لەو
ناوەندەدا نزيكەى (۱۰۰) مليون) گەلە ئەستېرەى دەرەكى ژماردووه، لەوانەيه گەلە ئەستېرەى
تريش هەبن دوورترين كە (هبل) نەى بينيبئيت. دەلئيت: پانيبه كەى گەلە ئەستېرەى ئىمە سەد
هەزار سالى تيشكىيە، بەخييرايبه كى زۆريش دەسورپتەوه.

(۱) سالى تيشكى: برىتيةى لەو ماوهيهى كە تيشك دەپرئيت لە سالىكدا، كە دەكاتە نزيكەى شەش مليون مليون
مىل، بۆ زانياريش تيشك بە ئەندازەى (۱۸۶) هەزار مىل دەپرئيت لە يەك چركەدا.

(۲) التفسير العلمي للآيات الكونية في القرآن ۵۶ و ۵۹ و ۶۲.

(۳) بلاوكرادهى هەوالى گەردوونى لە بەرپۆبەرايه تى چاودىرى زانستى _ بغداد.

۳ _ بۇشايى گەردوون بەشىۋەيەكى زۆر گەورە فراوان دەبىت. و ئەندازەكەشى بەھەمان شىۋە _ ھەرۋەك سىر جىمس جىنز _ دەلىت نىكەسى سەد و پىنج مىل لە يەك چركەدا، كە ھەر دوورپەكەش نىكەسى مىليۇنىك سالى تىشكىيە^(۱).

۴ _ ئەم خۇرى خۇمان، قەبارەكەسى دەگاتە نىكەسى نيو مىيۇن و سى سەد جارى قەبارەسى زەوى. پىكەتوۋە لە تۆپەلىك بەردو ماددەسى شل و گازە سوتىنەرەكان، كە پلەسى گەرمى سەر روۋەكەسى دەگاتە شەش ھەزار پلەسى سەدى، و پلەسى گەرمى چەقەكەسى دەگاتە بىست مىيۇن پلەسى سەدى.

ھىزى گەرمىيەكەسى _ بەھەمان شىۋەسى خۇر ئەستىرە گەورەكانىش _ بەھۋى كارلىكى ناۋەكى و نەۋەبى گەرمە كە لە چەقەكەسى دا روودەدات، ئەمەش بەھۋى تىكشكانى گەردىلە لەناۋەۋەسى خۇر، لەژىر كارىگەرى گەرمى زۆر بەرز.

پرىشكەسى گەرەكەسى دەگاتە (۱۴۰ كم) لەكاتى ئاسايى، بەلام لە بارودۇخى تەقىنەۋەسى بەردەۋامدا ئەۋا دوورى پرىشكە دوور ھاۋىژەكانى دەگاتە ھەزاران مىل^(۲).

۵ _ مانگ شوپىنكەۋتوۋى زەۋىيە، بەئەندازەسى (۲۸۶ ھەزار مىل) لىي دوورە، ئەگەر (۵۰) مىل لىي دوور بوۋبا، ئەۋا ئاۋ روۋى زەۋى دادەپۇشى بە قولايى مىل و نيويك و قەبارەسى ھەۋا زىاتر درىژ دەبوۋەۋە كە ئەمەش دەبوۋە ھۋى روۋدانى باۋ زىيان لە ھەموو رۇژىكدا... تاد. چونكە كىشندەسى مانگ _ لە ھالى ئىستادا _ ئاۋى زەرىكان كىش دەكات تا شەست پى لە

(۱) التفسير العلمي للآيات الكونية ۵۶ _ ۶۹.

(۲) التفسير العلمي للآيات الكونية في القرآن ۶۵ و ۷۳ و ۷۵ و ۸۵. و العلم يدعو للايمان ج ۴، ۵۵. و مع الله في السماء ۱۴۶.

ھەندىك شوپىندا، رۇژانە بەرەو رپووى دەرەوۋە تويكىلى زەوى دووجار كىش دەكات بە ئەندازەى چەند ئىنجىك^(۱).

۶_ زەوى بەدەورى خۇردا دەسورپتەوۋە بە خىرايى نىزىكەى (۱۸۰) مىل لەيەك چىركەدا، لەسەر خولگە درىژەكەى كە (۶۰۰) مىلئون مىلە.

زەوى بەدەورى خۇيدا دەخولپتەوۋە بە خىرايى (۱۰۰۰) مىل لەيەك كاتزىمىردا (واتە: يەك جار لە ۲۴ كاتزىمىردا).

ئەگەر وا دايبىنىن كە بەدەورى خۇيدا دەخولپتەوۋە بە ئەندازەى (۱۰۰) مىل لە يەك كاتزىمىردا، ئەوا ئەوكتە رۇژو شەوۋەكانمان دەيان جار درىژتر دەبن لەوۋى ئىستا، و خۇرىش رپوۋەكەكان بە رۇژ دەسوتىنىت و لە شەویشدا دەبەستن.

ئەگەر وادابىنىن كە زەوى بەدەورى خۇردا دەخولپتەوۋە بە خىرايى (۶) مىل لە چىركەيەكدا يان (۴۰) مىل، ئەوا نىزىكى و دوورىمان لە خۇر واى دەكرد كە ژيانمان بەھىچ شىۋەيەك نەبىت^(۲).

(۱) العلم يدعو للايمان ۵۷_ ۵۸.

مانگ لە خولگەى خۇيدا بە ئەندازەى ۲۳۰۰ مىل لە كاتزىمىرىك دا دەپوات، و لەھەر سورانەوۋەيەكى مانگانەدا جارېك بەدەورى خۇيدا دەخولپتەوۋە، و بۇيە بەيەك رپو و لاتەنىشت بەرامبەر زەوى دەوۋەستىت، بەم ھۇيە چەندىن رپووى رپووناكى جيا جيا دەبىنىن، ھەر لە كەوانەيى (ھلال) و پىرشنگدارى (بدر) و بەپىچەوانەوۋە.

(۲) التفسير العلمي للآيات الكونية في القرآن ۶۷. و العلم يدعو للايمان ۵۵.

ئەگەر تويكىلى زەوى دە پى ئەستور بىت ئەوا ئوكسىجىن لەناو دەچوو و ژيان نەدەبوو. ئەگەر دەرياكان چەند پىيەك لەوۋى ئىستا قولتر بوويان، ئەوا ئوكسىجىن و دووۋە ئوكسىدى كاربونى ھەلدەمژى و ژيان نەدەما. ئەگەر بەرگە ھەواى زەوى تەنكتر بوايە لەوۋى ئىستا، ئەوا نەيزەكەكان زۇر بە ناسانى بەر زەوى دەكەوتن و زەوى دەسوتا،

۷ _ ئەو ئاۋەى كە (۴/۵) زەۋى پىك دىننىت، ئەۋا پىكھاتوۋە لە گاز: دوو گەردىلەى ھايدروچىن و گەردىلەى كى ئوكسىجىن H₂O، و ھەۋا لە چەند رەگەزىك، بە چەند رېژەىيەكى دىارىكراۋى زۆر گىرنگ بۇ ژيان، كە ئەگەر جىاۋازىان تىبىكەۋىت ژيان جىگىر نابىت.

۸ _ ژيانى مرۇف بەبى خۇى خۋاردن نابىت، خۇىش لە ترسناكترىن دوو رەگەز پىكدىت، كە برىتىن لە: سۇدىۋم كە دەگرىتە ناۋ پىكھاتەى مادەى تەقىنەۋە، كلۇر كە گازىكى خنكىنەرى بكوژە (NaCl).

۹ _ ئەگەر بە وردىبنەۋە تەماشى دلوپىك ئاۋى سىروشتى بكەىت، ئەۋا جىھانىك لە ژيانى سەر سۈرھىنەر بەدى دەكەىت^(۱).

۱۰ _ زەردەۋالە (الزنبور): كاتىك كوللە مەشكە (جندب) راۋ دەكات، ئەۋا بى ھۇشى دەكات و ھەلى دەگرىت تا دەر خۋاردى بىچۈەكانى بدات لەكاتى لە دايك بوونيان^(۲).

چونكە نەىزەكەكان و تىر ئاگرەكان لە ھەر رۇژىكدا بە مىلۇنان دە پىرژىنە ناۋ ھەۋاى دەرەكى، و ھەر يەك لەۋ نەىزەكانە بە خىراى شەش مىل تا چل مىل لە يەك چىركەدا دەپىت، جا ئەگەر ئەۋ بەرگە ھەۋايە رىگر نەبوۋايە ئەۋا زەۋى و ئەۋەى لە ناۋىەتى دەسوتا، چونكە ئەگەر مرۇف تىرئاگرىكى بچوكى بەرگەۋت كە خىراىيەكەى حەفتا چار لە خىراىى گولە زىاترەۋ، ئەۋا مرۇف پارچە پارچە دەكات تەنھا بە گەرمایى رۇىشتنەكەى. / الاسلام يتحدى ۵۹.

(۱) ئەمە چەند شتىكى سەرەتاىن كە قوتابى لە زانستى كىمىادا دەپخوینن.

(۲) اللہ _ سعید حوى، ج ۳، سالى ۱۹۷۲، ۷۶.

_ ھىلانەى ھەندى لە جالجاۋكەكان لە ژىر ئاۋدان لەسەر شىۋەى بالۇن، بە بلقى ناۋ فوى تىدەكات، كە لە ناۋ مومەكانى ژىر جەستەيدا ھەلى گرتوۋە، و لەۋ كاتەشدا بىچۈەكانى لەدايك دەبن، و ھەئسانى بايەكانى كارىگەرى لەسەر نابىت. / العلم يدعو للايمان ۱۱۹.

_ شەمشەمەكوپىر _ ھىزى بىنىنى لاۋازە _ بەشەۋ دەفپىت، كەچى خۇى بەھىچ شتىكدا نادات، چونكە چەند لەرەىيە (هزة) ك دەنرىت و كاتىك ئەۋ لەرانە بۇى دەگەرپىنەۋە كە خۇى بە جەستەىەكى بەرامبەردا دەدن، بەۋ شىۋەىيە ھەستى بى دەكات بى ئەۋەى بەدى بكات، ئەمە ۋەك رادارە. / اللہ _ سعید حوى ۹۸.

۱۱_ ئەگەر دوو مېش بەردەوام بېچوڧيان بېت و مردن بەسەر ئەوان و بېچوھگانىادا نەيەت، ئەوا دواى پېنج سال، چىنېك لە مېش لە دەورى زەوى دروست دەبېت بە بەرزى (۵ سم). جا مېش يەك رەگەزە ئەى سەبارەت بە ھەموو بوونەوۋەرەكانى تر ئەگەر مردنيان بەسەردا نەيەت؟^(۱)

۱۲_ مرؤف، ئەو مەتەلەيە كە عەقل دېنېتە سەر سورمان، لە چەند رەگەزېك پېك دېت كە رېژەكەى نزيكەى: بەرمىلىكى بچوكى ئاۋە، لەگەل رەگەزە كانزاييەكان كە چەند بزماریكى بچوك پېك دېنن، سەرى شقارتەيەكە لە كېریت، ئەندازەيەك لە گەچ كە دەتوانرى ديوارى پى گەچ بكریت، چەند رەگەزېكى ترى كەم كە قىمەتەكەى نيو دىنار ناكات، جا نەينىەكەى شاراۋە نىيە لە جۆرېتى ماددەكان، بەلكو نەينىەكە لە پېگھېنان و رېكوپېك كردنەكەيدايە، لەو گەردىلانەدايە كە خانە پېك دېنن، دواتر پېكھاتە زىندوو و لەدايك بوۋەكانى جەستەى لېدەكەۋىتەۋە^(۲).

_ مرؤف دەتوانى شت بېسىت لە رېگەى چۈنە ژوورەۋەى دەنگ بۇ ناو چاردى گويچكەكەى و دواتر بۇ ناۋەۋەى گويچك، و بەبەشېكدا تېپەر دەبېت كە برىتيە لە (۴۰۰۰) چەماۋە، بە پىلكانەكانى مۇسقىا دەچېت، لەۋىشۋە دەنگ دەگوازىتەۋە بەشېۋەيەك لە شېۋەكان بۇ مېشك^(۳)، بەلام ئايا چۆن مرؤف لەو دەنگە دەگات كە بىستراۋە؟ و چۆن ئەو دەنگە جۇراۋ جۇرانە لەيەكتى حيا ئەكرىنەۋە؟ و كۇگاي بىستن دەكەۋىتە كويۋەى مېشكەۋە....؟ ھېشتان نەگەيشتوون پىي^(۴).

(۱) اللہ _ سعید حوی ۹۲.

(۲) الطب محراب للایمان ۵۹.

(۳) العلم يدعو للایمان ۱۱۹.

(۴) الطب محراب للایمان ۱۹۱_۱۹۲.

بەم جۆرە سەبارەت بە گشت ھەستەکانی تر .

__ ملیۆن ملیۆن خانە لە لاشەى مرۆف دا ھەيە، و لاشە لە ماوەى يەك چرکەدا نزیکەى (١٢٥) ملیۆن خانە سەرف دەکات. ژمارەى گشتى خانەکانى شادەمارە ناوەندیەکان (میشک: مخ. و میشکۆکە: مخیخ. و قەدى میشک: الجذع الدماغی) ئەندازە دەکریت بە نزیکەى ١٤ ملیار (مليار: يەگسانە بە ھەزار ملیۆن) خانەى دەمار (خلية عصبية)، جا ئەم خانانە زائى بەسەر چالاکى و کارەکانى لەش، و چالاکى ھزرى و کەسى مرۆفیش دەچیتە ناویەو^١.

__ پەنجەمۆر و نەخشەى سەر پەنجەى ھەر کەسێک ئافرەت مندال یان پیاو، بە نەخشەى پەنجەى يەکیكى تر ناچیت، و بۆیە لیکۆلینەووە لە تاواناکان پەنجە مۆر بەکار دینن بۆ ئاشکرا کردنى ناسنامەى تاوانباران.

__ ئەو کارە وردو سەرسۆرھینانەى کە لە چاو، و ھەستەکان، دروست بوونى مرۆف، پیکھاتنى خانە، و ھزارەتەکانى جەستە و جگەلەوانیشى ئەنجام دەدریت، ئەوا پینوس دەستەووسان و بى توانایە لەوہى وەسف و باسى بکات، چونکە ھەر ھەموویان مەتەلى سەر سۆرھین نھینى سەرنج راکیشن، و زۆر شتى شاراوہ ماوہ لە ناو دوو توئ بى دەنگى و کپى، تا کاتى ئەوہ دیت شتى تری لى ئاشکرا بکریت.

لەدواى ئەمەدا دەلین: ئەمە چەند نمونەيەکی کەمن^٢ لەوہى زانایان باسیان کردووە لە تیروانینەکانیان بۆ ئەو بوونەوہرە پانوپۆرە، کە مرۆف لە بەرامبەریدا بە سەرسۆرمان و

(١) الطب محراب للایمان ٩٤ و لاپەرەکانى دواتر و ٤٠_٤٢. رازى لە: المطالب العلية ١/٢١٨ و لاپەرەکانى دواتریشى ھاتنەبوونى مرۆف لە دلۆپە ئاویکەووە کردووەتە بەلگە لەسەر بوونى خواى دانا و بە بەزەبى. ولە ٢٣٣ پیکھاتنى جیھان بەو پەرى ریک و پیکییەووە بە بەلگەى ھیناوەتەووە لەسەر بوونى خودا، وتەى زانا گەورەکانیشى لەو بارەوہ ھیناوەتەووە.

(٢) سەیرى نمونەى تر بکە لەو کتیبانەى کە ئامازەمان بۆ داوہ. و سەیرى کتیبى (الله يتجلى في عصر العلم لجماعة من العلماء. و مع الله في السماء: د. أحمد زكى، و الانسان ذلك المجهول: د. الكسيس کارل، و کتیبەکانى

مهنده هوشه وه دوه ستیت و پرسیار دهکات له باریه وه: گئی ریکی خستوووه به پړیوه دهبا؟ و گئی بهدی هیناوه؟ و گئی بهو شیوه شیوا و گونجاوه دهسته موی کردوووه ریکی خستوووه؟ جا زانست رۆژ له دواى رۆژ شته سهر سور هینهکانی ئەم سیستمه که بوونه وهر له سهری به پړیوه دهچیته ناشکرا دهکات، جا نایا ئەمه له دهستکردی مروفه که خوی بی توانایه له ناست لابردنی شتی ناخۆش له سهر خوی؟ و دهسته وهسانه له گۆرینی ئەو شتانهی که بارودۆخی زالن وهک: باران و باوبۆران و لافاو.... تاد.

کهسی ژیر پهی به وه دهبات که ئەو هاوگونجانی ئەم پیکهاته لاهه کیانه بهم شیوهیه، که دهرهوشیته وه له وینهی ژياندا، و ئەم گونجانه و ژيانه که بهردهوامه به درپژایی رۆژگار، که نه ساردو سورپی و نه خاوبوونه وهی تیده کهوت، ئەوا هه موو ئەمانه دهستکردی سروشتی که پرو کویر بن.

شروفه و رافهی راسته قینهی ئەم سیستمه، بریتیه له وهی که باوهرت هه بیته به توانایه کی دهراسا و هیژیکی زال و مهزنایه تی خوایی، که دهستهکانی کردبیته وه، جا بوونه وهر به پړیوه بیات بهوشیوه سهر سور هینه ره ی که دهییین.

به لگه ی چاودیری و داهینان هه ندی له فهیله سوفهکانی خۆرئاوا به ناوی به لگه ی مه بهستی (الغائیة) یان ناوبردوووه، که ئەم به لگه یه به دهیهینراو و بوونه وهر وهک به لگه یه ک دهخاته پروو له سهر بوونی خوی به دهیهینهر. ئەم بوونه وهره مه بهستی به دهیهاتن و حکمه تی دهسته مۆ کردن و به پړیوه بردنی خویان نیشان ددهن، چونکه سیستم و مه بهست و گونجان و حکمهت

عبدالرزاق نوفل، و قصة الايمان لشيخ نديم جسر. و الطريق الى النجوم لفان درويت وللى، وهرگپرانی: د. عمر فروخ، و النجوم في مسالكها للدكتور جبنز.

ئاشكران له سرۇشت و پوخساره جۆر بهجۆرهكانى دا، كه ئەمەش رېگەيهكى رۈونه بۆ چەسپاندىن و سەلماندىنى بوونى خوا^(۱).

بەلگەى چوارەم: بەلگەى بوونى (وجودى)

ئەم بەلگەيه ناودەبرى بەلگەى داواكردى بەرزى و بەلگەى تەواو كردن (استكمال) ياخود بەلگەى نموونەى ھەرە بەرز (المثل الأعلى).

قەشە (ئەنسلیم) له وینەى يەكەمیدا دايرشتوو، كه سەرچاوەى گرتوو له بنەمايەك كه دانى پیدانراوه لەلایەن باوەردار و ياخى و خوانەناسان بە گشتى، ئەويش بریتيه لەوەى: ھزرۇ بىرۆكەى خوا له ناو عەقلدا بوونى ھەيه، جا خوانەناسان نكۆلى له ئەندىشەكردنى خوا ناكەن، بەلگو نكۆلى له بوونى خوا ئەكەن.

ئەوانەى دواى قەشە (ئەنسلیم) ھاتن ئەو بەلگەيهيان بەجوانى تۆكە تر كرد، تا واى لىھات تەواو كاملاً بوو له ناو چوارچىوەى فەلسەفەى دىكارى دا، تەنانەت واى لىھات بەریتە پالى، جا ناوەرۆكى له وینەيهكى كۆكەرەودا بەم شىوہيه: _

عەقلى مرؤف ھەر كه ئەندىشەى شتىكى گەرە بكات، ئەوا ئەندىشەى شتىكى گەرەتر لەو دەكات، چونكە وەستان له پلەيەك كه بى توانايى و دەسەوہسانى تىدابىت پىويستى بەھۆ ھەيه، عەقلى مرؤفیش ھۆى بى توانايى و دەسەوہسانى نازانىت، چونكە ھەر شتىكى تەواو و كاملاً ھەبىت ئەوا عەقلى مرؤف ھەولى گەيشتن دەدات بەشتى لەو تەواو و كاملاً، تا دەگاتە كۆتايى كۆتايىھەكان، كه ئامانج و مەبەستى كاملاً بوونى رەھايە كه نہ زياد و نەكەم دەبىت. ئەم بوونە كاملاً رەھايە بەبى چەندوچوون ھەيه، چونكە وینە كردنى بە عەقل و ئەندىشە كردنى كەمترە له بوونە راستەقینەكەى، چونكە له راستیدا بوونى ھەيه. لەبەر ئەمە سىفەتى

(۱) الله _ عقاد: ۱۹۶_ ۱۹۷. و دراسات في الفرق ۱۷۹.

كاملې رډه‌اى لى دسه‌نرېته‌وه، به‌هوى نه‌بوونى بوونه‌كه‌ى، به‌م هوىه نابېته‌ خاوه‌نى هېچ پله‌يه‌كى كامل و ته‌واو، به‌لكو ته‌ن‌ها كه‌م و كورتى رډه‌ا دمېنېته‌وه كه‌ كاملې نېيه‌. جا ته‌ن‌ها وېنه‌ و نه‌ندېشه‌ كردنى هم كاملېه‌ به‌لگه‌ى بوونه‌كه‌يه‌تى^(۱).

به‌لگه‌ى پېنجه‌م: به‌لگه‌ى رډه‌وشتى (الأخلاقى)

فه‌يله‌سوفى نه‌لمانى (كنت) نه‌و به‌لگه‌يه‌ى پېوانه‌ كردووه‌و كېش‌اويه‌تى. وېنه‌كه‌يشى به‌م جوړه‌يه‌:

نېشانه‌ى دوررخسته‌نه‌وه‌و رېگرى رډه‌وشتى يان به‌لگه‌ى پېويست بوون ياخود نېشانه‌ى ويژدان ناكريته‌ هه‌بېته‌ به‌بى بوونى خوا، چونكه‌ چوڼ ده‌كرى خودى مرؤفد خواناسى بكات به‌ حه‌ق، له‌ كاتېكدا له‌ بوونه‌وه‌ردا پېوانه‌يه‌كى نه‌بېته‌ بو حه‌ق و له‌ ده‌روونيدا هم بوونه‌ى نه‌رواندېته‌؟ ته‌نانه‌ت چوڼ له‌ سروشتى مرؤفدا نه‌وه‌ جېگر ده‌بېته‌، شتىكى پېويست و فه‌رز كه‌ له‌لاى په‌سه‌ند نېيه‌ له‌ پېشته‌ له‌لاى نه‌و له‌وه‌ى گوپرايه‌ل بېته‌ بو هه‌واو هه‌وه‌سى خوى كه‌ له‌لاى خوشه‌ويسته، نه‌گه‌ر كه‌سېش په‌يه‌ى به‌و نه‌ينيه‌ ده‌روونى و ويژدانېيه‌ى نه‌و نه‌بات؟

نه‌گه‌ر وترا: نه‌رېتى كوّمه‌لايه‌تېه‌ كه‌ هم هه‌سته‌ى له‌ ده‌رووندا چه‌سپاندووه‌، تا گوپراوه‌ بو ويستېكى قبول كراوه‌، نه‌وا له‌ وه‌لامدا ده‌لېم:

زانېنى هو نابېته‌ هوكارى پوچه‌لى نامانج و مه‌به‌ست ياخود نابېته‌ هوكارى لاچوونى دانايى و حكېمه‌ت، نېمه‌ ده‌زانېن: كه‌ شه‌مه‌نده‌فه‌ر به‌هوى كوئاندى مه‌نجه‌له‌كه‌ى ده‌رواته‌ رى. نه‌ندازيار شېشه‌كه‌ى درېژ كردوته‌وه‌، چونكه‌ به‌هوى كارى درېژ كردنه‌كه‌وه‌ نه‌و كرېيه‌ى ده‌ست ده‌كه‌ويت كه‌ پېويستى پېيه‌تى، بېنه‌رى ويسته‌گه‌ جوئى شه‌مه‌نده‌فه‌ر كه‌ ديارى ده‌كات،

(۱) الله _ عقاد ۲۰۰. و سه‌يرى: دراسات فى الفرق و العقائد الاسلامية بكه‌ راي قه‌شه‌ نه‌نسلم و ديكارت و سپېنوزا و جگه‌له‌وانېش له‌وباره‌وه‌ خسته‌ته‌روو له‌ ۱۷۰_۱۷۴.

چونکه نه‌گهر به‌چاکی نه‌نجامی بدن پاداشت دهدرین، نه‌گهر کاره‌که‌یان فه‌راموش کردبیت
سزا دهدرین.

به‌لام هم‌وو نه‌و شتانه‌ی باس‌مان کرد، مه‌به‌سته‌که پوچه‌ل ناکه‌نه‌وه، و مانای وانیه
رپر‌ه‌وی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که به‌تاله له‌هیکمه‌ت و کاره‌گه‌ش هم‌وو به‌بی ر‌امان نه‌نجام دراوه^(۱).

رپکه‌وت (المصادفة)

وتیان: که رپکه‌وت بو‌ونه‌وه‌ری به‌دی‌هیناوه‌و نه‌وه‌ی له‌ناویشیدایه به‌رپ‌وه‌ی بردووه به‌م
شپ‌وه‌یه‌ی که هه‌یه.

وه‌لامه‌که‌یشی نه‌وه‌یه: پپ‌ویسته جیاوازی بکه‌ین له‌نیوان دوو شت:

یه‌که‌میان: به‌دی‌هینانی شت. بیرۆکه‌ی رپکه‌وت زور لی‌ی دوور ده‌که‌ویته‌وه، چونکه سه‌ر
ده‌کیشیت بو‌ به‌لگه‌ی خولی پوچه‌ل، هه‌روه‌ک پپ‌ستر خستمانه‌پ‌وو.

دووهمیان: رپکه‌وتی شت و ئاوپته و پپکه‌ینانی. نه‌مه نه‌و باب‌ه‌ته‌یه که جی‌گای تی‌ره‌وانین
و توپ‌زینه‌وه‌یه.

دارشته‌ی یاسای رپکه‌وت پیت به‌پیت بریتیه له:

(ان حظ المصادفة من الاعتبار يزداد و ينقص، بنسبة معكوسة مع عدد الامكانات المتكافئة
المزدحمة) واته: به‌شی رپکه‌وت به‌شپ‌وهیه‌ک ره‌وچاوه‌گرت که زیاد و که‌م ده‌بیت،
به‌شپ‌وهیه‌کی پپچه‌وانه له‌گه‌ل نه‌ندازه‌ی نه‌و توانا و گونجانه‌هاوتاو چو‌نیه‌که‌ی که‌له‌که‌ بووه.

(۱) الله _ عقاد ۲۰۰_ ۲۰۱. و به‌تپ‌رو ته‌سه‌لی سه‌یری نه‌م به‌لگه‌یه بکه له: دراستات فی الفرق و العقائد
الاسلامیه ۱۸۳_ ۱۸۶.

بهلام جیبه جی کردنی ئەم یاسایه، لهسەر ماددهی بی گیان دهبیته، جا توپژینهوهی
گریمانهکه لهسەر پهستانی گاز بو ناو دهفر یان بۆریچکهیهک یان گازیکی ناویته (تیکه له) ئەوا
دهکریت شتیکی دروست بیته، بهلام ئەم توپژینهوهیه لهسەر خانه و زیندهکانی تر دهوستیته
و ناکریت، چونکه پهیوهندی خانه لهگهڵ دیاردهی زیان شتیکی دهراسا و سەر سورپهینه، تا ئەو
ئاسته‌ی که یاسای ریکهوت لهو بواره‌دا هیچ کاریگه‌یهکی نییه^(۱).

تا لهو یاسایه بگه‌ین و شاره‌زا ببین که ئەم یاسایه جیگای نابیته‌وه له زیاندا، ئەوا چهند
نمونه‌یهک دهخه‌ینه‌روو:

۱ _ ماموستا (کریسی موریسون) ده‌ئیت: ده پسه‌له‌ی ژماردار بخره ناو یه‌ک گونیه و
تووره‌که (کیس)‌وهه و دواتر رایانکیشه، ده‌بینیت که:

هه‌لی راکیشانی ژماره (۱) به‌پژیه‌ی (۱) بو (۱۰)‌هیه، چونکه ده‌کریت هه‌ر ژماره‌یه‌ک
به‌ختی راکیشانی به‌ر بکه‌ویته.

هه‌لی راکیشانی ژماره (۱) و (۲) به‌ریزه‌ندی بریتیه به‌پژیه‌ی (۱) بو (۱۰۰)‌ه.

هه‌لی راکیشانی ژماره (۱) و (۲) و (۳) به‌دوای یه‌کدا به‌پژیه‌ی (۱) بو (۱۰۰۰)‌ه.

هه‌لی راکیشانی ژماره (۱) و (۲) و (۳) و (۴) ریزه‌ندی به‌پژیه‌ی (۱) بو
(۱۰۰۰۰۰)‌ه.

به‌م شیوه‌یه.... تا هه‌لی راکیشانی ژماره (۱) بو (۱۰) ریزه‌ندی به‌پژیه‌ی (۱) بو (۱۰)
میلیار ده‌بیته^(۲).

(۱) الطب محراب للایمان ۱۴.

(۲) العلم یدعو للایمان ۵۱. و الطب محراب للایمان ۱۵.

۲ _ گريمان ئىمە ئەندازەيەكى زۆر پىتمان ھەبوو، تۆش ھەزاران جار ھەولت دا كە پىت دواى پىت لەو كۆگا گەورەيەدا رابكىشيت، و بەرپزبەندى بى پيش و پاش پىتەكانت بەدواى يەكدا نووسىيەو، نيا ئەگەر چەند جار ئەمەت دووبارە كىردوو، ئەوا ئەو پىتانه ديوانى (موتەنەبى) لى دروست دەبىت ياخود ديوانى (الياهو) (ھومىروس) ياخود قورئانى پىروژى لىپىك دىت....؟

۳ _ مامۇستا (فرانك ئالڤ) دەلىت: پىروتىنەكان لە پىكھاتە سەرەكەيەكانن لە گشت خانە زىندووھەكاندا. جا پىك دىن لە پىنج رەگەزى سەرەكى كە برىتىن لە: (كاربۇن و ئايدىرۇجىن و نايترۇجىن و ئوكسىجىن و كىرىت).

ژمارەى گەردىلەكان لە بەشى پىروتىن دا دەگاتە (۴۰۰۰ ر) گەردىلە، جا لەبەرئەوھى رەگەزە كىمىيائىيەكان لە سروشتدا (۹۲) رەگەزن و بەشىوھەيەكى ھەرپەمەكى بىلاوكرائونەتەو، ئەوا گريمانى كۆبونەوھى ئەو پىنج رەگەزە، بۇ ئەوھى بەشىكى پىروتىن پىك بىنىت، دەكرىت حىساب بكرىت، بۇ زانىنى رىژەى ئەو ماددەيەى كە پىويستە بە بەردەوامى ئاويتە بىت، تا ئەو بەشە پىك بىت، دواتر بۇ زانىنى دىژى ئەو ماوھەيەى كە پىويستە بۇ ئەوھى كۆبونەوھى گەردىلەكانى ناو يەك بەش.

زاناي بىركارى سويسرى (تشارلز يوجىن جاي) ھەئسا بە حىساب كىردنى ئەم ھۆكارانە بەشىوھەيەكى باش، لە دەرەنجامدا بۇى دەرەكەوت:

رىكەوت و ھەل بۇ دروست بوونى بەشىك لە تاكىكى پىروتىن فەراھەم نابىت مەگەر بەنىسبەت (۱) بۇ (۱۰) ۱۶۰ (واتە: بەرپىژەى ۱ بۇ ۱۰ كە ۱۶۰ جار جارانى خۇى كراپىتەو) بەمەش ژمارەيەك دىتە كايە كە ناتوانرىت بوترىت يان بە وشە گوزارشتى لى بكرىت.

دەبىت برى ماددەى پىويست بۇ روودانى ئەم كارلىكە بە رىكەوت بەشىوھەيەك بىت كە ئەو ماددانەى بەشىك لە پىروتىن پىك دىنن زۆر زياترو فراوانتر بن بە مىليۇنان جار لە بوونەوهر.

دروست بوونی ئەم بەشە لەسەر ڤووی زەوی بەتەنھا لە ڤینگە ڤیکەوت بە ئەندازە
(۱۰) ۲۴۳ (واتە: ۱۰ × ۲۴۳).

زانای ئینگلیزی (ج.ب.لیت) ئەو ڤینگەیانە ژیاردوووە کە دەکریت گەردیلەکان ڤی دروست
ببن لە یەک بەشی سادە ڤرۆتیندا، بۆی دەرکەوت کە (۱۰) ۴^۸ ڤینگە هەیه.

بۆیە شتیکی ئەستەمە بە ڤی عەقل کە ئەو هەموو ڤیکەوتانە دروست ببن تا یەک بەش
لە ڤرۆتین دروست دەبیت. بەلام ڤرۆتین تەنھا ماددەیهکی کیمیایی ڤشگیر لە ژیان نەبیت
هیچی تر نییه، بەلام ژیانیشی نایەتەبەر تا ئەو نەینیه سەر سوڤهینەرە نەیهتەبەر، کە هیچ
نازانین لە نەینیهکە، ئەویش بریتیه لە عەقلی بی کۆتا کە بریتیه لە خوی گەورە
بەتەنھا^(۱).

۴ _ زانایان دەلین کە (ئەلیکترۆن) لە گەردیلە بە دەوری (ڤرۆتۆن) دەسۆڤتەووە بە
خیرایی (۱) لە بەرامبەر (۱۰۰ خیرایی تیشک)، بەلام بەتەواوی ناتوانریت ئەووە بزانی
(ئەلیکترۆنەکان) لە کاتیکی دیاری کراودا لە کوین.

لەلایەن گیشەووە:

(۱) الله يتجلى في عصر العلم، و. د. دمرادش: ج ۳، سالی ۱۹۶۸، ۹_۱۰.

مامۆستا (لیسز) لە بەشی (فزیولوجی) لە زانکۆی (نۆکسفۆرد) لە سالی ۱۹۳۶ لە وتاری سەرەتای
سالانەیدا ئەمە ی وت: هەر ڤرۆتینیکی ڤیکهاتوووە لە زنجیرهیهک کە بریتیه لە سەدان یەکە، و هەر یەکە یەکی
لە چەندین گەردیلەیهک ڤیکهاتوووە، چەقی یەکە کە بریتیه لە ترشیک لە ترشەکانی ئەمینی (نوشادری)،
ئەویش ئەو ترشانەن کە بیستیان ناسراون، دەشکریت هەریەکەیان شوینیکی جیا بگریت و بە ڤژەو ڤیز
بوونیکی جیاواز، بەلام کە سەیری ئەکەین دەبینین هەموویان بە یەک ڤیز و ڤژەو بەبی جیاوازی و کەموگوری
ڤیکخراون، جا نایا دەتوانیت ئەندازە وردی ڤیکهاتەکە بەخەیاڵی خۆتدا بینیت کە راست بیکیت لە ناو ئەو
هەموو گریمانە لە ژمارە نەهاتوووانە کە ناماژە دەکەن بۆ هەلە ڤیکان؟.

كيشى به شهكانى گهرديله بهم شيويهيه:

كيشى (پرؤتون): نزيكهى به شيك له مليون مليار مليار غرامه.

كيشى (نيترون): كيشهكهى نزيكى كيشى (پرؤتونه).

كيشى (ئەليكترون): جا (پرؤتون) نزيكهى (۱۸۳۷) جار يه كسانه به كيشى (ئەليكترون).

له لايهنى مهوداوه: مهوداي گهرديله بهم شيويهيه:

گهرديله شيويهيهكى بازنهى ههيه، كه تيرهكهى يه كسانه به به شيك له (سهه مليون) له (سه نتييمتر)، و تيرهى ناوك زور بچوكتره له تيرهى گهرديله به (ده هزار جار).

جا بوشاييهكى گهوره ههيه له نيوان (پرؤتونات) و (ئەليكترونات)، كه سهر تيايدا سور ئەميينيت، جا ئەگەر (ده مليون) گهرديله به تهنشت يه كه وه كو بکريئنه وه، ئەوا دريژى ئەندازهكهى دهگاته يهك (ملييمتر).

يهك غرام له (هايديرؤجين) (۶۰۰) هزار مليار مليار گهرديله تيدا به^(۱).

° دكتور (واين ئولت) دهئيت: ئايا ئامپىرى راديو به هوى ريكهوتته وه هاته كايه و داهينرا ياخود له ريگهى دروست كردن و داهينان؟

دهئين: ئايا ئەو ئامپىرهى رادار، كه ههيه له جهستهى شه مشه مه كوپردا، كه پيويستى به ناگادار كردنه وهى نيهه له گيانله بهر، تهنانهت پيويستى به چاگردنه وهش نيهه، له دواى خويشى بو نه وهكانى دهميينيته وه به پيى نه وهكان؟

() الطب محراب للايمان ٤١. و لاپه رهكانى دواترى، سهيرى بکه له بارهى گهرديله و پيکهاته و كيش و مهودا و نهينيه سهر سور هينهكانى دهمويت.

ئايا ھەموو ئەمە لە رېگەي رېكەوتەو ھەبوو ياخود لە رېگەي دروست كردن و داھيئان؟
بيگومان ئەزمووني زانستی مرؤف لە پيکھيئان و پھيي بردن بەھۆکارەکان سەرچاوە دەگریت،
بەم پيھ ئەوھي سەرقالی زانستەکانە: ئەوا شتيکی لۆژيکە کە پيويستە خۆي يەکەم کەس
بيت کە ملکەچي بووني عەقليکی داھيئەر بيت کە زانست و توانستی بي سنور بيت و لە
ھەموو شويئيک نامادە بيت و بە چاوديري خۆي دەوري بەدھيئەراوھەکانی دابيت^(۱). بۆيھ:

بیرکارناسی گەورە (جوزيف برترند) وتی: رېکەوت نە ويژدان و نە ميشکی ھەيھ^(۲).

(بول کلارنس ئەبرسولد) وتی: ئەو سيستمە رېک و پيکە ھەستپيکراوھي کە لەو
بوونەوھەدا ھەيھ، ملکەچي ياسايەکە کە دەستکردی مرؤف نيھ، تەنانەت موعجيزەي ژيان
بەخۆي سەرھەتاي ھەيھ، ھەرۆک لە پشت ئەو ژيانەوھ رېنمايي و بەرپۆھبردن و ئاراستە
کردنيک ھەيھ کە لە مرؤف بەدەرە^(۳).

گەورە زانايەکی سروشتناس وتی: زانست ھيچ رافەيھەکی بۆ راستيھەکان پي نيھ، وتني
ئەوھي کە ئەو بوونەوھەرە بە رېکەوت ھاتۆتەبوون ئەوا بە دزايەتي و تيگگيران دادەنریت
لەگەل بيريکاری دا^(۴).

شادفاش وتی: دەکری پرسیار بکەين لە ھەر کەسيکی کە باوھري بەخوا ھەبيت يان نا،
بەوھي چۆن ئەو ھاوسەنگيھ لە بەرژەوھندی ئەودا خراوھتەگەر، ئەگەر راست بيت کە بە
رېکەوتی ڤووت ھاتبيتە بوونەوھ؟^(۵).

(۱) الله يتجلى في عصر العلم ۱۳۲.

(۲) الطب محراب للايمان ۱۴.

(۳) الله يتجلى في عصر العلم ۱۳۲.

(۴) الاسلام يتحدى ۶۰.

ئەفلاتون لەو فەیلەسوفە سەرەتاییانە دانراوە، کە باوەرێ بەخوای گەورە ھەبوو و باوەرێ وابوو کە خوای گەورە بەدیھینەری جیھانە و بەرپۆبەری کاروبارەکانیەتی، و چەندین بەلگەشی لەسەر ئەم بیروباوەرێ خۆی ھیناوتەو، گرنگترینیان: بەلگەیی سیستەمە، لەوبارەشەو دەتت: ئەم جیھانە، نیشانەییەکە بوو ئەوپەرێ جوانی و قەشەنگی و یاسایی دا. ھەرگیز نابیت لە ئاکامی ھۆکاری ریکەوتن بیت، بەلکو عەقڵیک بەدیھیناوە، تەواو و خیرمەندە و ھەموو شتیکێ بە مەبەست و دانایی و حیکمەت ریکخستوو^(١).

دەزگاکانی ھەواڵ و لەناویاندا دەزگای ھەواڵی (تاس)ی سۆفیەتی لە ساڵی ١٩٥٩ ئەو ھەواڵی خواروھەیان گواستەو: کە (ئەلیکساندر ئوبارین) سەرۆکی پەیمانگەیی کیمیای زیندەگەری لە روسیا دوا (٣٧) سال لیکۆلینەو لە بنچینەیی ژیان و گەران بەدواي ئەووی کە ئایا دەکریت خانەیی سەرەتا لە ریکەیی کارلیکی کیمیای بدۆزرتەو، راپگەیاندا: (ژیان ناکریت لە نەبوون (عدم)ووە سەرچاوە بگریت یان لەکارلیکی کیمیایی لە دایک بیت و بە شیوہییەکی ناوہخۆیی بیتە کایە، و زانست نابیت بکۆلینتەو لەو شتانەیی کە لە دەروہی سنورو چوارچۆوی ماددەن)^(٢).

دواي ھەموو ئەمانە دەتتین:

باش ئەووی گریمانی ریکەوت (ریکەوتن) نەما لە بەدیھانتی بوونەوەر و ریکخستەنە تۆکمەکەیدا، دواي ئەووی بەلگە بەرپاکرا لەسەر ئەووی کە خوای گەورە بەدیھینەری بوونەوەر و بەرپۆبەری کاروبارەکانیەتی، ئەوا بە بەلگەیی عەقڵی و زانستی گومان ھەئەنگەر

(١) الاسلام يتحدى ٥٦.

(٢) قصة الايمان ٤٠. و دراسات في الفرق ١٩٥ نقلًا عن قصة الإيمان. و سەیری: الأديان للدكتور رشدي عليان و سعدون الساموك ٧٧.

(٣) كبرى اليقينيات الكونية ١٣١.

چه‌سپینرا، که خوی گه‌وره پیویسته بوون (واجب الوجود)ه، و هر خوی گه‌وره‌یه هوی به‌دیهاونی بوونه‌وران و سه‌رچاودی ژیانبه‌خشی به‌دیهاینراوانه.

خوی گه‌وره ده‌فرموویت: ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝١ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝٢ لَمْ يَكُنْ لَكَ يُولَدٌ ۝٣ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝٤﴾ الإخلاق: ۱- ۴. واته: (ئه‌ی موحه‌مه‌د صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئه‌ی ئیماندار) بلی: ئه‌و خوییه‌ی که ناوی _ الله _ یه خوییه‌کی تاك و تنه‌هایه "بی‌هاوئل و هاوتایه". خوا زاتیکی پایه‌دارو ده‌سه‌لاتداره، نیازی به‌کس نیه هه‌مووان ناتاجی ئه‌ون، هر ئه‌و ده‌توانیّت به‌ئاو ناخوشی لابه‌ریّت و پیویستی و داخوایه‌گانمان جیبه‌جی بکات. هیچ که‌سی لی نه‌بووه له که‌سیش نه‌بووه، هرگیز هاوتاو هاوشیوهو ده‌سه‌لاتداریکی تر نیه که له به‌رامبه‌ریه‌وه بوه‌ستیّت و هاوشانی بیّت).

هه‌روه‌ها ده‌فرموویت: ﴿ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ البقرة: ۲۵۵. واته: (خوا زاتیکه جگه لهو هیچ خوییه‌کی تر نیه که شایه‌نی په‌رستن بیّت و هه‌میشه زیندووهو راگرو سه‌رپه‌رشتیاری "هه‌موو دروستکراوه‌کانیه‌تی"، نه وه‌نه‌وز ده‌یگریّت و نه خه‌و _ چونکه راگرو سه‌رپه‌رشتیاری بونه‌وره _، هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و له زه‌ویدا هه‌یه هه‌ر ئه‌و زاته خاوه‌نیانه، کییه ئه‌وه‌ی "ده‌توانیّت" تکا بکات له‌لای ئه‌و، به‌بی مؤلّه‌تی خوی، ده‌شرانیّت چی له ئیستاو داهاتوو و رابووردودا روویداوهو رووده‌دات، هیچ کام له دروستکراوانی زانست و زانیاری ته‌واویان نییه ده‌رباره‌ی زانیاری و زانسته‌کانی ئه‌و، مه‌گه‌ر به‌وه‌ی که خوی بیه‌ویّت فی‌ریان بکات، فه‌رمان‌ره‌وایی و ده‌سه‌لات و زانیی ئه‌و زاته هه‌موو

ئاسمانەكان و زەمى گرتۆتەوۈە و پارىزگاربان بەلای خۇاى گەورەوۈە هېچ گران نىيە و ماندوۈى ناكات و ھەر خۇايە بەرزو بلىند و گەورەيە).

لە ھۆشى كراوۋەدا جىگائى بىن باوۋەپى نابىتتەوۈە

د. جون كليفلاند كوسەران، وتى:

لۆرد كليفى _ يەككە لە زانا سروشتناسە ھەرە ديارەكانى جىهان _ ئەو پستەيە بايەخدارەى وت: (ئەگەر بەشپۆدەيەكى ووردو زۆر قوول بىر بكەيتەوۈە، ئەوا زانستەكان ناچار ت دەكەن كە باوۋەپ بىنيت بە بوونى خوا)، بەپيويستى دەزانم كە تەواۈى پەزامەندى خۆم رابگەيەنم لەسەر ئەم وتەيە^(۱).

فەيلەسوفى ئىنگلىزى (بىكۆن) دەئيت:

(قول بوونەوۈە لە فەلسەفە بە ئەندازەيەكى كەم مرۇف بەرەو بى باوۋەپى دەبات، بەئام بە قولبوونەوۈە رۆچوون لە فەلسەفە مرۇف بەرەو ئايىن دەباتەوۈە)^(۲).

د. وتز راگرى كۆليزى پزىشى لە پارس و ئەندامى ئەكادىمىيى زانست و كىمىياگەرى دەئيت: (ئەگەر ھەر كاتىك لە كاتەكان وا ھەستم كرد كە باوۋەپى من بەخۇا لەرزى تىكەوتوۈە، ئەوا روۈى خۆم ئەكەمە ئەكادىمىيى زانستى بۆ چەسپاندى).

باسكال وتويەتى:

(تەنھا دوو بەش لە خەلكى پيۋەيستە بە خاۋەن عەقل ناويان بەرىن: يەكەم: ئەوانەن كە خۇا ئەناسن، دوۈم: ئەوانەن دەكۆلنەوۈە لە بوونى خۇا چونكە نايناسن).

(۱) الله يتجلى في عصر العلم ۲۱، و زانای سروشتناس (ئۆليفر وندل) وتەيەكى نزيك لەو جۆرەى وتوۈ: ۵۲.

(۲) الله يتجلى في عصر العلم ۳۵.

ئەنشتاين وتويەتى:

(باوەر بەھیزترین و بەنرخترین دەرەنجامى لىكۆلئىنەوہ زانستىەكانە).

بەھەمان شېوہ وتويەتى:

(باوەر بەبى زانست وەك كەسىكى شەل دەچىتە رى. زانستى بى باوەر، وەك دەست كوتان و دەستگىرانى كەسى كۆپرە).

ئەدمون ھربرت زەوى ناسىكى بەناوبانگە، و مامۆستايە لە زانكۆى (سوربون) دەئىت:
(ناكرىت زانست مروؤف بەرەو بى باوەرى و ماددەگەرايى و گوماندارى كىش بكات)^(۱).

ئەمەيە راست پىكان، چونكە حەق و راستى شاراوہ نىيە لەلایەن زانا عەقل پووناكەكان، ئەوانەى كە پەيى بەو بەلگانە دەبەن كە كەمىك پىش ئىستا خستمانەپروو، و ئەو بەلگانەى كە بوونى خواى گەورە دەچەسپىنن و دەسەلمىنن.

بەئام ئەوانەى نكۆلى بوونى خوا دەكەن، بەبەلگەى ئەوہى بە ھەستەكانيان پەييان بەخوا نەبردووہ، ئەوا ئەوانە وا ئەندىشە دەكەن كە تەنيا ھەستەكان برىتین لە سەرچاوەى زانين.

بەئام واقىعى ئەوان ئەو بانگەشەيەيان بەدرؤ دەخاتەوہ:

باوەرپان بە ھىزى كىشندە و موگناتىسى و كارەبايى ھەيە، و باوەرپان بە بوونى (ئەلىكترؤن و پرتؤن و نىترؤن و عەقل) ھەيە، كەچى ھىچ يەكىك لەمانەيان نەبىنيوہ، تەنھا شوپنەوارى ئەوانيان بىنيوہ.

ھەرچىش نكۆلى بوونى خواى گەورە بكات بەوہى كە نەبىنيوہ، و باوەرپىشى بەو راستىە زانستىانە بوو، ئەوا ئەو كەسە تەنھا فىل لە خۆى دەكات، چونكە عەقل پەيى بەو شتانە

(۱) الطب محراب للإيمان ۲۵۷ وروح الدين الإسلامي ۶۱.
۴۰۰

بردووو نهووك ههستهكان، چونكه ههستهكان ههندی جار بههلهدا دهچن، و ههستهكانیش
تهنها بریتین له چهند نامرازیک و نامرازهکانی حوگمیشی داوته دست عهقل تا حوگمی
خوی دهریکات.

ههلهخان و بههلهداچوونی ههستهكان

ناکریت پشت ببهسرتیت به ههستهكان، چونكه زور جار خاوهنهگهی ههله خهلهتینیت.
نمونه له مبارهوه زورن، لهوانه:

ههلهخانانی چاو:

١ _ نهو دارهی نقومی ناو ناو کراوه بینهر وا نهزانیت شکاوه.

٢ _ چاو شوشهی صافی تهواو پاک نابینیت، لهگهله نهوهی شتیکی بینراوهو ههیه.

٣ _ چاو دیرهکانی کتیب نابینیت که زور لیی نزیك بوبیتتهوه.

٤ _ زانایانی دهرونناسی دهلین: نهگهر بهردهوام تهماشای خالیکت کرد لهسه ر دیواریک،
دواتر تهماشای دیواریکی ترت کرد، نهوا ههمان خال له دیواری دووهمیشدا دهبینیت، کهچی
نهو خاله له دیواری دووهمدا نییه.

٥ _ نهخوش چهند تارمایی و زهلامیک دهبینیت کهسانی تر نابینن.

ههلهخانانی گوی:

١ _ گوی دهنگی زور نزم نابیسیت ههروهک دهنگی زور تووندو تیژیش نابیسیت، وهک
دهنگی کهله نهستیرهکانی ناسمان، ههروهک بومبای گهردیلهیی دهتهقیئریتتهوه نهوا گوی تهنها
ناگای له دهنگ و هارزنی یهکهم دهبیت، ناگای له تهقیینهوهکانی دواتر نابیت، سهرباری نهوهی

ئامپازەكان ژمارەى زۆر بەرزىان تۆمار كرده، ئەمەش لەبەر ئەوەى بەشى (ئەوتار كورتى) لە گویدا تەنھا لەرەيهكى ديارىكراو ئەتوانىت ببىسىت و ناتوانىت نزمتر يان بەرزتر لەمە ببىسىت.

٢ _ نەخۆش چەند دەنگىك دەبىسىت كە كەسانى تر نايبىستن.

هەلخەلەتانی دەست لێدان:

ئەگەر ئاوى گەرم و شىلەتین و ساردت كرده ناو سى دەفرەوه، و دواتر دەستت كرده ناو ئاوى گەرمەوهو پاشان خستتە ناو ئاوى شىلەتینەكە، ئەوا هەست بەسارد بوونى دەكەیت. ئەگەر لە شىلەتەنەوه بگوازیتەوه بۆ ساردەكە ئەوا هەست بەسارد بوونى زۆر دەكەیت، ئەمەش لە هەل خەلەتاندنى هەستى دەست لێدانە.

هەلخەلەتانی هەستى تامکردن:

١ _ چەند ماددەيهك هەن كە بى تامل و هەستى تامکردن ناتوانىت كارى لەسەر بكات.

٢ _ ئەگەر شتىكى زۆر شىرىنت خوارد، دواتر شتىكت خوارد كە شىرىنيهكەى كەمتر بوو لەوەى يەكەم، ئەوا هەست ناكەیت كە دووهمەكە شىرىن بىت.

٣ _ نەخۆش تامى تال دەكات لە ئاوى سازگار.

٤ _ هەر دوو هەستى دەست لێدان و تامکردن ناتوانن ترشەكان و پىكەتە كىمىاييه سوتىنەرەكان بناسن^(١).

(١) نداء الروح _ فاضل السامرائى، بغداد _ چاپخانهى (الاسلامية) ٢٣ _ ٢٧.

ئەمانە و نمونەگانى تىرىش ئەومەن بۇ پروون دەگەنەوۋە كە زۆر جار ھەستەگان ھەل
دەخەلەتەن، ناكىت پىشى پى بېستىت لە ئاشكرا كىرنى راستىھەگاندا، لەبەر ئەمەشە كە
عەقل ھوكمپان و ھوكمدەرە بەسەر ھەستەگان دا.

كەواتە ھەستەگان تەنھا ئامرازن.

ئىنجا چۆن دەكرىت بوتىت: كە خۇاى گەورە بەر ھەستەگان ناكەووت، بۇيە پىويست
نىيە باوهرى پىبھىنرىت؟ ئەم وتەيە تەنھا كەسىكى نەزانى نەفام دەيكات كە ھىچ عەقلى
نەبىت.

ھۆكارەگانى بى باوهرى و گوسپاى

باوهرى بوون بە بوونى خۇاى گەورە، برىتە لەھەمان ئەم بىروباوهرە فىتپەي كە خەلكى
لەسەرى بەدبھىنراوہ. بىچىنەي ھەموو ئەم شتە لاوہكىانەيە كە دەچىتە ناو چوارچىوہى
ئايىنى ئىسلام.

بى باوهرى ھالەتەكى لە ناكاوہ كە بەسەر فىتپەتدا دىت، و قورئانى پىرۆز ھۆكارەگانى دىار
كردوہ، بەمانەي خوارەوہ:

۱_ خۇ بەزلزانىن:

﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِيٓ أَنفُسِهِمْ
وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢١﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿٢٢﴾ الفرقان: ٢١ _ ٢٢. واتە:
(ئەوانەي كە بە ئومىدى دىدارى ئىمە نىن وتىان: ئەوہ بۇ فرىشتە دانەبەزىنرا بۇ لامان (تا
دلىباىن لە ھەقىقەتى قورئان و پىغەمبەر) ياخود پەرودەگارمان بەچاوى خۇمان بىنىن،
سویند بەخو بىگومان ئەوانە لە دەروونى خۇياندا خۇيان بەگەورە دەزانن، لە سنور ترازاون و

سەرکەشیان بى ئەندازەيە. ئەو پۇژەي كە فريشتهگان دەبينن هيچ جۆره مژدەيهك بۇ تاوانباران نيبه).

لەم ئايەتەدا: ئەو ەروون گراووتەو، كە خۇ بەلزانی ئەوانی هاندادو و پائناو بۇ ئەو و ئەندیشە بکەن كە زیان هەموو شتیكە و نەمانی لە داو و نيبه.

۲ _ لادان و یاخی بوون:

﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمَنُ ابْنُ لِي صِرًا عَلَيَّ أَتْلُعُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٦﴾ أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَاطَّلَعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَذِبًا وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ ﴿٣٦﴾ غافر: ۳۶ _ ۳۷. واتە: (فیرعون بە هەمانی وت: ئەی هەمان بۆرچیکی بەرز بۇ دروست بکە، بۇ ئەو و هەندی ھۆکارم دەست بکەوێت!!). ھۆکاری بەرز بوونەو بۇ ناسمانەگان، تا لەوێو سەرکەوم و نەینەکانی شارەزا بێم سەردانیکی خوی موسا بکەم و بيبینم!! هەر چەندە من دنیام كە درۆزنە!!، ئابو و شیوہ کارو کردووە ناشرینەگان لای فیرعون جوانکرا، لە ریبازی راست و دروست لادرا).

لە ئايەتەكەدا ئەو ەروونکراوتەو، كە ریبازی فیرعون ریبازیکی هەئەيه، یاخی بوونەكەي بوو ھۆی دەرچوون لە رینگەي راست، كە لەوێو خوی گەورە دەناسریت.

۳ _ ستەم:

﴿ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرَنَا اللَّهُ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ﴿١٥٣﴾ النساء: ۱۵۳. واتە: ئەوانە بەراستی داوی گەورەتریان لە موسا کرد، وتیان: دەمانەوێت خوامان بە ناشران نیشان بەدەیت، ئەوسا هەورە بروسکەيهك لییدان لە سەرەنجامی ئەو ستەمە نارەوايه.

جا وشەى (بەھۆى سەمىيان) ئەو ڤوون دەكاتەو ە ئەو ڤالئەردى ڤالى ڤیوہناون تا ئەو جۆرە داوايە بکەن بریتىە لە سەم، سەمى دەوورى لە راستى، چونکە راستى دەناسیت و خۆيشى لى نەناس دەکات.

سەم (ڤیچەوانەى دادگەرییە) ڤالى بە بى باوەرپانەو ە نا تا تۆمەت بۆ باوەرپاران ەلەبەستن کە: خەيالۆوى و خەلەفاو درۆزنن و کەسانىکى ەست و نەست جۆش و خرۆش دراو.... ەەر ەمان تۆمەت ئەمڤۆش دەبیینن کاتیک دەلین: ئەوانە زانستى نین، راستگۆ نین، شلەزاون، و ەل خەلەتاون.

٤ _ نەزانین:

خوای ڤاک و بەرز دەفەر موویت: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَهتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴾ البقرة: ١١٨. واتە: (جا ئەوانەى نەفام و نەزانن دەیان گوت: بۆ خوا لەگەل ئیمە گفتوگۆ ناکات؟! یان موەجیزەو نیشانەییەکمان بۆ نایەت؟! (شایەنى باسە) کەسانى تریش ڤیش ئەمان ەمان قسەیان دەوت، ئەمانە دلەکانیان چوونیەکەو لەیەک دەچیت (شیوازی دەرڤرینیان جیاوازە)، بیگوکان ئیمە چەندەها بەلگەو نیشانەى ئاشکراو ڤوونمان دیارى کردوو ە بۆ ئەو کەسانەى کە راستى خوازن و بەشوین حەقیقەتدا دەگەرین).

لەم نایەتەدا ئەو ڤوون گراووتەو ە کە ئەمە وتەى کەسانىکى نەزانە نەک زانایان، تەنانەت شتىکى نوئى نییە، بەلکو ئەمە بەردەوام لۆزیک و مەنتىقى تاکی بى باوەرە، بەھۆى ویکچوونى

دلەکانیان، و ئەوەشی چەسپاند کە ڕێگەى بەرەو خواچوون بریتىیە لەو شوپنەوارو نیشانانەى ئاماژەن بۆی^(۱).

زانست بانگەشە بۆ نیمان و باوەر دەکات

رۆژیک لە رۆژان زانست بانگەوازی نەکردوو بە بۆ بى باوەرپى و کوفر، چونکە ڕىبازو پەیرەویکی سەلامەت دەگریتەبەر بۆ گەشتن بە راستیەکانى بوون و ڕووخسارەکانى بوونەوەر. رۆژیک زانست نەبوتو: ئەم سیستەمەى جیھانى لەسەر دەروات بە ڕیکەوت دروست بوو، چونکە ڕیکەوت پشویبە. ئەو زانایەى شیکارى بکات لە تافیگە یان لەگەل ڕوانگە ژیاوە یاخود هەلسوکەوتى کردبیت لەگەل ژمارەدا ... دان نائیت بەهیچ شتیکی تر جگەلە سیستەم، و بەستەنەوى هۆ و هۆکار و پێشەکی و دەرەنجام بەیەکەو، و بەدلئاییبەو دان دەنیت بەوى کە یاساکانى سروشت وەك کیشندە و کارەبا و لاسکی... جگەلەمانەبش ملیۆنان وینە، هەموو ئەمانە تەنها بریتىە لە چەندین شوپنەوار کە ئاماژە و نیشانەن بۆ کارتیکەر و کاریگەرەکە کە خواى پاك و بەرزە... زانایان جەختى زۆریان لەم لایەنە کردۆتەو بەشیوہەکی ڕوون و ئاشکرا.

د. ماریت شانلی کونجەن، یەکیکە لە گەورە زانایانى سروشت ناس، دەلئیت: (هەموو ئەو شتانەى لە ناو بوونەوەردان شایەتى و گەواهى دەدەن لەسەر بوونى خواو تواناو مەزنايەتیەکەى، و کاتیک ئیمەى زانایان هەل دەستین بە شیکردنەوى ڕوکارەکانى بوونەوەر و تووژینەو لى و ئەگەر ڕێگەى بەلگە هینانەووش بەکاربىنین، ئەوا ئیمە تەنها سەرنجى شوپنەوارى دەستى توانست و قودرەت و گەورەبى خواى گەورە دەدەین).

(۱) الله: سعید حوى ۱۱_ ۱۳.

کاتیڤ (نهشتاین) له کتیبخانهای نهو زانکویهدا دانیشتبوو که فوتابی بوو لی، رۆژنامه
نوسیڤ پرسیاری لیکرد: ئایا له زانستهوهیه که باوهړت بهخوا ههبت، نه م بیروباوهړش
هزریکی بهرههست نییه، بهلگو شاراوو غهیبییه، که ملکهچی تافیگهی زانست نییه؟

وهلامی دایهوه: سهیری نه م کتیبخانهای بهکه که ملیونان کتیبی تیدان، ئایا هر کتیبیک
نووسهریکی نییه؟

وتی: بهئی.

وتی: نهگهر مندالیک چووو ناو کتیبخانهای، ئایا پهیی دهبات بهو زانست و زانیارییهی که
لهو کتیبانهای ههیه؟

وتی: نا.

وتی: ئایا نووسهرهکانی دهناسیت؟

وتی: نا.

وتی: ئایا پهیی نهبردنی منداله که به کتیب و نووسهرهکانیان، دهبتیه بهلگهیهکی زانستی
لهسهر نهبوونی کتیبخانهای؟

وتی: نا.

وتی: بههه مان شیوه بوونهوهر بهو هه موو وینهو روخسارو یاسایانه وهک نمونهی
پیشووو. که عهقله ساده نهزانهکان پهیی نابهن و رانامین له بهدیهینهرهکهی، نهوا نه مه
نابیتیه بهلگهیهکی زانستی له سهر نهوهی که بوونی نییه. دواتر (نهشتاین) باسی وردی و ریک
و پیککی نهو سیسته می بوونهوهری دهکرد که سهرنجی داوهو هیچ که لینیڤک ناهیلیتیهوه بو
گومان هه بوون له بوونی خوی پایه بهرز.

لەوانەییە ھەندی کەس وای بۆ بچن کە ئەمانە تەنھا چەند نمونەییەکن لە نمونەکان، چەند کەسیکی وای لەپشتەووە نەبوووە کە سەرئێش پراگیش بن لەناو ئەو ژمارە زۆری بۆ باوەرپاندا.

بەئام لە راستیدا: زۆری زانایان ئەو مەزھەبەیان ھەڵبژاردوووە جەختیان کردۆتەووە کە زانست پێگەی باوەر، زانای ئەئمانی (د. دینرت) لیکۆلینەووەییەکی بۆاوەرکردووە، تیایدا بۆچوونی گەورە زانایانی پوونکردووە لە چوار سەدە کۆتایی و لە بیروباوەری ئەوانی کۆلیوەتەووە و بۆی دەرکەوت لە دەرئێشەکانی لیکۆلینەووە لەسەر (٢٩٠) زانا کە:

٢٤٢ زانا لە کتیب و لیکۆلینەووەکانیاندا ئەوھیان راگەیاندوووە کە باوەرپان بەخوا ھەیە.

٢٨ زانا بەھیچ بیروباوەریک نەگەشتوون.

ھەرودھا ٢٠ زانا بۆ ئایین بوونە و گرنگیان بەلایەنی ئایینی نەداو.

ئەمەش واتای وایە کە (٩٢٪) ی زانایان باوەرپان بەخوا ھەبوو.

ئەگەر بگەرێتەووە بۆ کتیبی (اللہ، بحث فی نشأة العقيدة الالهية _ عہقاد) و (عقائد المفکرین فی القرن العشرين _ عہقاد) و (العلم يدعو للإيمان _ کریس موریسۆن) و (اللہ یتجلی فی عصر العلم) دانراوی کۆمەڵە زانایەکە، (قصة الايمان _ شیخ نەدیم جسر)، ئەوا ناوی زۆریک لە زانایان دەبینی کە جەخت دەکەنەووە لەسەر باوەر بوون بەخوای گەورە.

دواتر زۆریک لەو زانایانە کە تۆمەتبار کران بە بۆ باوەری و بۆ دینی، ئەوا بە تێروانیی زانست بۆ دین نەبوونە، بەلکو بە تێروانیی کلیسا بۆ دین و ئاین بوونە کە ھەر کەسیک رای پێچەوانەیی کلیسا بوویت ئەو حوکمەیی بەسەردا دراو، وەک (تۆلستۆی) کە بۆ دین بوو بە تێروانیی کلیسا، لەراستیدا باوەرپێکی قوڵی ھەبوو بە خوای گەورە، ھەرودک ئەمە لە کتیبەکیدا (اعترافات تولستوي) دا دیارە.

ئەو زاناينەى كە بى باوەر بوونە بەخوای گەورە، ئەو بى باوەر بوونەيان دەرهنجامى لىكۆلئىنەوھىەكى زانستى ورد نەبوو، بەلكو لەبەر چەند شتىك بوو لەوانە: __

١ _ ئەو ھەلۆستە توندو تىژەى كليسا لە بەرامبەر زاناينان و پشتگىرى نەکردنى ھزرى ئازاد، و ھوكمى بى باوەرپى و بى دينيان بەسەر درا، و بەشىوازىكى زۆر درندانە ھوكمى سوتاندن و ناشرىن كردن و كوشتن بەسەر دەيان كەسدا جىبەجى كرا و كتىبەكانيان سوتىنران، و ھەرھەشى كوشتنىشيان كرد لەوھى كە ئەو كتىبانەى لەلا بىت.

لە كتىبى (قصة النزاع بين الدين و الفلسفة) دانراوى: د. توفيق تەويل چەند لىستىكى تىدا ھەن ناوى ئەو زاناينەى تىدا نووسراوھ كە زۆر بە درندەبى و دوور لە خەيال سوتىنران، تا ئەمە لە ھوشى ھەندى لە زاناينان جىگىر بوو كە بانگەشە كردن بو بى دينى شتىكى زۆر بىويستە بو رزگار كردنى زاناينان لەو درندەبى و ترسناكىيە.

لە راستىدا بى دينى ئەو زاناينە ھەك بنەمايەك نەبوو، بەلكو ھەلۆستىك بوو لە بەرامبەر كليسادا، تا ئەو كاتەى كە ئەو ترس و دلەراوكىيە نەما ئەوا گەرانبەو ھەر ھاندان بو باوەر ھىنان، ئەمەش بە بەلگەى ئەوھى كە ژمارەى ئەو زاناينەى كە باوەرپان بە خوای گەورە ھەيە رۆژ بە رۆژ زياتر دەبىت.

٢ _ ھەلۆستى ستمكارى كليسا لە بەرامبەر چەوساوەو كۆيلە و ستم لىكراوان، بەوھى كە ھەلۆستى ناوبراو لە پال پاشا و داگىركار و دەربەگەكان بوو، و پاپاكانىش ھاوھى دەسەلاتى راستەقىنە و سەرھوت و سامان و پسولەى لىخۆش بوون... بوون.

ئەم ھەلۆستە زۆرىك لە ھزرمەندانى پالنا بو بانگەوازى كردنى فرىدانى كليسا، ھەلۆبژاردنى بى دينى بو رزگار كردنى ستمەدەو و ژىردەستەكان لەو ستم و ئازارەى كە دەيانچەشت.

۳_ په لھاویشتنی جولهکھی جیھانی له ریځګھی (ماسونیهت)، که هزری بی دینی دهچه سپاند بو زال بوون بهسهر کومه لګھی مه سیجی، و ئەم ناراسته یه هه مان ناراسته ی ماسونیهتی بی دینه که زور به پروونی به دهرکهوت له کومه له ی (ئینسکلوپیدیا) و شوینه که وتوو و قوتابیه کانی دا، و شوړشی فه رهنسی له سهر شان و بالی ئەوانه وه هه ئسا.

۴_ بی دینی له هه موو کات و شوینیکدا ریځګه یه که بو به رته ئایی و خودزینه وه له نمونه ی بهرز، بو یه بی دینی په ناګھی هه واو هه وه سباز و رهوشته لادهره کانه.

پوخته ی قسه:

ئوه یه که بی دینی هه ئویستیکی ره سه نی زانسته نه بووه، به لکو چه ند بارودوخیکی تایبه تی دروست کردوو، به ئام ری بازو په پرهوی زانستی خالی دهستیکی ناسین و باوه ر هینان به خوای گه وره و ری ز لیگرتنیه تی^(۱).

(۱) العلم لیس کافرا^۸ و لاپه ره کانی دواتر. و بروانه: ناماری (دینرت) له کتیبی: روح الدین الاسلامی ۶۰. و الطب محراب للایمان ۲۵۶. بکه.

دەر وازەس دۆۋەم

ناوہ چاک و جوان و پیرۆزەکانی خودا

بئۆزە دەربېرىنى (ناوہ پیرۆزەکانی خوا) لە چوار شوپىنى قورئانى پیرۆزدا ھاتوۋە:

۱ _ ئەم فەرمايشتەى خواى گەرە: ﴿ وَ لِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوْهُ بِهَا وَ ذَرُوْا الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْٓ اَسْمَائِهِۦٓ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴾ الاعراف: ۱۸۰. واتە: (ھەر بۆ خوايە ھەموو ناوہ جوان و پیرۆزەگان بەو ناوانە دوعا و نزا بکەن و ھاناو ھاواريش بۆ ئەو زاتە بەرن، واز بەيىن لەوانەى کە لە ناوہ پیرۆزەکانى خودا لادان دەکەن، لە ئايندەدا پاداشتى ئەو کارو کردەوانەيان وەردەگرن، کە ئەنجاميان دەدا).

۲ _ خواى بى وىنە دەفەر موويت: ﴿ قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوْ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ اَيًّا مَا تَدْعُوْا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى ﴾ الإسراء: ۱۱۰. واتە: (پييان بلى: ئيوە لە نزاو دوعاتاندا ھاوار لە "الله" بکەن يان بە سيفەتى پیرۆزى "الرحمن" ھانای بۆ بەرن، بەھەر ناوو سيفەتییكى جوان ھاوارو نزا بکەن دروستە، چونکە ئەو خاوەنى ھەموو سيفات و ناوہ پیرۆزو جوانەکانە).

۳ _ خواى مەزن دەفەر موويت: ﴿ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰى ﴾ طه: ۸. واتە: ("الله" زاتیکە کە جگە لەو خوايەكى تر نيیە، ھەرچى ناوہ پیرۆزو سيفاتە جوانەگان ھەيە ھەر شايستەى ئەوہ).

٤ _ ههروهه دهفهرموویت: ﴿هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ الحشر: ٢٤.

واته: (ههر نهو خوايه بهديهینهرو دروستکاره، نهخشه و وینه کیشه ره، ناوه پیروژو جوانهکان ههر شایستهی نهون).

هوئی هاتن و دابهزینی نایهتهکه:

بِأَوَّلِكَ لَهُ نُوَيْژَهَكهیدا پارایهوه له خوای گهوره هاواری کرد و به ناوی (الرحمن) هانای بو برد، جا "نهبو جههل" وتی: نایا موحه ممهده و هاوه لانی واگومان نابهن که یهک خوا دهپهرستن، نهی نهو کابرایه جیهتی و بوچی له دوو خوا دهپارپهتهوه؟ جا خوای گهوره نهه نایهتهی دابهزاند: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا﴾ الأعراف: ١٨٠. وهک ناوهکانی: (الرحمن، الرحیم، الملک، القدوس، ناوهکانی تر)، جا پیغه مبهه (ﷺ) کابراکهی بانگ کرد و پیی فهرمو: هاواری خوا بکه یان به ناوی (الرحمن) هانای بو ببه، سهبرباری رازی نهبوونی هاوبه شدانهران^(١).

رافهکارانی قورئان راجیان لهبارهی واتای نهو نزاو دوعایهی که لهه نایهتهدا هاتووه: ﴿قُلْ

ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ﴾ الإسراء: ١١٠. بوئه نهه چهنه رایه یان ههیه:

رای یهکهه: نزاو دوعاکه به مانای ناوانه (واته: ناوی بنین) بهمانای هاوار کردن نایهت، چونکه کار (فعلی) (أدع) سنوور بهزینی کردووه بو دوو بهرکار، دهلیت: ناوم لیئا زهید، دواتر ناویکی فهراموش کردووه، چونکه پیویستی پی نهبووه، جا دهوتریت: زهیدم بانگ کرد، (أو) بو

(١) بحر العلوم للسمرقندي ٥٨٤/١. و سهیری نهههش بکه: تفسیر الکشاف ٤٧٠/٢ عن ابن عباس، وتفسیر

ابن عطية ١٥٣/٦. ههموویان نهه هوئییه یان لهبارهی هاتنه خوارهوی نهه نایهته یان هیناوه: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ

الْحُسْنَى﴾ الأعراف: ١٨٠.

سهرېشكى بوونه، جا بهم پييه ماناكي: ئەم دوو ناوهى هيئاتان و خواتان پي ناونا ﴿ فَلَهِ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ﴾، چونكه مادهم هه موو ناوه گانى خوا جوان و پيرۆزن ئەوا ئەو دوو ناوانهش
پيرۆزو جوانن چونكه ئەمانيش دوو ناون له ناوه گانى خوان.

ئەمه راي زهمه خشه ريبه^(۱).

جا نزاو دوعاكه به ماناي (ناوى ليبنين) ديت، كه سنوور بهزيتى دهكات بۆ دوو بهركار،
كهواته بهم شيويه دهبيت: ناوى پهروهردگارتان بنين "الله" يان "الرحمن"، بهركارى يه كه مى
لابردووو بهركارى دووهمى هيشتوووتهوه بۆ ئەوهى بيته هيماو بهلگه له سهر شوينه كه^(۲).

راي دووهم: نزاو دوعاكه به ماناي هاوارو هانا ديت:

چونكه ئەوهى دياره، له هوى هاتنه خوارهوى نايه ته كه، ئەوهيه كه كابر ا دوعاكهى برىتى
بووه له (يا رحمن، يا رحيم) يا خود (يا الله، يا رحمن)، واتا كهى ئەوهيه: ئەگه به (الله) هاوارى
خواتان كرد ئەوا ئەمه ناويهتى، ئەگه به (رحمن) يش هاناي بۆ بهرن ئەوا (رحمن)
سيفه تيهتى.

ئەمه راي ئيبين حبانە^(۳).

راي سيبهه: ئەگه نايه ته كه بهرپه رچى هاوبه شدانه ران بيت، ئەوا نزاكه به ماناي (ناوانان)
ديت، ئەگه ريش بهرپه رچ بيت بۆ جوله كه گان، ئەوا به ماناي هاوارو هانا ديت^(۴).

(۱) تفسير الكشاف ۴۷۰/۲ ونقله الرازي في تفسيره ۷۱/۲۱ وابن حبان في البحر المحيط ۸۶/۶. و سهيرى
ئهمهش بكه: روح المعاني ۱۲۱/۹ ونقله عن الزمخشري ۱۹۲/۱۵.

(۲) التحرير والتنوير ۲۳۷/۱۵.

(۳) البحر المحيط لابن حبان ۸۶/۶. سهيرى ئهمهش بكه: روح المعاني ۱۲۱/۹ ونقله ابن حبان وغيره
۱۹۲/۱۵ والتحرير والتنوير ۲۳۷/۱۵.

جا ناوهكان (الأسماء) كۆى ناو (اسم)ه، لهبارهى مهبهستهكەشى له ئايهتهكهدا راجيایی ههيه، بهم شیويه:

بۆچوونی يهكهم: بریتین لهو دهربرپینه دارپژراوانهى كه مانای فرهو جیا جیا ددهن به دهستهوه.

ئهمه بۆچوونی ئیمامی غهزالی^(۱)، رازی^(۲)، ئیبن عهتییه^(۳)، موحههمهد ئەتفهش^(۴) و زۆربهی زانایانه^(۵).

ئهمهش لهبهر ئەوهی: (الحسنی) ئاماژهیه بۆ ئەوهی كه ناوهكانی خوا بریتین له جوانترین و پیرۆزترین و شكۆدارترین ناو، ئهمهش لهبهر ئەوهی ئەم ناوانه ههلقولاون، چهكهرهیان كردوو له جوانترین و پیرۆزترین واتا^(۶).

بۆچوونی دووهم: ناوهكان بریتین له سیفتهتهكان، وهك خوايهتی و پهحمهت و زانست و بهدیهيان، سیفتهتهكانی زات و كردار كه هاووینهی ئەمانهن.

جا ئهمهش دهچيته ناو ئەم بۆچوونهیان: ناوی له وڵاتدا بلاوبوووتهوه، واته: سیفته و هاوهلناوهكانی یان باس و خواسی بلاوبوووتهوه به چاكهكاری و بهخشندهی و بویری^(۷).

(۱) روح المعاني ۱۵/۱۹۲، به (وتراوه: قيل) هیناويهتی.

(۲) المقصد الأسنى للغزالي ۳۰ و روح المعاني ۹/۱۲۰ نقلا عن الغزالي.

(۳) تفسير الرازي ۱۵/۷۰.

(۴) تفسير ابن عطية ۶/۱۵۳، يهكدهنگی لهسه ر ئەم بۆچوونهی هیناوه.

(۵) تيسير التفسير لأطفش ۴/۲۶۳ و صححه.

(۶) روح المعاني ۹/۱۲۱.

(۷) روح المعاني ۹/۱۲۰-۱۲۱.

(۸) روح المعاني ۹/۱۲۱ و تيسير التفسير لأطفش ۴/۲۶۴.

حسنی:

راجیان له باره‌ی تەفسیری ئەم چەمکە، بۆیە بۆ چەند بۆچوونیك دابەش بوون، وهك:

بۆچوونی یەكەم: حسنی: مێینه (تأنیث) ی (أحسن)ه، بۆیە وهسفی ناوه‌كانی پێكراوه چونكه
هوكمه‌كه‌ی هوكمی مێینه‌یه (مؤنث)ه‌كه‌ی هه‌یه، هه‌روه‌ك ده‌لێیت: كۆمه‌له‌ مێیه‌ چاك و
جوانه‌كه‌^(١).

بۆچوونی دووهم: حسنی: كۆی (أحسن)ه^(٢).

بۆچوونی سێیه‌م: ناوه‌ جوان و چاك و پیرۆزه‌كان: بریتین له‌ سیفه‌ته‌ هه‌ره‌ به‌رزو
پایه‌داره‌كان^(٣). ئەمه‌ش بریتیه‌ له‌ وهسف به‌ دادگه‌ری و چاكه‌كاری و به‌خشنده‌یی و جوانی و
وێنه‌چوون به‌ به‌دییه‌نراوان^(٤).

جوانی و پیرۆزی ناوه‌كان به‌ دووشتی هاوپێچه‌:

یه‌كه‌میان: جوان و پیرۆزی ئەو ناوانه‌ له‌ دیدی شه‌رعه‌وه، چونكه‌ شه‌رعه‌ ئەم ناوانه‌ی
به‌كاره‌یناوه‌وه و ده‌قی له‌سه‌ر ه‌یناوه‌ته‌وه^(٥).

(١) تفسیر الكشاف ٥٣٠/٢. : تفسیر ابن عطية ١٥٤/٦ و تفسیر النسفي ٣٥٧/٢ والبحر المحيط لابن حبان
٢١٥/٦ وروح المعاني ١٢٠/٩ و ١٦٤/١٦ والتحرير والتنوير ١٨٦/٩.

(٢) تفسیر المنار ٤٣١/٩.

(٣) بحر العلوم للسمرقندي ٥٨٤/١ و ٢٨٧/٢ و ٣٣٧ و ٣٤٧/٣ و تفسیر النسفي ٤٦٤/٣ والنور للأصم
٣٨٩.

(٤) تفسیر الكشاف ١٣٢/٢ وشرح أسماء الله الحسنى للرازي ٤٥.

(٥) تفسیر ابن عطية ١٥٤/٦.

دوومىيان: بەدەستەوهدانى واتاى پىرۆزى و بەرزى و شكوڭدارى و گەورەيى پەرورەدگاريتى و ئەو كىرارانەى كە لەوپەرى پىرۆزى و جوانىدان، كە ئەو كارانە تەنھا لە خواى گەورە دەوشىنەو دەو شياوى ئەو^(۱).

جوۆرەكانى ناوہ پىرۆزەكانى خوا:

ناوہ پىرۆزەكانى خوا چەند جوۆرە دابەشكردنىكى بۆ كراوہ لە چەند روويكەوہ:

دابەش كردنى يەكەم: بەكارهينانى ئەم ناوانە بۆ جگە لە خواى گەورە، بۆ دوو بەش

دابەش دەبيت:

يەكەمىيان: ئەو ناوانەى كە دروستن بۆ جگە لە خواى گەورەش بەكاربهينرين، ھەرودەك

دەئيين: (الكريم، الرحيم، العزيز، اللطيف، الكبير، الخالق).

ئەم وشە و دەربەپىنانە دروستە بۆ بەندەكان بەكاربهينرين، ئەگەرچى بەكارهينانى ئەو

وشانە بۆ خوا واتاى جياواز دەدات بەدەستەوہ، بەكارهينانى بۆ بەندەكانيش مانايەكى جياواز

دەبەخشيت.

بەئام دەكرت بەندوبارى بخرتەسەر، تايبەت بكرت بەشيۆدەك كە بەكارهينانى تەنھا

بۆ خواى گەورە دروست بيت، ھەرودەك دەئيين: ئەى ئەو زاتەى لە ھەموو بەبەزىيەيەك بە

بەزەيى ترى، ئەى بەخشندەترين زات، ئەى بەدەپنەرى ئاسمانەكان و زەوى.

(۱) تفسير ابن عطية، سەرچاوەى پيشوو، وتفسير الكشاف ۱۳۲/۲ و ۴۷۰ و ۵۳۰ و تفسير الرازي ۷۱/۲۱ و

تفسير النسفي ۲۸۳/۲ والبحر المحيط لابن حبان ۲۱۵/۶. و سەيرى ئەمانەش بکە: روح المعاني ۱۹۳/۱۵

وتيسير التفسير لأطفش ۲۷۹/۷ وتفسير المنار ۴۳۲/۹ والأسماء الحسنی لمحمد حسنين مخلوف ۱۸.

دووم: دروست نيبه بۇ جگه له خواى گهوره بهكار بهيئريت، ههروهك دهليين: الله، الرحمن^(۱).

دابەش کردنى دووم: له رووى باس کردنى به تەنھا، لەم رووهوه بۇ دوو جوړ دابەش دەبیت:

یه کەم: هەندیک ناو هەن دروسته به تەنھا بهيئرين، ههروهك دهليين: (يا الله، يا رحمن، يا حي، يا حكيم) زۆربهى ناوه چاك و پيرۆزهكانى خوا.

دووم: هەندیک ناو هەن ناکريت به تەنھا بهيئرين و بى بەندوبار، ههروهك دهليين: مريئەر و زيانگهيهنەر (مميت و مضار). دروست نيبه بهتەنھا ئەم ناوانه بهيئرين، بەلكو پيوسته بوتريت: (يا محيي يا مميت، يا ضار يا نافع) واتە: ئەى ئەو زاتەى زيان دەبهخشيت و زيان وەردەگريهوهو زيان گهيهنەر و سوود گهيهنەرى^(۲). ئەمەش وەك ئەدەب و حورمەت نواندن له ئاست خوا و ريگرتن له بهخەيالدا هاتنى شتيكى ناشايسته بۇ خوا^(۳).

ئەگەر وترا:

حیکمەت لەو هەدا چيیه، کە خواى گهوره ريگري کردووه کە بەندەکانى ستايشى خويان بکەن ههروهك لەم فەرمايشتهدا هاتوو: ﴿فَلَا تَزُكُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ النجم: ۳۲. واتە: (کەواتە خۆتان بەچاک نەزانن و خۆتان بە بالفتە دانەنن). کەچى ستايشى خوى کردووه بەو ناوه چاک و پيرۆزانە؟

(۱) تفسير الرازي ۷۱/۱۵. و سهيرى ئەمانەش بکە: روح المعاني ۱۲۳/۹ و تيسير التفسير لاطفش ۲۶۳/۴.

(۲) تفسير الرازي، و روح المعاني، سهراوهکانى پيشوو.

(۳) الأسماء الحسنی لمحمد حسنين مخلوف ۱۹.

وهلام:

بهوى بهنده نهگه رچى سيفهت و خهسلهتى چاكي تيدا بيت، نهوا ههر نا كامل و ناتهواوه، نهگه ر ناتهواوويش بوو، نهوا نابيت ستايشى خوئى بكات، خواى گهوره خاون دهسهلات و تواناى تهواو و كامله بويه وادهخوازيت، ستايشى خوئى بكات، بويه ستايشى خوئى كردووه، تا بهندهكاني بزائن و ستايشى بكنه^(۱).

ژماره و ريزهى ناوهكاني خوا:

بيغهمبهري خوا (ﷺ) دهفرموويت: (إن لله تسعة وتسعين اسماً، مئة إلا واحداً، من أحصاها دخل الجنة)^(۲) واته: خواى گهوره نهوه دو نو ناوى ههيه، له سه د يهكى كهمه، ههر كهسيك له بهري بكات دهچيته بههستهوه.

نه ژماره و ريزهيه كه نهوه دو نو ناوه، بريتين له ناوه چاك و پيروزهكاني خوا كه له نايهته كهده نامازهى پيكراوه^(۳).

ترمزي فهرمووده كهى (نه بو هورهيره) ي گيراوته وه كه ژمارهى نهو ناوانه ي باسكردووه:

(۱) بحر العلوم للسمرقندي ۳/۳۴۹.

(۲) لهم سه رچاوانه دا هاتووه: صحيح البخاري في: ۵۴ كتاب الشروط، ۱۸ باب ما يجوز من الإشرط والثنيا في الإقرار، رقم ۲۷۳۶، بهذا اللفظ، وفي: ۸۱ كتاب الرقائق، ۶۸ باب لله مائة اسم...، رقم ۶۴۱۰. وفي: ۹۷ كتاب التوحيد، ۱۲، باب إن للخ مائة اسم إلا واحداً، رقم ۷۳۹۲. وكل هذه الروايات عن أبي هريرة رضي الله عنه. و صحيح مسلم: ۴۸ كتاب الذكر والدعاء، ۲، باب في أسماء الله تعالى...، رقم ۲۶۷۷، عن أبي هريرة. وفيه: وزاد همام عن أبي هريرة عن النبي (ﷺ): (إنه وتر يحب الوتر) واته: خواى گهوره تاكه و تاكيشى خوئى دهويت. سنن الترمذي: ۴۵ كتاب الدعوات، ۸۲، باب رقم ۳۵۰۶، ۵/۵۳۰، عن أبي هريرة رضي الله عنه كما سيأتي، ولفظه (... مئة غير واحد ...) وأفاض ابن حجر في تخريجه في فتح الباري ۱۱/۲۱۸ وما بعدها.

(۳) تفسير ابن عطية ۶/۱۰، ۱۴/۳۹۴.

(۳۵۰۳) _ یوسفی کورپی حمادی بصری بؤی گپراینهوه، عبد الأعلى له سعید ئه‌ویش له قتادهوه ئه‌ویش له ابی رافعهوه ئه‌ویش له ابو هريرهوه (رهزای خوی لیبیت) بؤی گپراینهوه، ئه‌ویش له پیغمبهرهوه (ﷺ) که فرمویهتی: (إن لله تسعة وتسعين اسماً، مئة إلا واحداً، من أحصاها دخل الجنة) واته: خوی گهوره نه‌ودو نو ناوی ههیه، له سه‌د یه‌کی که‌مه، هه‌ر که‌سیک له‌به‌ری بکات ده‌چپته به‌هه‌شته‌وه.

یوسف وتویهتی: عه‌دولئه‌علا له (هیشامی کورپی حه‌سان)هوه ئه‌ویش له موحه‌ممهد، ئه‌ویش له ئه‌بو هوره‌یره‌وه (رهزای خوی لیبیت) بؤی گپراینهوه له پیغمبهرهوه (ﷺ).

(۳۵۰۷) _ ئیبراهیمی کورپی یه‌عقوبی جوزجانی بؤی گپراینهوه، سه‌فوانی کورپی صالح بؤی گپرامه‌وه، وه‌لیدی کورپی موسلیم بؤی گپراینهوه، شوعه‌یبی کورپی حه‌مزه بؤی گپراینهوه، له "ئه‌بو زناد" ئه‌ویش له "ئه‌عرج" ئه‌ویش له ئه‌بو هوره‌یره‌وه (رهزای خوی لیبیت) که وتویهتی: پیغمبهری خوا (ﷺ) فرمویهتی: (إن لله تسعة وتسعين اسماً، من أحصاها دخل الجنة) واته: خوی گه‌وره نه‌ودو نو ناوی هه‌یه، هه‌ر که‌سیک له‌به‌ری بکات ده‌چپته به‌هه‌شته‌وه، که بریتین له‌مانه:

۱. هو الله الذي لا إله إلا هو: خوا ئه‌و زاته‌یه که هه‌یج په‌رستراویک جگه له‌و نییه.
۲. الرَّحْمَن: به‌به‌زه‌یی.
۳. الرَّحِيم: به‌خشنده.
۴. الْمَلِكُ: سه‌رۆک، پاشا.
۵. الْقُدُّوس: پاک. بی‌گه‌رد.
۶. السَّلَام: بی‌په‌له، بی‌که‌م و کورتی.
۷. الْمُؤْمِن: دنیاکه‌ر، به‌راست دانهر.
۸. الْمُهِمِّن: به‌سه‌راکه‌یشتوو.

۹. العَزِيزُ: زال، دسه‌ثا‌تدار.
۱۰. الجَبَّارُ: با‌لاده‌ست، ناچار‌کەر.
۱۱. المُتَكَبِّرُ: خۆبه‌گه‌وره‌زان.
۱۲. الخَالِقُ: دروست‌کەر، بنیات‌نەر.
۱۳. البَارِيءُ: به‌دیه‌ینەر.
۱۴. المَصُورُ: وینه‌کیش.
۱۵. الغَفَّارُ: لی‌بورده.
۱۶. القَهَّارُ: گه‌ردن‌که‌چ‌کەر.
۱۷. الوَهَّابُ: به‌خشەر.
۱۸. الرَّزَّاقُ: رۆزی‌ده‌ر.
۱۹. الفَتَّاحُ: ده‌روو‌که‌روه.
۲۰. العَلِيمُ: زانا.
۲۱. القَابِضُ: ویکه‌ینەر، لی‌گه‌روه.
۲۲. البَاسِطُ: فراوان‌کەر.
۲۳. الخَافِضُ: دانه‌وین.
۲۴. الرَّافِعُ: بلند‌کەر، به‌رز‌که‌روه.
۲۵. المُعِزُّ: زالكه‌ر، عی‌ززه‌ت‌به‌خش.
۲۶. المُدَبِّرُ: زه‌بوون‌کەر، سه‌رشۆر‌کەر، مل‌پیکه‌چ‌کەر.
۲۷. السَّمِيعُ: بیسه‌ر.
۲۸. البَصِيرُ: بینەر.
۲۹. الحَكَمُ: فه‌رمان‌په‌وا، حو‌کم‌پان.
۳۰. العَدْلُ: داد‌گه‌ر.

۳۱. اللطيف: وردبين، چاڪه ڪاري پنهان.
۳۲. الحبير: شارمزا، هه والدر.
۳۳. الحليم: هيدي، نارام.
۳۴. العظيم: مهزن.
۳۵. الغفور: ليپورده، گوناھ پوڻ.
۳۶. الشكور: سوپاسگوزار.
۳۷. العلي: بهرز.
۳۸. الكبير: گهوره.
۳۹. الحفيظ: پاريزهر.
۴۰. المقيت: بڙيوگه يين، دهسه لئاتدار.
۴۱. الحسيب: ليپرسه رهوه.
۴۲. الجليل: سيفهت بهرز.
۴۳. الكريم: بهرپيز، ريزگر.
۴۴. الرقيب: چاودي.
۴۵. المجيب: وه لئامگو.
۴۶. الواسع: فراوان.
۴۷. الحكيم: ڪاربه جي، ليزان.
۴۸. الودود: بهنده دؤست.
۴۹. المجيد: خاوهن شڪو، پايه بهرز.
۵۰. الباعث: زيندو وڪه رهوه، نيزهر.
۵۱. الشهيد: ناگادار، ناماده.
۵۲. الحق: راست، ههق، پايه دار.

۵۳. الوکیل: کارپی سپیرا، پشت و پهنا.
۵۴. القوی: به توانا.
۵۵. المتین: به هیز، قایم.
۵۶. الولی: دوست، یاریده‌دهر.
۵۷. الحمید: ستایش کرا، شایسته‌ی سوپاس.
۵۸. المحصی: ژمی‌دهر.
۵۹. المبديء: په‌یداکەر.
۶۰. المعید: گپ‌ده‌ره‌وه، زیندوو‌که‌ره‌وه.
۶۱. المحیی: ژیینەر.
۶۲. المیت: مرینەر.
۶۳. الحی: زیندوو.
۶۴. القیوم: مشورگی‌ر، راوه‌ستاو.
۶۵. الواجد: هه‌بوو.
۶۶. الماجد: خاوه‌ن پایه‌ی به‌رز.
۶۷. الواحد: تاك، ته‌نیا.
۶۸. الصمد: جیی مه‌به‌ست، هه‌وجی پی‌بوو (جیی نیازو بی‌نیاز).
۶۹. القادر: توانادار.
۷۰. المقتدر: خاوه‌ن سه‌رچاوه‌ی توانا.
۷۱. المقدم: پیشخه‌ر.
۷۲. المؤخر: دواخه‌ر.
۷۳. الأول: یه‌که‌مین.
۷۴. الآخر: دوامین.

۷۵. الظَّاهِرُ: ديار، ناشکرا.
۷۶. البَاطِنُ: ون، په‌نهان.
۷۷. الوَالِي: سه‌رپه‌رشتیکهر.
۷۸. الْمُتَعَالِي: زوربه‌رز، خو به به‌رزگر.
۷۹. البَرُّ: چاکه‌کار.
۸۰. الثَّرَابُ: تۆبه وهرگر.
۸۱. الْمُنتَقِمُ: تۆله‌سین.
۸۲. العَفْوُ: چاوپوشیکهر.
۸۳. الرُّؤْفُ: میهره‌بان.
۸۴. مَالِكُ الْمَلِكِ: خاوه‌ن موټک.
۸۵. ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ: خاوه‌ن پایه‌ی به‌رزو ریژ.
۸۶. الْمُقْسِطُ: دادپه‌روه‌ر.
۸۷. الْجَامِعُ: کۆکه‌ره‌وه.
۸۸. الْعَنِيَّ: ده‌وله‌مه‌ند.
۸۹. الْمُعْنِيَّ: ده‌ولمه‌ندکهر، بی‌نیازکهر.
۹۰. الْمَانِعُ: به‌رگر، پیشگیری‌کهر.
۹۱. الضَّارُّ: زیان‌گه‌یین (به‌دوژمن و ناحه‌زانی).
۹۲. النَّافِعُ: سوود‌گه‌یین (به‌دۆست و خوشه‌ویستانی).
۹۳. الثُّورُ: رووناکی.
۹۴. الْهَادِي: ری‌پیشاندهر.
۹۵. الْبَدِيعُ: داهینه‌ر، بی‌وینه.
۹۶. الْبَاقِي: هه‌رماو.

۹۷. الوَارِثُ: میرانگر.

۹۸. الرَّشِيدُ: کارزان، شاره‌زا.

۹۹. الصَّبُورُ: نارامگر^(۱).

ئەبو عیسا وتویەتی: ئەم فەرموودەیه دەگمەن و نامۆیە، زۆر کەس ئەم فەرموودەیهی بۆ مان گێراوەتەو له سه‌فوانی کورپی صالح، جا ئەم فەرموودەیه تەنها له رپی سه‌فوانی کورپی صالحه‌وه ناسیومانه، ناوبراو له‌لایهن فەرموودەناسانه‌وه باوەرپێکراوه.

ئەم فەرموودەیه به چەندین جوړ گێردراوەتەو له ئەبو هورەپرەوه (ره‌زای خوی لیبیت) ئەویش له پیغه‌مبەرەوه (ﷺ)، نەمان زانیوه که زۆربەیهی ئەو گێرانەوانه‌ی باسی ئەم ناوانه‌ ده‌کەن، سه‌نەد و زنجیره‌ی راست و دروستیان هەبیت، تەنها ئەم فەرموودەیه نه‌بیت^(۱).

چەند ناویکی تر له قورئانی پیرۆزدا هاتوون له‌سه‌ر شیوه‌ی ناو داڕپژراون و له گێرانەوه‌که‌ی (ترمزى)دا باس نه‌کراون، که بیست و جهوت ناون:

(الرب، الإله، المحیط، الکافی، الشاکر، الشدید، القائم، الحاکم، الفاطر، الغافر، القاهر، المولی، النصیر، الغالب، الخالق، الرفیع، الملیک، الکفیل، الخلاق، الأکرم، الأعلى، المبین، الحفی، القریب، الأحد، الحافظ).

هەندیک له‌و ناوانه‌ به‌خراوه‌پالی هاتوون، وه‌ک: (الشدید) له‌م فه‌رمایشته‌دا: ﴿سَدِيدٌ

أَعْقَابٍ﴾ البقره: ۱۹۶. واته: (خاوه‌نی سزاو تو‌له‌ی سه‌خت). و (الرفیع) له‌م فه‌رمایشته‌دا: ﴿

(۱) واتای ئەو ناوانەم وەرگرتوو له کتییی: م. عەلی باپیر: (ئیمان و عەقیدەى ئىسلامى له‌بەر رۆشنایى قورئان و سوننه‌تدا، به‌رگی سییەم: خاوه‌یه‌گگرتن له‌ ناو و سیفه‌ت و په‌رستراویتی دا ۳۸۲_۳۸۷، نووسینگه‌ی ته‌فسیر به‌چاپی گه‌یانده‌وه ۲۰۰۷ ز ج ۱). (وهرگیڤ).

(۲) سنن الترمذی فی: ۴۵ کتاب الدعوات، ۸۲ باب، رقم الحدیث ۳۵۰۶_۳۵۰۷.

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ﴿ غافر: ۱۵. واته: (ئەو پەروردگارە پلەو پایەى زۆر بڵندە). و (العالم) لەم
 فەرمايشتەدا: ﴿ عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ﴾ الحشر: ۲۲. واته: (زانایە بەهەموو نەینى و
 ئاشکراکان).

ئەمەش وهك هەندىك لەو ناوانەى لە گىرپانەوهكەى (ترمذى) دا هاتوون وهك: (المحيي) كه
 لەم فەرمايشتەدا هاتوو: ﴿ لَمْحِي الْمَوْتِ ﴾ الروم: ۵۰. واته: (مردوووان زیندوو دەكاتەوه). و
 (المالك) كه لەم فەرمايشتەدا هاتوو: ﴿ مَلِكِ الْمَلِكِ ﴾ آل عمران: ۲۶. واته: (خاوەنى هەموو
 شتىكە). و (النور) كه لەم فەرمايشتەدا هاتوو: ﴿ اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾ النور: ۳۵. واته:
 (نووو پوووناكى ئاسمانەكان و زەويیە "نورو پوووناكى بەخشە پىيان").

ئەم ناوانەى لەبەرانبەر ئەو ناوانەن كه لە گىرپانەوهكەى (ترمذى) دا هاتوون و لە قورئانى
 پىرۆزدا بەشيوە دارشتنى ناو نەهاتوون، بەهەمان شيوە بيست و حەوت ناون، كه ئەمانەن:
 (القابض، الباسط، الخافض، الرافع، المعز، المذل، العدل، الجليل، الباعث، المحصي، المبديء،
 المعيد، المميت، الواجد، الماجد، المقدم، المؤخر، الوالي، ذو الجلال والإكرام، المقسط، المغني، المانع،
 الضار، النافع، الباقي، الرشيد، الصبور).

ئىبن حەجەر وتويەتى: ئەگەر گىرپانەوهكەى (ترمذى) ئەم بيست و حەوت ناوەى كه
 لەسەرەوه باسکران لى دەربەهيئىت و ئەو بيست و حەوت ناوەى بخريتهجى كه لە قورئاندا
 هاتوو و منيش خستەپروو، ئەوا نەوهو نو ناو پىكدىن، كه هەر هەموويان لە قورئانى پىرۆزدا
 بە شيوە دارشتنى ناو هاتون، جيگاكانيشيان لە قورئانى پىرۆزدا ديارن، تەنها (الحفي) نەبيت
 كه ئەويش لە قورئانى پىرۆزدا هاتوو، لە وتەكەى ئىپراهم: ﴿ إِنَّهُ كَانَ فِي حَقِيَّتًا مريم:
 ۴۷. واته: (بەرەستى ئەو زاتە زۆر منى خوښدەويت و ريزى بۆ داناوم).

وتويهتی: کهم کهس ئاگاداری ئەمه بووه^(۱).

زانایان راجیایان ههیه، لهبارەى ئەو ژمارەو رێژەیهى که له فەرموودهکەدا هاتوو، ئایا مەبەست لەو ژمارەیه کورت ههلهینانی ناوه پیرۆزەکانه لهم ژمارەیهدا یاخود ناوه پیرۆزەکانی خوا لهم رێژەیه زیاترن؟ لهمبارەوه بۆ دوو راو بۆچوون دابەش بوون:

رای یه کهم: ناوه چاک و پیرۆزەکان تهنه ئەو رێژەیهن و زیاتر نین. ئەمه رای (ئیبین حەزم)ه، به به لگه‌ی:

رووکه‌شى فەرموودهکە، چونکه دروست وادەرکه‌وتوو، که نه‌وهدو نۆ ناوه‌و به‌س، بۆ هه‌یچ که‌سیکیش دروست نییه، که به دروست بزانی‌ت، ناویکی زیاتر له‌و ناوانه بۆ خ‌وای گه‌وره بریار بدات، چونکه پیغه‌مبەر (ﷺ) فەرموویه‌تی: (مئة إلا واحداً) واته: له سه‌د یه‌کی که‌مه. جا ئەگەر دروست بووبایه، خ‌وای گه‌وره ناویکی زیاتری هه‌بووبایه، ئەوا ئەو کاته ده‌بووه (١٠٠) ناو، ئەگەر ئەمه‌ش روویدا، ئەوا ئەم فەرمايشته‌ی پیغه‌مبەر: (مئة إلا واحداً) واته: له سه‌د یه‌کی که‌مه. ده‌بووه درۆ. هه‌ر که‌سیکیش ئەمه به دروست بزانی‌ت ئەوا بى باوه‌ره^(٢).

رای دووهم: ناوه‌کانی خوا زیاترن، له‌و رێژەیهى باسکراوه، ئەمه بۆچوونی زۆربه‌ی زانایانه، (خه‌تابی) و (باقلانی) و (ئیبین عه‌ره‌بی) ده‌قیان له‌سه‌ر هه‌یناوه، (نه‌وه‌وی) هه‌یناویه‌تی که زانایان کۆکن له‌سه‌ر ئەم رایه، هه‌روه‌ها وتویه‌تی له فەرموودهکەدا ژمارەى ناوه‌کانی خوا کورت نه‌کراوه‌ته‌وه تهنه‌ها له‌و ناوانه‌دا، ئەمه‌ش به‌ده‌سته‌وه نادات، که جگه لهم نه‌وهدو نۆ ناوه، خ‌وای گه‌وره ناوی تری نه‌بیت، به‌لگو مەبەستی فەرموودهکە ئەوه‌یه، هه‌ر که‌سیک ئەم نه‌وهدو نۆ ناوه له‌به‌ر بکات ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه، جا مەبەستی فەرموودهکە، هه‌والدانه له‌بارەى ئەوه‌ی

(١) فتح الباري ٢٢٢/١١.

(٢) علم الکلام لابن حزم ٦٧ و فتح الباري ٢٢٤/١١ و الأسنی للقرطبي ٣٦.

هەر كەسێك لەبەریان بكات، ئەوا دەچیتە بە هەشت، مەبەستی كورت هەلھێنای ناوەكانی خوا نییە لەم رێژەییەدا. بە بەلگەى:

أ_ فەرموودەكەى (ئەبن مەسعود): (داوات لێدەكەم بە هەر ناویك كە ناوى پیرۆزى تۆیە، خۆت پى ناو ناوه یاخود لە كتیبه كەتدا داتبەزاندووہ یان فیرى یەكێك لە بەدیھینراوەكانى خۆت كردووہ یان لەلایەن خۆت، لە زانیارى پەنھانى خۆتدا هیشتۆتەوہو ئاشكرات نەكردووہ).

ب_ زۆربەى ناوەكان سیفەتن، سیفەتەكانى خواش كۆتا نایەن^(۱).

لەبارەى ئەم وشەییە (أحصاها) كە لە فەرمايشتەكەى پێغەمبەردا (ﷺ) ھاتووہ چەند بۆچوونێك ھەن، لەمانە:

۱_ مەبەست لەو وشەییە: بریتییە لە ژماردى و لەبەرگردنى و باوەر پێبوون و بەگەورە زانین و خوشویستن و پەند وەرگرتن لە ماناكانیان.

ئەمە لە یەكێك لە گێرپانەوہكانى فەرموودەكەى (بوخارى)دا ھاتووہ^(۲): (...ھەر كەسێك لەبەرى بكات ئەوا دەچیتە بەھەشتەوہ...). و لە گێرپانەوہكەى (موسلیم)یشدا ھاتووہ: (...ھەر كەسێك لەبەرى بكات دەچیتە بەھەشتەوہ).

(۱) فتح الباري ۲۳/۱۱_ ۲۲۴. سەیری وتەى: النووي، بکە لە: شرحه على صحيح مسلم ۸/۱۷، و مثله في تحفة الأحوذى ۲/۲۶۰ و المقصد الأسنى للغزالي ۱۴۷_ ۱۴۸. و ئەمە پرای پەسەندكراوى: (أطفش)ه لە: تیسیر التفسیر ۴/۲۶۴. و آلوسی لە: روح المعاني ۹/۱۲۳_ ۱۲۴، ئەم رایەى پەسەند كردووہ. و سەیری: الأسنى للقرطبي، سەرچاوەى پێشوو بکە.

فەرموودەى ئەبن مەسعود: داوات لێدەكەم بە هەر ناویك كە ھەتە.....تاد: أخرجہ أحمد وصححه ابن حبان./ فتح الباري، سەرچاوەى پێشوو.

(۲) تفسیر ابن عطية ۶/۱۵۶. ونقله ابن حجر في فتح الباري ۱۱/۲۲۹.

جا (نەوەوى) ئەمەى بەراست و دروست داناوه^(۱)، ھەروەھا ئەمە بۆچوونى زۆربەى لىكۆلەرانه^(۲).

۲ _ بەتەواوى بيانزمیڤیت، واتە: تەنھا ھەندیکیان لەبەر نەکات و ئەوانى تر فەرامۆش بکات، بەئکو بە ھەر ھەموو ناوھکان، لە خواى گەورە بپاریتەووە و ستایشى بکات.

۳ _ لە ئەستۆ گرتنیا، واتە: ھەلسان بە جیبەجی کردنى واتای ئەو ناوانە، بەپیی ئەو مانایەى بەدەستەووە دەدەن، واتای ئەو ناوانە بە پیویست بزانیٔ بۆ خۆى و کاریان پیکات.

جا ئەگەر بەندە وتی: (الرحمن الرحيم) دەزانى کە تەنھا خواى گەورە کانگای رەحمتەووە، میھربانى ھەر لەلایەن ئەو زاتەووە دەست دەکەؤیت.

ئەگەر بەندە وتی: (الملك)، دەزانىٔ ئەوەى لە بووندايە و شیاوى ھاتنە بوونیشە موئكى ئەو، بەشیوہیەك ھەئسوگەوت لەگەل پەروەردگارى دەکات، وەك چۆن بەندەيەكى سەرشۆر ھەئسوگەوت لەگەل خاوەن و دەسەلتادارو پادشاکەى دەکات.

کە بەندە وتی: (الرازق)، بەندە دەزانىٔ کە رزق و رۆزبەيەكەى بەدەست خواى گەورەيە بۆيە متمانە بە پەيمان و بەئینەكەى دەکات.

ئەگەر بەندە وتی: (المنتقم)، ترسى لیدەنیشیٔ لە ئاستى تۆلەسەندەوہى خوا، ھەر ناویك لە ناوھکانى خوا بەم شیوہیەى کە خرایەپروو.

۴ _ واتاکانى لەبەر بکات^(۱):

(۱) شرح صحيح مسلم للنووي ۸/۱۷.

(۲) تيسير التفسير لأطفش ۲۶۴/۴ وتحفة الأحوذى ۲۶۰/۲.

كاتيڭ بهنده وهسفی پهرووردگاری دهکات به (الملك)، ئەوا جوړهکانی دسهئات و مولکی خوای گهوره، له عهقلیدا، نامادهگی دهبیټ.

ئهگه بهنده وتی: (القدوس) ئەوا پاك و پیروزی خوا، له سیفته و کردهوو نه حکام و ناوهکانی له عهقلی مروفا نامادهیی دهبیټ و دوور دهبیټ له هه موو کهم و کورییهک... و بهم شیوهیه^(۱).

۵_ کارپیگردنیان، جا ئهگه بۆ نمونه وتی: (الحکیم) ئەوا هه موو شتیکی خوئی پیپراده سپیږیت، چونکه هه موو شتهکانی به پیی دانایی و حکمه تن.

ئهصیلی دهئیت: مه بهستی له وشه ی (أحصاها) ژماردنیان نییه، چونکه دهکریټ که سیکی خراب بیان ژمیږیت، به لگو مه بهست لی کارپیگردنیانه^(۲).

هه لوهسته کردن له باره ی ناوهکانی خوای گهوره

زانایان کوکن له سه ر ئه وه ی که دروسته، ئەو ناوو سیفته تانه بۆ خوای گهوره به کاربه یږن، که شهرع ری پی داوه.

کوکیشن له سه ر ئه وه ی نابیت ناو و سیفته تیڭ بۆ خوا به کاربه یږن که شهرع ری پی نه دابیت.

(۱) فتح الباري ۱/۲۲۸_۲۲۹ و شرح صحيح مسلم للنووي، سهرچاوه ی پی شوو. و بروانه: شرح أسماء الله الحسنی للرازي ۷۹_۸۰ و تحفة الأحوزي ۲/۲۶۰ و لوامع الأنوار البهية ۱/۱۲۷.

(۲) شرح الأسماء الله الحسنی للرازي ۷۹.

(۳) فتح الباري ۱/۲۲۹ و چهند رایه کی تریشی هی ناوه. و بروانه: أصول الدين للبغدادی ۱۲۱ و شرح صحيح مسلم للنووي، سهرچاوه ی پی شوو، وتیسیر التفسیر لأطفش ۴/۲۶۴ و تحفة الأحوزي ۲/۲۶۰ و الأسماء الحسنی لمحمد حسنین مخلوف ۲۱. و سهیری واتاکانی وشه ی (أحصاها) بکه له: الأسنی للقرطبي ۳۲ و ۱۰۱.

به‌لأم راجیان له‌بارهی به‌کارهینانی ئەو هاومانایانهی که شه‌رە نه به رپپیدان، نه به رپگری کردن حوکمی له‌سه‌ر نه‌داوه، ئەو هاومانایانه یه‌گیکی‌ش نه‌بوون له‌و ناوه ناسینه‌رانهی که له زمانه‌کاندا هاتوون، هه‌روه‌ها ئەم هاومانایانه نامازە نه‌بوون بۆ که‌م و کوری، به‌لکو نامازە‌بوون بۆ ستایش و پیداهه‌لدان^(۱).

واته: راجیابوون سه‌باره‌ت به‌ناوه پیرۆزو چاکه‌کانی خوا، که ئایا شیاوی داتاشران نین (توقیفی)ن؟ به‌و واتایه‌ی که ناکریت له کرداره چه‌سپاو جی‌گیره‌کانی خوا ناوی بۆ بتاشریت، ته‌نها به‌و مه‌رجه نه‌بیت که ئەو ناوانه له قورئان و سونه‌تدا هاتبن^(۲)، جال له‌م باره‌وه بۆ چه‌ند بۆچوونی‌ک دابه‌ش بوون، بۆ نمونه:

بۆچوونی یه‌که‌م: ئەم ناوانه شیاوی داتاشران نین، به‌لکو تاکه سه‌رچاوه‌یان سه‌روه.

ئهمه بۆچوونی ئیمام (ئهبو حه‌سه‌ن ئەشعهری)^(۳)، مه‌زه‌هبی ئەشعهریه‌کانه^(۴)، (ئیبین عه‌تیه)ش ئەم بۆچوونه‌ی په‌سه‌ند کردووه^(۵)، هه‌روه‌ها ئەم بۆچوونه‌ی له (باوکی قاسمی

(۱) روح المعانی ۱۲۱/۹، و له (ابکار الأفکار) (الأمدي) نزيك له‌و واتایه‌ی هیناوه.

(۲) فتح الباری ۲۲۶/۱۱.

سفارینی له: (لوامع الأنوار البهية ۱/۲۵) دا وتویه‌تی: (توقیفی: بریتیه له‌وه‌ی له قورئان و سونه‌تی صحیح یان حسندا هاتووه یاخود یه‌کده‌نگی له‌سه‌ره، چونکه له‌م دوو سه‌رچاوه‌یه‌ی پێشوو ده‌رناچیت، به سونه‌تی لاوازو قیاس هیچ ناوی‌ک ناچه‌سپێنریت، چونکه ئەمه بابته‌تیکه له بابته‌ه‌ی بیروباوه‌رییه‌کان "العلمیات") و باجوری ئەمه‌ی هیناوه، و "العلمیات" شروقه‌ی کردووه به‌وه‌ی وتویه‌تی: (واته: بیروباوه‌رییه‌کان، چونکه که‌سه‌که وابو‌ی ده‌جیت که ناوه‌که‌ی یه‌کێکه له ناوه‌کانی خوا). / شرح جوهره‌ التوحید للباحوري ۱۵۴.

(۳) المقصد الأسنی للغزالي ۱۵۴ و تفسیر ابن عطية ۱۵۴/۶ والتحریر والتنوير ۱۸۸/۹ عن ابن عطية.

(۴) شرح أسماء الله الحسنی للرازي ۳۳ و تیایدا هاتوه: (ئهمه مه‌زه‌هبی هاوه‌لئامانه). و ابن حجر له: (فتح

الباری ۲۲۶/۱۱) دا به‌م ده‌رپه‌نه‌ی هیناویه‌تی: (ئهمه رای باوی هاوه‌لئامانه).

(۵) تفسیر ابن عطية، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

قوشه‌ییری) و (زه‌جاج) هوه هاتوو^(۱)، (ئیبین حه‌جهر) یش په‌سه‌ندی کردوو^(۲)، (ئه‌بو مه‌نصوری ماتوریدی)^(۳) و (ماتریدی‌ه‌کان)^(۴) و زۆربه‌ی زانایان^(۵) و شه‌رعناسان^(۶) و ئیبازییه‌کانیش ئەم بۆ‌چوونه‌یان په‌سه‌ند کردوو^(۷).

خاوه‌نی (الجوهرة) وتویه‌تی:

واختیر أن اسماء توفيقية كذا الصفات، فاحفظ السمعية^(۸).

واته: ئەو بۆ‌چوونه‌ په‌سه‌ند کراوه که ناو و سیفه‌ته‌کانی خوا شی‌اوی داتا‌شران نین، بۆ‌یه ئەوه‌ی به‌ نه‌قل هاتوو له‌به‌ریان بکه.

ئهما‌نه‌ش به‌‌لگه‌کانی ئەم بۆ‌چوونه‌ن:

أ_ خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رم‌وو‌یت: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾ الأعراف: ۱۸۰. واته: (هه‌ر

بۆ خ‌وایه هه‌موو ناوه جوان و پیرۆزه‌کان به‌و ناوانه‌ دوعا و نزا بکه‌ن و هاناو هاوار بۆ ئەو زاته

(۱) فتح الباري ۲۲۶/۱۱.

(۲) فتح الباري، سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

(۳) التوحيد للماتريدي ۳۸ و ۳۸.

(۴) أصول الدين للغزوي ۱۸۰، و تيايدا هاتوو: (ناوه‌کانی خوا دانا‌تاشرین و جی‌گیرن و به‌ پێوان و قیاس و مرنا‌گیرین).

(۵) تفسير ابن عطية ۱۵۴/۶ ولوامع الأنوار البهية ۱/۲۵ و شرح الجوهرة للباجوري ۱۵۴.

(۶) تفسير ابن عطية، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، و نقله أيضا عن القاضي أبي محمد ۲۲۰/۹.

(۷) تيسير التفسير لأطفيش ۲۶۴/۴ و مشارق أنوار العقول ۱/۳۴۰، و نقله الجعبري في البعد الحضاري ۲۲۲ عن التلاتي والمحشي.

(۸) شرح الجوهرة للباجوري ۱۵۴.

بەرن)، ئەم ئايەتە ئامازەو بەلگەيە بۇ ئەوۋى كە خۇاى گەورە ناۋى چاكى ھەن، بۇيە لەسەر مەرۇف پېۋىستە بەو ناوانە لە خۇاى گەورە بېارپتەو^(۱).

ب _ دروستە بوتريت: (يا جواد)، دروست نىيە بووتريت: (يا سخي)، ھەردووكيان ھەر بەيەك مانا دېن كە برىتيە لە: بەخشندهيى و سەخاوت، دروستە بووتريت: (يا عالم) واتە: ئەى ئەو زاتەى كە زاناپە، دروست نىيە بووتريت: (يا عاقل يا طبيب يا فقيه يا فاهم يا لبيب يا عارف) كەچى ئەم وشانە ھەموويان لە زمانەوانيدا ھاوواتاى وشەى (العالم)ن، ئەمەش بەلگەيە لەسەر ئەوۋى كە بەكارھينانى ھەر ناوو سيفەتېك دەبېت بەپېى شەرع بېت و شەرع رپى پېيدات^(۲).

ب _ مەرج بۇ دروست بوونى بەكارھينانى ھەر ناويك بۇ خۇاى گەورە _ ئەوۋىە كە دەبېت ئەو ناوہ تەنھا پېداھەلدان و ستايشى پوخت بېت و ھىچ گومانېك ھەننەگرېت _ شتېكە تەنھا كەمېك لە زانايان نەبن بە باشى نازانن، ئەو كاتەش ناوانېك دەھينرېنە ناو ناوہكانى خۇاى گەورە، كە بەيەكدەنگى دروست نىە بۇ خۇاى گەورە بەكاربھينرېن^(۳).

بۇچوونى دووہم: ئەگەر عەقل ئەوۋى خستەرۋو، كە واتاى وشەكە چەسپاو و جىگىرەو شياوہ بۇ خۇاى گەورە، ئەوا دروستە بۇ خۇاى گەورە بەكاربھينرېن.

ئەمە بۇچوونى: موعتەزىلەكان^(۴)، كەرامىيەكان^(۵)، فەيلەسفەكانە^(۶). (قازى ئەبو بەكرى)يش بۇ ئەم رايە چوۋە بە بەلگەى:

(۱) تفسير الرازي ۷۴/۱۵.

(۲) تفسير الرازي، سەرچاۋەى پېشوو.

(۳) شرح الأسماء الله الحسنی للرازي ۳۳.

(۴) تفسير ابن عطية ۱۵۴/۶.

بلاو بوونه و هو باو بوونی به کارهینانی وشه ی (خدا) (که به زمانی فارسی واته: خوا) و
(تکری) (که به زمانی تورکی واته: خوا) ئەم ناوانه به کاردههینرین به بی ئەوهی به ناپهسه سەند
بزانریت که واته یه کدهنگی هه به له سه ر دروستی به کارهینانی^(۱).

خاوهنی هه ر جوړه زمانیک ناویکی تایبهت بو خوا ی گه و ره داده نیت به زمانی خو ی،
ههروهک ده لئین: (خدا ی)، ئەم وشه یه به شیوه یه کی به ربلاو به کاردههینری به بی ئەوهی
که سیک به ناپهسه سەندی بزانی ت.

به ره ره چی درا وه ته وه: ئەگه ر ئەمه شتیکی چه سپاو بو وایه، ئەوا ته نها ره زامه ندی شه رع
له مباره وه بهس بو، بو دروستی به کارهینانی ئەو ناوانه^(۲).

بو چوونی سبیه م: درێژه پیدان (التفصیل). ئەمه بو چوونی غه زالییه، به پیی ئەم بو چوونه
درسته سیفه تیک بو خوا ی گه و ره به کاربهینریت که ئاماژه نه بی ت بو زاتی خوا، به لکو ئاماژه

(۱) فتح الباری ۲۲۶/۱۱ و شرح أسماء الله الحسنى ۳۳ و روح المعاني ۱۲۱/۹ و تفسیر المنار ۴۴۴/۹. : لوامع
الأنوار البهية ۱/۱۲۵ و شرح الجوهرة للباحوري ۱۵۴ و كلاهما عن المعتزلة.
(۲) تفسیر المنار، سه رچاوه ی پيشوو.

(۳) روح المعاني ۱۲۱/۹_۱۲۲ و شرح أسماء الله الحسنى للرازي ۳۳ و ۳۶ و نالوسی له باقلانیه وه هیناویه تی
که بو چوونی یه که می په سه ند کردو وه بریتیه له هه لوه سه ته کردن له ئاست ناوه چاک و پیرۆزه کانی خوا، به
تیروته سه لی له کتیبی (شرح المواقف) وه ریگرتوو ه که پیچه وانیه ی رای مو عته ز یله کان.

به لأم (ئین حه جه ر) له (فتح الباری ۲۲۶/۱۱) وته ی باقلانی هیناوه که هه مان بو چوونه که ی غه زالی
په سه ند کردو وه که بریتیه له: درێژه پیدان (التفصیل). به لأم غه زالی له: (المقصد الأسنى ۱۵۴) باسی ئەوه ی
کردو وه که قازی ئەبو به کر پیی وایه که سیفه ت و تایبه تمه ندیه ره هاکان درسته بو خوا ی گه و ره
به کاربهینرین ئەگه ر عه قل رپی پیدا ته نها ئەوه نه بی ت که شه رع قه ده غه ی کرد بی ت یا خود مانایه کی
به ده سه ته وه دا که ئەسته م بی ت بو خوا ی گه و ره. به لأم ئەگه ر رپگر نه بوو ئەوا درسته به کارهینانیان.

ئەم سه رچاوانه ئاماژه یان بو ئەم بو چوونه ی باقلانیان کردو وه: السفارینی فی لوامع الأنوار البهية ۱/۱۲۵
والبجوري فی شرح الجوهرة ۸۹.

(۴) لوامع الأنوار البهية، سه رچاوه ی پيشوو.

بیت بو شتیکی زیاد له زات، بهکارهینانی ناوی بو خوای گهوره به قهدهغه داناوه که نامازه به زاتی خوا دهکات^(۱). رازی وتویهتی: ئەمه رای پهسهنده^(۲).

ئەمانەش بە لگهی ئەم بوچوونەن:

بوونی یهکدهنگی لهسهه ئهوهی که دروست نیه پیغهمبهری خوا (ﷺ) به ناویک ناوبنیین که باوکی ئەو ناوهی لێ نه نابیت یاخود خووی ئەو ناوهی بو خووی دهستیشان نه کردبیت، به هه مان شیوه ههر که سیکێ گهورهی تریش نابیت ناویکی لێ بنیین، که باوکی یان به خووی له خووی نه نابیت، جا مادهم ئەمه بو به دیهینراوان دروست نه بیت ئەی چۆن بو خوای گهوره دروست ده بیت^(۳).

واتای (ئیلحاد) لهم فه رمایشتهی خوای گهوره دا: ﴿ وَذُرُوا الَّذِينَ يُلْحَدُونَ فِي أَسْمَائِهِ ﴾

الأعراف: ۱۸۰:

ئیلحاد له زمانه وانیدا: بریتیه له لادان و لاریبوونهوه، (لحد) یش له وهوه هاتووه: چونکه هه لکه نندی گوڤرکه له ژیر لا ته نیشتیکی گوڤر دا ده بیت^(۴).

لادان و ئیلحاد له ناوهکانی خوادا له چه ند روویکه وه ده بیت، بو نمونه:

(۱) المقصد الأسنى للغزالي ۱۰۴. و ذکر قول الغزالي في: روح المعاني ۱۲۲/۹ وتفسير المنار ۴۴۴/۹ وأشار ظغلي الألويسي و لوامع الأنوار البهية ۱/۲۵ و شرح الجوهرة للباجوري ۱۰۴.

(۲) شرح أسماء الله الحسنى للرازي ۳۳، ناوبراو وتویهتی: (و رای پهسه ندرکراوی شیخ غه زالی که بریتیه له وهی ناوانانی خوا پیویستی به رهزانهندی شهره هیه و وهسف کردنی خوا به سیفه تیک پیویستی به رهزانهندی شهره نییه، ئەمه رای راست و پهسه نده).

(۳) فتح الباري ۱/۲۲۶.

(۴) بحر العلوم للسمرقندي ۱/۵۸۵ و شرح الأسماء الله الحسنى للرازي ۴۵ و تفسير ابن عطية ۱۵۶/۶_ ۱۵۷ و روح المعاني ۱/۱۲۱.

۱ _ به‌کارهینانی ناوه چاک و پیروژه‌کانی خوا بو جگه له خوای گه‌وره، وهك چۆن كافرەكان ناو له په‌يكه‌رو بته‌كانیان دهنین خوا.

هه‌روه‌ها وهك چۆن ناو له بته‌كانیان دهنین (لات) كه له (له)یان داتاشیوو، (العزی) كه له (العزیز)یان داتاشیوو، (المناة)یان له (المنان)یان داتاشیوو.

موسه‌یله‌مه ناوی (الرحمن)ی له خو نابوو^(۱).

۲ _ ناوانی خوای گه‌وره بهو ناوانه‌ی كه دروست نیه خوای گه‌وره‌ی پی ناوبنریت، به‌وه‌ی ناوه‌كه مانایه‌کی خراب به‌دهسته‌وه بدات، وهك:

ئه‌ی روو سپی، ئه‌ی سه‌خاوتمه‌ند، هاووینه‌ی ئه‌م ناوانه^(۲).

دروست نییه ئه‌م ناوانه بو خوا به‌کاربه‌ینرین:

(الزراع: جوتیار، روینه‌ر)، ئه‌گه‌رچی له‌م فه‌رماشته‌شدا هاتبیت: ﴿أَنْتَ تَزْرَعُونَ ۗ أَمْ نَحْنُ

الزَّارِعُونَ﴾ الموافعة: ۶۴. واته: (ئایا ئیوه ده‌پروینن، یان هه‌ر ئیمه‌ین روینه‌رو به‌ره‌م هی‌نه‌ر).

(الرامی: فری‌ده‌ر، هاوید‌ه‌ر)، ئه‌گه‌رچی له‌م فه‌رماشته‌شدا هاتبیت: ﴿وَلَا يَكْفُرُ اللَّهُ رَمِيًّا﴾

الأنفال: ۱۷. واته: (به‌لكو خوا فری‌یدا).

(المستهزيه: گالته‌پیکه‌ر)، ئه‌گه‌رچی له‌م فه‌رماشته‌شدا هاتبیت: ﴿اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ﴾

البقرة: ۱۵. واته: (خوای سزای گالته‌جارییه‌كه‌یان لی‌ده‌ستی‌نیت "ده‌یانکاته په‌ندو گالته‌جار").

(۱) تفسیر الرازی ۷۵/۱۵ و شرح أسماء الله الحسنی للرازی ۴۶ و تفسیر ابن عطية، سه‌رجاوه‌ی پیشوو، وتیسیر التفسیر لأطفش ۲۶۵/۴ و تفسیر المنار ۴۴۲/۹ و لوامع الأنوار البهية ۱/۱۲۸.

(۲) روح المعانی ۹/۱۲۱. وهو في تفسیر الکشاف ۲/۱۳۲. و سه‌یری ئه‌مه‌ش بکه: تفسیر النسفی ۱/۶۲۰.

(المالك: فيلباز)، ئەگەرچی لەم فەرمايشتەشدا هاتیبیت: ﴿ وَمَكْرُؤًا وَّمَكْرَ اللَّهِ ﴾ آل

عمران: ۵۴.^(۱) واتە: ("دوژمنانی خوا" پیلانیان گیرا، خوايش پیلانەکانیان پووچەل کردنەوه).

دروسته بلیت: یا جواد، بەلام دروست نییه بلیت: یا سخی، چونکه خوی گهوره ناوی (سهخی) لهخۆ نهناوه.

دروسته بلیت: (یا قوی)، بەلام دروست نییه بلیت: یا شجاع.^(۲)

دروسته بلیت: یا عالم، بەلام دروست نییه بلیت: یا عارف، یا فقیه، یا عاقل، یا لیبب، یا فطن، یا مدرک، کهچی ئەم ناوانه هاومانای ناوی (عالم)ن.^(۳)

دروسته خوی گهوره ناوبنیین به: (جواد، قوی، عالم)، چونکه بریتین له ناوه چاک و پیروزهکانی خوا، بەلام ئەو ناوانه‌ی که هاومانای ئەو سی ناو، دروست نییه بۆ خوی گهوره بهکاربهیئین، چونکه خوی گهوره خۆی بهو ناوانه ناو نهناوه.

سهبارت بهو چه‌مک و ناوانه‌ی، که زانایانی زانستی کهلام بۆ خوی گهوره بهکاریده‌هین وهک: (پیویست: الواجب، پیویسته بوون: الواجب الوجوب، هه‌بوون: الموجود، به‌دییه‌نەر: الصانع، شاره‌زا: المتقن، باسکراو: المذكور، زات: الذات، زانراو: العلوم، راستی: الحقيقة، شت: الشيء، چه‌سپا و جیگیر: الثابت...)، ئەمانه له ناوه چاک و پیروزهکانی خوا نین، ئەگەر مه‌به‌ست له به‌کاره‌ینانی ئەو ناوانه بۆ خوی گهوره هه‌والدان بیت بۆ راستیه‌کان:

(۱) روح المعاني ۱۲۲/۹.

(۲) بحر العلوم للسمرقندي ۵۸۵/۱ و رای زجاجی هیناوه. و سهیری ئەمه‌ش بکه: تفسیر الرازي ۷۴/۱۵ والنور للأعصم ۴۵۴.

(۳) الأسماء الحسنی لمحمد حسنین مخلوف ۲۲.

أ_ ئەگەر مەبەست لە بەکارھێنانی ئەم ناوانە ئەوەبێت کە خۆی گەورە لە خود و زاتی خۆی دا بوونی پێویست بێت... تاد، ئەوا بئ گومان بەم شیۆھیە، دەلێین: خۆی گەورە بوونی پێویستە، زاتە، ھەیه، بەدیھێنەری ھەموو شتی، شارەزایە بەھەموو ئەو شتانە ی بەدیھێناوە... .

بەم پێیە دروستە بەم سیفەتانە ھەواڵ سەبارەت بەخۆی گەورە بدەین.

ب_ ئەگەر مەبەست لەو ناوانە، بریتی بێت لەوہی ھاوارو ھانا بۆ خۆی گەورە بریت بەو چەمکانە، جا بەکارھێنانی ئەم وشە و چەمکانە لە نزاو پارانەوکاندا دروست نییە. چونکە پێشیان دەیان وت: یا اللہ، یار رحمن، یا رحیم... سەرچەم ناوہ پیرۆزەکانی تر، لە ھیچ یەکێک لە پێشیان نەبیسراوە کە بلیت: یا ذات، یا حقیقە، یا معلوم، یا مفھوم، لیەم خۆشبە. جا لە کاتی نزاو پارانەوہ، دروست نییە ئەم جۆرە وشانە بەکار بەنرین، بەلکو قەدەغە بوونی پێویستە^(۱).

واتای ھەندیک لە ناوہ چاک و پیرۆزەکانی خوا:

اللہ: ئەو زانیانە کە دوواون لەبارە ی واتای ناوہ چاک و پیرۆزەکانی خوا، کۆکن لەسەر ئەوہی کە ھەموو ناوہکانی خوا جگە لە ناوی (اللہ)، ئەو ناوانەن کە دەچنە ژیر چەتری سیفەتە داتاشاراوەکان.

(۱) تفسیر الرازی ۷۳/۱۵ و تفسیر المنار ۴۴۳/۹. و آلوسی لە: (روح المعانی ۱۲۲/۹) دا باسی کردووە: (بە یەکدەنگی ئەمانە چەسپاون: دروستکەر و ئەو زاتە ی ھەیه و پێویست و لەمیژینە یە و بئ سەرەتایە، و تراوہ: ھۆکار....).

لهباردی ئەوەی ئایا وشەى (الله) داتاشراوه یان نا ئەوا بۆ دوو بۆچوون دابهش بوون:

یهکەم: ئەمە وشە و دەرپرینیکە که له بنچینهدا داتاشراو نییه، بهلکو ناویکی ناسینهرد که تهنها ئاماژهیه بۆ خواى گهوره، وهك سهرحهم ناوه ناسینهرهکانی تر. ئەمە پرای (شافیعی، ئەبو حەنیفە، حوسەینی کورپی فوزهیلی بەجلی، قەفالی شاشی، خەتابی، ئەبو یەزید بەلخی، غەزالی) و زۆربەى زانا لیکۆلئهرهکانه، (پازی)یش ئەم بۆچوونهى پهسهند کردووه. ئەمە یهك له دوو راکهى (خلیل)، (سیبویه)، (مېرد)ه^(۱)، (ئیبازییهکان)^(۲) و (جوینی)ش ئەم بۆچوونهى بهپراست داناوه^(۳).

هەندیک له بهلگهکانی ئەم بۆچوونه:

خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴾ مريم: ۶۵. واته: هیچ شتیك له بووندا نییه که بهناوی "الله" بیټ جگه له خوا، بهمهش سهلینرا که ئەو وشهیه ناوه، ئەگەر داتاشراو بووایه، ئەوا نهدهبووه ناو، بهلکو دهبووه سیفهت.

شتیکی نه ریتییه، که دهوتریت: (المك، القدوس، السلام) ناوی خوا (الله)ن، ناوتریت (الله) ناوی (المك، الخالق، الباري)ه^(۴).

دووههم: بریتییه لهو وشهیهى که له ناوه داتاشراوهکانه.

ئەمە بۆچوونی زۆربەى موختهزیله و ئەدیبهکانه^(۵).

(۱) شرح أسماء الله الحسنی للرازي ۱۰۶. وانظر قول الغزالي في كتابه المقصد الأسنى ۶۰.

(۲) النور للأصم ۲۸۹ وتویتییه: پیم وایه ئەمە بۆچوونی هاوهلگانمانه.

(۳) الإرشاد للجويني ۱۴۴.

(۴) شرح أسماء الله الحسنی للرازي ۱۰۷. وسهیری: النور للأصم. بکه.

ئەمەش ھەندىك لہ بەلگەكانيان:

خوای گەورە دەفەر موویت: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾ الأعراف: ۱۸۰. لەم ئایەتەدا ھاتووہ کہ ناوہکانی خوای گەورە بە چاکى و جوانى وەسف کراون، کاتیك ناو بە چاک و جوان وەسف دەکریت کہ ناوئینراوہکەش ئەو سیفەتەى ھەبیت، جا ناوئینراوہکە چاک دەبیت بەپیی سیفەتەکانی نەوہک بەپیی خودی خوئی، بەمەش پيويست دەبیت کہ ھەموو ناوہکانی خوا ئاماژە بن بۆ سیفەتەکانی خوا نەوہک بۆ زاتی ئەو.

وہلامی ئەم بۆچوونە دەدەمەوہ بەوہی:

لە ئایەتەکەدا ناوہکان دراوئەتە پال خوا (اللہ)، بۆیە دەبیت ئەو ناوہ کہ (اللہ) شتیکی بەدەر ببت لە ناوہکانی تر.

ناو کہ بە چاک دادەنریت لەبەر ئەوہیە چونکہ ناوئینراوہکە ریزدارو باشە، جا ئەم ناوہ کہ (اللہ)یە ناوہ بۆ زاتی خوا، بۆیە پیرۆزترین و ریزدارترین ناوہ^(۱).

ئەوانەى ئەم بۆچوونەى دووہمیان ھەیە چەند رایەکیان ھەیە لە بارەى داتاشرانى وشەى (اللہ)، ئەمەش ھەندىك لہ راكانيان:

۱ _ ئەم وشەىە داتاشراوہ لہ (أله الرجل إلى الرجل يأله إليه) واتە: لہ تاو ئەو کارەسات و چەرەسەرپییەى بەسەریدا ھاتووہ پەناى بۆ برد، (أله) واتە: پەناى دا و ئارامگەى پيدا، جا بەم پيیە بە (إله) ناو دەنریت، ھەر وەك ئەگەر یەكێك ئیمامەتى و پيشهواتى خەلك بکات پيى دەوتریت ئیمام.

(۱) شرح أسماء الله الحسنی للرازي ۱۰۱.

(۲) شرح أسماء الله الحسنی للرازي ۱۰۸_ ۱۰۹.

لهبهر ئهوهی ئهممه ناویکه بو زاتیکی گهوره، ناوهکهیان به (أل) پیناساندن گهورهو کردووو
جا وتویانه (الإلاه)، دواتر (همزه)یان گران کرد لهو وشهیهدا که زۆر بهکاردههینریت، جا
لهبهر ئهوهی بوونی (همزه) له ناوهراستی وشه گوشاریکی زۆری ههیه (همزه)کهیان لاپرد، جا
ناوهکه بووه (الله) وهک چۆن له قورئاندا دابهزیووو.

ئهممه رای حارسی موحاسیبی و جگه لهویشه.

٢ _ داتاشراوه له (لاه یلوه) ئهگهر بهرز بووهوه، خوای گهوره بهرزه بهبی شوین.

٣ _ داتاشراوه له (تأله) که بریتییه له پهراستن، دهوتریت: (أله يأله إلهة) واته: پهراستی،
دهپهراستی، پهراستن. لهبهر ئهوهی له راستیدا ههر خوا پهراستراوه بۆیه ناوناوه (إله) ^(١).

بهروبوومی ئهم ناوه له مرؤفدا بریتییه له پهراستن (تأله)، واته دل و هیمهتی له
خۆشهویستی و پهراستی خوادا رۆچوو بیّت، جگه له خوای گهوره کهسی تر نهبینیت، هیوای
تهنها به خوا بیّت و تنها لهویش بترسیت ^(٢).

الرحمن الرحيم: دوو ناون که له وشهی (رحمة)هوه ^(٣) داتاشراون، که دارشتهی

(مبالغه)ن ^(٤).

(١) شرح أسماء الله الحسنى للرازي ١٠٩_١١٧ چهند روویکی تری داتاشراونی وشهکهی باس کردووو. و سهیری
ئهممهش بکه: الإرشاد للجويني ١٤٥ والنور للأصم ٢٨٩ والقاموس المحيط، والمصباح المنير، و كلاهما في مادة
(أله)، والأسنى للقرطبي ٢٩٩.

(٢) المقصد الأسنى للغزالي ٦٠.

(٣) المقصد الأسنى للغزالي ٦١. و سهیری ئهممهش بکه: شرح أسماء الله الحسنى للرازي ١٥٠_١٦٩.

(٤) تحفة الأحوذی ٢/٢٦٠.

جا (الرحمن) تايبه تتره له (الرحيم)، جگه له خوی گه وره کس به و ناوه ناو نانریت، به لأم ده کریت ناوی (الرحيم) بؤ جگه له و به کار بهینریت، جا ده وتریت: که سیکی به به زهیی (الرحيم) ه، ناوتریت: (الرحمن) ه.

له م رووه و ناوی (الرحمن) وهک ناوی ناسینر (علم) مامه لهی له گه ل ده کریت، نه گه رچی له وشه ی (رحمة) یش داتا شراییت، بؤیه خوی گه وره هر دوو ناوه که ی به یه که وه کؤگردۆته وه له م فه رمایشته دا: ﴿ قُلِ ادْعُوا اللَّهَ اَوْ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ اَيًّا مَا تَدْعُوْا فَلَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى ﴾ الإسراء: ۱۱۰. (۱) واته: (بییان بلّی): ئیوه له نزاو دوعاتاندا هاوار له "الله" بکه ن یان به سیفه تی پیروزی "الرحمن" هانای بؤ بهرن، به هر ناوو سیفه تیکی جوان هاواری لیبکه ن و نزا بکه ن دروسته، چونکه نه و خاوه نی هه موو سیفات و ناوه پیروزی جوانه گانه).

وتراوه: (الرحمن) بریتییه له وهی به به زهیییه به هه موو به ده یینراوان له دنیا و دوارۆژدا، (الرحيم): بریتییه له وهی به به زهیییه تايبه ت به باوه رداران (۲).

به رو بوومی ناوی (الرحمن) بریتییه له وهی مروّف به زهیی بیته وه به بهنده بی ناگانای خواو به میهره بانای رهفتاریان له گه ل بکات، به چاوی رهحه ته وه سهیری گونا هباران بکات، نه وهک به چاوی ئازاردان، بیزار نه بیّت له لابر دنی گونا هه کان ئه مهش وهک به زهیی هاتنه وه به گونا هباران.

به رو بوومی ناوی (الرحيم) له مروّفدا بریتییه له وهی به پیی توانای خوی هر هه ژاری و نه داری و پیوستیه کی بینی بهری لیبگریّت و به سامانی خوی پری بکاته وه، نه گه ر نه ی توانی

(۱) المقصد الأسنى للغزالي، سه رچا وهی پيشوو. و سهیری ئه مهش بکه: النور للأصم ۲۹۱ و تحفة الأحوزي ، سه رچا وهی پيشوو.

(۲) النور للأصم، سه رچا وهی پيشوو.

به سهروته پړې بکاته‌وه، نه‌وا به دوعا پشته بگریټ و یارمه‌تی بدات، تا به‌ده‌رده‌که‌وېت که به‌ژداره له لادانی نازارمه‌که^(۱).

القدوس: پاك و دوور له كه م و كوری و ناته‌واوی و عه‌یبه‌كان، (فعل) له دراشته‌ی (مبالغه)یه^(۲).

المؤمن: نه‌وویه که نارامی و دنیایی و نه‌مینی دهریټه پال، نه‌مه‌ش له میانه‌ی که‌لک وهرگتن له هوکاره‌کان، و گرتنی ریځه‌کانی مه‌ترسی.

دنیاکه‌روه‌ی رها (المؤمن المطلق) بریتیه له‌وه‌ی که هه‌موو نارامی و نه‌مینیه‌ک له‌لایه‌ن نه‌ووه‌ه بیټ، که نه‌ویش بریتیه له‌خوا‌ی گه‌وره^(۳).

نه‌مه وهرگیراوه له:

أ_ ئیمان: که به مانای دان پیدانان دیت، واته: پیځه‌مبه‌رانی به راستدانا به‌وه‌ی به پیشاندانی دهرئاسا (موعجیزه) پشته نه‌وانی گرت، راستگو‌یه له‌و به‌لینه‌یدا که به به‌نده‌کانی داوه له‌وه‌ی پاداشتیان ده‌داته‌وه.

ب_ ئیمان: که به واتای نارامی و هیمنی و نه‌مینی دیت که دژی ترسه. واته: خوا‌ی گه‌وره پاریزراویان ده‌کات له سزای خو‌ی و دنیایان ده‌کاته‌وه^(۴).

(۱) المقصد الأسنی للغزالي ۶۲.

(۲) تحفة الأحوذی، سه‌رجاوه‌ی پیشوو. وهو فی شرح أسماء الله الحسنی للرازي ۱۸۱ وقارن بما قال الإمام الغزالي فی المقصد الأسنی ۶۵ والقرطبي فی الأسنی ۲۲۹.

(۳) المقصد الأسنی للغزالي ۶۷.

(۴) تحفة الأحوذی ۲/۲۶۰ وشرح أسماء الله الحسنی للرازي ۱۸۵ والنور للأصم ۲۹۷.

المهيمن: به پړوښه بهرو راپه رښه نړۍ به ديهيڼراوه کانه له کاروبارو رڼو زى و ناکاميان دا، له کار راپه پرادنه کهى به چاودپړى کردن و زالوونى و پاراستنى به ديهيڼراوه کانيه تى. چاودپړى کردن دهگه پړپته وه بۇ زانست، زالوونيش دهگه پړپته وه بۇ تواناى ته واو، پاراستنيش دهگه پړپته وه بۇ عهقل، جا ناوى (المهيمن) کوکهره وهى هه رسى ټه و مانايانه يه، هيچ که سيک ټه و سى سيفه تانه به کاملى کو ناکاته وه، ته نها خواى گه وره نه بيت^(۱).

جا (المهيمن) برىتييه له وهى هه لده ستيت به چاودپړى و پاراستنئى له سنوربه دهر^(۲).

يان (المهيمن) برىتييه له گه واهيدهر، چونکه خواى گه وره شايه تيدهرو گه واهيدهره، له سهر گوفتارو کرداره کانى به ديهيڼراوه کانى. ياخود برىتييه له خاوهنى به زه يى و ميهره بانى زور^(۳).

العزیز: زال، هه رگيز ناشکيت. ټه و ته يه ي عه رېب له وه وه هاتووه: (من عز بز) واته: هه رچى زال بيت شت ده ست دمخات^(۴).

غه زالى وتويه تى: هاوشپوهى ټه و نييه، سه رچاوهى پيداويستيه، گه يشتن پي سه خته. هه زاتيک ټه و سى مانايه ي تيدا کو نه بيته وه ناوى (العزیز) لى نانريت^(۵).

الرزاق: به ديهيڼه نړى رزق و رڼو زيه کانه، رڼو زى به ديهيڼروانى ده دات.

(۱) المقصد الأسنى للغزالي ٦٩.

(۲) تحفة الأحوذى ٢/٢٦٠.

(۳) شرح أسماء الله الحسنی للرازي ١٨٨. و بروانه ټه مه ش: تحفة الأحوذى، سه رچاوهى پيشوو. النور للأصم ٢٩٨.

(۴) أسماء الله الحسنی للرازي ١٩٠ و تحفة الأحوذى ٢/٢٦١ والنور للأصم ٢٩٩.

(۵) المقصد الأسنى للغزالي ٦٩. و بروانه ټه مه ش: الأسنى للقرطبي ٢٠٤.

دوو جوړ پوږی ههیه: پوږی دیار: که بریتیه له خواردن و خواردمه نییہکان، بو لاشه و جهستهکانه. پوږی شراوه: بریتیه له زانیاری و زانست، که بو دلہکانه^(۱).

الحکم: نهو دادوهریه که فەرمان و حوکمه کهی رت ناکریته وه، پیداجوونه وه بو بریاره کهی ناکریت.

بهروبوومی نهو ناوه له مرؤفدا، بریتیه له وهی بزانیټ، که پینوس هه موو شتیکی نووسیوه، که ده بیټ و نه مهش یه کلا کراوته وه، هه هؤکاریک به رهو نه نجامه کهی ناراسته کراوه.

خوای گه وره بو هه نه نجامیک هؤکاره کهی دیاری کردو وه، جا نه گه ر هؤکاره کهی که و ته کار، نهوا هاتنه جیی نه نجامه که پیویست ده بیټ، به نه ندازه یکی دیاریکراو نه زیاد نه که م.

نه گه ر مرؤف زانی نهو شتهی که له قه دهردا بریاری له سه ر دراوه هه ر دیته بوون، نهو کاته داوای پوختهی پوږییه کهی دهکات و دهروونی نارام ده بیټ و دلئ شله ژاو نابیټ^(۲)، دلئ دمرانیټ که هه رچی رووبه پرووی ده بیټه وهو تووشی ده بیټ، هه ر له بی سه ر هتا و هه ربوو (ازل) دوه بریاری له سه ر دراوه، بو یه پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: (من عرف سرَّ الله في القدر هانت علیه المصائب) واته: نه وهی په یی به نه ینی خوا بیات له قه دهردا نهوا کاره ساته کانی له لا سووک دهن و له سه ری گران نابن^(۳).

(۱) المقصد الأسنى للغزالي ۷۹ و تحفة الأحوزي، سه رچاوهی پیشوو. و بروانه نه مهش: شرح أسماء الله الحسنی للرازي ۲۲۱.

(۲) المقصد الأسنى للغزالي ۸۵_ ۸۹ و تحفة الأحوزي ۲۶۱/۴.

(۳) شرح أسماء الله الحسنی للرازي ۲۳۷.

اللطيف: بریتیه له وهی که خاله وردو نادیارهکانی بهرژه وهندییهکان دهزانیته، به ریگه و شیوازی نهرم و نیان ئەم بهرژه وهندییانه دهگهیه نیته ئەوانه‌ی شایه‌نن.

ئەگەر وردبینی له زانستدا، له‌گه‌ڵ نهرم و نیانی له کرداردا، کۆبوونه‌وه مانای (اللطيف) ده‌به‌خشن، ته‌سه‌ور ناکریت ئەمه به کاملی له غه‌یری خوای گه‌وره‌دا بیته‌جی.

به‌روبوومی ئەم ناوه له مرؤفدا بریتیه له به‌زیی هاتنه‌وه به به‌نده‌کانی خوا و نهرم و نیانی نواندن له‌گه‌ڵیان له بانگه‌وازی کردن بۆ لای خوا و رینموونی کردنیان بۆ به‌خته‌وه‌ری دوا‌رۆژ، به‌بی گرتنه‌به‌ری تووندو تیژی و دهمارگیری و دهمه‌قالتی.

چاکترین رووی نهرم و نیانی بریتیه له خۆ رازاندنه‌وه به خه‌سله‌ت و رپژینی چاک و کرده‌وه‌ی باش، چونکه ئەمه کاریگه‌ری و کیشنده‌یه‌که‌ی گه‌وره‌تر و باش‌تره له وشه‌ی رازاوه^(١).

الحلیم: گونا‌هی گونا‌ه‌کاران ده‌بینیت، که پیچه‌وانه‌ی فه‌رمانی ئەو ر‌فتار ده‌کریت، به‌لام تو‌ره نابیت و په‌له ناکات له تۆله سه‌ندنه‌وه‌و سزادان سه‌ر‌باری ئەوه‌ی ئەوه‌په‌ری توانای هه‌یه.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ ﴾ فاطر: ٤٥. واته: (خۆ ئەگەر خوا تۆله‌ی له خه‌لکی به‌سه‌ندایه له سه‌ره‌نجامی کارو کرده‌وه‌ی نادروسته‌یاندا، هه‌رچی زینده‌وه‌ر هه‌یه له‌سه‌ر رووکاری زه‌وی نه‌ده‌ما).

(١) المقصد الأسنى للغزالي ٩٢. و سه‌یری ئەمه‌ش بکه: شرح أسماء الله الحسنی للرازي ٢٤٠ و أشار إلى الغزالي، و تحفة الأحوذی ٢٦١/٤.

ده‌وتریت: (لطف به و له یلطف "کنصر" لطقا): به‌زه‌یی پێدا هاته‌وه. و (لطف یلطف "ککرم"): بچوک و ورد بوو. / القاموس المحيط مادة (لطف) و تحفة الأحوذی، سه‌ر‌چاوه‌ی پێشوو.

به‌روبوومی ئەم ناوه له مرۆفدا زانراوه، که نهرم و نیانی له خهسلته ههره چاکه‌کانی به‌نده‌گانه^(۱).

المُقِيت: به‌ديهیانه‌ری پۆزی و خۆراکه، گه‌ینه‌ری پۆزییه به‌ جهسته‌کان، که بریتیه له خواردنه‌مه‌نیه‌کان و خواردنه‌کان، پۆزی گه‌یه‌نه‌ره به‌ دلّه‌کان که بریتیه له زانیاری و زانست. یاخود بریتیه له زال بوو به‌سه‌ر شته‌کان، ئەوه‌ی تواناداره به‌سه‌ر شته‌گاندا. زال بوونیش به‌ تواناداری و زانست ده‌بیّت. خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيتًا﴾ النساء: ۸۵. واته: ئاگاداری توانادار. واتا که ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ کۆبوونه‌وه‌ی توانا و زانست به‌ یه‌که‌وه^(۲).

یاخود به‌مانای پارێزه‌ره^(۳).

الحسب: دابینه‌که‌ر (الكافي)، کاتیک خواردن و خواردنه‌وه‌و شته‌کانی ده‌ورووبه‌ری مرۆفی به‌ديهیانه‌ نه‌وه‌نده‌ی به‌ مرۆف به‌خشی که به‌سی بیّت^(۴).

به‌روبوومی ئەم ناوه له مرۆفدا ئەوه‌یه که تیبکۆشیت بۆ ئەوه‌ی له رووکه‌شدا ببیته دابینه‌که‌ری پیداو‌یستی نه‌داران.

(۱) المقصد الأسنى للغزالي ۹۴. و سه‌یری ئەمه‌ش بکه: شرح أسماء الله الحسنی للرازي ۲۴۲_ ۲۴۴ و تحفة الأحوذی، سه‌رچاوه‌ی پێشو، والنور للأصم ۳۱۴.

(۲) المقصد الأسنى للغزالي ۱۰۲. و سه‌یری ئەمه‌ش بکه: شرح أسماء الله الحسنی للرازي ۲۵۹_ ۲۶۰ و تحفة الأحوذی ۲۶۱/۴ والنور للأصم ۳۳۹.

(۳) شرح أسماء الله الحسنی للرازي، والنور للأصم، هه‌ردوو سه‌رچاوه‌که‌ی پێشو، وکلاهما عن أبي عبيدة معمر بن المثنى، و تحفة الأحوذی، سه‌رچاوه‌ی پێشو.

(۴) المقصد الأسنى للغزالي ۱۰۲ و شرح أسماء الله للرازي ۲۶۰ و تحفة الأحوذی، سه‌رچاوه‌ی پێشو.

يان (الحسب) بریتیه له لئیرسه ره وه.

به روبومیشی بریتیه له وهی مرؤف لئییچینه وه له گه ل خوی بکات، پیغمبهر (ﷺ) ده فهرموویت: (حاسبوا أنفسکم قبل أن تحاسبوا) واته: له خوتان بیچونه به ره له وهی لئییچینه وه تان له گه ل بکریت.

یا خود (الحسب) بریتیه له خاوهن پله و پایه و شکو، نه وهی که هه موو به شیکی له شکو داری هه یه^(۱).

به روو بوومه که ی له مرؤفا بریتیه له وهی که مرؤف بزانیت شکو داریه که ی له وهیه خوی گه وره بناسیت و گوپراهی بکات.

الودود: بریتیه له وهی باشه ی بۆ هه موو دروستکراوه کانی ده ویت، چاکه له گه لیان.

ئه م شروفه یه نزیکه له واتای (الرحیم)، جیاوازی نیوانیان نه وهیه که: ره حمهت دارپزان پیویستی به بوونی ره حم پیکراویکی لاوازه، به لام (خوشه ویستی: الود) ئه مه ی پیویستی نییه، به لگو به خشنده یی سه ره تای ده ره نجامه کانی خوشه ویستی^(۲).

به رووومی ئه م ناوه له مرؤفا، نه وهیه که خه لگی خوشبوویت، به ریگه شه رعیه کان. ههروهک ئه م فه رمایشته ی پیغمبهر (ﷺ) له وه وه هاتوووه کاتیک ددانه چوارینه که ی شکا له

(۱) شرح أسماء الله للرازي، سه رچاوه ی پيشوو. و پيشتر فه رمووده ی (له خوتان بیچنه وه...) له: (گرنگی بیروباوه ردا) باسی ریگه کانی هاتنی کراوه.

(۲) المقصد الأسنى للغزالي ۱۰۹ و شرح أسماء الله الحسنی للرازي ۲۷۴.

جهنگى (أحد)دا فەرمووى: (اللهم اهد قومي فإنهم لا يعلمون)^(۱) واتە: خواپەگيان رېنموونى ھۆزەكەم بکە چونکە نازان.

خۆشەويستى لە خەلگىەوہ بریتىيە لەوہى كە چى بۆ خۆى پيخۆشە، ئەوہشى بۆ خەلك پيخۆش بىت، پلەى لەوہش بەرزتر ئەوہىيە كە خەلكى پيش خۆى بخات.

ھەرۆك يەگىيان وتى: (دەمەويت بىم بەپرديك لەسەر ئاگر، بەدپھينراوان بەسەرمدا تيبپەرن و ئازار نەخۆن)^(۲).

الصمد: جيگای مەبەستە، جيگای نيازە، بۆ ھەموو پيويستىەك رووى تيدەگرىت^(۳).

العفو: لە گوناھەكان خۆش دەبىت و تاوانەكان دەسپرتەوہ.

نزيكە لە ناوى (الغفور)، بەلام (مبالغەى زياترە، (الغفران) واتە داپۆشين، (العفو) واتە: سڤينەوہ، سڤينەوہش قولترو بەھيترترە لە داپۆشين.

بەروبوومى ئەم ناوہ لە مروفادا برىتییە لەوہى لەو كەسە خۆش ببىت كە ستەمى ليكردووہو تەنانەت چاكەشى لەگەلدا بكات^(۴).

(۱) شرح أسماء الله الحسنى للرازي، سەرچاوەى پيشوو.

(۲) المقصد الأسنى للغزالي، سەرچاوەى پيشوو.

(۳) المقصد الأسنى للغزالي ۱۱۹. و سەيرى ئەمەش بکە: شرح أسماء الحسنى للرازي ۳۰۴ و تحفة الأحوزي ۲۶۲/۴ والنور للأصم ۳۸۶.

(۴) المقصد الأسنى للغزالي ۱۲۴. بروانە ئەمەش: شرح أسماء الله الحسنى للرازي ۳۲۶ و تحفة الأحوزي، سەرچاوەى پيشوو. تەفسىرى ئەم ناوانە لەم سەرچاوەيەشدا ھاتووہ: الإرشاد للجويني ۱۴۳_۱۵۵.

دەرۋازەسى سېيەم

سېفەتەكانى خوا

و ئەو شتانەى لەسەرى كەلەكە دەبن

لېرەدا زانايانى كەلام باسى ئەو شتانەيان كەردووہ كە بۇ خواى مەزن: پېويستە، ئەستەمە،
دروستە.

يەكەم: ئەو شتانەى پېويستن بۇ خواى بەرز و پېرۆز

هەندىك لە زانايانى كەلام ئەو سېفەتانەى بۇ خوا پېويستن دابەشيان كەردووہ، بەم
شېۋەيە:

۱ _ سېفەتى خودى (نفسى): كە سېفەتى بوون (الوجود)ە.

۲ _ سېفەتە پېچەوانەكان (السلبية): كە پېنجن: لەمىژينە و دېرىنى (القدم)، نەمرى و
هەرمان (البقاء)، پېچەوانەى پەيدا بووان (مخالفة الحوادث)، بى نيازى و بەخۆۋە پراۋەستان
(القيام بالنفس)، تەنھايى (وحدانية)،

۲ _ سیفته و اتاییه کان (العانی): که حهوتن: توانا (القدرة)، ویست (الارادة)، بیستن (السمع)، بینین (البصر)، دووان (الكلام)، ژیان (الحياة). راجیایان ههیه لهبارهی سیفتهی بهدییهیان (تکوین)، لهجیی خوی روون کردنه وهی بۆ دهکەین^(۱).

۱ _ سیفتهی خودی (نفسی): سیفتهی بوون (الوجود)

بوونی خودای بالدهست و خاومن شکۆ

(۱) بروانه ئەم جوۆره دابهشکردنه له: شرح خريدة البهية للدردير و حاشية الصاوي عليه^{۵۸} و لاپهركانی دواتر، و شرح الجوهرة الباجوری^{۱۰۴} و لاپهركانی دواتر، و رسالة في التوحيد و الفرق المعاصرة لشيخ كمال الدين الطائي^{۲۴} و لاپهركانی دواتر.

بهشی جواره میس ههیه، که بریتییه له: (سیفته مهعنه وییه کان)، که ئەمانه ن: خوی گه وره: به توانایه، ویستهره (مرید)، بیسه ره، بینهره، زانایه، قسه کهر، زیندوو. لهسه ر ئەم بهشه زانایان راجیایان ههیه و نامانه ویت بچینه سه ری. تهنه ئه وه نه بیته ده لئین: سیفته مهعنه وییه کان به ره مهی سیفته و اتاییه کانن.

دهسوقی له حاشیه که ی لهسه ر (أم البراهین^{۱۱۹}) و تویه تی: (واته: سیفتهی بوونی "الکونیة" که باسکرا سیفته تیکی چه سپاوه به زاته وه را وه ستاوه په یوه سه به تواناوه. یه کیک لهو سیفته تانه بوونییه که توانایه، ئەوهی تریشیان به هه مان شیوه چه سپاوه و ناتوانیته ببینریت که بریتییه له وهی خوا توانا داره، له باره ی سیفتهی "هه رمان: الباقي" یس هه مان قسه ده کات. بزانه ئەم سیفته مهعنه وییه کان حه وتن، بۆ خوی گه وره پیویستن، به یه کدهنگی ئەهلی سونه و موعته زیله، سه بارهت به چه سپاندنی و لادانی "حال: بریتییه لهو هۆیه ی که له نیوان بوون و نه بووندا هه یه. (وه رگێر) " راجیایه که لهسه ر واتای په یوه سه بوونه که یه تی به زاتی به رزی خوا. جا ئەوهی بۆ جوونی وایه حال بوونی نییه _ هیچ هۆیه که نییه له نیوان بوون و نه بوون، هه ره که ئەشعه ری بۆ جوونی وایه _ و تویه تی: واتای ئەوهی خوی گه وره زانایه، بریتییه له وهی زانستی هه یه، مانای وا نییه سیفته تیکی زیاده تر له دهر وهی هۆشدا هه یه که بوونی زانسته که بچه سپینیت. ئەوه انه ش که وتوانه حال هه یه ده لئین خوی گه وره زانایه به سیفته تیکی جیا لهو زانسته ی په یوه سه به زاتی خواوه، ئەم سیفته سه ره خۆ نییه و نه بووی ته واویش نییه به لکو هۆیه که له نیوان بوون و نه بوون، واته: نه گه یشتووته پله ی بوون و داش نه به زیوته ناست پله ی نه بوون).

(صفة ثبوتية، يدل الوصف بها على نفس الذات، دون معنى زائد عنها) واته: سيفه تيكي هميشه يى و جيگيره، وسفگردن خودى خوا بهم سيفه ته، نامازيه بو خودى زاتى پاكى خوا نهوك بو واتا و شتيكى زياد و بهدر له زاتى خوا.

شروقه كردنى پيناسه كه:

سيفه ت (صفة): رهگهزه، هموو سيفه ت هكان له خو دهگريت.

هميشه يى و جيگير (ثبوتية): نه دري ته پال جيگير بوون (ثبوت)، چونكه نه مه جيگير و چه سپاوه له هوشدا. بهمهش سيفاتى پيچه وانه (الصفات السلبية) له م چوار جيويه ده چنه در وهك: ديريى و له ميژينه (القدم) و نه مرى و هه رمان (البقاء)...

به هويه وه (بها): له و سيفه ته ده تاشرى و دروست ده بيت نهوك به خودى سيفه ته كه، بويه ده ليين: خوا هه يه (موجود) ه، و ناليين: خوا بوون (وجود) ه.

نامازيه بو خودى زاتى خوا (على نفس الذات): واته نامازه ناكات بو شتيكى بهدر له زاتى خوا، چونكه زاتى خواى گه وره نه نديشه ناكريت به بي بوونى نه م سيفه ته، بويه به سيفه تى بوون (وجود)ى نا و نراوه. بهمهش سيفاتى واتايى (معانى) و معنوى له م سيفه ته دا در ده چن.

به بي نه وهى نامازه بكات به واتا و شتيكى بهدر و زياد له زاتى خواى (دون معنى زائد عنها): شروقه ي و ته ي: نامازيه بو خودى زاتى خوا (على نفس الذات) ^(١).

(١) شرح الخريفة للدردير و حاشية الصاوى عليه ٥٤. و صاوى نه م پيناسه يه ي داو ته پال تفتازانى، سه يرى نه م پيناسه يه بكه له: شرح الجوهره للباجوري ١٠٧/١.

شيخ سه نووسى له شرحه كه ي له سه ر (أم البراهين ٧٤_٧٥) و تويه تى: (له مه زه به ي شيخ نه شعهرى دا هه نديك نه رمى نواندن هه يه له ژماردنى "بوون: وجود" وهك سيفه تى خودا، چونكه "بوون" له لاي نه شعهرى

بوونی خوای گهوره بوونیکى تهواو و کامل و خودی سهر به خویه، واته به خوئی خوئی ههیه، هیج هویهك کاریگهئى تى نه کردوو. له تایبه تمه نندیه کانی خودی (ذاتی) ئه وهیه: که نه بوون قبول نه کات.

بوونی شته کانی تر (هموو شتیک جگه له خوای گهوره) ئهوا بوونیان به ناته واوی ههیه و شوینکه وتوو (تبعی)ن، واته: بوونی خوئیان له غهیری خوئیان دهست دهخن، و په یوهستن به به دیهینه ره که یانه وه. چونکه له تایبه تمه نندیه کانی شوینکه وتن (تبعی) بریتییه له وهی که له نیوان دوو نه بووندا بیئت، نه بوونی پیشوو نه بوونی داهاتوو^(۱).

خودی زاته، سیفه تیکی زیاد له زاتی خوا نییه، زاتی خوداش سیفه ت نییه، به لام له بهر ئه وهی زاتی پیرۆزی خوا له دهر برین و بیژهدا پیی وهسف دهکریت، بویه دهوتریت زاتی خودای بی وینه، بهم پییه دروسته به شیوهیه کی گشتی وهك سیفه ت بژمیردریت.

به لام له سهر مه زهه بی ئه وانیه "بوون" وهك سیفه تیکی زیاد داناوه وهك: ئیمامی رازی، به پیی ئه م مه زهه به "بوون" به یه کیک له سیفه ته کان دادهنریت به بی نهرمی نواندن. هه یانه وهك سیفه تیکی زیاد له زاتی خودایان داناوه له باری په یدابووندا نهك له بی سهره تاو هه ربوووه، ئه مه ش مه زهه بی فه یله سوفه گانه).

دهسوقی له حاشیه که ی له سهر (أم البراهین ۷۵_۷۶) ئه م سى بۆچوونه ی سنوسی رافه کار هیناویه تی له باره ی (بوون) پوختی کردۆته وه له م خالانه دا:

- ۱_ بوون خودی هه بووه که یه له کۆن و نویدا. ئه مه مه زهه بی ئه شعرییه.
- ۲_ بوون شتیکى جیاو زیاده له خود جا ئه و بونه بی سهره تا یا خود خاوه ن سهره تا بیئت، به و واتایه ی بوون پێژیه، ئه مه مه زهه بی رازییه.
- ۳_ درێژه پیدان و ئیک جیا کردنه وه له نیوان بی سهره تا و خاوه ن سهره تا، بوون بۆ بی سهره تا خودی هه بووه که یه، بۆ خاوه ن سهره تا شتیکى جیاو زیاده له هه بووه که، ئه مه مه زهه بی فه یله سوفه گانه. دهسوقی دوو بۆچوونی تریشی هیناوه:

۱_ بوون حاله تیکی جیگیره له خودی خویدا، ئه مه بۆچوونی قازی و ئیمامی حه رپه مه ینه.

۲_ بوون سیفه تیکی واتاییه، ئه مه رای که رامییه گانه.

(۱) کبری الیقینیات الکونیة ۱۱۳.

پیشتریش به تیروتسهلی له باسی یه که مدا دواين له سهر بابته تی (بوونی خوی بائادست و خاوهن شکۆ).

هه نديک کهس ته نهها بوونی خوا نه بیته بوونه کانی تر نابینن، ئەمەش به یه کیتی بوون (وحدة الوجود) ناوده بریت. که سانیک له م بۆچوونه دا نغزۆ بوون، ته نانهت له وتهی هه نديک ئەولیاکانیشدا گریمانە یه کیتی و ئاویته بوون (الإتحاد والحلول) ده خوینرایه وه، وهک: وتهی حهلاج، که دهیوت: (من خوام)، هه نديکی تر دهیانوت: (ته نهها خوا له ژیر جوببه که دایه)، ئەم دهربرینه له رووی شه پعیه وه دروست نییه، چونکه مانای نارپکه، به ئام سه بارهت به صۆفیه کان جاری وا ههیه حالتهی وا به سه ریاندا دیت که ده بیته ئەو رهفتارو گوفتارهیان بهو هۆیه وه ته ئویل بکریته به شیوهیه ک که له گه ل حالته که بگونجیته. یه کیک له وانە ی که فه توای کوشتی حه لاجی دهرکرد له سهر ئەو گوفتارە ی پیشتر که خستمانه پروو جنیدی به غدادی بوو^(۱).

٢ _ سیفه ته پیچه وانە کان (الصفاة السلبية)

سیفه ته پیچه وانە کان، پینجن: له میژینه و دیرینی (القدم)، نه مری و هه رمان (البقاء)، پیچه وانە ی په یدا بووه کان (مخالفة الحوادث)، بی نیازی و به خووه راوه ستان (القیام بالنفس)، ته نه های (وحدانية)^(۱).

(۱) شرح الجوهرة للباحوري ۱۰۵. سهیری ئەمانهش بکه: خير القلائد ۳۷_ ۳۹ وکبری الیقینیات الکونیة، سه رچاوه ی پیشوو.

(۲) لهقانی له: (الجوهرة) و باجوری له: (شرح الجوهرة ۵۰/۱). و دهردير له: (الخريدة و شرحها و حاشية الصاوي عليه ۵۸). و تائی له: (رسالة في التوحيد والفرق المعاصرة ۲۵) به م ریزه یه دیاریان کردوو.

ئەم سىفەتەنە بە سىفەتە ھەرە گرنىگ و بە سىفەتە بنەرەتە (دايك) دادەنرەن، چونكە بە لابردنى پېچەوانەى ئەم پېنج سىفەتە خاى گەورە پاك و پېرۆز دەگىرەت لە ھەموو كەم و كورتىيەك^(۱).

كە دەوترەت سىفەتە (سلبى) ماناى وانىيە كە ئەو سىفەتەنە لە خاى گەورەدا نىن و ئەو سىفەتەنە بۆ خاى گەورە برىار نادىن، ئەگەرنا ئەو كات پېويست دەبوو كە سنوور برىار بەدىن بۆ خاى گەورەو بلىن كە لە ناوچوونى بەسەردا دىت و بە بەدىيەنراوان دەچىت، بەلكو مەبەست لە (سلبى) ئەوويە: كە ھەر سىفەتەك لەو سىفەتەنە شتىكى لەو شتانەى رەتكردۆتەو كە شياوى خاى گەورە نىن^(۲).

جا سىفەتە لەمىژىنە و دىرىنى (القدم) پېچەوانەى ئەوويە كە خاى گەورە سەرەتەى ھەبوويەت، سىفەتە نەمرى و ھەرمان (البقاء) پېچەوانەو دژى ئەوويە كە خاى گەورە كۆتەى ھەبىت.... بەم شىوويە.

لە راستى دا سىفەتە پېچەوانەكان لەم پېنج سىفەتەدا كورت نابنەو، ھەرودەك ئەمانەش دەچنە رىزى سىفەتە پېچەوانەكان كە خاى گەورە كور و خىزانى نىيە، نە پىكەتەيەكى سادە (بسىط) نە لىكراو و ئالۆز (مركب)ە، لە ناو شوپىن و كاتدا نىيە، ناكەويتە تەنىشت و روويكەو، چەندى تىرش بەئام لەبەر ئەو تەنھا لەم پىنجانەدا كورتىان كردۆتەو، چونكە ئەمانە سەرچاوى ئەوانى ترن^(۳).

(۱) شرح الجوهرة للصاوي ۱۴۵.

(۲) حاشية الصاوي على الدردير ۷۰. بروانہ: شرح الخريدة للدردير ۵۵.

(۳) حاشية الصاوي على الدردير ۵۵_۵۶ و شرح الجوهرة للباحوري ۱۰۷.

زانایان راجیا نین سہارہت بہم سیفہتانہ، تہنانت سہرجہمیان ئہم سیفہتانہ پہسہند
دہکەن^(۱).

۱ _ لەمیژینہیی و دیرینی (القَدَم):

سیفہتی لەمیژینہ و دیرینی (القَدَم) بۆ خوای گہورہ بہ واتای ئہزہلی و ہەر بووی دیت،
واتہ خوای گہورہ سہرہتایہکی نییہ کہ لەویوہ بوون دەستی پیکردبیت و مہبہست لەم
سیفہتہ دریزبوونہوہ نییہ بہپیی چہرخ و کات، چونکہ کات و چہرخ دوو سیفہتی
بہدیہینراوہکانن^(۲).

(۱) شرح المقاصد للتفتازانی ۶۹/۴.

(۲) المسامرة ۲۲ و شرح أم البراهین للسنوسی وحاشیة الدسوقي علیہ ۷۷.

باجوری لە: (شرح الجوهرة ۱۰۸) وتویہتی: (لە بارەى لەمیژینہیی "القَدیم" و بئ سہرہتا "الزلی"، سئ
بۆچوون ہەن:

بۆچوونی یەکەم: لە میژینہ "القَدیم" ئہو ہەبووہیہ کہ سہرہتای پەیدا بوونی نییہ، بئ سہرہتا "زلی"
ئەویہ کہ یەکەم بوونی بۆ نییہ، جا چ نہبوو یان ہەبوو بیت. بہم پییہ ہەموو لەمیژینہیہک بئ سہرہتایہ
بہپییچہوانہشہوہ نا.

بۆچوونی دووہم: لەمیژینہ "القَدیم" ئہو ہەبووہیہ کہ بەخۆوہ راوہستاوہو خۆی بوونی یەکەمہ جگہ لە
خۆی یەکەمی بۆ نییہ، بئ سہرہتا "زلی" ئەویہ جگہ لە خۆی یەکەم بہبوون و نہبوون بۆی نییہ خۆی
یەکەمہ، جا چ بہ خۆوہ راوہستاو بیت یاخود پشت بہ جگہ لە خۆی ببہستیت. ئہمہ وا بەدەردەکەویت لە
وتەکەى "سەعد".

بۆچوونی سێہم: چ لەمیژینہ و کۆن یاخود بئ سہرہتا ہەر یەکیکیان بریتیہ لەوہی خۆی یەکەمہ و جگہ
لەخۆی یەکەمی بۆ نییہ چ بہ بوون یان نہبوون، چ بہ خۆوہ راوہستاو بیت یان پشت بہ جگہ لە خۆی
ببہستیت. بہپیی ئہم بۆچوونہ لەمیژینہ "القَدیم" و بئ سہرہتا "زلی" ھاومانان.

بہپیی بۆچوونی یەکەم: سیفہتہ پیچہوانہکان بہ لەمیژینہیی وەسف ناگرین بەلکو بہ بئ سہرہتایی وەسف
دەگرین، بہپییچہوانہی زاتی پاک و پیرۆزو سیفہتہ چەسپاوہکانی خوا کہ بہ لەمیژینہیی و بئ سہرہتایی
وەسف دەگرین.

یان به دهرپرینیکی تر: واتای له‌میژینه و دیرینی (القدم): نه‌بوون (عدم) پیش بوونی
خوای گه‌وره نه‌که‌وتۆته‌وه، جا خوا سه‌ره‌تای نییه^(۱).

پێچه‌وانه‌ی سیفه‌تی له‌میژینه و دیرینی (القدم): به‌دیهاتن و په‌یدا‌بوونه.

به‌لگه‌ی نه‌قلی له‌سه‌ر له‌میژینه‌یی و دیرینی (القدم) خوای پاک و به‌رز:

خوای گه‌وره نه‌گه‌ر دیرین و له‌میژینه‌و بی سه‌ره‌تا نه‌بی‌ت ئه‌وا ئه‌وسا ده‌بی‌ته‌ ب‌دیها‌نراو و
لی‌که‌وته، چونکه یان به‌دیها‌ن‌ه‌رو له‌میژینه‌یه یاخود به‌دیها‌نراو لی‌که‌وته‌یه و ناو‌ند له
نیوانیاندا نییه. و نه‌گه‌ر خوای گه‌وره به‌دیها‌نراو بوایه ئه‌وا پ‌یویستی به‌ به‌دیها‌ن‌ه‌ر ده‌بوو تا
به‌دی بی‌نیت، به‌دیها‌ن‌ه‌ره‌که‌ش خۆشی پ‌یویستی به‌ به‌دیها‌ن‌ه‌ر ده‌بوو... به‌م شی‌وه‌یه. له‌و کاته
خول (دور) و زنجیره‌یی (تسلسل) پ‌یویست ده‌بی‌ت و هه‌ر دوو‌کیشیان شی‌او‌ی نه‌بوون و مه‌حالن،
بۆیه پ‌یویسته که خوای گه‌وره کۆن و له‌میژینه بی‌ت^(۲).

به‌لگه‌ی نه‌قلی له‌سه‌ر له‌میژینه‌یی و دیرینی (القدم) خوای پاک و به‌رز:

به‌پ‌یی بۆ‌چوونی دوو‌م: هه‌موو سیفه‌ته‌کانی خوا به‌هیچ شی‌وه‌یه‌ک به‌ له‌میژینه‌یی وه‌سف نا‌کرین، به‌ل‌کو
بی سه‌ره‌تایی وه‌سف ده‌کرین، به‌پ‌یچه‌وانه‌ی زاتی پاک و بلندی خوا که به‌ له‌میژینه‌یی و بی سه‌ره‌تایی وه‌سف
ده‌کریت.

به‌پ‌یی بۆ‌چوونی سی‌یه‌م: هه‌ر یه‌ک له‌ زات و سه‌رجه‌م سیفه‌ته‌کانی خوا به‌ له‌میژینه‌یی و بی سه‌ره‌تایی
وه‌سف ده‌کرین).

(۱) المسایرة، وشرحه المسامرة، و شرحه لقاسم بن فطلوبغا علی ۲۲. له: (الإرشاد للجويني ۳۲) هاتوو‌ه:
له‌میژینه و کۆن "قدیم" ئه‌و هه‌بووه‌یه که یه‌که‌م بوون بۆ ئه‌و نییه، به‌ل‌کو خۆی یه‌که‌مه و جگه له‌ خۆی
یه‌که‌می بۆ نییه.

(۲) شرح المواقف ۴۸۰، و المسامرة ۲۲ و شرح الخريدة للدردير ۶۰_۶۱ و الباجوري علی الجوهرة ۱/ ۵۰ و
الاقتصاد في الاعتقاد _ امام الغزالي بيروت سالی ۱۹۶۹، ۹۲.

نهم فہرمايشتهى خواى گہورہیہ: ﴿الْأَوَّلُ﴾ له نایہتی: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ﴾ الحديد: ۳. واتہ:
 (نہو خوايہ يہکہمينہ و لہسہرہتاوہ ہەر ہہبووہو کہس پيش نہو نہبووہ، دواہہمينہ و
 کوٹايہ، کہس دواى نہو نامينيت "بہلام نہو ہەر دەمينيت").
 نەنديشہ کردنى سيفتەنى لەميژينهينى و ديريئى (القدم):

شتيكي ئاسانہ لەلای مرؤف کہ لہ سيفتەتى بەزەيى و دادپەرورەى و شکوډارى تيبگات...
 لەبارەى زاتى خواى گہورەدا، چونکہ مرؤف لہ شوينەوارى ئەو سيفاتانہ تيدەگات، دەشتوانيت
 بەھوى ھەستەکانى پەيى بە واتاکانى ببات لە ژيانى دا، بەلام لەگەل ئەوھشدا شتيكى ئەستەمە
 کہ مرؤف پەيى ببات بە سيفتەتى لەميژينه و ديريئى (القدم)، سيفتەتى نەمرى و ھەرمان
 (البقاء)، چونکہ ھيچ وينەيەكى واى لەلا نيبە لە ژيانى دا، لەبەرئەوہى تايبەت و پەيوەستن بە
 زاتى خواى پاك و بەرز. بەلام ماناى وانيبە کہ بەخەياليش ھەر ناتوانريت نەنديشەى ئەو دوو
 سيفتەتە بکريت، چونکہ عەقل پيداگيرى دەگات لەسەر چەسپاندنى ئەم دوو سيفتەتە، ھەر وەك
 لە بەلگەى عەقلىدا ئەوھمان روون کردۆتەوہ.

دەكرى شتيك ھەبیت عەقل پەيى نەبردبیت بەوہى ئەو شتە شياوى بوونە ياخود ھەيە،
 لە ھەمان كاتيشدا عەقل خوى بى توانا بىت لە وينا و نەنديشە کردن و پەيى بردن بە
 ناوەرۆكەكەى، لە كۆنەوہ فەيلەسوفەكان و سەرجمە زانايان وتويانە: (عدم وجدان للشيء لا
 يستلزم عدم وجوده في الواقع) واتە: پەيى نەبردن بەشتيك ماناى وانيبە شتەكە لە واقعدا
 بوونى نيبە^(۱).

٢ _ نەمرى و ھەرمان (البقاء):

(۱) كبرى اليقينيات الكونية ١١٨_١١٩.

واتاكه‌ی: ئه‌وه‌یه كه خ‌وای گه‌وره هه‌میشه‌یی و نه‌مره و هه‌ر ده‌میئیت، بوونه‌كه‌ی كۆتایی نییه، ناكړیت نه‌بوون و له‌ناوچوونی به‌سه‌ردا بیټ^(١).

پێچه‌وانه‌ی نه‌مری و هه‌رمان (البقاء): له‌ناوچوون و نه‌مانه.

به‌لگه‌ی عه‌قلی له‌سه‌ر نه‌مری و هه‌رمان (البقاء)ی خ‌وای بیټ و بیته:

١ _ ئه‌گه‌ر خ‌وای گه‌وره نه‌مر نه‌بوایه، ئه‌وا مردنی به‌سه‌ردا ده‌هات، و تووشی له‌ناوچوون ده‌بوو. ئه‌گه‌ر تووشی له‌ ناوچوون ب‌بوایه ئه‌وا پێویست ده‌بوو به‌دییه‌نراو بیټ، و ئه‌گه‌ر به‌دییه‌نراو ب‌وایه ئه‌وا پێویستی به‌ به‌دییه‌نر ده‌بوو، و به‌دییه‌نره‌گه‌ش پێویستی به‌ به‌دییه‌نریکی تر ده‌بوو... به‌م شیوه‌یه، ئه‌و کاته خ‌ول (دور) و زنجیره‌یی (تسلسل) دروست ده‌بیټ و هه‌ر دوو‌کیشیان پ‌وچه‌ن، هه‌ر بۆیه هه‌رمان و نه‌مری خ‌وای گه‌وره سه‌لینرا.

٢ _ ئه‌گه‌ر خ‌وای گه‌وره مردن و له‌ناوچوونی به‌سه‌ردا هات‌ب‌وایه ئه‌وا بیټ سه‌ره‌تا و له‌میژینه نه‌ده‌بوو، ئه‌مه‌ش پ‌وچه‌له‌ به‌هۆی سه‌لماندن و چه‌سپاندنی ئه‌وه‌ی كه خ‌وای گه‌وره بیټ سه‌ره‌تایه و له‌میژینه‌یه، له‌به‌ر ئه‌مه ناكړیت كۆتایی هه‌بیټ و له‌ناوچوونی به‌سه‌ردا بیټ^(٢).

له‌قانی له (الجوهرة) دا وتویه‌تی:

وكل ما جاز عليه العدم عليه قطعاً يستحيل القدم^(٣).

واته: هه‌ر شتێك له‌ ناوچوونی به‌سه‌ردا بیټ، نابییټ بیټ سه‌ره‌تا و له‌میژینه بیټ.

(١) المسامرة ٢٤. له: شرح الجوهرة للباجوري ٨٨، هات‌وو: نه‌بوون بریتیه‌یه له‌ ناوچوون و فه‌نا بوون.
(٢) شرح الخريدة للدردير وحاشية الصاوي عليه ٥٦_٥٧ و شرح الجوهرة للباجوري ١٠٧. سه‌یری ئه‌مانه‌ش بکه: شرح أم البراهين للسوسي وحاشية الدسوقي عليه ١٥٧.
(٣) شرح الجوهرة للباجوري ٨٨ و ١٠٨.

۳ _ ئەگەر دروست بوايه خواى گهوره نەبوابايە، ئەوا لە ناوچوونى دواى ئەوہى كە ھەبووہ پيويستى بە ھۆيەك دەبوو، و ئەمەش شتيكى شياوى بوون نيبە، چونكە پەسەند كران بى ئەوہى بەسەندكەريكى ھەبىت ئەستەمە^(۱).

۴ _ ئەگەر دروست بىت كە خواى گهوره لەناو بچىت، ئەوا يان ئەوہتا لەناو دەچىت:

أ _ بەخودى خوى (بەوہى لەناوچوونى خوى بە توانا و ھيزى خوى بىت) ئەمەش شتيكى پوچەلە، چونكە سەلینرا كە خواى گهوره ھوى بوونى بوونەوہرانە، لەناوچوون قبول ناکات بەھيچ شيوہيەك، بۆيە پيويستە نەمرو ھەميشەيى بىت ھەروەك چۆن لەميژينە و بى سەرہتا بووہ.

ب _ بەھوى نەبوويكى پيچەوانە كە دزى بىت، ئەمەش ھەر پوچەلە، چونكە دزەكە يان:

_ كۆنە (قدیم): ئەو كاتە پيويستە خواى گهوره بەتەواوى لەگەل ئەو نەبوونە لەناو بچىت ھەر لەسەرہتاو لە بنەرەتدا، چونكە دوو شتى پيچەوانەو دزىەك ھەرگيز كۆنابنەوہ كەچى ئەم ياسايە وەرەدگيردراوہ، بيگومان بوونى خواى گەورەش سەلینرا.

_ ليكەوتە و بەديھاتوو (حادث)ە: ئەو كاتە پيويستە شتە بەديھاتووہكە لە دزەكەى كە كۆن و ميژينەيە ھەلبيچىت، چونكە شتى كۆن و لەميژينە بەھيزترە لە شتى بەديھاتوو^(۲).

(۱) بۇ زياتر روونكرندنەوہ دەلیم: ئەگەر تەرازوويك وەك نمونە وەرگيرين كە بەتال بىت، ھيچ شتيكى تيدا نەبىت و تايەكانى تەرازووہكە بە يەكسانى و لە يەك ئاستدا دەوہستن، جا لە ناكاو تايەكى تەرازووہكە گران بوو و داكەت (پەسەند كرا) تايەكەى تريش بەرز بووہوہ، بى ئەوہى يەككە ھەبىت ئەم كارەى كردبىت ياخود شتيكى خست بىتە سەر تەرازووہكە، ئەمە لە رووى عەقلىيەوہ شتيكى پوچەلە و نابىت بە بى بوونى ھيچ ھۆكارو گرانايەتيەك ئەم تايەى تەرازووہ دابكەويت و ئەوہى تريش بەرز ببىتەوہ. (وەرگير).

(۲) المسائرة وشرحه المسامرة ۲۴_ ۲۵ سەيرى ئەمانەش بكە: الإقتصاد في الإعتقاد للغزالي ۳۱ وشرح المواقف للسيد الشريف ۱۴/۸.

به لگه‌ی نه‌قلی له‌سه‌ر نه‌سه‌ری و هه‌ره‌مان (البقاء) ی خوای بن وینه:

_ خوای گه‌وره‌یه ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالْآخِرُ﴾ له نایه‌تی: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ﴾ الحديد: ۳. واته: (ئه‌و خوایه یه‌که‌مینه و له‌سه‌ره‌تاوه هه‌ر هه‌بووه که‌س پێش ئه‌و نه‌بووه، دوا‌هه‌مینه و کو‌تایه، که‌س دوا‌ی ئه‌و نامی‌نیت "به‌لام ئه‌و هه‌ر ده‌می‌نیت").

_ خوای بی وینه ده‌فه‌رموویت: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ القصص: ۸۸. واته: (هه‌رچی شت هه‌یه تیا‌چوووه له‌ناو‌چوووه جگه‌ له‌و زاته).

_ هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾ ﴿وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ الرحمن: ۲۶ _ ۲۷. واته: (هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی له‌سه‌ر رووی زه‌وین، هه‌ر هه‌مووی فه‌وتاوو تیا‌چوووه ده‌بی‌ت بم‌رن. ته‌نها زاتی په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن بلندی ریزداری تویه که ده‌می‌نیت‌ه‌وه).

۳ _ پێچه‌وانه‌ی په‌یدا‌بووان (مخالفة الحوادث)

واتاکه‌ی: ئه‌وه‌یه که خوای گه‌وره به‌هیچ یه‌کێک له شته به‌دی‌هین‌راوه‌کان نا‌چیت چ له بوون‌داین یان به‌ره‌هایه‌ی نه‌بووبن. جا مه‌به‌ست لێ: خوای گه‌وره نه‌ته‌ن و جه‌سته (جرم) و نه‌روو‌ک‌ه‌ش (عرض) و نه‌گشتی (الکلیة) و نه‌به‌شی (جزئیة)، به‌لکو پێ‌ویستی‌یه‌کانی ئه‌م ناوبرا‌وانه‌ش نا‌کریت بو‌ خوای گه‌وره بریار بدرین^(۱).

ته‌ن و جه‌سته (جرم) تایی‌به‌تمه‌ندی‌یه‌که‌ی ئه‌وه‌یه شو‌ین‌گره (تحیز)، و روو‌ک‌ه‌ش (عرض) تایی‌به‌تمه‌ندی‌یه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که پشت به جگه‌له‌خوی ده‌به‌ستیت، پێ‌ویستی و تایی‌به‌تمه‌ندی گشتی

(۱) واته: خوای گه‌وره هیچ شتی‌ک نییه له‌مانه‌ی با‌سمان کرد.

(الكلية) بریتییہ لہ گہورہیی و تاییہتمہندی و پیویستی بهشیی (جزئیة) بریتییہ لہ:
بچوکی^(۱).

دژدگہی سیفہتی پیچہوانہی پیدابووان: بریتییہ لہ ہاویئہ و ہاوشیوہبوونی پیدابووان.

بہ لگہی نہقلی:

۱_ ئەگەر خوای گہورہ پیچہوانہی پیدابوو و بەدیھینراوان نہبواہی ئەوا ہاویئہ و
چوونیەک دەبوو لەگەڵیاندا، و ئەگەر ہاویئہو چوونیەک بواہی ئەوا ئەوکات دەچووہ خانہی
پیدابووانہو، و ئەگەر پیدابوو و بەدیھینراو بواہی ئەوا پیویستی بہ پیداکەر و
بەدیھینەرێک دەبوو، و بەدیھینەرەگەیشی پیویستی بہ بەدیھینەر دەبوو... بہم شیوہیہ، ئەو
کاتەش خول (دور) و زنجیرہیی (تسلسل) پیویست دەبوو، و ہەر دووکیشیان بئ گومان پوچەلن،
بہم پییہ سەلمینرا و چەسپا کہ خوای گہورہ پیچہوانہی پیدابووانہ.

۲_ ہەر شتی لەمیژینہ و بئ سەرہتا بوو ئەوا تیاچوون و لە ناوچوونی بۆ نییہ، ہیچ
شتیکی پیدابووش نیہ تیانہچیت، چونکہ شتیک لەم پەبابووانہ بئ سەرہتا و لەمیژینہ نین
بۆیہ پیویستہ خوای گہورہ پیچہوانہی پیدابووان بیت^(۲).

بہ لگہی نہقلی:

ئەو فەرمايشتہی خوای گہورہ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ الشوری: ۱۱. ۱^(۱) واتہ: (ہیچ شتیک
نییہ لہ وینہی ئەو زاتہ "کہ خوای بئ وینہیہ").

(۱) شرح الجوہرۃ للباچوری ۱۱۰. و شرح الخریدۃ للدریدر ۵۸.

(۲) شرح الجوہرۃ للباچوری. سەیری ئەمەش بکہ: شرح أم البراہین للسنوسی وحاشیة السوقی علیہ ۱۵۸.

() سەبارەت بەم فەرمايشتەى خودا: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ الشورى: ۱۱. پرسىيارىكى بەناوبانگ ھەيە، ئەويش ئەوھىيە بەيەكەوھ كۆكردنەوھى (ك و مثل) ماناى ئەستەم بوون بۇ خواى گەورە بە خەيالدا دىنىت. چونكە (كاف) ھەر بەماناى ھاوشىوھ دىت، كەچى ئەم ھاوشىوھ لابراوھو نەفى بەسەردا زال كراوھ، ئەمەش لە دوو رووھو پوچەلە:

يەكەم: مەبەستى ئايەتەكە لادان و نەفى كردنى ھاووينەى زاتى خوايە، نەوھك ھاووينەى ھاووينەى خوا. دووھم: رەتكردنەوھى بوونى ھاوشىوھو ھاووينە، وادەخوازىت كە خواى گەورە ويئەو شىوھى ھەيە، ئەمەش شتىكى ئەستەمە.

بە شەش بېرگە، وەلئامى ئەم پرسىيارە دەدەمەوھ:

۱ _ (كاف) ەكە زيادەيە و بۇ جەختكردنەوھ نىيە.

۲ _ (كاف) ەكە بۇ جەختكردنەوھى لەسەر نەبوونى ھىچ ھاوشىوھىەك بۇ خوا، واتە ھەرگىز ھاووينەى نىيە، ئەك خوا ھاووينەى نىيە دواتر وا ئەندىشە بكرىت كە ويئەى ھەر دەمىنىت بە نەمانى ھاووينەى.

۳ _ (مثل) بە واتاى (مثل): بە ھەبوونى دوو لەسەر "فتحة" واتە ھاووينەى نىيە لە سىفەتەكانىدا.

۴ _ بەماناى خود دىت، وەك: ﴿فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ﴾ البقرة: ۱۳۷. واتە: (جا ئەگەر ئەوان "جولەكە و گاوردەكان" باورەيان ھىنا، وەك ئەوھى ئىوھ باورەتان بى ھىناوھ).

۵ _ ئەمە دەچىتە جوارچىوھى (كنايە: باس كردنى شت بە پىچ و پەنا)، لەم رووھشەوھ دوو رىگە ھەن، رىگەى دووھ وەلئامى شەشەمە.

رىگەى يەكەم: رەتكردنەوھى ھاووينەى ھاووينە، مەبەست بىي رەتكردنەوھى ھاووينەى، چونكە ھاووينەى ھاووينە پەيوھستە بە ھاووينەوھ، رەتكردنەوھى پىويست و پابەندى (لازم) بەلگەيە لەسەر رەتكردنەوھى پابەندىكراو (ملزوم).

دووھم: ئەمە وەك ئەوھى كە دوترىت: (مئلك لا يبخل: ھاووينەى تۆ رەزىل نىيە)، واتە: چرووكى ناكەيت. جا مەبەست لەم فەرمايشتە رەت كردنەوھى بوونى ھاووينەى بە بۇ خواى گەورە بە رەوانترىن شىوھ، ئەم شىوازەش جوانبىزتر و رەوانبىزترە لە راستەوخۆى دەربرىنى مەبەست، ئەمەش لەبەر ئەوھى چەسپاندنى شتەكەى بە بەلگەوھ لە خۆ گرتوھ.

حاشية الصاوي على الدردير ٦٠ و شرح الجوهرة للصاوي ١٦٤ عن تقرير التفراوي على المصنف. سقىرى: شرح الجوهرة للباجوري ١٦٢ _ ١٦٤. بكة.

نه چواندنی خوی گه وره به په یدابووان، ئەم مه بهسته دهگه یه نیت^(۱):

۱ _ خوی گه وره رووگهش (عرض) نییه، چونکه:

أ_ رووگهش پپووستی به جهسته ههیه تا بههوییه ده ربکه ویت و بیته کایه، بویه هه رگیز پپیش بوونی جهسته ناکریت رووگهش هه بیته، ئەمهش سه لپنرا که خوی گه وره پپیش هه موو شتیکه^(۲).

ب_ له بهر ئەوهی هه ر شتیگ پپووستی به شتیگی تر هه بیته تا پپی راوه ستیت، ئەوه به لگهی په یدابوونی شته که یه، ئەمه پپیشتر له کاتی خستنه رووی به لگه کانی په یدابوونی رووگه شهکان خرایه روو.

۲ _ خوی گه وره به هه مان شیوه کرۆک (جوهر) یش نییه:

أ_ له بهر ئەوهی ئەندیسهی پیکهاتن له چهند به شیک و مانای شوین داگیر کردن ده به خشیته.

ب_ چونکه کرۆک (جوهر) په یوهسته به رووه که شه وه، رووگه شیش په یدابووه، که واته کرۆک (جوهر) یش پپووسته په یدابوو بیته^(۳). پپیشتر ئەمه خرایه روو.

۳ _ خوی گه وره جهسته نییه^(۴): له بهر ئەوهی جهسته پیکهاتوو له کرۆکه کان (جواهر) و رووگه شهکان (أعراض)، و پپیشتر سه ماندمان که هه دوو ناوبراو په یدابوو و به دیهینراون.

(۱) سهیری ئەم شتانه بکه له: المسایرة و شرحه المسامرة و شرحه لقاسم بن قطلوبغا ۲۵_ ۳۷ و شرح الخریدة للدردیر و الصاوی علیه ۵۸ و ۶۷ و الموافف و شرحه للسید الشریف ۱۹/۹ و لایه رهکانی دواتر، و شرح المقاصد للفتازانی ۴/۴۳ و لایه رهکانی دواتر، و أصول الدین للغزنوی ۶۷ و عقائد الإمامیة ۳۶.

(۲) المسایرة و شرحه المسامرة ۲۹.

(۳) المسایرة و شرحه المسامرة و شرحه لقاسم بن قطلوبغا ۲۵.

به‌پیچه‌وانه‌ی: (مجسمه) کان که باوهریان وابوو خوی گه‌وره جه‌سته‌یه‌کی حه‌قیقه، به‌لام راجیا بوون: هه‌ندیکیان وتیان: له گوشت و خوین پیکهاتوووه هه‌ندیکی تریان وتیان: نورو رووناکیه‌کی دره‌وشاوه‌یه وه‌ک داریژراویکی سپی (السبکة البيضاء) و هه‌ندیکی تریان وتیان: له‌سهر وینه‌ی گه‌نجیکی بی مووه، و هه‌ندیکی تر وتیان: له‌سهر وینه‌ی به‌سال‌چوو و پیره‌میردیکی ریش و قژ سپیه... پاک و به‌رزی بو خوا لهو قسه پوچانه‌ی له‌باره‌یه‌وه ده‌یلین^(۱).

۴ _ خوی گه‌وره وینه و رهنگ و بوون و بارودوخی ده‌روونی نییه، وه‌ک: چیژو نازار و شادی، چونکه ئەمانه تایبه‌تن به جه‌سته‌وه.

به‌پیچه‌وانه‌ی مشبه‌گان که خوی گه‌وره‌یان به به‌دییه‌تراوان چواندوووه.

سه‌بارت بهو ده‌قانه‌ش له قورنای پیرۆزو سوننه‌تی به‌پیزدا هاتوون باس له: ره‌زامه‌ندی، توپه‌یی، دلخووشی و هاووینه‌کانی ده‌کن، پیویسته خوی گه‌وره به پاک بگریت لهو شتانه بهو

(۱) المسایرة و شرحه المسامرة ۲۷ والمواقف و شرحه للسید الشریف ۲۵/۸. سه‌یری ئەو به‌لگانه بکه له‌سهر ئەوه‌ی که خوی گه‌وره جه‌سته نییه: الطالب العالیة للرازی ۲۵/۲.

_ هه‌ر شتیک که هه‌یه، یا ئەوه‌تا شوینگر (متحین) یان شوینگر (غیر متحزی) نییه.

ئه‌گه‌ر شوینگر بی‌ت ئەوا ده‌بیته دوو به‌ش: به‌که‌م: کرۆکی تاک (الجوهر الفرد): واته ئەو به‌شه‌ی له‌ت و که‌رت نابیت پیکهاته‌ی لی‌کدراو نییه. دووهم: جه‌سته، ئەو شته‌یه که له چه‌ند کرۆکی تاک پیکهاتوووه.

ئه‌گه‌ر شوینگر نه‌بوو، ئەوا ده‌بیته دوو به‌ش: رووکه‌ش (العرض)، که بوونی وه‌ستاوته سه‌ر جه‌سته. دووهم: خودای گه‌وره، که بوونی نه‌وه‌ستاوته سه‌ر شوین و پیویستی به شوین نیه. / شرح المسایرة لقاسم بن قطلوبغا ۳۰.

جه‌سته تایبه‌تره له کرۆک (الجوهر)، چونکه جه‌سته تایبه‌ته به پیکهاته‌ی لی‌کدراوه به‌لام کرۆک هه‌م له جه‌سته و هه‌میش کرۆکی تاک (جوهر الفرد) پیکدینیت. / حاشیة الصاوی علی الدردير ۵۸ و سه‌یر ۲۰۹ ئەم کتیه بکه.

(۲) المواقف و شرحه للسید الشریف، سه‌رچاوه‌ی پی‌شوو.

شیوهیهی دهیخهینهپروو لهکاتی دووان لهسه‌ر ئه‌و دهقانه‌ی له پروکه‌شدا ویچواندیان لیده‌خو‌زریّت^(۱).

۵ _ خوای گه‌وره به بچوکی یان گه‌وره‌یی وه‌سف نا‌گریّت (مه‌به‌ست له گه‌وره‌یی، گه‌وره‌یی به‌ره‌سه‌ست نه‌ک گه‌وره‌یی واتایی و مه‌عنه‌وی). هه‌روه‌ک ئه‌و فه‌رمایه‌شته‌ی خوای پاک و به‌رز: ﴿ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴾ سبأ: ۲۳. ^(۲) واته: (هه‌ر خوا به‌رزو بل‌ندو گه‌وره‌یه).

۶ _ شوینی نه‌گرتووه، چونکه ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره له‌ناو شویندا‌بوایه ئه‌و کاته ده‌بوایه شوینیش بی‌سه‌ر‌ه‌تا و له‌میژینه‌ بوایه. پی‌تریش ئه‌وه خرایه‌پروو هیچ له‌میژینه و بی‌سه‌ر‌ه‌تایه‌ک نییه جگه له خوای گه‌وره^(۳).

ئه‌وه‌ی له فه‌رمووده قودسیه‌که‌دا هاتووه: (ما وسعني أرضي و لا سماءي، و انما وسعني قلب عبدي المؤمن)^(۴) واته: زه‌وی و ئاسمان منیان له خو‌ نه‌گرت به‌لکو دلی به‌نده‌م منی له‌خو‌ گرت. مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه که دلی به‌نده‌ی من هه‌یبه‌ت و ریزو شکو و په‌حه‌مه‌ت و به‌زیی منی له خو‌ گرت.

۷ _ خوای گه‌وره نا‌که‌وی‌ته ته‌نیش‌ت و لا (جهة) تیک، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی:

أ _ ئه‌گه‌ر خوای مه‌زن له ته‌نیش‌ت و لایه‌ک بوایه، ئه‌وا پی‌ویست ده‌بوو ئه‌و ته‌نیش‌ت و لایه له‌میژینه‌و بی‌سه‌ر‌ه‌تا بوایه، پی‌ش‌تریش ئه‌وه‌مان سه‌ماند که جگه له خوای گه‌وره هیچ شتی‌ک

(۱) المسایرة و شرحه المسامرة ۲۹.

(۲) حاشیة الصاوي على الدردير ۵۸.

(۳) المواقف ۲۰/۸. و بپروانه: سیفه‌تی به‌خو‌وه پاره‌ه‌ستان (القیام بالنفس).

(۴) حاشیة الصاوي على الدردير ۵۸.

لهمیژینه و بی سهرتا نییه^(۱). ناگریت بوتریت: خوی گهوره له سهر یان له ژیر، له لای راست یان چهپ، پشت یان پیشی تهنهوهیه^(۲).

ب_ لهبهر نهوهی ههر شهبش تهنیش و لا، پهیدابوو و بهدیهنراون، به هاتنه کایهی مرؤف و جگهلهویش که لهسهر دوو پی دهرؤن وهک: بالنده، جا واتای سهروو (فوق): بریتیه له بهرامبهر بوونی لهگهل سهری مرؤف واته لهسهری مرؤفهوه بهرهو ژوور یان سنوری ئاسمان دهست پیدهکات له ئاست خالی ههره بهرزی پشتی ئه و گیانلهبهرهی که لهسهر چوار پهل دهرووات، ئا بهمه دهلین لای سهروو، واتای لای خواروو (السفل): بریتیه لهو ئاستهی که لهلای زهوی یهکسانه لهگهل پییهکانی مرؤف.

باشان تهنیش و لایهکان بهشیوهیهکی ریژهی دیاری کراون و راستهقینه نین، جا نهگهر میروو به پرووی ژوورهوهی بانیکدا بروات ئهوا پرووی زهوی بو ئهوه دهبیته لای سهروو، چونکه بهرامبهر پشتیهتی. نهگهر ههر شتیکی پهیدابوو بازنهیی بوایه وهک تۆپ ئهوا هیچ یهکیک لهو تهنیش و لایانه بوونیان نهدهبوو.

ب_ خوی گهوره بی سهرتا ههر هههوهوه هیچ یهکیک له بوونهوهرانیش نهبوون، چونکه جگهله خوی گهوره ههموو شتیکی پهیدابوو، ههروهک بهلگهمان لهمباریهوه خستهپوو^(۳).

ت_ تهنیش و لا تایبهتمندی ئه و شتانهیه که شوینگر، شوینگرتنیش تایبهته به کرؤک (جوهر) و جهستهوه پیشتر ئهوهمان خستهپوو که خوی گهوره لهم شتانه پاکه.

(۱) شرح المواقف للسید الشریف ۱۹/۸_ ۲۰.

(۲) شرح الخریدة للردیر ۶۷.

(۳) المسایرة و شرحه المسامرة ۳۰_ ۳۱. سهیر بابتهی خوی گهوره له هیچ شوین و لایهک نییه بکه له: المطالب العالیة للرازی ۳۷/۲ والحصل للرازی ۱۵۷ وکشف المراد ۳۱۹.

ئەگەر وترا: بۇچى دەستەگان بەرەو ئاسمان بەرز دەكرىنەو؟ وەئامى ئەدەمەو: بەوۋى كە ئاسمان رووگەى نزاو پارانەوۋىيە، ھەرۋەك چۆن كەعبە رووگەى نوپژە^(۱).

جا خۇاى گەورە لە تەنىشت و لايەك نىيە، بە پىچەوانەى بۇچوونى:

كرامىيەكان: لاي سەرۋويان بۇ خۇاى گەورە بىرپارداۋە، بەبى ئەوۋى لەسەر عەرپش جىگىر بوويپت.

ومشەبىيە) و موحەسىمەكان: بۇچوونيان وايە كە خۇاى گەورە جىگىر بووۋە لەسەر عەرپش^(۲).

بە يەكدەنگى عەقلمەندان ئەمە پوچەل و بى بنەمايە^(۳).

(۱) المسائرة ۳۱. لە: (أصول الدين للغزنوي ۷۱) ھاتوۋە: (دەستەگان بۇيە بەرۋوي ئاسماندا بەرز دەكرىنەو، چۈنكە رووگەى نزاو پارانەوۋىيە، وەك رووكردەنە كەعبە لە نوپژدا، دانانى روو لەسەر زەوى لە كاتى كورنووشدا، ئەگەرچى خۇاى گەورە نە لە ناو كەعبەبەيەو نە لە ژىر زەويشە).

(۲) سەربارى ئەوۋى كە دەئىن خۇاى گەورە جەستەى نىيە، ئەوا زۇررىك لە ھەنبەليەكان باۋەريان بەوۋىيە كە خۇاى گەورە لەلای سەرەوۋىيە و لەسەر عەرپش وەستاۋە. سەيرى بەلگە و وتەى زاناکانيان بكة لەم بارەوۋە لە: شرح العقيدة الطحاوية ۲۵۱/۳ و لاپەرەكانى دواترىش. و لوامع الأنوار البهية _ سفاريني، جدة سالى ۱۳۸۰ك، ۱/۱۹۰ و لاپەرەكانى دواترى.

(۳) المسائرة و شرحه المسامرة و شرحه لقاسم بن قطلوبغا ۳۲_ ۳۳.

_ سەربارى ئەوۋى ھەنبەليەكان بە بۇچوونى خۇيان خۇاى گەورە بە پاك دەگرن لە جەستە، كەچى دەئىن خۇاى گەورە لەلای سەرۋوۋە لەسەر عەرپش جىگىر بووۋە، ئەوۋەشيان باس كر دوۋە كە نزيكەى بىست جۇر دەق ھاتوۋە لەبارەى بەرزو بلندى خوا لەسەر بەدپەيئىراۋەكانى و بەندەكانى، وەك:

أ _ راستەوخۇ نامازەدان بە لاي سەرۋو بەھۇى نامرازى (من) كە تايبەتە بۇ بلندى خود، وەك ئەم فەرمايشتەى خوا: ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ﴾ النحل: ۵۰. واتە: (ئەو فريشتانە لە پەرۋەردگاريان دەترسن كە فەرمانرەوايە بەسەريانەوۋە).

۸_ خَوای گهوره ناچیتته ناو چوارچیوهی کات، و کاتی بهسهردا نایهت، واته: بوونی نهو بوونیکی کاتی نییه. بوونی کاتی: نهوهیه بوونی تهنها له ناو کاتدا ببیت و بهس^(۱).

۹_ خَوای مهزن وهسف ناگریت به بزوان و جولان و جیگورین یان وهستان و جیگیر بوون^(۲).

۱۰_ خَوای گهوره پاکه له بوونی پهیهوندی نیوان خودی زاتی خَوای گهوره: چونکه خَوای گهوره پیکهاتهیهکی بهش بهش نییه تا بهشهکانی پهیهوندی بهیهگترهوه بکهن و بلکین بهیهگترهوه. یاخود زاتی خَوای گهوره پهیهوندی بکات به شتیکی تر: زاتی پاکی خَوای گهوره نهلکاوه به جیهانهوه، بهوهی زاتی خَوای گهوره ناویته ببیت لهگهله جیهان یان بیت و بجیت تیایدا^(۳).

ب_ راستهوخو دهربرینی بهرز بوونهوه بو لای خوا، وهک: ﴿ تَعْرِجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ ﴾ المعارج: ۴. واته: (فریشتهکان و جوبریل بهرز دهنهوه بو لای پهرومردگار).

پ_ راستهوخو نامازهدان به بلند بوون بو لای پهرومردگار، وهک: ﴿ إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ ﴾ فاطر: ۱۰. واته: (گوفتاری چاک و جوان و بهجی بو لای نهو زاته بهرز دهبیتهوه).

ت_ راستهوخو دهربرینی نهوهی، وهک: ﴿ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ ﴾ النحل: ۱۰۲. واته: (نهی موحه ممد ^{صلى الله عليه وسلم} پینان بلی: روهی پیروز "جوبریل، نهم فورئانه" له لایهن پهرومردگارتهوه بهحق و راستی دابهزاندوه).

ج_ بهراستهوخو دهربرینی نهوهی خَوای گهوره هه موو شهوئیک دادهبهزیت بو ئاسمانی دونیا... تاد... بروانه نهمانه: شرح العقيدة الطحاوية ۳۷۵ ولایه پرهکانی دواتر، ولوامع الأنوار البهية ۱/۱۹۰ و لاپه پرهکانی دواتر.

(۱) الموافق وشرحه للسيد الشريف ۲۷/۸.

(۲) شرح الخريدة للدردير ۵۸.

(۳) شرح الخريدة للدردير وحاشية الصاوي عليه ۵۸ و ۶۷.

سهبارمت بهو دهفانهش كه له رووكهشدا مانای لكان و ئاویتته بوون دهگهیهنن، وهك لهم
 فهرمووده قودسیههاتاوه: (وما یزال عبدي یتقرب الي بالنوافل حتی أحبه، فاذا أحبته كنتُ
 سمعه الذي یسمع به، و بصره الذي یبصر به، و یده التي یتطش بها و رجله التي یمشي بها. و ان سألتني
 أعطیته، و ان استعاذ بي لأعیننه)^(۱) واته: بهندهی من بهردهوام بههوی ئهجامدانی سوننهتهكانهوه
 لیم نزیك دهكهویتتهوه تاكو خوشمدهویت، جا ئهگهر خوشم ویست، دهبمه ئهوه گوییهی كه پیی
 دهبیستی و ئهوه چاوهی كه پیی دهبینی و ئهوه دهستهی كه شتی پیی دهگریت و ئهوه لاقههی كه
 پیی دهروات و هاتوچوی پیی دهكات. مهبهستی ئهوهیه: كه خوشهویستی خوا ههموو كهسهكه
 دادهگریت و ئاویتته دهبیته لهگهله خوشهویستی بهنده، ئاگای له دهرووبههه نامینیت و تهنها
 بو خوا دهروانیت.

ئهم فهرمایشته دهبیته تهئویل بگریت، بهوه لیك بدریتهوه كه رووكهشی فهرموودهكه
 مهبهست نهبیته بهكو مهبهستی دهقهكه زال بوونی خوشهویستی خواجه بهسهه كهسهكه، تا
 ئهوه كهسه وای لیهاتوهه جگه له خوی گهوره شتی تر نابینیت.

۱۱ _ خوی گهوره پاك و دووره له لیك ترازان و جیابوونهوه له جیهان، چونكه
 پیكهوهلكان و جیابوونهوه... هته، سیفهت و تایبهتمهندی پهیدابوو و بهدییهنراوهكانه و
 خوی گهوره پهیدابوو نییه^(۲).

۱۲ _ خوی گهوره پاكه له یهك گرتن و ئاویتتهبوون لهگهله كهسیکی تر، بهپیچهوانههی:
 بوچوونی نهصرانیهكان، كه باوهریان وایه زاتی خوا یهکی گرتوهه لهگهله جهستهه مهسیح^(۳).

(۱) حاشیه الصاوي على الدردير ۵۸.

فهرموودهه: بهردهوام بهندهه من... تاد، بخاری فی: كتاب: الرقائق باب التواضع، فتح الباري ۳۴۰/۱
 عن أبي هريرة رضي الله عنه.

(۲) شرح الخريدة للدردير وحاشیه الصاوي عليه ۶۷.

و به پیچەوانەى زیادەرۆچووە شیعەکان: بۆچوونیان وایە زاتى خواى گەورە ئاویتە بووە لەگەڵ عەلى و کورپو نەوەکانى. ھەرودھا بە پیچەوانەى زیادەرۆچووە صۆفیەکان: کە باوەرپیان وایە زاتى خواى گەورە ئاویتە و تیکەڵ بووە لەگەڵ ئەوانەى لە رینگای بەرەو خواچووندا گەشتوونەتە کۆتابى و ئاکام^(۱).

باوەر بوون بەوہى خواى گەورە وینە و ھاوشیوہى بۆ نییە، بۆچوونى سەرجم پێرو تاقمە ئیسلامیەکانە: لە موعتەزیلەکان، ماتریدیەکان، ئەشعەرییەکان و شیعەکان، بیجگە لە (موشەببەھ و موحەسبمە) و ھاوشیوہکانیان.

نەو دەقانەى کە لە رووکەشدا نامائەسى ویچواندن (تشبیه) بیان تێدایە:

چەند دەقیك لە قورئانى پیرۆز و سوننەتى بەرپزدا ھاتوون، کە چەند سیفەتیکی خەرى^(۲) دەدەنە پال پەرورەدگار، ئەو سیفاتانە نامائەسى ویچواندنیان تێدایە وەك وەستان و جیگیر بوون (استواء) و ھاتن (مجيء) و دابەزین (نزول)... پاش گەمیكى تر دەخەرنەر وو.

(۱) وەك ئەمانەتى زانستى، ئەوا بە پێویستى دەزانم نامائە بەوہ بدم کە دەقە عەرەببەكە بەم شیوہیە: (النصارى القائلین باتحاد جسده بجسد المسيح) ئەم دەقە عەرەببە وا ئەگەھەنییت کە خواى گەورە جەستەى ھەبە (بەنا بەخو)، بەلام من وشەى (جسدە) بە زاتى خوام لیک دایەو، چونکە گرۆكى باسەكە خۆى لەخۆیدا پاکراگرتن و بەدوورگرتنى خواپە لەوہى کە جەستەى ھەبیت. (نووسەر) وشەى جەستەى لێردا بەکارھێناوہ گوزارشتە لە بیروباوہرى نەصرانیەکان. (وەرگێر).

(۲) المواقف و شرحه للسيد الشريف ۲۸/۸ - ۳۱ سەپرى ئەمەش بکە: شرح الخريدة للدردير ۵۸.

(۳) سیفەتە خەبەرەکان: لە سۆنگەى ئەوہوہ کە سیفەتەکانى دیکەى خواى بى وینە عەقڵ دەزانى کە دەبى پەرورەدگار ئەو سیفەتەکانەى ھەبن و تاراددەبەك عەقڵ پێیان ئاشناپە و لەگەڵ چەمک و واتاکانى دەگونجى، بەلام سیفەتە خەبەرەکان، مەرج نییە عەقڵ بە پێویستى بزانی کە خواى کاربەجى ئەو سیفەتەکانەى ھەبیت، واتە: نە لە عەقڵدا جیگایان دەبیتەوہ کە بزانی چۆن، نە عەقڵ پێویستیشیان دەکات، ئەگەر گریمان خواى گەورە بۆ خۆى نەیفەرمووبایە من ئەو سیفەتەکانە ھەبە، عەقڵ نەیدەزانى کە ھەبیت! کەواتە: بۆیە پێیان دەگوترى سیفەتە خەبەرەکان، چونکە ئەو سیفەتەکانە لە رینگەى خەبەر و ھەوائى پیغەمبەرى خواوہ (ﷺ) بە

سەربارى كۆك بوون و يەككەنگيان لەسەر ئەوھى خواى گەورە بە پاك و بەرز و دوور بگرن لەو شتانەى شاينەى زاتى پيرۆزى ئەو نين، ئەوا لەگەل ئەوھشدا لە بارەى ئەم دەقائەوھە موسلمانان دابەش بوون بۆ سى ڤا و بۆچوون^(۱)، كە ئەمانەن:

يەكەم: ڤاوەستان و خۆتى ھەل نەقورناندن (التوقف):

واتە: ڤاوەستانى تەواو و بى ڤەنابردنە بەر تەئويل كردن يان كەوتنە ناو ويچواندن (تشبیه)، ئەمە مەزھەبى پيشينانە^(۲)، ئەوانە باوەرپان بەو سيفاتە خەبەريانە ھەبوو، و ھەك خوى چۆنە بەرپيان كردووھە تيان ڤەرانددووھە، خويان تى ھەل نەقورناندووھە بۆ زانينى ماناكەى يان تەئويل كردنى، لەگەل ئەوھى ئەو دەقائەى كە پاك و بەرزى دەسەلپين و دەچەسپين زۆر زياتر و زالتر بوونە لەلای ئەوان، بەھوى ڤوونى نيشانە و ئامازەو زۆرى و بۆريان، و شارەزا بوونيان لەوھى كە ويچواندننى خواى گەورە بە ڤەيدابووان شتىكى شياوى بوون نيە و نادروستە. بۆيە زۆرئيك لە پيشينان وتويانە: (چۆن ھاتووھە ئاوا بيخويننەوھە) واتە:

ئيمە گەشتوون و ئيمە دەزانين كە خوا ئەو كۆمەلە سيفەتەشى ھەيە، ئەگەرنا عەقل ئەو سيفەتانە پيوست ناكات). ئەم پيناسەيەم لە كتيبى: (ئيمان و عەقيدەى ئيسلامى لەبەر ڤوشناى قورنان و سوننەت دا: م. على باپير ۲۱۷/۳ و ۲۱۸) ھەرگرتووھە. (وھرگير).

(۱) ئيبين جەوزى لە (دفع شبه التشبيه ۷۹) وتويەتى: (بزانه خەلكى لە ئاست سيفەتە خەبەريەكان سى جۆرن: يەكەم: دەلئين ئەم سيفەتانە چۆن ھاتوون ئاوا بەرپيان دەكەين بەبى تەئويل مەگەر زۆر پيوست بكات، ھەرھەك ناچارين ئەم ڤەرمائشەى خوا تەئويل بكەين: ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ﴾ الفجر: ۲۲. واتە: ڤەرمانى خوا. ئەمە مەزھەب و ڤيمازى پيشينانە. جۆرى دووھەم: دەلئين دەبيت تەئويل بكرين، ئەمەش كاريكى مەترسيدارە. جۆرى سيبەم: دەلئين بەپي ھەستەكان قسەى لەسەر بكرت...).

(۲) دراسات في الفرق ۲۱۱ نقلا عن ابن جوزي.

باوەرتان وابیت که لەلایەن خۆی گەورە دابەزێنراوە، و خۆتان هەڵ نەقورپێنن لە تەئویل و تەفسیر و شروفاکەیدا^(١).

لەبەر ئەوەی تەئویل کردن شتیکی گومانابوییە، قسەکردن لەسەر بنچینە لەبارەى سیفەتەکانی خوا دروست نییە، ئەمەش لە پێناو خۆ دوور گرتن لە لادان و لەپڕی دەرچوون، بۆیە واتاکانی ئەم سیفەتانە بەخۆی گەورە بسپێرین.

ئیمامی (مالکی کورپی ئەنەس) وشەى (استواء)ى لەم فەرمايشته: ﴿الرَّحْنُ عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوَى﴾ طه: ٥. بەم شیوێهه رافه‌ی کردوووه و تویهتی: (الاستواء معلوم، وکیفیتە مجهولة، و السؤال عنها بدعة، والإيمان به واجب)^(٢) واتە: (استواء) زانراوه، چۆنیهتیەکه‌ی نەزانراو و شاراوێهه، پرسیار کردن لەم باره‌وه بیدعه‌یه، باوه‌ر پێبوونی پێویسته.

لە زۆریک لە گەورە شیخه‌کانی ماتریدییه‌کانه‌وه هاتوووه که خۆ سه‌رقاڵ کردن به تەئویلکارییه‌وه به ناپه‌سەند دەزانن، هه‌روه‌ک وتویانه: پروامان وایه‌ له‌لایه‌ن خواوه‌ دابه‌زیون و خۆمان به تەئویل کردنیان‌وه سه‌رقاڵ ناکه‌ین^(٣).

ئیبین روشد له‌مباره‌یه‌وه ده‌ئیت: (سه‌ره‌تای چه‌رخى یه‌که‌م گه‌یشه‌ گه‌وره‌یى و چاکه‌ی ته‌واو، به‌هۆی به‌کاره‌یێنانى ئەم وتانه‌ __ مه‌به‌ستى وته‌ی هاوشیوه‌ی وته‌که‌ی ئیمامى مالیکه

(١) مقدمة ابن خلدون ٤٣٤. سه‌یرى ئەمانه‌ش بکه: الملل والنحل للشهرستاني ٩٢/١ والغنية للشيخ عبدالقادر ٦٣/١ ودراسات في الفرق ٢٠٥.

(٢) أصول الدين للبغدادى ١١٣. ئەم وته‌یه‌ی ئیمامى مالک چه‌ند دربرپێنێکی لێک نزیکی هه‌یه، هه‌ندێک له‌وه دربرپێنانه‌ له‌م سه‌رچاوانه‌دان: شرح أصول الإعتقاد أهل السنة والجماعة ٤٢/٣. والإتقان للسيوطي ٤٨٤ وشرح الجوهرة للباجوري ١٥٧ ودراسات في الفرق ٢٠٦. لة: المواظف ٢٤/٨ ئەم وته‌یه‌ له‌ ئەحمه‌دیش گێردراوه‌ته‌وه.

(٣) التوحيد للامشي ٥٨.

(۱) _ بهبى ئەۋەى پەنابەرن بۇ تەئۋىل كىردن). ئەم راۋ بۇچۈنە بەردەوام بوو تا رۇژانى (ئەحمىدى كورپى ھەنبەل) و (يەھىيە كورپى موعىن) و (ئىسھاقى كورپى راھوبە)، ناوبراوان پىشتى ئەم بۇچۈنەيان گىرت، بەئلام ئەمە زۇرى نەخايناند، چونكە ئەم بۇچۈنە ئەۋەى لەخۇ دەگرىت كە: (ئاراستەكىردن بۇ شتى نەناسراۋ كە ھىچ مەبەست و ئامانجىكى دىارى نىيە و لىي تى ناگەين) تەنانت (ئىبن ھەزم) ئەم بۇچۈنەى ۋەسف كىردوۋە بەۋەى (دەروازەيەكە كۆتايەكەى بە ۋىچۈاندىن (تەشبىھ) دوايى دىت)(۲).

دوۋەم: كەۋتەنە ناۋ ۋىچۈاندىن و قۇلبوۋنەۋە تىايدا:

موشەببەھەكان خاۋەنى ئەم بۇچۈنەن.

كەسانى زاتى خاۋى گەۋرەيان بەشتى تر چۈاندى بەھۇى باۋەر بوۋىيان بەۋەى گوايە خاۋى گەۋرە دەست (يد) و پى (قىدم) و رۋوى (ۋجە) و.... ھەيە، بەمەش كەۋتەنە ناۋ بازنەى جەستە بىرپاردانى رەشكاۋانە بۇ خاۋى گەۋرە، پىچەۋانەى ئەۋ ئايەتەنەيە كە بە رەھايى خاۋى گەۋرەيان پاگىرتوۋە لەۋ شتە ناشياۋانە.

ھەشيان بوۋە لە بابەتى سىفاتدا كەۋتۆتە ناۋ ۋىچۈاندىنەۋە ۋەك: جەسپاندىنى لا و تەنىشت (جەتە) و راۋەستان (استۋاء) و دابەزىن (نزول) و دەنگ و پىت و ھاۋشيوەكانيان بۇ خاۋى گەۋرە، جا ئەۋ بۇچۈنەيان سەرى كىشا بۇ بىرپاردانى جەستە بۇ خاۋى گەۋرە، ئەمەش بەھۇى توۋند دەست گىرتىيان بە تەفسىرو شىرۇفەى پىت (حرف)ى بۇ ئەۋ ئايەت و فەرموۋدانەى كە لە رۋوكەشدا ۋىچۈاندىن و جەستە ئەگەيەنن(۳).

(۱) ۋەرگىپ.

(۲) دراست في الفرق ۲۰۷ و وتەكەى: ابن رشد، لە: فصل المقال ۶۵ ھاتوۋە.

(۳) مقدمة ابن خلدون ۴۳۴.

ئىبن جەوزى حەنبەلى (يەككە لەوانەى ويچواندن رەتدەكاتەو) دەئىت: (بزانە كە بەگشتى فەرمودەناسان "محدثين" ئەوۋى تايبەتە بە سىفاتەكانى خاى گەرەو بەشيوەى ھەستى وەريان گرتوۋ، بۇيە كەوتوونەتە ناو ويچواندەو، ئەمەش لەبەر ئەوۋبوو كە تىكەلى شەرەزانان نەبوو بوون، تا بزنان ئەو ئايەتانەى فرەواتا "متشابه" ن بەپىي حوكمى خۇى ھەئسوكەوتى لەگەل بكرىت نەك بە رووكەش) ^(۱).

ئەوانە چەند تاقم و پىرپىكن، بۇ نمونە: فەر موودەناسان و حەشەوييەكان و لەناو ئەواندا: موقاتىلى كورى سليمان سالى ۱۵۰ ك رافەكرى قوئان و موشەبيھەكانى شىعە، وەك: (ھىشامى كورى حەكەم) كە لە سالى ۱۷۹ ك مردوۋ، و تاقمى (كەرامىيە) شوپنكەوتووانى (ئىبن كەرامى سەجستانى) كە لە سالى ۲۵۵ ك مردوۋ ^(۲).

سىيەم: تەئويل كردن (تأويل):

ئەمە بۇچوونى موعتەزىلە بوو و دواتر _ لەگەل چەند دەستكارىيەكى كەم _ موئلمانان بەگشتى بە شىعە و ئەھلى سوننە: ماترىديەكان و ئەشعەريەكان، دەستيان بەم بۇچوونەو گرت، و ئىمامى رازى لەمبارەو دەئىت: (ھەموو پىرو تاقمە ئىسلامىيەكان دان دەنن بەوۋى: پىويستە رووكەشى ھەندى ئايەتى قورئان و ھەوال تەئويل بكرىت) ^(۳).

(۱) تلبیس ابلیس ۱۱۳.

(۲) الملل و النحل _ الشهرستانى ۹۲/۱ و لاپەرەكانى دواتر. و پروانە: دراسات في الفرق ۲۱۳_۲۱۵.

(۳) أساس التقديس للرازي ۶۷. سەيرى بۇچوونى ئىبازىيەكان بکە لە: الموجز لأبي عمار ۱۲۶ و لاپەرەكانى دواتر.

باجوری وتویه تی: ئه گهر دهقیك له قورئان و سوننه تدا هات و ههستی پیده کرا له رووکه شدا مانای لا و تهنیشت یاخود جهسته یان وینه یاخود ئەندامی لی بهدی دهکرا، ئەوا راسترەوان جگه له مشه بهه و مجسمه کان کۆکن له سهر تهئویل کردنی ئەم دهقانه^(۱).

له بهر ئەوهی به بهلگهی عهقلی له لای ئەوان چه سپاوه که خوای گه وره پاکه له جهسته و تاییه تمه ندیه کانی جهسته و شوین و لا و تهنیشت (جهة)، هیچ ریگه یهک نییه بۆ نه هیشتنی ویچواندن (تشبیه) تهنه ئەو ریگه یه نه بیته که بریتییه له تهئویل کردنی ئەو سیفاته خه به ریانهی که له دهقه کانداهاتوون.

جویه نی وتویه تی: پشتکردنه تهئویل به پاساوی خو دوورگرتن له کهوتنه ناو شتیکی قه دهغه له بیروباوه ردا سهر ده کیشیت بۆ لی ئالۆز بوون و له خشته چوون و خلیسکانی خه لکی ساده، تهنانهت ده بیته هوی ری خو شکردن بۆ هاتنی گومان بۆ ناو بیروباوه ر و تیر به تاریکیه وه نان سه بارهت به مانای به شیکی قورئانی پیروژ^(۲).

(۱) شرح الجوهرة للباحوري ۱۰۷.

باجوری له: (حاشیته علی السلم ۲۴) وتویه تی: (بزانه دهقیك له قورئان و سوننه تدا هات و له رووکه شدا مانای ئەوهی لی بهدی دهکرا که خوای گه وره دهست یاخود هاوشیوهی ئەم ئەندامی ههیه، له و کاته دا پیویسته تهئویل بکری: بهوهی له مانا رووکه شیه کهی لاده دریت، پیشین و پاشین له سهر ئەمه کۆکن، بهلام راجیایان ههیه له دیاری کردنی مه بهستی دهقه که، پیشیان مه بهستی دهقه که دیاری ناکهن و به لکو به خوای ده سپیرن، له باره ی ئەم قهرمایشته و هاو وینه کانی: ﴿وَبَقِيَ رَجُهُ رَبِّكَ﴾ الرحمن: ۲۷، ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ الشورى: ۱۰، ده لئین: خوای گه وره رووخسارو دهستی ههیه به لام نهک وهک رووخسارو دهستی ئیمه، تهنه خوای گه وره ده زانیته که مه بهستی له دهست و رووخساری خو ی چیه، پاشان ده لئین: خوای گه وره رووخسارو دهستی وهک ئیمه نییه، به لکو مه بهستی له رووخساری خوا، زاتی خوایه، مه بهستی له دهستی خوا، هیژو توانای خوایه).

(۲) الإرشاد للجويني ۴۲، دواتر ۱۰۵_۱۶۴ چهن دین دهقی قورئان و سوننه تی هیئاوه و تهئویله کانی شی خسته ته پروو.

زانایان کاتیک بینیان کردنه‌وهی دهرگای ته‌ئویل زیانیکی گه‌وره‌ی هه‌یه، چه‌ندین یاسا و بنه‌مایان دانا بو ته‌ئویل، تا سهر نه‌کیشیت بو یاری کردن به ده‌قه‌کان به‌پیی هه‌واو هه‌وس و بی گویدانه بنه‌ماکانی شه‌ریعت و مه‌به‌سته‌کانی^(۱).

شیخ (عیزه‌دینی کوری عه‌بدوسه‌لام) وتی: (رینگه‌و رینبازی ته‌ئویل کردن به مهرجی خو‌یه‌وه نزیکتره له راستی و حه‌ق له رینگه‌که‌ی تر)^(۲).

شیخ (عیزه‌دینی کوری عه‌بدوسه‌لام) وتویه‌تی: (ته‌ئویل کردن به‌پیی مهرجه‌کانی، نزیکترینه له راستیه‌وه)، مه‌به‌سه‌ت له‌وه‌ی به‌پیی مهرجه‌کانی: ئه‌وه‌یه که له چوارچیه‌ی زمانی عه‌ره‌ب دهرنه‌چییت^(۳).

(۱) دراسات في الفرق ۲۱۹. و سهیر: المسایرة ۳۴ و لاپه‌ره‌کانی دواتر، المواقف ۲۴/۸ و شرح الجوهره للباحوري ۱۵۷.

لامشی وتویه‌تی: (ئه‌م دهرپرینانه چه‌ند واتاو روویکیان هه‌یه، پیویسته ئه‌و واتاو رووه ده‌ستنیشان بکریت که گونجاو بی‌ت له‌گه‌ن به‌لگه‌ی سه‌لینراو و براوه‌ی عه‌قلی و ئه‌م فه‌رمایسته یه‌ک مانا هه‌لگره: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ الشوری: ۱۱، تا دژیه‌کی له نیوان به‌لگه‌کانی خوا دروست نه‌بی‌ت. "الید" بو نیعمه‌ت و هی‌زو ده‌سه‌لات به‌کاردیت، هه‌ندی‌ک جاریش به‌مانای به‌لگه‌ یاخود خو‌شی و ده‌وله‌مندی یان وه‌ک ناو بو ئه‌ندامیکی جه‌سته به‌کاردیت. وشه‌ی "العین" بو پاراستن یاخود وه‌ک ناو بو ئه‌ندامیکی جه‌سته به‌کاردی، جا چ "الید" چ "العین" به‌و مانایه‌ رافه‌ ده‌کرین که بگونجیت له‌گه‌ن به‌لگه‌ی عه‌قل و ئایه‌ته یه‌ک مانا هه‌لگره‌که). / التوحید للامشي ۵۹ و تیایدا هاتوو: ئه‌مه له هه‌ندی‌ک له شیخه‌کانمان (واته: ماتوریدییه‌کان) گێرداوه‌ته‌وه.

(۲) المسایرة ۳۴.

(۳) المسایرة ۳۷، تیادا هاتوو: (ئیمامی چه‌ره‌مه‌ین له کتییی "الإرشاد" رینگه‌ی ته‌ئویلی په‌سه‌ند کردوو، به‌لام له کتییی "الرسالة النظامية" رینگه‌ی سپاردنی ماناکان "تفویض" هه‌لبژاردوو، کتییی ناوبراو له دوا‌ی کتییی "الإرشاد" نووسراوه، ئه‌مه‌ش وه‌ک ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی‌ت که ئیمامی چه‌ره‌مه‌ین له ته‌ئویل کردن پاشگه‌ز بی‌یه‌وه. ئیبن ده‌قیقی عید رینگه‌یه‌کی مام ناوه‌ندی گرتوووه و تویه‌تی: ئه‌گه‌ر ته‌ئویله‌که به شیوه‌یه‌ک کرابوو که مانایه‌کی وا هه‌لبگریت نزیک بی‌ت له‌و شیوه‌یه‌ی عه‌ره‌ب پیی ده‌دوین ئه‌وا په‌سه‌نده. ئه‌گه‌ر ته‌ئویله‌که دوور بوو ئه‌وا هه‌لویسته‌ی له‌سه‌ر ده‌گریت و وهرناگریت. ئیبن هه‌مام بو‌چوونی وایه پیویسته به‌شیوازیکی مام

له نمونهی ئەو تهنووله پهسه‌ندانەى کردوویانه بۆ دهقه‌کانى فره‌واتا (متشابه) و خواى گه‌وره به پاك ده‌گریت لهو شتانهى له زاتى پاك و پیرۆزى ناوه‌شیتته‌وه:

ئەو ده‌قانهى كه له رووكه‌شدا مانای شوین و تهنیشت (هبة) ده‌گه‌یه‌ن:

۱_ ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ طه: ۵. (استواء) بریتیه له: زال بوون و ده‌ست به‌سه‌ردا

گرتن (استیلاء)^(۱) و ده‌سه‌لتادار و فره‌مانر‌ه‌واى (الملك). وهك شاعیر ده‌لیت:

ناوه‌ند تهنوول بکریت، به‌وهى ئەگه‌ر ده‌قه‌كه كيشه‌ى بۆ خه‌لكى ساده دروست كرد ئەوا لهو كاته په‌نا بریتیه به‌ر تهنوول باشه، ئەگه‌ر پيويستيشى نه‌كرد تهنوول نه‌كریت).

پروانه ئەمانه‌ش: الإرشاد للجويني، سه‌رچاوه‌ى پيشوو، العقيدة النظامية للجويني ۱۶۶ و شرح الفقه الأكبر

لعلي القاري ۷۰.

() غه‌زالى له كتيبي (الإحياء) وشه‌ى (استوى) به زال بوون رافه‌ى كردوو، زوبه‌يدى له (إتحاف السادة ۱۰۶/۲_ ۱۰۸) پرونكرده‌وهى له‌سه‌ر داوه‌و راي زاناينى له‌وباره‌وه هيناهه. زييدى له ۱۰۷ وتويه‌تى: ("ئيبين به‌تال" وتويه‌تى: له‌بارەى مانای وشه‌ى "استواء" له‌م ئايه‌ته‌دا زاناين راي جبايان هه‌يه، موعته‌زيله‌كان وتويانه: بریتيه له زال بوون به ده‌سه‌لت و توانا هيز. هه‌ندیک له ئەهلى سوننه وتويانه: واتاكه‌ى بریتيه له‌وهى به‌رز بووته‌وه، هه‌نديكى تر له ئەهلى سوننه وتويانه: بئندتر بوو، هه‌نديكى تريان وتويانه: به مانای ده‌سه‌لتادارى و فره‌مانر‌ه‌واى ديت. وتراوه: بریتيه له ته‌واو بوون و لیبوونه‌وه له ئەنجامدانى كارێك. دواتر به‌رپه‌رچى موعته‌زيله و موجمه‌كانى داوته‌وه‌وه ئەو رايه‌ى په‌سه‌ند كردوو كه ده‌لیت به مانانى بئندتر بوون ديت). چەند وته‌يه‌كى تر به به‌لگه‌كانيه‌وه له كتيبي ناوبراو خراوته‌پروو. (استواء) چەند رافه‌يه‌يه‌كى تريشى هه‌يه، كه له‌م سه‌رچاوانه‌دا هاتوو: أصول الدين للبغدادى ۱۱۲ والإتقان للسيوطى ۴۸۵ وكفاية الطالب الربانى ۴۹ و ۵۰.

هه‌روه‌ها له‌م سه‌رچاوانه‌شدا وشه‌ى (استواء) به زال بوون رافه‌كراوه: الإرشاد للجويني ۴۰ والإقتصاد في الإعتقاد للغزالي ۴۰ والتمهيد للامشي ۶۴ والمواقف ۲۴/۸ والمسيرة وشرحه المسامرة وشرحه لقاسم بن قطلوبغا ۳۴_ ۳۵ وشرح الجوهرة للباجوري ۱۵۷ والموجز لابن عمار ۱/۱۳۲ عن ابن عباس، ومشارك أنوار العقول ۴۰/۱ وشرح غاية المراد ۴۳. "جاحز" ئەم رافه‌يه‌ى داوته‌ پال "ئيبين عباس" به‌لام "ئيبين تيميه" به‌رپه‌رچى داوته‌وه. / إتحاف السادة ۱۰۶/۲.

قد استوى عمرو على العراق من غير سيف و دم مُهراق^(۱)

واته: عمر زالبوو بهسهر عیراقدا بهی شمشیر و خوین رشتن.

۲_ ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ النحل: ۵۰. له لای سهروه بوون (فوقیه)

بریتییه له: بهرزو بلندی له گهورهیی و مهزنیدا، واته: فریشتهکان له خوای گهوره دهرسن له بهر بهرزی و بلندیته گهه له گهورهیی و مهزنیدا^(۱).

له کتیبی (الإرشاد ۴۱_ ۴۲) هاتوو: (ئه گهر و ترا: ئه م ئایه ته: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ طه: ۵. بهی تهئویل کردن و بهی رووکه شه که بهی بکن، له بهر ئه وهی ئه م ئایه ته له و شتانه یه که فره و اتا (متشابه) ن تنها خوای گهوره مه به ستیان ده زانیت؟ له وه لأمدا ده ئین: ئه گهر پرسیارکره و راهینرا که وشه "استواء" وهك خوی بهی بکات به پیی مانا زمانه وانیه رووکه شه که یه بریتییه له جیگر بوون، ئه وه ئه مه ده بیته هوی جهسته بریاردان بو خوا. ئه گهر گومانیشی له بوونی جهسته هه بیته بو خوا ئه وه ههر وهك ئه وه یه که بروای به بوونی جهسته هه بیته بو خوا. ئه گهر بهی گومان و دوودلی دانی نا به ئه سته م بوونی دیاردهی جیگر بوونی بو خوا گهوره ئه وه به م شته له مانا رووکه شه که لایداوه. ئه و که شه که بانگه شه ی به پکردنی ئه و شتانه ی کردوو به پیی رووکه شه کانیا ن نه یه توانیوه تاسهر له سهر ئه م بوچوونه ی بیت. جا ئه گهر بهی دوودلی له واتای رووکه شه که یه ئایه ته که لادرا ئه و پیوسته ئایه ته که به شیوه یه ک و اتا بکریته که گونجاو بیت له گه ل عه قل و شەرع).

ماتریدی له کتیبی (التوحید م ۴۱ و ۷۴) پیی وایه تهئویل نه کریته، غزنوی که یه کیکه له ماتوری دییه کان له کتیبه که یه (أصول الدین ۷۵) هه مان بوچوونی تهئویل نه کردنی هه یه. ههروه ها "لامشی" له (التمهید ۶۴) دوو بوچوونی ماتوری دی هیناوه: یه که م: تهئویل نه کردنه، دووه م: زال بوونه. له کاتی خستنه پرووی بوچوونه کانی ماتوری دی ئه مه خرایه پروو.

(۱) ئه م شاعیره ناوی (ئه لعه بیس) ه، ههروهك هاوه ئه که ی ئیسماعیلی کوری عوباد ئامازه ی به وه داوه، یاخود ئه و شاعیره ناوی (ئه خته ل) ه ههروهك جوهری ئامازه ی بو کردوو. (بیشر) ناوی ته واوی: بیشری کوری مه روانه. / إتحاق السادة ۱۰۶/۲۳.

ئه م دیره شیعره له م سه رچاوانه دا هاتوو: الإقتصاد فی الاعتقاد للغزالي، والموجز لأبي عمار، والمسایرة، وشرح الجوهرة للباچوري، سه رچاوه کانی پیشوو. له کتیبی (المواقف) عه مر ی له حیاتی ناوی بیشر له دیره شیعره که دا هیناوه.

۳_ ﴿ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴾ فصلت: ۳۸. لهلابوون (عنيدية): واته ههلبژاردن و رپزگرتن.

۴_ ﴿ إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ ﴾ فاطر: ۱۰. واته: خوی گهوره پیی رازی دهبیّت. گوفتار رووگهش (عرض)ه، و رووگهشیش نا گوازریتهوه.

۵_ ﴿ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ ﴾ المعارج: ۴. واته: بهرز بوونهوه بوّ نهو پلهیهی که به نهجامدانی په‌رستش تیایدا نزیك دهبیّتهوه.

۶_ ﴿ ءَأَمِنُمْ مَن فِي السَّمَاءِ أَن يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ ﴾ الملك: ۱۶. (من في السماء): واته حوگم و دهسه‌لّاته‌که‌ی یان نهو فریشته‌یهی راسپی‌راوه به سزا.

۷_ ﴿ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى ﴿۸﴾ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى ﴾ النجم: ۸. (الدنو): نزیك بوونهوه‌ی پیغهمبهر (ﷺ) له خوی گهوره به په‌رستش، نزیك بوونهوه‌ش که نه‌ندازه کراوه به (دوو کهوان و که‌م‌تریش) بوّ نهوه‌یه عه‌قله‌کان بتوانن نه‌ندیشه و ته‌سه‌وری بکه‌ن به‌هوی شتی به‌ره‌ه‌ست.

۸_ نهو فه‌رمایشته‌ی پیغهمبهر (ﷺ) که به که‌نیزه لاله‌که‌ی فه‌رموو: (أین الله؟) واته: خوا له کوئی‌ه؟، که‌نیزه‌که: ناماز‌ه‌ی بوّ ناسمان کرد، به‌مه‌ش نیمانی دهربری.

پیغهمبهر (ﷺ) پرسیری کرد و فه‌رموی (خوا له‌کوئی‌ه؟)، نه‌مه‌ی بوّ نهوه بوو تا بیروباوه‌ری ناشکرا بکات، جا که که‌نیزه‌که ناماز‌ه‌ی کرد بوّ ناسمان، پیغهمبهر (ﷺ) نهوه‌ی

زانی که که نیزه که بتپه رست نییه، ئاماژهی که نیزه کهیشی به وه وهرگرت که خوا به دیهینه ری
ئاسمانه، بویه حوکی با وهررداری به سهر که نیزه که دا^(۱).

نه و دهقانهی که له پووکه شدا مانای جهسته دهگه به ن:

۱_ ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ الفجر: ۲۲. واته: فه رمانی گشتگری پهروه ردگارت هات

که هه موو جوړه سزایه که له خو دهگریت یا خود سزای پهروه ردگارت هات^(۲).

۲_ ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ البقرة: ۲۱۰. واته: هاتنی سزای خوا.

۳_ نه و فه رمایشهی پیغه مبه ر^(ﷺ): (ینزل ربنا تبارک و تعالی کل لیله الی السماء الدنيا
حین یبقی ثلث الآخر فیقول: من یدعونی فاستجب له، و من یسألنی فأعطیه، و من یتغفرنی فأغفر
له)^(۳) واته: پهروه ردگاری پاک و بهر زمان له سی یه کی کو تایی هه موو شهوی داد به زیت بو

() المواقف ۲۴/۸ _ ۲۵.

زانایان را حیان له باره ی نه و که سه ی که بروای وایه خوی گه وره له شوین و لایه کدایه، له م باره وه چه ند
بووونیکیان هه ن:

۱_ ته کفیر ناکریت. نه مه بووونی عزی کوری عبدالسلامه. النووی نه م مه رجه ی داناوه که له و کاته
ته کفیر ناکریت که له خه لکی ساده بی، ابن جمهر نه م مه رجه ی داناوه نه گهر که سه که بوی سه خت بوو
بوونی شوین و ته نیشته بو خوا بریار نه دات.

۲_ در ژه پیدان (التفصیل): نه گهر بروای و ابوو خوی گه وره له لای سه رووه، نه و ته کفیر ناکریت، چونکه
به شیوه یه کی گشتی لای سه روو مانای ریژو شکویه. نه گهر بروای و ابوو خوی گه وره له لای خوارووه نه و
ته کفیر ده کریت، چونکه لای خوارووه که می و بی نرخیهه. / شرح الجوهرة للباجوري ۱۶۵.

(۳) المواقف ۲۴/۸ _ ۲۵. و شرح الجوهرة للباجوري ۱۵۸. و نقله ابن عمار فی الموجز ۱/۱۳۵ عن ابن عباس.

(۴) المواقف ۲۴/۸ _ ۲۵ و شرح الجوهرة للباجوري ۱۵۸.

فه رمووده ی: پهروه ردگاری پاک و په رز... تاد: صحیح البخاری ۱۹ کتاب التهجد ۱۴ باب الدعاء والصلاة
آخر اللیل، رقم ۱۱۴۵ بهذا اللفظ عن أبي هريرة.

ئاسمانى دونيا، و دهنه رموويت: كى ليم دهن پارتته وه تا وه لئامى بدمه وه، كى داواكارى هه يه تا پيى ببه خشم، كى داواى لى خوښ بوون دهكات تا لى خوښ بم.

واته: فريشتهى پهرومردگارمان داده به زيت و له برى خوا ده لئيت.

نه و دهقانهى كه له يووكه شدا ماناى ويته (صورة) دهگه يه نن:

پيغه مبه ر (وَسَّيْطٌ مِّنَ الرَّسُولِ) فهرموويه تى: (اذا قاتل أحدكم أخاه فليجنب الوجه، فان الله خلق آدم على صورته). واته: نه گهر يه كيک به كيشه چوو له گهل براكه ي با خوښ دوور بگريت له وهى نازار به دهموچاوى ببات، خواى گه ووه ئاده مى له سه ر ويته ي خوښ دروست كردووه.

مه به ست له ويته (صورة): سيفه ته، وهك: سيفه تى بيستن، بينين، زيان، زانست، واته: به شيوه يه كى گشتى هه مان سيفه تى هه ن^(۱).

نه و دهقانهى كه له يووكه شدا ماناى نه ندام (جوارح) دهگه يه نن:

۱_ ﴿وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ﴾ الرحمن: ۲۷. (وجه) واته: زاتى خوا^(۲).

وورد عن أبي هريرة أيضا في: صحيح البخاري ۸۰ كتاب الدعوات ۱۴ باب الدعاء نصف الليل رقم ۶۳۲۱ وفي ۹۷ التوحيد ۳۵ باب قوله تعالى: ﴿يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ﴾ فتح: ۱۵. رقم ۷۴۹۴. وفي صحيح مسلم ۶ كتاب صلاة المسافرين ۲۴ باب الترغيب في الدعاء، رقم ۷۵۸ عن أبي هريرة أيضا. وأخرجه أبو داود والترمذي وابن ماجه ومالك وأحمد... وغيرهم. / شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز، هامش ۲۶۹ لحققة شعيب الأرنؤوط.

(۱) شرح الجوهرة للباحوري ۱۵۹.

فهرمووده ي: نه گهر يه كيكتان به كيشه چوو له گهل براكه ي... تاد: صحيح مسلم ۴۵ كتاب البر والصلة ۳۲ باب النهي عن ضرب الوجه رقم ۲۶۱۲ (۱۱۵)، عن أبي هريرة. ومسنند الإمام أحمد ۲/۲۴۴. (۲) دهكړى راناوهكه له وشه ي (صورته) يو خودى ئادهم بگه رپته وه. (وهرگيږ).

(۲) شرح الجوهرة للباحوري ۱۵۹ ومشارك الأنوار العقول ۱/۴۰۲.

۲_ ﴿يُدُّ اللَّهُ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ الفتح: ۱۰. (اليد) واته: هَيِّزُوا تَوَانًا^(۱).

ئەو فەرمايشتەى پيغەمبەر (ﷺ): (إن قلب بني آدم كلها، بين اصبعين من أصابع الرحمن كقلب واحد، يصرفه حيث يشاء)^(۲). واته: دلى هەموو ئادەمیزادەکان وەك يەك دل له نیوان دوو پەنجەى خوادان، و چۆن ویستی لەسەر بیّت بەوشیوویە دەیگۆرپیت.

مەبەست له دوو پەنجە (اصبعین): دوو سیفەتەن له سیفەتەکانی خوا، کە بریتییه له توانا (القدرة)، ویست (الإرادة)^(۳).

بەمە روون دەبیتهوه کە زۆربەى موسلمانان له پیشین (سلف) و پاشین (خلف) کۆکن^(۴) له پاکدانان و دوورگرتنی خوا له ویچواندن (تشبیه)، له گەڵ ئەوەشدا راجیا بوون له بارەى ریگەى

(۱) شرح الجوهرة للباجوري ۱۰۹.

(۲) شرح الجوهرة للباجوري ۱۰۹.

فەرموودەى: ئەگەر یەکیکتان بەکیشە چوو له گەڵ براکەى... تاد: صحیح مسلم ۴۶ کتاب القدر ۳ باب تصریف الله تعالی القلوب، رقم ۲۶۵۴ عن عبدالله بن عمرو بن عاص.
(۳) بۆ ئەم تەئویلانە بروانه: المواقف و شرحه ۴۷۳ و المسامرة ۳۵_۳۶ و الباجوري على الجوهرة ۸۱/۱_۸۴.

(۴) ئیجی له (المواقف ۲۴/۸) وتویهتی: (هەرچەندە دوو بەلگە دژیەکیش بن، ئەوا تا دەکریت دەبیت کار بە هەردووکیان بکریت، جا یان رووکەشەکان بە شیوویەکی پوخت تەئویل دەکرین و درێژەى مەبەستیش بەخوا دەسپێردریت، هەرودە ئەمە رای زۆربەى پیشینانە... یاخود تەئویل دەکریت و درێژەى مەبەست روون دەکریتەوهو دەوتریت: "الإستواء" واته: زال بوون..).

له (جوهرة التوحيد) دا هاتوو:

وكل نص أوهم تشبيهاً أوله أو فوض ورم تنزيهاً

باجوری رافهێ ئەم دوو دیڕەى گردوووه و تویهتی:

کە دەلیت (نص: دوق) بریتییه له قورئانی پیرۆزو سوننهتی بەپێز.

تەفسىرو شىرقەھى دەققە فرەواتا (متشابه)دەكان، ئەم پراجىايەش بە پىي چەرخ و سەدەى خۇيان بوو، كە تىايدا ژيان، ئەويش تەنھا پراجىايەكى لاوھكى و شكلى بوو.

تەنھا (موشەببەھەكان) لەمەدا راى جىاوازيان ھەبوو، كە زاتى خواى گەورەيان بەويئەى جەستە چواندوو، بەم ھۆيەوھ سىفەتى جەستەيان دەدا پال خواى گەورە، بەلام ئەو (مشبەھانە) قىمەت و نرخ بۇ بوچوونەكەيان دانانریت لە تەرازووى رەخنەيى زانستى دا كاتىك بەراوردى دەققەكان دەكریت، خواى گەورە فەردووئەتى: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّسُخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمَّا بِهِ ءَكُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ آل عمران: ۷. واتە: (ئەو خوايە زاتىكە كە قورئانى بۇ سەر تۇ ئەى موھەممەد

(أوله) واتە: مانا رووكەشىەكەى ودرمەگرە، بەلكو واتاى مەبەستى دەققە روون بکەرەو، روونکردنەوھى مەبەستەكە بەو دەبیت كە بە تىروتهسەلى تەئویل بكریت و مەبەستى دەققە بخریتەروو، ئەمە مەزھەبى پاشين (خلف): ھەموو ئەوانە دەگریتەوھ لە دواى سەدەى پىنجەم، وتراوھ لە دواى سەدەى سىيەم. (أو فرض) واتە: دواى تەئویل كردنى پوخت، كە لادانە لە مانا رووكەشەكە، ئەوا ماناى دەققەكە بەخوا بسپىرە، بەپىي رىبازى پىشىنان: ئەوانەن كە لە پىش سەدەى پىنجەم بوون، وتراوھ برىتىن لە ھاوھلان و شوئىكەوتوان و شوئىكەوتوى شوئىكەوتوان.

رىبازى پاشين (خلف) زانايانەترو تۆكمەترە، چونكە روونکردنەوھى زياتر لەخو دەگریت و بەرپەرچى دژەكانىش دەداتەوھ، ھەر بۆيە دانەر (خاوەنى كتیبى: الجوهرة) لە شىعەرەكەدا رىبازى پاشينى پىش پىشىنان خستووھ. رىبازى پىشىنان سەلامەتترە، چونكە مروّف پارىزراو دەبیت لە ھەلە كردن لە دەستنىشان كردنى مەبەست، كە دەكریت مەبەستىك دەستنىشان بكریت كەچى خواى گەورە لە دەققەكەدا ئەو مەبەستەى نەبووئیت.

(ورم تنزيها) واتە: مەبەستت تەنھا بە پاگرتنى خوا بىت لەو شتانەى كە شياوى ئەو نين و مەبەستى دەققەكانىش بە خاوبسپىرە. لەوھى خستمانەروو ئەوھ بەدەرگەوت كە پىشىن و پاشين كۆكن لەسەر تەئویل كردنى كورت و پوخت، چونكە ھەردووكان ماناى ئەو دەققە لە رووكەشەكەى لادەدن كە شتىكى ئەستەم دەداتە پال خوا، بەلام پراجيان لە بارەى ديارى كردن و ديارى نەكردنى مەبەستى دەققەكە. / شرح الجوهرة

"نارده خوارهوه، بهشېك له ئايهتهكانى دامهزراو پايه دارو رپوون و ئاشكران، ئهوانه بناغه و بنچينهى قورئانهكهن و ههنديكى تريشى واتاى جۇراوجۇر هه لدهگرن و به ئاسانى نازانرېن، جا ئهوانهى له دلياندا لارى و لادان ههيه، ههز له ههق و راستى ناكهن، ئهوانه شوپن ئهوه ئايهتانه دهكهون كه ماناى جۇراو جۇرو فراوانيان ههيه، بۇ ئهوهى فيتنه و ئاشوب و ناكوكى و دووبه رهكى دروست بكهن يان بۇ ئهوهى ليكدانهوهى هه لهى بۇ هه لبهستن، له حاليكدا كه ليكدانهوهى ئهوه جۇره ئايهتانه ههه رخوا خووى به تهنهياى دهيزانيت).

٤ _ بى نيازى و بهخووه راوهستان (القيام بالنفس):

بى نيازى و بهخووه راوهستان (القيام بالنفس) دوو مانا دهگريته خو:

يه كه ميان: برىتیه له وهى پيويستى به شوپن نه بيت. شوپن دوو رافهى ههيه:

١ _ ئهوه خودو زاتهى كه پيى راوهستاره، نهك به واتاى شوپن، چونكه ئهوه زانرا كه پيچه وانهى په يدا بووانه.

٢ _ خود (ذات) و شوپن به يه كه وه. (الغنىمى) وا ده لئيت.

دووه ميان: برىتیه له وهى كه پيويستى به به ديهيتهر نييه تا په يداى بكات^(١).

پيچه وانهى سيفه تى بى نيازى و بهخووه راوهستان (القيام بالنفس) برىتیه له: پيويست بوون به غه يرى خووى.

به لگهى سه قلس:

١ _ به لگه له سه ره ئه وهى كه پيويستى به شوپن نييه:

(١) شرح الجوهرة للباجوري ١/١١٣.

أ_ ئەگەر پېویستی بە شوین هەبوايه، ئەوا شوینگرتن دەبوو یه کیک له سیفته تەکانی، ئەگەر شوینگرتن سیفته تی بوايه، ئەوا خوای گهوره به سیفته تی واتایی (معانی) و معنەوی وهسف نەدەگرا، که چی ئەو سیفته تانە پېویستن بۆ خوای گهوره، به هۆی ئەو به لگەنە ی جهخت له سەر بوونیان دەکەنەوه، ئەمەش پوچە ئە هەر بۆیه سەلینرا که خوای گهوره پېویستی به شوین نییه^(۱).

ب_ شوینگر پېویستی به شوین هەیه، به شیوه یه که بوونە که ی ئەستەم دەبیت به بی شوین. و شوین پېویستی به شوینگر نییه، چونکه دەرکرت شوین به تال و بۆش بیت، بۆیه ئەو کاتە گریمانە ی پېویست بوون شیوا ی بوون (ممکن) و پېویستی هەبوونی شوین دیتە کایه، که هەردووکیان پوچە ئن^(۲).

۲_ به لگە له سەر ئەوه ی که پېویستی به پهیدا که ریک نییه:

ئەگەر پېویستی به پهیدا که رو به دیهینەرک بوايه ئەوا ئەوسا دەبوو پهیدا بوو و به دیهینراو، جا ئەمە چون دەبیت کاتیک پیشتر ئەو دمان خستە پروو که خوای گهوره پېویسته بوونە و بی سەرەتا و بی کۆتایه به زات و سیفاتەوه؟

به لگە ی نه قلی:

خوای گهوره دهفه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ فاطر:

۱۵. واتە: (ئە ی خە لکینه ئیوه هەزارو نەدارن و هەمیشە ناتاجی خوان، هەر تەنھا خوايه که بی نیازە و شایه نی سوپاسه).

(۱) هەمان سەرچاوه، و الدردیر فی شرح الخریدة ۶۲ و شرح أم البراهین للسنوسی وحاشیة الدسوقی علیه ۱۵۹.

(۲) المواقف و شرحه للسید الشریف ۲۰/۸.

ههروهها دهفهرمویت: ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَعَنِيَّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴾ العنكبوت: ٦. واته: (بهراستی خوا بی نیازه له ههموو خه لکی).

ئه گهر وترا: چۆن ئه ندیشه و تهسه ور دهگریت که خوی گه وره له هیج شوینیکدا جیگیر نه بووبیت، شوینگر نه بیت؟

وهلامه که بریتیه له: ئه ندیشه و تهسه ور کردنی شوین بۆ ههر جهستهیهک، له دهرهنجامی تیروانین و خویندنه وهیه بۆ بارو حالهتی جهستهکان که دهیبینین شوینیکیان گرتوو، بهلام پیوانه کردنی خوا لهسه ره جهستهکان تا بهسهلمینین شوینگره، ئهوا بیگومان پیوانهیهکی بوچهله، چونکه هیج هویهکی کۆکه ره وه نییه له نیوان بنچینه (ئهصل) و لق و پۆپ (فرع) دا، له بهر ئه وه:

عهقلی مرؤف سنورداره، کهم توانایه له پهیی بردن به زۆر شت، ههر چهنده برپار دهدات لهسه ره بوونی چه ند شتیکی زۆر وهک: رۆح، عهقل، له ناو جهستهدا، کارهبا لهو تهلانهی که بۆ پیدا رۆیشتنی ئاماده گراوه... تاد، ئه گهر چی کرۆک و حهقیقه ته که ی نه زانراوه و نه نییه که ی پهیی پی نابردریت.

که واته عهقلی مرؤف ناتوانیت پهیی به زۆر شتی ده ور بهری بیات، جا که واته چۆن ده توانی ئه ندیشه ی بکات که خوی گه وره ناچیته ناو شوینه وه شوینگر نیه؟ له گه ل ئه وهی که عهقل به بی گومان دانی ناوه به بوونی خوی گه وره، که چی ناتوانیت پهیی به خودی خوا بیات و تهسه ور ی بکات و تیی بگات؟

ئه وه بهسه بۆ مرؤف باوه ری هه بیت به بوونی خوی گه وره و سیفه تهکانی، دواتر دۆش دادهمینیت و سه رسورمانی دایده گریت له ئاست تیگه یشتن و ئه ندیشه کردنی. ئا ئه مه یه

راستی باوهر بوون به غهیب بوون، خوی گهوره فرمانی به بهندهگانی کردوو که باوهرپیان پیی هه بیٔ^(۱).

۵_ ته‌نهایس (وحدا نیٔ).

واتاکه‌ی: بریتیه له ته‌نهایس خوا له زات و سیفهت و کرده‌ودا.

خوا به‌یه‌کزانین له زاتدا: بریتیه له رهنهت کردنه‌وهی چه‌ندیٔی لکاو (کم المتصل) که بریتیه له پیکهاتن، واته: پیکهاتنی زات له چه‌ند به‌شیک. رهنهت کردنه‌وهی چه‌ندیٔی جیا (کم المنفصل) که بریتیه له زۆرتو بوون له یهک (تعدد)، واته دوو خوا یان زیاتر هه‌بن.

خوابه‌یه‌کزانین له سیفه‌ته‌کان دا: چه‌ندیٔی جیا (الکم المنفصل) نه‌فی ده‌گریٔ، که بریتیه له بوونی دوو سیفهت له یهک ره‌گه‌ز وهک بوونی دوو توانا و زیاتر. رهنهت کردنه‌وهی چه‌ندیٔی جیا (الکم المنفصل)، که بریتیه له چه‌سپاندنی سیفهتی خوا بو غه‌یری خوا به‌هوی ویکچوونی سیفه‌ته‌که، وهک نه‌وهی زهید توانایه‌کی هه‌بیٔ شتی پی به‌دیپینیٔ و شتیش له ناوبه‌ریٔ وهک توانای خوی گه‌وره یان تاییهت کردنی ویست به هه‌ندیٔ شتی شیایوی بوون (ممکنات).

خوا به‌یه‌کزانین له کرده‌ودا: ته‌نهایس چه‌ندیٔی جیا (کم المنفصل)^(۲) رهنهت ده‌کاته‌وه، که بریتیه له چه‌سپاندنی کرده‌وهی به‌دیپه‌ئان و دروست کردن بو غه‌یری خوی گه‌وره^(۱).

(۱) کیری یقینیات الکونیة ۱۲۰_ ۱۲۱.

(۲) چه‌ندیٔی جیا (کم المنفصل) له کرده‌ودا: نه‌گه‌ر وا ته‌سه‌ورمان کرد خوی گه‌وره چه‌ندین کرده‌وهی هه‌ن، نه‌وا نه‌مه شتیکی چه‌سپاوه، چونکه کرده‌وهگانی زۆرن له به‌دیپه‌ئان و رۆزیدان و زیندوو کردنه‌وه... نه‌گه‌ر وا ته‌سه‌ورمان کرد که غه‌یری خوی گه‌وره به‌ژداره له کرده‌وهیهک له‌م کرده‌وانه‌دا، نه‌وا نه‌وه ته‌سه‌وره شتیکی بوچه‌لکراویه به یه‌کتایی خوا له کرده‌وهگانی دا. شرح الجوهره للباجوري ۵۴/۱ و حاشیة الصاوي علی الدردير ۶۴.

() شرح الجوهرة للباجوري ١١٤ و شرح الخريدة للرددير ٥٩ و كفاية الطالب الرباني وحاشية العدوي عليها ٤٠/١ و رسالة في التوحيد و الفرق المعاصرة: الطائي ٣٩_٤٢.

ههنديك له زانايان خوابه كزانين و يهكتاناسيان دابهش كردووهته سمر سى بهش:

١_ خوابه يه كگرتن له پهرومردگاريتى دا: واتاى نهويه: كه هيچ بهديهينهر، رۆزيدر، ژيينهر، مريينهر، پهيداكر، له ناوبهر جگه له خواى گهوره نيبه.

٢_ خوابه يه كگرتن له په رستراويتى دا: واته: په رستش و بهندايهتى و ملكه چى و خو شه ويستى و زه بونى ته نها بو خواى گهوره بيت.

٣_ خوابه يه كگرتن له سيفه ته كاندا: بريتيه له وهى: خواى گهوره بهو شتانه وهسف بكرت كه خوى و پيغه مبه ركهى (ﷺ) وهسفى نهوى پيكر دوه، نهو سيفه تانه بو خواى گهوره برپار ددرين كه خواى گهوره بو خوى برپارى داوه بهبى نهوهى چؤنيه تى و شپوه كهى ده ستنيشان بكرت. و بهبى لادان و په كخستنى سيفه ته كان، ههروه ها نهو شتانه ش بو خواى گهوره برپار نادرين كه خواى گهوره بو خوى برپار نه داوه و بهبى نهوهى لادان له ناو و نايه ته كاندا بكرت. / لوامع الأنوار البهية ١/ ١٢٨_١٢٩.

ئيبن نه بولعيز له (شرح العقيدة الطحاوية) نهو جوړه دابه شهى هيناوه، باسى نه وهشى كردووه كه سيفه ت لابه ركهان "نفاة الصفات" وهك جهمى كورى صفوان و هاوړاكانى سيفه ت لابرديان هينايه ناو چواچيوهى خوابه يه كزانينه وه، وتيان: برپاردانى سيفه ت بو خدا ده بيته هوى بوونى چهند زاتيكي پيوسته بوون. ابن أبى العز: بهرپرچى نهو بوچوونهى داوته وهو و تويه تى: نهو بوچوونه دياره بوچه له، چونكه سملاندنى زاتيكي بى سيفه ت نه نديشه ناكريت كه بوونى دهره كى هه بيت... كومه ليك دزى خوابه يه كگرتن نه بوون له پهرومردگاريتى دا، له لاي كه سه ديد تيزه كان به به لگه كى دزيه كى "تمانع" نه مه سملينراوه. قورئانى پيرؤز روونى كردوته وه كه خوابه يه كگرتن له په رستراويتى دا خوا به يه كگرتن له پهرومردگاريتيش ده گريته خوى به لام به پيچه وانه نا، چونكه هاوبه شدانهره عه ربه كان برپاويان به خوابه يه كگرتن هه بوو له پهرومردگاريتى دا، خواى گهوره ده فهرموويت: ﴿ وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ﴾ لقمان:

٢٥، واته: (سويند به خوا نه گهر پرسيار له خوانه ناسان بكهيت: كى ناسمانه كان و زهوى دروست كردووه، نه وه به دنيا ييه وه ده ليين: "الله" دروستى كردوون). كه چى ههر بى باوه و هاوبه شدانهر بوون. / شرح العقيدة الطحاوية ٢٤ ولاپه ركهانى دواتر، شيخ موحه ممه دى كورى عه بدولوه اب پشتى بهم جوړه دابه شه به ست.

ژماره يه كى زورى زانايان نهو جوړه دابهش كردنهى خوابه يه كزانينيان رمت كردووه، وهك: شيخ نه حمه دى كورى زهينى ده حلان، له كتيبكه يدا (الدرر السنية في الرد على الوهابية. فتنة الوهابي. أدلة جواز التوسل بالنبي ﷺ)). و شيخ "عه بدولاي كورى عه لوى هداد" له: (مصباح الأنام) و ئيراهيم روفاعى راوى له: (الأوراق البغدادية في الحوادث النجدية). و نه مينى حقه مه ولانا شاي فه زلى ره سول له كتيبكه يدا: (سيف الجبار

پيچەوانەى ئەم سىفەتە: برىتییە لە فرەمى و زۆر بوون لە زات و سىفات (لكا و جيا) و كردهودا بەجيا بوونە (انفصالا).

بەلگەى پەتكردنهوهى ھەر پيچەوانەى چەندىتییەكان

یەكەم: بەلگەى پەتكردنهوهى چەندىتیی لكاو لە زاتى خوادا: (واتە: خواى گەوره پيک نەھاتووہ لە چەند بەشپيکى ليکدراو).

ئەگەر خواى گەوره لە چەند بەشپيک پيک ھاتبوايە، ئەوا ئەو کاتە پيويستى بەو بەشانە دەبوو كە ليى پيکھاتووہ و پيويستى بەوھش دەبوو كە ئەو بەشانەى پيک ھيئاوہ، جا لەوکاتەدا

المسلول) و داودى كورپى سلەيمانى بەغدادى لە كئيەكەيدا: (الحنه الوهية في رد الوهابية)، جگە لەوانەش. ئەم كتيبانە لە چاپ دراو، كتيبخانەى حەقيقەت لە ئەستەنبۆل ويئەى لەبەر گرتۆتەوہ.

ھەندىك لەو شتانەى ئەو زانايانە باسيان كردهوہ كە دژى ئەم جۆرە دابەشەن ئەوھيە: ئەم جۆرە دابەشە پالى بە وھابىيەتەوہ نا كە موسلمانان تەكفير بكەن، ھيچ جياوازييەك نىە لە نيوان خوابىيەكزانين لە پەرستراويتى و پەروردگاريتى دا، خواى گەوره دەفەرموويت: ﴿ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ﴾ الاعراف: ۱۷۲. واتە: (من پەروردگارى ئيوە نيم؟). نەى وتوہ: من پەرستراوى ئيوە نيم. تەنھا باسى خوابىيەكزانين لە پەروردگاريتى دا بۆ ئەوانى كردهوہ بەس، جا ھەر كەسيك دانى نا بە پەروردگاريتى دا ئەوا دانى ناوہ بە خوابىيەكزانين لە پەرستراويتى دا، چونكە پەروردگار جيا نىە لە پەرستراو، بەلكو خودى خواى پەرستراوہ. لە فەرموودەشدا ھاتووہ: (دوو فرىشتە لە گۆردا لە بەندە دەپرسن: پەروردگار ت كئيە؟) نەيان وتوہ: پەرستراوت كئيە؟ ھەر دوو جۆرى خوا بەيەكزانين لە پەرستراويتى و پەروردگاريتى دا يەك شتن. ئەو شتەى كافر و ھاوبەشدانەرەكانى خستووہتە ناو كوفر تەنھا ئەم وتەيە نىە: ﴿ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى ﴾ الزمر: ۳. واتە: (ئيمە ئەو بت و شتانە نا پەرستنين تەنھا لەبەر ئەوھى لە خوا نزيكمان بچەنەوہ). الدر السنية لأحمد بن زيني دحلان ۳۷_ ۳۹. ئاماژەمان بۆ ھەندىك لەو شتانە كرد لە كاتى قسە كردن لەسەر مەزھەبى سەلەفيەت.

خوای گهوره دهبیته پهیدابوو، بیگومان ئەمەش گریمانەیهکی پوچەلە، لەبەر ئەوەی پێشتر ئەوەمان سەماند، که خوای گهوره پێچیه‌وانه‌ی په‌یدابووانه^(١).

دووهم: بەلگه‌ی رەتکردنەوه‌ی چەندیتی جیا لە زاتی خوادا: (خوای گهوره تاك و تەنهایه و هیچ هاوشیوهو هاوبه‌شی نییه که به‌شدار بیټ له‌گه‌ئیدا له به‌رپۆه‌بردنی بوونه‌وهردا).

ئەگەر خوای گهوره تاك و تەنها نه‌بووايه ئەوا ده‌بوايه زۆر خوا هه‌بووبان، به‌وه‌ی دوو خوا یان زیاتر هه‌بووبان، ئینجا ئەگەر دوو خوا یان زیاتر هه‌بووبان ئەوا یان ده‌بوايه کۆك و تەبابووبان له‌گه‌ل یه‌کدا یاخود ناکۆك و دژیه‌ك ده‌بوون:

١ _ ئەگەر هەر دووکیان کۆك بووبان^(٢) لەسەر به‌دیھێنانی شتیك، بۆ نمونه:

أ_ ئەوا یان به‌یه‌که‌وه ئەو شته به‌دیدینن، ئەو کاته پێویست ده‌بوو که دوو هیزی کاریگه‌ری ته‌واو کۆببنه‌وه له‌سەر یه‌ك شوینە‌وار، بیگومان ئەمه پوچەلە.

ب_ یان ئەوه‌تا به‌ ریزبه‌ندی به‌دیبه‌ینن (به‌وه‌ی خوای یه‌که‌م له‌ سه‌ره‌تادا به‌دی به‌یئیت و خوای دووهمیش دووباره هه‌مان شت به‌دی به‌یئیت‌ه‌وه)، ئەو کاتیش به‌ده‌سته‌یئانی هه‌مان ئەنجام (تحصیل حاصل) دیته‌ کایه، شتیکی به‌لگه‌ نه‌وه‌یسته که ئەم گریمانەیه پوچەل‌یه‌که‌ی دیاره.

(١) شرح المقاصد للتفتازانی ٣١/٤ وشرح الخریده للردیر ٥٩.

(٢) اللامشي له: التوحید ٥٢، ده‌ئیت: (ئەگەر کۆك بن لەسەر دروست کردنی شته‌کان، ئەوا ئەم کۆك بوونه یان به‌لگه‌ی ده‌سته‌وه‌سانی هەر دووکیانه یاخود به‌لگه‌ی ده‌سته‌وه‌سانی یه‌کیکیانه، چونکه ئەو زاته‌ی که بکه‌ره‌و سه‌رپشکه له‌ کاره‌کانیدا تەنها له‌و کاته‌دا کۆك ده‌بیټ له‌گه‌ل ئەوه‌ی تردا که ده‌سته‌وه‌ستان و ناچار کراو بیټ، زاتی ده‌سته‌وه‌ستان و لاواز هه‌رگیز شیواو نییه بیټ به‌ خودا).

ب_ يان ئەوھتا يەككەك لھ خواكان شتەكە بەدى دەھىنئىت، لەو كاتەدا بەدھىنئەرەكە دەبئتە خوا و ئەوھى دووھم خوا نىيە بەلكو پوچەلە.

ت_ يان ئەوھتا ھەر يەك لھ دوو خوا بەشئك لھ شتەكە بەدى بئىن، ئەو كاتىش دەستەوھسانى و بئى توانايى دەدرئتە پال ھەردوو خوا، چونكە كاتئك تواناي يەكئىكان تايبەت دەبئت بە بەشئك ئەوا دەبئتە رئگر لھ بەردەم ئەوھى خواكەى تر تواناي بەسەر ئەو بەشەدا بچئت، واتە ھەر يەكەيان تواناي بەسەر بەشەكەى خؤيدا دەشكئت و ھىچ يەكئىشان ناتوانن كارئگەرى لھ بەشەكەى تر بكن، بؤيە ھىچ يەككەك ناتونئت رئگە لەوھى تر بگرئت، بئگومان ئەمەش بئى توانايى، و ھەموو ئەو گرئمانانە پوچەلن و ئەو رئگانەى كە سەرىش دەكئشن بؤ ئەم گرئمانانە بەھەمان جور پوچەلن، بؤيە گرئمانى بوونى دوو خواى كؤك و تەبا لھ بنەرەتدا پوچەلە. ئەم بەلگەيە پئى دەوترئت بەلگەى ھاودەنگى (برھان التوارد)، لەبەر دروستبوونى ھاودەنگيان لەسەر شتەكە.

۲_ ئەگەر ھەردوو خوا ناكؤك بوون لەگەل يەكتر، بەوھى يەكئى بئەوئت جئھان بەدى بئبئئت و ئەوھى ترىش بئەوئت جئھان ھەر بە نەبوويى بئئئئتەوھ:

أ_ يان ئەوھتا وئستى ھەر دوو خوا بەيەكەوھ جئبەجئ دەبئت، ئەو كات پئوئست دەبئت كە دوو ئاراستەى تەواو دزئەك كؤبئەوھ، ئەمەش شئئكى بەلگە نەوئستە كە پوچەلە^(۱).

ب_ يان ئەوھتا وئستى يەكئىكان جئبەجئ دەبئت، لەو كاتەشدا ئەوھى وئستەكەى جئبەجئ نەبووھ ئەوا پئوئست دەبئت كە بئى توانايى بدريئتە پالى، ئەوھى ترىش بئى توانايى

(۱) لەبەر ئەوھى ھاتنەجئ مەبەستى ھەر يەككەك لھ خواكان، دەستەوھسانى ئەوانى تر، چونكە ئەو شتە لەلایەن خوايەكى تر ھئئرايە بوون كە خؤى وئستى لەسەر نەبووھ، لەمەشدا ھەر دووكان دەستەوھسانن، زاتى لاوازو دەستەوھسان خوا نىيە. / الإنصاف للباقلاني ۹۲ والوسيلة ۴۸۴.

دهدریتته پالی بههوی ویکچوونیان. له (باقلائی و ئیین رشد) هاتووہ: ئهوهی فەرمانهکهی جیبهجی بووه، ئهه خوایه و ئهوهیتز خوا نییه.

ب_ ئهگهر ویستی هیج یهکیکیان جیبهجی نهبوو، ئهوا پیویسته بی توانایی بدریتته پال ههر دوو خواکه، ئهه کاته پیویست دهبیّت که دوو شته دژیهکهکه بهیهکهوه لا بچن، ئهههش بی بنههاو پوچهئه.

بۆیه ههموو ئهه شتانهش پوچهئن سهربکیشن بو ئههه که بریتیه له بوونی دوو خوی ناکوک. ئهه بهلگهیه پیی دهوتریت بهلگهی تیگگیران (برهان التمانع)، بههوی تیگگیران و ناکوک بوونیان.

جا کهواته بوونی دوو خوی کوک و تهبا یاخود ناکوک و ناتها پوچهل بووهوه، دهبیّت خوا تاک و تهنها بیّت^(۱).

دهکری ئهه بهلگهیه دهبرپین بهوهی ئیمامی غهزالی له کتیبی (احیاء علوم الدین)دا وتویهتی: ﴿لَوْ كَانَ فِيهَا إِلَهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾ الانبياء: ۲۲. واته: (ئهگهر له ههر دووکیاندا _ له ئاسمان و زهویدا _ چهند خویهکی تر ههباویه غهیری (الله)، ئهوه کاوّل و ویران دهبوون و بهسهریهکدا تیگدهچوون). و شرۆفهکهی بریتیه لهوهی که ئهگهر دووبن _ ههر یهکهیان خاوهنی سیفهتی خویی بن، وهک ویست و توانای تهواو _ و یهکیکیان ویستی لهسهه شتیگ بیّت: جا ئهگهر ئهوهی دووهمیش ناچاربوو یارمهتی ئهوهی یهکهه بدات، ئهوا دووهمهکه تیگشکاو بی توانایه، و خویهک نییه که به توانا بیّت، ئهگهر ئهوهی دووهم توانای سهرپیچی

(۱) شرح الجوهره ۱۱۵ و المقاصد و شرحه للفتازانی ۳۵/۴_۳۷. و شرح الخریده للردیر و حاشیه الصاوی علیه ۶۰_۵۹ و التمهید للامشی ۵۲ و اصول الدین للغزنوی ۶۴ و نهایه الإقدام للشهرستانی ۹۲ و الوسیله ۴۸۴.

کردنی ئەوەی یەگەمی هەبێت و ویستەگەیی ئەویتر جیبەجی نەگات، ئەوا ئەو کاتە ئەوەی دوووم بە توانا و تێکشکێنەرە، و ئەوەی یەگەمیش لاواز و بی توانایە بۆیە نابێت خوا بێت^(۱).

سێیەم: بەلگەیی رەتکردنەوهی چەندبێتی لکاو لە سیفەتەکانی خوادا:

ئەگەر خۆی گەورە دوو سیفەتی لەیەك رەگەزدا هەبوو، بۆ نمونە وەك بوونی دوو توانا:

یان ئەوەتا یەك لەو دوو توانایە تەواو و کاملە، لەو کاتیشدا توانای دوووم بی هۆدە و بی کەلکە.

یان ئەوەتا هەر دوو تواناکە نا تەواون، بی هۆدی و کەم و کورتی بۆ خوادا ئەستەمن.

یاخود ئەوەتا هەر دوو توانا تەواو و کاملن، ئەو کات پێویست دەبێت کە دوو هیزی کاریگەر کۆببنەوه لەسەر یەك شوینەوار، ئەمەش پوچەلە، بۆیە گریمانی بوونی دوو سیفەت لەیەك رەگەز شتیکی پوچەلە.

چوارەم: بەلگەیی رەتکردنەوهی چەندبێتی جیا لە سیفەتەکانی خوادا:

ئەگەر هەر شتیك جگەلە خۆی گەورە سیفەتیکی هەبوو کە بە سیفەتی خوا بچیت، ئەوا ئەو کاتە خوا بە پەیدا بووەکان دەچوو. ئەگەر بە پەیدا بووان بچیت ئەوا دەبێت خواش پەیدا بووبیت.

ئەگەر پەیدا بوو بێت پێویستی بە پەیدا کەریك هەیه، پەیدا کەرەکی پێویستی بە پەیدا کەر هەیه... بەم شیوێهە ئەو کاتە پێویستە گریمانی خولی (دور) و زنجیرەیی (تسلسل) رووبدات، کە هەر دوو کیشیان پوچەلن.

(۱) إحياء علوم الدين ۱/ ۱۱۳_ ۱۱۴. و المسامرة ۴۵ عن الغزالي.

بەم پێیە ئەو وتەییە پوچەڵ دەرچوو کە دەلێت سیفەتی هاووشیوەی سیفەتی خۆی گەورە بوونی هەیه.

پێنجەم: بەلگەی رەتکردنەوهی چەندیتی جیا لە کردەوهکانی خوادا:

ئەگەر کردەوهیهك لە کردەوهکان هەبێت هی جگە لە خۆی گەورە _ وهك بەدی هینان و لەناوبردن _ ئەوا دەبووه هاوێل و هاوبەشی خوا، بوونی هاوبەش بۆ خوا ئەستەمه، هەر وهك بێشتر خرایه روو لە باسی رەتکردنەوهی چەندیتی جیا (الکم المنفصل) لە زاتی خوادا^١.

بەلگەی نەقلی لەسەر تەنهایی خۆی پاک و بی وینە:

(١) ئەبو ئیسحاق ئیسفراینی وتویەتی: راستەوان (اهل الحق) کۆکن لەسەر ئەوهی کە بۆچوونی زانایانی کەلام لەبارەى خوابەیه‌کزانین لەسەر دوو شت وه‌ستاوه: یه‌که‌م: برۆا بوون به‌وهی هەر له بیردا وینا بکریت ئەوا خۆی گەورە پێچەوانە‌یه‌تی، دووهم: زاتی خۆی گەورە هاووشیوەی هیچ زاتیکی تر نییه و بی سیفەت نییه. سوڤه‌تی (الإخلاص) به‌سه وهك به‌لگه، چونکه سوڤه‌تی ناوبراوه هەر هه‌شت بنچینه‌کانی کوفری پوچەڵ کردۆته‌وه:

فره‌یی به مانای پیکهاته‌ی لی‌کدراو و ژماره، بۆ خۆی گەورە به‌م فه‌رمایشته رەتکرانه‌وه: ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ (الإخلاص: ١). واته: (ئهو خوايه‌ی که ناوی _ الله _ یه خوايه‌کی تاک و تەنهایه "بی هاوێل و هاوتایه").

که‌م و کورته‌ی به واتای پێویسته‌ی بی بوون، هه‌روه‌ها که‌می به مانای ساده‌یی، به‌م فه‌رمایشته‌ی خۆی گەورە رەت کرانه‌ته‌وه: ﴿ اللَّهُ أَلْضَمَدُ ﴾ (الإخلاص: ٢). واته: (خوا زاتیکی پایه‌دارو ده‌سه‌لاتداره، نیازی به‌که‌س نییه هه‌مووان ناتاجی ئەون، هەر ئەو ده‌توانی‌ت به‌لأو ناخۆشی لابه‌ری‌ت و پێویسته‌ی و داخوازیه‌کانمان جیبه‌جی بکات).

هۆو ئەنجام، به‌م فه‌رمایشته‌ی خۆی گەورە رەتکرانه‌ته‌وه: ﴿ لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُؤَلِّدْ ﴾ (الإخلاص: ٣). واته: (هیچ که‌سی لی نه‌بووه له که‌سه‌ش نه‌بووه).

هاووشیوه‌و هاووشیوه‌ی نییه به‌م فه‌رمایشته: ﴿ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴾ (الإخلاص: ٤). واته: (هه‌رگیز هاوتاو هاووشیوه‌و ده‌سه‌لاتداریکی تر نییه که له به‌رامبه‌ریه‌وه بوه‌ستی‌ت و هاوشانی بی‌ت). / حاشیه‌ الصاوی علی الدردير ٦٠. و شرح الجوهره للباچوري ١١٨.

__ نهُ و فەرمايشتهى خواى گه و ره: ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝۱ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝۲ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝۳ ﴾ الإخلاق: ۱ _ ۴. واته: ("ئەى موخەممەد ﷺ)، ئەى ئيماندار " بلى: ئەو خوايهى كه ناوى _ الله _ يه خوايهكى تاك و تەنھايه "بى هاوول و هاوتايه". خوا زاتيكي پايه دارو دەسه لاتداره، نيازي به كهس نيه هه مووان ئاتاجى ئەون، هەر ئەو دەتوانيت به لاو ناخوشي لابه ريت و پيويستي و داخوازيه كانمان جي به جي بكات. هيچ كهسى لى نه بووه و له كه سيش نه بووه، هەرگيز هاوتاو هاوشيووه دەسه لاتداريكي تر نيه كه له به رامبه ريه وه بوه ستيت و هاوشانى بيت).

__ ﴿ وَاللَّهُمَّ إِلَهٌ وَجِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴾ البقرة: ۱۶۳. واته: (خواى ئيوه خوايهكى تاك و تەنھايه، جگه له و زاته خوايهكى تر نيه، هەر ئەو خوايهش به خشنده و ميهره بان و به به زه ييه).

__ ﴿ وَاللَّهُمَّ إِلَهٌ وَجِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴾ محمد: ۱۹. واته: (ئەى ئينسان!! دەى كه واته چاك بزانه و دلنبايه جگه له خوا، هيچ خوايهكى تر نيه).

__ ﴿ لَوْ كَانَ فِيهَا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا ﴾ الانبياء: ۲۲. واته: (ئەگەر له هەر دوو كياندا (له ناسمان و زهويدا) چەند خوايهكى تر هه بوايه غه يري _ الله _ ، ئەوه كاوول و ويران ده بوون و تيكدە چوون به سه ر يه كدا).

__ ﴿ مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴾ المؤمنون: ۹۱. واته: (هەرگيز خوا كهسى نه كردووه به رولهى خوى و هيچ خوايهكى له گه لدا نيه، چونكه ئەو كاته هەر خوايهك ده چوو به لاي دروستكراوه كانى خويه وه و هه نديكيان خويان بلنډ ده كرد به سه ر هه نديكي تر دا (ئەوسا

بوونه وەر تیکده چوو، پاکی و بیگهردی بو زاتی خوییه له بهرامبهر نهو شتانه وه که "خوا نه ناسان" هه لی دهبهستن و دهیلین).

٣ _ سیغه ته واتاییه کان (معانی)

بریتین له حهوت سیغه: توانا (القدرة)، ویست (الارادة)، ژیان (الحياة)، بیستن (السمع)، زانست (العلم)، بینین (البصر)، دووان (الكلام) ^(١).

() ماتوریدییه کان سیغه تیکی تریان بو سهر نهو حهوت سیغه ته زیاد کردوو که بریتیه له سیغه تی به دیهینان (تکوین)، مه بهستی ماتریدییه کان له مه: سیغه تیکی بی سهرتا و له میژینهی خوییه و په یوهسته به زاتی پیروزییه وه، به لام نه گهر نهو سیغه ته په یوهسته بوو به بوونه وه نهوا به هیانه بوون (ایجاد) ناوده بریت، نه گهر په یوهستیش بیته به نه بووه وه به له ناو بردن (إعدام) ناوده بریت، نه گهر به زیانه وه په یوهسته بیته به ژیاندن (احیاء) ناوده بریت، بهم شیویه سیغه ته کانی کردار له لای ماتریدییه کان کون، چونکه ده چنه خانه ی پیکهینانه وه (تکوین) که نه ویش بی سهرتا و له میژینهیه. به لام نه شعهرییه کان نه مه یان رته کردوته وه و تو یانه سیغه ته کانی کرده و کان: بریتین لهو په یوهسته بوونانه ی که جیبه جی گاری نهو فه رمانانه که په یوهسته به په یدا بوون. / شرح الجوهره للبا جوري ١٣٥.

واته: سیغه ته کانی: به دیهینان، په یدا گرن، رۆزیدان، ژیاندن، مراندن، به دبه خت کردن، خو ش به خت کردن، وینه کردن، جگه له سیغه تانه و سیغه ته کانی تری کرده وش هه موویان له لای زانا لیکۆله ره کانی ماتریدی یه که سیغه تیک دینن که سیغه تی پیکهینانه (تکوین)، که له فه رمایشته ی خوادا ئامازه ی بو کراوه: ﴿ کُنْ فَيَكُونُ ﴾ یس: ٨٢. واته: (بیه راسته و خو شته که ده بیته). نهو سیغه ته له لای ماتریدییه کان له میژینه و بی سهرتا یه. جیهان به هه موو به شه کانی وه له ری نهو سیغه ته هاتوته بوون. به لام نهو سیغه ته نه گهر به بوونی شتیکه وه په یوهسته بوو به به دیهینان ناوده بریت، نه گهر به مردنی شتیک په یوهسته بوو به مراندن ناوده بریت، نه گهر به وینه ی شتیک په یوهسته بوو به وینه کردن ناوده بریت، نهو سیغه ته زیاده و جیاوازه له سیغه تی توانا و ویست.

به لام له لای نه شعهرییه کان سیغه تی کرده و کان په یدا بوو و به دیهاتوون، چونکه بریتیه له په یوهسته بوونی توانا به تواناو (مقدور). / شرح الخريدة للدردير وحاشية الصاوي عليه ٨٨_٨٩. سهیری بابته ی

مهبهست لهوهى ئهوانه سيفاتى واتايين: ههر يهك لهم سيفهتانه واتايهكى پهيوهسته بهزاتى خواى پاك و بهرزوه.

بۆيه ناونراوه سيفهتى زاتى: چونكه لىي جيا نابيتهوه.

كه دهوتريت بوونى (وجودى):ه: واته بوونهكهى له خودى خويدايه و بى سهرهتايه وهك زانستى خوا ياخود پهيدا بووه وهك زانستى ئيمه^(۱).

لهسهر ئهم بهشهيه كه موختهزيله و ئهشعهرى و هاوپراكانيان مشتومريان ههيه، بهلام لهسهر سيفهتى خودى (سيفهتى بوون) و سيفهته پيچهوانهكان له نيوان مهزهبه ناوبراوهكان راجيائى نيهيه^(۲).

مشتومر و كيشه لهسهر سيفهته واتايهكان:

ههموو موسلمانان به فهيلهسوف و زانايانى كهلامهوه، كوكن لهسهر ئهوهى خواى گهوره يهكه و تاكه، خاوهنى ههموو ئهوه سيفهتانهيه كه تهواو و كاملن و پهيوهستن بهزاتى خواى پاك و بهرزوه، ئهوه سيفهتانهش كه خواى گهوره خوئى پى وهسف كردووه، بهلام لهگهلا ئهوهشدا راجيا بوون له رافه كردنى سيفهته واتايهكان، بو دوو بوجوون:

راى يهكهه: راى زوربهى ئهشعهرهيهكان^(۳) و ماتوريديهكانه^(۴)، كه برىتييه لهوهى:

سيفهتى بهديهتيان بكه لهم سهراوانه: شرح العقائد النسفية للتفتازاني^{۹۶} و شرح الفقه الأكبر لعلی القاري^{۴۲} وأصول الدين للغزوي^{۱۱۲}.

(۱) شرح الخريدة للدردير و حاشية الصاوي عليه^{۷۰} و شرح الجوهرة للصاوي^{۱۶۵} و الوسيلة^{۴۹۱}.

(۲) شرح المقاصد للتفتازاني^{۶۹/۴}.

(۳) المواقف^{۴۵/۸} والمسائرة^{۷۰} و شرح غاية المراد^{۳۲}.

(۴) المقاصد و شرحه للتفتازاني^{۶۹/۴}.

خوای گهوره بیسه ره بهو سیفه تهی که ناو دهبرین به بیستن (سمع)، بینره بهو سیفه تهی که ناو دهبریت به بینین (بصر)، جا بهم شیویه له تهواوی سیفه تهکانی تر خوای گهوره زانیه به سیفه تی زانین (علم)، به توانیه به سیفه تی توانین (قدرة)، دهویت به سیفه تی دووان (الكلام)، زیندوو به سیفه تی ژیان (حياة) ^(۱).

ئه م سیفه تانه:

۱ _ بئ سهرتان، واته: پهیدابوو نین، چونکه خوای پایه بهرز پیویسته بوون (واجب الوجود)ه، بویه شتی پهیدابوو به خودی خوئی راوه ستاو و بئ نیاز نییه.

۲ _ راوه ستاون به زاتی خواوه، واته: بوونیکی دهرکی سهر به خو نین و جیابوووه نین له زاتی خوا.

۳ _ ئه و سیفه تانه شتیک نین غهیری زاتی خوای گهوره، خودی زاتی خوای گهورهش نین، به لکو زیادن له سهر زاتی خوای گهوره ^(۱). واته: وینا ناکریت که هر یه که له زاتی پیروزی خودای گهوره و سیفه تهکانی یه کیکیان له وهی تریان بترازین له رووی بوونه وه ^(۲)، ئه گهرچی له رووی واتا زات جیا بیّت له واتای سیفه ت ^(۳).

(۱) المواقف ۴۵/۸ و شرح المقاصد للتفتازانی ۶۹/۴ و مسایرة و شرحها المسامرة ۷۰ و شرح غایة المراد ۳۲.
(۲) المسامرة ۷۰ و المواقف ۴۴/۸ _ ۴۵. شرح المقاصد للتفتازانی ۴۹/۴. ابن أبي شريف له: المسامرة ۷۲ و تویه تی: نالین سیفه تهکانی خوا نه خودی خوان و نه غهیری خوان، (چونکه دوو شتی غهیری یه کتر بریتین له وهی که له بووندا له یه کتر جیان، به شیویه که ده کریت یه کیکی هه بیّت به بئ بوونی ئه وهی تر).

(۳) المسامرة ۷۲ و الصاوي على الدردير ۸۹.

(۴) حاشية محمد محيي الدين عبدالحميد على المسامرة ۷۲.

ئا بەوشیوهیه ئەمە نابیتە هۆی بوونی گریمانەى چەند خوایهك، چونكه لێك ترازان له نیوان سیفەت و زاتدا نییه، هیچ گوێزرانەوهو هەلۆهشانهوهیهك له نیوانیان دا نییه^(۱).

هەندى له بەلگەکانیان، ئەمانەن:

۱_ خۆى گەوره له کتیبەگەى دا و لەسەر زمانى پێغەمبەرەگەى ئەو سیفەتانەى پالداوتە لای خۆى، و مەبەست له واتای وشەى زانا (علیم) له زماندا: بریتییە لەو زاتە که زانستی هەیه، واتای بەتوانا (قدیر): بریتییە له زاتیک خاوەن توانا بیّت.... تاد، هەموو ئەو سیفەت و هاوئەنوانەى که داتاشراون. تەنانهت له لایەن زانایانى زمانزانەوه ئەستەمە: زانایەك هەبیّت بەبى زانست، هەرۆك ئەستەمە زانست هەبیّت بەبى زانراو، ناشکریت واتای هیچ یەکیك لهم وشانە رەت بکریتەوه مەگەر به بەلگەیهكى عەقلى سەلمینراو نەبیّت، هیچ شتیكى وا دەست نەکەوت که شیواى گومانیش بیّت چ جاي بوونی بەلگە^(۲).

۲_ ئەگەر سیفەتى زانست خودى زات بوایه، سیفەتى توانا خودى زات بوایه، هەرۆك ئەوانى تر دەلین، ئەوا ئەوسا پێویست دەبو که سیفەتى زانست خودى سیفەتى توانا بوایه، هەردووکیان هەر یەك واتایان دەگەیاندا، ئەمەش بیگومان پوچەلە، هەمان حالەت لەسەر هەموو سیفەتەکانى تریش جیبەجى دەبیّت، کۆمەلانیك بانگەشەى ئەوهیان کردوو که بریتین له خودى زاتى خۆى گەوره^(۳).

(۱) لەبەر ئەمە پێویست بوو که نەصرانیەکان بەکافر دابنرین، چونکه برۆایان وابوو که زات لهگەڵ سیفەت دوو شتى لهیهك جیان، دەکریت گوێزرانەوهو لیکترازان له نیوان زات و سیفەتدا بیّت./شرح رمضان أفندي على العقائد النسفية، استنبول ۱۲۲_۱۲۳، و حاشية الصاوي على الدردير ۸۹ و دراسات في الفرق ۲۴۰.

(۲) المسامرة ۷۱_۷۲.

(۳) المواقف و شرحه للسيد الشريف ۸/۴۶_۴۷.

٣ _ نهگهر سیفته‌ی زانستی خوای گه‌وره خودی زات بوایه، نه‌وا سیفته‌ی زانست _ بو نمونه _ ده‌بووه پیویسته بوون، په‌رستراو، به‌دییه‌نهری جیهان، خاوه‌نی هه‌موو سیفته‌تیکی ته‌واو و کامل، بی گومان نه‌مه‌ش پوچه‌له^(١).

رای دووهم: نه‌مه مه‌زه‌بی موعته‌زیه‌کان^(٢)، فه‌یله‌سوفه‌کان^(٣)، شیعه‌ی ئیمامیه‌کان^(٤)، ئیبازییه‌کان^(٥)، جه‌ه‌مییه‌کانه^(٦).

که بریتیه له ره‌تکردنه‌وه‌ی سیفته‌ه زیاده‌کان جگه له زاتی خوا:

خوا زانایه به‌زاتی خو‌ی به‌بی زانست، به توانایه به زاتی خو‌ی به‌بی هی‌ز و توانا، بیسه‌ره به‌زاتی خو‌ی به‌بی بیستن...^(٧)، نه‌وانه وتیان: ته‌نها یه‌ک زات بی سه‌ره‌تاو له‌می‌ژینه‌یه و دروست نییه چه‌ند زاتیک به‌یه‌که‌وه له‌می‌ژینه‌وه بی سه‌ره‌تابن^(٨).

(١) المقاصد و شرحه للتفتازانی ٧٢/٤ و ٧٤ و شرح قاسم بن قطلوبغا على المسيرة ٧٢.
 (٢) المواقف ٤٥/٨ و ٤٧ و المقاصد للتفتازانی ٤/٦٩ و ٧٢ و الإقتصاد في الإعتقاد للغزالي ٧٥ و المسامرة ٧١ و شرح قاسم بن قطلوبغا على المسيرة ٧٠_٧١ و مشارق أنوار العقول ٣٤٧/١ و شرح غاية المراد ٣١.
 (٣) الإقتصاد في الإعتقاد للغزالي ٧٥ و المواقف ٤٥/٨ و المقاصد للتفتازانی ٤/٦٩ و ٧٢ و المسامرة ٧٠.
 (٤) المواقف ٤٥/٨ و ٤٧ و المسامرة ٧٠ و مشارق أنوار العقول ٣٤٧/١ و تبايدا هاتووه: نه‌مه رای هه‌موو شیعه‌کانه. و عقائد الإمامية ٣٩
 (٥) الموجز لأبي عمار ١٤٨/٢ و مشارق أنوار العقول ٣٤٧/١ و شرح غاية المراد ٣١ و البعد الحضاري ٢٢٩ و لاپه‌روه‌کانی دواتر.

(٦) التنبيه والرد ١٢١ و ١٢٥ و ١٣٥.

(٧) الإقتصاد في الإعتقاد للغزالي ٧٥ و المواقف ٤٥/٨ و المسامرة ٧١ و البعد الحضاري ٢٣٨.

(٨) الإقتصاد في الإعتقاد للغزالي ٧٥ و حاشية محمد محيي الدين عبدالحميد على المسيرة ٧٠.

به‌لام موعته‌زیه‌ تیگگیران له مه‌سه‌له‌ی ره‌تکردنه‌وه‌ی هه‌ر دوو سیفته‌ی دوان و قسه‌کردن (کلام) و ویست (ارادة)، چونکه نه‌وه دوو سیفته‌ته‌یان به سیفته‌ی واتای دانا به جیا له زاته‌وه، و وا بوی چوون که دوو سیفته‌ن به‌یدابوو و به‌دییه‌نراون به‌خودی خو‌یان راوه‌ستاون _ به‌زاتی خواوه راوه‌ه‌ستاون _ جا سیفته‌ی ویست شت

ئەم بەلگانەيان بۇ پشتگىرى راي خۇيان ھىناوئەتەوہ:

بوونى چەند شتىكى لەمىژىنە و بى سەرەتا _ زات و سيفەت _ بە يەكدەنگى كوفره، بەم ھۆيەش بوو ھوكمى كوفر بەسەر نەصرانىيەكاندا درا، كاتى بىر واپان ھىنا بە سى زاتى لەمىژىنەو بى سەرەتا.

بەريەرچى ئەم بەلگەيە دراوئەتەوہ: بەوہى كە كوفره ئەگەر بىر واپان بھىنرئىت بە بوونى چەند زاتىكى لەمىژىنە و بى سەرەتا، كوفر نىيە كاتى بوونى زاتىكى بى سەرەتا و لەمىژىنە دەسلەينرئىت لەگەل بوونى چەند سيفەتتىكى لەمىژىنەى بى سەرەتا^(۱).

بەدى دىنئىت بەبى بوونى شوين، بەلام سيفەتى دوان (كلام) لە جەستەى بى گياندا پەيدا دەكات، بۇيە بەو سيفەتە دەدوئىت /. بىر واپان: المواقف و شرحه ٤٩٣ و ٤٩٦ و الاقتصاد في الاعتقاد ١٥٠ و ابن قطلوبغا ٧١ و شرح المقاصد ٩٤/١ و ١٠٠. الاقتصاد في الاعتقاد.

بەلام فەيلەسوفەكان تەنھا لەبارەى سيفەتى كەلام تىگگىراون و مشتومريان ھەيە، وتويانە: خواى گەورە قسەكەرو وتەبىژە، بەو واتايەى: لە زاتى پىغەمبەردا (ﷺ) بيستنى چەند دەنگىكى رىكخراو بەدەيدەھىنئىت ئەمەش يان ئەوئەتا لە نوستندا ياخود لە حالەتى بى داريدا، و ئەو دەنگانە بوونىكى دەرەكيان نىيە، ھەر وەك كەسى نوستوو كە ھەندى كەس ئەبىنئىت يان ھەندى دەنگ دەبيستى كە لە دەرەودا ھىچ بوونيان نىيە، بەلكو تەنھا لەناو دەماغى نوستوئەكەدا بوونى ھەيە. بەريەرچى ئەو رايە دراوئەتەوہ بەوہى:

أ_ ئەگەر خواى گەورە بىژەرو قسەكەر بىت بە دوان و قسەكردنى كەسىكى غەيرى خوى، ئەوا ئەو كاتە بىويست دەبوو كە بجوئىت و دەنگى ھەبىت بە جوئە و دەنگى غەيرى خوى، و ئەمەش مەحالە و شياوى بوون نىيە.

ب_ ئەگەر زانىارى پىغەمبەرمان (ﷺ) گىراپەوہ بۇ سەر خەونى پرپوچ، ئەوا ئەو كاتە زانىارى و زانستەكەى نابىتە زانست و زانىارى، بەوھۆيەش دەبىت ھەموو شەرع رەتكەينەوہ، چونكە متمانەى پى ناكريت. / حاشيە محمد محيى الدين على المسامرہ ٧٠_٧١ و الاقتصاد في الاعتقاد ٧٨_٧٩.

() المواقف و شرحه للسيد الشريف ٨/ ٤٧_٤٨ و تويەتى ئەمە بەريەرچدانەوہى بەلگەى موعتەزىلەكان و شيعەكانە. و المقاصد و شرحه للتفتازاني ٤/ ٨٠_٨٢ و شرح الخريدة للرددير و حاشية الصاوي عليه ٨٢_٨٣.

ئەگەر سىفەتەكان پەتەبكرىنەو ئەوا خاويەتى دەبىتە ھزرو فيكرىكى پرووتى بى ناوەرۆك،
كە وەك ئەو وايە ھەر نەبوو بىت^(۱).

فەخرى رازى وتويەتى: (ئەوۋى خوا بە بەدبەھىنراوان دەچوئىت بىت دەپەرستىت، ئەوۋى
كە سىفەتەكانى خوا رەت دەكاتەو نەبوو دەپەرستىت).

ئىبن تەيمىيە وتويەتى: (چەسپاندنى بوونى زىندوۋى زاناي بەتواناي داناي بيسەرى بىنەر،
بەبى بوونى زيان و زانست و توانا و دانايى و بىنن و بىستن، بەر بەرەكانى عەقلە وەك
چەسپاندنى نوپزكەر بەبى بوونى نوپز، رۆزگر بەبى بوونى رۆزوو و راوہستاو بەبى راوہستان)
(۲)

سەيد شەرىفى جورجانى وىنەى مەزھەبى موعتەزىلە و ھاوراكانىانى كردوۋە بەم وتەيەى
خۇى: (ئەگەر وتت: چۆن ئەندىشەو تەسەور دەكرىت سىفەتى شتىك برىتى بىت لە خودى
حەقىقەتى شتەكە، لەگەل ئەوۋى كە وەسفاكراو و سىفەت خۇيان گەواھى دەدەن لەسەر جىاواز
بوونيان؟ بەراستى ئەمە تەنھا وتەيەكى خەياللاويە، ناكرىت برىتى بىت، وەك سەرچەم
بابەتە خەياللاويەكانى تر، كە ناكرىت برىتى بىت بىت، بۆيە بىوئىست ناكات ھەئسىن بە
ھىنانەوۋە خستەروۋى بەلگە لەسەر پوچەئىكەى.

دەئىم: ئەوۋى كە ئەوان باسيان كرد ماناكەى برىتى نىيە لەوۋى كە زاتىك ھەيە و خاوەن
سىفەتە و ھەمووشيان يەكيان گرتوۋە، ھەر وەك تۆ واى بۆچوويت، بەلگو ماناي برىتىيە لەوۋى:

(۱) دراسات في الفرق ۲۴۲ و ۲۴۵.

(۲) دراسات في الفرق ۲۴۲ و وتەكەى رازىشى تىدايە. د. عىرفان عەبدولحەمىد لە پەراۋىزى ۲۴۶ ئەم
وتەيەى (ئىبن تەيمىيە) ھىناو كە وەرىگرتوۋە لە كىتەبەكەى (النباوت ۴۲) و پروونكردەوۋى لەسەر داوہ:
جىاوازی لە نىوان پەتەكردەوۋى پرووتى سىفەت لەلایەن فەيلەسوفەكان كە سەردەكىشىت بۆ لەكارخستنى
تەواۋى ئەو سىفەتە، لەگەل پەتەكردەوۋە ميانرەوۋەكەى موعتەزىلەكان، كاتىك وتويان سىفەتەكان خودى زاتى
خوان و جىا نىن.

که زاتی خوا ئهوهی لی ساز دهبیّت که بههوی زات و سیفمت بهیهکهوه ساز دهبیّت. بۆ نمونه: زاتی تۆ ناتوانیّت شتهکانت بۆ ئاشکرا بکات، بهلکو پیویستی به سیفمتی زانست ههیه، که بهتووه راوستاوو پهیوهسته، به پیچهوانه‌ی زاتی خوا‌ی گهوره که بۆ ئاشکرا کردنی شتهکان و درخستنیان پیویستی به سیفمتیک نییه که به زاتی ئهوهوه پهیوهست بیّت، بهلکو هه‌موو واتاکان به‌گشتی له پیناو زاتی ئه‌و ئاشکران، جا بهم پییه زاتی خوا دهبیّت بریتی بیّت له حه‌قیقه‌تی زانسته‌که‌ی، به‌هه‌مان شیوه توانا‌که‌ی دهبیّت بریتی بیّت له خودی زاتی خوا، که‌واته زاتی خوا‌ی گهوره کارتیکه‌رو کاریگه‌ر بیّت به خودی زاته‌که، نه‌وه‌ک به سیفمتیک‌ی زیادی جگه‌له زات، هه‌روه‌ک ئه‌مه له خودی ئیمه‌دا هه‌یه جا بهم دانانه دهبیّت توانا خود و حه‌قیقه‌تی زات بیّت، بهم پییه دهبیّت زات و سیفمته‌کان له حه‌قیقه‌ت دا یه‌گه‌ر و ئاویته‌بن، و به واتا و چه‌مک له‌یه‌ک جیابن، و سه‌رچاوه‌ی ئه‌مه ئه‌گه‌ر بیته‌جی: ده‌گه‌ر پرته‌وه بۆ ره‌تکردنه‌وه‌ی سیفمته‌کات و له‌گه‌ل هاتنه‌ کایه‌ی به‌ره‌م و دهره‌نجامه‌کانی سیفمته‌کان ته‌نها له زاتدا^(۱).

پیم وابه: ئه‌و راجیاییه له نیوان تاقمه ئیسلامیه‌کان به‌وه کۆتایی دیت که دان دهنین به یه‌کتایی خوا‌ی گه‌وره و پاک و به‌دوور گرتنی له هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که شیاوی ئه‌و نین. ئه‌م راجیاییه سه‌ر ناکیشیّت بۆ ته‌کفیر کردنی هیچ یه‌کێک له تاقمه‌کان.

به‌لام سیاسه‌تی موخته‌زیله له سه‌رده‌مانی (مه‌ئمون و موخته‌صیم و واسیق)، ئاراسته‌یه‌کی تووندی وهرگرت دژی دژه‌راکانیان، به‌مه‌ش درزی راجیایی له نیوان هه‌ر دوو لا زیادی کرد.

به‌لام کاتیک مه‌شخه‌له‌کان رووناک بوونه‌وه، گوفتاره‌کان له یه‌کتر جیاکرانه‌وه و پالفته کران، دهروونه‌کان ئارام بوونه‌وه، زانایانی که‌لام رایان گه‌یانده که ئه‌م مملانییه نابیته هۆکاری ته‌کفیر کردنی هیچ لایه‌ک.

(۱) شرح المواقف ۴۷/۸.

ئىمامى (دەۋانى لە حاشىيەكەيدا لەسەر (العقائد العضية) دەئىت: (بزانە مەسەلەو بابەتى
 زياد بوونى سيفەت و زياد نەبوونى لەو بابەتەنە نىيە كە بەھۆيەو تەكفىرى يەككىك لە
 لايەنەكان بىكرىت. گويم لە ھەندى لە پياوچاكان و دەروون سازو پاكەكان بوو كە وتويانە:
 لەلای من بابەتى زياد بوون يان زياد نەبوونى سيفات، پەي پىنابردريت مەگەر بەھۆى
 دەرگەوتن و كەشف نەبىت، ھەر كەسى ئەم بابەتە بداتە پال غەيرى كەشف، ئەوا ئەو شتەى
 بۆ دەرگەوتت كە زالبوو بەسەر تىروانىنن و ھزرو فيكرىەكەى، من ھىچ زيانىك نابىنم لەو
 مەسەلەيدا لەوھى چ رەت بىكاتەوھە يان بىچەسپىنى^(۱).

تەنەت پىشەوا (موحەمەد عەبەدە) رىگرى كىرەوھە فەرمانى كىرەوھە بە خۆ دوورگرتن
 لە خۆ ھەلقورتاندىن لەو بابەتەدا، چونكە لىكۆلەنەوھە لەو بابەتەدا لە مەبەستى شەرىع دوورە،
 لەوبارەوھە وتويەتى:

(سەبارەت بە بابەتى زيادبوونى سيفات لەسەر زات.... كە يەككىكە لەو بابەتەنەى دروست
 نىيە موسلمان لى قول بىبىتەوھە، چونكە عەقلى مرقۇھەكان ناتوانن پى بگەن، بەلگە
 ھىنانەوھش لەسەر ھەر بەشىكى ئەم بابەتە بە وشەو بىژەى ھاتوو لاوازى عەقل دەسەلەئىت و
 فرىودانە بە شەرىع، چونكە بەكارھىنانى زمان تەنھا لە لايەنى حەقىقى دا كورت ھەئناپەت،
 چونكە ئەگەر لەو لايەنەدا كورت بوبايەوھە ئەوا بارودۆخى زمان رەچاوى بوونەوھەرەكانى
 نەدەكرد بە ناوەرۇك و لايەنە شاراوھەكانيان، بەلگو ئەوانە رىبازى فەلسەفەن ئەگەر
 چاكترىنىشان تىايدا گومرا نەبىت، ئەوا تاقمىك تىايدا نەگەشىتووھە بەشتىكى دلگىرو
 دئنىاكەرەوھە^(۲).

(۱) حاشية الدواني على العقائد العضية ۱/ ۳۰۰- ۳۰۱. و بروانہ: خير القائد ۴۵.

(۲) رسالة التوحيد للشيخ محمد عبده ۵۲.

زۆریش به خیرایی به سهر ئه و را جیاییه دا تیپه پین، تا بو خوینهر راستی وتهی ئیمامی
(دهوانی) دهرکه ویت، شاره زای رپبازی زانایانی که لامیش ببیت له رافه کردنی سیفاتدا.

هۆکاری سهره هلدانی کیشه و مشومر:

تویژه ران دوو رای جیاوازیان ههیه، له باره ی هۆکاری سهره هلدانی کیشه و مشومر له
سیفه تهکانی خوادا:

یه که میان: کیشه و مشومر له و بابه ته سهری هه لدا به هۆی کاریگه ری بیانی و دهره کی،
به ئام را جیابوون له سهر ئه م سهر چاوه یه، که به هۆی:

۱ _ زانستی کهلامی مه سیحی بوو. به تایبه تی له رپگه ی کتیبهکانی قه شه ی دیمه شقی
(یوحه ننا)، به به لگه ی: بوونی رووی لیکچوون له نیوان هزری مه سیحی و ئیسلامی، به وه ی
زیاتر له هزریکیان پیک ده چیت له چاره سهر کردنی ئه م کیشه یه دا، ئه وه ی پشتی ئه م رایه
ده گریت:

ئه وه یه که (شه هرستانی) وتویه تی له کاتی به ریه رچدانه وه ی (ئه بو هوزه یلی عه لاف):
(ئه گه ر "ئه بو هوزه یل" ئه و سیفه تانه بچه سپینیت وه ک چهند روویکی زاتی خوا، ئه وا ئه و
بوچوونه ی بریتیه له خودی سی خواکه ی نه صرانیهکان).

۲ _ جوله کایه تی، به به لگه ی:

وته ی موعته زیلهکان، که ده ئین: (قورئان به دیهینراوه)، وهر گه راره له وته ی جوله کهکان، که
ده ئین (ته ورات به دیهینراوه).

ئیبین ئه سیر له کتیبه کهیدا (الکامل) ده ئیت: (یه که م کهس که ئه و بیروکه یه ی (قورئان
به دیهینراوه)، بلا و کرده وه (لوبهیدی کورپی ئه عصه م) بوو، دواتر خوشکه زاکه ی (تالوت) ئه و

بیرۆکه‌یه‌ی لى وه‌رگرت، کتیبی نووسی له‌بارهی قورئان به‌دییه‌ینراوه. بۆیه‌ یه‌که‌م که‌س بوو
ئه‌مه‌ی کردوو له‌ ئیسلامدا، جا ئه‌و (تالوت)ه‌ بى‌ دین بوو، بۆیه‌ بى‌ دینی بئاو ده‌کرده‌وه‌).

ئیبین قوته‌یبه‌ باسی کردوو که: (یه‌که‌م که‌س باسی ئه‌و بیرۆکه‌یه‌ی کرد که (قورئان
به‌دییه‌ینراوه‌) بریتی بوو له‌ (مغیره‌)ی کورپی (سه‌عید عیجلی)، و ناوبراو یه‌کیک بوو له‌
شوینکه‌وتووانى (عه‌بدوئای کورپی سه‌به‌ئى جوله‌که‌).

٣ _ فه‌یله‌سوفه‌کان:

به‌هۆی بوونی په‌یوه‌ندی هزری و فیکری له‌ نیوان فه‌یله‌سوف و زاناکانی که‌لام، به‌تایبه‌تی
له‌ نیوان موعته‌زیله و فه‌یله‌سوفه‌کانی یۆنانی.

دووهمیان: ئه‌م کیشه‌و مشتومره‌ وه‌ک ده‌ره‌نجامیک سهریه‌لدا به‌هۆی که‌شه‌ی هزری له‌ناو
خودی ئیسلامدا، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی:

١ _ کیشه‌که‌ سهریه‌لدا به‌هۆی گفتوگۆو ده‌مه‌ته‌قیی ئایینی، له‌نیوان ریزه‌کانی
خه‌واربجیه‌کان روویدا له‌بارهی حوکمی ئه‌نجامده‌ری تاوانی که‌وره‌، که‌ ئه‌مه‌ش سه‌ری کیشا بۆ
لیکۆلینه‌وه‌ له‌ کیشه‌ی بابه‌تی فه‌زاو قه‌ده‌ر، دواتر کیشه‌و مشتومری سیفه‌ته‌کانی خوا.

٢ _ پابه‌ندبوون و وابه‌سته‌بوون و وه‌رگرتنی سیفه‌ته‌ خه‌به‌ریه‌کان که‌ له‌ قورئانی پیرۆزدا
هاتوون پیت به‌ پیت وه‌کو خۆیان، رافه‌ کردنی ئه‌و سیفه‌تانه‌ به‌ واتای راسته‌قینه‌ نه‌ک
خوازراو، ئه‌مه‌ش که‌شه‌ی سه‌ند له‌ کیشه‌یه‌کی زمانه‌وانیه‌وه‌ بۆ کیشه‌یه‌کی فه‌لسه‌فی به‌ واتا
زاراوه‌یه‌که‌ی^(١).

(١) دراسات في الفرق ٢٢٧ _ ٢٣١. و ئامازه‌ی داوه‌ بۆ: الملل والنحل للشهرستاني ٦٣/١ والکامل ابن اثیر ٤٩/٧
و عیون الأخبار لابن قتیبة‌ الدینوري ١٤٨/١.

میژووی کیشه و مشتومره که:

وتراوه: یه کهم کهس که سیفته‌ته‌کانی خوی گهوره‌ی رت کرده‌وه (جه‌عدی کوری دیرهم) بوو، (جه‌همی کوری صه‌فوان) یش ئه‌مه‌ی له‌وه‌وه وهرگرت، (جه‌عد) فیکره‌ی خوی له‌سه‌ر دوو بنچینه دامه‌زrand، که بریتین له:

۱_ لایه‌نی زمانه‌وانی: وتی: هاوینه بوون (المائلة) بریتییه له: به‌ژداربوون له ناو (اسم). ده‌یوت: خوی گهوره به سیفته‌تیک وه‌سف ناکه‌م له کاتیکدا دروست بی‌ت غه‌یری خوی گهوره پی‌ی وه‌سف بکریت وه‌ک: سیفته‌تی زیندوووی و زانایی و ویست.... بویه (جه‌هم) سیفته‌تی توانا و به‌دیته‌نایی دایه پال خوی گهوره بوی چه‌سپاند، چونکه هیچ یه‌کیک له بوونه‌وه‌ر به‌مانه وه‌سف ناکرین.

۲_ لایه‌نی فه‌لسه‌فی: (جه‌هم) جه‌بری بوو، بویه توانا و هی‌زی مرؤفی نه‌فی کرد و نکؤلی لیکرد، بر‌وای وابوو که مرؤف ناچارگراوه له هه‌موو کاره‌کانی دا.

موعته‌زیله‌کانیش هاتن و سیفته‌ته‌کانی خویان ره‌تکرده‌وه. (واصلی کوری عه‌تاء) که به شیخی موعته‌زیله دادنه‌ریت، یه‌که‌م موعته‌زیلی بوو که سیفته‌ته‌کانی ره‌تکرده‌وه، وتی: (هه‌ر که‌سی بر‌وای به‌بونی واتا یان سیفته‌تیکی له‌میژینه و کؤن هه‌بوو ئه‌وا بر‌وای وایه دوو خوا هه‌ن) ^(۱).

سیفته‌ه و اتاییه‌کان و په‌یوه‌ستبوونه‌کانی

سیفته‌ه و اتاییه‌کان، جه‌وت سیفته‌تن: توانا (القدرة)، ویست (الارادة)، زانست (العلم)، ژیان (الحياة)، بیستن (السمع)، بینین (البصر)، دووان (الكلام).

(۱) دراسات في الفرق ۲۳۲_ ۲۳۶.

واتای په یوه ست بوون: بریتیه له وهی سیفه ته که شتیک بخوازیت سه رباری په یوه ست بوون و رپوه ستانی به زاتی خواوه، وهک: سیفه تی زانست، ده خوازیت زانراو هه بیټ، تا زانسته که ی پیټی دهر بکه ویت، سیفه تی ویست، ده خوازیت ویستراو هه بیټ، تا پیټی تایبهت بکریټ، سیفه تی توانا ده خوازیت توانراویک هه بیټ، تا له میانه یدا پرؤسه ی به دیهیتان و له ناو بردن جیبه جیټ بیټ، سیفه تی بیستن، ده خوازیت بیستراویک هه بیټ، سیفه تی بینین ده خوازیت بینراویک هه بیټ، سیفه تی دووان، ده خوازیت واتایهک، هه بیټ تا مه به ستی دیاری بکریټ. به لام تنه ها سیفه تی ژیان هیچ شتیکی زیاد ناخوازیت، به لکو تنه ها به زاتی خوی گه وره په یوه ست، چونکه سیفه تی ژیان مانای چالاک بوونی کرداری په یی بردن ده گه یه نیټ به و شته ی ژیانی تیډایه و ئه مه ش پیویستی به وه نییه په یوه ست بیټ به شتیکی تره وه^(۱).

ده کریټ سیفه ت به شتی پیویست (واجب) و ئه سته م (مستحیل) شیایوی بوون (ممکن) په یوه ست بیټ، ئه مه ش هر دوو سیفه تی زانست و دووان ده کریټه وه. یان سیفه ته که تنه ها به شتی شیایوی بوون (ممکن) په یوه ست بیټ، ئه مه ش هر دوو سیفه تی توانا و ویست ده کریټه وه. یا خود به شتی پیویست (واجب) و شیایوی بوون (ممکن) په یوه ست بیټ، ئه مه ش وهک سیفه تی بیستن و بینین^(۲).

۱ _ توانا (القدرة)

سیفه تیکی بی سهرتا و هر بووه، که له میانه یدا هه موو شته شیایو بوونه کان به دیده هیئرین و له ناویش دهر بیټ^(۳).

پیچیه وانه که ی بریتیه له: ده سه وه سانی و بی توانایی.

(۱) شرح الخریدة للردیر ۷۸_ ۸۱ وحاشیة الصاوی علیه، وشرح الجوهرة للصاوی ۱۹۴_ ۱۹۵.

(۲) شرح الخریدة للردیر ۷۲ و شرح أم البراهین للسنوسی وحاشیة الدسوقی علیه ۹۹.

(۳) شرح الردیر علی الخریدة ۷۸.

به‌لگه‌ی عقلی:

أ_ نه‌گه‌ر خوای گه‌وره خاوه‌نی توانا نه‌بیّت، نه‌وا ده‌بوايه بیّ توانا بوايه.

نه‌گه‌ر بیّ توانا بوايه، نه‌وا هیج شتیک له‌و په‌یدا بوانه که به شیوه‌یه‌کی زور فه‌ش‌نگ و تووندو توکمه و ریک و پیک دروست کراون نه‌ده‌هاتنه بوون، بیگومان گریمانی نه‌بوونی نه‌و په‌یدا بوانه پوچه‌له هه‌ر به به‌لگه‌ی بینین^(۱).

ب_ خوای گه‌وره دروستکهر و له میژینه‌و بیّ سه‌ره‌تایه، نه‌م به‌دی‌هینراوانه‌ی به‌دی‌هیناوه، دروست بوونی به‌دی‌هینراو له لایه‌ن زاتی‌که‌وه ته‌ن‌ها له ریگه‌ی توانا ده‌بیّت، جا که‌واته توانا پیویسته بوّ خوای گه‌وره^(۲). هاتنه بوونی شتیکی په‌یدا بوو له لایه‌ن زاتیکی بیّ سه‌ره‌تا ته‌ن‌ها له ریگه‌ی توانا وه‌یه.

پ_ نه‌گه‌ر خوای گه‌وره بیّ توانا بوايه، نه‌وا به که‌موکورتی و کرج و کالی وه‌سف ده‌کرا، بوونی که‌موکوری بوّ خوا نه‌سته‌مه.

ت_ نه‌گه‌ر بیّ توانا بوايه، نه‌وا خوا که‌موکورتی ده‌بوو، نه‌گه‌ر به که‌موکورتی وه‌سف کرا، نه‌وا پیویستی به‌یه‌کیک ده‌بوو که کاملی بکات و که‌م و کورتیه‌کانی نه‌هی‌لیّت، ته‌واو که‌ره‌که‌ی خویشی پیویستی به ته‌واو که‌ریک هه‌یه.... به‌م شیوه‌یه نه‌و کاته گریمانی خول (دور) و زنجیره‌یی (تسلسل) خوئی ده‌سه‌پینیت، بیگومان هه‌ر دوو گریمانه‌که‌ش پوچه‌لن.

(۱) بروانه: حاشیة محیی الدین عبدالحمید علی المسامرة ۵۸ وأصول الدین للغزنوی ۹۶ وشرح أم البراهین للسنوسی وحاشیة الدسوقي علیه ۱۶۷.

(۲) شرح الجوهرة للباحوري ۱۲۲. المقاصد وشرحه ۹۲/۴_ ۹۵.

به‌لگه‌ی نه‌قلی:

ئەو فەرمايشته‌ی خوای گه‌وره: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ البقرة: ۱۰۹. واته:
(بیگومان خوا ده‌سه‌لای به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِن شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ
عَلِيمًا قَدِيرًا﴾ فاطر: ۴۴. واته: (وه‌نه‌بی‌ت خوا هه‌یج شتی‌ک ده‌سته‌وه‌سانی بکات له ئاسمانه‌کان،
یان له زه‌ویدا، چونکه به‌پراستی ئەو زاته هه‌میشه و به‌رده‌وام زانایه و به‌ده‌سه‌لای و توانایه).

په‌یوه‌ست بوونی سیفه‌تی توانا:

۱) _ سیفه‌تی توانای خوای گه‌وره ته‌نها په‌یوه‌سته به شتی شیوا‌ی بوون (ممکن)، په‌یوه‌ست
نییه به شتی پیویست (واجب) و ئەسته‌م (مستحیل)^(۱). واته: سیفه‌تی توانای خودا ته‌نها کار
له شتی شیوا (ممکن) ده‌کات، چونکه شتی شیوا دیته بوون و له‌ناو ده‌چیت، واته: بوون و
نه‌بوون په‌سه‌ند ده‌کات.

به‌ئام شتی پیویست (واجب): هه‌یج کاریگه‌ریه‌ک په‌سه‌ند ناکات، چونکه هه‌یه و نه‌بوون
په‌سه‌ند ناکات. به‌هه‌مان شیوه شتی ئەسته‌میش (مستحیل): هه‌یج کاریگه‌ریه‌ک قبول ناکات،
چونکه نه‌بووه‌و بوون په‌سه‌ند ناکات^(۲).

(۱) المسامرة ۶۲ وشرح الجوهرة للباجوري ۱۲۱. و سهیری ئەمانه‌ش بکه: المواقف و شرحه للسید الشریف

۶۰/۸ وشرح أم البراهین للسوسی وحاشیة الدسوقی علیه ۹۸.

(۲) شرح الجوهرة للباجوري ۱۲۱.

۲ _ سيفهتی توانا (القدرة) دوو جوړ پهيوهست بوونی ههيه:

أ _ پهيوهست بوونیکی گونجاوی لهمیژینه و بئ سهرهتایه (تعلق صلوحی قدیم). واته: توانای خوای گهوره له کؤن و بئ سهرهتاوه گونجاو بووه بؤ نهوهی شتی شیوا بینیته بوون و لهناوی ببات، بهردهوام نهو توانایهی هر ههیه و گونجاوه له کؤن و بئ سهرهتاوه بؤ نهوهی بوونهوهر بینیته بوون و لهناویان ببات.

ب _ پهيوهستبوونیکی جیبهجیکهری پهیدابووه (تعلق تنجیزی حادث). واته: خوای گهوره شتی شیوا (ممکن) دینیته بوون و لهناوی دهبات و له ژیر توانای نهو دهرناچن^(۱).

۳ _ سيفهتی توانا ئهرکی جیبهجئ کردنی نهو شتهیه که سيفهتی ویست (ارادة) دیاری کردووه، وهك هینانهدی شتی شیوا (ممکن) له نهبوونهوه بؤ بوون، نهگهر سيفهتهکه ئاراستهکرا بؤ بهدیهنانی، بهلام نهگهر ئاراسته کرا بؤ گوړینی له بوونهوه بؤ نهبوون، نههمهش نهگهر سيفهتی ویست بریاری دا بیئت^(۲).

۲ _ ویست (الارادة)

سيفهتیکی ههروو و بئ سهرهتایه، شتی شیوا (ممکن) تایهت دهکات به بهشیک لهو شتانهی که دروست و رهوان بوئی، له بوون یان نهبوون، نهاندازه و کات، و شوین و ئاراستهکهی^(۳). (مشیئة)یش هه مانا مانای ههیه^(۴).

(۱) شرح الجوهرة للباحوري^{۵۸} و سهیری ئهم رهخنه توونده بکه له: شرح أم البراهین السنوسي (العقيدة الصغرى) ۱۰۴.

(۲) شرح الجوهرة للباحوري ۱۲۰_ ۱۲۱ و شرح السنوسي للباحوري^{۶۳} ورسالة في التوحيد للطائي ۴۳۲.

(۳) رسالة في التوحيد للطائي ۴۷.

(۴) شرح الخريدة للردير ۷۲.

پيچپه وانه شی: زور لی کردن و ناچار کردن (الإكراه)، واته: بی ویستی^(۴).

به لگه ی عقلی:

۱ _ خوی گه وره سهرپشک بووه له دروست کردوونی جیهان، ههر زاتیک سهرپشک بووبیت ده بیت خاوه نی ویست (إرادة) بووبیت، که واته پیویسته خوا خاوه نی ویست (إرادة) بیت^(۴).

۲ _ نه گهر خوی گه وره خاوه نی ویست نه بوایه، نه وه ده بوو ناچارکراو بوایه.

نه گهر ناچارکراو بوایه، نه وا بی توانا ده بوو.

نه گهر بی توانا بوایه، نه وا هیچ یه کیک له م بوونه وهرانه نه ده بوون.

نه بوونی نه و بوونه وهرانه ههر به به لگه ی بینین شتیکی پوچه له، به م جوړه ی سه لئیرا که خوی گه وره خاوه نی ویسته^(۴).

۳ _ نه گهر خوی گه وره خاوه نی ویست نه بووا، نه وه ده بوو ناچارکراو بوایه، پاللدانی ناچار بوون بو لای خوا که م و کورتییبه، بیگومان نه مهش پوچه له.

۴ _ نه گهر خوی گه وره ناچار کراو بوایه نه وا نه ده بوو خاوه نی توانا بووا، چونکه په یوه ست بوونی توانا به ستر او ده ته وه به په یوه ست بوونی سیفه تی ویست (واته: مه به ست بو نه نجامدانی کار)، که واته سیفه تی توانا په یوه ست به و شته ی که سیفه تی ویست پییه وه پابه ند بووه.

(۱) شرح الجوهرة للباچوري ۱۲۲. هندیك كهس جیاوازی کردووه له نیوان (إرادة) و (مشیئة). / پروانه: شرح الفقه الأكبر لعلي القاري ۳۹.

(۲) شرح الخريدة للدردير ۸۶.

(۳) شرح الجوهرة للباچوري ۱۲۴ و شرح المقاصد ۱۲۸/۴.

(۴) شرح الخريدة للدردير ۷۳.

به‌لگه‌ی نه‌قلی:

ئەو فەرمايشته‌ی خۆ‌ای گه‌وره: ﴿فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ﴾ البروج: ۱۶. واته: (هه‌رچى بيه‌وئىت ئەنجامى دەدات، هه‌رچى بيه‌وئىت گه‌س ناتوانئىت به‌ئىنته‌ رئى).

خۆ‌ای بى وئنه‌ده‌فه‌رمووئىت: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ البقرة: ۱۸۵. واته: (خۆ‌ا ئاسانكارى بۆ ئىوه‌ ده‌وئىت و نايه‌وئىت "په‌رستن و فه‌رزده‌كانتان" له‌سه‌ر قورس و گران بكات).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووئىت: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ يس: ۸۲. واته: (بئىگومان هه‌ر كاتئىك فه‌رمانى خۆ‌ا ده‌رچوو، وئستى شتئىك جئبه‌جئى بكات و به‌ئىنته‌ دى، پئى ده‌لئىت ببه‌؟! ئەوئىش ده‌ستبه‌جئى بئى دواكه‌وتن پئىش دئىت و ئەنجام ده‌درئىت و دروست ده‌بئىت).

په‌يوه‌ست بوونى سئغه‌نى وئست:

سئغه‌تى وئست وه‌ك سئغه‌تى توانايه‌ له‌ په‌يوه‌ست بووندا. كه‌ ته‌نها به‌: شىاو (ممکن)

په‌يوه‌ست ده‌بئىت نه‌ك پئوئىست (واجب) و ئەسته‌م (مستحيل)^(۱).

(۱) شرح الجوهرة للباجوري ۱۲۳ و شرح أم البراهين للسوسي وحاشية الدسوقي عليه ۹۸.

به‌پئى قسه‌كه‌ى: شىاوى بوون (ممکن) چاك و خراب ده‌گرئته‌وه، واته: خۆ‌ای گه‌وره وئستى له‌سه‌ر چاك و خراب هه‌يه، به‌پئىچه‌وانه‌ى بۆچوونى موخته‌زئله‌كان كه‌ ده‌لئىن وئستى خۆ‌ا له‌سه‌ر كارى ناشرين و خراب نئيه، واته: خۆ‌ا كارى چاكى ده‌وئىت، به‌لام هئى خرابى ناوئىت. / شرح الجوهرة للباجوري ۱۲۴. سه‌ئىرى ئەمه‌ش بكه: الإنصاف للباقلاني ۱۵۲.

گئىر دراوته‌وه كه‌ (هازى عه‌بدولجه‌بارى هه‌مه‌دانى) په‌كه‌ئىكه‌ له‌ شئخه‌كانى موخته‌زئله‌ چووته‌ لای (صاحبى كورپى عوباده)، (صاحب) مامؤستا (ئهبو ئئسحافئى ئئسفرائئىنى) لا بووه‌ كه‌ په‌كه‌ئىكه‌ له‌ ئئمامه‌كانى ئەه‌لى سوننه، كاتئىك (هازى) مامؤستای ناوبراوى بئىنى وتئى: پاك و بئى گه‌ردى بۆ ئەو زاته‌ى له‌ شتى خراب پاك و دووره. پاسته‌وخۆ مامؤستا وتئى: پاك و بئىگه‌ردى بۆ ئەو زاته‌ى كه‌ له‌ موئلك و ژئرده‌سه‌ئاتى ئەو چئى بيه‌وئىت

سیفہتی ویست دوو جوړ په یوهست بوونی هه یه:

أ_ په یوهست بوونیکي شیاو و گونجاوی له میژینه و بی سهرتا (تعلق صلوحی قدیم)،
نوهش نوهیه که هم سیفہته هر له بی سهرتاوه گونجاوه بو برپاردان له سهر شتی شیاو
(ممکن) که ببیت یان نه بیت، برپاری دهوله مهندي یان هه ژاری بدات له سهر فلانه کهس^(۱).

ب_ په یوهست بوونیکي جیبه جی کاری له میژینه و بی سهرتایه (تعلق تنجیزی حادث).
واته: سیفہتی ویست (ارادة) له کوڼ و بی سهرتاوه له باریدا هه یه په یوهست ببیت به تایبته
کردنی رووداوه کان به کاته کانیا نه وه^(۲)، بهو سیفہ تانه ی که شته که به هویه وه په ییدا ده بیت له
دوره ودا^(۳).

هر نوه رووده ات. (قازی) وتی: نایا په روهردگارمان دهیویت سهر پیچی بکریت؟ ماموستا له وه لاما وتی: نایا
خوای گوره به گوناوه سهر پیچی تیکده شکي و ناچار دکریت؟ (قازی) وتی: چی ده لیت: نه گهر خوا منی
رینموونی نه کرد و گومرای کردم نایا کاریکی چاک یا خود خرابی کردووه؟ ماموستا وتی: نه گهر له شتیکی
قه ده غت بکات که هی خوته نوه کاریکی خرابی کردووه، نه گهر شتیکی پی نه دای که هی خویته نوه
خوی نوه که سه ده ستیشان ده کات که په حمهت و به زمی خوی پیده به خشیت. (قازی) بی دنگ بوو و دمی
وهک ته له ی ته قیو لیه ات. / شرح الجوهره للباجوري ۱۱۴. چیرو که که به به لگه و دهر برینه کانیه وه له: شرح
الفقه الأكبر لعلی القاری ۹۷، هاتووه. بر گهی په که می تا هم رسته یه: پاک و بی گهردی بو نوه زاته ی که چی
بیهویت هر نوه رووده ات له مولک و به دیه پیراوان و له ژیر دهسه لاته که یدا، له: شرح العقائد النسفیة
للتفتازانی ۱۱۴ و شرح المقاصد للتفتازانی ۲۷۵/۴.

(۱) شرح الجوهره للباجوري ۱۴۴.

(۲) المسایرة ۶۴.

(۳) شرح الجوهره للباجوري ۵۹/۱.

مه بهست له جیبه جی کاری له سیفہتی ویست بریته له ته و او په یوهست بوونی سیفہتی ناوبراو به شتیکی
شیاو له شته شیاوه کان (ممکنات)، جا نوه شته شیاوه هاتبیته بوون یا خود هیشتان نه هاتبیته بوون، دکر
ویستی مروف په یوهست بیت به کاریک له کاره کان، که چی جیبه جی ناکات و چهند سالیکی زور دوی ده خات،

جا خوای گهوره له بی سهره تاوه: ویستویهتی که تو ببیت، موحه ممدیش وهک نیردراوی
خوی رهوانه بکات.

ویستی خوا به رهمه نندی خواوه په یوه ست نییه

رافه کاری (العقیده الطحاویة) نه وهی باس کردووه، که نه وهی نه هلی سوننه و جهماعهت
رپان له سهره نه وهیه که: خوای گهوره ویستی له سهره نه وهیه که که سی بی باوهر کوفر بکات،
به لام رازیش نییه به کوفرو خویشی ناویت، جا کوفری دهویت و ویستی له سهره وهک
رپسایه کی بوون (کونی)، به لام وهک نایین پی رازی نییه^(۱).

جا نه مه پی دهوتریت ویستی جبهه جی کاری، واته: تنها گونجانی ته واو نیه، به لگو ناراسته کردنیکی
جبهه جی کاری به بو مه بهستیکی دیاریکراو/ کبری یقینیات الکونیه ۱۲۶.

(۱) بو زیاتر روونکردنه وهی نه و بابه ته چهند دیریک له کتیبی (ثیمان و عقیده ی اسلامی له بهر رۇشنایی
قورئان و سوننهت) دانراوی (م. علی باپیر) دهخمه پروو، که به راستی کتیبی ناوازه به هیزه، خوای گهوره
پاداشتی بداته وه به چاکه، جا دانه له کتیبی ناوبراوا له (به رگی سیهم ۳۹۸ _ ۴۰۰) ده لیت : (نه واقیعه و
هر واقیعه و کارو کاره سات و رووداوی چاک یان خراب هر به ویستی خواو به گویره ی نه خشه و بهرنامه یه ک
که خوا دایناوه دینه دی، به لام هر نه و خوایه ی که نه و یاسا سروشتیانه (القوانین التکوینیة) ی داناون که
به پی و ان هه موو شتیک (چاک و خراب) دیته دی، هه مان خواش چهند یاسایه کی شهرعی (القوانین
التشریعیة) ی داناون، که فهرمانمان پیده کهن راپه رپن و هر واقیعی و هر دیارده یه ک که له گهل بهرنامه و
شهرعی خوادا نه گونجاوون لابه رین. نینجا ده بی بزانی که ویست و رهمه نندی (الارادة و الرضى) ی خودا مهرج
نیه هه موو ده می پیکه وه گونجاوو په یوه ست بن، به لگو جاری وایه لیک ده ترازین و دزی یه کدی ده وه ستن، بو
وینه خوا له قورئانی دا ده فه رمووی: (مه ی مه خونه وه)، به لام ویستی وایه که شه راب خوره کان بیخونه وه،
لیردها ویست و رهمه نندی خوا لیک جودان! که واته: مهرج نییه هر واقیعی که به ویستی خوا دروست بوو،
به پی رهمه نندی خواش بی، به لگو ده بی بو نه وهی داخو فلان واقیعه یان فلان کرده وه خوا پی رازییه یان نا،
له بهرنامه که پیدا بو بگرپین، چونکه بهرنامه و نایینی خوا هه موو ده می له گهل رهمه نندی دا پیکه وه
جووتن و لیک ناترازین. که واته پوخته ی قسان: له بهر نه وهی خوا به دیهینه رو په روه رگاری هه موو شتیکه،
ناگونجی هیچ شتیک به بی ویست و توانای وی دروست بی و هه رچی په یدا ده بی چاک و خراب هر به پی

قەدەرىيەگان و موعتەزىلەگان لەمەدا پايان جىاواز بوو، بۆچوونىيان وابوو كە خواى گەورە
 ويستويهەتى كەسى بى باوەر باوەر بىننيت، بەلام كافرەكە كوفرى هەلبزاردوو، جا لەبەر ئەو
 ئەو دوو تاقمە بۆ ئەم رايە چوون، تا نەئىن: ويستی كافر كوفر هەلبزيريت و سزاشى دا لەسەر
 كوفرەكەى، جا ئەوانە وەك ئەو كەسەيان لىهات كە پەناى بۆ گەرمای ناگر بردوو، لەبەر
 شتىك هەلاتن تا رزگريان ببیت كەچى كەوتنە ناو شتىكى خراپتر، بەپىي بۆچوونەكەى ئەوان
 ئەوا پىويست دەبیت كە ويستی كافرەكە زال ببیت بەسەر ويستی خواى گەورە، خواى گەورە
 ويستويهەتى باوەر بىننيت _ بە پىي بۆچوونى ناوبراوان _ بەلام كافر كوفرى هەلبزاردوو، بەم

ويستی خواو بەهوى توانای وييهوهيه، بەلام مەرج نيهه هەرچى بەپىي ويستی خوا پەيدا بوو، خوا لىي رازى
 بىت.

بەپىويستى دەزانم بۆ پتر روون بوونەوهى مەبەست ويئەيهك بىننەوه (لە ژيانى رۆژانەماندا) بۆ
 چۆنەتى لىك جوئ بوونى (ويست و رەزامەندى):

بابىك دوو كورپى هەن پىيان دەلى: رۆلەكانم ئەو بەلغ بوون و لەمپۆ بەدواوه پياون و تەكليفى شەرعيتان
 لەسەرە، جا داواتان لىدەكەم موسلمانى چاك بن و بىقەرمانى خواو پىغەمبەر (ﷺ) مەكەن، هەر كامىكتان
 پياوى چاك بى و بى قەرمانى خوا نەكات، با لە مالى مندا بىننيتەوه، بەلام هەر كامىكتان بى قەرمانى و
 سەرخەرى بكات و رپى خوارو خىچ و هەلەت و هەلدىر بگرى، لىي توره دەبم و لە مالى خۆم وەدەرى دەنىم،
 پاشان نەئىن ناگادار نەبووين و نەمانزانى!! پاشان دواى ماوهيهك يەكيان رپى چاكە و خواپەرستى گرت و
 يەكيشيان سواری كەرى شەيتانى بوو و نەهاتە ژىربار، جا هەرچەندە بابەكە چەند جارى دىكەش نامۆزگارى
 كرد و ناگادارى كردهوو ترساندى، بەلام فايدىي نەبوو!! تا لە ناكامدا بابەكە كورپە بەدقەرەكەى لە مالى
 وەدەرن!! جا سەرنج بەهين! بىگومان هەم مانەوهى كورپە گوپرايهل و موسلمانەكە و هەم دەركرانى كورپە
 بەدقەرپ و لاسارەكەش، هەردووكيان بەويستى بابەكە هاتنەدى، بەلام ديارە بابەكە هەرچەندە لە مانەوهى كورپە
 چاكەكەدا رەزامەندى هەبوو، بەلام لە دەركرانى كورپە بەدكارەكەيدا رەزامەندى نەبوو، واتە مانەوهى كورپە
 چاكەكەى بى خوش بوو، بەلام دەركرانى كورپە بەدەكەى پى خوش نەبوو، كەواتە: راستە جارى وايە ئىنسان
 شتىك دەكات و ويستی لەسەر پەيدا بوونى شتىكە، بەلام پىي خوش نيهه و لىي رازى نيهه!. بەكەمىك
 دەستكارىيهوه (وەرگىر).

جوړه ويستی کافرکه هاته جي و ويستی خوی گه وره نه هاته جي، نه مهش خرابترین
بيروباو پرو بوجوونه، وته يه کی بی به لگه يه، به لگو نه مه پيچه وانهي به لگه يه^(۱).

عمری کوری هه يسه م گراويه تيه وه و تويه تي: له که شتیه کدا له گهل که سيکی قه ده ری و
يه کیکی ناگرپه رست (مجوسی) گه شتمان کرد، جا قه ده ريه که به ناگرپه رسته که ی وت: موسلمان
به. له وه لاما ناگرپه رسته که وتی: تا خوا ويستی له سهر نه بيت موسلمان نابم. قه ده ريه که وتی:
خوا ويستی له سهره، به لام شهيتان ويستی له سهر نييه. ئينجا ناگرپه رسته که وتی: خوا ويستی
و شهيتانیش ويستی به لام ويستی شهيتان هاته جي. به راستی ئه و شهيتانه به هيزه. له
گيرانه وه يه کی تر دا هاتووه: که ناگرپه رسته که و تويه تي: من له گهل به هيز ترينيانم.

عهره بيکی ده شته کی راهستا له لای کومه ئیک خه لک که (عمری کوری عه بيد) له ناوياندا
بوو، وتی: ئه ی خه لکينه، وشتره که م دزراوه، بوم له خوا بپارينه وه تا وشتره که م بؤ
بگه رپنيتيه وه. جا (عمری کوری عه بيد) وتی: خوايه گيان تو ويستت له سهر نه بووه که
وشتره که ی بدزريت به لام وشتره که هر دزرا، خوايه داوات لیده که م بوی بگه رپنيتيه وه. عهره به
ده شته گيه که پي وت: پيوستيم به نزاو پارانه وه که ی تو نيه. وتی: بوجی؟ وتی: دهرسم
ههروه ک چون خوی گه وره ويستی نه دزريت به لام هر دزرا، به هه مان شیوه خوی گه وره
بيه وييت بيگه رپنيتيه وه به لام نه گه رپتیه وه^(۲).

سهرچاوه ی ئه و گومر ابيهش بریتی بوو له وه ک يه ک دانان و يه کسان کردنی ويست و
خواست (الإرادة و المشيئة) و رهامه ندی و خوشويستن (الرضا والمحبة) يه.

جا جه برييه کان و قه درييه کان نه م چه مکنه يان وه ک يه ک دانا، دواتر راجياييان تيکه وت:

(۱) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۳۲۱.

(۲) هه مان سهرچاوه ۳۲۳.

جبریه‌گان وتیان: هه‌موو بوونیک به قه‌زاو قه‌ده‌ری خوایه بویه خۆشه‌ویسته و جیگای
رهمانه‌ندییه.

قه‌ده‌ریه‌کانیش وتیان: له‌به‌رئه‌وه‌ی تاوان و خراپه له‌لایهن خوای گه‌وره خۆشه‌ویست نین
و مایه‌ی رهمانه‌ندی نه‌و نین، بویه تاوان و خراپه‌گان به قه‌ده‌رو قه‌زای خوا نین، که‌واته تاوان
و خراپه له‌ده‌ره‌وه‌ی ویستی خوای گه‌وره‌ن و خوای گه‌وره به‌دییان ناهینت.

به‌لام نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌ت جیا‌وازیان کردوو له‌نیوان ویست (مشیئة) و خۆشو‌یستن
(محبة)، چند به‌لگه‌یه‌کیان هی‌ناوته‌وه له‌سه‌ر ویست، وه‌ک:

۱ _ خوای پاک و به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ﴾ الإنسان: ۳۰، و التکویر:
۲۹. واته: (ویستی ئی‌وه‌ش نایه‌ته‌دی مه‌گه‌ر کاتیک خوای په‌روه‌دگاری جیهانیان بیه‌ویت).

۲ _ خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿ مَنْ يَشَاءِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ يَشَاءِ يُجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾
الأنعام: ۳۹. واته: (بی‌گومان نه‌وه‌ی خوا بیه‌ویت گومرای ده‌کات، و نه‌وه‌ش که بیه‌ویت
ده‌یخاته سه‌ر رپبازی راست و ره‌وان).

۳ _ خوای بی‌وینه ده‌فه‌رموویت: ﴿ فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ
أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَقُ فِي السَّمَاءِ ﴾ الأنعام: ۱۲۵. واته: (جا نه‌و

() سه‌رچاوه‌ی پېشو ۳۲۴.

واتای ئەم نایه‌ته: ﴿ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ﴾ نه‌وه‌یه که نه‌گه‌ر به‌دییه‌نراوان کو‌ببنه‌وه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی
ته‌نها یه‌ک گه‌ردیله له جیهاندا بجولئین یاخود رایوه‌ستین به‌بی ویستی خوا نه‌وا ناتوانن کاریکی له‌و شی‌وه‌یه
بکه‌ن، ته‌نانه‌ت ناشتوانن بی‌چه‌وانه‌ی ویستی خوا ره‌فتار بکه‌ن، هه‌روه‌ک خوای بی‌وینه ده‌فه‌رموویت: ﴿ وَمَا
تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ﴾. خوای پاک و بی‌گه‌رد هه‌روه‌ک چۆن بی‌سه‌ره‌تایه ده‌سپیک‌ی نییه، به‌هه‌مان شی‌وه
خاوه‌ن ویستیکی بی‌سه‌ره‌تایه، هه‌ر به‌م سیفه‌ته بی‌سه‌ره‌تاو ده‌سپیکه‌ی ویستی‌یه‌تی ئەم شتانه له‌و کاتانه‌دا

كهسهى خوا بيهويٲ هيدايهتى بدات، نهوه سينهى ساف و پاك و ناماده دهكات بوٲ نايينى
ئيسلام، نهو كهسهش خوا بيهويٲ گومرٲى دهكات، نهوه دلى دهگوشيٲ و سنگى تووند دهكات و
ههناسهى سوار دهبيٲ، ههر وهك نهوهى بهرهو ناسمان بهرز دهبيٲتهوه).

چهند بهلگهيهكيان هيناوتهوه لهسهر خوٲويستن و رٲزماههندى، وهك:

١ _ خوداى مهزن دهفهرموويٲ: ﴿ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْفٰسَادَ ﴾ البقرة: ٢٠٥. واته: (بيگومان
خوا فهسادو خراپه و تاوانى ناويٲ).

٢ _ خواى بىٲ هاوهل و هاوبهش دهفهرموويٲ: ﴿ وَلَا يَرْضٰى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ ﴾ الزمر: ٧. واته:
(رٲزى نابيٲ كه بهندهكاني بىٲ باوهٲ بن و رٲبازى خوانهناسى بگرن).

٣ _ نهه فهرممايشتهى خواى گهوره لهدواى نهوه هاتووه كه رٲگري كردووه له هاوبهش
دانان و ستهم و كارى خراپه و خوٲبهزل زانين: ﴿ كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوْهًُا ﴾ الإسراء:
٣٨. واته: (ههموو نهو شتانهى كه له نايهتهكاني پيشوودا باسمان كرد، خراپهكاني لاي
پهروهردگارت ناپهسهندو نابهجيٲه).

٤ _ نهه فهرممايشتهى پنهغهمبهه (ﷺ)، كه دهفهرموويٲ: (ان الله كره لكم ثلاثاً: قيل و قال،
وكثرة السؤال، و اضاعة المال) واته: خواى گهوره سىٲ شتى بوٲ ئيوه به ناپهسهند داناو، قسهو
قسهٲوٲك، و پرسيارى زور، بهفيرودانى مال و سامان.

بين كه بوٲيان نهاندازه كراوهو دياريكراوه، شتهكان لهو كات و نهاندازهى بوٲيان دياريكراوه، بىٲ پيشكهوتن و
دواكهوتن هاتنهبوون./ شرح الفقه الأكبر لعلی القاري ٣٩. سهيرى: العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ١٣٣
شتيكي نزيك لهوهى خراپهٲوو تيايدا هاتووه.

٥ _ پېغمبەر (ﷺ) د فەرموویت: (إن الله يحب أن يؤخذ برخصه، كما يكره أن تؤتى معصيته)^(١) واته: خوای گه وره پئی خوښه نهو شتانه نه انجام بدن که مؤلته تی پیداوه، هه روهک چۆن پئی ناخوښه سه رپیچی نهو بکهن.

ئه گهر وترا: چۆن خوا ویستی له سه ر شتیك ده بیټ، که چی خوښی ناویټ و پئی رازی نییه؟ ئه ی چۆن دهیویټ و پئیکی دینیټ؟ و چۆن ویستی له سه ر نهو شته و رق لی بوونه و په سه ند نه کردی شی به یه که وه کۆ ده بیټه وه؟ وه لآمی دده مه وه:

وه لآم: ویست دوو جوړه: ئه و شته ی که به خودی خو ی ویستراوه، ئه و شته ی که به خودی خو ی ویستراو نییه.

ئه و شته ی که به خودی خو ی ویستراوه: ئه و شته یه له خودی خویدا خوشه ویسته، هه موو ئه و شتانه ی که چاکن، جا ویستی مه به ست و ئامانجه کانه.

ئه و شته ی که به خودی خو ی ویستراو نه بیټ: ئه و شتانه ن که ده کری به خودی خو یان ویستراو نه بن، که ته ماشای خودی شته که ده کریټ هیچ به رزه ونه ندیه کی تیډا به دی ناکریټ. ئه گهر هو کاریک بیټ بو مه به ست و ئامانجه که ی، ئه وا به خودی خو ی ویستراو نییه، به لکو له رووی قه زای خودا و گه یشتن به مه به ست و ئامانجه که ی ویستراوه. جا هه ردوو شته که کۆ ده بنه وه: رق لی بوونه وه و ویستنی، رق له شتیك بوونه وه له هه مان کاتدا ویستنی یه کتر رهت ناکه نه وه، چونکه له رووی په یوه ست بوونه وه جیاوازن. نمونه ی ئه مه ش وهک دهرمانی

(١) سه رچاوه ی پېشو و ٣٢٥.

فه رمووده ی: خوای گه وره سی شتی بو ئیوه به ناپه سه ند داناوه... تاد: صحیح البخاری و صحیح مسلم وأحمد والدارمی وغیرهم.

فه رمووده ی: خوای گه وره پئی خوښه نهو شتانه نه انجام بدن که مؤلته تی پیداوه... تاد: رواه أحمد و غیره بسند صحیح. / سه یری دهرینانی ئه م دوو فه رمووده یه بکه له په راویزی: شرح العقیده الطحاویه.

نەوېستراو و ناخۇشەويستە، ئەگەر دەرمان وەرگەرەكە زانى كە چارەسەر و شىفاكەى لەو دەرمانەدايە، بېرىنى ئەندامە داخوراوئەكەى ئەگەر زانى بەو بېرىنە لاشەكەى ساغ و سەلامەت دەبىت، بېرىنى رېگايەكى سەخت و گران ئەگەر زانى دەيگەيەنئىتە مەبەست و خۇشەويستەكەى.

تەننەت كەسى عاقل ئەو شتە نەويستراو و ناخۇشە پەسەند دەكات، بە گومانە زالبووئەكەى ئەگەر سەرەنجامەكەى لى شاراوە بىت، ئەى چى دەئىتى بۇ ئەو زاتەى كە هېچ شتىكى لى شاراوە نىيە.

خوای گەورە كە رقى لە شتىكە ماناى وا نىيە كە ويستى لەسەر نەبىت وەك ھۆكار بۇ ھىنانەدى ئامانجىك كە ھاتنە كايەى خۇشەويستترە لە بەفېرۇچوونى، بۇ نمونە: خوداى بى وئىنە؛ شەيتانى بەدھىنا كە كەرستەى خراپە و گەندەل بوونى ئايىن و كردارو بىروباوئەرو ويستەگانە، ھۆكارى بەدبەخت بوونى زۇرىك لە بەندەگانە، لەگەل ئەوئەشدا شەيتان ھۆكارى دەرگەوتنى زۇر شتە لەناو بەندەگانى كە لەلايەن خودا خۇشەويستە: بۇ نمونە: تا بۇ بەندەگان دەرېكەويت كە خوای گەورە تواناى بەدھىنانى شتى دژيەكى ھەيە، ھەرودھا: ھۆكارى دەرگەوتنى شوپنەوارى ناوئەگانى خودا وەك ئەو ناوانەى ماناى: دەسەلات و زال بوونى ئەو ھەلدەگرن، بۇ نمون: (گەردن كەچكەر "القهار"، تۆلەسىن "المنتقم")، ھەرودھا دەرگەوتنى شوپنەوارى ئەو ناوانەى كە سۆزو بەزەبى و خۇشەويستى و لى خۇشبوونيان ھەيە^(۱).

(۱) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۳۲۷_ ۳۲۹. لە: شرح المقاصد للفتازاني ۱۳۷/۴ ھاتووہ: مەزھەبى راسپەوان ئەوئەيە كە ھەر شتىك خوا بىھويت دەبىت، ھەر شتىكىش بىبىت ئەوہ خوا ويستويەتى، ئەگەرچى رەزامەنديشى لەسەر نەبىت و فەرمانى پى نەكرد بىت بەلكو رېگىرى لى كرد بىت، ئەمە ئەو رايەيە كە بەناوبانگە و لە پېشىنانەوہ ھاتووہ: ھەرچى خوا بىھويت دەبىت، ئەوئەش كە خوا ويستى لەسەر نەبىت نابىت، موعتەزىلەگان رايان وانەبووہ... .

٣، ٤ _ بیستن (السمع) و بینین (البصر)

سیفهنی بیستن (سمع): سیفهنی هه ربوو و بی سهرهتایه، کاریشی بریتیه له پهیی بردن به ههموو شتیکی بیستراو، نه گهر ئه و شته بیستراوش شاراوه بیټ^(١).

ئهمه سیفهنی شتی بیستراو ئاشکرا دهکات به بی ئامرازو ئامیر. جا هیچ شتیکی شاراوه نابیت له لایهن سیفهنی بیستنی خوای گهوره نه گهر زۆر نادیریش بیټ، به بی بوونی زهردهوالهکانی گوچکه (أصمحة) و دهنگ و بانگ (آذان).

پێچهوانه ی ئهم سیفهنه ش: بریتیه له نه بیستن و گهر بوون.

سیفهنی بینین (بصر): سیفهنی هه ربوو بی سهرهتای ئه زهلییه، کاری ئهم سیفهنه پهیی بردنه به ههموو بینراویک، نه گهر بینراوه که زۆر وردیش بیټ^(٢).

ئهمه سیفهنی شتی بینراوی پی ئاشکرا دهکریت به بی ئامراز، جا شتیکی بینراو هه رچهنده زۆر وردیش بیټ ئه و له لایهن ئه و سیفهنه شاراوه نابیت، و تاریکی ریگهی بینینی لی ناگریټ، بی رهشینه و پیلوهکان ده بینیت.

پێچهوانه ی ئهم سیفهنه ش: بریتیه له نه بینین و کویری.

ئهم دوو سیفهنه سنوردار نین، به پێچهوانه ی گوچکه و چاوی مرؤف.

(١) المسامرة ٦٨ و (رازی) وتویهتی: موسلمانان کۆکن له سه ره ئه وهی خودای مه زن بیسه رو بینه ره، به ئام سه به رهت به واتای ئهم دوو سیفهنه، دوو بۆچوونیان هه یه:

یه کهم: ئه مانه دوو سیفهنی جیان له سیفهنی زانست، ئهمه بۆچوونی زۆربه ی ئه شعهری و موعته زیله و که پامیه کانه.

دووه م: بریتیه له و زانسته ی په روه ردگار تایبهت به بیستراو و بینراوه کان، ئهمه بۆچوونی فه یله سو فه کان و که عبی و أبی حسین البصریه. / المحصل للرازی ١٧١. سه یری: کشف المراد ٣١٤. بکه.

(٢) المسامرة، سه رچاوه ی پێشوو.

پهیی بردن به بوونه و هره گان به هوئی ههر دوو سیفته تی بیستن و بینین جیایه له پهیی بردن به هوئی سیفته تی زانسته وه، ههروهک پهیی بردن به بینین جیایه له پهیی بردن به بیستن^(۱)، حهقیقه تی ههر یهک له م سیفته تانه به خوا ده سپی دریت، حهقیقه تی ئەم سیفته تانه وهک ئەوه نییه که له لای ئیمه باوی ههیه له وهی بینین روونتره له زانین، به لگو هه موو سیفته گانی خودا ته واو و کاملن، زیادو که می و ونبون شتی جگه له مهش له خوی گه وره نهسته مه^(۲).

به لگه ی عه قلی:

أ_ سیفته تی بیستن و بینین دوو سیفته تی کاملن، به دیهینراو و پهیدا بوانیش به م دوو سیفته ته وهسف ده کرین، که واته خوی گه وره شایه نتره که به و دوو سیفته ته وهسف بکریت. ئەگه رنا ئەو کاته پئویست ده بیّت که به دیهینراو وهسف بکریت به چهند سیفته تیکی کامل که چی به دیهینر ئەو دوو سیفته ته نه بیّت^(۳).

ب_ ئەگه ر خوی گه وره وهسف نه کریت و خاوه نی سیفته تی بیستن و بینین نه بیّت، ئەو کات پئویست ده بیّت که به پیچه وانه ی ئەو دوو سیفته ته وهسف بکریت، ئەگه ر سه لینرا که خوی گه وره خاوه نی دوو سیفته تی پیچه وانه ی دوو سیفته ته ناوبراوه که یه، ئەوه که م و کورتی ده دریته پال خودا، بوونی که م و کورتی بو خودا نهسته مه^(۴).

که واته سه لینرا که خوی گه وره بیسه رو بینه ره.

(۱) شرح الخریدة للدردیر ۸۱ و شرح الجوهرة للباحوری ۱۳۲.

(۲) شرح الجوهرة للباحوری ۱۳۲.

(۳) المسامرة ۶۹.

(۴) المسامرة ۶۹ و شرح أم البراهین للسنوسی وحاشیة السنوسی علیه ۱۷۰ وأصول الدین للغزنوی ۹۸.

پ_ نه گهر سه لئرا خودا نابيستی و نابینى، نهوا کهم و کورتى دهدرايه پال خودا.

نه گهر خودا کهم و کورتى هه بوو، نهوا پيويستی به يه کيک دهبوو که تهواو و کاملی بکات،
تهواو که ره کهش پيويستی به يه کيکى تر دهبوو تا تهواو و کاملی بکات.... بهم شيويه، نهوا کات
گريمانه ی خول (دور) و زنجيره یی (تسلسل) پيويست دهبوو، ههردوو کيشيان پوچه لئن.
به لگه ی نه قلئى:

خوای پاک و بى وينه دهفه رموويت: ﴿ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴾ الحج: ۷۵، لقمان ۲۸. واته:
(به راستى خوا بيسهرو بينايه).

ههروهها دهفه رموويت: ﴿ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴾ الشورى: ۱۱. واته: (هيچ شتيك لهوناچييت،
هه ره نهويش بيسهرو بينايه).

په يوهست بوونى سيفهتى بيستن و بينين:

زانايان راجيان له باره ی نهوا شته ی سيفهتى بيستن و بينين پييه وه په يوهست دهبيت، لهم
باره وه دوو بوچوونيان هه يه:

بوچوونى يه کهم: سيفهتى بيستن و بينين په يوهست دهبيت به هه موو بهديه يئراوان: دهنگ
و خوده گان (أصوات و ذوات). نهمه راي سهنوسى^(۱) و درديره. سيفهتى بيستن و بينينى خودا
له په يوهست بووندا جياوازه له گه ل بينين و بيستنى نيمه، چونکه بيستنى نيمه په يوهسته

(۱) شرح أم البراهين للسنوسي وحاشية الدسوقي عليه ۱۰۹ وشرح الجوهرة للباجوري ۱۳۱ نقلًا عنه.

بههنديك له بهديهئراوان كه بریتين له بیستراوهكان، بینینی ئیمهش په یوهسته به هندیك له بهديهئراوان وهك جهسته و رهنګهكان^(۱).

بهپېی ئهه بۆچوونه، سیفتهی بیستن و بینین _ بههه موو ئهه شتانه په یوهستن كه ههه _ سی جۆر په یوهسته بوونیان ههیه:

أ_ په یوهسته بوونیکي جیبه جیکه ری له میژینهیه، بریتیه له په یوهسته بوون به زات و سیفته ته گانی خودا.

ب_ په یوهسته بوونیکي گونجای له میژینه، په یوهسته بوون به ئیمه بهر له وهی بیینه بوون.

پ_ په یوهسته بوونیکي جیبه جیکه ری په یدابوو، بریتیه له په یوهسته بوون به ئیمه دواي ئه وهی هاتینه بوون^(۲).

بۆچوونی دووهم: سیفتهی بیستن تهها په یوهسته به بیستراوهكان. سیفتهی بینین تهها په یوهسته به بینراوهكان. ئههه رای سه عدی تهفتازانیه^(۳). به ئام بۆچوونی ناوبراو دوو رافه هه ئده گریت:

أ_ ئه گهر مه بهستی ناوبراو لهو شتانهی كه ئیمه گوئیستی ده بین دهنګهكان بیټ، ئهه شتانهی كه ده بینین خودهكان و رهنګهكان بیټ. ئههوا بهم مه بهستهی رای جیاوازه له گهه سنوسی و هاوړاگانی.

(۱) شرح الخریدة للردیر ۸۰.

(۲) شرح الجوهره للباجوری ۱۴۹.

(۳) شرح الجوهره للباجوری ۱۳۲.

ب_ مهبهستی لهو شتانهی خودا دهیان بیستی، بهیدیهنراوهکانه له: دهنگهکان و شتهکانی تریش، ئەو شتانهش خودا دهیانبینی بهیدیهنراوهکانه له: خودهکان و شتهکانی تریش. بهم پییه ناوبراو هاوڕایه لهگهڵ سهنوسی^(۱).

زانایان کۆکن لهسهەر ئەوهی سیفهتی بیستن و بینین پهیهوست نابن بهو شتانهی نهبوو (معدم)ن، لهبهر ئەوهی پهیهوست بوونی ئەم دوو سیفتهتانه به شتی نهبوو پیچهوانهی عقل و ژیرییه، چونکه ئەگهر به نهبووهوه پهیهوست بین ئەوا ئەو کاته نهبووش دهبیته ههبوو و یهك حوكمیان دهبیته^(۲).

۵_ زانست العلم

سیفتهتیکی ههربووی بی سهرهتایه، لهکاتی پهیهوست بوونی به زانیاری، ئەوا زانیارییهکه دهردهخات^(۳).

دژهکهی ئەو سیفتهتهش: بریتییه له نهزانی، ئەو شتانهی دهچنه ریزیهوه وهك: گومان و دودلی و ئەندیسه و وریوون و بی ناگایی و لهبیر چوونهوهو بهههلهداچوون^(۴). بهلگهی عقلی:

أ_ کارهکانی خوای گهوره لهوپهری ریکوپیکی و جوانی و تووندو تۆلی دان، ئەمه شتیکی دیارو بهرچاوه بو کەسیك که تهماشای ئاسۆکان و خودی مروّف و زیندهوهرهکانی کردیبت، بیگومان ئەوهی کاری ریک و پیک و فهشەنگ بیته ئەوا زانییه.

(۱) شرح الجوهرة للباحوري ۱۳۲، و ۱۴۸.

(۲) کیری الیقینیات الکونیة ۱۲۸ و ۱۴۰.

(۳) شرح العقائد النسفية ۸۳.

(۴) رسالة التوحيد للطائي ۴۸.

چونکہ ھەر گەسئ رستەھەکی بینی کہ پیکھاتبیت لە وشە شیرین و قەشەنگ و پاراو و ھەلگری چەند واتایەکی ورد، بیگومان بەبی چەندوچوون زانیویەتی کہ نووسەرەگەیی زانایە^(۱).

ئەگەر خوای گەورە زانا نەبوايە، ئەوا دەبوو نەزان بوايە.

ئەگەر نەزانیش بوايە، ئەوا ئەو جیھانە بەو سیستەمە وردو ریک و پیکە نەدەبوو، کہ نیشانە و بەلگەییە لەسەر ئەووی بەدیھینەرەگەیی شارەزاییەکی تەواوی ھەییە لەسەر ئەووی چ شتیک چاکە بۆ جیھان.

بەم پێیە سەلینرا کہ خوای گەورە زانایە.

بـ ئەگەر خوای گەورە نەزان بوايە، ئەوا کہم و کورتی لە زاتی خوادا دەبوو، بوونی کہم و کورتی بۆ خوای گەورەدا شتیک نەستەمە^(۲).

بـ ئەگەر کہموکورتی لە خوادا ھەبوايە ئەوا پێویستی بە یەکیک دەبو تا کاملی بکات، و ئەووی کہ کاملیشی دەکات پێویستی بەیەکیکی تر ھەییە تا کاملی بکات بەم شیویە، ئەوکاتە گریمانەیی خول (دور) یان زنجیرەیی (تسلسل) پێویست دەبیت، و ھەردوو گریمانەکەش پوچەلن، کەواتە سەلینرا کہ خوای گەورە خاوەن زانستە^(۳).

(۱) المواقف و شرحه للسید الشریف ۱/ ۶۵، و المقاصد و شرحه ۴/ ۱۱۰. سەیری ئەمانەش بکە: شرح الجوهرة للباحوري ۱۲۷، المسامرة ۵۹، المطالب العالیة ۳/ ۱۰۷، كشف المراد ۳۰۹، المعالم الدینیة ۶۹، شەرسانی لە (نهایة الإقدام ۶۷) دەلیت: ئەمە ریبازی شیخ ئەبو حسەنی ئەشعەرەییە.

(۲) شرح قاسم بن قطلوبغا علی المسامرة ۶۰ وأصول الدین للغزنوی ۹۵.

(۳) شرح الجوهرة للباحوري ۶۲.

به‌نگهی نه‌قلی:

خوای پاک و به‌رز ده‌فهرموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ لقمان: ۲۳. واته:
بی‌گومان خوا ناگاداره به‌هم‌موو نه‌و شتانه‌ی که له سینهو دل و ده‌روونه‌کاندا هه‌شاردراون).

خوای مه‌زن ده‌فهرموویت: ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ البقرة: ۲۹. واته: (ههر خویشی به‌هم‌موو
شتیک زاناو ناگاداره).

خوای بی وینه ده‌فهرموویت: ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْعُيُوبِ﴾ المائدة: ۱۰۹، ۱۱۶. واته:
(به‌راستی خوایه ههر خوت ناگات له هه‌موو نه‌ینی و شاراوهدکانه و به‌هم‌موو په‌نهانیك
ده‌زانیت).

خوای تاك و پاک له هاوهل و هاوبه‌ش ده‌فهرموویت: ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا
هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ رِزْقٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَةٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ
وَلَا يَأْسُ إِلَّا فِي كَيْبٍ مُّبِينٍ﴾ الأنعام: ۵۹. واته: (کللی هه‌موو شاراوهدکان و زانینی هه‌موو
نه‌ینی‌ه‌کان به‌ده‌ست خوایه و ههر لای نه‌وه، که‌س نایزانیت جگه‌له‌و زاته هه‌رجی له‌سه‌ر
وشکانیه خوا پیی ده‌زانیت، هه‌روه‌ها هه‌رجی له ده‌ریا‌کانیشدا هه‌یه ناگای لییه‌تی و هیج
که‌لایه‌ک نا‌که‌ویته خواره‌وه خوا پیی نه‌زانیت، هه‌روه‌ها ده‌نکیك یان توویك له تاریکیه‌کانی
زه‌ویدا نییه، نه‌و ده‌نکه چ شیدار بی‌ت یان وشک بی‌ت، هیج شتیك نییه له خوا په‌نهان بی‌ت و
له (لوح المحفوظ)دا، یاخود له دۆسیه و ده‌زگای تایبه‌تدا تو‌مار نه‌کرا بی‌ت).

په‌یوه‌ست بوونی سیفه‌تی زانست:

١ _ سيفهتی زانست به هموو چه مکه کان چ ئەوانه ی هەن چ ئەوانه ی نین په یوهسته،
واته: به شته شیواو (ممکن) و پیویست (واجب) و ئەسته م (مستحیل) هکان په یوهسته^(١)، که واته
خوای گه وره زانایه به به وردو درشتی شته کان^(٢).

٢ _ په یوهست بوونه که ی سيفهتی زانست جیبه جی کاری له میژینه و بی سهره تایه:

له بی سهره تاوه خوای گه وره زانایه به شته کان که له سهر چ باریکن. ئینجا په یدا بوونی
ئەو شتانه ی که له رابردوودا هه بوون یا خود که له ئیستادا هەن یان له داهاتوودا په یدا دەبن،
هه موو ئەوانه تهنه چەند قوناغیکن له زانیاری، چونکه هیچ گۆرانکارییه ک پیویست ناکات له
په یوهست بوونه که ی سيفهتی زانست دا، چونکه گۆران سيفهتی زانراوه نه ک په یوهست بوونی
سيفهتی زانست.

سيفهتی زانست: په یوهست بوونی گونجاوی (صلوحی) نییه، چونکه ئەگەر شیواو بوایه
خودا هه ندیک شت بزانی و هه ندیک تریش نه زانی ئەوا خودا به نه زان وهسف ده کرا،
چونکه شتیک شیواوی زانین بیته نابیته زانا. هه روهها سيفهتی زانست، جیبه جی کاری
په یدا بوو نییه، چونکه ئەگەر وابوایه ئەوا ده بوایه پیش زانین خوای گه وره به نه زانین وهسف
بکرا بایه^(٣).

(١) المسامرة ٦٢، الموافق و شرحه للسید الشریف ٧٠/٨، شرح المقاصد ١١٨/٤، شرح الجوهرة للباحوري

١٢٦، شرح أم الراهین للسنوسی وحاشیة الدسوقي علیه ١٠٦.

(٢) شرح الجوهرة للباحوري ١٢٦.

(٣) شرح الجوهرة للباحوري ١٢٦ تبعا للسنوسی و صححه، رسالة في التوحيد للطائي ٤٨.

٦ _ دووان (الكلام)

سیفہ تیکہ نیشاندہری ہموو زانیاریہ گانہ.

راجیایی زانیایی کہ لام له دیاریکردنی ئەم سیفہ تہ دەخەینەر وو.

دژی ئەم سیفہ تەش: لائیہ.

بەلگە ی عەقڵی:

ئەگەر خوای گەورە نەیتوانیبا بدویت، ئەوا پێویست بوو بە پێچەوانە ی ئەم سیفە تە
وہسف کرابایہ، کہ لائیہ.

وہسفرانی خودا بەوہ ی لال بیت ئەوا کہم و کورتییہ، ئەمەش شتیکی پوچەلە، چونکہ
نەک خوا تەنانەت بەدیہینراویش رازی نابیت بە کہم و کورتی، کہواتە سەلینرا کہ خودای
گەورە خاوەنی سیفە تی دووانہ^(١).

پێغەمبەران (سلاوی خویان لیبیت) کۆکن لەسەر ئەوہ ی کہ خوای گەورە دەدویت،
بەشیوہیہ کی متەواتیر و سەلینرا و له ناوبراوانەوہ ہاتووہ کہ خوای گەورە خاوەنی سیفە تی
دووانہ، لەم بارەشەوہ وتویانہ: خوای گەورە فەرمانی بەمە کردووہ، رێگری لەمە کردووہ،
ہەوائی بەم شیوہیہ داوہ، جا ئەمانہ له شیوہگانی دووان و قسە کردنن^(٢).

بەلگە ی نەقڵی:

(١) رسالة في التوحيد للطائي ٥٣، شرح المقاصد للفتازاني ١٤٣/٤ _ ١٤٤ وأصول الدين للغزنوي ١٠١.

(٢) المواقف وشرحه للسيد الشريف وحاشية عبد الحكيم عليه ٩١/٨.

خوای پایه‌به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ النساء: ۱۶۴. واته: (به‌راستی خوای گه‌وره خوئی له‌گه‌ل موسادا گف‌تو‌گوئی یه‌کسه‌ری و راسته‌وخوئی نه‌نجامداوه).

خوای بی وینه ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ﴾ الشوری: ۵۱. واته: (که‌س بوئی نییه هیج کات "له دونیادا" خوای گه‌وره وتویژی راسته‌وخوئی له‌گه‌ل‌دا بکات مه‌گه‌ر له ریگه‌ی وه‌حی و نیگاوه، یان له پشتی په‌رده‌وه، وه‌ک موسا، یان نی‌ردراویکی وه‌ک فریشته _ جو‌بره‌ئیل _ ده‌نی‌ریت که به گویره‌ی فه‌رمان و مؤلّه‌تی خوا چی پی سپ‌یردراوه ده‌یگه‌یه‌نی‌ت، به‌راستی نه‌و زاته خوایه‌کی بل‌ندو داناو کاربه‌جییه).

راجیایی زانایانی که‌لام، له‌باره‌ی سیفه‌تی دووانی خوای بی وینه:

له نیوان موسلمانان به تی‌کرای مه‌زه‌به‌کانه‌وه راجیایی نییه، له‌سه‌ر نه‌وه‌ی خوای گه‌وره وته‌بیژو قسه‌که‌ره، به‌لکو راجیایی له واتای وته‌که و بی‌سه‌ره‌تا بوون یاخود په‌یدا‌بوونیته^(۱).
زانایانی زانستی که‌لام راجیا بوونه سه‌بارت به سیفه‌تی دووان (کلام)ی خوای گه‌وره بو چند رایه‌ک^(۲)، به ناوبانگترین ږاو بو‌چوونی نه‌مانه‌ن: نه‌هلی سوننه، موعته‌زیله‌کان، شیعه‌ی ئیمامی، حه‌نبه‌لییه بیدعه‌چییه‌کان، که‌رامییه‌کان:

۱ _ نه‌هلی سوننه و له‌وناویشیاندا نه‌شعه‌ری و ماتریده‌کان:

وتویانه که وته‌ی په‌روه‌ردگار دوو جو‌ره:

(۱) شرح المقاصد ۱/۴۴. المحصل للرازی ۱۷۲.

(۲) سه‌یری حه‌وت بو‌چوون بکه له‌باره‌ی سیفه‌تی (دووان) له‌م سه‌رچاوانه‌دا: شرح العقیده الطحاویة لابن ابي العز ۱۷۲ و نقلها عنه علي القاري في شرح الفقه الاکبر ۵۸.

أ_ وتەى نەفسى: ئەمە لە راستىدا وتە و قسەيە، كە بەھۆى چەند بېژەو دەربرېنىك دەردەبەردرېت، لە رەگەزى دەنگەكان و پىتەكان نىيە، بەلكو سىفەتېكى ھەربوو بى سەرەتايە و پەيوەستە بە زاتى خۆى گەورە، ئەوھى دوور دەخاتەوھ كە خۆى گەورە ھىزى دووان و قسەى نەبېت، ھەروەك چۆن كەسى لال و مندال ناتوانن بە قسە بېن، خۆى گەورە بەم سىفەتە فەرمان دەكات و شت قەدەغە دەكات و ھەوال دەدات و جگە لەمانەش^(۱). ئەم سىفەتە سىفەتېكى لەمىزىنەى بى سەرەتايە، (چونكە شتى پەيداىوو بە زاتى خواوھ وابەستە و پەيوەست نابېت) كەچى ئەم سىفەتە پەيوەستە بە زاتى خواوھ^(۲).

وتەى نەفسى و خودى، برىتییە لە:

دەربرېن: چونكە دەربرېنەكان دەگۆرېن بەھۆى كات و شوپن و ھۆزو گەلەكان^(۳)، بەلام واتاى نەفسى و خودى ناگۆرېت، بەلكو دەگرېت شت دەربرېت بەھۆى ئامازە و نووسىن، ھەروەك دەربرېن و داواكارى نىشانەن لەسەر واتاى وتەى نەفسى و خودى، واتاى وتەى خودى ناگۆرېت ئەگەرچى دەربرېنەكان بگۆرېن، ئەم وتەيە بە ئامازەكانىن ناگۆرېت^(۴).

(۱) شرح المقاصد ۴/ ۱۴۴. المواظف و شرحه للسيد الشريف ۸/ ۹۳ و شرح الجوهرة للباجوري ۱۲۹.

(۲) المواظف و شرحه للسيد الشريف ۸/ ۹۳ و ۹۵.

(۳) دەربرېنەكان بە پى كات دەگۆرېن، بۆ نمونە (ناردن) بەر لە روودانى دەبېتە (دەبىنرېن)، دواى روودانى دەبېتە (ناردمان).

دەربرېنەكان بە شوپنىش دەگۆرېن، چونكە ئەگەر ئامازە بۆ نزيك بېت بە (ھذا) دەبېت، ئەگەر ئامازەكە بۆ شوپنىكى نەدوور نە نزيك بەلكو مام ناوھند بېت بە (ذاك) دەبېت، ئەگەر ئامازەكە بۆ دووريش بوو بە (ذاك) دەبېت.

دەربرېنەكان بە گۆرانى گەلانیش دەگۆرېن: بۆ نمونە بە عەرەبى (قورئان)، بە سريانى (زەبور)، بە عىبرى (تەورات)، بە يونانى (ئىنجىل) دەرەبەرن. / حاشية عبدالحكيم على شرح المواظف ۸/ ۹۳ _ ۹۴.

(۴) المواظف و شرحه للسيد الشريف ۸/ ۹۳ _ ۹۴.

وتەى نەفسى بىرىتى نىيە لە زانست: لەوانەيە مرؤف لەبارەى شتىكەوۋە ھەوال بىدات كە نايىزنىت، بەلكو شتىكى پىچەوانەى دەزانىت يان گومانى لىي ھەيە^(۱).

بىرىتى نىيە لە ويست: چونكە لەوانەيە مرؤف فەرمان بەشتى بكات كە خۇى نايەويت، ھەك ئەوۋى بەندەكەى تاقى دەكاتەوۋە، ئايا پىي دەبەخشىت يان نا^(۲)؟

وتەى نەفسى ويىنەيەكى زانستى خوديە لە دەرووندا، ھەرەك زانست ويىنەيەكى زانراو، بۇيە وتەى پەرورەدگار كۆتايى بۇ نىيە ھەك زانستەكەى^(۳).

وتەى نەفسى لە رووى زمانەوانىەوۋە چەسپاۋە، چونكە شتىكى بلاۋ و باۋە كە ناۋى وتە بەكاردينن بۇ واتايەكى ئامادە و ھەبوۋ لە دەرووندا، ھەرەك دەوترىت: (فى نفسى كلام: وتەيەك لە دەرووندا ھەيە) و (زورت فى نفسى مقالة: وتەيەكەم لە ناخى خۇمدا كۆرەيم)، ھەرەك لە وتەى (أخطل)دا ھاتوۋە:

إن الكلام لفي الفؤاد و إنما جعل اللسان على الفؤاد دليلاً

واتە: بەراستى وتە لە دل و دەرووندايە، بەئام زمانىش كراۋە بە رىنیشاندەر و ئامازە بۇ دل و دەروون.

لە قورئانى پىرۇزىشدا ھاتوۋە: ﴿ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ ﴾ المجادلة: ۸. واتە: (لە دەروونى خۇياندا دەلىن).

(۱) المواقف وشرحه للسيد الشريف ۹۳/۸_ ۹۴، المسامرة ۷۷.

(۲) المواقف و شرحه، سەرچاۋەى پىشوو.

(۳) من تعليقات السيد محمد رشيد رضا على رسالة التوحيد لمحمد عبده ۴۵.

(۴) شرح المقاصد ۱۵/۴. و شرح الجوهرة للباجوري ۱۳۰، الإنصاف للباقلاني ۱۱۰، تمهيد الأوائل ۲۸۴.

ب _ وتهى بيژيهى و دهربرين (لفظي): نهمه پيکھاتووہ له پيت و دهنگ، رايان وايه نهم جوړهى دووم پهيدابووہ و به زاتى خواوہ پهيوهست و وابهستهى نيهى، که بریتين له قورئانى پيروژو گشت کتيبه دابهزينراوهکانى تر^(۱).

قورئانى پيروژ به و اتايهى که وتهى نهفسيه، نهما پهيدابوو و بهديهينراو نيهى، بهلام قورئان به واتاى وتهى بيژيهى و دهربرين (لفظي) که نيمه دهيوخوينهوه نهما بهديهينراوه. بهلام ناکريټ و نابيت بوتريټ: قورئان بهديهينراوه. مهبهست ليى نهما بيژهو دهربرينهيه که دهيوخوينهوه، تنها لهوکاته دروسته که بو فيربوون بيت، چونکه لهوانهيه وا خهيال بکريټ که قورئان وهک فهرمائشتى نهفسى خودا بهديهينراوه، لهبه نهمهش بوو (نهمهدى کورى حنهبل) نهمهشکه نجه درا و بهندکرا تا بلت قورئان بهديهينراوه، که چى ناوبراو نهمه نهوت^(۲).

۲ _ موعنه زيله کان و شيعه نيمامى:

وته و قسهى خودا پيکھاتووہ له پيت و دهنگ، وابهسته و پهيوهست نيهى به زاتى خوا، بهلام خواى گوره بهديهينيت له غهبرى خويدا وهک توامارى پاريزراو (اللوح المحفوظ) يان له فريشته جوهرئيل ياخود له پيغه مبهردا، کهواته وتهى پهروهردگار پهيدابوو و بهديهينراوه^(۳).

(۱) المواقف و شرحه للسيد الشريف وحاشية عبدالحكيم عليه ۹۳/۸ _ ۹۴.

(۲) شرح الجوهرة للباحوري ۱۳۰، و أصول الدين للغزنوي ۱۰۱.

(۳) المواقف ۹۲/۸ _ ۹۳، شرح المسامرة لقاسم بن قطلوبغا ۷۹، المسامرة ۷۷. تمهيد الأوائل ۲۸۷، الشيعة بين الأشاعرة و المعتزلة لهاشم الحسنى ۱۸۹ نقلا كشف الحق للعلامة الحلي ۱۸ و ۱۹ و توحيد الصدوق ۲۸۸ و أوائل المقالات للشيخ المفيد ۱۹.

بوونی سیفهتی دووان بوّ خودا، له لای موعته زیله کان واتای ئه وه دهگه یه نیّت: خوی گه وره وته و قسه له چهند جهسته یه کدا به دیده هی نیّت، ئه مهش له بهر ئه وهی ناوبراوان گومانیان وابوو وته و قسه ته نها له ریگهی بیت و دنگه کانه وه ده بیّت، بوّیه وته و فه رمایشتی خودا به دیه یّ نراو و په یدابوو^(۱).

موعته زیله کان بوّ چوونیان وایه که وته ته نها له بیت و دنگ پیکدیّت، بوّیه نابیّت خوا به وته بیژو قسه کهر وه سف بکریت به وهی وته شتیک بیّت په یوه ست بیّت به زاتی خودا، چونکه ئه گهر وا گومان بریّت که دووان سیفهتی له میژینه و بی سهره تای خودایه ئه وا ئه و کاته پیویست ده بیّت که په یدابوو و به دیه یّ نراویش به زاتی خودا وه وابه سته و په یه وه ست بیّت^(۲).

موعته زیله کان و ئیمامیه کان^(۳) و زهیدییه کان^(۴) و ئیبازییه کان وتویانه: وتهی خودا به زاتی خودا وه وابه سته و په یوه ست نییه، به لکو به جگه له زاتی خودا وه وابه سته و په یوه سته.

ئه شعهریه کان بهر په رچیان داوه ته وه:

به وهی ئه و قسه و بوّ چوونه به ناپه سه ند نازانین، به لکو ئی مهش رای ئی وه مان هیه، به ئام ناوی ده نیین وتهی بیژمی (لفظی)، دانیش ده نیین به وهی ئه م جوړه ی دووان په یدابوو وه په یوه ست نییه به زاتی خودا وه، به ئام بروامان وایه له پال وته و دووانی ناوبرا و ته و دوانی نه فسی هیه، که به بیژه کان (ألفاظ) ده ری ده برین، ده لیین ئه مه دووانی راسته قینه یه^(۵).

(۱) شرح الجوهره للباجوري ۱۳۰. وحاشیة الدسوقي على شرح أم البراهين ۱۱۴.

(۲) حاشیة الدسوقي على شرح أم البراهين ۱۱۴.

(۳) كشف المراد ۳۱۵، الباب الحادي عشر وعليه النافع ۱۶، مفتاح الباب ۱۲۴، الشيعة والمعترضة لهاشم الحسيني

نقلا عن كشف الحق للعلامة الحلي ۱۸ و ۱۹ وتوحيد الصدوق ۲۲۸، خلاصة علم الكلام ۱۲۳.

(۴) المعالم الدينية ۷۷، والأساس لعقائد الأكياس ۱۴۸، خلاصة علم الكلام، سرچاوهی پیشو و.

(۵) المواقف و شرحه للسيد الشريف ۹۳/۸، المسامرة ۷۷، شرح المسامرة لقاسم بن قطلوبغا ۷۹.

بهلام موعتهزيلهكان وتيان: نهوهى كه ئيوه ناوى دهنين (وته و دووانى نهفسى) نهگهر
واتاكهى ههوال ببيت دهگهريتهوه بؤ سيفهتى زانست، نهگهر فهركان (امر) يان ريگرى (نهى)
بوو نهوا دهگهريتهوه بؤ سيفهتى ويست^(۱).

كاتى موعتهزيله نهو راو بؤچوونانهيان پهسهند كرد، وتيان: قورئانى پيروژ فهرمىشتى
بهديهينراوى خوايه.

ههروهها ئيمامييهكان^(۲)، زهيدبييهكان^(۳)، ئيبازبييهكانيش^(۴) بؤچوونيان وابوو قورئان
بهديهينراوه.

موعتهزيله تيروانينيان وابوو كه بؤچوونى نههلى سوننه، كه پيى وابوو قورئان
فهرمىشت و وتهى خوايه و بهديهينراو نييه، نهوا لهوانهيه نهصرانيهكان به بهلگهى بيئنهوه
يان وهك هؤكارىك بهكارى بيئن بؤ بلاو كردنهوهى گومان، تا موسلمانان ناچار بكهن بؤ باوهر
هينان بهوهى: مهسيح خوايه ياخود مهسيح لهميژينه و ههريبووه.

له (يوحنا)ى (دمشقى) گيردراوتهوه كه خزمهتكارى ئومهويهكان بوو تا سهردهمى
هيشامى كورى عبدالملك، يوحنا ههندي له مهسيحيهكانى فيردهكرد، بؤ نهوهى مشتومرو
دهمهتهقى لهگهه موسلماناندا بكهن، جا دهپوت: (نهگهر موسلمانىك پيى وتى: چى دهئىي
سهبارت به مهسيح؟ توش بلى: وشهى خوا (كلمة الله)يه. دواتر با نهصرانيهكه له موسلمانهكه
بپرسيت: ئايا مهسيح بهچى ناوئراوه له قورئاندا؟ لهو كاتهدا نهصرانيهكه با ههموو وتهكانى

(۱) كبرى اليقينيات الكونية ۱۳۱.

(۲) خلاصة علم الكلام ۱۳۴.

(۳) سهراوهى پيشوو.

(۴) شرح عقيدة التوحيد لاطفش ۲۰۵، مشارق أنوار العقول ۵۸/۲، الحق الدماغ ۹۷. جعبري له (البعد
الحضاري ۳۵۲_۳۵۴) باسى راجيائى نيوان زانايان و ئيبازبييهكانى كردوووه لهسهر بابتهتى بهديهينراوى
قورئانه.

موسلمانه که ږمت بکاته وه تا موسلمانه که وه ټامی ددهاته وه، له و کاته شدا ناچار ده بیټ که بلټیت:

﴿ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ ﴾ النساء: ۱۷۱. واته: (به پراستی مه سیح، عیسی کوری مریه م جگه له وهی که فرستادهی خواجه "شتیکی تر نه بووه"، له دایک بوونه که ی به فرمانی خوا بووه که له مریه مدا "به رجه سته بوو"، عیسا ږوځ و گیانیکی "تایبه ته" له لایهن خواوه به خشراوه). ټه و کاته با نه صرانیه که پرسیت له باره ی ټه وهی که: فرمانی خواجه تایبه ت له لایهن ټه و به خشراوه (کلمه الله و روحه)، که ټایا به دیه ټنراوه یان به دی نه هی ټنراوه؟ ټه گهر وتی به دیه ټنراوه، ټه و با به رپه رچی بداته وه به وهی: که خوی گه وره هر هه بووه و هیچ وشه (کلمه) و (ږوځ) نه بوون. ټه گهر ټه مه ت وت ټه و موسلمانه که ده به زیت، چونکه هر که سیک که بوچوونی وایټ شتیکی بیجگه له خدا بی سهرتا و هه ربووه ټه و له لای موسلمانان ټه و که سه به خوانه ناس و بی باوږ داده نریټ^(۱).

کاتیک موعته زیله بو ټه وه چوون که قورټان به دیه ټنراوه، ټه و له پراستی بو به رپه رچ دانه وهی نه صرانیه کان نه بوو، به ټکو ټه م بوچوونه ی موعته زیله کان له بابته ټیکی فه لسه فی سهرچاوه ی گرت که له وهی پیشر خستمانه ږوو له باره ی بوچوونی ټه و ان له مه ږ سیفه تی دووان (کلام) ږوون ده بیټه وه. به ټام له گه ل ټه وه شدا موعته زیله کان ږایان و ابوو: وتنی ټه وهی که قورټان به دیه ټنراو نییه، له وانه یه سهر بکیشیت بو هه مان ټه و بوچوونه ی که نه صرانیه کان سه بارت به مه سیح هه یانه، بو باوږ بوون به هه بوونی چهن د شتیکی هه ربوو و بی سهرتا (تعدد القدماء)، هه روه ک ټه مه زانراوه له بوچوونی موعته زیله کان له باره ی ږه تکر دنه وهی سیفه ته کان، وه ک پیشر خرایه ږوو.

(۱) تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۵۹ و ټه م ده قه ی وه رگرتوو له کتبی (تراث الاسلام) و بو طی له (کبری الیقینیات الکونیة، سهرچاوه ی پیشو) ټامزه ی بو داوه.

به نام سه بارهت به نایه تی: ﴿ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ ﴾ النساء: ۱۷۱. واته: (به پراستی مه سیح، عیسی کوری مه ریهم جگه له وهی که فرستادهی خواجه "شتیکی تر نه بووه"، له دایک بوونه گه ی به فره منی خوا بووه که له مه ریهمدا "به رجه سته بوو"، عیسا رُوح و گیانیکی "تایبه ته" له لایهن خواوه به خشراوه). ئینجا مه به ست له ده سته واژه ی (کَلِمَتُهُ) له نایه ته که بریتیه له وهی: که عیسا هاتوته بوون به وشه ی (ببه: کن) به بیّ نه و ماده ی که نه ریت وایه مروّف لیّ په یدا ببیت، به به لگه ی نه م فره مایشته ی خوی گه وره: ﴿ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴾ یس: ۸۲. واته: (بیگومان هر کاتیک فره منی خوا دهر چوو، ویستی شتیک جیبه جی بکات و بینیتهدی، پیّ ده ئیت ببه، نه ویش ده سته جی و بیّ دواکه وتن پیش دیت و نه نجام دهر دیت و دروست ده بیت). هه روه ها ده فره موویت: ﴿ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴾ آل عمران ۵۹. واته: (به پراستی نمونه ی دروستبوونی عیسا له لایهن خواوه؛ وهک نمونه ی نادم وایه که له خاک دروستی کرد و له وهو دوا فره منی دا و پیّ وت: ببه (به ئینسان) نه ویش بوو).

ئیمامی غه زالی وتویه تی: هه موو له دایک بوویک هؤکاریکی نزیك و دووری هه یه، جا هؤکاری یه کهم که هؤکاری نزیکه: بریتیه له تّواو (منی)، دووهم: وتنی وشه ی (ببه: کن).ه. کاتی به لگه ناماژه ی دا بوّ نه وهی که هؤکاری نزیك نه بووه سه بارهت به عیسا (سلاوی خوی لیبیت)، نه وا په یدابوونی عیسا داوته پالّ هؤکاری دوور، که بریتییه له فره منی (ببه: کن)، نه مه ش وهک ناماژه یه که بوّ نه وهی که هؤکاری نزیك له په یدابوونی عیسا دا بوونی نه بووه. خوی پاک و به رز به م فره مایشته روونی کردوته وه: ﴿ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ ﴾ النساء: ۱۷۱. واته: له

مەرىھەمدا بەرھەستەى كىرەۋە تىايدا بەدەھىئا، ۋەك ئەۋ تۆۋاۋەى فېدەدەرىتە ناۋ رەھمەۋە^(۱).

بىچىنەى راجىيەى لە نىۋان موعتەزىلە ۋ ئەھلى سوننە لەسەر بابەتى دوۋان (كلام):

تەفتازانى لە (شرح المقاصد)دا لە كاتى رۋون كىرەنەۋەى بىچىنەى راجىيەى لە نىۋان موعتەزىلە ۋ ئەھلى سوننەدا تۋىتەتى: (لە كاتى لىكۆلىنەۋە لەم راجىيەدا بەدەردەكەۋىت ئەم راجىيە دەگەرپتەۋە بۆ چەسپاندىن يان نەچەسپاندىنى وتەى نەفسى، ئايا قورئان فەرمايشتى نەفسىيە يان ئەۋىيە كە پىكھاتۋە لەۋ پىتانەى كە برىتىن لە وتەى بەرھەست، ئەگەرنا ھىچ راجىيەكىان نىيە لە بارەى پەيداۋونى وتەى بەرھەست "بىژەى" ۋ ھەربۋىي ۋ بى سەرھتايى وتەى نەفسى _ واتە: بەۋ مەرھەى وتەى نەفسى بچەسپىت _^(۲).

كەۋاتە ئەۋ راجىيەى كە ھەيە لە نىۋان ئەھلى سوننە ۋ موعتەزىلە كورت ھەلدىت لە ناۋنان ۋ پىناسەكىرنى وتەى نەفسى.

(۱) روح المعاني ۶/۲۴، ۳/۱۶۰. وتەكەى غزالى لەم كىتەبەدا ھاتۋە: الرد الجميل الإلهية عيسى بصريح الإنجيل ۵۸ _ ۵۹.

(۲) شرح المقاصد ۴/۱۴۶. ۋ سەيرى: المواقف و شرحه للسيد الشريف ۸/۹۵ و المعتقد الإيماني شرح منظومة الشيباني ۱۵ _ ۱۶، وما بين الشطرين من تفسير هو لعلى القارى فى شرح الفقه الأكبر ۵۲.

تەفتازانى لە (شرح العقائد النسفية ۹۲) وتۋىتەتى: (بە ھەۋلدان بۆ دىارى كىرنى خالى راجىيەكە، بەدەردەكەۋىت كە ئەم راجىيە لە نىۋان نىمە ۋ ئەۋاندا دەگەرپتەۋە بۆ چەسپاندىن ۋ نەچەسپاندىنى وتەى نەفسى، نىمەش نالىين پىت ۋ دەنگەكان ھەربۋ ۋ بى سەرھتان، موعتەزىلەكانىش نالىين: وتەى نەفسى بەدەھىنراۋە. بەلگەى نىمە يەكەنگى ئەۋ ھەۋالە مەۋاترانەن كە لە پىغەمبەرانەۋە ھاتۋون لەسەر ئەۋەى خۋاى گەۋرە خاۋەن سىفەتى دوۋانە، ئەمەش تەنھا ئەۋە دەگەيەنىت كە خۋاى گەۋرە وتەبىژۋ قسەكەرە، ئەستەمە كە بىژەى پەيداۋو بە زاتى خاۋە پەيۋەست بىت، بۆيە وتەى نەفسى بى سەرھتا ۋ ھەربۋە...).

ۋنقلە عنە على القارى فى شرح الفقه الأكبر ۴۹.

موعتهزيله دهلین ناکریت به وتهی نهفسی بوتریت وته و قسه، به لکو نهگه ر واتاکه ی
فهرمان (امر) یان ریگری کردن (نهی) بوو نهوا دهگه ریته وه بو سیفه تی ویست، نهگه ر هه وال
بیته نهوا دهگه ریته وه بو سیفه تی زانست.

واته: دهربرینه کانی قورنانی پیروز نهو واتایانه ی ههن که فهرمان و ریگری و هه وال له
خوده گرن و ناراسته ی خه لکی کراون، جا واتای نه م دهربرینه نهگه ر فهرمان و ریگری بیته
نهوا له لای موعتهزيله کان به ویست ناوده بریت، نهگه ر هه والیش بیته نهوا به زانست
ناوده بریت.

به لام نه هلی سوننه ده لیت: نیمه ناوی ده نیین: وتهی نهفسی، سیفه تیکی سه ربه خو یه و
په یوهسته و وابسته یه به زاتی خواوه و پاشکوی سیفه تی ویست و زانست نییه ^(۱).

ههن دیک وتویانه: راجیاییه که ته نها له دهربرینه دایه ^(۲).

۳ _ ده نه لیه بیدعه چیه کان:

وتویانه فه رمایستی خوی گه وره پیکه اته وه له پیت و ده نگ، په یوهسته به زاتی پاک ی
به رزی خواوه، بی سه رته تاو هه ربووه، ته نانه ت ههن دیکیان به نه زانی زور زیاده ره ویان کردووه،
به وهی وتویانه روو پووش و به رگی قورنانش بی سه رته تاو هه ربووه چ جای خودی قورن ^(۱).

(۱) کبری الیقینیات الکوئیة ۱۳۱. المواقف وشرحه للسید الشریف ۹۵/۸.

(۲) نه بو یه عقوب وارجلانی روونکردنه وهی داوه له سه ر به لگه ی هه ر دوولا، چ نه وهی پی وایه قورن
به دیهینراوه چ نه وهی پی وایه بی سه رته تا و هه ربووه. باسی نه وهی کردووه که نه وهی ده لیت قورن
به دیهینراوه، نهوا مه بهستی پی خویندنه وهی قورن و له سینه هه لگرتن بووه، نه وهش که پی وایه قورن
بی سه رته تا و هه ربووه مه بهستیان پی زانست و سیفه تی قورن بووه. شیخ (ابراهیم أطفش) سه رنجی له سه ر
داوه و تویه تی راجیاییه که ته نها له دهربرینه دیه. / البعد الحضاري ۳۹۵.

ئەم بۆچۈنە، پۈچەلە، چونكى دروست بوون و ھاتنە كايەى ھەر پىتېك نايەتەجى تەنھا لەدوای كۆتايى ھاتنى پىتى پېش خۇيدا نەبىت، بەم جۆرەش پىتى يەكەم نامىنىت و ئەوەى كە لەدوای ئەوېشدا ھاتووە دەبىتە يەكەم. زانىمان ئەو شتەى كە لە ناودەجىت و كۆتايى دىت يان سەرەتاي ھەبىت، ئەوا ھەرگىز نابىت كە ھەربوو و بى سەرەتا بىت، بەلكو دەجىتە رىزى پەيدا بوو و بەدېھىنراوانەو^(۱)، ئەو شتەى بەدەر نەبىت لە پەيدا بووگان ئەوا خۇيشى پەيدا بوو.

۴ _ كەرامىيەكان:

ئەم تاقمەش كۆك و ھاورا بوون لەگەل حەنبەليەكان لەوەى وتەى خودا لە پىت و دەنگ پىكھاتووە، بەلام ناويان نا فەرمايشتى خوا، دانيان نا بەوەى كە پەيدا بوو، وتيان: پەيوەست و وابەستەيە بە زاتى خواى گەورە، چونكى پىيان وابوو كە دروستە شتى پەيدا بوو وابەستەى زاتى خوا بىت، بىگومان ئەمە بۆچوونىكى پۈچەلە^(۲)، چونكى ئەو شتەى وابەستەى پەيدا بوو بىت ئەوېش پەيدا بوو، پېشتر خستمانەر وو كە سەلمىنرا خوداى گەورە ھەربوو و بى سەرەتايە.

(۱) الموافق و شرحه للسيد الشريف ۹۲/۸، المسأرة ۷۷، شرح المسأرة لقاسم بن قطلوبغا ۷۹، شرح الفقه الأكبر لعلي القاري ۳۸.

(۲) شرح المسأرة لقاسم بن قطلوبغا، الموافق و شرحه للسيد الشريف، دوو سەرچاوەكەى پېشوو.

(۳) المسأرة، الموافق، شرح المسأرة لقاسم بن قطلوبغا، سەرچاوەكانى پېشوو. تەفتازانى لە (شرح المقاصد ۴/۴۵) وتوېەتى: (كەرامىيەكان بۆچوونيان وايە پىتە بىستراوہ رېكخراوہكان سەربارى ئەوەى بەدېھىنراون ئەوا ھەر پەيوەستن بەزاتى بەرزى خوداوە، ناوبراوان پىيان وايە قسەى خودا جيايە لە فەرمايشتى خودا، فەرمايشتى خودا برىتييە لە تواناى خودا لەسەر ھاتنە دووان، ئەمەش ھەربوو و بى سەرەتايە).

په یوه ست بوونی سیفته تی دووان (کلام):

سیفته تی دووان (کلام) په یوه ست به شتی پیویست (واجب)، شیوا (ممکن) و نه ستهم (مستحیل)^(۱)، چونکه په یوه ست بوونی نه سیفته بریتیه له په یوه ست بوون له رووی واتا و روونکردنه وه یان فرمان و (امر) و ریگری کردن (نهی)، روونکردنه وه فرمان و ریگری خوی گه وره به ته وای باسی شتی پیویست (واجب) و شیوا (ممکن) و نه ستهم (مستحیل) ی له خو گرتوه، هه روه ک نایه ته کانی قورثانی پیروز گه واهی له سه ر نه مه دده ن^(۲).

۷_ ژیان (الحياة):

(۱) شرح أم البراهین للسنوسی ۱۱۲.

(۲) کبری الیقینیات الکونیة ۱۳۶_۱۳۷.

فهرمايشتی خودا یه ک سیفته و فره سیفته نییه، به لام چهند به شیکی ره جاوکاری (اعتباری) هه یه: له رووی په یوه ست بوونی فهرمايشته که به داوای نه نجامدانی کاریک بو نمونه نویژ: نهوا فهرمايشته که ده بیته فرمان. له رووی په یوه ست بوونی به داوای نه کردنی زینا: فهرمايشته که ده بیته ریگری. له رووی په یوه ست بوونی به وهی فیرعون فلانه شته ی کردوه: فهرمايشته که لی رده دا ده بیته هه وال، له رووی په یوه ست بوونی به وهی که سی گوپرایه ل به هه شتی پیده دریت: ده بیته په یمان. له رووی په یوه ست بوونی به وهی گونا هبار ده چیته دۆزه وه: هه په شه یه. جگه له نمونانه ش. په یوه ست بوونی فهرمايشتی خودا به جگه له فرمان و ریگری په یوه ست بوونی کی جیبه جیکاری هه ربووه، به لام له رووی په یوه ست بوونی به فرمان و ریگری به وه: نه گهر بوونی نهو شته ی فرمانی پیکراوه یا خود ریگری لی کراوه به مهرج نه گریت نهوا له رووه شه وه فهرمايشته که (جیبه جیکاری هه ربووه). نه گهر بوونی نهو شته ی فرمانی پیکراوه یا خود ریگری لی کراوه به مهرج بگریت، نهوا په یوه ست بوونه که ی ده بیته په یوه ست بوونی کی گونا جوی بهر له وهی فرمان پیکراوه و ریگری لی کراوه که بوونی بییت، هه روه ها ده بیته جیبه جیکاری په یه دابوو دوا ی نه وهی فرمان پیکراوه و ریگری لی کراوه دینه بوون. / شرح الجوهرة للبا جوری ۱۳۰.

سيفه تيگى ھەربوو و بى سەرەتايە، دروستى سيفه تى زانست و ويست و سەر جەم سيفاتە واتايى و (معنوى) دىگانى تر پيويست دەگات^(۱). كە ژيان پال دەدەينه پال پەرورەدگار ماناي بەو شيوە نيە وەك كەسيكى سروشتگەر پرا بوى دەجيت، چونكە سيفه تى ژيانى خوا برىتى نيە لە ھيزى ھەست و خوراك پيدان و ئەو ھيزى پاشكوى ھاوسەنگى جوړيە كە سەرچاوەيە بو ھەموو ھيزەگاني ژياندارى^(۲)، ھەروەك خواى گەورە بەبى گيان و روخ دەزيەت بە پيچەوانەى پەيدا بووانەو كە ژيانيان وابەستەيە بە روخەو^(۳).

دژەگەى ئەم سيفه تەش، مردنە.

بەلگەى عەقلى:

ا_ خودا زانا و خاوەن توانايە، ھەر بوونيكى زانا و خاوەت توانا زیندویتیەكەى سەلماو، كەواتە ژيان بو خودا پيويستە^(۴).

ب_ ژيان سيفه تى كامليە، پيچەوانەى ئەو سيفه تە كەم و كورتیە، خواى گەورەش پاكە لە كەم و كورتى^(۵).

(۱) شرح الخريدة للدردير وحاشية الصاوي عليه ۷۲.

رازی باسى كردوو كە تيكراى عەقلمەندان كۆكن لەسەر ئەوئى خواى گەورە زیندوو، بەلام راجيايان ھەيە لە بارەى جوڤنەتى زیندوو بوونەكەى، لەم بارەو دوو رايان ھەيە:

يەكەم: سيفه تە، ئەمە راي زۆربەى زانايانە، كە برىتين لە ئەشعەرييەگان و موعتەزيليەگان.

دووەم: واتاي ئەوئەيە كە شتيكى ئەستەم نيە كە خودا زانا و تواندار بيت، تەنھا زاتى خودايە كە نەبوون رەت دەگاتەو. ئەمە راي زۆربەى فەيلەسوفەگان و ئەبى حسنى بصرى و موعتەزيليەگانە. / المحصل للرازي ۱۶۷، كشف المراد ۳۱۳.

(۲) المسامرة ۶۲.

(۳) حاشية الصاوي على الدردير ۷۲.

(۴) المواقف و شرحه ۸/۸۰، المقاصد و شرحه ۴/۱۳۸، و شرح الجوهرة للباجوري ۱۲۹، المحيط بالتكليف ۱۲۸.

ب_ ئەگەر خۆای گهوره وهسف بکریت به سیفهتیک به پیچهوانه‌ی سیفهتی ژیان، ئەمه ئەوه دهگهیه‌نییت که خودا ژیان به‌خش نییه، چونکه کهسیک خۆی شتیکی نه‌بییت چۆن ده‌توانییت به‌خشیت^(۱).

بوونی جیهان به‌و ریک و پیک و تۆکه‌میه‌یه ته‌نها له‌لایهن خودایه‌کی زیندووی خاوه‌ن تواناوه به‌دیده‌هی‌نریت^(۲).

به‌لگه‌ی نه‌قلی:

خودای گهوره ده‌فه‌رموویت: ﴿ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ﴾ البقرة: ۲۵۵. واته: (خوای زاتیکه جگه له‌و هیچ خاویه‌کی تر نییه که شایه‌نی په‌رستن بییت و هه‌میشه زیندووه و راگرو سه‌رپه‌رشتیاری هه‌موو دروست کراوه‌کانیه‌تی^(۳)).

ئه‌م فه‌رمایشته: ﴿ هُوَ الْحَيُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ غافر: ۶۵. واته: (ئه‌و زاته هه‌میشه و به‌رده‌وام زیندووه، جگه له‌و خاویه‌کی تر نییه، که‌وابوو هاناو هاوارو نزاتان روو له‌و بییت، ملکه‌ج و فه‌رمانبه‌رداری به‌رنامه و ئاینه‌که‌ی ئه‌و بن).

(۱) شرح المسایرة لقاسم بن قطلوبغا ۶۲.

(۲) رسالة في التوحیح للطائي ۴۹.

(۳) أصول الدين للغزنوي ۹۳.

په یوه ست بوونی سیفغتی ژيان:

سیفغتی ژيان په یوه ست نییه چ بهو شتانهی که ههن (موجود) ن چ نه وانهی نه بوو (معدوم) ن، جا پپووستی به شتیکی زیاد نییه تا یارمه تی بدات^(۱) به لگو نه م سیفغته به خوی بی نیازه، هه روهك پيشتر له باسی په یوه ست بوونی نه م سیفغته دا خستمانه پروو.

دووم: نهو شتانهی بو خوی گه وره نه بوو و نه سته من

نه سته مه بو خوی گه وره دزه کانی نهو سیفغته پپووستانهی که پيشتر خستمانه پروو و سه لماندمان، که بریتین له:

نه بوون دژی بوون، په یدابوون دژی بی سهرتا بوونه، له ناوچوون و فهوتان دژی هه رمانه، هاوشیوه بوون و ویچوون به به دیه پیراوان دژی پیچه وانه بوونه له گه ل به دیه پیراوان، پپووست بوون به شوپن دژی به خووه راوستان و بی نیازییه، فره یی دژی یه کتاییه، ده سته وه سانی دژی تواناییه، ناچار یی دژی سیفغتی ویسته، نه زانین دژی زانین و زانسته، مردن دژی ژیانه، نه بیستن دژی بیستن، کوپری دژی بینینه، لالی دژی دوانه^(۲).

به لگه له سه ر نه مه:

هه موو شتیکی به رامبه ر له گه ل شتیکی تر یان شته که خویه تی یا خود دژو پیچه وانه یه تی.

(۱) شرح أم البراهین للسنوسي وحاشية الدسوقي عليه ۱۰۸.

(۲) شرح الخريدة للدردير ۸۶ و شرح أم البراهین وحاشية الدسوقي عليه ۱۲۰ و شرح الجوهرة للباحوري

۱۶۳_ ۱۶۵ تبعا للسنوسي، و رسالة في التوحيد للطائي ۲۷.

خوای گهوره شیایو ئەم سیفەتە پێویستانە، ئەگەر وەسف نەکریت بەم سیفەتانە ئەوا پێویستە گە بە دژو پێچەوانەى ئەم سیفەتانە وەسف بکریت، ئەم سیفەتە دژانەش گەم و کورتین، بوونی گەم و کورتی بۆ خوای گهوره شتیکی ئەستەمه.

گهواته بوونی ئەو سیفەتە دژو پێچەوانانە شتی نەبوو و ئەستەمن بۆ خوای گهوره^(۱).

سێیەم: ئەو شتانەى بۆ خوای گهوره دروستن

بۆ خوای گهوره دروستە گە هەر کارێک شیایو بوون (مەمکن) بێت بیکات یان نەیکات^(۲)، وەك: بەدیھێنان، پەحمەت، سزا، مرانندن و زیندوو کردنەو....

هیچ شتیك لەسەر خوای گهوره پێویست نابێت، بەلکو خوای گهوره کارا و ئەنجامدەری سەرپشکە بە ویستی خوای چۆن دەیهوێت ئاوا هەلسوکەوت لە مۆلك و بەدیھێنراوانی خویدا دەکات، هیچ کەسیك بەژدار نیە لەگەڵیدا لە بەرپەرئۆبەردنی بوونەوێردا، هیچ کەسیك لە ژیر سەرپەرشتی و دەسەڵاتی ئەو دەرناچیت و بەدەر نییە.

کردهوهکانی خوای گهوره هەموویان سەرتاپایان دانایی و حیکمەت و دادگەری و راستپێکانن، جا ئەو دانایی و حیکمەتە بزانریت یان نەزانریت^(۳)، ئەمە بۆچوونی زۆربەى زانایانە.

بەئام موعتەزێلەکان رایان جیاواز بوو بەوێ و توویان هەندیک کاری شیایو بوون لەسەر خوای گهوره پێویستە، موعتەزێلەکان و توویان ئەنجامدانى کاری چاک و چاکتر (الصالح والأصلح) لەسەر خوا پێویستە.

(۱) شرح السنوسية للباچوري ۱۱۴، شرح الخريدة للدردير، سەرچاوهى پيشوو.

(۲) شرح أم البراهين وحاشية الدسوقي عليه ۱۴۶.

(۳) رسالة التوحيد للطائي ۲۷ و غاية المرام في عقائد أهل الإسلام للحاج حمدي الأعظمي ۳۰.

براهمه‌گانش رایان جیاواز بوو کاتیک وتیان ره‌وانه‌کردنی پیغه‌مبه‌ران له‌لایه‌ن خواوه شتیکی نه‌سته‌مه، سه‌رباری نه‌وهی پرؤسه‌ی ره‌وانه‌کردنی پیغه‌مبه‌ران ده‌چیته چوارچپوهی نه‌و شتانه‌ی شیایوی بوون^(۱).

به‌لگه‌ی عقلی: له‌سه‌ر رای زوربه‌ی زانایان:

نه‌گه‌ر نه‌نجامدانی هه‌ر شتیکی شیایوی بوون له‌سه‌ر خوی گه‌وره به‌عقل پیویست بوو یان به‌عقل نه‌سته‌م بوو، نه‌وا نه‌و کاته شیرازه‌ی حوکمه‌عقلیه‌کان تیکده‌چوو، شیایوی بوون (ممکن) ده‌بووه پیویست (واجب) یان نه‌سته‌م (مستحیل)، بیگومان نه‌مه‌ش پوچه‌له^(۲).

به‌لگه‌ی نه‌قلی:

خوی بی وینه‌ده‌فه‌رموویت: ﴿ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ﴾ القصص: ۶۸. واته: (په‌روه‌ردگاری تویه هه‌ر چیه‌کی بویت دروستی ده‌کات و هه‌لی ده‌بژیریت).

خوی مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَسْأَلُ يَرْحَمُكُمْ أَوْ إِنَّ يَسْأَلُ يُعَذِّبْكُمْ ﴾ الإسراء: ۵۴. واته: (نه‌گه‌ر بیه‌ویت ره‌حمتان پی ده‌کات یان نه‌گه‌ر بیه‌ویت سزاتان دهدات).

خوی زانا و خاوه‌ن توانا ده‌فه‌رموویت: ﴿ وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾ يونس: ۱۰۷. واته: ("ئه‌ی ئینسان" نه‌گه‌ر خوا تووشی ناخوشی و زیانیکت بکات، نه‌وه هیچ که‌س ناتوانیت

(۱) حاشیه‌ الجوهرة للباجوري ۱۶۶ عن الأمير الشنواني.

(۲) شرح السنوسية للباجوري ۱۱۵، باجوری وتویه‌تی: نه‌وانه‌ی شتی شیاوه بوونیان گوايه به‌پی‌ی عقل له‌سه‌ر خویان به‌پیویست زانی موعته‌زیله‌کان بوون، به‌هوی نه‌وه‌ی نه‌نجامدانی کاری چاک و چاکتریان له‌سه‌ر خوی گه‌وره به‌پیویست ده‌زانی. هه‌ر موعته‌زیله‌کان بوون که هه‌ندیک شتی شیایوی بوونیان به‌نه‌سته‌م زانی بو خوا گوايه به‌به‌لگه‌ی عقلی نه‌مه‌یان کردوو.

فريات بکهوئیت و لەسەرتی لایبەرئیت جگە لەو زاتە، یاخود ئەگەر بیهوئیت تووشی خێرو خۆشیهکت بکات، ئەوە هیچ کەس ناتوانئیت بەری فەزل و بەخششی خوا بگرئیت، ھەر کام کە بیهوئیت لە بەندەکانی بەھرەوہری دەکات (لە نازو نیعمەتی بئ شومار) ئەو زاتە ھەمیشە لئ خۆشبوو و میھربانە).

لە رووی عەقڵییەوہ دروستە باوەرپاران خوای گەورە لە دواپۆژدا ببینن.

بینینی خوای پاک و بەرز

باوەرپاران لە پۆژی دوااییدا خوای گەورە دەبینن

تاقم و پێرەکانی موسلمانان رایان جیاواز بووہ لەبارەى بینینی خوای بئ وینە لە رۆژی دوااییدا رایان جیاواز بووہ، لەم بارەوہ دوو بۆچوونیان ھەن:

بۆچوونی یەکەم:

بینینی خوای گەورە شتیکی دروستە، ئەمە رای ئەشعەرییەکان و ماتریدیەکان و زۆربەى موسلمانانە.

وتویانە: خوای گەورە دەبیرئیت بەبئ هیچ چۆنیەتیەک لەو چۆنیەتیانەى کە لە بینینی جەستەکاندا پێویستە، بەبئ ئەوہى بینەر بەو بینینەى دەوری خوا بدات، بەلکو بەندە سەرسام و مەندەھۆش دەبئت لەبەر گەورەى و شکۆداریەکەى، تەنانەت وای لئدئت ناویشی نازانئیت، ھەست بە بوونەوہرى دەوروبەریشى ناکات، چونکە عەقل لەویدا دەستەوہسان و بئ توانا دەبئت لە تئگەیشتن، ھەموو شتیکی دەپوکئیتەوہ لە ئاست گەورەى خوای پاک و بەرز^(۱).

(۱) شرح الجوهرة للباجوري ۱۹۳. وشرح الخريدة للرددير و حاشية الصاوي عليه ۹۰_ ۹۱، المسامرة على المسامرة ۴۳: (بینین جۆرئیکە لە زانستی تائبەت، کە خوای گەورە لە تاکی زیندوودا بەدى دەھئئیت، مەرجدار

به لگه‌ی نه‌قلی نه‌م بۆچووونه :

۱ _ خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿ وَجْهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿٢٢﴾ إِلَىٰ رَيْحًا نَّاطِرَةٌ ﴿٢٣﴾ الْقِيَامَةِ ٢٢_ ٢٣.

(نَاصِرَةٌ): واته: جوان و قه‌شه‌نگه، (نَاطِرَةٌ): له ته‌ماشاگردنه‌وه هاتوو، واته: بینین.

چونکه نه‌گهر (النظر):

سنووری به‌زاند (تعدی) به (إلى) ئەوا به واتای بینین دیت، هه‌روه‌ک له‌م ئایه‌ته‌دا هاتوو:

﴿ أَنْظُرُوا إِلَىٰ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ ﴿٩٩﴾ الْحَدِيدِ: ٩٩.

ئه‌گهر (النظر):

به‌خودی خو‌ی سنوور به‌زینی (تعدی) بکات، ئەوا به‌مانای چاوهر‌وانی دیت، هه‌روه‌ک له‌م

فه‌رمایشه‌ی خوای پایه‌به‌رزدا هاتوو: ﴿ أَنْظُرُونَا نَقْنِسَ مِنْ نُورِكُمْ ﴿١٣﴾ الْحَدِيدِ: ١٣. واته:

(چاوهر‌پیه‌کمان بکه‌ن تا له‌ نووری رو‌خسارتان به‌هه‌روه‌ر ببین).

نییه به به‌رامبه‌ر بوون و هه‌ر مه‌رچیک‌ی تر). بر‌وانه ئەمانه‌ش: التوحید للماتریدی م ٣٩ و ٧٧، أصول‌الدین لل‌غزنوی ١١٦ و الإنصاف لل‌باقلانی ١٧٦ و علم‌الکلام لابن‌حزم ٧٥.

ئیمامی ئەشعه‌ری له (الإبانه ٢٥) و تویه‌تی: (دان دهنین به‌وه‌ی خوای گه‌وره له دوار‌وژدا ده‌بینریت، وه‌ک چۆن مانگ له شه‌وی چوارده‌دا ده‌بینریت، نا به‌م شی‌وه‌یه باوه‌رداران خوای بی وینه ده‌بینن، هه‌روه‌ک له چه‌ند گێر‌انه‌وه‌یه‌کدا له پی‌غه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) هاتوو) هاوشی‌وه‌ی ئەم دهر‌برینه هاتوو له: رسالة إلى أهل النغر ٢٣٧.

له هاوه‌لان ئەمانه‌ی خواره‌وه دانیان ناوه به‌وه‌ی خوار ده‌بینریت: ئەبو به‌کر، عه‌لی کور‌ی ئەبو تالیب، ئیبن مه‌سعود، مو‌عازی کور‌ی جه‌به‌ل، ئەبو موسای ئەشعه‌ری، ئیبن عه‌بباس، ئیبن عومه‌ر، ئەبو هوره‌یره، زه‌یدی کور‌ی ساب‌ت، حوزیفه، مو‌عاییه، عه‌مما‌ر... له شوین‌که‌وت‌وانیش: سه‌عیدی کور‌ی موسه‌یه‌ب، تاووس، مو‌جاهید، عیکره‌مه، عه‌بدوره‌حمانی کور‌ی ئەبو له‌یلا، فه‌تاده، ئیبن مو‌بارک، شافیعی، ئەحمه‌دی کور‌ی حه‌نبه‌ل، ئەبو سه‌ور، ئیسه‌حاقی کور‌ی راهویه، ته‌به‌ری، ئیبن خوزه‌یمه، عه‌بدوره‌حمانی کور‌ی ئەبو حاته‌م.... جگه له‌مانه‌ش./ بر‌وانه ناوی ئەم هاوه‌لانه و گێر‌انه‌وه‌کانیان له: شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة ١٣٢/٣ و لاپه‌ر‌ه‌کانی دواتر.

ئهگه به (في) سنوور به زینى (تعدى) بکات، ئهوا به مانای زور بیرگردنه وه وه پهنده وهرگرتن دیت، ههروهك له م ئایه ته دا هاتووه: ﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَكْرُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ الاعراف: ۱۸۵. و بو نمونه، ده ئییت: (نظرت في الكتاب والأمر: ته ماشای په رتوکه که م کرد و له م کاره رامام) واته: تیفکریم و لی و ردبوومه وه وه پهنده لی وهرگرت.

به مانای میهره بانیش دیت ئهگه سنوور به زینى (تعدى) کرد به (لام)، بو نمونه: (نظر السلطان لفلان: حوکمران ته ماشای فلانه که سهی کرد) واته: به چاوی میهره بانیه وه بو ی روانی^(۱).

۲_ ئه م فه رمایسته ی خوی پاک و بهرز: ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾ یونس: ۲۶. (الْحُسْنَى): بهه شته، و (وَزِيَادَةٌ): بریتیه له بینینی خوی پاک و بهرز، ههروهك چه سپاوه به فهرمووده ی راست که (صوهه یب) گپراویه تیه وه^(۲)، وتویه تی پیغه مبه ر (وَسْتَعْرَبَ) ئه م ئایه ته ی خوینده وه: ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾ یونس: ۲۶. واته: (بو ئه وانیه ی چاکه یان کردووه، پاداشتی چاکتر و بهه شتی بهرین و زیاتریش ئاماده یه به چه ندها قات). جا فهرموی: (إذا دخل أهل الجنة الجنة و أهل النار النار، نادى مناد: يا أهل الجنة ان لكم عند الله موعداً، يريد أن ينجزكموه، فيقولون: وما هو؟ ألم يُثقل موازيننا، وبييض وجوهنا، ویدخلنا الجنة، و يُجرنا من النار؟ قال فيكشف لهم الحجاب، فينظرون اليه، قال: فوالله ما أعطاهم شيئاً أحب اليهم من النظر اليه و لا أقر

(۱) شرح العقائد العضية للدواني ۱۷۶/۲، المواقف و شرحه للسيد الشريف ۱۳۰/۸_ ۱۳۱، الإرشاد للجويني ۱۸۲، شرح العقيدة الطحاوية ۲۰۹، حادي الأرواح لابن القيم ۲۳۰، أصول الدين للبغدادي ۱۰۰. بهراوردی کردووه له گه ل ئه وه ی ئه شعهری له (الإبانة ۳۵) باسی کردووه.

(۲) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۲۱۱ و لوامع الأنوار البهية ۲/۲۴۱ و لاپه رهکانی دواتر، شرح الجوهرة للباجوري ۱۹۱، الغنية للشيخ عبدالقادر ۶۲.

ئه بو به کر (خوی لی رازی بیئت) وتویه تی: (الزيادة) واته: ته ماشا کردنی خوی گه وره. / الإنصاف للباقلاني ۴۷.

بأعينهم^(۱) واته: دواى ئه‌وهى به‌هه‌شتیه‌کان چوونه به‌هه‌شت و نیشه‌جی بوون و خه‌لکی دۆزه‌خیش چوونه دۆزه‌خه‌وه، ئه‌وا بانگده‌ریک بانگده‌کات: ئه‌ی دانیشه‌توانی دۆزه‌خ خوای پایه‌به‌رز په‌یمانیکى به‌ئیه‌ دابوو ده‌یه‌وئیت پاداشتتاد بده‌ته‌وه به‌م هۆیه‌وه، جا دانیشه‌توانی به‌هه‌شت ده‌لین: ده‌بیئت چی بیئت؟! ئه‌دی کرده‌وه چاکه‌کانمانی گران نه‌کردوو و روومانی گه‌ش و جوان نه‌کردوو؟! ئه‌دی نه‌یخستووینه‌ته به‌هه‌شته‌وه، و له‌دۆزه‌خ رزگاری نه‌کردین، وتی: ئینجا په‌رده لا ده‌جیئت، ته‌ماشای خوای گه‌وره ده‌کهن و ده‌بینن، و وتی: سویند به‌خوا هیچ شتیکیان نه‌دراوتی و خو‌شه‌ویستر بی له‌ته‌مasha کردنی په‌روه‌دگاریان، و چاویان به‌هیچ شتیکی ئۆقره ناگریئت به‌ئهنده‌زی ئه‌م ته‌مasha کردنه.

۲ _ ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خوای پاک و به‌رز: ﴿لَنْ تَرٰنٰی﴾ الاعراف: ۱۴۳. به‌به‌لگه‌هینانه‌وه ئه‌م فه‌رمایشته، له‌سه‌ر بینینی خوا، له‌چه‌ند رویکه‌وه‌یه ده‌بیئت:

أ_ گومان نابریئت به‌موسا که له‌گه‌ل خوای گه‌وره دوواوه و نێردراو و پێغه‌مبه‌ریه‌تی، شاره‌زاترین که‌سی سه‌رده‌می خوای بووه سه‌باره‌ت به‌په‌روه‌دگار، پرسیار بکات و داوای شتیکی بکات که بۆ خوای گه‌وره نه‌شیاو بیئت، ته‌نانه‌ت ئه‌مه هه‌ر زۆر نه‌بوو و ئه‌سته^(۲)، چونکه ناگریئت هیچ یه‌کیک له‌پێغه‌مبه‌ران نه‌شاره‌زا بیئت سه‌باره‌ت به‌حوکم و یاساکانی ناسینی

(۱) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۲۱۱ ولوامع الأنوار البهية ۲/۲۴۱ ولاپه‌ره‌کانی دواتر.

زانایان وتویانه: ویچواندنه‌که بۆ بینینه‌که‌یه، که کردرای بینه‌ره نه‌وه‌ک بۆ بینراوه‌که، واتاکه‌ی بریتییه له‌وه‌ی: ئیه‌ په‌روه‌دگارتان ده‌بینن به‌شیوه‌یه‌ک گومان ناهێلێت و دوودلی له‌ناوده‌بات، وه‌ک چۆن مانگ ده‌بینن به‌بی گومان و دوودلی. / لوامع الأنوار ۲/۲۴۳.

فه‌رموده‌که‌ی صوه‌هیب له‌م سه‌رچاوانه‌دا هاتوو: مسند أحمد و اللفظ له ۴/۳۳۳. وصحیح مسلم: کتاب الایمان ۷۸ باب اثبات رؤیة المؤمنین فی الآخرة ربهم سبحانه رقم ۱۸۱، وسنن الترمذی: کتاب صفة أهل الجنة، باب ما جاء فی رؤیة الرب تبارک و تعالی ۷/۲۳۰ و سنن ابن ماجه: المقدمة، باب فیما أنكرت الجهمية ۱/۶۷.

(۲) شرح العقيدة الطحاوية ۲۱۳، حادی الأرواح ۲۲۳، المسایرة شرح المسامرة ۴۰، الإنصاف للباقلانی ۱۷۷، ته‌مهید الأوائل ۳۰۲، أصول الدین للبع‌دادی ۹۹، الإرشاد للجوبینی ۱۸۳.

خاوا^(۱). جا چۆن دهكریت كهسى موعتهزىلى _ كه نكوئى دهكات له بينىنى خوا، ههروهك دهخریتهروو _ له موسا زیرهكتر و شارهزاتر بیټ، لهبارى ئهوهى كه چ شتیک پيويسته و چ شتیکیش نهبوو و ئهستهمه بۆ خاوى گهوره، لهگهڵ ئهوهى ئامانج و مهبهست له رهوانهکردنى پيغهمبهران (ﷺ) بانگهوازی کردن بووه بۆ بیروباوهرى راست و رهوان و کارو کردهوى چاک^(۲).

ب _ خاوى پاك و بهرز فهرموويهتى: ﴿لَنْ تَرِنِّي﴾ الأعراف: ۱۴۳. نهيفهرمووه: من نابينريم يان بينىنى من دروست نيهه ياخود من شتيكى بينراو نيم.

جياوازی له نيوان ههر دوو وهلامهكه روون و ئاشكرايه، ئايا نابينيت كه كهسيك بهردىكى له دهمدابوو و كهسيكى تر واگومانى برد خواردمهنيه، وتى: بدهره منيش، جا وهلامى راست ئهوهيه: كه ناخورىت. بهلام ئهگهر خواردمهنى بوو، دروسته بوتريت: تو ناىخويت. ئهههش بهلگهيه لهسهه ئهوهى كه خاوى گهوره بينراوه بهلام تواناو هيى موسى _ لهم دونيايهدا _ بهرگهى ئهه بينينه ناگریت بههوى لاوازی تواناى مرؤف لهم دونيايهدا له بهرامبهه بينىنى خاوى پاك و بهرز. جا ئهه فهرممايشتهى خاوى گهوره ئههه روون دهكاتهوه: ﴿وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنَّ اسْتَفْرَّ مَكَانَهُ، فَسَوْفَ تَرِنِّي﴾ الأعراف: ۱۴۳. واته: (بهلام سهيرى ئهه چيايه بكه، جا ئهگهر مايهوه له جيگهى خويدا ئههه لهوهه دوا توش من دهبينيت). به موساى راگهياند كه

(۱) شرح الجوهره للباجوري ۱۹۵، سهيرى: المواقف ۱۱۷/۸. بكه.

(۲) المسامرة ۴۱، شرح العقائد العضية للدواني ۱۶۸/۲، الإبانة للاشعري ۴۱.

چیاکه له گه‌ل ئه‌و هیزو تووندو توکمه‌یه‌ی که هه‌یه‌تی ئه‌وا به‌رگه ناگریت له به‌رامبه‌ر دره‌وشانه‌وه‌که له‌م دونیا‌یه‌دا، جا چی ده‌لیی بو ئه‌و مرؤفه‌ی که به‌لاوازی دروست کراوه^(۱).

٤ _ ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خ‌وای پا‌ک و به‌رز: ﴿ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَرَ ﴾
الأنعام: ۱۰۳. واته: (ده‌زگای بینایی ناتوانیت ئه‌و زاته ببینیت، زانیاری ئه‌و خ‌وایه هه‌موو شتیکی گرتۆته‌وه).

رووی به به‌لگه هینانه‌وه‌ی ئه‌م نایه‌ته: خ‌وای گه‌وره ئه‌مه‌ی با‌س کردووه له میانه‌ی پیداهه‌ل‌دان و ستایش، زانراویشه پیداهه‌ل‌دان و ستایش به سیفاتی چه‌سپاو و ره‌تکه‌ره‌وه‌دیش ده‌بیت، ئه‌گه‌ر شتیکی بوونی بوو وه‌ک: ره‌تکردنه‌وه‌ی وه‌نه‌وزه و نوستن که ئه‌مه‌ش به‌ده‌رخستنی ته‌واوی را‌گرایه‌تی و سه‌ره‌په‌رشتارییه، ره‌تکردنه‌وه‌ی مردن، ته‌واوی و کاملی ژیان ده‌گه‌یه‌نی‌ت. ره‌تکردنه‌وه‌ی ماندوویی و بی‌زاری ته‌واوی و کاملی توانا و ده‌سه‌لات ده‌گه‌یه‌نی‌ت...

نایه‌ته‌که به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ته‌واوی و کاملی گه‌وره‌یی خ‌وا، ناما‌ژه‌یه بو ئه‌وه‌ی که گه‌وره‌تره له هه‌موو شتی‌ک و ده‌شبینری، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خ‌وای گه‌وره سنوردار نییه و بی سنورو جی‌گه‌یه، ئه‌وا چ‌او ناتوانیت په‌یی پی ببات و ده‌وری بدات، خ‌وای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿ وَلَا يُحِيطُونَ بِهٖ عِلْمًا ﴾ طه: ۱۱۰. (۲) واته: (هه‌رگیز ناتوانن نا‌گاداری زانست و زانیاری بی سنوری ئه‌و زاته په‌یی پی به‌ن).

(۱) حادي الأرواح ۲۲۳ و شرح العقيدة الطحاوية ۲۱۳ و بروانه چهند لایه‌نیکی تریش جگه‌له‌وه‌ی من با‌سم کردن. و بروانه: الإبانة للأشعري ۴۳.

(۲) حادي الأرواح ۲۲۸ و شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۲۱۴، سه‌یری چهند لایه‌نیکی تریش بکه جگه‌له‌وه‌ی من با‌سم کردن. بروانه: التذكرة للقرطبي ۴۹۲ و لاپه‌ره‌کانی دواتر.

٥_ ئەم فەرمايشتەي: كاتىك هەندىك له خەلكى به پيغەمبەرى خويان وت: ئايا پەروردگارمان له دوارۆژدا دەبينن؟ پيغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى: (هل تضارون في القمر ليلة البدر؟) واتە: ئايا به بينىنى مانگى چوارده لەشەودا سەغڵەتتان دەكات. وتيان: نا ئەي پيغەمبەرى خوا، جا فەرمووى: (فهل تضارون في الشمس ليس دونها سحاب؟) واتە: ئايا به بينىنى خۆر كە دەورى به هەور نەگىرايىت سەغڵەتتان دەكات. وتيان: نا ئەي پيغەمبەرى خوا، فەرمووى: (فانكم ترونه كذلك)^(١) واتە: جا خواى گەوره بەرپوشنى و بى گومان دەك ويئەي ئەمانە دەبينن.

ئيبن قهيمم له كتيبي (حادي الأرواح) گيرەدەوهكانى ئەم فەرموودهيهي ژماردووہ كە گەلەك زۆرن^(٢) (نزىكەي سى هاوہل گيرايوانەتەوہ)^(٣).

پاش ئەوہي (نەسەفي) ناوي "بيست و يەك" كەسي لە هاوہلان هيئاوہ، دەك: ئيبن عومەر، ئيبن مەسعود، ئيبن عەبباس، صوہەيب، ئەنەس... وتويەتي: هەموو ئەوانەي فەرموودەيان لە پيغەمبەرى خوا (ﷺ) گيراوہتەوہ لەسەر چەسپاندى بينىنى خودا، هەر كەسيك دان نەنييت بە بينىنى خوا ئەوا مەبەستى بەدرۆخستەوہي گيرەدەوهكانى هەبووہ^(٤).

هاوہلان يەكدەنگ و كۆك بوون لەسەر ئەوہي خواى گەوره لە دوارۆژدا دەبينريت، ناوبراوان زۆر بەجۆش و خرۆش بوون و دەپارانەوہ كە خواى گەوره خۆشى و چيژى بينيى

(١) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٢١٦ ولوامع الأنوار البهية ٢/٢٤٣.

فەرموودەي: هەندىك له خەلكى به پيغەمبەرى خويان وت... تاد: صحيح البخاري، واللفظ له، ٩٧ كتاب التوحيد، ٢٤ باب قول الله تعالى: ﴿ وَجُوهُ يَوْمَئِذٍ نَّازِرَةٌ ۖ إِلَىٰ رَبِّهَا نَازِرَةٌ ۖ ﴾ [٢٢] القیامة، رقم ٧٤٣٧. وفي صحيح مسلم: ١ كتاب الإيمان، ٧٩ باب معرفة طريق الرؤية، رقم ١٨٢، وكلاهما عن أبي هريرة رضي الله عنه.

(٢) حادي الأرواح ٢٣١ و لاپەرەكانى دواتر، و لوامع الأنوار البهية ٢/٢٤٣.

(٣) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٢١٧.

(٤) تبصرة الأدلة للنسفي ١/٤٠٠، نقله اللامشي في التمهيد ٨٠.

خۆی بهوان ببه‌خشیت و باوه‌ریان به‌مه‌ه‌بوو، ئەمەش به‌هۆی چەند ئامازەیه‌ك له‌ حاڵی پی‌غەمبەری خوا (ﷺ) و کۆمە‌ئێك له‌ دەرپ‌رپ‌نه‌ راشکاوه‌کانی که‌ گە‌له‌ك زۆرن^(۱).

مالیک (رەزای‌ خۆی له‌سەر بی‌ت) وتویه‌تی: که‌ خۆای‌ گه‌وره‌ دوژمنه‌کانی‌ بی‌ به‌ش‌ کردن‌ له‌ بینینی‌ خۆی‌ ئەوا‌ خۆشه‌ویسته‌کانی‌ شاد‌ کرد‌ به‌ بینینی، ئینجا‌ ئەگەر‌ باوه‌رداران‌ خۆای‌ گه‌وره‌ نه‌بینن‌ له‌ دوا‌رۆژدا‌ ئەوا‌ سه‌رزە‌نشتی‌ بی‌ باوه‌ران‌ نه‌ده‌کرا‌ به‌ بی‌ به‌ش‌ کرانیان‌ له‌ بینینی‌ خوا، خۆای‌ گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّحَجْرُونَ﴾ المطففين: ۱۵. واته‌: (نه‌خیر، رزگار‌ بوونیان‌ نییه‌، چونکه‌ به‌راستی‌ ئەو‌ رۆژه‌ به‌ر‌به‌ست‌ هه‌یه‌ له‌ نیوان‌ تاوانباران‌ و په‌روه‌ردگاریاندا‌ و بی‌ به‌ش‌ ده‌بن‌ له‌ بینینی‌ ئەو‌ زاته‌).

شافیعی‌ وتویه‌تی: (کاتی‌ تاوانباران‌ به‌هۆی‌ تاوانه‌وه‌ له‌ بینینی‌ خوا‌ بی‌ به‌ش‌ بوون، ئەوا‌ ئەمه‌ به‌لگه‌یه‌ که‌ خۆشه‌ویست‌ و وه‌لیه‌کانی‌ خوا‌ به‌ رەزاهه‌ندی‌ په‌روه‌ردگار، په‌روه‌ردگار‌ ده‌بینن)^(۲).

به‌لگه‌ی‌ سه‌قلس:

أ_ خۆای‌ گه‌وره‌ هه‌بوو‌ و هه‌یه‌، هه‌ر‌ شتی‌کیش‌ هه‌بی‌ت‌ دروسته‌ ببینریت، که‌واته‌ دروسته‌ خۆای‌ پاک‌ و به‌رز‌ ببینریت^(۳).

(۱) باقلانی‌ له‌ (الإنصاف ۱۸۱) یه‌کده‌نگی‌ هاوه‌لانی‌ به‌ش‌یوه‌یه‌کی‌ گشتی‌ هیناوه‌ له‌سەر‌ دروستی‌ بینیی‌ خوا، باسی‌ ئەوه‌شی‌ کردووه‌ که‌ راحیاییه‌که‌ ته‌نها‌ له‌ بابته‌ لاهه‌کیه‌کاندا‌ بووه‌. غه‌زالی‌ له‌ (الإقتصاد فی‌ الإعتقاد ۴۶) وتویه‌تی‌ ده‌کرێ‌ یه‌کده‌نگی‌ هه‌بووبی‌ت‌ له‌ ناو‌ هاوه‌لان‌ له‌م‌ باره‌وه‌، ئەمەش‌ به‌هۆی‌ به‌جۆش‌ و خرۆش‌ بوونیان‌ بۆ‌ چیژ‌ وه‌رگرتن‌ له‌ بینی‌ زاتی‌ پیرۆزی‌ خوا. سه‌یری‌ ناوی‌ ئەو‌ که‌سانه‌ بکه‌ که‌ له‌ نزاکانیدا‌ به‌ کول‌ ئەم‌ داوایه‌یان‌ کردووه‌ له‌: حادی‌ الأرواح ۲۵۸.

(۲) شرح‌ الجوهره‌ للباحوري ۱۹۱.

(۳) شرح‌ العقیده‌ الطحاویه‌ لابن‌ أبي‌ العز ۲۱۲ وحادی‌ الأرواح ۲۲۸. سه‌یری‌ وته‌که‌ی‌ شافیعی‌ بکه‌ له‌ کتێبه‌که‌یدا: أحكام‌ القرآن ۴۰ و له‌م‌ سه‌ر‌چاوه‌یه‌شدا: شرح‌ إعتقاد‌ أهل‌ السنة‌ والجماعة ۱۸۴/۳.

ب_ وهك چۆن دروسته خواى پاك و بهرز بهبى چۆنيهتى و شيوازو ويّنه بناسريّت،
بهههمان شيوه دروسته بهبى چۆنيهتى و شيوازو ويّنه ببينريّت^(۱).

بۆچوونى دووهم:

دروست نيهه خودا ببينريّت به چاوهگان. ئەمه راو بۆچوونى جههمى^(۲)، موعتهزيله^(۳)،
خواريج^(۴)، ئيبازى^(۵)، ئيمامى^(۶)، نهجارى^(۷)، زيدى^(۸)، راوهندييهكانه^(۹).

بهلگهى نهقلى و عهقلان هيناوتهوه.

بهلگهى نهقلى نهم بۆچوونه:

ئهم فهرممايشتهى خواى گهورهيه ﴿لَنْ تَرِنِي﴾ و نهم فهرممايشته: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ

﴿الأنعام: ۱۳﴾.

(۱) شرح الجوهرة للباحوري ۱۹۱، الإنصاف للباقلاني ۱۸۱، تمهيد الأوائل ۳۰۲.
(۲) المسامرة ۴۳.

(۳) التنبيه والرد ۱۱۶، الإنصاف للباقلاني ۱۷۶، الملل والنحل للشهرستاني ۷۴/۱، المواقف ۳۹۹/۸، خطط
المقريزي ۳۴۹/۲ و ۳۵۱، شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۲۰۷.

(۴) الإبانة للأشعري ۵۵، الإنصاف للباقلاني ۱۷۶، التمهيد للامشي ۸۲، شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز
۲۰۷، المواقف ۱۱۵/۸، شرح المسامرة لقاسم بن قطلوبغا ۳۷.

(۵) الإنصاف للباقلاني ۱۷۷، التمهيد للامشي، شرح المسامرة لقاسم بن قطلوبغا، شرح العقيدة الطحاوية لابن
أبي العز، سهرجاوهكانى پيشوو.

(۶) مشارق أنوار العقول ۳۶۲/۱، شرح غاية المراد ۳۶، الحق الدامغ ۲۵، البعد الحضاري ۳۰۲.

(۷) كشف المراد ۳۳۲۱، الباب حادي عشر وشرحه النافع ۲۲، مفتاح الباب ۱۳۸. له پوختهى (علم الكلام
۲۲۱) چهند دهقئك هاتوووه كه ئاماژه بهووه دههات بينينى خودا له دوارپۇژدا تهنها به دلّه.

(۸) الإنصاف للباقلاني ۱۷۶، التمهيد للامشي ۸۲.

(۹) الأساس لعقائد الأكياس ۷۹، المعالم الدينية ۸۲.

(۱۰) التوحيد للامشي ۸۲.

بهرپه رچيان دراوته وه: به وهی ئەم دوو نایه ته، وهك به لگه پشته بۆ چوونی ئەوان ناگرن به لكو به لگه له دژيان (۱).

زهمه خشه ری _ كه يه كيكه له موعته زيله كان _ وا گومانی برد كه ئامرازی (لن) له نایه ته كه دا مه بهستی ئەوه دهگه یه نپت، كه بۆ هه تایی و هه رگیز خوای گه و ره نابینن، به م جوړه ی رافه ی كر دووه تا پشته ئەو بۆ چوونه ی خوایان بگريت له وهی كه ده لئین ئەسته مه خوای گه و ره بیه نریت. به لام به رپه رچی دراوته وه به م به لگانه ی خواره وه:

أ_ كه ئامرازی (لن) مه بهستی هه تا هه تایی و هه میشه یی (تأبید) ناگه یه نپت، به لگه ش له سه ر ئەمه ئەوه یه كه: خوای گه و ره هه وائی داوه له باره ی جوله كه كان كه هه رگیز ئاواتی مردن ناخوازن، خوای گه و ره له م باره وه فه رموویه تی: ﴿ وَكُنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ﴾ البقرة: ۹۵. واته: (هه رگیز به هوی ره فتاری نادرست و ده ست پيشخه ری ناپه سه نديانه وه ئاواتی مه رگ ناخوازن). له گه ل ئەوه ی جوله كه كانیش له دواړوژدا ئاواتی مردن ده خوازن تا له سزا رزگاریان ببیت: ﴿ وَتَادُوا بِمَكْلِكِ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَرْكُوتُونَ ﴾ الزخرف: ۷۷. واته: (دۆزه خيه كان هاوار ده كهن، ئەي مالك "كه فريشته ی سه رپرشتياره": ده با په روه ردگار ت بمانكوژیت). ئەگه ر ئامرازی (لن) بۆ هه تا هه تایی و هه میشه یی و دونیا و دواړوژی گرتبايه وه وهك چۆن موعته زيله كان واگوميان بر دووه، ئەوا نه ده بوو جوله كه كان له دواړوژدا ئاواتی مه رگ و مردن بخوازن.

ب_ ئامرازی (لن) بۆ جه خت كردنه وه یه، به ئاماژه و به لگه ی فه رمایشتی (أبدا: هه رگیز)، (ئيبين ماليك) وتویه تی:

(۱) رافه ی ئەم دوو نایه ته پيشتر خرايه پروو. (وه رگير).

(۲) شرح الطحاوية لابن أبي العز ۲۱۲.

وَمَنْ رَأَى النَّفْيَ بَلَنَ مُؤَبَّدًا فَقَوْلُهُ أَرْدُدُ وَسِوَاهُ فَاعْضُدَا

واته: ههركهسی بۆچوونی وابییت ئامرازی (لن) له پال وشهی ههركیز (أبدا) به مانای نهری و پهتکردنهوهی هههمیشهییه، ئەوا وتهكهی پهتكهروهو پهتگیری پیچهوانهی وتهكهی ئەو بکه.

ئهگه مه بهستی ئهوه بییت كه ههتا ههتایه خوای گهوره نابین ئهوه مه بهستی نه بینینه له دنیا دا نهوهك له دواړۆژ، به بهلگهی ئامرازی (لن) له ئایهتی پیشوودا ﴿ وَكَلَّمَ اللَّهُ الْمَلَائِكَةَ بِاللُّغَاتِ فَأَرَسْنَ لِإِبْرَاهِيمَ الْأَنَّاتِ الَّتِي كَانَتْ تَكْفُرُ فِيهِ وَاللَّهُ خَبِيرٌ عَالِمٌ غُيُوبٍ ﴾^(۱)

به لگهی عهقلس:

ئهگه خوای گهوره بینراو بوایه، ئەوا دهکتهوته بهرامبهر بینهر، ئەوکاته دهاته ناو شوین و جیگه دا.

به ره ره چیان دراوتهوه: بهوهی شوین و جیگه بۆ خوای بی وینه ئهسته مه، چونکه بینین جوړیکه له دهركهوتن و زانیاریه بۆ بینهر، خوای گهوره وهك هیژیک له بینهدا ئاماده و دروستی دهکات، بهبی ئهوهی ئەندازهی پهیی پی بردنهکه کهم ببیتهوه، مه رجیش نییه له بینینه که دا: بینراو بکه ویته بهرامبهر بینهر یان شوینگر بییت، جگه له مانهش^(۲).

(۱) شرح الطحاویة لابن أبي العز ۲۱۴، والمواقف وشرحه للسید الشریف ۱۴۲/۸، شرح العقائد العضدیة للدواني ۱۸۰_ ۱۸۱، وأصول الدین للبعثادی ۹۹.

(۲) شرح الجوهره للباحوری ۱۹۲، المسامرة ۴۱ و ۴۳، شرح العقائد العضدیة للدواني ۱۷۸/۲، شرح الخریدة للدریر ۹۳. به ئام رافه کاری (العقیده الطحاویة)، لهو کهسانهیه که سیفهتی بهرزی (العلو) بۆ خوای گهوره دهچه سپینن، پاش ئهوهی بهلگهی له قورئان و سونهتهوه هیئاوتهوه له سههر بینینی خوای گهوره، ئەوا له ۲۱۹ وتویهتی: (لهم دهقانه بهلگهی ئهوه دهست دهکتهویت که خوای گهوره له لای سهرهوهی بوونهوهرو بهدی هیئراوهکانیهتی، ئەگه رنا ناچیته عهقلهوه خوای گهوره ببیریت بهبی ئهوهی له بهرامبهر بینهر بییت،

له كۆتاييدا:

ئەم راجاييە شتىكى مەترسىدار نىيە، مادەم ھەردوو تاقمەكە خۇاى گەورە بەپاك دەزانن
له جىگە و شوپىنگرتن و جەستەدار كردن.

ئەو تاقمەى نكۆلى له بينىنى خوا دەكات، ئەو بەو نكۆلى كردنەى مەبەستى پاك راگرتن
و بەدوور گرتنى خۇاى گەورەيە له جىگە و شوپىنگرتن و جەستەدار كردن.

ئەو تاقمەش كه بۆچوونى وايە خۇاى گەورە دەبينریت، ئەوا بۆچوونى وايە كه دەق و
بەلگەكان زۆر راشكاون لەبارەى بينرانى خودا، بۆيە ئەم تاقمەش بينىنى خۇاى گەورەى
چەسپاند، بەئام لەگەل ئەو ھەشدا خۇاى گەورە بەپاك دەزاننیت له شوپن و جەستە، ئەم تاقمە
وتويەتى: (خۇاى گەورە بى چۆنيەتى و دەورەدران دەبينریت).

دواتر ئەو بينىنەى كه چەسپاندوويانە بۇ خوا ئەوا بۆچوونيان وايە له دوارۆژدايە،
ھەرەك زانراوہ كه بارودۆخى ژيانى دوارۆژ بە بارودۆخى ژيانى دونيا ناچپت.

ھەرچى بللى خۇاى گەورە دەبينریت بەبى ئەو ھى پېويست بەو بەكات خۇاى گەورە له شوپندا بپت، ئەوا با
پېداچوونە بۇ عەقلى خۇى بەكات، جا يا ئەو ھتا مەملانى لەگەل عەقلى خۇى دەكات يا خود شتى له عەقلى دا
ھەيە. ئەگەر وتى: خۇاى گەورە دەبينریت بەبى ئەو ھى له بەرامبەر و له پشتمو ھو له پشەو ھو له لەلای چەپ
يان راستى يان لای ژوورەو ھى يان ژېرەو ھى بپت ئەوا ھەر كەسى كه گوپبىستى بپت بە فيرەتى سەلامەت و
پاكى خۇى بەرپەرچى دەداتەو ھە. بېروانە: حادي الأرواح ٢٦٩، ئەمە بۆچوونى (حەشەويەكانە) كه شوپن و
جىگەيان بۇ خۇاى گەورە بېرپارداو ھە/الاقتصاد في الاعتقاد للغزالي ٤٤.

له رپوى عەقلىيەو ھە دروستە خودا بېينریت، له رپوى بەلگەى بېستراو ھە پېويستە، بۆچوونى ئەوانەى
دەئىن خوا دەبينریت و ئەوانەش دەئىن نابېنریت بە بەلگەكانىيەو ھە لەم سەرچاوەدا ھەيە: نھاية الإقدام ٣٥٦،
الإرشاد للجويني ١٦٦.

بينينى خواى گهوره له دونيادا:

ئوممەت يەكدەنگ و كۆك بووه لەسەر ئەوهى كه هيج كەسئىك له دونيادا خواى گهوره نابىت.

بەلام راجيا بوونه له بارهى ئەوهى پيغەمبەر (ﷺ) خوداى له دونيادا بينوووه، هەندىكيان دەئىن بينويهتى، هەندىكيشيان وتويانه نەيبينيووه، هەر دوو تاقمەكەش بەلگەى نەقلىان بەدەسته.

لەبەر ئەوهى ئەم راجياييه هەبووه، ئەوا هاوئان هەر يەكەيان رايەكى لەم دوو رايەى هەبووه، دەكرى بينى بىتى يان نەيبينى بىت، ئەوا پيويست ناكات پيداگيرى بكرىت لەسەر يەكئىك لەم دوو رايە^(۱).

قەزا و قەدەر^(۲)

زانايانى كەلام له ليكدانهوهو رافەى قەزاو قەدەر راجياييان هەيه، بۆيه لەم بارهوه بۆ چەند راو بۆچوونىك دابەش بوونه، بۆ نمونه ماتوريدييهكان دەئىن:

(۱) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۲۲۲، و نقل عن القاضي عياض. بروانه وتەكەى (قازى عياز) له: الشفا ۱۹۵.

(۲) اللامشي له (التمهيد ۱۱۳) وتويهتى: (بابهتى: قەزاو قەدەر، هيدايهت دان و گومرا كردن، برىتين له خودى بابەتى بەديهپنرانى كردهوهكان، چونكه مەبهستمان ئەوهيه: كه كوفرو و گوناھەكانى تر به قەزاو قەدەرى خودايه، واتە: خواى گهورهى بەديان دەهيئت، چونكه قەزا به بەديهپنران دىت، هەرودك لەم فەرمايشتەدا هاتوووه: ﴿فَقَضَّهِنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾ فصلت: (۱۲).

قەزا: بریتییە لەووی خوای گەورە شتەکان بەدی بەینیت بە وردەکاری و پیک و پیک و لیزانییەکی تەواو.

قەدەر: بریتییە لە ئەندازە گیرى کردنى خودا بۆ ھەر بەدیھینراویک لە گشت لایەنیکیەو، لە باشى یان خراپى، سوود یان زیان... تاد، واتە: زانستى ھەربوو و بى سەرھتای خودایە بە سیفەتەکانى بەدیھینراوان.

بەم پێیە: قەزا دەبیتە پەیداوو، چونکە سیفەتى کار (ئاوئەلکار)ە. لەبەرئەووی قەزا بەدیھینانە، بەدیھینانیش ئاوەلکارە.

قەدەر لە میژینەو بى سەرھتا دەبیت، چونکە بۆ سیفەتى زانست دەگەرپتەو، سیفەتى زانستیش یەکیکە لە سیفەتەکانى زاتى خودا.

بەلام ئەشعەرییەکان بۆچوونیان پیک پێچەوانەى بۆچوونەکەى ماتریدیەکانە، بەووی پێناسەى قەزا بۆ قەدەر و پێناسەى قەدەر بۆ قەزایان داناو^(۱).

قەزاو قەدەر دەگەرپتەو بۆ سیفەتى زانست و سیفەتى ویست و پەيوەست بوونى سیفەتى توانا، بەلام لەبەر گەورەیی و مەترسیدارى نەشارەزایی و نەزانی لەم بابەتەدا ئەوا زانیانی کەلام بەراشکاوی لەم بارەو دەووان^(۱).

(۱) شرح الجوهرة للباجوري ۱۸۸_ ۱۸۹، لوامع الأنوار البهية ۱/ ۳۴۵، حاشية العدوي على كفاية الطالب الرباني ۱/ ۵۳ عن ابن قاسم، رسالة في التوحيد للطائي ۱۲۳، و پێناسەى ئەشعەریەکان بۆ ئەم دوو چەمکە لە: شرح الموقف للسيد الشريف ۱/ ۱۸۰. سەیری وتەى ماتریدیەکان بکە لە: أصول الدين للغزنوي ۱۸۴. بەھەمان شێوەى ماتورییدیەکان (سەدویکشی) پێناسەى بۆ (قەدەر) کردوو، ھەر وھا (عەمرى تەلانی) ھەمان پێناسەى ماتورییدیەکانى بۆ چەمکی (قەزا)ی کردوو، ھەر دوو ناوبرا ئیبازين. (موحەمەد ئەتفەش) کە یەکیکە لە ئیبازییەکان ھەمان پێناسەى ئەشعەرییەکانى کردوو بۆ چەمکی قەزاو قەدەر. / البعد الحضاري ۴۲۱_ ۴۲۲.

باوهر بوون به قهزاو قهدەر و په یوه ندى به بیروکهی جهبر

باوهر به قهزاو قهدەر بنه مایه که له بنه ماکانی باوهر. ئەمەش له فەرموودهی راست و دروستهاتوو، کاتیک (جبریل) هاته لای پیغمبەر (ﷺ) و پرسیری لێ کرد له بارهی ئیسلام و باوهر به مەبهستی شارهزا کردنی موسلمانان له حوکمهکانی ئایینه که یان، جبریل وتی: (فأخبرني عن الايمان؟ قال: أن تؤمن بالله و ملائکته و کتیبه و رسله و الیوم الآخر، و تؤمن بالقدر خیره و شره، قال: صدقت) واته: پیم بلێ باوهر چییه؟ له وه ئامدا فەرمووی: باوهرت هه بیته به خواو فریشتهکانی و کتیبهکانی و پیغمبهرانی و به روژی دوایی و قهزاو قهدەر چ چاکه یان خراپه بیته. وتی: راستت وت. موسلیم گێراویه تیه وه.

مه بهست له باوهر بوون به قهزاو قهدەر بریتیه له:

١ _ به راست دانان و دان پیدانانی به وهی خوی گه وره به هه ربوو و بی سه رتهتا زانیه به بهدی هینراوان، ئاگاداره به وهی که له داهاتوودا پیش دیت، بۆ نمونه: له هه ربوو و بی سه رتهتاوه زانیویهتی و ئاگادار بووه به وهی تاکو به ویست و رهزامه ندی ته واوی خوی هوکارهکان دیاری دهکات و دهیگریته بهر، دواتر پاداشت یان سزای ده دات له سه ر کاره کهی.

٢ _ به راست دانان و باوهر بوون به وهی که بوونه و ههرو بهدی هینراوان به ویستی خوی گه وره به پیی زانسته بی سه رتهتاو هه ربوو کهی هاتوونه ته بوون. خوی گه وره فەرموویه تی: ﴿ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتِ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَءَاتَاهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴾ یس: ١٢. واته: (بیگومان هه ر ئیمه مردوو ان زیندوو ده که ینه وه، هه رچی کردو یانه وه ده یکه ن تو ماری ده که ین له گه ل ئاسه واره کانیشیاندا، هه موو شتی که مان له کتیبی کهی ئاشکرادا "تو مار کهی تایبه تدا" به وردی تو مارو ئامار کردوو).

(١) شرح الجوهرة للباحوری ١٨٩.

كهواته بهم پئيه هيچ پهيوهنديهك نبيه له نيوان قهزا و قهدروو بېرؤكهى جهبر و سهرپشكى (اختيار)، چونكه سيفهتى زانست نهركى دهرخستى نهو شتانهيه كه له داهاتوودا روودهدهن.

ئيمامى نهووى له (شهرحى صهحيح موسليم) دا وتويهتى: (خهتابى وتويهتى: زؤريك له خهلكى لهوانهيه واگومان ببهن كه واتاى قهزاو قهدمر برىتية لهوى خواى پاك و بهرز بهنده ناچار دهكات لهسهر كردنى نهو شتهى كه خواى گهوره نهندازهگيرى بؤ كر دووهو برپارى لهسهر داوهو زانيويهتى كه ديتتهجى، و واتاكهى بهو شيويه نيه كه نهوان واى بؤ چوون، بهلكو ماناى برىتية له: ههوالدان له بارهى نهوى كه خواى پاك و تاك زانابووه بهوى بهنده چ دهكات نهمهش به نهندازهگيرى لهلايهن پهروهدگاروهو، و خيرو خراپهشى بؤ بهنده بهديهناوه)^(۱).

پرسيار له (عهبدوئى كورى عومهر) كرا لهبارهى نهو كهسهى گوناھى گهوره نهنجام دهكات، لهگهله نهنجامدانى گوناھهكانيش پاساوى نهوه ديتتهوه دهليت نهمه له زانستى خوادا ههبووه، جا (ئيبين عومهر) تورهبوو و وتى: بهلى خواى گهوره پيشتر زانيويهتى بهلام نهم زانينه پالنهر نهبووه تا نهو گوناھهكه بكات^(۲)، بهلكو خواى گهوره به زانسته ههريوو و بى سهرهتاكهى دهزانيت كه خهلكى ريگهى جيا جيا ههئدهبژيرن، نهو ريگهيهشيان بؤ ناسان دهكات كه ههلى دهبژيرن، لهسهر نهو شتهش دهيانهئيتتهوه.

(۱) بروانه نهمانه: كبرى اليقينيات الكونية ۱۶۸_ ۱۶۹، رسالة في التوحيد للطائي ۱۲۳، لوامع الأنوار البهية ۳۴۵/۱.

فهرموودهكه: پيم بلى باوهر جيبه... تاد: صحيح مسلم: ۱ كتاب الإيمان، أول باب بيان الإيمان والإسلام والإحسان، رقم ۸، عن عمر بن خطاب رضي الله عنه.

بروانه وتهى (نهووى) له: شرح صحيح مسلم ۱۹۹/۱ بهامش إرشاد الساري للقصطلاني.

(۲) رسالة في التوحيد للطائي ۱۲۴.

زانست و زانینی په‌روه‌ردگار مانای ناچار کردنی به‌نده نییه له هەر کاریکدا، بۆ نمونه ماموستا پیشتەر دهرزانیته که نهو قوتابییه وانه‌کانی فه‌راموش بکات، نهوا له تاقیکردنه‌وه‌دا سهرکه‌وتوو نابیت. ئینجا ده‌گریته نهو قوتابییهی سهرکه‌وتوو نه‌بووه، ره‌خنه له ماموستا بگریته و پئی بلیته: که پیشتەر زانیت من سهرکه‌وتوو نابم نه‌مه هۆکار بوو که سهرکه‌وتوو نه‌بم؟ ته‌نانه‌ت هیچ که‌سیک قسه‌ی له‌م جووره ناکات.

جا زاستی په‌روه‌ردگار سیفه‌تیکی دهرخه‌ره، که کاریگه‌ری وه‌ک سیفه‌تی توانا نییه، که‌واته ماناکه‌ی بریتی نییه له ناچار کردنی به‌نده له‌سه‌ر شتیکی.

ده‌ستگرتن به هۆکاره‌کان و باوه‌ر بوون به قه‌زاو قه‌ده‌ر

باوه‌ر به قه‌زاو قه‌ده‌ر تیک ناگریته، دژی ده‌ست گرتن نییه به هۆکاره‌کانه‌وه، به‌ئکو پیویسته مرؤف هه‌ول و کووش بکات.

خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾ الملك: ۱۰. واته: (بگه‌رپن به‌هه‌موو گوشه‌و که‌ناریکدا، له‌و رزق و رۆزیه‌ش بخۆن که پيشکه‌شتان ده‌کات، دنياشبن که سه‌ره‌نجام گه‌رانه‌وه‌تان بۆ لای نه‌و زاته‌یه). جا ته‌مه‌بە‌لی قبول نییه و ناگریته پال بده‌يته‌وه‌و بشلیت به ته‌مای خوای.

خوای بی وینه، فه‌رمانی به مرؤف کردووه که خۆی به‌ره‌و تیاچوون نه‌بات، خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ البقرة: ۱۹۰. واته: (خۆتان به‌ره‌و تیاچوون مه‌به‌ن).

هه‌روه‌ها فه‌رمانی پيداوه که تی بکوشتی له پیناوی خوادا، خوای مه‌زن فه‌رموویه‌تی: ﴿وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ التوبة: ۴۱. واته: (جيهادو تیکۆشان بکه‌ن به‌مال

و سامان و گیانتان له پیناوی خوادا). خوی بی هاوهل و هاوبهش فهرموویهتی: ﴿ خُدْرًا
 حَذْرَكُمْ ﴾ النساء: ۷۱. (۱) واته: (ئهوهی خوتان پیدهپاریزن بیگرنه دست و ناماده باش بن).

دهرکهوتنی بابهتی قهزاو قهدهر

بابهتی قهزاو قهدهر له لایهن سهرحهم زانایانی موسلمانوه وروژینرا، کاتیک بینیان
 بهلگهکانی قورئان و سوننهت و عهقل له رووکهشدا تیگگیرانیان له م بارهوه ههیه (۱).

لهو بهلگانهی که له رووکهشدا بهلگهن لهسهه ئهوهی مروؤف ناچار کراوه:

أ_ خوی مهزن دهفهرموویت: ﴿ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا ﴾ التوبة: ۵۱.
 واته: ("ئههی پیغهمبهر (ﷺ) "بلی: هه رگیز لهوه زیاترمان بو پیش نایهت جگه لهوهی که
 خوا بوی نویین).

ب_ خوی بی وینه دهفهرموویت: ﴿ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴾ الصافات: ۹۶. واته: (خوی
 کهوره بهدییهینهری ئیوهو کردهوهکانیستانه).

پ_ پیغهمبهر (ﷺ) دهفهرموویت: (الشقيُّ من شَقِيٍّ فِي بطنِ أمه، و السعيدُ من وَعِظَ بغيره)
 واته: بهدبهخت ئهوهیه که له سکی دایکی دا بهدبهخته، و خوش بهختیش کهسیکه پهاند
 بههوی کهسانی تر وهردهگریت.

(۱) سهرچاوهی پیشوو ۱۲۳.

(۲) ابن رشد له (مناهج الأدلة ۲۲۳) وتویهتی: (ئهگهر لهبارهی ئهم بابتهوه ورد ببیتهوه له بهلگهکانی نهقل
 و عهقلدا بوټ دهردهکهویت که تیگگیراون).

ت_ نمونه له به لگه‌ی عه‌قلی: ئەگەر بلیین بەندە خۆی سەرپشکە، بەدیھینەری کردەوه‌کانیەتی، ئەوا دەبا توانای خوای گەورە دیاریکراو نا گشتگیر بوایه، ئەو کاتە بەندە دەبوو ھاوبەشی خوا له بەدیھینانی جیھاندا.

ئەو بە لگانه‌ی جهخت ده‌کهنه‌وه له‌سه‌ر ئەوه‌ی بەندە سەرپشکە نەک ناچار کراو، بۆ نمونه:

أ_ خوای گەورە دەفەر موویت: ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ﴾ المدثر: ۳۸. واتە: (هەموو کەس باریمتە‌ی دەست پێشخەری خۆیەتی).

ب_ خوای بالادەست و خاوەن شکۆ دەفەر موویت: ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ الكهف: ۲۹. واتە: (ئەوه‌ی دەپه‌وێت با باوەر بێنیت و ئەوه‌ی دەپه‌وێت با کافرو بێ باوەر بێت).

پ_ نمونه له به لگه‌ی عه‌قلی: ئەگەر وتمان مرۆف ناچار کراوه، ئەوا مانای وایه تواناکه‌ی هیچ کاریگه‌ریه‌کی نییه، ئەگەر مرۆف خاوەن توانای کاریگه‌ر نه‌بیت ئەوا هیچ واتایه‌ک بۆ فەرمان و پێگری و پاداشت و سزاگان نامینیت‌هوه^(۱).

رێباز و مه‌زه‌به‌کانی موسلمانان له‌باره‌ی قه‌زا و قه‌ده‌ر

زانایان کردەوه‌کانیان بۆ دوو به‌ش دابه‌ش کردووه:

۱_ کردەوه ناچاری و خۆنه‌ویسته‌کان (إضطراري): بریتین له‌و کردەوانه‌ی که مرۆف ده‌ستی تێدا نییه، توانای به‌سه‌ردا ناشکی‌ت، تیایدا سەرپشک نییه، وه‌ک: جوڵه‌ی له‌رزینی ده‌ست و جوڵه‌ی کۆ ئەندامی ده‌مار و ده‌زگای هه‌رس.

(۱) بروانه: دراسات في العقائد _ د. عرفان ۲۴۵ و دواتریش.

فهرموده‌ی: به‌دبه‌خت ئەوه‌یه که به‌دبه‌خته له ...تاد: صحیح مسلم: ۴۶ کتاب القدر، ۱ باب کیفیة الخلق الآدمی...، رقم ۲۶۴۵، عن ابن مسعود رضي الله عنه.

گشت تاقمه ئىسلامىيەكان كۆكن لەسەر ئەوھى ئەم كردهوانە بەدھيئەراون لەلايەن خواو،
بەندە ھىچ رۆئىكى تىايدا نىيە، مرؤف ھىچ پاداشتىك يان سزا لەسەر ئەم كردهوانە وەرناگرىت.

۲_ كردهوہ سەرپشكى و خۆويستەكان (اختيارى): بریتين لەم كردهوانەى كە مرؤف تواناى
بەسەردا دەشكىت، سەرپشكە تىايدا، وەك: رۆيشتن و قسەگردن.

تاقمه ئىسلامىيەكان لەسەر ئەم كردهوانە راجىايان ھەيە، چەند تىپروانين و مەزھەبىكى
جىايان ھەيە لەم بارەو، كە بریتين لەمانە^(۱):

بەكەم: مەزھەبى جەبرىيەكان: شوينكەوتووى جعدى كورپى درھم و جھمى كورپى
صفوانى راسبين. ئەمانە پىيان وابوو كە مرؤف توانا و خاوەن ويست نىيە، سەرپشك نىيە،
وتويانە: مرؤف ناچارە لە ھەر كارىكدا كە دەيكات، وەك: پەرەى مريشكە لە باوھشى بادا.

دەئىن خواى گەورە كردهوھەكانى لە مرؤفدا دروست كرددو، بە ھەر دوو جۆرييەوھ چ ئەو
كردهوانەى مرؤف تىايندا خۆويست و سەرپشكە چ ئەو كردهوانەش كە خۆنەويست و ناچارە،
ئەمەش وا بە ئەندىشەى ھەندىك كەسدا دەھيئەت كە ئەو كردهوانە خۆويستن و مرؤف تىايدا
سەرپشكە كەچى وا نىيە، تەنھا لە رووى خوازراو (مجازى) يەوھ پال دەدرىنە لای مرؤف، واتە
ناوى بى ناوەرۆكە، ھەر وەك پال دەدرىتە لای شتى بى گيان و رووھك، دەئىن: رووھك خۆراكەكەى
ھەرسكرد، بەردەكە جوئا.

پىيان وابوو: سزاو پاداشت، راسپاردن (تكليف) شەرى ھەمووى ناچارىيە.

بە بەلگەكانى پىشتر بەلگەيان ھىنايەوھ كە لە رووگەشدا ماناى ناچار كراوى مرؤفیان
دەگەياندا^(۱).

(۱) شرح الجوهرة للباجوري ۱۶۷_ ۱۶۸ و ۱۷۸، كبرى اليقينيات الكونية ۱۶۹ و رسالة في التوحيد للطائي
۱۲۷.

به‌رپه‌رچیان دراوخته‌وه:

به‌وهی ده‌بیټ ئەم ده‌قانه ته‌ئویل بکړین، تا رپک بکه‌ون و کۆک بن له‌گه‌ل ئەو ده‌قانه‌ی له‌گه‌لیان تیځ ده‌گیرین، ئەو ده‌قانه‌ی کرده‌وه‌یه‌ک ده‌دنه پال به‌نده که شایه‌نی سزاو پاداشت و سوپاس و سه‌رزهنشت وهرگرتن بیټ، چونکه خوای گه‌وره سته‌می له‌سه‌ر خو‌ی قه‌ده‌غه کردووه، ته‌نها له‌سه‌ر ئەو کرده‌وه‌یه لپرسینه‌وه له‌گه‌ل به‌نده ده‌کرپټ که به ویست و ر‌ه‌زانه‌نی خو‌ی ئەنجامی دابیټ.

خوای پاک و تاک ده‌فه‌رمووټ: ﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ جُنْدِلُهَا عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ النحل: ۱۱۱. واته: (ر‌وژنیک دپټ که هه‌موو که‌س خه‌می خو‌یه‌تی، به‌رگری له‌خو‌ی ده‌کات، پا‌کانه بو‌ خو‌ی ده‌کات، "گو‌ی به‌که‌سی تر نادات، ئەو ر‌وژه" هه‌ر که‌سه پاداشتی کرده‌وه‌کانی ده‌درپټه‌وه و ئەو خه‌لکه سته‌میان لئ ناکرپټ).

قسه‌ی ئەمانه سه‌ر ده‌کیشټ بو‌ ئەوه‌ی که هه‌یج که‌سیک ر‌اسپیراو (مکلف) نییه، به جیبه‌جی کردنی فه‌رمانه‌کان و ر‌یگری کردن له خراپه‌کان، هه‌یج واتایه‌ک بو‌ ر‌ه‌وانه‌کردنی پیغه‌مبه‌ران نامینیته‌وه، هه‌یج سو‌دی‌کیش ناهیلپټ له‌وه‌ی پاداشتی چاکه و سزای خراپه بدرپټ.

دووه‌م: مه‌زه‌بی موعته‌زله‌کان: ئەمانه کۆکن له‌سه‌ر چه‌ند باب‌ه‌ت و بو‌جوونی‌ک،

له‌وانه:

(۱) پ‌یشت‌ر قسه له‌سه‌ر مه‌به‌هه‌ب و بو‌جوونه‌کانی جه‌بریه‌کان کرا له میانه‌ی ده‌روازه‌ی مه‌زه‌به‌هه ئیسلامیه‌کان، سه‌یری ئەم سه‌ر‌چاوانه‌ش بکه که پ‌یشت‌ر ناومان بردن: مقالات الإسلامیین ۱/۳۳۸، الفرق بین الفرق للبه‌غدادی ۳۳۳، الملل و النحل للشه‌رستانی ۱/۷۳، التبصیر فی الدین ۹۰، المواظف وشرحه للسه‌ید الشریف ۳۹۸/۸، خطط المقریزی ۲/۳۴۹، شرح الجوهره للبا‌جوری ۱۷۵، مشارق أنوار العقول ۲/۱۸۶، دراسات فی الفرق ۲۶۳، تاریخ المذاهب الإسلامیه ۱۰۲، مقدمة مناهج الأدلة ۱۰۵.

١ _ بهندهگان خوځيان كردهوهگانيان بهديدنن و دروست دهكهن به توانايهك كه خواى گهوره له بهندهگاندا بهديهيناوه^(١)، خواى گهوره هيچ نهاندازهگيرى و بهديهينانيكى نهكردووه بو كردهوى بهندهگان چ به دروست كردن چ به له ناوبردن.

٢ _ خواى مهزن له ههريوو و بى سهرهتاوه زانايه به كردهوهگانى بهديهينراوهگانى، ههر زاناشه بهوى كه كى باوهر دينيت، كى بى باوهر دهبيت. بهم بوچوونهى موعتهزيلهگان جيان بهتاييهت له قهدهريهگان _ شوينكهوتووانى معبد الجهنى و غيلان الدمشقى _ نهوانهى كه نكوئين دهكرد له بوونى زانستى ههريوو و بى سهرهتاي خواى بى وينه، قهدهريهگان پييان وايه كه خوا زانا نيبه سهبارت به كردهوى بهندهگان تا داى نهجامدرانى.

٣ _ مروفت بكهرو نهجامدهرى سهرپشكه، بهو توانا پهيداوووى كار دهكات كه خواى گهوره به چاوديرى خوى پيى بهخشيوه، جا بهندهش چوون ويستى بوو ناوا تواناكهى ناراسته دهكات.

٤ _ فرمان و ويستى خواى گهوره پهيوهستن بهيهكهوه.

خواى گهوره دهيهويت كه بهتاك و تهناى بزانيان و باوهرمان به پيغهمبهرانى ههبيت، نويز نهجام بدهين.... بهههمان شيوه فرمانيشمان پي دهكات به نهجامدانى كاره ناوبراوهگان، نايهويت تاوان و كوهر نهجام بدهين و فرمانيش بهو شتانه ناكات، بهلكو ههموو كارهگان مروفت له ويستى و كارى خوځيهتى.

نهمانهى خوارهوه بهلگهى موعتهزيلهگان:

نهگهر خواى گهوره كردهوى بهندهگانى بهديهينابا، نهوا بهندهگان سهرپشك نهدهبوون،

چونكه:

(١) شرح الجوهرة للباجوري ١٦٨ و ١٧٥.

أ_ ئەوا ڤاسپیرران (تکلیفی) شەپعی بە جیبەجی کردنی فەرمانەکان و ڤیگری کردن له خراپەکان پوچەل دەر دەچوون.

ب_ سزاو پاداشت پوچەل دەبوونەوه.

پ_ سوودی ڤهوانەکردنی پیغەمبەران نەدەما^(۱).

ئەم بۆچوونەى موعتەزێلەش بەرپەرچ دراووتەوه، بەوهی:

ئەو کردەوانەى بەندە بە ویست و رەزنامەندى خۆى دەیان کات و تیاياندا سەرپشکە، ئەوا ئەم کردەوانەى هەر لەلایەن خوداوه بەدیھێنراون، بەم بەلگانەى خوارەوه:

خودای مەزن دەفەر موویت: ﴿وَحَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ قَدَرَهُ نَقْدِرًا﴾ الفرقان: ۲. واتە: (هەموو شتیکی دروست کردووه بە ئەندازەو نەخشەى ڤیک و پیکى بۆ هەموو شتیکی داناوه). هەر وەها

(۱) لە بەشى مەزھەبە ئیسلامیەکان قسەکرا لەسەر بۆچوون و مەزھەبى موعتەزێلەکان. سەیری ئەم سەرچاوانەش بکە: دراسات في الفرق و العقائد ۲۶۸_ ۲۶۹، مذهب الإسلاميين لعبدالرحمن البدوي ۴۸/۱ و لایەڤەکانى دواتر، مقدمة مناهاج الأدلة ۱۰۶.

دەردیر لە (شرح الخريدة ۶۲_ ۶۳) وتویەتی: (بەم پێیە ئەو بۆچوونەى جەبرییهکان پوچەل بوووه که دەئین بەندە هیچ هیزیکى هاوڤی لەگەل کردەوه کهیدا نییه، بەئکو بەندە ناچار کراوه چ لە دەرو دەروون، وهک ئەو تالە مووه وایه که لە هەوادایه و با دەیجوتینیت و مووهکەش هیچی بەدەست نییه. بۆچوونی قەدەرییهکانیش پوچەل دەکاتەوه که پێیان وایه هیزی پەیدا بووی بەندە بەپێی ویستی بەندەکه کاریگەری دروست دەکات. بئى گومان جەبرییهکان کافرن، چونکه مەزھەبى ئەوان لە دەرەنجامدا ڤاسپیررانى مرؤف ڤەتدەکاتەوه که پیغەمبەران "سلاوی خویان لیبت" هیناویانە. ڤاچباییش هیهه لەسەر ئەوهى قەدەرییهکان کافرن یان نا، ڤای ڤاست ئەوهیه که کافر نین، هەر چەند ناوبراوان بەپێی بۆچوونەکانیان بەوه پەيوهست دەبن که هاوبەش بۆ خودا ڤرپار بدن، بەلام لەگەل ئەووشدا دەئین خوی گەوره بەندەى بەدیھیتاوه و تانا و ویستی بەندەکەشى بەدیھیتاوه، بەم پێیەش کردەوهى بەندە له ڤاستیدا کردەوهى خوایه).

دەفەر موویت: ﴿ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴾ الصافات: ۹۶. ^(۱) واتە: (خوای گەوره بەدیھینەری ئیووە کردووە گانیشتانە). ھەروەھا ئەو بەلگانەش کە ئەشعەرییەکان دەیھیننەو، کە پاش کەمیکی تر دەخەینەروو.

سیبەم: مەزھەبی ئەشعەرییەکان: ئەو کردووانە ی بەندە تیاياندا سەرپشکە ئەوا خودا ئەو کردووانەشی بەدیھیناوە، بەندە هیچ کاریگەریەکی نییە لە بەدیھینانی کردووەکانی دا، خوای گەوره ھێز لە بەندەدا دروست دەکات بۆ ئەووی بتوانییت کردووە ئەنجام بدات.

کەواتە کردووە لەلایەن خواوە بەدیھیننریت و بەندەش ئەنجامی دەدات و دەستی دەخات (کسب)ی دەکات ^(۲).

(۱) باقلانی لە کتیبی (الإنصاف ۱۴۴ و لاپەرەکانی دواتر) مەزھەبی ئەھلی سوننە و جەماعەتی روونکردۆتەووە و تویەتی تەنھا خوای گەوره بەدیھینەری مروؤف و کردووەکانیەتی...، ھەروەھا بەرپەرچی بۆچوونەکانی موعتەزلیەکان، نەجارییەکان، جەھەمییەکان و رافیزەکانی داوتەووە بەووی خوای گەوره کردووەی بەندەکان بە توانای بەندەکانیشتەو بەدیھیناوە... بەلگەکان و گفتوگۆیەکانی ھیناوە. لە ئیبن فورك (پەزای خوای لیبیت) گێراوتەووە کە لەگەڵ (صاحبی کوپی عوباد)دا بوو لە ناو باخ و بیستانیکدا، ناوبراو ھەندیک لەو بۆچوونانە ی ھەبوو، دەستی برد و بەری داریکی لیکردووە بە (ئیبن فورك)ی وت: ئایا من نەبووم کە بەری ئەو دارەم لیکردووە؟ (ئیبن فورك) لە وەلامدا پێی وت: ئەگەر وا دەزانیت کە تۆ جیابوونە ی بەری دارەکەت لە دراەگە بە دیھیناوە، دە بتوانە وەک خوای بەیەکیان بگەینەنە و بیانگێرەو بۆ دۆخی جارن، صاحبی ناوبراو دەم کوت بوو و توانای وەلامدانەووی نەبوو.

(۲) لە بەشی مەزھەبە ئیسلامییەکان قسەگرا لەسەر بۆچوون و مەزھەبی ئەشعەرییەکان. وسەیری ئەمانەش بکە: دراسات في الفرق ۲۶۹، تاریخ المذاهب الإسلامية ۱۸۴.

سەرباری ئەووی ئەشعەرییەکان بۆچوونیان وایە کە کردووی چاک و خراپ ھەر لە خواوەیە، بەلام دەشلین وا بە ئەدەبتر و جوانترە کە تەنھا کاری چاک بدرییتە پال خودا، کردووی خراپیش وەک بەدەستھینان بدرییتە پال خودی مروؤف، ئەگەرچی وەک بەدیھینان بدرییتە پال خودا، خوای مەزن دەفەر موویت: ﴿ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ ﴾ النساء: ۷۹. واتە: بەدەستھینان. ئەم فەرمايشتە ی خودای بی وینە رافە ی دەکات: ﴿ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبْتُمْ ﴾ الشوری: ۳۰. واتە: (ھەر بەلاو

به‌دهسته‌ئینان و ده‌ست خستن (کسب) بریتیییه له‌وهی توانای به‌نده هاوته‌ریب بی‌ت له‌گه‌ل
کرده‌وهی خوای گه‌وره، به‌و واتاییه:

ئه‌گه‌ر به‌نده ویستی کرده‌وهیه‌ک له کرده‌وه‌کان ئه‌نجام بدات، ئه‌وا خوای گه‌وره له هه‌مان
ساتدا توانا له به‌نده‌دا دروست ده‌کات بو ئه‌نجامدانی، به‌مه‌ش به‌نده کرده‌وه‌که ده‌ست ده‌خات
نه‌ک دروستی بکات.^(۱)

یاخود به‌دهسته‌ئینان (کسب) بریتیییه له‌وهی ئه‌گه‌ر به‌نده برپاری دا و سووربوو له‌سه‌ر
ئه‌نجامدانی کارێک ئه‌وا خوای گه‌وره کرده‌وه‌که‌ی تیدا به‌دیده‌هه‌ئینیت.^(۱)

نه‌ه‌ه‌مه‌تییه‌ک‌تان به‌سه‌ر هات‌بی‌ت، ئه‌وه ده‌ره‌نجامی ئه‌و کارو کرده‌وانه‌یه که به ئاره‌زووی خۆتان ده‌تان کرد.
سه‌باره‌ت به‌م فه‌رمایشته‌ش: ﴿قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ النساء: ۷۸. واته: (بَلَى: هه‌ر هه‌مووی "هه‌رچی پێش دیت"
له‌لایه‌ن خاوه‌یه). ئه‌وه گه‌رانه‌وه‌یه بو راستییه‌که. رامینه له وته‌که‌ی ئیبراهیم (سه‌لامی خوای لی‌بی‌ت): ﴿
الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿۷۸﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿۷۹﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ﴾ الشعراء: ۷۸-۸۰. واته:
(ئه‌وهی دروستی کردووم هه‌ر ئه‌و رینموویم ده‌کات. ئه‌و زاته‌ش خۆی خۆراکم پێده‌به‌خشیت و تینویه‌تیم
ده‌شکینیت. کاتی‌کیش که نه‌خۆش ده‌که‌وم، ئه‌وه هه‌ر ئه‌وه چاره‌سه‌رم ده‌کات و شی‌فام بو ده‌نی‌ریت). ئیبراهیم
(سلاوی خوای لی‌بی‌ت) نه‌بو‌توه: خودا منی تووشی نه‌خۆشی کرد، ئه‌مه‌ش وه‌ک ئه‌ده‌ب نواندنه، گه‌رنا هه‌موو
کر‌داری‌ک هه‌ر له خاوه‌یه. / شرح الجوهره للبا‌جوري ۱۶۸، الإنصاف للبا‌قلاني ۱۵۲.

(۱) مق‌دمه‌ مناه‌ج الأد‌له ۱۰۸، بغ‌دادی له (أ‌صول الدین ۱۳۳-۱۳۴) وتویه‌تی: (هه‌ندی‌ک له هاوه‌لتانمان
نمونه‌ی هی‌ناوته‌وه له‌سه‌ر به‌دهسته‌ئینان "کسب" به به‌ردی گه‌وره، که ده‌کریت یه‌کی‌ک نه‌توانیت هه‌ل‌ب‌گری‌ت،
که‌چی یه‌کی‌کی تر ده‌توانیت به‌رده‌که هه‌ل‌ب‌گری‌ت، ئه‌گه‌ر هه‌ر دووکیان به‌یه‌که‌وه ده‌ستیاندا به‌رده‌که و هه‌لیان
گرت ئه‌وا خۆی له خۆیدا که‌سی دووه‌مه‌که به‌رده‌که‌ی هه‌ل‌گرتووه، چونکه به ته‌نیاش هه‌ر ده‌یتوانی هه‌لی
ب‌گری‌ت، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا لاوازه‌که هه‌ر پێی ده‌وتریت به‌رد هه‌ل‌گر چونکه ئه‌ویش به‌شداره له
هه‌ل‌گرتنه‌که‌دا ئه‌گه‌رچی به‌بێ ئه‌ویش به‌رده‌که هه‌ر هه‌ل‌ب‌گری‌ت. به‌هه‌مان شی‌وه به‌نده ناتوانیت به ته‌نها
خۆی کرده‌وهی خۆی ئه‌نجام بدات، ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره بیه‌وی‌ت کرده‌وهیه‌ک بێ‌نیته بوون که به‌نده به‌ده‌ستی
دینیت و "کسب"ی ده‌کات، ئه‌وا خودای گه‌وره ده‌توانیت به‌بێ به‌دهسته‌ئینانی به‌نده‌که‌ش کرده‌وه‌که
به‌دیبه‌ئینیت. جا بوونی کرده‌وه‌که له راستیدا به کرداری خودایه، سه‌رباری ئه‌وهی به‌نده ئه‌نجام‌ده‌ری
راسته‌قینه‌ی کرده‌وه‌که نییه، ئه‌وا به‌نده‌که هه‌ر ب‌که‌ره. به راستی ئه‌مه وته‌یه‌کی به‌جێ و ژیرانه‌یه).

رۆلى تواناي بەندە بریتىيە لە دەست خستنى كردهوگە، رۆلى تواناي خوداي مەزن بریتىيە لە بەدیھینانى كردهوگە. بەم پىيە: خوداي گەورە توانايەكى دەستخەرى بە مروف داوہ كە هىچ كاریگەریيەكى لە بەدیھینانى كردهودا نییە، خوداي گەورە ئەو توانا بەدیھینراوہ بە بەندە دەبەخشیت، بەمەش بەندە دەتوانیت كردهوگە بە تواناي خودا دەست بخت، ئا ئەمەيە خالی مەبەست و راسپیرران و سزاو پاداشت^(۱)، خوداي بى وینە دەفەر موویت: ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ البقرة: ۲۸۶. واتە: (ھەر كاریكى چاك ئەنجام بدات لەسەر خۆيەتى و ھەر خراپەيەكى كەردبیت تەنھا يەخەى خۆى دەگریت و لەسەر خۆيەتى). ئایەتەكە بە راشكاوى پرۆسەى بەدەستھێنان "كەسب" دەسەلینیت.

ئەمە بۆچوونی: ئیبازیيەكانیشە، كە ھاوړان لەگەڵ ئەشعەریيەكان و دەلین: خوداي گەورە كردهوگانمان بەدیھینیت، ئیمەش بەدەستیان دینین، ئیمە سزاو پاداشت لەسەر بەدەستھێنانەكە وەردەگرینەوہ نەوہك لەسەر ئەوہى خودا كردهوگانمانى بەدیھیناوه^(۲).

ماتوریدیيەكان^(۳)، ئیبن تەیمیە^(۴)، ئیبازیيەكانیش^(۵) تیۆرى بە دەستھێنانى كردهویان بەسەند كردووه. ئەم بۆچوونەیان میانرەو و مامناوہندە لە نیوان بۆچوونی جەبریەكان و معتزلەكان^(۶).

(۱) طوابع الأنوار ۲۰۰.

(۲) البعد الحضاري ۴۵۳.

(۳) مشارق أنوار العقول ۱۷۱/۲.

(۴) التوحيد للماتريدي م ۴۱ و ۲۲۵، غەزەنەوى لە (أصول الدين ۱۸۹) وتویەتى: (بزانە رپیازی پاست ئەوہیە كە كردهوہى چاك و خراپ لە خوداوە بزانی، بەھەمان شیوہ كردهوہى چاك و خراپ لە بەندەشەوہ بزانی، بەندە سەرپشكە لەوہى ج كردهوہیەك ھەلەدەبژیریت و ئەنجامی دەدات، بەلام لە پرووی تواناوی و یستەوہ سەرپشك نییە... نابیت بەندە پاساوی بۆ خۆی بئیتەوہو بلیت: ھەزاو ھەدەر بەم شیوہیە ئەو

ئەمانەش بەلگەکانیان:

أ_ خَوای گهوره دهفهرموویت: ﴿وَحَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ نَقْدِيرًا﴾ الفرقان: ۲. واته: (هه‌موو شتیکی دروست کردوو به ئەندازەو نەخشە ی رێک و پێکی بۆ هه‌موو شتیکی داناوه). خوادای بی وینه دهفهرموویت: ﴿خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ (الانعام: ۱۰۲، الرعد: ۱۶، الزمر: ۶۲، الغافر: ۶۲) واته: (به‌دییه‌نەری هه‌موو شتیکه). کردهوش ده‌چیتە ریزی شته‌کان، که‌واته کردهوش دروستکراو به‌دییه‌نراوی خوايه.

ب_ ئەگەر به‌نده به‌دییه‌نەری کرده‌وه‌کانی بوايه و سه‌رپشک و سه‌ربه‌خۆش بوايه، ئە‌ه‌وا پێویست بوو به تیرۆته‌سه‌لی زانا‌بوايه به به‌دییه‌تانی کرده‌وه‌که‌ی، شتیکی ئەسته‌مه مرۆف دەوری هه‌موو روه‌وه‌کانی کرده‌وه‌ بدات، چونکه جار وایه به‌نده له کاتی بی ناگایی و بی هۆشیدا کرده‌وه ئەنجام دەدات به شیوه‌یه‌کی رێک و پێک و تۆکه‌مه، که‌چی ناگاشی لی نییه. که‌واته پێویست بوو که سه‌رچاوه‌ی کرده‌وه‌کان خوادای پاک و به‌رز بی‌ت^(۴).

دوای خستنه‌رووی رای جه‌برییه‌کان و ئە‌وانه‌ش باوه‌ریان به تیۆری به‌ده‌سته‌یه‌تانی کرده‌وه هه‌یه، به‌ده‌ر ده‌که‌وی‌ت که هه‌ر دوو کۆمه‌له‌که بۆ‌چوونیان وایه که خوادای گه‌وره به‌دییه‌نەری کرده‌وه‌یه، به‌لام ئە‌وه هه‌یه که جه‌برییه‌کان ده‌لێن کرده‌وه به توانای هه‌ربوو و بی سه‌ره‌تای

کرده‌وه‌انه‌ی پیکردم جا تاوانی من چیه؟ پێویسته له‌سه‌ر به‌نده ره‌چاوی جێبه‌جێ کردنی فه‌رمانه‌کان و رێگری کردن له خراپه‌کان بکات). بر‌وانه رای ماتریدییه‌کان له: مقدمة مناہج الأدلة ۱۱۱.

(۱) ئین ته‌یمیه وتویه‌تی: (به‌نده ویست و توانا و کرداری هه‌یه که خوادای گه‌وره پێی به‌خشبووه، جا کرده‌وه‌کان بۆ خودا راسته‌قینه‌ن به‌لام بۆ به‌نده به ده‌سته‌یه‌تانه، خوادای گه‌وره کرده‌وه‌کان به‌دییه‌یه‌ت). / خلاصة علم الکلام ۱۶۳ عن العقيدة الواسطية لابن تيمية.

(۲) البعد الحضاري ۴۶۴.

(۳) مشارق أنوار العقول ۲/ ۱۷۱.

(۴) دراسات في الفرق ۲۷۳.

خودا بەدیهاتوو، بەپێچەوانەووە ئەوانەى باوەرپیان بە تیۆرى بەدەستەینانى کردووە هەیه، دەئین خودای گەورە بە توانای پەیداوو کردووە لە بەندەدا بەدیدههێنیت لەو کاتەى بەندە کردووەیەك دەستنیشان دەکات^(١).

چوارەم: مەزھەبى ئىمامى: شىخ (موزەفەر) بەم شیۆدیە بۆمان وینە دەکات:

(کردووەکانمان لەلایەك، لە راستیدا کردووی ئیمەن، ئیمەش هۆکاری سروشتیانین، لەژێر توانا و ویستی ئیمەدان، لەلایەكى ترەووە ئەندازەى بۆ گراووە لەلایەن خۆى گەورە و لەژێر دەسەئاتی ئەو دایە، چونکە هەر خۆیە کە بەدیهێنەرى بوونەوەر و بوون و بەخشەرێەتى، جا ئیمەى ناچار نەکردوووە لە کردووەکانماندا تا ئەو سزایەى لە بەرامبەر تاوانەکانمان پیمان دەدات ستم کردن بێت لیمان، چونکە ئیمە توانامان هەیه و سەرپشکین لە ئەنجامدانى کردووەکانماندا، بەئام لەگەڵ ئەو شەدا بەدیهێنانى کردووەکانى بە ئیمە نەسپاردوو، تا وای لیبیت لە ژێر دەسەئاتی دەربجیت، بەئکو بەدیهێنان و فەرمان تەنها بۆ خۆیە، هەر ئەویشە توانای بەسەر هەموو شتیکدا هەیه و دەورى بەندەکانى داو)^(٢).

ئەمە ئەو مانایەیه کە لە ئیمامەکان گیرداووەتەو: بەندە نە ناچارگراوو نە سەرپشکە، بەئکو لەو نیۆەندەدایە^(٣).

(١) خلاصة علم الکلام ١٦٦، لەم خالەووە هەندیک بۆچوونیان وایە کە ئەوانەى باوەرپیان بە تیۆرى بەدەستەینانى کردوویان هەیه بەهەمان شیۆ ئەوانیش جەبرین.

(٢) عقائد الامامية ٤٤.

(٣) عقائد الإمامية سەرچاوى پيشوو، الشيعة بين الأشاعرة و المعتزلة للحسني ٢١٢، و برپوانه: أصول الدين الاسلامي لحمد على ناصر ٤٠ و لاپەرەکانى دواتر. و عقائد الامامية الاثني عشرية للسيد ابراهيم الزنجاني

٣٦_٣٧.

جیاوازی نیوان بۆچوونی ئیمامییەکان و بۆچوونی ئەشعەرییەکان ئەوەیە، ئیمامییەکان بۆچوونیان وایە مرۆف خۆی کردووە دەستیشان دەکات و بەدیدهیئیت، بەلام ئەمەش بەو توانا مرۆییەیه که خودای گەوره پێی داوه. بەلام ئەشعەرییەکان دەئین: مرۆف کردووە دەستیشان دەکات، بەلام خودا کردووەکه بەدیدهیئیت له رێگه‌ی بەدیه‌ئانی توانای په‌یداوو هاوړی له‌گه‌ڵ ویست و هه‌لبااردنی کردووه‌که^(۱).

پینجه‌م: مه‌زه‌بی (ئین روشد): ئین رشد پێی وایه‌ ئه‌و تیگه‌رانه‌ی که له ده‌قه‌کاندا هاتوو به هه‌رمه‌کی و بێ هوده نییه، به‌لکو مه‌به‌ستیکی خوای یاسادانه‌ر بووه، تا به‌و زانایانه‌ رابگه‌یه‌ئیت که توانای تیگه‌یشتیان هه‌یه له قورئان و سوننه‌ت به شیوه‌یه‌کی دروست چاره‌سه‌ری ئه‌م کیشه‌یه‌ بکه‌ن، به‌شیوه‌یه‌ک که ئه‌و گومانه‌ لا ببات، که له‌وانه‌یه‌ بووبیته‌ هۆی په‌رتبوونی نیوان ئەوانه‌ی موشتومر ده‌که‌ن.

ناوبراو رای وایه: ناکریت مرۆف ته‌واو ناچار کراوبیت، ناشبیت به‌ په‌های سهرپشک بیت، به‌لکو راستی له میانرپه‌و بووندایه له نیوان دوو راپ بۆچوونه‌که، به‌م پێیه‌ ده‌بیت که دان بنیین به‌وه‌ی مرۆف له کردووه‌کانی نه‌ ته‌واو سهرپشکه‌ نه‌ به‌رپه‌ییش ناچاریش کراوه، ده‌شوه‌ستیته‌ سه‌ر دوو هۆکار: ویستیکی نازاد، که له‌هه‌مان کاتدا په‌یوه‌سته‌ به‌ هۆکاری ده‌ره‌کی که به‌رده‌وام له‌سه‌ر یه‌ک ئاراسته‌ ده‌روات که خوای گه‌وره له‌ بوونه‌وه‌ردا به‌دیه‌ئانه‌وه^(۲).

مامۆستا مه‌حمود قاسم بۆچوونی وایه‌ که ئه‌م چاره‌سه‌ره له هه‌ر چاره‌سه‌ریکی تر نزیکتره له عه‌قل و په‌زنامه‌ندی شه‌ر^(۳)، که زانستی سه‌رده‌میش هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ ده‌چیت، که نکۆلی له

(۱) خلاصة علم الکلام ۱۶۵_ ۱۶۶.

(۲) مقدمة مناهج الأدلة ۱۱۸_ ۱۱۹.

(۳) هه‌مان سه‌رچاوه ۱۰۴.

ئازادى ھەئبۇزاردن (اختيار) ناكات، بېرواشى ھەيە بە بوونى ياساى گشتى و رېك و پېك لە
سروشئدا^(۱).

پرسىيار و ۋەلام:

ئەگەر وئرا بە دىھىئانى بوونەۋەران لايەن خواۋە بە ئەندازەى دىارى گراۋ بەپىي زانستى
پېشۋوتىرى، ئەۋە دەگەيەنپت كە: مرۇف ناچارگراۋە لە كارەكانىدا.

ۋەلامەكەى برىتىيە لەۋەى: ئەۋ كىردارانەى كە خۇنەۋىست و ناچارىن مرۇف پىي راسپىرراۋ
ئەركدار نىيە، ھەرۋەك پېشتر خرايەپروو.

سەبارەت بەۋ كىردارانەى كە بەندە تىپاندا سەرىشكە ئەۋا بەدىھىئىراۋن، ھەرۋەك پېشتر لە
راى ئەشعەرىيەكاندا خرايەپروو، ئەمە ماناى وا نىيە كە مرۇف لە ئەنجامدانى كارەكانىدا ناچار
كراۋىپت، ئەمەش بەۋەى:

مرۇف لە كىردەۋەكانىدا سەرىشكە بەۋ ۋەسفى كىردەۋەكانى بەدەست دەخات نەۋەك بەۋ
ۋەسفى بەدىھىئەنەرى كىردەۋەكانى بپت.

لەبەر ئەۋەى بەدەستھىئانى كىردەۋە (ۋاتە: خۇرازاندىنەۋەت پى) لەسەر دوو شت بەندە:

أ_ بوونى سەرجەم بنەماكانى كىردەۋە لە دەرۋەى مرۇف چ ماددى چ مەعنەۋى.

ب_ كە ئەۋ كىردەۋانە بەدەست دەھىئى ئەۋا بەھۋى پالئىرانى تۆپە بۇ كىردەۋەكە.

كەۋاتە تۇ دەتەۋىت و ۋىستت لەسەرە و سەرىشكى بەۋ ۋەسفى دەست خەرى و پال
ئىراۋىت بە ئاراستەى كىردەۋەكەدا، نەك بەۋ ۋەسفى كە بەدىھىئەرو پەيداكەرى بنەما و
رەگەزەكانى كىردەۋەى.

(۱) ھەمان سەرجاۋە ۱۱۹.

ئەمە روون دەگەينەوۈ بەم نمونە بەرھەستە:

دەست لەگەل ئەو ھەموو خوينبەرو دەمارو توانايەي تىيدايە، لە بەدپھيئراوھکانى خوای گەورەيە.

کاغەز بە شيۋو تايبەت مەندىيەگانىيەو، خوای گەورە بەدپھيئاو.

پىئووس بەوھى شياوہ بۇ نووسين، خوای گەورە بەدپھيئاو.

ھەموو رەگەزە ناوبراوھکان بەيەك گەيشتن بۇ ئەوھى نووسينىك لەسەر پەراو (تینووس) بکيشن و بنووسن، كە ئەويش ھەر خوای مەزن بەدپھيئاو. كەواتە مانای وايە خوای گەورە بەدپھيئەرى كردهوھکانى مرؤفە.

بۇ ئەوھى بتوانى بنووسيت پىويستە لە دەروونى خۇتدا سوور بيت لەسەر نووسين، ويستی تۇ پائنەر بيٹ بۇ جيئەجى كرنى، ئا لەو كاتەدا خوای گەورە رىگە دەدات بەو توانايەي لە دەستەگانتيادايناوہو بە مەرەكەبەكە كە چۇنت دەويٹ ئاراستەي بكەيت، رىگە دەدات بە پەراوھكە كە كارتىكراو بيٹ بە مەرەكەبەكە بەو شيۋەيەي كە نووسينەكە ئەنجام دەدرىت، ئا لەو كاتەدا بە نووسەر ناودەبرييت، ئەو كردهويە دەدرىتە پال تۇ. جا مەبەست و سووربوون و بەدەست ھينانى كردهوہ لە تۆويە، ئەمەش بە نھينى ئەو ويستەي كە خودا لە تۇيدا داناو.

بەدپھيئانى كردهوہو ھۆكارەكانى لە خواويە، لى پىچينەوہو دادگايى كرن لەسەر مەبەست و دەست خستنى كردهوھكە دەبيت، نەك لەسەر خودى بەدپھيئانى ھۆكارەكان و كردهوہ.

وھك ئەو كەسەي بە ئوتومبيلەكەي خۇي بە كەسيكدا دەكيشيت و دەيكوزيت، جا بەتايبەت لەسەر خودى كردهوھكە دادگايى ناكريٹ چونكە خواوہنى راستەوخۇي كردهوھكە بريتيە لە ئوتومبيلەكە، بەلكو لەسەر بەدەست ھينانى كردهوھكە لى دەپچريتەوہ.

ئەو كەسەى كرىكارەكانى ھىناوہ تا كۇئاو (حەز)ئىك ياخود بىرىكى بۇ ھەلكەنن لە چەقى رىڭگى گشتى، ئەم كەسە لەسەر ئەوہى سزا نادرىت كە بگەرە، چونكە ئەو نەيكردووہ بەلكو كرىكارەكان كرددوويانە، بەلكو لەسەر بەدەستەينانى كرددوہكە سزا دەدرىت.

خوای بى وىنە لەسەر بەدەستەينان (كسب)ى كرددوہكە لىپىچىنەوہ لەگەل بەندەدا دەكات، واتە لەسەر ئەو پائنەرو سووربوونە دەروونىەى كە ھاندەرى ئەنجامدانى كارەكەيە، بە بەلگەى ئەم فەرمايشتەى خوای مەزن: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ البقرة: ۲۸۶. واتە: (خوای گەورە ئەرك ناخاتە سەر ھىچ كەسيك مەگەر بەقەدەر تواناى خۆى نەبىت، ھەر كاريكى چاك ئەنجام بدات قازانجى تەنھا بۇ خۆيەتى و ھەر خراپەيەكى كرىبىت تەنھا يەخەى خۆى دەگرىت). خوداى تاك و بى ھاوہل دەفەرموويت: ﴿الْيَوْمَ تُجْرَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾ غافر: ۱۷. واتە: (ئەمپۇ ھەموو كەس پاداشتى كارو كرددوہى خۇ وەردەگرىت). ھەروہا دەفەرموويت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِيمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرُونَ﴾ الأنعام: ۱۲۰. واتە: (بەرەستى ئەوانەى گوناھو تاوان ئەنجام دەدەن لە ئايندەدا سزاو تۆلەى گوناھو تاوانەكانيان يەخەيان پى دەگرىت). ئەم ئايەتانە بەلگەن لەسەر ئەوہى كە سزاو پاداشت پەيوەستە بە بەدەستەينانى كرددوہ لەلایەن مرؤفەوہ، واتە: ھاندەران و پائەرانى بەرەو ئەو شتەى فەرمانى پىكراوہ جىبەجىبى بكات و ئەو شتەش كە فەرمانى پىكراوہ رىگرى لى بكات. خوای گەورە ويستويەتى بەدەينانى كرددوہكە و توانا بەسەردا شكانى بەندەكە پەيوەست بىت بە ئاراستە و پائنەرى دەروونيانەوہ، تا ببىتە شىوہ تۆمارىك و ئەو پائنەرانەى تىدا تۆمار بكرىن كە بەرجەستە بوونە لە شىوہى كرددوہدا.

ئەگەر وترا:

خوای گه وره ده فەر موویت: ﴿ وَكَوْشَاءَ لَهْدَنِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴾ النحل: ۹. واته: (خۆ ئەگەر

خوای بیویستایه هیدایه تی هەر هه مووانی دهدا به گشتی). هه رووها ده فەر موویت: ﴿ وَكَوْشَاءَ

رَبِّكَ لِأَمِّنَ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴾ یونس: ۹۹. واته:

(خۆ ئەگەر په روهر دگارت بیویستایه _ دهیتوانی به زۆر و به ناچارى _ هەر هه موو

دانیشتووانی سه ر رووی زهوی باوهر بهینن، جا ئایا تو "ئهی موحه ممه د (ﷺ)، ئهی ئیماندار"

ئه تهوی زۆر له خه لکی بکهی بو ئه وهی بروادار بن؟! . ئه مه ئه وه ده سه لمی نی ت که ویستی مرؤف

له دهستی توانستی خوای گه وره دایه .

وه لام: واتای ئه م نایه تانه ئه وه یه: خوای بالاد ه ست و خا وه ن شکۆ ئەگەر بیویستایه ئه وا به

میهری خو ی وای له به نده کانی ده کرد که باوهر هه لبرین، هه واو هه وه سیان ره ت بکه نه وه،

به ئام خوا ئه مه ی نه ویست، به لکو ویستی وابوو که مرؤف له نیوان دوو ریگه و لادا دابنی ت و

هەر یه که شیان کیشی بکات بو لای خو ی، که بریتین له: نه فس به ئاره زوو و هه واو

هه وه سه که ی و عه قل به دانایی و لی زانیه که ی. تا واتای راسپی ران و ئه رکداری (تکلیف) و

تی کو شان له گه ل ده روون له پیناوی خودا به رۆشنی ده ربکه وی ت، ئەگەر ئاوا نه بو وایه خودا

پاداشتی بو گو ی پرایه ئان و خو ر اگ رانی سه ر ریگه ی راست ئاماده نه ده کرد، سزاو ئازاریشی بو

تا وانکاره له ری ده رچوو ه کانی دانه دهن ا.

ئالی ره وه خوای گه وره ویستی مرؤفی له نیوان میهر و سزای خوای داناو. جا هەر که سی

باوهری به خواو په یامداری پیغه مبه ره که ی (ﷺ) هه بی ت، نه فسی خو ی راهینا له سه ر ئه وه ی

رووبه رووی حه ق و راستی نه بی ته وه، تی کو شا دزی ئاره زوو ه کانی، ئه وا خوای گه وره سه ری

ده خات و یارمه تی دهدات.

خودای بی وینه دهفهرموویت: ﴿ وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَءَانَّهُمْ تَقْوَاهُمْ ﴾ محمد: ۱۷.
 واته: (ئهوانهش رپبازی هیدایهت و ئیمانداریان گرتوته بهر به گوفتاری پیغهمبهر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 هیدایهت و دینداریان گهشه دهکات و بهردهسینیت، خوایش شارهزایی و پاریزگار و دنیایی
 زیاتری پیبهخشین. خودای مهزن دهفهرموویت: ﴿ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى ﴾ مریم:
 ۷۶. واته: (ئهوانه رپبازی هیدایهتیان گرتوتهبهر خوا زیاتر هیدایهتیان دهدات). ههروهها
 دهفهرموویت: ﴿ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ ﴾ المائدة: ۱۶. واته: (خوا بهو قورئانه پیروژه هیدایهت و
 رینمویی ئه و گهسانه دهکات که: شوین رهزامهندی خوا کهوتوون، بهره و رپبازهکانی ناشتی و
 ئاسوودهیی و له تاریکیهکانی دهریاندهسینیت و رزگاریان دهکات و دهیانخاته ناو رووناکیهوه).

به ئام ئهوهی لاری کردن و دوژمنایهتی خواو پیغهمبهرهکی کرد بیت، بووبیته
 خزمهتکاری ههوهس و ئارهزووهکانی، کاتیک ئاموژگاری کراو بهخشهکانی خوای بهبیر
 هیئریهوه ئهوا گوچکهکانی کهر دهکردن له ئاستی دا، نمونهی ئه و گهسانه ئاویته دهکرین له
 گومرایی و سه ر لیشیواویدا، خوای پایهبهرز فهرموویهتی: ﴿ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ
 فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِن يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ
 سَبِيلًا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ﴾ الاعراف: ۱۴۶. واته: (ئه و گهسانه به ناحق فیز
 دهکن له زهویدا و خویمان به گهوره دهنوینن (له خهئکی)، لهمهودوا رووی دلپان
 وهردهچهرخینم له تیگهیشتنی نایهت و فهرمانهکانم، خو ئهوانه ئهگهر ههر بهلگه و
 نیشانهیهک ببینن ئهوه باوهری پی ناکهن، ئهگهر رپبازی بهرژهوهندی دنیاو قیامهت ببینن
 ئهوه نیگرنه بهر، خو ئهگهر رپبازی ئارهزوو په رستی و گومرایی ببینن، ئهوه دهیگرنه بهر و
 بهیرهوی دهکن). ههروهها دهفهرموویت: ﴿ يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا ﴾ البقرة:

۲۶. واته: (زۆرىكى پى گومپا دهكات و زۆرىكى تىشى پى ھىدايهت و رېنمووى دهكات، به ئام دياره جگهله لارو ويرو ياخى و تاوانباران كهسى تر گومپا ناكات).

ئەم ياسايە خويابە رافەكارى ئەم فەرمايشتەى خوای گەورەيە: ﴿ فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ﴾ فاطر: ۸. واته: (بەراستی خوا بیهوئیت ھەر کەس گومپا بکات دەیکات، ھەر کەسیکیش ھىدايهت بدات دەیدات). ھەرودھا دەفەرمووئیت: ﴿ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَالَهُ مِنْ هَادٍ ﴾ الرعد: ۳۳. واته: (جا ھەر کەس بەھوى کارو کردەوى خراپيەوہ خوا ون بکات، ئیتەر کەس نىيە ھىدايهتەى بدات).

مەبەستى ئەوہیە کە: خوای گەورە بى توانا نىيە لەوہى ھۆکارەکانى رېنمووى و ھىدايهت بختە دلى گومپا ترين بى باوہرەوہ، ھۆکارەکانى گومپايش بختە دلى چاکترين بەندە باوہردارەکانى.

بە ئام خوای گەورە بە بەخشندەيى و مېھرو چاکەى خوى لەسەر خوى پىويست کردوہ کە: کەس گومپا نەکات مەگەر يەکیک پشت لە ھۆکارەکانى رېنمووى و ھىدايهت بکات، ھۆکارەکانى ھىدايهت نزيك بختەوہ لە ھەر کەسیک کە پىداگىرى لەسەر وەئامدانەوہى بانگەوازو جىبەجى کردنى فەرمانەکانى خوای گەورە بکات.^(۱)

(۱) ئەھلى سوننە پى وایە: رېنمووى خوای مەزن بۆ بەندەکانى لە دوو ڤوہوہیە:

يەکەم: لە ڤووى رۆشن کردنەوہى راستى و نزا بۆ کردنى و بەلگەر لەسەر بەرپاگردنى. دروستە لەم ڤوہوہ ھىدايهت دان بەریتە پال پىغەمبەران و ھەر بانخوازىكى تر کە بانگەوازی دەكات بۆ لای خودا، لەبەر ئەوہى ئەوانە رېڤوون کەرەوہو ئاراستەکارى بەندنەن. ئەمەش رافە و تەئویلى ئەم فەرمايشتەى خوداى گەورەيە کە دەربارەى پىغەمبەر (ﷺ) دەفەرمووئیت: ﴿ وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ الشورى: ۵۲. واته: بەراستى تۆ بانگەوازی دەکەیت بۆ لای خودا. ئەم جۆرە ھىدايهتە لەلایەن خودا سەرچەم راسپىراو ئەرکدارەکان (مکلفین) دەگریتە خۆ.

دووم: رېنمووی و هیدایهت درانی بندهگان له لایه ن خواوه به هوی به دپهینانی هیدایهت له دل و دروونیناندا، ههروهك خودای گهوره باسی کردووه: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾ الأنعام: ۱۲۵. واته: (جا نه و كهسهی "خیری تیدا بیت" و خوا بیهویت هیدایهتی بدات، نهوه سینهی ساف و پاك و ناماده دهكات بو نایینی نیسلام). جا نه رېنمووی و هیدایهته تایبهته بهوانهی بانگهوازو هیدایهتیان وهرگرتووه. هه ر بو زیاتر جهخت کردنهوهی نه فرمایشتهی خودای بی وینه نه نایهته دابهزی: ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوًا إِلَىٰ دَارِ الْإِسْلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ یونس: ۲۵. واته: (خوای گهورهش بانگهواز دهكات بو بههشتی پر له ناشتی و شادی و ناسایش، هه كهسیك نهو زاته بیهویت رېنمووی دهكات بو رېگه و رېبازی راست و دروست). مهبهستی نه فرمایشته: هیدایهتدان و رېنمووی کردنی دل و دروونهكانه كه تنها خودای بالادست و خاوهن شكو توانای بهسهدا ههیه. له بهر نه مه له بارهی پیغمه مبر (ﷺ) دهفرموویت: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ القصص: ۵۶. واته: (بهراستی نهی پیغمه مبر (ﷺ) تو ناتوانیت ئیمان و باوهر ببه خشیت بهو كهسهی خوشت دهویت، بهلكو خوا هه كهسیكي بویت دهیخته سه ر رېگهی راست و ئیمانی بی دبه خشیت). كه چی خوای گهوره وهسفی پیغمه مبری کردووه (ﷺ) بهوهی هیدایهت دره خهلكه بو سه ر رېگای راست. نهو رېنمووی و هیدایهتدانهی خودای گهوره داویهته پال پیغمه مبر (ﷺ) بریتیه له رېگهی روونکردنهوهو بانگهوازی کردن، نهو هیدایهتدانهی نه داوهتهوه پال پیغمه مبر (ﷺ) كه په یوهسته به دل و دروون گوشاد کردن و وهرگرتنی راستیهوه.

گومراکردنی گومراپووان له لایه ن خوداوه، به واتای نهوهیه كه گومرای و لادان له راستی له دلیناندا به دپهینانیت. پیویسته نه دوو فرمایشته بهو واتایه رافه بگرین: ﴿وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَقُ فِي السَّمَاءِ﴾ الأنعام: ۱۲۵. واته: (نهو كهسهش خوا بیهویت گومرای بكات، نهوه دلی دهگوشیت و سینگى توند دهكات و ههناسهی سوار دهبیت، هه وهك نهوهی بهرهو ناسمان بهرز بیتهوه). ههروهها دهفرموویت: ﴿يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ النحل: ۹۳. واته: (نهوهی بیهویت رېبازی هیدایهت بگریت رېنمووی دهكات، نهوهش رېبازی گومرای بگریته بهر مولهتی دهكات و زوری لی ناكات). خودا هه كهسیك گومرا بكات نهوه به دادگهري خوږهتی، هه كهسیكیش هیدایهت بدات به چاكه و به خشی خوږهتی.

قهدهریهكان و موعتهزلهكان پپیان وایه: هیدایهت و رېنمووی تنها به واتای رپپشانندان و نزاو روونکردنهوهی راستی دیت، هیدایهت دانی دل و دروون نییه. گومرا کردن له لای نوابراوان دوو جوړه: یهكهه: بوتریت: خودا بندهیهکی گومرا کرد بهو واتایهی خودا ناوی لهو كهسه ناوه گومرا بوو. جوړی دووم: بهو

ئەگەر وترا:

ئەم فەرمايشتهى خواى گەوره: ﴿ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ﴾ الإنسان: ۳۰. واتە: (ئىيۈە جىتان پىناكرىت و هيچ كارىكتان پى ئەنجام نادرىت، مەگەر خوا ويستى لەسەر بىت). نامازىيە بۇ ئەوى كە مرۇف هيچ ويستىكى نىيە، مەگەر بە ويست و رەزامەندى خواى گەوره نەبىت.

وەلامەكەى: ئايەتەكە ئەو رپون دەكاتەو كە مرۇف نەدەبوو خاوەنى ويست لە ناخى خۇيدا و نەشى دەتوانى سەرپشك بىت و ئەو رەفتارە بكات كە خوى دەيه وىت ئەگەر خواى گەوره ئەو نەيىيە مەزنەى لە ناخى مرۇف دانەنابوايە^(۱).

ئەگەر وترا:

ويستى خواى گەوره تەواو و رەهايە، جا چۆن دەكرىت ئەندىشەى ئەو بەكەين كە مرۇف خاوەن ويست بىت لە پال ويستى خوادا، پاش ئەوى داتماننا بەو كە مرۇف خاوەنى ويستى ئازاد و سەرپشكە؟.

وەلامەكەى: ئەو يە كردهو خۆنەويست و ناچارىيەكان، مرۇف هيچ توانا و ويستىكى بەسەردا ناشكىت، بەلام ئەو كردهوانەى كە مرۇف سەرپشكە و بە ويستى خوى ئەنجامى دەدات،

واتايەى خودا سزى كەسەكەى دا لەسەر گومرا بوونەكەى. بەغدادى ئەم بۆچوونەى قەدەرييەكان و موعتەزىلەكانى بە هەلە داناو لە رووى زمانەوانى و واتاو.

دوو خواپەرستەكان (الثنوية) پىيان وايە: رپنموويى و هيدايە لەلايەن نوورەويە، گومرا بوونيش لە تاريكىيەويە.

ئاگرپەرستەكان بۆچوونيان وايە: هيدايەت دان لە خواويە، گومرا بوونيش لە شەيتانەويە (كە بە ئەهرىمەن ناودەبرىت). / أصول الدين للغزوي ١٤٠_١٤٢ و ٨٣.

() كبرى اليقينيات الكونية ١٦٦ و لاپەرەكانى دواتر، بروانە: رسالة القضاء و القدر للشيخ محمد متولي الشعراوي.

ئەوا ئەو كردهوانە چەقى راسپېرران و ئەركداريىن. جا خواى پايەبەرز ويستى وابوو تۆ ويستت ھەببىت، كەواتە ويستى خواى گەورە لەگەل ھەموو ئەو شتانەدايە كە مرؤف ئەنجامى دەدات و ھەلى دەبژيرىت، بەم پيىھش تىگگيران نىيە لە نىوان ويستى خواى گەورە و ئەودى مرؤف بە ويستى تايبەتى خوى دەست نيشانى دەكات و ئەنجامى دەدات.

گريمان ئەگەر خواى گەورە ويستى لەسەر شتىك نەبوو كە تۆ ھەلت بژاردبوو بەويستى خۆت، واتاى وايە خواى گەورە ويستى لەگەل ويستەكەى تۆ دا نىيە، ئەو ويستەى كە تۆى ئاراستە كرددووہ بۆ ئەو كارە، ئەمەش پيچەوانەيە لەگەل ئەودى پيىشتر سەلئىنرا كە خواى گەورە ويستويەتى تۆش خاوەن ويست بيت، بەم پيىھ ئەو گريمانە پوچەل بوووە كە پيى وايە خدا ويستى لەسەر ئەو شتە نىيە كە بەندە دەيەويىت.

بۆ نمونە: خزمەتكارىكت ھەيە، دەتەويىت شارەزاي راستگويىيەكەى ببىت لە خزمەت و ھەئسوكەوت و مامەلەكەيدا، بۆ ئەم مەبەستە ئەندازەيەك پارەى پى دەدەى، تا پيداويستىەكان بکړيىت لە بازار، بە ئازادىيەكى تەواو ھەئسوكەوت بە پارەكە دەكات، بى ئەودى چاوديرىكى لەسەر بيىت.

تۆ ويستوتە لەو كارەدا خزمەتكارەكە ئازاد بيىت، لەودى ھەر شتىك بكات يان نەيكات، بەلكو خزمەتكارەكە تەنھا بە قسەى دەروونى بكات، تۆش ويستوتە كە خزمەتكارەكە بە ئازادى ھەئسوكەوت بكات تا لايەنە شاراوەكانى بزانىت، جا چ ناپاكي بكات لە سپاردەكەى يان سپاردەكەى بياريزيىت، ئەوا تۆ ھەر دوو دەرنجامەكەت مەبەستە، جا ئەو دەرنجامەت پى خوش بيىت يان پيىت ناخوش بيىت.

بەم پيىھ دەرنجامى ويستى مرؤف لە ئاست ويستى خواى گەورە وەك ويستى خزمەتكارەكەيە لە ئاست ويستى گەورەكەى، تەنھا ئەو شتە لە مولكى خوداو بوونەووردرا روودەدات، كە خواى گەورە ويستى لەسەر بيىت، ئەمەش دژ نىيە لەگەل ئەودى كە خدا ويستى

به بنده داوه، تا ئەو شته دەست بخت که ديهوئیت بهبی ناچار کردن، تا لایه نه شاراوکهی
 بنده له هه‌ل‌سوکه‌وته‌که‌یدا به‌رجه‌سته ببیت و دهریکه‌وئیت، به‌مه‌ش شایه‌نی پاداشت یان
 سزای خوایی ببیت^(۱).

(۱) کیری ییقینیات الکونیه ۱۶۲.

دەردیر له (شرح الخریدة ۶۱_۶۲) وتویه‌تی: (ئەگەر وتت: ئی‌مه توانای به‌دیه‌ئینیانی کرده‌وه‌مان نه‌بیت،
 که‌واته چۆن دەبیت کرده‌وه بدریته پال ئی‌مه، چۆن دەبیت ئەرگ‌دار بین به کرده‌وه‌و پرووی گو‌فترمان
 تیبکریت به‌و هۆیه‌وه، خودای مه‌زن ده‌فه‌رمووئیت: ﴿ وَقُلْ أَعْمَلُوا فِی سَبِیْلِ اللَّهِ عَمَلًا مَّوَدَّ وَرَسُولُهُ ۚ ﴾ التوبه: ۱۰۵. واته:
 (به‌و خه‌لکه بلێ: ئی‌وه هه‌رچی ده‌توانن له‌کارو کرده‌وه ئەنجامی بدن، چونکه خوا کارو کرده‌وه‌تان ده‌بینیت).
 ئەم ده‌قانه له قورئانی پیرۆزو سوننه‌تی به‌پیزدا گه‌له‌ک زۆرن.

ده‌لێین: که کرده‌وه‌کان ده‌درینه پالمان له پرووی به‌ده‌سته‌ئینان "کسب" هویه، نه‌ک له پرووی دا‌هینان و
 دروست کردن. پروونکردنه‌وه‌ش له‌سه‌ر ئەمه، توانای خودا شته‌کانی له نه‌بوونه‌وه هینایه بوون به ویستی
 خۆی، ئەم ده‌رخستن و هینانه بوونه‌ش به به‌دیه‌ئینان و دروست کردن ناوده‌بریت، ئەمه مه‌به‌ستی په‌یوه‌ست
 بوونی توانای هه‌ربوو و بی‌سه‌ره‌تا، سه‌باره‌ت به توانای ئی‌مه ئەوا په‌یوه‌ست بووه به هه‌ندیک له کرده‌وه‌کان،
 ئەویش ئەو کرده‌وه‌نه‌ن که خۆویستن و مرؤف‌تیا‌یندا سه‌رپشکه، واته: ئەو کرده‌وه‌نه‌ی که به مه‌به‌ست و
 ویستی خۆمان ده‌یکه‌ین ئەمه‌ش به‌دیه‌ئینان نییه. ئەم په‌یوه‌ست بوونه‌ی مه‌به‌سته‌که‌مان به کرده‌وه به‌و
 شی‌وه‌یه‌ی که ده‌مانه‌وئیت بریتیه له به‌ده‌سته‌ئینان "کسب". په‌یوه‌ست بوونی توانای خودا به کرده‌وه‌که بریتیه
 له به‌دیه‌ئینیانی کرده‌وه‌که، په‌یوه‌ست بوونی توانای ئی‌مه به‌و پی‌یه‌ی ده‌مانه‌وئیت بریتیه له به‌ده‌سته‌ئینان نه‌وه‌ک
 به‌دیه‌ئینان. کرده‌وه خۆویست و سه‌رپشکیه‌کانمان دوو توانای پی‌وه په‌یوه‌ست بوونه، توانای هه‌ربوو و بی‌
 سه‌ره‌تا، توانای په‌یدا‌بوو، جا توانای په‌یدا‌بوو هیچ کاریگه‌ریه‌که‌ی نییه له‌سه‌ر کرده‌وه‌که ته‌نها به‌راورد کردن
 نه‌بیت. خودا له‌و کاته‌ی بنده سور ده‌بیت له سه‌ر ئەنجامدانی کاره‌که ئەوا کرده‌وه‌که دروست ده‌کات نه‌ک به‌و
 هۆیه‌وه دروستی بکات، بۆ نمونه: سووتان له‌و کاته‌ی ناگر ده‌گاته دار، جا له‌و لایه‌نه‌ی خودا ئاره‌زوو و
 مه‌به‌ستی بۆ ئی‌مه دروست کردووه‌و هاو‌رێ له‌گه‌لیدا هه‌ر که کرده‌وه‌که‌ی به‌دیه‌ئینا ئەوا تواناشمان
 پیده‌به‌خشیت، مه‌به‌ستمان هویه که ئەو کرده‌وه‌مان ده‌دریته پال و پرووی گو‌تارمان تیده‌کریت به‌و هۆیه‌وه،
 چونکه له‌ پروکه‌شدا وا به‌ده‌ر ده‌که‌وئیت که ئەمه کرده‌وه‌ی بنده‌یه. ئەگه‌ر ته‌ماشای به‌لگه‌ی یه‌کتایی خودا
 بکریت ئەوا بۆ ته‌ماشاکه‌ر ده‌رده‌که‌وئیت که ته‌نها خودایه کرده‌وه به‌دیده‌هینیت، ئەگه‌ر وان‌ه‌بویه ئەوا پی‌ویست
 ده‌بوو خودا هاو‌به‌شی هه‌بوا. به‌م شی‌وه‌یه زانرا که په‌یوه‌ست بوونی توانای بنده بریتیه له به‌راورد کردن
 توانای په‌یدا‌بوو له‌گه‌ل کرده‌وه‌که بی‌ئوه‌ی کاریگه‌ری هه‌بیت، هه‌ر به‌م شی‌وه‌یه کرده‌وه‌کان ده‌درینه پال

به‌نده، وهك لهم فهرمايشته پيرۆزه‌دا هاتووه: ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ البقرة: ۲۸۶. واته: (ههر كاريكى چاك ئه‌نجام بدات قازانجى تهنه‌ها بۆ خوييه‌تى و ههر خراپه‌يه‌كى كردبىت تهنه‌ها يه‌خه‌ى خوى ده‌گرىت). سزاو پاداشت له‌سهر كرده‌وه‌كان به‌ چاكه و به‌خشش و دادگه‌رى خودا ديارى ده‌گرىت. ئا له‌و كاته به‌نده به‌ سه‌رپشك كراو ناوده‌برىت، له‌و كاته‌ى خوداى بى وىنه كرده‌وه‌كه به‌ديده‌هيىت به‌بى ئه‌وه‌ى تواناى مرؤف هاورى و هاوته‌ريب بىت له‌گه‌ئيدا ئا له‌و كاته‌دا به‌ ناچارگراو ناوده‌برىت، خوداى مه‌زن به‌ چاكه و به‌خشنده‌يى خوى له‌گه‌ل ئيمه‌ى كردووه به‌وه‌ى له‌و حاله‌ته‌دا ئيمه‌ى به‌ ئه‌ركدار دانه‌ناوه، ئه‌گه‌ر ويستى له‌سهر بووبا ئه‌وا ئه‌ركدارى ده‌كردين).

به‌شای پینجه‌م

پیغهمبهرایه‌تی (النبوة)

له سی ده‌روازه پیک دیت:

ده‌روازه‌ی یه‌که‌م: پیویستی مروّف به رینمای و هیدایه‌تی پیغهمبهرایه‌تی، گتوگوو مشتومر کردن له‌گهل ٚه‌وانه‌ی نکولی له پیغهمبهرایه‌تی ده‌که‌ن.

ده‌روازه‌ی دووه‌م: پیغهمبهرایه‌تی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی: پیغهمبهره‌و په‌یامبهر له زمانه‌وانی و زاراه‌دا، حوکی ناردنی پیغهمبهران، سه‌لماندنی پیغهمبهرایه‌تی، پیغهمبهرایه‌تی به‌ه‌لبژاردن و ده‌ستنیشان کردن ده‌یبت له‌لایهن خودای گوره‌وه، پیغهمبهران و په‌یامبهران مروّفن، ژماره‌و ریژه‌ی پیغهمبهران، ئهرکی پیغهمبهرایه‌تی، پیویستی باوه‌ر بوون به پیغهمبهران و په‌یامبهران، قورئانی پیروژو کتبه‌ئاسمانیه‌کانی تر.

سیغه‌ت و خه‌سله‌ته‌کانی پیغهمبهران و په‌یامبهران: پاریزراوی، راگه‌یاندنی به‌نامه‌ی خودا، زیره‌کی و ژیری، نیرینه‌ بوون، پاک و سه‌لامه‌ت بوون له‌که‌م و کورتیه‌کان. سروس: جوړه‌کانی، چۆنیه‌تی دابه‌زینی، شتیکه له‌ده‌ره‌وه‌ی سنووری ده‌روون و نه‌فس، چهند گومانیکی بی‌بنه‌ما له‌باره‌ی سروس. موعجیز، حوکی باوه‌ر پیبوونی، سه‌رجه‌م کاره‌ ده‌رئاسا‌کانی تر.

ده‌روازه‌ی سییه‌م: پیغهمبهرایه‌تی به‌شیوه‌یه‌کی تاییه‌ت: سه‌لماندنی پیغهمبهرایه‌تی موحه‌مه‌د (ﷺ): سه‌لماندنی، موعجیزه‌کانی، رووه‌کانی تبعجازی قورئان.

چەند گەواھیدریکی تر لەسەر پێغەمبەرایەتی موحەممەد (ﷺ)، خەسلەتەکانی، ھەمە
لایەنی شەریعەتەکە، ھاتنی پێغەمبەر لە کاتی کدا کہ ماویەکی زۆر بوو پێغەمبەران نەھاتبوون،
ئەو مژدانە ی دراون لەبارە ی ھاتنیووە لە کتیبەکانی پیشوو، ئینجیلی برنابا.

پە یامەکە ی پێغەمبەر (ﷺ) تەواوکەرو کۆتایی شەریعەت و پە یامەکانە، پە یامەکە ی
گشتگیرە.

پلەوپایە ی پێغەمبەر (ﷺ)، تکاو شەفاعەتەکە ی، بنەماکانی بانگەوازەکە ی، لە بەرامبەر
پێغەمبەری خوادا چیمان لەسەر پێویستە (ﷺ).

دەروازەسى بەكەم

پېويستى مەرۇف بە رېنمايى و ھىدايەتى پېغەمبەرايەتى

تېكرای عەقلمەندان كۆكن لەسەر ئەوھى عەقلى مەرۇفپەگىكە لە رېگەكانى گەشتن بە زانست و زانىارى.

بەلام دوو دەستەو تاقم بەرھەلستى ئەم راستىھيان كەرد:

دەستەى بەكەم: دان دەنىت بە بوونى عەقلا، بەلام لەگەل ئەوھشدا ھىچ نرخىك بۇ پەيى پېردن و زانىارىيە عەقلىيەكان دانانىت. ئەمە مەزھەبى فەيلەسوفە سۇفستائىيەكانى يۇنانە، ئىسماعىلىيەكانىش ئەم بۇچوونەيان ھەيە كە دەللىن بوونى مامۇستايەكى خوايى بۇ يارمەتى و پشتگىرى پېويستە، ئەو مامۇستايەش برىتيە لە ئىمامى پارىزراو لە ھەلە چ بە ئەنقەست ياخود بە راست، تەنھا ئىمام راست و پوچەل لەيەك جىادەكاتەوھ، راستى تەنھا لەسەر ئىمام وەستاوھ.

بەھەمان شىوھ ئەمە مەزھەبى ھەندىك لە خۇ بە صۇفى زانەكانە، كە پېيان وايە خورپە (ئىلھام) رېگەى زانين و گەشتنە بە زانىارى، نەوھك عەقل.

عەقلىگەراكان بەرپەرچى ئەم رايەيان داووتەوھ، وەك: (غەزالى) لە ھەر دوو كىتیبەكەيدا (القسطاس المستقيم) و (مشكاة الأنوار)، ناوبراو ئەوھى رپوون كەردۆتەوھ كە عەقل پەيى بە زانىارىيەكان دەبات، لە راستى شتە بەرھەست و عەقلىيەكان دەگات، حوكمى دئنياكەرەوھى

راست لهم بارموه دهردهكات، وهك چؤن عهقل حوكم لهسر ژماره دهدات ههر چهند زؤریش بئت.

ئىبن هزميش له بهرپهچى ئەوانه‌ى ده‌لئىن (خورپه) ئىلھام تاكه رىگه‌ى زانست و زانينه نه‌وهك عهقل، وتويه‌تى: ئەوانه‌ى پروپاگه‌نده‌ى ئەوه ده‌كهن كه (خورپه) ئىلھاميان بؤ دئت له‌باره‌ى كه كه‌سانى تر جگه له‌وان به عهقلئى سهره‌تا په‌يى پئى نابهن، كه‌چى دوو كه‌س له‌وانه‌ى بانگه‌شه‌ى ئىلھام ده‌كهن له‌سر شتئك كؤك نين كه گوايه به خورپه (ئىلھام) په‌ييان پئى بردووه، ئەگهر ههر كه‌سئكئش زؤر به‌جوانى پرووخسارى بانگه‌شه‌ى بپرازينئته‌وه ئەوا ههر هيچ راستيه‌كى پئى ناچه‌سپئت و هيچ پوچه‌ئى و به‌تالئكئشى پئى نافه‌وتئت^(۱).

ده‌سته‌ى دووهم: نكؤلى له عهقلئ ده‌كات به‌و چه‌مكه‌ى پئشوو كه پئى وايه رىگه‌يه‌كه بؤ كه‌يشتن به زانياريه‌كان، بؤچوونيان وايه كه: هه‌سته‌كات ته‌نھا هؤكارن بؤ زانين و ده‌ستخستنى زانيارى، ئەوه‌ش كه به عهقلئ ناو ده‌برئت ههر ده‌گه‌رئته‌وه بؤ هه‌سته‌كان. ئەم تاقمه و شوئنگه‌وتووانى ئەم رئبازه ناسراون به هه‌ستگه‌را يان ئەزموونگه‌را ياخود مادده‌گه‌راكان. ئەم

(۱) كئتبه‌كه‌مان: اصول الدين الإسلامى ۱۷۷، له كئبئى ناوبراودا نامازه كراوه بؤ: القسطاس المستقيم، والإحكام لابن حزم ۱/۴ و نامازه بهت چهند سهرچاوه‌يه‌كى تريش دراوه. تاقمه سوڤستائيه‌كان ئەمانه‌ن:

أ_ گومانداره‌كان (اللا أدريه): وتويانه: ئيمه گومانمان هه‌يه، گومانئشمان له‌وه هه‌يه كه گومانمان هه‌يه، ئا به‌م شئوه‌يه.

ب_ دژگه‌را (العنادية): وتويانه: ههر بابيه‌تئك كه پئيوستى به به‌لگه نه‌بئت ياخود ههر بابيه‌تئكى تيؤرى ئەوا دژئكى هه‌يه به ئەندازه‌ى خؤى به‌هئزه‌و په‌سه‌ند كراوه له‌لايه‌ن بيرو هؤشه‌وه.

پ_ رئژه‌گه‌را (العنديه): وتويانه: رئبازى ههر كؤمه‌ئئك راسته، ئەگهر به بارودؤخى ئەوان بيپئويت و هه‌ئه‌يه ئەگهر به بارودؤخى غه‌يرى ئەوان بيپئويت. ده‌كرئت دوو شتى دژيه‌ك راست بن ئەگهر ههر يه‌كه‌يان بدرئته پال كه‌سئك و به بارودؤخى يه‌كئك بيپئويت، راستى له خودى هيچ شتئكدا نيه‌يه.

سه‌يرى ئەم تاقمانه بكه لهم سهرچاوانه‌دا: حاشية الطوسي على محصل أفكار المتقدمين والتأخرين ۴۰، الفصل لابن حزم ۱/۴۳، المعالم الدينية ۴۹.

رېبازە لەم دوایاندا دەرکەوت لە ئەوروپادا، گرنگرین ھەلگرانی ئەم بۆچوونە ئەوانەن: فرەنسیس بیکۆن، لە ساڵی ۱۶۲۶ ز مردوو، جون لوك، ساڵی ۱۷۰۴ ز مردوو، دیقید هیوم، ساڵی ۱۷۷۶ ز مردوو، ئەم رېبازە شوینکەوتووی لە ھەموو دونیادا پەیدا بوو.

زانایان بەرپەرچی ئەم دوو تاقمەیان داووتەووە بە لیکۆلینەووی زانستی، کە لە میانە ی لیکۆلینەووەکاندا سەلماندووینانە عەقل تانای پەیی پێردنی ھەییە بێ یارمەتی وەرگرتن لە ھەستەکان، نمونەشیان ھیناوتەووە بە دیاردە (تلبثائی) واتە: گواستەووی فیکرو ھزر یاخوددیاردە ھەست کردن و پەییپێردن بە فیکرو ھزری کەسیکی تری ئەووی ھەستەکان ھیچ رۆلێک ببینن لەمەدا یان دیاردە رەوانی بینین (الإستشفاف أو الجلاء البصري) کە ھەست کردنە بە شتەکان یان رۆوداوەکان بێ ئەووی ھەستەکان ھیچ رۆلێک ببینن، ئەم لیکۆلینەوانە لەلایەن چەندین کۆنگرەووە دانیان پێدانراوە^(۱).

سەرچەم مەزھەبە ئیسلامیەکان کۆک بوون لەسەر گرنگی عەقل لە پڕۆسە پەیی پێردندا، کەچی دانیان بەوھشدا ناوہ کە عەقل بە تەنھا ناتوانی پەیی بە زۆربەیی شتەکاندا ببات، وەک: بابەتی باوەرپوون بەخودا و سیفەتەکانی، ئەو شتەیی بۆ خودا پێویستە، ئەو شتانەیی بۆ خودا دروستن، ئەو شتانەیی بۆ خودا نەبوو و ئەستەمە، ھەر وھا چ شتێک بۆ پێغەمبەر پێویست و دروست و ئەستەمە، لەبارەیی رۆژی دوا، لەبارەیی حوکمی بابەتەکانی تری بیروباوەر. ھەر وھا وەک بابەتی رەوشت، حوکمە کردارییەکان، ئەو کردەوانەیی چاک یاخود خراپن.

لەبەر ئەووی خەلک رای جیاوازی ھەییەلەبارەیی ئەم بابەتانەووە، دەرکریت شتێک لە بەرزەوھەندی خەلکانیکدا بیٹ کەچی ھەمان شت ماپەیی زیان بیٹ بۆ کەسانیکێ تر، دەرکریت ھەندیک رەفتار لەلایەن خەلکانیک چاکەکاری و گەورەیی بیٹ کەچی ھەمان رەفتار لەلای

(۱) کتیبەکەمان: أصول الدين الإسلامي ۱۷۹.

كومەلە خەلكىكى تر بى رېزى و بىنرخى بىت، بۇيە ئىسلام ئەركى ياسادانانى بۇ عەقلى مروڧهكان جى نەھىشتوو، چونكە ئەمە سەردەكىشىت بۇ گەرەلاوزى و ئازاوه. ھەر لەبەر ئەمەش بوو كە رېنمايى پىغەمبەرايەت بۇ مروڧ پىويست بوو.

گفتوگۆ و مشتومر کردن لە گەل ئەوانەى

نكۆلى لە پىغەمبەرايەتى دەكەن

خەلكانىك بۇچوونيان وايە مروڧ پىويستى بە رېنمايى و ھىدايەتى پىغەمبەرايەتى و سروس و نىگای پەيام نىيە. گوايە مروڧ دەتوانىت تەنها پشت بەخوى و بە عەقلەكەى بەستىتلە رىكخستنى ژيانيدا.

ئەوانەى نكۆلى لە پىغەمبەرايەتى دەكەن، دوو پىر:

پىرى يەكەم: نكۆلى لە پىغەمبەرايەتى دەكات، چونكە نكۆلى لە بوونى خوا دەكات، شتىكى زانراو كە كەسىك نكۆلى بكات لەرەوانەكارى پىغەمبەران كە خوى گەرەيه، ئەوا ھەر بى چەندو چوونى نكۆلى دەكات لە پىغەمبەر و پەيامبەرەكانى خودا.

گفتوگۆ و مشتومر کردن لە گەل ئەم پىرەدا بەو ناپىت لەسەر سەلماندى پىغەمبەرايەتى دەمەتەقئيان لە گەل بكرىت، بەلكو دەبىت لەسەر سەلماندى بوونى خوى پاك و بى وئىنە گفتوگۆيان لە گەل بكرىت^(۱). پىشتەر قسە لەسەر ئەمە كراوہ لە بەشى خواناسى.

(۱) تبصرة الأدلة ۱/ ۴۴۶ و ۴۴۸.

پېړۍ دووم: دان دهنیت بهبوونی خوی بالآدهست و خاوهن شکو و باوهپیشی پى ههیه، بهلام نکوئى له پیغه مبهرايه تى دهکات، تهنه پشت به عهقلی خوئى دهبهستیت له دیاریکردنی چاکه و خراپه.

زوریک له بهراهیمهکانی هیند، صابئهکان، ههندي له فیهلهسوفهکان له ریزی پیشهوهی ئەم پیړه دهگرن، ههنديک له به روالهت موسلمانهکانیش به فلهسهفهی ئەوان کاریگەر بوون وهک: ئەبو حهسهینی ئەحمهدی کوړی یحیای پراوهندی، سالی ٢٤٥ ک مردوو. ئەوانهئى نکوئى له پیغه مبهرايه تى دهکهن، ههنديک له بهلگهکانیان ئەمانه:

١ _ ئەوهی پیغه مبههران دههینن له دوو حالهت بهددر نییه یان ئەوهتا عهقل دهیزانیت یان نایزانیت.

ئهگەر پیغه مبهەر ئەو شتهئى هینا که عهقل دهیزانیت ئەوا هیچ سوودیكله رهوانهکرانى نهبووه، چونکه عهقل بهسه، ئەگەر رهوانهکرانى پیغه مبههران به نامانج و مهبهستیکی راست و دروست نهبیئت ئەو کاته دهبیئت شتیکی پرو پووچ.

ئهگەر شتیکی هینا که عهقل نایزانیت، ئەوا عهقل بوئى ههیه پهسهندی نهکات و رهتی بکاتهوه، چونکه شتیکی پهسهند کراوه که عهقل پهیی پى ببات^(١).

وهلام: ئەم بهلگهیه روونه که پوچهل و بى بنهمايه، چونکه هەر کهسیک شارهزای پهيامه ئاسمانیهکان بیئت، ئەوا دهزانیت که هەر دوو لایهن لهخوئى دهگریئت چ ئەوهی عهقل دهیزانیت چ ئەوهش که نایزانیت.

(١) الإرشاد للجويني ٣٠٣. تبصرة الأدلة للنسفي ٤٤٤/١، ئەمه بهلگهئى بهراهیمهکانه.

جا ئەوھى عەقل دەيزانىت ئەوا ئەرگى ئەم پەيامە ئاسمانيانە جەخت كىردنەوھ بووھ لەسەرى.

سەبارەت بەوھش كە عەقل نايزانىت _ كە زياترينيانە _ ئەوا پەيامە ئاسمانيانەكان رۆلى رېبەرو رېنوونى كەرى عەقل دەبينن، ئەو زانياريانە دەبەخشيت لە ھەگبەى عەقلا نيبە، عەقل ئاراستە دەكات بۆ شتى چاك و بە سوود^(۱).

۲ _ پيغەمبەر لە پەگەزى ئەوانەيە كە بۆ لايان رەوانەگراوھ، بەبەرز دانان و بە گەورە زانينى تاكيك لەناو ھاوړەگەزەكانى و ھاوشيوەكانى ستەمە و دەرچوونە لە دادپەرورەى و دانابى، ئەمەش شتىكى نەشياو و نادروستە بۆ خواى دانای بائادەست و خاوەن شكۆ^(۲).

وھلام:

أ _ خواى گەورە بوى ھەيە بە فەزل و بەخشى خوى يەكيك ھەلبزيرت لە بەدپهينراوھكانى، وەك چۆن بوى ھەيە جياوازي نەكات لە نيوانياندا و يەكسانيان بكات، چونكە ئەمە دادگەريى و راستى سەرپەرشتى خودايە. خواى گەورە لەپيناو رەگەز ھيچ كەسيك پايەدار ناکات بەسەر كەسيكى تردا لەناو ھاوړەگەزەكانى، بەلكو لەبەر ئەمە پايەدارى دەكات كە شياوى پەمام ھەلگرتنە و دلسۆزە لە كۆششەكانيدا^(۳).

ب _ بەپيى بەلگەكەى ئيوە پيوست دەبيت كە خواى گەورە دادگەر نەبيت، چونكە خواى گەورە لە ھەنديك بەدپهينراوھكانى زانست و ھيزو عەقل و ھەستى تەواوى پيداو، لە ھەنديكى تریشياندا نەزانى و كويزى و كەم ئەندامى و نەخۆشى دريژ خايەنى بەدپهينراوھ.

(۱) كشف المراد ۳۷۵.

(۲) تمهيد الأوائل ۱۲۷. تبصرة الأدلة ۱/ ۴۴۴.

(۳) تمهيد الأوائل ۱۲۸ _ ۱۲۹.

ئىۋە وا نائىن، بەلكو دەئىن ئەمە بۇ بەرژموندى ھەر دوو لاکەيە و رېگەيەكە بۇ سوودىكى گەورە، و خوای گەورە زانترە پىي. ھەر بەم پىيە كە خوای گەورە پەيامبەران رەوانە دەكات بۇ بەرژموندى ھەردوولا، چ رەوانەگراو چ ئەوانەى بۇيان رەوانە كراو، لوتف و مېھرىك بىت بۇيان بۇ رامان لە بەلگەى عەقلى، كە فەرمانيان پىكراو بۇى بگەرپنەوہو كارى پىبکەن^(۱).

۳ _ لە دانايى و كارزانی خوا ناوہشیتەوہ پىغەمبەرو پەيامبەر رەوانە بکات بۇ لای ئەوانەى كە دەزانىت باوہرى پى ناهىننن و بەدرۆى دەخەنەوہ، بۇيە خوا ھەرگىز پىغەمبەر رەوانە ناکات، چونكە ھەلەيە.

وہلام: بەپىي بەلگەى ئىۋە:

۱ _ دروستە پىغەمبەر رەوانە بکرىت بۇ لای ئەوانەى كە دەزانىت ھەندىكىان لەناوياندا ھەن بانگەوازەكە پەسەند دەكەن و سوودى لى وەردەگرن.

ب _ خوای گەورە كەسىك بەدینەھىنىت كە بزانیت رېگەى بى باوہرى دەگرىتەبەر.

پ _ خوای گەورە عەقلەكان بە بەلگە نەھىنىتەوہو نەيانكات بە بەلگە، ھەرودھا خوای مەزن ئەو شتانەش كە لە عەقلدا داپناوہ لە سەر ئەو كەسەى كە نكۆلى لە عەقل و بەلگەكانى دەكات و عەقلەكەى بەگەر ناخات^(۲).

ئەگەر وتتان: زۆرىك عەقلىان بە بەلگە ھىناوہتەوہ.

دەئىن: زۆرىكىش باوہريان بە پىغەمبەران ھىناوہ^(۳).

(۱) تمهيد الأوائل ۱۲۹_ ۱۳۰.

(۲) تمهيد الأوائل ۱۴۲. تبصرة الأدلة ۱/ ۴۴۴ و ۴۶۴.

(۳) الفصل لابن حزم ۱/ ۱۳۸.

٤ _ نه گهر خوای گه وره پیغه مبه رانی په وانه گردووه بو نه وهی خه لکی له تاریکيه وه
دهربین و به ره و پروناکیان ببه ن، نه و مه به ست و دانایی خوای گه وره ی باشتر پایه دار ده بو و
نه گهر عه قله کانی ناچار گردبا بو باوهر هینان پیی.

وه لام: به پیی به لگه ی نیوه پیویست ده بیټ که بو تریت باشتر و ابو و، کاره که لیزانتر ده بو و
نه گهر هاتبایه خوای گه وره بانگی خه لکی نه کردبایه بو باوهر هینان پیی له ریگه ی به لگه ی
عه قلی، به تاییه تی که خوای گه وره ده زرانیت که سانیک هه ن له ناو به نده کانی دا ناتوانن به لگه
بیینه وه و به لگه هینانه و هیان له لا روشن نییه.

جا و اباشتر بو و که که عه قله کانیان ناچار بکات بو باوهر هینان به خودا، نه رکی تیپرامان و
به لگه هینانه و هیان نه خاته سه ر شان، به میهر و به خشنده یی خوی به زیی به هر هه موویان
بکات که به هوپه وه مل بو باوهر شل بکه ن وه ک فریشته کان^(١).

٥ _ په کیک له و شتانه ی په یامه ناسمانییه کانپوچه ل ده کاته وه، نه وه یه که بینیمان ه چنه د
که سیکل ه وانه ی بانگه شه ی په یامداریان گردووه، نه و به لگه به نه شیاوه عه قلیه کان دینه وه
له سه ر راستی په یامه کان، وه ک: (شعق بوونی ده ریا، به دیهینانی و شتر له به رد، بوونی گوپال به
مار، چاک کردنه وه ی لال و به له کی زکماک، رویشتن له سه ر ناو، به قسه هینانی گورگ و ورده
به رد... و هاوشیوه کانیان)^(٢).

وه لام: نه سته می نه و کارانه له دیدی نیوه دا دهرناچیت له وهی:

یان له چوارچیوه ی توانای خوای گه وره دابیت یاخود له داب و نه ریته کان بیت.

(١) الفصل لابن حزم ١/١٣٨.

(٢) تمهید الأوائل ١٣٥.

ئەگەر وتیان: ئەمە لە چوارچۆی دەسەلاتی خۆی گەورەدا نییە، ئەوا بەمە بئ باوەر بوونە و دەرچوونە لە ئایینەکەیان، لەسەرشیان پێویست دەبێت کە بلین خۆی گەورە ئادەم و سەرچەم بوونە وەرەکانی تری بەدی نەهیناوە^(۱). ھەرودھا بەلگەش بەرپا نەدەبوو لەسەر ئەوێ کە خۆی گەورە بەدیھینەر و خاوەن فەرمان و دەسەلاتە و چۆن بیەویت ئاوا فەرمان و رێگری بەسەر بەندەکانی دەکات، خۆدای گەورە بۆی ھەییە یەکیک لە بەندەکانی ھەلبژیریت تا پیناسەیی فەرمان و رێگری خۆدا بکات، بەرنامەیی خۆدا بە بەندەکان رابگەییەنیت، ئەمە کاریکی ئەستەم نییە^(۲).

ئەگەر وتیان ئەمە شتیکی بەپێی نەریت ناکرێ ببیت.

پێیان دەوتریت: جا چ شتیکی رێگرە لەوێ خۆی گەورە نەریتەکان تیک بشکینیت و دەرئاسا موعجیزە بەرپا بکات لەسەر دەستی پێغەمبەران و ھەلگەییەکی درەودەشاو و گومان ھەنەگر لەسەر راستگۆییان و دروستی بانگەوازەکەیان.

۶ _ مروف خوی دەتوانیت تەنھا بە زانست کاروباری ژیان و گوزەرانی ریکبخت.

وەلام: بە دان پیدانانی زاناکان، سەرباری گەشەسەندنی زانست ئەوا ھیشتان ھەر دەستەوہسانە لە ئاست ئاشکرا کردنی زۆریک لە نھینیەکانی بوونەوہرو مەتەلەکانی ژیان. پاشان زۆریک لەو تیۆرانەیی دوینی سەلمینراو بوون ئەمرو بەبئ بنەما و پوچەل دەرچوون.

ئەگەر وا دابنیین کە زانست دوا پێگەیشتنی و کامل بوونی دەتوانیت بەختەوہری و ریکخستنێ ژیانێ مروف دەستەبەر بکات. ئەوا شتیکی نکۆلی لێنەکراوہ کە زانست ناتوانیت ئەو دەسەلاتەیی بەسەر دەروونی مروفدا ھەبیت کە پێغەمبەرایەتی و یاسا ریسا خواییەکان

(۱) تمهيد الأوائل ۱۳۵_ ۱۳۶.

(۲) نهاية الإقدام للشهرستاني ۴۲۱.

ھەيانە، بۆيە پېغەمبەرايەتى دەسەلات و رۆلى سەرھكى دەبىت لە پاكسازى كردن بۆ دەروونەكان و ئاراستەكردنىان بۆ خىرو خۆشەويستى و ئاشتى^(۱).

۷_ ئەو رېساو ياسايانەى مرۇف داياندەنېت و لە سروشى ئەزمونى خۇى وەرياندەگرېت، ھەروھە پېداوويستىيە ھاوچەرخەكانى پېويستيان بە رېنمايى و ھىدايەتى پېغەمبەرايەتى نىيە.

وھلام: زال بوونى ياسا دەستكردەكانى مرۇف بەسەر دەروونى مرۇفايەتى زۆربەى كات تەنھا زال بوونىكى رووكەشى، تەنانەت جىبەجى كردنى ئەم ياسا دەستكردانەش زۆربەى كات لەلايەن تاكەو بەشېوھىيەكى رووكەشى دەبىت، ھەر كاتىك چاوى ياسا نەبىنېت تاك لىي را دەكات، بەلكو زۆرىك لەو كەسانە دەنازەن بە لىھاتووويان لەبوارى ساختەكارى و خۇدزىنەوہ لە دەستى سزاو دەسەلاتى ياسا.

لە كاتىكدا ياسا ئايىنەكان دەسەلاتيان ھەيە، بەسەر لايەنى دەروونى كەسى دىندار، زال دەبىت بەسەر دل و ھەستەكانىدا، ئايىن بە دەرو و دەروون (ظاھر و باطن) جىبەجى دەكات، چونكە برۋاى وايە كە دانەرى ئايىن و دارپژەى ياساكانى: ﴿يَعْلَمُ حَايَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾ غافر: ۱۹. واتە: (ئەو خوايە ھەمىشە چاوە خيانەتكار و ناپاكەكان دەناسىت و دەزانىت چى لە دل و دەروون و سىنەكاندا ھەشاردراوہ). جىبەجى كردنى ياساكانى ئايىن ھوى رەزامەندى و سۆزو بەخشى خوايە، سەرىپچى كردنىشى ھۆكارە بۆ بۆ تورەيى و سزاكەى.

پەيام و نامە ئاسمانىيەكان، برىتىن لە بەخشش و مېھرو رەحمەتى خوايى بۆ مرۇفايەتى، خواى گەورە فەرموويەتى: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالذِّكْرِ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْكَ

(۱) كىيەكەمان: أصول الدين الإسلامى ۱۹۶.

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوشَعَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
 وَعَائِينَ دَاوُدَ زَبُورًا ﴿١١٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ
 اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ﴿١١٤﴾ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ
 وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١١٥﴾ النساء: ١٦٣ _ ١٦٥. واته (بهراستی نایم "وحی" و نیگامان بۆ تو
 ناردوو هه وهکو چۆن نیگامان بۆ نوح و پیغه مبه رانی دواى ئەو ناردوو، ههروهه نیگامان
 ناردوو بۆ ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقوب و "هه ندیك" له کورانی یه عقوب و
 عیسا و ئەیوب و یونس و هاروون و سوله یمان، زه بوریشمان به داود به خشیوووه. بیگومان
 به سه رهاتی هه ندی له پیغه مبه رانمان بۆ گیپراویته وه، به سه رهاتی هه ندیکی تریشمان بۆ
 نه گیپراویته وه، بهراستی خواى گه وه خوی له گه ل موسادا گفتوگۆی یه کسه رى و راسته وخوی
 ئەنجامداوه. پیغه مبه رانمان "رهوانه کردوو" که مژده دهرن (به ئیمانداران) و ترسینه رن بۆ
 "یاخیه کان"، تا خه لکی هیج به لگه یه کیان به دهسته وه نه مینیت دواى ئەوه ی خوا پیغه مبه رانی
 بۆ رهوانه کردوون، بیگومان هه میشه و به رده وام خوا بالاده ست و دانیاه).

دهر وازهی دووهم

پیغهمبرایه تی به شیوه یه کی گشتی

وشه ی پیغهمبر و په یامبر له زمانه وانیدا:

وشه ی (النبي) له بنچینه ی زمانه وانیدا: به همزه، بی همزه هاتوو^(۱):

۱ _ جا نه گهر وشه که همزه دار بوو (النبي) نه وه یان نه وه تا:

أ_ له (النبا) هاتوو، که بریتیه له هه وال، جا پیغهمبر به (فَعِيل) به واتای ناوی بکهر دیت: واته: (النبي) و هه وال له خوی گه وره به بنده گانی دده تا. یا خود (فَعِيل) به واتای ناوی بهرکار، واته: هه وال پیدراو (النبا، المخبر)، چونکه فریشته له خواوه سروش و نیگا به پیغهمبر راده گه یه نیت^(۲).

ب_ له (النبي) هاتوو، که بریتیه له ریگه ی روون و روشن، چونکه پیغهمبران نه و ریگایه ن که بنده دهنوانی به هویانه وه به خوی گه وره بگات^(۳).

۲ _ نه گهر وشه که بی همزه بوو (النبي) نه وه یان نه وه تا:

(۱) نافع به همزه خویندویه تیه وه، زوربه ی زانایان بی همزه خویندویانه ته وه. / المسامرة ۲۳۲.

(۲) المسامرة ۲۳۲. هوشیوه ی نهمه هاتوو له: لوامع الأنوار البهية ۴۹/۱.

(۳) لوامع الأنوار البهية ۴۹/۱.

أ_ هه مزه که ی سووک کراوه.

ب_ داتاشراوه له (النَّبوة) و (التبأوة)، واته: بهرزی و بلندی. ئەمەش بەهەمان شیوه به (فعلیل) بهناوی بکهه یاخود بهناوی بهرکار هاتوو، چونکه پینغه مبههه پلهی بهرزتره له کهسانی تر یاخود بهرز که رهوهی پلهیه^(۱).

وشه ی په یامبههه (الرسول) له زمانه وانیدا: وهه رگیراوه له:

أ_ وتهیه ی که دهوتریت دهئین: (جاءت الابل رسلاً) واته: وشتره کان بهه ریز هاتن بهه دوا ی یه کدا، جا په یامبههه ئەوه که سهیه که شوین هه وائی ئەوه زاته دهکه ویت که رهوانه ی کردوو^(۲).

ب_ له بهه دوا ی یه کدا هاتنی شیر، که بی پچران دیت، چونکه په یامبههه ئەوه زاته یه که سهه و نیگای بو سهه داده بهزیت بهه دوا ی یه کدا^(۳).

وشه ی پینغه مبههه و په یامبههه له زاراوه دا:

قورئانی پیرۆز ئەوه دوو وشه ی بهیه که وه له یه که فهه رمایشدا هیئاوه: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ...﴾ الحج: ۵۲. واته: ("ئهی موحه ممههه (ﷺ)" پيش تو هيج پينغه مبههه ريكي په يامدارو بي په ياممان رهوانه نه کردوو). زانايان راجيان له سهه ره وونکردنه وهی ئەوه دوو چه مکه و چه ندين بو چوونيان لهه باره وه هه یه، ئەمانهش گرنه گرتينيان:

بوچوونی یه که م:

(۱) المسامرة ۲۳۲. القاموس المحيط مادة (النبا)، لوامع الأنوار البهية ۱/۴۹، المواقف ۸/۲۱۷_۲۱۸، شرح المقاصد للتفتازاني ۵/۵، أصول الدين للبغدادي ۱۵۴.

(۲) لسان العرب مادة (رسل).

(۳) أصول الدين للبغدادي ۱۵۴.

پيغەمبەر: خۇاى گەورە شەرىعتەت و بەرنامە (واتە: ياسا و حوكمەكان)ى بۇ رەوانە كىردووە جا چ فەرمانى پى كىردبىت بانگەوازى بۇ بىكات و بەخەلكى رايىگەيەنىت يان نا، جا ئەگەر فەرمانى پىكرا بە راگەياندىن و بانگەواز كىردن، ئەوا ئەو كاتە پيغەمبەرە و پەيامبەرىشە.

جىاوازى نىوانيان برىتتە لە فەرمان پىكران بە راگەياندىن و رانەگەياندىن^(۱).

پيغەمبەر گىشتىگىرتەرە لە پەيامبەر، واتە: پىويستە ھەموو پەيامبەرىك پيغەمبەر بىت، بەپىچەوانە پىويست نىيە ھەموو پيغەمبەرىك پەيامبەر بىت^(۲).

ئەم بۇچوونە بەناوبانگە^(۳)، ئەمە بۇچوونى زۆر بەى زانايان و سەرجمە ئەشعەرىيەكانە^(۴)، مەھدەوى و قازى عىيازىش لە كىتەبەكەى (الشفا) ئەم رايەى بە راست داناوە، لەم بارەشەوە وتويەتى: (ئەو بۇچوونەى كە راستە و چەندىن زاناي زۆر زەبەندى لەسەرن ئەوويە، كە ھەر پەيامبەرىك پيغەمبەرە، بەلام ھەر پيغەمبەرىك پەيامبەر نىيە^(۵).)

(۱) المسامرة ۲۳۱، شرح الخريدة للرددير ۱۷، شرح الجوهرة للباجوري ۳۳.

(۲) شرح الخريدة للرددير وحاشية الصاوي عليه ۱۷، شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۱۵۵، لوامع الأنوار البهية ۴۹/۱ و ۲۵۸/۲. باجورى لە (شرح الجورة ۳۳) وتويەتى: (لە نىوان دوو چەمكەكە گىشتى و تايبەتى رەھا ھەيە، چونكە ھەموو پەيامبەرىك پيغەمبەرە، بەلام بەپىچەوانەوە نا). و لە (شرح الطحاوية ۱۰۵) دا ھاتوو: (بەلام وەك خودى پەيام ئەوا فراوانتەرە، چونكە پيغەمبەرايەتى بەشيكە لە پەيام، لەبەر ئەووى پەيام و پيغەمبەرايەتى و شتى تىرىش لە خۇ دەگىرت، بە پىچەوانەى پەيامبەران كە پيغەمبەران شتى تر لەخۇ ناگرن، بەلكو بەپىچەوانەوە پەيامبەران بەشيكن لە پيغەمبەران، جا پەيام وەك خودى خۇى زۆر فراوان گىشتىگىرتەرە و وەك پەيامبەر تايبەت و ديارىكراوە).

(۳) المسامرة ۲۳۱، لوامع الأنوار البهية ۴۹/۱، حاشية الصاوي على الرددير ۱۷، لە (شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۱۵۵): وەسفى كراوہ بە چاكترىن پىناسە.

(۴) حاشية المرجاني ۱۲/۱، حاشية الكليني ۹/۱، كفاية الطالب الرباني ۱۶/۱.

(۵) الشفا ۱ / ۲۵۱، تفسير القرطبي ۷/۴۷۲ نقلا عن الشفا.

بۆچوونى دوووم:

پېغەمبەر برىتيه لهو مروفهى خواى گهوره رەوانهى كردوو، بۇ ئەوهى ئەو پەيامە رايگەيه نييت و بانگه وازى بۇ بكات، كه له لايهن خواوه بوى دابه زيوهو پەيامبە ريش هەمان ماناى هەيه، كه واته هيچ حياوازيهك نيهه له نيوانيان، به لكو هەردووكيان يهك واتايان هەيه^(۱). و ئيبن هەمام ئەم بۆچوونهى داوته پال هەندى زاناي ليكۆلەر^(۲)، ئەم بۆچوونه مەزهەبى زۆربهى موعتەزيله كانه^(۳).

به رپرچى ئەم بۆچوونه بهم به لگانه دراوته وه:

۱ _ خواى مەزن دەفه رموويت: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ... ﴾ الحج: ۵۲. واته: ("ئەى موحەممەد ﷺ") پيش تو هيچ پېغەمبە رىكى پەيامدارو بى پەياممان رەوانه نه كردوو...). ئەگەر پېغەمبەر وهك پەيامبەر بووبايه ئەوا لهم ئايه ته دا خواى گهوره پېغەمبە رى نه ده خسته پال پەيامبەر، چونكه رەكردنه وهى شتيك پيوست دهكات هاوه شيوه كه يشى رەت بكرىته وه^(۴).

(۱) المسايرة و شرحه المسامرة ۲۳۱ و حاشية الصاوي على الدردير ۱۷ و أعلام النبوة للماوردي ۳۸ و المقاصد للتفتازاني ۵/۵، شرح الجوهرة للباجوري ۳۳ نقلا عن السعد التفتازاني، خير القلائد ۱۲۰ نقلا عن التفتازاني.

(۲) المسايرة و شرحه المسامرة ۲۳۱.

(۳) حاشية المرجاني ۱۲/۱ و حاشية الكلنبوي ۹/۱.

(۴) حاشية الكلنبوي على الدواني ۹/۱.

۲_ فهرمایشتی ئه‌بو زهر، که دواتر ده‌خړیته‌پروو، له‌بارهی ژماره‌و رېژدی پیغهمبه‌ران و په‌یامبه‌ران ئه‌وه پروون ده‌گاته‌وه که په‌یامبه‌ران جیاوازن له پیغهمبه‌ران، به‌پیی بۆ‌چوونی دووم ده‌بیت پیغهمبه‌ر و په‌یامبه‌ر یه‌ک بن، ئه‌مه‌ش پیچه‌وانه‌ی فه‌رمووده‌که‌یه^(۱).

له‌م باره‌یه‌وه چهن‌د بۆ‌چوونیکی تریش ههن که ماوه‌ نییه بۆ باس کردنیان^(۲).

حوکمی ره‌وانه‌کردنی پیغهمبه‌ران و په‌یامبه‌ران

را‌جیایی هه‌یه له‌سه‌ر حوکمی ره‌وانه‌کردنی په‌یامبه‌ران و پیغهمبه‌ران، له‌م باره‌وه دوو بۆ‌چوون ههن:

۱_ دروسته: به‌پیی عه‌قل دروسته‌ خوای گه‌وره پیغهمبه‌ران و په‌یامبه‌ران ره‌وانه‌ بکات ههر له ئاده‌مه‌وه تا پیغهمبه‌ری سه‌روه‌رمان موحه‌مه‌د (ﷺ). ره‌وانه‌کردنی پیغهمبه‌ران و په‌یامبه‌ران له‌سه‌ر خوا پیویست نییه، هه‌روه‌ک ئه‌سته‌میش نییه، به‌لگو ره‌وانه‌کردنی پیغهمبه‌ران و په‌یامبه‌ران بریتیه له چاکه و به‌خشی خوایی. ئه‌مه بۆ‌چوونی ئه‌شعه‌رییه‌گانه^(۳).

(۱) المسامرة ۲۳۲، شرح المقاصد ۶/۵، حاشية الكلبي، سهرجاوه‌گانی پيشوو. فه‌رمووده‌که‌ی ئه‌بو زهر له جوار‌چي‌وه‌ی باه‌تی: (باوه‌ر به پیغهمبه‌ران و په‌یامبه‌ران) ده‌خړیته‌پروو.

(۲) سه‌یری ئه‌مانه‌ بکه: حاشية الكلبي على الدواني ۹/۱، حاشية المرجاني على الدواني ۱/۱۱_۱۳، أعلام النبوة ۳۸، شرح المقاصد للتفتازاني ۵/۵، تفسير القرطبي ۴۴۷۲/۷، تفسير البضاوي ۳۳۰، المسامرة ۲۳۱.

(۳) شرح الجوهرة للباحوري ۱۹۸، الإنصاف للباقلاني ۶۱، له‌ کتییی (نهاية الإقدام ۴۱۷) شه‌رستانی دا هاتوو: (ئه‌شعه‌رییه‌گان و کۆمه‌ئیک له‌ ئه‌هلی سوننه بۆ‌چوونیان وایه که بوونی پیغهمبه‌رایه‌تی به‌ عه‌قل دروسته، به واقعیش هه‌بووه له‌به‌ر‌چاو بووه، شتیکی ئه‌سته‌میش نییه به‌هوی ئه‌وه‌ی عه‌قل ده‌توانی‌ت ئه‌ندی‌شه‌ی بکات و سه‌لمان‌دوو‌یه‌تی که ئه‌سته‌م نییه).

۲ _ پېويسته: پوهانگردنی پېغهمبهران و پهيامبهران لهسەر خدا پېويسته. ئەمه بۆچوونی موعتەزىلەکان و فەيلەسوفەکانه. ئەم بۆچوونەى موعتەزىلەکانىش لهسەر رېسای پېويست بوونی ئەنجامى کارى چاک و چاکترهوه بنياتنراوه، سيستمەمەى سەرکېشى بۆ چاکسازى مرۆيى بەشپوهەيەكى گشتى له دونياو دواړۆژ تەنھا بەهوى ناردنى پېغهمبهرانهوه دەبیت. هەر شتیکيش بەرهو چاکه بچیت ئەوا پېويسته لهسەر خدا جيبهجيى بکات، پيشتر وەلامدانەوهى ئەشعەرييەکانمان لهوبارهووه خستەروو لهکاتى دووان لهسەر بابەتى (چاک و چاکتر) لەلای موعتەزىلەکان^(۱).

بۆچوونی فەيلەسوفەکان لەمەدا رېسای هۆدارکردن ياخود سروشت بنياتنراوه، جا دەلین: که خدا هەيه پېويسته بەو هۆيهوه ياخود بەهوى سروشتهوه جيهان ببيت، بەهوى بوونی جيهانىشهوه پېويسته يەککە هەبیت چاکسازى بۆ بکات.

ئەشعەرييەکان بەرپەرچى ئەم بۆچوونەيان داووتەوه که پيى وايە ناردنى پېغهمبهران و پهيامبهران پېويسته، بەوهى خودای مەزن چى بيهويت ئەوه دەکات و ناچار گراو نييه^(۲).

۳ _ ئەستەمه: ناردنى پېغهمبهران و پهيامبهران بۆ خدا ئەستەمه. ئەمه بۆچوونی سمنیهکان و براهمەمەکانه. پييان وابوو که ناردنى پېغهمبهران و پهيامبهران کاریکى پرو پوچه و له زاتى دانا و کارزان ناوہشیتەوه، چونکه عەقل پېويستى بە پېغهمبهران و پهيامبهران نييه، ئەگەر شتیک عەقل پيى چاک بوو ئەوا پېويسته لەسەرى ئەنجامى بدات ئەگەر پېغهمبەر فەرمانيشى پيى نەکات. ئەگەر شتیک عەقل پيى خراپ بوو دەبیت فەرامۆش

(۱) شرح الجوهرة للباجوري ۱۹۸، له کتیبى (نهاية الإقدام ۴۱۷) شەهرستانى دا هاتوو: (موعتەزىلەکان و کۆمەلکە له شیعەکان بۆچوونيان وابوو که بوونی پېغهمبەرایەتى پېويستە وەک میهر و لوتفيکی خوايى).

(۲) شرح الجوهرة للباجوري ۱۹۸.

بكریت ئەگەرچی پىغەمبەرىش قەدەغەى نەكات. جا ئەگەر شتەكە نە چاك نە خراپ بوو، ئەوا ئەگەر پىۋىستى پىبوو ئەوا با بىكات ئەگەر پىۋىستىشى پىنەبوو با فەرامۆشى بكات^(۱).

لە چوارچىۋەى بابەتى: (گفتوگۆو مشتومر كردن لەگەل ئەوانەى نكوۆلى لە پىغەمبەرايەتى دەكەن) بەرپەرچىاە ئەم گومانە درايەوہ.

رېگەى سەلماندى پىغەمبەرايەتى

سەلماندى پىغەمبەرايەتى تەنھا كاتىك دەبىت كە دوو شت بەيەكەوہ كۆ بىنەوہ:

يەكەم: بانگەشە كردنى پىغەمبەرايەتى.

دووەم: دەرخستنى دەرئاسا و موعجىزە.

جا ھەر كەسى بانگەشەى پىغەمبەرايەتى كرد و موعجىزەى دەرخت وەك بەلگەى

راستىتى بانگەشەكەى، ئەوا ئەو كەسە پىغەمبەرە^(۲).

دواتر بە تىروتەسەلى دەخرىتەپروو.

(۱) شرح الجوهرة للباجوري ۱۹۸، له كتيبى (نهاية الإقدام ۴۱۷) شەھرىستانى دا ھاتووہ: (بەراھىمەكان و صابىئەكان بۆچوونيان وابوو كە پىغەمبەرايەتى بەپىى عەقل ئەستەمە). عوسمانى كليسي لە (خير القلائد ۱۲۶) ئەم ھوكمانەى باس كردووہ.

(۲) الماسمرة ۲۴۰، شرح المواظف للسيد الشريف ۲۴۳/۸، المقاصد وشرحہ للفتازانى ۲۷/۵، شرح العقائد النسفية للفتازانى ۱۶۸، شرح العقائد العضدية للدواني ۲۷۷/۲، كشف المراد ۳۷۷، المعالم الدينية ۹۶.

پیغمبرایه‌تی

به هه‌لبژاردن و ده‌ستنیشان کردن ده‌بیٔ له‌لایهن خودای گه‌وره

پیغمبرایه‌تی فه‌زل و به‌خششیکی خواجه ههر به‌ندهیه‌ک که خوی گه‌وره ویستی له‌سه‌ر بیٔ پی ده‌به‌خشیت، جا که‌واته ئەو پله‌یه به ده‌ست نایه‌ت به‌لگو ده‌به‌خشیت، ههر چه‌نده به‌نده په‌رستشی زۆرو سه‌خت بکات و پاکسازی بۆ ده‌روون و رۆح بکات و جه‌سته‌ش دووربگریٔ له شتی نزم و خراب، ئەوا ههر ئەو پله‌یه‌ی ده‌ست ناکه‌ویٔ، به‌هه‌مان شیوه به میرات و زیره‌کی به‌ده‌ست ناهینریٔ، کۆمه‌لگه‌ش هیچ کاریگه‌ری و رۆلئیکی نییه له‌مه‌دا^(۱).

خوای پاک و به‌رز ده‌فه‌رموویٔ: ﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ﴾
الحج: ۷۵. واته: (ههر خوا به‌ویستی خوئی له فریشته‌کان و له خه‌لکیش فرستاده هه‌لده‌بژیٔریٔ).

خوای بی وینه‌ده‌فه‌رموویٔ: ﴿قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَرَادْتُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾
یونس: ۱۰. واته (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) پێیان بلی: من بۆم نیه له‌خۆمه‌وه بیگۆرم، من شوینی هیچ شتی‌ک ناکه‌وم، جگه له‌وه نه‌بیٔ که به وه‌حی پیم ده‌گات).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویٔ: ﴿يُنزِلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾
النحل: ۲. واته: (په‌روه‌ردگار، خوئی فریشته‌کان به په‌رحمه‌ت و ژبانه‌وه "که وه‌حی ئاسمانه" ده‌نیریٔ بۆ ههر که‌سی‌ک که بیه‌ویٔ له به‌نده‌کانی "که پیغمبرانن"،

(۱) لوامع الأنوار البهية ۲/۲۶۷، شرح الجوهرة للباحوري ۲۱۱، المواظف وشرحه للسيد الشريف ۸/۲۱۸، شرح المقاصد للتفتازاني ۵/۵ و ۸، نهاية الإقدام ۴۶۲.

فەرمانیان پیدەدات كە: خەلكى بىدار بكنەوہ لەوہى كە بەراستى جگەلە من هىچ خوايەكى تر نىيە، لەبەر ئەوہ لە خەشم و قىنم خۆتان بپارىزن).

پىغەمبەران و پەيامبەران مروفن

پىغەمبەران و پەيامبەران مروفن، دەخۆن و دەخۆنەوہ، دەخەون و نەخۆش دەكەون، خەمبار دەبن و شتىشان لەبىر دەچىتەوہ، برسى و تىنوو دەبن، ژن دەهينن و تورەش دەبن، ماندوو دەبن و راويزيش دەكەن.... ھاووینەى ئەو سىفەتە مروپیانەى كە نابنە ھوى كرچ و كالى و كەم و كورتى بۆيان.

لەبەر ئەمە خودای گەورە ئەوانى ھەلبەتاردووہ لە ھەمان رەگەزى ئەوانەى كە بۆيان رەوانە دەكرين، تا پەيوەندیيەكى پتەويان لەگەڵیان ھەبىت، ھەست بكن بە شتەكانى ئەوان، ئاگادارى نيش و ئازاريان بن، بەلگەى گومان بريان لەسەر بەرپا بكن، رپگەى راستيان بۆ روون بكنەوہ. بەپى ئەم بەلگانە:

بەكەم: لە قورئانى پىرۆز:

أ_ خواى گەورە دەفەر موويت: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ التوبة: ۱۲۸. واتە: ("ئەى خەلكينە" سویند بەخوا بەراستى پىغەمبەرىكتان بۆ رەوانەكراوہ كە ھەر يەككە لە خۆتان، زۆر سەختە بەلایەوہ تووش بوونتان بەبەلاو ناخۆشى، زۆر بە تەنگىشتانەوہیە و پەرۆشە لەسەرتان، زۆر دلسۆزى ئيماندارانە و مېھربان و دلۆفانە بۆيان).

ب_ خَوای پاك و بهرز دهفهرموویت: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَىٰ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ﴾
 الكهف: ۱۱۰، و فصلت: ۶. واته ("ئهی پیغه مبهەر (ﷺ)") پییان بلی: بهراستی من تهنها
 ئاده میزادیکم وهك ئیوه، بهلام ئه وهنده ههیه وهی و نیگام بو دیت).

ب_ خَوای مهزن دهفهرموویت: ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ
 أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ﴾ الاعراف: ۱۸۸. واته ("ئهی موحه ممهه
 (ﷺ)") پییان بلی: که من ناتوانم، ههچ قازانج یان زیانیک به خۆم بگهیهنم، مهگهر ویستی
 خَوای له سهه بییت، خۆ ئهگهر غهیب و شاراوهکانم بزانیایه، ئهوه چاکه ی زۆرم کۆده کردهوه بو
 خۆم و ههچ ناخۆشیه کیشم تووش نه ده بوو).

ت_ خَوای بی وینه دهفهرموویت: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِيَّةً﴾
 الرعد: ۳۸. واته (سویند به خوا بیگومان بیسج تۆ پیغه مبههرا نی ترمان ره وانه کردهوه و
 هاوسهرو نه وهشمان پیداون).

ج_ خَوای تاک و بی هاوهل دهفهرموویت: ﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ
 الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ الانعام: ۵۰. واته (ئهی موحه ممههه
 (ﷺ)) پییان بلی: من پیتان نالییم گه نجینهکانی خوا لای منه، ههروهها له نهینی و شاراوهکانیش ههچ
 نازانم و ئاگادار نییم و پیتان نالییم بهراستی فریشتهم، بهلکو تهنها شوینی ئهوه دهکهوم که
 بهوهی و نیگا پییم دهگات).

دوهوم: له سونهتس پینداری پیغه مبههه (ﷺ):

أ_ فهرا میشتی ئه بو مهسعود که وتی: که سیک هاته لای پیغه مبههه (ﷺ) و لهگهلی دوا، جا
 کهسهکه دهلهززی، ئه ویش پیی فهرموو: (هون علیک، فانی لست بملک، انما انا ابن امرأه تأکل

القَدِيد^(۱)، واته: ناسایی به و مه‌شله‌ژی، من پادشا نیم، به‌لکو من کوری ئافره‌تیکم نانه ره‌قه‌ی ده‌خوارد.

ب_ ئەم فه‌رمایشته‌ی پێغه‌مبەر (ﷺ): (إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَنَسَىٰ كَمَا تَنْسَوْنَ، فَإِذَا نَسِيتُ فذَكِّرُونِي)^(۲) واته: منیش وه‌ک ئیوه مرۆفم شت له‌بیر ده‌که‌م، هه‌روه‌کو چۆن ئیوه‌ش شت له‌بیر ئەکه‌ن، ئەگه‌ر شتیکم له‌بیر کرد ئیوه بیرم بخه‌نه‌وه.

پ_ خاکی و خۆبه‌که‌م زانینی پێغه‌مبەر (ﷺ) و ژياننامه‌که‌ی به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئەوه‌ی که پێغه‌مبەر (ﷺ) مرۆفه و هیج یه‌کیک ناتوانیت نکۆلی له‌مه بکات.

ت_ به‌نده‌ایه‌تی پێغه‌مبەر (ﷺ) بو‌ خوای گه‌وره له فه‌رمایشت و نزاکانیدا دیاره، هه‌روه‌ک لهم فه‌رمایشته‌دا هاتوه‌وه: (اللهم اني عبدك وابن عبدك، ابن أمتك، ناصيتي بيدك، ماضٍ في حكمك، عدلٌ في قضاؤك)^(۳) واته: خوايه من به‌نده‌تم کوری به‌نده‌تم کوری که‌نیزه‌ک و کۆیله‌تم. نسیب و نیوچه‌وان و چاره‌نوسم به‌ده‌ست تۆیه و حوکم و بریارت به‌سه‌رمدا رابوردوه‌وه. هاووینیه‌ی ئەم ده‌قانه‌گه‌له‌ک زۆرن.

سووده‌کانی تووش بوونی پێغه‌مبه‌ران به دیارده مرۆییه‌کان

پیشتر ئەوه خرایه‌روو که پێغه‌مبه‌ران مرۆفن، تووشی دیارده مرۆییانه ده‌بنه‌وه، وه‌ک: چه‌رمه‌سی، نه‌خۆشی، له‌بیرچوونه‌وه، هه‌زاری... تاد، که سه‌رجه‌م خه‌لکی تر تووشی ده‌بن،

(۱) فه‌رمووده‌ی: أبی مسعود: سنن ابن ماجه _ کتاب الأَطْعَمَة _ باب القَدِيد ۱۱۰۱/۲.

(۲) فه‌رمووده‌ی: منیش وه‌ک ئیوه مرۆفم... تاد: صحیح البخاری: ۸ کتاب الصلاة، ۳۱ باب التوجه نحو القبلة، رقم ۴۰۱، بهذا اللفظ، عن عبدالله بن مسعود. وفي صحیح مسلم: ۵ کتاب المساجد ۱۹ باب السهو في الصلاة، رقم ۵۷۲، عن عبدالله بن مسعود رضي الله عنه.

(۳) فه‌رمووده‌ی: خوايه من به‌نده‌تم... تاد: رواه أحمد في مسنده ۴۵۲/۱.

به‌لأم تووش بوونی پیغهمبه‌ران به‌م دیاردانه چهند سوودیکی هه‌یه که پوختی ده‌گه‌ینه‌وه له‌م خاڵانه‌ی خواره‌وه:

۱_ گه‌وره کردنی پاداشته‌کانیان: له‌به‌رئه‌وه‌ی چه‌رمه‌سه‌ری و نه‌خووشی چه‌ندین پاداشتی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر که‌ئه‌که‌ ده‌بن، پیغهمبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: (أشد الناس بلاءً الأنبياء، ثم الأمثل فالأمثل)^(۱) واته: پیغهمبه‌ران له‌ هه‌موو خه‌لگی ناخووشی و چه‌رمه‌سه‌ری زیاتر ده‌بینن پاشان ئه‌وانه‌ی دوای ئه‌وان و دواتر ئه‌وانی تر.

پیشه‌وا قوشه‌یری وتویه‌تی: هه‌موو که‌سیک شایه‌نی تاقیکردنه‌وه‌ی سه‌خت و چه‌رمه‌سه‌ری نییه، چونکه تاقی کردنه‌وه‌و چه‌رمه‌سه‌ری بۆ ئه‌ولیاگانه، به‌لأم چه‌رمه‌سه‌ری هه‌ر زوو که‌سانی بیگانه فه‌رامووش ده‌کات و وازیان لی دینیت^(۲).

هه‌رچه‌نده‌ خوای گه‌وره له‌ توانایدا هه‌یه که پاداشته‌کانیان زیاد بکات به‌بی تاقیکردنه‌وه‌و ئیش و نازار، به‌لأم کارزانی و حیکمه‌تی خوایی واده‌خواییت به‌هوی تاقیکردنه‌وه‌وه پاداشته‌کانیان زیاد بکات: ﴿لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ﴾^(۳) الانبياء: ۲۳. واته: (پرسیار نا‌کریت له‌وه‌ی که خوا ده‌یکات).

(۱) شرح أم البراهین للسنوسی ۱۸۵_ ۱۸۶، شرح السنوسیه للبا‌جوری ۱۳۰. شرح الخریده للدریدر ۱۰۱. فه‌رمووده‌ی: پیغهمبه‌ران له‌ هه‌موو خه‌لگی ناخووشی... تاد: أحرجه أحمد و البخاري والترمذي و ابن ماجه، عن سعد، وهو صحيح./ الجامع الصغير ۶۹. بکه.

(۲) شرح السنوسیه للبا‌جوری ۱۳۰.

(۳) شرح الخریده للدریدر ۱۰۱، شرح أم البراهین للسنوسی وحاشیه الدسوقي علیه ۱۸۵_ ۱۸۶.

۲ _ ياسادانان: له بىر چوونە ۋە پىغەمبەر (ﷺ) له نوپۇزدا ياسادانانە بۇ خەلكى، فىريان دەكات چۆن كرنووشى له بىر چوونە (سەو) ببەن، چونكە نامازەو ماناى كردهو بەهپزترە له نامازەى وتە^(۱).

۳ _ دلدانەو بە بارودۇخى پىغەمبەران، كاتىك تووشى كارەساتىك دەبىن كە بەسەر پىغەمبەرانىشدا هاتووە، ۋەك: نەخۇشى و دەرد، كەمى سەرۋەت و سامان، ئازاردانان لەلايەن خەلكىەو، سەربارى پەلە بەرزى و شكۆداریان، ئەوا كەسەكە بەمە دلى دەدرپتەو ۋە ئارامگر دەبىت لەسەر ئەو ناخۇشپەى بەسەرىدا هاتووە^(۲).

۴ _ بۇ ئاگار كەرنە ۋەى خەلكى جگە له پىغەمبەران له ئاست بى نرخی دونيا لەلايەن خواى گەورە، كاتىك دەبىن پىغەمبەران پشتیان له دونيا كەروو ۋە خۇيان دوور گرتووە له چپزو خۇشپەكانى^(۳).

سەرزەنشتى دونيا له هەندىك دەقدا هاتووە، بەلام مەبەستى لەو دونياپەىە كە مرؤف سەرقال و بى ئاگا دەكات له يادى خواى گەورە، پىويستە ئەم فەرمایشتهى پىغەمبەرىش (ﷺ) هەر بە هەمان مەبەست رافه بكرىت: (ألا ان الدنيا ملعونة، ملعون ما فيها، الا ذكر الله وما والاها و عالم أو متعلم) واتە: بىگومان دونيا نەفرەتپە، ئەو ۋەى تيايدايە بەهەمان شپو نەفرەتپە، تەنھا يادى خوا ۋە ۋەى هاوشپو ۋەى چاكن و زانا و زانستخواز نەبن. ۋەك: يادى خوا واتە: (سبحان الله) و (الحمد لله) و (لا اله الا الله) كەرن.

(۱) شرح الخريدة للرددير ۱۰۱، شرح أم البراهين للسنوسي وحاشية الدسوقي عليه ۱۸۵، شرح السنوسية للباجوري ۱۳۰.

(۲) شرح الخريدة للرددير وحاشية الصاوي عليه ۱۰۱_۱۰۲، شرح أم البراهين للسنوسي وحاشية الدسوقي عليه ۱۸۵، شرح السنوسي للباجوري ۱۳۱.

(۳) شرح الخريدة للرددير ۱۰۱، شرح أم البراهين للسنوسي ۱۸۵، شرح السنوسية للباجوري ۱۳۱.

به‌لّام دونيايهك كه مرؤف بئ ئاگا نهكات له يادی خوی گهوره، ئەوا سه‌رزه‌نشتی ناکریت به‌لگو ستایشی ده‌کریت، پئویسته ئەم فه‌رمایشته‌ی پئغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌م پئیه لئیک بدریتته‌وه: (نعمَ الدنيا مطیةٌ المؤمن، بها یصل الی الخیر، و بها ینجو من الشر) واته: دونیا چاکترین و لاخی سواریه به‌و باوه‌ردار، که به‌هۆیه‌وه چاکه ئەنجام ده‌دات و خوی دوور ده‌گریت له خراپه. به‌مه‌ش ده‌زانری: دونیا به‌خودی خوی نه سه‌رزه‌نشت کراو، نه ستایش کراوه^(۱).

ژماره و رێژهی پئغه‌مبه‌ران

خوی گهوره ئەندازه‌ی کیشاوه بۆ سه‌رجه‌م ئەو شتانه‌ی که خه‌لکی پئویستیان پئیه هه‌یه، له لیها‌تووی و زیره‌کی و توانا جیا جیاکان، تا ژیان و گوزه‌رانیکی خۆش و به‌خته‌وه‌ریان بۆ فه‌راهه‌م بکات، ئەم شتانه‌ی دابه‌ش کردوو له نیوان تاکه‌کان به‌و ئەندازه‌یه‌ی که پئویستیان پئیه هه‌یه، بۆ نمونه پیاوانی هیزی سه‌ربازی و دارتاش و ئاسنگه‌ر و جوتیار و خاوه‌ن پیشه‌کان گه‌له‌ک زۆرن، به‌لّام ژماره‌ی که‌سانی خاوه‌ن که‌سایه‌تی سه‌رکرده‌یه‌تی و زانستی زۆر که‌من، ته‌نانه‌ت ئەوانه‌ی خاوه‌نی شیوه‌یه‌ک له توانا لیها‌توویین له‌یه‌ک بو‌اردا زۆر که‌من، له‌به‌ر ئەمه رێژه‌ی ئەوانه‌ی رابه‌رایه‌تی هزری جیهان ده‌که‌ن و رینموونی کارن بۆ سه‌ر رێگه‌ی راست، که پئغه‌مبه‌ران و په‌یامبه‌ران که‌من، چونکه کاره‌که‌یان پئویستی مرؤف دابین ده‌کات و ده‌بیته مایه‌ی سوود بۆ مرؤفایه‌تی بۆ چه‌ندین نه‌وه‌ی داها‌توو و دوور.

ئه‌گه‌ر ئەو فه‌رمووده‌یه وه‌ربگرین، که رێژه‌ی پئغه‌مبه‌ران به (١٢٤٠٠٠) و په‌یامبه‌ران به (٣١٣) دیاری ده‌کات. ئەوا ده‌بینین ئەو رێژه‌یه به به‌راورد له‌گه‌ڵ گه‌لانی جیهان زۆر

(١) شرح السنوسية للبا‌جوري ١٣٢، شرح أم الراهین للسنوسي، سه‌رچاوه‌ی پئشوو.

فه‌رمووده‌ی: بئگومان دونیا نه‌فه‌رتیه... تاد: سنن الترمذی، کتاب الزهد، باب الدنيا ملعون ما فيها إلا ذکر الله أو عالم أو متعلم، عن أبي هريرة ٨٠/٧، وقال حديث حسن غريب.

کهمه، هەر له سه‌ره‌تای به‌دییه‌نانی مرۆف تا سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان موحه‌مه‌د
(ﷺ)، ته‌نانه‌ت هەر پێوانه‌ ناكری‌ت له‌گه‌ڵ ئه‌و نه‌وانه‌ی له‌ داها‌توودا دین^(۱).

به‌لام پێویسته له‌ باوه‌ر هینان به‌ پێغه‌مبه‌ران، رێژه‌یان دیاری نه‌كری‌ت و له‌ ژماره‌یه‌کی
دیاری‌كراو كورت نه‌كری‌ته‌وه، چونكه:

۱ _ به‌لگه‌یه‌کی سه‌لمینراو و براوه (قطعی) له‌ قورئانه‌وه نه‌ها‌تووه، دیاری كردنی رێژه‌یان
پێچه‌وانه‌ی روو‌كه‌شی ئه‌م نایه‌ته‌یه: ﴿مَنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمَنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ﴾
غافر: ۷۸. واته: (هه‌یانه سه‌رگوزه‌شته و به‌سه‌ره‌اتیانمان بۆ گێ‌راویه‌تی‌ه‌وه، هه‌شیانه
سه‌رگوزه‌شته و به‌سه‌ره‌اتیانمان بۆ نه‌گێ‌راویه‌تی‌ه‌وه). ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی له‌وباره‌وه‌ش ها‌تووه له
باره‌ی رێژه‌ی پێغه‌مبه‌ران فه‌رمووده‌یه‌کی لاوازه، چونكه: هه‌وائی یه‌ك كه‌سه، یه‌ك كه‌س
گێ‌راویه‌تی‌ه‌وه و ئامازه (قرینه) یه‌کی له‌گه‌ڵدا نه‌ها‌تووه كه‌ بی‌گه‌یه‌نی‌ته پله‌ی سه‌لمینراو و براوه،
چونكه هه‌وائی یه‌ك كه‌س گومان هه‌لده‌گریت، له‌ بواری بیروباوه‌ردا هه‌یج بایه‌خێك بۆ هه‌وائی
گوماندار دانانریت.

۲ _ ئه‌گه‌ر ژماره‌ی پێغه‌مبه‌ران و په‌یامبه‌ران له‌و رێژه‌ دیاری بكریت، ئه‌وا له‌وانه‌یه‌ ببی‌ته
هو‌ی به‌ پێغه‌مبه‌ر دانانی كه‌سیك كه‌ پێغه‌مبه‌ر نییه‌ یاخود كه‌سیك به‌ پێغه‌مبه‌ر دانانه‌ری كه
پێغه‌مبه‌ره^(۲).

(۱) مبادئ الاسلام ۳۳.

(۲) المسایرة وشرحها المسامرة ۲۲۵. شرح المقاصد للتفتازاني ۶۱/۵_ ۶۲، شرح العقائد النسفية ۱۶۹_ ۱۷۰،
شرح الخريدة للرددير ۱۱۱، لوامع الأنوار البهية ۲/۲۵۸.

ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی له‌باره‌ی رێژه‌ی پێغه‌مبه‌رانه‌وه ها‌تووه له‌ موسنه‌دی ئه‌حه‌مه‌د (په‌زای خوای لیبی‌ت) له
فه‌رمووده‌ی ئه‌بو زه‌ر (په‌زای خوای لیبی‌ت) ها‌تووه، كه‌ ده‌لیت، وتم: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ژماره‌ی پێغه‌مبه‌ران

به‌لأم قورئانی پیرۆز ناوی بیست و پینج له پیغه‌مبه‌رانی هیناوه، که ئەمانهن: (ئادهم، ئیدریس، نوح، هود، صالح، ئیبراهیم، لوط، ئیسماعیل، ئیسحاق، یه‌عقوب، یوسف، شوعه‌یب، ئەیوب، ذو‌الکفل، موسا، هارون، سوله‌یمان، داود، ئیلیاس، ئەلیه‌سع، یونس، زه‌کریا، یه‌حیا، عیسا و موحه‌مه‌د صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)^(۱).

کاری پیغه‌مبه‌ران و ره‌وانه کرانیان بۆ هه‌موو گه‌لانی جیهان

پیغه‌مبه‌ران و په‌یامبه‌ران پینمایمی مرۆف ده‌که‌ن بۆ سه‌ر ریگای راست، خاوه‌نی نه‌و یاساو ری‌سایانه‌ن که پاکسازی ده‌که‌ن، چاره‌ی کیشه‌ مادی و رۆحیه‌کان ده‌که‌ن، مژده‌ی به‌هه‌شت به‌ که‌سی پارێزگارو له‌ خواترس ده‌ده‌ن، هه‌ره‌شه‌ی ناگری دۆزه‌خ له‌ که‌سانی گه‌نده‌ل و بی‌باوه‌ر

چه‌نده؟ فه‌رمووی: (مئة ألف و أربعة و عشرون، الرسل من ذلك ثلاثة و خمسة عشر جما غفيرا) واته: سه‌دو بیست و چوار هه‌زار، سێ سه‌دو یازده‌یان له‌ناو نه‌و ریژه زۆرده‌ا په‌یامبه‌رن.

ته‌به‌رانی له‌ (العجم الکبیر) دا به‌ ده‌ربیرینی (أربعة و عشرون ألفاً) گێرانه‌وه‌یه‌وه، ئەوه‌ی ده‌ریخست که‌ گێرانه‌وه‌که‌ی ئیمامی ئەحمه‌دا دیار نه‌بوو.

خولگه‌ی ئەم فه‌رمووده‌یه له‌سه‌ر عه‌لی کوری یه‌زیده که‌ لاوازه‌. / المسامرة ٢٢٦.

ئەم فه‌رمووده‌یه ده‌ربیرینیکی تری هه‌یه که‌ له‌ (صحيح ابن حبان): سه‌دو بیست و چوار هه‌زار پیغه‌مبه‌ر، سێ سه‌دو سی‌زده‌ په‌یامبه‌ر. له‌ گێرانه‌وه‌یه‌کی تر دا: سێ سه‌دو چواره‌ په‌یامبه‌ر. هه‌روه‌ها له‌ گێرانه‌وه‌یه‌کی تر دا: سێ سه‌دو یازده‌ په‌یامبه‌ر. / كفاية الطالب الرباني ١/١٧. / لوامع الأنوار البهية ٢/٢٥٨.

وه‌له‌به‌ده‌دینی عێراقی دواوه له‌سه‌ر ئەم فه‌رمووده‌یه، کۆمه‌لێک له‌وانه‌ی فه‌رمووده له‌به‌رکار (حفاظان به‌په‌رچی (ئیبین حبان) یان داوه‌ته‌وه‌و ره‌خنه‌یان لێ گرتوه‌وه‌ له‌وه‌ی که‌ نه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی له‌ ریزی فه‌رمووده راسته‌کان هیناوه‌. / لوامع الأنوار البهية ٢/٢٦٤، ئەو فه‌رمووده‌یه چه‌ند ده‌ربیرین و سه‌ندیکی تر هه‌ن له‌ (موسنه‌دی ئەحمه‌د)، (به‌زار)، ته‌به‌رانی له‌ (الأوسط) دا که‌ له‌ (مجمع الزوائد) دا باسی کردوه‌، / المسامرة ٢٢٦ و (قاسمی کۆری قوتلوبوغا) هه‌واڵه‌که‌ی له‌ گێره‌وه‌وکانیه‌وه هیناوه که‌ (ئیسحاقی کۆری راهویه، ئیبین ئەبی شه‌یبه، موحه‌مه‌دی کۆری ئەبو عومه‌ر، ئەبو یه‌علا). / شرح المسامرة لقاسم بن قطلوبغا ٢٢٥.

(١) شرح الخريدة للردیر ١١٠_١١١.

دەكەن، ئەو پېداۋىستىيە دونىايانە بۇ خەلقى دابىن دەكەن كە پېۋىستىيان پى دەبى لە كاروبارى دىن و دونىادا.

خوای گەورە پېغەمبەرانى بۇ گشت گەلانى جىھانى رەوانە كىردوون، جا ھەر گەلىك پەيامبەرى خۇيان ھەبوو، ئەگەرچى خوای گەورە ناوہكانىيانى بەئىمە رانەگەياند بىت، بە بەلگەى ئەم فەرمايشتەى خوای گەورە:

أ_ ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ فاطر: ۲۴. واتە: (بىگومان ھىچ گەل و نەتەوھىەكەش نەبووہ فرستادە و بىداركەرەوھىەكى بۇ رەوانە نەكرابىت).

ب_ ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ النحل: ۳۶. واتە: (سوئند بەخوای بىگومان ئىمە لەناو ھەر گەل و نەتەوھىەكەدا پېغەمبەرىگمان رەوانە كىردووہو پىمان راگەياندووہ كە پىيان بلىت: تەنھا خوا بپەرستەن، خۇتان دوورە پەرىز بگرن لە ھەموو جۇرە پەرسراۋىكى تر).

پ_ ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَّهَاتِ رُسُلًا يَلْعَنُوا عَلَيْهِمْ وَأَيَّتَنَّا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ﴾ القصص: ۵۹. واتە: (پەرورەدگارى تۇ ھىچ ولات و شارىكى كاۋل نەكردووہ، تا لە پايتەختەكەيدا پېغەمبەرىكى نەناردىت كە ئايەتەكانى ئىمەى بەسەردا بخوئىتەوہ، وەنەبىت ئىمە شارو ولاتانمان كاۋل كىردىت بەبى ھۇ، مەگەر كاتىك نەبىت كە دانىشتووانى ستەمكار بوون).

تىكرای ئەم دەفانە بەلگەن لەسەر ئەوہى رەوانە كىردنى پېغەمبەران، كورت نەبۇتەوہ لە گەلىكى دىارىكراۋ يان لە شوئىئىكى دىارىكراۋدا، وەك: دوورگەى عەرەبى.

پیوستی باوهرپوون به پیغمبهران و په‌یامبهران

برواهیټان به پیغمبهران و په‌یامبهران، به‌راست دانانی هه‌موو ټهو هه‌وال و خه‌به‌ره‌کانیان، گوپرایه‌ل بوون بو فهران و ریگریه‌کانیان، پیوسته له‌سه‌ر گشت موسلمانیک:

ا_ خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿قُولُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا مِن رَّبِّهِمْ لَا نَفَرُّ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَمَنْ يَخُفْ لَهُمْ مُّسْلِمُونَ﴾ البقرة: ۱۳۶. ^(۱) واته: ("نه‌ی په‌یره‌وانی موحه‌مه‌د ﷺ نیوه" بلین: نیمه باوهرمان به‌خو هیناوه و بهو قورئانه‌ش که دابه‌زیوه بو‌مان و به‌ده‌ش که دابزیوه بو نیبراهیم و نیسماعیل و نیسحاق و یه‌عقوب و نه‌وه‌کانی یه‌عقوب، هه‌روه‌ها بهو په‌یامه‌ی بو موسا و عیسا هاتوووه و بهو په‌یامانه‌ی که بو پیغمبهران به‌گشتی ره‌وانه کراوه له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه و نیمه جیاوازی ناکه‌ین له نیوان هیچ کام لهو پیغمبهرانه‌دا، نیمه هه‌موومان ته‌نها ته‌سلیمی فه‌رمانی په‌روه‌ردگارین).

ب_ خوی بی وینه ده‌فه‌رموویت: ﴿كُلُّ ءَامَنٍ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ لَّا نَفَرُّ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ﴾ البقرة: ۲۸۵. واته: (هه‌موویان باوهرپان هه‌یه به خو او فریشته‌کانی و کتیبه‌کانی و پیغمبهره‌کانی (ده‌لین) هیچ جیاوازیه‌ک ناکه‌ین له نیوان هیچ پیغمبهریک له پیغمبهره‌کانی خوادا "له‌باوه‌ردا").

پ_ خوی گه‌وره پادا‌شتیکی گه‌وره‌ی ئاماده کردوووه بو ټه‌وانه‌ی باوهرپان به سه‌رجه‌م پیغمبهران هیناوه، له‌مباروه فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَكَمْ يَفِرُّوْا بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ أَوْلَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَظِيمًا رَّحِيمًا﴾ النساء: ۱۵۲. واته: (ټه‌وانه‌ی

() لوامع الأنوار البهية ۲/۲۶۳.

باوهرپان به خواو پیغه مبه ره گانی هیئاوهو هیچ جوړه جیاوازیه کیان نه کردووه له نیوان هیچ کامیانداو باوهرپان به همموویان ههیه، ئا ئهوانه له نایندهدا خوای گهوره پاداشتی خویمان دهداتی، خوای گهورهش هممیشه و بهردهوام لیخوش بوو میهره بانه).

به درؤخستنه وه یاخود به کم و کورت دانانی پیغه مبه ران کوفره

پیغه مبه ران همموویان له یهك شتدا كۆده بڼه وه، كه بریتیه له: پیغه مبه رایه تی.

له بهر ئه مه سرجه م زانایانی ئیسلام كۆكن له سهر ئه وهی كه سیک بی باوهره ئه گهر پیغه مبه ریک به درؤ بخته وه كه پیغه مبه رایه تیه که ی دیار بیت، به هه مان شیوه هر كه سی توانج و تانه وته شهر له پیغه مبه ریک بدات یان و ایزانیت كه موکورتی ههیه ئه وا ئه و كه سه بی باوهره پویسته بکوزریت به دهقی ئه م فرمایسته: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ

وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُوا نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَن يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٥١﴾

النساء: ١٥٠ _ ١٥١. واته: (بیگومان ئهوانه ی باوهر به خواو پیغه مبه ران ناهینن و دهیانه ویئت جیاوازی بکهن له نیوان خواو پیغه مبه ره گانیدا" گوايه باوهرپان به خوا ههیه، به لام باوهرپان به پیغه مبه ر نییه"، (یاخود) دهئین: باوهر دهینین به هه ندیک له پیغه مبه ران و باوهر به هه ندیکان ناهینین و دهیانه ویئت لهو نیوانه دا ریگه و بهرنامه یهك بو خویمان به دهست بینن. ئا ئه و جوړ كه سانه به راستی هه ر بی باوهرن و بو بی باوهرن سزایه کی سهر شوپرکه رمان ناماده کردووه).

قورئانی پیرۆز و کتیبه ئاسمانیه‌کانی تر

بنچینه و رهگ و ریشه سهره‌کیه‌کانی په‌یامه ئاسمانیه‌کان، بیروباوه‌رو ئامانجه‌کانیان یه‌ک شتن، که ئەمانه‌ن: پ‌ینمایی و ئاراسته‌کردنی مرؤف بۆ ریگای چاکه‌کاری و سهرکه‌وتن. خوای پایه‌به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ الشوری: ۱۳. واته: (ریبازی ئایین و به‌رنامه‌ی ژیا‌نی بۆ داناون، ئەوه‌ی که فه‌رمانی پ‌یکردوو‌ه به _ نوح _، ههر به‌و شیوه‌یه قورئانیشی بۆ تۆ ئە‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) وه‌حی و نیگای کردوو‌ه به ئیبراهیم و موسا و عیسا‌شمان راگه‌یاندوو‌ه که ر‌یبازی ئایین و یه‌کخو‌ناسی به‌رنه‌ده‌ن و له‌سه‌ری پایه‌دار بن).

خوای ب‌ی وینه ده‌فه‌رموویت: ﴿فَإِنْ نُنزِعُكَ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ النساء: ۵۹. واته: (خۆ ئە‌گه‌ر له شتی‌کدا بوو به‌ک‌یشه‌تان ده‌رباره‌ی حوکمی خوایی، ئە‌وه ئە‌و ک‌یشه‌یه ب‌گ‌یرنه‌وه بۆ لای خواو پ‌یغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ)).

بۆ‌یه قورئانی پ‌یرۆز داوای کردوو‌ه که باوه‌ر به‌هه‌موو پ‌یغه‌مبه‌ران و په‌یامبه‌ران و په‌یامه‌کانیان ب‌ینین: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ البقرة: ۴. واته: (و ئە‌وانه‌ی باوه‌ر ده‌ه‌ین به‌و "په‌یامه‌ی" که بۆ تۆ "ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ)" دابه‌زینراوه و به‌و په‌یامانه‌ش که بۆ "پ‌یغه‌مبه‌ران" ی پ‌یش تۆ دابه‌زینراوه).

به‌لام ئە‌و باوه‌ره‌ی که به‌پ‌یی شه‌رع له ئیمه‌ داواکراوه، که هه‌مان ب‌یت به‌ کتیبه ئاسمانیه‌کان (وه‌ک: ئینجیل و ته‌ورات و زه‌بور) ئە‌وا مه‌به‌ست ل‌یی ئە‌وه‌یه که بر‌وامان واب‌یت ئە‌م کتیبانه له‌لایه‌ن خواوه‌ هاتوون و راست بوونه و ته‌نها بۆ ئە‌و مه‌به‌سته هاتوون، که قورئانیش بۆ ته‌واو کردنی هاتوو‌ه. هه‌رچی له‌و کتیبانه هات و پ‌یچه‌وانه‌ی قورئانی پ‌یرۆز بوو، ئە‌وا ب‌ی ه‌یچ گومانیک ده‌ستکاری کراوه بایه‌خی بۆ دانان‌ریت.

ئا لېرەۋە پېۋىستە گىرنگىزىن ئەۋ جىۋاۋازىانە بىخەينەرۋو كە قورئان لەگەل كىتېبە
ئاسمانىيەكانى تر ھەيەتى لەم خالانەى خوارەودا:

۱ _ ئەۋ كىتېبانەى كە پېش قورئان دابەزىون ئەۋا وئەۋ دانە (نسخە) رەسەنەكەى نەماۋە،
بەلگۈ تەنھا ۋەرگىرپىدراۋەكەى ماۋە.

بەلام قورئان بە دەربىرېن ۋ وشەكانى پارىزراۋە، كە خۋاى گەۋرە بۇ پېغەمبەرى (ﷺ)
رەۋانە كىردوۋە، بەمشىۋەھىش بە مۋتەۋاتىرى بە ئىمە گەشىتوۋە.

۲ _ ۋتەى ھەندى خەلگى ۋەك شەرەزئاسان ۋ رافەكاران ياخود مېژووناسان لەگەل ئەم
كىتېبانە ئاۋىتە بوۋە.

بەلام قورئانى پىرۋز ھىچ ۋتەيەكى تىكەل نەبوۋە ۋ تەنانەت فەرمايشتى پېغەمبەرىشى
(ﷺ) تىكەل نەكىردوۋە. بۇيە پېغەمبەر (ﷺ) لە سەرەتاي دابەزىنى قورئان رېگىرى كىرد لە
نوۋسىنى فەرموۋدە، تا تىكەل نەبىت بە فەرمايشتەكانى قورئانى پىرۋز. ھەرۋەك زانراۋە
كىتېبەكانى (تەفسىر) ۋ (فەرموۋدە) ۋ (فىقھ) تەۋاۋ سەرەخۇن ۋ جىيان لە قورئانى پىرۋز.

۳ _ ھىچ كەسىك نەيتوانىۋە، بە بەلگەيەكى مېژوۋى ھىچ يەكىك لەۋ كىتېبانەى كە ھەن
بەسەلنىت كە دابەزىۋە بۇ ئەۋ پېغەمبەرەى كە كىتېبەكەى دەدرىتە پالى. ھەرۋەك نەتوانراۋە
ئەۋ كاتەش دىارى بىرېت كە كىتېبەكەى تىدا دابەزىۋە.

سەبارەت بە قورئان، ئەۋا مېژوۋ بە بەلگە ئەۋەى بىراندۆتەۋە كە بۇ سەر مۋحەممەد
دابەزىۋە ھەندىك لە ئايەتەكانىشى شوپن ۋ كات ۋ ھۆكارى دابەزىنىان دىارىكراۋە. (ﷺ)

۴ _ ئەۋ زمانە كۆنانەى كىتېبە ئاسمانىيە كۆنەكان، بۇ ماۋەيەكى زۆررە لە ناۋچوون ۋ
كەسىك نابىنىن كە پىي بدوېت ۋ تەنانەت ئەۋەى تىشى دەگات زۆر كەمە.

به‌لام زمانی قورئانی پیرۆز، زمانیکی زیندوووه تا ئیستا سەدان ملیۆن موسلمان له گشت شوینە جیا جیاکانی جیهان پێی دەدوین.

۵ _ یاسا و رێساکانی سەرجهم کتیبە کۆنەکان _ هەرۆک له کاتی خویندنه‌وهیدا به‌دهرده‌که‌ویت _ تاییهت بوونه به‌و کات و گه‌له‌ی کتیبه‌که‌ی تیایدا دابه‌زیوه‌و بۆ دابین کردنی پێداویستیه‌کانی ئه‌و قۆناغ و به‌پێی بارودۆخه‌که‌ دابه‌زیوه.

له کاتی‌دا یاسا و حوکمه‌کانی قورئان گشتین بۆ سەرجهم خه‌لکی و بۆ هه‌موو سهرده‌مێک ده‌شین.

۶ _ کتیبە کۆنەکان ئەگەرچی بانگه‌وازی تێدايه بۆ چاکه و خێرو چاکسازی و ره‌وشت به‌رزى، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا هه‌موو لایه‌نه‌کانی چاکه‌کاری و پله‌به‌رزى له‌خۆ نه‌گرتوو.

به‌لام قورئانی پیرۆز هه‌موو لایه‌نه‌کانی چاکه‌ی له‌خۆ گرتوو به‌کاملی، جا له کتیبه‌کانی پێش‌وودا هاتبێت یان نا.

۷ _ ده‌ستکاری کتیبه‌ کۆنەکان کراوه‌و شتانی‌ک له‌و کتیبانه‌دا هه‌ن که یه‌کناگریت له‌گه‌ڵ عه‌قلًا، به‌لکو له‌سه‌ر سته‌مه‌وه دامه‌زراوه‌و شتی پرۆپوچ له‌خۆی ده‌گریت.

به‌لام قورئان، هه‌ر هه‌مووی چاکه‌یه و پا‌ک و دووره له هه‌موو شتیکی خراپ و ناشیاو نابه‌جی و شتیکی نییه له‌گه‌ڵ عه‌قل تیک بگیریت^(۱).

(۱) سه‌یری: مبادء الاسلام ۸۰_ ۸۳.

سه‌یری ئه‌و به‌شه‌ی کتیبی (اظهار الحق) بکه، که (رحمة الله الهندي) نووسيوه‌تی له‌سه‌ر ده‌ستکاری کرانی کتیبه‌ ناسمانیه‌کانی پێش قورئانی پیرۆز.

۸_ شهريعه ته كۆنهكان زياتر تايبهتمهند بوون به چارهسەرى پۆحى، بهلام شهريعه تى ئىسلامى سەردىرو بنەماى واى دارپشت كه چارهسەرى كيشەكانى مرؤف دەسەتەبەردەكات، پىداويستيه ماددى و پۆحيهكانى له هەموو كات و شوينىك دابىن بكات.

ئا ئەمە ئەو تايبهتمەنديانە بوون كه بههۆيهوه فەرمان بهخەلكى كراوه، تەنھا شوينى قورئان بكهون.

سيفهت و خەسلەتەكانى پىغەمبەرايه تى

خوای گەوره هەندى لىهاتووى تايبه تى، به شىوازىكى فيتره تى، له سروشتى هەندى خەلكيدا داناوە وەك هيزو هونراو و هونەر.... كه بههۆيهوه له خەلكى تر بههيزتر دەبى. و لىهاتووى و كارامەيى بەرزى به پىغەمبەران و پەيامبەران داووبۆ رابەرايه تى و سەركردايه تى كردنى خەلك و پىنمايى كردنيان بۆ رىگاي راست، بۆيه ناوبراوان خاوهنى هەموو سيفه تىكى چاكن، دوورن له هەر كه موكورتى و كرج و كالىيه ك كه له وان ناوه شىته وه.

ئەو سيفه تانەى بۆ پىغەمبەران و پەيامبەران پىويستن ئەمانە: پارىزراوى، راگەياندننى بەرنامەى خودا، زيرەكى و ژيرى، نىرينە بوون، پاك و سەلامەت بوون له ناتەواوى و كەم و كورتىيەكان^(۱).

(۱) زانايان راجيان له ژماردن و ديارىكردنى ئەو سيفه تانەى بۆ پىغەمبەران پىويستن، سەنوسى تەنھا سى سيفه تى باس كردووون: راستگووى، دەستپاكي، راگەياندننى بەرنامەى خوا. / أم البراهين وشرحها للسوسى وحاشية السوسى عليه ۱۷۳.

دەردىر له (شرح الخريده ۹۶) سيفه تى چوارەمى زياد كردوو كه برىتييه له (زيرەكى و ژيرى)، ناوبرا و دەللىت:

وصف جميع الرسل بأمانة والصدق والتبليغ والفظانة

واته: سەرجه م پىغەمبەران وەسف بكه به: دەسپاكي، راستگووى، راگەيهنەرى بەرنامەى خوا و زيرەكى و ژيرى.

سیفہتی یە کەم: پارێزراوی (العصمة)

پارێزراوی (العصمة) لە زمانەوانیدا: بریتییە لە پاراستن.

لە زاراوەشدا: بریتییە لەوەی خودا گوناھ لە پیغەمبەران و پەيامبەراندا بەدینەھێنیت^(۱).

لەفقانی لە (اجوهره التوحيد) یاسی ئەم چوار سیفەتە ی کردوو. / شرح الجوهرة للباحوري ۲۰۰.

لەلای زانیانی کەلام سیفەتی پارێزراوی سیفەتی ئەمانەتیش دەگێتەو. / حاشية الدسوقي على شرح أم البراهين ۱۷۸.

مەبەست لە دیاریکردن و ژماردنی ئەو سیفەتانە ی پێویستن بۆ پیغەمبەران تەنھا ڕوون کردنەو، بە ھەندێ لقی و پۆلەکانی ئەم سیفەتانە تێک ئالان و ئاویتە بوون ھەیە، ئەو سیفەتانە ی من خستوتمەروو لە وتە ی زۆریە ی زانیان ھە ئمە پێنجاو، ھەر وە ک دەخړیتەروو، ئەو چۆرە جیاکردنەو و باسکردنە تەنھا بۆ ڕوونکردنەو.

(۱) لە (شرح العقائد العضدية للدواني ۲/۲۷۹) و (المواقف ۸/۲۸۰) ھاتوو: (ئەمە لەلای ئیمە، بە پێی ئەو بنچینە یەمان کە شتەکان ھەر لەسەر تەو دەدەینە پال بەکەری سەرپشک، بە پێچەوانە ی بۆچوونی فەیلەسوفەکان...)، لە (المسامرة ۲۲۷_۲۲۸) ھاتوو: (پارێزراوی بریتییە لە پابەند کردنی توانا و ھیز بە گوێرپایە ئییەو، ھەر کە سێک پارێزراو بێت خودا توانای ئەنجامدانی خراپە ی تیدا بەدیناھێنیت)، ابن ھمام لە بوختە کردنی ئەم پێناسە یەدا پێناسە یەکی تری لەگەڵ باسکردوو و وتیەتی: پارێزراوی بریتییە لە نەبوونی توانای ئەنجامدانی گوناھو تاوان یاخود بەدیناھێنانی کۆسپیکە کە ڕێگرە لە کردنی خراپە کە و پێویست بەو ناکات پەنا بیری تە بەر فەرماو ش کردنی گوناھە کە، چونکە ھەر لە بنە پەتدا ئارەزووی ناکات و لەگەڵ ئەو شدا ھەر سەرپشکە. پێناسە ی دوو دەگونجیت لەگەڵ بۆچوونی ئیمام "أبي المنصور الماتريدي" کە دەئیت: پارێزراوی تاقیکردنەو پە کناخات و لانا بات. واتە ھەر چەند دە پارێزراویش بێت مادەم سەرپشکە ئەو ھەر تاقی دەگێتەو. خاوەنی کتیبی "البداية" وتیەتی: واتاکە ی _ بۆچوونی ئەبی منصور الماتريدي _ ئەو یە کە پارێزراو بوون خاوەنە کە ی ناچار ناکات لەسەر پەرستش و گوێرپایە ل بوون و بئ تواناشی ناکات لە کردنی گوناھو تاوان. بە لگو میھرو بەخششیکی خوداییە کە کەسە کە پال دەنیت بۆ کردنی کاری چاکە... بۆ تاقیکردنەو). / التحرير و شرحه التقرير والتعبير ۲/۲۲۳.

ياخود ميهره بانى به خشيشكى خوييه. كه مرؤف به رهو چاكه كيش دهكات و دوورى دهخاته وه له خراپه. له گه لئ نه وه شدا كه سه كه ههر سه رپشك و خاوه ن ويسته، تا پرؤسه ي تافى كردنه وه كه ههر بيته جى^(۱).

جا گوناھو تاوان يان گه وره ياخود بچوك ده بيٽ.

جوړى يه كه م: پاريزراوى له گوناھى گه وره

گوناھه گه وره كان چهند پيناسه يه كى جيا جيايان هه يه، راستر تينيان:

گوناھس گه وره برى تيه له: هه موو نه و تاوانه ي كه به هوئى نه نجامدانى سنوور (هه دى) لئ دهرده كر يٽ ياخود هه ره شه ي ناگرى دؤزه خ له نه نجامده رانى كرابوو يان مايه ي نه فره ت ياخود تو ره يى خودا بيٽ.

گوناھس بچوك برى تيه له و: تاوانه ي كه سزاو سنوورى دونيا يى له سه ر نه بيٽ و هه ره شه ش له بكه ره كه ي نه كرابيٽ له دوارؤژدا^(۲).

گوناھه گه وره كان: كو فر ياخود درؤ يان ههر گوناھي كى ترى گه وره. پاريزراو بوونى پيغه مبه ران له م جوړه گوناھه گه وره انه تيرو ته سه لى برى تيه له:

(۱) المسامرة ۲۲۹، مفتاح الباب ۱۷۵.

(۲) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۳۵۶، و كتيبته كه مان: الشورى بين النظرية والتطبيق ۱۱۴_ ۱۱۵.

بەكەم: پارېزراو بوون لە كوفر:

زۆربەى موسلمانان كۆكن، لەسەر ئەوئى كە پيغەمبەران (سەلامى خودان لىيىت) پارېزراون لە كوفر، بەر لەوئى سروس و نيگايان بۆ بىت و پاش سروس بۆ هاتنيشيان، تەنانەت لە تەمەنى منداليشدا هەر پارېزراون لە كوفر، چونكە لەم تەمەندا شوپنكەوتووئى دايك و باوكيانن، ئەوانيش باوهرپيان بەخوا هەبووئە راستيان ناسيوئە، بۆيە لە تەمەنى منداليشدا هەر دوور بوونە لە كوفر وەك دايك و باوكيان^(۱).

دووئەم: پارېزراو بوون لە درۆ كردن:

راستگۆئى (الصدق): برىتيه لەوئى حوكمى هەوالهكە كۆك و پراو پراو بىت لەگەل بارودۆخ و واقعدا. جا راستگۆئى، سى جۆرە:

۱ _ راستگۆئى لە بانگەشەى پەيامداريدا.

۲ _ راستگۆئى لەو حوكم و ريسايانەى كە لەلايەن خواوئە هيناويانە و بە خەلكەكەى رادەگەيەنن.

(۱) شرح المسيرة لقاسم بن قطلوبغا ۲۲۷_ ۲۲۸، ئىجى لە (المواقف ۲۶۴/۸) يەكدەنگى ئوممەتى هيناوئە لەسەر پارېزراو بوونى پيغەمبەران بەر لە پيغەمبەرايەتى و دواى پيغەمبەرايەتيش لە كوفر. هەروەها سەيرى ئەمانەش بکە: شرح العقائد لعضدية للدوانى سەرچاوى پيشوو، شرح العقائد النسفية للفتازاني ۴۹/۵، ولوامع الأنوار البهية ۳۰۴/۲.

تاقمى ئەزاريقە لە خەواريجەکان پييان وابووئە گوناھ كردن بۆ پيغەمبەران دروستە، كەچى تاقمى ناوبراو پييان وايە هەموو گوناھيکيش كوفر، تەنانەت بۆچوونيان وابوو كە دروستە خوا پيغەمبەريک رەوانە بکات كەچى بشزانيت دواى پيغەمبەرايەتیهكەى كوفر دەکات./ الواقف و شرحه للسيد الشريف ۲۶۴/۸، المقاصد و شرحه للفتازاني ۴۹/۵_ ۵۰، ولوامع الأنوار سەرچاوى پيشوو.

٤ _ راستگویی له هه موو ئه و فه رمایشتانه ی ده لیلین له باره ی کاروباری دونیاوه^(١).

پێچه وانه کهیشی: درۆیه. پێغه مبه ران هه رگیز درۆ به ئه نقه ست ناکه ن، هه روه ک چۆن به لگه ی سه لێنرا و و ده رئا سا به رپا بو و له سه ر راستگویی پێغه مبه ران له بانگه شه ی په یامدارییان و ئه و شتانه ی له خودا وه به به نده کان را ده گه یه نن، ئه مه راستیه که هه موو ئایینداره کان له سه ری کۆکن، زۆربه ی زانیان پێیان وایه که ئه سته مه پێغه مبه ران درۆ بکه ن به هۆی له بیر چوونه وه و هه لّه کردنه وه. و ئه م رایه جیگه ی پشت پێبه ستنه و راست و دروسته، هه روه ک زانا لیکۆله ره کان ئه مه یان سه لماندو وه^(٢).

(١) شرح الخريدة للدردير ٩٧، رسالة في التوحيد للطائي ٦٧.

هه روه ک پێشتر خرایه رو و راستگویی یه که یکه له چوار سیفه ته کان له لای (ده ردير، له ققانی)، سی جۆری راستگویی هه یه، به ئام وتویانه ناوبرا و و تویانه راستگویی ته نها دوو جۆری یه که مه، هه روه ها جۆری سییه می راستگویی له به شه لاوکی و لق و بۆپه کانی سیفه تی ده ستپاکییه /. حشیه الدسوقي علی شرح أم الراهين للسنوسي ١٧٣، شرح الجوهرة للباچوري ٢٠٢.

(٢) المواقف وشرحه للسيد الشريف ٢٦٣/٨، تاييدا هاتوو: راجیای هه یه له سه ر ئه وه ی پێغه مبه ران به هۆی له بیر چوونه وه و هه لّه وه ده کریت درۆ بکه ن، له م باره وه وتویه تی: (مامؤستا "ئهبو إسحاق" و زۆریک له پێشه واکان ئه مه یان به ئه سته م زانیوه، چونکه به لگه ی ده رئا سا و مو عجیزه دار به رپا بووه له سه ر راستگوییان له گه یان دنی حوکه مگان، ئه گه ر درۆ کردن دروست بووبا بۆ پێغه مبه ران ئه وا ئاماژه و مانای مو عجیزه که کم و کورت و کرج و کال ده رده چوو، بێگومان ئه مه ش پوچه له، "قازی ئهبو به کر" به دروستی زانیوه به و مه رجه ی له مو عجیزه دا نه بیّت، چونکه مو عجیزه سه لێنه ری راستی په یام و مه به سته ی پێغه مبه ره که یه، به ئام درۆ کردن به هۆی له بیر چوونه وه و هه لّه ی زمان دروسته بۆ پێغه مبه ران، چونکه هه یج مه به سته یك هه لئاگریت، هه ر بۆیه له و حاله ته دا درۆ نابیه هۆی په یدا بووونی کم و کورتی له مه به ست و و اتا که دا). هه روه ها له (شرح العقائد النسفيه ١٧٠) ی ته فتا زانی دا هاتوو: (پێغه مبه ران پارێزران له درۆ کردن به تاییه ت له و شتانه دا که په یوه ستن به شه ربه عت و راگه یان دنی حوکه مگان و راسته ری کردنی ئومه ت، جا به یه که دنگی زانیان پێغه مبه ران به ئه نقه ست درۆ ناکه ن، زۆربه ی زانیانی ش پێیان وایه به هۆی له بیر چوونه وه ش هه ر درۆ ناکه ن. جا "گه سته لی" روونکردنه وه ی داوه له سه ر ئه م ده قه: "به یه که دنگی زانیان پێغه مبه ران به ئه نقه ست درۆ ناکه ن، زۆربه ی زانیانی ش پێیان وایه به هۆی له بیر چوونه وه ش هه ر درۆ ناکه ن": ئه مه له باره ی درۆ کردنی پێغه مبه ران که په یوه ست بیّت به راگه یان دنی په یامی خوا، چونکه مو عجیزه به لگه ی سه لێنه ری

به‌لام درۆکردن له ههر شتیکی تر جگه له په‌وانه‌کردن و پراگه‌یانندی به‌رنامه‌ی خودا تهنه‌ها گونا‌هه‌که له گونا‌هه‌کان، هه‌روه‌ک خرایه‌پروو^(١).

به‌لگه‌ی نه‌قلی له‌سه‌ر راستگۆیی پی‌غه‌مبه‌ران:

أ_ نه‌گه‌ر دروست بووبا بۆ پی‌غه‌مبه‌ران درۆ بکه‌ن، نه‌وا نه‌و کاته هه‌والی خوی گه‌وره درۆی تیده‌که‌وت، نه‌مه‌ش هه‌رگیز نابیت و نه‌سته‌مه، چونکه خوی گه‌وره راستگۆیی نه‌وانی به‌چه‌ندین موعجیزه‌و ده‌رئاسایه‌ک سه‌ماندوه^(٢).

ب_ درۆ تاوان و گونا‌هه، پی‌غه‌مبه‌رانیش له تاوان پارێزراون.

پ_ نه‌گه‌ر درۆیان بکردبا، خه‌لکیش نه‌وه‌ی بزانیایه که درۆزنن، نه‌وا سوودی په‌یامبه‌رایه‌تی و په‌یامداری نه‌ده‌ما^(٣).

به‌لگه‌ی نه‌قلی له‌سه‌ر راستگۆییان:

به‌رپا‌کرد له‌سه‌ر راستگۆییان، به‌لام "فازی نه‌بو به‌کر" نه‌م حوکمه‌ی تایبه‌ت کردوه به‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ران به‌ نه‌نقه‌ست درۆیان بۆ دروست نییه و له گه‌یانندی په‌امیشدا بۆیان دروست نییه، ناوبراو به‌ دروستی زانیوه پی‌غه‌مبه‌ران درۆ بکه‌ن به‌هۆی له‌بیر‌چوونه‌وه‌وه هه‌له‌وه له‌و شتانه‌ی تایبه‌ت په‌یوه‌ندیان به‌ پراگه‌یانندی به‌رنامه‌ خودا هه‌یه، چونکه هه‌چ مانایه‌کی موعجیزه‌دار نییه له‌سه‌ر پریزراو بوونیان له‌م لایه‌نه‌وه^(٤). سه‌یری نه‌مانه‌ش بکه: شرح العقائد العضدية للدواني ٢/٢٧٩، شرح المقاصد للتفتازاني ٥/٥٠، التقرير والتحبير ٢/٢٢٤، لوامع الأنوار البهية ٢/٣٠٧، الوسيلة ٦٩٥.

(١) حاشية الكستلي ١٧٠.

(٢) المواقف ٨/٢٦٣، شرح الخريدة للرددير ٩٧، رسالة في التوحيد للطائي ٦٧، لوامع الأنوار البهية ٢/٣٠٧، شرح الجوهرة الجوهرة ٢٠٢.

(٣) الرسالة في التوحيد للطائي، سه‌رچاوه‌ی پيشوو.

أ_ خَوای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿وَالْتَجِرْ إِذَا هَرَىٰ ﴿١﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا وَّحْيٌ يُوحَىٰ ﴿٤﴾﴾ النجم: ٣_ ٤. (١)
 واته: (قسه و گوفتاریشی "ئه‌وهی که قورئانه" له ناره‌زوو بازی و هه‌واو هه‌وه‌سه‌وه نییه.
 ئه‌مه‌ی که رای ده‌گه‌یه‌نیت ته‌نها نیگا و وه‌حی خواییه).

ب_ خَوای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ﴾ یس: ٥٢. واته:
 (پیغه‌مبه‌رانیش له هه‌والدانیان راستیان کردوو).

ب_ خَوای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿وَلَوْ نَقُولَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَابِلِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾﴾ الحاقه: ٤٤_ ٤٧. واته: (خو ئه‌گه‌ر موحه‌مه‌د
 هه‌ندیك ^{صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} قسه و گوفتار به‌دهم ئیمه‌وه هه‌لبه‌ستایه. ئه‌وه به‌هیزو ده‌سه‌لاتی خو‌مان
 ده‌مانگرت. له‌وه‌دوا ره‌گی دلی ده‌پچرینین و ده‌یمیرینین. ئه‌وسا هیچ که‌سێک نییه له ئیوه
 به‌ره‌به‌ست و به‌رگری بکات له ئیمه).

ت_ له فه‌رمووده‌دا هاتوو، وتیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (انک تداعبنا) واته: تو گالته‌مان
 له‌گه‌ل ده‌که‌ی، ئه‌ویش فه‌رمووی: (إني لا أقول الا حقا) واته: من ته‌نها قسه‌ی راست و دروست
 ده‌که‌م.

ئینجا ئه‌و شته‌ی له رووکه‌شدا وانه‌گه‌یه‌نیت که پیغه‌مبه‌ران جار جار درو‌یان کردوو،
 هه‌روه‌ک له‌باره‌ی به‌سه‌ره‌اتی پیغه‌مبه‌ر ئیبراهیم (سلاوی خوی لیبت) هاتوو، کاتیک بته‌کانی
 شکاند و ته‌نها بته‌گه‌وره‌که‌ی هیشته‌وه، جا که پرسیری لی‌کرا: ﴿قَالُوا ءَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا
 بِأَهْلِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٢﴾ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَسَلُّوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾﴾
 الأنبياء: ٦٢_ ٦٣. واته: (وتیان: باشه، ئه‌ی ئیبراهیم ئایا تو ئه‌مه‌ت کردوو به‌خو‌اکانمان؟!).

(١) شرح الخريدة للرددير ٩٧.

ئىبراهيم وتى: نه خيىر؛ هەر كارى ئهو بته زلهيه، ده لىيان بپرسن نه گهر قسه دهكهن و تى دهكهن). جا ئه مه كه به رووكهش به درؤ ده رنه كه وىت ئهوا وا ته ئويل ده كرئت و لئك ده درئته وه كه مه به ستى پئغه مبه ر ئىبراهيم (سلاوى خواى لئبئت) سه رزه نشت كردن و گالته بپكردنيان بووه، چونكه تهنها و تهنها پئغه مبه ر ئىبراهيم له لاي بته كان بوو جا چ سوودىكى ههيه بپرسن كى بته كانى ئئمه ي شكاندوووه^(۱)؟

وتراوه واتاى فه رمائشته كه ي ئىبراهيم ئه وه يه: كه له بته كان بپرسن، چونكه ئه گهر بدوئىن درؤ ناكهن، جا ئه گهر نه دوئىن ئهوا ئىبراهيم ئه نجامدري كار كه نه بووه. له ناوه روكى ئه و قسه يه شدا پئغه مبه ر ئىبراهيم دان ده نئت به وه ي كه خوى بكه ركه بووه. ئه م وته يه ي له بوارى توانج و په لاره (معا رىض) ه و له په لار تئگرتنئشدا هئج نر خئك بوؤ درؤ دانانرئت، هه ر ئه مه شه كه (قور توبى)^(۲) به راستى دانا وه و قسه ي ترىش له م باره وه گو تراوه^(۳).

سئيه م: پارئى ترا و بوون له گونا هه گه و به كانى تر:

لئره دا بارودؤخى ئه نجامدانى گونا هى گه و ره، له لايه ن پئغه مبه ران و په يامبه ران، چ پئش يا خود پاش نئگا و سروش بوؤ هاتنيان روون ده كه ينه وه.

(۱) حاشية الصاوي على الدردير ۹۷، تفسير البيضاوي ۳۲۱.

وحديث المداعبة: سنن الترمذي: كتاب البر، باب ما جاء في المزاج ۲۰۶/۶ وهو حديث حسن صحيح.

(۲) تفسير القرطبي ۴۳۴۰/۶.

(۳) تفسير البيضاوي، سه رچا وه ي پئشو و.

قۇناغى پېش پېغەمبەرايەتى:

پېغەمبەران بەر لە قۇناغى پېغەمبەرايەتى پارىزاون لەو گوناھە گەورانەى، كە دەبنە ھۇى دووركەوتنەھەى خەلكى لىيان، ئەمەش ھەك خراپەكارى و داوین پىسى داىكان و باوكانى پېغەمبەران كە دەبىتە ھۇى دووركەوتنەھەى خەلكى لە پېغەمبەران^(۱).

سەبارەت بە گوناھە گەورەكانى تر، زۆربەى ئەشعەرىيەكان و كۆمەئىك لە موعتەزىلەكان و ئىبازىيەكان پىيان وايە دەكرىت ئەنجامى بدەن، چونكە موعجىزەدارى پېغەمبەران ماناى ئەو بە دەستەوہنادات كە پېش پېغەمبەرايەتى نابىت گوناھ بكەن.

زۆربەى موعتەزىلەكان دەئىن: ئەستەمە پېغەمبەران گوناھى گەورە بكەن، چونكە ئەنجامدانى گوناھى گەورە دەبىتە ھۇى ئەوہى خەلك لە ئەنجامدەرى گوناھەكە دووربەكونەوہ، ھۆكارىكىشە بۇ ئەوہى خەلك شوپنى نەكەون بەمەش بەرژەوہندى رەوانەكرانى پېغەمبەران نامىنىت^(۲).

(۱) المواقف ۲۶۵/۸، شرح العقائد النسفية للتفتازاني ۱۷۱، شرح العقائد العضدية للدواني ۲۷۹/۲، نقلًا عن شرح العقائد.

(۲) المواقف وشرحه للسيد الشريف ۲۶۵/۸، شرح العقائد النسفية للتفتازاني ۱۷۱، وتهى ئىبازىيەكان لەم سەرچاوەیدا هاتووہ: مشارق أنوار العقول ۲۵/۲.

قۇناغى پېغەمبەرايەتى:

پېغەمبەران لە ئەنجامدانى تاوانى گەورە بە ئەنقەستپاريزراون، ئەمە بۇچوونى زۆربەى پېشەواو گەورە زانا لىكۆلەرەكانە. بەهەمان شېوھش پاريزراون لەگوناهى گەورە بەھۆى لەبىر چوونەوہ يان تەئويلى ھەلەوہ، ئەمە بۇچوونى راست و دروستە^(۱).

زەيدىيەكان و ئىمامىيەكان وتويانە بەھىچ شېوھىەك گوناھ كردن بۇ پېغەمبەران دروست نىيە، دواتر بەتېرو تەسەلى دەخريتەرەو.

جۆرى دووہم: پاريزراوى لە گوناھە بچوكەكان

گوناھە بچوكەكان دوو جۆرن:

أ_ ئەو گوناھە بچوكەكانەى كە ئەنجامدەرەكەى دەباتە ريزى كەسانى بى نرخ و كەم، وەك دزىنى دەنكىك ياخود پارويك ياخود تەرازوبازى كردن بە خورمايەك.
جا پېغەمبەران لەم جۆرە گوناھانە پاريزراون، پېش پېغەمبەرايەتى^(۲).

(۱) المواقف وشرحہ للسيد الشريف ۸/ ۲۶۴_ ۲۶۵، تيايدا ھاتووە: (زۆربەى زانا لىكۆلەرەكان پېيان وايە لە قوناغى پېغەمبەرايەتى دا پېغەمبەران ھەرگيز بە ئەنقەست گوناھ ناکەن تەنھا ھەشەوييەكان رايان لەم بارەوہ جياواز بوو. سەبارەت بەوھش كە ئايا دەكریت پېغەمبەران لە قۇناغى پېغەمبەرايەتيدا گوناھى گەورە بکەن بەھۆى لەبىرچوونەوہو تەئويلى ھەلەوہ، زۆربەى زانايان وتويانە دەكریت، بەئام راي پەسەندکراو ئەوہیە كە ناکریت گوناھى گەورە بکەن). سەيرى ئەمانەش بکە: المسایرة وشرحها المسامرة ۲۳۲، شرح العقائد النسفية للفتازاني ۱۷۰_ ۱۷۱، شرح المقاصد للفتازاني ۵_ ۵۱، والوسيلة ۶۹۵، مشارق أنوار العقول ۲/ ۲۵.

(۲) المواقف وشرحہ للسيد الشريف ۸/ ۲۶۵، شرح العقائد النسفية للفتازاني، شرح العقائد العضية للدواني، سەرچاوەکانى پېشوو، المسامرة ۲۳۳_ ۲۳۴.

به هه مان شیوه قۇناغى پيغهمبەريەتیش لەو گوناھە بچوکانە پاريزراون، ئەم جۆرە کارە بى نر خانە چ بە ئەنقەست چ بەھۆى لەبیر چوونەووە ئەنجام نادەن، بۆچوونەکان کۆکن لەسەر ئەمە^(۱).

ب_ گوناھە بچوکەکانى تر:

پيغهمبەران پييش رەوانەکرانیان وەك پيغهمبەر، چ بە ئەنقەست و چ بەھۆى لەبیر کردنەووە لەو جۆرە گوناھانە پاريزراو نین.

بەئام دواى رەوانەکرانیان و لە قۇناغى پيغهمبەرایەتى پاريزراون، لەوہى بە ئەنقەست ئەم جۆرە گوناھانە بکەن، بەئامدەکرئى بەھۆى لەبیر چوونەووە گوناھى لەو جۆرە ئەنجام بدەن، بەئام بەردەوام نابن لەسەر گوناھەکە و خواى گەورەش بەردەوامیان ناکات لەسەر ئەم حالەتە، بەئکو ئاگادار دەکرینەووەو ئەوانیش بە ئاگا دینەووە. ئەمە بۆچوونى زانا ليکۆلەرەکان و فەرموودەناسان و پيشینە چاکەکانە^(۲)، لەبەر ئەم فەرمايشتەى پيغهمبەر (ﷺ): (إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ أُنسِيَ كَمَا تَنْسُونَ، فَاذَا نَسِيتُ فذُكِّرْتُمُ)^(۳). واتە: (منیش مروقم شت لەبیر دەکەم چۆن ئیوہ شت لەبیر دەکەن، جا ئەگەر شتیکم لەبیر کرد بەبیرم بئیننەووە)، ئەمە بۆچوونى ئەشعەرییەکانە.

(۱) المواقف و شرحه للسيد الشريف، شرح العقائد النسفية للتفتازاني، الوسيلة، مشارق أنوار العقول، سەرچاوەکانى پيشوو، المسامرة ۲۳۳.

(۲) شرح العقائد العضية للدواني ۲/۲۷۹، شرح المقاصد للتفتازاني ۵/۵۱، و المواقف و شرحه للسيد الشريف ۸/۲۶۵، لوامع الأنوار البهية ۲/۳۰۴-۳۰۵، المسامرة و شرحها المسامرة ۲۳۲. چەند راو بۆچوونیکى تر هەن لەم سەرچاوانەدا و لە: شرح العقائد النسفية للتفتازاني ۱۸۱، الوسيلة ۶۹۵. لە (شرح المقاصد) دا هاتوووە: (ئىمامى حەرەمەين) و (ئەبو هاشم) کە يەکیکە لە موعتەزىلەکان بۆچوونيان وايە دروستە پيغهمبەران گوناھى بچوک بە ئەنقەست بکەن.

(۳) المسامرة و شرحها المسامرة ۲۳۴. کەمیک بەر لەمە سەرچاوەى فەرموودەکەمان خستەروو.

موعتهزىلهكان بۇچوونيان وايه كه دروسته پيغهمبهران گوناھى بچوك بكن، ههنديكيان پييان وايه به ھۆى لهبیرچوونوهه و ههنديكى تريش پييان وايه بهھۆى تهنويلى ههلهوه دروسته ياخود بۇيه ئهئجامدانى ئهه گوناھانه ھۆكارى كهه كردنهوهى پاذاشته زۆرهكانيانه^(۱).

پاريژراوى پيغهمبهران لهلاى موعتهزىلهكان تهنها له ئهئجامدانى گوناھى گهورهيه چ به ئهنقهست چ بهھۆى لهبیر چوونوهه، ناوبراوان پييان وايه گوناھى بچوك زيان به پاريژراوى پيغهمبهران ناگهيه نيئت^(۲).

زهيدديهكانيش ههمان بۇچوونى موعتهزىلهكانيان ههيه و دهئين: گوناھى گهوره دروست نييه بۇ پيغهمبهران، بهپيچهوانهوه گوناھى بچوك دروسته^(۳).

ئيمامييهكان بۇچوونيان وايه: پاريژراو بوونى پيغهمبهران لهسهر جهه گوناھه بچوك و گهورهكان^(۴)، پيش پيغهمبهراتى و كاتى پيغهمبهراتى پيوسته^(۵).

بهلگهى پاريژراوى پيغهمبهران

زانايان بهلگهى زوريان هيئاوتهوه لهسهر پاريژراوى پيغهمبهران، وهك:

۱ _ نهگهر پيغهمبهران گوناھيان ئهئجام دابووبا، ئهوا دروست نهدهبوو خهلكى شوپنيان بكهون لهبهر گوناھهكانيان، سهربارى ئهوهى شوپنكهوتنيان پيوست و فهپزه، به بهلگهى

(۱) كشف المراد ۳۷۶.

(۲) خلاصة علم الكلام ۲۶۷.

(۳) المعالم الدينية ۹۵.

(۴) كشف المراد ۳۷۶، والباب الحادي عشر وشرحه النافع ۳۷، مفتاح الباب ۱۷۶، خلاصة علم الكلام ۲۶۷، المواقف وشرحه للسيد الشريف ۸ / ۲۶۵.

(۵) سهرچاوهكانى پيشوو جگه له: كشف المراد.

یه‌کده‌نگی زانایان، هه‌روه‌ها به‌پیی ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خ‌وای گه‌وره: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ آل عمران: ۳۱. واته: ("ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به ئیمانداران" بلی: ئه‌گه‌ر ئیوه خواتان خ‌وش ده‌ویتی ده شوینی من بکه‌ون و له فه‌رمانی من دهرمه‌چن).

۲_ ئه‌گه‌ر گونا‌هیان بکه‌ردایه‌ن ئه‌وا شایه‌تی و گه‌وا‌هییه‌که‌یان وه‌رنه‌ده‌گیرا، چونکه به یه‌کده‌نگی زانایان که‌سی لاسارو تاوانکار شایه‌تی لی وه‌رناگیریت، به به‌لگه‌ی ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خ‌وای پایه‌به‌رز: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَ كُرْ فَاسِقُ بْنُا فَتَبَيَّنُوا﴾ الحجرات: ۶. واته: (ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه ئه‌گه‌ر که‌سیکی متمانه پی نه‌کراو هه‌والیکی گرنگی بو هینان؛ خیرا بروای پی مه‌که‌ن، به‌لکو سه‌رنج بدن، لی بکو‌ئنه‌وه تا بو‌تان روون ده‌بیته‌وه). ئه‌و که‌سه‌ی شایه‌تی لی وه‌رنه‌گیریت له‌سه‌ر شتیکی بی بایه‌خی له‌ناو‌چووی دنیا، چون گوئی بو‌شایه‌تیه‌که‌ی ده‌گیریت له ئایینی تو‌که‌م و پیرو‌زدا که تا روژی دوایی به‌رده‌وام ده‌بیته‌؟.

۳_ ئه‌گه‌ر گونا‌هیان ئه‌نجام دابووبا، ئه‌وا پیویست ده‌بوو ریگریان لی بکریت و به‌تووندی فه‌ده‌غه بکرین، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی فه‌رمان به‌چاکه و ریگری له‌خرابه پیویسته. بیگومان ریگری کردن له پیغه‌مبه‌ران نازاردانیانه، نازار دانیسیان به یه‌کده‌نگی زانایان چه‌رامه، هه‌روه‌ک خ‌وای گه‌وره له‌م باره‌وه ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا﴾ الأحزاب: ۵۷. واته (بیگومان ئه‌وانه‌ی نازاری خ‌واو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌ده‌ن خوا نه‌فرینی لی کردوون له دنیا و قیامه‌تا سزایه‌کی زور خه‌جالت و سه‌رشو‌رکه‌ریشی بو‌نامه‌ده کردوون).

۴_ ئه‌گه‌ر گونا‌هیان ک‌ردبووبا، ئه‌وا شی‌اوای سزاو لو‌مه‌و سه‌رزنه‌شت ده‌بوون، چونکه به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ده‌چوونه ژیر ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خ‌وای گه‌وره: ﴿وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ الجن: ۲۳. واته: (ئه‌وه‌ی له خ‌واو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی یاخی ببیت

ئەوھ با دۇنيا بېت كە دۆزەخى بۇ ئامادە كراوھ بۇ ھەمىشە و ھەتا ھەتايى). ئەم فەرمايشتە:
﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَتْلُونَ الْكِتَابَ﴾ البقرة: ٤٤. ("كەى ئەوھ راستە"
فەرمانى چاكە بە خەلكى بدن و خۇتان فەرماؤش بكەن؟! لە كاتىكدا خۇ ئىوھ كىتېبى خوا _
تەورات _ دەخویننەوھ). بەلام پېغەمبەران بە يەكدەنگى زانايان لەم جوړه شتانه دوورن،
چونكە شتى زور قىزەونن.

٥ _ فەرمايشتەكەى خواى گەورە لەبارەى ئىبراهيم و ئىسحاق و يەعقوب: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا
يُكْسِرُونَ﴾ فِي الْخَيْرَاتِ ﴿الانبیاء: ٩٠. واتە: (بەرپراستی ئەوانە چالك و گورج و گۆل بوون لە
ئەنجامدانى ھەموو خىرو چاكەيەكدا). ھەموو جوړىكى چاكە دەگریتەوھ، چ كردنى چاكە چ
خۇ دوورگرتن لە خراپە، ھەروھە ئەم فەرمايشتە: ﴿وَلِيَهُمْ عِنْدَنَا لِمَنْ الْمُصْطَفِينَ الْآخِيَارِ﴾ ص:
٤٧. واتە: (بەرپراستی ئەوانە لای ئىمە لەو كەسانەن كە ھەلمان بژاردوون و پەسەندمان
كردوون). مەبەستى ئەوھى: كە لە ھەموو بوارو كاروبارىكدا ھەلبژىراو و كارپەسەند بوونە،
بۆيە نابىت گوناھيان لى بپشكویتەوھ^(١).

٦ _ ئەگەر دروست بووبايە بۇ پېغەمبەران كە ناپاكى بكەن لەگەل خواى گەورە، بەھۆى
ئەنجامدانى كارىكى ھەرام ياخود ناپەسەن (مكروھ)، ئەوا ئەو كارە ھەرامە ياخو ناپەسەندە
دەبووھ پەرسەش و گوپراپەلى، چونكە خواى گەورە فەرمانى بەئىمە كردووه، گوپراپەليان
ببين و شوپن كردارو گوفتارى ئەوان بكەوين بەشيوھىەكى گشتى. جا ھەر شتىك ئەوان

(١) المواظف و شرحه للسيد الشريف ٢٦٥/٨-٢٦٧، شرح المقاصد للتفتازاني ٥١/٥-٥٢، چەند بەلگەيەكى
تريان تىدايە لەترسى درىژبوونەوھ نەمان ھىناوھ.

ئەنجامیان داو، ئىمەش فەرمانمان پىكراو، ئەنجامى بدەين، ھەر شتىكىش فەرمانمان پىكرا
بىت ئەوا گوپراپەئىيە، چونكە خۇاى گەورە فەرمان بە خراپە ناكات^(۱).

**ئەو شتانەى لەبارەى پىغەمبەرئەو ھاتوون و لە رووكەشدا بە گوناھ
دەردەكەون:**

جا ئەو ھى بە رىگەى تاكە كەسى (ئاحاد) ھاتوون ئەوا رەت دەكرىتەو، چونكە ھەلە
خستە پالى گىرەردەوگان ئاسانترە لەو ھى ئەنجامدانى تاوان بخرىتە پال پىغەمبەرئەو.

بەئام ئەو ھى بەرىگەى (تەواتر) ھاتوون، ئەوا پىويستە رافەى ترى بۇ بكرىت كە لە مانا
رووكەشئىيەكەى لای بدات بە شىوھك كە بگونجى لەگەل پارىزراوى پىغەمبەرئەو، بەئام ئەگەر
ئەم رافە و شىكردنەو ھى بۇ ئەنجام نەدەدرا دەكرىت بەم شىوھ رافەى بكات:

پىش پىغەمبەرئەو بوو ھى خود وەلانانى چاكتىن و ئەنجامدانى ئەو بوو كە چاكەى
كەمترە يان گوناھى بچوكن كە بەھوى لە بىر چوونەو ئەنجاميان داو^(۲).

نەونەى ئەو دەقانەى كە لە رووكەشدا گوناھو تاوان دەدەنە پال پىغەمبەرئەو:

بەكەم: ئەو ھى لەبارەى سەرگوزەشتەى ئادەم (سلاوى خۇاى لىبىت) لە قورئانى پىرۇزدا

ھاتوون:

(۱) شرح الخريدة للردير ۹۷، شرح أم البراهين للسوسي وحاشية الدسوقي عليه ۱۷۶، شرح السنوسية
للجاجوري ۱۲۶، شرح الجوهرة للجاجوري ۲۰۱.

(۲) المواقف وشرحه للسيد الشريف ۲۶۸/۸، شرح المقاصد للتفتازاني ۵۳/۵، شرح العقائد للتفتازاني و العمام
عليه ۱۷۱_۱۷۲، شرح العقائد العضدية للدواني ۲۷۹/۲.

خوای بئ وینه ده‌فهرموویت: ﴿وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ، فَغَوَىٰ﴾ طه: ۱۲۱. واته: (ئا بهم شیوهیه نادم یاخی بوو له په‌روه‌ردگاری و فریوی خوارد و ریگی لئ تیکچوو).

جا یاخی بوون و فه‌رمان شکندن له گونا‌هه گه‌وره‌کانه، به به‌لگه‌ی ئەم فه‌رمایشته‌ی خوای مه‌زن: ﴿وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا﴾ الجن: ۲۳. واته: (ئه‌وه‌ی له خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی یاخی ببیت ئەوه با دلتیا بیت که دۆزه‌خی بوو ناماده گراوه بوو هه‌میشه‌یی و هه‌تا هه‌تایی).

سه‌ر لیشیواوی و فریخواردن (غوایه) شوینکه‌وتنی شه‌یتانه، به به‌لگه‌ی ئەم فه‌رمایشته‌ی خوای تاک و پاک له هاوه‌ل: ﴿إِلَّا مَنْ أَتَبَعَكَ مِنَ الْعَاوِينَ﴾ الحجر: ۴۲. واته: (جگه له‌وانه‌ی که شوینت که‌وتوون له سه‌رکه‌ش و یاخی و سه‌رگه‌ردانه‌کان). هه‌روه‌ها ئەم فه‌رمایشته: ﴿فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ﴾ البقرة: ۳۶. واته: (شه‌یتان له خشته‌ی بردن و له‌و شوینه به‌ده‌ر کردنی دان). ده‌رکرانی "نادم و حه‌وا" له به‌هه‌شت به‌هوی ئەوه‌ی شه‌یتان له خشته‌ی بردن، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که ئەو کاره‌ی ئەنجامیان داوه گه‌له‌ک گه‌وره بووه.

نادم ئەو فه‌رمانه‌ی شکاند که فه‌ده‌غه‌ی کردبوو له داره‌که بخوون، ئەنجامدانی شتی فه‌ده‌غه‌ش گونا‌هو تاوانه.

وه‌لام:

ئه‌مه به‌ر له پیغه‌مبه‌رایه‌تی بوو، چونکه نادم له به‌هه‌شتدا هه‌یج ئومه‌تیکی نه‌بووه، به‌لگو دوا‌ی ده‌رکرانی له به‌هه‌شت بووه پیغه‌مبه‌ر، به به‌لگه‌ی ئەم فه‌رمایشته‌ی خوای پایه‌به‌رز: ﴿شَّمَّ اجْبَنَهُ رَبُّهُ﴾ طه: ۱۲۲. واته: (پاش ئەوه خوا به ره‌حمه‌تی خو‌ی هه‌لیبژارد بوو پیغه‌مبه‌رایه‌تی). جا ده‌ستنی‌شان کردنی نادم وه‌ک پیغه‌مبه‌ر دوا‌ی ئەنجامدانی تاوانه‌که بووه.

ئەنجامدانى ئەم تاوانە بەھۆى لەبىرچوونەو بە، بە بەلگەى ئەم فەرمايشتەى خۆى گەرە: ﴿فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾ طە: ۱۱۰. واتە: (كەچى بىرى چوو، لە حالئىكدا نەمانبىنى پىشتەر بىرىارى كەردنى ئەو سەرپىچىيە بەدات).

ياخود هەلەيەك بوو، بەوھى ئادەم (سلاوى خۆى لىبىت) واگومانى بردووو كە خۆدى داريك قەدەغە كراوھ دواتر لىي تىكەل بووھ لەگەل داريكى هاوشىوھى دەرەكە^(۱).

دوھەم: ئەوھى لە سەرگوزەشتەكەى موسادا (سلاوى خۆى لىبىت) هاتووھ كاتىك مىسرپىيەكەى كوشت: ﴿فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ﴾ القصص: ۱۰. واتە: (موساش بۆكزىكى لە كابرادا و كوشتى).

كوشتنى كابرا مىسرپىيەكە دەستدرىژى بوو، بە بەلگەى ئەم فەرمايشتەى خۆى بالادەست و خاوەن شكۆ: ﴿قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾ القصص: ۱۰. واتە: (موسا پەشيمان بۆوھ لەبەر خۆيەوھ وتى: ئەم كارە شەيتان پىي كەردم). هەرودھا ئەم فەرمايشتە: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي﴾ القصص: ۱۶. واتە: (وتى: پەرودەگارا من بەراستى ستەمم لەخۆم كەرد كاتىك لە دەستم دەرچوو، ئەو كابرایەم كوشت، لىم ببورەو بمبەخشە). و ئەم فەرمايشتە: ﴿قَالَ فَعَلَّهَا إِذَا وَاَنَا مِنَ الضَّالِّينَ﴾ الشعراء: ۲۰. واتە: (ئەو كاتە ئەوھمكەرد، لە نەزانەكان بووم "نەم دەزانى بەوھ دەمرىت").

وھلام:

كاتىك مىسرپىيەكەى كوشت هىشتان نەببوو بە پىغەمبەر.

() الموافق وشرحه للسيد الشريف ۲۶۸/۸-۲۶۹، شرح المقاصد للتفتازاني ۵/۵، شرح لمسايرة لقاسم بن قطلوبغا ۲۳۲.

دەكریٲ بە ھەئە كەسەكەى كوشتبٲٲ.

ئەو وتانەى كە پٲغەمبەر موسا (سلاوى خواى لٲبٲٲ) كرددوویەتى دەكریٲ لٲكى بدەینەوہ بەوہى لەبەر خاكى بوون و خۆبەكەم زانى و بۆ پەرورەدە كردنى دەررون بووہ^(١).

سٲبٲەم: ئەو دەقانى لەبارەى پٲغەمبەرمان (ﷺ) ھاتوون، بۆ نمونە:

١ _ خواى بٲ وٲنە دەفەرمووٲٲ: ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾ الفتح: ٢. واتە: (داواى لٲ خوش بوونیش بكە بۆ گوناھەكانت). خواى مەزن دەفەرمووٲٲ: ﴿وَأَسْتَغْفِرُ لَذَنْبِكَ﴾ غافر: ٥٥، محمد: ١٩. واتە: (سوٲند بەخوا بەراستى خوا تەوبەى قبوٲ كرد لە پٲغەمبەر..). خواى بٲ ھاوہٲ و ھاوبەش دەفەرمووٲٲ: ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ﴾ التوبة: ١١٧. واتە: (تا خوا لە ھەموو گوناھى رابردوو و ئابندەشت خوش ببٲٲ). خواى گەورە لەو فەرمايشتانەدا تاوانى خستۆتە پال پٲغەمبەر و لٲشى خوش بووہ، جا كاتٲك تەوبە دٲتە گۆرى كە تاوان ھەبٲٲ.

وہلام:

بەوہى ئەو گوناھانە پٲش پٲغەمبەرایەتى بوونە.

يان مەبەست لٲى ئەوہبووہ كە ھەئەى كرددووہ يان كرددوہى چاكى ئەنجامداوہو ھەوٲى ئەنجامدانى چاكرەكەى نەداوہ ياخود گوناھى ھۆزەكەى دراوہتە پالٲ، چونكە سەرۇكى ھۆزەكە لەوانەپە كرددوہى ئەندامان و شوٲنكەوتووانى ھۆزەكەى بدرٲتە پالٲ. واتە: تا خواى گەورە

(١) المواقف وشرحہ للسيد الشريف ٨/٢٧١، شرح المقاصد للتفتازانى ٥٥/٥.

لهبهر خاتری توی له تاوانی پابردوو و داهاتووی ئوممه ته کهت خویش بیته، داوای لیخویش بوون
بۆ ئومه ته کهت بکه، خودای بی وینه له ئوممه تی پیغه مبه ر خویش بووه^(۱).

۲_ خوای گه وره ده فهر موویته: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ ۖ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ﴾ عبس: ۱_ ۲. واته:
(پرووی گرژ کرد و پرووی ودرگیرا. لهبهر نه وهی نابینایه که هات بۆ لای).

وه لأم:

سه رزه نشتی گراوه له سه ر نه وهی ده با شتی چاکتری نه نجام دابا، هه رچه نده نه و کاره ش که
پییه وه سه رقال بوو چاک بوو، چونکه نه و کاته زیاتر و ریگتر ده بوو له گه ل ره وشته مه زنه که ی
پیغه مبه ر (ﷺ)، که سی که هاوشیوه ی پیغه مبه ر (ﷺ) نه و کاره له هه مان حاله تدا بکات
به هه مان شیوه سه رزه نشت ده کریته^(۲)، جا پیغه مبه ر له کوشش (اجتهاد) هکه یدا هه له ی کرد،
به وه ی پرووی گرژ کرد له به رامبه ر (ابن أم مکتوم) ی نابینا، کاتی که هات پرساری لی کرد له
باره ی نایین، چونکه پیغه مبه ر پیی وابوو که سه رکرده کانی قوره ش له وانیه په رووی دلایان بۆ
به ره و نه و بیته و موسلمان ببین. و له وانیه نه گه ر پروویان لی ودربگیریت ببیته هوی زیاتر
دوو که وتنه وه یان له نیسلام.

بۆیه پیغه مبه ر (ﷺ) زیاتر سه رقال بوو به وان نه که به (ثیبن ئومی مه کتوم) ی نابینا که
موسلمان بوو بۆ نه وه هاتبوو، زانیاری زیاتر ده ست بخت له سه ر نایینی نیسلام. بۆیه چاکتر
وابوو پیغه مبه ر (ﷺ) پرووی گرژ نه کردبا و پرووی ودرنه گیرابا له نابینا که به لکو پیویست بوو
زیاتر نه رم و نیان بووبا له گه لی له به ر نه و پله و پایه ی هه یه تی نه ویش موسلمانیتیه.

(۱) المواقف و شرحه للسید الشریف ۲۷۹/۸، شرح المقاصد للفتازانی ۵/۵۸.

(۲) المواقف و شرحه للسید الشریف ۲۷۹/۸، شرح المقاصد للفتازانی ۵/۵۹.

۳_ خَوای بى وینه دهفهرموویت: ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ لَهْمُ﴾ التوبة: ۴۳. واته: (خوای لیت خویش بیت "ئهى پیغمبهر (ﷺ)" بؤ مؤلهتت پیدان).

وهلام:

ئهمه نهرمو نیانیه له دوواندندا و سهرزهنشت کردنه لهسهر کاریکی باش و فهراموش کردنی کاری لهوباشتر، تهناهت ئهمه رپنمایى کردنه بؤ ئهوهی دووربین تر بیت و تیشووی زیاتری چاکه ناماده بکات^(۱). جا پیغمبهر (ﷺ) مؤلهتی دا به ههندی کس که بیانو و پاساوی درؤیینیان هینایهوه (که واباشتر بوو ئه و پاساوانه ی لهوان قبول نهکردبا) بهمهش دواکهوتن له جهنگی (تهبوك) و ئه و کهسهی شتی چاکتر بؤ شتی ئاسایی له بارودوخی جهنگدا فهراموش بکات ئه و سهرزهنشت دهگریت.

۴_ خَوای پایهبهرز دهفهرموویت: ﴿مَا كَانَتْ لِيَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أُسْرَىٰ حَتَّىٰ يُخْرَجَ فِي الْآرْضِ تَرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ ﴿٦٧﴾ لَوْلَا كُنْتُ مِنَ الَّذِينَ سَبَقُوا لِمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ ﴿٦٨﴾ الأنفال: ٦٧ _ ٦٨. واته: (بؤ هیج پیغمبهریک نهبووه که دیلی هه بییت، ههتا کاتیک چاک پایهدار و جیگیر ده بییت له زهویدا، "مهگهر" کهل و پهل و شتومهکی دونیاتان دهویت؟! له کاتیکدا خوا "سهرفرازی" ئه و جیهانی دهویت و قیامهتی مهبهسته و خوا بالآدهست و دانایه. خو ئهگهر برپاریک له لایهن خوای گهوره پیش نه کهوتایه "که مرؤف ههتا بهیامی خوایی پی نهگات، خوا سزای نادات" لهسهر ئه و شتانهی که وهرتان گرت "له بهرامبهر نازاد کردنی دیله کانهوه" ئه وه سزایهکی زور گه وهرتان تووش دهبوو).

(۱) شرح المقاصد للفتازانی ۵/۵۹.

ئەمەش بەهەمان شیوه سەرزەنشت کردنە لەسەر کردنی کاری چاک و فەرماوش کردنی چاکتر، لێردا کاری چاکتر پایەداری و جی پێ جیگیربوونە، پێش دابەزینی ئەم ئایەتە (فدیە): ئەو شتە لەبەر ئازاد کردنی دیلەکان وەردەگیریت (حەرپام نەکرابوو، بەلکو حوکمی حەرپام بوونی (فدیە) لەم ئایەتە وەردەگیریت، واتای ئەم ئایەتەش: ﴿لَوْلَا كَتَبُ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لِمَسْكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ الأنفال: ۶۸. ئەوویە ئەگەر پێشتر دەستکەوتەکان حەلال نەبووان ئەوا سزا دەدران لەسەر ئەو شتە وەرتانگرتوو لە بەرامبەر ئازاد کردنی دیلەکان^(۱)، کاتیک پیغەمبەر (ﷺ) راویژی کرد لەسەر ئەووی که (فدیە) وەربگیریت لە بەرامبەر ئازاد کردنی گیراوەکانی جەنگی بەدر، که حەفتا کەسی خانەدانی هۆزی قورەیش بوون، ئەوا زۆربەیی راویژ پیکراوان، رایان لەگەڵ وەرگرتنی (فدیە) بوو، لەبەرانبەر ئازاد کردنیان ئەک کوشتیان، جا پیغەمبەریش (ﷺ) کۆششی کرد و پستی پای ئەوانی گرت، چونکە بەزەیی هاتەووە بە حالی گیراوەکان، بەو هیوایەیی که موسلمان ببن یاخود لە رەجەلەکیان کەسانی موسلمان بەدەر بکەون و تاکو موسلمانانیش سوودمەندبن لەو پارەو سامانەیی لەبەرانبەر ئازاد کردنی دیلەکان وەردەگرن، جا پیغەمبەر (ﷺ) هەلەیی کرد لە کۆششەکەیدا، وا باشتر بوو زیاتر ئیسلام سەر بخری و جیگیر بکری، ئەک ئازادکردنی گیراوەکان، لە بەرانبەر سامانیکی دیاریکراودا.

دوای هەموو ئەمانە: ئەوا خوای گەورە پیغەمبەرەکی لە سەر هەلە نەهیشتوووەتەووە بەردەوامی نەکردوو، چونکە ئەگەر لەسەر هەلەیی هیشتباوە، ئەوا راست و هەلە لە شەرعدا وەک یەک دەبوون، ئەمەش دەبوو هۆی گومراپی و گومان تەنینهووە بە شەریعەت و بەرنامەیی خوایی.

(۱) المواقف و شرحه للسید الشریف ۲۷۸/۸. و سەیری نمونەیی تر بکە لە سەرچاوەیی ناوبراو و: شرح المواقف،

شرح المقاصد، شرح المسایرة لقاسم بن قطلوبغا ۲۳۲_۲۳۳.

هەر کاتیک خۆی گهوره رای ستي بۆ پيغه مبهەر روون دهکردوه، ئەوا پيغه مبهەر (ﷺ) دهگهرايهوه بۆ سەر رای راست، جا سروش هيچ شتيک له ههله يان سهرزه نشترانی پيغه مبهري نهشاردۆتهوه به لکو هه مووی تۆمار کردوه^(۱).

حیکمهتی تۆمارکردنی ههلهی پيغه مبهران:

ئه گەر وترا: حیکمهت چييه له تۆمار کردنی ههلهی پيغه مبهران له قورئاندا، که به دريژايی رۆژگار دهخوینريتهوه، له گهله ئه وهی که خۆی گهوره ليپورديه و گوناھو تاوان دهپوشي، تهنانهت خۆی گهوره فه رمانيشی به ئيمه کردوه تاوانی تاوانکار بپوشين؟

وهلام:

تۆمار کردنی ههلهکانيان به لگه و ئامازديه له سەر:

۱ _ راستگۆیی پيغه مبهران، ئەو په يامهش که رای دهگهيهنن به فه رمانی خۆی پاک و بهرزه بی ئه وهی هيچ شتيکی لی بشارنهوه.

۲ _ پيغه مبهران سه رباری نرخ و به هاو شکۆیی و زۆری گوپرايه ئييه که يان، ئەوا به ردهوام په نا ده به نه بهر خۆی گهوره به داوای ليخوش کردن و کوروزانه وهو پارانه وه له به رامبهر که مترین ههله، جا بۆيه پيوسته له سەر خه لکی (که پله و پايه يان زۆر نزمتره له پيغه مبهران) له هه موو کات و ساتيکدا په نا به رنه بهر خۆی پاک و تاك و داوای ليخوش بوونی لی بکه ن.

۳ _ گوناھه بچوکه کان نابنه هۆی توانج دان له ئيمان و باوه ر، چونکه مرو ف پيی کافر ناييت^(۲).

(۱) مناهل العرفان ۲/ ۲۸۸.

(۲) شرح المقاصد للتفتازانی ۵/ ۶۰.

سيفهتی دووهم: راگه ياندنی بهرنامهی خوا (التبليغ)

بريتيه له گهيانندن و راگه ياندنی ياسا و حوكمه كان بهو خه لكانه ی كه پيغه مبهريان بو رهوانه كراوه^(۱)، تا رينمايان بكن بؤ بهخته و هری دونياو دواروژ، هر يه گيك له م پيغه مبهرانهش هيچ شتيكيان لهو خه لكه نهشاردوته وه له مه دا چ به نهقه ست چ به هه له^(۲).

ئهو شته ی بو پيغه مبهران رهوانه كراوه سي به شه:

۱ _ به شيك فرمان به پيغه مبهران كراوه، بلاوی نه كه نه وه به نهيني بيهيانه وه، چونكه تايبهت به خويان و پهروه دگاريان، هيچ پيتيكيان له م به شه رانه گه ياندوو.

۲ _ له به شيكدا پيغه مبهران سه ريشكراون، له راگه ياندن و رانه گه ياندنی.

۳ _ له به شيكدا فرمانيان پيكراره به راگه ياندنی، هيچ پيتيكيان له م به شه نهشاردوته وه.

ئه م به شه ی كو تايی ئه و به شه يه كه به و كه سانه يان راگه ياندوو كه بو لايان رهوانه كرابوون، چونكه فرمانيان پيكرابوو و پيوستيش بوو له سهريان رايبگه يه نن^(۳).

به لگه ی عه قلی له سه ر پيوست بوونی راگه ياندنی بهرنامه ی خودا:

۱ _ ئه گه ر پيغه مبهران شتيكيان شاردبايه وه كه فرمانيان پيكراره رايبگه يه نن، ئه و له سه ر ئيمه ش پيوست ده بوو كه زانست بشارينه وه، چونكه خوا ی گه و ره فرمانی به ئيمه

(۱) شرح الخريدة للردير ۱۰۰.

(۲) رسالة في التوحيد للطائي ۶۸.

(۳) شرح لخريدة للردير وحاشية الصاوي عليه (۱۰۱)، شرح الجوهرة للباچوري ۲۰۳، رسالة في التوحيد للطائي، سه رچاوه ی پيشوو.

کردووه شوینیان بکهوین، لهگه‌ل ئه‌وه‌ی که فه‌رمووده‌ی راست و راشکاو هاتووه نه‌فهرت له‌و که‌سه ده‌کات که زانست ده‌شاریته‌وه^(۱).

۲_ ئه‌گه‌ر شتیکیان شار‌دبایه‌وه که فه‌رمانیان پیکراوه رایگه‌یه‌نن، ئه‌وا به‌مه ده‌بوونه ناپاک و خیانه‌تکار، که‌چی پارێزراون له‌وه‌ی ناپاکی بکه‌ن^(۲).

۳_ پیغه‌مبه‌ران موژده‌ده‌رو ترسینه‌رن، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خ‌وای گه‌وره:
﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ﴾ النساء: ۱۶۵. واته: (پیغه‌مبه‌رانمان "ره‌وانه کردووه" که مژده‌ده‌رن "به‌ نیمانداران" و ترسینه‌رن بو "یاخیه‌کان"). و موژده‌دان و هه‌په‌شه، ته‌نها به راگه‌یان‌دنی په‌یامی خ‌وای گه‌وره ته‌واو ده‌بی‌ت.

۴_ ئه‌گه‌ر ئه‌و شته‌یان شار‌دبایه‌وه که فه‌رمانیان پیکراوه رایگه‌یه‌نن، ئه‌وا نه‌فهرت لیکراو ده‌بوون به‌ده‌قی ئایه‌تی قورئانی پیروژ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا آتَيْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَدَدٍ مَّا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ۗ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ﴾ البقرة: ۱۵۹^(۳). واته: (به‌راستی ئه‌وانه‌ی به‌رنامه و رینموونیه‌کانی ئاشکرای ره‌وانه کراوی ئیمه ده‌شارنه‌وه که نار‌دوومانه، د‌وای ئه‌وه‌ی له‌ کتیبه‌کاندا بو خه‌لکیمان روون کردوته‌وه، ئا ئه‌وانه خ‌وا نه‌فرینیان لیده‌کات).

به‌لگه‌ی نه‌قلی:

خ‌وای مه‌زن ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ المائدة: ۹۹. واته: (پیغه‌مبه‌ر ه‌یچی له‌سه‌ر نییه جگه له‌ راگه‌یان‌دنی په‌یامی خ‌وا).

(۱) شرح الجوهرة للباچوري ۲۰۳.

(۲) شرح الخريدة للدردير ۱۰۰، رسالة في التوحيد للطائي ۶۹، لوامع الأنوار البهية ۳۰۸/۲.

(۳) شرح الخريدة للدردير ۱۰۰_۱۰۱.

هروهها دهفهرموویت: ﴿بَيَّأُهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ﴾ المائدة: ٦٧^(١) واته: (ئەى پىڭەمبەر و فرستادە (ﷺ)، هەرچى فەرمان و پەيامىت بۆ دابەزىووه لەلایەن پەرودەردگارتەووه راي بگەيەنە، خو ئهگەر بەوکاره هەئەستایت، ئەووه مانای وایه پەيامەكەت "بەتەواوی" نەگەياندوووه).

سیفەتى سېیەم: زىرهكى و ژىرى (الْفَطَانَةُ)

الْفَطَانَةُ: بریتىیه له وریایى و تیگەيشتن^(٢) و زىرهكى و ژىرى عهقل و بىرتیژی^(٣) و بههیزی راولبوچوون^(٤).

هەر پىڭەمبەر و پەيامبەرىك پىویستە ئەو سیفەتەى تیدا بىت، چونکه ناکریت گیل یاخود خەئەفاو و گەوج بىت^(٥).

بەلگەى عهقلی لەسەر پىویست بوونى ئەم سیفەتە بۆ پىڭەمبەران:

١ _ لەبەرئەوهى پىڭەمبەران رەوانەگراون، بۆ بەرپاکردنى بەلگە لەسەر خەئكى و پوچەل کردنەوهى گومانى ئەوانەى دەمەتەقى و گفتوگو و مشتوومر دەكەن، ئەمەش بەكەسىكى گەوج و گیل ناکریت^(٦).

(١) شرح الخريدة للدردير، رسالة في لتوحيد للطائي، دوو سەرچاوهى پيشوو.

(٢) شرح الجوهرة للباچوري ٢٠٢.

(٣) شرح الخريدة للدردير ١٠٠.

(٤) له (شرح المقاصد) تەفتازانى دا هاتوووه: (ئەمانه له مەرجهكانى پىڭەمبەرايهتین: كاملى عهقل، زىرهكى، ژىرى، بههیزی راولبوچوون، ئەگەر له مندالیشدا بىت وهك: عيسا و يهحيا "سلاوى خوايان لىبىت")، بهههمان شيوه له (لوامع الأنوار البهيه ٢/٢٦٧).

(٥) شرح الخريدة للدردير ١٠٠، شرح الجوهرة للباچوري ٢٠٢، لوامع الأنوار البهيه، سەرچاوهى پيشوو.

۲_ له‌بەر ئه‌وه‌ی پښه‌مبه‌ران به‌رپوه‌به‌رو پېشه‌وای خه‌لکین، سه‌رچاوه‌ی چاره‌سه‌ری کښه‌کانی خه‌لکین^(۱).

۳_ له‌بەر ئه‌وه‌ی ئیمه‌ فه‌رمانمان پیکراوه که شوینیان بکه‌وین، له کردارو گوفتاردا، بویه ناکریت ئه‌و که‌سه‌ی خه‌لکی تر شوینکه‌وتووی ئه‌ون گیل بیت.

۴_ که‌وجبیتی و گیلی سیفه‌تی ناته‌واوی و که‌م و کورتین، که ئه‌مه‌ش ده‌بیته‌ مایه‌ی ناشرینی و ناریکی پله‌و پایه‌ی به‌رزی پښه‌مبه‌ران^(۲).

به‌لگه‌ی نه‌قلی:

۱_ خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿فَفَهَّمْنَهَا سُلَيْمَنَ وَكَلَّأْنَا حُكْمًا وَعَلَّمَا﴾ الانبياء: ۷۹. واته: (جا ئیمه له سوله‌یمانمان که‌یاند، به‌لام هه‌ر یه‌که "له‌م باوک و کوره" به‌هه‌ره‌م‌ره‌مان کردبوو له حیکمه‌ت و دانایی و عیلم و زانست).

۲_ خوای بی وینه ده‌فه‌رموویت: ﴿وَسَدَدْنَا مَلَكُوهَآ وَآيَاتِنَا الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخُطَابِ﴾ ص: ۲۰. واته: (ئیمه پاشایه‌تیه‌که‌مان به‌هیز کردو حیکمه‌ت و دانایی و قسه‌و فه‌رمانی به‌جیمان پی به‌خشی).

۳_ خوای زانا و خاوه‌ن توانا ده‌فه‌رموویت: ﴿وَجَدَلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ النحل: ۱۲۰. واته: (گفتوگوو مشتومریان به‌ جوانترین شیوه له‌گه‌ل بکه). واته به‌و رپگه‌یه‌ی که نه‌رم و نیانترینه بویان، گفتوگوو و دمه‌قالتی ته‌نها به‌ که‌سیکی ژیر ده‌کریت.

(۱) شرح الخريدة للدردير، شرح الجوهرة للباحوري، سه‌رچاوه‌کانی پيشوو، رساله في التوحيد للطائي ۷۰.

(۲) المسامرة ۲۲۶.

(۳) شرح الخريدة للدردير ۱۰۰، رساله في التوحيد للطائي، سه‌رچاوه‌ی پيشوو.

سيفهتی چوارەم: نیرینه بوون (الذکورة)

زانایان راجیبیان لەسەر ئەووی که ئایا سيفهتی نیرینه بوون مەرجه بۆ پیغەمبەرایهتی،
لەم بارەووە دوو بۆچوونیان هەن:

بۆچوونی یەكەم: نیرینه بوون مەرجه بۆ پیغەمبەرایهتی، ئەمە رای زۆریهێ زانایانە، بەم
پیغەمبەرێ دروست نییه ئافرەت بپیغەمبەر، بەئکو هەندێ لە زانایان^(۱) یەكدهنگی (إجماع)یان
هیناوه لەسەر ئەمە. بەلگەکانی ئەم مەرجه ئەمانەن:

أ_ خوای گەورە دەفەر موویت: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ ﴾ یوسف:
۱۰۹. (۱) واتە: (ئیمە کهسما نەناردوووە لە پێش تۆدا جگە لە پیاوانیک که هەئمان بژاردووون لە
خەئگی شارو شوپنەکان و نیگایان بۆ دەنیرین). پەيامدارى بۆ ئەو پیاوانە چەسپاند که خودا
سروش و نیگای بۆ ناردووون، پەيامدارى غەیری پیاوانیشی رەتکردوووەتەو، بۆیە مینە نابیتە
پیغەمبەر^(۲).

ب_ خوای بى وینە دەفەر موویت: ﴿ وَكُلُّ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لِّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا ﴾ الأنعام: ۹. واتە: (خو
ئەگەر فریشتەمان بگردایە بە فرستادە، ئەووە لە شیوہی پیاوئکدا دەماننارد).

(۱) پيشهوا جهلاله ددینی جارولاً وتویهتی: زانایانی ئەهلی سوننە و جەماعەت کۆکن لەسەر ئەووی نیرینه
بوون مەرجهکی پیغەمبەرایهتی، بەپێچەوانەى رای ئەشعەرى. / شرح المسایرة لقاسم بن قطلوبغا ۲۳۰.
(کرمانی) یەكدهنگی نەقل کردوووە لەسەر ئەووی نابیت ئافرەت بپیغەمبەر. / حاشیة المرجانی علی شرح
العقائد العضدیة ۹/۱. بەیزاوی و جگە لەویش: یەكدهنگیشی هیناوه لەسەر ئەووی (مەریم) پیغەمبەر
نەبوووە. / المسامرة ۲۳۱. و تفسیر البیضاوی ۶۸.

(۲) شرح المسایرة لقاسم بن قطلوبغا ۲۳۰.

(۳) لوامع الأنوار البهیة ۲/۲۶۵.

ب_ پیغهمبهرایهتی و په یامبهرایهتی پیویستی ههیه به: دهرکهوتن و دیار کهوتن و چوونه شوینه قهرهبالغهکانی خه لک، نهو شوینانهی لی کۆدهبنهوهو پیویستی به دهرخستنی موعجیزه، به لام مئینهیی پیویستی به خو داپۆشین ههیه، نهو دوو لایه نهش جیاوازن^(۱).

ت_ ئافرهت دروست نییه بگرینه ئهمیرو هوگمران و دادوهرو پیش نوێرخوین به یه کدهنگی زانایان، که واته له پیشته که نه بنه پیغهمبه^(۲).

بوچوونوی دووه: پیی وایه نیینه بوون مهرج نییه بو پیغهمبهرایهتی، نه مه بوچوونی (ئه شعری)^(۳) و (قورتوبی)^(۴) و هندی له (ئه هلی زاهری) و ههروودهناسانه^(۵)، به م پییه وتیان (مهریم) پیغهمبه ره، به م به لگانهی خواره وه:

خوای بی وینه دهفه رموویت: ﴿وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ﴾ مریم: ۱۶. واته: (ئه ی پیغهمبه ر^{صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ}) له قورئاندا به سه رهاتی مهریم یاد بکه. خوای گه وه ره له ریزی پیغهمبه ران باسی کردووه^(۶).

خوای گه وه ره (جبریل)ی ره وانه کرد بو لای (مهریم): ﴿فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا﴾ مریم: ۱۷.^(۷) واته: (ئیمهش جویره ئیلی فریشته مان نارد بو لای).

(۱) شرح المسایرة لقاسم بن قطلوبغا ۲۳۰، عن الصابوني الذي صحح هذا القول. ولوامع الأنوار البهية ۲/۲۶۶.

(۲) شرح المسایرة لقاسم بن قطلوبغا، سه رجاوهی پیشوو.

(۳) شرح المسایرة لقاسم بن قطلوبغا عن الإمام جلال الدين جار الله، لوامع الأنوار البهية، دوو سه رجاوه که ی پیشوو.

(۴) لوامع الأنوار البهية، سه رجاوهی پیشوو.

(۵) المسایرة ۲۳۰.

(۶) شرح المسایرة لقاسم بن قطلوبغا ۲۳۰_۲۳۱، وتویه تی نه مه به لگه ی نه شعهریه.

(۷) شرح المسایرة لقاسم بن قطلوبغا ۲۳۱، وتویه تی نه مه به لگه ی نه شعهریه. والمسامرة ۲۳۱.

خوای گه‌وره هه‌لبژارد، هه‌روه ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ﴾ آل عمران: ۴۲. ^(۱) واته: ("یادیان بهینه‌وه کاتیک" جبریلی فریشته وتی: ئه‌ی مه‌ریه‌م به‌راستی خوا تو‌ی هه‌لبژاردوه).

هه‌ندی رایان وابوو که دایکی موساش پیغه‌مبهر بووه ^(۲)، به‌م به‌لگه‌ی خواره‌وه:

خوای گه‌وره سروش و نیگای بو ناردوو، خوای مه‌زن له‌م باره‌وه ده‌فه‌رموویت: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أُمُّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ﴾ القصص: ۷. واته: (ئیمه دایکی موسامان ناگادار کرد، که شیری بداتی).

به‌لام زۆربه‌ی زانایان به‌رپه‌رچی ئه‌م گومانه‌یان داوه‌ته‌وه به‌وه‌ی: خوای گه‌وره که (مریم)ی هه‌لبژارد و (جبریل)ی ره‌وانه‌کرده لای ئه‌وا سروش و نیگای وه‌ک شه‌ریعه‌تی بو نه‌هینا، چونکه ئایه‌تی ناوبراودا هیچ ئاماژه‌یه‌کی به‌مه نه‌دراوه ^(۳). و ئه‌و سروش و وه‌حیه‌ی بو دایکی موساش هاتوو، ته‌نها به‌ مانای خورپه‌ی دل و خرا‌نه دل (ئیلهام) دیت، وه‌ک ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره: ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّعْلِ﴾ النحل: ۶۸. واته: (په‌روه‌ردگاری تو "ئه‌ی ئینسان" نیگاو ئیلهامی کردوو بو هه‌نگ).

سیغه‌تی پینجه‌م: پاک و سه‌لامه‌تبوون له‌ ناته‌واوی و که‌م و کورتیه‌کان

مه‌به‌ست له‌و مه‌رجه، ئه‌م شتانه‌ی خواره‌وه‌یه:

(۱) المسایرة، سه‌رچاوه‌ی پيشوو.

(۲) لوامع الأنوار البهية ۲/۲۶۶.

(۳) المسامرة ۲۳۱.

أ_ پیوسته پاك و سهلامهت بیټ له ههمو ناتهواوی و كه م و كورتیهکی جهستهیی. دهبیټ تهواوترین و كاملترین كهسی سهردهمی خوئی بیټ، له کاتی رهوانهکرانی (واته لهو کاتهی که به پیغهمبهر له لایهن خواوه بو خه لکی رهوانه دهکریت).

لهوانهیه کهسی بهره لستی بکات بهو گری و تیگیرانهی که له زمانی پیغهمبهر موسادا (سلاوی خوی لیبت) هه بووه، وه لئامه کهی نه وهیه:

ئه مه بهر له رهوانه کرانی بوو به پیغهمبهر، دواتر به هوی نزاو پارانه وه کهی له م باره وه خوی گه وره گریه کهی زمانی کرده وه، به م به لگانهی خواره وه: کاتی خوی گه وره سروس و نیگای رهوانه کرد بو پیغهمبهر موسا (سلاوی خوی لیبت) و فه رمانی پیکرد بانگه واز بکات بو لای خوا، نهوا پیغهمبهر موسا پارایه وه: ﴿وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِي ﴿٢٧﴾ يَقْفَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ طه: ٢٧ _ ٢٨. واته: (گریی زمانم بکه ره وهو زمانم گویا و پاراو بکه تا له قسه و گوفتارو مه به ستم تیگهن). جا خوی گه وره وه لئامی دایه وه: ﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يٰمُوسٰى ﴿٣٦﴾ طه: ٣٦. (ئهی موسا ههمو داخوایه کانت به جییه و په سنده و ههمو یانت پیدرا).

ب_ پیوسته پاك و سهلامهت بیټ لهو که م و کورتیانهی که قیزه ونن له لایهن سروس تی مروف، وهک: دهر دو نه خو شیه کان، وهک به له کی و گه ری (١).

ده کری هندی کهس بهره لستی له مه بکات، به وهی نمونه بینیته وه به تاقیکردنه وه کهی نه یوب (سلاوی خوی لیبت) که تووشی نه خو شیه کی پیستی بوو که خه لکی له بهری هه لده اتن، وه لئامه کهی نه وهیه:

(١) المسایرة و شرحها المسامرة ٢٢٦.

(٢) المسامرة ٢٢٦، المقاصد و شرحه للتفتازانی ٦١/٥، لوامع الأنوار البهية ٢٦٧/٢.

ئەو نەخۆشپەندە پېش پېغەمبەرایەتى بوو^(۱)، پاش ئەوھى بوو بە پېغەمبەر نەخۆشپەندەگە
 نەما، خوای پاك و تاك فەرمووئەتى: ﴿فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ فَاكْشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرِّ﴾ الأنبياء: ۸۴.
 واتە: (جا ئیمەش نزامان گیرا کرد و بەھاوارپەندە جووین و ھەموو ناخۆشى و نەخۆشپەندەگە
 لە کۆل کردەو)،

ب_ پېوئەستە پېشەو کاری نزم نەکات وەك پېشەى كەلەشاخ (حجامة^(۱)) كردن. ھەرودھە
 دوور بېت لە کاری نەشاو و كەم نرخ وەك خواردن لەسەر رېگە^(۲). ئەمەش لەسەر ئەو
 خەملىنراوھ كە دەكرېت داب و نەرىتى سەردەمى پېغەمبەر (ﷺ) ئەو شتەپەندە بە ناپەسەند
 دانابېت^(۳).

ت_ پېوئەستە كەسكى وشك^(۴) و رووگرزو دىل رەق نەبېت^(۵). دىل رەقى ھۆكارى
 دووركەوتنەوئەپە لە خوای گەورەو سەرچاوەى گوناھو تاوانەكانە، چونكە دىل پارچە گۆشتىكە

(۱) المسایرة و شرحها المسامرة ۲۳۲.

(۲) كەلەشاخ (حجامة) كردن: بریتىە لە ھەلمژىنى خوین لە جەستەى مرؤف بەھۆى ئامېرى تايبەت، بە
 عەرەبى پېى دەگوترېت (حجامة) و بە كوردى پېى دەگوترېت (كەلەشاخ) بەھۆى ئەوھى كە لە كۆنەوھ لە
 كوردەوارى شاخى ئاژەل واتە (فۆچیان) بۆ ئەم مەبەستە بەكارھېناو، بەلام ئەمرؤ كەستەى پزىشكى تايبەت
 پەيدا بوو بۆ ئەم مەبەستە. حىجامە: لە رووى پزىشكى بریتىە لە كوردارى ھەلمژىنى خوین، لە چەندان
 شوئىنى تايبەت لە جەستەدا، بەھۆى بەتال كوردنەوھى ھەوا لەو شوئىنە بە بەكارھېنانى (كاسە)یان پەرداخى
 تايبەت، بەھۆى ئاگر كوردنەوھ لەناو پەرداخەكەدا یان بەھۆى راکېشان و بەتال كوردنى ھەوا بەھۆى ئامېرى
 تايبەت (پەمپ). (بە دەستكارپەندەكى زۆر كەمەوھ وەرم گرتووە لە كتیبى: كەلەشاخ^۸، ئامادەكردنى: حاجى
 عبدالجليل، ج ۲۰۰۸، چاپخانەى رۆژھەلت/ ھەولېر). (وەرگېر).

(۳) المسایرة و شرحها المسامرة ۲۲۶، المقاصد و شرحه للتفتازانى ۶۱/۵، لوامع الأنوار البهية ۲/۲۶۷، الوسيلة
 ۶۹۳.

(۴) المسایرة و شرحها المسامرة ۲۳۲.

(۵) المسایرة و شرحها المسامرة ۲۲۶.

(۶) المقاصد و شرحها للتفتازانى ۶۱/۵، لوامع الأنوار البهية ۲/۲۶۷.

ئەگەر چاك بوو ھەموو لاشە چاك دەبىت و ئەگەر خراپ بوو ئەوا ھەموو لاشە خراپ دەبىت، ھەروەك لە ھەرموودەى راست و دروستدا ھاتووہ: (ان أبعء الناس من الله القلب القاسى)^(۱) واتە: بەراستى دوورترىن كەس لە خواى گەورە كەسى دڵ رەقە.

لەبەر ئەوہى دڵ رەقى و تووندى و نەرم و نىان نەبوون دەبىتە ھوى دووركەوتنەوہى خەلكى لە پىغەمبەر(ﷺ)، لەم بارەيەوہى خواى گەورە دەفەرموويت: ﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَأَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ﴾ آل عمران: ۱۵۹. واتە: (خۆ ئەگەر تورەو قسە رەق و بى بەزەبى بویتايە، ئەوہ ھەمووان لە دەورت بئاوہيان دەگرد).

ئەو سىفەتانەى كە خستمانەروو، پىويستن بۆ پىغەمبەران، مەبەست لەم سىفەتانەش ئەوہى كە پىغەمبەران دەبىت گەشتبەنە پلەى تەواو كالمى مرۆبى و سەلامەت و دووريش بن لە ھەموو ناتەواويەكى مرۆبى، چونكە پىغەمبەرايەتى بەرپزترىن پلەو پايەيە لەناو بەدبەھيئەراواندا، بۆيە ھەموو ئەو سىفەتانەى پىويستە تاييدا بن كە شاينەى شكۆدارى ئەو پلەيە بن، بەم پىيەش ھەر سىفەتيكى پىچەوانەى ئەمانە لە پىغەمبەراندا نابىت^(۲).

بۆيە: شتيكى ئەستە كە پىغەمبەران پىچەوانەى ئەو سىفەتانەيان ھەبىت كە پىويستن بۆ ئەوان، كەوايە ئەستەمە بۆيان:

ئەوہى پىچەوانەى پاريزراويە، وەك: ناپاكي و درۆ كردن و كوفرو تاوان كردن. ئەوہى پىچەوانەى راگەياندى بەرنامەى خودايە، وەك: شاردنەوہى ئەو شتانەيە كە فەرمانيان پىكراوہ بە راگەيەياندى. ئەوہى پىچەوانەى زيرەكى و ژيريە، وكو: گىلى و بى ئاگاليى و

(۱) المسامرة ۲۲۶.

فەرموودەى: بەراستى دوورترىن كەس... تاد: سنن الترمذى: كتاب الزهد، باب أبعء الناس من الله القلب القاسى ۱۳۰/۷، وقال حديث حسن، ورواه البيهقي.

(۲) المسامرة ۲۲۷.

ساویلکه‌یی^(۱). ئەوەی پێچەوانە‌ی پێچەوانە‌ی سەلامەتییه، وەك: ئەو‌كە مو‌گورتیانە‌ی كە‌سایە‌تی ناشرین دە‌كە‌ن و دە‌بنە‌ هۆ‌ی لە‌كە‌دار ك‌ردنی دانایی و ح‌یك‌مە‌تی ر‌ه‌وانە‌كرانیان وە‌ك م‌ژدە‌دەر و تر‌سینەر.

سروش (الوحي)

سروش (وحی) له زمانه‌وانیدا: أبو إسحاق وتویه‌تی: بنچینه‌ی سروش له زمانه‌وانیدا به‌ش‌یوهیه‌کی گشتی بریتیه‌ له ئاگادار ك‌ردن و زانیاری پ‌ی‌دان و پ‌ی‌راگه‌یاندن به‌ نه‌ینی. بۆیه خورپەر و خ‌رانە‌ دل (ئیلهام) به‌ سروش ناو‌ده‌بریت، زه‌ری وتویه‌تی: ئاماژه‌ و نیشانه‌ بۆ ك‌ردنیش به‌ سروش ناو‌ده‌نریت، نووسینیش به‌ سروش ناو‌ده‌نریت... هه‌روه‌ها راگه‌یاندنیش به‌ واتای سروش دیت، هه‌رچه‌نده‌ ئامرازه‌كانی راگه‌یانده‌كەش جیاواز بن^(۲).

(۱) شرح الخريدة للدردير ۱۰۰_ ۱۰۱، شرح الجوهرة للباحوري ۲۰۴.

(۲) لسان العرب مادة (وحي).

وشه‌ی سروش له قورئانی پ‌رۆژدا ئەم مانا زمانه‌وانیانه‌ ده‌به‌خشیت:

أ_ وته‌ی نه‌ینی و شاره‌وه، خ‌وای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرَفَ الْقَوْلِ عُرْوًا﴾ الانعام: ۱۲۲. واته‌: (كه‌ به‌رده‌وام قسه‌ی زل و رازاوه‌ د‌ده‌ن به‌ گوئی یه‌ك‌دا " كه‌ خ‌وایان و خه‌لكی " پ‌ی س‌ه‌رگه‌ردان و گو‌م‌را ده‌كە‌ن). مه‌به‌ستی ئەوه‌یه‌ كه‌ به‌نه‌ینی قسه‌ بۆ یه‌ك‌تری ده‌كە‌ن.

ب_ خورپه‌ و خ‌رانە‌ دل و نیگا (الالهام)، خ‌وای پاك و به‌رز فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَىٰ النَّعْلِ﴾ النحل:

۶۸. واته‌: (په‌روه‌ر‌دگاری تۆ "ئە‌ی ئینسان" نیگا‌و ئیلهامی ك‌ردووه‌ بۆ هه‌نگ).

پ_ ئاماژه‌ (الإشارة)، خ‌وای ب‌ی وینه‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ مريم: ۱۱. واته‌:

(ئاماژه‌ی بۆ ك‌ردن به‌یانیان و ئیواران ته‌سبیحات و ستایش ب‌كە‌ن).

ت_ فه‌رمان (أمر)، خ‌وای زانا و خ‌اوه‌ن ت‌وانا فه‌رموویه‌تی: ﴿بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا﴾ الزلزلة: ۵. واته‌:

(به‌هۆ‌ی ئەوه‌ی په‌روه‌ر‌دگارت "ئە‌ی ئینسان" رایگه‌یاندووه‌ و فه‌رمانی بۆ د‌ه‌ر‌ك‌ردووه‌).

سروش (وحى) له زاراوهدا: بریتیه له وهی خوی گهوره نهو کهسهی ههئیبژاردوو له ناو بهندهکانی ناشنا بکات که دهیهوویت له جوړهکانی رپنمایى و زانست، به رینگهیهکی نهینى و ناموله لایه نهریتی مرویى ^(۱).

پرسیار له (زهري) گرا له بارهی سروش (وحى)، له وهلامدا وتى: بریتیه له وهی خوی گهوره بو پیغه مبهران دهنیړت و له دلاندا جیگیری دهکات، پیغه مبهرهگهش نهویش دهری دهرپت، دهنوو سیټ، ههروهها بریتیه له فهرامیشتی خوا. جوړیکی سروش ههیه که پیغه مبهره دهری نابړت و هیچ کهسیکیش ناینوسیټ و فهرامنیش ناکات به نووسینی، به لکو به زمان بو خه لکی دهیخاته پروو، پییان رادهگه یه نیټ که خوی گهوره فهرامنی پیکردوو که بو خه لکی روون بکاته وهو به خه لکی بگه یه نیټ ^(۲).

ئه گهر به زمانى شرع وشه ی سروش و وحى به کارهات نهوا راسته وخو سهرنج دهچیت بهره و فیگردنی نهینى و په نهان که له خواوهیه بو پیغه مبهرانى، جا سروش له رووی واتای زاراوهیه وه زور تایبه تره له واتا زمانه وانیه کانی به تایبهت له رووی چاوگ و سهرچاوه کهیه وه ^(۳).

سهیری: المفردات للراغب، ماده (لوحى). بکه.

ههروهها (قازی عیاز) له (الشفاء ۱/ ۲۵۲) دوو رای هیناوه ته وه له باره ی بنچینه ی وشه ی (وحى): یه که میان: خیرابوون، وهک په یام و مرگرتنه که ی پیغه مبهره، چونکه زور به په له بوو، ههروهها وهک خورپه و خرانه دل (ئیلهام) و هیل به هو ی خیرایی جو له ی دهست... دووه میان: نهینى و شاردنه وهیه، وهک: (نیگای نهینى و قسه خستنه دل و چرپه چرپی شهیتانه کان).

(۱) مناهل العرفان ۱/ ۵۶.

(۲) الاتقان ۱۲۰، وفيه أخرجه أبي حاتم من طريق عقيل عن الزهري.

(۳) المختار من كنوز السنة النبوية ۱.

جۆره كانى سروش (وحى)

ئەم فەرمايشتەى خواى گەورە ھەموو جۆره كانى سرش (وحى) لە خۆى گرتوو: ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْلِمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ مُّبِينٍ﴾ الشورى: ۵۱. واتە: (كەس بۆى نىيە ھىچ كات "لە دونيادا" خواى گەورە وتو ويژى راستەوخۆى لەگەندا بكات مەگەر لە رېنگەى وەحى و نىگاوه يان لە پىشتى پەردەوه، "وەك موسا" يان نىردراويكى وەك فرىشتە "جبريل" دەنيرىت كە بەگوپرهى فەرمان و مۆلەتى خوا چى بى سپىردراوه دەيگەيه نييت، بەراستى ئەو زاتە خوايهكى بلىند و داناو كاربه جييه).

ئەم نايەتە ئەو دەگەيه نييت كە ھىچ كەسيك بەدەر لەم سى جۆره^(۱) نەيتوانيوە لەگەن خواى گەورە بدوييت:

جۆرى يەكەم: بە سروش و نىگا. واتە: يان بەرېنگەى سروشەوه بووه، كە برىتييه لە:

أ_ خورپە و خرانە دل (ئىلھام): ھەر وەك خواى گەورە نىگاي كرد بۇ داىكى موسا كە شىرى پىيدات، پىغەمبەرىش (ﷺ) دەفەر مووييت: (إن روح القدس نفث في روعي: ان نفساً لن تموت حتى تستكمل أجلها و تستوعب رزقها...) واتە: (جبريل شتىكى خستە دل و دەروونى منەوه: كە ھىچ كەسيك نامرييت تا ماوەكەى تەواو نەبييت و رۆزيەكەشى تەواو بەدەست نەخات...).

(۱) ئىمامى رازى لە رافەى ئەم نايەتەدا ۱۸۷/۲۷ وتويهتى: (بزانه ھەر يەكەك لەم سى جۆره برىتييه لە سروش، بەلام ئەوئەندە ھەيه كە خواى گەورە جۆرى يەكەمى تايبەت كەردوو بەناوى سروش (وحى)، چونكە ئەوئەى راستەوخۆ بەشيوەى خورپە و خرانە دل (ئىلھام) دەكەويتە دلەوہ بەيەك تەوزم ئەوا شايبەنتر بوو كە بە تايبەت ناوى سروشى لى بنرييت. ئەمە ئەو قەسەيهيه لە بارەى لىك جياكردنەوہى ئەو سى جۆره لەيەك ترى). سەيرى چەند وتەيهكى تريش بكە لەم سەرچاوانە: سبل لھدى والرشاد ۲/۳۵۲.

ب_ خەون بىنين لەكاتى خەوتندا: ھەر وەك خەون گەورە سەروش و نىگای نارد بۆ ئىبراھىم، لەكاتى خەوتندا كە كۆرەگەى ئىسماعىل سەر بېرېت. ھەر وەك دەستپىكى سەروش ھاتن بۆ پىغەمبەر موحەممەد (ﷺ) بىرىتى بوو لە بىنىنى خەونى چاك لە كاتى خەوتندا، ئەمە لە فەرموودەى راست و دروستدا ھاتوو.

جۆرى دووھم: لە پشتى پەردەوہ (من وراء حجاب). واتە: گوئىبىستى فەرمايشتى خەون گەورە ببىت بەبى ھۆكارىكى گەيەنەر. وەك چۆن خەون گەورە واىكرد موسا بى ھۆكار گوئىبىستى فەرمايشتەگەى بىت. بەھەمان شىوہ ئەو فرىشتانەش كە خەون گەورە لەگەلئان دووا لەبارەى بەدبەھىنانى ئادەم (سلاوى خەونى لىبىت).

جۆرى سىيەم: نىردراوئىك دەنيرىت (أو يرسل رسولاً). واتە يان نىردراوئىك لە فرىشتەگان دەنيرىتە لای پىغەمبەر كە، ئەو كاتە فرىشتەكە سەروش و نىگاكە بە پەيامبەرە مرؤفەكە دەگەيەنىت. و نىردراو و پەيامبەرى فرىشتەگانىش جەريە (سلاوى خەونى لىبىت)^(۱).

(۱) سەيرى ئەم سەرجاوانە بكە: تفسیر الرازى ۱۸۶/۲۷، تفسیر القرطبي ۵۸۷۳/۸، روح المعاني للآلوسي ۵۴/۲۵، زاد المعاد ۱/۱۸، الاتقان ۱۲۰.

فەرموودەى: جەريەل شتىكى خستە دل و دەروونى منەوہ... ئەبو نەعیم لە (العلیہ) دا گىراویەتیەوہ. فەرموودەكە لاوازە. / الجامع الصغیر ۱۳۸. (الروع) واتە: عەقل و دل.

فەرموودەى: سەرھتا سەروش بۆ پىغەمبەر (ﷺ) بە خەونى چاك و راستەقىنە دەستى بىكرد... تاد: صحیح البخارى: ۱ كتاب بدء الوحي، ۳ باب، رقم ۳، عن عائشة رضي الله عنها.

شیوازەکانی دابەزینی جبریل (سلاوی خۆی لیبیت) بۆ لای پیغمبەر موحمەد

ﷺ

دابەزینی جبریل بۆ لای پیغمبەر موحمەد (ﷺ) بە چەند شیوازیکی جیا جیا:

أ_ بەشیوەو وینەى راستەقینەى فریشتەى خۆى بێتە لای پیغمبەر (ﷺ).

ب_ لەسەر شیوەى پیاویك بێتە لای پیغمبەر (ﷺ) و لەگەڵى بدویت، هەروەك لە فەرموودەى راست و دروستدا هاتوو: (وأحياناً يتمثل لي الملك رجلاً فيكلمني، فأعي ما يقول) واتە: (هەندى جار فریشتە لەشیوەى پیاویك لەگەڵم دەدویت و لى تێدەگەم)، ئەبو عەوانە لە صحیحەكەیدا ئەم زیادەیهى هیناوه: (ئەم جوړه ناسانتر و سوكتړينانه لهسەر شانم).

جا بەوشیوەیه نامادەبووان دەیبینن و گوێبىستى دەبن، هەروەك لەو فەرموودەیهى كە عومەرى كورپى خەتتاب (رەزای خۆى لیبیت) گێراوێهتیهوه و وتویهتى: جارێك لە خزمەت پیغمبەر دانیشتبووین، پۆژێك لە پۆژان، لە ناکاو پیاویكمان هاتە بەرچاو، جل و بەرگی زۆر سپى و مووى پىشى زۆر رەش بوو، نیشانەى رېبوارى لى نەدەبىنراو هیچ كەس لە ئیمە نەیدەناسى، تا لە خزمەت پیغمبەر (ﷺ) دانیشت و هەردوو ئەژنۆى خۆى بە هەردوو ئەژنۆى پیغمبەر (ﷺ) نووساند هەر دوو دەستەكانى دانا سەر هەردوو رانەكانى خۆى و ئەو پیاوه نەناسراوه گوتى: (ئەى موحمەد پىم بلى ئایینی ئىسلام چیه؟..). تاد.

پرسیارى لە پیغمبەر (ﷺ) كرد لەبارەى ئىسلام و ئيمان و نیشانەكانى دواپۆژ، پیغمبەرى خوا (ﷺ) وەلامى دەدايهوه، تا كابرا نەناسراوهكە تەواو بوو لە پرسیارهكانى و رۆیشت، جا پیغمبەر (ﷺ) فەرمووى ئەوه (جبریل) بوو هاتبوو فىرى ئایینی پیرۆزى ئىسلامتان بكات.

ب_ بهنهنی بیته لای پیغمبهر (ﷺ) بهبی ئهوهی هیج کهسی بیبینیت، شوینهواری کاریگهرو کارتیکران لهسه روووخساری پیغمبهر (ﷺ) بهدهر بکهویت.

پیغمبهر وهسفی بارودوخی خوئی دهکات، له کاتی دابهزینی سروش و نیگا، دهفهرموویت: (أحياناً يأتيني مثل صلصلة الجرس، و هو أشدُّ عليّ، فيفصم عني، وقد وعيت عنه ما قال) واته: (ههندی جار سروشم بۆ دیت وهک زرنگ و هوری زهنگ، دواتر ئهه دهنگه زرنگه کوتابی دیت و منیش دوی کوتابی هاتنی له قسهکانی تیگهیشتم).

خهتابی وتویهتی: مهبهست ئهوهیه که دهنگیکی بهدوی یهکدا هاتوو دهبیستیت، ئهه دهنگه لهگهه یهکهه بیستندا جیگیر نابیت له دهروونی دا، تا به باشی لئی تیئهگات و ئینجا جیگیر دهبییت.

حیکمهت لهوهی زرنگی زهنگهکه پیش سروش هاتنهکه دیت، ئهوهیه که گوچکهکان ناماده بکات بۆ سروش و نیگا و هیج شتیکی تر سهرقالی نهکات.

له فهرموودهی راست و دروستدا هاتوو ههروهک کهمیک پیشتریش خستمانهپروو، که ئهه جوړو شیوازهی هاتنی سروش سهختین و گرانتین جوړهکانی سروش و نیگایه که بۆی هاتوو.

وتراوه: تهنه ئهه کاته بهه شیوهیه سروش بۆ پیغمبهر (ﷺ) دههات که ئایهتی هههرشه و پهیمانان به سزا دادهبهزین^(۱).

(۱) الاتقان و زاد المعاد، ههردوو سهراوهکهی پیشوو، و إشارد الساري ۵۸/۱ و شرح صحيح مسلم للنووي بهامش إرشاد الساري ۱۸۳/۹.

فهرموودهی: ههندی جار فريشته لهشیوهی پیاویک...تاد: صحيح البخاري ۱ کتاب بدء الوحي، ۲ باب، رقم ۲، بهذا اللفظ، عن عائشة رضي الله عنها. و ۵۹ کتاب بدء الخلق، ۶ باب ذکر الملائكة، رقم ۳۲۱۵، عن ۶۶۱

پاش كەمبىكى تر بەتايەت لەبارەى باردۇخى پېغەمبەر ﷺ لەكاتى سروشدا دەدوین، بەلام لە ژېر ناونیشانى (سروش شتىكە لە دەرەوہى دەرۈونە).

چۆنەتى سروش و شىۋازى دابەزىنەكەى

بۇ سەر پېغەمبەر ﷺ

زانىنى چۆنەتى سروش و نىگا، نەينىكە لەو نەينىانەى كە عەقل ناتوانى پەيى بە چۆنەتەكەى ببات، فرىشتەش لە خۋاى گەورەو دەبىسىت، ئەوا بە پىت و دەنگ لىى نايىستىت، بەلكو خۋاى گەورە زانىارىيەكى پىۋىست بۇ بىسەر دروست دەكات، جا ھەرەك چۆن فەرمايشتى خۋاى گەورە لە وتەى مرۇف ناچىت، ئەوا بەھەمان شىۋە ئەو بىستەش كە بۇ مرۇف دروستى دەكات ئەوا لە ەك بىستى دەنگەكانى تر نىيە^(۱).

بە دوو رىگە سروش (وحى) دادەبەزىت بۇ سەر پېغەمبەر ﷺ:

يەكەم: پېغەمبەر لە وینەى مرۇيى خۇى چۆتەدەر بۇ سەر وینەى فرىشتە، بەو شىۋەيە سروشەكەى لە جبرىل ۋەرگرتوۋە.

عائشة رضي الله عنها. صحيح مسلم ٤٣ كتاب الفضائل، ٢٣ باب عرق النبي ﷺ في البرد وحين يأتيه الوحي، رقم ٢٣٣٣، عن عائشة رضي الله عنها.

فەرموودەى: كاتىك ئىمە لە خزمەت پېغەمبەردا ﷺ بووين لە رۇژىك لە رۇژەكان... تاد: صحيح مسلم ١ كتاب الإيمان، أول باب الإيمان والإسلام والإحسان...، رقم ٨، عن عمر بن خطاب رضي الله عنه. فەرموودەى: ھەندى جار سروشم بۇ دىت ەك زىنگ و ھورى زەنگ... تاد: ئەم فەرموودەيە پىشتىر خرايەروو و لەوى نامازە بە سەرچانى گراۋە.

(١) إرشاد الساري ١/٥٩.

دووم: فریشته که هاتوته سهر وینهی مرؤف تا پیغمبهر لیی ودرگریت^(۱).

له ههردوو حالهتدا سهختی و قورسییکی زور ههیه بو سهر سروشتی مرؤیی، بویه له کاتی سروش دابهزیندا، پیغمبهر دهچووو حالهتی ئاماده نهبوون (غیبه) و بهرؤح و هؤش و دهروون سهرقالی سروش ودرگرتن دهبوو و ئاگای له لاشه کهی نهدهما و ههروهک ئاهو نالهی لی بهرز دهبووهوه^(۲).

دهکری هؤش (بیر) نهندیشهی تیکه ل بوون و په یوهندی پیغمبهر له گه ل فریشته بکات، ههروهک چوون هؤش (بیر) نهندیشهی بوونی خهوانندی موگناتیسی دهکات، که (د. مسمر)ی نه ئامانی له سهدهی ههژدم ئاشکرای کرد، ته نانهت به لگهی وای له سهر هیئایه وه که زانایان به شیوهیهکی زانستی دانیان پیداناوه، ئهمهش دواي ئه وهی ههزاران کهسیان تاقی کرده وه و ئیستا له خوړناوا پشتیوانی زوری هه، خول و کتیب و نه خوشخانهی تایبتهت بهمه هه که خه لکی بو چاره سهر رووی تیده کهن.

له نوانندی موگناتیسی دا ماموستا خه وینه ره که به رینماییه گانی به سهر نیوه ندگیر (وسیط) دا زال ده بیته، جا روولینه ره که ده چیه خه ویکه قوله وه، چی بیه ویت پرساری له باره یه وه لی دهکات و وه ئامی راسته وخوی دهست ده که ویت، ههروه ها دهکری فه رمانی پیبکات به کردن یان نه کردنی شتی، جا نیوه ندگیره که جیه جی دهکات ئه گه ر دواي به هؤش هاتنه وهش بیت. و پیویسته له نیوان ههردوو که سه که (واته ماموستا که و نیوه ندگیره که)^(۳) که

(۱) الاتقان ۱۱۸، الوحي الحمدي ۸۳ وتەى ئیبن خه لدونیشی تیدایه، ارشاد الساري ۵۹/۱، سبل الهدی
ةالرشاد ۳۴۲/۲.

(۲) ارشاد الساري ۶۰/۱.

(۳) ودرگیر.

سروشتيان جياوازه يهكئيكيان بههئزتر بيٽ لهوهى تر، مرؤف ناتوانيتٽ نهو نهزمونه بهخوى لهسهر خودى خوى جيٽهجيٽ بكات.

نواندى موگناتيسى وا دهكات كه تيگهئيشتن له چؤنيهتى سروش ئاسان تر بيٽ، لهبههر نهوهى پهيوهندي كردنى فريشته به پيغهمبههر، كاريگهري خوى ههيه، لهبههر بوونى ئامادهباشى تايهت تياياندا، جا فريشته هيٺى پيدان و كارتئكردنى ههيه، چونكه رؤحانى رپوت و پوخته، پيغهمبهريش ئامادهباشى ودرگرتنى ههيه لهو فريشتهيه، لهبههر پاك و پوخت بوونى لايهنى رؤحى و دهررونيهكهى و لهبههر نهوهى پاكهكهى گونجاوه لهگهٽ پاكى فريشتهكه، كاتئيكيش فريشتهكه زالٽ دهبيتٽ بهسهر دهررون و هؤشى پيغهمبهردا، نهوا پيغهمبههر له حالهتى سروشتى خوى دهردهچيٽ و نيشانهكانى لهسهر رپوى دهردهكهون و سروش و نيگاكه له فريشتهكه ودردهگريٽ و نهوهى ودريگرتووه له دئيدا جيٽگر دهبيتٽ و كاتئى حالهتهكه كؤتايى هات، نهوا دهبيتٽ كه بهتهواوى سروشهكه لهسهر رپوى دلى نهقشاوهو لهبيري ناكات^(١).

پاشان ئيمه شتئك نابيين كه ببئته هؤى نهبوونى پهيوهندي نيوان فريشته و پيغهمبههر
(ﷺ)، به بهلگهئى نهوهى:

زانستى سهردهم ههنديٽ ئاميري بوٽ ئيمه فراههم كردووه، بههؤيانهوه پهئى بهو شتانه دهبهين، كه پيشتر پهئى پينهبراو و نهناسراو بوون. ههروهك ئامير ههيه كه پيكدادانى تيشكهكانى بوونهوهري له بوٽشايى ئاسماندا توٽمار كردووه، ههنديٽ ئاميري ههيه كه دهنگى ميٽشى فريو توٽمار دهكات، له دوورى چهنديٽ ميليٽ و ههروهك نهوهى لهلاى گوٽچكهئى توٽ

(١) مناهل العرفان ١/٥٩_٦٠، چهندين نمونهئى تيٽدايه لهسهر نهزمونى نواندى موگناتيسى، و النبأ العظيم

دهفريت، ئىنجا بههوى ئەو ئامپىرە پېشكەوتوو سەردەميانە، دەتوانرئىت درك و پەيى برئىت بەهوى كە ئىمە ناتوانىن بە رېگە ئاسايىهكان و نەرىتئىيەكانى خۇمان ببىستىن.

هەروەها ئەم ھىزە نا ئاسايىهى بيستن، تەنھا تايبەت نىيە بە ئامپىرە زانستىيە ھاوچەرخەكان، بەلكو خواى گەورە بە ھەندى لە گيانلەبەرانى بەخشيوه:

بۇ نمونه سەگ دەتوانرئىت، بۇنى ئەو گيانلەبەرە بكات. كە بەرپىگادا تىپەرپوو، ئەو ھەستەى سەگ دەقۇزىتەو بە دۇزىنەوئى تاوانباران، بۇ نمونه: ئەو قوفلەى كە تاوانبار شكاندووئىت، ئەوا ئەو سەگەى راھىنانى پىكراو بە بۇنى دەكات و دواتر شوپنەوارەكانى دەپشكىنئىت و تاوانبارەكە لە نىوان ھەزاران كەسدا دەدۇزىتەو.

ئەگەر جانەوئى مۇرانەى بالدارت لەسەر پەنجەرە دانا ئەوا دەنگىك دەنرئىت كە خىزانەكەى لە ئەندازەيەكى دوورەو گويبىستى دەبئىت و ئەويش بە رېگەيەكى تايبەت وەلامى دەداتەو.

كوللە مەشكە (جندب) بال و پىيەكانى لىك دەخشيئىت و بە رېگەيەكى نا ئاسايى دەنگ دەردەكات و ئەو دەنگە لە دوورى نيو مىلدەبىسترئىت.

هەروەها كوللەى سەوز (أبي النطيط) توانايەكى نا ئاسايى ھىيە، دەتوانرئىت شت ببىستئىت و ھەست بەو جولە و كارلىكە بكات كە لە نيو گەردىلەى ھايدروچىن روودەدات...

چەندىن نمونهى زۆر ھەن، بەلگەن لەسەر ئەوئى چەند رېگە و ھۆكارى ترى نابىنراو ھەن كە خاوەن ھەستە تايبەتەكان ھەيانە، جا ئەگەر ئەمە وائىت، ئەوا ھىچ نامۆيى لەوئى نىيە پىغەمبەر بانگەشەى ئەو بەكات، كە دەنگىك لە خواى گەورەو دەبىستئىت خەلكى نابىستىن، مادەم چەندىن دەنگ و جولە ھەبن لەو بوونەوئى كە مرؤف نابىستئىت، كەچى ئامپىرەكان

تۆماری دەكەن، ھەرۋەھا مادەم ھەندئ دەنگ و پەيام ھەبن كە ھەندئ گيانلەبەر ببببستن و ھەندئكى تر نەبببستن^(۱).

سروش شتېكە لە دەرەوہى دەرۋونە

باوەر بوون بە سروش بناغەى باوەر بوونە بە پېغەمبەرايەتى، كە ئەمەش تاكە رېگايە كە بېروباوەر ھوكمە شەرعیەكان و جگەلەوانىشى پېدا ھاتووہ.

بۆيە زۆرېك لە دوژمنانى ئىسلام زۆر گرنگيان بە وروژاندنى گومان داوہ دەربارەى سروش وەك لاسايى كردنەوہى بى باوەرە نەزان و نەفامەكانى قورەيش، گيل و گەلجوكانى ھاوبەشدانەران چەندىن قسەو قسەئوكى ھەلبەستراويان دەوروزاند بەمەبەستى لەكەدار كردنى پېغەمبەرى مەزن (ﷺ)، ئەمەش بەوہى كە وتیان: جادوگەرە يان شىتە ياخود شاعىرە.

تەنانت ھەندئ لە رۆژھەلتناسەكان^(۲) و جگەلەوانىش وتیان: سروش تەنھا برىتية لە گوفتارو خورپەو ئىلھاماتى دەرۋون.

بەلام ئېمە بېرومان وايە كە: سروش برىتى نىيە لە تىگەيشتن و بەرھەمى ھەستكردنى ناوہوہو ئامازەكانى دەرۋون و سيماناسى خيرا (فراستە)، كە زۆرپەى جارەكان بە مەشق و راھىنانى رۆحى و بىر كەردنەوہى بەردەوام كاريگەر دەبىت، واتە: برىتى نىيە لە نىگاي دەرۋونى، كە برىتية لەو خورپە و ئىلھامانەى كە بەسەر خاوەنەكەيدا دادەرژىنەوہ، لەكاتى ئامادەباشى بۆ بەرزكردنەوہى ئاستى دەرۋون و ئامازەو نەينىە دەرگەوتووہكانى^(۳).

(۱) الاسلام يتحدئ ۹۶_۹۷.

(۲) سەيرى: تاريخ الأدب العربي لبروكلمان ۱/۱۳۴. بکە.

(۳) الكلام عن الوحي النفسى في : الوحي المحمدي ۶۶.

لهبه رئهوهی به نیگای دهر وونی زانیاری تهواو و دلتیایی کامل ناهیته کایه، گومانیش له وهدا نییه که مرؤف بهو چه ند حالته دهر وونیانهی ناگاته پلهی پیغه مبه رایه تی.

به لکو سروس بریتیه له (شتیکی له ناگاو و بهدر له سروشتی مرؤیی)^(۱)، بهدره له نهفس و دهر وون و ملکه چی هیچ کاریگه ریه ک نابیت که به سه ریدا دیت، پیغه مبه ر (ﷺ) له لایهن زاتی خوی گه وره وه وهری ده گریت، له ریگهی ئه و فریشته یه ی که به وکاره راسپی راره . ههر که سیکیش وردبین بیت له بیر کردنه وه له چونیته تی سروس و دیارده و نیشانه گانی و ئه و دیاردانه ی که به سه ر پیغه مبه ر (ﷺ) دا دین، به هوی سروشه وه، په یی به وه ده بات که سروس په یوه ست نییه به هه واو ئاره زوی دروون و نهفس.

ئهمه ش له و شتانه ی خواره وهدا دهر ده که ویت^(۲) :

۱_ کاتیک جبریل هاته لای پیغه مبه ر (ﷺ) له ئه شه که وتی (حیراء) و فه رمانی پیکرد که بخوینیته وه _ که چی ئه و نه خوینده وار بوو _ ههروه که له (صه حیجی بوخاری) دا له (باب: کیف کان بدء الوحي الى رسول الله (ﷺ)) هاتوه، که جبریل پیی وتوه: بخوینت^(۳)، فه رموی:

(۱) إرشاد الساري ۱/ ۶۰.

(۲) سهیری ئه مانه بکه: الوحي المحمدي ۸۹ و لاپه ره گانی دواتر، مناهل العرفان ۱/ ۵۶ و لاپه ره گانی دواتر و ۲۸۵/۲ و لاپه ره گانی دواتر، النبأ العظيم ۲۰ و لاپه ره گانی دواتر، الظاهرة القرآنية ۱۶۵ و لاپه ره گانی دواتر، مباحث في علوم القرآن ۲۲ و لاپه ره گانی دواتر، کبری الیقینیات الکونیة ۱۹۸ و لاپه ره گانی دواتر، الرسول لسعيد حوى ۱۳/۲ و لاپه ره گانی دواتر.

(۳) فه رمانی خویندنه که فه رمانی پیکهینانه (تکوین) یه نه که فه رمانی راسپاردن و ئه رکداری (تکلیف) ی بیت، واتاکه ی بریتیه له وهی: ببه به خوینهر، بویه له که ره تی سییه مدا وتی: ﴿أَقْرَأْ بِأَسْرِ رَبِّكَ﴾ العلق: ۱. واته: ببه خوینهر به ناوی خواو به ویستی خوا و به وهی خوی گه وره یارمه تیت دهدات، نه که به خوت و تواناکه ت، چونکه ده زانیت که نه خوینده واریت، به ئام خوی گه وره ویستی مرؤف له پارچه گوشتیک به دیبینیت و ئامرازی بینین

من خویندهوار نیم، پیغمبهر دهنرمووی (جبریل^(۱)) منی گرت و توند بهخویهوه گوشیم ههتا نازارم پیگه‌یشت و له‌دواییدا به‌ریدام، دووباره وتی: بخویننه، منیش دووباره وتم: خویندهوار نیم، بۆ جاری دووم بهخویهوه گوشیم تا نازارم پیگه‌یشت ئینجا به‌ریدام، سیباره پیی وتم: بخویننه، منیش وتم خویندهوار نیم، بۆ جاری سییه‌م بهخویهوه گوشیم، ئینجا وتی: ﴿أَقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝١ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝٢ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝٣﴾ العلق: ۱_ ۳. واته: ("ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ") "بخویننه به‌ناوی ئه‌و په‌روه‌ردگارته‌وه که هه‌موو شتیکی دروست کردوه. ئاده‌میزادی له‌ چهند خانه‌یه‌کی هه‌لواسراو _ له‌ناو مندا‌لداندا _ دروست کردوه. بخویننه، له‌کاتی‌کدا هه‌ر په‌روه‌ردگاری تۆ به‌خشنده‌یه).

پیغمبهر ئه‌و چهند ئایه‌تانه‌ی له‌گه‌ڵ خۆ بردنه‌وه، دل‌یشی زۆر به‌ خیرایی لئ دهدا و ده‌جیته‌وه بۆ لای (خه‌دیجه‌ی کچی خوه‌لید) _ په‌زای خوای لئ بی‌ت _ و دهنرمووی: دامپۆشن، دامپۆشن، دا‌یده‌پۆشن، تا ئه‌و ترسه‌ی لئ ده‌ره‌ویته‌وه، دوایی هه‌واله‌که بۆ خه‌دیجه‌ی باس ده‌کات، دهنرمووی (لقد خشیت علی نفسي) واته: له‌ خۆم ترسام.

له‌ گه‌ڕانه‌وه‌یه‌کی تردا هاتوه: (فَجِئْتُ مِنْهُ رُعبًا) واته: (زۆر لئێ ترسام). له‌ گه‌ڕانه‌وه‌یه‌کی تردا: (فَجِئْتُ مِنْهُ هَویت الی الأرض). واته: (زۆر لئێ ترسام و به‌ زه‌ویدا که‌وتم).

بۆیه‌ خه‌دیجه‌ی خیزانی هیچ هۆکاریکی ده‌ست نه‌که‌وت تا پیغمبهر دلتیا بکاته‌وه‌و خۆیشی لئ دلتیا بی‌ت، ته‌نها ئه‌وه‌ نه‌بی‌ت که‌ بی‌باته‌ لای شاره‌زانترین که‌س له‌بوواره‌دا له‌ناو

و بیستنی پی‌ ببه‌خشیت، به‌هه‌مان شیوه‌ خوای گه‌وره‌ ویستویه‌تی بی‌ته‌ خویننه‌ری ئه‌و په‌یامه‌ی له‌ رێگه‌ی سروش بۆت دهن‌یری‌ت تا به‌سه‌ر خه‌لکی‌دا بخویننه‌یه‌وه، به‌م جو‌ره‌ ده‌بی‌ته‌ خویننه‌ر. / الوحي المحمدي هامش ۸۵. بۆیه‌ جبریل پیغمبهری گۆشی تا سه‌رنجی پیغمبهر ﷺ له‌ کاروباری دونیا لابادات و بیخاته‌ سه‌ر ئه‌و په‌یامه‌ی پی‌ دهن‌یری‌ت، بۆیه‌ سی‌ جار پیغمبهر ﷺ دووباره‌ی کردۆته‌وه‌ چونکه‌ بۆ پيشاندانی زۆری ئه‌و حاله‌ته‌یه‌. / ارشاد الساری ۶۳/۱.

(۱) وه‌رگه‌ڕ.

عەرەبەكان و پراویژى پى پىبكات، ئەويش ئامۇزاي بوو، ناوى (ومرەقەى كورى نەوفل) بوو، كه كتيبەكانى جولەكه و نەصرانىەكانى خویندوووتەتەوو تىگەيشتووو لەبەرى كرووو، ئەو دلئىاي كروئەوو وتى: (هذا الناموس الذي نزل الله على موسى) واتە: ئەو ئەو فریشتەیه كه خوا ناردوووتەتى بۇ لای موسا (سلاوى خواى لىبىت).

دواى ئەمە ئەو دەبىتەوو كه: كاتىك (جبریل) پیغەمبەرى لە باوش گرتووو بەتووندى گوشیویەتى و سى جار فەرمانى پیکردوو بخویئیت، ئەمە جەخت لەسەر ئەو دەكاتەوو سروس وەرگرتنى شتیكى دەرەكى بوو نەك دەررونى یاخود خەيالى، بۇیه پیغەمبەر وای بۇچوو كه (جبریل) نازارى پى گەیاندووو، لەبەر ئەمە خیرا چوو لای خەدیجە تا رووداو و ترس و لەرزەكهى پى پابگەیه نیئت، جا لە ترسان دلئ دەلەرزى و لەخوى دەترسا كه بمریت. لەبەر ئەو شتە مەترسیدارەى بینوییەتى، بۇیه فەرموو: (زملونی زملونی) واتە: دامپوشن و بم پیچن. پەناى بۇ خو پیچان و خو پۆشین برد تا ئارام و ئاسوودە بیئت، بۇیه دایان پۆشى تا ترس و لەرزەكهى لى نەما.

ئینجا دواى تیپەر بوونی ماویەك دووبارە سروس بۇ پیغەمبەر (ﷺ) دادەبزیئت و فەرمانى پى دەكات: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ ﴿١﴾ قُرْآنًا نَّذِيرًا ﴿٢﴾﴾ المدثر: ١_٢. واتە: (ئەى ئەو كەسەى خۆت پیچاوتەوو، ئەى موحمەد (ﷺ)، هەستە و خەلكى بیدار بکەرەوو). پیغەمبەرى خوا لەو فەرمانەى كه پیكراوه ورد دەبیتەوو بەسەر سوپمانیەوو بە خەدیجە دەلیت: (لقد أمرني جبريل أن أُنذر الناس، فمن ذا أَدعُو، ومن ذا يستجيب؟) واتە: (جبریل فەرمانى پیکردوووم كه خەلكى ناگادار بکەرەوو، جا بانگی كى بکەم و كى ناگادار بکەمەوو، دەبى كى وەئامم بداتەوو).

ئەمانە بەلگەن لەسەر ئەووى سروس شتیكى دەرەکییه و لە ناخ و دەررونى پیغەمبەر (ﷺ) سەرچاوى نەگرتووو، بەلكو سروس لە خواوه لە رینگەى جبریلەوو بۇ پیغەمبەر (ﷺ) هاتووو.

۲_ ئەو دياردانەى بەسەر پيغەمبەردا دەھاتن لەو کاتەى سەروشى بۆ دەھات، گەواھى ئەو دەھات کە سەروش سەرچاوەى نەگرتووہ لە قسەوباسى دەروون، وەك:

أ_ پيغەمبەر (ﷺ) زەنگ و دەنگيکى تووندى بەگويدا دەھات، وەك دەنگى زەنگى يەك لەدوای يەكى تووندى تيز. پيغەمبەر (ﷺ) دەفەر موويت: (أحياناً يأتي مثل صلصلة الجرس، و هو أشد عليّ، فيفصم عني، و قد وعيت عنه ما قال)^(۱) واتە: هەندى جار سەروشم بۆ ديت وەك زەنگ و هورپى زەنگ، دواتر ئەم دەنگە زەنگە كۆتايى ديت و منيش دواى كۆتايى هاتنى لە قسەكانى تيگەيشتم.

ب_ پيغەمبەر (ﷺ) كاتيك سەروشى بۆ دەھات لە رۆژى زۆر ساردو سوپدا هەموو جەستەى دەبووہ ئارەقە:

عائيشە (رەزاي خواى لبيبت) دەگيرپتەوہ: (پيغەمبەرم بينوہ كە لە رۆژيکى زۆر سارد دا سەرووشى بۆ دابەزىوہ، دواتر كە سەروشەكە تەواو بووہ، ئارەقە لە رووخسارى دەھاتە خواروہ)^(۲).

(۱) فەرموودەى: هەندى جار سەروش بۆ ديت وەك زەنگ و هورپى زەنگ، كەميك پيشتەر خرايەر وو. لە (مسند أحمد ۲/۲۲۲) هاتووہ: (عەبدوئاي كورى عەمر (رەزاي خواى لبيبت) دەليت: پەرسيارم كرد لە پيغەمبەر (ﷺ) كە: ئايا هەست بە سەروش (وحى) دەكەيت؟ فەرمووى: (نعم أسمع صلاصل، ثم أسكت عن ذلك، فما من مرة يُوحى إليّ، إلا ظننت أن نفسي تفيض) واتە: (بەئى گويم لە زرينگ و هورپو دەنگى بەهيز دەبيت، منيش لەم حالەتە بى دەنگ ئەبم، هەر جار يكيش كە سەروش بۆ ديت ئەوا هەست دەكەم كە دەروونم پەرش و بئو دەبيت).

(۲) فەرموودەى: پيغەمبەرم بينوہ سەروشى بۆ هاتووہ... تاد، صحيح البخارى، كتاب بدء الوحي، باب، رقم ۲. لە صحيحى موسليم: ۴۳ كتاب الفضائل، ۲۳ باب باب عرق النبي في البرد حين يأتيه الوحي، رقم ۲۳۳۳، لە عائيشە (رەزاي خواى لبيبت) هاتووہ كە وتويهتى: (لە بەرەبەيانى زۆر سارد دا سەروش بۆ پيغەمبەر (ﷺ) هاتووہ، دواى تەواو بوونى رووخسارى ئارەقى لى دەچۆرا). لە: صحيح مسلم، كتاب التوبة، ۱۰ باب في حديث

پ_ پيغهمبەر سەرى دادەگەوت و رووخسارى رەش ھەلەدەگەر:

عوبادەى كورى صامت وتويەتى: (ئەگەر سەرش بەھاتايە بۇ پيغهمبەرى خوا ﷺ) ئەوا

بەمە ئازار دايدەگرت و رووخساريسى رەش ھەلەدەگەر(۱).

بۇيە بەھۇى ئەو ئازارەى كە پيغهمبەر ﷺ) دووچارى دەبووۋە لەكاتى سەرش دا، ئەوا

رووخسارى بە جليک دادەپۇشى و سەرنئيشەى دەگرت، ئاھو نالەى ليدەھات بەھۇى سەختى

سەرشەو

لە يەعلاى كورى ئومەيە ھاتوۋە: كە پياويک ھاتە لای پيغهمبەر ﷺ) كاتیک لە

(جەرانة) بوو، كەوا (جوبە) يەكى لەسەر شان بوو بۇنيكى خۇشى لى دەھات يان وتى: مەيلەو

زەرد بوو، جا وتى: ئەى پيغهمبەرى خوا فەرمانمە پيدەكەى چى بکەم لە عومرەگەمدا؟ جا

سەرش دابەزى بۇ پيغهمبەر ﷺ) و بە جليک پيغهمبەر داپۇشرا، منيش زۇرم پى خۇش بوو

كە پيغهمبەرم ﷺ) بينيبوايە لەو ھالەتەى سەرشى بۇ دەھات، عومەر وتى: ئايا پيىت خۇشە

سەيرى پيغهمبەر بکەيت لەو ھالەتەى سەرشى بۇ ديت؟ وتم: بەلى. جا عومەر لايەكى

الإفك...، ۲۷۷۰، لە عائشەو (رەزای خواى ليبيت) ھاتوۋە: (تاوگەو خوا سەرشى نارەدە سەرش پيغهمبەر ﷺ)

ئەو ترس و لەرزەى كە لە كاتى دابەزىنى سەرش دايدەگرت لەويشدا داگرت، بە ئەندازەيەك ۋەك وردە

مەروارى ئارەقەى ليدەچۇرا، لە رۇزى سەرمەو سۇلەى زستانە، لە فەرساى و سەختى ئەو وشەيەى دادەبەزى

سەرى). ۋەو فى صحيح البخارى: ۵۲ كتاب الشهادات، ۱۵ باب تعديل النساء بعضهن بعضا، رقم ۲۶۶۱، عن

عائشة. وفي ۶۴ كتاب الغازي، ۳۴ باب حديث الإفك، رقم ۴۱۴۱، عن عائشة. وفي ۶۵ كتاب التفسير _ سورة

النور، ۶ باب ﴿وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ﴾ النور: ۱۶، رقم ۴۷۵۰، عن عائشة.

(۱) فەرموودەى: ئەگەر سەرش بەھاتايە بۇ پيغهمبەرى خوا ﷺ) ... تا: صحيح مسلم ۴۳ كتاب الفضائل، ۲۳

باب عرق النبي ﷺ في البرد...، رقم ۲۳۳۴.

لە گيرانەوہيەكى تردا لە (عوبادەى كورى صامتەو) ھاتوۋە: (كە سەرش دەھات بۇ پيغهمبەر ﷺ) ئەوا

سەرى دادەگرت و ھاوہانئيش سەريان دادەگرت، جا كە سەرش كۇتايى دەھات سەرى بەرز دەكردەو.

جمله‌گی هه‌ئدایه‌وه‌و منیش ته‌ماشام کرد، پی‌غه‌مبهر دهنگی لیده‌هات جا پیم وابوو وتی: وهك (پرخه‌ی وشتری لاو). جا کاتیك سروشه‌که ته‌واو بوو و حاله‌ته‌که کۆتایی هات، فه‌رمووی: (أین السائل عن العمرة؟ اخلع عنك الجبة، واغسل أثر الخلق عنك، وأنقِ الصفرة، واصنع في عمرتك كما تصنع في حجك) واته: (ئه‌وه‌ی پرسیارى له‌باره‌ی عومره‌کرد له‌ کوییه؟ ئه‌و که‌وا (جبه‌)یه‌ داکه‌نه، بۆن و رهنه‌که‌که‌ لابه‌ره، چیت کرد له‌ کاتی حه‌ج کردندا، هه‌مان شتیش بکه‌ له‌ عومره‌که‌تدا)^(۱).

ت_ هاوه‌ئان دهنگی تووندیان له‌ رووخساری پی‌غه‌مبهره‌وه‌ ده‌بیست، له‌کاتی سروش دابه‌زیندا، وهك: دهنگی هه‌نگ کاتی له‌لانه‌که‌ی دهرده‌چیت. عومهری کوری خه‌تتاب (خوا لئی رازی بیت) وتویه‌تی: (کاتیك سروش ده‌هات بۆ پی‌غه‌مبهر ﷺ، دهنگی وهك دهنگی هه‌نگی بیستوه‌ له‌لای رووخساری پی‌غه‌مبهر)^(۲).

ج_ جه‌سته‌ی پی‌غه‌مبهر له‌کاتی سروش هاتن، قورستر ده‌بوو:

له‌ سه‌حیحی بوخاریدا له‌ ئیبن عه‌بسه‌وه‌ (خوا لئی رازی بیت) هاتوه: (پی‌غه‌مبهر ﷺ) جه‌سته‌ی قورس ده‌بوو به‌هۆی ئه‌و سروشه‌ی به‌سه‌ریدا داده‌بزی) ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ به‌ ته‌واوی پاش که‌میکی تر ده‌خریته‌روو.

له‌ کتییی (زاد المعاد) دا هاتوه: باس له‌ حاله‌تی دابه‌زینی سروش بۆ سه‌ر پی‌غه‌مبهر ﷺ ده‌کات: (هه‌تا ئه‌گه‌ر پی‌غه‌مبهر ﷺ له‌سه‌ر پشتی وئاخی سواریه‌که‌ی بووبا، له‌کاتیك که‌

(۱) فه‌رمووده‌ی: یعلای کوری ئومه‌یه‌: پیاویک... تاد: صحیح البخاری: ۲۶، کتاب العمرة، باب یفعل فی العمرة ما یفعل فی الحج، رقم ۱۷۸۹.

(۲) فه‌رمووده‌ی عمری کوری خه‌تتاب: کاتیك پی‌غه‌مبهر ﷺ... تاد: صحیح الترمذی: باب التفسیر من سورة المؤمنون.

سروشی بۆ دههات، ئەوا وئاخهکه بهچۆکدا دهکهوت، بههۆی ئەو سروشه موبارهکهی که دادهبهزی بۆ پيغهمبهر، تهناهت جارێک سروش بۆ پيغهمبهر (ﷺ) هات و پانی موبارهکی لهسههر پانی "زهیدی کوری ثابت" بوو جا پانی پيغهمبهر قورسایي زياد کرد بههۆی سروش هاتن، تهناهت زۆر نهمايوو پانی زهید بهارپیت^(۱).

ئهمهش راستیتهی ئەو فهرمایشتهی خوای گهوره پشت راست دهکاتهوه: ﴿إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا﴾ الزمل: ۵. واته: (ئيمه فهرمووده و گوفتاریکی سهنگین دادهبهزینینه سههرت).

تهنها پيغهمبهر (ﷺ) توانای بهرگه گرتنی ئەو قورسایيهی ههیه، تا جهستهکهی لیبراپیت و ناماده ببیت بۆ ههنگرتنی ئەرکی پيغهمبهرایهتی.

ههموو ئەو دیاردانه بهلگهن لهسههر ئەوهی که سروش شتیکی سهربهخۆو جیايه و بهشیک نییه له دهروونی پيغهمبهر (ﷺ)، چونکه قسهی دهروون و ئیلهام و خورپه و تیروانین پيویست بهو ههموو دیاردانه ناکات لهوهی کهسهکه تووشی: ئیش و ناله نال و رهش ههلگهپانی رووخسارو ئارهقه جهستهی دابپوشیت له رۆژیکی زۆر سارد دا...

۳_ پيغهمبهر (ﷺ) هۆشیاری تهواو و له بهرکردنیکی رێک و پێک و تۆکمهی ههبوو، بۆ ئەو شتانهی به سروش بۆی دادهبهزین، چ له کاتی دابهزینی سروش و چ له دواى دابهزین.

(۱) زاد المعاد ۱/۱۸.

حديث الرض في صحيح البخاري في ٥٦ كتاب الجهاد والسير، ٣١ باب قوله تعالى: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ﴾ النساء: ٩٥، رقم ٢٨٣٢، عن سهل بن سعد الساعدي. و ٦٥ كتاب التفسير، ١٨ باب ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ﴾ النساء: ٩٥. رقم ٤٥٩٢، عن سهل بن سعد الساعدي. سهیری: إرشاد الساري ٥/٦١. بکه.

جبریل سائی جاریک قورئانی به سهر پیغهمبهردا (ﷺ) دهخویندوه، ئەمه ناچیتە ناو چوارچیوهی ئارەزووهوه و بههیچ شیوهیهک به بهشیک له ئیلهاماتی دهروون دانانریت.

له سهحیحی بوخاریدا هاتوه، که پیغهمبهردا (ﷺ) دهفهرموویت: (أحياناً يأتيني مثل صلصلة الجرس، و هو أشدُّ عليّ، فيفصم عني، و قد وعيت عنه ما قال، وأحياناً يتمثل لي الملك رجلاً، فيكلمني، فأعي مايقول) واته: ههندی جار سروشم بۆ دیت وهک زنگ و هوری زهنگ، دواتر ئەم دهنکه زنگه کۆتایی دیت و منیش دوای کۆتایی هاتنی له قسهکانی تی ئەگهپهشتم، ههندی جاریش فریشتهکه له شیوهی پیاویک دیته لام و قسهم لهگهڵ دهکات و منیش لێ تیدهگهه. پیشتەر ئەم فهرموودهیه خرایهروو.

جا له ههر دوو ئەو حالهتانهی که له فهرموودهکهدا خرانهروو، پیغهمبهردا به تهواوی هوشیاریهوه تیدهگهپهشت لهو پهيامهی که به سروش بۆی دههات.

پیغهمبهردا (ﷺ) له سهههتادا که سروشی بۆ دههات جوئلهی به زمانی دهکرد و لاسایی جبریلی دهکردهوه له کاتی سروش خویندنهوهدا، جا پیغهمبهردا (ﷺ) لهترسی ئەوهی نهوهک لهبیری بجیتهوه ئەوهی دهکرد، بهلام خوای گهوره پیغهمبهردهکهی دلتیا کردوه بهوهی خهمی له بهرکردنهکهی نهبیته بهئکو خوای گهوره سروشهکه له دلتیدا جیگیر و پاریزاو دهکات و هیچ پیویست به زمان جوئانندن ناکات، خوای پاک و بهرز دهفهرموویت: ﴿لَا تَحْرُكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ

بِهِ ۱۶﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ، ﴿۱۷﴾ فَإِذَا قَرَأَهُ فَأَنعِقْ قُرْآنَهُ، ﴿۱۸﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ، ﴿۱۹﴾ ﴿القيامة: ۱۶ - ۱۹﴾^(۱) واته: (پهله مهکه و زمانت مهجوئینه، بۆ ئەوهی پهله بکهیت له وهگرتنیدا. بهراستی

(۱) خوای بی وینه دهفهرموویت: ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ، وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ طه: ۱۱۴. واته: ("ئهی محمد ﷺ" نهکهیت له خویندنهوهی قورئاندا پهله بکهیت؛ له پیش ئەوهی وهی و نیگای ئەو قورئانه تهواو ببیت بۆ لای تو "چونکه نایمه نایهئین فهرامۆشی بکهیت" نزا بکه و بشلی: پهرومردگارا، بهردهوام زانست و زانیاری زۆرترو زیاترم بی ببهخشه).

لهسه ر ئيمهيه كۆكردنه وهو خويندنه وهى. جا كاتيك ئيمه دهخويندنه وه توش شوينمان بكه وه
له خويندنه وهيدا. پاشان بهراستى روون كردنه وهشى لهسه ر ئيمهيه).

له صهحيح البخارى _ بهشى سه رتاي سروشدا: له سه عىدى كورى جوبه ير له ئيبين عه بياسه وه هاتوه:
له باره ي ئه م فه رمائشته ي خوا ي گه وره: ﴿لَا تُحْرِكْ يَدَيْهِ لِسَانَ لَتَجَلَ بِهِ﴾ القىامه: ١٦. پيغه مبه ر ﷺ توشى
گرانى و سه ختى ده بوو، به هوى قورسى قورئان كه بوى داده به زى و ليوه موباره كه كانى به م هوى وه ده جولاند،
ئيبين عه بياس وتى: منيش ليوه كانم ئه جولئيم وهك چو ن پيغه مبه ر ﷺ ئه يچولان دن. و سه عى د وتى: منيش
ليوه كانم ده جولئيم وهك چو ن ئيبين عه بياس ليوه كانى ده جولاند، ده لئيت جا پيغه مبه ر ﷺ ليوه كانى ده جولاند
به م هوى خوا ي گه وره ئه م ئايه تانه ي دابه زان د: ﴿لَا تُحْرِكْ يَدَيْهِ لِسَانَ لَتَجَلَ بِهِ﴾ (١٦) إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾
القىامه: ١٦_١٧. وتى _ واته: (ئيبين عه بياس _ واته له سینه ي تۇدا كۆ ده كرىته وه، ئينجا بيخوينه وه.
﴿فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَالْتَعِزَّ لَهُ﴾ واته: بى دهن گ به و گو يى بو بگره. ﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ﴾ القىامه: ١٩. دواتر له سه ر
ئيمه يه كه بيخويندنه وه. جا دوا ي ئه وه ئه گه ر جبريلى هاتىوبا لاي پيغه مبه رى خوا ﷺ ئه وا پيغه مبه ر ته نها
گو يى ئه گرت، جا كه جبريل دهرده چوو، ئه وا پيغه مبه ر ﷺ دهخويندنه وه وهك چو ن جبريل بو ي
خويندبوويه وه.

وهو في صحيح مسلم ٤ كتاب الصلاة ٣٢ باب الإستماع للقراءة رقم ٤٤٨ عن سعيد بن جبير عن ابن عباس.

له به ر ئه مه جبريل (سلاوى خوا ي لئيبت) له هه موو شه ويك له مان گى رده مزاندا، ده هاته لاي پيغه مبه ر و
قورئانى پى ئه وت. له (صحيح البخارى _ كتاب الفضائل القرآن _ باب: كان الجبريل يعرض القرآن على النبي
ﷺ) له عايشه وه ئه ويش له فاتيمه (سلاوى خوا ي لئيبت) هاتوه: (پيغه مبه ر ﷺ به نه ينى پى و تم كه
جبريل سالى يه گجار قورئانى به سه ردا مندا ئه خويندنه وه، به لام ئه م سال دوو جار قورئانى به سه ردا مندا
خويندوته وه، ته نها بو ئه وه ئه جم كه سه رمه رگم نزيك بوته وه).

ئيبين كه سير وتويه تى: ئا به م شيوه يه بوخارى به هه لواسراوى گپراويه تيه وه، له چهن د شوينيكى تر دا
زنجره كه ي به ته واوى خستوته روو به هه مان شيوه له ئيبين عه بياسه وه (ژماره ٤٩٩٧) وئهو هورپه ر
(٤٩٩٨) و ئه بو داود و نه سائى و ئيبين ماجه گپراويانه ته وه.

مه به ستى له وهى كه هه موو سالى جار يك قورئانى به سه ردا ئه خويندنه وه: بري تيه له به رامبه ر كردنى
له گه ل ئه وهى خوا ي گه وره بو ي نار دووه، تا ببيت ه هوكارى جي گيرو چه سپاو تر بوون و تا له بى رى نه كات. /انظر
معارضة جبريل النبي بالقرآن ﷺ في: فضائل القرآن لابن كثير وهو ذيل تفسيره ٢٦_٢٧.

٤ _ پچران و دابړانی سروش له پیغهمبهر (ﷺ)، که چی گهلهك زور حهزی دهکرد سروشی بؤ بیټ، نهمهش بهلگهیه لهسهر نهوهی که سروش شتیکی جیاووزو بهددره له دهروون و فیکر، له زاتی موبارهکی پیغهمبهر (ﷺ) سهراوه ناگریټ و شتیك نییه ملکهچی ویستی نهو بیټ، بهلگو تنها کاتیک سروش دادهبزیټ که خوی گهوره ویستی لهسهر بیټ بی نهوهی پیغهمبهر (ﷺ) هیچ رولیکی ههبیټ، نمونهش لهسهر پچرانی سروش:

١ _ دوی نهوه جبریل نهم چهند نایهتانهی دابهزانده: ﴿أَقْرَأَ بِأَسْرِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ...﴾ سورهمتی: العلق. بؤ ماوهی سی سال سروش پچرا، له ههندهی فهرمايشتدا هاتووه بؤ ماوهی دوو سال و نیو پچراوه^(١). بهم هوپه پیغهمبهر (ﷺ) زور خه مبار و دلگران بوو، تهنانهت چهند جاریك ههولئی دا خوئی له لوتکهی کیوی بهرزدا فریبداته خوارهوه، ههروهك بخاری گپراوپه تیهوه^(٢).

ب _ سروش بؤ ماوهی یهك مانگ پچراوه، ههروهك له (صحيح البخاري _ باب حديث الافك من كتاب الغازي) هاتووه، پیغهمبهر (ﷺ) زور پیی خوشبوو سروشی بؤ بیټهوه، تا نهو قهیرانه چارهسهر بکات، له رووداوی (ئيفك)دا بهرپا بوو که دووړووهكان دایکی باوهدپاران عانیشهیان (خوایی پازی بیټ) توهمهتبار کرد به کاری خراپه، ههتا وای لیټات پیغهمبهر (ﷺ) پیی فهرموو: (يا عائشة، إنه بلغني عنك كذا و كذا، فإن كنت برينة فسيرتك الله، وان كنت ألمات

(١) ارشاد الساري ٦٧/١.

(٢) له (صحيح البخاري ٩١ كتاب التعبير ١ باب أول ما بديء به رسول الله من الوحي والرؤيا الصالحة، رقم ٦٩٨٢) هاتووه، عانیشه (رهمزای خوای لیټیټ) گپراوپه تیهوه: (بهشیوهیهك سروش و نیگا پچرا _ بهو شیوهیهی پیمان گهیشتووه _ پیغهمبهر زور پیی دل گران بوو، بهشیوهیهك که پیغهمبهر چهندين جار ههولئی دا خوئی له لوتکهی کیوه بهرزدهكان فریبدایه خوارهوه، جا که ههر له لوتکهی کیوهك نزيك دهکهوتهوه بؤ نهوهی خوئی فریبدات نهوا جبریل ریگهی لی دهگرت، دهیوت: نهی محمد تو بهراستی پیغهمبهری خوی، جا بهمه دهروونی نارامی دهگرت و دهگهراپهوه مالهوه، بهلام ههر که ماوهی پچرانی سروش زیاتر دریژ نهبووهوه نهوا ههمان ههولئی پیشووی نهداپهوه، جا که دهگهیشته لوتکهی کیوهك نهوا جبریل بؤی دهردهکوت و ریگری لی دهکرد و ههمان شتی پی دهوت) / سهیری: ارشاد الساري ١٠/١٢١. بکه.

بذنبِ فاستغفري الله) واته: ئەى عائيشه ههوالى ئاواو ئاوام پيگه‌يشتوو، جا ئەگەر تۆ بى تاوان بيت، ئەوا خواى گه‌وره ئەوه دەسه‌لينييت و راي ده‌گه‌يه‌نييت و ئەگەر تاوانيكيش ئەنجامداوه ئەوا داواى ليخوش بوون بکه له خواى گه‌وره. ئينجا دواى يه‌ك مانگ پاش قسه‌و باسيكى زورى خه‌لكى ئەم چهنده‌ ئايه‌ته‌ى سوپه‌تى (النور) دابه‌زين: ﴿إِنَّ اللَّيْنَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ﴾ النور: ۱۱. دابه‌زين و پاكانه و بى تاوانى ئەويان سه‌ماند. هه‌روه‌ك له فه‌رمووده‌ى باسكراودا هاتوو: (ماوه‌ى يه‌ك مانگ تيپه‌پى هيچ سروشيكى بۆ نه‌هات له‌باره‌ى منه‌وه)^(۱).

جا كه‌سيك كه ورد بيته‌وه واى ده‌بينيت كه ئەو مانگه دريژتره له چهندين سال كه پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) تيايدايه چاوه‌روانى هاتنى سروشى كردوو له‌گه‌ل دوو دلى و گومانىكى زوره‌وه، جا ئەگەر سروش شتيكى ده‌ره‌كى نه‌بوايه ئەوا هه‌ر زوو پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) بانگه‌شه‌ى هاتنى ده‌کرد، هه‌ر له‌وكاته‌ى كه هه‌والى رووداوه‌كه بلاوده‌بووه مه‌سه‌له‌كه‌ى يه‌كلايى ده‌كردوه.

بـ سهربارى ئەوه‌ى پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) پيى خو‌ش بوو كه رووگه (قبلة) بگوريت، به‌ئام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا سروش شازده ياخود هه‌فده مانگ نه‌هاته خواره‌وه. سه‌باره‌ت به‌ گورانى رووگه له (بيت المقدس) بۆ (كه‌عبه)، دواى ئەو ماوه‌يه سروش دابه‌زى: ﴿قَدْ زَرَى تَقَلُّبُ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ البقرة: ۱۴۴.^(۲)

(۱) فه‌رمووده‌ى: ئەى عائيشه پيم گه‌يشتوو... تاد: صحيح البخاري ٦٤ كتاب المغزي باب حديث الإفك رقم ٤١٤١ عن عائشة رضي الله عنها.

(۲) له (صحيح الترمذي بشرح عارضة الأحوذى ٨٥/١١ باب التفسير) هاتوو: له به‌رائى كورى عازبه‌وه، وتوبه‌تى: كاتيك پيغه‌مبه‌رى خودا (ﷺ) كوچى كرد بۆ شارى مه‌دينه، بۆ ماوه‌ى شازده يان هه‌فده مانگ روو ده‌كرد به‌يتوله‌قديس له نويزه‌كانيدا، پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) پيى خو‌ش بوو روو بكاته كه‌عبه، جا خواى گه‌وره‌م ئەم ئايه‌ته‌ى دابه‌زانده: ﴿قَدْ زَرَى تَقَلُّبُ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ

واته: ("ئەي پېغەمبەر ﷺ") بەراستی چاوغېرپان و ھەئسورانی پوووخسارت پوو بە ئاسمان دەبینین، سویند بەخوایمەش رووت وەردەچەرخینین بۆ پووگەیک پئی رازی خۆشنوود بیت، دە رووت وەربچەرخینە بەرەو لای کەعبە "المسجد الحرام".

۵_ لە ھۆکارەکانی دابەزینی ھەندی ئایەتی قورئانی پیرۆز، ئەو دەبوو کە پېغەمبەر ﷺ لە ھەندی کاتدا پرساری لئ دەکرا، کەچی ھیچ وەئامیکی پئی نەبوو، بۆیە بئ دەنگ دەبوو، جاری واهەبوو بئ دەنگیەکە ی ماوەیکە زۆری دەکیشا.

جا ئەگەر ئایەت لەو بارەییەو دابەزیبوو، ئەوا بانگی ئەو کەسە دەکرد کە پرساری کردبوو، ئەو ئایەتە ی بەسەردا دەخویندەو کە لە قورئاندا دابەزیووە پەیوەندی بە پرسیارەکیەو ھەییە.

ھەندی کات وابوو کە پېغەمبەر ﷺ وەئامی پرسیارەکی دەدایەو، کەچی سروش بە پېچەوانە ی وەئامەکی ئەو وەئامی دەدایەو، تەنانەت کەمیک رەخنە و گلەیی لئ دەکرد.

ئەمە بەلگەییە لەسەر ئەو ی کە سروش شتیکی دەرەکییە و پەیوەندی بە دەروونەو نییە، چونکە ئەگەر سروش شتیکی دەروونی بوو، ئەوا کاتیکی پرساری لئ دەکرا پئیویست نەدەبوو چاوەرپی وەئام بکات یاخود وەئامی یەکەمی راست بکاتەو.

۶_ رپگری کردنی پېغەمبەر ﷺ لە نووسینی فەرمايشتەکانی لە سەرەتای سروش دابەزین، نەوەک تیکەل بیت بە قورئانی پیرۆز، چونکە بە تەواوی دەیزانی: قورئان

المسجد الحرام البقرة: ۱۴۴. بۆیە پېغەمبەر ﷺ دواى هاتنى ئەم ئایەتە پوو کردە پووگە ی نوئ کە کەعبە ی پیرۆزە، پېغەمبەر ﷺ ئەمە ی زۆر پېخۆش بوو). کما ذکر هذه المدة البخاري في صحيحه ۶۵ کتاب التفسیر ۱۲ باب ﴿سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيْتُمْ عَنْ قِبَلِهِمْ﴾ البقرة: ۱۴۲، رقم ۴۴۸۶، عن البراء بن عازب أيضا.

فهرمايشتيكه خواي گهوره به دهربرپن و ماناگهيهوه به سروش بؤي ناردووه، ئهو ناتوانيت يهك پيتيش بگؤرپت.

جياوازييهكي زؤر ههيه له نيوان شيوازي قورئان، چونكه قورئان فهرمايشتي پهروهردگاري مروقه، له گهله شيوازي فهرمووده، ئه گهر فهرموودهكه هي رهوانترين و جوانبترين كه سيش بيت له خهلكي.

٧ _ بابتهتي سروش:

پيغهمبهر (ﷺ) نه خوينا دهوار بووه و نووسين و خوينا دهواري نه زانيوه^(١)، له زينگهيهكي دهشتهكيانهي بت په رستي ژياوه، زانياري و زانستي دانيشتوانهكه ي ساده و سه رته تايين كه هيچ نرخ و بهايهكي نيبه و ههر بهراورد ناكريت بهودي رؤم و فارسهكان ههيان بووه.

پيغهمبهر (ﷺ) دهچووه ئهشكهوتي (حيراء) به گوشهگيري و كه نارگرتن له خهلكي به ندياهتي ده كرد، هيچ زانياريهكيشي نه بووه، تهنه ئهوه نه بيت كه له كومه لگه سه رته تاييهكه ي فيري بووه.

ئا له و بارودؤخ و حاله دا پيغهمبهر (ﷺ) له ريگه ي سروشه وه قورئاني پيروزي بؤ داده به زيت، قورئان چه ندين راستي ميژووي و گهردووني و تيؤري كومه لايه تي و نابووري و سياسي و جگه له مانهش كه چاره سهري لايه نه جيا جياكاني ژيان دهكهن له خو ده گريت، كه پيشتر هزرو فيكر بؤي نه چووه و به خه يالي دا نه هاتووه، يا خود يه كيك گرنگي پيدا بيت يان ههر يه كيك له ههر زينگهيهك و له ههر چه رخيكا گرنگي به و لايه نانه دابيت.

ئهم راستيانهش وردو ديارن _ دواتر له ئيعجازي قورئاندا له باره يه وه ده دويين _ كه هيچ كه سيك بؤي نيبه نكؤلي لي بكات، تهنانهت حيره كاني جوله كهش ئه وانهي كه دمه ته قئ و

(١) پروانه كتيبته كه مان: أمية الرسول محمد (ﷺ).

گفتوگویان له گه‌ل پیغه‌مبهر (ﷺ) ده‌گرد ئه‌وا سه‌ریان سو‌رده‌ما، که ده‌یان بی‌نی قورئان هه‌وایی نه‌وه‌کانی ئیس‌رائیل و پیغه‌مبهره‌کانیان ده‌خاته به‌رباس.

هه‌موو ئه‌مانه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌و پیغه‌مبهره نه‌خوینده‌واره له ناوه‌نده سه‌ره‌تاییه‌که‌دا ناتوانیت ئه‌و یاساو راستیه زانستی و غه‌یبی و شاروانه له خودی ده‌روون و فیکری خۆیه‌وه به‌نییت. به‌لکو پیویسته سه‌رچاوه‌یه‌کی هه‌بیت له ده‌ره‌وه‌ی ده‌روونی پیغه‌مبهر (ﷺ) که بریتیه له‌و سروشه‌ی له‌لایه‌ن خواوه بۆی دیت.

۸_ پیغه‌مبهر (ﷺ) مرۆفه. چه‌ندین ئایه‌ت پێش‌تر خرا‌نه‌روو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی پیغه‌مبهران و په‌یامبهران مرۆفن، به‌لام ئه‌وه‌نده هه‌یه سه‌روشیان بۆ دیت، خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ الكهف: ۱۱۰، فصلت: ۶. واته: ("ئه‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ) پێیان" بلێ: به‌راستی من ته‌نها ئاده‌میزادی‌کم وه‌ک ئیوه، به‌لام ئه‌وه‌نده هه‌یه وه‌حی و نیگام بۆ دیت).

ده‌سپێکردنی چه‌ندین ئایه‌ت به‌ وشه‌ی (قل) که زیاتر له سی سهد جار له قورئاندا دووباره بۆته‌وه.

خ‌وای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿أَقْرَأْ﴾ العلق: ۱. واته: (بخوینه).

خ‌وای بی وینه فه‌رموویه‌تی: ﴿وَاتْلُ﴾ الكهف: ۲۷. واته: (ده‌وری بکه‌ره‌وه).

خ‌وای زانا و خ‌اوه‌ن ت‌وانا فه‌رموویه‌تی: ﴿وَرَتِّلْ﴾ الزمل: ۴. واته: (ده‌وری بکه‌ره‌وه به

وردی).

ئەمانە بەلگەن لەسەر ئەوێ که یەکیک هەیه پێنووی پێغمبەر (ﷺ) دەکات، تا ئاوا
 ئاوا بلیت، بەلگەشە لەسەر ئەوێ که قورئانی پیرۆز بە دەربەری و ماناکانیەوه لەلایەن خوای
 گەورەو هاتووو موحمەدیش (ﷺ) هیچ دەستیکی تێدا نەبوو.

۹ _ پێغمبەر (ﷺ) جیاوازی کردووو لە نیوان ئەزموونی مرویی خوێ که دەکرێ لە
 هەندێ شتدا پێکابیتی و لە هەندێ شتدا بە هەلەدا چوویتی، لەگەڵ ئەو دنیاییە که
 سەرچاوه دەگریت لە سروش و نیگا، ئەمەش ئاماژەیه بۆ ئەوێ سروش لەلایەنی دەرەکیەوه
 بوو، بە شیوەیهکی گومان هەلنەگرو دنیاکەرەوه، بۆیه تەنها لەسەر خەلکی ئەوه پێویستە که
 شوینی بکەون. پووادی موتوربه کردنی دار خورماکان گەواهیەدرن لەسەر ئەم راستییه (۱).

() له (صحيح مسلم: كتاب الفضائل، ۳۸ باب وجوب امتثال ما قاله شرعا...) له (موسای کورپ تەلجە) ئەویش
 له باوکیەوه هیناویەتی، دەلێت: (لەگەڵ پێغمبەر خوا ﷺ بەلای کۆمەلێک دا رۆشتین که لەسەر دار
 خورماکانەوه بوون، فەرمووی: (ما یصنع هؤلاء؟) واتە: ئەوانە خەریکی چین. وتیان: دار خورماکان موتوربه
 دەکەن، تۆی نیر لەگەڵ من تیکەڵ دەکەن جا موتوربه دەکریت، جا پێغمبەری خوا ﷺ فەرمووی: (ما أظن
 یغني ذلك شيئاً) واتە: پێم وانییه ئەمە هیچ سوودیکی بێت. دەلێت: ئەم قەسەیهی پێغمبەریان بەوان گەیانە
 ئەوانیش وازیان لە موتوربه کردنەکه هینا. ئەم هەوالەیان بە پێغمبەر ﷺ گەیانە سەبارەت بەمە فەرمووی:
 (إن كان ينفعهم ذلك فليصنعه فإني إنما ظننت ظناً فلا تؤاخذوني بالظن، ولكن إذا حدثكم عن الله شيئاً فخذوا به،
 فإني لن أكذب على الله عزوجل) واتە: ئەگەر ئەو کارە سوودی بۆ ئەوان هەیه با بیکەن چونکە ئەوه تەنها
 بۆجوونیکی کەسی من بوو با بەهیچی لەسەر من حساب نەکەن، بەلام گەر شتیکم لە خواوه پێ وتن ئەوا
 دەستی پێوه بگرن، چونکە بێگومان درۆ بەناوی خوای بالادەست و خاوەن شکوووە ناکەم).

لە گێرانهوهیهکی تردا هاتوو: (أنتم أعلم بأمر دنیاکم) واتە: ئێوه شارەزاترین بە کاروباری زبانی دونیاتان. و
 لە گێرانهوهی (ابن ماجه: في سننه: كتاب الرهون، باب تلقيح النخل ۸۵۲/۲) دا هاتووو که پێغمبەر ﷺ
 فەرموویەتی: (إن كان شيئاً من أمر دنیاکم فشانکم به، و إن كان من أمور دینکم فإلی) واتە: ئەگەر کاروباری
 دنیاکەتان بوو ئەوه خۆتان راپێهێنن، ئەگەر لە کاروباری ئاینتان بوو ئەوه بۆمن بگەرێنەوه.

۱۰ _ سه‌رزنشت و گله‌یی چ تووند بیّت چ نه‌رم، له قورنایی پیرۆزدا له پیغه‌مبهر (ﷺ)

کراوه، وه‌ک ئه‌و فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ﴾ عبس: ۱. واته: (پرووی گرز کرد و وەرگیرا). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ لَهُمْ﴾ التوبة: ۴۳. واته: (خوای لیّت خو‌ش بیّت "ئه‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ)" "بۆ مؤله‌تت پیدان). خوای پایه‌به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿مَا كَانَتْ لِيَنَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أُسْرَىٰ حَتَّىٰ يُشْرِكَ فِي الْأَرْضِ﴾ الأنفال: ۶۷... تاد. واته: (بۆ هه‌یج پیغه‌مبهری‌ک نه‌بووه که دیلی هه‌بیّت، هه‌تا کاتیک چاک پایه‌دار و جیگیر ده‌بیّت له زه‌ویدا). ئه‌و شتانه‌ی که خه‌ستمانه‌پوو (له‌کاتی دوان له‌سه‌ر: پارێزرای پیغه‌مبهران)، به‌لگه‌بوون له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبهر (ﷺ) راگه‌یه‌نهری به‌رنامه‌ی خوایه و ئه‌و په‌یامه‌ش که له‌پێی سروشه‌وه بۆی هاتوووه شتیکی ده‌ره‌کی بووه، چونکه ئه‌گه‌ر ده‌روونی بوایه یاخود ده‌ستکردی پیغه‌مبهر (ﷺ) بوایه. ئه‌وا شتیکی له‌وانه باس نه‌ده‌کرد که سه‌رزنه‌شتی خو‌ی تیا‌دا‌بیّت.

۱۱ _ هه‌ره‌شه‌ی تووند و ئاگادار کردنه‌وه‌ی ترسینه‌ر له‌لایه‌ن خواوه ئاراسته‌ی پیغه‌مبهره‌که‌ی (ﷺ) کراوه، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه که خوای گه‌وره سه‌رچاوه‌و کانگای سروشه‌و ده‌روونی پیغه‌مبهر (ﷺ) په‌یوه‌ندی پێیه‌وه نییه، هه‌روه‌ها به‌لگه‌شه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبهر (ﷺ) که‌سیکی فه‌رمان پیکراوه به‌راگه‌یانندی ئه‌و شته‌ی پێی سپێدراره له‌لایه‌ن خوای مه‌زنه‌وه.

خوای پاک و به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَوْلَا أَنْ تَبْنَتَكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنْ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾ إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾ الاسراء: ٧٥_٧٤. واته: (خۆ ئه‌گه‌ر ئیمه‌ تۆمان پایه‌دارو دامه‌زراو نه‌کردایه، ئه‌وه به‌راستی نزیک بوویت که‌می‌ک به‌لایاندا مه‌یل بکه‌یت و به‌دلی ئه‌وان بکه‌یت؟! ئه‌و کاته ئیتر دوو به‌رامبه‌ری

"هاوه لگه‌ران" له دنیا داو به دوو بهرامبهری ئەوان له دواى مردن سزاو نازارمان پى ده‌چەشتیت، پاشان کەسیشت دەست نەدەگەوت فریات بکەوێت و لە دەستی نێمە پرزگارت بکات).

خوای بى وینه دەفەر مووێت: ﴿وَلَوْ نَقَوْلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَابِلِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِنَّهُ لَلذِّكْرُ لَلْمُنْقِنِ ﴿٤٨﴾﴾ الحاقه: ٤٤ _ ٤٨.

زەمەخشەری لەبارەى رافەى ئەم چەند نایەتەى سورەتى (الحاقه) وتویەتى: (ئەوهیە: خو ئەگەر پیغەمبەر ﷺ شتیکی بە دەم نێمە هەلبەستایە لەخۆیەوه کە نێمەش نەمان فەر مووی، ئەوا زۆر بەهێواشی دەمانکۆشت، هەر وەک چۆن پاشاکان ئەمە دەکەن بەرامبەر ئەو کەسەى کە درۆ بە دەمیانهوه دەکەن، زۆر بەپەلهو بەتوندی تۆلەى لى دەستیننەوه تا ئەو دیاردەیه بنج بکەن، خوای گەورەش ئەم نمونەیهی وینا کردوو تا سەخت و نارەحەتتر بێتە بەرچاو، کە بریتیه لەوهی دەیگریت و پاشان له ملی دەدات، خوای گەوره بەتایبەت باسی دەستی راستی کردوو ئەک چەپ^(١)، چونکە ئەگەر بکوژەکان ویستیان له پشته ملی کەسیک بەدن ئەوا بە دەستی چەپ دەیگرن، بەلام ئەگەر ویستیان له پیشەوهی گەردەنیەوه سەری بپەرینیت ئەوا ئەو حالەتە ناخۆش و نارەحەتترە بۆ ئەو کەسەى کە دەکوژى، چونکە لەکاتی کوشتنەکەیدا شمشیرەکە دەبینیت کە بە دەستی راستی بکوژەوهیە و سەری ئەوى پى پەلەدریت^(٢)).

١٢ _ ئەگەر قورئانی مەزن له خودی پیغەمبەر ﷺ و زیرەکی و بلیمەتیه‌کەى سەرچاوهی گرتبیت، ئەوا شانازی بوو کە بیداته پالەخوی، چونکە هیچ کەسیک نییه کە دەگمەنترین بەرهەمی عەقل و بەهره توانای خوێ بداته پال جگه له خوێ یاخود بانگەشەى

(١) ئەوه ویچواندن (تشبیه)ه، چونکە ئەندامی ماددی یاخود هەر شتیکی بجیتە جوارچیوهی کات و شوین ئەوا بۆ خوا ئەستەمه، ئەمەش له سەلینراوه عەقڵییه‌کانه. (وەرگیڕ).

(٢) تفسیر الکشاف للزمخشری ٢٦٦/٣.

خوایه تی دهگرد نهك پیغه مبهرایه تی، جیاوازییه کی زۆریش ههیه له نیوان ئەو دوو پلهیه، پیغه مبهەر (ﷺ) هەر دەم ئەو دی دووپات دهگردهوه که ئەو مرۆفه و بهندهی خوایه، شهونویژی دهکرد و دهپارایهوه و دهیلاواندهوه، پیغه مبهەر (ﷺ) له نزاکهیدا دهفهرموویت: (اللهم اغفر لي خطيئي و جهلي، و اسرافي في أمري، و ما أنت أعلم به مني، اللهم اغفر لي جدِّي و هزلي، و خطئي و عمدي، و كل ذلك عندي، أنت المقدم و أنت المؤخر، و أنت على كل شيء قدير)^(۱) واته: خوایه گیان؛ له تاوانهکان و نهزانیم خۆش ببه، ههروهها له زیادهڕهوشم له کارهکاندا و ئەوهش که تۆ پێی زانتریت لهمن خۆش ببه. خوایه گیان؛ لهو شتانم خۆش ببه که به راست و به فشه و به ههله و به ئەنقهست کردوومه، ههموو ئەو کارانه له منهوه سهراچاوهیان گرتووه، بهراستی تۆ پێشخهرو دواخهری، تۆ بهسهر ههموو شتیکیا دهسهلاتت ههیه^(۲).

۱۳ _ کاتیك سروش بۆ پیغه مبهەر (ﷺ) هات فهرامانی پیکرد بخوینیتهوهو خه لکی ئاگادار بکاتهوه، جا پیغه مبهەر (ﷺ) سهری سوپما لهو کاره لهناکاوه و گومان گرتی و پرسیاوی لهخوی دهگرد، دهبیئت ئەمه چی بیئت؟ ئەمه دهروونه یان شتیکی تره؟ لهو کاتهیدا ئەم فهرمایشته دابهزی: ﴿فَإِنْ كُنْتَ فِي شكٍ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ يَقرءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾ یونس: ۹۴. واته: (جا ئەگەر تۆ "ئهی موحه ممهه" (ﷺ) دهبرارهی ئەو شتانیه که بۆمان دابهزاندوویت له شك و گومان دايت، ئەوه پرسیاو بکه لهو کهسانه ی که پێش تۆ له تهورات شارهزان و دهیخویننهوه، سویند بهخوا بهراستی حهق و راستیت لهلایهن پهروهردگارتوه بۆ هاتووه، کهوابوو بههیج شیوهیهک گومانته بیئت و مهچۆره ریزی گوماندارانهوه).

(۱) فهرمووده ی: خوایه گیان؛ له تاوانهکان و نهزانیم خۆش ببه... تادصیح مسلم: ۴۸ کتاب الذکر و الدعاء، ۱۸ باب التعوذ من شر ما عمل ومن شر ما لم يعلم، رقم ۲۷۱۹، عن أبي موسى الأشعري.
(۲) دهقی کوردی ئەم فهرموودهیه له ۹۲۴/۲ (بوخته ی صحیح موسلیم: زکی الدین عبدالعظیم عبدالتوی المنذری، وهرگیانی: لیژنهیهک) وهرگرتووه. (وهرگیان).

بۆيە پيغەمبەر ﷺ لەدوای ھاتنى ئەم ئايەتە فەرمووی: (لا أشك و لا أسأل)^(۱) واتە:

گومان نابەم و پرسیاریش ناکەم.

ھەموو ئەو شتانە وایان کرد پيغەمبەر ﷺ (دُنْيا و دَلْ دامەزراو بَيْت و پالئەریکیش بوو بۆ بەرگە و ئارامگرتن لەسەر ناخۆشییەکان، بۆيە پيغەمبەر ﷺ) ھەرگیز لێی پاشگەز نەبوو، تەنانەت ھەولە فریودەرەکانی قورەیشیەکان پەت کردوووە کە دەیان ویست ھەئە بۆ بەرگە و ئارامگرتن لەسەر ناخۆشییەکان، خۆی و ھاوئەکانی بەرگە ناخۆشیەکانیان گرت، کە چیاو شاخەکانی دادەنواند، دزایەتی خزم و ھۆزو عەرەب و جگەلەوانەشی کرد، جەنگی کە گەرمی دژ بە بیروباوەری ئەوان پراگەیاندا، خۆی گەورەش سەریخست بەسەر دوژمنەکانیدا و پەيامی ئیسلامی لەسەر زەوی بەرپاکرد، بەم ھۆیەش ھیچ کۆسپێک ھەرچەند گەورەبیت لە بەردەمیدا نەما، ستمکارەکان بە چۆکداهاتن لە بەرامبەریدا ھەرچەند یاخی و زۆریش بەدەسەلت بووبن.

چەند گومانیک دەربارەى سروش^(۲)

ھەندیک کەسى شتیان دەربارەى پيغەمبەر ﷺ (ھەلبەستییوو و تووانە: سروش بریتیە لە خەون بینین یان چەند ھەلبەستراویکی کەسى درۆزن یاخود چەند خەیاڵیکی شاعیرانە یان وتەى کەسیکی شیت. پيغەمبەر ﷺ) زانستی وەرگرتوو لە (بوحەیرا) و (وەرەقەى کورپی نەوفل) و (حەدادى رۆمى).

(۱) الظاهرية القرآن ۱۸۸ نقلا الحديث عن السيوطي. و: ئیبن کەسیر لە تەفسیرەکیدە (۲/۴۳۲) لە قەتادەو ھیناویەتی کە وتویەتی: ئیبن عەبباس و سەعیدى کورپی جوبەیر و حەسەنى بەصرى ھەمان شتیان وتوو. فەرموودەى: گومان نابەم و پرسیاریش ناکەم. عەبدورەزاق و ئیبن جەریر لە قەتادەو گێراویانەتەووە. (۲) بڕوانە ئەم سەرچاوانە: الوحي المحمدي ۹۰ و لاپەرەکانی دواتر، مناهل العرفان ۳۱۷/۲ و لاپەرەکانی دواتر. الظاهرة القرآنية ۱۸۲، مباحث في علوم القرآن ۳۸ و لاپەرەکانی دواتر، الرسول: سعید حوی ۱۴/۲.

ئەم گومانانە و بەرپەرچەکانی بە تیرۆ تەسەلی لە خوارەودا دەخرینەرۆو:

۱_ وتراو: سروش جوړیکه له خهون بینین. قورئانی پیرۆز ئەم گومانە ی باس کردوو: خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿ بَلْ قَالُوا أَضْغَثُ أَحْلَمٍ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ ﴾ الانبیاء: ۵. واتە: (بەئکو دەیان وت: خهون و خهیاڵی بێ سهر و بنه یاخود ههڵی بهستوو، بهئکو کهسیکی شاعیره).

ئەم گومانە بەرپەرچ دراو بەوێ پیغمبەر (ﷺ) هەر لە یەكەم کاتی دابەزینی سروشهوه وشیار بووه به بهردهوامی.

ئەو گیرانهوهیهی که له سهحیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوو^(۱)، ئەوێ سهلماندوووه سروش له پرێکدا بو پیغمبەر (ﷺ) هاتوووه لهو کاتهی که وشیار بووه ورد بووتهوهو سهرنجی بوونهوهرو بهدییهینهرهکهی داوه، لهو کاته جبریل پێی وتوووه: بخوینه، سی جار پیغمبەری (ﷺ) دهگوشیت تا نازاری پیگهیشته ئینجا بهریدا، دواتریش چوووته لای خهدیجه به ترس و لهرزو دله راوکیوه، دهیفرموو: (زملونی زملونی) واتە: دامپۆشن، دامپۆشن. دواتر ههوالهکهی به خهدیجه راگهیانند....

ئەمەش بەلگهیه لهسهه ئەوێ ئەگەر سروش تهنها جوړیک بووبا له خهون بینین ئەو ئەو ترس و لهرزوی لی نهدهما له دوای وشیار بوونهوهدا.

ئەو دیارده و حالهتانهی که بهسهه پیغمبەردا (ﷺ) دههاتن لهو کاتهی سروش و نیگای بو دههات، وهك پیشتر خستمانهروو، ئەو گومانە بوچهل دهکاتهوه، تهنانهت ئەو سهرزهنشت و

(۱) صحیح البخاری ۱ کتاب بدء الوحي، ۳ باب، رقم ۳، عن عائشة رضي الله عنها. وصحيح مسلم ۱ کتاب الايمان، ۷۳ باب بدء الوحي...، رقم ۱۶۰، عن رضي الله عنها.

هەرەشەییە و جگەلەوانەش کە ئاراستەیی پیغەمبەر (ﷺ) دەکران بەلگەن لەسەر ئەوەی سروش تەنھا جوړیک نەبوو لە خەون بینین، بەلکو سروش راستییە.

۲ _ وتراوه: سروش تەنھا چەند هەلبەستراویکی کەسیکی درۆزنە، لەم ئایەتەیی کەمیکی پیشتەر خستمانەپروو خوای گەورە ئامازدی بۆ ئەو گومانە کردوو.

ئەم گومانە بەرپەرچدراویە بە گەواهی و شایەتی عەرەب کە پیش پیغەمبەراییەتی داویانە بۆ پیغەمبەر (ﷺ)، تەنانەت ناویان نابوو راستگووی ئەمیندار، تەنانەت پارەو سامانە بەهادرەکانیان لای پیغەمبەر (ﷺ) دادەنا.

بەهەمان شیو لە دواي رەوانەکرانی وەک پیغەمبەر (ﷺ) لەلایەن گشت عەرەبەکان بە دوست و دوژمنەکانیەووە گەواهی راستگوویی بۆ دراو. بە بەلگەیی پرسیارەکەیی هیپرقلی پاشای رۆم کە ئاراستەیی ئەبو سوفيانی کرد، لەبارەیی پیغەمبەر (ﷺ)، هەرودەک لە (صەحیحیی بوخاری^(۱)) دا هاتوو: (وتی _ واتە هیپرقل _ : بەر لەوەی دەست بە بانگەوازەکەیی بکات، تۆمەتبارتان دەکرد بە درۆ کردن؟ وتم _ واتە: ئەبو سوفيانی _ : نا تۆمەتبارمان نەدەکرد....).

کاتیکی (هیپرقل) پرسیارەکانی تەواو بوو لەو پرسیارەیی لە ئەبو سوفيانی کرد، ئەوا بەخووی وەلامی پرسیاریکی خووی دایەووە: (پرسیارم لی کردی کە ئایا تۆمەتبارتان دەکرد بەر لەوەی دەست بەو بانگەوازەیی بکات، تۆش وتت نا، کەواتە بیگومان دەزانم ئەو کابرایە مادام درۆ بۆ خەلکی هەلنەبەستیت ئەوا هەرگیز درۆ بۆ خوای گەورە هەلنەبەستیت).

(۱) ئەو پرسیارەیی هرقل لە ئەبو سوفيانی کرد، هاتوو: صحیح البخاری ۱ کتاب بدء الوحي، ۶ باب، رقم ۷، عن ابن عباس عن أبي سفيان.

ئەو شتانەى كە لە قورئانى پىرۆزدا ھاتوو، وەك: ھەوالى رابردوو و داھاتوو و چەندىن ياساى پۆشن كە شىاون بۆ ھەموو كات و شوپىنىك بە گەواھى دانى ھەموو خاوەن عاقلەكان. ھەموو ئەو شتانە بەلگەن لەسەر ئەوھى كە ئەم شتانە ھى كەسىك نىن كە درۆزن بىت.

ئەوھشمان سەلماند لەكاتى قسە كردن لەسەر بابەتى پارىزراوى پىغەمبەران و ئىعجازى قورئان ھەر لەم كتيبەدا، ھەر كەسى دەپھووت با بۆى بگەرپتەوھ.

۳ _ وتراوھ: سروش تەنھا جۆرپكە لە خەيالى شاعيران، قورئانى پىرۆز لەو ئايەتى كەمىك پىشتەر خراپەروو ئامازەى بۆ ئەم گومانە كرد.

ئەم گومانە بەرپەرچى دراوھىھ: بەو سوريوونەوھو ترسەى كە پىغەمبەرى (ﷺ) دادەگرت، لەكاتى دابەزىنى سروش و نىگا، جا ئەم ھالەتە بەسەر رووخسارى شاعىر دەرناكەووت ئەگەر وىستى ھۆنراوھىك بەھۆنىتەوھ. لەبەر ئەوھى موھجىزەى ھەرە مەزن كە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ھىناوھىتى برىتپە لە قورئانى پىرۆز لە شىوازەكەى و بوارى ياسادانان و ھەوالدانەكەى... عەرەب لە سەردەمى دابەزىنى قورئاندا سوارچاكي مەيدانى رەوانبىزى و جوانبىزى بوون كەچى كاتىك گوپبىستى ئايەتەكانى قورئانى پىرۆز بوون كە دەخویندراپەوھ ئەوا تىكشكان و سەريان سورما، تەنانەت قورئانى پىرۆز تەھدەى ئەوانى كرد كە بتوان وپنەپەكى بەپىن، بەئام نەپانئوانى ھەرەك لە بابەتى ئىعجازى قورئان دەخەپنەرەو.

۴ _ وتراوھ: ئەو كەسەى بانگەشەى ئەوھ دەكات سروشى بۆ ھاتووھ شىتە: قورئانى پىرۆز ئامازەى بۆ كردووھ: ﴿مَعَلِّمْ جَحْنُونَ﴾ الدخان: ۱۴. واتە: (فپىرگراوېكى شىتە!!). ھەرەوھا خواى بى وپنە دەفەرمووت: ﴿قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ﴾ الشعراء: ۲۷. واتە: ("وتيان" بەراستى ئەو پىغەمبەردەى بۆ ئپوھ رەوانەكراوھ شىتە).

ھەر ئەو بارودۇخ و حالتهى پېغەمبەر (ﷺ) كاتى كە سروسى بۇ دەھات بەجاکترین شیوه بەرپەرچى ئەم گومانە دەداتەو، بەوہى ھۆشى تەواو و چوست و چالاک و بەگوروتین و كۆ ئەندامى دەمارەكانى زۆر بەھیز بوون. كە پېغەمبەر (ﷺ) بە خەدیجەى فەرموو: (زملونى) واتە: دامپوشن. ئەمە تەنھا ئەو دەگەپەنیت كە پېغەمبەر (ﷺ) چووتە ناو خەوگە و پېخەف، تەنھا بۇ ئەوہى بحەسىتەوہ دوای ئەو دیمەنە مەترسیدارەى كە بینووویەتى.

ھەر لەبەر ئەمە خوای گەورە فەرمانى پى دەكات ھەئسیت بە ئاگادار كوردنەوہى خەلك:

﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينُ ۙ قَوْمٌ فَانِرٌ﴾ الدثر: ۱_۲. واتە: (ئەى ئەو كەسەى خۆت پېچاوتەو، ئەى موخەمەد (ﷺ)، ھەستە و خەلكى بیدار بکەرەو).

شتىكى گومان ھەئەنگرە كەسى شیت ناتوانیت ئەو شەریعەتە كامل و ھەمە لایەنە بەھینیت كە ھەموو بواردەكانى ژيان لەخۆى دەگریت، چونكە تەنھا بە عەقلىكى تەواو رۆشن و دید فراوان دەگریت.

۵_ ئەگەر وترا: رووخسار سور ھەلگەران و رەنگ پەرىن، دەكرى بەوہ لىك بدریتەوہ كە بریتىە لە دیاردەى گرژ بوون (أعراض التشنج).

بەرپەرچى دەدریتەوہ: بەوہى دیاردەى گرژ بوون دەبیتە ھۆى ئەوہى كە تاك ئىظلیج ببیت و لەرز بیگریت بۇ ماوہیەكى كاتى بى بەش دەبیت لە ھیزە عەقلى و جەستەبى. بەلام حالەتەكانى پېغەمبەر (ﷺ) لە كاتىك كە سروسى بۇ دادەبەزى گەواھیدەرن لەسەر: ئەوہى تەنھا رووخسارى پېغەمبەر (ﷺ) گۆرانى بەسەردا دەھات و لەھەمان حالەتدا لە بارودۇخىكى ئاسایى و ئازادى عەقلى دابوو، بەشیوہیەك كە یادەكەى بەتەواوى بەكار دەھینیت لەو كاتەى سروسى بۇ دیت، بەلام كەسى توشبوو بە نەخۆشى گرژ بوون ھۆش و یادى نامینیت لەو كاتەى كە نەخۆشیەكە دیگریت.

پاشان ئەو ديارده جهسته‌ییانه که به‌دیار ده‌که‌ون له‌سه‌ر ڕووخساری پیغه‌مبەر (ﷺ) له‌و کاته‌ی سرۆشی بۆ داده‌به‌زیت، تهنه‌ا له‌یه‌ک کاتدا به‌ده‌رده‌که‌ون ئە‌ویش له‌و ساته‌یه‌ که سرۆش بۆ دیت.

بارودۆخی نه‌خۆشی هاوشان نابیت له‌گه‌ل ئاره‌قه‌ کردن و نابیته‌ هۆی ده‌رکه‌وتنی ده‌قیکی قورنانی که به‌خودی خۆی موعجزه‌یه. ده‌کریت ئە‌و ده‌قه‌ قورنانه‌ سوپه‌تیکی دریز بیت وه‌ک سوپه‌تی (الانعام) یاخود ده‌قیک بیت که رپسای زۆر وردی تیدان وه‌ک ده‌قی میرات، که به‌ وردترین ده‌قه‌ یاساییه‌کان جیهاندا‌ده‌نریت.

٦ _ هه‌ندیکیش بۆ ئە‌وه‌چوون: پیغه‌مبەر زانست و زانیاریه‌که‌ی له‌ بوچه‌ی‌رای راهیب و وره‌قه‌ی کورپی نه‌وفل و حه‌دادی رۆمی وه‌رگرتوو. بوچه‌ی‌رای راهیب _ یه‌کیکه‌ له‌ شوپنکه‌وتوونی (ناریوس) له‌ یه‌کتاناسی دا و نکۆلی ده‌کرد له‌ خواجه‌تی عیسی‌ای مه‌سیح و بیروباوه‌ری سی‌کوچکه‌یی (تثلیث) _ کاتیک له‌ بوسرا که ده‌که‌ویته‌ شام به‌ پیغه‌مبەر (ﷺ) که‌یشتوو، گوايه‌ پیغه‌مبەر (ﷺ) ئە‌و سرۆشه‌ له‌ویوه‌ فی‌ربوووه‌ وه‌رگرتوو.

له‌م دیرانه‌ی خواره‌وه‌دا به‌رپه‌رچی ئە‌م گومانانه‌ ده‌دریت‌وه‌:

أ _ بوچه‌ی‌رای راهیب تهنه‌ا یه‌ک جار به‌ پیغه‌مبەر (ﷺ) که‌یشتوو، ئە‌وه‌کاتیش پیغه‌مبەر (ﷺ) له‌گه‌ل ئە‌بو تالیبی مامی دابوو که له‌گه‌ل کۆمه‌لێک له‌ پیاوه‌کانی قوره‌یش دا سه‌فه‌ری شامیان کرد. ئە‌و کاته‌ پیغه‌مبەر (ﷺ) ته‌مه‌نی نۆ ساڵ بوو، وتراوه‌ ته‌مه‌نی دوا‌زده‌ ساڵ بووه‌. بوچه‌ی‌رای راهیب کاتیک له‌ خه‌لوه‌تگه‌ و په‌رستگه‌که‌یدا خه‌وتبوو، له‌ خه‌ونیدا بینی که‌ پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) له‌گه‌ل کاروانیکدا دیت و هه‌ندی هه‌وریش سی‌به‌ری لی ده‌که‌ن، به‌م هۆیه‌وه‌ خواردنی ناماده‌کرد بۆ ئە‌و که‌سانه‌ی قوره‌یشی بوون، که‌چی پی‌شتر به‌لای راهیبه‌ی ناوبرا‌ویشدا تیپه‌رده‌بوون، به‌لام گرنگی پی‌ نه‌ ده‌دا و ته‌نانه‌ت ته‌ماشای ئە‌وانیشی نه‌ده‌کرد، به‌لام ئە‌وه‌جاره‌ گۆراوه‌، راهیب بانگی ئە‌وانی کرد بۆ خواره‌که‌، پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) به‌هۆی

تەمەن بچووكيەكەى لەلای كاروانەكە مایەو، جا ڕاهیبەكە وتی: هیچ كەسێك لە ئیوہ با بەجی نەمینیت و ھەمووتان وەرن بۆ خوانەكە، پێیان ڕاگەیاند كە گەنجەكە واتە پێغەمبەر (ﷺ) بەجی ماو، ئینجا پێغەمبەریان (ﷺ) ھینا، ڕاهیبەكە زۆر بە خەستی و تیژی سەرنجی دەدا و سەیری ھەندئ شتی جەستەى پێغەمبەرى (ﷺ) دەکرد، دواى نان خواردن ڕاهیبەكە بانگی پێغەمبەرى (ﷺ) كرد و سویندى دا بە (لات و عوزا)، چونكە گوێى لیبوو كە ھۆزەكەى پێغەمبەر (ﷺ) سویند بەم دوانە دەخۆن، پێى فەرموو: (لا تسألني باللات و العزى، فوالله ما أبغضت شيئاً قط بغضهما) واتە: بە (لات و عوزا) سویندم مەدە، سویند بەخوارقم لە ھىچ شتێك نىيە بەو ئەندازەيەى رقم لەوانە. بوخەپرا پێى وت: جا سویندت دەدەم بەخوار، ئەوہى لیت دەپرسم وەلامم بەدەرەو، پێغەمبەر (ﷺ) فەرموو: (سلي ما بدا لك) واتە: چیت دەوێت لیم بپرسە. ناوبراو پرسىارى لە پێغەمبەر (ﷺ) كرد لەبارەى حال و بارودۆخى لەكاتى خەوتن و چۆنەتى ھەلسوكەوتى و كاروبارەكانى، پێغەمبەرىش (ﷺ) وەلامى دەدايەو، وەلامەكەى كۆك بوو لەگەڵ ئەو سىفەتانەى بوخەپرا دەیزانى، دواتر بوخەپرا سەپى پشتى پێغەمبەرى (ﷺ) كرد، بىنى مۆرى پێغەمبەرايەتى لە نىوان ھەر دوو شانەكانى دايە. بوخەپرا پرسىارى لە مامى كرد لەبارەى باوكى پێغەمبەر (ﷺ)، ئەویش وەلامى دايەو: ئەوہ كورپى منە، بوخەپرا وتى: نابیت باوكى ئەو كورە زىندوو بێت. ئینجا وتى: ئەوہ برازامە. بوخەپرا لە كۆتايىدا پێى وت: بىگەرپنەوہ بۆ شارەكەى خۆى و لە جولەكەكانى بپاريزە، ئەو برازايەت پلەو پايەيەكى گەورەى دەبیت. جا خپرا ئەبو تالیب گەراندییەوہ بۆ مەككە^(۱).

(۱) سيرة ابن هشام _ قصة بحيرا الراهب.

ئەو بەسەرھاتە گىرآنەۋەى تىرىشى ھەيە^(۱)، لە سەرچەم گىرآنەۋەگاندا (ﷺ) ھىچ ئامازھىيەك نەھاتوۋە لەبارەى ئەۋەى پىغەمبەر (ﷺ) شتىكى لەبارەى بىرۋباۋەرۋ ئاينەكەى لە بوخەپرا بىستىبىت.

ھەرودەك ئەمگەشتەى كورت بوو _ سەربارى ئەۋەى كە بچوك بوو، مامىشى لەگەئدابوو، تا بە بوخەپرا گەيشت _ ھەموو ئەو شتانە ياسا و شەرىعەت فىرى پىغەمبەر (ﷺ) ناكات و كلىلى نەئىنيە شاراۋەگانى پى نادات، بەئكو وتەكەى بوخەپرا جەخت دەكاتەۋە لەسەر پىغەمبەرايەتى موخەممەد (ﷺ)، بەتايبەتى كاتىك پىرسىارى لە حال و بارودۇخى پىغەمبەرى (ﷺ) دەكرد، دەبىبىنى كە وئامەگانى كۆكن لەگەئ ئەو زانىارىيانەى، كە عىسا و موسا موژدەيان لەبارەۋە دابوو سەبارەت بە خەسلەتەگانى پىغەمبەر، بۇيە پىشىبىنى ئەۋەى كەرد كە پلەو پاىەپىكى گەۋرەى دەبىت لە داھاتوۋدا.

ب _ سەبارەت بە (ۋەرھەقى كورپى نەۋفل): ئەۋەى چەسپاۋە لە گىرآنەۋە راست و دروستەگاندا ئەۋەيە كە خەدەيجە (خو لىي رازى بىت) پىغەمبەرى (ﷺ) برد (دوای ئەۋەى جىرىل "سلاۋى خوای لىبىت" ھاتە لای لە ئەشكەۋتى "حراء"). بۇ لای (ۋرھەى كورپى نۇفلى كورپى

(۱) وممن رواه الحاكم في مستدرکه ۲ / ۶۱۵ - ۶۱۶ وقال هذا حديث صحيح على شرط الشيخين ولم يخرجاه. ولكن علق الذهبي عليه بقوله: قلت: أظنه موضوعا فبعضه باطل. / سەبىرى: ھامش المستدرک. بکە. رواه الترمذي في صحيحه / سەبىرى بکە: بشرح عارضة الأحوذى ۱۳ / ۱۰۶ وقال: حسن غريب لا نعرفه الا من هذا الوجه.

واستقصى طرق وروايات القصة الحافظ ابن كثير في السيرة النبوية (۱ / ۲۴۳) ولا يهرهگانى دواترى، وتويەتى: بەھەموو ئەندازەيەك (مرسلە _ كەسى يەكەمى سەندەكە پەرى بىت _ ۋەرگىر _)، ھەرودەك ھەندى كەس باسىان كىرۋوۋە كە ئەو بەرسەرھاتە رۋویداۋە لەو كاتەى تەمەنى پىغەمبەر (ﷺ) دوازدە سالان بوۋە و دەكرى (ئەبو موسا) ئەمەى لە پىغەمبەر (ﷺ) ۋەرگرتىبىت، بەمەش زياتر بەھىز دەبىت ياخود لە گەۋرە ھاۋەئان ۋەرى گرتوۋە يان ئەو بەسەر ھاتە ناۋدارو بەناۋبانگ و بلأو بوۋە، بۇيە بەو شىۋەيەى كە بلأو بوۋە ئەۋىش ۋەرى گرتوۋە.

أسدى كه كورپه مامى خۆپهتى و له سهردهمى نهفامميدا بووه به نهصرانى و كابرايهكى خويندهوار بووه، به عبرى لهبارى ئىنجىل نووسيوپهتى و به ساڻچوو و كوڤر بووه. خهديجه پى وت: ئەى ئامۇزام گوى بگره بزانه برازاكەت (موحه مەهد)^(۱) چى دەلى؟! وەرپهقه لىي پرسى ئەى برازام چ دەبىنى؟ پىغەمبەرى خوا (ﷺ) چى بينىبوو و چى بيستبوو بوى گىراپه وه، ئىنجا (وەرپهقه) پىي وت: ئەوه ئەو فرىشته (ناموس) هيه _ واته ئەمىندارى سروشه جبريل _ كه خوا پهوانهى كردوووه بۆ سەر موسا (سلاوى خواى لىبىت)، خۆزگه له م پۇژگارەدا گەنج بوبام! خۆزگه زىندوو بوبام ئەو كاتهى كه گەلهكەت دەريان دەكردى!. پىغەمبەر (ﷺ) دەفه رمووى: (أُو مُخْرَجِيَّ هَمْ؟!) واته: يانى دهرم دهكەن؟! (وەرپهقه) دەلئيت: بەلى دهرت دهكەن، چونكه هەر پياويك له پيش تۇدا هاوشيوهى ئەو پهيامهى توى هينابيت ئەوا دزايهتى كراوه، ئەگەر من بهم رۆژه بگم (كه تۆ بانگهوازى خوتى تيدا رادهگهيهنى)^(۲) كه هۆزهكەت دزايهتت دهكەن، زۆر چاك پشتگيريت لى دهكەم. دوايى زۆرى پى نهچوو (وەرپهقه) كۆچى دوايى كرد^(۳).

ئىنجا (وەرپهقه) به تەنيا به پىغەمبەر (ﷺ) نهگهيشتوووه _ ههروهك له گىرانه وه راست و دروستهكان دا هاتوووه _ بهلكو خهديجهى لهگهڻ دابوووه، پاشان (وەرپهقه) به بهراورد كردنى ئەو شتهى بهسەر پىغەمبەردا (ﷺ) هاتوووه لهگهڻ بارودۇخى موسا و عيسادا زانيوپهتى شتهكه چييه، بۆيه به پىغەمبەرى (ﷺ) وت: ئەوه ناموسه، واته: ئەمىندارى سروش جبريله، چونكه سروش بۆ هه موو پىغەمبەران هەر يهكه، تەنانەت پيشبىنى وهدهر نانى پىغەمبەريشى

(۱) خۆم زيادىم كردوووه بۆ بهرچاو پرونى زياترى خوينەر. (وهرگير).

(۲) وهرگير.

(۳) الحديث متفق عليه. / اللؤلؤ والمرجان فيما اتفق عليه الشيخان ۳۲. وهو في صحيح البخاري ۱ كتاب بدء الوحي، ۳ باب، رقم ۳، عن عائشة رضي الله عنها. وفي صحيح مسلم: ۱ كتاب الإيمان، ۷۱ باب بدء الوحي...، رقم ۱۶۰، عن عائشة رضي الله عنها.

کرد كاتيك بانگى هۆزهكەى دەكات و خۆزگەى خواست لەوكاتەدا پشتى پيغه مبهەرى
(ﷺ) بگرتايە.

هەموو ئەمانە بەلگەن لەسەر ئەو دى كە ئەو سروشى بۆ پيغه مبهەرى (ﷺ) و پيغه مبهەرانى
پيشوو هاتوو لەلایەن خواوە بوو و هەر خۆى گەورەشە كە پيغه مبهەرى فيركردوو و نيگای
پى بەخشيوو و رينمايى كردوو، (وەرەقەى كورى نەوفل) هيج رۆئىكى نەبوو لەمەدا تەنھا
ئەو نەبیت كە برۆى هیناوە بەو دى پيغه مبهەرى (ﷺ) دەبیتە پەيامبەر بۆ گشت خەلكى،
ئینجا چۆن؟ دەكرى (وەرەقە) ببيتە سەرچاوى زانستى پيغه مبهەرى (ﷺ)؟.

بـ شتىكى چەسپاوە كاتيك پيغه مبهەرى (ﷺ) بە بوخەيرا گەيشتوو ئەبو تالیبى مامى
لەگەيدا بوو و كاتيكيش گەيشتوو بە (وەرەقە) خەديجەى لەگەل دابوو، ئەم بەيەك
گەيشتەش نەينيهكى پاريزراو نەبوو، ئینجا بۆچى ميژوونوسان باسى زانستى ئەو دوو
مامۆستايەيان نەكردوو؟ بۆچى هەر دوو ياورەكەى پيغه مبهەرى (خەديجە و ئەبو تالیب)
هەمان سووديان بەدەست نەدەهيئا كە پيغه مبهەرى موحەممەد (ﷺ) بەدەستى هيئا؟ بيگومان
بى دەنگ بوونى ميژوو لەمەر ئەمە بەسە بۆ ئەو دى ببيتە بەلگەى پوچەلى ئەو بانگەشە بى
بنەمايە، كە هيج واتايەك هەلناگریت.

تـ دواتر ئايا (بوخەيرا) و (وەرەقە) لەو ئاستە زانستىە دابووبان، كەواتە بۆچى ئەو
پەيامەى پيغه مبهەرى (ﷺ) هيئای ئەوان نەياندەهيئا؟ بۆ نمونە قورئانى پيرۆز، بۆچى خۆيان
بانگەشەى پيغه مبهەرايەتيان نەكردوو؟ بەلكو مژدەياندا بە پيغه مبهەرايەتى موحەممەد (ﷺ).

جـ گريمان ئەگەر راست بوايە پيغه مبهەرى (ﷺ) ئەو شتانەى لە (بوخەيرا) يان (وەرەقە)
وەرگرتوو، ئەوا هەر نەبى قورەيش تۆمەتباريان دەگرد بەمە، لەكاتيكدا دەيان ناوو ناتۆرەيان
بۆ هەل دەبەست. و تۆمەتباريان گرد بەو دى لەلایەن (حەدادى نەصرانى رۆمى) فير بوو كە
لە (مەككە)دا شمشيرى دروست دەگرد، پيغه مبهەرىش هەندى جار لەلای رادەوستا تا كارەكانى

ئەو ببىنيت، بەلام خىواي گەورە بەرپەرچى ئەو تۆمەتانەى دايەو بە فرمايشتە پىرۆزە:

﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجِبُوا وَهَذَا

لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُّبِينٌ﴾ النحل: ۱۰۳. واتە: (سۆيىند بەخوئا ئىمە بەراستى دەزانىن بى باوەران

دەلئىن: ئەم قورئانە تەنھا كەسنىك فىرى دەكات، "بەمەرچىك" زمانى ئەو كەسەى ئەوان دەلئىن

قورئان فىرى موخەممەد دەكات، عەجەمىيە و عەرەبى نىيە و رەوان نىيە، لەگەل ئەو دەدا ئەم

قورئانە بە زمانى عەرەبى پارا و پروون و ئاشكرا دارىژراوہ).

ج_ سروسى نەصرانىيەت، كە ئايىنى (بوخەپرا و وەرەقە و حەدادى رۆمى)ە كۆك نىيە

لەگەل ئەو پەيامەى پىغەمبەر (ﷺ) هىناوئىيەتى، ئىنجا چۆن دەكرى ببىتە سەرچاوەيەك بۆ

ئايىنەكەى و قورئانى پىرۆز؟.

ح_ لە قورئانى پىرۆزدا چەند هەوالئىكى غەببى و شاراوہ هەن، هەندىكىان لە دواى مردنى

(بوخەپرا و وەرەقە) هاتنەدى، ئىنجا چۆن ئەندىشە و تەصەور دەكرىت قورئان لە

زانباريەكانى ئەوان كە گوايە بە پىغەمبەريان داوہ، سەرچاوەى گرتبىت؟

هەروەك شتىكى زانراويشە كە چەند ئايەتتىكى قورئانى پىرۆز بۆ پىغەمبەر (ﷺ) بەپىيى

رودا و بارودۇخى لەناكاو دەهاتن.

خ_ ئەگەر پىغەمبەر (ﷺ) ئەو شتانە لە بوخەپرا و جگەلەويش وەرگرتبا، ئەوا هەر

خودى شوينكەوتوانى پىغەمبەر (ﷺ) ئەو شتەيان نەقل دەكرد و دەيانگواستەوہ هىچ شتىك

نىيە بچوك و گەورە كە نەيان نووسى بىت، ئەگەر چەسپاويش نەبىت لەلايان، چونكە ئەو

شتانە بەجى دەهئان بۆ گىرەوانى هەوال و سەنەد.

د_ له فەرموووه راست و دروستهکاندا نهچهسپاوه که پیغمبەر موحەممەد (ﷺ) چاوەروانی ئەوەی کردبێت که سروشی بۆ بیت، ئەگەر شتیکیش لەوبارەوه له پیغمبەرەوه هاتبێت ئەوا دەیان نووسی.

ر_ هەرەوک پیغمبەر (ﷺ) بە زاناکانی جولەکه و راهیبە نەصرانیەکان نەگەیشتوو، نەش چەسپاوه پیغمبەر (ﷺ) پەیوەندی پێوه کردبن، لیکۆلەرانیش جەختیان لەسەر ئەمە کردۆتەوه.

ز_ قورئانی پیرۆز بەو حوکمانەیی که گومان لە راستی و دروستیاندا نییه، بەدوای یەکدا له ماوهی بیست و سێ ساڵ دابەزیون، فرەلایەنن و قسە لەسەر هەموو بواریک دەکەن له مامەڵە و حوکمرانی و هەوالتی غەیبی و شاراوو جگە لەوانەش که چارەسەری هەموو لایەنەکانی ژیان دەکەن، بێ گومان عەقل برپاری ئەوه دەدات که له دانیشتن و چاوپێکەوتنیکی سادەیی خێرا لەگەڵ راهیبیکدا وەرناگیریت، دوای ئەمەش عەقل چۆن دان دەنیت بەدروستی ئەو هەموو حوکمە زۆرو هەوالە غەیبیانەیی دوای ئەو دانیشتە؟ هەموو ئەوانە بەلگەن لەسەر ئەوه که ئەوهی پیغمبەر (ﷺ) هیناویەتی له خوای گەورەوه وەری گرتوو؟، خوای بالادەست و خاوەن شکۆ دەفەرموویت: ﴿وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ یونس: ۳۷. واتە: (وەنەبیت ئەو قورئانە لەلایەن کەسیکەوه داپۆزرا بێت و هەلبەسترا بێت جگە لەخوا، بەلکو راستی و پەروانی کتیبە ئاسمانیەکانی پێش خۆیشی دوویات دەکاتەوه، هەرودها روون کەرەوهی بیروباوەروو ئەرکەکانە، بەراستی هیچ گومان لەوهدا نییه که ئەم قورئانە لەلایەن پەروردگاری هەموو جیهانەوه پەروانە کراوه).

۷_ ئەگەر وترا (سۆلۆن)ی فەیلەسوفی یۆنان بەرنامەیهکی داهیناوه، ئەوا شتیکی سەیر نابیت که بلێن پیغمبەر شەریعەتەکهی داهیناوهو هەلقولای هزرو و زیرەکیەکهیهتی.

ئەمەش بەرپەرچى ئەم گومانەيە:

سۆلۆن يەككە لە فەيلەسوفەكانى يۇنان، لە سەدەى حەوتەمى پيش زايىنى ژياو، دايكىشى لە رەچەلەكى (بستراتوس)ى كۇتا پادشاي (ئەسىنايە).

لە پياوانى جەنگ بوو، سەرمایەداريش بوو، هەندى پلەى كارگىرى و سەرگردايەتى سەربازى لە وڵاتەكەى وەرگرتوو، لە سالى ۵۹۴ پ.ز وەك سەرۆكى گەل بەيەكدەنگى هەموو حيزبەكان هەلبژيردرا و دەسەڵاتى رەھايان پيدا لە سيستەم و ياساى وڵاتدا، كە پيش ئەو (زراكو) دايئابوو، جا سۆلۆن بەرنامەيەكى نوپى دانا و حكومت جيبەجيبى كرد. بەلام ئەو بەرنامەيە نوپى سۆلۆن تەنھا برىتى بوو لە ريك و پيك كردن و بزارکردنى ياساكانى پيشوو كە گەلەك داپرشتبوو خاوەنى گەورەترين فەلسەفە و ژيارو پيشكەوتن بوو لەو كاتدا، سۆلۆن رۆشنىرو فەيلەسوف و سەرگردەى گەورەترين هيزى ريكخراو و گەورەترين دەولەت بوو لە جيهاندا.

ئىنجا كەى پيغەمبەر موحەممەد (ﷺ) ئەو شانەى هەبوو، بەلكو نەخويندەوار بوو و تواناى نووسىنى نەبوو و شارەزاي سىياسەت و سەرگردايەتى هيزەكانى سەربازى نەبوو. ئەو ياسا و ريساينەشى كە هيناي ئەوا پيشتر هاوشيوەيان نەبوو لە دوورگەى عەرەبيدا وەك ئەو ياساينەى لە يۇنان و رۆمان هەبوون، چونكە لەناو دوورگەى عەرەبيدا چەندىن هۆزى پەرتەوازەبوونيان هەبوو كە هيجرژيم و سيستەميك كۆيانى نەكردبوو وەو يەك ياسا و حوكمرانيان نەبوو.

كەواتە ئەو پيغەمبەر (ﷺ) هينايەتى سروش بوو، لەلایەن خواى پاك و بەرزەو هاتوو، ئەو سروشەش بىروباو و ناداب و ياسا و حوكمەكان لە خۆ دەگریت، لە هەموو ئەو بوارانەى خەلكى پيوستيان پيى هەيە، هەر لەبەر ئەمەشە قورئان شياو بۆ هەموو كات و شوينيك.

موعجيزه (دەرئاسا)

موعجيزه، له زمانه وانيدا: وەرگير اووه له دهسته وهسانی و بى توانايى (العجز) كه پيچه وانهى

توانايه (القدرة)^(۱).

له زار اوهدا: بریتیه لهو شتهى كه نامانج و مه بهست لى دهرخستى راستگوى ئه و

كه سهيه كه بانگه شه ئه وه دهكات كه پيغه مبهري خواجه^(۲).

(۱) شرح المقاصد ۱/۵، شرح الجوهره للباجوري ۲۲۰. له (تبصرة الأدلة ۱/۶۸) هاتوو: (بيتي "ه" كه خراوته سهر وشهى "عجز" بو زياتر جهخت كردنه وهيه، وهك چؤن چووته سهر وشهى "العلامة، النسابة، الرواية"، جا ئه م پيته كه چووته سهر وشهكه بو زياتر جهخت كردنه وهيه له سهر دهسته وهسانی ئه وانهى په يام و سروش و دهرئاسا كه يان بو هاتوو).

(۲) المواقف و شرحه للسيد الشريف ۲۲/۸ _ ۲۲۳.

يه كيك له پيئاسه كانى موعجيزه، ئه وهيه: كارىكى دهرئاسايه، په يوهسته به ته حه دا كردنه وه، به لگه يه له سهر راستى بانگه شه ي پيغه مبهرايه تى و په يام مبهرايه تى، بى رووبه روو بوونه وه. / المحصل للرازي ۲۰۷، شرح الجوهره للباجوري ۲۲۰.

ياخود: بریتیه له كارىكى دهرئاسا، كه له سهر دهستى ئه وهى بانگه شه ي پيغه مبهرايه تى دهكات رووده دات له كاتى ته حه دا كردنى نكۆلى كاران، به شيويه كه كه كهس نه تواني ت هاوشيوه ئه وه كار به يني ت و نه نجم بدات. / شرح العقيد النسفية ۱۶۶.

صالحى له (سبل السلام ۵۵۹/۹) وتويه تى: (زانا ليكۆ له ره كان وتويانه: موعجيزه كارىكى دهرئاسايه و په يوهسته به ته حه دا كردنه وه، به لگه يه له سهر راستگوى پيغه مبهران "دروودو سلاوى خوايان له سهر بيت"، ئه م كاره دهرئاسايه چؤن ته حه داى پيئده كر ي ت ئاوا رووده دات، بى ئه وهى كهس بتواني ت رووبه رووى ببني ته وه). كاتي ك مهرجى په يوهسته بوون به ته حه دا كردنى باس كردوو و تويه تى: (هه نديك له زانايان ته حه دا كردنيان به مهرج دانه ناوه، چونكه زؤربه ي ئه وه كاره دهرئاسايانه ي له سهر دهستى پيغه مبهر ﷺ روودراون ته حه دا يان له گه ل نه بووه، ئه وان هه ش كه ده لئين ته حه دا كردن مهرجه، وتويانه: ئه وه كاره دهرئاسايانه ي ته حه دا كردنيان له گه لئا نه بووه به موعجيزه دانان رين، بيگومان ئه م بوؤ چوونه ش بوچه له).

له كتيبي (المواقف و شرحه للسيد الشريف ۲۲۹) هاتوو: (نايا مهرجه ده بيت ته حه دا كردنه كه راشكاوانه بيت، ههروهك هه نديك له زانايان پيئان وايه؟ له راستى دا مهرج نييه ته حه دا كردنه راشكاوانه بيت، به لكو

مەرجه كانى موعجيزه

زانا ليكۆلهرهكان نهو مەرجهانەيان داناوه، بۆ نهوهى كاره دهراساكه پيى بوتريت موعجيزه^(۱):

۱ _ پيويسته شتيك بيت لهلايهن خواى گهورهوه، تا راستگويى نهو كهسه بسهلمينييت كه بانگهشهى پيغه مبهرايهتى دهكات.

جا نه م شتتهش نهمانهى خوارهوه دهگريتهوه:

أ _ فهرايمشت: وهك قورئانى پيرۆز.

ب _ كردار: وهك ههلقولانى ئاو له نيوان پهنجهكانى پيغه مبهرايهتى (وَسَلَّمَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

تهنها هاوبه لگهكان بهسن، بۆ نمونه: بهو كهسهى بانگهشهى پيغه مبهرايهتى دهكات بوتريت: نهگهر تۆ پيغه مبهرايهتى دهسا موعجيزه يه كمان بۆ بينه، جا پيغه مبهرايهتى موعجيزه كهى هينا بهوهى له خوا پارا پاره وهو خواى مه زنيش داواكهى بۆ جيبه جي كرد، جا دهركهوتنى موعجيزه كه به لگه يه له سهرا راستگوييه كهى، ههروهها وهك تهحه داكردى ليديت).

له بهر نه مه باجورى له (شرح الجوهرة ٢٢١) وتويهتى: (مه بهست له موعجيزه كانى پيغه مبهرايهتى مبهرايهتى له كاره دهرئاساكان، كه له سهرا دهستى پيرۆزى پيغه مبهرايهتى (وَسَلَّمَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) روه دراوان جا تهحه دايان پيكرابيت ياخود نا).

(١) نه مانه باسى نه م ههشت مەرجهانەيان كردوه: الباجوري في الجوهرة ٢٢١، السالي في مشارق أنوار العقول ١٢/٢ نقلا عن الباجوري.

نه م مەرجهانە ييجه كه له مەرجهى هه شته م هاتون له: المواقف و شرحه للسيد الشريف ٢٢٣/٨ _ ٢٢٧. سهيرى هه نديك لهو مەرجهانە بكه له م سهراچاوانه دا: أصول الدين للبعدي ١٧٠ _ ١٧١، الإرشاد للجويني ٣٠٨، العقيدة النظامية ٢١٨، تبصرة الأدلة ٤٦٩/١، المقاصد و شرحه للتفتازاني ١١/٥، المسامرة ٢٤٠ _ ٢٤٢، سبل الهدى والرشاد ٥٥٩/٩، كشف المراد ٣٧٧، رسالة التوحيد ٩٩، رسالة في التوحيد للطائي ٧٣ _ ٧٤، حجة الله على العالمين في معجزات سيد المرسلين^٨ ولايه مهرانى دواتر، اليواقيت و الجواهر للشعراني ١٥٦ _ ١٦١.

ب_ فەرامۆش کردن (ترك): وهك چۆن ئاگر پىڭەمبەر ئىبراھىمى (سلاوى خواى ئىبىت) نەسوتاند.

۲_ پىويستە دەرئاسا بىت، شتىكى بەدەر بىت لەوہى خەلگى خوويان پىوہگرتووہو بۆتە داب و باوو نەرىتيان و جار جار ئەنجامى دەدەن.

ئەم مەرجه ئەوہ دەگەيەنيت شتىك كه دەرئاسا نەبىت ناكرىت بىتتە موعجيزە، وهك ئەوہى يەككىك بلىت: بەلگەى راستگۆيى من هەلتانى خۆرە لەو شوپنەى لىي هەلدىت و ئاوابوونىەتى لەو شوپنەى لىي ئاوا دەبىت.

۳_ پىويستە لەسەر دەستى كەسىك دەرېكەوېت كە بانگەشەى پىڭەمبەرايەتى يان بەيامبەرايەتى دەكات.

واتە: خاوەنى كارە دەرئاساگە دەبىت سەرقالى بانگەواز كەردن بىت بۇ ئايىن، كە ماىەى بەختەوهرى دونياو دواپۇژە. بەم پىيەش ئەم شتانەى خواروہو ناچنە ناو چوارچىوہى موعجيزە:

أ_ رىسواكردن (الاهانة): برىتییە لەو شتە دەرئاسايەى بەدەر دەكەوېت لەسەر دەستى كەسى لاسارو گوناھبار ياخود بى باوهر وهك بەدرۆخستەوہيەك بۆى، هەروەك چۆن لەسەر دەستى موسەيلەمەى درۆزن بەدەرکەوت كاتىك تفى كرده ناو چاوى كوپرى كەسىك تا چاك بىتتەوہ، كەچى ئەو چاوەشى كە كوپر نەبوو لە بىنين كەوت.

ب_ پلەبەندى (استدراج): برىتییە لەو شتە دەرئاسايەى بەدەر دەكەوېت لەسەر دەستى كەسى لاسارو گوناھبار ياخود بى باوهر، تا زياتر بەسەرگەردانى خۆى سەرسام بىت و گومپراتر بىت، تا ئەو كاتەى فەرمانى خويان بۆ دىت و ئەوانىش لە بى ئاگايى دان، هەروەك خواى گەورە فەرموويەتى: ﴿فَلَمَّا دَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمَ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا

أَتَوْا أَخَذْنَهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾ فَقَطَّعَ دَائِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿﴾ الانعام: ٤٤_٤٥. واته: (ئینجا کاتیك ئەو بەرنامە و رێبازەکی که یادیان خرابوووه فهرامۆشیان کرد، ئیمەش دەروازەکانی هەموو شتیکمان بۆ وایا کردنەوه و "نازو نیعمەتمان بەسەردا رژاندن" هەتا کاتیك دلخۆش و شادومان بوون بەوهی که پێیان درا، ئیتر لەناکاو گرتمانن و هەموویانمان سەرگەردان و ریسواکرد ئینجا ئەوان بۆ ئومێد بوون و بەغەم و پەژارەیهکی زۆرەوه تیاچوون. ئینجا ئیتر ئەو گەلهی سەمیان کرد و بۆ پرۆابوون بنێر کران "جا ئەو کاتە بوونەوهەر هاوڕێی لەگەڵ ئیمانداران و فریشتەکاندا دەلێن: سوپاس بۆ پەرۆردگاری هەموو جیهان").

بِغْهَمِبِهِرَىٰ خَوَا (ﷺ) فەرموویەتی: (إِذَا رَأَيْتَ اللَّهَ يُعْطِي الْعَبْدَ فِي الدُّنْيَا وَهُوَ مُقِيمٌ عَلَىٰ مَعَاصِيهِ مَا يَجِبُ فَإِنَّمَا هُوَ اسْتِدْرَاجٌ) ثم تلا هذه رسول الله (ﷺ): ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ﴾ الآية، والآية التي بعدها^(١). واته: ئەگەر بینیت، خۆی گهوره نازو نیعمەت بە بەندهیهکی بەخشی له دونیادا، بەندهگەش تا حەز بکات هەر لەسەر تاوان بەمینیتهوه، ئەوه چاک بزانه ئەمه: پله پله نزیک بوونه (استدراج)ه، پاشان هەر دوو نایهتهکهی خویند.

بـ یارمەتی (المعونة): بریتییە لەو شتە دەرئاسایەکی که لەسەر دەستی کهسیکی سادە و ئاسایی دەردهکهوێت که دەبێتە هۆی رزگار بوونیان له تەنگ و چەلەمهیهک.

(١) فەرموودهی: ئەگەر بینیت، خۆی گهوره نازو نیعمەت بە بەندهیهکی بەخشی...: أخرجه أحمد و ابن جرير و ابن أبي حاتم و ابن المنذر و الطبراني في الكبير و أبو الشيخ و ابن مردويه و و البيهقي في الشعب عن عقبة بن عامر عن النبي (ﷺ) / الدرر المنثور ١٢/٣. وهو في الجامع الصغير ٤٤ وفيه هو حديث حسن ولم يذكر الآية.

ت_ کهرامەت^(۱): ئەو شتە دەرئاسایەیه لەسەر دەستی کەسیکی چاک و لە خواترس و پارێزگار دەرەدکەوێت.

() کهرامەت: بریتییە لە کاریکی دەرئاسا لەسەر دەستی وهلی و خوشەویستیکی خوا بەدەر دەکەوێت و بەیووست نییە بە بانگەشە ی پێغەمبەرایەتی.

وهلی: بریتییە لەو خواناسە ی که شارەزاییەکی تەواوی سەبارەت بە خواو سیفەتەکانی هەیه و بەپێی توانای بەردەوامە لەسەر ئەنجامدانی پەرستشەکان و خۆی دوور دەگرێت لە تاوانەکان و خۆی سەرقال ناکات بە هەواو هەوس بازی و ئارەزوو تێر کردن.

هۆکاری دەرکەوتنی کهرامەت باوەر و پارێزکاری و تەقوایە، خۆی گەورە لەم فەرمايشتهیدا وهسفی وهلییهکانی خۆی دهکات: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٤﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا بُدَّ لِلَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾﴾ یونس: ٦٢ _ ٦٤. واتە: (ئاگاداربن که بەراستی چاکان و خوشەویستانی خۆی میهرەبان نەترس و بیم پروویان تێدەکات، نەغەم و پەرژارە و دلتهنگی دایان دەگرێت. "ئەو بەختەوهرانه" ئەو کەسانەن باوەرێ بەتین و دامەزرانوو پڕسۆزیان هیناوە بە پەروردگاریان و خوشیان دەپارێزن لە خەشم و قینی خوا. هەر بۆ ئەوانە مژدە ی کامەرانی "بەختەوهری" لە ژبانی دنیادا "کە مژدە ی قورئان و فەرموودهیه" لە قیامەتیشدا "مژدەکان دەبنە واقع و هەموو مژدە قورئانیەکان بە زیادووه دینەجی"، بێ گومان ئەو بەئینانە ی خوا هەر دینەدی و هیچ گۆرانیکیان بەسەر نایەت، ئا ئەوویه سەرفرازی و کامەرانی گەورەو مەزن).

زۆریە ی موسلمانان لە پیشین و پاشینهوه و ئەبو حوسەینی بەصری که یهکێک بوو لە موعتەزلهکان، ئەمەیان چەسپاندوووه بپروایان پێی هەبووه، تەنانەت ئیمامی ئەحمەدی کوری حەنبەل سەرزەنشتی ئەو کەسە ی کردوووه نکۆلی لێ بکات و بە گومرایی داناوه، هەندێ لە موسلمانان بۆ چوونیان وایه نکۆلی کردن لەو شتانه لاساری و بیدەعه چیتیه، ئەمانە ی خواروو بەلگەکانیان:

أ_ قورئانی پیرۆز: بۆ نمونە:

مەریهەم بێ جووت بوون لەگەڵ پیاو سکپربوو.

کەوتنە خواروو ی خورمای گەیبو بۆ مەریهەم (سلاوی خۆی لیبیت) لە دارخورمای وشک، خۆی گەورە دەفەرموویت: ﴿وَهَرِي إِلَيْكَ بِحِجْرِ النَّحْلَةِ سَقَطَ عَلَيْكَ رُطْبًا جَيًّا﴾ مريم: ٢٥. واتە: (ئەو دار خورمایەش "کە پالت پێوهداوه" کەمیک رايوهشینه خورمای گەیبوت بەسەردا دەباریت).

بوونی رزق و رۆزی لەلایەن مەریهەم بێ هۆکار، خۆی بێ وینە دەفەرموویت: ﴿كَمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرُؤُا أَنَّىٰ لَئِي هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ آل عمران: ٣٧. واتە: (هەر کاتیک زەکهاریا

دهجوو بۇ سەردانى لە شوپىنى خواپەرستىيەگەيدا دەيبىنى رزق و رۆزى و نازو نىعمەتى جۆراوچۆرى لايە، زەگەريا وتى: ئەى مەريەم ئەو ھەموو رزق و رۆزىيەت لە كوئى بوو؟! مەريەم لەو دەلاميدا وتى: ئەو لە لايەن خواوھىيە، ئەو بۆم دەنييرت.

مانەوہى يارانى ئەشكەوت (أصحاب الكهف) سى سەد و نۆ سال بى خواردن و خواردنەوہ، خواى پاك و تاك دەفەر موويت: ﴿وَلِئِذَا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تَسْعًا﴾ الكهف: ۲۵. واتە: (ئەوسا ئىتر يارانى ئەشكەوت سى سەد سالى تەواو "ھەتاوى" لە ئەشكەوتەكەياندا مانەوہ "ئەگەر بەسالى مانگى حىساب بکەيت" نۆ دانە سالى تىريشان خستە سەر "واتە دەكاتە ۳۰۹ سال خەويان ليكەوت").

دەزىرەكەى سولەيمان (سلاوى خواى لىبىت) (ئاصفى كورى برخيا) كاتىك تەختى (بلقىسى) لە يەك چاوتروكاندا لەو ماوہ دووردا ھىنا: ﴿قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ﴾ النمل: ۴۰. واتە: ("بەلام يەككە لە پياوچاكان" كە زانست و زانيارى لە "نەھىنيەكانى" كتيبي تەورات ھەبوو وتى: من بۆت دەھىنم بەچاوتروكانىك).

ب_ رېژەيەكى زۆر لە كەرامەت لە ژمارەيەكى زۆرى ھاوہلانەوہ ھاتووہ كە ناكرى نكوئى لى بكرىت، بۆ نمونە:

كاتىك عومەرى كورى خەتتاب (خوا لى رازى بىت) سوپايەكى نارد بۆ ناوچەى نەھاوہند بە فەرماندەيى يەككە بەناوى (سارايە)، جا كاتىك عومەر (لە مەدينە) وتارى دەدا، ئەوا لەسەر دوانگە (منبر) ھاواری دەگرد: (يا سارايە الجبل) واتە: ئەى (سارايە) پشت بە چياكە ببەستە. ئىنجا دواتر نوپنەرى سوپاكە ھاتە مەدينە ئىمامى عومەر پىرسيارى باروودۆخەكەى ليگرد: ئەويش وتى لەگەل دوزمنەكان رۆوبەرۆو بووينەوہو ئىمەيان تىكشكاند، لەو كاتە كەسيك ھاواری دەگرد: ئەى (سارايە) پشت بە چياكە ببەستە، ئەى (سارايە) پشت بە چياكە ببەستە، ئىمەش پشتمان دا بە چياكە بەمەش خواى گەورە ئەوانى تىكشكاند.

كاتىك خالىدى كورى وليد (خوا لى رازى بىت) گەمارۆى قەلەيەكى تونودو تۆلى دا، دانىشتوانى قەلەكە وتيان ئىمە خۇمان بەدەستەوہ نادەين تا خالىد ژەر نەخواتەوہ، خالىد ژەرەكەى خوارد و ھىچ زيانى بۆى نەبوو.

ب_ چەسپاندى كەرامەت بۆ وەلى چەسپاندى موعجىزەيە بۆ پىغەمبەر ﷺ، چونكە ھىچ كەسيك نابىتە وەلى تا راستگو و ساغ نەبىت لە ئايىنەكەيدا، راستگوئيەكەيشى برىتيە لە داننان بە زمان و دل بە پەيامى پىغەمبەر ﷺ و ملكەچ بوون بۆ فەرمانەكان و رېگريەكانى، لەبەرئەوہى وەلى ئەگەر بانگەشەى سەربەخۆيى كرد و خۆى بەشووين كەوتوو پىغەمبەر دانەنا، ئەو كەسە نابىتە وەلى، ئەو دەرناسا و كەرامەتەش كە دەردەكويت لەسەر دەستى پەلى وىلايەت نىيە، بەلكو وەك پەلەبەندى (استدراج)ە.

ت_ كەرامەت شتىكى شياوہ بۆ بوون، بوونى شتە شياوہكانىش پەيوەستن بە تواناي ھەمەلايەنى خواى گەورە، ھەر شتىكىش شياوى بوون بىت پەكى تواناي خواى گەورە ناخات.

ئەوانەى نكۆلئان لە كەرەمەت كەردوو: (ئەبو ئىسحاقى ئىسفه رايىنى و (حلىمى) كە لە ئەشعەرىيەكانن و زۆربەى موعتەزىلەكان و ئىبن حەزمى زاهېرى، ئەمەش بەلگەكانيانن:

كەرەمەت بە موعجىزە دەچىت و جياوزىيان نىيە، ئەگەر كەرەمەت هەبىت ئەوا ماناى واىە موعجىزە بەلگە نىيە لەسەر پىغەمبەرايەتى، بۆيە دەرگاى سەلماندى بوونى كەرەمەت داخراوە. بەلام بەرپەرچى ئەم بەلگەپەيان دراوتەو بەوئى:

١ _ كەرەمەت بە دەقى قورئان چەسپاوە، كەواتە بەتەواتور هاتنى كەرەمەت لە هەموو سەردەمىكدا راستە و ناكرىت نكۆلى لى بكرىت.

٢ _ موعجىزە بەو تايبەتمەنديانەى خوارەو لە كەرەمەت حيا دەبىتەو:

١ _ موعجىزە بەو حيا دەكرىتەو كە تەحەداى پى دەكرىت، بەلام تەحەدا بە كەرەمەت ناكرىت.

ب _ موعجىزە پەيوەستە بە بانگەشەى پىغەمبەرايەتى، بەلام كەرەمەت پەيوەست نىيە بە بانگەشەى پىغەمبەرايەتەو، خاوەن كەرەمەت بانگەشەى پىغەمبەرايەتى ناكات، بەلكو شوپنكەوتوو و دەستگرە بە رىيازو شەرىعەتى پىغەمبەر، ئەگەر خاوەن كەرەمەت بانگەشەى پىغەمبەرايەتى بكات ئەوا شياوى نەفرت و رىساو كردن دەبىت، بەم پىيە كەرەمەت و موعجىزە تىكەل نابن.

پ _ پىغەمبەران لە تواناياندا هەيە هەر كاتىك داواى موعجىزە بكەن، ئەوا موعجىزەكە روويدات، چونكە خاوى گەورە ئەمەى پى بەخشيون، ئىنجا ئەو داوا كردنەى پىغەمبەران چ بە وىستى خۆيان يان بە پيشنارى ئوممەت بىت. بەلام سەبارت بە كەرەمەت دەكرى وەلى بتوانىت هەندى جار بىخاتەر و و هەندى جار بىش نەتوانىت.

ت _ پىغەمبەران موعجىزەكانيان وەك بەلگە دەهيننەو بەسەر هاوبەش دانەران لەبەر ئەوئى دليان رەقەو پىروا بەخاوى پاك و تاك ناهينن، بەلام ئەولىكان كەرەمەت وەك بەلگە بەسەر دەروونى خۆياندا دەخەنەر و تا دەروونيان ئارام و دلتيا بىت و نەشلەئىت و لەكاتى نەبوونى رزق هەلپە نەكات، چونكە نەفس هەردەم فەرمان بەخراپە دەكات و نكۆلى دەكات و هاوبەش بىرپار دەدات و گومان دەنئىتەو و دلتيا نىيە لەو رزقەى كە خاوى گەورە پىيداو.

ج _ هەرچەندە ژمارەپەكى زياترى موعجىزە بە پىغەمبەران بدرىت، ئەوا چاكتر واتاى پىغەمبەرايەتى و گەورەپىيان دەدرووشىتەو، جا ئەوانەى خاوەن كەرەمەتن هەرچەندە كەرەمەتيان زياتر بىت ئەوا پارىزكارتر دەبىت نەك ئەو كەرەمەتەى برىتى بىت لە فرىودانى نەينى ياخود پەلەبەندى(استدراج) يان پاداشتيان تەنها ئەو كارە دەرتاسايە بىت لەلایەن خواوە و هۆيەك بىت بۆ نەمانى پەلو پاىە مەزنەكەيان لەلایەن خاوى گەورە.

بگەرپۆو بۆ ئەم سەرچاوانە: شرح العقائد النسفية للتفتازاني ١٧٥ و ١٧٧، شرح المقاصد للتفتازاني ٧٢/٥ و ٧٥، الإرشاد للجويني ٣١٦، تبصرة الأدلة ٥٣٦/١، شرح العقائد العضدية للدواني ٢٨٢/٢، شرح الخريدة للردير وحاشية الصاوي عليه ١١٣، لوامع الأنوار البهية ٣٩٢/٢ و ٣٩٣ و ٣٩٤ و ٣٩٦ باسى مەرجهكانى وەلى كەردوو، الرسالة القشيرية ١٥٨ و لاپەرەكانى دواتر، كتاب الفرقان بين أولياء الرحمن و أولياء

٤ _ ئەو دەرئاسایە پێش بانگەشە کردنی پێغەمبەرایەتی نەکه‌وێت، بەلکو یان دەبێت هاوتا یاخود کەمێک دوا بکەوێت لە بانگەشەکە، بەشیوەیه‌ک دواکەتنەکە لە نەریتی باو دەرئەچێت.

لەبەر ئەوەی موعجیزە گەواهی و شایەتیه‌کە لەلایەن خواوە دەرئێت لەسەر راسئەگۆیی ئەو کەسە بانگەشە پێغەمبەرایەتی دەکات، ناشیبت شایەتیش بە پێش بانگەشە بکەوێت.

بەم پێیە: دەرئاسایە رێخۆشکەرەکان (ارهاص: داتاشاراوه له وشەى "أرھصت الحائط" واتە: دیوارەکەم دروست کرد)، جا دەرئاسای رێخۆشکەر بریتییه: لەو دەرئاسایانەى رێخۆشکەرن بۆ پێغەمبەرایەتی و دەست پێکن بۆی، وەک: ئەو هەورانەى سێبەریان لە پێغەمبەر (ﷺ) دەکرد پێش رەوانەکرانی وەک پێغەمبەر. هەروەها لەت کردنی سینەى. قسە کردنی عیسا لە بێشکەدا. ئەم کارە دەرئاسایە رێخۆشکەرەکانە کەرامەتن، چونکە پێغەمبەران بەر لە پێغەمبەرایەتی پلەیان لە پلەى ویلايەت کەمتر نییە.

٥ _ پێویستە شتە دەرئاساکە کۆک بێت لەگەڵ بانگەشەى پێغەمبەرایەتیه‌کە.

واتە: هەر شتیکی دەرئاسا دژو پێچەوانەى بانگەشەکە بێت موعجیزە نییە، هەروەک یەکیک بانگەشەى پێغەمبەرایەتی بکات و بلیت بەلگەى راسئەگۆیی من: لەت بوونی دەریایە، کەچی چیا لەجیاتى دەریالەت بێت.

٦ _ دەرئاساکە بەدرۆخەرەوێ بانگەشە کارەکە نەبێت.

الشیطان لابن تیمیة، شرح الجوهرة للباجوري ٢٥٣، حجة الله على العالمين في معجزات سيد المرسلين، اليواقيت والنواهر ١/١٦٠_١٦٢. رسالة التوحيد ل محمد عبده ٢٣٦، الفرقان لابن تيميه ٨٩، المواقف وشرحه للسيد الشريف ٢٨٨/٨، سبل الهدى والرشاد ١٠/٨١٠ و ٨١١، أصول الدين للغزنوي ١٦٢، الإرشاد للجويني ٣١٦، التمهيد للامشي ٩١، المحصل للرازي ٢٢١، الفصل لابن حزم ١٠٩/٥، شرح العقائد النسفية لرمضان أفندي ٢٨٩_٢٩٠، اللمع للطوسي ٣٩٣.

هەر شتیکی دەرئاسا بانگه‌شه کاره‌که به‌درۆ بخته‌وه، ئەوا ئەو دەرئاسایه پێی ناوتریت موعجیزه، بۆ نمونه ئەگەر بانگه‌شه کاره‌که وتی به‌لگه‌ی راستگویی من: به‌دنگ هاتنی ئەو شته بیگیانه‌یه، جاشته بیگیانه‌که به‌دنگ بیټ و بلێت بانگه‌شه کاره‌که درۆزنه، ئەمه نابێته موعجیزه.

٧ _ کەس نەتوانیټ ڕووبەرۆوی دەرئاساکه ببیټه‌وه.

بەم پێیه‌ش ئەم شته دەرئاسایانه ناچنه ناو چوارچێوه‌ی موعجیزه:

جادوو: چەند رێسایه‌که به‌خوێندنه‌وه به‌دهست ده‌هێندریټ و به‌گرتنه‌به‌ری ئەو رێسایانه کاری نامۆ ئەنجام بدریټ.

پیشبینی (الکھانۃ): بریتیه له پیشبینی کردنی شتی شاراووه غهیبی به‌بێ به‌لگه.

چاوبه‌ستی (الشعوذة): بریتیه له شت شاردنه‌وه له ده‌ستا و چاوپێ هه‌لخه‌له‌تاندن، وا ده‌زانری‌راسته‌قینه‌یه که‌چی راسته‌قینه نییه. هه‌روه‌ک جادووگه‌رانیش ده‌توانن کاری وا بکه‌ن.

٨ _ نابیت ئەو کاره دەرئاسایه له‌و سه‌رده‌م و رۆژگارهدا بیټ که کاری دەرنه‌ریت و دەرئاسایی رووبه‌دن، وه‌ک: هه‌لاتنی خۆر له‌ خۆرئاواوه، چونکه ئەو شته دەرئاسایه‌ی سه‌ره‌له‌ده‌دات له‌کاتی دهرکه‌وتنی نیشانه‌کانی قیامه‌ت و کۆتایی ئه‌رکدارییه‌کان نابیت به‌لگه له‌سه‌ر راستی بانگه‌شه‌که، چونکه سه‌رده‌م و رۆژگارکه بریتیه له‌ سه‌رده‌می هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی نه‌ریت و عاده‌ت، واته هه‌موو رووداوه‌کان دەرنه‌ریت و دەرئاسان له‌و سه‌رده‌مدا.

موعجیزہی پیغمبہر بہ لگہی راستگوئیہ کہ یتی

مہ بہ ست لہ دہر کہ وتنی موعجیزہ بریتییہ لہ وہی بزانیٹ پیغمبہر یان پھیامبہر کہہ راستگوئیہ، ہر وہک ئہ وہش دہگہ یہ نیٹ کہ خوی گہ ورہ بہ راستی دادہ نیٹ، ئہ مہ وہک ئہ وہ وایہ __ ہر وہک (ئیما می حہر مہ یں) وتویہ تی __ کہ خوی گہ ورہ بفہر موویٹ: کردم بہ پیغمبہر یا خود پھیامبہر ایہ تیم لہ ناخیدا دامہ زراندا^(۱).

موعجیزہی ہر پیغمبہر یک لہ و لایہ نہ دا بوہ

کہ خہ لکی سہر دہ مہ کہی دہستی بالایان تبادا ہہ بوہ

موعجیزہ کانی پیغمبہر ان کہہ داب و نہریت و عادہ تیان شکاندوہ، ئہ وا دژہ کانیان دہستہ و ہسان کردوہ لہ وہی بتوانن رووبہروو ببنہ وہ، لہ گہ ل ئہ وہی دژہ کان تہ وا و پیگہ یشتوون لہ و بوارہی موعجیزہ کہہ تیایدا روویداوہ و گرنگی زور بہ و لایہ نہ دہن و پیداویستی تہ وا ویشیان لہ بہر دہستہ.

(۱) شرح المقاصد ۱۸/۵، نہایۃ الإقدام ۴۲۱.

نمونہی ئہ مہ وہک ئہ و کہ سہ یہ کہ لہ بہر دہم جہ ماوہر یکی زورہ وہ و بہ ئامادہ بوونی پادشایہ کی داپوشراو بانگہ شہی ئہ وہ بکات کہ نوینہری پاشاکہ یہ. جا ئہ گہر بانگہ شہ کہر کہ لہ ناو ئہ و جہ ماوہرہ ہہ لسا و وتی: خہ لکینہ من نوینہرو پھیامبہری ئہم پاشایہم بو ئیوہ، بہ لگہی راستگوئی منیش ئہ وہیہ ئہ گہر داوا لہ پاشا بکات داپوشرو پہر دہ کہہ بجولینیت ئہ وا دہیجولینیت، دوا ئہ مہ وتی: ئہی پاشا، ئہ گہر من راستگویم لہ وہی بانگہ شہی پھیامداری تو دہکم ئہ و داپوشرو پہر دہ یہ بجولینہ، جا راستہ و خو پہر دہ کہہ جولاً، ئہ وا بہ دلنیاییوہ دہزانیٹ کہ بہم پہر دہ جولاندنہ پاشا ویستویہ تی راستگوئی بانگہ شہ کہر کہہ بسہ لینیٹ. جا ئہم پہر دہ جولاندنہی لہ لایہن پادشاوہ جیگہی بہ راست دانان دہگریٹہ وہ. جا ئہ و شتانہی کہ راستی موعجیزہ کہہ دہسہ لینن بریتین لہ کوبوونہ وہی ئہم چہ ند شتانہ: دہر ناسا بوون و نہریت شکاندن، پھیوہ ست بوون بہ بانگہ شہی پیغمبہر ایہ تی، نہ بوونی رووبہروو بوونہ وہ، گشت ئہم شتانہ بہ لگہن لہ سہر راستگوئی بانگہ شہ کہر کہہ، وہک ئہ وہیہ بہ گوفتار دان بہ راستگوئیہ کہیدا بنریت. / نہایۃ الإقدام ۴۲۱ _ ۴۲۲.

بۆیە موعجیزەى ھەر پېغەمبەرىك، لە ھەمان ئەو لایەنەدا بوو، كە خەلكى سەردەمەكە دەستىكى بائايان تايادا ھەبوو ھەو داھىنانيان تيدا كرددوو ھە پيناويدا تياچوونەو ھە شانازيشان پيى كرددوو، گەلى داود بە مؤسقا بە ناوبانگ بوون، كەچى نەياتوانى رووبەرووى موعجیزەى پېغەمبەر داود (سلاوى خواى لیبیت) ببنەو كە دەنگە خوش و ئاوازەكەى بوو.

گەلى موسا بە جادووگەرى بە ناوباگ بوون، كەچى نەياتوانى رووبەرووى موعجیزەكەى موسا (سلاوى خواى لیبیت) ببنەو كاتيك گوپال (عصا) كەى دەبوو مار.

گەلى عيسا لە زانستى پزىشكيدا بائادەست بوون و ناوبانگيان بە زانستى ناوبراو دەرکرد بوو، كەچى نەياتوانى رووبەرووى عيسا (سلاوى خواى لیبیت) ببنەو كاتيك مردووى زیندوو دەرکەو ھەو بە ئەك و ئالى زكماكى چاك دەرکەو ھەو.

عەرەبەكان كە گەلى پېغەمبەر موحەممەد (ﷺ) بوون، بە ناوبانگ بوون بە رەوانبىژى و جوانبىژى، كەچى نەياتوانى رووبەرووى موعجیزەى پېغەمبەر (ﷺ) ببنەو، كە قورئانى پيرۆزە لە بوارى رەوانبىژى دا^(۱).

حوكمى باوەر بوون بە موعجیزە

بروا بوون بە ھەى خواى گەورە پشتگىرى پېغەمبەران و پەيامبەرانى كرددوو بە موعجیزەكان پيوسته، دروست نيبە مرؤف ھىچ جوړە بوچوونىكى تر پيچەوانەى ئەمە پەسەند بكات، چونكە سەلماندى پېغەمبەرايەتى تەنھا بە كۆبوونەو ھى دوو شت دەبیت:

يە كەميان: بانگەشە كردنى پېغەمبەرايەتى.

(۱) المقاصد و شرحه ۱/۵، الإنصاف للباقلاني ۶۱_۶۲، أعلام النبوة للماوردیب ۵۷، المواقف و شرحه للسيد الشريف ۲۵۲/۸، البرهان للزركشي ۹۸/۲، سبل الهدى والرشاد ۵۷۳/۹، الغنية للشيخ عبدالقادر ۸۴/۱.

دوومیان: دهرخستنی موعجیزه، تا راستگوئییه که ی دهر بکه ویت له به ردهم ئەو خه لکانه ی که بویان ره وانه کراوه.

خوای بی وینه ده فهرموویت: ﴿وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ﴾ الانعام: ۸۳. واته: (ئەو وتوێژو لیکۆلینه وانه به لگه و نیشانه ی ئیمه بوون، کاتیک به خشیمانن به ئیبراهیم له سه ر که له که ی و زال بوو به سه ریاندا).

پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرموویت: (ما من الأنبياء من نبي الا قد أعطي من الآيات ما مثله آمن عليه البشر، وإنما كان الذي أوتيتُ وحياً أوحى الله إليّ. أرجو أن أكون أكثرهم تابعاً يوم القيامة)^(۱) واته: له پیغه مبه راندا هه ج پیغه مبه ریکیان نه بووه که به لگه ی وای پینه به خشرا بیته که وینه ی ئەوه خه لک ئیمانی پیه یناوه ئەوه ی منیش هیناومه وه حیه خوا نار دویه ته سه رم، خوا زیارم له هه موویان شوینکه وتووم زیاتر بیته^(۲).

ئەو ریگه ی که خوای گه وره راستگوئی پیغه مبه ران پیشانی به نده گانی دده ات، وه کو ئەو ریگه ییه که یه کتایی خوئی به وان ناساندووه له ریگه ی به لگه رینیشاندهره گانی، جا پیناساندن ج به گو فتار ج به کردار وه ک یه که^(۳).

(۱) فه رمووده ی: له پیغه مبه راندا هه ج پیغه مبه ریکیان نه بووه... تاد: صحیح البخاری ۹۶ کتاب الإعتصام بالکتاب والسنة، ۱ باب قول النبي ﷺ بعثت بجوامع الكلم، رقم ۷۲۷۴، عن أبي هريرة رضي الله عنه. وفي صحیح مسلم، واللفظ له، في ۱ کتاب الإيمان، ۷۰ باب وجوب الإيمان برسالة نبينا محمد ﷺ إلى جميع الناس...، رقم ۱۵۲، عن أبي هريرة رضي الله عنه.

(۲) دهقی کوردی ئەو فه رمووده یه م وه رگرتووه له: (پوخته ی صحیح موسلیم: زکی الدین عبدالعظیم عبدالنوی المنذري. وه گپړانی: لیژنه یه ک. ۳۰/۱). (وه رگپړ).

(۳) نه ایه الإقدام ۴۲۵.

گومانیک و بهرپه رچه که ی

هه ندی له لیکۆلهره هاوچه رخه کان نکۆلی ده کهن له موعجیزه کان، بهم به لگانه ی خواره وه:

أ_ دهرچوونه له وه نه ریت و باوه ی که مرۆف خوی پیوه گرتووه و بینراوه.

ب_ له بهر ئه وه ی زانستی سه رده م و بنه ماکانی توژیینه وه، وا به پیویست ده زانن، که له م باره دا پشت به گیرانه وه و خه به ره کان نه به ستریت.

بهرپه رچی ئه م بۆچوونه ئه وه یه:

۱_ بیگومان ریگه ی چه سپانندن و سه لانندی موعجیزه کان شتیکی دروست و راسته، هه ندیک له م موعجیزانه ی له قورئانی پیروۆو هه ندیکی تریشیان له فه رمووده ی راست و دروستدا هاتوون که ده کریت بگه نه پله ی تواتر.

جا نکۆلی کردن له م موعجیزانه نکۆلی کردنه له قورئانی پیروۆو گیرانه وه راسته کانی فه رمووده ی به پیژ، ته نانه ت ده بیته هۆی نکۆلی کردن له هه موو ئه وه هه واله ئایینی و نا ئایینیانه ی که به ریگه یه کی راستی موته واتر پیمان گه یشتوون، ته نانه ت ئه گه ر له نه وه ی پیش خوشمانه وه بیته.

۲_ فه رامۆش کردنی موعجیزه کان و باوه ر پی نه هیانیاان، هه نگاوی یه که مه بۆ نکۆلی کردن له شته شاواوه و غه یبیه کان و له سه رووی هه مووشیا نه وه بروابوون به خوا. به مه ش رووخاندنی شه ریعه تی ئیسلامی له بناغه یه وه دپته ئارا.

۳_ یاسا و ریساکانی بوونه وه ر خۆی له خۆیدا موعجیزه ن، چونکه به دیه یانی مرۆف و بیگهاته سه یرو سه مه ره که ی به شه کانی موعجیزه یه، به هه مان شیوه به دیه یانی دارو ئاو و بی گیان و گیانداره کانی تر هه ر هه موویان به خودی خۆیان موعجیزه ن. ئه مه ش ئه وه ده گه یه نیته

که ئەو کەسەى ئەو شتانەى بەدیھیناوەو سەرپەرشتى کردوو بەو شیۆه ئیعجاز بەخشە، کە
خوای گەورەییە، توانای ھەییە کە شیوازی ئەو شتانە بگۆریت، جا موعجیزە دەچیتە
چوارچیۆهى ئەو شتانەى شیواى بوونن ئەک ئەستەم، ئەمەش شتیکی زانراوەو پیویست بە
بەلگە ناکات.

٤ _ یەکدەنگى نەوہ یەک لەدوای یەکەکان لەسەر بوونی موعجیزە، ھەر لەبەر ئەمەش
باوەریان بە پیغەمبەران و پەيامبەران ھینا.

دهروازهی سییه م

پیغمبرایه تی به شیوه یه کی تایهت:

پیغمبرایه تی سهروه رمان موحه ممد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

سه لماندنی پیغمبرایه تی موحه ممد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

پیشتر نه وه خرایه پروو که پیغمبرایه تی ته نها به کوبونه وهی دوو شت ده بیت:

یه که م: بانگه شه کردنی پیغمبرایه تی.

دووه م: ده رخستنی موعجیزه.

هر که سیك بانگه شهی پیغمبرایه تی کرد و موعجیزه ی ده رخست، نه و که سه پیغمبره.

نه و دوو شانهاش پیغمبرایه تی موحه ممد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده سه لاین، ته نانهت نه و شانها بنچینه ی سه ره کین له سه لماندنی پیغمبرایه تی موحه ممد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و هندی شتی تریش هه ن که گه و اهیدرو جهخت که ره وهن له سه ر پیغمبرایه تی موحه ممد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

نیستاش هه ردو نه و شانها که پیغمبرایه تی په یامبه ری مه زنی موحه ممد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده سه لاین روون ده که یه نه وه، که بریتین له:

یه که م: بانگه شه کردنی پیغه مبه رایه تی

به شیوهی ته واتور له پیغه مبه ره وه (ﷺ) هاتووہ بی راجیایی که بانگه شهی پیغه مبه رایه تی به شیوهیه کی ئاشکراییی و بینراوی کردووہ.

دووہ م: دهر خستنی موعجیزه

له پیغه مبه ره وه (ﷺ) چه سپاوه که موعجیزه ی دهر خستووہ.

موعجیزه کانی پیغه مبه ر (ﷺ)

موعجیزه کانی پیغه مبه ر (ﷺ) دوو جوړن^(۱):

جوړی یه که م: ئەم جوړه یان وەك موعجیزه کانی پیغه مبه ر و په یامبه رانی پیتشو و ماوه کورت بوونه، نه ماون و فه وتاون به تیپه رپوونی رۆژگار هکانیان و به مردنی ئەوانه ی بینیان، ئەوه ی ده شیوه ییت لییان بکوئیته وه، ئەوا هیچ شتیکی به رده ست ناکه ویت ته نها له هه وال و خه به ره گاندا نه بییت، وەك موعجیزه کانی موسا (سلاوی خوی لیبیت) له: هه لگه رانی گوپال بۆ مار، شەق کردنی دهریا. ههروه ا موعجیزه کانی موسا که لال و به له کی زگماکی چاک ده کرده وه و مردووی زیندوو ده کرده وه... تاد.

هەندیک له و جوړه موعجیزانه هه یانه به دهقی قورئانی پیروز بۆمان چه سپاوه یان له رینگه ی هه والی موته واتر بۆ ئیمه هاتوون، بۆ نمونه:

(۱) سهیری ئەم سه رچاوانه بکه که له سه ر موعجیزه کانی پیغه مبه ر (ﷺ) دواون: المواقف و شرحه للسید الشریف ۲۵۶/۸، المقاصد و شرحه للفتازانی ۲۵/۵، الإنصاف للباقلانی ۶۲، تبصرة الأدلة ۴۸۷/۱، سبل الهدی والرشاد ۵۷۴/۹ و ج ۱۰، شرح الجوهرة للباجوري ۲۲۹، وحجة الله على العالمين في معجزات سيد المرسلين.

۱_ لهت بوونی مانگ به دهقی قورئانی پیروز چه سپاوه: ﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ﴾

﴿١﴾ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ﴿٢﴾ القمر: ۱_ ۲. واته: (رؤزی قیامت نزیك

بۆتهوهو مانگیش لهت بوو. خو ئه گهر ئه وانه ههر موعجیزه و به لگه یهك ببینن پشت هه لدهكهن و ده ئین: جادوو یهکی بهرده وامه).

فهرمووده له سه ر ئه مه گه لهك زۆرن، له سه حیجی بوخاری و موسلیم و سه رچاوه گانی تریش به چه ن دین ریگه هاتوون.

۲_ هه ئقولانی ئاو له نیوان په نجه گانی پیغه مبه ر (ﷺ) کاتیك ئه و خه لکه ی که له گه ل

پیغه مبه ردا (ﷺ) به دوا ی ئاودا ده گه ران بو ده ستنو یژ به ئام ده ستیان نه که وه ت، جا پیغه مبه ر

داوا ی کرد ده فریکی بو بینن که ئاوی تیدا بیئت، بو یان هیئا ده ستی موباره کی خسته ناو (ﷺ)

ئه و ده فره وه، به مه ش ئاو هه ئقولاً له نیوان په نجه گانی ده ستی، خه لکه که تا دوا بین که سیان ده ستنو یژیان شو رد.

ئه م موعجیزه یه چه ن دین جار دووباره بو وه ته وه، هه ره وهك له سه حیجی بوخاری و موسلیم و سه رچاوه گانی تریشدا چه سپاوه.

۳_ چاك بوونه وه ی نه خو ش، به ده ست پی دا هیئانی پیغه مبه ر (ﷺ) هه ره وهك له سه حیجی

بوخاری و موسلیم و چه ند سونه ن ئکدا له چه ن دین روودا ی جیا جیا دا هاتو وه.

۴_ هه و آلدانی به روودانی روودا و به ر له وه ی رووبدات، ئه م جو ره ش گه لهك زۆره، بو

نمونه:

أ_ ئه بو داود له سه وبانه وه هیئاویه تی، و تویه تی: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموو یه تی:

(یوشك الأمم أن تداعي عليكم، كما تداعي الأكلة إلى قصعتها، فقال قائل ومن قلة نحن يومئذ؟ قال:

بل أنتم كثير، ولكنكم غنَاءٌ غنَاءَ السَّيْلِ، وَلَيَنْزِعَنَّ اللَّهُ مِنْ صُدُورِ عِدْوِكُمْ الْمَهَابَةَ مِنْكُمْ، وَلَيَقْدِفَنَّ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمُ الْوَهْنَ، قال قائل: يارسول الله وما الوهن؟ قال: حب الدنيا وكرهية الموت^(١) واته: نزيكه رُوِّيكَ بِيْ كِه كۆمه ئانى كافر لَيِّتَان كۆ ببنه وهو دهستان بۆ دريژ بكن، وهك چۆن كه كۆمه ئه خه ئكيك له سه ر سفره ي خوار دنه كه يان داده نيشن و هه ر يه كه يان ده ستى بۆ دريژ ده كات و به شى خۆى ده پچر پنييت. يه كيك وتى: ئايا له م رۆژه دا ئيمه كه مين، له به ر كه مى ژيره وامان ليديت؟ فه رموى: نه خير ئيوه زۆرن، به ئام وهك كه فى سه ر ئاو وان، خوا ترسى ئيوه ي له دلى دوژمانتاندا ده ردينى و بيهي زي ده خاته دلى ئيوه وه، يه كيك وتى: ئه ي پيغه مبهرى خوا بى هي زي (وهن) چيه؟ فه رموى: خو شو يستنى دونيا و رق لى بوونه وه له مردن.

ئهو كه سه ي سه يرى بارودوخى موسلمانان بكات دواى توانه وه وه نه مانى ده سه ئاتيان له سه ر زه وى، ده بينيت جيهان زۆر تامه زرؤيه و پيلانى گه له ك زۆر له ئارادايه له دژى موسلمانان له گه ل زۆرىي ژماره ي موسلمانان.

٢ _ پيغه مبهرى خوا (ﷺ) فه رموى: (صِنْفَانِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا: قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَاطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ، يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ، وَنَسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَاتٌ مُمَالَاتٌ مَائِلَاتٌ، رُؤُوسُهُنَّ كَأَسْنِمَةِ الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ، لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ، وَلَا يَجِدْنَ رِجْحًا، وَإِنْ رِجِحُوا لَيُوجَدَنَّ مِنْ مَسِيرَةٍ كَذَا وَكَذَا)^(٢) واته: دوو دهسته له ريزى خه لكانى ناو دۆزه خن كه نه مديون: خه لكانيك كه فه مچيان پييه، هه روهك كلكى مانگا له خه لكى ده دن. و ئافره تانيك كه پوشته ن، به ئام وهك رووت "جله كانيان يان ته نگ و ته سكه

(١) فه رمووده ي: نزيكه رُوِّيكَ بِيْ كِه كۆمه ئانى كافر... تاد: أبو داود: ٣١ كتاب الملاحم، ٥ باب تداعي الأمم على الاسلام، رقم ٤٢٩٧، عن ثوبان.

(٢) فه رمووده ي: دوو دهسته له ريزى خه لكانى ناو دۆزه خن... تاد: صحيح مسلم: ٣٧ كتاب اللباس و الزينة، ٣٤ باب النساء الكاسيات العاريات...، رقم ٢١٢٨، عن أبي هريرة رضي الله عنه. و ٥١ كتاب الجنة و صفة نعيمها وأهلها، ١٣ باب النار يدخلها الجبارون...، رقم ٢١٢٨ م (٥٢)، عن أبي هريرة رضي الله عنه.

البخت: وشتري خوراسانين. تاكه كه ي بريتيه له: بختى و بختية.

يان تهنکه ياخود كورته " پروتن و لادهرن له راستی و هاندهری ئافرهتانی تریشن، بهفیزو لارو لهنجهوه دهرۆن به پړیوه، قژیان وهك كۆپارهی حوشتر بهرز كردۆتهوه كه كۆپارهكه ئهوهنده قهبهیه له قهلهویدا لاردهبیتهوه، ئهوانه نهدهچنه بهههشت و نهبۆنیشی دهكهن له كاتیكدا كه بۆنی بهههشت له دووری ئهوهنده و ئهوهندهوه دیت.

ئهوهی له دواى چهند سهدهیهکی سهرهتاوه تهماشای ئوممهتی ئیسلام بکات. ئهوا جوړی یهگهمی بهبهراچاو دهکهویت، لهوهی ستهم بلاوبوهتهوهو خهلكی نازار دهرپین و لهم سهردهمهشماندا دهبینیت كه فهرموودهكه وینهیهکی وردی كیشاوه بۆ پرووت و قوتی و بهرهلایی و فیتنهى ئافرهتان.

٣_ ئهم فهرمايشتهى پيغه مېهر (ﷺ) : (لَيَأْتِيَنَّ عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ، لَا يَبْقَى مِنْهُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَكَلَ الرِّبَا، فَإِنْ لَمْ يَأْكُلْهُ، أَصَابَهُ مِنْ غِبَارِهِ)^(١) واته: سهردهميك دیت بهسهر خهلكيدا، هيچ كهسيك نابيت سوو (ريبا) نهخوات، ئهگهر يهكيك ههوليش بدات نهپخوات ئهوا تۆزی سووهكهی بهرئهكهویت.

شتيكي زانراوه كه ژيانى ئيستاى ئابورى و خهرجى و لايهنهكانى تريس لهسهر سوو (ريبا) وهستاوه، ئهم فهرموودهيهش ههوالى ئهوا بارودوخهى ئيمهى داوه تيايداين.

٤_ بوخارى و مسلم له ئهبو هورهيرهوه (خوای ئى رازى بيت) گيرايوانهتهوه، پيغه مبهرى خوا (ﷺ) فهرموويهتى: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ تَخْرُجَ نَارٌ مِنْ أَرْضِ الْحِجَازِ، تُضِيءُ أَعْنَاقَ الْإِبِلِ بِبُصْرَى)^(٢)

(١) فهرموودهى: سهردهميك دیت بهسهر خهلكيدا... تاد: أخرجه أبو داود وابن ماجه و الحاكم في المستدرک عن أبي هريرة رضي الله عنه وهو صحيح. / الجامع الصغير ٤٦١.

(٢) فهرموودهى: (قيامهت ههئاسيت، تا ئاگرئك دهرنهچيت... تاد: بوخارى و مسلم هاوبهشن له گيرانهوهيدا. / اللؤلؤ والمرجان ٨١٣. رواه البخاري في صحيحه: ٩٢ كتاب الفتن، ٢٤ باب خروج النار، رقم ٧١١٨، عن أبي هريرة رضي الله عنه. ومسلم في صحيحه: ٥٢ كتاب الفتن وأشراف الساعة، ١٤ باب لا تقوم

بوصرا: شاریکه له شام. واته: (قیامت هه ئاسیټ، تا ئاگریک له خاکی حیجازهوه دهرنه چپت، له بوصرا ملی حوشتری پێ رووناک نه بیتهوه)^(۱).

هه والیان پیداوین له باره ی گرکانیکی زۆر گه وره له و شوینهی که پیغه مبه ر (ﷺ) هه والی له باره وه دابوو، پێشه وا نه وه ی وتویه تی: به شیوه یه کی ته واته ر هه والی ئەم رووداوه له دانیشتووانی شامه وه هاتوو. سه مه ودی وه سفی بومه له رزه و دهنگ و ئاگره سامناکه که ی کردوو، ئەم رووداوه له سه رده می سه مه ودی بووه واته سالی ٦٥٤ ک. هه روه ها قه سه ئانی وه سفی رووداوی ئەم ئاگره ی کردوو وه وتویه تی: (رووناکی ئەم گرکانه هه موو شته کانی گرته وه رووناکی کرده وه، ته نانه ت به شیوه یه ک چه رده می مه که و شاری مه دینه ی رووناک کردبووه وه، وه ک ئەوه ی خۆری لی هه ئاتیبټ، له بلیسه ی ئەو ئاگرکانه ئاگری لیدهرچوو، به شیوه یه ک وای لیها ت رووناکی خۆر که له سه ر زه ی رهنگی زه رده ئەوا له به ر کاریگر بوون به و گرکانه رهنگی سوۆری به سه ردا زال ببوو، مانگیش وا دهرده که وت که گراوه). سه مه ودی له (تاریخ المدینه) و قازی سینان و قاشانی و ئیبن که سیرو جگه له وانه ش باسی ئەو ئاگره یان کردوو^(۲).

جۆری دووه م: ئەم جۆره هه ر به رده وامه، له هه موو کاتی ک نمایشی خۆی ده کات، ئەویش قورئانی پیرۆزه.

الساعة حتى تخرج نار من أرض الحجاز، ٢٩٠٩، عن أبي هريرة رضي الله عنه. و بهذا اللفظ في سنن أبي داود: ٥٢ كتاب الفتن، ١٤ باب لا تقوم الساعة حتى تخرج نار من أرض الحجاز، رقم ٢٩٠٩، عن أبي هريرة رضي الله عنه.

(١) دهقی کوردی ئەو فه رموده یه م وه رگرتوو ه له: (پوخته ی صحیح موسلیم: زکی الدین عبدالعظیم عبدالتوی المنذری. وه گپړانی: لیژنه یه ک. سه یری ١٠٠٦/٢ بکه). به که می ک ده ستکارییه وه. (وه رگپړ).

(٢) الرسول: سعید حوی ١٣٠/٢ جا ئەم نمونانه ش دلۆپپکن له ده ریایه ک و مشتیکن له خه روالیک.

لیرهدا دهچینه سهر ههندی لایهنهکانی قورئانی پیروژ که بهلگهن لهسه ر ئه وهی موعجیزه ی پیغه مبهرمانه (ﷺ) و له لایه ن خواوه هاتوو.

قورئانی پیروژ

وشه ی (قورئان) له زمانه وانیدا: چا وگی (قرأ) هیه، وهک (غفران) که چا وگی (غفر) هیه.

خوای پاک و بهرز دهفه رموویت: ﴿لَا تُحْرِكْ يَدَيْهِ لَسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾ (١٦) إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾
فَإِذَا قَرَأَهُ فَأَنعِقْ قُرْآنَهُ ﴿١٨﴾ القيامة: ١٦ _ ١٩. واته: (پهله مهکه و زمانت مهجوئینه، بۆ ئه وهی پهله بکهیت له وهرگرتنیدا. بهراستی لهسه ر ئیمهیه کۆکردنه وهو خویندنه وهی. جا کاتیك ئیمه دهخوینینه وه توش شوینمان بکه وه له خویندنه وهیدا. پاشان بهراستی پوون کردنه وهشی لهسه ر ئیمهیه).

له زاراهشدا: بریتیه له فهرمایشتی خوای پایه بهرز، که دابه زینراوه بۆسه ر پیغه مبهر موحه ممه د (ﷺ)، له دوو توپی دوو بهرگدا نووسراوه، به شیوهیه ی موته واتر له پیغه مبهر وه هاتوو که گومان هه ئناگریت، له سورته ی (الفاتحة) دهستی پیکردوو و به سورته ی (الناس) کۆتایی هاتوو، خویندنه وهی په رستش و به ندادیه تیه^(١).

ئه م قورئانه پیروژه هیچ ناراستی و نادروستی و ناته واوی پووی تی ناکات له هیچ کاتی کدا و له هیچ لایه که وه، بهرنامه و شه ریه ته نه مره و شیاوه بۆ هه موو کات و شوینیک.

(١) فتح الغفار لابن نجيم ١/١٠١، جمع الجوامع بشرح البناني ١/٢٢٣، علم الأصول الفقه لعبد الوهاب خلاف

قورئانی پیرۆز موعجیزه و دهرئاسایه، مرؤف دهسته وه سانه له وهی بتوانییت وینهیهکی هاوشیوهی بینیت. لیڕهشدا پیویسته بهلگه بخهینهپوو لهسه ر دهرئاسا بوونی قورئان، تا پیغمبهرایهتی موحهمهد (ﷺ) و راستی ئیسلاممان بۆ دهریکهویت.

ئیعجازی قورئان

ئیعجاز: بریتییه له چهساندنی دهسته وه سانی و بی توانایی بۆ بهرامبهرو دهوروبهر.

دهوترییت: قورئان مرؤفی دهسته وه سان کردوو، واته: سهلانندی که مرؤف ناتوانییت وینهیهکی هاوشیوهی قورئان بینیت.

موعجیزه و دهرئاسا بوونی قورئان نایهتهجی تهنها بهم سی شته نهبییت:

۱_ تهحه داگردن، بریتییه له داواکردنی بهرنگار بوونهوهو بهرپوودا وهستان.

۲_ بوونی ئه و شته پیویسته که تهحه داگارتهحه دای پی دهکات.

۳_ نهبوونی هیچ ریگریک له بهردهم ململانیکه.

ئهگهر ململانیکار بانگهشهی بردنهوهی کرد و ململانی کارهکهی تر نکۆلی لیکرد، ئینجا دووباره ئهوهی یهکهم تهحه دای نکۆلی کارهکهی کرد و ئهویش نهیتوانی پووبهرووی ببیتهوه، ئهوا ئهوهی یهکهم دهسته وه سانی هی دووهمی سهلانند، ئهمهش بههوی:

تهحه داگردنی یهکهمهوه،

پیداگیری دووه لهسه ر پوچه ئی بانگهشکهی،

نهبوونی هیچ کۆسپ و ریگرییهک یان پاساویک له بهردهم ئه نجامدانی ململانیکه.

هاتنەدى مەرجهكانى ئىعجاز لە قورئانى پىرۆزدا

بۇ ئەوھى راستى و دروستى موعجىزە بوونى قورئانى پىرۆز روون بىكرىتەوھ، ئەوا پىيوستە ھەموو مەرجهكانى ئىعجاز كە پىشتر خستمانەپروو لەسەر قورئان بىخەينەپروو تا موعجىزە بوونى بە رۆشنى دەرېكەوئىت، بەم شىوھىيەى خوارەوھ:

۱ _ تەھەدا كىردن: كە برىتتە لە داواكىردنى بەرەنگار بوونەوھو بەپروودا

وھستان:

قورئانى پىرۆز تەھەداى عەرەبەكانى كىرد، بى تووانىي و دەستەوھسانى ئەوانى سەلماند، ئەگەر چى سوارچاكي مەيدانى رەوانىيىزى و جوانىيىزى و شىعرو پەخشان، خواى بى وئىنە دەفەرمووئىت: ﴿ أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾ ﴿٣٣﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٣٤﴾ الطور: ٣٣ _ ٣٤. واتە: (يان دەلئىن: ئەم قورئانە خۆى ھەئبەستووھو داىرپىشتووھ، نەخىر وانىيە، ھەر ئىمان و باوھىرپان نىيە "ئەگىنا چۆن وادەئىن". _ دەى كەواتە خۆ ئەوانىش قەسەزان و لىزانن _ دەبا فەرمائىشتىكى ئاوا وەك ئەم قورئانە بەئىنن ئەگەر راست دەكەن؟!).

خواى مەزن تەھەداى كىردن بەوھى دەسورەت، ھاوشىوھى دەسورەتى قورئانى پىرۆز بىنن، خواى مەزن دەفەرمووئىت: ﴿ أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَنَاهُ قُلْ فَاتُوا بَعْشَرَ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيْنَ وَأَدْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾ ﴿١٣﴾ فَالَّذِي يَسْتَجِيبُ لَكُمْ فَاعْلَمُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَآنَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ ھود: ١٣ _ ١٤. واتە: (بەلكو _ لەگەل ئەو ھەموو بەلگانەدا _ ئەوان دەلئىن كە موھەممەد ﷺ) قورئانى ھەئبەستووھ، پىيان بلى: جا ئىوھش دە سورەتى ھەئبەستراوى وئىنەى ئەم قورئانە بىنن، ھەرگەسبىش لەخواى گەورە بەدەر، دەتوانن، بانگ بىكەن _ بۆ ھاوكارىتان پەناى بۆ بەرن _ ئەگەر ئىوھ راست دەكەن. جا ئەگەر "خوانەناسان"

نهاتن بهدم ئەو داوايه تانه وه، ئەوه ئيتر چاك بزنان و دلنيا بن كه بهراستی ئەم قورئانه هەر به ئاگاداری خوی گهوره دابه زینراوه و بشزانن جگه لهویش خویهکی تر نییه، ئایا ئیتر ئیوه "ئەبی باوهران" ملکه چ نابن).

تەحه دای کرد بهوهی تەنها یهك سورەتی هاوشیوهی یهك سورەتی قورئان بیئن: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۗ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾﴾ البقرة: ٢٣ _ ٢٤. واته: (جا ئەگەر ئیوه له دودلی دان و گومانتان لهم "قورئانه پیرۆزه" ههیه که دامانبه زاندوووه بۆ بهندهی خۆمان موحه ممهه (ﷺ) ئەگەر بۆتان دهکریت ئیوهش ههول بدهن سورەتیکی وهك ئەو بیئن، هاوپهیمان و هاوکارهکانیشتان جگه له خوا "بۆ ئەو مهبهسته" بانگ بکهن ئەگەر ئیوه راست دهکهن. خۆ ئەگەر نه تانتوانی و هەرگیز ناشتوانن "کهواته باوهره بیئن" خۆتان بیاریزن لهو ئاگره: سووته مه نه که ی خه لک و بهرده، که بۆ بی باوهره خوانه ناسان ئاماده کراوه).

کاتیك مرؤف و جنۆکه دهسته وهسان بوون، ئەوا خوی گهوره تەحه دای کردن به شیوهیهکی گالته ئامیزو ریسواکردن: ﴿قُلْ لِّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ ۚ وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾ الاسراء: ٨٨. واته: (ئەو موحه ممهه (ﷺ) پێیان بلی: سویند به خوا ئەگەر هه موو ئاده میزاد و په ریه کان کۆبینه وهو _ ههولێ بهردهوام بدهن تا _ قورئانیکی وهك ئەمه دانین و بهیننه _ مهیدان _ ناتوانن کاری وابکهن، ئەگەر چی هه موو لایهکیان بینه پشتگیر و یارمه تیدهری یه کتری).

ئەم تەھدەدايە تەنھا تايبەت نەبوو بەسەردەمى پېغەمبەر (ﷺ)، بەلگە ئەم تەھدەدايە بەردەوامە تا رۆژى دوايى^(۱).

۲ _ بوونى ئەو شتە پېيويستە كە تەھدەداكار تەھدەداي پېدەكات:

پېغەمبەر (ﷺ) بانگەشەي كرد، كە پېغەمبەرى خوايە و كتيبي خوا (قورئانى پيرۆزى) بۇ ئەوان هېناو، گالتهى بە پەرسىش و عەقلى ئەوان دەگرد، بۇيە ئەوانىش پېداگىريان كرد لەسەر ئەوئى هاوويئەي قورئان ياخود هاشيۆهەي بەشيكي قورئان بيئن، تا بەلگەي پېغەمبەر (ﷺ) تەفروتونا بكەن و چيتر نەلئيت قورئان لەلايەن خواوہ هاتووہ.

۳ _ نەبوونى هيج رېگريك لە بەردەم مەملانئيكە:

هيج رېگريك لە بەردەم عەرەبەكاندا نەبووہ و نيبە كە رووبەرووي ببنەوہ، ئەمەش لەچەند لاينەنيكدا روون و ئاشكرايە:

۱_ لاينەنى زمانەوانى: عەرەبەكان سەرگردەو رابەرى رەوانبىژى و روونبىژى و جوانبىژى بوون بەھۆى هۆنراوہ و پەخشانەكانيان، قورئانىش بە زمانى ئەوان دابەزى بوو.

ب_ لاينەنى واتا: خاوەنى تىراوانىنى تىژو ئەزموون و شارەزايى و زيرەكى بوون، ھەرودەك وتارو هۆنراوہ شويئەوارەكانيان ئامازە بۇ ئەوہ دەكەن.

ب_ لاينەنى كات: قورئان بەيەك جار دانەبەزى بەلگە لە ماوہى (۲۳ سال) دابەزى، تا ماوہى رووبەروو بوونەوہ فراوان بيئت^(۲).

(۱) سەيرى تەھدەداي قورئانى پيرۆز بكە لە: اثبات النبوة ۲۱، كتيبه كەمان: التحدي في آيات الإعجاز.

(۲) علم الأصول الفقه لعبدالوهاب خلاف ۲۵_۲۷، محاضرات في أصول الفقه للشيخ بدر متولي عبدالباسط . ۱۲۹/۱.

عەربەبەگان ئەوەیان دەزانی گە ڕووبەرۆو بوونەوێ قورئان بە دارشتنی سوپەتیک، بەهێزتر و باشترە لەوەی پێغەمبەر (ﷺ) بەدرۆ بخەنەو، کاریگەریشی زیاتر دەبێت لەسەر پەرتەوازه کردنی شوپنکەوتوو، بەلام ئەوان دەستەووسان بوون لەمەدا، سەرباری ئەوەی عەربەبەگان زمان پاراوتترین و تاربیژترین سەرکردەى رەوانبێژی بوون بۆ ماوەیەکی دووورو درێژ، بەلام رینگەیهکی تریان گرتەبەر، ئەویش بریتی بوو لە تیکۆشان و ڕووبەرۆو بوونەو بە شمشیر و دەرچوون لە وڵات و بەفەرۆدانى پارەو سامان لە جەنگی زیانبەخش^(۱).

ئەمەش خۆی لەخۆیدا تەنھا دانپێدانانیکی تەواو بەوەی قورئانی پیرۆز کتیبی پەروردگار، گە ناتەواوی و نادروستی لە هیچ کاتیک و لایەکەوەرۆوی تى ناکات.

ڕووەکانی ئیجازی قورئانی پیرۆز

قورئانی پیرۆز کتیبی یاسا و رێسا دانانە بۆ خەلکی، بەمەش ژيانیکی سەربلند و ریزداری بنیاتدەنى و ئامانجی ئاوەدان کردنەوێ زەویە.

مەبەستی سەرەکی قورئان تەنھا رەگ و ریشه داکوتانی تیۆرە زانستیهکان نەبوو، یاخود کاری تەنھا خویندەنەوێ هەوایی پێشینان یان وینەیهکی وێژەیی و ئەدەبی شیواز دەگمەن نەبوو، بەلکو باسی نیشانەکانی خۆی گەورەى کردوو، لە بوونەوێدا بەو شیواز بەرزە تا فیری بى باوەران بکات گە قورئان فەرمايشتی خۆی و لەخۆدی خۆیدا موعجیزەیه، ئەمەش جەخت کردنەوێ لەسەر باوەر پێهینانی و پەند و ئامۆژگاری وەرگرتن لە چیرۆک و بەسەرھاتەگان.

(۱) الاتقان ۷۱۰-۷۱۱، المواقف و شرحه للسيد الشريف ۲۴۴/۸، المقاصد و شرحه للتفتازاني ۲۷/۵، شرح العقائد العضدية للدواني ۲/۲۷۸، نهاية الإقدام ۴۴۹، سبل الهدى والرشاد ۹/۵۸۱، النبأ العظيم ۸۵.

قورئانی پیروژ له چهندين لایه‌نه‌وه موعجیزه‌یه که بریتین له‌مانه:

پرووی یه‌که‌م: پروونبیژی و ره‌وانبیژی و جوانبژ دهربرینه‌کانی و دارشته سهر

سورهینه‌که‌ی

زانایان راجیان له‌باره‌ی دیاریکردنی ئەم لایه‌نه به‌م شیوه‌یه:

١ _ ئی‌عجازی قورئان له‌وه‌دایه که له به‌رزترین و بلندترین پله‌ی ره‌وانبیژی و جوانبیژی دایه، هه‌روه‌ک ره‌وانبیژی‌انی عه‌ره‌ب به لی‌هاتوو‌یه‌که‌یان و زانایانی ره‌وانناسی زمان به تواناکانیان و شاره‌زاییان له‌و بواره‌دا په‌ییان به‌م راستییه بردوو. زۆربه‌ی زانایان بو‌چوونیان وایه ئەمه لایه‌نی ئی‌عجازی ره‌وانبیژی قورئانی پیروژه^(١).

گشت زانایان کو‌کن له‌سه‌ر ئەوه‌ی که بنچینه و بناغه‌ی ره‌وانبیژی بوونی هه‌ره به‌هیزی هیه، جا هه‌ر که‌سی‌ک که‌م‌ترین توانای جیا کردنه‌وه‌ی هه‌بی‌ت و شاره‌زا بی‌ت له دارشتنی وته‌دا نکۆلی له‌مه ناکات و دانی پێدا ده‌نی‌ت^(٢).

(١) المقاصد و شرحه للتفتازاني ٢٨/٥. "ئيجی" له (المواقف) و "سهید شریف" له (شرح المواقف ٢٤٤/٨) باسی کردوو: (مه‌به‌ست له‌وه‌ی قورئانی پیروژ له پله‌ی هه‌ره به‌ری ره‌وانبیژی دایه ئەوه‌یه که هاو‌وینه‌ی نییه له شیوه‌ی دارشتن و پیکه‌اته‌که‌ی، پله‌کانی ره‌وانبیژی بۆ توانا بوون له ئاست ره‌وانبیژی‌یه‌که‌ی قورئاندا، ئەمه بو‌چوونی "ج‌ح‌ز" و زمانناسانی عه‌ره‌به). هه‌روه‌ها باسی ئەوه‌شی کردوو: (زانایان به چید شیوه‌یه‌ک باسی ره‌وانبیژی قورئانیان کردوو، باشترینیان ئەوه‌یه که ده‌لی‌ت: ره‌وانبیژی بریتییه له دهربرین به بیژه و وشه‌ی جوان و قه‌شه‌نگ "واته: پوخته بی‌ت و دوور بی‌ت له که‌م و کورتی پیکه‌ینه‌رو ره‌گه‌زو ناته‌واوییه‌کانیان" که واتای راست و دروست به‌ده‌سته‌وه بدات "واته: شیاوی ئەو حال و بارودۆخه بی‌ت که قسه‌که‌ی تیدا کراوه" به‌بی‌ی زیاد و که‌می له مانا و روونکردنه‌وه‌دا. جا هه‌ر چه‌نده به‌ری و پیروژی و بریسه‌که و رۆشنی واتاکان زیاد بی‌ت و هاوتا بی‌ت له‌گه‌ل مه‌به‌سته‌که ئەوا قسه‌که ره‌وانبیژتر ده‌بی‌ت).

(٢) المواقف، سهرچاوه‌ی پێشوو.

تیکرای وشهکانی قورئانی پیرۆز روون و پهوانن، گویچکه گران ناکهن، دهربرینهکانی ریکن لهگه‌ل داخوازی بارودوخهکان له بهرزترین پلهی پهوانبیزی دان، ئهمه‌ش له ویچواندنهکان (تشبیهات) و خواستن (استعاره) و خوازراو (مجاز) و سه‌رحه‌م شیوه جیاوازه‌کانی به‌دهر ده‌که‌ویت^(۱).

۲_ ئیعجازی قورئان له ریکخستن و شیوه دارشتنه سه‌یرو شیوازه سه‌ر سوپه‌ینه‌که‌یدایه.

بۆ ریکخستن و شیوه دارشتن، دوو مانا هه‌یه:

مانای یه‌که‌م: هۆنرانه‌وه‌و شیوه دارشتن (نظم) بریتییه له ریکخستنی وشه‌کان و خستنه پال یه‌ک و هۆنینه‌وه‌یان. جا ئهم شیوه‌یه‌ی قورئان جیاوازه له‌گه‌ل شیوه باوو و نه‌ریتییه‌که‌ی وته‌ی عه‌ره‌ب، له:

ده‌سپیکیدا: واته: له سه‌ره‌تای سوپه‌ت و چیرۆکه‌کاندا، بۆ نمونه: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾، ﴿يَا أَيُّهَا

الْمَرْمِلُ﴾، ﴿الْحَاقَّةُ﴾ (۱) مَا الْحَاقَّةُ (۲) ﴿، ﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾.

دواییه‌که‌یدا: بۆ نمونه: ﴿يَعْمَلُونَ﴾، ﴿يَفْعَلُونَ﴾.

له جاکه‌ره‌وه‌کانی: واته له گۆتایی ئایه‌ته‌کان، که وه‌ک سه‌روای وته‌ی عه‌ره‌به‌که‌نه.

ئهم شتانه‌ی باسکران له قورئاندا هه‌ن، به‌شیوه‌یه‌ک که عه‌ره‌به‌که‌ن شتی له‌و جو‌ره‌یان له قسه‌کانیان به‌رچاو نه‌که‌وتبوو و ده‌سته‌وه‌سانیش بوون له به‌رامبه‌ریدا. هه‌ندی له موعته‌زیله‌کان بۆچوونیا وایه ئیعجازی په‌وانبیزی قورئان له مه‌دایه^(۲).

(۱) علم أصول الفقه لعبد الوهاب خلاف ۳۱.

(۲) المواقف و شرحه للسيد الشريف ۸ / ۲۴۴، المقاصد و شرحه للتفتازاني ۳۰ / ۵.

مانای دووم: شیوه دارستن و ریکخستن بریتیه له کۆکردنه وهی ئه و وشانهی مانایان ریک و پیکن، به و پیهی عهقل دهخواییت مه بهسته گان دهستنیشان دهگهن. جار شیوه دارستن و ریکخستنی قورئان له رهوانبیزیدا و گونجانی له گهه بارودوخه که گه یشته ئاستیک که به دهر بوو له سنووری توانای مروّف. عبدالقادر الجرجانی پیی وایه ئه مه رهوی ئیعیجازی رهوانبیزیی قورئان^(۱).

له بهر ئه مه سه رباری ئه وهی که خانه دانانی عه رب زۆر زیره ک بوون له بواری نه یینی وشه گان و گه له ک دزایه تی ئیسلامیان ده کرد که چی ههر نه یان توانی له بواری رهوانبیزیدا توانج و ره خنه ئاراسته ی قورئانی پیرۆز بکه ن، به پیچه وانه وه وتیان قورئان جادوو و سیجره، بیگومان ئه مه نه ریت و شیوازی ههر که سیکه که بی توانا بی ت له ئاستی رهوانبیزیه کهیدا و سه رسام بی ت به روونبیزو جوانبیزیه کهی، دانیان به وهش نا که ئه مه له توخم و ره گهزی وتار یاخود شیعی شاعیران نییه. ههروه که ئه مه دواتر روون دهگریته وه^(۲).

۳ _ قورئان پیرۆز به ههردوو ئه و لایه نهی که خرایه پروو: شیوه دارستن و ریکخستنه نامۆ دهگمه نه کهی، رهوانبیزیه هه ره به رزه کهی، ههر دووکیان به یه که وه نه که ته نها یه کی که له م دووانه ده رئاسان و موعجیزه ی قورئان ده خه نه پروو. ئه مه بوچوونی (قازی باقلانی) یه^(۳).

ئه و که سه ی له میژووی زمانه گان ده کوئیه وه، ده بینیت که به پله بهندی زمانه گان که شه یان کردوو، به لام زمانی عه ربی هیچ گه شه یه کی پله بهندی به خو یه وه نه بی نی کاتیک قورئانی پیرۆز هات، به لگو له نیمچه ته قینه وه وه له ئقولانیکی له نا کاو ده چوو، زمانی عه ربی له

(۱) المقاصد و شرحه للفتازانی، سه رچاوه ی پیشوو، تیایدا هاتوو: عبدالقاهر وتویه تی: شیوه دارسته بریتیه له ده ربینی و اتا له جوارچیوه ی وشه گان به پیی ئه و مه به سه ته ی وته که ی له پیناودا ده کری ت.

(۲) المقاصد و شرحه للفتازانی ۳۲/۵.

(۳) المواقف و شرحه للسید الشریف ۲۴۵/۸، المقاصد و شرحه للفتازانی ۳۰/۵، الإنصاف للباقلانی ۶۲، ته مهید الأوائل ۱۷۷ و ۱۸۵.

شيۆەزارى نەفامىيەۋە گواستەۋە بۇ زىمانىكى رېك و پىك و تۆكمە لەرپوۋى ھۆنەرى، لەگەل ئەۋەشدا جگە لە شيۆەزارى حىجازى دەربرىنە بىيانىەكانى تىرى بەھىچ شيۆەيەك بەكارنەھىنا. ئەمەش ۋەك ئەۋە وايە كە ھەموو سەرۋەت و سامانى وشە و دەربرىنەكانى ھىئاۋە بەشيۆەيەكى نامۇۋ دەگمەن دايرشتوۋە، بەمەش كودەتايەكى گەلەك زۆر گەورەى لە وئزەۋ ئەدەبى عەرەبىدا كىردوۋە بەھۋى گۆرپىنى ئامرازى ھونەرى دەربرىن، جا لە ھەردوۋ رپوۋى ئەدەبى و زىمانەۋانى جىاۋازىيەكى تەۋاۋى ھىئاىە كايە لە نىۋان زىمانى سەردەمى نەفامى و زىمانى سەردەمى ئىسلام^(۱).

شىخ (مودودى) ھىندى وتويەتى: (ئەگەر زىمانى عەرەبى بىخوئىتەۋە، بەجۋانى لەم زىمانە بىكۆلىتەۋە وئزەۋ ھۆنراۋەكانى بەوردى بىخوئىتەۋە، بۆت دەرەكەۋىت، زىمانىك نىيە ھاۋشانى بىت، بەلكو باشتىن زىمانە بۇ دەربرىنى بىروباۋەرۋ بەرنامەى گشتى و جىھانى، تەنانەت بۇ دىارىكىردى ماناى خواناسىن و كارتىكىردن لە گىان و دەرۋوندا، دەبىنىت بەچەند رستەيەكى كورت و بچوك، گەۋرەترىن ماناۋ مەبەست دەگەيەنى و بەجۋانىش كار دەكاتە سەر سۆزۋ دەرۋون. ماناى قورئانى پىرۆز پىۋىستى بەزىمانىكى لەۋ جۆرەيە، ئا لىرەدا بۆمان دەرەكەۋىت، كە بۇچى خۋاى گەۋرە زەۋى عەرەبى دىارىكىرد بۇ ئەۋەى بىتتە كانگاي ئەۋ پەيامە گەۋرە بىغەمبەرايەتى جىھانى^(۲)).

(۱) الظاهرة القرآنية ۲۳۲ _ ۲۳۴.

(۲) مبادئ الاسلام لأبي الأعلى المودوي ۴۷.

سەيرى ئەم سەرچاۋانە بىكە كە بەتپىرو تەسەلى لەم بارەۋە دواۋە: الاتقان ۱۱۶/۲ _ ۱۲۵ و چەندىن راۋ بۆچوۋنى ھىئاۋە ۋەك بۆچوۋنى: (جاضر، نەزام، باقلانى، رازى، زەملەكانى، ئىبىن عەتتايە، راكشى، ئەصفەھانى، سەكاكى، تەۋھىدى، خەتابى، زەركەشى، رەمانى، قازى عىياز) و جگە لەۋانەش. ھەندى كىتپى لەم جۆرە لە چاپ دراۋن، (د. عومەر مەلا حوھىش) لە كىتپەكەيدا (تطور دراسات اعجاز القرآن وأثرها في البلاغة العربية) باسى بۆچوۋنى ناوبراۋانى كىردوۋە ۋەك شىرۇفەيەك بۇ كىتپەكانىان لەسەر بابەتى ئىعجاز. سەيرى ئەمانەش بىكە: إعجاز القرآن للرافعي، النبأ العظيم ۸۰.

شیوازی قورئانی پیروژ

شیوازی قورئان^(۱) ریگایه که که تهنها قورئان ئەو ریگایه به کارهیناوه له دارشتنی فهرمایشتهکانی و دەستنیشان کردنی دهربرینهکانی، قورئانی پیروژ وهك کتیبیک به زمانی عهرهبی و ئەو شیوازی عهرهبی هۆگر بووه، جا له پیتهکانی زمانی عهرهبی وشهکانی قورئان پیکهاتوووه لهو وشانهش ئەوان رستهکانی پیکهاتوون و داپژراون، لهسەر یاسا گشتیهکانی عهرهبهکان له دارشتنی وشه و ریکخستنی رستهدا قورئان دانراوه، لهگهڵ ئەمهشدا به شیوازه تاقانه و دهگمهنو بی هاوتاکهی دهستهوهسانی کردن.

نومنه ی روونکردنهوهی زمانهوانی له ههر زمانیکدا وهك ههر پیشهپهکه له پیشهکان.جا بهرگدرووهکان له نیوان خۆپاندا جیاوازن و پله پلهن، ههپانه بی توانایه و ههشیانه زیرهکه یاخود ههپانه لاوازه و ههشیانه بههیزه، ئەم جیاوازیهش له دهرهجمای جیاوازی کهرستهی جل و بهرگه درواوهکه نییه یان ئەو ئامیرو ئامرازه گشتییانهی که لهکاری بهرگدرویدا بهکاردین، بهلکو جیاوازیهکه لهو ریگه تایبهتیوه سهراوهی گرتوووه که ههر یهکیک له بهرگ دروووهکان گرتووپیانهته بهر له دیاریکردنی کهرستهکان و شیوازی ریکخستن و درووینیان و بهکارهینانی یاساکانی ئەو پیشهپه له شیوه و ئەندازهکهیدا.

لهبهر ئەمه دهربرینی قورئانی نهینی سهراوهی خۆی ههپه، له پیشینان ئەوانهی که ههلهپنجانیان کردوووه لهو مهیدانهدا (خهتیبی ئیسکافی، ١٢٤٦ ک مردوووه) پهپی بهو نهپنییهی بردوووه، جا له کتیبهکهیدا (دره التنزیل و غرة التأویل)، نهینی دهربرینی پیتی (ف) لهگهڵ

() سهیری بابتهی شیوازی قورئان و حهوت تایبهتمهندییهکانی بکه له: مناهل العرفان للزرقانی ١٩٨/٢ ولاپههکانی دواتر.

بیژهی (کلوا) پروون دهکاتهوه که له فهرمایشتی خوی گهوردها هاتوو له سورتهی (البقرة: ۵۸): ﴿وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ﴾، واته: (یادی ئەو نیعمهته بکه نهوه کاتیک وتمان: بچنه ئەم شارهوه "که قودسه"، جا ههرچی حهزی لیده کهن لهوی بیخون). ناوبراو دواوه له بارهی نهینی دهربرینی (و) له جیاتی (ف) له گهڵ بیژهی (کلوا) له فهرمایشتی په روردگار له سورتهی (الأعراف: ۱۶۱): ﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اَسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ﴾ واته: (یادی ئەو کاته بکه رهوه که پێیان وترا: لهم شاردها "که قودسه" نیشته جی ببن و لهو بهروبومانهی که به دهورو پشستیدا ههیه له ههر شوینیك ویستتان به ئاره زووی خوتان لیبی بخون). له گهڵ ئەوهی ههر دوو ئایهته که باس لهیه که به سه رهات ده کهن و بیته کهش یه که مانا ده گهیه نیی. ناوبراو وتویه تی:

له بنچینه دا ههر فهرمانیک که شتی دهخریته سه ر، که پێیه وه په یوه سه ته، ئەوا وه لأمه که شی به سه ره تا که یه وه پی په یوه سه ته ده بیی. یه که م له گهڵ دووم به مانای مه رج و پاداشت دیی، خوی له بنه رتدا وایه دووم بخریته سه ر یه که م به "ف" نه که به "و"، ئەم فهرمایشته ش لهم جوړه یه: ﴿وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا﴾ جا خواردن په یوه سه ته به چوونه ژووره وه، چوونه ژووریش به سه تراوته وه به خواردن، خواردن په یوه سه ته به چوونه ژووره وه، به پێچه وانهی ﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اَسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا﴾ له بهر ئەوهی نیشته جی بوون بریتییه له مانه وه بو ماوه یه کی دریز، چونکه خواردن په یوه سه ته نییه به نیشته جی بوون، له بهر ئەوهی ده کری یه کی که بجیته ناو باخی که وه لیبی بخوات و پێیدا تیپه ر بیی جا مادام دووم په یوه سه ته نه بوو به یه که مه وه ئەوا خرا نه سه ر (عطف) به "و" پیویسته نه که به "ف"^(۱).

(۱) بروانه: درة التنزیل وغرة التأویل ۱۰.

تایبەتمەندییەکانی شیوازی قورئانی پیرۆز

ئەو تایبەتمەندییەکانی قورئانی پیرۆز ھەبەتی وایکردوو ھەشتێکی موعجیزەیی ھەبیت لە زمان و ڕەوانیژییەکی، ئەمانەیی خواروھەش نمونەیی ھەندیک لەو تایبەتمەندییەکان:

تایبەتمەندییەکی ھەم: جوانی دەربەرینەکانی قورئان بەشیوەیەکی سەر سوپھین و دلپھینە، کە لە سیستمی دەنگی و جوانییە زمانەوانییەکی دەردەوشیوە. مەبەست لە سیستمی دەنگی قورئان: ڕیک و پیک و تۆکمەیی و پیکھاتنە قەشەنگەکییەتی، ھەر لە جۆلە (حرکە) و ھەستان (سکون) و درێژکردنەو (مد) و مینگە (غنة) و پەپوھندی (اتصال) و ھەستانی بۆ ھەناسە خواردەو (سکتە) و ھەماھەنگی و ڕیکخستنیکی ناوازەو زۆر جوانی ھەبە.

ھەر کەسێک ئەگەر عەرەبیش نەبیت، گوێ بگرییت بۆ کۆمەلەیی دەنگی قورئان، ھەست بە ئاوازیکی نامۆ و ژەنییەکی سەر سوپھین دەکات، کە زۆر بەرزترە لە جوانی و قەشەنگیەکی، بەراورد ناکریت لەگەڵ ھێج جۆریکی لەو ئاواز و ژەنیانەیی موسیقا و لاواندەوکانی ھۆنراو و شیعەر، چونکە ئاواز و دەنگسازییەکانی موسیقا ھاوشیوەو لیک نزیکن، بەئام گوێچکە ساردوسور و ماندوو دەبیت لە بیستی، تەنانت لەبەر ئەوەی کیشەکانی ھۆنراو چەند جۆریکی دیاریکراون و سەرواکان لە یەک چامەدا زۆربەیی کات ویکچوون و بە یەک چەشن بەسەریدا زالە بیسەر لێ وەرپس و بیزار دەبیت.

بەئام ئەوەی گوێ دەگری لە ئاوازی قورئان ھەرگیز وەرپس و بیزار نابیت، چونکە ھەردەم گوێبیستی ئاوازی جۆراوجۆر و دەنگسازیی نوویی بەپیی بارودۆخی جیاواز دەبیت، کە ھەر شیوازیکی لەو جۆرە ئاوازانە ژییەکانی دل دەھەژینن و دەلەرزینن.

هەر ئه‌و جوانی و قه‌شه‌نگییه‌ ده‌نگییه، یه‌که‌م شت بوو که گویچکه‌کانی عه‌رهب له‌بارهی قورئان هه‌ستیان پیکرد، له‌کاتی دابه‌زینی قورئان و ئه‌و قه‌شه‌نگییه‌ ده‌نگیه‌ هاوشیوه‌ی نه‌بوو، بۆیه‌ وا به‌خه‌یالی عه‌رهبه‌کاندا هات که قورئان شیعر یان جادوووه‌.

مه‌به‌ست له‌ جوانی زمانه‌وانی قورئان، بریتیه‌ له‌و وه‌سفه‌ زیاد و تایبه‌تمه‌ندانهی که بیه‌ته‌کانی قورئان و ئه‌و ریکخسته‌ی وشه‌کانی هه‌یه‌تی، ئه‌مه‌ش کاتیکی مافی پیت و وشه‌کانی قورئان ده‌ده‌یت له‌ ده‌ربهرین له‌ ده‌رچه‌کانی و به‌هه‌مان ئه‌و شیوه‌یه‌ی که سیفه‌تی بیه‌ته‌که‌یه، هه‌روه‌ک دیاریکراوه‌ له‌ رپساکانی زانستی جوان خویندنه‌وه‌ی قورئان (قواعد علم التجوید).

له‌ کۆبوونه‌وه‌ی سیسته‌می ده‌نگی و جوانیه‌ زمانه‌وانییه‌که‌ی چوارچیوه‌و قالیبکی ده‌ربهرین و بیژه‌یی سه‌رسوره‌یین دروست بوو، که زمانپاراوی خیله‌ عه‌رهبه‌ جیاوازه‌کانی تیدا ئاویته‌ بووه، به‌ شیوه‌یه‌کی ئاسان و سوک.

بیگومان جوانی زمانه‌وانی و سیسته‌می ده‌نگی و به‌لگه‌ی ئیججازی، له‌لایه‌کی تره‌وه‌ به‌رژینیکی توندو توکمه‌ بوو بۆ پاراستنی قورئان، که ئامرازه‌کانی بیستنی بۆ لای خۆی کیش ده‌کرد و سه‌رنجی ده‌وروبه‌ری به‌ره‌و خۆی ئاراسته‌ ده‌کرد، بۆیه‌ به‌رده‌وام جیگه‌ی خۆی کرده‌وه‌ له‌ زمان و گویچکه‌کانی بوونه‌وه‌ردا و هه‌یج که‌سیکیش ئه‌و بویریه‌ به‌خۆی نادات که گۆرانکاری تیدا بکات.

تایبه‌تمه‌ندی دووه‌م: قورئان خه‌لکی ساده‌ و تایبه‌تی رازیکردوووه‌.

خه‌لکی ساده‌ و تایبه‌ت چۆنیه‌که‌هه‌ست به‌ جوانی قورئانی پیرۆز ده‌که‌ن، چ قورئان بخویننه‌وه‌ یان چ به‌سه‌ریاندا بخوینریته‌وه‌ چیژ له‌ تامه‌ خۆشه‌که‌ی وه‌رده‌گرن و هه‌ر یه‌که‌ش به‌ ئه‌نده‌زی توانای خۆی لپی تیده‌گات.

بهلام و تهی مروف و انبییه، چونکه نهگەر ههولیدا خهئکی تایبتهت و زیرهک رازی بکات، بهوهی پهنا بهریتته بهر بهکارهینانی وشهی ناموو شیوازی ناماژهیی، نهوا لهو حالتهدا خهئکی سادهو گشتی لئی رازی نابن چونکه لئی تیناگهن.

ههروهها نهگەر ههولئی رازی کردنی خهئکی سادهو گشتی دا بهوهی پهنا بهریتته بهر نهوهی وته و وشه و رسهتانهی روون و راشکاو بن و راستییهکان به رههایی و ناشکرایی بختهروو نهوا خهئکی تایبتهت لئی رازی نابن، بههوی دابهزینی بو ئاستیک که خوئشی و تامی تیدا نییه و نهوان که خاوهن توانای تایبتهت و زیرهکن چیژو تامی عهقلی و دهررونی لی وهرناگرن.

تایبتهمندهی سییهه: قورئان عهقل و سۆزو عاتیفهی رازیکردوه، چونکه لهیهک کاتدا بهیهکهوه دل و عهقل بهیهکهوه ددهوینیت.

بو نمونه لهو کاتهی که قورئانی پیروز بهلگهی عهقلی دینیتهوه لهسهه زیندوو بوونهوهو ههئسانهوه لهگۆر، بهشیوهیهک بهلگهکه دهخاتهروو که دل و دهرروون دهلهرزینیت و سۆزو عاتیفه تهرو پاراو دهکات. خوای پاک و بهرز دهفهرموویت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحِي الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ فصلت: ۳۹. واته: (له بهلگه و نیشانهکانی خوا نهوهیه که دهبینیت زهوی گش و ماته، جا کاتیک باران بهسههیدا دهبارینین دهخروئیت و گهشه و نهش و نوما دهکات، چونکه بهراستی نهو زاتهی که زهوی زیندوو کردهوه، مردووانیش زیندوو دهکاتهوه، بیگومان نهو خوایه دهسهئاتی بهسهه ههموو شتیکیدا ههیه).

ههروهها دهفهرموویت: ﴿أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَيْنَلَهَا وَرَبَّتْهَا وَمَا هِيَ مِنْ فُرُجٍ ۝۶ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَواسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ۝۷ تَبَصَّرَةٌ وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ۝۸ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ۝۹ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ

نَضِيدٌ ﴿١٠﴾ رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَّيِّتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ﴿١١﴾ ق: ٦-١١. واته: (ئایا ورد نهبوونه تهوه لهو ئاسمانه ی که بهسه ریانه وهیه: چوئمان دروستکردوهو رازاندوو مانه تهوه بهجوړیک هیچ کهم و کووړی و کهلینیکی تیدا نییه. ههروهه زهویمان راخستوهو بلاومان کردوتهوهو کهژو کیومان لهسه ری دامه زراندهوهو له هه موو جوړره رووه کیکی جوان و رازاوه مان تیدا رواندهوهو. ئه مانه هه ر هه مووی بو رۆشنگردنه وهی دل و یادخستنه وهیه بو هه موو ئه و بهندانه ی که به لای ئیمه دا دینه وهو ره زامه ندی ئیمه یان مه بهسته. له ئاسمانه وه ئاویکی به پیت و بهرکه تمان هه رده م دابه زانده وهو، جا به هوی ئه وه وه چه نده ها باخ و دانه ویله ی ئه و کشتو کالانه ی که دره و ده کرین ده روینین. ههروهه دارخورمای قه شه نگ و بلند سه ری هه لدا، که هیشوه خورمای جوان و له سه ر یه ک ریزکراو ده گریت. ئه مه ش بو ئه وه ی ببیته رزق و رۆزی بو به نده گان.. هه ر به و ئاوی بارانه شوینه مردووه گان زیندوو ده که ینه وه، هه ر ئاوه هایش له دواى مردن ئیوه له خاك دینه دهره وه).

ئهم شیوازه به تواناو تۆکمه یه عه قلی رازیکرد و تام و چیژی به سۆزو عاتیفه به خشی له یه ک کاتدا، خوی گه وره له نایه تی یه که مده فهرمووی: ﴿إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ﴾ ههروهه له نایه تی کو تاییدا فهرمووی: ﴿كَذَلِكَ الْخُرُوجُ﴾.

ئای لهو جوانیه دلرپین و سه ر سامکه ره، ئای لهو ئیعه جازه نایاب و پرشنگداره، که به یه که جار رووبه رووی عه قل و دلی مرؤف ده بیته وه به پرشنگدارترین به لگه و به تامترین نمونه ی خراوه روو لهو چه ند وشه که مه دا.

کاتیك قورئان باسی به سه ره اتنی یوسف (سلاوی خوی لیبیت) ده کات وه ک نمونه یه ک، ئه وا په ندی زۆر گرنگ ده خاته روو، له میانه یدا به لگه ی دره وشاوه پیش چاو ده خات، له سه ر پیویست بوونی داوینپاکی و شه رپه ف پاراستن و ئه ستوپاکی و ده ستپاکی، ههروهه خوی گه وره له

بەشیکی بەسەرھاتی ناوبراودا دەفەر موویت: ﴿وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَن نَّفْسِهِ وَغَلَّقَتِ
 الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ یوسف:
 ۲۳. واتە: (جا ئەو ئافەرەتەى که یوسف لە مائیدابوو هەوئیدا یوسف لە خشتە ببات و دئی
 رابکیشیئ بۆ لای خوئی، هەموو دەرگاگانیشی داخست و وتی: وەرە پێشەووە خۆت ئامادە بکە،
 یوسف وتی: پەنا دەگرم بەخوای کارى واناگەم، چونکە پەرەردگارم دەرووی لى کردوومەتەووە،
 هەر وەها مێردەگەشت چاک رەفتار بوو لەگەڵمدا "چۆن خیانهتی لێدەگەم" چونکە من دانیام
 ستەمکاران سەرفراز نابن).

چاک بڕوانە، چۆن سى پالنهري گومرايي قبول کران، بەرامبەر بە سى پالنهري داوینپاکى
 لە وینەیهکی بەسەرھاتەگەدا، که هەلگری دەمەتەقى و مشتومریکی تووندی بەچیژو سەرنج
 راکیش بوو لە نیوان سەربازی خواو سەربازی شەیتان، هەردوو پالنهرهگانیشی لە دوو تایی
 تەرازوودا دایناون لە بەردەم عەقلى خاوەن ویزدان.

ئا بەوشیوێه قورئانى پیرۆز دەبینیت که ناوەرۆکەکەى ئاویتەیهکی بەتام و سازگارە، که وا
 دەکات دەروونەکان ئاسانتر بتوانن بەلگە عەقاییهکان هەرس بکەن، ئاسوودەشى دەکات بەچەند
 سەرنجدانیکی سۆزدارو عاتیفەیی، که عەقل و سۆزو عاتیفە بەیهگەووە ئاراستە دەکات بۆ
 رینمایى و هیدایەتى مرف و خیرو چاکەى مرفایهتى.

جا ئەمە وەك وتەى مرف نییه، چونکە کاتیك مافی عەقل دەدات، ئەوا مافی سۆزو عاتیفە
 نادات بەلکو دەست قایمە لە ئاستیدا، ئەگەر مافی سۆزو عاتیفەشى دا، ئەوا مافی عەقل و ژیری
 پێشیل دەکات، هەر وەك شتیکی زانراوە لە نەریت و عادتە که شیوازەکانی پەخشان بۆ دوو
 جۆر دابەش دەبەن: شیوازیکی زانستی و شیوازیکی وێژەیی و ئەدەبی.

جا زانستخوزان رازی نابن بەشیوازی ئەدەبی، بەهەمان شیوێه قوتابیانی ئەدەبی و
 وێژەبیش رازی نابن تەنها بە شیوازی زانستی، مرفیش هەرچەندە بەتوانابیت ئەوا ناتوانییت

ببیتە خاوەنی ئەو دوو ھێزە بەیەكسانی، گریمان ئەگەر واش دابنێین كە ئەو دوو ھێزە لە یەك كەسدا كۆدەبنەو، ئەوا پێویستە بزانیین كە بەیەكەووە بەیەك تەوژم كارناكەن، بەلكو بەشیوەیەكی جیگرەووە بەنۆبەت كار دەكەن: ﴿ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ ۗ ﴾
 الأحزاب: ٤. واتە: (خو دوو دلێ دروست نەكردوووە لە دەروونی ھیچ كەسێكدا).

تەنھا قورئان تاكە فەرمايشتە لە ناو ھەموو جۆرەكانی ئاھاوتندا خاوەنی ئەو تاییبەتمەندییە، چونكە قورئان پەيامێكە دابەزینراوە لەلایەن زاتیکی بەتواناوە كە رۆح و جەستە لە قورئانەكەیدا كۆكردۆتەووە.

تاییبەتمەندی چوارەم: دارشتنی قورئان و یاساكانی ھۆنینهووی لەو پەڕی چاکی و بەرزیدایە.

قورئانی پیرۆز، لە پەيوەندی و پێكەووە لكانی وشەو رستە و ئایەت و سورەتەكانی لە پلەییەكی ئەوھەندە بەرزداوە كە ھیچ ئاھاوتن و وتەییەكی تری پێناگات، ئەگەرچی ئەو ئاھاوتنە درێژ بییت و ئامانجی جۆراو جۆری ھەبییت و لەیەك بابەتی ھەمەرەنگدا دارپێژرابییت.

قورئانی پیرۆز دارپێژراویکی تاقانەییە، كە سەرئەجی چاوەكان بەرەو لای خۆی دەبات.

ئا ئەمە سورەتی (فاتحە)یە، لێی ورد بەرەووە چۆن پێكەووە لكاووە بەشیوەیەكی تۆكمە بەیەكەووە بەستراوە، بەو پەڕی جوانی لە واتاییەكەووە دەچیتە سەر واتاییەكی تر، مەبەستیك بەجی دێلێت و مەبەستیکی تر دەخاتەروو.

بەناوی خوای گەورە دەستیكراوە، ھەررەك چۆن دادوەر ھەر حوكمێك لە حوكمەكان كە دەخوینێتەووە سەرەتا بەناوی پاشای خاوەن شكۆ دەیخوینێتەووە، بۆ ئەووی دادوەر ئەو لایەنەیی كە دەسەلتاتی لێو دەست خستوووە لە دەرگردنی حوكمەكانی دا رابگەییەنییت، پاشان چوووتە سەر بەلگە ھێنانەووە بەووی یارمەتی دەبییت تەنھا لەخواوە داوا بكرییت، ئەمەش بەووە پوون دەكاتەووە كە ناوێكە پالئەداتە لای ناوی خوای گەورە، كە ناوی زاتی پەروردگارەو كۆكەرەووی ھەموو

سیف‌ته کامله‌کانه، تهنانهت وهسفی ناوی خوی گه‌وره دهکات به: ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ الفاتحة: ۳. واته: (کانگای ر‌حممت و سؤزو به‌زه‌بیه).

باشان چووته سهر ئه‌وهی که ههر خوی په‌رو‌ردگار شایه‌نی هه‌موو سوپاس و ستایشیکه، ماده‌م به به‌لگه‌وه خستمانه‌پروو که ههر خوا یارمه‌تیده‌ره.

دواتر چووته سهر ئه‌و شته‌ی که بریتیه له داوای یارمه‌تی کردن تهنه‌ها له خوا و پشت نه‌ستووری کردووه به‌سی به‌لگه‌ی تر که وه‌ک سیف‌ته له‌کاتی ستایش دراونه‌ته پال ناوی خوی مه‌زن: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ ﴿الْفَاتِحَةِ﴾: ۲_ ۴. واته: (سوپاس و ستایش ههر شایسته‌ی خوی و بؤ خوی، که خاوه‌ن و په‌رو‌ردگاری هه‌موو جیهانیان و هه‌موو بوونه‌وره. به‌خشنده‌و دلؤفانه، کانگای ر‌حممت و میهره‌بانیه "ر‌حمته‌ی له دنیا‌دا هه‌موو شتیکی گرتؤته‌وه، به‌لام له قیامه‌تدا تهنه‌ها بؤ ئیماندارانه").

چووته سهر راگه‌یاندنی یه‌کاتی خوی گه‌وره له په‌رستراویتی و په‌رو‌ردگاریتی: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ الفاتحة: ۵. واته: (خوی؛ تهنه‌ها ههر تؤش ده‌په‌رستین و ههر له تؤش داوای یارمه‌تی و پشتیوانی ده‌کین" له کاروباری دین و دنیا‌ماندا، به‌تایبه‌ت له‌و کاروبارانه‌دا به‌تؤ نه‌بیت، به‌که‌سی تر له به‌نده‌کانت ناکریت"). ماده‌م تهنه‌ها خوی گه‌وره یارمه‌تیده‌ری راسته‌قینه‌یه و شایه‌نی هه‌موو سوپاس و ستایشیکه ئه‌وا پیویسته به‌ته‌نها بزانی.

له‌داوای ئه‌مه باسی ئاره‌زووی هه‌ره‌به‌ری مروقی کردووه که بریتیه له هیدایه‌ت و رینمای وهرگرتن بؤ سهر ر‌بازی راست، تهنانه‌ت هیچ ر‌بگه‌یه‌ک نییه بؤ گه‌یشتن به‌و ئاره‌زوو و ئامانجه تهنه‌ها ر‌بگه‌ی خوی گه‌وره نه‌بیت، به‌ ئامازه‌کانی پ‌یشوو که به‌لگه‌ی به‌رزو بلند و شکؤداری خوی گه‌وره بوون: ﴿آمَدْنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ الفاتحة: ۶. واته: (خوی به‌رده‌وام

رینموویمان بفرموو بؤ ئه‌م ر‌بازی راست و دروستی ئیسلامه).

دوای ههموو ئه و شتانهی پیشوو، چووته سهر دابهش کردنی بوونهوهر بهپیوهری هیدایهت بو سی بهش، تا مرؤف بهدوای هیدایهتی راست بکهویت و هوشیارو دووره پهریز بیته له کهوته ناوچالی گومرایی: ﴿ صِرَطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴾ الفاتحة: ۷. واته: (که بهرنامهو ریپازی ئهوانهیه له نازو نیعمهتی خوته بههرهوهرت کردوون، نهمانخهپته سهر ریپازی ئهوانهیه خهشم و قینیان لیگیراوه "بههوی ئهوهوه دهیزانن و لاینداوه"، ههروهها نهمانخهپته سهر ریپازی ئهوانهش؛ که سهگهردان و گومران "بههوی لاساری و یاخی بوون و نهزانیهوه").

ئهوهتا خهئکی له پیش چاوی تون، ههیانه نیعمهتی لهگهه گراوه، بهوهی راستی و شوینکهوتووانی راستی ناسیووه، ههشیانه خهشم و قینی گیراوه، بهوهی راستیان نهناسیووه لیشی لادهدن، ههشیانه گومرابوووه رازیشه ئازهل ناسا به پلیکهکانی زیاندا سهربکهویت، لهناو چلکاوی گومرایی و نهزانی و سهرگهردانی، خوئی ماندوو ناکات بهوهی ههئسیت به لیکوئینهوه له راستی تا ریژدارو شهرفهمنند ببیت به ناسینی و بهختهوهریش ببیت به شوینکهوتنی.

کاتیك سهیری سوهرتی (البقرة) و سوهرتهکانی دواتری دهکهین، دهبینین بهشیوهیهک پیکهوه بهستراونهتهوه، وهک ئهوهی سوهرتی (الفاتحة) پوخته بیته و سوهرتهکانی تریش دریژه پیدهری بابهتهکانی سوهرتی ناوبراو بن، واته سوهرتی (الفاتحة) وهک ناوئیشان وایه بو ههموو سوهرتهکانی تر. جا هیدایهت و ریپنماییکران بو ریگهی راست، که ریگهی ئهوانهیه که خوای گهوره بهخشش و نیعمهتی لهگهه کردوون له پیغهمبهران و پیاوچاکان و شههیدان، سوهرتی (البقرة) و سوهرتهکانی دواتری بهتیروتهسهلی لهوبارهوه دواون، بهوهی که وردهکاریهکانی ئهوه هیدایهت و ریپنماییکردنه بو ئیمه هاتوو بهشیوهیهکی تهواو و ههملهلایهنه.

قورئان له مهبهستیکهوه دهچیته سهر مهبهستیکی تر به شیوهیهکی دلگیرو سهر سوهرهینههر.

به‌پیچه‌وانه‌ی مرۆفه‌کان که زۆربه‌ی کات هه‌له‌ده‌گه‌ن له رێکخستنی مه‌به‌سته‌کانیان، له‌کاتی دهربرپندا، به‌لکو که دهریش دهرپن وه‌ک شتیکی په‌رش و بلاو و هه‌له‌شاهه‌ ده‌یخه‌نه‌پروو که زۆرجار شاعیرانیش له‌سه‌ر ئەمه‌ ره‌خنه‌یان ئاراسته‌ ده‌کریت، به‌وه‌ی زۆر به‌ ناشرینی هه‌ر له‌ یه‌ک چامه‌دا نه‌وا مه‌به‌ستی‌ک جێده‌هیڵن و ده‌چنه‌ سه‌ر مه‌به‌ستی‌کی تر.

بۆ نه‌هیشتنی ئەم گه‌م و کورتییه‌، نووسه‌رو زانا‌کان ناچار بوون که په‌نا به‌رنه‌ به‌ر به‌کاره‌ییانی ناو‌نیشان و ئاماژه‌ و ئامرازه‌کانی هۆش‌داری و به‌کاره‌ییانی دهربرپینی "پاشان" (أما بعد) و هاوشیوه‌ی ئەمانه‌ و ئامرازه‌کان و دابه‌ش کردنی گتیپ بۆ چه‌ند به‌شی‌ک و هه‌ر به‌شی‌کی‌ش له‌چه‌ند خائیک پیکدی‌ت.

تایبه‌تمه‌ندی پینجه‌م: لی‌زانی و توانا دهراسا‌که‌ی قورئان له‌ گۆپرانکاری کردن له‌ دهربرپین و وته‌سازیی‌دا و دارشتنی به‌شیوه‌ هونه‌ره‌ هه‌ره‌ به‌رزه‌کانی ئاخوتندا.

یه‌ک واتا به‌چه‌ند دهربرپینی‌ک و رێگه‌ی جیا جیا ده‌خاته‌پروو، به‌توانایه‌کی دهرئاسا که له‌ ئاستیدا هه‌ناسه‌ی توانادارانی بواری ره‌وانبیزی ده‌بچرپیت، بۆ نمونه‌:

قورئان داوای جیبه‌جی کردنی فه‌رمانی‌کی کردووه‌ به‌م چه‌ند شی‌وازانه‌ی خواره‌وه‌:

١ _ راسته‌وخۆ ده‌قی راشکاوی فه‌رمان و داخو‌زی هی‌ناوه‌، وه‌ک ئەو فه‌رما‌یشته‌ی خوا‌ی گه‌وره‌: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ النساء: ٥٨. واته‌: (بی‌گومان خوا فه‌رمانتان پێده‌دات که هه‌موو ئەمانه‌ته‌کان "سپارده‌کان" بگه‌رپینه‌وه‌ ده‌ست خاوه‌نه‌کانیان و هه‌ر کاتی‌کی‌ش دادوه‌ریتان کرد له‌ نیوان خه‌لکید، دادپه‌روه‌رانه‌ فه‌رمانه‌وه‌ی بکه‌ن).

٢ _ یاخود هه‌والدان به‌وه‌ی ئەنجامدانی ئەو کاره‌ پێویسته‌ له‌سه‌ر ئەوانه‌ی راسپێراو ئه‌رکدار (مکلف)ن، وه‌ک ئەم فه‌رما‌یشته‌: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾ البقرة: ١٨٣. واته‌: (پۆژووی رده‌م‌زانتان له‌سه‌ر پێویست کراوه‌).

۳_ هه‌والدان به‌وهی ئه‌و کاره له‌سه‌ر شانی خه‌لگیه، وه‌ک: ﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا﴾ آل عمران: ۹۷. واته: (جا خ‌وای گه‌وره‌ش ب‌ریاری داوه له‌سه‌ر خه‌لگی حه‌ج و سه‌ردانی "بیت الحرام" بکه‌ن به‌ته‌ن‌ها ئه‌وانه‌ی که توانای "دارایی و ته‌ندروستیان هه‌یه").

۴_ ئاگادار کردنه‌وه‌ی که‌سی ر‌اسپی‌ر‌او و ئه‌رک‌دار به‌و کاره‌ی که له‌سه‌ری پ‌ی‌ویسته، وه‌ک: ﴿وَالْمَطْلَقَتُ يَرَبِّصَنَّ بِاَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوْءٍ﴾ البقرة: ۲۲۸. واته: (ژن‌انی ته‌ئاقد‌راو، ده‌بی‌ت تا سی‌ جار عاده‌تی مانگانه چ‌اوهر‌ی بکه‌ن "شونه‌که‌نه‌وه"). مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه که ئ‌ارام گ‌رتن پ‌ی‌ویسته تا ماوه‌ی دی‌اری‌ک‌راو ت‌ی‌په‌ر ده‌بی‌ت.

۵_ هه‌والدان له‌باره‌ی ده‌سپ‌یک به‌و واتیه‌ی که شته‌که ج‌یبه‌ج‌ی ب‌کر‌یت له‌لایه‌ن که‌سانی تره‌وه، وه‌ک: ﴿وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ اٰمِنًا﴾ آل عمران: ۹۷. واته: (هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی بج‌یته ناوی پ‌ی‌ویسته ئه‌مین و ئاسووده بی‌ت). مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه: که پ‌ی‌ویسته له‌گه‌ل دو‌ین‌راوان ئاسایش و ئ‌ارامی ئه‌و که‌سانه ب‌پ‌اری‌زن که له ناو حه‌ره‌می ما‌لی خ‌وادان (بیت الله الحرام).

۶_ داوا‌کردنی ئه‌نجام‌دانی کاره‌که به شی‌وه‌ی کاری داخ‌وازی (فعل الامر)، وه‌ک: ﴿حَفِظُوا عَلٰی الصَّلٰوَاتِ وَالصَّلٰوَةِ الْوُسْطٰی﴾ البقرة: ۲۳۸. واته: (که‌مه‌تره‌خه‌می مه‌که‌ن و پ‌اری‌زگاری له ئه‌نجام‌دانی نو‌یژه‌گاندا بکه‌ن به‌تا‌یبه‌تی نو‌یژی ناوه‌ند).

یاخود به بی‌تی لامی فه‌رمان (لام الامر)، وه‌ک: ﴿ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُدُوْرَهُمْ وَلِيَطَّوَفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾ الحج: ۲۹. واته: (له‌وه‌ودوا با چ‌لک و ئاره‌ق و موو و نینۆک له خ‌ویان دووربخه‌نه‌وه "ئ‌یح‌رام بشک‌ینن"، هه‌روه‌ها وه‌فا بکه‌ن به نه‌زره‌کانیان و ج‌یبه‌ج‌ی بکه‌ن و به‌ده‌وری ما‌لی د‌ی‌رین و به‌نرخ‌ی خوا "که‌عه‌" دا، با "ته‌واف" بکه‌ن).

۷_ ناگادار کردنه وه له باره‌ی کاریکی‌ئه و کاره خیر و چاکه‌یه، وهک: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ﴾ البقرة: ۲۲۰. واته: (هه‌روهه‌ها پرسپارت لئیده‌که‌ن دهرباره‌ی هه‌تیوان "که چۆن بن بۆیان" پپیان بلئ: چاکسازی و په‌روه‌ده‌کردنیان له هه‌موو شت چاک و په‌سه‌ندتره).

۸_ وه‌سف کردنی کار به شیوه‌ی ناو‌نیشان به‌وه‌ی (چاکه‌یه)، وهک: ﴿وَلَكِنَّ الْآلِيَٰرَ مَنِ اتَّقَىٰ﴾ البقرة: ۱۸۹. واته: (به‌ئکو چاکه‌یه وه‌ویه که‌ئه وه‌که‌سه‌ی له خواترس و پاریزکار بیئت).

۹_ وه‌سف کردنی کار به سه‌پان‌دن، وهک: ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِيْٓ اَرْوَاجِهِمْ﴾ الاحزاب: ۵۰. واته: (به‌راستی ئیمه‌رئ و شوینمان بۆ ئه‌وان "واته‌ ئیمانداران" روون کردۆته‌وه به‌رامبه‌ر هاوسه‌رانیان). مه‌به‌ستی له پیدانی ماره‌یی و دابین کردنی بژئویانه.

۱۰_ په‌یمان دان و پاداشت ئاماده‌کردن له‌به‌رامبه‌ر ئه‌نجامدانی کاری چاکه، وهک: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَفْرِضُ اللّٰهَ فَرَضًا حَسَنًا فَيُضْلِفُهُ لَهٗ. وَلَهٗٓ اَجْرٌ كَرِيْمٌ﴾ الحديد: ۱۱. واته: (ئایا کییه‌ ئه‌وه‌ی قه‌رزى چاک ده‌دات به‌خواو مال و سامانی ده‌به‌خشیئ له‌ پیناوی به‌ده‌سته‌پینانی په‌زامه‌ندی خوادا، ئینجا خوایش پاداشتی بۆ سنوری ده‌داتئ و بۆی چهند به‌رابه‌ر ده‌کات، هه‌روهه‌ها پاداشتی به‌په‌رئو به‌نرخى بۆ ئاماده‌ ده‌کات).

۱۱_ کار ریک‌خستن به‌پپى مه‌رجى پپشه‌خویى، وهک: ﴿فَاِنْ اُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ﴾ البقرة: ۱۹۶. واته: (جا ئه‌گه‌ر رپتان لیگیرا ئه‌رکه‌کانتان بۆ ئه‌نجام نه‌درا، ئه‌وا ده‌توانن مالآتیک بکه‌ن به‌قه‌وربانى به‌گه‌وره‌ی توانا).

۱۲_ هینانی کارو فه‌رمان به‌ شیوه‌ی نه‌فی و خراوه‌پال (معطوف) و له‌دوای ئامرازى پرسپار، وهک: ﴿اَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ النحل: ۱۷. واته: ("باشه‌ ئه‌ی

هۆشمه ندهكان" ئايا ئەو زاتەى ئەو هەموو دروستكراوه سەر سوپهينەرانهى بهديهيناوه، وهكو ئەو كهسه وايه كه ناتوانيت هيج بهدى بهينيت، ئايا ئەوه بۆ لىكى نادهنهوهو يادهوهرى وەرناگرن). مەبهستى لهوهيه بىر بکهنهوه.

۱۳ _ هينانى كار له دواى بههيو بوون، وهك: ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ البقرة: ۱۸۵. واته: (بۆ ئەوهى سوپاسگوزارى خوابن).

۱۴ _ هينانى وهسفيكى زۆر ناشرين لهسەر فهرامۆشکردنى كارو فرمان، وهك: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ المائدة: ۴۴. واته: (جا ئەوهى حوكم داوهرى بهو بهرنامهيه نهكات كه خوا دايبه زاندهوه، ئا ئەوانه بى باوهرن).

هەر لهم بارهوه تهماشاي دهربرينهكان بکهن لهبارهى رېگرى (النهي) و رېپيدان (الاباحه)... جا ئەم گۆرانكاريه له دهربرين و دارشتنى جيا جيا بهرگيكي پان و پۆرى لهوپهري جوانى و قهشهنگى بهبهر قورئاندا کردوه، خوينهرهگهى هەر چهند بيخوينيتهوهو گوپى بۆ بگريت ئەوا ماندوو و بيزار نابيت.

ئەم فره دهربرين و گۆرانكاريه وشهيه هونهريکه له هونهرهکانى ئيعجازى شيوهي (الأسلوبي).

تايبه تهنهئى شهشم: قورئان كورتېرى و رهوانبيژى و روونبيژى بهيهكهوه كۆكرۆتهوه، لهگهئ ئەوهى دوو ئامانجى نزيکن له يهكترى و له ئاخواتنى هيج يهكيك له خهلكيدا كۆنابنهوه، بهلكو ئاخواتنى خهلكى يان كورتېره ياخود روونبيژه.

کورتېر (مجمل)^(۱): ماناکه‌ی روون نییه، وهک: وشه‌ی (مختار) که له بهینی بکه‌رو به‌رگار دیت و ده‌چیت، هه‌روه‌ها وشه‌ی (القرء) که هم به مانای خوین بینین و هه‌میش به مانای پاکزی دیت.

ده‌برپینی روون (مبین): واتاکه‌ی روونه، پېویستی به روونکردنه‌وه‌ی تر نییه، مه‌به‌ستیکی سهربه‌خو جیا له ناوکو (سیاق)ی رسته‌که ده‌گه‌یه‌نیت، وهک: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوْا اَيْدِيَهُمَا﴾ المائدة: ۳۸. واته: (دهستی پیاوی دزو ئافره‌تی دز بېرن).

یان ئه‌وه‌تا وشه‌که مانایه‌کی روونی هه‌یه پېویستی به روونکردنه‌وه نییه یاخود واتابه‌کی ناروونی هه‌یه پېویستی به روونکردنه‌وه‌یه. به‌لام ده‌بینین وشه‌ی قورئان واتاکه‌ی روونه، به‌شیوه‌یه‌ک که ده‌روون و نه‌فس ماندوو ناکات بو گه‌ران به‌دوای واتاو توپزینه‌وه کردن هه‌ر له یه‌که‌م ساتدا، ئه‌گه‌ر به تیژی بو‌ی برونیت، ئه‌وا مانای نوپی لی دهرده‌که‌ویت، که هه‌ر هه‌موویان راست و دروستن یان ده‌کریت راست و دروست بن. جا هه‌ر که زیاتر لی قوولبیه‌وه ئه‌وا زانیاری و نه‌ینی زیاترت بو ئاشکرا ده‌بیت به ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه‌ی که تاجه‌ند راست ده‌پیکه‌ی له تیروانینه‌که‌ت و تا چه‌ند ئاماده‌باشیت تیدایه.

هه‌ر له‌به‌ر ئه‌م نه‌ینیه هه‌موو خاوه‌ن مه‌زه‌به‌به‌گان به‌جیاووزی ئاراسته و ره‌وتیان‌وه، ئه‌وا ئه‌و شته‌یان له قورئانی پیرۆزدا ده‌ستکه‌وت که چاره‌سه‌ری ده‌روونیانه.

(۱) مجمل: بریتیه له‌وه‌ی که به‌خودی ده‌برپینه‌که مه‌به‌سته‌که به‌دیار نه‌که‌وتوو، به‌لکو پېویستی به‌وه‌یه هه‌ر له خودی رسته کورت‌ه‌که‌دا به ئامازه‌یه‌کی تر روون بکریت‌وه، جا ئه‌مه: به‌هۆی که‌ئه‌که بوونی واتای یه‌کسان وهک هاوبه‌ش (مشترک). یاخود به‌هۆی ناموپی ده‌برپینه‌که وهک وشه‌ی (هلوع) که واتاکه‌ی: (بریتیه له‌و که‌سه که له‌کاتی نانا‌رامیدا که تووشی ناخوشیه‌ک ده‌بیت به‌خیرایی ده‌روات، زور به‌خیرایی کاری خیرو چاکه قه‌ده‌غه ده‌کات). یاخود به‌هۆی گو‌رانی مانا رووکه‌شیه‌که‌ی بو ئه‌وه‌ی که نه‌ناسراوه وهک نوپز و زه‌کات و سوو (ریبا). برونه: شرح التلویح علی التوضیح للفتازانی ۱/۲۷.

بهلام وتەى مرۇف وانىيە، ئەگەر ئەوان پەنايان بىردە بەر رپونكردنهوهى مەبهستهكانيان، ئەوا دەربرپنهكانيان كورت دەردهچن و بەو ئەندازمىه فراوان نابن كه دەستبدەن بۇ ھەلھەنجان و تەئويل، ئەگەر پەناشيان بىردە بەر كورتپرى ئەوا مەبهستهكانيان بەرپوونى دەرناكەوئيت. تەنانەت لەوانەمىه ئەو وتانەيان بىن بە مەتەل و خەلك بە ناسانى تىيان نەگات.

تايبەتمەندى ھەتەم: كورتپرى قورئان لەگەل پىر واتايى دەربرپنهكەى.

لە قورئانى پىرۇزدا رپونكردنهوهكان مەبهستدارو كورتپرن، بەوهى ئەو پىداوويستيانەى مرۇف دابىن دەكەن كه دەبنە ھۆكار بۇ رپنمايى و ھىدايەت، بەبى ئەوهى دەربرپنهكە لە ماناكە زياتر بىت ياخود دەقەكە كەم و كورت بىت، لەوهى نەتوانىت پىداوويستىهكانى ھىدايەتدانى مرۇفايەتى بەرھو رپنگەى راستى و رھوانى پەرھەردگار دابىن بكات.

لەگەل ئەوھشدا واتاكەى قورئان لە وىنەپەكى تەواو و كاملدا بەرپوونى بەدەرگەوت. بۇيە (ابن عطية) وتويەتى: (ئەگەر تەنھا يەك بىژە و دەربرپن لە _ قورئانى پىرۇزدا _ لادەين و دواتر بەناو زمانى عەرەبىدا بگەرپىن بۇ دۆزىنەوهى وشەپەكى باشتر، ئەوا دەستمان ناكەوئيت).

بەلام كەسانى رھوانبىژ لەناو خەلكدا، ئەگەر ويستى گىنگى بدات بە كورتپرى و دەربرپنهكانى پوخت و كورت بن و خو دوور بگرىت لە زيادەو پاشماوھكانى ئاخاوتن ئەوا پەنادەباتە بەر كورتپرى لە مانادا، لەوانەمىه لەكۆتايىدا وتەكەى وەك مەتەل لىبىت.

ھەرھەا ئەگەر ويستى ماناكە بەتەواوى و بى كەموكورتى دەربرپىت، ئەوا پەنادەباتە بەر درىژپرى، بۇ ئەوهى مەبهستهكەى بەبى كىچ و كالى و بەتەواوى دەربرپىت.

ئەگەر گىرمان داماننا كەسىكى رھوانبىژ بوى كرا كه لە رستەپەك ياخود دوو رستەدا ئەو دوو مەبهستەى كه كورتپرى و واتا بەخشىى تەواو بەدەست بىنىت، ئەوا بىگومان لەدواى ئەم

یهك دوو پرستهیه هر زوو ماندویتی و شهگهتی یهخه‌ی دهگریت له سهرتاپای وتهکانی تریدا ناتوانیت ئەم دوو مه‌بهسته بپیکیت.

ئەوهی تهماشای به‌ره‌می به‌هیزترین شاعیرو نووسه‌رو وتاریژه‌کان بکات، زۆر به‌جوانی ئەمه‌ی به‌رچاو ده‌که‌ویت، که تهنه‌ها له چهند ده‌برپین و دیریکدا توانیویانه ده‌برپینیکی کۆگیرو هم واتایه‌کی رۆشن بخه‌نه‌روو.

هه‌تا پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) سه‌رباری ئەوه‌ی کۆوشه (جوامع الکلم)ی پیدرابوو، ده‌روون و دلی به‌ نووری پیغه‌مبه‌رایه‌تی ر‌ووناک کرابوووه، فه‌رمایشته‌کانی زۆر به‌رزتر بوون له وته‌ی گشت مرۆفه‌کان، که‌چی جیاوازییه‌کی زۆر هه‌یه له نیوان فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و قورئانی پیرۆز.

پوهی دووهم: ده‌سه‌لات و کاریگه‌ری قورئان و ده‌ستگرتنی به‌سه‌ر کۆی دل و ده‌روونه‌کان.

خوینه‌ری قورئان بێ تاقه‌ت نابیت و بیسه‌ره‌که‌یشی لێی بیزار نابیت، به‌لکو هه‌رچه‌ند زیاتر گرنگی به‌ جوان خویندنه‌که‌ی بدات ئەوا شیرینایه‌تیه‌که‌ی زیاتر ده‌بیت، زۆر دووباره‌کردنه‌وه‌که‌شی خۆشه‌ویستی بۆی زیاتر ده‌بیت، جا که ده‌نگی قورئان له ده‌رگای گوێیدا و پێی نایه ناو ئامرازی بیستن، ئەوا پوخته‌یه‌ک له چێژو شیرینایه‌تی ده‌خاته دل‌وه که به‌هۆیه‌وه دل‌گوشاد ده‌بیت و خۆشی و موژده به‌ده‌روونه‌کان ده‌به‌خشیت^(۱).

به‌لگه:

(۱) الشفا ۱/ ۲۷۳ و ۲۷۶ و الاتقان ۷۱۹ نقلا عنه و عن غيره. سبل الهدی والرشاد ۵۸۷/۹، علم أصول الفقه لعبدالوهاب خلاف ۳۱. خه‌تابی وتویه‌تی: ده‌لیم پروویکی تر هه‌یه له ئیعجازی قورئان، که خه‌لگی پشتیان تیکردوووه تهنه‌ها چهند خه‌لگیکی ریزه‌په‌رو تاك و توکیك ده‌یزانن، ئەویش بریتیه له کاریگه‌ری قورئان له‌سه‌ر دل‌ه‌کان.... / په‌روانه: ثلاث رسائل في اعجاز القرآن ۷۰.

۱) شەۋانە سەرانی كوفر بە پەنھانی و بەشلەژاوی، پېخەفیان پشتگۆی دەخست و تام و چىژى نووستىيان فەرامۆش دەکرد، بۇ ئەۋەى گۆى بگرن لە قورئان خويندىنى پىغەمبەر (ﷺ) لە شەۋو نوپژەدا يان لە نوپژى بەيانىدا، بەم گويگرتنە دل و دەروونيان خۇش و ئاسوودە دەبوون.

زوهرى دەلى: ئەبو جەهل و ئەبو سوفيان و ئەخنەسى كورى شريق شەۋىك دەچن بۇ ئەۋەى گۆى لە قورئان خويندەنەكەى پىغەمبەر (ﷺ) بگرن، پىغەمبەرىش (ﷺ) لە مالى خۇيدا سەرگەرمى شەۋونپژە، جا ھەر يەككىيان لە شوپنىك دانىشتوون و گوييان ھەلخستوۋە، ھىچ كامىشيان بەشوپنى ئەۋەى ترى نەزانپوۋە، تا سپىدەى بەيانى گوييان ھەلخستوۋە، دواتر رۇپىشتوونەۋە، بەلام كە لە رېگادا يەكتريان بىنيوۋە، ھەر كامىك لۇمەو سەرکۆنەى ئەۋى دىكەى كردوۋە، بەيەكتريشان وتوۋە: با جارېكى دىكە شتى وا دووبارە نەبېتەۋە، چونكە ئەگەر بى عەقل و كەم فامەكانمان بەو شتە بزائن گومان دەكەۋپتە دلپانەۋەو وادەزانن كە ئىمەش كارىگەر بوۋىنە بە (موحەممەد)، دوايى دەپۇن.

پاشان بۇ شەۋى دوۋەم بەھەمان شپوۋ ھەر يەكە ھاتەۋە شوپنەكەى خۇى، دووبارە گوييان ھەلخست بۇ قورئان خويندىنى پىغەمبەر (ﷺ)، تا سپىدەى بەيانى، دواتر رۇپىشتوونەۋە، لە رېگادا بەيەكتر دەگەنەۋە، بەھەمان جۇرى شەۋى يەكەم قسە بەيەكترى دەلپن و دەپۇن.

ھەرۋەھا كاتىك شەۋى سىيەم ھات، ھەر يەكىك لە ناوبراوان، شوپنى خۇى گرتەۋەو گويى ھەلخست بۇ قورئان خويندىنى پىغەمبەر (ﷺ)، تا سپىدەى بەيانى، دواتر رۇپىشتن، سىبارە لە رېگادا يەكتريان بىنيوۋە، وتيان: بەيمان لەگەل يەكتر دەبەستين، كە جارېكى دى ئەۋە دووبارە نەكەپنەۋە، پاشان رۇپىشتەۋە.

كاتىك بوۋە بەيانى ئەخنەسى كورى شريق گۇچانەكەى دەست دەداتى و دەچى بۇ لاي ئەبو سوفيان لە مالى خۇى پىي دەلى: ھەۋالم پىدە ئەى ئەبو ھەنزەلە رات چىيە دەربارەى ئەۋەى

که له (موحه ممدت) بیست؟! ئه ویش دهلی ئه بو سهعله به سویند به خوا هه ندی شتم بیست تی گه یشتم و مه به سته که شم زانی، هه ندی شتیشم بیست که تی نه گه یشتم و نه شم زانی مه به سته چییه؟!.

ئه خه نس دهلی: سویند به وهی که تو سویندت پی خوارد منیش به هه مان شیوه.

وایی ئه خه نس له لای ئه بو سوفیان هه لدهستی و دهچی بو لای ئه بو جههل له مالی خویدا و پی دهلیت:

ئه بو چه کهم تو رات چییه ده ربارهی ئه وهی که له موحه ممدت بیست؟ ئه بو جههل دهلیت: چیم بیست و رام چی بیت؟ ئیمه و نه وهی عه بدومه ناف له سه ر برا گه وراهه تی و قسه رویشتوو یه تی پیشپرکیمان بووه، ئه وان خواردنیان به خشیوه، ئیمه ش خواردنمان به خشیوه، ئه وان یارمه تی لیقه و ماوانیان داوه، ئیمه ش یارمه تیمان داوان، ئه وان مالیان به خشیوه، به هه مان شیوه ئیمه ش وامان کردوو، هه تا کاتیک وامان لیها ت ئیمه و ئه وان هاوسه نگ بین، وه ک دوو ئه سپ که پیشپرکی پی دهگری، له یه ک ئاستدان و هیچ کامیان پیش ئه وهی دی ناکاته وه، نه وهی عه بدومه ناف وتیان: ئیمه پیغه مبه ریگمان هه یه سه روش له ئاسمانه وه بو دیته خوار، جا ئیمه پیغه مبه ریکی وا له کوئ بینین؟ سویند به خوا هه رگیز باوه ری پی ناهینین و به راستی نازانین، دوایی ئه خه نس کوری شریق به چی ده هیلیت^(۱).

۲_ وه لیدی کوری موغه یه ره ها توته لای پیغه مبه ر (ﷺ)، پیغه مبه ریش (ﷺ) قورانی به سه ردا ده خوینده وه، وه ک ئه وهی دلی وه لید نه رم بووبیت بو قوران، ئه م هه واله گه یشته ئه بو جههل.

(۱) السیره النبویه لابن کثیر ۱/ ۵۰۵-۵۰۶ (وهی من کتابه البدایه و النهایه)، وروایه الزهیری نقلها ابن کثیر ن البیهقی عن الحاکم بسنده الی الزهیری. وهذا فی سیره ابن هشام ۲/ ۶۶، المطبوعه مع روضه الأنف، تحقیق: طه عبدالرؤف سعد، سبل الهدی والرشاد ۲/ ۴۷۰.

ئەبو جەھل) ھاتە لای پېي وت: ئەى مامە ھۆزەكەت بۆچوونيان وايە كە ھەندى لە مال و سامان كۆ بكەنەوہ بۆ تۆ، ئەگەر بچیتە لای موھەمەد بۆ ئەوہى ئەو شتەى پى فرېبدەى كە وەريگرتوہ.

وتى: قورەيش دەزانى كەمن يەككىم لە كەسە دەولەمەندەكان.

ئەبو جەھل وتى: قسەيەكى لەبارەوہ بكە تا ھۆزەكەت بزانیٹ كە تۆش بانگەوازی موھەمەدەت پەتكردۆتەوہو بە پەسەندى نازانى.

وتى: چى بلىم، سوئند بەخوا ھىچ يەكك لە ئيوہ شارەزاتر نىيە لە من سەبارەت بە شىعر، ئەمە نە ھۆنراوہ ھۆننەوہو نە چامەيە، شىعرى جنۇكەكانىش نىيە، بەخوا بەھىچ جۆرئك لەو جۆرانە ناچئٹ كە دەوترئٹ، لە راستيدا قسەكەى شىرینايەتيەكى تايبەتى ھەيە و بناغەى زۆر فراوان و تۆكەيە و ھەر قسەكەى سەردەكەوئ و ھىچ شتئك ناتوانئٹ بەسەريدا زال بئٹ و ئەو شتانەى لەژئريدان تەختيان دەكات.

پېي وت: ھۆزەكەت لئٹ رازى نابن تا تۆمەت و شتئكى بۆ ھەلنەبەستيت.

ئەويش وتى: ماوہم بدە تا بىر بكەمەوہ، كاتئك تەواو بوو لە بىر كەردنەوہكەى، وتى: ئەمە جادووئەكى كارئگەر و كارئكەرە، كار لە بەرامبەر دەكات و بەرامبەر وەريدەگريٹ، لەبەر ئەمە ئەم ئايەتە ھاتە خوارەوہ: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾ المدثر: ١١. (١) واتە: (واز لەمن و ئەو كەسە بەئینە كە بەتەنھايى دروستم كەردوہ " و ھىچى نەبوہ ").

(١) لباب النقول في أسباب النزول للسيوطي في أسباب نزول الآية ١١ سورة المدثر. والرواية أخرجها الحاكم وصححها عن ابن عباس رضي الله عنهما، وإسنادها صحيح على شرط البخاري.

ههروهها ئەم بەسەرھاتە چەند گێرپانەوہیەکی هەن و بەچەند رێگەییەکی جیاوازی هاتووہ^(١)، لە هەندێکیاندا هاتووہ وەك ئەوہی (قورتوبی) هیناویەتی كە وەلید وتویەتی: (... ئەم قسەییە سەر دەكەوێ و هیچ شتیك ناتوانی ت بەسەریدا زال بی ت، مەرو ف ناتوانی ت ئەو جۆرە قسەییە بكات)، كاتیك قورەیش هاتن بۆ لای (وەلید) پێیان وت: (ئەم قسەییە چییە؟ "ولید" كە مێك وەستا و بیری كردهوہو رپووی گرز بوو، وتی: تەنھا جادووگەرێكە، نایبینن بەو قسانە ی ژن و میرد و مندال و كۆیلەكان لێك جیا دەكاتەوہ؟. خۆی گەورە ئەم ئایەتانە ی ناردە خواروہ وەك بەرپەرچی (وەلید) هەروەك دەفەر مووی ت: ﴿إِنَّهُ فَكَرَ وَقَدَّرَ ۝١٨ فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝١٩ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝٢٠ ثُمَّ نَظَرَ ۝٢١ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۝٢٢ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۝٢٣ فَقَالَ إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ ۝٢٤﴾

﴿٢٥﴾ سَأُضِلُّهُ سَقَرًا ﴿٢٦﴾ وَمَا أَذْرَكَ مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾ المذشر: ١٨_٢٧. واتە: (بەرپەرستی ئەو بیری كردهوہو پەيامەكە ی هەلسەنگاند "بەلام هەلەییە". بەكوش ت چی و سەرەوہ نگوون بی ت، چۆن هەلسەنگاندنیکی كرد. پاشان هەر بەكوش ت چی بۆ خۆ ی و هەلسەنگاندنیك كە كردی بۆ قورئان. ئینجا بیری لێكردهوہو ورد بووہوہو تەماشای دەوروبەری كرد. ئینجا ناوچاوی هیناوهوہ یەك و رەش داگیرسا. پاشان رپووی وەرگێراو خۆ ی بەزلزانی. بەهەموو عەقڵیەوہ وتی!! ئەم قورئانە جگە لە جادوو نەبی ت كە وەردەگێر ت هیچی تر نییە!! ئەمە هەر قسە ی بەشەرەو هیچی تر؟! "ئەو بی وێژدانە بەسەر یەوہ ناچیت" دەبی ت بیگەییەنمە دۆزەخ. جا تۆ نازانیت دۆزەخ چییە؟).

٣_ لە (عتبە) ی كوری (ربیعە) وەو هاتووہ، كە لەگەل پیغەمبەر ﷺ دواوہ لەبارە ی ئەو ئایینە ی هیناویەتی و ناكوكە لەگەل ئایینی هۆزەكە ی، جا بەم هۆیە پیغەمبەر ﷺ ئەم ئایەتانە ی ﴿حَمَّ ۝١﴾ تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٢﴾ كَتَبْتُ فُصِّلَتْ ﴿٣﴾ تا ئایەتی ١٣: ﴿فَإِنْ

(١) برۆانە ئەم سەرچاوانە: السيرة النبوية لابن كثير ٤٩٨/١_٥٠١، سيرة ابن هشام ١١/٢، تفسير القرطبي ٦٨٦٥/١_٦٨٦٦، الشفا ٢٦٢/١، تفسير ابن كثير ٤٤٢/٤_٤٤٣.

أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ﴿ فصلت: ۱۳. واته: (جا ئه گهر له گهل ئه م هه موو باسی دهسه لات و توانایی و زانایی خوی گه وردها پشتیان هه لکردو گوئیان نه گرت، پئیان بلی: من ناگادارتان ده کم له وهی شریخه و بروسکه و کاره ساتیکتان به سه ر بیّت، وهك ئه وهی که به سه ر عاد و سه مود هات). له م حالته دا (عوتبه) ده می پیغه مبه ری (ﷺ) گرت و په نای بو برد به خزمایه تی و سویندیدا، به وهی وازی لی بینیت، به م هویه (عوتبه) نه چوو له ی خانه واده که ی و خوی له وان به دوور گرت^(۱).

هه روه ها له گیرانه وهیه کی تر دا هاتوو: پیغه مبه ر (ﷺ) قورنای ده خویند و (عوتبه) ش گوئی بو ده گرت و هه ر دوو ده سه ته کانی شی له دوا ی پشتیه وه دانابوو و پالی پیدابوو، تا گه یسته شوینی سوژده له و سوپه ته دا، دوا ی پیغه مبه ر (ﷺ) سووژده ی برد، (عوتبه) نه یزانی چ وه لامیکی بداته وه، دواتر گه رایه وه ناو خانه واده که ی و نه چوو ناو هۆزه که ی تا خویان نه هاتن بو لای، (عوتبه) داوا ی لیبور دنی لی کردن و وتی: سویند به خوا قسه یه کم بیست هه رگیز پی شتر شتی وام نه بیستوه، بو یه نه مزانی چی پی بلیم^(۱).

له گیرانه وهیه کی تر دا هاتوو.

دواتر (عوتبه) هه لساو به ره و لای هاوه له کانی، به یه کتریان وت: سویند به خوا ده خوین (ئه بو وه لید) به روویکی حیاواز له وهی پیی چوو له ی گه رایه وه، کاتیک له لای دانیشن، وتیان: ئه ی (ئه بو وه لید) جیت پییه؟

وتی: سویند به خوا قسه یه کم بیست هه رگیز پی شتر شتی وام نه بیستوه، به خوا نه شیعه ر، نه جاوودیه، نه فالجی تییه، ئه ی کومه لی قوره یش به قسه م بکه ن و بیخه نه ئه ستوم، له و پیاوه

(۱) السیره النبویه لابن کثیر ۱/۵۰۲.

(۲) الشفا ۱/۲۷۴_۲۷۵.

له كارهكەى بگه‌رپن و هه‌قتان به‌سه‌ريه‌وه نه‌بيت، سویند به‌خوا ئه‌و قسه‌يه‌ى ليم بيست هه‌والتيكى مه‌زنى ده‌بيت، جا ئه‌گه‌ر عه‌ره‌ب (واته: جگه له ئيوه‌ى قوره‌يش)^(١) فه‌وتانديان، ئه‌وه به‌هوى غه‌يرى خوتانه‌وه له كوالتان بوته‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌سه‌ر عه‌ره‌بدا سه‌ر بكه‌ويت، ئه‌وه مولكى ئه‌و هى ئيوه‌يه و ده‌سه‌لاتى ئه‌و هى ئيوه‌يه، ئيوه به‌هوىه‌وه به‌خته‌وه‌رتين كه‌س ده‌بن.

وتيان: ئه‌ى (ئهبو وه‌ليد) به‌خوا به‌زمانى خوى جادووى ليكردووى!.

ئهبو وليد وتى: ئه‌مه راي منه له‌باره‌يه‌وه‌و خويستان چيتان پي باشه وابكه‌ن!^(٢)

عوتبه‌ى كورپ ره‌بيعه‌ى كورپ عه‌به‌دوشه‌مسي كورپ عه‌به‌دومه‌ناف له‌وانه بوو كه به كافرى له‌جه‌نگى به‌دردا كوژرا.

٤_ ئيبن سه‌نجر به‌سه‌نه‌ده‌كه‌ى كه ده‌گاته (شوره‌يجى كورپ عوبه‌يد) گي‌راويه‌تبه‌وه، وتويه‌تى:

عومه‌رى كورپ خه‌تتاب وتويه‌تى: چوومه‌ده‌ر به‌دواى پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ كه‌وتم _ پيش ئه‌وه‌ى موسلمان بم _ بينيم پيش من گه‌يشتووته مزگه‌وت، منيش له پشتيه‌وه راوه‌ستام، پيغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ستى به قورئان خويندن كرد به خويندنى سوڤه‌تى (الحاقه)، منيش سه‌رم سوڤده‌ما له ريكستن و ئه‌و چوئيه‌تبه‌ى قورئانى پي هونراوته‌وه، وتم: سويند به‌خوا ئه‌م كابرايه شاعرو هونه‌رمه‌نده، هه‌روه‌ك قوره‌يش ئه‌م ناوو ناوه‌يان بو هه‌لبه‌ستبوو، جا پيغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌م ئايه‌ته‌ى خويند: ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُوْمَنُونَ ٤٠ _ ٤١. واته: (به‌راستى ئه‌م قورئانه له زارى پيغه‌مبه‌ريكى به‌رپزه‌وه پيتان

(١) خوم زيادم كردووه. (وه‌رگير).

(٢) السيرة النبوية لابن كثير ٥٠٤/١_٥٠٥.

رادگه‌یه‌نریت. دلنیابن که ئەم قورئانه گوفتاری شاعیر نییه، ئەوه بۆ زۆر کهمتان باوەر ده‌یێن؟! ئیمامی عمر ده‌لێت: وتم: ئەم کابرایه فالجییه، زانی چی له دەررووندا هه‌یه، ئەم نایه‌تی خوینده‌وه: ﴿وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَا نَذْكُرُونَ﴾ الحاقه: ٤٢، تا کۆتایی سوپه‌ته‌که. واته: (گوفتاری فالجی و زیوانیش نییه، ئەوه بۆ زۆر کهمتان یاده‌وه‌ری وهرده‌گرن).

بەم هۆیه ئیسلام هه‌موو شوپن و پێگه‌یه‌کی له دلی مندا داگیر کرد^(١).

٥ _ ئیسلام بوونی عومهری کورپی خه‌تتاب (په‌زای خوای لیبیت)، پوخته‌ی گێرانه‌وه‌که (ئیبین ئیسحاق) له کتێبه‌که‌یدا (السیره) به‌م شیوه‌یه‌ی هیناوه: عومهری کورپی خه‌تتاب (خوا لێی رازی بی‌ت) به‌ رقی و تورپه‌یه‌کی زۆره‌وه شمشیره‌که‌ی له کالانی دهره‌یناوه‌وه به‌ره‌و پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و هاوه‌لانی به‌ریکه‌وت که له مایکدا به‌یه‌که‌وه کۆ ببوونه‌وه له نزیك (صفا).

ئینجا نوعیمی کورپی عه‌بدو‌لا له رێگه‌دا به‌ عومهر ده‌گات و پێی ده‌لێت بۆ کوی ده‌چیت؟ عومهریش مه‌به‌ستی خۆی پێی راده‌گه‌یه‌نیت. ئەویش هۆشدارێ ده‌داته عومهر له هه‌مبه‌ر (به‌نی عه‌بدومه‌ناف)، ده‌لێت تۆ چاره‌سه‌ری مالی خۆت بکه! (مه‌به‌ستی له: سه‌عیدی کورپی زیدی کورهمام و زاواکه‌ی، هه‌روه‌ها خوشکه‌که‌ی فاتیمه‌ی کچی خه‌تاب که ژنی سه‌عیده) هه‌لگه‌راونه‌ته‌وه له ئایینی باو و باپیرانیان.

راسته‌وخۆ دوا‌ی بیستنی ئەمه عومهر ده‌چیته‌ لایان و گوێی لێده‌بی‌ت که خه‌بابی کورپی نه‌رت قورئان به‌سه‌ر هه‌ردووکیاندا ده‌خوینیته‌وه، بۆیه (عومهر پالیک به‌ ده‌رگا‌که‌وه ده‌نیت و ده‌چیته‌ ژووره‌وه له سه‌عیدی زاوای و فاتیمه‌ی خوشکی ده‌دات و له‌گه‌ڵ لێدانه‌که فاتیمه که‌می‌ک بریندار ده‌بی‌ت، دواتر ئەو په‌ره‌ی قورئانه‌که‌ی تیدا نووسرا بوو وهرده‌گریت _ دوا‌ی

(١) الروض الأنف ٩٩/٢ _ ١٠٠.

گفتوگو کردنیان _ که سورەتی "طه" ی تیدا نووسرابوو، کاتیک هەندیکی خویندەووە وتی: ئای ئەو فەرمايشته چەند بەرزو پیرۆزە.

دواتر چووە لای پیغەمبەر (ﷺ) شایەتمان دینی و موسلمان بوونی خۆی رادەگەیه نیّت، پیغەمبەریش (ﷺ) (الله اکبر) دەکات بەمەش هاوہلانی پیغەمبەر (ﷺ) دەزانن کە (عومەر) موسلمان بووە.

لە گیرانەوہیەکی تردا هاتووہ: کە (عومەر) وتویەتی: (کاتیک قورئانم بیست دلم بۆی نەرم بوو و گریان دایگرتە ئەمەش وایکرد بێمە ناو ئیسلامەوہ)^(۱).

چەند گیرانەوہی تر هەن، هەر هەمووشیان کۆکن لەسەر ئەوہی عومەر (رەزای خۆی لیبیت) کاتیک موسلمان بووە گوئیستی هەندئ لە نایتەکانی قورئانی پیرۆز لە سورەتی (طه) بووە.

٦ _ هاوبەش دانەرانی کۆلیان نەدا و تیدەکویشان لە رینگە گرتن لەوہی پیغەمبەر (ﷺ) چیتر قورئان لەناو کەعبە و شوینی فەرہبالغ و بازارەکاندا نەخوینیت، تەنانەت ئاموژگاری خەلکیان دەکرد کە گوئ بۆ پیغەمبەر (ﷺ) نەگرن، خۆی گەورە لەبارە ی ئەو هاوبەش دانەرانی فەرموویەتی: ﴿ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴾ فصلت: ٢٦. واتە: (بئ باوەرانی دەیانوت: گوئ مەگرن بۆ ئەم قورئانە و بیکەن بەگالە و هەراو هۆریا بۆ ئەوہی ئیوہ زالی ببن و ببەنەوہ). تا هاوبەش دانەرانی گوئی بۆ نەگرن، چونکە ئەگەر گوئ بۆ قورئان بگرن ئەوا گەورەیی و پیگە ی قورئانیان بۆ بەدەر دەکەوئیت بەمەش دینە ناو ئیسلامەوہو موسلمان دەبن.

٧ _ ئەبو بەکر (خوایی رازی بیت) کاتیک قورئانی دەخویند، خۆی بۆ نەدەگرا و دەگرا، مندال و ئافرەتان لە دەوری کۆدەبوونەوہو گوئیان بۆ دەگرت و چیژیان لیوہر دەگرت و پئی

(١) سیرة ابن هشام ٩٥/٢ - ٩٧، السیرة النبویة لئن کثیر ٣٢/٢ - ٣٩، بیان إعجاز القرآن للخطابی ٧٠.

كارىگەر دەبوون، ئەمەش واى لە قورەيش كرد كه رېگرى بكن، لەوئى ابوبكر نوپز له ناو كەعبەدا بكات، دواتر ابوبكر لەمالي خوي نوپزهكەى دەكرد، لەويش خەلك هەر گوپى بو دەگرت و قورەيشيش هەولئى رېگتنى دەدا^(۱).

۸ _ كاتيك پېغەمبەر (ﷺ)، لە كاتى حەجدا قورئانى خویندەوه، بەسەر چەند كەسيك له پشتيوانان (أنصار)، ئەوا چەند كەسەكە، باوەريان پيى هيناو و كاتى گەرانەوه بو شارى مەدينە، ئايىنى خويان ئاشكراگرد، بەمەش واى لئيهات مالئيك له مالهكان نەما كه قورئانى تيدا نەبيت.

له هەندئى كەس گيڤردراوئەوه كه وتويانە: شارو ولاتەكان بە شمشير رزگار كران، بەلام شارى مەدينە بە قورئان رزگار كرا^(۲).

۹ _ له كەسيكى نەصرانى گيڤردراوئەوه، كه بەلاى قورئان خوينايدا چووہ _ قورئانى بەدەنگ دەخويند _ كەسە نەصرانىكە راوئەستاوهو گرياوه، پيى وترا: بوچى دەگرياي؟ وتى: بو ئەو خەمناكى و بريقەى رېكخستن و جوانى توكەمەيەكەى قورئان^(۳).

جا مەبەست له خەمناكى بريتييه لەو خەفەتەى كه بەهوى بيستنى قورئان تووشى بووه، كه بەهويەوه دلى لەت و جەستەى ملكەج بووه.

مەبەستيشى له بريقەدارى رېكخستن بريتيه له شيوازى هونرانەوهى قورئان و رېك هاتنەوهى وشە و واتاكانى لەگەل يەكتردا.

(۱) فەرموودەى: ئەبو بەكر (خو لئى رازى بيت) كاتيك قورئانى دەخويند... تا: صحيح البخاري: ۶۳ كتاب مناقب الأنصار، باب هجرة النبي ﷺ وأصحابه إلى المدينة، رقم ۳۹۰۵، عن عائشة رضي الله عنها.

(۲) بيان اعجاز القرآن ۷۱.

(۳) الشفا ۱/۲۷۴.

۱۰ _ ئەبو عوبەيد باسى كىردووۋە كە عەرەبىكى دىشتەكى گۆبىستى پىاويك بوو كە ئەم ئايەتەي دەخوئىند: ﴿ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴾ الحجر: ۹۴. واتە: (ھەر فەرمانىكت پىدراوھ "ئەي موحەممەد ﷺ) بە رېك و پىكى" ئەنجامى بدەو گۆئ مەدە بە بوختان و رەفتارى موشرىك و ھاوھلگەر(ان). راستەوخۇ عەرەبەكە سوژدەي برد، وتى: لەبەر رەوانبىزىيەكەي سوژدەم برد^(۱).

۱۱ _ يەكك گۆي لە كەسك بوو كە ئەم ئايەتەي دەخوئىند: ﴿ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴾ يوسف: ۸۰. واتە: (ئىنجا كاتىك كە نا ئومىد بوون لە پاشا، لە كەنارىكەوھ بوۇ خۇيان دەستيان كىرد بە چپەو را گۆرىنەوھ). وتى: گەواھى و شايەتى دەدەم كە ھىچ بەدىھىنراويك ناتوانىت قسەي لەو شىوھىيە بكات^(۲).

۱۲ _ جوبەيرى كورى موتەيم گۆي لە پىغەمبەر بوو ﷺ كاتىك سورەتى (الطور) لە نوئىزى شىوان (مغرب) دا دەخوئىند، كاتىك گەيشتە ئەم ئايەتە: ﴿ أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ ﴿۳۵﴾ أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُؤْقِنُونَ ﴿۳۶﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَيْكَ أَمْ هُمْ الْمُصْطَفُونَ ﴿۳۷﴾ الطور: ۳۵ _ ۳۷. واتە (ئايا ئەوانە بەبى ھىچ شتىك، ھىچ ھۆيەك، ھاتونەتە كايەوھ؟! يان ھەر خۇيان دروستكارن؟!. يان ئەو بى باوھرەنە ئاسمانەكان و زەويان دروستكىردووھ؟ نەخىر ئەوانە ھەر دىنيا نابن. يان ئەوھىيە گەنجىنەي رىزق و رۆزىيەكانى پەرورەدگارى تۇيان بەدەستە؟! تا ئاوا بوئىرو لە خوا ياخى بن). جوبەير وتى: زۇر نەمابوو دىلم

(۱) الشفا ۱/ ۲۶۲، سبل لھدى والرشاد ۹/ ۵۷۸.

(۲) ھەردوو سەرچاوەكەي پىشوو.

بفریٲ. له گٲرانه وهیه کی تر دا هاتوو: ئه وه یه کهم شت بوو که ئیمانی له دئی مندا جیگیر کرد^(۱).

ههروهها ئه بو عوبهید وتویهتی:

که جوبهیر وتویهتی: (وهك ئه وهی دئم ههژینراوه) کاتیك گویبستی پیغه مبهیر (ﷺ) بوو

که له نوٲژه کهیدا له گه ل هاوه لانی دهی کرد ئه م ئایه تانهی ده خویند: ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ۗ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ﴾ الطور: ۷ _ ۸^(۲). واته: (به راستی سزاو نازاری پهروه ردگاری تو ئه ی موحه ممه د هه ر پیش دٲت. که سیش ناتوانٲت بهری بگریٲ و دهستی پیوه بنٲت و نه هیلٲت).

۱۳ _ له هه ندٲ کهس گٲر دراوه ته وه که ئه گه ر قورنانی به دهسته وه بگریٲه، ئه وا له بهر که وه ریه ی و شکو داری قورن راس ته وخو له خو ده چوو (ده بوورایه وه)^(۳).

هه ندٲ له پیاو چاکان: کاتیك قورن ده خوینرا ده چوونه حاله تیکی ویژدانی به رزه وه و هاواریان لی هه لده ستا، جاری واش هه بوو سه ری ده کیشا بو له خو چوون و جل دراندن، وینه ی ئه و حاله تانهش به ناپه سه ند دانانرین. هه ر که سیك تامی نه کردیٲ نازانیٲ^(۴).

(۱) الشفا ۱/۲۷۴.

فه رمووده ی: زور نه مابوو دئم بفریٲ... تاد: صحیح البخاری: ۶۵ کتاب التفسیر _ سورة الطور، ۱ باب، رقم ۴۸۵۴ عن جبر بن مطعم.

فه رمووده ی: یه کهم شت بوو له دئم جیگیر بوو... تاد: صحیح البخاری: ۶۴ کتاب المغازی، ۱۲ باب، رقم ۴۰۲۳ عن جبر بن مطعم.

(۲) الأموال لأبي عبيد القاسم بن سلام ۱۶۴.

(۳) معترك الأقران في إعجاز القرآن للسيوطي ۱/۲۴۴.

(۴) نسيم الرياض ۲/۵۲۴.

٤ _ هه‌ندیك كهس له‌گه‌ل بیستی چهند ئایه‌تیکی قورئان راسته‌وخۆ مردوون، چهن‌دین کتیب و دانراوی تایبەت له‌بارەى ئەو كه‌سانه‌ دانراوه^(١).

نمونه‌ی له‌و جو‌ره‌ گه‌له‌ك زۆرن ماوه‌ رینگه‌ نادات به‌ دوورو درێژی له‌باره‌یه‌وه‌ بدوین.

ئهمه‌ کاریگه‌رییه‌کی تایبەتی هه‌یه‌ له‌سه‌ر كه‌سانی زمانزان و ره‌وانبێژ، ئەگه‌رچی ئیمه‌ هه‌ستی پینه‌كه‌ین له‌به‌ر زالبوونی زمانی بیگانه‌ و بلا‌وبوونه‌وه‌ی نه‌ شاره‌زایی به‌ زمانی عه‌ره‌بی له‌ناو خودی عه‌ره‌به‌كان، به‌ئام كاتیك قورئان دابه‌زی نه‌یان‌توانی رووبه‌رووی ببنه‌وه‌ به‌لكو به‌پێچه‌وانه‌وه‌ چیژو تامی شیرینایه‌تی‌ه‌كه‌یان كرد، ئەمه‌ش ئەوانی هه‌لنا بو‌ باوه‌ر هینان به‌ قورئانی پیروژ.

ته‌نانه‌ت یه‌كێك له‌ سیفه‌ته‌كانی هاوه‌لان _ خوا لییان رازی بێت _ ئەوه‌بووه‌ كه‌ ئەگه‌ر كه‌سیك به‌شه‌و به‌ لای ماله‌كانی ئەواندا گو‌زه‌ری بكر‌دایه‌، ده‌نگی‌کی وه‌ك ده‌نگی می‌شه‌ هه‌نگی ده‌بیست له‌به‌ر خویندنه‌وه‌ی قورئان.

ته‌نانه‌ت هاوه‌ل هه‌بووه‌ كه‌ هه‌موو شه‌وه‌كه‌ی بیدار كردووه‌ته‌وه‌، تا وای لی‌هاتووه‌ خیزانه‌كانیان سكال‌لیان كردووه‌ له‌لای بی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ).

هاوه‌لیش هه‌بووه‌ شه‌وی بیدار ده‌كردووه‌ به‌ یه‌ك ئایه‌ت، كه‌ له‌سه‌ر یه‌ك ده‌یخویندنه‌وه‌و لی ورد ده‌بووه‌وه‌.

له‌ هه‌موو كاتیكدا قورئانیان ده‌خویند، چ به‌ راوه‌ستان یاخود به‌ دانیشه‌نه‌وه‌، خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ آل عمران: ١٩١. واته‌: (ئەوانه‌ی یادى خوا ده‌كه‌ن له‌ كاتیكدا كه‌ به‌ پێوه‌ن یان

(١) البرهان للزركشي ١٠٦/٢، الاتقان للسيوطي ١٢٣/٢.
٧٥٦

دانیشتوون یاخود ږاکشاون "له هیچ حاله تیځدا یادی نه و زاته فهراموش ناکهن"، همیشه بیر دهکهنه وه له دروست بوونی ناسمان و زهوی).

هاوه لآن له کاتی خویندنه وهی قورئاندا ته زوو به پیستیاندا دهات، خوی گه وره له وباره وه دهفه رموویت: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ الزمر: ۲۳^(۱). واته: (خوا جل جلاله جوانترین و پیروترین فهرامیشتی ناردوته خواره وه که نه م قورئانه یه، "له جوانی دارشتنیدا" بابه ته کانی له یه که ده چن، هه ندیک باسیخی به شیوازی جیاواز تیادا دووباره بوته وه، جا کارکردی نه م قورئانه نه وه یه که: ته زوو ده هیئیت به گیان و پیستی نه و که سانه دا که ترسی په روه ردگاریان له دل و دهر ووندا هه یه، پاشان گیان و پیستی و دلایان نهرم و ناماده و چالاک ده بییت بو یادی خواو خواپه رستی).

هه روه ها نه صمه عی گپراویه تیه وه که گوپی له وته ی که نیزه کیک بووه بو یه پی وتوه: "خوا بتکوژییت، به راستی وته کهت له وپه ری ره وان بیژیدایه؟ که نیزه کهش وتی: نایا نه م وته یه و هاوینه کانی به ره وان داده نرین، له پاش نه و ره وان بیژییه ی که له م فه رامیشته ی خوا هه یه: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَاذًا خَفَّتْ عَلَيْهِ فَكَأَلِقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ القصص: ۷. واته: (نیمه دایکی موسامان ناگادار کرد، که شیری بداتی "و پیمان وت" جا کاتیک مه ترسیت په یداکرد له وهی که پی بزانییت فرپی بده ره رووباری "نیله وه"، نه بترسه "له وهی تووشی به لا ببیت" نه خه فه تیشی بو بخو، چونکه نیمه به راستی دهی گپرنه وه بو لات و له ناینده شدا ده یکه ین به یه کیک له پیغه مبه ره

(۱) الوحي المحمدي ۱۲۲.

په يامداره كان). خواى گه وړه له يه ك نايه تدا دوو فهران و دوو پښگري و دوو هه وال و دوو
مژدهى كو كړد و ته وه" (۱).

مه به ستى كه نيزه كه له دوو فهرانه كه نه مانه يه: شيرى پي بده، فرپي بده. مه به ستى له
دوو پښگري (نهى) هكه ش: نه ترسي، خه فته مه خو.

هه وړه ها مه به ستى له دوو هه واله كه: ناگادارمان كړد، كاتي ك مه ترسيت لي په يدا بووه له ودى
زيانى پي بگات. و دوو مژده كه ش: ده يگي رينه وه، ده يكه ين به پيغه مبه ر.

رپووى سيبه م: هه والدانى قورنان سه ربارته به چه ندين رپو وداو و شتى شاراوه و
غهيبي، كه تنها خواى گه وړه ده يان زانيت^(۲)، چه له رابردوو چه نيستا چه داهاتوو
بيت.

۱ _ هه والى داوه له باره ي شته شاراوه و غهيبيه كانى رابردوو:

قورنانى پيرو ز باسى به سه رهاتى پيغه مبه رانى پيشووى بو نيمه كړدوو، وهك: نادم، نوح،
هود، صالح، يعقوب، يوسف، نيرا هيم و باسى نوممه ته كانى نه وانيشى كړدوو.

دواى نه ودى به سه رهاتى (نوح) ي گي راو ته وه، فه رموويه تى: ﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيًّا
إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَقِيبَةَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ هود: ۴۹. واته: (نهى

(۱) الشفا ۱/۲۶۳.

(۲) الشفا، سه رچاوه ي پيشوو، الإنصاف للباقلاني ۶۳، تمهيد الأوائل ۱۸۵، المواقف ۲۴۵/۸، المقاصد ۳۶/۵،
سبل الهدى والرشاد ۵۸۸/۹، إثبات النبوة ۱۲۳، علم أصول الفقه لعبدالوهاب خلاف ۳۰.

موحه مەھەد (ﷺ) ئەو باسانەى بۆمانكردييت، لە ھەوالە ناديارەكانە كەبۆت دەنييرين، نەتۆ دەتزانى و نە ھۆزو نەتەوھەكەشت پيش ئەم باسەى ئيمە، جا خۆگرو بە ئارام بە، چونكە بەراستى پاشەرۆژ بۆ خواناس و پاريزگارانه).

ھەرودھا دواى گيپرانەوھى بەسەرھاتى لە داىك بوونى مريم (سلاوى خواى ليبيت) و لە ئەستۆ گرتنى بەخيوكردنهكەى لەلايەن (زكريا)، خواى گەورە دەفەرموويت: ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ أَقْلَمَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ آل عمران: ۴۴. واتە: (ئەو شتانەى باسکران چەند ھەوالتيك بوون لە غەيبەوھە، ئيمە لەرپنگەى "وھى" سروش و نياگوھ بەتۆى دەگەيەنين، خۆ تۆ _ ئەى موھەمەد (ﷺ) _ لەوئى نەبوويت كاتيک پينوسەكانيان ھەلدەدايە _ ئاودوھ، پينوسى كى سەرکەوت و ئاو نەبىرد _ ئەويان مەريەم پەرورەدە بکات، تۆ لەويش نەبوويت كاتيک كيشەيان بوو _ لەسەر ئەوھى كى بەخيوى بکات _).

بە تيرو تەسەلى لەبارەى چيرۆكى يوسف (سلاوى خواى ليبيت) دواوھ، دواتر دەفەرموويت: ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَكْفُرُونَ﴾ يوسف: ۱۰۲. واتە: (ئەى موھەمەد (ﷺ) ئەم بەسەرھات و سەرگوزەشتەيەى يوسف _ سلاوى خواى ليبيت _ كە بۆت نياگا دەكەين لە ھەوال و بەسەرھاتە شاراوھكانە، خۆ تۆ لەلای براكانى يوسف نەبوويت، كاتيک كە ھەموويان بپارياندا و پيلانيان گيپرا).

ئەمانە چەند بەسەرھاتيكي راستەقينەن، كە زۆربەى ھەوالەكان لەمبارەيەوھ لە كتيبەكاني (تەورات و زبور و ئينجيل) دا ھاتبوون، دواى ئەوھى پينغەمبەر (ﷺ) لەم بارەوھ گفتوگۆى لەگەل جولەكەكان كرد، ئەوا جولەكەكان دانيان نا بە راستى ھەوالەكە، ھەرودك لە سەرگوزەشتەى (يوسف) و نەوھەكاني ئيسپرائيلا ھاتووھ، تەنانەت جولەكەكان بەو ھەوالەى كە

پیغمبر (ﷺ) هینابوی تیکشکان، چونکه چاک دهیانزانی که پیغمبر (ﷺ) نه خویندهواره و هیچ شاره‌زاییه‌کی نییه سه‌بارت به کتیب و هه‌واله‌کانی جوله‌که.

هروهک کتیبه میژووویه کونه‌کان و نه‌هه‌لکه‌ندراوانه‌ی نیستا دۆزراونه‌توه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر بوونی نه‌هه‌لگه‌لانه و پاشاکانیا. هه‌روه‌ها نه‌هه‌والانه‌یان که نه‌فشکراون له شوینه‌واره بیناسازییه نیژراوه‌کانیا، هه‌موو نه‌مانه هه‌واله‌کانی قورئانیا پشت راست کردوه‌توه.

۲_ هه‌والی داوه له‌باره‌ی نه‌هه‌شته‌شاره‌وه‌ی غه‌یبیانه‌ی ناماده‌نه و هه‌ن:

أ_ قورئان داوه له‌باره‌ی: فریشته، جنوکه، به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و نه‌هه‌سیفه‌تانه‌ی که په‌یوه‌ستن به‌خوای گه‌وره‌وه.

ب_ قورئان رووی راسته‌قینه‌ی مزگه‌وتی (ضراری روونکرده‌وه، که دووروه‌کان دروستیا کربوو، به‌مه‌به‌ستی په‌رت کردنی موسلمانان و ته‌له‌دانانه‌وه بو‌یان، له‌وباره‌وه خوای گه‌وره نه‌هه‌نایه‌ته‌ی دابه‌زانند: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ التوبة: ۱۰۷. واته: "نه‌هه‌وه" دووروه‌ی که مزگه‌وتیکیا دروست کردوه له‌به‌ر زهرردان و بلاوکردنه‌وه‌ی بی‌باوه‌ری و دووبه‌ره‌کی له‌نیوان نیمانداران بو‌چاوه‌روان کردنی هاتنی نه‌هه‌هه‌سانه‌ی که پیشتروژمنایه‌تی و جه‌نگیا دژی خواو پیغمبره‌که‌ی ده‌کرد و بی‌گومان سویند ده‌خون که: نیمه‌ته‌نها مه‌به‌ستمان چاکه بووه، "له‌کاتیکدا" خوایش شایه‌تی ده‌دات که نه‌هه‌وانه درۆزن).

۳_ ئاشکرا کردنی باروودوخی ناشرین و قیزه‌ونی دووروه‌وان بو‌پیغمبر (ﷺ)، خوای گه‌وره له‌هه‌باره‌وه ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ

مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ الَّذِي الْخَصَامِ ﴿٢٠٤﴾ وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿البقرة: ٢٠٤_٢٠٥. واته: (هه‌ندی) كهس هه‌ن قسه‌و گوفتارو دهم پاراویان له‌بارهی ژییانی ئەم دونیایه‌وه سه‌رسامت ده‌کات، خوایش به‌شایه‌ت ده‌گریت و ده‌لئیت: دل و زمانم یه‌کسانن، له‌کاتی‌کدا ئەو سه‌رسه‌ختترین کهسه له‌هه‌موو جوړه دوژمنایه‌تیه‌کدا. هه‌ر کاتی‌ک ئەو جوړه کهسه پشته هه‌ل‌کرد و ده‌سه‌لانی په‌یدا‌کرد؛ هه‌ول و کوشش ده‌دات له زه‌ویدا تا ئاشوب به‌ریا بکات و خراپه برپوینیت و کشتو‌کال له‌ناو ببات و پاکتاو کردنی ره‌گه‌زی ئەنجام بدات، بی‌گومان خوا فه‌سادو خراپه و تاوانی ناویت).

٢ _ هه‌والی داوه له‌بارهی شته شاره‌وه‌و غه‌بیبه‌کانی داها‌توو:

أ_ قورئان هه‌والی داوه له‌بارهی سه‌رکه‌وتنی رۆم. (ترمذی) له (نیاری کوری مکرما‌ل‌اسلمی) گه‌ی‌راویه‌تیه‌وه که وتویه‌تی: کاتی‌ک ئەم نایه‌تانه دابه‌زین: ﴿الْم ﴿١﴾ غَلَبَتِ الرُّومُ ﴿٢﴾ فِي آذَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ ﴿٣﴾ فِي بَضْعِ سِينِكَ ﴿الروم: ١_٤. واته: (الم، رۆمه‌کان تیکشکینران "به‌ده‌ستی فارسه‌کان". له‌نزی‌کترین و نزمترین ولاتیاندا، به‌لام له‌ئاینده‌دا "نۆره‌یان دیته‌وه" رۆمه‌کان دوا‌ی شکستیان سه‌رده‌که‌ونه‌وه. له‌چه‌ند سالی‌کدا "له‌چه‌ند سالی‌کی داها‌توودا نیوان ٣_٩") کاتی‌ک ئەم نایه‌تانه دابه‌زین فارسه‌کان سه‌رکه‌وتنیان تو‌مار کردبوو و رۆمه‌کانیش شکستیان خواردبوو، مو‌سلمانانیش پێیان خوش بوو رۆمه‌کان به‌سه‌ر فارسه‌کاندا سه‌ر بکه‌ون، چونکه مو‌سلمانان و رۆمه‌کان خاوه‌نی کتیبی ئاسمانین، هه‌روه‌ک خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَيَوْمَئِذٍ يَقَرِّحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾ بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ

مَن يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٥﴾ الروم: ٤-٥. واته: (ئەو رۆژە ئیمانداران خۆشحال و شاد ئەبن. بەسەر گەوتنی خوا، هەر کەسێک یان هەر دەستەیهک ئەو زاتە بیهەوێت، سەری دەخات، هەر ئەو خۆایەش خاوەنی دەسەڵاتی بێ سنورەو زۆریش دلۆقان و میهرەبانە). بە پێچەوانە قورەیشیەکان پێیان خۆش بوو هەر فارسەکان سەر بکەون، چونکە ئەوان و فارسەکان خاوەن کتێب نین، باوەریان بە زیندوو بوونەوه نییە، جا کاتێک خۆی گەورە ئەم ئایەتە ی دابەزاند، (أبو بکر) دەرگەوت و لە ناو شاری مەککە هاواری ئەکرد: ﴿الْمَ ﴿١﴾ عَلِمَتِ الرَّؤْمُ ﴿٢﴾ فِي آدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَيَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ فِي بَضْعِ سِنِينٍ﴾ الروم: ١-٤.

هەندێ ئە قورەیشیەکان بە ئەبو بەگریان وت: ئەمە با لە نیوان ئیمەو ئیوهدا بیّت، هاوێڵەکە ی ئیو بەروای وایە رۆم سەر دەکەوێت بەسەر فارسدا لە چەند سالیکی داها تودا، دە یۆچی گرهوی لەسەر نەکەین؟ ئەبو بەکر وتی: باشە دەیکەین، ئەمە پێش حەرام کردنی گرهو بوو. ئینجا (ئەبو بەکر) گرهوی کرد لەگەڵ هاوبەش دانەرەن، هەر وەها ماوەکە یان دیاری کرد، بە ئەبو بەگریان وت: لەسەر چەند گرهو بکەین؟ چونکە وشە (بضع) بۆ سێ تا نۆ سالی، تۆ سالیکی مامناوەند دیاری بکە لە نیوان خۆت و ئیمەدا کە کۆتا ماوە بیّت. ئەبو بەکر وتی: شەش سال دیاری دەکەین. (نیار) دەلیت: کاتێک شەش سال تێپەڕین بەر لەو دە رۆم بەسەر فارس سەربکەون، ئەوا هاوبەش دانەرەن ئەو بەشە پارەو سامانەیان برد کە ئەبو بەکر لەگەڵ ئەوان گرهوی لەسەر کردبوو. جا کە سالی حەوتەم هات رۆم بەسەر فارس سەرگەوت، موسلمانانیش رەخنەیان لە أبو بکر گرت بەو دە (بضع) ی بەشەش سال دیاری کرد، چونکە خۆی گەورە فەرموویەتی: (فی بضع) واتە: سێ تا نۆ. (نیار) دەلیت: (لە کاتی رۆودانی ئەم رۆوداوە

خه لکیکی زور موسلمان بوو^(۱). ههروهه له تهفسیری قور توبیدا^(۲) چهند گیرانه وهیهکی تری تیرو تهسهل هاتوون.

ب_ خوی گه وره رووی فه رمایسته که ی ناراسته ی پیغه مبهه (ﷺ) کردوو به وهی دهچیته ناو شاری مهککه، که چی هیشتا پیغه مبهه (ﷺ) نهو هیزه ی نه بوو که بجیته ناو شاری مهککه و رزگاری بکات: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّبَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ﴾ الفتح: ۲۷. واته: (سویند به خوا بیگومان خوا خه ونی پیغه مبهه که ی به راستی و وهک خوی هیئاوته دی که دهفه رموویت: بهم زووانه نیوه به هه موو نارامی و ناسووده ییه که وه به ویستی خوا دهچنه ناو که عبه ی پیروژه وه، "عه مره به چی ده هینن" سه رتان ده تاشن یان کورتی ده که نه وه به بی نه وهی ترس و بیمتان له که س هه بیت).

پیغه مبهه (ﷺ) پیش نه وهی بجیته (حدیبه) له خه ونیدا بیی: خوی و هاوه لانی به نارامی و ناسووده یی چوونه ته ناو شاری مهککه وه وه ندی سهریان تاشیوه وه هه ندیکی تریش سهریان کورت کردوو. دواتر پیغه مبهه (ﷺ) خه ونه که ی بو هاوه لانی گیرایه وه، هاوه لانیس بهم هه واله دلخوش بوون، وا پیشینیان کرد که لهو سالدادهچنه مهککه وه. و وتیان: بیگومان خه ونی پیغه مبهه ی خوا (ﷺ) راست و دروسته. به لام کاتی پرؤسه ی چوونه ناو شاری مهککه دواکه وت هه ندی له دوور ووه کان ره خنه یان گرت وهک عه بدولای کورپی ئوبه ی و عه بدولای کورپی نوفه یل و روفاعه ی کورپی خه رس و وتیان: به خوا نه سه ر ده تاشین و نه کورتی ده که یین و نه که عبه ش ده بینین!، خوی گه وره نه ئایه تی دابه زاند: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّبَا

(۱) صحیح الترمذی بشرح عارضه الأحوذی ۷/۱۲-۷۲. قال الترمذی: هذا حدیث صحیح حسن غریب.

(۲) تفسیر القرطبی ۷/۵۰۸۴.

بِالْحَقِّ لِنَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَامِنِينَ مُخْلِقِينَ رُءُوسِكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ ﴿ الفتح:

۲۷. ههوالی بهوان دا که موسلمانان دهچنه ناو شاری مهککهوه بهلام نهک لهم سألهدا بهلکو

لهکاتیکی تردا، ههروهها خهونهکهی پیغهمبهریش (ﷺ) راسته^(۱).

پ_ ههروهک قورثانی پیروز ههوالی داوه، لهبارهی ئهوهی که خوی گهوره پیغهمبه

دهپاریزیت و کهس ناتوانیت به پهنهانی بیکوژیت، ههرچهنده پیلان بو پیغهمبه

دابیژن و سورین لهسهر لهناوبردن و گوشتنی، خوی پایهبهرز دهفرموویت: ﴿يَتَأْتِيهَا

الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ ۗ وَاللَّهُ يَعْصُمُكَ مِنَ النَّاسِ ﴿ المائدة:

۶۷. واته: (ئهی پیغهمبهرو فرستاده، ههرچی فرمان و پهیامیکت بو دابهزیوه لهلایهن

پهروهردگارتوه "بی دوودلی" رایبگهیهنه، خو ئهگهر بهو کاره ههئنهسایت، ئهوه مانای وایه

پهیامهکهیت "بهتهواوی" نهگهیاندوو "دلنیاش به" خوا دهتپاریزیت له شهرو خراپهی

خهلکی).

له سهحیحی ترمزیدا هاتوو: عائیشه (خوا لئی رازی بیت) وتویهتی: که پاسهوانی دهکرا له

پیغهمبه (ﷺ) تاگو ئه و نایهته دابهزی: ﴿وَاللَّهُ يَعْصُمُكَ مِنَ النَّاسِ ﴿ المائدة: ۶۷. ئینجا

پیغهمبه (ﷺ) سهری له کولانگهدا دهرهیناو به پاسهوانانی فهرموو: (یا ایها الناس انصرفوا

فقد عصمني الله^(۲)) واته: ئهی خهلکینه چیتر پاسهوانی مهکهن و بگهړینهوه مالهکانتان لهبه

ئهوهی خوی گهوره دهپاریزیت. ئهه فرمایشته بهچهند گیرانهوهیهکی تریش له (عهبدوئی

کوری شهقیق)هوه هاتوو.

(۱) روح المعانی ۲۶/۱۲۰، تفسیر القرطبي عن قتادة ۹/۶۱۰۹_ ۶۱۱۰.

(۲) صحیح الترمذی بشرح عارضة الأحوذی ۱/ ۱۷۴، باب التفسیر. سهیری ئهه نمونانه بکه لهوهی خوی

گهوره پیغهمبهری (ﷺ) پاراستوو: الشفا ۱/ ۳۴۶ و لاپهردکانی دواتر، تفسیر ابن کثیر ۱/ ۷۷_ ۷۹.

تهنانهت له جهنگی "ئوحد" نزیکتین موسلمان له ریزهکانی دوژمن پیغه مبهەر (ﷺ) بوو، ههتا ئیمامی عهلی (رهزای خوی لی بیّت) وتویهتی:

(کاتیئک جهنگ گهرم دهبوو و پیکدادان تووندتر دهبوو، ئیمه به پیغه مبههری خوا خویمان دهپاراست و هیچ یهکیک له موسلمانان به ئەندازهی پیغه مبههر (ﷺ) له دوژمن نزیك نهبوو).

ههروهها له جهنگی (حونهین) دا موسلمانان سه رهتا تیکشکان و روویان له پیغه مبههر (ﷺ) کرد، ئەویش له سهەر گویدریژه سپیه کهی بوو، کورهمامی پیغه مبههر (ﷺ) (ئه بو سوفیانی کورپی حارسی کورپی عهبدولوته لیب) ریشمه ی گویدریژه کهی راده کیشا، پیغه مبههر (ﷺ) دابهزی و داوای سههر کهوتنی کرد و فهرمووی: (أنا النبي لا كذب، أنا ابن عبد المطلب)^(۱) واته: من پیغه مبههرم درۆ ناکهم، من نهوهی عبدالمطلبم، پاشان ریزی موسلمانانی ریکخست.

ههوالدانی قورئانی پیروژ هاته جی، هیچ یهکیک له دوژمانی پیغه مبههر (ﷺ) نهیاتوانی بگهن به مهرامی خویمان سهبارت به گوشتن و له ناوبردنی پیغه مبههر (ﷺ)، سهبراری زۆری و تواناداری بۆسه گانی دوژمنان له هه موو کاتی کدا، سهبراری ئەوهش که پیغه مبههر (ﷺ) هه میسه له ریزهکانی پیشه وه بووه له جهنگدا، خاوهنی بویرییه کی کهم وینه بووه و رووبه رووی هاوبهش دانهران بووه ته وه به جهنگ و قسه وتن به خواکانیان، که چی زۆریه ی ئەو سهروک و پاشایانه ی که ئەگهر دوژمنانه کانیان بۆسه یان بۆ دانبین ئەوا ئامانجه که یان پیکاووه کوشتیوانه.

(۱) فهرمووده ی: به رهو ل پیغه مبههر چوون ... تاد: صحیح البخاری: ۵۶ کتاب الجهاد، ۹۷ باب من صف أصحابه عند الهزيمة، رقم ۲۹۳۰، بهذا اللفظ، عن البراء بن عازب، وانظر الحديث فيه أيضا رقم ۲۸۶۴ و ۲۷۴۲ و ۳۰۴۲ و ۴۳۱۵ و ۴۳۱۶ و ۴۳۱۷ وكلها عن براء بن عازب. وهو في صحيح مسلم: ۳۲ کتاب الجهاد، ۲۸ باب غزوة حنين، رقم ۱۷۷۶، عن البراء.

ت_ ئەم فەرمايشته: ﴿سَيَهْرُمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الدُّبُرَ﴾ القمر: ٤٥. واتە: (لە ئايىندەيهكى نزيكدا لەشكرو كۆمه‌ليان شكست دىنئيت و هەلدن). لە شارى مەككە دابەزى، هېشتان فەرمان بە (جيهاد) نەكرابوو، چونكە لە سالى دووهمى كۆچى فەرمان كرا بە جيهاد، ئەم ئايەتە هەوالى دەدا لەبارەى تىكشكانى هاوبەشدا نەران و سەرکەوتنى موسلمانان، تەنانهت ئىمامى عومەر (پەزى خۆى لى بىت) _ لە گىرانه‌وى (ئىبن ئەبى حاتم و ئىبن مەردويه) _ لە كاتى دابەزىنى ئەم ئايەتەدا دەيووت: كامە كۆمه‌له‌يه شكست دەخوات مەبەستى لەكامەيه؟ دەئيت كاتىك جەنگى "بەدر" هات، دەمبىنى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەو ئايەتەى دەفەرموو.

ئەم شتە شاراوو غەيبىانە كە قورئانى پىرۆز باسى كر دوون، جگە لەناوبراوان، زۆر شتى نەئىنى تىرش هەن، كە بەشپۆدەيهكى سەلمىنەر هەوالى لەبارەو هاتوو، رۆژگارو رپوداوەكان لەبارەى راستىتى ئەمانە بۆ ئىمە هاتوونەتە دوان، جا ئايا ئەم شتانە كەسىكى نەخوئىندەوار لەخۆيه‌وه هيناويه‌تى، سەربارى ئەوى سەلمىنراو كە ناوبراو نەخوئىندەوار بوووو تواناى نووسىنى نەبوو، تەنانهت لەو سەردەماندا خەلك هۆگرو ئالودە نەببوو بە خوئىندەوو فىربوونى كتيبه‌كان، خۆى گەوره لەم فەرمايشته‌دا ئەو رەتكردووتەوه پىغەمبەر خوئىندەوارو تواناى نووسىنى هەبىت: ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَأْتَابَ الْمُبْتَلُونَ﴾ العنكبوت: ٤٨. واتە: (تۆ ئەى پىغەمبەر (ﷺ) پيش نارددى ئەم قورئانە هيج كتيبيكت نەدەخوئىندەوو، بەدەستى خۆيشت هيج شتىكت نە نووسيووه، "چونكە نەخوئىندەوار بوويت" خۆ ئەگەر شتىكى وات ئەنجامبدايه، لەو كاتەدا نەفام و دەم بەتالەكان دنيايان پىر دەكرد لە شك و گومان).

بەلكو بەپىچەوانەوه ئەو هەوالانەى وەرگرتوو، لە سەرچاوه‌يهكى زانستى باوهرپىگراو كە قبولى هەله ناكات، ئەو سەرچاوه‌يهش برىتى بوو لە سروش و نيگا كە لەلايهن خۆى

() الإنصاف للباقلاني، سەيرى كتيبه‌كه‌مان بكە: أمية الرسول محمد (ﷺ).

به‌دیهینه‌روهه هاتووه، که‌سیکی خاوه‌ن ژیری و عاقلیش دان به‌وه‌دا نانیت که ئەم شتانه به‌ره‌می بلیمه‌تی پیغه‌مبەر (ﷺ) بوونه، چونکه که‌سیک که پیشینی بۆ داهاتوو دهکات، ئەوا یارمه‌تی وەرده‌گریت له ئەزموونی رابردووی، وهک چرایهک که به‌رووناکیه‌که‌ی هه‌نگاوه‌کان له‌میان‌ه‌ی رووداوه‌کانی داهاتوو ئاشکرا دهکات، دواي ئەمه‌ش زۆر به‌هۆشیاری و وریایی حوکم ددهات و ناتوانیت ئەو پیش بینی و قسه‌یه‌ش که دهکات به‌یه‌کجاری بی‌پێنیت‌ه‌وه، چونکه ئەگەر بران‌دیه‌وه یان ئەوه‌تا:

که‌سیکی سه‌ره‌رپۆیه و گوئی نادات به‌وه‌ی ده‌لیت، راست بیت یان درۆ، ئەمه‌ حال و بارودۆخی به‌خت گره‌وه‌و جادوگه‌رو ئەستیره‌ ناسه‌کانه.

یاخود که‌سیکه له‌ خواوه‌ په‌یمان‌ی وەرگرتوووه‌ خواي گه‌وره‌ش هه‌رگیز په‌یمان‌ شکی‌نی ناکات، ئەمه‌ پێ و شوین و ریبازی پیغه‌مبهران و په‌یامبهرانه.

ئەو هه‌والدانه‌ له‌باره‌ی داهاتوو، ئەو پیشینیانه‌ی که له‌ قورئانی پیرۆزدا هاتوون، به‌لگه‌ی سه‌لمینه‌رن له‌سه‌ر ئەوه‌ی قورئان له‌لایه‌ن خواوه‌ هاتوو له‌سه‌ر زمان‌ی پیغه‌مبهره‌ به‌رپزه‌که‌ی و بۆ ئەوه‌ی به‌سه‌لمینه‌ریت که‌ جوړیک نییه‌ له‌و پیشینییه‌ بی‌ بنه‌مایانه‌ی که‌ جادووگه‌رو ئەستیره‌ناسان ده‌لین.

پوهی چواره‌م: ئەو راستییه‌ زانستیانه‌ی قورئان که‌ زانستی سه‌رده‌م جه‌ختیان له‌سه‌ر ده‌کاته‌وه^(١):

قورئانی پیرۆز دیدو تیروانیی خه‌لگی ئاراسته‌ کردوووه‌ بۆ بوونه‌وه‌رو یاسا‌کانی و ئەو به‌دیهینه‌راوانه‌ی له‌خوی ده‌گریت، تا جه‌خت بکاته‌وه‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ی هه‌موو ئەو شتانه‌ به‌

(١) علم أصول الفقه لعبدالوهاب خلاف ٢٩.

دهستی توانستی خوی پایه به زبه دیهنراون، بویه تهنه شتیک که لهسه هر تاکیکپویسته، بریتیه لهوهی ملکهچی فرمانی خوی گهوره بیّت.

ئینجا نمونهی ئەو راستیه زانستیه بلاوانه‌ی که زانستی سه‌ردهم باسی کردووو جهختی لهسه کردووته‌وه به راستیه چه‌سپینراوه‌کانی، ئەمانه‌ن:

١ _ زانا گه‌ردوون ناسه‌کان له وهته‌ی چهند سه‌دهیه‌کی پیش زاین تا دهرکه‌وتنی روانگه گه‌ردوونیه‌کان (مراصد الفلکیة) به‌سه‌ر دوو دهسته‌دا دابه‌ش بیوون:

یه‌که‌میان: رای وابوو که گۆی زهوی جیگیره و چه‌قی جیهانه و هه‌ساره گه‌رۆکه‌کان به‌ده‌وریدا ده‌سورپینه‌وه.

دووه‌میان: رای پیچه‌وانه‌ی هی یه‌که‌مه. واته: بۆچوونی وابوو که خۆر جیگیره و زهوی و هه‌ساره گه‌رۆکه‌کانی تر به‌ده‌وریدا ده‌سورپینه‌وه.

به‌لام قورنانی پیروژ تیروانینه‌که‌ی جیگیره، به‌وه‌ی که گشت تهنه ناسمانیه‌کان ده‌جوئین و

مه‌له ده‌که‌ن له خولگه‌که‌یاندا، خوی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿ وَالشَّمْسُ بَجْرِ الْمُسْتَقَرِّ

لَهَا ذَلِك تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَرْتَهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ

يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾ يس: ٣٨ _ ٤٠. واته:

(خۆریش له‌گه‌ردش و سورانه‌وه‌ی خۆیدا به‌رده‌وامه به‌ره‌و سه‌روه‌ت ده‌جیت، یاخود به‌ده‌وری

چه‌قی خۆیدا ده‌سورپینه‌وه، بیگومان ئەمه توانای زاتیکی بالاده‌ست و زانا دهرده‌خات_ که

هه‌موو شتیکی به‌رپۆکی دڕوست کردووو _ هه‌روه‌ها کات و شوینی هه‌له‌هاتی مانگی‌شمان

دیاری کردووو_ هه‌ر شه‌ویک له‌کاتیکی دیاری کراو و شوینیکی دیاریکراو هه‌له‌دیت _ راده‌ی

ئهو رووناکیه‌ش که ده‌که‌ویته‌ سه‌ری جیاوازه، تا_ سه‌ره‌نجام هه‌موو مانگیک له‌ روواله‌تیدا _

وه‌ک چیلکه‌یه‌کی ووشکی باریک دنوینیت. نه‌خۆر بۆی هه‌یه به‌مانگ بگات _ له‌ هیل و

رېپرھوی خۆی دهرېچیت _ نه شهویش پېش رۆژ دهکهویت، به لکو ههریه که یان له خولگه ی تایبه تی خویاندا مه له ده که ن و به ناسانی ده سوړپنه وه).

دواتر پروانگه سه رده ميه که ان داهینران و ديدو تيروانيني قورئانی مه زنیان پشت راست کرده وه، به وهی ههر ته نیک که له بوشایی ئاسماندایه، رانه وه ستاوه و به لکو له جو له ی به رده و ام دایه.

۲ _ خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿وَالسَّمَاءَ بَيْنَهُمَا بِأَيِّدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾ الذاریات: ۴۷. واته: (ئیمه ئاسمانمان به دهستی قودرته تی خۆمان دروست کردوو، به رده و امیش گه وره و فراوانی ده که یین). به لگه و ئامازه یه له سه ر ئه وهی بوونه وهر له فراوان بوونیکي به رده و ام دایه، (سیر جیمس جینز) ده لیت: (ئه ندازه ی ئه و فراوان بوونه سه دو پینج میله له چرکه یه کدا، ههر دووریه کیش ئه ندازه که ی یه ک ملیؤن سالی تیشکییه، ههر وها قه باره ی بوشایی جیهانی ئیستا نزیکه ی ده ئه وهنده ی قه باره ی خویه تی له و کاته ی که دهستی به فراوان بوونه که ی کردوو، واته ههر دووریه کیش له سی دووریه که ان که میک زیادی کردوو له ئه ندازه بنچینه یه که ی)^(۱).

ته نانه ت بابه تی فراوان بوونی گه ردوون ئیستا بووته یه کیک له شته سه ملینراوه که ان، ئه نشتایینی به هه له دا برد، (هابل) ی زانای سروشتناس ئه وهی دهرخست که هه ساره گازییه که ان (الکواکب السدیمیة) دوور ده که ونه وه له هه ساره ی ئیمه، جا له مه وه زانای بیرکاری به لژیکی (لومتر) تیؤری فراوانبوونی گه ردوونی هه له یناجا.

۳ _ خوی بی وینه ده فهرموویت: ﴿وَالْجِبَالَ أَوْدَادًا﴾ النبا: ۷. واته: ("ئایا کیوه که انمان وه که میخ بۆ دانه کوتاون"). قورئانی پیرۆز ئه م راستیه مان بۆ ده خاته به رچاوه، ته نانه ت به راشکاوانه ئامازه ده کات بۆ وردترین تیؤره که انی زه ویناسی (جیؤلوجی)، که ده لیت چیپاکان ره گیان هه ن و

(۱) التفسیر العلمی للآیات الکونیة ۶۹.

داگوتراون له زهويدا بهشيويهك كه قهبارهي نهو بهشهي له ژير گل و زهويدايه دوو نهوندهي نهو قهباريه كه لهسهر زهوييه.

٤_ خواي مهزن دهفهرموويت: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَا رَتْقًا

فَفَقَعْنَهُمَا﴾ الانبياء: ٣٠. واته: (ئايا نهوانهي بي باوهر بوون نهيان بينيوهو بوياي روون نهبوتهوه بهراستي ناسمانهكان و زهوي يهك پارچه بوون لهوهودوا ليكمان جياگردنهوه). نهو نايهته نهمه دهردهخات كه پيشتر ناسمانهكان و زهوي يهك پارچه و توپهله بوون، دواتر دابهش گران بو سهر نهو بهشانه. و تيوره هاوچهرخهكانيش باس لهوه دهكهن كه تهنه ناسمانيهكان پيشتر يهك توپهله گاز بوونه.

٥_ خواي زانا و خاوهن توانا دهفهرموويت: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ

وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ﴾ الانعام: ١٢٥. واته: (نهو كهسهي "خيري تيذا بيت" و خوا بيهويت هيدايهتي بدات، نهوه سينهي ساف و پاك و نامادهي دهكات بو نايي نيسلام، نهو كهسهش خوا بيهويت گومراي بكات، نهوه دلي دهگوشيت و سينگي تووند دهكات و ههناسهي سوار دهبيت، ههروهك نهوهي بهرهو ناسمان بهرز ببيتتهوه). نايهتي ناوبراو نامازه دهكات بهوهي كه ههر كهسيك به ناسماندا بهرز ببيتتهوه، ههست به سينگ ويك هاتنهوهو دل تهنگي دهكات و كرداري ههناسهداني سهخت دهبيت، جا له كاتي دوزينهوهي چينه بهرزهكاني ههواي به هوئي فرؤكه و مووشهكهكانهوه... زانايان رايان بو نهوهچووه: ئوكسجين كهمه له چينهكاني ههواي ناسماندا، نهمهش دهبيتته هوئي سينگ گوشين و دل تهنگ بوون، ههر لهبهر نهمهشه فرؤكهوانان ناميري ههناسهداني دهستگرد بهكاردينن بو نههيشتنى سينگ گوشين و ناساني نهجامداني كرداري ههناسهدان.

٦_ خَوای گهوره دهفهرموویت: ﴿وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّتُنذِرُوا بِطُغْيَانِهِم مِّن بَيْنِ قَرَبٍ

وَدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِّلشَّرِبِينَ﴾ النحل: ٦٦. واته: (بهراستی له حیواناتدا په ندو چا ورووناکی هیهه بو ئیوه. ئه وهتا ئیمه له وهی که له سکی نهو جینسه دهر ئه چی له مابهینی پیسی و خویندا شیریکی سافی گه وارتان دهرخوارد ئه دهین بو ئه وانهی شیر دهخونه وه). ئه وه دهردهخات که شیری پاک و خوش بو ئه وانهی دهیخونه وه له نیوان پیسایی (پاشماوهکان) و خویندیته دهره وه. ئه م راستیهش زانستی سهردهم پروونتری دهکاته وه کاتیک دانی ناوه به وهی که: شیر بهر له وهی بجیته ناو نامرازی شیردان (گوان^١), به دوو پرۆسه ی پوخته کردندا تیپه پر دهبیته: یه که میان پوخت و پاک کردنه وهی له پیسایی و پاشماوهی زیانبه خوش، ئه مهش له دوی ههرس کردن و هاتنی شیری شل بو ناو ریخوله کان، جا له و کاته دا مه میله کانی ناو ریخوله کان هه لدهستن به مژینی که رسته خوراکییه کان، که فریدراونه ته ناو خوین و پیساییه که ش ههر له ناو ریخوله کانه وه ماوه ته وه دواتر فریده دریته دهره وهی جهسته، به لام ماده مژراوه کان که فریدراونه ته ناو خوین دهبیته به دوو بهش، به شیکیان دهبیته خوراک و وزه بو بوونه وه ره زیندوو هکه، به شیکی تریش رژینه شیریه کان له خوین پاکی دهکه نه وه و دهینیرن بو نامرازی شیردان وهک شیریکی پوخت^٢ .

ئه م راستیانه و چه ندین راستی تری زانستی فرهن له و په یامه ی که پیغه مبه ر (ﷺ) هیناویه تی له کاتیکدا خوی نه خوینده وار بووه له کهش و هه وایه کی پهراویزخراو و دوور له کهلانی جیهان ژیاوه، ئه مانه گشتیان مه شخه لی رۆشنکه ره وهن بو هزری زانستی نازاد، خه لکیش بیشر له گشت ناوچه جیا جیاکانی جیهان ناگاداری ئه و راستیانه نه بوونه، تا ئه و کاته ی نامرازه کانی زانستی سهردهم دهرکه وتن وهک نامیرو تاقیگه و پروانگه گه ردوونیه کان... ههر

(١) وهرگیپر.

(٢) الرسول _ سعید حوی ٣٨/٢ و لایه پره کانی دواتر، ته ماشای چه ند نمونه کی تریش بکه له م باره وه، ههروه ها سهیری چه ند دیاردهیه کی تری راسته قینه بکه له: التفسیر العلمی للآیات الکونیة.

لەگەڵ دەرگەوتنی ئەو نامپێرە پێشکەوتوانە دان بە راستییە درەوشاوەکانی قورئانی پیرۆز دەنریت کە هیچ لیلی و ناروونی تێدا نییە، بەلکو پۆز لە دواى پۆز پوونتر دەرگەوتن.

قورئانی پیرۆز تەنیا لەبەر ئەم چەند بابەتە زانستییە کە تێیدا یە و چەند نمونە یە کەمان لى باس کرد موعجیزە نییە و بەس، بەلکو ئیجازی قورئان دەرەوشیتەووە لەوێ کە دژی ئەو راستیانە نەبووە کە زانست سەلماندووویەتی و نکۆلی نەکردوووە لە راستیە زانستییە گومان هەلنەگرەکان.

گومانیک و بەرپەرچەکەس:

ئەگەر وترا: تیۆرە زانستییەکان دەکری گۆرانیان بەسەردا بێت، ئیمە قورئانی پیرۆز ملکەچ ناکەین بۆ ئەو جۆرە لیکدانەووە تەفسیرانە، چونکە لەوانە یە لە ئەنجامی لیکۆلینەووە دەرگەوتت کە تیۆرە کۆنەکە هەلە بووە.

وئەلام: لە راستیدا راقەى ئایەتەکانی قورئانی پیرۆز بەو شتانەى زانست ئاشکرایان دەکات بەپێى ریساکانى تەفسیر و مەرجهکانى لە زماندا و جگەلەوانەش ئەمانە تەنیا بریتین لە جۆریک لە جۆرەکانی تیگەیشتن بۆ ئەو ئایەتانە، ئەگەر دەرگەوت تیۆرەکە هەلە یە ئەوکات دەرگەوتت کە تەفسیرەکەش هەلە یە، بەلام ئەگەر ئایەتەکە تەفسیری نوێی لەخۆی هەلنەگرت، ئەوا نابیت بەپێی تیۆرە نوێیەکە تەفسیر بکریت، بەلکو دەبیت چاوەروانی دەرەنجامی لیکۆلینەووە بکات، تا هەلەى تیۆرە نوێیەکە دەرگەوتت^(۱).

(۱) علم الأصول الفقه لعبد الوهاب خلاف ۳، محاضرات في أصول الفقه لبدر المتولي عبدالباسط ۱/۱۳۲.

پوهنې پېنجه م: تېكگيران له واناو حوكمه كانى قورئانى پيرؤزدا نيبه:

هممو ئه و شتانهى له دوو توپى قورئانى پيرؤزدان، كه له نزيكهى شهش هزارو دوو سه د نايه تدا كؤدنه وه، بابتهى فره و هممه لايهن بؤ هممو بواره كان له خو دگرئيت، بؤ ئه وهى پيداويستيه كانى مرؤف داببن بكات و چاكسازى بؤ مرؤف فراهه م بينيت.

پيكهاته و ناوه روكى قورئان دوو جوړه:

جوړى يه كه م: حوكمه كانى قورئان، سى جوړن:

۱ _ حوكمه بىروباوه رپيه كان: له بارهى ئه وهى پيوسته له سه ر كه سى راسپيراو (مكلف) باوه ر به خواو فرشته كان و كتبه كان و پيغه مبه رانى و رؤژى دوايى هه بيت.

۲ _ حوكمه رهوشتيه كان: پيوستى خوړازانده وه به رهوشتى چاك و خو دارنين له رهوشتى خراب.

۳ _ حوكمه كردارپيه كان: ئه مهش دهبيته دوو جوړ:

أ _ حوكمه په رستشى و به ندايه تپيه كان: بؤ ريكخستنى په يوه ندى مرؤف به په روه ر دگارپيه وه، هه ر له چؤنيه تى نويز كردن و زهكات داان و هه ج كردن و به رؤزوو بوون...، ئه و نايه تانهى له م باره وه ده دوين نزيكهى (۱۴۰ نايه تن).

ب _ حوكمه كانى هه لسوكه وت كردن (مامه له كردن)، كه ئه م جوړانه ده گرئته خو:

_ حوكمه كانى بارى كه سئتى كه په يوه سته به خيزان و ماره يى و ته لاقدان، نزيكهى (۷۰ نايه ت) له م باره وه هاتوون.

__ ھوكمەكانى شارىستانى، كە پەيۋەستە بە گرىن و گرى و بارمتە دەستەبەرى و ھاوبەشدارى... تاد، ئايەتەكانى ئەم بوارە (نزيكەى ۷۰ ئايەتە).

__ ھوكمەكانى تاوان، كە پەيۋەستە بە سزاو و سنوورەكان، بۇ پاراستنى ژيان و مال و شەرەف و مافى خەلك، نزيكەى (۳۰ ئايەت) لەم بارەو ھاتوون.

__ ھوكمەكانى دادبىنى (مراعات)، پەيۋەستە بە دادوهرى و شايتيدان و سوپند خواردن، بۇ بەرپابوونى دادگەرى، ئايەتەكانى ئەم بوارە نزيكەى (۱۳ ئايەتن).

__ ھوكمەكانى دەستوورى، پەيۋەستە بە سىتەمى ھوكمەرانى و بنچىنەكانى، نزيكەى (۱۰ ئايەت) لەسەر ئەم بابەتە ھاتووه.

__ ھوكمەكانى نيو دەولەتى، كە پەيۋەستە بە مامەلەى دەولەتى ئىسلامى لەگەل دەولەتەكانى تر، ھەروھە چۆنىەتى مامەلە كردن لەگەل ئەوانى موسلمان نين لەناو دەولەتى ئىسلاميدا، ئايەتەكانى ئەم لايەنە نزيكەى (۲۵ ئايەتن).

__ ھوكمەكانى ئابوورى و دارايى، كە پەيۋەستە بە مافى داواكارو فەرامۇش كراو لە مالى دەولەتمەند، ھەروھە رېكخستنى داھات و خەرجىيەكان. ئايەتەكانى تايبەت بەم بابەتە نزيكەى (۱۰ ئايەتن)^(۱).

جۆرى دووھم: جگە لە ھوكمەكان، كە برىتییە لە سى بەش:

۱) رېنموونى كردن و ھاندان بۇ پامان و وردبوونەوہ لە پېكھاتەكانى ئاسمانەكان و زەوى لە پېناو زانىنى نھىنىيەكانى بوونەوہر، بەم كردارە دل پې دەبىت لە باوهر و گەورھى و شكۆيى خودا، ئەمەش تەنھا لە رېگەى پامان و بەلگە ھىنانەوہ دەبىت، ئەمە رېگەيەكى

(۱) أصول الفقه لعبدالله الوهب خلاف ۳۲_ ۳۳، الوجيز في أصول الفقه للدكتور عبدالكريم زيدان ۱۳۰ نقل عن خلاف، الإسلام عقيدة وشريعة لمحمود شلتوت ۵۰۰ و ۵۰۲.

رېژداره که ئاسۆکان به پړووی زانایان و جگه له وانیس دهکاته وه تا په یی به بوون و توانای خودا ببهن، غهیره موسلمانان زور سوودیان وهرگرت له م ریگه یه کاتیک چوونه قولای بوونه وهر، په ییان به نه یییه کانی برد و له بواره جیا جیاکانی زیاندا به کاریان هیئا.

۲ _ به سه راهتی پیشیان چ وهک تاک چ وهک گهل، قورثانی پړوز نه م چیرۆکانه ی باس کردووه بو په ندو ناموژگاری لی وهرگرتن، ههروه ها بو چاک و پوخت کرددی خه لک و پاک کردنه و هیان له خراپه و گنده لی.

۳ _ ناگادار کردنه و هو ترساندن یا خود به لئین و هه ره شه، قورثانی پړوز له م باره وه دوو ریگه ی هه یه:

یه که م: به لئین و هه ره شه کردن هه ر له دونیادا، به لئین به موسلمانان ده دات بیانکاته جینیشن له سه ر زهوی و پایه دارو سه ره برزیان کات، خوی بالاده ست ده فه رموویت: ﴿ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ ﴾ النور: ۵۵. واته: (خوا به لئینی دنیا به خش و ته وای داوه به وانه ی باوه ریان هیئاوه له ئیوه و کارو کرده وه چاکه کانیان نه نجام داوه به راستی له ناینده یه کی نزدیکدا جینشین و پایه داریان دهکات له زه ویدا).

هه ره شه له بی باوه ران دهکات به که م کردنه وه ی ده سه لاتیان و برسیتی و ترس، خوی مه زن ده فه رموویت: ﴿ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَافَهَا اللَّهُ لِإِسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴾ النحل: ۱۱۲. واته: (خوا نمونه ی هیئاوه ته وه "به دانیش تووانی" شاریک که زیانیان به هیمنی و ئاسووده یی ده برده سه ر، له هه موو لایه که وه پزق و پزوی جوړاو جوړیان بو ده هات "به لام له جیالاتی سوپاسگوزاری" ناشوکرو فه در نه زانی نازو نیعه ته کانی خوا بوون، ئینجا خوی گه و ره

پوشاکی برسیتی و ترسی کرده کائای بالایان و تالای نهداری و ترسی پی چهستن لهسهر نهنجامی نهو نیش و کاره "ناپوخت و نارپیکانهدا" که دهیانکرده پیشهیان).

دووم: هاندان و ترساندن به خوش و ناخوشییهکانی دوارپوژ.

خوای بی وینه دهفهرموویت: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾ وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٤﴾ النساء:

۱۳_۱۴. ^(۱) واته: (نهو کهسهی فهرمانبهرداری خواو پیغهمبهرهکهی بکات، نهوه خوا دهیخاته ناو باخهکانی بهههشتهوه: که چهندهها رووبار بهژیر درهختهکانیدا دهروات، هاوری لهگهل ژیانی نهبراهه تیایدا، بیگومان ههر نهوهشه سهرفرازی گهورهو دستکهوتی بی سنوور. _ بهلام _ نهوهی یاخی بیّت له خواو پیغهمبهرهکهی و درجیت له سنورهکانی، نهوه خوا دهیخاته ناو ناگریکهوه که بو ههمیشه تیایدا دهمینیتتهوهو سزایهکی سهرشوپکهرو ریسواکهری بو ههیه).

ماوهی هاتنه خوارهوهی قورئانی پیروز بیست و سی سالی خایهاند، کهچی تیگیان له قورئاندا دروست نهبوو:

أ_ له رهوانبیژی دهربرینهکانیدا: له قورئاندا نهوه بهدی ناکهین که دهربرینیکی رهوانبیژی یهکیکی تر نارهوان، چونکه ههر دهربرینیکی قورئانی پیروز تهواو کوک و تهبایه لهگهل نهو حالهی لهبهری دابهزیوه، ههروهک ههر بیژیهک له قورئاندا لهو شوینهدایه که پیویسته لی بهکار بیّت.

(۱) الإسلام عقيدة وشريعة ۵۰۰ و ۵۰۱، تبصرة الأدلة ۱/۵۲۲.

ئەو ئايەتەنەي باسى حوكمەكان دەكەن، ۋەك ئايەتەكانى مىرات شىۋازى وتاردان و كارىگەرى تىپىدا رەچاۋ نەگراۋە، بەپېچەۋانەي ئەو ئايەتەنەي كە سووكايەتى دەكەن بە ھاۋبەشدانان و بتەكان يان ئەو جۆرە ئايەتەنەي كە بەلگەن لەسەر تواناي خۋاي گەۋرە ياخود ئايەتە ترسىنەرەكان كە باس لە رۇزى دۋايى دەكەن بەشىۋەيەكى زۆر بەرچاۋ شىۋازى كارتىكردن و ويزدان بزۋىنى تىدا رەچاۋكراۋە، چونكە ھەر شوپىنىك قسەي خۋى دەۋىت.

ب_ لە حوكمەكان و بەلگە خستنەرۋەھەكانى دا: ھىچ واتايەك ياخود حوكمىك نىيە لە قورناندا تىكگىرىت و دز بىت لەگەل واتايەك و حوكمىكى تر، ئەۋەش لە قورنانى پىرۇزدا ھاتوۋە لە رۋوكەشدا تىكگىراۋە، ئەۋا پاش تىپرامان و ورد بوۋنەۋە ئەۋا تىكگىران ھەر ھىچ پىگەيەكى نىيە، بۆيە تويزەرەۋانى قورنان ئەمەيان پشت گۋى نەخستوۋە بەتېرو تەسەلى باسيان كىردوۋە. بۆيە خۋايى مەزن دەفەر موۋىت: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ النساء: ۸۲. (۱) واتە: (ئەۋە بۇ ئەۋانە سەرنجى قورنان نادەن و لىكى نادەنەۋە لىى ورد نابنەۋە؟ خۇ ئەگەر لەلايەن كەسىكى ترەۋە بوايە، جگەلە خوا، بىگومان جىاۋازى و دزايەتەكى زۆريان تىدا دەدۆزىەۋە).

رۋۋى شەشەم: تا رۇڭگار بىمىنىت قورنانى پىرۇز ھەر دەمىنىت:

() علم أصول الفقه لعبد الوهاب خلاف ۲۸، محاضرات في أصول الفقه ليدر المتولي عبدالباسط ۱/۱۳۲. لە (المواقف و شرحه للسيد الشريف ۸/۲۴۵) دا ھاتوۋە: (و تراۋە: رۋۋىك لە رۋۋەكانى ئىعجازى قورنان برىتەيە لەۋە تىكگىرانى تىدا نىيە سەربارى ئەۋەى دوورو درىژە، ئەم ئايەتەيان ۋەك بەلگە ھىناۋەتەۋە: ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ النساء: ۸۲. واتە: " خۇ ئەگەر لەلايەن كەسىكى ترەۋە بوايە، جگەلە خوا، بىگومان جىاۋازى و دزايەتەكى زۆريان تىدا دەدۆزىەۋە".

هیچ زیاده و كهميك پرووی تیناكات، چونكه خوی گهوره پهیمانی پاراستنی قورنای داوه، ههروهك دهفهرموویت: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ الحجر: ۹. (۱) واته: (ئیمه قورنایمان ناردۆته خوارهوه، ههرخوشمان دهپیاریزین و چاودیڤری دهکهین).

ههروهها خوی زانو خاوهن توانا دهفهرموویت: ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ﴾ فصلت: ۴۲. واته: (هیچ ناحهقی و نادروستی و ناتهواویهك پرووی تیناكات له هیچ كاتیك و لایهکهوه).

(۱) الشفا للقاضي عياض ۱/۲۷۵ و الاتقان ۲/۱۲۳ نقلًا عن القاضي عياض. و سبل الهدى والرشاد ۹/۵۸۹. ههندیك بۆچوونیان وایه كه قورنای پیروز بۆیه دهرئاسا و موعجیزیه، بهوهی ورهه توانای دژهکانی خهسینراوه، بهوهی خوی گهوره ورهه توانای ئهوانهه که پهکگریبونه دژ به قورنای سارد کردۆتهوهه تواناکانی ئهوانی خهساندوهه، گوايه نهگهر وا نهبوايه ئهوا دهیانتوانی کاریکى لهوچۆره بکهن. سهبرباری ئهوهی ئهم بۆچوونهشیان ههیه ئهوا لهههمان کاتدا راجیان لهسهه چۆنیهتی توانا پهکخستهکه، لهه بارهوه دوو بۆچوونیان ههیه:

أ_ خوی گهوره توانای مرؤف و جنۆکهکانی پهکخستوهه ئهگهرنا توانای کاریکى لهو چۆرهیان ههبووه، بهوهی خوی گهوره پائنهرهکانی توانای ئهوانی پهکخستوهه، به تابهت له کاتی فهراههه بوونی هۆکارهکان بۆیان وهك: توانج لیدان و هیئانه خوارهوهیان له پله بهرزهکان و فههمان پیکردنیان بهوهی ملکهچ بن. ئهمه رای (ئهبو ئیسحاقی ئیسفرايينی)ه که له ئهشعهرییهکانه و بۆچوونی (نهزام)ه که پهکیکه له موعتهزیلهکان.

ب_ خوی گهوره تواناکانیان پهکخستوهه بهوهی ئهه و زانستانهه لهوان سهندۆتهوه که پيويستن بۆ رووبهروو بوونهوهی قورنای، واته: هیئانی وینهیهکی قورنای پيويستی به چهند زانستیکه بۆ ئهوهی ئهه توانایانه دروست ببن، جا ئههوان ئهم زانستانهیان ههبوو بهئام خودا لهوانی سهندهوه، بۆیه توانا کاریکى لهو چۆرهیان نهه. ئهمه بۆچوونی مورتهزایه که پهکیکه له شیعهمان. / المواقف و شرحه للسید الشریف ۸/۲۴۶.

زۆربهی زانایان بهرپهههچى ئهه بۆچوونهیان داوهتهوه بهوهی: ئهگهر مهبهست له ئیعجازی قورنای ئهوه بیئت که توانای دژهکانی خهسینراوه و سنوردار گراوه، ئههوا وا باشت دهبوو که زیاتر گرنگی نهدرابا به رهوانبیزی و جوانبیزی بهرزهکهی، تا ههه به سادهییهکهی خۆی قولتر نهريتشکینی بکردبا و بووبا به دههاسایهکی سهملینراوتر...

سهیری ئهم سههراوهیه بکه که لهسهه ئهم بابتهه دوواون: شرح المقاصد للتفتازانی ۵/۳۱، المواقف و شرحه للسید الشریف ۸/۲۴۹، الإقتان ۲/۷۱۲، سبل الهدى والرشاد ۹/۵۸۲.

نایا له‌دوای خستنه‌رووی لایه‌نه‌کانی نیعجازی قورئان: که‌سی ژیرو عاقل هەر ده‌ئیت که موحه‌ممه‌د (ﷺ) ئەم قورئانه‌ی له بهره‌می هزر و بلیمه‌تی خۆی بووه یاخود به پشت به‌ستنی به (بوچه‌پیرا) و (وهره‌قه) و جگه‌له‌وانیش دایه‌پناوه‌و هۆنیویه‌تیه‌وه...؟

ئه‌گەر عه‌قل به‌ ویژدانه‌وه و ه‌لام بداته‌وه ئەوا هەر ئەو راستیه‌یه مه‌زنه‌ بریار ده‌دات که بریتیه له‌وه‌ی: قورئانی پی‌رۆز دهرئاسا و موعجیزه‌یه و له‌لایه‌ن خوای بالاده‌ست و داناوه‌ دابه‌زینراوه.

چهند گه‌واهییه‌کی تر له‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی پی‌یامبه‌ری مه‌زن موحه‌ممه‌د (ﷺ)

دوای ته‌واو بوون له‌ روون کردنه‌وه‌ی هەر دوو بنچینه سه‌ره‌کیه‌کانی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌ممه‌د (ﷺ)، که بریتین له: بانگه‌شه‌ی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی و دهرخستنی موعجیزه، که ئەمانه‌ش به‌سن بۆ ئەوه‌ی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی ناوبراو به‌سەلین، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا ئەم دوو بنچینه‌یه تۆکه‌تر ده‌که‌ین به‌ خستنه‌رووی چهند لایه‌نیکی ته‌واوکه‌ر، به‌و پی‌یه‌ی گه‌واهی بدات له‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌ممه‌د (ﷺ)، ئەم گه‌واهی‌دەرانه‌ش بریتین له‌مانه:

گه‌واهی به‌که‌م: ئەو تایبه‌تمه‌ندی و سیفه‌تانه‌ی که له پی‌غه‌مبه‌ردا (ﷺ) هه‌بوون چ پیش ئەوه‌ی ببیت به پی‌غه‌مبه‌ر یاخود له‌کاتی بوونی به پی‌غه‌مبه‌ر یان دوای ره‌وانه‌گرانی وه‌ک پی‌غه‌مبه‌ر، (ج‌احز) که له موعته‌زیله‌کانه و (غه‌زالی) که له ئەشعه‌رییه‌کانه^(۱) ئەم رپ‌ره‌وه گه‌واهی‌دەراییه‌یان په‌سه‌ند کردووه، ئەم سیفه‌تانه‌ش بریتین له:

أ_ سیفه‌ته پی‌رۆزه‌کانی، تایبه‌تمه‌ندییه چاکه‌کانی، ره‌وشته به‌رزه‌که‌ی، وه‌ک:

() المواقف و شرحه للسید الشریف ۲۵۹/۸، المحصل للرازي ۲۰۸، تیاياندا هاتووه: غزالی له کتیبه‌که‌یدا "النقد من الضلال" باسی کردووه. سه‌یری ئەمانه‌ش بکه: المقاصد و شرحه للفتازاني ۳۷۷/۵ و ۳۹، تبصرة الأدلة ۴۸۸/۱.

راستگۆی و دستپاکی، هەرگیز درۆو فیل و ناپاکی نەکردوو، تا ناوبراوه به راستگۆی دستپاک، هەروەها دەیانکرد بە ئەمینداری مال و سەروەتیان، تەنانەت (نەزری گۆری حارس) بهقورەیشی وت: (له راستیدا موخەممەد گەنجیکی تازە پیگەیشتوو بوو، کەچی له هەمووتان زیاتر جیگای رەزامەندی و راستگۆترینتان بوو، له هەمووتان دستپاک تریبوو، تا چوو قۆناغی پیریهوو ئەو پەیامەى بۆ ئیوه هیئا ئەو کات وتان جادووگەرە، نا بەخوا موخەممەد جادووگەر نییه)^١.

پێغەمبەر (ﷺ) زۆر بەسۆزو میهرەبان بووه بۆ ئوممەتەکەى، تا خواى گەوره پێى فەرموو: ﴿فَلَا نَذْهَبْ نَفْسَكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ﴾ فاطر: ٨. واتە: (تۆ بە خەفەتیانەوه خۆت مەفەوتینە). هەروەها دەفەرموویت: ﴿فَلَمَّا كَبُحَّ نَفْسَكَ عَلَىٰ آثَرِهِمْ﴾ الکهف: ٦. واتە: (جا تۆ لەوانەیه له خەم و پەژارەدا له سەرەنجامی رەشى ئەوانە خۆت لەناوبەریت و له داخ و خەفەتدا بمریت). هیچ کەسیکی نازار نەداوه، نە بەدەست نە بە زمان. هەروەها هیچ کەسیکی بەدەستی موبارەکی خۆی نەگۆشتوو _ سەرباری ئەو مەردایەتی و بوپیریەى کە هەیبوو، تەنها (ئوبەى گۆری خەلەف)ى بەدەستی خۆی گۆشتوو. زۆر نازاری دەچەشت لەبەرامبەر ئەو شتانەى کە دەیبینی له ناو هۆزەکەى له تالانکاری، دزی، گۆشتن، هەولێ چاکردنی کێشەى نیوان دوو کەسى دەدا. زۆر میهرەبان و دلۆفان بوو، هاوبەشى خەمى نەخۆش و برینداران دەبوو، و پشتی هەژارانی دەگرت، برسێانی نان دەدا.

دواى ئەوهى خەدیجە پێغەمبەرى (ﷺ) هیۆرکردوو لهو ترس و دلە راوکێیەى دایگرتبوو کاتی جبریلى (سلاوى خواى لیبیت) بینی بوو، پێى وت: (تۆ پەيوەندى خزمایەتى دەگەیهنى، یارمەتى کەسانى لیقهوماو دەدهى، ئەوهى خەلک له هیچ شوپینیک دەستى ناکهویت تۆ دەیکەى

(١) سەیری وتەى (نضر) بکە له: تەهدیب سیره ابن هشام ٦٩/١، الشفا ١٣٥/١، إظهار الحق ٢٥٧/٢.

به مولكيان و ميواندارى ميوانان دهكەى، كه سيك كه به لاي به سەردى تۆ پشتگىرى و هاوكارى دهكەى^(۱).

به خشندهو چاوتير بووه: به خشندهو دلفراوان و دهستكراوه بووهو ريزى زورى له ريبواران و ههزاران دهگرت، تا خوداي گهوره له سەر ئەمه سەر زهنشتى كرد: ﴿وَلَا نَبْطُهَا كُلَّ الْبَسْطِ﴾^(۲) الاسراء: ۲۹. واته: (ئهوهندهش دهست بلاو مەبه "هيچت به دهستهوه نه مينييت").

خوراگرو نارامگر بووه له سەر ناخوشيبهگان، به تايبهتى دواي رهوانهكرانى وهك پيغه مبهه. زور دونيا نهويستبووه، تهنا ته هوزى قورهيش مال و سهروهت و سامان و سهروكايه تيان پيپه خشى تهنها له بهرامبهه ئه وهى واز له بانگه وازهكەى بينيت به لام دهستى له پيام و بانگه وازهى هه لئه گرت.

خوبه كه مزان و خاكى بوو له گه ل هه ژارو نه داراندا.

له بويريدا تاقانه و بى هاوتا بووه، سهربارى به هيزيبه كهى ئه وا ليبورده بوو.

نهرم و نيان و وهفادارو دادگه ر بوو.

كه سيكى خاوهن شهرم و شكوو حورمهت بوو: هه رگيز جهستهى خوى به پرووتى دهرنه خستوووه بۆ كهسى بهرامبهه، سهربارى ئه وهش كه له سهردهمى نه فاميدا نه ريتيكى باوبوووه له ناوخه لگيدا.

(۱) فهرموودهى: سويند به خودا، خودا سه رشورت ناكات... تاد: صحيح البخاري ۱ باب كيف كان بدء الوحي إلى رسول الله ﷺ، ۳ باب، رقم ۳، بهذا اللفظ، عن عائشة رضي الله عنها. وفي صحيح مسلم: ۱ كتاب الإيمان، ۷۱ باب بدء الوحي إلى رسول الله ﷺ، رقم ۱۶۰، عن عائشة رضي الله عنها.

قسهو فهرمایشتی شیرین و رهوشتی نهرمونیان و رووخوش بووه، ههر کهسیک چاوی پی
کهوتبیت یاخود لهگهلی دانیشت بیت خوشی ویستوو. پیغهمبهر (ﷺ) کهسیکی پاک و
خاوین و کهشخه و جوان بووه.

نه له پیش پیغهمبهرایهتی و نه لهکاتی پیغهمبهرایهتی ههرگیز کاری خراپی نهکردوو،
رپبازه پهسهندهکهی گورانکاری بهخووه نهبینی ههر له سهرهتای تهمهنی تا کورتاییهکه.

ب_ ههروهها دهروون پاک و پوخت بوو: رق و کینه، خوپهرستی، گومان و هاوبهشدانان
بوونی نهبووه له دهروونیدا. زور رقی دهبووه له بتپهرستی و پهیکهر پهرستی، سهرباری
ئهوهی که کهش و ههواي کومهلگاکی لهسهر بتپهرستی گهشی کرد بوو، پیغهمبهر (ﷺ)
ههرگیز سویندی به بتهکان نهخواردوو، بهلگهش لهسهر ئهمه ئهوهیه که (ئیین هشام)
گیروایهتیهوه له بهسهرهاتی (بوچهیرای راهیب) کاتیک پیغهمبهری (ﷺ) سویندا به (لات و
عوزا)، چونکه گوئی لیبوو که هوزهکهی پیغهمبهر (ﷺ) سویند بهم دوانه دهخون، بهلام
پیغهمبهر (ﷺ) پیی فهرموو: (لا تسألني باللات و العزی، فوالله ما أبغضت شیئاً قط بغضهما)
واته: سویندم مهده به (لات و عوزا)، سویند بهخو رقم لههیچ شتیک نییه بهو ئەندازهیهی
رقم لهوانه.

ب_ ریک و پیکی جهستهکهی: چ له رووی جوانی رووخساری جهستهکهی، لهوهی
ئەندامهکانی سهلامهت و پاک بوونه له نهخوشی قیزهون، له رووی هیزی جهستهیهوه توکمه
بووه، (رکانه) مملانیکاریکی بهناوبانگ بوو کهچی پیغهمبهر (ﷺ) بهزانندی.

یان لهلایهنی زیرهکییهوه، خاوهنی دلکی ژيرو زیرهکیهکی بههیزو بیریکی تیژ بووه، ههر
کهسی چاوی پیکهوتبا ترسی لیدهنیشت، جا پیغهمبهری (ﷺ) ناسیبووبا یان نا.

ت_ بهرزو پیرۆزی نهژادو رهچه لهکی: پیغمه مبهەر (ﷺ) له بهرزترین و به پیرترین مالهکانی قورهیشه، که هۆزی قورهیشیش به پیرترین هۆزی عه ره به گانه به گشتی.

ج_ پیرۆزی و پیرداری نیشتمانه کهی: پیغمه مبهەر (ﷺ) له مه کهه ی پیرۆزه وه له پاکترین شوین له سه ر زه ویدا چاوی به دونیا هه لهیناوه، که حه ره م و مائی هه ره به نرخ و موباره کی خوای گه وهری لیه. جا نمونه ی نه م سیفه تانه ته نها له که سیکا کۆده بنه وه که پیغمه مبهەر بیّت^(۱).

له بهر نه وه ی خوای گه وره نه و پیداوستانه ی مرۆف پویستی پئی هه یه، له توانا و لیهاتوویه جیا وازه گان، دابه شی کردووه له نیوان تاکه گاندا، بویه ده بینین هه ندیکیان له هه ندیکی تریان به هیژترن له رووی توانای جهسته یی، هه ندیکی تر به هیژن له بواری هونه ردا، هه شیانه خاوه نی بیریکی تیژه له بیرکاری یان نه ندازه یی یا خود وتاردان یان هۆنینه وه ی هۆنراوه، هه ندیک که سیش هه ن شتی وا داده یین که خه لکی سه ریان ده سوپمئ له ئاستیدا، به شیک له خه لکیش هه ن که خوای گه وره به تایبهت هه لیبژاردوون بۆ نه وه ی بهرنامه ی خوا به خه لکی رابگه یه نن، که بریتین له پیغمه مبه ران و په یامبه ران.

ئه گه ر هه ندیک خه لک له سروشتی خۆیادا توانایه کی تایبه تیان هه بیّت که پئی له خه لکی تر جیا بکری نه وه. نه وا پیغمه مبه ران تایبه ته مندییه کی تایبه تیان پیدراوه، چه ند سیفه تیکیان هه ن که پیین له خه لکی جیا ده کری نه وه، کردارو هرزریان ده گمه که خه لکی له ناو خۆیادا پئی ئاشنا نه بوونه، خوای گه وره ئاماده باشی ته واوی له واندا به دیهیناوه، بۆ بهرگه گرتن و له نه ستۆ گرتنی نه و ئه رکه سه خته، که بریتیه له گه یانندن ریساکانی خوایی به مرۆفایه تی.

(۱) المواقف و شرحه للسید الشریف ۲۵۹/۸، المقاصد و شرحه للفتازانی ۳۷/۵، شرح العقائد العزضية للدواني ۲۷۸/۲، المسایرة و شرحها المسامرة ۲۴۵_۲۴۹، "قاضي عیاض" له "الشفاء" و "صالحی" له "سبل الهدی والرشد" به تیرو ته سه لی دوواوه له سه ر ره وشتی پیغمه مبه ر (ﷺ).

لهبەر ئەمە شتیکی سەیر نییە کە خۆی گەورە لە پەيامبەران و پێغەمبەراندا چەند سیفەت و خەسلەتیکی وا بەدی بێنیت کە نامادەیان بکات بۆ ئەوەی ببن بە پیشەرەو و سەرکردەى جیهان و رێنیشانەدرى مرۆفایەتى بەرەو رێگەى راست^(۱).

سیفەتى بەرزو بەهێزو رەوشتى چاک و پیروز لە پێغەمبەرى خوادا (ﷺ) کۆببوونەوه، بەر لەوەی بێتە پێغەمبەر (وەك پێشتر خرایەرەوو)، دواى بوونیشى بە پێغەمبەر، تەنانەت قورئانى پیروز وەسفی دەکات: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ القلم: ۴، واتە: (بەرپاستى تۆ لەسەر رەوشت خوویەکی زۆر جوان و پەسەند و بى وینە و مەزنیت). هەرودها لەبارەى رەوشتى پێغەمبەر (ﷺ) پرسیار لە عائیشە (رەزای خۆى لى بێت) کرا، لە وەلامدا وتى: (کان خلقه القرآن، یرضا برضا، ویسخط بسخطه)^(۲) واتە: رەوشتى پێغەمبەر (ﷺ) قورئان بوو، رەزامەندى و تورەییەگەى بە قورئانەوه پەيوەست بوو.

پێغەمبەر (ﷺ) چاکترین نمونەى بەرزو چاکەیه لەگشت بواریکدا، خۆى مەزن دەفەرموویت: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ الأحزاب: ۲۱. واتە: (سویند بەخوا بەرپاستى لە پێغەمبەرى خوادا چاکترین نمونەى تەواو و ریکوپیک هەیه). تەنها پێغەمبەرە (ﷺ) سەرمەشقى هەرە چاک، موسلمانان پێیان وایە کە تەقواو لە خواترسان و چاکى و بەدەستەینانى بەهەشت لەلایەن خۆى گەورە بە گرتنەبەرى رپوشوین و رپبازى ئەودەبیت.

کۆبوونەوهى ئەو سیفەت و خەسلەتانه لە پێغەمبەرى خوا (ﷺ)، تەنها بریتییە لە گەواهیەکی تەواو، لەسەر ئەوەى کە پێغەمبەرى راستەقینەیه.

(۱) مبادئ الاسلام للمودودي ۳۲_ ۳۴.

(۲) الشیفا للقاضی عیاض ۱/ ۹۶.

گهواهس دووهم: ئه و شتانهی که بهرنامه و شهریهتی پیغمبهر (ﷺ) لهخوی دهگریت، که پهیوهستن به لایه نهکانی: بیروباوهر یان رهوشت یاخود حوکمه گشتیهکان، لایه نه وردهکانی تری رپساو یاساو حیکمه تهکانی^(۱)، ههروهها ئه و رپک و پیک و دادپهروهی و نهرم و نیانییهی که له شهریهتی ناوبراودا ههیه، وای کردوو هه گونا جاو بیّت بو گشت رپژگارو سهردهمهکان، ههروهک دوژمنهکان گهواهیان لهسهرداوه، (گهورهیی هه ر شتیك لهوه دایه که دوژمنان گهواهی بو بدهن).

سهرباری ئه وهی پیغمبهر (ﷺ) نهخویندهوار بووه و نووسینی نه دهزانی تا کوچی دوا کرد، له ناو هوزیکدا گه شهی کرد که نهزانی تیایدا زال بوو، هه رگیز پیغمبهر (ﷺ) کرداری نووسین و فیروون و پهروه رده وهرگرتنی ئه نجام نه داوه^(۲)، به لکو پیش بوونی به پیغمبهر رپژانیکی دوورو درپژی بهسه رده برد به ته نیایی له ئه شکه وتی (حیراء) ورد ده بووه و رامانی ده کرد له گهورهیی و شکواری خوای گه وره.

ناوه رۆکی قورئانی پیرۆز، که کهمیک پیشتر خرایه روو، ئه وه دهگه یه نیّت قورئان گشتگیره و بهرنامه ی هه مه لایه نی هه یه بو گشت بوارهکانی ژیان، هه یج که سیکی بلیمه تیش ناتوانیّت ته نها یاساییه کی هاوشیوه بینیّت ئه گه ر چی جله وی زانست و هزری به ده ست بیّت، هۆکارهکانی یاسادانانی بو فه راهم بییّت، چونکه قورئان له لایه ن خوای زانا و کارله جیوه هاتوووه له رپی سروشه وه دایبه زاندوته سه ر پیغمبهر (ﷺ) تا به خه لگی رابگه یه نیّت.

گهواهس سبیه م: سهرباری ئه وهی پیغمبهر (ﷺ) هه ژارو نه دار بوو، پشتیوانی که م بوو، به ئام له گه ل ئه وه شدا دزایه تی هاوبه شدانان و هاوبه شدانه ران و سته مکارانی جیهانی کرد و گائته ی به بوچوونهکانی ئه وان و سوکایه تی به خه ونهکانی کردن، ده وئه تهکانی رپوخاندن،

(۱) شرح المقاصد للفتازانی ۳۹/۵، شرح العقائد العضدية للدواني ۲۷۸/۲.

(۲) شرح العقائد العضدية للدواني، سه رچاوه ی پیشوو، المسامرة ۲۴۹، نه ایه ای الإقدام ۴۵۰.

ئايىنەكەشى بە ئاسۆكاندا بلاوبوۋدە، لە بەرامبەرىشدا ئايىنەكانى تر كورت ھەلھاتن، دواى ئەمە دەولەتى پېغەمبەر (ﷺ) فراوان بوو و خۆرئاواو خۆرھەلئەتى رزگار كرد و ھوكمپرانى لېكرد، بەمەش دوژمن سەربارى زۆرى و بۆرىيەكەى چ لە پرووى ژمارە چ لە پرووى كەرسەكانى جەنگ و بۆسە دانانەوہ بۆ پېغەمبەر (ﷺ) و ھاوہلانى و سوربوونيان لەسەر لە رەگ دەرھيئانى بانگەوازى ئىسلام، كەچى ھەر نەپانتوانى ئەم مەرامە گلاوہى خۆيان بەدى بېين و خۆر ئىسلام خامۆش و كپ بكەن.

بېگومان ئەمەش يارمەتى و پشتگىرىيەكى خوايى بوو بۆ پېغەمبەر (ﷺ) و ئەوانەى لەسەر بانگەوازو رېبازى ئەون^(۱)، خواى بى وېنە دەفەرموويت: ﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ الروم: ۴۷. واتە: (ئەوسا ئىتر سەرخستنى ئيماندارانمان بە ئەركى خۆمان زانى و سەركەوتنمان پى بەخشين).

گەواھى چوارەم: ھاتنى پېغەمبەر (ﷺ) دواى ئەوہى كە ماوہبەكى زۆر بوو ھىچ پېغەمبەرىك نەھاتبوو، گومرايى بەخەستى بلاو ببوہوہ. عەرەبەكان بتيان دەپەرست، فارسەكانىش ئاگرىان دەپەرست و بەگەورەيان دەزانى و بەرەلئايى پيشەيان بوو، توركەكانىش شارەكانيان تىكەدەدا و خەلكيان ئازار دەدا، ھىندىيەكانىش مانگايان دەپەرست و بەرديان بەخو دەزانى، جولەكەكانىش دلئان پېرپوو لە رق و كىنە و خۆپەرستى و ھاوبەشدانان، ھەرودھا نەصرانىيەكانىش لەنيوان خوابەيەكزانى و ھاوبەشداناندا مابوونەوہ.

(۱) شرح القاصد للتفتازاني ۳۹/۵، تبصرة الأدلة ۴۹۴.

ئەمە بارودۆخى خەلكى بوو لەسەر زەوى، بۆيە پيويست بوو كەسيك هەببەت، تا ئەم بى دىنيە رابمالييت و هەلگري مەشخەل و ئالاي چاكسازى و لەخواترسان ببەت، ئەم كەسەش تەنھا دەببەت لەو كەسانە ببەت، كە خواى گەورە نوورى پيغەمبەرايەتى پى بەخشيبيت^(۱).

گەواھى پيئەجەم: ئەو مژدانەى لە كتيبەكانى پيغەمبەرانى پيشوودا هاتوون^(۲):

لەبەر ئەوئى كتيبە ئاسمانىەكان يەك سەرچاوەيان هەيە، ئەويش خواى پايەبەرزە، يەك ئامانجيشيان هەيە، ئەويش برىتييه لە: چاك كردن و راستەپرى كردنى خەلك، بۆ ئەوئى خواى گەورە بپەرسن. برابوون بە كتيبەكانى و پيغەمبەرانى خوداى بە بنەمايەك لە بنەماكانى ئايىنى داناو. لە كتيبە پيشووەكاندا چەندين مژدە هەن، كە هەوال دەدەن بە دەرکەوتنى و هاتنى پيغەمبەر موحەممەد (ﷺ)، تەنانەت قورئانى پيروز باسى كردوو كە عيسا (سلاوى خواى لىببەت) مژدەى داو بە پيغەمبەريك لە دواى خوى ديت ناوى ئەحمەدە، خواى بى ويئە لەوبارەو دەفەرمويبەت: ﴿وَمَبَشِّرًا رَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي أَسْمُهُ أَحْمَدُ﴾ ۶. واتە: (هەرودەها مژدەدەريشم بە پيغەمبەريك كە دواى من ديت و ناوى ئەحمەدە).

زانای ليكۆلەر (عەبدولحەكيم سيالكوتى) لە پەراپۆزەكەى خوى لەسەر پەرتووگى (البىضاوى) وتويەتى: (پيويستە تەسەوور بگرى كە هەر پيغەمبەريك دەربرينيكى خراوەر و ئامازەيەكى پلە پلەيى هيناو كە تەنھا زانا رۆچووەكان دەيزانن، ئەمەش لەبەر حيكمەتيكى خواييه. زانايان وتويانە: هەر كتيبيك لە ئاسمانەو هاتوو بە راستەوخوى و بەراشكاوى باسى پيغەمبەرى (ﷺ) نەكردوو بەلكو ئامازەى بۆ كراو، چونكە ئەگەر بە راستەوخو ئامازەى بۆ كرابوو با و خەلكى سادە و ساويلكەش بيزانيابايە ئەوا سەرزەنشتى زاناكانيان نەدەكرا لەسەر

(۱) شرح المقاصد للتفتازاني ٤٠/٥، الموافق وشرحه للسيد الشريف ٢٦٠/٨ عن الرازي، تبصرة الأدلة ٤٨٢/١.

(۲) الموافق وشرحه للسيد الشريف، شرح المقاصد للتفتازاني، سترضاوةكانى ئيشوو.

شاردندهوی ئەو راستییە، دواتر ئەو ناماژانە نا رۆشنتر بوون بەهۆی گوێزرانەوه لە زمانیکەوه بۆ زمانیکی تر لە "عیڕانی" هەو بۆ "سریانی"، هەروەها لە "سریانی" بۆ "عەرەبی" ^(۱).

لایەنیک لەو مژدانە دەخەمەرۆو کە لە (زەبور و تەورات و ئینجیل) دا هاتوون.

لە "زەبور" دا:

۱ _ داود وتی: (خوایەگیان؛ داھینەری سوننەت پەوانە بکە، تا خەلکی بزانی ئەو مرۆڤە) واتە: موحەممەد پەوانە بکە، تا خەلکی بزانی کە لە راستیدا عیسا مرۆڤە.

۲ _ وتویەتی: (شمشیرەکەت بەدەستەوه بگرە ئەی خاوەن هیزی مەزن، چونکە بەرنامەو شەریعەتی تۆ پەیوەستە بە شکۆداری دەسەڵاتەکەت، تیرەکانت نیشانە دەپێکن، گەلان لە ژیر دەسەڵات و فەرمانی تۆدا کۆدەبنەوه و مل کەچ دەکەن).

ئەم دەربڕینانە لە یەکیک لە وەرگێردراوە عەرەبیە کۆنەکاندا هاتوون، کە (نسفی: ۵۰۸ ک مائاواوی کردوو) و تەفتازانی ^(۲) (۷۹۲ ک کۆچی دواوی کردوو) نەقلیان کردوو.

هەروەها (پەحمەتولای هیندی) لە کتیبە مەزنەکید (إظهار الحق) ^(۱)، لە مژدە شەشەمدا، کە لە (زەبور) دا (چل و پینجەمینە) پارچەیهکی درێژی هیناوه، کە لە هەژدە ئایەت پیکھاتوو، تیایدا باس لە سیفەتەکانی ئەو پیغەمبەرە کراوه کە مژدە لەبارەوه داوه، بەتەواوی بەسەر پیغەمبەر موحەممەددا (ﷺ) جیبەجی دەبیت، ئەو پارچەیهشی دەلیت: (شمشیرەکەت بەدەستەوه بگرە ئەی خاوەن هیزی مەزن... تیایدا هاتوو بە چەند دەربڕینیکی تر. جا ئەو سیفەتانەیی کە تیایدا باسیان کراوه ئەمانەن:

(۱) إظهار الحق ۲/ ۲۲۰.

(۲) تبصرة الأدلة للنسفي ۱/ ۴۹۸، شرح المقاصد للتفتازاني ۵/ ۴۳.

(۳) إظهار الحق ۲/ ۲۵۵.

كەسىكى چاكە و باشتىن مروفه، نازو نىعمەت لە ليوەكانى دەبارىت، پىرۆزو بەفەرو موبارەكە، شمشىر بەدەست و بەهيزە، راستگو و لەسەرەخۆيە، پاسترەو، پىنمايىكارو هيدايەت دەرە، گەلەكە دەكەوئىتە زىر دەسەلتاى ئەو، چاكەى خۆش دەوئىت، رقى لە گوناھە، كچى پاشاكان خزمەتى دەكەن، نەوەكانى گەل بۆى ملكەچ دەبن، نەوەكانى گەورەى زەوى، ديارى پيشكەشى دەكەن، ناوەكەى نەوە دواى نەوە لە ياد دەمئىرىت و باسى ليوە دەكرىت، گەلان ستايشى دەكەن تا رۆزگار هەتا هەتايە.

جا (رەحمەتولاي كورپى خەلىلى هيندى) بەتيرۆ تەسەلى باسى ئەو سيفەتانهى كردووو كە لە پىغەمبەر موحەممەددا (ﷺ) هاتوونەتە جى، ئەمەشى پشتراست كردوووتەو بە بەلگەى تۆكەمە و بەهيز.

لە "تەورات" دا:

١_ لە (سيفرى^(١) پىنجهەم) دا هاتوو: (خوا لە كىوى "طور سىناء" يەو هات و لە "سەيعىر" دەرەوشايەووەو لە چياكانى "فاران" رايگەياند).

مەبەستى هەوالدانە لەبارەى هاتنى (تورات) بۆ (موسا) لە كىوى (طور سىناء) و دابەزىنى (ئىنجىل)ە بۆ سەر عيسا لە (سەيعىر)، چونكە پىغەمبەر عيسا (سلاوى خواى لىبىت) لە گوندى (ناصرە) لە شارۆچكەى (سەيعىر) نىشتەجى بوو، هەر وەها دابەزىنى قورئانە بۆ سەر موحەممەد (ﷺ) لە شارى مەككە، لەبەر ئەوەى (فاران) دەكەوئىتە سەر رىگەى مەككە پيش

(١) سيفر واتە كتيب ياخود كتيبي گەورە، خواى گەورە دەفەر مووئىت: ﴿كَنْتِلْ أَلْجَمَارِ يَحْمِلُ أَشْفَارًا﴾، هەر وەها ناوە بۆ بەشيك لە تەورات. برپوانە (قاموسى رسته "س، ف، ر"، ١١٨٠/٣، مەلا مەحمودى گەلتاى). (وەرگير).

شارى (عهدن) به دوو ميل و نيو، ئەمە بریتى بوو له خانوو، که تا ئەمپروۆش هەر ماوه لەسەر لای چەپی ڕینگەى عیراق بوو مەكکه.

له (تەورات)دا هاتوو: که ئیسماعیل له چۆلەوانى "فاران" نیشتهجى بووه، واتە: له بیابانى عەرەبیدا^(۱).

هەر بههەمان شیوه ئەمە له (بابى سى و سى) له (سیفرى: إستثناء) واتە: (سیفرى: التثنیه) هاتوو له وەرگێردراوه عەرەبیهکەدا که له سالى ۱۸۴۴ زچاپکراوه: (۲) وتویهتى: پەروردگار له کۆی سیناوه هات، له "ساعیر" یشەوه رۆژى بۆمان هەلینا، له فاران بهیاننامەى خۆى رایگەياندا، هەزاران پەیفى پاك و پاککرهوى تێدايه، رېبازو رەوشتیکی رۆشن و رووناکیشى لهگەلدايه).

"فاران" چیايه که له چیاکانى شارى مەكکه، هەر وهك له بارهى بارودۆخى ئیسماعیل (سلاوى خواى لیبیت) له بابى بیست و یهك له سیفرى (تکوین)دا هاتوو: (۲۰) خواى لهگەلدا بوو، گهوره بوو و نهش و نماى كرد له چۆلەوانیدا، بووه گەنج، تیری دهاویشت، ۲۱ له چۆلەوانى "فاران" نیشتهجى بوو، دایکهکەى ئافرهتییکی له میسرەوه بوو هینا).

گومان له وهدا نییه که ئیسماعیل (سلاوى خواى لیبیت) له شارى مەكکه جیگیر بوو^(۲).

۲ _ له (سیفرى پینجهم)دا هاتوو: (خواى پایه‌به‌رز به موسا "سلاوى خواى لیبیت" فەرموو: پیغەمبەریکی وهك تۆ له نهوهى براکانیان بۆیان دەنیرم، فەرمايشتى من به‌سەر زوبانى ئه‌ودا دیت، ئه‌وهى من فەرمانى پى ده‌کەم به‌وان راده‌گه‌یه‌نیت، ئه‌و که‌سه‌ش که قسه‌ى پیغەمبەر قبول ناکات ئه‌و که‌سه‌یه که به‌زمانى من قسه ده‌کات من تۆله‌ى لى دەستینم).

(۱) شرح المقاصد للتفتازانى ۴۲/۵، تبصرة الأدلة ۴۹۷/۱، الفصل لابن حزم ۱/۱۹۴، تلخیص المحصل ۲۱۱.

(۲) إظهار الحق ۲/۲۵۰.

مه‌به‌ست له نه‌وه‌ی براكانى، نه‌وه‌ی ئيسرائيله كه نه‌وه‌كانى ئيسماعيلن هه‌روه‌ك ئه‌مه شتيكى زانراوه، ناشكریٔ به كه‌سيك ليك‌بدریٔ‌ته‌وه كه دواى موسا هاتوو، چونكه موسا خاوه‌نى شه‌ریعه‌تیكى ته‌واوكارى بووه، كه به‌رژوه‌ندى هه‌ردوو دونیای تی‌دا بووه. بۆیه ده‌بیٔ بلتین ئه‌و كه‌سه پی‌غه‌مبهر موحه‌مه‌ده (ﷺ) ^(١).

٣_ له ئایه‌تی (٢١) بابی (٣٢) له (سیفری: إستثناء) دا هاتوو: (ئه‌وان به‌بى خاویه‌كى په‌رستراو هی‌رشیان کرده سهر من، توره‌یان کردم به په‌رستراوه پوچه‌کانیان، منیش هی‌رشیان ده‌که‌مه سهر، به‌گه‌لیكى نه‌زان توره‌یان ده‌که‌م).

مه‌به‌ست له‌گه‌لى نه‌زان: عه‌ره‌به، چونكه له‌و په‌رى نه‌زانى و گومپرايى دابوون، هيچ جوړيک له زانستی شه‌رى و عه‌قلى له‌لاى ئه‌وان ده‌ست نه‌ده‌که‌وت و ته‌نها شتيکيان ده‌زانى ئه‌ویش په‌رستنى بت و په‌یکه‌ر بوو، جوله‌که‌گان زۆر قين له دل بوون به‌رامبهر به عه‌ره‌به‌گان له‌بهر ئه‌وه‌ی له نه‌وه‌كانى هاجه‌ره بوون كه له بنچینه‌دا كه‌نيزه‌ك بووه، جا مه‌به‌ستى ئایه‌ته‌که: ئه‌وه‌یه كه نه‌وه‌ی ئيسرائيل هی‌رشیان کرده سهرم به هوى په‌رستنى چهند په‌رستراویكى پوچ، بۆیه منیش هی‌رشیان ده‌که‌مه سهر به هه‌لبژاردنى ئه‌وانه‌ی كه پله نزم و نه‌زانن، خواى گه‌وره په‌یمان‌ه‌که‌ی به‌جى گه‌ياند، له ناو عه‌ره‌به‌گاندا پی‌غه‌مبهری (ﷺ) ره‌وانه‌کرد، كه ئه‌وانى هیدایه‌ت و رینمایى کرد بۆ سهر ریگه‌ی راست ^(٢).

٤_ له (سیفری یه‌که‌م) دا هاتوو: (خواى پایه‌به‌رز به ئیبراهیمی "سلاوى خواى لیبت" فه‌رموو: هاجه‌ره‌ی خیزانت کوپىكى ده‌بیٔ، له نه‌وه‌ی ئه‌و کوپه‌دا یه‌کيک په‌یدا ده‌بیٔ كه ده‌سه‌لاتى ده‌روات، هه‌مووانى بۆ ملکه‌ج ده‌بن) ^(٣).

(١) شرح المقاصد للتفتازاني ٤٢/٥، تبصرة الأدلة ٤٩٧/١، الفصل لابن حزم ١٩٤/١، تلخیص المحصل ٢١١.

(٢) إظهار الحق ٢٤٩/٢.

(٣) شرح المقاصد للتفتازاني ٢٤٩/٢.

له "ئىنجىل" دا:

۱_ له (صیحاى چواردە) دا هاتووہ: (من بۆ ئیوہ داوا له باوکم^(۱) دەکەم، تا " فارقلیت" یکتان پى بېخشییت، بۆ ئەوہى هەتا هەتایە لەگەڵتاندا بییت، " فارقلیت" رۆحى راستى و دنیاییه).

تەفتازانى ئەمەى له یەکیک له وەرگێردراوەکانى عەرەبى هیناوہ^(۲).

هەر وەها (رەحمەتولای هیندى) ئەمەى وەرگرتووہ له وەرگێردراوەکانى عەرەبى، له سالى ۱۸۲۱ و ۱۸۳۱ و ۱۸۴۴ له لەندەن له چاپ دراو، له (بابى چواردە، ئىنجیلی یوحنا) دا هاتووہ: (۱۵)، ئەگەر ئیوہ منتان خۆش دەویت ئەوا ئامۆژگارییەکانم له گوئ بگرن، ۱۶ منیش داوا دەکەم له باوکم " فارقلیت" یكى تران پى بېخشییت، بۆ ئەوہى بۆ هەتا هەتا لەگەڵتاندا بییت، ۱۷ رۆحى راستییه و جیهان توانای قبول کردنى نییە، چونکە نای بینیت و نایناسیت، کەچى ئیوہ دەیناسن لەبەر ئەوہى لەلای ئیوہ نیشتهجى و جیگىر دەبییت^(۳).

جا ئەو وتەییە: (بۆ ئەوہى هەتا هەتا لەگەڵتاندا بییت) ئەوہ دەگەییەنیت کە پیغەمبەرایەتى کۆتایى دیت، شەریعەتەکەى گشتگىر دەبییت و خەلکى لەدواى هاتنى ئەو پیویستیان بە پیغەمبەریکی تر نابییت، خەلکى فیر دەکات، هەموو پیداوپیستیهکانیان دابین بکات، ئەو وتەییە عیسا فەرمووی بۆیان باس دەکات.

(۱) مەبەستى ئەوہیە کە عیسا دەلیت من داوا له خواى باوکم دەکەم. پەنا بەخو. (وەرگێر).

(۲) شرح المقاصد للفتازانى، تلخیص المحصل، سەرچاوەکانى پيشوو.

(۳) اظهار الحق ۲/۲۷۸.

۲_ له (صیحاحی پازده) دا هاتووه: (سهبارهت به " فارقلیت"ی رۆحی پیروژ که باوکم رهوانه‌ی دهکات به‌ناوی من فیرتان دهکان و شارهزاتان دهکان، هه‌موو پیداوئیسته‌کانتان بۆ دابین دهکات، ئەو شتانه بیری ئیوه دینیت‌هوه که من پیم وتن.

دواتر وتی: من ئەو شتەم پی راکه‌یاندن بهر له‌وه‌ی رۆحی پیروژ بیت، ئەمەش بۆ ئەوه‌بوو بپروای پی بینن).

به‌ناوی من: واته به پیغه‌مبه‌رایه‌تی، هه‌روه‌ها (فارقلیت) واته: ئاشکراکه‌ری شاراوه‌کان^(۱).

به‌هه‌مان شیوه (ره‌حمه‌توئی هیندی) ئەمە‌ی له وه‌رگێ‌پردراوه نوابراوه‌که هیناوه، بابی ۱۵ و ۱۶ (۲۶ جا که " فارقلیت" هات که من بۆ ئیوه‌ی ره‌وانه ده‌که‌م، ئەو فارقلیت‌ه له‌لایه‌ن خوای باوک‌ه‌وه دیت که رۆحی راستیه‌یه، نوابراو شایه‌تی بۆ من ده‌دات، ۲۷ ئیوه‌ش شایه‌تی ده‌دن، چونکه ئیوه هه‌ر له سه‌ره‌تاوه له‌گه‌لم دابوون).

ئەمە ئەوه ده‌گه‌یه‌نی‌ت که پیغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د (ﷺ) شایه‌تی ده‌دات له‌سه‌ر راستگۆیی و مرۆف بوونی عیسا (سلاوی خوای لیبت) و ئەوه‌ش ده‌سه‌لمینی‌ت که عیسا (سلاوی خوای لیبت) بانگه‌شه‌ی خوایه‌تی نه‌کردووه که خراپ‌ترین نه‌زانی و گومراپیه، هه‌روه‌ها دایکی عیسا له تۆمه‌تی زینا به‌دوور ده‌گری‌ت و پاکایه‌تی ئەو پاکیزه‌یه ده‌سه‌لمینی‌ت، ئەمە له قورن‌اندا به‌وه‌په‌ری رۆشنی باسی لیوه‌گراوه^(۲).

۳_ له (صیحاحی شازده) دا هاتووه: (به راستی و به‌دلنیاپیه‌وه پیتان ده‌لیم: رۆیشتنی من له‌لای ئیوه خۆی له خۆیدا هه‌والیکه بۆ ئیوه، چونکه ئەگه‌ر ئیوه به‌جی نه‌هیلیم و نه‌رۆم بۆ لای باوکم، ئەوا " فارقلیت" تان بۆ ناهیت، به‌لام ئەگه‌ر من له‌لاتان برۆم ئەوا "فارقلیط" بۆ

(۱) شرح المقاصد للفتازانی ۴۲/۵-۴۳، تبصرة الأدلة ۴۹۸/۱، تلخیص المحصل ۲۱۱.

(۲) إظهار الحق ۲/۲۸۳.

لاتان دەنىرم، جا ئەگەر ھات ئەوا دەبىتتە مايەى سوود بۇ دانىشتووانى جىھان و دىندارىيان لەناودا بىلاو دەكاتەوہو سەرکۆنەيان دەكات و ھەئۆيىستەيان پىدەدەكات لەسەر ھەئە و چاکە).

باشان وتى: (ئەگەر رۆحى راستى و دىئايى و يەقىنتان بۇ ھات، ئەوا رېنمايى و فىرتان دەكات، مشورتان بۇ دەخوات، ھەموو جۆرەكانى چاکە و راستى بىرى ئيوہ دەخاتەوہ، چونكە ئەو لەخۆيەوہ قسەيەك ناكات كە خۆى دايھىئايىت)^(۱). (رەحمەتولاي ھىندى) بەھەمان شيوہ باسى ئەو مژدەيەى كردوہ بەپىشت بەستن بە وەرگىرپرداوہ عەرەبيە ناوبراوەكان _ كەمىك پىش ئىستا خرانەرۋو _ لە دوايىن بابى ئىنجىلى يوحنا (دەروازەى شازدە): (۷) من پىتان دەئىم: بۇ ئيوہ چاك و خىرتەرە كە من برۆم، چونكە ئەگەر من نەرۆم ئەوا "فارقليت" نايەت بۇ ئيوہ، ھەر كە من رۆيشتەم ئەوا بۆتان رەوانە دەكات،^۸ ئىنجا كە ھات ئەوا سەرکۆنەى دانىشتووانى جىھان دەكات لەسەر ھەئەو چاکە و حوكمىيان،^۹ سەرکۆنەيان دەكات لەسەر ھەئە، لەبەر ئەوہى باوەرپريان بەمن نەھىئاوہ،^{۱۰} و سەرکۆنەيان دەكات لەسەر چاکە لەبەر ئەوہى من دەگەرپمەوہ لاي باوكم و ئيوہ دوای ئەمە من نابىنن،^{۱۱} ھەرۋەھا سەرکۆنەشيان دەكات لەسەر حوكم، ھەموو بەشەكان و سەرکردەكانى ئەم جىھانە ملكەچ دەكات،^{۱۲} من قسەيەكى زۆرم ھەيە بۇ ئيوہ تا پىتان بلىم، بەلام ئيوہ ئىستا تواناي ھەلگرتنى بەرپرسيارىتى ئەو قسانەتان نىيە،^{۱۳} ئەگەر رۆحى راستى ھات ئەوا ھەر ئەو ھەموو رپووەكانى راستىتان فىردەكات، چونكە لە خۆيەوہ قسە ناكات، بەلكو بەو شتانە قسە دەكات كە دەبىستىت، ھەوالىش دەدات بەوہى جى پىش دىت،^{۱۴} ئەو رۆحى راستىيە رىزدارو شكۆدارم دەكات، چونكە مافى من دەسەنىتەوہو پىتان رادەگەيەنىت،^{۱۵} ھەر شتىك ھى باوك بىت ھىي

(۱) شرح المقاصد للتفتازاني ۴۳/۵.

منیشه، بویه له‌بەر ئەمه وتم: ئەوهی بهشی منه رۆچی راستی وهریده‌گریت و پیتان راده‌گه‌یه‌نیت^(۱).

(ره‌حه‌توئای هیندی) وتویه‌تی^(۱): له راستیدا " فارقلیت " له‌لای نه‌صرانیه‌کان بریتیه له: پایه‌دارو یارمه‌تیدهر و بریکارو تکاکار، گشت ئەو واتایانه جه‌خت ده‌گه‌نه‌وه له‌سه‌ر راستیتی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌د (ﷺ). بنچینه‌ی بیژهو دهر‌برینه‌که به یۆنانی (بیرکلوطوس)ه^(۲) که مانایه‌کی نزیك دهدات له مانای: موحه‌مه‌د و ئەحه‌مه‌د.

عیسا (سلاوی خوای لیبت) به (عیپرانی) دهدوا نه‌ک به (یۆنانی)، دهر‌برینه‌که‌ی عیسا (سلاوی خوای لیبت) که وشه‌ی پی‌غه‌مبه‌ره له دوای خوای نه‌ماوه، به‌لام تهنه‌ها دهر‌برینه یۆنانیه‌که (بیرکلوطوس) ماوه له وهر‌گێرداره‌که‌ی (یۆحنا) دا هه‌یه، که له (عیپری) بۆ سه‌ر (یۆنانی) وهر‌گێرداره‌وه، کاتیکیش (ئینجیلی یۆحنا) له یۆنانیه‌وه بۆ سه‌ر زمانی عه‌ره‌بی وهر‌گێردا ئەوا بووه (فارقلیت). جا عیسا (سلاوی خوای لیبت) مژده‌ی دهدا به‌هاتنی (فارقلیت) له‌دوای خوای، ئەمه‌ی خواره‌وه ئەمه دوویات ده‌کاته‌وه:

أ هه‌ندی له نه‌صرانیه‌کان له سه‌ده‌گانی سه‌ره‌تای بلا‌وبوونه‌وه‌ی نه‌صرانیه‌تدا، هه‌ر یه‌که‌یان بانگه‌شه‌ی ئەوه‌یان کردووه که ئەو رۆچی راستی (فارقلیت)ه، ئەو ئەو که‌سه‌یه

(۱) اظهار الحق ۲/۲۷۹.

(۲) اظهار الحق ۲/۲۷۹ و لاپه‌ره‌گانی دواتری.

(۳) شیخ (عه‌بدولوه‌هاب نه‌جار) خاوه‌نی کتییی (قصص الأنبياء) له رۆژه‌لاتناسی ئیتالی (کارلو نلینو) پرسی دهر‌باره‌ی وشه‌ی (بیرکلوطوس) که له ئینجیلدا هاتووه، رۆژه‌لاتناسی ناوبراو وه‌لامی دایه‌وه: که له راستیدا قه‌شه‌کان ده‌ئین ئەو وشه‌یه به واتای (سه‌ربلندکه‌ر) دیت. عبدالوه‌هاب پیی وت: من پرسیار ده‌که‌م له د.کارلو نلینو که خاوه‌نی دکتۆرایه له نادابی زمانی گۆنی یۆنانی و پرسیار له قه‌شه‌یه‌ک ناکه‌م، وتی: واتاکه‌ی بریتیه له‌وه‌ی که زۆر سوپاسی ده‌کری، عه‌بدولوه‌هاب لئی پرسی: ئایا ئەمه کۆکه له‌گه‌ل کرداری به‌چاک‌تردانان (تفضیل) که له وشه‌ی سوپاس (حمد)ه‌وه داده‌تاشری؟ وتی: به‌ئێ. / الرسول _ سعید حوی ۲/۲۸۷.

پهیمانی هاتنی دراوه له لایهن عیسا (سلاوی خوا لیبیت)، ههروهك (ولیه م میور) ئەمەى باس کردوو.

ههروهها خاوهنى كتیبی (لُبّ التّواریخ) وتویهتی: (جوله که و مهسیحیهکانی هاوچهرخى موحه مەهد (ﷺ). چاوه پێی ئەو پێغه مبهه ریهان ده کرد که پهیمانی هاتنی له باره وه درابوو، ئەم پله و پایه و سووده مه زنه به خشرا به موحه مەهد (ﷺ)، چونکه رای گه یاند که ئەو پێغه مبهه ریه چاوه پروان کراوه گه یه).

کاتیك نامەى پێغه مبهه ر (ﷺ) گه یشته ده ستی نه جاشی (که نه صرانی بوو) وتی: (خوای گه وره ده که م به شایه تیدر ئەوه ئەو پێغه مبهه ریه که ئەهلی کتاب چاوه پێیان ده کرد) جا نه جاشی له وه لأمدا بۆی نووسی: (شایه تی ده دم که تۆ پێغه مبهه رى خوای، راستگۆ و سه لینه رى راستگۆیی ئەوانی پێش خۆتی، من پهیمان و به یعه تم به تۆ و کورپه مامه که ت ده دم _ واته: جعفری کورپی أبو طالب _، له سه ر ده ستی ئەو "واته جعفری کورپی أبو طالب"^(۱) ملکه چی خوای جیهان بووم و موسلمان بووم).

به هه مان جوړ له نامه که ی (مه قوقس) پاشای قیبتیه کاندا ئەمه به پروونی هاتبوو، کاتیك وه لأمی نامه که ی پێغه مبهه رى (ﷺ) دایه وه که بۆی په وانه کرا بوو.

ههروهها ئەو وته یه ی (جارودی کورپی عه لاء) _ که یه کیك بوو له زاناکانی نه صرانیه کان _ کاتیك له گه ل هۆزه که ی چوو له لای پێغه مبهه رى خوا (ﷺ)^(۲).

(۱) لیڤدا راناوه که م بۆ (جه عفه رى کورپه مامی پێغه مبهه ر (ﷺ) گه رانده وه، چونکه ئەو له وکاتدا له ولاتی حه به شه بوو. ناوی (جه عفه ر _ ره زای خوای لیبیت) خۆم زیادم کرد بۆ زیاتر پروون بوونه وه ی ده فه که. (وه رگێڤ).

(۲) إظهار الحق ۲/ ۲۷۹ _ ۲۸۱.

هیرقل گه وروی پۆم (ههروهك له فهرموودهی بوخاریدا هاتوو: باب بدء الوحي) چاوه پێی دهرکهوتنی پێغه مبهری دهکرد، بههه مان شیوه زانا نه صرانیه کان چاوه پێی دهرکهوتنی پێغه مبهریان دهکرد، ههروهك ئەمه بهروونی له سه رگوزه شته ی موسلمان بوونی سه لمانی فارسیدا (خوا لێی رازی بێت) دیارده که ویت.

نه جاشی و مه قوقس و جارود و هیرقل له زانایانی نه صرانیه کان بوون و جه ختیشیان ده کرده وه له سه ر ئەوهی که نه صرانیه کان چاوه پێی دهرکهوتنی پێغه مبهر ده کهن، چونکه وه سف و خه سلته ی له کتێبه کانی ئەواندا وهك ئینجیل و کتێبه کانی تر باسی لێوه کراوه.

گشت ئەوانه ی ناومان بردن هیچ کامیان نه ترساون له پێغه مبهری خوا (ﷺ)، چونکه ئەوان خاوه نی ده ولت و له شکری به هیز بوون، پێغه مبه ریش (ﷺ) له سه ره تای بانگه واز دا بوو و خۆی و هاوه لانی ده چه وسێرانه وه وه ده ترسان له وهی خه لکی په لاما رییان بدن.

ب_ ئەم وتهیه ی عیسا: (ئه گهر من نه پۆم ئەوا " فارقلیت " نایهت بو تان) ئەمه ئاماژه وه به لگه یه له سه ر ئەوهی که هاتنی پێغه مبه ر (ﷺ) به نده به رویشته نی عیسا (سلاوی خوا ی لیبیت).

ب_ ئەو وتهیه ی عیسا: (سه رگۆنه ی دانیش تووانی جیهان ده کات) ئەمه وهك ده قیکی رو شن وایه که ئاماژه ده کات بو پێغه مبه ر (ﷺ)، چونکه پێغه مبه ر (ﷺ) سه رگۆنه و سه رزه نشتی جیهانی کرد، به تایبهت سه رگۆنه ی جوله که کانی کرد له سه ر ئەوهی باوه رییان به عیسا (رهزای خوا ی لیبیت) نه هینا وه، (سه رگۆنه یان ده کات له سه ر هه له که، ئەو هه له یه ش ئەوه یه که باوه رییان نه هینا وه به عیسا).

ت_ پێغه مبه ر (ﷺ) له خۆیه وه قسه ی ناکات و هه لئابه ستییت، به لکو قسه و هه واله کانی سه روشن.

ج_ ههروهك پيغه مبهەر (ﷺ) ريزو حورمه تيكي زوري گرتوو له عيسا (سلاوى خواى لبيبت)، تهنانهت ئەمه شتيكي چه سپاوه به دهقى قورناني پيروز به وهى پيغه مبهەر (ﷺ) گه لهك ريزو حورمه تيكي بو عيسا (سلاوى خواى لبيبت) داناوه به شيويهكي تايهت و بو پيغه مبههران (سهلاميان خوابان لبيبت) به شيويهكي گشتي، ئەمه شتيكي ئاشكراو زانراوه.

مژدهكاني كتيبه ناسمانيهكان سهبارت به دهركهوتنى پيغه مبهەر (ﷺ) گه لهك زورن.

تهفتازانى وتويهتى: (له "تلخيص المحصل" دا وتويهتى: نمونهى ئەم دهق و بهلگانه گه لهك زورن له كتيبهكاني پيغه مبهراني پيشوودا، ئەو نووسه رانهى تويزينه وهه ههلوسته دهكهن له سهركتيبهكانيان ئەوا ئەمانه دهخه نه پروو. هيچ دزرايهك ناتوانيت ئەم جوړه بهلگه وهه دهقانه پشتگوي بخت ياخود بلتت نامازيه بو پاداشايهك ياخود پيغه مبهريكي تر، تهنانهت ناشتوانيت بيشاريته وه. ههروهها "ئهبو حوسه ينى بهصرى" له كتيبي "غرر الأدلة" دا بهلگه ي واى كوگردوتته وه له دهقهكاني "تهورات" دا له سهركاستي پيغه مبهرايهتى موحه ممهده (ﷺ).

ئينجىلى (به رنابا):

سهبارت به ئينجىلى (به رنابا)، ئەوا ئەو ئينجىله مژده دهقات به هاتنى پيغه مبهەر موحه ممهده (ﷺ)، (د. خليل سعادة) كه ئينجىلى ناوبراوى وهركيپراوته سهركه زمانى عه ره بى ئەمه ده ليت:

(١) شرح المقاصد للفتازاني ٤٣/٥. سهيرى مژدهكان بكه لهم سهركاوانه دا: اثبات النبوة النبي للنبي للهاروني الزيدي ١٥٧، و شيوه دهربرينه كه ي "تلخيص المحصل" بهم شيويه يه: (نمونهى ئەم مژدانه لهو دوو كتيبه و سهركه م كتيبهكاني پيغه مبهراني تر گه لهك زورن، ئەگه ر باس بكرين كتيبه كه زور دريژ ده بيت، هيچ دزرايهك ناتوانيت ئەم مژدانه ره تكاته وه ياخود ناتوانن بلين ئەم مژدانه بو پيغه مبهريكي تر يان پاشايهكي تر هاتوون، تهنانهت ناشتوانن بيشار نه وه).

(ئەو پېغەمبەردى چاۋەرپان گراۋە "مىسا و يوسع" نىيە بەلگو " موخەممەد"ە، بېژەو دەربرېنى " موخەممەد"ى بە پاشكاۋى ھىناۋەو چەندىن جار دووپاتىشى كىردۆتەۋە لەو بەشانەى كە پاشكۆى خراۋتە سەر، دەرېشى بېپوۋە كە موخەممەد پېغەمبەردى خوايە، كاتىكىش ئادەم لە بەھەشت دەرگرا لەسەر دەرگاگەى بىنى كە چەند دېرېك نووسراۋە بە نوور: لا اله الا الله محمد رسول الله^(۱) .

ھەرۋەھا لە ھەر دوو بەشى (چل و سېيەم) و (چل و چوارەم)دا وتەى زۆر ھەن لەسەر مژدەدان بە ھاتنى پېغەمبەر (ﷺ)، چونكە قوتابىەگانى عىسا (سلاۋى خۋاى لىبىت) داوايان لىكرد، كە بەپاشكاۋى ناۋى ئەو پېغەمبەردىيان بېبلىت، بۆيە ئەۋىش بەپاشكاۋى باسى ئەو شتانەى كىرد كە پلەۋپايە راستەقىنەگەى موخەممەد دەرەدەخات.

ئەگەرچى زۆربەى نەصرانىەگان ئەم ئىنجىلەيان رەت كىردەۋە بەبى پاساۋ، لەگەل ئەۋەشدا بەلگەگان گەۋاھىدەرن لەسەر راستى ئەم ئىنجىلە، ھەرۋەك ئەمە روون دەگەينەۋە.

بەرنابا لە قەشەگانى نەصرانىەگانە، نامە ھەلگىرئىكە لە نامە ھەلگىرەگانىيان، ھەرۋەھا بە كۆدەنگى نەصرانىەت، ناۋبراۋ بىنجىنەيەكە لە بىنجىنەگانى بانگەشەى مەسىحىيەتى سەرەتا، ئىنجىلى برنابا ھەر بەناۋى ئەو دۆزرايەۋە، ئەمەش بەلگەيە لەسەر ئەۋەى (بەرنابا) يەكېك بوۋە لە ھاۋدەم و ھاۋرېكانى عىسا لە خۇشى و ناخۇشىدا. كەچى ئىنجىلەگانى تر بە ھى ھەۋارىيەگان دانانرېن، بەلگو لە دەست نووس و دانانى ئەو نامەگەينەنەرو پەيامبەرانەيە كە لە دۋاى عىسا لە جىياتى ھەۋارىيەگان بانگەۋازى مەسىحىيەت رادەگەينەن^(۱) .

(۱) مقدمة خليل سعادة لانجيل برنابا ص: م.

(۲) محاضرات في النصرانية للشيخ محمد أبي زهرة ٥٧.

جا ئىنجىلى برنابا چەند خال و شتىكى جەوهەرى و پربايەخ دەسلەپلىنىت و دانى پيدا دەنىت، بەمەش جيا دەكرىتەوۋە لە چوار ئىنجىلە بەناوبانگەكانى تر، ئەم خالە جەوهەرىيانەش برىتىن لە:

أ_ ئەم وتەيەى عيسا كە تيايدا هاتوۋە: يوسع (واتە: عيسا^(۱)) نكۆلى كردوۋە رەتى كردۆتەوۋە كە ئەو خوا و كورپى خواش بىت، ئەم لەبەردەم شەش سەد ھەزار سەربازو دانىشتوانى جولەكە بە ئافرەت و پياو مندالەوۋە ئەوۋى رەتكردۆتەوۋە (واتە: لە ئىنجىلى برنابادا ئەوۋە هاتوۋە كە عيسا نكۆلى كردوۋە لە بىروباوهرى سىكوجكەيى "تثليث").

ب_ ئەو كورپى كە ئىبراھىم سور بوو لەسەر ئەوۋى بىكاتە قوربانى بۇ خوا، برىتتية لە ئىسماعيل نەك ئىسحاق، لەبەر ئەوۋى لە راستيدا كاتى سەر برىنەكە ھى ئىسماعيل بوو.

پ_ ئەو پىغەمبەرەى چاۋەرپان گراۋە (يوسع) نىيە بەلگو (موحەممەد)، ناۋى موحەممەدى ھىناۋە بە دەربرىنى راشكاۋ و چەندىن جاردوۋپاتى كردۆتەوۋە ... (كەمىك پىشتەر ئەم دەقەمان خستەروو).

ت_ عيسا (سلاۋى خۋاى لىبىت) لە خاچ نەدراۋە بەلگو بەرز كراۋەتەوۋە بۇ ئاسمان، ئەوۋى كە لە خاچ دراۋە (يەھۇذا)ى ناپاك بوۋە، كە لىيان تىكچوۋە ھىنراۋەتە سەر شىۋەى عيسا، ئەم دەقە كۆكە لەگەل دەقى قورئان: ﴿وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ﴾ النساء: ۱۵۷. ^(۲) واتە: (نەكۋشتوۋىانە و نە لەقەنارەو خاچيان داۋە، بەلگو لىيان تىكچوۋە "كەسىكى تريان كۋشتوۋە لە برى ئەو").

مىژوۋى ئىنجىلى (برنابا):

(۱) ۋەرگىر.

(۲) مقدمة الدكتور خليل سعادة ص: م و محاضرات في النصرانية ۶۲_ ۶۴.

پاپا (جیلاسیوس) _ پلهی پاپایه تی له سالی ۹۲ ز وەرگرت _ واته پيش له دايك بوونی پیغمبهر موحهمهد (ﷺ) فه رمانیکی دەرگرد تیايدا خویندنه وهی چەند کتیبیکی قەدەغە کرد، یه کیک له و کتیبانه ناوی (ئینجیلی به رنابا) بو^(۱).

دوو دانە له و ئینجیله دۆزرانه وه، یه کیکیان به زمانی ئیتالی و ئه ویتریان به زمانی ئیسپانی بوو. دانە ئیسپانیه که: (د. هلم) وهریگرت له شارۆچکهی (هدلی) سه ربه (همبشیر)، پاشان رۆژه ئاتناس (سایل) دهستی خست، دواي (سایل) ئەوا (د. منکھوس) ئەندامی کۆلیژی ئۆکسفوردی پاشایه تی وهریگرت و وهریگرتا بۆ سه ر زمانی ئینگلیزی، پاشان دانە رهسن و ئەصلیه که هاوړی له گه ل وهرگرت دراوده که له سالی ۱۷۸۴ دایه دهستی (د. هویت) کهوت، له دواي ئەمه ئەو ئینجیله شوینه وارەکانی وون بوو و نه ما.

ههروهها دانە ئیتالیه که: یه کهم کهس که دۆزیه وه (کریمری) راویژکاری پاشای بروسیا بوو، که ئەو کات له شاری (ئهمستردام) دادەنیشت، جا سالی ۱۷۰۹ له کتیبخانهی یه کیک له کهسه به ناوبانگ و ناو دارهکانی شاری ناوبراو (کریمه ر توله ند) ئەو دانه یه ی به قه رز وهرگرت، دواي چوار سال به دیاری پیشکه شی (برنس ئایوجین سافوی) کرد، پاشان ئەو دانه یه ی ناوبراو له سالی ۱۷۳۸ له گه ل سه رجه م کتیبهکانی (برنس) گوێزرانه وه بۆ کتیبخانهی کۆشکی پادشایه تی له قیه ننا، تا ئیستاش هه ر له و ییه.

(سایل) باسی ئەوه دهکات له دانە ئیسپانییه و ونبوه که دا نووسراوه: که پیت به پیت وهرگرت دراوه له ئیتالیه وه بۆ ئیسپانی، ههروهها پیشکیه کیشی بۆ نووسراوه له سه ر ئەوه ی که راهیبه که چۆن دانە ئیتالیه که ی دۆزیوه ته وه، به سه رهاته که شی به م شیوه یه: راهیبه لاتینی (فرامرینو) چەند نامه یه کی (ئیرینایوس)ی دۆزیوه، له ناو ئەم نامانه دا چەند نامه یه ک هه بوون که توانجیان له قه شه (بولسی په یامبهر) ددها، جا (ئیرینایوس) ئەم توانج لیدانه ی

(۱) مقدمة الدكتور خليل سعادة لانجيل برنابا ص: ل. ومقدمة محمد رشيد رضا لانجيل برنابا ص: ر.

دەگەراندەوہ بۇ ئىنجىلى قەشە (بەرنابا)، بەم ھۆيە راھىب (فرامرىنو) وىل بوو بەگەران بەدواى دۆزىنەوہى ئىنجىلى (بەرنابا)، جا وا رېكەوت كە بىيۈتە كەسىكى نزيك لە (سكتسى پاپاى پىنجەم). رۇژىك بەيەكەوہ چوونە ناو كىتېخانەى پاپا، جا پاپا خەويكى سوكى بەسەرداھات، بەمەش (فرامرىنو) پىي خۇشبوو كاتەكە بە خويىندەوہ بەسەر ببات تا ئەو كاتەى پاپا وشيار دەبىتەوہ لە خەو، يەكەم كىتې كە دەستى لە سەردانا (ئىنجىلى بەرنابا) بوو، بەمەش زۇر دل خۇش بوو، ئىنجىلى ناوبراوى لەژىر يەككە لە بالەكانى شارەدوہو چاوەرپى كرد تا پاپا لە خەوەكەى ھەلسا، جا كە خەبەرى بووہو ئەوا (فرامرىنو) داواى رېگە پىدانى لى كرد و رۇيشت، زۇر بەجوانى ئىنجىلەكەى خويىندەوہ بە عىشقىكى گەلەك زۇر، داواى ئەمە بەھوى كارىگەرى ئەو ئىنجىلەموسلمان بوو^(۱).

ئەو شتانەى دروستى و راستى ئىنجىلى برنابا دەسەلېنن، سەربارى ئەوہى كە ھەندى لە زاناكانى ئەوروپا نكۆلى لى دەكەن، ئەمانەن:

۱ _ دانەيەكى ئىنجىلى برنابا لە كەش و ھەوايەكى پوختى مەسىحى دۇزرايەوہ، تەنانەت لە كۇگاي سەرۇككى ترسناكى ئايىنى (پاپا) دۇزرايەوہ كە راھىبەكە ئاشكرای كرد، دواتر گوازاراوتەوہ بۇ راويژكارىكى مەسىحى لە راويژكارەكانى پاشادى بروسيا، دواتر بۇ كۆشكى پادشايتى لە فېننا، كە دەستى ھىچ موسلمانىكى پىنەگەيشتوہ.

۲ _ نە لە رابدوو نە لە ئىستادا، زانايانى موسلمان نەيانخويىندوہتەوہ، چونكە مېزگەردەكان لە نيوان زانايانى موسلمان و نەصرانىەكان، لە رۇژھەلات و ئەندەلوس، لە ھەموو سەردەمىكدا ھەر ھەبووہ، ئەمەش بەسە كە (ئىبن حەزم) ئەندەلوسى و (ئىبن تەيمىيە) دانىشتوانى رۇژھەلاتى شام و نىشتەجىي شام كە لەوبارەوہ نووسىويانە لە بەرپەرچى نەصرانىەكان كە چەندىن كىتېب و لىكۆلېنەوہ لەخۇ دەگرىت.

(۱) مقدمة الدكتور خليل لانجيل برنابا ص: د، ه.

هیچ یه کیك لهو زانایانه مان نه بیینی باسی ئینجیلی برنابا بکهن، سه رباری ئه وهی که به لگهی سه رکوتکه ری نه صرانیه کانی تیدایه، ههروهک (د. مرجلیوپ) لئی کۆلیوه ته وه له ئه نجامدا سه لماندوو یه تی که کتیه کانی موسلمانان باسی ئه و ئینجیله یان نه کردوه^(۱).

۳ _ زۆربه ی ئه و دهروازانه ی که ئینجیلی برنابای لی پیکهاتوه، له لای موسلمانان ناسراو نه بووه و شیوازی ده ربهرینه کانی ئینجیلی ناوبراو زۆر دوورن له شیوازی ده ربهرینی موسلمانان به گشتی و عه ره به کان به تابه تی _ ههروهک هه ندی له قه شه کان ئه مه یان له گو فاری ئایینی روون کرده وه _، بۆیه ناکری بوتریت ده ستردی موسلمانانه، ههروهک هه ندی ئه و بانگه شه یه یان کرد.

موسلمان که ناوی خوای گه و ره ده هیئیت، ئه و راسته وخۆ ستایشی ده کات، ئه گه ر ناوی پیغه مبه رانی هینا سلاواتیان له سه ر لی ده دات، ته نها به و ناوانه ناو له فریشه ته کان ده نیّت که قورئانی پیروژ یا خود سونه تی به ریژ هیناویه تی، بۆیه موسلمان له حیاتی (میکایل) نالیّت (میخایل)، ته نانه ت ناوی "ئیسرافیل" له بیر ناکات و ناویشی نانیّت (ئوریل)، نالیّت (الله سبحان) چونکه هه موو موسلمانیک وشه ی (سبحان الله) ی له به ره، چونکه یه کیکه له زیکره کانی ئایین. ته نانه ت ئه گه ر ئینجیلی ناوبراو له ده ستردی موسلمانان بوایه ئه و هه رگیز ناوی (سورته) یان له به شه کانی نه ده نا، چونکه موسلمانان به عه ره ب ئه وانی تریشه وه، وشه ی (سوره) بو جگه له سورته کانی قورئانی پیروژ به کار ناهینن^(۲).

۴ _ به لگهی زۆر به هیزی تیدایه، ریبازی روون و بیرکردنه وه یه کی به رزی تیدا گه ئاله بووه، لایه نه شاره و ده کانی ژیا نی پیغه مبه ر عیسا ی (سلاوی خوای لیبت) روون کرده وه ته وه،

(۱) مقدمة محمد رشید رضا ص: ت ومحاضرات في النصرانية ٦١.

(۲) مقدمة السيد محمد رشید رضا لإنجيل برنابا ص: ش، ت.

ههروهه ویکچونیکی زۆر ههیه له نیوان ههندی له پارچه نووسینهکانی ئەم ئینجیلە و ئینجیلەکانی تر^(۱).

۵_ ئەگەر رەچەلەکی ئەم ئینجیلە راست و دروست نەبوایه ئەوا راهیب (فرامینو) که دۆزیهوه قەناعەتی بۆ دروست نەدەبوو، دواتر هەر بهم هۆیهشەوه موسلمان بوونی خۆی رابگهینیت.

نموونهی ئەو موژدانەسی که راشکاوانه ناماژە دەدەن بەناوی موحهممەد

(ﷺ):

ئەوهی ههندی له لیکۆلەران نکۆلیان لیکردوو، ئەوهیه که ئینجیلی (برنابا) بهراشکاوانه ناوی پیغمبەر (موحهممەد ﷺ) ی هیناوه، بۆیه ههندی لهو لیکۆلەرانه وتیان: نابیت ئەم کتیبانه پیش دەرکهوتنی ئیسلام ههبووبن.

لهبەر ئەوهی وا باوووه که مژدەدان بهشیوهی ناماژەو نیشانه و نازناو بیت. بهلام له راستیدا وانیه، چونکه دهگریت مژده به نیشانهو ناماژە و نازناو بیت ههروهک لایهنیکیان لهوبارهوه خستهروو که وەرمان گرتبوو له کتیبهکانی (زهبور و تهورات و ئینجیل).

ههروهه دهشگریت مژدهکه راشکاو بیت، ههروهک له ئینجیلی (بهرنابا) و له دانەه لابه‌رگراوی ئینجیل به پینووسی (حمیری) دا هاتوو، شیخ (موحهممەد بیرم) له کهسیکی ئینگلیزی گەرۆکهوه ئەوهی گێراوهتهوه، که له کتیبخانهی پاپادا له (فاتیکان) دانیهکی له ئینجیلی نووسراو پیش هاتنی پیغمبەر (ﷺ) به پینووسی (حمیری) بینیه، که عیسا (سلاوی خوی لبیت) فەرموویهتی: (ومبشرا برسول یأتی من بعدي اسمه أحمد) واته: "ههروهه مژدهدریشم به

(۱) الرسول، سعید حوی ۲/ ۲۸۰.

پيغمبهرىك كه دواى من ديت و ناوى نهحمهده". نهمش پيت به پيت كو كه لهگه ل دهقى
قورنانى پيروز له سورتهى (الصف، نايهتى ٦).

به نام له هيچ موسلمانىكه وه نههاتووه كه شتيكى لهو شيويهى بينيبيت لهو ئينجيلانهدا
بهوى مژدهى راشكاوانهى تيدا هاتبيت، بهمش نهوه بهدر دهكوييت كه له كتبخانهى
(فاتيكان)دا پاشماوهى نهو ئينجيل و كتبانه ماون كه له سهدهكانى سهرةتادا قهدهغه كرابوون،
چونكه نهگر نهو ئينجيلانه دربكهويبان نهوا هموو نهو گومانه درهوينهوه كه له دهورى
ئنجيلى (بهرنابا) و ئنجيلهكانى ترده هيه^(١).

ههروهها زور مژدهى تر ههه له (زهبور، تهورات، ئنجيل)دا، باس له دركهوتن و هاتنى
پيغمبهرىك دهكهن دواى عيسا (سلاوى خواى ليبيت)كه نهويش موحه ممهده (ﷺ)، ئيستا
هموو نهو مژدانه ناخهينهروو له بهر نهوهى بابتهكه دريژ دهبيت.

نهو كهسهش دهيهويت زياتر بهدواداچوون بكات نهوا سهرنجى رادهكيشين بو كتىبى (اظهار
الحق) دانراوى (رهحمهتولاي كورى خهليلى هيندى) كه لهو كتىبهدا باسى مشتومرى
نهصرانيهكان كراوه لهبارهى پينج بابته، كه خولگهى مشتومرن لهنيوان موسلمانان و
نهصرانيهكان، كه بريتين لهمانه:

١ _ سهماندى نهوهى كه تورات و ئنجيل دهستكارى كراون.

٢ _ ههئوهشاندهوه (النسخ).

٣ _ بوچهئى بيروباوهرى سيكوچكهى (تثليث).

٤ _ قورئانی پیرۆز فهرمایشتی خوایه، بهشیوهی موتهواترو گومان هه‌ئه‌نگر پیمان گه‌یشتوووه.

٥ _ پیغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌د (ﷺ) و سه‌لمانندی ئه‌وه‌ی که کۆتا پیغه‌مبه‌ره.

له کاتی خویندنه‌وه‌ی کتییی ناویراودا دهرده‌که‌وێت، که دانهر گشت ده‌قه‌کانی ته‌ورات و ئینجیل (عهد القديم و الجديد)ی به رافه‌کانیان‌ه‌وه له‌به‌رده‌ست بووه زانیاری له‌سه‌ر هه‌بووه و به‌شیوه‌یه‌کی تۆکه‌مه و رێک و پێک توێژینه‌وه‌ی له‌سه‌ر هه‌ر دووکیان کردوووه، ئه‌مه‌ش وای کردوووه که هه‌له‌سته بکات له‌سه‌ر زۆرێک له شته لاوه‌کی و ورده‌کان.

هه‌روه‌ها هۆکاری نووسینی ئه‌م کتیبه‌ش: ئه‌وه‌بووه که کاتێک به‌پیتانیا هیندی داگیر کرد، ئه‌وا بانگخوازه نه‌صرانییه‌کان زۆر به‌تووندی هێرشیان کرده سه‌ر ئیسلام و کتیب و په‌یامیان نووسی و جه‌ختیشان له‌سه‌ر ئه‌و پینج خاڵانه‌ی سه‌ره‌وه‌ده‌کرده‌وه، به‌مه‌ش زانا پایه‌به‌رزه‌کانی موسلمانان رۆوبه‌رووی ئه‌و هێرشانه بوونه‌وه و دژیان وه‌ستان. له کۆتاییدا میزگه‌ردێک به‌سه‌را له نیوان (فندو)ی قه‌شه که به‌تواناترین و به‌هێزترین بانگخوازی نه‌صرانیه‌ت بوو و به‌ تواناترینیان بوو له قسه‌کردنی به‌ عه‌ره‌بی و فارسی له‌گه‌ڵ دانهر (په‌حمه‌توئای هیندی)، له‌م میزگه‌رده‌دا گه‌وره‌ پیاوانی هیند له دادوه‌رو موفتی و گه‌وره‌ پیاوه ئایینییه ئینگلیزییه‌کان ئاماده‌ بوون، ئه‌م میزگه‌رده به‌سه‌را له شارۆچکه‌ی (ئه‌که‌به‌ر ئاباد) له مانگی په‌هه‌ب سالی ١٢٧٠ک.

جا قه‌شه‌یه‌کی تر به‌ناوی (فرنج) یارمه‌تی قه‌شه (فندو)ی ده‌دا. هه‌روه‌ها به‌پێرژ موحه‌مه‌د وه‌زیرخان یارمه‌تی شیخ (په‌حمه‌توئای) ده‌دا.

میزگه‌رده‌که به‌ بابه‌تی ده‌ستکاری و هه‌له‌وه‌شانه‌وه (النسخ والتحریر) ده‌ستی پێکرد، شیخ (رحمة الله) سه‌رکه‌وت، قه‌شه (فندو) و هاوه‌له‌که‌ی سه‌رشۆر بوون و پاشه‌کشه‌یان کرد، هه‌روه‌ها به‌لگه‌کانی هه‌ر دوولا نووسراوه‌وه، به‌لام میزگه‌رده‌که ته‌واو نه‌کرا.

دواتر شیخ (رحمہ توٹا) بہر پیکہوت بؤ مہککہ بہمہ بہستی حہج کردن، لہوئی چاوی بہ بہر پیز (نہ حمہد زہینی دہحلان) کہوت و ہہوآلی میزگہردہ کہی پیدا، بہمہش بہر پیز (نہ حمہد زہینی دہحلان) داواوی لیگرد کہہ کتیبہ کہی بہ ہہر پینج بہشیہوہ و ہربگیپریتہ سہر زمانی عہرہبی.

ئینجا لہو کاتہدا شیخ (رحمہ توٹا) نہم کتیبہ (إظهار الحق) ی نووسی، بہشی شہشہمیشی بؤ زیادکرد کہہ تہورات و ئینجیلی (عهد القديم و الجدید)یشی لہخؤ دہگریٹ^(۱).

لیردہدا چہن دین کتیبی بہر پیزو بہہیزی تر ہہن کہہ باس لہو مژدانہ و جگہ لہوانہش و گفتوگو و دہمہتہقی دہکہن لہگہل نہصرانیہکان لہبارہی بابہتہ بیروباوہرپیہکان، لہ گرنگترینی نہم کتیبانہ:

۱ _ الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح، ابن تيمية.

۲ _ هداية الحيارى من اليهود و النصارى، ابن قيم الجوزية.

۳ _ الأجوبة الفاخرة عن الأسئلة الفاجرة، القرافي.

۴ _ الفارق بين المخلوق و الخالق، عبدالرحمن بك باچه چي زاده.

۵ _ أعلام النبوة، الماوردي.

۶ _ حجة الله على العالمين في معجزات سيد المرسلين، النبهاني.

(۱) سہیری پیٹشہکی کتیبی: (إظهار الحق) بکہ.

په‌يامه‌که‌ی پیغمبر (ﷺ) ته‌واو‌که‌ر و کو‌تای

شهریعه‌ته‌کانه

پیغمبر موحه‌مه‌د (ﷺ)، دوايين پیغمبرو په‌يامبه‌ره، به‌م به‌لگانه‌ی خواره‌وه:

أ_ خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ

النَّبِيِّينَ ﴾ الأحزاب: ۴۰. واته: (موحه‌مه‌د باوکی هیج یه‌کیک له پیاوانی نیوه نه‌بووه، به‌لام نیردراو و دوا پیغمبره‌ی خواجه).

ب_ پیغمبر (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: (مثلي و مثلُ الأنبياء من قبلي، کمثل رجل بنی بنیاناً

فأحسنه وأجمله، الا موضع لبنة من زاوية من زواياه، فجعل الناس يطوفون به، ويعجبون له، ويقولون: هلا وضعت هذه اللبنة؟ قال: فأنا اللبنة، وأنا خاتم النبيين)^(۱) واته: نمونه‌ی من و پیغمبره‌رانی پیش من وهك نمونه‌ی پیاویك وه‌هایه که بینایه‌کی دروست کردووه و زور چاک و جوانی کردووه، تهنه‌ها جیگای یه‌ک خشت نه‌بیت، له سوچیک له سوچه‌کانیدا، خه‌لک به‌ده‌دوریدا ده‌گه‌رین و سه‌رسام ده‌بن و ده‌لین: نه‌ی نه‌م خشته بوچی دانه‌نراوه؟ فه‌رمووی نه‌و خشته‌م و سه‌رمووی پیغمبره‌رانم^(۲).

(۱) فه‌رمووده‌ی من و پیغمبره‌رانی پیش من.... تاد: صحیح البخاری: ۶۱ کتاب المناقب، ۱۸ باب خاتم النبیین، رقم ۳۵۳۵، عن أبي هريرة رضي الله عنه. وفي صحیح مسلم: ۴۳ کتاب الفضائل، ۷ باب ذکر کونه خاتم ﷺ النبیین، رقم ۲۲۸۶ (۲۲)، عن أبي هريرة رضي الله عنه، واللفظ لمسلم.

(۲) ده‌قی کوردی نه‌و فه‌رمووده‌یه‌م وه‌رگرتووه له: (پوخته‌ی صحیح موسلیم: دانانی زکی الدین عبدالعظیم عبدالتوی المنذري. وه‌گپړانی: لیژنه‌یه‌ک. سه‌یری ۱/۷۴۲ که). به‌که‌می‌ک ده‌ستکاری‌یه‌وه. (وه‌رگپړ).

سه‌بارت بهو فهرمووده راست و دروستانه‌ی که ددوین له‌بارهی نه‌وه‌ی که پیغه‌مبهر عیسا (سلاوی خوی لیبت) پیش هاتنی رۆزی دوایی دیته سه‌رزه‌وی، نه‌وه‌ی له‌وباره‌وه چه‌سپاوه نه‌وه‌یه که شه‌ریعه‌تیکی نوی ناهینیت، به‌لکو کار به شه‌ریعه‌تی موحه‌مهد (ﷺ) ده‌کات و دانی پیداده‌نیٔ و جه‌ختی له‌سه‌ر ده‌کاته‌وه^(۱)، له‌بهر ئه‌مه کاتی پیغه‌مبهر عیسا (سلاوی خوی لیبت) داده‌به‌زیت خاچ ده‌شکینیت، به‌راز ده‌کوژیت، سه‌رانه (جزیه) وهرناگریٔ^(۲).

له‌بهر ئه‌مه‌ش بوو که په‌یام و شه‌ریعه‌تی پیغه‌مبهر (ﷺ) کؤایی و دوایی شه‌ریعه‌ت و هه‌لوه‌شینه‌ره‌وه‌ی نه‌وانه‌ی پیشه‌خوی بووه.

ئه‌مه‌ش راستی ئه‌م فهرمایشته‌ی خوی گه‌وره دووپات نه‌کاته‌وه: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ آل عمران: ۱۹. واته: (به‌راستی دین و نایینی په‌سه‌ند لای خوا ته‌نها نایینی ئیسلامه).

ئه‌م فهرمایشته: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ آل عمران: ۸۵. واته: (جا نه‌وه‌ی بیجگه له‌نایینی ئیسلام په‌پیره‌وی هه‌ر نایینیکی تر بکات لیٔ وهرناگریٔ، له قیامه‌تیشدا له خه‌سارتمه‌ندو زه‌رده‌مه‌ندانه).

هه‌روه‌ها ئه‌م فهرمایشته‌یش: ﴿أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائدة: ۳. واته: (ئه‌مپۆ نایین و به‌رنامه‌که‌تانم به کؤایی گه‌یانندو نازو نیعمه‌تی خۆم بۆ ته‌واو کردن و رازیم به‌وه‌ی که ئیسلام ببیته به‌رنامه‌و ناینتان).

(۱) شرح العقائد النسفية للتفتازاني ۱۶۹، شرح الجوهرة للباجوري ۲۳۳، ولوامع الأنوار البهية ۲/۲۷۷، أصول الدين للبغدادی ۱۶۲. وسه‌یری بابته‌ی: حوکم کردنی عیسا به شه‌ریعه‌تی محمد (ﷺ) بکه له: أصول الدين للغزنوي ۲۰۷.

(۲) لوامع الأنوار البهية، سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

سه‌بارت بهو حوگمانه‌ش که خوی گه‌وره له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌رانی گه‌لانی پی‌شو وهک
شهریعت بۆ نه‌وانی بریارداوه و له قورنایی پی‌رۆز و سوننه‌تیشدا باسکراون، نایا نه‌و حوگمانه
ده‌بنه شهرع بۆ ئیمه یان نا؟

ئه‌م بابته: شهریعتی گه‌لانی پی‌ش خۆمان (شرع من قبلنا) له زانستی (أصول الفقه) دا
تاوتوی ده‌کریت، پوخته‌که‌یشی نه‌وه‌یه:

ا_ نه‌و حوگمانه‌ی که بۆ گه‌لانی پی‌ش ئیمه وهک شهریعت بۆیان هاتوو، به‌هه‌مان شیوه
له‌سه‌ر ئیمه‌ش پی‌ویست کراون، سه‌بارت به‌مه راجیایی نییه له‌وه‌ی که به‌هه‌مان شیوه به
شیکه له شهریعتی ئیمه، وهک نه‌و فه‌رمایشته‌ی خوی گه‌وره: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ
عَلَيْكُمْ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ﴾ البقرة: ۱۸۳. واته: (ئه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی
باوه‌رتان هی‌ناوه رۆژووی رهمه‌زان له‌سه‌رتان پی‌ویست کراوه، هه‌روه‌کو له‌سه‌ر گه‌لانی پی‌ش نیوه
پی‌ویست کراوه).

ب_ نه‌و حوگمانه‌ی که وهک شهریعت بۆ گه‌لانی پی‌ش ئیمه هاتبوون به‌لام له شهریعتی
ئیمه‌دا هه‌لوه‌شینه‌راونه‌ته‌وه به‌هوی حوگمیکی نو‌یوه، له‌مه‌شدا راجیایی نییه و نابیته به‌شیک
له شهریعتی ئیمه، بۆ نمونه نه‌و حوگمه‌ی له شهریعتی موسادا (سلاوی خوی لی‌بیت) هاتوو:
(گونا‌ه‌بار له گونا‌هه‌که‌ی پاک نابیته‌وه تا خوی نه‌کوژیت) نه‌م حوگمه له‌سه‌ر ئیمه لاجوو،
چونکه هه‌لوه‌شینه‌راونه‌ته‌وه به‌ حوگمی تۆبه‌کردن.

پ_ نه‌و حوگمه‌ی که له شهریعتی پی‌ش ئیمه‌دا هاتوو به‌لام له شهرعی ئیمه‌دا هیچ
حوگمیک نه‌هاتوو له‌سه‌ر نه‌وه‌ی حوگمی پی‌شو رت بکاته‌وه یان وه‌ریبگریت و جه‌ختی
له‌سه‌ر بکاته‌وه، له‌م باره‌وه زانیان دوو بۆ‌چوونیکیان هه‌یه:

بۆچۈۈنى يەكەم: پىيى وايە دەبىتتە بەشىك لە شەرىعت و شەرىع بۇ ئىمە، چونكە هيچ بەلگە لەبارەى هەئوہشاندىنەوہى حوكمى شەرىعى پيشوو نەھاتووہ، ئەو حوكمەى پيشوش بەشىكە لەو پەيامەى كە پىغەمبەران هیناويانە، ئەمە راي حەنەفيەكان و هەندى لە مالىكيەكان و شافىعيەكانە.

بۆچۈۈنى دووہم: نابىتتە شەرىع بۇمان، چونكە شەرىعتى ئىمە هەئوہشىنەرەوہى سەرجەم شەرىعتە ئاسمانىيەكانە بەگشتى، تەنھا كاتىك دەبىتتە شەرىع بۇمان كە شەرىعتى ئىمە دانى پىدابنىت.

بۆچۈۈنى يەكەم راست و دروستە: لەبەر ئەوہى شەرىعتى ئىمە ئەو بەشەى هەئوہشاندىتەوہ لە شەرىعتەكانى تر كە پىچەوانەى شەرىعتى ئىمەيە.

لەبەر ئەوہش كە قورئانى پىرۇز، حوكمىكى شەرىعى پيشوو بۇمان دەخاتەر وو، بەبى ئەوہى دەق بىننىت لەسەر هەئوہشانەوہى، ئەوا ئەو خستەرووہى قورئان خۇى لەخۇيدا ياسادانانە بۇ ئىمە بەشىوہيەكى ناراستەوخۇ، چونكە حوكمىكى خواييە و پىغەمبەر (ﷺ) بەئىمەى راگەياندووہ.

هەر وھا لەبەر ئەوہى قورئان سەلىنەرى (تەورات و ئىنجىل) دەو رىكە لەگەئياندا، جا هەر حوكمىك لەم دوو سەرچاوہيەدا هەبوو و قورئان هەلى نەوہشاندىبووہ ئەوا دانى پىداناوہ^(۱).

هۇكارى ئەوہى كە ئىسلام كۇتا پەيام و دوايين شەرىعتە، شەرىعتەكانى پيش خۇى كۇتايى پىيى هينا، ئەمانەن:

۱ _ پەيام و شەرىعتى پىغەمبەر (ﷺ) روونە و ئاشكرايە، زانستخواز لە هەر كات و شوينىكدا ويستى لەسەر بىت دەتوانىت سوودى لىبىبىننىت، بۇ پىر كىر دىنەوہى پىداويستىەكانى.

(۱) أصول الفقه لعبد الوهاب خلاف ۹۳_ ۹۴.

۲_ پېښت به وه نيهه كه شهريعتيک بۇ شهريعتي ئيسلام زياد بکريت ياخود شهريعتي ئيسلام دابتاشريت و كهه بکريته وه، چونكه ئيسلام گيرفاني بهتال نيهه له چارهسهر، بهلگو چارهسهرى هه موو كهه و كورتى و ناته واويه كى پييه.

گه وهره ترين بهلگهش لهسهر كاملى و ته واوى شهريعت و په يامى ئيسلام، بريتيه له وهى حوكمى خوى داوه له بارهى سه رجهم نه و كيشه زورانهى كه له ژمار نايهن، ته نانهت حوكميشى پييه له بارهى سه رجهم لايه نه كاني زيانى مرؤف و نه و لايه نانهى موسلمان به ره و روى ده بيته وه، ههر له سه رده مى پيغه مبه ره وه (ﷺ) تا نه مرؤ.

به لگو نه مرؤ پېښت به بوونى ههندي مرؤفى باش و خواناس هه يه كه كار بۇ بلا و كرده وهى شهريعتي ئيسلام بكهه، تا نه و چارهسهره ره سه نه پيشكهش به جيهان بكات، بۇ بنر كرده نى نه و دهر دو نه خوشيانهى تووشى گهلانى دونيا بوونه.

۳_ پيغه مبه رايه تى موحه ممه د (ﷺ) تايبه ت نه بووه به كات و شوين و وئات و هؤزيك به لگو پيغه مبه ر (ﷺ) بۇ گشت خه لكى سه ر زهوى ره وانه كراوه^(۱).

گشتگيرى په يامه كهى پيغه مبه ر (ﷺ)

په يامى پيغه مبه ر (ﷺ) بۇ تيكرى خه لكه، به گشت رهنگ و ره گه زو زمانه جياوازه كان، به م به لگانه:

(۱) مبادء الاسلام للمودودي ۶۰.

أ_ خَوای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴾ الانبیاء: ۱۰۷. واته: ("ئهی موحه‌ممه‌د (ﷺ) " ئیمه توّمان ره‌وانه نه‌کردووّه ته‌نها بوّ ئه‌وه نه‌بیّت که ببیّته ره‌حمه‌ت و به‌ره‌که‌ت بوّ هه‌موو جیهانه‌کان).

خَوای بی وینه ده‌فهرموویت: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ﴾ سبأ: ۲۸. واته: (ئیمه ته‌نها بوّ هه‌موو خه‌لکی نه‌بیّت، توّمان ره‌وانه نه‌کردووّه، له کاتی‌کدا مژده‌درو ترسینه‌ریت بوّیان).

هه‌روه‌ها ده‌فهرموویت: ﴿ قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ﴾ الأعراف: ۱۵۸. واته: ("ئهی موحه‌ممه‌د (ﷺ) " بلی: ئهی خه‌لکینه به‌راستی من پیغه‌مبه‌رو فرستاده‌ی خوام بوّ ئیوه به‌گشتی).

ب_ جه‌نگی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌گه‌ل خاه‌ون کتیب و سه‌پاندنی سه‌رانه (جزیه) له‌سه‌ریان، ئه‌و رزگار کردنی ولاتان که خه‌لیفه‌کانی راشیدین پیی هه‌لسان تا ئایینی ئیسلام حیگه‌ی ئایینه‌کانی تر بگریته‌وه.

که‌چی پیغه‌مبه‌رانی پیشوو به‌تایبه‌ت بوّ گه‌لی خوّیان ره‌وانه کرابوون، ئه‌مه شتیکی روونه له قورنانی پیروژدا، خَوای گه‌وره ده‌فهرموویت:

﴿ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ﴾ الأعراف: ۵۹. واته: (سویند به‌خوا به‌راستی ئیمه _ نوح مان ره‌وانه کرد بوّ سه‌ر قه‌ومه‌که‌ی).

﴿ وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ ﴾ الأعراف: ۶۵. واته: (بوّ قه‌ومی "عادیش" "هود" ی برایانمان نارد، وتی: ئهی گه‌ل و عه‌شیره‌تم هه‌ر خوا بیه‌رستن).

﴿وَالِى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ الأعراف: ۷۳. واته: (بۇ سەر قەومى "ئىئود" یش صالحى برايانمان نارد "ئەویش پىی وتن": ئەى گەلەكەم خوا بېەرستن).

﴿وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ الأعراف: ۸۰. واته: (یادى "لوط پیغەمبەریش" بکە کاتیک بە قەومەگەى وت).

﴿وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾ الأعراف: ۸۵. واته: (بۇ ھۆزى مەدیەنیش "شعیب" یش برايانمان نارد).

﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ الأعراف: ۱۰۳. واته: (پاشان دواى ئەو "پیغەمبەرانی گە باسکران" موسامان ھاوری لەگەل موعجیزەى جۇراو جۇردا بۇ سەر فیرەون و دارو دەستەگەى رەوانەکرد).

ھەرۋەھا خواى مەزن لەبارەى عیسا (سلاوى خواى لیبیت) دە فەرموویت: ﴿وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ آل عمران: ۴۹. واته: ("لە ئاینەدا رایدەگەپەنییت" بەنەوہى ئیسرائیل کە من پیغەمبەریکم).

لە فەرموودەى راست و دروستدا ھاتووه: (أُعْطِيَتْ حُمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ مِنْ قَبْلِي: كان كل نبي يبعث الى قومه خاصة، وبعثت الى كل امة و اسود...) واته: پینج شتم پی بەخشاون کە ھیچ پیغەمبەریک پیی نەدراون: ھەر کام لە پیغەمبەرەکانى تر تەنیا بۇ ھۆزو قەومەگەى خوی نیردراوه، بەلام من بۇ گشت سوور پیست و رەش پیستیک _ واته بۇ تیکرای خەلکی _ نیردراوم. لە باسەکانى داھاتوودا ئەم فەرموودیە بەتەواوی دەخریتە روو.

بەم پىيە: ھەر كەسنىڭ شوپىنى پىيغەمبەر موحەممەد (ﷺ) بىكەوئىت ئەوا شوپىنى گىشت پىيغەمبەران كەوتوو، ھەر كەسنىڭىش نىكۆلى بىكات لە پىيغەمبەرايەتى موحەممەد (ﷺ). ئەوا نىكۆلى كىردوو لە پىيغەمبەرايەتى ھەموو پىيغەمبەران، ئەو نىكۆلى كىردەش تەنھا ملنەدان و سەرگەشى و ياخى بوون و لەناوبردىنى نىرخ و بەھاي عەقلە، ھەر بۆيە ئەم جۆرە كەسانە شاينى سزايەكى تووندن لە رۆژى دوايىدا.

موحەممەد (ﷺ)

بەرزتەرىن پەلە و پايەى لەناو پىيغەمبەراندا ھەيە

ھەموو پىيغەمبەران لە تايبەتمەندى پىيغەمبەرايەتيدا بەشدارن و لەيەك ئاستدان، چونكە پىيغەمبەرايەتى لەخودى خۆيدا پەلەبەندى تىدا نىيە، بەئام لەگەل ئەوھشدا پىيغەمبەر (ﷺ) پەلەى لەھەر ھەمووان گەورەترە و پىيگەى لەھەمووان بەرزترە. جا گەورەتر بوونى پىيغەمبەر (ﷺ) لە پىيغەمبەركانى تر دەگەرپتەوھە بۆ ئەو بارودۆخ و رىزوپەلە زىيادانەى كە پىيغەمبەر (ﷺ) ھەيىبووھە. بەلگەى مەزنىر بوونى پىيغەمبەر (ﷺ) لە پىيغەمبەرانى تر، ئەمانەن:

۱ _ ئەم فەرمايشتەى پىيغەمبەر (ﷺ): (أنا سيد ولد آدم يوم القيامة ولا فخر) ^(۱) واتە: من گەورەى نەوھەكانى ئادەم لە رۆژى دوايىدا، ئەمەش وەك شانازى بەخۆكىردن نائىم. مەبەستى ئەوھە كە ئەو قەسەيە دەكەم دەمەوئىت بەخشى پەروردگارم بىخەمەر وو.

(۱) فەرموودەى: من گەورەى نەوھەكانى ئادەم... تاد: رواه أحمد في مسنده والترمذي وابن ماجه عن أبي سعيد، وهو حديث حسن. الجامع الصغير ۱۶۱.

٢ _ پيغهمبەر (ﷺ) به چەند شتيك له پيغهمبەرانى تر گەورەترە، كە له فەرموودەيەكى راست و دروستدا باسى كەردوو: (أعطيت خمساً لم يعطهنَّ أحدٌ من قبلي: كان كل نبي يُبعث إلى قومه خاصة، وبعثت إلى كل أمة و أسود، و أحلت لي الغنائم، ولم تحل لأحد قبلي، و جعلت لي الأرض طيبة و مسجداً، فأما رجل أدركته الصلاة صلى حيث كان، و نصرت بالربع بين يدي مسيرة شهر، و أعطيت الشفاعة) (١) واتە: پينج شتم پي به خشراون كە به هيچ پيغهمبەريك نە دراون: هەر كام له پيغهمبەرهكانى تر تەنيا بۆ هۆزو قەومەكەى خۆى نيردراوه، بەلام من بۆ گشت سوور پيست و رهش پيستيک _ تيكرای خەلكى _ نيردراوم، دەستكەوتەكان _ ى جەنگ _ م بۆ حەلالان كراون بەر لەمن بۆ هيچ كەس حەلال نەبوون، زەويم بۆ كراوه بە پاك و پاككەرەوهو نويزگە، جا هەر كەسيك له ئوممەتم له شوينيك نويزى بەسەردا هات با بيكات، مانگە رپيەك بەهۆى ترس و بيم _ خرانە دلى دوژمن _ هوه سەرخراوم، پلە و پايەى شەفاعەتم (٢) پيدراوه.

٣ _ ئوممەتى پيغهمبەر (ﷺ) گەورەترين ئوممەتە، خواى گەوره دەفەرمويت: ﴿ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ﴾ آل عمران: ١١٠. واتە: ("بەراستى" نپوه چاكترين ئوممەتيكن كە "بۆ سوودى" خەلكى هيئراونەتە مەيدانەوه، چونكە فەرمان بەچاكە دەدەن و قەدەغە له خراپە دەكەن و باوەرى دامەزراوتان بەخوا دەهينن). ئەمە پەيوەستە بە گەورەيى و پلە بلندی پيغهمبەرهكەى (ﷺ).

(١) فەرموودەى: ... تاد: صحيح البخاري: ٧ كتاب التيمم، ١ باب التيمم، رقم ٣٣٥، عن جابر بن عبدالله. و ٨ كتاب الصلاة، ٥٦ باب قول النبي ﷺ: جعلت لي الأرض مسجدا و طهورا، رقم ٤٣٨، عن جابر. وفي صحيح مسلم: واللفظ له، في أول ٥ كتاب المساجد و مواضع الصلاة، رقم ٥٢١، عن جابر بن عبدالله رضي الله عنها. (٢) دياره ليرەدا مەبەست له شەفاعەت، شەفاعەتى مەزنە كە بە تايبەتى بەخشراوه بە پيغهمبەر نەك شەفاعەتەكانى تر، چونكە چەند جوړيک له شەفاعەت هەن. (وەرگير).

واته تنها له کاتیکدا ئوممه تی پیغه مبهەر (ﷺ) گه وره ترین ئوممه ته که گوپرایه ل و شوینکه وتوو ی فه رمانه گانی پیغه مبهەر (ﷺ) ده بیّت و خو ی دوور ده گریّت له و شتانه ی پیغه مبهەر (ﷺ) قه ده غه ی کردوو ه و شوین پیی ده که ویت.

ئه گهر و ترا:

پیغه مبهەر (ﷺ) ریگری کردوو له وه ی یه کیك له پیغه مبههران به گه وره تر دابنیین له یه کیکی تر، به به لگه ی ئه م فه رمایشتانه:

أ_ پیغه مبهەر (ﷺ) ده فه رموویت: (لا تحيروا بين الأنبياء)^(۱) واته: به گه وره تر م دامه نیین و هه ئمه به ژیرن به سه ر پیغه مبه راندا.

ب_ هه روها ده رموویت: (لا ينبغي لعبد أن يقول: أنا خير من يونس بن متى)^(۲) واته: نابیت بو به نده بلیت: من باشتر م له (یونسی کوپی مه تا).

وه ئامه که ی:

ئه و فه رمایشتانه رافه ده کرین که پیغه مبهەر (ﷺ) وه ك خو به گه م زانی و له خو با یی نه بوونده ربریوه یا خود مه به ست له و فه رمایشتانه ی پیغه مبهەر (ﷺ). ئه وه یه که یه کیك

(۱) فه رموو ده ی: به گه وره تر م دامه نیین و هه ئمه به ژیرن به سه ر پیغه مبه راندا. ... تاد: صحیح البخاری: کتاب الخصومات، ۱ باب ما یذکر فی الأشخاص والملازمة والخصومة بین المسلم والیهود، رقم ۲۴۱۲، عن أبي سعيد الخدري. وفي صحیح مسلم: ۴۳ کتاب الفضائل، ۴۲ باب من فضائل موسى عليه السلام، رقم ۲۳۷۴ (۱۶۳)، عن أبي سعيد الخدري.

(۲) فه رموو ده ی: نابیت بو به نده... تاد: متفق علیه، فی: صحیح البخاری فی کتاب الأنبياء. ومسلم فی کتاب الفضائل./ اللؤلؤ والمرجان ۶۲۷.

به‌گه‌وره‌تر دانه‌نریت له ئه‌وه‌ی تر که ببیته هوی ناته‌واوی و کهم و کورتی بدریته پال هه‌ندیکیان یان به‌که‌م ته‌ماشا بکرین^(۱).

تکا و شه‌فاعه‌تی پیغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

شه‌فاعه‌ت له زمانه‌ونیدا: بریتییه له هۆکارو پارانه‌وه‌و به‌هۆکار کردن.

له نه‌ریت اعرفادا: بریتییه له داواکردنی چاکه بۆ که‌سیکی تر.

وشه‌ی (الشفاعة) داتا‌شراوه له جووت (الشَّفْع) که پپچه‌وانه‌ی تاکه. وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌سی تکا‌کارو شه‌فاعه‌تکار داوا‌ی خو‌ی جووت کردیبت له‌گه‌ل داوا‌ی شه‌فاعه‌ت بۆ‌کراو. و (المشْفَع): بریتییه له‌وه‌ی شه‌فاعه‌ت په‌سند ده‌کات. و (الشافع و الشفيع و المستشفع): ئه‌و که‌سه‌یه که شه‌فاعه‌تی گیرابوو^(۲).

شه‌فاعه‌ت دوو جووره، چه‌سپاو و نه‌چه‌سپاو:

۱_ شه‌فاعه‌تی چه‌سپاو: بریتییه له‌و شه‌فاعه‌ته‌ی که خوا‌ی گه‌وره به‌خشیویه‌تی به خواناسه دئسو‌ز و دلپاکه‌کان، که دوو مه‌رجی هه‌ن، یه‌که‌م: رپپیدان به شه‌فاعه‌تکار له‌لایه‌ن خوا‌ی گه‌وره، دووهم: رازی بوونی خودا، ئه‌م دوو مه‌رجه باسکراون له‌م فه‌رمایشه‌ی خوا‌ی گه‌وره‌دا: ﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُرِضَى﴾ النجم: ۲۶. واته: (زۆر فریشته‌ش هه‌ن له ئاسمانه‌کاندا که تکاو پارانه‌وه‌یان بی سو‌ده،

(۱) تفسیر الرازی فی تفسیر الآیة البقرة ۲۵۳ ﴿تِلْكَ أَرْسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ ۱۹۴/۶ نۆزده به‌لگه‌ی هیناون له‌سه‌ر ئه‌م بۆ‌جوونه‌ی و له‌گه‌ل مشتومری دژه‌راکان، و سه‌یری ئه‌مانه‌ش بکه: الشفا ۲۲۵/۱_ ۲۲۸ و شرح العقائده النسفیة مع شرح الکستلی ۱۷۲، شرح الجوهره للباحوری ۲۱۴.

(۲) لوامع الأنوار البهية ۲/۲۰۴.

مهگەر خوا مؤلّهت بدات به هەر کهسیک که شایستهیه و رازی بیّت که تکا بکات یان تکای بو بکریّت).

ههروهها لهم فهرمایشتهدا: ﴿يَوْمَئِذٍ لَا نَنْفَعُ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَنْ أِذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾ طه:

۱۰۹. واته: (لهو رۆژهدا تکاو شهفاعهت وهرناگیریت و بی سووده، مهگەر له کهسیک خوای میهرهبا ن مؤلّهتی بدات و رازی بیّت بهوهی قسهی بو بکریّت و قسهی لی وهربگیریت).

شهفاعهتکار بهوپهپری خو بهکهمزانی و نوزانهوهوه بهرامبهر خوای گهوره رادهوهستیت و داوای ردهمهت و بهزهیی و بهخشی خوا دهکات، چونکه ئەم جوړه شهفاعهته گیرابوونی پارانهوهیه که دهبیته هوی ئهوهی خوای گهوره بههوییهوه له تاوانهکان خوش ببیت یان گوناوهکان سوک بکات یاخود پلهکان بهرز بکاتهوه، به بهلگهی ئەو فهرمایشتهی له (دوو سهحیحهکه و سهرچاوهکانی تریشدا هاتوووه): (أَن النبی یسجد تحت العرش یوم القیامة، ویشی علی الله تعالی الشاء یلهمه یؤمنذ، "فیقال یا محمد، إرفع رأسک، واشفع تشفع، واسأل تُعطهُ") واته: پیغمبهر (ﷺ) له رۆژی دوااییدا له ژیر عهړشدا سووژده دهبات، بهههموو ئەو شیوازانه ستایشی خودا دهکاتکه خوای گهوره به ئیلهام دهیخاته دلّیه، پیی دوهوتریت: موحهمهده، سهرت بهرزکه، داوا بکه پیّت دهریت، شهفاعهت بکه گیرا دهبیّت.

مهبهست له شهفاعهت ئهوه نییه که خوای گهوره له ویستیکی پاشگهز دهبیتهوه که پیشت ههیبوو له پیناو شهفاعهتکاردا، بهلکو ههموو ئەو شتانه دهگیرینهوه بو ویستی ههربوو و زانستی بی سهرهتا^(۱).

(۱) الكواشف الجليلة عن معاني الواسطية ۳۵۲.

(۲) الشرح الجديد لجوهرة التوحيد للعدوي ۱۴۰.

۲_ شهفاعةتی نهچه سپاوا:

بریتیه لهو تکاوا شهفاعةتهی که له غهیری خوا یان بهبی رپییدانی خوا دهکریت یاخود تکاکه بؤ هاوبهش دانهرانه. خوی پاک و تاک دهفهرموویت: ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمًا لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ البقرة: ۲۵۴. (۱) واته: (پیش نهوهی رپوژیک بیت که کرین و فروشتن و دوستایهتی و تکااری تیادا نییه، "نهو رپوژه" بی باوهپان ههر خویان له ریزی سته مکارانن).

جا رافه کردنی شهفاعةت بهوه که شهفاعةتکار وا له شهفاعةت له لاکراو بکات که کاریک بکات پیچهوانهی نهوهی که پیشتر دهیویست نهنجامی بدات. وهک نهوهی که سیکی لاواز چاوی لهوه بی که که سیکی خاوهن پیگه و دهسهئات چاکهیهکی لهگه لدا بکات و برواشی و ابیت که خاوهن پیگه که مه بهستی وایه که لاوازه که بی بهش بکات له چاکه که، بویه لاوازه که پهنا بؤ که سیکی نزیک له خاوهن پیگه که دهبات تا شهفاعةت و تکای بؤ بکات و وای لیبکات چاکه که لهگه ل بکات.

فهرموودهی: پیی دهوتریت: محمد، سهرت بهرزکه... تاد: صحیح البخاری، واللفظ له، فی: ۶۰ أحادیث الأنبياء، ۳ باب قول الله تعالى: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ﴾ نوح: ۱، رقم ۳۳۴۰، عن أبي هريرة رضي الله عنه. وهو بالفاظ مقاربة في: صحيح البخاري: ۶۵ كتاب التفسير_ سورة البقرة، ۱ باب قول الله تعالى: ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا﴾ البقرة: ۳۱، رقم ۴۴۷۶، عن أنس. و ۸۱ كتاب الرقائق، ۵۱ باب صفة الجنة والنار، رقم ۶۵۶۵، عن أنس. و ۹۷ كتاب التوحيد، ۱۹ باب قول الله تعالى: ﴿لَمَّا خَلَقْتُ بَدَنِي﴾ ص: ۷۵، رقم ۷۴۱۰، عن أنس. و ۲۴ باب قول الله تعالى: ﴿وَجِئْتَهُمْ بِبُحُرٍ مَوَّجَةٍ﴾ القيامة: ۲۲، رقم ۷۴۴۰، عن أنس. وفي صحيح مسلم: ۱ كتاب الإيمان، ۸۴ باب أدنى أهل الجنة منزلة منها، رقم ۱۹۳ (۳۲۲ و ۳۲۶) عن أنس. و ۱۹۴، عن أبي هريرة.

(۱) الكواشف الجليلة، سهرچاوهی پيشوو.

شەفاعەت بەھ مانايە شتېكى نەبوو و ئەستەمە بەنەسبەت خودای گەورە، چونكە لە نمونەى پېشوو دا وا دەر دەكەوئیت كە شەفاعەت لەلاكراو پېشتر مەبەستېكى برپاردابوو بە پېچەوانەى ئەو شتەى كە شەفاعەتى بۆ كراو، كەچى كاتېك تەكارو شەفاعەتكار دئیت چەند ھۆكارېك دەخاتەر وو كە بەمەش شەفاعەت لەلاكراو پېشتر پېى نەزانىو، بەپېچەوانەو تەنھا شتېك روودەدات لە ناو بەدەپھىراو و بوونەوەرەكانى خودا كە خواى گەورە وىستى لەسەر بووئیت، ھىچ كەسېك ناتوانئیت ھەلسوكەوت و گۆرانكارى بكات لە وىستى پەرورەدگاردا.

ئەمە سەر دەكئىشئیت بۆ بۆچوونى گۆرانى وىست (البداء^(۱)): بەھ واتايەى كە خواى گەورە پلە بەپلە شتەكان بەرپۆە دەبات، زانستى پەرورەدگار دووبارە دادەرپۆرئیتەو شتى نوئى بۆ دەرەكەوئیت، دواى ئەوەى كە پېشتر زانا نەبوو بەشتەكان. ھەموو ئەم شتانە ئەستەمن بۆ خواى تاك و پاك.

ئەم جۆرە شەفاعەت و تەكايە كە خواى گەورە بە پوچەل و نەچەسپاوى داناوە لە چەندىن ئايەتدا، ھەرەك دەفەرمووئیت: ﴿فَمَا نَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّفَاعِينَ﴾ المدثر: ۴۸. واتە: (ئىتر تەكاي تەكاران سووديان پى ناگەيەنئیت). خواى بى وئىنە دەفەرمووئیت: ﴿يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ﴾ الانفطار: ۱۹. واتە: (ئەو رۆژە كەس فرىاى كەس ناكەوئیت، كەس ھىچ شتېكى لەدەست نايەت بۆ كەسانى تر، ئەو رۆژە ھەموو شتېك بەدەست خوايە، فەرمان تەنھا فەرمانى پەرورەدگارى دادپەرورە). ھەرەھا دەفەرمووئیت: ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا حُلَّةٌ وَلَا شَفَعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ البقرة: ۲۵۴^(۱). واتە: (پېش ئەوەى رۆژېك بئیت كە

(۱) خوى لە رپوى زمانەوانىيەو بە واتاى بۆ دەرەوتن دئیت، بەلام لە رپوى زاراوئىيەو بە واتاى گۆرانى وىستى خوا دئیت، ھەر بۆيە بە گۆرانى وىست لئىكەمداوتەو. (وەرگېر).

(۲) شرح الجديد، سەرچاوى پېشو.

كېرىن و فروشتن و دوستايه تى و تىكارى تىادا نىيه، "ئەو رۇژە" بى باپران ھەر خۇيان لە رىزى ستمكارانن).

جۆرەكانى تىكا و شەفاعەتى چەسپاۋ:

زانايان باسى چەند جۇرىك لە شەفاعەتى چەسپاويان كىردوۋە، لەوانە:

۱ _ شەفاعەتى مەزن كە تايبەتە بە پىغەمبەرمان موحەممەد (ﷺ) لە ناو گشت برايهكانى لە پىغەمبەر و پەيامبەران، ئەمە ئەو شەفاعەتەيە بۇ خەلكى دەكرىت كە لە گۆرەپانى مەحشەر راگىرون تا ئەو راۋەستانەيان كۇتايى بىت و بچەسىنەۋە لە دەست ناخۇشى و چەرمەسەرى راۋەستانەكە، ئەم شەفاعەتەش دواى ئەۋە دەبىت كە خەلكى داۋاى دەكەن لە پىغەمبەرە خاۋەن بەرنامە و شەرىعەتەكان ھەر لە ئادەم و نوح و ئىبراھىم و موسا و عىسا (سەلام خويان لى بىت) بە ئام ناوبراۋان رايدەگەيەنن كە ئەو مەنزىگاۋ پلە و پاىەيان پى نەدراۋە كە برىتە لە پلەى سوپاس كراۋ (مقام المحمود)،

لەم بارەشەۋە كۆمەلىك فەرموۋدە لە ھاۋەئانەۋە ھاتوون كە دەگەنە ئاستى تەۋاتر.

۲ _ شەفاعەتى پىغەمبەر (ﷺ) بۇ بىردنە بەھەشتى كۆمەلىك بەبى لى پىچىنەۋە، بە بەلگەى فەرموۋدەى (عوكاشەى كورى مىحصەن) لە (دوۋ سەحىجەكەدا) ھاتوۋە، داۋاى لە پىغەمبەر (ﷺ) كىردوۋە بۇى بپارىتەۋە تا بىت بە يەكىك لەو ھەفتا ھەزارەى كە دەچنە بەھەشتەۋە بەبى لى پىچىنەۋە، ئەمانە كەسانىكن سىخورى و جاسوسى و گوئ ھەلخستن ناكەن و رەشبين و خۇبەزلزان نىن و پشتىش بەخودا دەبەستن.

۳ _ شەفاعەتەيكە بۇ ئەو كەسانەى شايەنى ئاگرى دۇزەخن، بە ئام خۋاى گەۋرە سزايان نادات بە ئاگرى دۇزەخ. ئەمەش تەۋاۋ بە لىبوردنى خۋايە.

٤ _ ھېنانە دەرەھەي يەكتاناسان لە ئاگر دواي بەسەر چوونى ئەو ماوەيەي كە پېشتەر لە زانستى خواي گەورەدا بېريارى لەسەر درابوو كە لەو ماوەيەدا سزابدرين.

٥ _ شەفاعەتتەيەكە بۇ ھەندى لە كەسانى بى باوەر بۇ ئەوھى سزايان لەسەر سووك بکريت.

٦ _ شەفاعەتتەيەكە بۇ پەلە بەرزکردنەوھى ھەندى لە بەھەشتيەگان^(١).

جوړى يەكەم و دووم و شەشەم لە جوړەگانى شەفاعەت راجياييان لەسەر نبيە، بەھەمان شيوە پيوستە لەسەر جوړى پينجەميش راجيايى نەبيت.

بەئام راجيايى لەسەر جوړى سئيم و چوارەم ھەيە، كە موعتەزەيلەگان و ئيبازيەگان نكوئيان ليكردووہ.

جەمى نكوئى كردووہ لە بوونى شەفاعەت و لەوھى كۆمەلئەك دەريچن لە ئاگرى دۆزەخ^(٢).
مورجئەگانيش نكوئيان لە شەفاعەت كردووہ بەھوئى ئەم بۆچوونەيان: ھيچ تاوانئەك لەگەل ئيمان زيانى نابيت^(٣).

(١) الشرح الجديد ١٤١، سەيرى ئەم بابەتە و جگە لەمەش بەكە لە: شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٢٨٢ ولاپەرەگانى دواتر، شرح الجوهرة للباحوري ٣٠٥ ونقل عن السيوطي وغيره. وانظر روايات الصحابة عن رسول الله ﷺ في الشفاعة لأهل الكبائر في: شرح أصول إعتقاد أهل السنة والجماعة ٣٨٧/٥ ولاپەرەگانى دواتر، وحديث عكاشة بن محصن: صحيح البخاري: ٧٦ كتاب الطب، باب من إكتوى أو كوى غيره، رقم ٥٧٠٥، ن عمربن حصين. و ٨١ كتاب الرقائق، ٢١ باب: ﴿وَمَنْ تَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ الطلاق: ٣، رقم ٦٤٧٢، عن ابن عباس. وفي صحيح مسلم: ١ كتاب الإيمان، ٩٤ باب الدليل على دخول طوائف من المسلمين الجنة... رقم ٢١٨ (٣٧١ و ٣٧٢)، عن عمران بن حصين، ورقم ٢٢٠ (٣٧٤)، عن ابن عباس.

(٢) التبيه والرد ١٣٤.

(٣) كفاية الطالب الرباني ٦٧/١.

جا موخته زيله كان و ئىبازىيەكان ئەم بەلگانەيان ھىناووتەوہ لەسەر نكۆلى كردنيان لە بوونی شەفاعەت بۆ ئەو كەسەى كە شياوى چوونە دۆزەخە (ئەمە جۆرى سىيەمى شەفاعەتە):

۱ _ خواى مەزن دەفەر مووئیت: ﴿وَأَتَقُوا يَوْمًا لَا تَجْرَىٰ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ﴾ البقرة: ۴۸. واتە: (خوتان بپاريزن لە رۆژێك كە كەس فریای كەس ناکەوئیت و كەس ھیچی لە دەست نایەت و تەكاریی كەسیش وەرناگیرئیت).

۲ _ خواى بى وینە دەفەر مووئیت: ﴿مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾ غافر: ۱۸. واتە: (ھیچ دلسۆزو پشتیوانێك بۆ ستمكاران نییە، كەس تەككارو غەمخۆریان نییە، تا قەسەیهكى رەواجی ھەبئیت و تەكای لى وەر بگیرئیت).

زۆربەى زانیان بەم بەلگانەوہ لایمان داووتەوہ:

۱ _ مەبەست لە ئایەتى یەكەم خودى بى باوهرەكەیه، چونكه پرووى دووان و فەرمايشتەكە لەوانە، ئایەتەكەش وەك بەرپەرچێك دابەزى بۆ ئەو جولهكانەى گومانیان دەبرد باوایپیرانیان تەكاو شەفاعەتیان بۆ دەكەن. ستمكارەكانیش كە لە ئایەتى دووھمدا باسیان لێوھەكراوہ ھەر بى باوهر و كافرەكانن، چونكه ستمكار بەشێوھەیهكى رەھا ھەر بىباوهرە.

۲ _ لىخۆش بوون لە ھەر گوناھێك جگەلە كوفرو بى باوهرى بەبى تەوبەكردن و شەفاعەت شتێكى دروستە، كەواتە لىخۆش بوون شەفاعەت لەو گوناھانە لە پێشترە كە دروست بئیت. سزادانىش مافى خوايە، بۆیە دەكرئ لە تاوانبار خۆش ببئیت و دەشكرئ سزای بدات. خواى گەورە دەفەر مووئیت: ﴿رَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ﴾ الشورى: ۲۵. واتە: (خوای ئەو زاتەیه كە پەشیمانی و تەوبە لە بەندەكانى وەر دەگرئیت، چا و پۆشیش دەكات لە ھەلەو گوناھەكانیان). ھەرودھا دەفەر مووئیت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾ الزمر: ۵۳. واتە:

"بهراستی ئەگەر ئیوه تەوبەى راست و دروست بکەن" خوا لە ھەموو گوناھو ھەلەکانتان
خۆش دەبیت).

موعتەزەیلەکان و ئیبازییەکان نۆکۆلیان کردوو لە جوۆرى چوارەمیش لەو شەفاعەتەى کە بۆ
یەکتاناسانىک دەکریت کە چوونەتە دۆزەخەو، تەنانت و اگومانیان بردوو: ھەر کەسى بچیتە
دۆزەخەو بۆ ھەتا ھەتایی تیايدا دەمینیتەو، چونکە کەسى بچیتە دۆزەخەو یان بى باوەر و
کافرە یاخود گوناھى گەورەى ئەنجامداو و تۆبەشى لەسەر نەکردوو.

بەلگەشیان لەسەر نۆکۆلى کردن لەم جوۆرى شەفاعەت ئەوہیە: کە خوا ھەر کەسىک بخاتە
دۆزەخەو ئەوا ریسواو سەرشوۆرى کردوو، شەفاعەتیش تەنھا بۆ کەسىکە کە خوا لىی رازى
بوویت، کەسىکیش خوا ریسواى کردبیت ھەر گیز لىی رازى نابیت، کەسىکیش خوا لىی رازى
بیت ھەرگیز ریسواى ناکات.

زۆریەى زانیان وەلامیان داووتەو و وتویانە:

أ_ پیغەمبەرى خودا (ﷺ) دەفەر موویت: (شفاعتی لأهل الكبائر من أمتي) واتە: شەفاعەتى
من بۆ ئەو کەسانە لە ئوممەتە کەم کە گوناھى گەورەیان کردوو. ئەم فەرموودەى مانای
راشکاو لەویارەو بەدەستەو دەدات^(۱).

(۱) شرح العقيدة الطحاوية لإبن أبي العز ۲۹۰، الإنصاف للباقلاني ۱۷۰.

فەرموودەى: : شەفاعەتى من... تاد: قال شيخ شعيب الأرتؤوط في هامش الصفحة من شرح العقيدة
الطحاوية: حديث صحيح بطرقه وشواهد، أخرجه أبو دود والترمذي وأحمد والطياليسي وأبو نعيم في الحلية
والطبراني في الصغير من حديث أنس، وصححه ابن حبان والحاكم، وأخرجه الترمذي وابن ماجه والطياليسي
وأبو نعيم في الحلية من حديث جابر بن عبدالله، وصححه الحاكم وأخرجه الطبراني من حديث ابن عباس،
والخطيب البغدادي من حديث ابن عمر.

ب_ ئىمە داننانىن بەۋى خۋاى گەۋرە ھەرگىز رازى ناپىت لە كەسى لاسار (فاسق)، چونكە كەسى لاسار بەھۋى باۋەرۋ ئىمانەكەى پەزنامەندى دەست دەخات و بەھۋى لاسارىيەكەشى شىۋاى رِق لى بۋونەۋىيە. بەۋى ئەو جۆرە شەفاعەتە سزاكە لانابەرىت كە پىشتر بۇ شەفاعەت بۆكرائو لە زانستى ھەربۋى پەرۋەردگاردا بىرپارى لەسەر دراۋە، لە ناگرى دۆزەخدا دىنە دەرۋە لە دۋاى تەۋاۋ بۋونى ماۋى سزادانەكەى كە لە زانستى خۋاى گەۋرەدا بۇ دىارى كراۋە^(۱).

نكا و شەفاعەتى غەيرى پىغەمبەر موحەممەد (ﷺ):

دۋاى شەفاعەتى پىغەمبەر موحەممەد (ﷺ)، دەرگاى شەفاعەت دەكرىتەۋە بۇ ئەۋانەى كە خۋاى گەۋرە پەزنامەندى لەسەرە، خۋاى گەۋرە دەفەر موۋىت: ﴿يَوْمَئِذٍ لَا نَنْفَعُ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ

(۱) الشرح الجديد، سەرچاۋى پىشوو، ولوامع الأنوار البهية ۲/۲۱۷، تمهيد الأوائل ۱۵، شرح العقائد النسفية للفتازاني ۱۴۸، و شرح الجوهرة لعبدالسلام ۲۴۴، والمعتزله لعواد المعتق ۲۳۶.

بە تىرو تەسەلى سەيرى بۆچۋونى ئىبازىيەكان بكة لەبارەى شەفاعەت لە (البعد الحضاري ۶۷۰ ولاپەرەكانى دواتر). لە سەرچاۋى ناۋبراۋدا ئەم وتەيەى (عەمرو تەلانى) ھىناۋە: (ھاۋەئانمان پەرحمەتى خۋايان لىبىت وتويانە: شەفاعەت راستە و گومانى تىدا نىيە، شەفاعەت تايبەتە بە باۋەرداران نەك ئەۋانەى گوناھى گەۋرەيان كرددوۋە لاسارو خراپەكارن)، بەھەمان شىۋە لە (۷۰۲) لە (عمر و التلانى) ۋە ھىناۋە: كە نكۆلى كرددوۋە لەۋى گوناھبارەكانى ئوممەتى محمد (ﷺ) لە ناگرى دۆزەخ بىنە دەرۋە.

سالى لە (مشارق أنوار العقول ۲/۱۴۳) وتويەتى: (پىبازى راستەرۋ و خۆراگران _ ئىبازىيەكان _ و موعتەزىلەكان ئەۋىيە كە ئەۋانەى گوناھى گەۋرە ئەنجام دەدەن ھاۋەبەشدانەرىن ياخود لاسارو گوناھبار ئەۋا بۇ ھەمىشەيى لە ناگرى دۆزەخدا دەمىنەۋە، خاناس و گوپراپەئەكانىش بۇ ھەمىشەيى لە بەھەشتدا دەمىنەۋە، بەلام ئىبازىيەكان دەللىن: سزادان بە دادگەرى خودايە و پاداشت دانىش بە بەخشش و چاكەى خودايە، موعتەزىلەكان دەللىن: ئەمە پىۋىستە لەسەر خودا، ئەم بۆچۋونەى موعتەزىلەكانىش لەسەر بىنچىنە گەندەل و پوچەئەكەيان بىناتنراۋە كە دەللىن: عەقلى چاك و خراپى شتەكان دەيارى دەكات). / و نقل قول السالمى فى البعد الحضاري ۷۱۶، سەيرى: الحق الدامغ ۱۸۵. بكة.

لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ﴿ طه: ١٠٩. ١) واته: (لهو رۆژهدا تكاو شهفاعهت وهرناگیریت و بی سووده، مهگەر له كهسیك خوای میهره بان مؤلته تی بدات و رازی بیته بهوهی قسهی بۆ بکریت و قسهی لی وهربگیریت). مه بهستی له وهیه شهفاعهت تهنا بۆ نهو كهسهیه كه وتهو بیروباوهری بریتی بیته له (لا اله الا الله محمد رسول الله ﷺ).

پیغه مبهەر (ﷺ) دهفهرموویت: (فیقول الله عزوجل: شفعت الملائكة، وشفع النبیون، وشفع المؤمنون، ولم یبق إلا أرحم الراحمین، فیقیبض قبضة من النار، فیخرج منها قوم لم یعملوا خیرا قط) واته: خوای گهوره دهفهرموویت: فریشته كان شهفاعه تیان کرد، پیغه مبههران شهفاعه تیان کرد، تهنا خوای بهخشندهی میهره بان ماوه، جا خوای گهوره کۆمه له خه لکیك له ناگر دهرده هیئیت كه ههرگیز چا که یه کیان نه کردوو.

پیغه مبهەر (ﷺ) فهرموویه تی: (إن من أمتي من یشفع للفئام، ومنهم من یشفع للقبیلة، ومنهم من یشفع للعصبة، ومنهم من یشفع للرجل حتی یدخلوا الجنة) واته: له ناو ئوممه تی من كه سانیک هه ن كه شفاعةت بۆ کۆمه له خه لکیکی زۆر دهکات، هه یانه شهفاعهت بۆ هۆزیک دهکات و هه یانه شهفاعهت بۆ دهسته یه ک دهکات، هه شیانه شهفاعهت بۆ یه ک پیاو دهکات تا دهچنه بههه شته وه.

پیغه مبهەر (ﷺ) دهفهرموویت: (یشفع الشهید فی سبعین من أهل بیته) ٢) واته: شههید شهفاعهت بۆ حهفتا کهس له خانه واده کهی دهکات.

(١) نور الإسلام لعبدالکریم المدرس ٢٩١.

(٢) نور الإسلام ٢٩١، سهیری: لوامع الأنوار البهیة ٢/٢٠٩، شرح العقیة الطحاویة لابن أبی العز ٢٩٣. بکه. فهرموویدی: فریشته كان شهفاعه تیان کرد، پیغه مبههران شهفاعه تیان کرد... تاد: صحیح مسلم، واللفظ له، ١ کتاب الإیمان، ٨١ باب معرفة طریق الرؤیة، رقم ١٨٣، عن أبی سعید الخدری. والحديث فی: مسند الإمام أحمد ٩٤/٣، عن أبی سعید الخدری.

ههروهها دهفهرموویت: (یشفع یوم القیامة ثلاثة: الأنبياء، ثم العلماء، ثم الشهداء)^(۱) واته: له روژی دوايیدا سی دسته تکاو شهفاعةت دهکن: پیغهمبهران، دواتر زانایان، پاشان شههیدهکان.

حیکمهتی بوونی تکا و شهفاعةت:

حیکمهت له شهفاعةت ریژگرتنه له شهفاعةتکاران و بهرز راگرتنیانه له بهردهم گشت بینهران، ههروهها دابارینی ریژنه سی سوزو بهخششی خوايیه بهسه ر شهفاعةت بوکراو^(۲).

برو بوون به شهفاعةت مانای وانیه خه لکی ناماده بکرین و هانبدرین بو بویری و دهستپیسخه ری گردن له تاوانکارییدا، ههروهک ههندیک بوچوونیان وایه. له بهر نه وهی هیچ کهسیک نازانییت که شهفاعةتی بو دهگریت یان نا، تا وای لیبکات به که یفی خوئی هه لسوکه ووت بکات^(۳).

فهرموودهی: له ناو نوممهتی من کهسانیک هه ن.. تادد: سنن الترمذی، کتاب صفة القیامة والرفیق والورع، باب ما جاء فی الشفاعة، ن أبي سعید الخدری. وقال: حدیث حسن.

فهرموودهی: شههید شهفاعةت بو حهفتا کهس... تاد: سنن أبي داود، ۱۵ کتاب الجهاد، ۲۶ بب فی الشهید یشفع، رقم ۲۵۲۲، عن أبي درداء. وحسنه السيوطي فی الجامع الصغير ۵۹۰.

(۱) نور الاسلام ۲۹۱، شرح لعقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۲۹۳.

فهرموودهی: له روژی دوايیدا... تاد، رواه ابن ماجه، عن عثمان رضي الله عنه. / الجامع الصغير للسوطي ۵۹۰ وحسنه. وقال ابن أبي العز: رواه الحافظ أبو يعلى. وخرجه محققه الشيخ شعيب في الهامش.

(۲) نور الاسلام ۲۸۷.

(۳) نور الاسلام ۲۸۸.

بنچینه کانی بانگه‌وازی پیغمبهری مه‌زن موحه‌ممه‌د (ﷺ)

بانگه‌وازی پیغمبهر موحه‌ممه‌د (ﷺ) له هه‌ردوو به‌شی شایه‌تمان به‌دەر ده‌که‌ویت، که دوو بنچینه‌نه‌ی هه‌ره سه‌ره‌کی بانگه‌وازی ناوبراون^(۱)، جا له‌ژیر ئەم دوو به‌شه هه‌موو به‌ش و لق و پۆپه‌کانی تری ئیسلام کۆده‌بنه‌وه.

بنچینه‌ی یه‌که‌م:

برو‌ابوون به‌بوونی خوداو یه‌کتاییه‌که‌ی، هه‌روه‌ها به‌وه‌ی خ‌وای گه‌وره خاوه‌نی هه‌موو سیفه‌تیکی ته‌واو و کامله‌. هه‌ر له‌م کتیبه‌دا له به‌شی خ‌واناسی له‌وباره‌وه قسه‌مان کرد، باسی ئەوه‌شمان کرد که چ شتیک ئەسته‌م (مستحیل) و پێویست (واجب) و دروست (جائزه) بۆ خ‌وای پاک و به‌رز.

ئهمه‌ش به‌سه که نامازه‌ بده‌ین، به‌وه‌ی قورنانی پیرۆز له‌میان‌ه‌ی خستنه‌پرووی ئەو بنچینه‌یه‌دا بیرو‌باوه‌ری سێکوچکه‌یی (تثلیث)ی نه‌صرانیه‌کان و هاوبه‌ش دانانی جوله‌که‌کان و به‌یکه‌ره‌په‌رستی و ئەسته‌تیره‌په‌رستی و هه‌موو جووره‌کانی تری بت‌په‌رستی که له‌لایه‌ن عه‌ره‌به‌کان هه‌بوون و هه‌لوه‌شاندوه، خ‌وای گه‌وره له‌ چه‌ندین ئایه‌تدا باسی پوچه‌لیانی کردوه: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثَةٌ ۚ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ ۚ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ المائدة: ۷۳. واته: (سویند بێت به‌خوا بیگومان ئەوانه‌ش بێ باوه‌ر بوون که وتیان: خوا یه‌که‌یکه له‌ سێ دانه‌ خوا "له‌ حاله‌تی‌کدا": هه‌یج خ‌وایه‌ک، هه‌یج په‌روه‌ردگاریک نییه‌ جگه‌له‌ خ‌وایه‌کی تاک و ته‌نها، خۆ ئەگه‌ر له‌و گوفتاره‌

(۱) شرح السنوسية للباحوري ۱۶۵، شرح أم الراهين للسنوسي وحاشية الددسوقي عليها ۱۹۰ و ۲۱۹، شرح

الجوهرة للباحوري ۲۰۸، مشارق أنوار العقول ۱/۲۷۳، شرح غاية المراد ۱۸.

نابهجی و ناقولایه یانه کۆل نه دهن، سویند به خوا ئه وانه یان که بیباوه پ بوون سزایه کی به ئیشیان تووش ده بیئت).

ههروهها ده فهرموویت: ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۖ تَعَلَّمْ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ ۗ﴾ المائدة: ۱۱۶. واته: (كاتیکیش خوا "هه ره قیامه تدا" فهرمووی: ئه ی عیسی کوری مه ریهم، ئایا ئه وه تو به خه لکیت وتوه: منیش و دایکیشم به دوو خوا دابنن له ئاست خوی پهروه دگار هوه؟ عیسا له وه لامدا وتی: پاکي و بیگه ردی و بی هاوه لی شایسته ی تویه، بۆم نییه شتیک بلیم بۆ خۆم که مافی من نه بیئت؟! "چۆن حه ق به خۆم ده دم شتی وابیئت به ده ممد؟! "خۆ ئه گهر شتی وام وتبیئت ئه وه به راستی تو ده یزانیئت و لیئت شاراوه نییه، چونکه تو ده زانیئت به هه رچی له دل و ده روونمدا هه یه، به لام من نازانم به وه ی که له ده ریای علیم و زانستی بی پایانی تو دایه، چونکه به راستی هه ر تو زانا و شاره زای نه ینی و په نهانی).

بیروباوه ری یه کتاناسی له قورنای پیروژدا، بهرترین زانست و زانیارییه، که مرؤف بۆ په بهرزه گانه بهرز ده کاته وه.

ئه وه یه کتاناسینه ی خوشویستن و پشت به خوا به ستنه ی پیشیان بوو، که ده روونی ئه وانای پاک و پوخت کرد، هیمه تیانی بهرز راگرتن، سه ره بهرزی و پایه داری و ده سه لاتی پیی به خشین، دادپهروه ری و راستی بهرپاکرد، ته نه انه ت بووه کیلی سه رکه وته نه گانیان و پرزگار کردنی ولتاتن، ئازاد کردنی خه لگی له سته می پادشاکان و کۆیلایه تی کردن بۆ قه شه و حیبر و په به نه گان، به مه ش پیشیان کۆله گه ی ژیارو شارستانیه تیان دامه زرانند، زانست و هونه ره گانیان زیندوو کرده وه، شتی وایان دا هیئا که هه یچ گه لیک بۆی نه کرا، ته نه انه ت (غوستاف لوبون) له کتیبه که یدا (تطور الأمم) وتی: هۆنه ری هه یچ گه لیک له گه لانی گه شه سه ندوو تواناو به هره که ی

ته‌واو و کامل نابیت، تنها له‌دوای سی نه‌وه نه‌بیت: یه‌که‌م نه‌وه‌ی لاساییکه‌رده‌وه، دووهم: نه‌وه‌ی نه‌وه‌ی دوو سه‌رده‌می بینیبیت (مخضرم)^(۱)، سییه‌م: نه‌وه‌ی سه‌ربه‌خوو خاوه‌ن پیشه‌ی تایبه‌ت. دانه‌ره‌که دواتر وتویه‌تی: به‌لام تنها عه‌رب تاکه ئوممه‌تیکه که هه‌ر له نه‌وه‌ی یه‌که‌م‌دا توانیویه‌تی هه‌موو هونه‌ره‌گان به‌ته‌واوی و کاملی به‌هه‌ره‌کانیان‌ه‌وه ده‌ست بخه‌ن، که ره‌فتاریان له‌سه‌ر کرد)^(۲). کاریگه‌ری بیروباوه‌ری یه‌کتاناسی به‌ئهندازه‌یک له‌ژیانی مرو‌فدا گه‌شه‌ی کردوووه پیشکه‌وتوووه که مرو‌ف هه‌ر هینده‌ی پیویسته.

ئه‌م بنچینه، پیکه‌ته‌ی رسته‌ی یه‌که‌می شایه‌تمانه (لا اله الا الله)^(۳).

بنچینه‌ی دووهم:

باوه‌ر بوون به‌پیغه‌مبه‌ر خودا موحه‌مه‌د (ﷺ). واتاکه‌ی ئه‌وه‌یه:

۱ _ پیویسته بر‌وا به‌وه به‌ئیریت که موحه‌مه‌د (ﷺ) پیغه‌مبه‌ری خواجه و کو‌تا په‌یامبه‌ره.

۲ _ پیویست بوونی باوه‌ر هی‌نان و به‌راستدانانی ئه‌و هه‌وال و خه‌به‌رانه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) داویه‌تی.

۳ _ پیویستی گوپ‌راه‌ئی و ملکه‌ج بوون بو هه‌ر دان پیدانان (تقریر) و کردارو گو‌فتاریک جا فه‌رمان یاخود ریگ‌ری و فه‌ده‌غه کردن بیت، پیویسته شوین پیی هه‌لب‌گرین و پابه‌ندی ریگه و ری‌بازی ببین، چونکه گوپ‌راه‌ئی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) گوپ‌راه‌ئی بووونه بو خودا، خوی

(۱) مُخَضْرَم: به‌وه که‌سه ده‌لین دوو سه‌رده‌می بینی بیت، وه‌ک: که‌سێک سه‌رده‌می پیش ئیسلام و سه‌رده‌می ئیسلام، یاخود سه‌رده‌می رژی‌می به‌عس و دیکتاتۆریه‌تی عی‌راق و فیدرالیه‌تی هه‌ری‌می بینی بیت. (وه‌رگێر).

(۲) الوحي المحمدي ۱۳۱.

(۳) شرح أم البراهين وحاشية الدسوقي عليه ۲۱۹.

گهوره دهفهرموویت: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ النساء: ۸۰. واته: (ئهوهی
 فهرمانبهرداری پیغهمبهر (ﷺ) بکات، بهراستی فهرمانبهرداری خوی کردوه). خوی بی
 وینهدهفهرموویت: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ الحشر: ۷. واته: (جا
 ئهوهی پیغهمبهر (ﷺ) پی بهخشیون وهری بگرن، ههر فهرمانیکی پیدان بهگوئی بکهن،
 فهدهغی ههر شتیکی لی کردن مهیکهن). ههروهها دهفهرموویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا
 قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾
 الأحزاب: ۳۶. واته: (بو هیچ پیاو و نافردهتیکی ئیماندار دروست نییه، کاتیک خواو
 پیغهمبهرکهی برپاری شتیک بدن، ئهوان سهپریشک بن له ئههجامدانی ئه و کاره‌دا، چونکه
 ئهوهی سه‌رپیچی بکات له فهرمانی خواو پیغهمبهرکهی ئهوه بهراستی به ناشکرا، گومراو
 سه‌رلیشیواوه).... تاد،

بروا بوون به فریشته و جنۆکه و شته شاراوه و غهیبه‌کان ده‌چیته ناو چوارچیوهی ئه و
 بنچینه‌یه. به‌هه‌مان شیوه بروابوون به پیغهمبهران بی جیواوی و زانینی ئه و شته‌ی پیویسته
 یانئه‌سته‌مه یاخود دروسته بویان، ههروه‌ها بروابوون به و کتیبه ناسمانیانه‌ی که بو
 پیغهمبهران دابه‌زیون، به‌هه‌مان شیوه ده‌چیته ناو چوارچیوهی ئه و بنچینه‌یه، ئه و کتیبانه له
 بنچینه‌کاندا کۆک و ته‌بان له‌گه‌ل قورنایی پیروژدا، چونکه له‌یه‌ک سه‌رچاوه‌وه هاتوون که
 خوی گه‌وره‌یه، به‌شی پیغهمبهرایه‌تی ئه‌رکی قسه کردن له‌سه‌ر ئه‌م بابته‌ی له ئه‌ستۆ
 گرتوه، هه‌روه‌ک پیشتر خرایه‌روو.

هه‌روه‌ها بروابوون به رۆژی دویی که رۆژی پاداشت و سزایه له‌کاتی زیندوو بوونه‌وه،
 هاندرو پالنه‌ریکی به‌هیزه بو ئه‌هجامدانی کارو خیرو چاکه و فه‌رامۆش کردنی کاری خراب و
 ناشرین، رینه‌مای دهروونی به‌هیزتر ده‌کات که مرۆف ده‌گی‌رپه‌ته‌وه له خرایه و سته‌م و زۆرداری.
 دواتر به تیروته‌سه‌لی له‌وباره‌یه‌وه ده‌دوین له به‌شی ژبانی دوارۆژ.

ئەم بىنچىنە، پىكھاتەي رىستەي دووھى شايەتمانە (وأشهد أن محمداً رسول الله)^(۱).

بەمەش ئەوھ رووندەبىتەوھ كە شايەتمان بە ھەردوو بەشەكەپەوھ، سەربارى كەمى پىتەكانى بەلام ھەموو ئەو شتانەي لەخۆ گرتووھ، كە موسلمان پىويستە لە بىروباوھرو شەرىعەتەكەيدا برواي پىي ھەبىت^(۱).

يان بەدەرپىنىكى تر:

برىتەيە لە بروابوون بەوھى ئايىنى (ئىسلام) برىتەيە لە ئايىنى راست و دروست، كە پىويستە ھەر تاككىك باوھرى بە ھەموو پىكھاتەكانى بە وردو درشتى ھەبىت و كارى پىبكات، بۆيە "سنوسى" وتويەتى: (لەوانەيە لەبەر پوختى رىستەكە و لەخۆگرتنى ئەوشتانەي باسمان كردن، خودا ئەم رىستەيەي كەردبىتە وەرگىرو بەر جەستەكەرى واتاكانى ئىسلام لە ناو دلى بەندەكەدا، بۆيە ئيمان و باوھرى بى دەرپىنى شايەتمان بە زمان لە كەس وەرناگىرىت)^(۲).

لەبەر ئەمە ناونىشانى ھاتنە ناو ئايىنى ئىسلامە، موسلمانىتى لە ھىچ كەسكى قبول ناكىرت تا دان نەنىت بە ھەر دوو بەشەكەي شايەتمان.

بۆيە پىويستە لەسەر موسلمان زۆر شايەتمان دووبارە بكاتەوھ، ھەروەك ئەمە ھاتووە لە فەرمائىشى راستەوھ، تا ئەو واتا بەرزو پىرۆزانەي لەخۆي گرتووە لەگەل گوشت و خويىنى ئاويىتە بىت. بەمەش گەر خودا وىستى لەسەر بىت كەسەكە نەيىنى و شتى سەرسوھىنى وا بەدەيدەكات وەك بەرھەمى شايەتمان نا ژمىردىرپىن^(۳).

(۱) سەرجاوەي پىشوو.

(۲) سەرجاوەي پىشوو ۲۲۱.

(۳) أم البراهين وشرحها للسنوسى ۲۲۲.

(۴) سەرجاوەي پىشوو ۲۲۴.

له بهرامبهر پیغمبهری مهزن موحه ممد (ﷺ) چیمان له سهر پیویسته

پاش نهوهی خوای گهوره نیعمهت و بهخششی کرد له گهلّ موسلمان بهوهی بروای به خواو پیغمبهره مهزنه گهی هیئا، نهوا پیویست بوو موسلمان بزانیّت، له بهرامبهر پیغمبهردا (ﷺ) چی له سهر پیویسته، نهو ئهرکانهش بریتین له:

۱_ خوشویستنی پیغمبهر (ﷺ) گه وره تره له خوشویستنی خود و مندال و سهروهت و سامان و هه موو خه لکی.

پیغمبهر (ﷺ) فهرموویه تی: (لا یؤمن أحدکم حتی أکون أحبّ الیه من والده وولده والناس أجمعین)^(۱) واته: هیچ یه کیکتان باوه ری تهواو نابیت تا من خوشه ویستر نهیم له لای له باوکی و منداله کانی و له هه موو خه لکی.

نه م خوشویستنهش تهنها له وهدا دهره وشیته وه که موسلمان به تهواوی ملکه چ و گوپراهی له هه موو فهرمایشته کانی بییت.

۲_ ریز و حورمهت گرتنی به زیندووی و مردووی، دروست نییه پیش پیغمبهر (ﷺ) دهست به قسه بکریت، خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَانقُوا اللَّهَ ۗ﴾ الحجرات: ۱. واته: (نهی نهو که سانهی باوه رتان هیئاوه پیشی خواو پیغمبهری خوا مه که ون له بریارو پیشنیاردا له خوا بترسن و پاریزکار بن).

دروستیش نییه دهنگ بهرز بکریته وه له خزمهتی پیغمبهردا (ﷺ)، خوای پاک و بهرز دهفهرموویت: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ، بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ

(۱) فهرموودهی: هیچ یه کیکتان باوه ری تهواو نابیت... تاد: أخرجه أحمد و البخاری و مسلم و النسائی و ابن ماجة، عن أنس. وهو صحيح. / الجامع الصغير ۵۸۶.

بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿ الحجرات: ۲. واته: (ئەى ئەوانەى باوەرتان هیناوه؛ دەنگتان بەسەر دەنگى پێغه‌مبەردا (ﷺ) بەرز مەكەنەوه له كاتى گەفتوگۆدا، قسە بێ پەردە مەكەن له خزمەتیدا، وەكو بۆ یەكتری دەكەن، نەوهكو كرده‌وه‌كانتان پوچ ببیتەوهو هەستیشى بێ نەكەن).

ئەم ریزو حورمەت گرتنە تا دواى مردنیش هەر بەدەوامە، دروست نییە دەنگ بەرز بکریتەوه لەلای گۆرى موبارەكى یان لە مزگەوتەكەیدا، هەرۆك پێویستە مروّف زۆر بە ئەدەب و حورمەتەوه گۆئ شل كات كاتى گۆبىستى فەرمووده‌كانى دەبیت و رازى بىت بەوهى لە فەرمایشتەكانیدا هاتوووه یاخى نەبیت لىیان.

۳_ نازار نەدانى پێغه‌مبەر (ﷺ) بەهەر شیوه‌یهك له شیوه‌كانى.

خوای مەزن دەفەرموویت: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿ التوبة: ۶۱. واته: (ئەوانەى نازارى پێغه‌مبەرى خوا (ﷺ) دەدەن سزایەكى بەئىشیان بۆ هەیه).

نازار گشتگیرە: جنىو و تانەیش دەگریتەوه یان توانج لىدانى یاخود له شەریعەتەكەى یان له هاوسەرە پاكەكانى پێغه‌مبەر (ﷺ)، هەرۆك خوای گەوره دەفەرموویت: ﴿الَّتِي أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَرْوَاجَهُمْ أَمْهَنَهُمْ ﴿ الأحزاب: ۶. واته: (پێغه‌مبەر (ﷺ) نزیكترە بە ئیمانداران له خودى خوایان و خیزانەكانیشى دایکیانن). یاخود توانج و جنىودان بەخانەواده و ئالوبەیت یان هاوه‌لانی...

۴_ سلّوات و سەلامدان لەسەر پێغه‌مبەر (ﷺ).

خوای گه وره دهفه رموویت: ﴿ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴾ الأحزاب: ۵۶. واته (بهراستی خواو فریشتهکان سلاوات ددهن لهسه ر پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، نهی نهوانه ی باوهرتان هیناوه، نیوهش سهلام و سلاواتی لهسه ر بدهن).

۵ _ پیویستی شوین پی هه لگرتنی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، خوای پایه بهرز فه رموویه تی: ﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴾ الأحزاب: ۲۱. واته: (سویند به خوا بهراستی له پیغه مبه ری خوادا چاکترین نمونه ی تهواو و ری کویپیک هه یه تا چاوی لی بکه ن و شوینی بکه ون، بهتاییه ت بو نهو که سانه ی ره زامه ندی خویان مه بهسته، سه رفرازی قیامت ناواتیانه، هه میشه و به ردهوام یادی خوا به زور نه نجام ددهن و زمانیان پاراوه به یادی نهو). شوینکه وتن و شوین پی هه لگرتنیشی بریتییه له فه رمانبه ردار بوون و جیبه جی کردنی هه موو کردارو گوفتاریکی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

به شش شه شه

پوژنی دوایی

سی دهر وازه یه له خو ده گریت:

دهر وازه یه کهم: به لگه ی بوونی پوژنی دوایی و پیویستی باوهر پین هه بوونی.

دهر وازه یه دووهم: پوژنی دوایی له لای غهیری موسلمانان:

له لای شارستانیته تی دوئی رافیدین، میسرپییه کونه کان، ئایینی زه رده شتی، یونانییه کونه کان، رومانیه کان، هندو سییه کان، سابیئه کان، جوله که کان، نه صرانییه کان.

دهر وازه یه سییهم: پوژنی دوایی له ئایینی نیسلاندا:

واتاکه ی، حوکی باوهر پی بوونی، کرده وه کان په یوهستن به ئاکامه کانیا نه وه، تهوبه، مردن، گوپ، زیندوو بوونه وه و دوباره ژیا نه وه، نمیش کردن و لیپرسینه وه، چهوز، تهرازوو، پرد، بهه شت و دوزه خ.

پیشہ کی:

مرؤف لہسەر گوئی زهوی ژیاوه، بهشیویهکی ساکار ژیانی بهسەر بردووه، که بیری نهدهکردهوه له ناکام و سهرهنامهکانی ژیان. کاتیکی مرؤف چاوی ههئینا، بیری دهکردهوهو پرسپاری دهکرد ئایا نمونهی ئهوه بهدییهئراوه ژيرو عاقل و هوشمهنده وهک ئازهل یان جروحانهوهر وایه، که ههر یهک ناکام و سهرهنامیان ههیه، ئهویش مردنه یاخود ژیانیکی تر ههیه که چاوهپانی دهکات؟.

ههندیکی خراپهکارو چاکهکار دهبینیت، که سزاو پاداشت ههر لهم ژیاناندا بهر له مردنیان وهردهگرن، بهئام لهگهل ئهوهشدا دهبینیت ههندیکی کهس لهوانه دهمرن بهبی ئهوهی سزا یان پاداشت وهربگرنهوه، بویه دهی پرسی:

ئایا ئهمانه مردن و لهناوچوون و نا گهپینهوهو سزاو پاداشت وهرناگرنهوه؟ یاخود سزاو پاداشت له جیهانیکی تر چاوهپانیان دهکات؟ بویه باوهپری خوی بهستهوه به پیویستی بروابوون به ژیانیکی تری دواى مردن، چونکه بهدییهئانی ئهوه جیهانه زۆر سهر سوریهینهره، بی کهموکورتی و ریکوپیکه، تهنه به خویهکی به توانا دهکریت که ئهوه بهدییهئراوانه گهواهی دادگهری ئهوه ددهن.

رای راست و راشکاو ئهوهیه، که ئهوه بیروباوهپره بلأوببووهوه له ناو خهئیدا،تهنها دهرهجمای بهراستدانانی بانگهوازی پیغهمبهرانی پیشوو بووه، ئهگهرجی ئهوه روونی و سافیه ناپوخت بوو بههوی بت پهستی، ماوه دواى ماوه.

ئهم بهشهمان ریکخستوووه بۆ دووان لهسهر بابتهی رۆژی دواى، ئهوا له سی دهرواز ه پیکدییت:

دەروازەى يەكەم:

لەم دەروازەيەدا ڤوونكردنهوہى تەواو كراوہ بۆ: بەلگەى بوونى ڤۆژى دوایی، ڤیویستی
باوہڤ پی ھەبوونى.

دەروازەى دووہم:

ڤوونكردنهوہى كراوہ لەبارەى بیروباوہڤ بوون بە ڤۆژى دوایی لە دیدى سەرجهەم ئایینه
جیاوازهكان.

دەروازەى سێهەم:

لەم دەروازەيەدا بە تیرو تەسەلى بیروباوہڤى موسلمانان سەبارەت بە ڤۆژى دوایی،
دیەنەكانى زیندوو بوونەوہ، بابەتە ھاویچەكانى خراوہتەڤوو.

دەروازەى يەكەم

بەلگەى بوونى رۆژى دواى و پېويستى باوەر پى ھەبوونى

بەلگەکانى رۆژى دواى^(۱):

دەكریت بەم شیوهیهى خوارەوه بەلگە لەسەر رۆژى دواى بئینینهوه:

بەلگەى يەكەم: بوونى رۆژى دواى شتىكى شياوه نەك ئەستەم:

دەكریت رۆژى دواى رووبدات، ئەو نیشانانەى كە ئاماژە بۆ ئەوه دەكەن بریتین لەمانە:

۱ _ مروف و بوونەوهر نەمر نین، كۆتایى سەرسورھینەر بەبى گومان بەسەریاندايیت، جا مروف دەمریت، بوونەوهر لەناو دەچيیت و نامینیت، ئەمەش مانای وایه كە ئەو سیستەمەى ئیستای بوونەوهر دادەرپووخیت و لە بەین دەچيیت، ھەروەھا مەشخەلى ئەو سیستەمەش كە دەیبینین تەنها وینەیهكى بچوك كراوه بەراى و سەرەتاییه، ھەر لەو وینە بچوكراوانە وینە گەرەكەى كۆتایى پەخش دەبیت، بەیانى لە وینەى واقیعی گومان ھەلنەگردا دەیبینین^(۲).

۲ _ جەستەى مروف لە چەندین خانە پيک دیت، ئەو خانانەش گەردیلەى زۆر بچوك و چرو پرن، ژمارەیان لە جەستەى مروفدا زیاترە لە ھەزار ملیۆن ملیۆن خانە، ئەو خانانە

(۱) بەلگەى بوونى رۆژى دواى و پېويستى باوەر پى ھەبوونى لە: الاسلام يتحدى ۷۲ و لاپەرەکانى دواتر، ھەروەھا خوينەر رەوانە دەكات بۆ چەندین سەرچاوەى بیانى تر.

(۲) ھەر لەم كتيبەدا سەیری بابەتەکانى مردن و حەقیقەتەكەى و رابوونى رۆژى دواى بكە كە بەتیرۆ تەسەلى لەو بارەوه دواوه.

جەستە پىك دىنن وەك چۈن دىوار لە كەرىپوچ و خشت پىك دىت، خانەكانى لەش دەگۆرپن، لە ھەر چركەيەكدا (۱۲۵ مىليۇن) خانە دەمرن.

ئەمەش ماناى واىە لاشە چەندىن جار دەمرىت و دەژىتەوہ لە ژيانى دونيادا، بەلام لەگەل ئەو ھەموو گۆرانكارىيەشدا كەچى ھەر كەسايەتە تايبەتەكەى و نەرىت و تىرپوانىن و زانست و ئاواتەكانى خۆى دەپارىزىت، مرؤف ھەست ناكات كە ھىچ شتىك لە ئەندامەكانى گۆرانى بەسەردا ھاتووہ، جا نمونەى مرؤف وەك رۈوبارى لەبەر رۈيشتووہ، بەردەوام ئاوەكەى دەگۆرىت كەچى ھەر ھەمان رۈوبارىشە.

ئەو كەسەى تا پەنجا سال دەژىت ئەوا بۇ پىنج جار مردووہ، ئەگەر لە جارى شەشەمدا مرد چۈن دەتوانىت بەدلىيايەوہ دان بنىت بەوہى خۆى مردووہ، كەچى ھىچ رىگەيەكى نەبىت بۇ ژيان.

بەلگەى دووہم: توڭزىنەوہكان پشتكىرى بوونى رۆژى دوايى دەكەن:

۱_ توڭزىنەوہى دەروونى (نفسى):

فرۆيد و زانايانى دەرووناس بەشيوەيەكى گشتى ملكەچى تيۇرىك بوون كە پوختەكەى ئەمەيە:(ھەر شتىكى چاك ياخود خراپ كە بەمىشك و خەيالى مرؤفدا دىت، ئەوا لە لاپەرەى نەست "اللا شعور"دا دەنەخشىت، بۇ ھەتا ھەتايى ناسرپتەوہ، گۆرانى كات، شوپن و رۈوداوەكان كاريگەرى لىئاكات، ئەمە بەبى ويستى مرؤف، چ بەخۆشى چ بە ناخۆشى رۈودەدات).

توڭزىنەوہ دەروونىەكان جەخت ئەكەنەوہ لەسەر ئەوہى كە بوونى راستەقىنەى مرؤف برىتتە لە لايەنى نەست (اللا شعور)، كە مردنى بەسەردا نايەت، رپسا كاتىيەكان كاريگەرى تى

ناکەن. بە ئام جەستەى ماددى لە گۆرپان و تیکشکان و لەناوچووندايە، بۆیە بوونی جەستە بە بوونیکی راستەقینە دانانریت، ئەمەش مانای وایە کە ژیان بەردەوامە و لەناوناچیت بۆ هەتا هەتایە، بەلکو دواى مردنى مرۆفیش ژیان بەردەوام دەبیت، ئیمەش هەر لە ژياندا دەمیننەووە مردن تەنها دەرەنجامى کۆسپ و رپسا کاتییەکانە.

باشان ئەو هزرانەى کە بە میشک و خەیاڵماندا دیت، لە بیریشی دەکەین، دواى ماوەیەکی دوور لە خەونماندا دەیبیننەووە یاخود قسەى لەسەر دەکەین لە حالەتى (هستریا^(۱)) یان شپتی، ئەمە تەنها بەلگەپەکە لەسەر ئەوێ "عەقل" یاخود "یاد" ئەو شتە نییە کە ئیمە درکی پێ دەکەین و بەرەستەن، بەلکو لایەنى نەستیش هەپە کە وینەکە تەواوی و بەگشت شتە لاوەکیەکانیەووە وەردەگریت و دەپاریزیت، ئەو لایەنەى نەستیش لە خودی خۆیدا جیهانیکی سەرپەخۆیە و لەناو ناچیت بە لەناوچوونی جەستەى ماددى.

ئەمەش جەخت لەووە دەکاتەووە کە دەگریت تۆماریکی تەواو و کامل هەبیت، بۆ کردارو گوفتارەکانی^(۲) هەر لە ژيانى مرۆفدا، ئەمەش دەزانیت دەست دەکات بە ژيانەکەى تر یاخود دەچیتە قۆناغەکەى تری ژيانى.

٢ _ تۆیژینەووەى رۆحى:

تۆیژینەووە رۆحییەکان، لەسەر ئاستى ئەزموونى، بوونی ژيان لە دواى مردنیا سەلماندووە، جا لەو تاییبەتمەندیانەى مرۆف کە لە سەردەمى کۆنەووە هەپەتى بریتىیە لە "خەون"، بە ئام ئەو راستى پەر گرنگ و بايەخدارانەى کە زانایانى دەرووناسى ئەمەرۆ ئاشکرایان کردووە، راستى زانستى زۆر قوئن، کە پيشینان لى شارەزا نەبوون.

(۱) هستریا: نەخۆشیەکی دەروونىیە و دواتر بەرە بەرە دەبیتە جەستەى و عەقلى. (وەرگیر).

(۲) سەیری بابەتى نمایش کردن و لى پرسینەووە بکە، بەشیک لەوەمان هیناوە کە زانستى سەردەم باسى لىوەکردووە.

توۋژينەو ۋە رۇخىيەكان، لىقېن لە زانستى درووناسى سەردەم، ئامانجى ئاشكراگردى تايىبەتمەندىيە نائاسايىەكانى مرۇفە، بۇ ئەم توۋژينەوانەش چەندىن پەيمانگا لەسەر ئاستى جىهان دروست كران و تافىكردنەوۋى بەرفراوان بۇ ھەزاران خەلك ئەنجام درا، لە دەرەنجامدا ئەو پەيمانگانە سەلماندىان:

لە راستىدا كەسايەتى مرفايەتى ھەر بەردەوام دەمىنىت، لە وىنەيەكى نامۇدا، دواى لە ناوچوونى جەستە ماددىەكەى^(۱).

۳ _ گەواھى كردارى و ئەزموونى (تجربىيە):

ئەو شايەتى و گەواھىدەرە كردارى و ئەزموونىيەكى كە بوونى ژيانى دواى مردنى سەلماندوۋە، برىتتە لە: ژيانى يەكەممان^(۲)، ئەگەر دان بنىين بە ۋودانى ۋوداۋىك لە ئىستادا و نكۇلىش بكەين لە ۋودانى ھەمان ۋوداۋ لە داھاتوۋدا، ئەمە خۇى لە خۇيدا دزايەتى لۇژىك و مەنتىق و عەقلە، ھەموو ئەو زانايانەكى كە ھەولتى شىكردنەوۋى بوونەوۋەرو ژيان دەدەن بە داروونىشەوۋە باسى ئەوۋەيان كردوۋە كە: ئەگەر ھەمان ئەو ھۇكارانەكى يارمەتيدەر بوون لە بەدپەينانى يەكەم جارى بوونەوۋەر ئامادەبوون، ئەوا دەگونجىت ژيان وتايىبەتمەندىيەكانى دووبارە بىنە كايەوۋە جارىكى تر.

ئامانج و مەبەست لە ۋودا بوون بە رۇژى دواى

كاتىك خواى گەورە ئادەمىزادى ۋىزدار كرد، ھەروەھا كرى بە گەورەكى بوونەوۋەر، بەم فەرمائىشەكى: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِيَّ آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ الاسراء: ۷۰. واتە: (سوئند بەخوا بەراستى ئىمە ۋىزمان لە نەوۋى ئادەم گرتوۋەو بەسەر وشكانى و دەريادا "بەجۇرەھا ھۇكارى

(۱) بۇ نمونەكى ئەو ئەزموون و تافىكردنەوۋە رۇخىيانە ۋودانە كىتئىي: الإسلام يتحدى ۹۳.

(۲) باسى زىندوۋوۋوۋونەوۋى جەستەيى دەخرىتەۋوۋ ھەر لەم كىتئىبەدا.

گواستنهوه" هه‌ئمان گرتوون). ئه‌وه‌ی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه، بۆ مرۆفی پام کرد، قورنای پیرۆزی بۆ په‌وانه‌کرد، که چه‌ندین نیشانه و به‌لگه‌ی رۆشنی تیدا‌یه، که ناچیته عه‌قله‌وه خ‌وای گه‌وره _ که دانا‌یه _ به‌بێ دانا‌یی و حیکمه‌ت و ها‌که‌زایی به‌بێ بوونی مه‌به‌ستیکی راسته‌قینه مرۆف دروست بکات، خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿المؤمنون ١١٥ - ١١٦﴾. واته: (ئایا گو‌مانتان وابر‌دوو‌ه که به‌راستی ئی‌مه ئی‌وه‌مان به‌بێ مه‌به‌ست دروست کردوو‌ه و ئی‌وه بۆ لای ئی‌مه نا‌هین‌رینه‌وه؟! به‌رزی و بلندی بۆ خ‌وا، پاشای په‌وای حه‌ق، هیچ خ‌وایه‌ک نی‌یه جگه له‌و زاته، خ‌اوه‌نی عه‌رش‌ی شک‌و‌دارو به‌په‌رزه).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿القيامة: ٣٦﴾. واته: (ئایا ئاده‌میزا واده‌زانیت هه‌روا وازی لیده‌هین‌ریت به‌خ‌و‌رای). مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه به‌بێ سوود فه‌رام‌ۆش ده‌کریت و فه‌رمانی پی‌ نا‌کریت.

ئاما‌نجی به‌دی‌هینانه‌که رۆشنه له‌م ئایه‌ته‌دا: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿الذاریات: ٥٦﴾. واته: (بی‌گو‌مان من په‌ری و ئاده‌میزاد دروست نه‌کردوو‌ه ته‌نها بۆ ئه‌وه نه‌بیت که من به‌رستن و فه‌رمان‌به‌ردارم بن). ئه‌مه راسپاردن و ته‌کل‌یف و تاق‌یکردنه‌وه‌یه تا خ‌راپ له‌ چاک جیا بکریته‌وه.

بروآبوون به رۆژی دوایی پئویسته

ههروهك پيشتر سهلماندمان، چهندين بهلگهشمان خستهپوو، كه رۆژی دوایی دهكریت بپته پيش و بهرپا ببیت و شتیکی نهبوو ئەستهه نیهه، ههروهها ئەوهشمان خستهپوو كه لیكۆلینهوه دهروونی و رۆحیههكان پشتگیری ئەه بیروباوهرپه دهكهه، ئیستا ئەوه رپوون دهكهینهوه كه جیهان پئویستی بهوه ههیه كه برپای ههبیت به رۆژی دوایی، ئەمهش لهو لایهنانهدا دهدهكهووت^(۱):

۱ _ لایهنی دهروونی:

هیواو ئاواتی مرۆف بۆ دهستخستنی ژیانیکی خوشگوزهران و بهرز، له جیهانیکی ئازادی نمونهی پر له خوشگوزهرانی، سهربهخۆ و بهدهر بیت له سنوورو كیشهكانی ئەه جیهانه، بهلگهیهکی بههیزی دهروونیه لهسهه پئویستی بوونی جیهانیکی تر، ههروهك تینویتی بهلگهیه لهسهه ئاو، ههروهها بهلگهیه لهسهه بوونی پهیوهندییهکی تایبهتی شاراوه له نیوان ئاو و مرۆف.

پاشان ئەه بیروباوهرپه كه بریتیهه له بوونی رۆژی دوایی له گۆنترین سهردهمهكانهوه بوونی ههیه، ئەگهه ئەه بیروباوهرپه پوچهل بووبایهوه ئەهوا بهو شیوه سههسام كههه کاریگهههه لهسهه مرۆف نهدهبوو، چونكه ئیمه ههزو فیکریکی پوچه مرۆی نابینین تا ئەه سهردهمههه ئیستا بهو شیوه زنجیرهیهه رپکو پیکه مابیت.

(۱) الكلام عن الحاجة الى الآخرة في الاسلام يتحدی ۸۲ و لاپهههكانی دواتر.

فیتړه‌تی مروّف جی‌وازی ده‌کات له نیوان سته‌م و دادگه‌ری، چاک و خراب، هه‌ر ئەم فیتړه‌ته‌شه که مروّف جیا ده‌کاته‌وه له جگه له‌خوی، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ده‌کریت مروّف ئەو فیتړه‌ته به فېرۆ بدات و نه‌وه‌کانی ره‌گه‌زی خوی بکوژی‌ت و هه‌راسانیان بکات، میژوو پریه‌تی له چپړوکی سته‌م‌کاریی و ده‌ست دریژی، رۆژنامه رۆژانه‌ییه‌کان ده‌دوین له‌باره‌ی په‌نهان کوژی، تاوانی فرانندی خه‌لک، تالان، تاوان‌بارکردنی دروین، بانگه‌شه‌ی بی بنه‌ما، تیکشکاندن و قپ کردنی گه‌لان. هه‌موو ئەمانه‌ش ته‌نها وینه‌یه‌کی بچوک کراوه‌ن بو ئەو رووداوانه‌ی رۆژانه له‌سه‌ر زه‌وی رووده‌ده‌ن. به‌لام پالنه‌ره‌کانی دادگه‌ری و ئینصاف له‌ ویژدانی مروّفدا جه‌خت له‌سه‌ر ئەوه ده‌که‌نه‌وه که ئەو جیهانه له‌خودی خویدا که‌موکورته، ئەو که‌موکورتیه‌ش پیویستی به‌ ته‌واو کامل بوونه. بۆیه پیویسته رۆژیک هه‌بی‌ت که سته‌م‌کارو سته‌م لی‌کراو به‌ره‌می کرده‌وه‌کانیان بدورنه‌وه، ناچیته‌ عه‌قله‌وه که که‌سی باوه‌ردارو چاکه‌کارو گوپرایه‌ل، کاتی‌ک له‌ دونیادا پاداشتی وهرنه‌گرتی‌ت که‌چی پاداشتی له‌ کیس بچیت و ئەو تی‌کۆشانه‌ی له‌گه‌ل ده‌روون و نه‌فسی خوی به‌بی بایه‌خ به‌فېرۆ بپروات.

به‌هه‌مان شیوه‌ ناچیته‌ عه‌قله‌وه، خوی گه‌وره که‌سی گالته‌جاری سته‌م‌کاری رۆچوو له‌ گومراییه‌که‌یدا فه‌رامۆش بکات، له‌ کاتی‌کدا پی‌شه‌ی چاندنی توی خرابه و چه‌وساندنه‌وه‌ی ئەوانی تر بووه له‌ زه‌ویدا، بی ئەوه‌ی ئەو سته‌م‌کاره به‌ سزای خوی بگات و تۆله‌ی سته‌م لی‌کراوه‌که‌ی لی‌ بسه‌نی‌ته‌وه، به‌لگو هه‌ر یه‌ک له‌ چاکه‌کارو سته‌م‌کار له‌ رۆژی دوایدا پاداشت و سزای خویان وهرده‌گرنه‌وه: ﴿ وَتُؤْتِي كُلَّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ ﴾ النحل: ۱۱۱. واته: (هه‌ر که‌س پاداشتی کرده‌وه‌کانی ده‌دری‌ته‌وه). ئەگه‌ر خوی گه‌وره لی‌پرسینه‌وه نه‌کات له‌گه‌ل سته‌م‌کاران، هه‌روه‌ها پاداشتی گوپرایه‌لان نه‌دات، ئەوا ئەو کاته سته‌م ده‌درایه پال خوی گه‌وره، سته‌م‌کردنیش ئەسته‌مه بو خوی گه‌وره.

بروآبوون به رۆژی دوايي وادهکات که مروّف بهردهوام چاودپیری بهسەر نهفس و دهروونی خۆیدا ههبیّت، نارامی و هیمنی له دهرووندا بهرپا دهکات، بهمهش باوهپدار ههست دهکات که دنیا ههئخهلهتینهره، بۆیه دنیا بهکهه مهزانپیت، ههئپه ناکات له دونیادا له پیناو گلدانهوهی نهو شتهی نارزووی لپیه، نهگهر زیانی بۆ خهئکی تریش ههبیّت، نا لهو کاتهدا باوهپدار ژیانی بهرزو نامانجی گهوره دهبیّت، نهویش بریتیه له: نهنجامدانی کاری چاکه و فهرامۆش کردنی کاری خراپه، خۆ رازاندنهوه به خوورهوشته بهرزهکان و خۆ دارنپن له خوورهوشته پهست و نزمهکان.

ئا لیهدا قورئانی پیرۆز بیروباوهپدی کردوته رپبازی بانگهوازی کردن بۆ چاکهکاری پلهبهرسی و رهوشت بهرسی، خوای پایهبهرز دهفهرموویت: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلِمُوا أَنَّكُمْ مُلْقَوَةٌ﴾ البقرة: ۲۲۳. واته: (له خوا بترسن و خۆتان له خوا بپاریزن و چاک بزانی و دنیا بن که بهدیداری خوا شاد دهبن). فهزمان کردن به پاریزگاری و تهقوای پهیههست کردوو به بینینی خوای گهوره له رۆژی دواپیدا، بۆ نهوهی جیگیرتر ببیت له دهرووندا.

ههروهها دهفهرموویت: ﴿وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾ البقرة: ۲۷۲. واته: (ههر خپرو چاکهیهکیش نهنجام بدن پاداشتهکهتان دهست دهکهویت، نهوسا نیوه بههیچ شیوهیهک ستهمتان لی ناکریت). بهخشینی له پیناوی خوادا هیئاوه لهگهه نهوهی خوای گهوره له دوارۆژدا پاداشتیان دهدهتهوه.

قورئانی پیرۆز گرنگی داوه به جیگیر کردن بیروباوهپ له هۆشی مروّفدا، تهنانهت به چاکترین خپر و بهنهبراهویی وهسفی کردوو، دونیاش مالیکه ههر لهناو دهچیت و نهوهش که بهدوای دنیا دهکهویت، بهخۆشی و چپزه ماوهکورتهکانی دونیا ههئخهلهتاوه لهخۆی بایی بووه، خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعَبٌ وَإِنَّا الدَّارُ الْآخِرَةَ لَهِیَ

أَلْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿ العنكبوت: ٦٤. واته: (ژیانی ئەم دونیایه جگه له گهमे و گالته و یاری شتیکی تر نییه... بهراستی مالی قیامهتیش و ژیانی ناو بهههشت، ههر ئەوه ژیانه، ئەگەر بیانزانیایه و تێ بگه‌یشتنایه). ههروهها ده‌فرموویت: ﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَوَانَ الدُّنْيَا ﴿١٦﴾ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٧﴾ الأعلى: ١٦ _ ١٧. واته: (کهچی ئیوه رێبازی رزگاری ناگرنه بهر به‌ئکو زیاتر ژیانی دنیاتان مه‌به‌سته. له‌کاتی‌کدا قیامهت و به‌ده‌ست هێنایی به‌ههشت چاکتره و به‌رده‌وامیشه).

٢ _ پابه‌ند بوون و گرتنه‌به‌ر (السلوک):

ده‌کرێ مرۆف ئەو شتانه جی‌به‌جی بکات که پێی سپێردراوه، له ترسی ئەو سزایه‌ی چاوه‌روانی ده‌کات، ئەگەر چی کاره‌که وه‌ک خۆشی به‌ ئەنجام نه‌گه‌یه‌نیت، به‌لام ده‌کرێ بپرسین که چ شتیک پال به‌و که‌سه‌وه ده‌نیت که خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی سیاسییه تا دادگه‌ری به‌ریا بکات؟ کێ لادان و یاخی بوونی مرۆف راست ئەکاته‌وه؟ ئەگەر راسته‌که‌ره‌ویه‌ک و پالنه‌ریک نه‌بیت؟ یاخود ئەگەر خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی سیاسی بی‌ ناگا بوو، له‌و به‌رپرسانه‌ی که سته‌م ئەکه‌ن، به‌رتیل ده‌خۆن، فیل ده‌که‌ن، ده‌سه‌لات خراب به‌کار ده‌هینن، چ شتیکی تر هه‌یه ئەوان له‌وکارانه بگێریته‌وه..؟

له راستیدا ئەو لادانه‌ ته‌نها ئەو پالنه‌ره راستی ده‌کاته‌وه، که سه‌رچاوه‌ی گرتووه له‌ ناخی مرۆفدا، ئەویش بریتیه له‌ وێژدان. ئەم تاییه‌تمه‌ندییه‌ش ته‌نها له‌ بیروباوه‌ری رۆژی دواییدا به‌دی ده‌کریت، چونکه مرۆف هه‌ست ده‌کات که له‌ ههر کوێیه‌ک بێت خوای گه‌وره ده‌بیینیت و لێ پرسینه‌وه‌یه‌کی سه‌ختی له‌گه‌ڵ ده‌کات.

فولتیر ده‌لێت: (گرنگی خواو رۆژی دوایی زۆر مه‌زنه، ته‌نانه‌ت دوو بنچینه‌ن بۆ به‌ریابوونی رێسا و بنه‌ما ر‌ه‌وشتیه‌کان).

ناوبراو بۇچوونى وايە: كە بېرۇباوهرى بېرۇباوون بە رۇژى دوايى بەتەنھا بەسە بۇ دەستەبەركردنى چوارچىۋەيەكى پەوشتى ھەرە چاك بۇ كۆمەلگا، ئەگەر ئەو بېرۇباوهرە لاچوو و نەما، ئەوا ھىچ پالئەرىك بۇ كارى چاك بەدى ناكەين، بەمەش دارووخانى رېسا و سىستەمى كۆمەلئى لى دەكەوئتەوہ).

ئەگەر ژيانى رۇژى دوايى ھزرىكى خەيالى بوايە، ئەوا بۇچى ناتوانين سىستەمىكى كۆمەلئەتى سەلامەت بەبى بېرۇباوون بە رۇژى دوايى بەرپا بكەين؟ ئايا دەكرى ھزرو فيكرىكى خەيالى ئەو پېنگە گرنگە لە ژياندا داگر بكات؟

پېويستىيەكى زۆر ھەيە بە بېرۇباوهرى قىامەت و رۇژى دوايى بۇ رېكخستنى ژيان و بنىاتنانى لەسەر بنچىنەى راستەقىنەى دادگەرى، كە لە خودى خۇيدا جەخت كردنەوويە لەسەر ئەوہى رۇژى دوايى لە گەورە راستىەكانى بوونەوهرە، ئەمەش بەلگەيەكى لۇژىكى و مەنتىقى و روونە لەسەر شياوى بېرۇباو ھىنان پىي.

٤ _ پېويستى گەردوونى (الضرورة الكونية):

پېويستە لېردا پەيوەندىيەك ھەبىت لە نىوان خواو مرۇفدا، ئەو پېوەندىيەش پېويستە دەربكەوئت، چونكە عەقل نكۆلى ئەكات لە بوونى خوايەك كە ھىچ پەيوەندى بەكاروبارەكانى بوونەوهرەو نەبىت و بەندەكانىش وەك بەدېھنەر شاھەتى لەسەر نادەن. بەلام كەى ئەو پەيوەندىيە بەوئنەيەكى روون دەردەكەوئت؟

دەكرىت دان بەوہدا بنرىت كە ئەو پەيوەندىيە لە ژيانى دونيادا دەرنەگەوتووہو نەدرەوشاوتەوہ بەتەواوى، ئا ئەوہ كەسى بى باوهرۇ خوانەناسە كە دەلئىت: لە خوا ناترسم، پاشان دەبينين دەبىتە سەرۇك يان ھىچ ئازارىك بەھوى ئەو بى باوهرىيەيەوہ ناچىرئىت... دەكرى سكالائى بېرۇدادار رەتبكرىتەوہ بە بەلگەى ئەوہى كە نارەواو نا شەرعيە.

ئا ليرەدا يان دەبىت برۋامان بە بوونى خوا ھەبىت يان نكۆلى لە بوونى بکەين، ئينجا ئەگەر برۋامان پىي ھىئا، ئەوا پىويستە برۋا بە پۆزى دوايش بىنين، تەنھا لە پۆزى دوايدا بە جوانى و رۆشنى شوينەوارى پەيوەندىيەکانى نيوان بەدەيھنەرو بەدەيھنراو دەردەکەويت، بەوہى لەوئ لى پرسينەوہ ھەيە و مروڤ سزا يان پاداشت وەرئەگرىت و دەگات بە نىشتەجى ھەتا ھەتاييەگەى.

لەبەر ئەوہى خواى بەدەيھنەرى ئەم بوونەوہرە مەزنە، ناگرىت گۆتايى بە بوونەوہر بىنيت تا مەبەستى بەدەيھنانى ئەم بوونەوہرە نەخاتەرۋو، ھەرۋەھا تا بەندەکانى ئاشنا نەکات بە سيفتەکانى.

دەروازەى دووھەم

رۆژى دوایى لەلای غەیری موسلمانان

لەم دەروازەیدا پوختەیک لە میژوو لەبارەى ھزرى رۆژى دوایى دەخەینەپروو، لە کۆنترین رۆژگارەکانەو تا ئەم کاتەى ئیستامان، لە ناودارترین زیارو شارستانیەت و ئایینە جیھانییەکان.

١ _ لە شارستانیەتى دۆلى رافدین:

ھزرى قیامەت و زیندوو بوونەوھ دوایى مردن:

ھیچ دەقیك لە نووسینی بزماریدا نەبوو كە بسەلینیت عیراقییه كۆنەكان برۆیان بە زیندوو بوونەوھو ھەستانەوھى دوای مردن و قیامەت ھەبووبیت، ھەروھەا ھیچ شتیكى واش نەبوو لە ناو شوینەوارەكانیان كە بسەلینیت دەكریت رۆحى مردوو بگەرپتەوھ بۆ ناو لاشەكەى^(١).

ئەم مانایە لەسەر زمانى (گلگامیش)دا بەروونی دەبینین، كاتیک ئەى لاواندەوھ بە ھاوړیکەى ئەنكىدۆ و پىای ھەلئەدا، دەیوت: (ئاخ ئەو ھاوئەم كۆچى دوایى كرد كە خۆل و

(١) عقائد ما بعد الموت في حضارة وادي الرافدين لا ١١٣ ھەروھەا برۆانە: مقدمة في تاريخ الحضارات القديمة:

طه باقر ١/٢٣١. والأديان د. رشدي عليان وسعدون ساموك ٧٠_٧١.

خاکی خوښ دھویست، منیش بههه مان شیوهی ئه و رادهکشیم "واته: دهمرم"^(۱) بۆ ههتا ههتایه ههئاسمهوه^(۲).

له و کاتهش که دهقه بزمارییه کۆنهکان، ددهوین لهبارهی گهپانهوهی رۆح بۆ جیهانی زیندووان، ئهوا مهبهستی ئهوهیه که رۆح دهگهپتتهوه له سهه شیوهی تارمایی (شبح) بهجیا له جهسته دهگهپتتهوه^(۳).

هزری لیپرسینهوه (الحساب):

مامۆستا (هایدل) و (کریمهه) و ههندیك له لیكۆلهران بۆچوونیان وایه، که نامازه و هیماهی روون ههه له دهقه بزمارییه کۆنهکان، که بیروباوهری ئهوان دهخهنهروو، لهبارهی هزری لیپرسینهوه له دواى مردن له بیروباوهری عیپراقی کۆندا^(۴)، ههروهک میسپرییه کۆنهکان ههمان بروایان ههبووه.

بهئام دواى رامان و ورد بوونهوه لهو هیمایانهی که له دهقه بزمارییهکانیان وهگرتهبوو، لیكۆلهران ئه و رایهیان پهسهند کرد که پیی وایه شارستانیتهی دۆلی رافدین بروایان به لیپرسینهوه نیه له دواى مردن، بروشیان نیه به بوونی سزاو پاداشت لهو جیهاندا^(۵).

(۱) وهرگیپ.

(۲) سههراوهی پيشوو ۱۱۵_۱۱۶.

(۳) ههمان سههراوه ۱۱۳.

(۴) سههراوهی پيشوو ۱۲۳_۱۲۴.

(۵) سهیری ئهه سههراوهیه بکه: الحجج و مناقشتها في عقائد ما بعد الموت ۱۳۰.

دانیشتوانی دۆلی رافیدەین پێیان وابوو کە تاوان کۆنە بەکۆنی مرۆفایەتی، مرۆف تووشی ئەنجامدانی دەبیّت بە ئەنقەست بیّت یاخود بە ئەنقەستیش نەبیّت.

ئینجا پێیان وایە ئەنجام دانی هەر تاوانیک زیانی زۆر گەورە ی لێدەکەوێتەو^(۱)، کە لە دوو شتدا رەنگ دەداتەو:

۱ _ پشت تێکردن و فەرامۆش کرانی تاوانبار لەلایەن خواوەندەکانەو، ئەوکاتەش تاوانبارەکە دەبیّتە نیچیری ئاشوب و فیتنە و کارەسات و نەخۆشییەکان و ئارامی و خۆشی نامیّنیت^(۲). پاشا (ئاشور بانیبال) بارودۆخە ناهەموارەکانی دەولەتەکە ی بەو وەسف دەکات، کە سزایەکە بەسەریدا سەپینراو، لەو بارەو دەلیت:

(بۆچی نەخۆش و سزای دل و دەروونی و بەدبەختی و ئیش دەورەیان داوم؟ لەناو ولاتیکیدا کە پرە لە شلەژان، لە مالتیکدا کە سیخوپی و پیلان تاوتووی دەکرین، بەراستی ئەم شتانە بەردەوام بەمنەو پەيوەستن، کارەسات و وشە خراپەکان کۆدەبنەو لە دژی من، بەراستی نەخۆشی دل و ناهەمواری جەستە قەدو بالای منی چەماندۆتەو... مردن بوووتەو خالی کۆتاییم، بەراستی ئازارم هەیه لە دوودلی و خەمباریدا، بە رۆژو شەو دەنالینم و دەپارپمەو: ئە ی خواوەند ئەو ناخۆشیانە زال بکە بەسەر ئەوانە ی لە خواوەندەکان ناترسین، ئە ی خواوەند ریگەم بە نووری تۆ ببینم، بۆچی ئەم هەموو کارەساتە بەسەرە مندا سەپاندوو؟ بەراستی من ئازاردەچیژم وەک ئەو کەسانە ی کە هەرگیز لە خواوەندەکان ناترسن)^(۳).

۲ _ بە کورت ماو دەنانی ژیان و تەمەن و هاتنی مردن بەهۆی گوناھو تاوان، وەک سزایەک بۆ تاوانبارەکە لەسەر ئەنجامدانی ئەو تاوانە ی. دەقە بزمارییەکان ئاماژە ی ئەمەن، بۆ

(۱) عقائد ما بعد الموت ۱۳۲_ ۱۳۳.

(۲) سەرچاوە ی پێشوو ۱۳۵.

(۳) سەرچاوە ی پێشوو ۱۳۸.

نمونه:(ئەگەر يەككەك لە داھاتوودا بلیت: كیلگە "حقل" نەبەخشاو، ئەوا سەرپیچی خواوەندەکانی کردوو: انو، ئەنیل، ئەیا، نینا، شەمس، مەردوخ، نسکو، سەدرنا، نرکال، لازر، بۆیە خواوەندەکان ئەو تاوانبارە لە بنچینەدا هەل دەرکەین و نەژادەگە ی رەش دەرکەنەووە لەناوی دەبن، کە لەوانە یە بەتەواوی تاوانبارەگە بکوژن و لێی نەگەرین رۆژیک زیاتر بمینەووە).

واتای ئەو دوو سزایە هاتوو، لە کۆتایی یاساکە (حەمورابی)دا، کە نزا لە هەموو ئەو کەسانە کراوە کە حوکمەکانی یاساکە پشتگوێ بخت یاخود ئەو ریسایانە رەش بکاتەووە کە لە یاساکەدا نووسراون یان ناوی (حەمورابی) رەش بکاتەووە، تا ناوی خۆی لە جیگە ی ناوی ئەوودا بنوسیت یاخود فەرمان بەگەسیکی تر بکات بۆ ئەو ی بەو کارە هەلسیت^(۱). پێچەوانە ی ئەو ی کە پێشتر خستمانەروو، پاداشت کە بریتیه لە: خۆشی ژیان و تەمەن درێزی بەگەسیک دەبەخشیت کە کاری چاک و خێر بکات و کردەو ی باش ئەنجام بدات، وەک: ترسان لە خواوەندەکان، پێشکەش کردنی قوربانی، دروستکردنی پەرستگە، دروستکردنی پەیکەر بۆ خواوەندەکان، سەرچەم ئەمانە دەرەوشینەووە لە دەقیکی بزماری:

(ترسان لە خواوەندەکان هۆکاری بەدەستەینانی سۆزو دلۆفانیە، بەراستی قوربانی کردن تەمەن درێژ دەکات، گومان لەوودا نییه کە هەر کەسیک لە خواوەندەکان بترسیت ئەوا خواوەند "الانانوكي" تەمەنی درێژ دەکات).

هەرودەها (سەرچۆنی دووهم: ۷۲۱_۷۰۵ پ.ز) دەلیت: (بۆ پاراستنی حەسانەو ی خۆم، درێزی تەمەنم، و جیگیر بوونی دەسەلاتی بەردەوامم، خۆم دەچەمینمەووە و رکوع دەبەم لە پەرستشدا)^(۲).

(۱) سەرچاوە ی پێشوو ۱۳۹_۱۴۰.

(۲) سەرچاوە ی پێشوو ۱۴۲_۱۴۳.

جا بەم پېيە:

جيهانى زيندووان له ديدى شارستانيه تى دۆلى رافدين برىتتويه له ههمان ئەو جيهانه كه سزاو پاداشتى تيداا وەردەگيرتتەوه، برۆايان وانیه كه له جيهانى مردوواندا پاداشت و سزا بيه خشريتهوه. ئەمه به لگهيه له سهه نهوهى كه بىروباوهرى سزاو پاداشت له دواى مردن، خۆى دەبينتتەوه له رۆلى ئاراستهكارى دەررونى له ئاست ههئسوکهوتەکانى مرۆف، لهو ساتانهى كه مرۆفهكه سههريشكه لهوهى ئەو كارە ياخود كاريكى تر بکات، ئەوا ئەو شتهى رپوون کردۆتتەوه كه مرۆف پيوسته خۆى لى دوور بگريت. ئەم بىروباوهرى دانىشتوانى دۆلى رافدين ئەوانى دابريوه له ههموو دەسته بهرکارو گرهنتيهك بهوهى هيزى خراپه و ناشوب تىكبشكيت و به ويزدانهوه ههئسوکهوت لهگهئ ستهم ليكراوان بگريت، پاداشتى چاكهكاران بدرتتەوه له ژيانى تر له جيهانى خواروو "قوناغى مردن و دواترى"^(۱)، له بهر ئەمه ژيان له سايهى شارستانيه تى دۆلى رافدين به ههموو قوناغه كانيهوه كۆمه ئيك له شه پۆلى دوودلى و گومان و پرسىارى بيزاركەرى نه زۆكى له خۆ هه لگرتبوو، سههريارى نهوهى كه جوړيك له ههست كردن به تىكشكانيان له لا دروست ببوو^(۲).

دهقه بزماريهه كان به شيويهه كى ئاشكرا ئەو لايه نه دهخه نه رپوو.

۲ _ له لای ميسرىيه كۆنه كان:

ميسرىيه كۆنه كان سالى ۲۶۰۰ پ.ز ياخود پيش ئەو كاتهش، برۆايان به ژيانىكى تر له دواى مردن هه بوو، بهنده به پيى كردهوه كانى سزاو پاداشتى خۆى وەردەگريت، ئەم بىروباوهش تايهت نه بوو به چيني كاهينه كان به لگو له ناوهنده كانى گه ليشدا بوونى هه بوو.

(۱) وەرگير.

(۲) سههريارى پيشوو ۱۴۴_۱۴۶.

خو ليخوشبوو (عهبدولقادر حه مزه پاشا) له كتيبته كهيدا (على هامش التاريخ المصرى القديم) له بارهى نهو ماويه دهليت:

(لهو كاته دا په رستنى "نوزريس" به ردهوام بلاوده بووه وهو ده چوه حاله تيكه وه كه ببيتته په رستنى ته واوى گهل.... جا بنه ماى يه كه مى په رستنى "نوزريس" نه وديه كه ههر مرؤفيك _ پادشا بيت يا خود كه سيكى ناسايى _ به پر سه له دواى مردن لهو كرده وانهى كه له دونيادا نه نجامى داوه له به رامبه ر دادگاي خوايى كه دادا گايي كرده كه خودى "نوزريس" خوى به پر پوهى ده بات، له پرؤسهى نه م دادگايى كرده نه م خاوه ندانه يارمه تى خاوه ند "نوزريس" دده دن: "توت" خاوه ندى دانايى و زانست، "نوبيس" به پر پوهى ناشتنى مردووه كان و پر پوهى رؤزى دوايى مردووه كان، "حوريس" كه كورپى "نوزريس" و "نيزيس" ه، "معات" خاوه ندى راستى و دادپه روهى و چل و دوو دادوهرى تر يارمه تى دده دن.

نينجا نه گهر دادگا برياريدا كه چا كه كانى مردوو زياترن له خراپه كانى، نهوا مردووه كه پاداشت دهر يتتوه به خوشگوزهرانى هه ميشه يى، وهك خاوه ند "اوزريس" ي ليديت. به لام نه گهر دادگا كه برياريدا كه مردووه كه زور خراپه ي كردووه له ژيانيدا، نهوا سزا كهى بر يتيه له وهى ببيتته خوراكى درنده يا خود فر يبدريتته ناو ناگر يان جو ريكي تر له جو ره كانى سزاي به سه ردا بچه سپيت)^(۱).

(۱) به لام له كتيبى (دين المقارن _ المحمود ابي الفيض "كوچى دوايى كردووه") ۷۱: ميسرپيه كان بروايان و ابووه كه نه گهر چا كه كانى مرؤف له خراپه كانى زياتر بوون نهوا به خته وهى هه ميشه يى ده ست ده خات. به لام نه گهر خراپه كانى زياتر بوون نهوا نهو مرؤفه ده گه پر يتتوه به سهر رووى زموى، تا گونا هو تا وانه كانى رهش بكاته وه له ريگه ي نه وهى ههر جاره و رؤحه كه ي بچيته ناو جه سته ي نازه ل و زينده وه ري كه وه تا ده گاته به رز ترين پله ي به ديه ي تراوان نه و يش: پله ي مرؤفه.

ميسرپيه كان بيرو باوهرپى گيانگوركى (التناسخ) يان له هندييه كان وه رگرتووه.

دواتر له كتيبي (الموتى)^(۱)، له بارهى هم لپرسينه و هيه ددهوت، كه بوونى هه بووه له رۆژگار هكانى "دهولتهتى ناوه راسه"، جا هم بيروباوهره به پوختى ده خاتهر وو:

ميسر يه كو نه كان وينهى جه رستهى نهو لى پرسينه و هيه يان ده كيشا، جا له كتيبي (الموتى) و له سهر داره باز (تابوت) وينهى دادگاكه و دادگاردنه كه و ته رازوو يان ده كيشا وهك ناماز هيه كه بو لپرسينه وه كه. لهو دادگايه دا "ئوزريس" له سهر ته خه كه هى داده نيشيت و گوپال و قامچيه كه هى به دهسته و چل و دوو دادوهرى خواوه ندى له گه لدايه، ليردها پيوسته تيبينى نهوه بكريت كه ميسر نهو كات دابهش كرابوو بو چل و دوو ههر يم، وهك نهوهى ههر دادوهر يك لهو چل و دوو دادوهره نوينه رى يه كيك لهو ههر يمانه بيت، جا كه مردووهك دهه ينر يت "نه نويس" وه ريده گر يت و دلى دهر دهه ينر يت، له تابه كى ته رازوو هكه دا داده نر يت، له تاكه ي ترى ته رازوو هكه دا په يكه رى خواوه ندى "معات" يان "ريشتها" داده نر يت، پاشان خواوه ندى "توت" له لاي ته رازوو هكه راده وست يت و له دهستى راستى پينوسيك، له دهستى چه پيشى تينووس و تو مارگه يه كى به دهسته، دهر نه جامى ته رازوو هكه لهو تو مارگه يه دا دهنووس يت، دواتر به رزى ده كاته وه بو لاي "ئوزريس" كه نزيك له "توت" ي درنده "ئه ما بيت" راده وه ست يت، كه درنده يه كه سهرى تيمساحى و جهسته ي شيرى هه يه، كه له ناماده باشيدايه بو نهوهى مردووهكه قووت بدات كه برپارى قووت درانى بو دهر ده چيت، له هه ندى وينه دا ناگر له شوينيكى تابه تهى دادگاكه دا هه يه، بو نهوهى تاوانباران بخرينه ناويه وه، دل له تاى ته رازوو دا بر يتيه له نوينه رى نهو كرده وان هى كه مردووهكه له زيانى دونيادا نه جامى داوه، جا دل هكه شايه تهى ده دات له سهر ههر چاكه و خراپه يه كه كه مردووهكه نه جامى دابيت.

(۱) كتيبي (الموتى) گرنگيه كى زورى هه بووه، چونكه گومان يان وابوو كه يه كيك له خواوه ندى هكان نووسيوه تهى، بو يه نه وانيش په رستشيان بهو كتيبه وه ده كرد و ده خرايه ناوگور يان. / الأديان _ د. رشدى عليان وسعدون الساموك: ٦٠.

دواتر دەقى چىرۇكىكى كۈنى مىسىرى چەسپا كە (لوجى جريفت)ى وئىنەگر لە پەرىكى بەردىندا دۆزىيەو، كە ئىستا لە مۇزەخانەى بەرىتانىيە، دەققە كە وەسفى بەسەرھاتى گەشتىك دەكات كە لاويك بەناوى (سىنوزىرىس) لەگەل باوكى خۇى (ساتنى) ئەنجامى داو، بۇ ئەوئى شىۋازى لىپرسىنەو و سزاو پاداشت لە رۇزى دوايىدا فىرى كورەكەى بكات. ئەمەش بەلگەيە كە لىپرسىنەو پەيوەندى نىيە بە دەولەمەندى و ھەزارى، ھەرۇھا وەسفى چۈنىيەتى چوونە خانەى لىپرسىنەوئى مردووان دەكات، بۇ ئەم مەبەستە دەچنە ناو ھوت ھۆلى فراوانەو، ئەو ھۆلەنەش پرن لە ھەموو چىن و توپۇزەكانى خەلك، جا لەم ھۆلەندا خەلكىكىان بىنى لە دواوئى خۇيانەو گۆشتى گوپدرىزۇ كەر دەخۇن، خەلكانىكىش ھەلپە دەكەن بۇ خواردەمەنى كە لە سەرۇويانەو ھەلۇاسراو و دەستيان پىناگات لەو كاتەى كە ھەلپە گەشتن و ھەلپە دەكەن بۇ ئەو خواردەنە چەند چال لىدەر بن پىيان ھەلدەكەنن بۇ ئەوئى زياتر دووربەكەونەو لە خواردەنە ھەلۇاسراو كە.

بىنيان كەسەك لەبن دەرگا درىزگر او لەسەر پىشتى، راگرو ستونى دەرگا كە لە چاوى پاستى ئەو پىاوەدا راگىر كراو، جا ھەر كە دەرگا كە دەكرايەو يان دادەخرا ئەو راگىرى دەرگا كە لەسەر چاوى پىاوەكە دەخولايەو، ئەو دەرگايەش بەردەوام دەكرايەو دادەخرا، پىاوەكە لەبەر زۇرى ئىش و نازار ھاواری دەرگەد.

پاشان چەند رۇخىكى باش و چاكىان بىنى، كە ھەر يەك لەو رۇخانە شوپىنىكىان ھەيە و تىياندا نىشتەجى دەبن، ئا لەوكاتە وئىنەگرى چاكە و خراپە ھات لەسەر زمانى يەكەك لە مردووان كە پاداشت و سزا بەوھۆيە دىارى دەكرىت، ئەمەش وەك وتارىك كە پىشكەش بە خواوئىد "ئوزرىس" دەكرىت، بۇ بەرگرى كردن لەو دەققەى كە لە كىتەبى (الموتى)دا ھەيە، دەئىت:

(ھاتم بۇ لای تۇ راستىم بۇ ھىناوى و ھەلە بەدەر دەنىم، خراپە و ستەم و دزىم نەكردو، بە زۇردارى كەسەم نەكوشتو، دەستكارى قوربانىيەكانم نەكردو، درۇم

نەکردوو، فرمىسى كەسم نەپزانددوو، خۇم پىس نەکردوو بەشتى ناپوخت، گياندارە پىرۇزەكانم سەر نەبپو، زەببىيەكى چىنراوم بەفپۇ نەداو، كەسم تاوانبار نەکردوو، پىگەم نەداو تورەيى لە راستى لام بدات، زىنام نەکردوو، ھەرگىز وشەى دادپەرورىم فەرامۇش نەکردوو، گومانى خراپم نەبردوو نە بەپاشا نە بە باوكم، ئاوى پاكم پىس نەکردوو، گەورەيەكم ھان نەداو تا بەخراپە ھەئسوكەوت بكات لەگەل كۆيلەكەى، سويندم بەدرۇ نەخواردوو، فىللم نەکردوو لە تەرازوودا، شىرم نەگرتۆتەو لە دەمى شىرەخۇران، پىگىم نەکردوو لە بالئەكانى خواوئەكان، ئاوم نەويستو مەگەر لە پىويستىدا نەبوو بىت، سەرچاوى تىرئاويم نەگرتۆتەو جگە لەخۇم، ھەرگىز ئاگرىكم نەكوژاندۆتەو كە ھەئكرانى پىويست بووبىت، بە خەيالما نەھاتوو سووكايەتى بكەم بەخواوئەكان بەراستى من پاكم بەراستى من پاكم).

سەبارەت بە چۆنەتى تىرپوانىيان بۇ سزا، پىشتەر لايەنىكمان لەوبارەو خستەر وو.

جا تىرپوانىيان بۇ پاداشت برىتتە لە بەرز بوونەو بۇ ئاسمان، داوى گەشتىكى پىر مەترسى، بۇ مانەو لەگەل خواوئەكان ياخود مانەو لەگەل خواوئەند (رع) لە كەشتىكەدا، ئەو كەسانەى ناودەبرىن بە رپز لىگىراو و شكۆداركراو، ناوبراوان دەمىنەو لە كىلگەى خواردەمەنىدا، خواردەمەنى خۇشى ھەمەجۆر دەخۇن و ئەو خواردەمەنى نوئى ئەبنەو بەفپۇ ناچن و نابرىنەو، تەندروستيان بەردەوام باشتر دەبىت، ئەمپۇ باشتر دەبىت لە دوپىن و سبەينى چاكتەر دەبىت لە ئەمپۇ، ھەرەك ئاسمان (نوت) و ئەو مارەش كە خۇر دەپارىزىت

مەمكى خۇيان دەدەن بەو كەسەى كە بەرز دەبىتەوہ بۇ ئاسمان و لەویدا جىگىر دەبىت، بۇ ئەوہى بەھۇى شىرى ئاسمان مارەكە پېبگات جا ھەر كە شىرەكەى خوارد دەبىتەوہ مندال^(۱).

۳_ لە ئايىنى زەردەشتى دا:

ويكچونىكى زۆر ھەيە لە نيوان بيروباوہرى زەرەشتى و مىسرىيە كۆنەكان، لە بابەتى لى پرسىنەوہو دۆزەخدا، لە خوارەوہدا ئەمە روون دەبىتەوہ:

زەردەشتىەكان پايان وايە كە كاتىك كەسىك دەمرىت، پۇچەكەى سى پۇژو شەو بە ھەلپەسىردراوى لەلاى جەستەدا دەمىنپتەوہ، ئەگەر جەستە خۇشى يان ناخۇشى بچىزىت ئەوا پۇچىش دەيچىزىت، لە بەرەبەيانى پۇژى چوارەمدا بايەك بەسەر جەستەكەدا ھەلدەكات: ئەو بايە يان بۇن خۇش، ئەگەر مردووەكە چاكەكار بووبىت ياخود بۇن ناخۇشە ئەگەر مردووەكە خراپەكار بووبىت، جا بايەكە پۇچەكە لەباوہشى خۇى ھەلدەگرىت و بۇ شوينىك دەيبات: لەویش يان بە كچىكى جوان و قەشنگ دەكات ياخود بە پىرەزنىكى ناشرىنى سامناك، كە لە راستىدا نەئەوہى يەكەم ئافرەتتىكى جوانە و نە ئەوہى دووہم پىرەزەنە، بەلكو ھەر دوو ديمەنەكە ويئەى كردهوہى مردووەكەن كە خۇى لەخۇيدا برىتتە لە ويژدانەكەى كە رپبەرى دەكات بۇ سەر رپرەوى لى پرسىنەوہو برىارى كۆتايى.

لەسەر دەرگاي رپرەوى لىپرسىنەوہدا سى دادوہر ئامادەن كە لەناوياندا (مىتھرا)ش ئامادەيە، ئا لەویدا تەرازوو دادەنرىت، كە لە تايەكى تەرازوودا چاكە و لەتايەكى ترىدا خراپەكانى مردووەكە دادەنرىن، بەپىي ھەلگشان و داكشان و گرانى و سوكى تايەكانى تەرازووەكە برىار دەردەچىت لەسەر چارەنووسى مردووەكە.

(۱) مشاهد القيامة في القرآن ۱۲_ ۱۷ ئامازەى كردووە بۇ كتيبي (على هامش التأريخ المصري القديم) ھەرۇھە سەيرى ئەم سەرچاوانەش بکە: الأديان لا ۵۸ للدكتور رشدي عليان وسعدون الساموك. ومقدمة في تأريخ الحضارات القديمة _ طه باقر ۹۶/۲_ ۱۰۰.

بەر له كۆتايى ھاتنى كېشان و پېوان و دەرچوونى بېرارهگە، ھەرمان بەو كەسە دەكرىت كە لى پرسینەھەى لەگەل كراوہ بەسەر رېپرەھەگەدا بېروات ياخود بەسەر ئەو پردەدا بېروات كە بەسەر سەرى دۆزەخدا درېژكراوہ، جا ئەو پردە لە بەردەم چاكەكاران فراوان و لەبەردەم خراپەكاران باريك دەبىت تا باريكتر لە موو و تيزتر لە چەقۆى لى دىت، جا ئەوانەى كۆتايى فرېدەدرېنە ناو دۆزەخەوہ كە زۆر تاريكە بە ئەندازەيەك دەتوانرىت دەست لەوتاريكيە بەدرىت، ئىنجا كە فرېدراڻە ناو دۆزەخەوہ زۆر نارەحەت دەبن و ژمارەيان ئەوھندە زۆرە وەك تۆپەلە موپك وان لە نيوچەوانى ئەسپدا. سەربارى ئەمەش ھەريەك لەو دۆزەخيانە لەناو ئەو ھەرەبالغىەشدا ھەست بە تەنبايەكى زۆر ناخۆش و كەنارگىريەكى دلگۆژو تۆقتينەر دەكەن.

بەئام كەسانى چاكەكار دەچنە ناو رپووناكى و نوورەوہ، لەویدا خواوھندى خىر و بەدئەينەرى گەردوون (ئەھورا مازدا) پېشوازيان لى دەكات، كە خواوھندى ناوبراو پاريزەرى گەردوونە لەو ئاشوب و خراپەى كە خواوھندى خراپە (ئەھريمەن) دەيەويت بئاوى بكاتەوہ، جا چاكەكارانە دواى ئەوہى ژيانيان بەكارى چاكەدا و گوفتارو كردارى خىرو فيكر و ھزرى باشدا تىپەر كدووە بەو پلەيە دەگەن و لەپال خواوھند (مازدا) دا چىژ لە بەختەوہرى ھەميشەيى وەردەگرن^(۱).

٤ _ لەلايەن يونانيە كۆنەكان:

بېروباوھرى بېروباوون بە رۆژى دوايى لە داستانى (ئۆديسا)ى ھومېروسەوہ سەريھەلدا، كە لە دەورووبەرى سەدەى نۆيەمى پېش زايىن ژياوہ، واش پى دەچىت بېروباوون بە رۆژى دوايى

(۱) مشاهد القیامة في القرآن ۱۹_ ۲۰ نامازەشى كدووە بۇ كتیبى (الفلسفة الشرقية للدكتور محمد غلاب). ھەرۇھا سەيرى ئەم سەرجاوانەش بكە: الأديان للدكتور رشدي عليان وسعدون الساموك ۱۲۹. و العقائد والأديان للدكتور محمد جابر عبدالعال ۱۶۳ و قصة الديانات لسليمان مظهر ۳۱۴.

له پېش (هۆميرۆس)دوه ههبووبیت، هەر بۆیهش داستانی ناوبراو، باسی برۆابوون به رۆژی دوایی له خۆگرتوو.

هۆميرۆس لهسەر زمانی (عولیس)، پالەوانی ئۆدیسسهوه ئهوهی هیناوهو باسی کردوو، که (عولیس) له (هیدز: واته: جیهانی خواروو و ژیر زهوی) خواوند (مینوس)ی بینیهوه لهسەر تهخت و عهڕشهکهی دانیشتوو، گۆپال و گۆچانه ئالتونیهکهی بهدهستهوه بووه، مردووان کیشهکانی خۆیان بۆ خواوندی ناوبراو دهخستهپوو. کۆدهبوونهوه لهلای چهند دهرگایهکی زۆر گهوره، چاوهپۆی هاتنی نۆبهی خۆیانان دهکرد، بۆ خستهپرووی کیشهکانیان.

یهکیک لهو جۆره وینانهی سزا، که (عولیس) بینیهتی، ئهوهبووه که شایهتیدهر (تیتوس)ی زۆرداری بینیهوه، لهسەر زهوی راکشاهو بهشیوهیهک که نۆ پارچه زهوی گهورهی داگرتبوو، له هەر لا تهنیشتیکی شامارو ئهژدیهایهکی گهوره ههبوو، که له جگهره خویناوی و ههناوه تووندو تۆل و ئالۆزهکانی ناوبراویان دهخوارد، ئهههش وهک سزایهک، له بهرامبهر ئهوههولیهی که دابووی بۆ کهمهند کیش کردنی (لاتونا) کچه عاشق و خوشهویستهکهی خواوندی گهوره.

تانتالوسی بینی که دهگهوزیت لهناو ئاویکی گهرمی بۆگهندا، لهو ئاوهدا رۆچوو بوو تا چهناگهکهی، شهپۆلی ئاوهکه له دهموچاوی دها، لهگهڵ ئهههشدا هاواری ئاوی دهکرد لهبهر زۆری تینویتیهکهی، لهسەر سهڕیشی درهختی میوه ههبوو، که دهستی پێ نهدهگهپشت.

سیفوسیسی بینی که بهردیکی مهزن پالدهدات، بۆ ئهوهی پێی بگاته لوتکهی چیاکه، تا وای لیدیت بگاته لوتکه لهناکاو بهردهکه بهردهبیتهوهو دهکهویتته سهر زهوی دۆزهخ، ماندویتی له ئهندازه بهدهر زۆر شهکهتی کردبوو و پهکی خستبوو.

هیرقلی زۆرداری بینی، که حوکمی لهسەر دراوه گوپرایه‌ن و خزمه‌تی کورە مامه‌که‌ی (یوریزوس) بکات^(۱).

هه‌روه‌ها شاعر (بندار __ له سه‌ده‌ی پینجه‌می پ.ز __) له چامه‌که‌ی (الأولى الثانية) دا ده‌ئیت:

گه‌وره‌کانی سه‌ر زه‌وی دادوه‌رێک له دۆزه‌خدا به‌دی ده‌که‌ن، جا ئه‌وانه‌ی کرده‌وه‌ی چه‌رامیان ئه‌نجامداوه ئه‌وا خواوه‌ند (ئه‌نانکی) دادگایان ده‌کات.

سه‌رباری ئه‌وه‌ی که چۆنه‌تی لی پرسینه‌وه‌که‌ی روون نه‌کردۆته‌وه، به‌ئام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا نزیك ده‌بیته‌وه له بیروباوه‌ری میسرپییه‌کان له‌باره‌ی دادگه‌ری لی پرسینه‌وه.

ئه‌فلاتۆن (له نیوان ساڵانی ٤٢٩ _ ٤٢٧ پ.ز له دایک بووه) ده‌ئیت: ئه‌گه‌ر مردوووان هاتنه به‌رده‌م دادوه‌ریان، ئه‌وا (ردامانت) که برای (مینوس) ه بانگی مردوووه‌کان ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی لی نزیك ببه‌وه، پاشان پشکنین ئه‌نجامده‌ات بۆ رۆحی یه‌که‌ یه‌که‌یان به‌بی ئه‌وه‌ی بزانی‌ت ئه‌و پشکنینه بۆ کیه‌... ئه‌گه‌ر رۆحیکى بینی که پر بیت له خراپه و پیسی و دوور له‌راستی ژیاپی‌ت ئه‌وا ره‌وانه‌ی به‌ندیخانه‌ی ده‌کات، بۆ ئه‌وه‌ی سزای شیایوی خۆی وه‌ربرگرت، هه‌روه‌ها (ردامانت) مردوووه حوکم له‌سەر دراوه‌که ره‌وانه ده‌کات بۆ بنی دۆزه‌خ، دواى ئه‌وه‌ی ناویان ده‌نی‌ت به پپی شیایوان بۆ پاک بوونه‌وه و پاک نه‌بوونه‌وه. سه‌بارت به‌و رۆحه‌ش که وای ده‌رده‌که‌ویت له پاکژی و راستیدا ژیاپی به‌سه‌ر بردوووه، ئه‌وا دادوه‌ره‌که دلی خۆش ده‌بیت، ئه‌و رۆحه ره‌وانه ده‌کات بۆ دوورگه‌کانی به‌خته‌وه‌ری^(۲).

(۱) مشاهد القيامة في القرآن ٢١_٢٣ عن كتاب الأوديسة للأستاذ درني خشبة.

(۲) مشاهد القيامة في القرآن ٢٧_٢٨ نقلًا عن (موري) ترجمة المرحوم عبدالقادر حمزة باشا.

٥ _ لەلایەن رۆمانیەکان:

بەهەمان شیۆه شاعیر و هونەرمنەندی گەورە رۆمانی (فەرجل: ٧٠_١٩ پ.ز) لە داستانەکهیدا (ألیاذة) باسی دیمەن و وینەکانی لى پرسینەوێ کردووه:

(ئینیاس)ی پالەوانی داستانەکه دەچیته جیهانی خواروو، بۆ گەیشتن بە رۆحی باوکی خۆی (ئەنشی) بۆ راپۆرت پیکردنی لەبارەى داھاتووی خۆی و نەوێکانی، جا لەگەڵ کاهینیك دادەبەزیت بۆ ناو ماڵی مردووێکان، که پڕپەتی لە تارمایی "شبح" و رۆح، دواتر رۆوباری (سکتس) دەبەرن، رۆوباریکە لە دۆزەخ، پڕە لە مارو گیاندارى ترسناک، بە جیهانیکیدا تێپەڕین کە هەمووی بریتی بوو لە بى هیواى و بى ئومیدی، لە کۆتاییدا بەباوکی گەیشتن، باوکیشی باسی ئەوێ بۆ کرد کە پایەدارى و سەر بەرزییەکی زۆری بۆ نەزاد و نەوێکانی ئەو نووسییووه بڕیارداوه^(١).

٦ _ لەلایەن ھندۆسییەکان:

ھندۆسەکان بڕوایان بە ژيانیکی تر نییە کە سزاو پاداشتی تێدا بیت، بەئکو بڕوایان بە (کارما) ھەییە واتە: یاسای سزاو پاداشت، مەبەست لێی ئەوێ کە:

ھەموو ئەو کردەوانەى کە مرۆف سەرپشکە تیایدا، چاک بیت یاخود خراب، ئەوا ئەو مرۆفە لەسەر ئەو کردەوانەى بەھەر شیۆھیەك بیت سزاو پاداشت وەردەگریتەو، بەپێی پرسیار دادگەری یەکلاکەرەو، ئەم سزاو پاداشتەش ھەر لەم ژيانەدا دەبیت.

(١) مشاهد القيامة في القرآن ٢٨ نقلًا عن (قصة الأدب في العالم) لأحمد أمين، و (عن أساطير الحب والجمال عند الإغريق) لدريني خشبة.

به لأم کاتیک بینیان که دهکریت سزا یاخود پاداشت جیبه جی نه بیئت، سته مکار دهمریت و تۆله ی لئ ناسه ندریته وه، ههروه ها چاکه کار دهمریت به بیئ ئه وه ی پاداشتی چاکه که ی وهر بگریته وه، بۆیه ناچار بوون په نا بهرنه بهر برپوهینان به گیانگۆرکی (التناسخ).

جا گه پانه وه ی رۆح له جهسته یه کی تر دا به (دووباره له دایک بوونیش) ناوده بریئت: گه پانه وه ی رۆح له جهسته یه کی تر دا، دوا ی ئه وه ی له جهسته یه که وه دهرچوو وه به ره و جیهانی خواروو رۆیشتوو وه.

هۆکاری گه پانه وه ی رۆح له جهسته یه کی تر دا، ئه وه یه که رۆح کۆمه له ئاره زوو یکی تری هه یه که نه ها توونه ته جی، کۆمه له فه رزیک له سه ر شانیه تی و پیویسته بیداته وه، بۆیه پیویسته چیژی به ره مه می کرده وه کانی بکات له ژیانیکی تر دا، واته له جهسته یه کی تر دا، جا نه گه ر له و جهسته یه دا چیژو تامی به ره مه مه که ی نه کرد ئه وا له جهسته یه کی تر دا ده بیئت چیژی بکات، ئا به م شیویه تا ئاره زوو و هه وه سه که ته وا و ده بیئت و فه رزه کان دهرینه وه، جا نه گه ر ئه مه ته وا بوو، ئه وا رۆحی مردوو که سه ر ده که ویئت و له گیانگۆرکی (تناسخ) یش رزگاری ده بیئت و ناویته ده بیئت له گه ل (براهما)^(۱).

(۱) مقارنة الأديان _ أديان الهند الكبرى _ د. أحمد شبلي ٦٢_ ٥٣ والأديان د. رشدي عليان وسعدون ساموك ٨٩.

هندۆسیهت:

ئایینی زۆرینه ی هه ره زۆری خه لگی ئیستای هینده، به هندۆکیه ش ناوده بریئت، هه ر له سه ره تای سه ده ی هه شته می پ. ز به (به ره مه میه ت) ناوده برا که پالده درایه لای (برهما)، که بریتیه له هیژی هه ره مه زنی جادوو گه ری شاره و، بۆ به ده سه ته یانی پیویستی به په رستشی زۆر و خویندنه وه ی نزا و هۆنینه وه ی سرود و قوربانی کردن هه یه. وشه ی (الراهمیه) له (براهما) داتاشاره بۆ ئه وه ی بییته هیما و نیشانه یه که بۆ پیاوانی ئایینی، ئه وانیه که برپا یه یان پیاره و که له سه روتی خۆیاندا په یوه ندی ده که ن به ره گه زی خوا وه ندی، بۆیه به کاهینه کانی ئومه ته ی هندۆسی ناو نران، قوربانی به بیئ ناماده نه بوونی به دروست دانه دهنرا، به لگو ده بوا یه به ناماده بوون و له سه ر ده سی ئه وان بووبایه. / أديان الهند الكبرى _ د. أحمد شبلي ٣٩.

جا ئەو شتە بەناوبانگانەى لای ئەوان سەرى ھەلدا، كە بریتىيە لە سزادانى جەستە بە رۆژوو، زۆر دونیا بەكەمگرتن، شەوبىدارى، نازاردانى دەروون و نەفس و ئەجامدانى ئەزمونى سەخت بە نەفس، تا وا دەردەكەوئیت كە كەسەكە زۆر خەيال و خەفەت و ترسى ھەيە و رەشبینە، ھەموو ئەو شتانە لە پىناو رزگار بوونى رۆحى لە زالبوونى جەستەكەى، تا رۆحەكەى بەرەو كۆتايى بچيئت، لەگەل (براھما) ئاوئتە ببیئت^(۱).

٧ _ لەلایەن صابىئەكان:

صابىئە مەندائىيەكان برۆايان وايە مردن بریتىيە لە دەرچوون لە جىھانىكى ماددى _ كە ھەك بەندیخانە، كۆت و بەندیك وايە بۆ رۆح _ بەرەو جىھانىكى رۆحى، لەویدا بۆ ھەتا ھەتايە دەمىنئیتەو، لى پرسىنەو ھەيەكى سەختى لەگەل دەكریئت، بەو ھى كەردەو ھەكەنى مردوو ھەكە دەپيورين و دەكىشرين، جا ئەگەر چاكەكانى زياتر بوون لە خراپەكانى، ئەوا رۆحەكەى دەپوات بەرەو جىھانى نوور (بەھەشت) و لەویدا ھەك قەشە و رۆحانىيەكان خۆشى دەكات، ئەگەر تاى تەرازووى خراپەكان گرانتر بوو ئەوا رۆحى مردوو ھەكە دەبريئت بەو پاكژكەرەو ھەكە جىھانى تارىكى (ئاگرادا)، بەشيو ھەكە كە نازار دەدریئت بە پلەى جىاواز تا لە خراپەكانى پاك دەبىتەو ھەكە دواتر دەنيردریئتە جىھانى نوور^(۲).

٨ _ لەلایەن جولەكەكان:

جولەكايەتى لە كرۆكى خۆيدا جۆرىكى ژيانە، بىروباو ھەرك نىيە كە برۆاى پى بەينريئت، تاكە ماو ھى بریتىيە لە جىھانى ئىستا نەك جىھانىكى داوى ئەو دونيايەيە.

(۱) أديان الهند الكبرى ٦٩ ومشاهدة القيامة ٢٥.

(۲) الأديان للدكتور رشدي عليان وسعدون الساموك ١٨٧ والصابئون _ الحرائين ومنذائيين _ للدكتور رشدي عليان.

كوهلەر له (دائرة المعارف العربية) دان بهوددا دهنیت كه: جولهكایهتی بیروباوهرپك نییه یان سیسته میکی بیروباوهری نییه كه لهسه ر قوربانیدان و رزگار بوون له داهاتوودا وهستا بیٔ، بهلگو جولهكایهتی بریتییه له سیسته م و رپسای رهفتاری مرویی و یاسای چاك، كه لهسه ر مروف بههه موو شیوهیهك پپویسته شوینی بکهؤیت.

له بهر نهوهی جولهكایهتی ئایینی کردار بوو نهك ئایینی باوهر و ئیمان، جولهكاهکان له کتیبهکانیاندانهداوان لهسه ر ژيانی رپوژی دوايي و زیندوو بوونهوهو لی پرسینهوه، چونکه نهو شتانه لهسه ر بیروباوهر نهوهستن، سزاو پاداشت لهلای جولهكاهکان ههر له ژيانی دونیادا تهواو دهبیٔ. بهلام دواي نهوهی فارسهکان _ که زردهشتی ئایینیانه _ ولاتی (بابل) و ههر دوو دهولتهی جولهكاهیان داگیر کرد، ههروهها دواي نهوهی پادشای فارسهکان (قورپش) مؤلتهی دا به جولهكاهکان تا بگه رینهوه بو فهلهستین و په رستگاکانیان دروست بکه نهوه، نهوا په یوهندی باش له نیوان جولهکه و فارسهکاندا دروست بوو، بهم هویه جولهكاهکان بیروباوهری زردهشتیان خویند، له ئایینی زردهشتی بابتهی برابووون به رپوژی دوايیان وه رگرت.

ئا لهو کاته دا ههر دوو پیغه مبه ر (ئه شیعا) و (دانیال) ههروهك له (سفر دانیال) دا هاتووه دهستیان کردوو به وه بیره نیانه وهو باس کردنی زیندوو بوونهوهو لی پرسینهوهو سزاو پاداشت، بهلام کاتیک جولهكاهکان ددهوین له باره ی رپوژی دوايي، نهوان مهبهستیان له رپوژی دوايي نهوه نییه که ئایینهکانی تر مهبهستیانه، لهوهی مروف سزاو پاداشت له دوارپوژدا وه ر بگریته وه لهسه ر نهو کردهوانه ی له دونیادا نهنجامی داوون، جولهکه له لایه ن لیكۆله ران دوو بهشن:

أ_ بهشیکیان ژيانی دونیایان گوزهراندوو به بهخته وهری و نازادانه، ئا نهوانه رهمانهندی لایه نی ماددی خواوهنده کیهان دهسته بهر کردوو.

ب_ به شهگه‌ی تریان له ژیر زه‌برو زه‌نگ یاخود له شاربه‌ده‌رو دهر به‌ده‌ریدا ژیاون، ئا ئه‌و به‌شانه مافیانه بگه‌رینه‌وه ژیان جاریکی تر، بو ئه‌وه‌ی به‌شه خۆشیه‌که‌ی خویان به‌ده‌ست بینن.

ده‌سته‌یه‌ک له (فه‌ریسینه‌کان هه‌ولیاندا ئه‌و بو‌چوونه هه‌لبگرن و بلاوی بکه‌نه‌وه، به‌لام ئه‌م هه‌ولیه‌ی ده‌سته‌ی ناوبراو پووبه‌پووی نار‌ه‌زایی و پووبه‌پوو بوونه‌وه‌یه‌کی تووند بوونه‌وه، سه‌بارهت به‌ سه‌رجه‌م پپرو ده‌سته‌کانی تری جو‌له‌که‌کان هیچ شتیکیان له‌باره‌وه نه‌زانراوه^(۱).

۹_ له‌لایه‌ن نه‌صرانیه‌کان:

نه‌صرانیه‌کان پ‌روایان هه‌یه به‌ پ‌وژی دوا‌یی و زیندوو بوونه‌وه‌ی مردوو‌ان له‌ گۆر‌ه‌کانیاندا و لئ پ‌رسینه‌وه‌یان له‌سه‌ر ئه‌و کرده‌وانه‌ی که له‌ دونیادا ئه‌نجامیان داون، به‌لام نه‌صرانیه‌کان ده‌لێن ئه‌وه‌ی لئ پ‌رسینه‌وه‌ ده‌کات عیسا‌یه (سلاوی خ‌وای لیبیت) هه‌روه‌ها به‌هه‌شت پاداشتی ئه‌و که‌سه‌یه که چاکه‌ ده‌کات، ناگری دۆزه‌خیش سزاو جیگای ئه‌و که‌سه‌یه که خراپه‌ ده‌کات^(۲).

نه‌صرانیه‌کان ده‌لێن عیسا (سلاوی خ‌وای لیبیت) هه‌لساوه به‌ ره‌ش کردنه‌وه‌ی تاوانه‌کانی خه‌لکی، ره‌شکردنه‌وه‌ی تاوانیش بریتیه له‌ خاچ دران، بۆیه عیسا له‌ خاچ دراو خ‌وای گه‌وره‌ش به‌ له‌خاچ درانه‌که‌ی رازی بوو سه‌رباری ئه‌وه‌ی کورپی خواشه، له‌دوا‌ی له‌ خاچ درانی به‌ خاچ سپێردرا، به‌لام سئ پ‌وژ دوا‌ی ناشتنی له‌ گۆر‌ه‌که‌ی هه‌لساپه‌وه‌و هاته‌ده‌ر، ئینجیله‌کان راپان جیاوازه له‌باره‌ی روون کردنه‌وه‌ی تیرو ته‌سه‌لی بابته‌تی چۆنیه‌تی زیندوو بوونه‌وه‌و له‌ گۆر هه‌لسانه‌وه‌که‌ی، ئینجیلی (مه‌تا) ده‌لێت: له‌ (جلیل)، ئینجیلی (لوقا) ده‌لێت: له‌ (ئورشه‌لیم)،

(۱) الیهود د. أحمد شلبي ۱۹۴_۱۹۶.

(۲) مشاهد القيامة ۳۳: باسی شی کردوو که: ناتوانین جه‌خت بکه‌ینه‌وه که چ کاتیکی پ‌وژی قیامته‌ یاخود که‌ی هه‌لده‌ستیه‌وه‌و زیندوو ده‌بیته‌وه‌ دوا‌ی به‌خاک سپاردنی دوا‌ی سئ پ‌وژ، هه‌روه‌ک له‌ ئینجیلدا هاتوو.

ئىنجىلى (يوحنا) دەلىت: لە (جولەكايەتى و جەلىلدا)، (مىرقس) ىش دەلىت: لەناو قوتابىەكانىدا دەرگەوت^(۱).

ھەرۇھا وتويانە: عىسا دواى ھەستانەۋى لە گۆرەكەى تەنھا چل رۆژ مايەۋە، پاشان بەرز كرايەۋە بۆ ئاسمان و لە تەنىشت باوكى دانىشت، باوكىش لى پىرسىنەۋە لەگەل ھىچ كەسنىك ناكات بەلكو ئەو كارەى سپاردوۋە بە عىساي كورى، بۆيە لە رۆژى قىامەتدا عىسا (سلاۋى خواى لىبىت) دىت و لى پىرسىنەۋە دەكات لەگەل خەلكى. لى پىچىنەۋە لەگەل ھەر مروفىك دەكات لەسەر ئەو كىردەۋى ئەنجامى داۋەو ئەو ھىزرى بەخەيالىدا ھاتوۋە، جا ئەگەر چاكەى ياخود خراپەى كىردىت ئەۋا بەپى كىردەۋەكانى پاداشت و سزا وەردەگرىت، شوپىنى ھەتا ھەتايى بۆ ئامادەيە و ھەرگىز دەسەلات و مولكى لەناو ناچىت.

لە ئىنجىلى (يوحنا) دا ھاتوۋە: (راستى ئەۋەيە كە پىتان دەلىم عىسا كاتىك دىت، ئەۋىشئەۋ كاتەيە مردوۋان گويىستى دەنگى كورى خوا دەبن، جا گويىستان زىندوۋ دەبنەۋە، لەبەر ئەۋەى چۆن خواى گەۋرە لە زاتى خۇيدا ژيانى ھەيە، بەھەمان شىۋەش ژيانى خودى بە كورەكەى بەخشيۋە دەسەلاتى لى پىرسىنەۋەى خەلكىشى پى بەخشيۋە، چونكە كورى مروفىشە. سەرتان سورنەمىنى لە ئاستى ئەمەدا، چونكە كاتزمىرىك دىت كە ھەموۋ مردوانى ناو گۆر گويىستى دەنگى عىساي كورى خوا دەبن، جا ئەۋانەى كىردەۋەى چاكەيان كىردوۋە لە گۆرەكانىان دىنە دەرو زىندوۋ دەبنەۋە، ئەۋانەش كىردەۋەى خراپەيان ئەنجامداۋە لە گۆرەكانىان دىنەدەرەۋەۋە زىندوۋ دەكرىنەۋە بەمەبەستى لى پىرسىنەۋە، من ناتوانم لەخۆمەۋە ھىچ شتىك بكەم، ۋەك چۆن گويىست دەبم ئاۋا لىپىرسىنەۋەكە ئەنجام دەدەم، لىپىرسىنەۋەكەم

(۱) محاضرات في النصرانية: أبو زهرة ۱۰۵.

دادگه‌رانه‌یه، چونکه من داوای رهمه‌ندی خۆم ناکه‌م به‌لکو داوای رهمه‌ندی باوکه‌م ده‌که‌م که
منی ره‌وانه کردوووه^(۱).

(۱) سه‌رچاوه‌ی پیشوو ۱۰۷.

دەروازەسى سېيەم

رۆژى دوايى لە ئايىنى ئىسلامدا

يەككە لە شتە سەلئىنراوھەكان، لە ئايىنى ئىسلامدا برىتییە لە باوهر بوون بە ژيانىكى تر دواي مردن، كە خەلكى دواي مردن زىندوو دەكرىنەوھو لى پىچىنەوھيان لەگەلدا دەكرىت، لەسەر ئەو كردهوانەي پىشتر ئەنجاميان داوھ، ئىنجا بەپىي كردهوھكانيان پاداھت ياخود سزا وھردەگرن، جا ئەوانەي باوھريان هىناوھو كردهوھي چاكيان ئەنجامداوھ ئەوانە بەھەشتى ھەتا ھەتاييان بۆ ئامادەيە، ئەوانەش كە بى باوهر بوون و كارى خراپ پىشەيان بووھ ئاگرى دۆھخيان بۆ ئامادەيە، كە بە سەختى سزاي تووند وھردەگرن: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (۷) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿الزلزلة: ۷-۸. واتە: (جا ئەوھي بەقەدەر سەنگى گەردىلەيەك خىرو چاگەي ئەنجام دابىت دەيبىنئىتەوھ. ئەوھش كە بەقەدەر سەنگى گەردىلەيەك شەرو خراپەي ھەبىت، دەيبىنئىتەوھ).

ھۆي ناوئرانى بەو ناوھ:

بۆيە بە (رۆژى دوايى) ناوئراوھ، چونكە دوايىن رۆژى دونيايە، بەو واتايەي لكاوھ بەكۆتا رۆژى دونيا، چونكە رۆژىك نىيە لە دونيا تا ببىتە كۆتا رۆژى دونيا.

ههروهه ناونراوه به (قيامهت) له بهر هه ئسانه وهى خه لكى له گۆره كانيان و پراوه ستانيان له بهردهم باره گاي خوا، ههروهه بهر پابوونى به لگه كانيان و به لگه لى له سهريان، نزيكه لى سى سهده ناوى ههيه^(۱).

حوكمى برپابوون به رۆژى دوايى:

برپابوون به رۆژى دوايى بنچينه يه كه له بنچينه كانى ئىسلام، كه سى برپاوى پى نه بىت به يه كدهنگى زانايان به بى باوهر داده نرىت. قورئانى پىرۆز و سونه تى به پىز به تىرو ته سه لى دواون له باره لى رۆژى دوايى، ديمه نه كانى قيامهت و ئه و شتانه لى پىيه وه په يوه ستن، وه سه فه كانى به هه شت و دۆزه خ، تا وا لى هاتوه كه ديمه نه زىنده وه كانى رۆژى دوايى و تايبه تمه ندى به كانى به ته واوى ده ركه وتن، به شى وه يه كه كه دل له بهرى تىك ده شكى و لاشه كانى ش مووچر كه يان پىدادىت.

ئهو ريگه يه لى كه رۆژى دوايى پى سه لمى نراوه:

ئهو هه وال و وه سفانه له باره لى رۆژى دوايى ده چنه چوارچى وه لى شته په نهان و غه بيه كانه وه كه هيج يه كى كه په لى پىنه بر دووه، چونكه پراودانيان له دواى مرده.

له بهر ئه مه ئيمه له لى كوئى نه وه كه ماندا ته نها ئه وه هه وال و وه سفانه وه رده گرىن كه سه ر له دنيايى و يه قىن ده رده كات، ئه م ريگه يه ش برى تى به له: قورانى پىرۆز كه فه رمائى شتى خواى پايه به رزه، كه سه لم اندمان هيج شك و گومانى كه له هه وال و خه به ره كانى دا نى به. ههروهه سونه تى راستى چه سپاوى پىغه مبه ر (ﷺ)، كه له سه ر زمانى پىرۆزى موحه ممه د (ﷺ) بو مان هاتوه كه راستگۆ و ئه مى نداره له گه ياندى ئه وه هه والانه لى له لايه ن خوا وه پى گه يشتوه.

(۱) البجوري على الجوهرة ۷۶/۲.

ئەو فەرموودانەش فەرامۆش دەكەين كە لاوازن ياخود تانەيان لیدراوہ. چونكە ئەم بابەتە تايبەتە بە بیروباوەر، ئەم رینگەییە كە دیاریمان كەردووہ تاكە رینگەییە كە گومان لە راستیەكەیدا نییە بۆ سەلمانندی بیروباوەرمان لەبارەى پۇژی دوایی.

رینگەى تینگەيشتن لە شتە شاراوہ و غەیبیەكان و برۆابوون پێیان:

برۆابوون بە رۇژی دوایی بەشیکە لە برۆابوون بە شتە پەنھان و غەیبیەكان كە پێویستە لێی دُنیا بین، دەشكریت كە رینگەى تینگەيشتن لە رۇژی دوایی نزیك بكەینەوہ بەم شیوەییەى خوارەوہ:

١ _ پزیشك كۆپك ئاو لە دەستدا دەبینیت و لەو ئاوہ ورد دەبیتەوہو پیت دەئیت: ئەو ئاوہ مەخۆرەوہ چونكە پيسە و ژيانت دەخاتە مەترسیەوہ. تۆش هیچ لە زانستی پزیشكى و تايبەتمەندیەكانى نازانى، بەلام ئەوئەندە هەيە كە پزیشكەكە شارەزايە.

٢ _ ھەوالدرا كە زانایانى روانگە و گەردوونناسى گیرانى مانگیان دیاریكردووہ، لە شەویكى تايبەت ياخود ھەلگيرسانی باى تووند، لە رۇژيک لە رۇژەكان، تۆش پیت وايە كە ئەو ھەوالە دلگير و راستە و لە سەرچاوەیەكى فەرپمىەوہیە.

بىگومان تۆ برۆات بەمانە ھەيە لەبەر دوو شت كە بریتين لەمانە:

أ _ دُنيايت كە پزیشكەكە شارەزايە، ھەرۆھا زانایانى روانگە و گەردوونناسى راستگۆن لە راگەياندى ئەو ھەوالە.

ب _ دُنيايت كە قسەى پزیشكەكە و ھەوالى زانایانى روانگە راستن و لەلایەنىكى فەرپمىەوہ دەرچوون، كە گریمانەى درۆ ھەلناگریت.

ئەو دوو شتانه ئەگەرچی لە شتە پەنھان و غەیبیەکانیش، بە ئام لەگەڵ ئەو هەشدا دُنیا بوویت لیبان و گومانەت لە هیچ بەشیکى هەردوو هەوالەکەدا نییە^(۱).

ئیمەش دواى بەلگە هینانە و هەمان لەسەر بوونی خۆی گەورە، سەلامندنی ئەوێ که خۆی گەورە خۆی پارێزەر و چاودێری بوونە و هەر گەردوونە، بەلگەشمان خستەر و لەسەر ئەوێ که موحمەد (ﷺ) بە راستی پیغمبەری خۆی و راستگوێبە لەو هەوالانەى که لە خواوە بە بەندەکانی رادەگەییەت، بەشیوەیەك هەوالەکەى گەیشتە پەلەى دُنیاى و یەقین که گومان هەلنەگریت، ئا لەو کاتەدا ئیمەش دُنیا بووین لەوێ که ئەو هەوالانەى پیغمبەر (ﷺ) داویەتی لەبارەى رۆژى دواى راست و دروستن، ئەگەرچی هەوالەکان لەبارەى پەنھان و غەیبی بن و هەستەکان نەتوانن حوکمی لەسەر بدەن چ بە بوون یاخود نەبوون.

بەروابوون بە رۆژى دواى دەرەنجامى بەروا بەخوا بوونە:

مرۆف بەروادار نابیت بە رۆژى دواى تا بەرواى نەبیت بە خۆی گەورە، بۆیە قورئانی پیرۆز لە چەندین شوێندا بەیەگەو بەسەر کردووە:

خۆی گەورە دەفەر موویت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ﴾ البقرة: ۸. واتە: (لەناو خەلکیدا کەسانیک هەن کە دەڵێن: ئیمان و باوەرمان بەخواوە بە رۆژى قیامەت هیناوە" لە راستیدا ئەوانە درۆ دەکەن" ئەوانە هەمیشە باوەردار نین).

هەروەها دەفەر موویت: ﴿وَلَكِنَّ الْإِلَهَ مَن ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ﴾ البقرة: ۱۷۷. واتە: (بەئێكو کرداری چاک و کرداری باش بریتیه لەوێ که

(۱) کبری یقینیات الکونیه ۳۰۴_۳۰۵.

ئادەمىزاد باوەرپى ھىنا بىت بەخاۋو بە پۇژى دوايى و بە فرىشتەگان و كىتەبەگان و پىغەمبەران).

كەواتە پىروا بوون بە پۇژى دوايى بەبى باوەرپى تەواۋ ھىنان بە خاۋو پىغەمبەردەگانى ھىچ مانا يەكى نىيە.

بۇيە شىكى بى كەلك و پوچە كاتىك گىتوگۇۋ دەمەتەقى بىكەيت، لەگەل كەسىك لەسەر پۇژى دوايى كەچى ئەو كەسە پىروا بەخاۋو نەبىت، چونكە ئەو كاتە نمونە تۆ ۋەك ئەو كەسە لى دىت كە ھەۋال دەدات بە كەسىك بەۋەدى مۇق كەشتوتە سەر مانگ، كەچى كابران كۆلى لى بىكات و نەزان بىت بەو شتە سەلمىنراۋانەى كە زانستى گەردووناسى ئىستا پىي كەشتوۋە.

جا ئەۋەدى دەمەتەقى دەكات لەبارەى پۇژى دوايى ئەوا ئىمە ئاراستەى دەكەين بۇ بەلگە سەلمىنراۋ (قەطعى) دەگان، لەسەر بوونى خاۋو تۋانا و سىفەتە تەۋاۋەگانى، ۋەك پىشتەر لە بەشى خاۋناسى لەسەرى دوايىن.

ئەگەر بوونى خاۋو بوونى پىغەمبەرايەتيمان بۇ سەلا، ئا لەۋكاتەدا پىۋىست دەبىت كە زىندوۋ بوونەۋەو لى پىرسىنەۋە ھەبىت، بەپىي كىردەۋەگانى مۇق پاداشت و سزاي بۇ نامادە بىكرىت، خاۋى مەزن دەفەر موۋىت: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (۷) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿الزلزلة: ۷-۸. واتە: (جا ئەۋەدى بەقەدەر سەنگى گەردىلەيەك خىرو چاكەى ئەنجام دابىت دەبىننىتەۋە. ئەۋەش كە بەقەدەر سەنگى گەردىلەيەك شەرو خراپەى

() سەيرى ئەم ئايەتەنە بىكە كە پۇژى دوايى و باۋەرپى بەخاۋو بوونى بەيەكەۋە ھىناۋە: البقرة ۱۲۶، ۲۲۸، ۲۳۲، ۲۶۴، آل عمران ۱۱۴، النساء ۳۸، ۳۹، ۵۹، ۱۶۲، المائدة ۶۹، التوبة ۱۸، ۱۹، ۲۹، ۴۴، ۴۵، ۹۹، النور ۲، العنكبوت ۳۶، الأحزاب ۲۱، المجادلة ۲۲، الممتحنة ۶، الطلاق ۲.

هەبیت، دەببینیتهوه). ئەگەر خۆی گەوره پاداشتی کەسی و گوپرایه‌ل و سزای یاحی و گومرپوو نەدات، ئەو کاتە ستم دەدریته پال خوا، ستم کردن بۆ خوا ئەستەمه.

ژيانیکی تر

پچرانی کردار بههۆی مردن:

پێغه‌مبەر (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: (إذا مات الإنسان انقطع عمله إلا من ثلاث: صدقة جارية، أو علم يُنتفع به، أو ولد صالح يدعو له) ^(۱) واتە: کاتی‌ک کەسی‌ک مرد دەست‌به‌رداری هه‌موو کرداری‌ک دەبیت، جگه له سی شت: خیری‌کی نه‌براهو به‌رده‌وام یان زانستی‌ک که سوودی لی ببینری‌ت یاخود مندالی‌کی باشی هه‌بیت و نزای بۆ بکات ^(۲).

مردن ئەوهیه که ژيانی دنیا و دواڕۆژ لێک حیا‌ده‌کاته‌وه، به‌م پێیه قوناغه‌کانی رۆژی دوا‌یی له یه‌که‌م ساتی حیا‌بوونه‌وه‌ی رۆح له جه‌سته ده‌ست پێ‌ده‌کات.

ئا لی‌رده‌ا له‌باره‌ی ئەو قوناغانه به‌شی‌وه‌یه‌کی زنجیره‌یی ده‌دوین، سه‌ره‌تا له‌ مردن و ئەو شتانه‌ی پێیه‌وه په‌یوه‌ستن ده‌ست پێ‌ده‌که‌ین و با‌سی ئەو شتانه ده‌که‌ین که له‌ دوا‌ی مردن دینه‌ پیش و ئەو دیمه‌نانه‌ی به‌رپا ده‌بن تا کۆتا باب‌ه‌ت که بریتیه له‌ جیگیر بوونی مرۆف له‌ به‌هه‌شت یاخود له‌ دۆزه‌خ.

(۱) فه‌رموو‌ده‌ی: کاتی‌ک کەسی‌ک مرد... تاد: صحیح مسلم ۲۵ کتاب الوصیة ۳ باب ما یلحق من الثواب بعد وفاته، رقم ۱۶۳۱ عن أبي هريرة رضي الله عنه.

(۲) ده‌قی کوردی ئەم فه‌رمایشتم وه‌رگرتوو له‌ پوخته‌ی سه‌حیحی موس‌لیم، و. لی‌ژنه‌یه‌ک، ۴۶۸. (وه‌رگێر).

ئاكام خراپى، كردهوهكان پهيوهستن به ئاكامهكانيانهوه

ئەبو ھورەيپەرە (خوای لى رازى بىت) دەئیت، پېغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموویەتى: (إن الرجل ليعمل الزمن الطويل بعمل أهل الجنة، ثم يحتّم له عمله بعمل أهل النار، وإن الرجل ليعمل الزمن الطويل بعمل أهل النار، ثم يحتّم له عمله بعمل أهل الجنة)^(۱) واتە: پیاوی وا ھەيە ماوہیەكى زۆر كارو كردهوى بەھەشتی دەكات، پاشان كۆتایی كردهوهكەى بە كردهوى دۆزەخى دیت. پیاوی وایش ھەيە ماوہیەكى زۆر كارو كردهوى دۆزەخى دەكات پاشان كۆتایی كردهوهكەى بە كردهوى بەھەشتى دیت^(۲).

ھەر وھا سەھلى كورى سەعد دەئیت، پېغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتى: (إن العبد ليعمل عمل أهل النار وإنه من أهل الجنة، ويعمل عمل أهل الجنة وإنه من أهل النار، وإنما الأعمال بالخواتيم)^(۳) واتە: بەندە ھەيە كارى دۆزەخى دەكات و لە بەھەشتیەكانە، بەندەش ھەيە كارى بەھەشتى دەكات كەچى لە دۆزەخییەكانە، بېگومان كردهوهكان پهيوهستن به ئاكامهكانيانهوه.

ئاكام خراپى بو ئەو كەسە دەبیت:

۱ _ كە سوورە لەسەر گوناھى گەورە و خیرا دەپرات بەرەو ئەنجامدانى شتى قەدەغە كراو، لەوانەھە ئەنجامدانى ئەو كارە خراپانە ببیتە پېشە و بەسەرىدا زال ببیت، تا بەر لەوھى تەوبە بكات و پەشیمان ببیتەوھە مردن یەخەى دەگریت، ئا لەو حالەتەشدا شەیتان فیلى لى دەكات.

(۱) فەرموودەى: پیاوی وا ھەيە ماوہیەكى زۆر كارو كردهوى... تاد: صحيح مسلم ٤٦ كتاب القدر ١ باب كيفية خلق الآدمي في بطن أمه... ٢٥٦١ عن أبي هريرة رضي الله عنه.

(۲) دەقى كوردى ئەم فەرمايشتەم وەرگرتووھە لە پوختەى سەحیحى موسلىم، و. لیژنەيەك، ٩١٦. (وەرگێر).

(۳) فەرموودەى: بەندە ھەيە كارى دۆزەخى دەكات... تاد: صحيح البخاري ٨٤ كتاب القدر ٥ باب العمل بالخواتيم، رقم ٦٦٠٧ عن سهل بن سعد رضي الله عنه.

۲_ ئەو كەسەى لەسەر رېڭگەى راست دەپروات و دواتر دەگۆرپىت و لە رېبازى راست لادەدات.

بۆيە زانايان وتويانە: (بە باوەرو كردهووە نويزو رۆژوو هەموو ئەو شتانەى پيى لە خواى گەورە نزيك دەبيەووە سەرسام مەبە بەخۆت، چونكە ئەگەر ئەو شتە ناوېراوانە لە بەدەستەيىنانى خۆشت بىت ئەوا دەبى بزانى كە لە بەدەيىنانى خواى گەورەيە... جا هەرچەندە شانازى بكەين ئەوا وەك ئەوويە شانازى بكەيت بە شتى جگە لەخۆت، كە ئەگرىت ئەو شتە چاكەيە كە هى خۆت نيبە لىت بسەنرپتەووە لەو كاتەدا دلت لە خىر بەتالتر دەبىت لە دلى باندە، جا چەند ميړگ هەبوون و گەيشتوونەتە ئىوارە لە كاتىكدا گولەكانى درەوشاوو پرن، كەچى بۆ بەيانى هەمان ميړگ گولەكانى پووج هەلگەپاون و بوونەتە پوش و پەئاش.. بەندەش هەيە رۆژ بەرپى دەكات و دلى پەرو درەوشاوويە بە گوپرايەلى خوا، بەيانى دەكاتەووە بە تاوان و ستەمكردن و دل نەخۆشى)^(۱).

هەر لەبەر ئەمە خواى گەورە پەشيمانى و تۆبەى لەسەر برواداران فەرزو پيويست كردهووە، تا ئاكاميان باش بىت و سەرنجام بچنە بەهەشتەووە، بەندە نازانىت كەى رۆحى دەكىشرىت، چونكە مردن يەخەى گەورەو بچوك و تەندروست باش و نەخۆش دەگرىت بەبى جياوازى.

مادەم راسپيڤردراو (مكلف)ە مرۆف پيويستە بەپيى شەپە دەست پيشخەربىت لە گوپرايەل بوون بۆ خوا، چونكە مرۆف دەكاتە ئەو تەمەنەى كە راسپيڤرران (تكليف) ئەوا پاداشت و سزا پەيوەست دەبىت بە هەر كردهووە گوفتارىكى. گوپرايەل بوون بۆ خوا رېڭگەى گەيشتنە بە (فېردەوس).

(۱) التذكرة في أحوال الموتى وأمور الآخرة _ للقرطبي. مطابع مذكور بالقاهرة ۳۶ _ ۳۸.

توبه و پشیمانی

توبه (توبه) له بنچینهی زمانهوانیدا: بریتیه له گه‌رانه‌وه. دهوتریت: (تاب) واته: گه‌رایه‌وه.

هه‌روه‌ها له زاراه‌شدا: بریتیه له گه‌رانه‌وه لهو شتانه‌ی که له شه‌رعدا ناپه‌سه‌ندو نه‌خوازاون بو ئه‌نجامدانی ئه‌و شتانه‌ی که له‌لایهن شه‌رعه‌وه په‌سه‌ندن^(۱).

په‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموو‌یه‌تی: (إن الله يقبل توبة العبد ما لم يُغرغ) واته: خ‌وای گه‌وره په‌شیمانی و توبه‌ی به‌نده وهرده‌گریت مادام که‌سه‌که نه‌گه‌یشتبیته سه‌ره‌مه‌رگ و حاله‌تی ر‌وح کیشان.

په‌شیمانی و توبه: موسلمانان کۆکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی توبه‌ی پیویست و فه‌رزه، به‌م به‌لگانه:

خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ النور: ۳۱. واته: (که‌واته هه‌مووتان ئه‌ی ئیمانداران به‌ره‌و لای خ‌و‌او به‌ده‌سته‌ینانی ره‌زامه‌ندی ئه‌و بگه‌رینه‌وه بو ئه‌وه‌ی ر‌زگارو سه‌رفراز بن).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾ التحريم: ۸. واته: (ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه، ئیوه به‌ ته‌وبه و په‌شیمانیه‌کی پوخت و دل‌سۆزانه‌وه روو بکه‌نه خ‌وا).

(۱) الرسالة القشيرية، ميسر سالی ۱۹۵۷، ۴۵.

(۲) فه‌رموو‌ده‌ی: خ‌وای گه‌وره په‌شیمانی و توبه‌ی به‌نده وهرده‌گریت... تاد: سنن الترمذی: کتاب الدعوات، عن ابن عمر. و قال: حديث حسن غريب.

مەرجەكانى تۆبە و پەشىمان بوونەوہ:

۱. بەدل پەشىمان بوونەوہ لەو تاوانانەى ئەنجامى داوہ.
۲. دەستبەجى دەست ھەلگرتن لە گوناھو تاوان.
۳. برپاردان بەدل و سوربوون لەسەر ئەوہى كە نەگەرپتەوہ سەر ئەنجامدانى تاوانى لەو جۆرە.
۴. پەشىمان بوونەوہ دەست ھەلگرتن لە شەرم و ترسى خوا بىت، نەك لە شەرم و ترسى كەسىكى تر.

ئىنجا ئەگەر ھەر يەككىك لەو مەرجانە فەرامۆش بكرىن تۆبەكە دروست نىيە^(۱). بۆ نمونە: ئەگەر گوناھكە فەرامۆش بكات بەبى ئەوہى پەشمان ببىتەوہ، ئەوا ئەو گەرپانەوہى بە تۆبەى شەرى دانانرىت، ھەرودھا ئەو كەسەش كە پەشىمانە لە كردنى گوناھىك كە زيانى بۆ جەستەى ئەو ھەبوو بەھەمان شىوہ ئەمە بە تۆبە دانانرىت^(۲).

ئەمەش بەو مەرجەى تاوانەكە لەنىوان بەندە و خواى پايەبەرز بىت، پەيوەست نەبىت بە مافى ئادەمىزادەكان.

ئەگەر تاوانەكە پەيوەست بوو بە مافى ھەر ئادەمىزادىك، ئەو مەرجەش پىويستە جىبەجى بكات، سەربارى چوار مەرجەكە: ئەويش ئەوہى كە خوى پاك بكات لە مافى خاوەن ماف، ئەگەر مافەكە پارەو مال و سامان بوو ئەوہ دەبىت بۆ خاوەنەكەى بگەرپنىتەوہ، ئەگەر تاوانىك بىت سنوورى پى بگەوئتە سەر پىويستە لەسەرى جىبەجى بكرىت ياخود داواى

(۱) التذكرة للقرطبي ٤٥_٤٧، و له: الرسالة القشيرية ٤٥ ورياض الصالحين ١٨_١٩ مەرجى چوارەمى باس نەكردوہ. سەيرى بابەتى تۆبە كە لەم سەرجاوانەش بكە: الأساس ١٩٢ و مشارق الأنوار ٣٤٤/١ والبعد الحضاري ٥٦٩.

(۲) كفاية الطالب الرباني ٦٤/١.

ليخوش بوون دهبيت بکات، نهگه ر به پاشه مله باسی يهکيکی کرد بيت نهوا دهبيت دهستی لي
هه ل بگريت^(۱).

جا سه بارهت بهم فهرمایشته: (الندم توبه)^(۱) مه بهستی نهو فهرمایشته نهوهيه که
مهزترین بنچينهی توبه کردن پهشیمان بوونهوهيه بهدل. نهم فهرمایشته هاووينهی نهو
فهرمایشتهيه که پیغه مبه ر دهفه رموویت: (الحج عرفة)^(۲) مه بهستی نهو فهرمایشته نهوهيه که
گه ورهترین بنچينهی حه ج عه ر فهيه، واته: ر اوهستان له عه ر فه.

هه ندی له زانا ليکوله رهکان دهلین: تهنها پهشیمان بوونهوه بهسه، چونکه پهشیمان
بوونهوه دهبيته ريگر له نهجامدانی کاره خرابهکان، چونکه شتيکی نهسته مه نهوه نه اندازه
بکريت که سيک له حالیکدا پهشیمان بيت و لههه مان کاتيشدا سووربيت لهسه ر نهجامدانی
هه مان تاوان^(۳).

(۱) رياض الصالحين سه ر جاوهی پيشوو.

(۲) فهرموودهی: توبه پهشیمانیه... تاد: رواه أحمد وابن ماجه والحاكم في المستدرک والبخاري في التاريخ، عن
ابن مسعود، والحاكم في المستدرک والبيهقي في شعب الإيمان، عن أنس. وهو صحيح/ الجامع الصغير ۱۸۹/۲.

(۳) فهرموودهی: حه ج عه ر فهيه... تاد: رواه أحمد وأصحاب السنن الأربعة والحاكم في المستدرک والبيهقي في
السنن، عن عبدالرحمن بن يعمر. وهو صحيح./ الجامع الصغير ۱۵۱/۱.

(۴) رسالة القشيرية ۴۵_ ۴۶. لهوانهيه مه بهستی لهو هسهيهيهی: (زانا ليکوله رهکان) پی جوينی بيت، الإرشاد
۴۰۱.

مردن (الموت)

پیناسه کەس:

مردن بریتی نییه له نهبوونی رووت و له ناوچوونی پوخت، به لکو بریتیه له پچرانی په یوهندی رۆح به جهسته وه و لیکترازانی و پهیدا بوونی بۆشایی له نیوانیان، گۆرانی بارودۆخی هەر دووکیان به هۆی جیا بوونه وهیان، رۆیشتنه له قۆناغیکه وه بۆ قۆناغیکی تر^(۱).

رۆح: ته نیکی سووک و روونه، خودی خۆی زیندوو، به شیوه یهك له گه ل جهسته تیکه له وهك تیکه لی ئاو له گه ل لاشه ی درهختی سهوز، وهك شله به هه موو جهسته دا بلاوه^(۲). هەر که رۆح له جهسته جیا ده بیته وهو په یوه ندییه که ی ده پچریت له گه لیدا، ئەوا ناتوانیت هه ل سوکه وت له جهسته دا بکات، بهو واتایه ی کاریگه ری له سه ر جهسته نامینیت، له بهر ئەوه ی ئەندامه کانی لاشه وهك ئامیرو ئامراز وان به ده ست رۆحه وه، که رۆح چۆن بیه ویت ئاوا به کاریان ده هینیت^(۳).

خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تُمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمَسِّكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ الزمر: ۴۲. واته: (هەر خوا یه که گیانه کان ده کیشیت له کاتی مردنیاندا، هه روه ها ئەو گیانه ش که نه مرد له خه وه که یدا هەر خوا بۆی ده نی ریته وه، جا ئەو که سه ی که خوا بریاری مردنی دابیت رۆحه که ی ده گریته وهو ناگه رپیته وه بۆ لاشه ی، ئەو که سه ش که رۆژی

(۱) التذكرة ۴.

(۲) شرح الجوهرة للباحوري نقلا عن النووي عن امام الحرمين.

(۳) رسالة في التوحيد والفرق العاصرة ۱۰۰.

ته‌واو نه‌بوو بیټ ده‌ینیریت‌ه‌وه بوئی تا کاتیکی دیاریکراو، به‌پراستی ئا له‌و دیاردانه‌دا چه‌نده‌ها به‌لگه‌و نیشانه‌ی زور هه‌یه بو که‌سانیک که تی‌فکرن و بیر بکه‌نه‌وه).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۖ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفِرُّونَ ﴾ الانعام: ۶۱. واته: (ئه‌و زاته ده‌سه‌لتاداری بی سنوره به‌سه‌ر به‌نده‌کانیدا، چه‌نده‌ها "فریشته‌ی" چاودیرو تۆمارکه‌ر ده‌نیریت بو سه‌رتان هه‌تا ئه‌و کاته‌ی مه‌رگ دیټ و یه‌خه به‌که‌سه‌یکتان ده‌گریت، ئه‌و کاته ئیتر "فریشته" ره‌وانه‌کراوه‌کانمان گیانی ده‌کیشن و له‌کاتی‌کدا ئه‌وان له‌کارو کرده‌وی خو‌یان که‌مه‌ترخه‌می ناکه‌ن).

رۆح له‌ جه‌سته ده‌رده‌چیت، له‌کاتی‌کدا که جه‌سته له‌ ته‌واوترین بارودۆخی ته‌ندروستی‌دایه. ئانه‌مه ئه‌و پیناسه‌یه‌یه که موسلمانان خستویانه‌ته‌پروو و برپایان پی هی‌ناوه.

سه‌بارت به‌و پیناسانه‌ش هه‌ندی‌ک که‌س باسیان کردووه، که گوايه مردن بریتیه له:

أ_ له‌کارکه‌وتنی دل له لیدان.

ئه‌م پیناسه‌یه دارما و پوچه‌ل بوویه‌وه له چه‌ند سا‌لانی دوا‌ییدا، به‌هوی چاندنه‌وه‌ی دل یاخود به‌کاره‌ینانی ده‌زگای ده‌ستکرد له جی‌گه‌ی دل.

ب_ مردن بریتیه له مردنی خانه‌کانی می‌شک.

ئه‌مه‌ش به‌هه‌مان شیوه دارما، له‌وکاته‌ی نه‌خوشخانه‌ی زانکوی (تۆکیۆ) رای‌گه‌یانند که سه‌رکه‌وتوو بووه له گپ‌رانه‌وه‌ی می‌شکی پیاوی‌ک بو ژیان، دوا‌ی ئه‌وه‌ی چالاکیه‌کانی می‌شکی بو ماوه‌ی چه‌ند مانگی‌ک له‌کار که‌وتوو^(۱).

(۱) يوم القيامة _ عبدالرزاق، ط الشعب ۱۹۶۹، ۶۰_ ۶۲. سه‌یری چه‌ند پیناسه‌یه‌کی تریش بکه له کتیبی: الاسلام يتحدی _ وحید الدین خان، ج ۴، قاهره، ۷۳.

ھەموو ئەو لىكۆلىنەوانە شىكىستان خواردو تىكشكان، كە ھەوليان دەدا مردن بىكەنە شتىكى گوماناوى و ناراست، تەنھا ئەو گریمانە مایەوۋە كە رۆژگارو زەمانە جەختى لەسەر كردهو، ئەويش ئەوۋىيە كە مرۇف لەھەر تەمەنىك و لەھەر كاتىك بىت دەكرىت مردن يەخەى بگرىت ھەتاكو (د. كارل) دواى پشكىنى كىشەكە و باس كردنى ئەو ھەولە جياوازە شىكىست خواردووانەى لەوبارەوۋە دراون وتى: (مرۇف ھەرگىز بىزار نابىت لە توۋىژىنەوۋە لە بابەتى نەمرى و ھەرمان، بەردەوام بوى دەگەرپىت، لەگەل ئەوۋى كە ھەرگىز پەيى پى نابات، جا بىكھاتە جەستەبىيەكەى ملكەچى چەند رىسايەكى ديارىكراو، مرۇف دەتوانىت ماوۋى فسىۋلۇجى ئەندامەكانى جەستەى بوەستىنىت، تا مردن بۇ ماوۋىيەكى كەم دوابخات، بەلام لەگەل ئەوۋەشدا ھەرگىز ناتوانىت بەسەر مردندا زال بىپىت).

لەبەر ئەمە (د. لنس بالنج) خاوەنى خەلاتى (نۆبل) بۇ زانستەكان، دەلىت: (مرۇف بە ئەندازەيەكى زۇر مەزن لە رپووى تىۋرىيەوۋە نەمرە، خانەكانى جەستەى وەك ئامىر وان كە ھەلدەستن بەچاكسازى كردن بۇ نەخۇشەيەكانى جەستەى و چارەسەر كردنى بەشىۋەيەكى خۇكارى، ئىنجا سەربارى ئەمەش مرۇف پىر دەبىت و دەمرىت، ھۇكارەكانى ئەم دياردەيە "كەمردنە"^(۱) ھەرەك خۇى بە نەيىنى ماونەتەوۋە سەرى زانايان لەئاستىدا سورماو)^(۲).

نەوۋەى شوپىن سردوو دەكەوېت بۇ سەر گۆرەكەى، ھەرۋەھا چى لەگەلىدا دەمىنىنەوۋە:

پىغەمبەر ﷺ ئەمەى لەم دوو فەرمايشتەدا رپوون كردۆتەوۋە:

(۱) وەرگىر.
(۲) الاسلام يتحدى ۷۳_ ۷۴ و سەيرى وتەى (د. كارل) لە كىتەبەكەيدا بەناوى: (الانسان ذالك المجهول ترجمة شفيق أسعد فريد لا ۲۰۹ في فصل الزمن الداخلي).

پیغمبره خوا (ﷺ) فہرموویہ تی: (یتبع المیت ثلاثة، فيرجع اثنان، ويقی واحد، يتبعه أهله وماله وعمله، فيرجع أهله وماله، ويقی عمله)^(۱) واتہ: سی شت دواى مردوو دہکەون، دوانی دہگہ پینہ وەو یەکیان دەمیئیتە وە، خانە وادەو سەر وەت و سامانی دہگہ پینتە وەو کردە وەکانی دەمیئیتە وە.

پیغمبره خوا (ﷺ) فہرموویہ تی: (إن مما يلحق المؤمن من عمله وحسناته بعد موته: علماً علمه ونشره، وولداً صالحاً تركه، ومصحفاً ورثه، أو مسجداً بناه، أو بيتاً لابن السبيل بناه، أو فمراً أجراه، أو صدقةً أخرجها من ماله في صحته وحياته يلحقه من بعد موته)^(۲) واتہ: لەو شتە چاک و باشانە ی کە لە دواى مردن بە دواى مردوو دہکەون: زانستیکی فیروی خەلکی کردبیت و بلاوی کردبیتە وە، مندالیکی خواناسە لە دواى خوئی بە جیئ هیشتبیت یا خود مزگەوتیک یان خانویکی بو پیبواران دروست کردبیت یا خود رووباریکی پاکیشابیت یان سەدەقە و بەخشینیکی کە لە حالەتیک بەخشی بیت کە خوئی هەر زیندوو بووبیت و تەندروستی باش بووبیت، ئەمانە لە دواى مردن پیی دہگەن.

هیچ تیگجیرانیکی نییە لە نیوان دوو فہرموودەکە، لە بەر ئەوەی:

أ_ یان ئەوەتە واتای ژمارەکە بە لگە نییە.

(۱) فہرموودە ی: سی شت دواى مردوو دہکەون... تاد: صحیح البخاری ۸۱ کتاب الرقائق ۴۲ باب سكرات الموت رقم ۶۵۱۴ واللفظ له عن أنس بن مالك.

وفي صحیح مسلم: أول ۵۳ کتاب الزهد والرفائق ۲۹۶۰ عن أنس.

(۲) فہرموودە ی: لەو شتە چاک و باشانە ی کە لە دواى مردن بە دواى مردوو دہکەون... تاد: سنن ابن ماجة في المقدمة ۲۰ باب ثواب معلم الناس الخير رقم ۲۴۲ / ۱ / ۸۸، عن أبي هريرة رضي الله عنه. و حسنہ السيوطي في الجامع الصغير ۱۵۰.

ب_ یا خود سهرتا پیغمبر (ﷺ) تهنه ناگاداری نهو شته گراوه، که له سهحیحی موسلیمدا هاتوه، دواتر خوی گهوره ناگاداری کردوتهوه لهشتی زیاتر^(۱).

هیاوا خواستنی مردن

ئاواخواستنی مردن بههوی هاتنی کارهسات بهسهر مال و سهروهت و سامان و لاشهدا،
قهدهغهیه:

پیغمبری خوا (ﷺ) فهرموویهتی: (لا یتمنین أحدکم الموت لضر نزل به، فان کان لا بد متمنیاً فلیقل: اللهم أحیی ما کانت الحیاة خیراً لی، وتوفی اذا کانت الوفات خیراً لی) واته: با هیج کهسیک له نیوه ئاواتی مردن نهخوازیت، لهبهر نهوهی تووشی بهلایهک بووه، نهگهر زور پیویست بوو ئاوات بخوازیت، نهوا با بلیت: خویه؛ نهگهر زیان چاکتره بوم نهوا بمزیینه، نهگهر مردنیش چاکتره نهوا بمزینه^(۲).

ههروهها پیغمبر (ﷺ) فهرموویهتی: (لا یتمنین أحدکم الموت، اما محسناً فلعله یزداد خیراً، واما مسیئاً فلعله یتععب).

جا نهه فهرمایشته پیرۆزهی پیغمبر (ﷺ): (فلعله یتععب): (الاستعتاب) واته داواکرن و ههولدان بو بهدهستهینانی رهزامهندی خوی گهوره، نهمهش تهنهها به توبه و پهشیمانی و دهست ههگرتن دهبیت له تاوان و خرایه^(۳).

(۱) دلیل الفالحین ۴۳۳/۳.

(۲) دهقی کوردی نهه فهرمایشتهم وهرگرتووه له بوختهی سهحیحی موسلیم، و. لیژنهیهک، ۹۳۳. (وهرگیر).

(۳) التذکره للقرطبی ۴_۵.

فهرموودهی: کهستان با ئاواتی نهوه نهخوازیت... تاد: صحیح البخاری، کتاب الدعوات ۳۰ باب الدعاء بالموت والحیاة، رقم ۶۳۵۱ بهذا اللفظ عن انس رضي الله عنه.

جا واتای فەرموودهکه ئەوهیه: با هیچ کهسیک ئاواتی مردن نهخواییت چ ئەو کهسه باش
یان خراپ بیټ، ئەگەر کهسهکه ئیش و پیشه‌ی چاکه بوو، با ئاواتی مردن نهخواییت به‌لکو
چاکه‌ی زیاتر دهخاته سەر چاکه‌کانی، به‌مه‌ش پاداشت و ده‌ستکه‌وتی زیاتر ده‌بیټ. ئەگەر
کهسهکه خراپ بوو به‌هه‌مان شیوه با ئاواتی مردن نهخواییت به‌لکو په‌شیمان ده‌بیټه‌وه
ده‌ست له‌و خراپه‌کارییه‌ی هه‌لده‌گریت و داوای په‌زاهه‌ندی ده‌کات له‌ خوا به‌لکو ئەمه‌ش ده‌بیټه
هۆکارێک بۆ په‌ش بوونه‌وه‌ی خراپه‌کانی که ئەنجامی داون^(١).

دروسته‌ نژای مردن بکریټ و ئاواتی مردن بخواییت له‌ ترسی فه‌وتانی نایین:

ئهمانه‌ش به‌لگه‌کانن:

١ _ خوای گه‌وره له‌سه‌ر زمانی یوسف (سلاوی خوای لیټیټ) فه‌رموویه‌تی: ﴿تَوَفَّنِي مُسْلِمًا
وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ یوسف: ١٠١. واته: (داواکارم که به‌ موسلمان بممرینیت و بمخه‌یه‌ته‌ ریزی
پاکانه‌وه و بمگه‌یه‌نیت به‌ کاروانی چاکه‌کاران).

فه‌تاده و تویه‌تی: هیچ په‌غه‌مه‌ریک و هیچ کهسیک جگه له‌ په‌غه‌مه‌به‌ر یوسف (سلاوی خوای
لیټیټ) ئاواتی مردنیان نه‌خواستوه، یوسف (سلاوی خوای لیټیټ) کاتیک ئاواتی مردنی خواست که
خوای گه‌وره به‌خشش و نیعمه‌تی زۆری پیدا و ده‌سه‌لاتی گه‌رته‌ده‌ست، ئەم ئاوات خواسته‌شی
له‌وه‌وه سه‌رچاوه‌ی ئەگرت که ئاواته‌خوای گه‌یشتن بوو به‌ خزمه‌ت په‌روه‌ردگار، بۆیه

صحیح مسلم: ٤٨ کتاب الذکر والدعاء ... ٤ باب کراهة تمني الموت لضر نزل به، عن أنس رضي الله عنه.
فه‌رمووده‌ی: کهستان با ئاواتی ئەوه نه‌خواییت... تاد: صحیح البخاری ٩٤ کتاب التمني ٦ باب ما یکره من
التمني، رقم ٧٢٣٥ عن أبي هريرة رضي الله عنه.
(١) إرشاد الساري ١٠/٢٨٠.

فهرمووی: ﴿رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ﴾ يوسف: ۱۰۱. واته: (پهروهردگارا بهراستی تو پاشایهتیت پی بهخشیم).

ههروهها و تراوه: یوسف ئاواتی مردنی نهخواستوو، بهلکو ئاواتی مردنی لهسهه ئیسلام خواستوو، واته: ئەگەر کاتی مردنم هات به موسلمانى بمرینه، ئەم وتهیه پهسهنده لهلایهن توێژهرهه رافهکاران له لیكدانهوهی ئایهتهکه.

۲_ خوی گهوره لهبارهی مهريم دهفهرموویت: ﴿بَلَّيْتَنِي مِثُّ قَبَلِ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًا مِّنْسِيًا﴾ مریم: ۲۳. واته: (خۆزگه پيش ئەم حالهته بمردمايه و وهك شتيكي بي نرخ فراموش بكرامايه).

وتويانه: لهبهه دوو شت ئاواتی مردنی خواستوو:

یهکهه: ترساوه لهوهی گومانی خراپ به دیندارییهکهی بپریت، بهمهش لهکهدار ببیت و تووشی تافیکردنهوهه ناخوشی بکات.

دووهه: گهلهکه بههوی ئەوهوه بکهونه ناو کاری بوختان ههلبهستینهوهه کاری زینای بدهنه پالی، ئەمهش هۆکاری لهناوچوونیه.

۳_ فهرمایشتی پیغمبهه (ﷺ) دهفهرموویت: (لا تقوم الساعة حتى يمر الرجل بقبر الرجل، فيقول يا ليتني مكانه) واته: قیامهت بهرپا نابیت تا پیاو بهلای گۆری یهکیکی تردا دهروات، دهلیت: خۆزگه له جیگهی مردووکه بووبام.

وتويانه: ئەمه ههوالیکه لهبارهی ئەوهی ئەو بارودۆخه پيش دیت، بههوی سهختی ئەو بارودۆخه گهندهل و خراپهی ئایینی خهکی تیايدا ئەبیت و له ترسی فهوتانی ئاینیان ئەمه دهخوازن، نهوهك لهبهه تووش بوونی مرؤف به نارهحهتی له جهسته یاخود به فیروچوونی

سەرۆت و مال و سامان، ئەمەى ئەو واتايە رۆشنتر دەكات: ئەم فەرمايشتەى پيغەمبەرە
(ﷺ):

(اللهم اني أسألك فعلَ الخيرات، وترك المنكرات وحب المساكين، وإذا أردت في الناس فتنة،
فاقبضني اليك غير مفتون)^(١). واتە: خوايەگيان؛ داوات لى دەكەم يارمەتيدەرم بيت له ئەنجامدانى
كارى چاكدا، وه خو دووگرتن له خراپەكان و خوشويستنى هەژاران، ئەگەر ويستت ناشوب بلاو
بييتەوه لەناو خەلكى و ئەوا بەم مريئە و بەم گيڤەوه بو لاي خوٽ بە سەلامەتى.

ژيانى ناو گوڤ (البرزخ)

پيئاسە:

گوڤ (البرزخ) له زمانەوانيدا: بەهەر بەر بەستىك دەوترىت كه له نيوان دوو شتدا هەبيت،
له ئايەتى پيرۆزيشدا هاتوو: ﴿بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانُ﴾ الرحمن: ٢٠. واتە: (له نيوانياندا
بەر بەستىك هەيه نايەئيت تىكەل ببىت).

(١) التذكرة للقرطبي ٦_٧.

فەرموودەى: قيامەت هەئناسيٽ تا بەندە تيبەر نەبيت... تاد: رواه مالك في الموطأ، جامع الجنائز. / تنوير
الحوالك شرح موطأ ابن مالك ١/٨٧، عن أبي هريرة رضي الله عنه.

فەرموودەى: خوايەگيان داوات ليدەكەم يارمەتيدەرم بيت بو ئەنجامدانى كارى چاكە... تاد: رواه مالك في
الموطأ، القرآن، العمل في الدعاء/ تنوير الحوالك ١/١٧٠.

گۆر البرزخ) له زاراوهدا: بهر بهست و قوناغى نىوان دونيا و رۆزى دوايهه. خواى پايه بهرز دهفهرموویت: ﴿وَمِن رَّأْيِهِمْ بَرِّزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾^(۱) المؤمنون: ۱۰۰. واته: (بهلكو دهبيت له جيهانى بهرز هخدا، له نىوان مردن و زيندوو بوونه وهدا تا زيندوو دهكرينه وه چاوه رى بيت).

گۆر يه كه م قوناغه له قوناغه كانى رۆزى دوايه

گۆر (قبر)، تاكه. كۆيه كهيشى (القبور)ه، واته: ژمارهيهكى زۆرى گۆر. (أقبر) كۆى كه مينهيه، به شويى ناشتنى مردووان دهوترىت گۆرستان (مقبر، مقبرة)^(۲).

پرسيار و وهلامى ناو گۆر:

مه بهسهت له پرسياره كانى ناوگۆر ئه وهيه: خواى گه وره ئه وه بهندهيهى كه له ژيانى دونيادا راپسپاردبوو، زيندوووى دهكاته وه، ههر له گۆره كهيدا ژيانى بۆ دهگه رپنيتته وه، ههروهها تا ئه وه ئه ندهيهش ژيرى بۆ دهگه رپنيتته وه به ويئيه پيشتر كه له سه رى ژياوه، تا له وه پرسيارانه بگات كه ئاراسته ي دهكرين و وهلاميان بداته وه، ههروهها له بهخششه كانى خواى گه وره تيبگات و له وهش كه چى بۆ ناماده كردوو له گۆره كهيدا چ ريزو حورمهت ياخود ناخوشى و چه رمه سه رى^(۳).

به لگه ي زۆره هه ن، له سه ر سه لماندنى پرسيارو وه لامى ناوگۆر، بۆ نمونه:

(۱) برونه ئه م سه رچاوانه: النهايه لابن الأثير مادة (البرزخ)، ولوامع الأنوار البهية للسفاري ۴/۲. الروح لابن القيم ۷۳ و ۱۰۸.

(۲) لوامع الأنوار البهية ۴/۲ والتذكرة للقرطبي ۸۸.

(۳) التذكرة للقرطبي ۱۲۴.

۱ _ پیغمبره‌ری خوا (ﷺ) ده‌فرموویت: (المسلم إذا سئل في القبر، يشهد أن لا اله الا الله، وأن محمداً رسول الله) واته: نه‌گهر له گۆردا پرسیار له موسلمان کرا، نه‌وا له‌وه‌لامدا شایه‌تمان ده‌هینیت. نا نه‌مه مه‌به‌ستی فرمایشتی خوی گه‌وره‌یه: ﴿يُثِبْتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ ابراهیم: ۲۷. واته: (خوی گه‌وره نه‌وانه‌ی باوهریان هی‌ناوه پایه‌داریان ده‌کات له‌سه‌ر گوفتاری به‌جی و دروست له ژیانی دونیادا، له سه‌ره مهرگ و له قیامه‌تیشدا) بخاری هی‌ناویه‌تی.

موسلیمیش گپراویه‌تی‌ه‌وه‌و نه‌مه‌شی تیایدا هاتووه: له (برائی کوری عازب) نه‌ویش له پیغمبره‌وه (ﷺ) گپراویه‌تی‌ه‌وه، فرموویه‌تی: ﴿يُثِبْتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ﴾ ابراهیم: ۲۷. له‌بارهی سزای ناو گۆر دابه‌زیوه، پرسیری لی ده‌کریت: کی په‌روه‌ردگارته؟ ده‌لیت: په‌روه‌رگرم خوی گه‌وره‌یه، پیغمبرم موحه‌مه‌ده (ﷺ). نا نه‌مه مه‌به‌ستی فرمایشتی خوی گه‌وره‌یه: ﴿يُثِبْتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ ابراهیم: ۲۷.

۲ _ پیغمبر (ﷺ) فرموویه‌تی: (انَّ العبدَ إذا وُضِعَ في قبره، وتولَّى عنه أصحابه، وإنه لیسْمَعُ قُرْعَ نعالهم، أَناه مَلَكَانِ فَيُقْعِدَانِه، فيقولان: ما كنتَ تقول في هذا الرجل لمحمد (ﷺ)؟ فأما المؤمنُ فيقول: أشهدُ أَنه عبدُ اللَّهِ ورسوله، فيقال له: انظرِ الى مَقْعَدِكَ من النار، قد أبدلكَ اللَّهُ به مَقْعَدًا من الجنة، فإيراهما جميعاً. وأما المنافق والكافر، فيقال له: ما كنتَ تقول في هذا الرجل؟ فيقول: لا أدري، كنتُ أقول ما يقولُ الناس. فيقال: لا دريتَ ولا تليتَ. ويضربُ بمطارق من حديد ضربةً، فيصيحُ صيحةً يسمَعُها من يلبه غيرَ الثَّقَلَيْنِ^(۱)) واته: کاتیک به‌نده‌یه‌ک ده‌مریت له گۆره‌که‌یدا

(۱) بؤ به‌لگه‌کانی پرسیارو وه‌لامی ناو گۆر، سه‌یری نه‌م سه‌رچاوانه بکه: لواوع الأنوار البهية ۵/۲ و الروح

دادنه‌ریت و پاشان هاو‌پړیکانی پستی تیده‌که‌ن و به‌جیی ده‌یلین. نه‌و ئا‌گاداره پیان ته‌نانه‌ت گویي له شه‌قی نه‌عله‌کانیشیانه (ته‌قی پیلاوه‌کانیان) له‌و کاته‌دا دوو فریشته دین بۆ لای و دایده‌نیشین و پیی ده‌لین: توجی ده‌لئی دهر‌باره‌ی نه‌و پیاوه (موحه‌ممه‌ده) (ﷺ)؟

باوه‌ردار ده‌لیت: شایه‌تی دده‌م که نه‌و پیاوه به‌نده‌ی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا بووه، پیی ده‌لین: ده‌ت‌ماشای شوینه‌که‌ی خوت بکه له ئا‌گردا، که چو‌ن خوا بوی گۆریویت به شوینیک له به‌هه‌شتدا. پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: هه‌ر دوو فریشته ده‌بینیت.

به مروقی بی باوه‌ر یاخود ناپاک و دوورو ده‌وتریت: چی ده‌لئی دهر‌باره‌ی نه‌و پیاوه (موحه‌ممه‌د)؟، ده‌لیت: نازانه‌م، منیش هه‌ر نه‌ووم ده‌وت که خه‌لکی ده‌یان وت: پیی ده‌لین: ده‌ی هه‌ر نه‌زانیت و زمانت گۆ نه‌کات، پاشان چه‌کوشی ئاسنین ده‌کیشن به پستی سه‌ریدا، نیتر هاوارو قیزه‌یه‌کی واده‌کات هه‌موو نه‌وانه‌ی ده‌ورووبه‌ری ده‌بیستن بیجگه له مروق و جنوکه.

حوکمی بر‌وابوون به پرسیار و وه‌لامی ناو گۆر:

بر‌وابوون پیی پیویست و فه‌رزه، نه‌مه مه‌زه‌به‌ی زۆربه‌ی زانایانه^(۱).

فه‌رمووده‌ی: موسلمان که ناو گۆر پرسیار لی کرا... تاد: صحیح البخاری ۶۵ کتاب التفسیر _ سورة ابراهیم ۲ باب ﴿يَسْبِتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ابراهیم ۲۷، رقم ۴۶۹۹، عن البراء بن عازب. وفي صحیح مسلم، ۵۱ کتاب الجنة ۱۷ باب عرض مقعد الميت رقم ۲۸۷۱ عن البراء بن عازب. فه‌رمووده‌ی: نه‌گه‌ر به‌نده خرایه ناو گۆری... تاد: صحیح البخاری ۲۳ کتاب الجنائز ۸۶ باب ما جاء في عذاب القبر ۱۳۷۴ بهذا اللفظ عن أنس بن مالك. وفي صحیح مسلم ۵۱ کتاب الجنة ۱۷ باب عرض المقعد الميت....، رقم ۲۸۷۰، عن أنس بن مالك. (۱) شرح عبدالسلام على الجوهرة ۲۲۰.

ناخۆشى و سزاي ناو گۆر:

ئەندىشە كىردى ناخۆشى و ناخۆشى ناو گۆر:

زۆرىيە زانايان وتويانە: ئىمە بىرومان ھەيە بە سزاي ناو گۆر، ھەرۈەك لە ھەۋال و خەبەرەگان ئامازەي بۇ كراۋە، خۋاي گەۋرە چۆن بىيەۋىت ئاۋا خۆشى يان ناخۆشى بە بەندەكە دەدات لە ناو گۆر، ئەم پىرۆسەيەش لەبەرچاۋى ئىمە ون و پەنھان بىكات.

تەننەت ئەگەر مردوو لەناو ئىمەشدا دابىرئىت، ئەۋا ئەمە نابىتە رېگر، لەۋەي دوو فرىشتە بىنە لاي و پىرسىارى لى بىكەن و ئەۋىش ۋەلاميان بداتەۋە، بەبى ئەۋەي ئامادەبۋوان ھەستى پىيىكەن^(۱).

عەقل ناتوانىت پەيى ببات بە چۆنىيەتى گەپانەۋەي رۆح بۇ ناو جەستە و چۆنىيەتى سزا و خۆشى ناو گۆر، چۈنكە عەقل لەبارەي ئەۋ دۇنيا ھىچ زىياري و ئەزمۇنىكى نىيە، پىغەمبەرانىش شتىك ناھىنن كە لەلايەن عەقل و ژىرىيەۋە ئەستەم بىت، بەلكو لەۋانەيە شتىك بىنن كە عەقل پىي سەرسام بىت^(۲)، ئەۋ ھەۋالانەي كە پىغەمبەران ھىناۋيانە دوو بەشن:

أ_ ئەۋ ھەۋالانەي كە عەقل و فىترەتى سەلامەت و تەندىرۈست شاىيەتى لەسەر دەدەن.

ب_ ئەۋ ھەۋالانەي كە عەقل پەيىيان پى نابات ۋەك ھەۋال و شتە پەنھان و غەيىبەگان.

ھەر ھەۋالئىك گومانى ئەۋەي پىپرا كە عەقل بە ئەستەمى ئەزانىت و رەتى دەكاتەۋە، ئەۋا لە دوو حالەت دەرناچىت:

(۱) التذكرة للقرطبي ۱۲۶ واحياء علوم الدين للغزالي ۱/۱۱۹ و ۴/۴۸۵.

(۲) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۵۷۸.

أ_ يان له نەقل كەردن و گواستەنەوہى ھەوالەكە ھەلە ھەيە.

ب_ يان عەقلەكە گەندەلە، لەو كاتەدا گومانەكە خەيالئى و بئى بنەمايە و نرخى بۆ دانانرئيت^(۱).

زانايان كۆكن لەسەر ئەوہى كە خواى گەورە جۆرئيك لە ژيان بۆ مردوو دەگەرئينئيتەوہ بەو ئەندازەيەى كە خۆش و ناخۆشى بچئيت، قورئانى پيرۆز و ھەوالەكان و شوئينەوارەكان كەواھى دەدەن لەم بارەوہ^(۲).

چوونى فرىشتە بۆ ناو گۆر:

دروستە تەئويلى چوونى فرىشتە بۆ ناو گۆر بکەين، بەوہى فرىشتە ئاگادارى بارودۆخى حالى مردووى ناو گۆر، لە دوورەوہ فرىشتەكان پەيى بىەن بە بارودۆخى ناو گۆرەكە، بەبئى ئەوہى بچنە ناو گۆرەكە ياخود نزيك بن لە گۆرەكە.

لەبەر ناسكى ئەندامەكانى لاشەى فرىشتەكان شتئىكى دروستە بچئتە ناو گۆر بە مردووەكان بگەن بەبئى ھەلكەندنى گۆرەكەكان. دروستيشە فرىشتە گۆرەكان ھەلكەنن، دواتر خواى گەورە بارودۆخى گۆرەكە بگەرئينئيتەوہ بۆ ھەمان وئینەى پئشووى، بئى ئەوہى دانىشتوانى دونيا پئى بزائن. دروستيشە كە فرىشتەكان بچنە ناو گۆرەكانەوہ لە چەند رئگەو تونئيلئىكەوہ كە مرؤف پەييان پئى نەبات^(۳).

(۱) الروح ۶۲، لوامع الأنوار البهية ۲ / ۲۱ نقلًا عن الروح.

(۲) شرح المقاصد للفتازاني ۱۱۷/۵.

(۳) التذكرة ۱۲۶.

ئىبن قهيبم دهليّت: گهورهترين نهفامى و نهزانى ئهوهيه كه بهدوور بزائرى فريشته زهوى و بهرد لهت و پهت بكات، كهچى زهوى و بهرد بۆ فريشته وهك ههوايه بۆ بالنده^(۱).

گۆر؛ يان ميڤرگيڤكه له ميڤرگهكانى بهههشت ياخود چاليڤكه له چالهكانى دۆزهخ:

پيغه مبهبر (ﷺ) دهفهرموويّت: (انما القبر روضة من رياض الجنة أو حفرة من حفر النار) واته: بهراستى گۆر؛ يان ميڤرگيڤكه له ميڤرگهكانى بهههشت ياخود چاليڤكه له چالهكانى ئاگرى دۆزهخ. ئهم فهرمايشته خوڤى و ناخوڤى ناوگۆر روون دهكاتهوه.

ههروهها پيويسته بزائرى كه خوڤى و ناخوڤى ناو گۆر له ههمان رهگهزى خوڤى و ناخوڤى دونيا نين، خواى گهوره تواناي ههيه كه گل و خوڤ و بهردهكانى ژيرو ژوورى مردووهكه گهرم بكات بهشيويهكه كه گهرمتر بيت له بشكوى ئاگرى دونيا، لهگهڤ ئهوهشدا ئهگهر دانيشتوانى دونيا دهست لهو گل و خاك و بهرده بدن ههست بهو گهرمييه نهكهن، بهلكو لهوه سهرسامتر ئهوهيه كه دوو پياو له تهنيش يهكترى دهنيزرين، يهكيڤيان له ميڤرگيڤك له ميڤرگهكانى بهههشتدايه و ئهوهى تريان له چاليڤك له چالهكانى ئاگردايه، نه گهرمى ئاگرهكه و نه خوڤسيهكهى هيچ يهكيڤك لهو دوو مردووه دراوسييانه بۆ يهكتر ناچيّت.

جا ئهگهر خواى گهوره ئهوهى ئاشكرا بكردايه كه له عهقلهكان شاراوويه، ئهوا حيكمهتى سپاردنى مروّف (تكليف) و برابوون به شته پهنهان و غهيبيهكان نهدهما^(۲).

(۱) الروح ۷۲.

(۲) شرح العقيدة الطحاوية ۳۸۹_ ۳۹۱، الروح ۶۴_ ۶۶.

فهرموودهى: بهراستى گۆر؛ يان ميڤرگيڤكه... تاد: سنن الترمذي، كتاب صفة القيامة، باب القبر يقول للمؤمن مرحبا وأهلا ۱۶۷/۷ عن أبي سعيد الخدري وقال: حسن غريب.

ھەر كەسنىڭ بە ئەندازەى شياۋى خۇى خۇشى و ناخۇشى ناو گۆر دەچىزىت، جا مردوۋەكە نىژرابىت ياخود نەنىژرابىت ياخود دىندەكان خواردىبىتيان يان سوتابىت، تەنانەت ئەگەر مردوۋەكە بوۋىتە خۇلەمىش و بە ھەۋادا بىلأوبوۋىتەۋە ئەۋا خۇشى ياخود ناخۇشى بەۋىپىيەى شايەنىەتى دەچىزىت...^(۱)

ئەۋ ھەۋالانەش كە لە پىغەمبەرەۋە (ﷺ) ھاتوون لەبارەى دانىشتاندىنى مردوۋ، چوونە ناۋىيەك و ويك ھاتنەۋى پەراسوۋەكانى و ھاۋۋىنەى ئەم ھاۋەلانە، ئەۋا پىۋىستە بەبى زىادەروۋى و كەمپەۋى لە مەبەستى پىغەمبەر (ﷺ) تىبگەين.. چونكە بەگشتى سى قۇناغ ھەن، ھەر قۇناغىك ھوكم و ياساى تايبەت بەخۇى ھەيە، كە برىتىن لەم قۇناغانە:

أ_ قۇناغى دونيا و ھوكمەكانى لەسەر جەستە، رۇحىش پاشكۇى جەستەيە لەم قۇناغەدا.

ب_ قۇناغى ناوگۆر و بەرزەخ و ھوكمەكانى لەسەر رۇح، جەستەش پاشكۇىيەتى لەم قۇناغەدا.

پ_ قۇناغى ھەمىشە و نەبىراۋە، ھوكمەكانى رۇح و جەستە بەيەكەۋە دەگرىتەۋە^(۲).

سەبارەت بەۋ مردوۋەش كە بەشەكانى لاشەى پەرش و بىلأوبوۋە بە خاك و ھەۋادا... بىگومان لە قۇناغى ناو گۆرۋ بەرزەخدا رۇح سزا ئەخوات و جەستەش بەھەمان شىۋە ۋەك پاشكۇى رۇح لەۋ قۇناغەدا سزا دەچىزىت، ئىنجا شتىك دوور نىە لە دەسەلتى خۋاى گەۋرە كە پەيوەندىيەك لە نىۋان رۇح و بەشەكانى لاشەدا دروست بكات ھەرچەند دوور بىن، ئەمرۇ ئىمە دەبىنىن كە سەدان ئامرازى بىتەل (لاسكى) و بىلأوكراۋەى راگەياندىن دەگات بە سەرچەم ناۋچە جىاۋازەكانى جىهان لەيەك چىرگەدا، كارەباش بەھەمان شىۋە لە يەك چىرگەدا دەگاتە

(۱) الروح ۶۲_۶۳.

(۲) ھەمان سەرچاۋە ۶۲_۶۳.

شوینی زور دوور لهو ساتهی دهمامکی تایبتهی گهیه نهیری کاربا دهکریته وه، جا هه لئسوکهوت و رفتهاری رۆح زور لهو نمونانهی باسکران نامۆ سهیرترن.

حوکمی بروابوون به ناخۆشی و سزای ناو گۆر:

کهسی بی باوهرو لاسار، سزای ناو گۆر دهچیزیت، ئەمهش راستیه که که پروا پی بوونی پیویسته، ئەمه رای زوربهی زانایانه^(۱).

به لگهیان هیئاو ته وه له سه ر سه لماندنی بوونی سزای ناو گۆر، به م به لگانهی خواره وه:

۱_ ئەم فه رمایشته ی په روه ردگار له باره ی ده ست و پیوه ند و خانه واده و نزیکه کانی فیرعه ون: ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾ غافر: ۴۶. واته: (ناگری دۆزه خه، به یانیان و ئیواران، نیشانیان دهریت، له "جیهانی به رزه خدا"). واته مه به ستی پیش رۆزی دواییه. واته "له ناوگۆردا"، به به لگه ی ئەم فه رمایشته: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ غافر: ۴۶. واته: (له رۆزی قیامه تیش فه رمان دهریت: ئاده ی تا قم و ده سته ی فیرعه ون بجه نه ناو نیس و نازاری زور ناخۆشه وه).

(۱) التذكرة للقرطبي ۱۲۴. سهیری ئەو گپړانه وانه بکه که له م باره وه هاتوون له م سه رچاوانه دا: شرح اصول الإعتقاد أهل السنة والجماعة ۴۳۶/۵ لاپه ره کانی دواتر.

جبائی و بلخی کورپی که له موخته زیله کانن سزای ناو گۆریان چه سپاندووه، به ئام پیمان و ابووه ئیمانداران ئەو سزایه ناچیزن، به لکو ئەو سزایه یان ته نها بو ئەو که سانه چه سپاند که بو هه میشه یی له دۆزه خدل ده میننه وه که ی ۱/ الروح لابن القيم ۵۸ ولوامع الأنوار البهية ۲/۲۳ نقلًا عن الروح.

ئیبازییه کانیش سزای ناو گۆریان چه سپاندووه. / مشارق أنوار العقول ۱۰۵/۲. زهیدییه کانیش سزای ناو گۆریان چه سپاندووه. / العالم الدينية ۱۲۳.

۲_ ئەم فەرمايشتەى خۇاى گەورە: ﴿قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا آتَيْنِي وَأُحْيَتَنَا آتَيْنِي﴾ غافر: ۱۱. واتە: (پەروەردىگار تۆ دەسەلاتت بى سنورە، دوو جار ئىمەت مراند و دووجار ئىمەت زىندوو كردهو).

مەبەست لە دووجار مراندن و دووجار زىندوو كړدنهو لە ئايەتەدا برىتية لە: مردنى پيش ناشتن و لە گۆرپانى، دواتر زىندوو كړدنهو لە ناو گۆرپا، پاشان مراندنى ھەر لە ناو گۆرپا، دوا پارسيار كړدنى مونكەپرو نەكەر دواجار زىندوو كړدنهو بۆ لىپرسىنەو. رافەكارانى قورئانى پىرۆز دەلین: مەبەست و ئامانج لە باس كړدنى دووجار زىندوو كړدنهو ئەوئەوئەوئە دۆزەخىەكان لە ئەنجامى ئەو دووجار زىندوو كړدنهوئەوئە بۆيان دەرگەوت كە زىندوو كړدنهو لە تواناى خۇاى گەورەدايە، ھەر لەبەر ئەمەش دەلین: دانماننا بە تاوانەكانمان، واتە ئەو تاوانانەى كە بەرھەمى نكۆلى كړدئمان بوو لە زىندوو بوونەو، فەرمايشتەكە باسى زىندوو كړدنهوئەى نەكردوو لە دوونىادا، لەبەر ئەوئەوئە كە لە دونىادا زىندوو بوون دانىان نەدەنا بە تاوانەكانىاندا.

ھەندىكىش بۆ ئەو چوون كە مەبەست لە دووجار مراندنەكان ئەوئەوئەوئە كە باسكردن، ھەروەھا دووجار زىندوو كړدنهوئەكان يەكەمیان برىتية لە زىندوو كړدنهوئە لە دونىادا و يەككى ترىشان لە گۆرپا، مەبەستىشان لەم تەفسىرەدا باس كړدنى شتەكانى رابردوو، سەبارەت بە زىندوو كړدنهوئە ژيانى سىيەمىش مەبەستم لەوئەوئەوئە كە تىايدا كۆدەكړىنەوئە بۆ لىپرسىنەو، پىويست ناكات لىرەدا باسى بكەين.

بەپىى ھەر دوو رافە و لىكدانەوئەكە زىندوو كړدنهوئە لە گۆرپا سەلمىنرا^(۱).

(۱) الموافق و شرحه للجرجاني ۳۱۸/۸، بروانہ: المقاصد و شرحه للتفتازاني ۱۱۲/۵_۱۱۳ و المالع الدينية ۱۲۳.

۳_ خَوای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا ﴾ طه: ۱۲۴. واته: (ئه‌وه‌یش ږوو وهر‌بگړپیت له به‌رنامه‌و ناینی من و پستی تی بکات، بیگومان بو ئه‌و جوړه‌که‌سانه ژیانیکې ترش و تال و ناخوش پیش دیت).

ئه‌بو سعید خودری و عه‌بدوئی کورې مه‌سعود وتویانه: سزادانی ترش و تال و ناخوش (ضَنْكًا) مه‌به‌ست لئی سزای ناو گوړه.

۴_ خَوای پایه‌به‌رز ده‌فهرموویت: ﴿ فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴾ الطور: ۴۷. واته: (بیگومان بو ئه‌وانه‌ی که سته‌میان کردوو سزای تریش هه‌یه بیجگه له‌وه‌ی جار‌جار بویان پیش دیت).

وتراوه مه‌به‌ست له‌و سزایه، سزای ناو گوړه، چونکه خَوای گه‌وره پیشتر نایه‌تیکې تری له‌دوای ئه‌م فه‌رمایشته‌دا هیناوه، ده‌فهرموویت: ﴿ فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴾ الطور: ۴۵. واته: (وازیان لی بهینه هه‌تا به‌و ږوژه ده‌گن که تیاده‌چن و لال و پال ده‌که‌ون). ئه‌م ږوژه‌ش کوټا ږوژه له‌ دونیادا، ئه‌مه‌ش ناماژیه بو ئه‌وه‌ی که ئه‌و سزایه‌ی تیایدان بریتیه له‌ سزای گوړ.

۵_ خَوای مه‌زن ده‌فهرموویت: ﴿ أَلْهَكُمُ الْكَاثِرُ ﴿۱﴾ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿۲﴾ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۳﴾ التكاثر: ۱_۳. واته: ("خه‌لکینه!!" هه‌لپه‌کردن و پیش برکیتان بو زور کردنی "مال و منداډ و سامان و کوشک و ته‌لار و ...هتد" نیوه‌ی سه‌رگه‌رم و سه‌رگه‌ردان و بی ناگا کردوو له‌ خواناسی و دینداری. تا ئه‌و کاته‌ی که ده‌مرن و ده‌برینه گوړستان. وازبینن له‌مه‌ودوا ده‌زانن).

٦ _ پيغمبەر (ﷺ) فەرموويەتى: (أثم يعذبون عذاباً تسمعه البهائم كلها) واتە: مردوان لە گۆرەکانياندا سزای ئەوەندە سەختە دەدرين، گيانلەبەر و نازەلەکان گويبيستی ناھو نالەيان دەبن.

٧ _ فەرموودەى بەرائى كورپى عازب و ئەنەسى كورپى مالیک، كە وەك بەلگە لەسەر پرسیار و وەلامى ناوگۆر خرانەپوو^(١).

جەھەم، موعتەزىلەكان، ضرارى كورپى عمرو^(٢)، بيشرى مرسى^(٣)، نكۆليان كر دووہ لە بوونى سزای ناو گۆر.

زیندوو بوونەو و (هەستانەوێ جەستەیی) دووبارە ژيانەو

پیناسەكەى:

زیندوو بوونەو (البعث): بریتییە لەوێ كە خوای گەرە مردووەكان لە گۆرەكانياندا زیندوو بکاتەو، بەوێ بەشە رەسەنەکانى جەستەى گۆبکاتەو و رۆحەكەى بۆ بگەرینیتەو.

(١) التذكرة للقرطبي ١١٣_١١٤ و ١٣٣، الروح ٥٣_٥٤، لوامع الأنوار البهية ٥/٢ و ١٣_١٤.

فەرموودەى: مردوان لە گۆرەكانياندا سزای ئەوەندە سەختە دەدرين... تاد: صحيح البخاري ٨٠ كتاب الدعوات ٣٧ باب التعوذ من عذاب القبر، رقم ٦٣٦٦، بهذا اللفظ عن عائشة رضي الله عنها. وفي صحيح مسلم ٥ كتاب المساجد ٢٤ باب استحباب التعوذ من عذاب القبر، رقم ٥٨٦ عن عائشة رضي الله عنها.

(٢) الإبانة للاشعري ٢٤٧ و بهرپەرچی داووتەو. و له: المواقف ٣١٧/٨ هاتوو: ئەمە بۆچوونی زۆریەى پاشینەکانى موعتەزىلەیه. و له: التمهيد للامشي ١٢٠ والمقاصد وشرحه للتفتازني ١١٣/٥ هاتوو: ئەمە بۆچوونی هەندیک لە موعتەزىلەکانە.

(٣) المواقف ٣١٧/٨. نكۆلى كردنەكەى "ضرار" له: كشف المراد ٤٥٢ هاتوو.

ههروهها دووباره ژيانهوه (النشور): هاومانای زیندوو بوونهوهیه، دهوتریت: (نشر المیت):

ئهگه دواى مردن دووباره زیندوو بووهوهو ژیا. (أنشره الله) واته: خواى گهوره ژياندى^(۱).

راجیایی لهسه زیندوو بوونهوه، حوکمی برها بوون پیی:

راجیایی ههیه لهبارهی زیندوو بوونهوه، بهشیوهیهکی گشتی بو سهردوو بۆچوون دابهش

بوون:

یهکه: سروشتگهراکان (الطبیعیون) نکۆلیان لیکردوو^(۲)، بوئهوهچوون که مرۆف تهنها

ئهو پهیکههریه که بهرهسته و وینه و ئەندامهکانی لهناو ئەچن و جاریکی تر زیندوو

(۱) لوامع الأنوار البهية ۱۵۷/۲_ ۱۵۸.

(۲) هورنانی پیروز بیروباوهپی رۆژگار پهستهکان و سروشتگهراکانی باس کردوو، که خوی دهبینیتهوه له نکۆلی کردن له بوونی لیپرسینهوه بهههشت و دۆزهخ، لهبارهوه فهرموویهتی: ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْبِكُمْ إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ الجاثية: ۲۴. واته: (خوانهسانان دهیانوت: ژیان تهنها ئەم ژیانی دنیاویه، دهمرین و دهژین به نۆره، ههر رۆژگار و زهمانه کاریگهرن تیامانداو دهمان مرین و هیچی تر! جا ئەوانه وهنهبیت لهسه بنچینهی هیچ جوهره زانستی و زانیاریهک ئهوه بلین تهنها پشت بهگومان و دوودلی دههستن).

ناوبراوان پییان وایه ههموو ئایینهکان بوچهل و بی بنهمان، ئایینیان خستۆته خانهی خهیاڵهوه، بهم پییهش ئهوه دهرهناجمانه کهئهکه دهبین:

۱_ نکۆلیان کرد لهوهی که مرۆف ریژدارترین بوونهوهر بیت، بهلگو پییان وابوو که کهمتر و بی نرخه له نازهلهکان و لهوان فیهرت نزمته. ئەو پیشهسازیهش که مرۆف پیی دهنایت، ئەوا لهپهنگهی لاسایی کردنهوهی نازهلاندان بهدهستی هیئاوه، جا کرداری چینی له جالجالۆکه وهرگرتوو و کرداری دروستکردن و بیناکردنی له ههنگ وهرگرتوووه له میروو فییره پاشهکهوت کردن و له باندهی بول بول فییره موسیقا و ئاواز بووه....

نکۆلیشیان کردوو لهوهی ئوممهتی پیغهمبهر محمد ﷺ ریژدارترین و گهورهترین ئوممهت بیت، چونکه پییان وابوو ئوممهتی محمد ﷺ هیچ جیاوازی و تایبهتمهندییهکی زیاتری نیه له ئوممهتهکانی تر.

۲_ نکۆلیان کردوو لهوهی مرۆف له رۆژی دوایدا زیندوو ببیتهوه بۆ لیپرسینهوه لهسه ئهوه شتانهی کردوویانه له دونیادا.

نابیت‌وه^(۱). مرؤفه‌کان به‌چاوی خوشیان مردویکیان نه‌بینیوه که زیندوو کرابیت‌وهه تا باسی بارودوخی دواي مردنیان بو بگيریت‌وهه.

د هه‌مه: فه‌یله‌سوف و دانا و خاوه‌ن ئایینه‌کان (الحکماء و الملیون) پروایان به زیندوو بوونه‌وه هه‌بووه^(۲).

ئیین قهیمی جه‌وزی ده‌لیت: موسلمانان و جوله‌که و نه‌صرانیه‌کان کۆکن له‌سه‌ر زیندوو بوونه‌وه‌ی جه‌سته‌یی له‌رؤژی دوايیدا^(۳).

هه‌روه‌ها جه‌لالی ده‌وانی) ده‌لیت: باوه‌ر بوون به زیندوو بوونه‌وه‌ی جه‌سته‌یی پئویست و فه‌رزه، هه‌ر که‌سیک نکۆلی لی بکات به کافرو بی باوه‌ر داده‌نریت، جا ئەمه شتیکی راست و بی پیچ و په‌نایه به یه‌کده‌نگی هه‌لگرانی هه‌ر سی ئایینه‌که (واته: موسلمان و جوله‌که و

۳_ به پئویستیان زانیوه که شهرح و ده‌ستپاکی و راستگویی لابریت و نه‌مینیت، هه‌روه‌ها ئایین بتاشریت له حیوازی کردن له نیوان جه‌لال و جه‌رام. (أبیقوری رۆژگار په‌رست) ده‌لیت: ئەگه‌ر ئەمه‌هه‌ حالی مرؤف بیت که ره‌خنه‌وه‌ که‌موکورتی ده‌گریت له گیانداران، ئەوا پئویستر ئەوه‌یه که مرؤف خوئی له خو بایی نه‌بیت و هه‌لنه‌خه‌له‌تیت به‌وه‌ی له‌رؤژی دوايیدا پاداشت و سزا هه‌یه، به‌مه‌ش به‌شه‌ خو‌شه‌کانی ژیا‌نی دنیا له‌خوئی قه‌ده‌غه‌ بکات و ده‌روونی به‌ند بکات به‌ به‌ندوباره‌کانی جه‌لال و جه‌رام و شیوا نه‌شیوا و شه‌رم و راستگویی و ده‌ستپاکی و شته‌ دانراوه‌کانی تریش که خه‌لکی به‌نه‌زانی پئیه‌وه‌ پابه‌ند کراون که‌چی ئازهل و گیانله‌به‌ریک پیی پابه‌ند نه‌کراوه.

سه‌یری ئەم سه‌رچاوه‌یه بکه: مقدمة الشيخ محمد عبده لرسالة ابطال مذهب الدهريين للسيد جمال الدين الأفغاني، وذلك في كتاب (خاطرات جمال الدين الأفغاني الحسيني ٢٨٩ _ ٢٩٢).

(١) المقاصد وشرحه للفتازاني ٨٨/٥ _ ٨٩.

(٢) المقاصد وشرحه للفتازاني ٨٨/٥ _ ٨٩.

(٣) الروح الابن القيم ٥٢ ولوامع الأنوار البهية ٢٥٧/٢ نقلاً عنه.

نەصرانیەکان) و قورئانی پیرۆز لە چەند شوپنی جیا جیا شایەتی لەسەر ئەو راستیە داوە کە تەئویل هەلناگریت^(۱).

بەشیوەیەك قورئانی پیرۆز پەیمانی سزای بەئیش و نازاری داوە بەوانەى نكۆلى ئەكەن لە زیندوو بوونەوه، هەرودها نكۆلى ئەكەن لە بوونی رۆژی دوایی، خۆای پایەبەرز دەفەرموویت: ﴿وَإِنْ تَعَجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَيْ ذَا كُنَّا تُرَبًّا أَيْ نَا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ أَوْلِيكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأَوْلِيكَ الْأَعْلَىٰ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأَوْلِيكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ الرعد: ۵. واتە: (خۆ ئەگەر تۆ بەشتیك سەرسام بیت و پیت سەیر بیت، ئەو قەسەى بى باوەران جیگەى سەرسامیە كە دەلین: ئایا كاتیك بووینەوه بە خاك و خۆل، سەر لە نوێ زیندوو دەكریینەوه و دروست دەبینەوه؟ ئا ئەوانەن كە بباوەر بوون بە پەروردگاریان، ئا ئەوانە زنجیرەكان لە گەردنیاندا و نیشتەجیی ناو ئاگرى دۆزەخ و هەمیشە دەبى تیايدا بمیینەوه).

هەرودها دەفەرموویت: ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَرُونَ﴾ المؤمنون: ۷۴. واتە: (بەراستی ئەوانەى برۆا ناهین بە قیامەت و ویل و لادەرن لە رینگەو ریبازی راست).

بەلام لەگەل ئەوهدشا ئەوا هەلگرانی بۆچوونی دووم رایان جیاوازه لە چۆنیەتی زیندوو بوونەوه، لەمبارەوش بۆ سى را دابەش بوون:

یەكەم: زیندوو بوونەوه تەنها بەشیوەیەكى رۆحییە، ئەمە رای فەیلەسوفەكانە، چونكە لاشە و جەستە بە وینەو ئەندامەكانیەوه لەناو ئەجیبت و دووبارە ناهیتەوه بوون، نەفسیش

(۱) شرح العقائد العضدية للدواني ۲/۴۷، الكلبوي عيله، ولوامع الأنوار البهية ۲/۱۵۸ نقلاً عنه.
(۲) سهیری ئەم ئایەتە تانەش بکە: النحل ۶۰، الاسراء ۴۹ _ ۵۱، مريم ۶۶ _ ۶۸، الحج ۵ _ ۶ المؤمنون ۸۱ _ ۸۳، النمل ۴ _ ۵ و ۶۶ _ ۶۷، الجاثية ۲۴، التغابن ۷.
۹۰۳

كرۆك (جوهر) يېكى پروتە ھەر دەمىنىت و لەناو ناچىت، لەدواى جىابوونەودى لە جەستە دەگەرپتەو ھە بۇ جىھانى پەتى و پروت كە دادەمالپىت لەو شتانەى پىيەو ھە پەيوەست دەبن.

دووھم: زىندوو بوونەو تەنھا جەستەيە، ئەمە راي زۆربەى موسلمانانە، چونكە رۆح بە جەستەدا ئەپرات وەك چۆن ئاگر بە خەلۆز و ئاو بەناو گولدا دىت و دەپرات.

سپيەم: زىندوو بوونەو بە رۆح و جەستەيە بەيەكەو، ئەمە راي غەزالي و حلیمی و راغب و ئەبو زید و دبوسى و راي زۆرىك لە صوفى و شيعە و كەرامیەگان و زۆربەى نەصرانىەگان و ھەلگرانى بىرۆكەى گيانگۆركى (تناسخ) يەكانە^(۱).

بەلگەكانى زىندوو بوونەو:

ھەلگرانى راستى بەلگەى نەقلی و عەقلىان ھىناو تە لەسەر ئەودى كە زىندوو بوونەودى جەستەيى راستە، نمونە لە بەلگەى نەقلیەگان:

۱ _ لە قورئانى پىرۆز، ئەم فەرمايشتانەى خواى گەرە:

أُ خَوَاى بى وینە دەفەر موويت: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مِنْ يَمُوتٍ بَلْ

وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا﴾ النحل: ۳۸. واتە: (بى باوهران سویندىان دەخواردو جەختیان دەکردەو لەسەر

(۱) شرح المقاصد للفتازانى ۲/۲۱۱، ھەر وھا دواتر باسى کردوو ھە: ئىمامى رازى دەئیت: جىاوازییەكە ئەوھىە: كە موسلمانان دەئین رۆحەگان بەدییەنراون و لەدواى مردن لە جىھانى رۆژى دوايیدا دەگەرپنرینەو ھە بۆ ناو لاشەگان، بەلام ئەوانەى برۆيان بە بىرۆكەى گيانگۆركى (تناسخ) ھەيە: تىروانىيان وايە كە رۆح لە مێژینە و بى سەرەتايە و ھەر لەو ژيانەى دونیادا دەگەرپتەو ھە بۆ ناو لاشەكەى تر و بىرۆكەى ناوبرا و برۆای بە رۆژى دوايى و بەھەشت و دۆزەخ نىيە... جا ھەلگرانى ئەم بىرۆكەيە بەكافرو بى باوەر دادەنرین لەبەر ئەودى نكۆلى ئەكەن لە بوونى قىامەت و بەھەشت و دۆزەخ و نەصرانىەكانیش بەھەمان شیو ھەكافەر دادەنرین، چونكە برۆيان بە بىروباوەرپى سىكوچكەيى (تتلیث) ھەيە. سەیرى ئەمەش بكە: المواقف و شرحه للسید شریف ۲۹۷/۸.

سویندهکەیان و دەیانوت: ئەووی بمریت خوا زیندووی ناکاتهوه! نهخیر، زیندووی دهکاتهوه، ئەوه بهئینیکی راست و دروستی خواجه و لئی پاشگەز نابیتەوه).

ب_ خوی زانا و خاوهن توانا دهفهرموویت: ﴿قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ﴾ التغابن: ۷. واته: (پییان بلی: وا نییه، سویند به پهروهردگارم، بهراستی ههر زیندوو دهکرینهوه).

پ_ خوی مهزن دهفهرموویت: ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ﴾ المؤمنون: ۱۶. واته: (پاشان دهبیت له رۆژی قیامهتدا زیندوو بکرینهوه).

ت_ خوی پایهبهرز دهفهرموویت: ﴿فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ﴾ یس: ۵۱. واته: (ههموویان له گۆرهکانیان له تویی خاکهوه بهپهله دینه دهرهوه بۆ لای پهروهردگاریان).

ج_ خوی تاک و پاک دهفهرموویت: ﴿فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ الاسراء: ۵۱. واته: (دهلین: دهی باشه، کی زیندووومان دهکاتهوه؟ بلی: ئەو زاتهی که یهکهم جار بهدییهیان).

ج_ خوی بی هاوهل و هاوبهش دهفهرموویت: ﴿كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ﴾ الأعراف: ۲۹. واته: (چۆن دروستی کردوون لهسهرتاوه، له نایندهشدا ههر بۆ لای ئەو دهگهرینهوه).

ح_ خوی بائادهست و خاوهن شکۆ دهفهرموویت: ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْنَا﴾ الأنبياء: ۱۰۴. واته: (ههروهک چۆن لهسهرتاوه دروستمان کرد، وهک ئەوسای خوی لیدهکهینهوه، جا ئەوه پهیمان و بهئینی ئیمهیه).

خ_ خَوای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ﴾ فاطر: ۹. واته: (ئینجا ئەو زه‌ویه‌مان پێ زیندوو کرده‌وه د‌وای ئەوه‌ی که مردبوو، زیندوو کردنه‌وه‌ی ئیوه‌ش هەر به‌و شیوه‌یه ده‌بیّت).

ز_ خَوای خاوه‌ن ویست و توانست ده‌فهرموویت: ﴿وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ. قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ﴾ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ ﴿٧٨﴾ یس: ٧٨ _ ٧٩. واته: (وتی: کی ئەم ئیسه‌گانه زیندوو ده‌کاته‌وه له کاتی‌کدا که رزیو و پرتوکاون؟! پێیان بلی: ئەو زاته‌ی که یه‌که‌م‌جار دروستی کردووه، هەر ئه‌ویش زیندووی ده‌کاته‌وه).

عیزی کوری عه‌بدوسه‌لام ده‌لیت: خَوای گه‌وره یه‌که‌م جار دروست کردنی جه‌سته‌ی وه‌ک به‌لگه هیناوه‌ته‌وه له‌سه‌ر دووباره زیندوو کردنه‌وه، چونکه هه‌موو که‌سیکی خاوه‌ن عه‌قل و ژیری ئەوه ده‌زانیت که ئەو زاته‌ی توانای به‌دهیه‌نانی جه‌سته‌کانی هه‌بووه له یه‌که‌م‌جاردا ئەوا تواناشی هه‌یه، پارچه ب‌لاوه‌کانی جه‌سته‌کان کۆبکاته‌وه‌و، دووباره دروستیان بکاته‌وه، چونکه ئەگه‌ر نه‌توانی دووباره دروستیان بکاته‌وه، ئەوا پێویست بوو له یه‌که‌م جاردا ده‌سته‌وه‌سان بوایه له ناست به‌دهیه‌نانیان.

هه‌روه‌ها کرداری به‌دهیه‌ن‌ان، پێویستی به‌ توانای به‌دهیه‌نه‌ر نه‌ده‌بوو به‌سه‌ر به‌دهیه‌ن‌راواندا و پێویستی به‌وه نه‌ده‌کرد که زانا بی‌ت به‌هه‌موو زانیارییه وردو درشت و تیروته‌سه‌له‌کان، خَوای گه‌وره راسته‌وخۆ ئەم فه‌رمایه‌شته‌ی له‌د‌وای ئەم باسه‌ی خسته‌وه‌ته‌پوو: ﴿وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ﴾ یس: ٧٩. واته: (ئهو به‌هه‌موو دروستکراویک زانا و ئاگایه). جا خَوای گه‌وره ئاگادارو زانییه به هه‌موو شه‌کانی به‌دهیه‌ن‌ان و دروستکردنی یه‌که‌م هەر له به‌شه‌کان و ماده‌کان و وینه‌کان، به‌هه‌مان شیوه سه‌بارت به‌هی دووه‌میش زانییه، جا ماده‌م خَوای گه‌وره خاوه‌نی

() لوامع الأنوار البهية ١٥٧/٢ _ ١٥٩.

زانستی ته‌واوه، توانای کامله، چۆن زیندوو کردنه‌وی ئیسی پرتوگا و رزیوی له‌سه‌ر گران ده‌بیت؟.

دواتر خوی گه‌وره جه‌ختی له‌سه‌ر پرۆسه‌ی زیندوو کردنه‌وه کردۆته‌وه، به‌وه‌ی به‌لگه‌ی به شتیکی زۆر گه‌وره و مه‌زنی هیناوه‌ته‌وه له‌سه‌ر شتیکی بچوک و ئاسانتر، چونکه هه‌ر که‌سیکی ژیر ده‌زانیت که زاتیک ده‌سه‌لانی به‌سه‌ر شتیکی گه‌وره‌دا ب‌روات ئه‌وا به‌سه‌ر شتی له‌ویش بچوکت‌دا زۆر به‌ئاسانتر ده‌روات: ﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾ یس: ۸۱. واته: (ئایا ئه‌و زاته‌ی که ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوو ناتوانیت دووباره وه‌ک خۆیان دروستیان بکاته‌وه؟! به‌ئێ "زۆر چاک ده‌توانیت"، چونکه ئه‌و زاته له دروستکردن و داهینانیدا به‌توانا و زانایه).

ک_ فه‌رمان و رێگرییه‌کان (الأوامر والنواهي) له قورئانی پیرۆزدا زۆرن:

نمونه‌ی ئه‌و فه‌رمانانه: خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ البقره: ۴۳ و ۸۳ و ۱۱۰. واته: (نویژه‌کانتان به چاکی ئه‌نجام بدن به دروشمه‌کانیه‌وه و زه‌کاتیش بدن).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ﴾ الحج: ۷۸. واته: (هه‌روه‌ها به‌رده‌وام بن له خه‌بات و جیهاد و هه‌ول و کۆشش له پیناوی خوادا به‌و شیوه‌یه‌ی شایسته‌یه‌تی). ...تاد.

نمونه‌ی رێگرییه‌کان (نهی): ﴿وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ الحجرات: ۱۲. واته: (له‌پاش مله‌ باس و ناوی یه‌کتر به‌خرابه‌ مه‌به‌ن).

(۱) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۵۹۴_ ۵۹۵. و نهاية الإقدام ۴۶۸ و عقائد الإمامية ۱۲۶.

ههروهه دهفهرموویت: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ

الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ﴾ المائدة: ٩٠. واته: (دننیابن که عهرهق و قومارو گوشتی مالتی سهربراو بو غهیری خوا لهو شوینانهی که خهئک بهپیرۆزی داناوه نهک ئیسلام، بورج و جهئال و جهرام زانین بههوی ههلدانی زارهوه ئهمانه ههر پيسن و لهکارو کردهوی شهیتانن، کهواته ئیوهش خوتانی لی دوور بگرن و خوتانی لی بیاریزن).

موسلمان له ناست ئهم حوکم و بریارانهدا سهرپشک نییه، خوی گهوره دهفهرموویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ الأحزاب: ٣٦. واته: (بو هیج پیاو و ئافرهتییکی موسلمان دروست نیه، کاتیک خواو پیغهمبههکهی بریاری شتیک بدن، ئهوان سهرپشک بن له ئهنجامدانی ئهو کارهدا).

خوی گهوره ههرهشهی کردوو له خهئکی لهوهی فهرمان و ریگرییهکان بشکینن، لهوبارهوه فهرموویهتی: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ النور: ٦٣. واته: (دهبا ئهوانهی سهرپیچی له فهرمانی خوا دهکهن بترسن لهوهی که تووشی تاقی کردنهوهیهکی سهخت یان تووشی سزایهکی به ئیش ببن).

به پیی ئهو فهرمان و ریگرییهکان که خرانهپوو و ئهوهش باس کرا که موسلمان له ناستیدا سهرپشک نییه و ههرهشهش کراوه لهوهی سهرپیچی دهکات، ئهوا بیگومان شتیکی پیویسته که سزای جهستهیی تاوانباره سهرپیچیکارهکان بدریت و پاداشت و خووشی پیشکesh به باوهرداران بکریت، جا دادگهری و حکمهت و دانایی و پیروزییه تهواو و کاملهکهی خوی گهوره ههر ئهمه دهخوازیت.

خوای مهزن دهفهرموویت: ﴿وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ سیأ: ۱۲. واته:
 (جا نهوهی له فهرمانی نیمه دهر بچیت سزای دوزهخی پی دهچیزین).

ههروهها دهفهرموویت: ﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿۳۱﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿۳۲﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿۳۳﴾ وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿۳۴﴾
 لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ﴿۳۵﴾ جَرَاءَ مِنْ رَبِّكَ عَطَاءَ حِسَابًا ﴿۳۶﴾﴾ النبأ: ۳۱-۳۶. واته: (بهراستی بو
 خواناسان و پاریزکاران سهرفرازی و خویشی و شادی و کامهرانی فراوان نامادهیه. چهندهها
 باخچهی جوان و جووری تری. "لهو جیگه و ریگه خوشانهدا هاوسهرو هاودهمی" ئافرهتانی
 سینه جوان و "دیمه جوان" هاوتهمه ن نامادهیه. لهگه کاسهی پر له شهرابی تایبهتیدا. لهو
 بههشتهدا هیچ جووره قسهیهکی پرو پووج و دروو دهلهسهیهک نابیستن. ئهمهش ههموو
 پاداشتیکه لهلایهن پهرومردگارتوه "ئهی ئیماندار"، بهخششیکه به حیسابیکی ورد
 دهبهخشریت "به بهختهوهران").

جا شتیکی روونه که تنها هه رهشه و ترساندنیکي پروت نییه، به لکو ئهوه دهسهلمینیت که
 زیندوو بوونهوه شتیکی پیویسته، هیچ شتیکی تر نییه که بههویهوه ههر کهسیک خوئی
 بدزیتهوه له بروا پیبوونی.

۲ _ له فهرموودهی بهریز و بهپیزدا:

أ_ له سهحیحی بوخاریدا: له ئیبن عبباسهوه (خوای لیی رازی بیئت) هاتووه، دهلیت:
 گوئیستی پیغمبهری خوا (ﷺ) بووم که وتاری دهدا لهسهر دوانگه و دهیفهرموو: (انکم
 ملاقو الله حفاة عراة غرلاً) واته: له رۆزی قیامهتدا بهپی پهتی و پرووت و قووتی و خهتهنه
 نهکراوی دهگه ریپنهوه لای خوا.

ههروهها له سهحيجي موسليهدا هاتووه: دهئيت: پيغههبهري خوا (ﷺ) ههئسا وتاريكي دا تيايدا ناموزگاري كردين و دواتر فهرمووي: (يا ايها الناس انكم تحشرون الى الله حفاة عراة غرلاً) واته: نهى خهلكينه له رۆزي قيامهتدا بهپيي بهتي و پرووت و قووتي و خهتهنه نهكراوي حهشر دهكرين. ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ بُعِيدَهُ، وَعَدَّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ الانبياء: ١٠٤. (1)

واته: (ههروهك چۆن لهسهههتاوه دروستمان كرد، وهك نهوساي خوئي ليدهكهينهوه، جا نهوه بهيمان و بهئيني ئيمهيه، بيگومان ئيمه نهو كاره نهنجام دهدين).

ب_ ئيبن عههباس (خوای لی رازی بیّت) دهئيت: (عاصی كورى وائل) هاته لای پيغههبهري خوا (ﷺ) و ئيسكيكي بهدهست بوو، ئيسكهكهى شكاند و وتى: نهى موحهمههه، خوای گهوره نهو ئيسكه زيندوو دهكاتهوه دواي نهوهي پرتوكاووه رزيوه؟ فهرمووي: (نعم، بيعث الله هذا، ثم يميتك، ثم يحييك، ثم يدخلك نار جهنم) واته: بهئى، نهمه زيندوو دهكاتهوهو توش دهرينيتو پاشان زيندووت دهكاتهوه، دواتر دهتخته ناو ناگري دۆزهخهوه. لهدواي نهمه چهند نايهتيكي كوئايي سوپهتي (يس) دابهزين: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ﴾ (٧٧)

وَصَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ، قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِّنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٨٠﴾

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

(1) لوامع الأنوار ١٥٩/٢.

فهرموودهي: له رۆزي قيامهتدا دهگهرينهوه لای خوا... تاد: صحيح البخاري ٨١ كتاب الرقائق ٤٥ باب كيف الحشر، رقم ٦٥٢٥.

فهرموودهي: نهى خهلكينه له رۆزي قيامهتدا زيندوو دهكرينهوه... تاد: صحيح مسلم ٥١ كتاب الجنة وصفة نعيمها، ١٤ بيان فناء الدنيا و بيان الحشر رقم ٢٨٦٠ (٥٨).

واته: (ئايا ئادەمىزاد سەرنجى نەداوہ كە: ئيمە بىگومان دروستمان كىردوہ لە نوتفەيەك، كەچى خىرا بووہتە دوژمنىكى ئاشكرا و دژايەتيمان دەكات؟! نموونەى لاوازى و بى دەسەلاتى بۇ ئيمە هيئاوہتەوہو بەدەيەينانى خۇى لە بىر كىردوہ، دەيوت: كى ئەم ئيسكانە زىندوو دەكاتەوہ لە كاتىكدا رزىوو و پرتوكاون؟! پىيان بلى: ئەو زاتەى كە يەكەمجار دروستى كرد، ھەر ئەويش زىندوو دەكاتەوہ، ئەو بەھەموو دروستكراويك زانا و ئاگايە. ئەو زاتەى كە لە درەختى سەوز ئاگرتان بۇ بەدى دەھيەنيت، ئيتىر ئيوە دايدەگىرسىنن. ئايا ئەو زاتەى كە ئاسمانەكان و زەوى دروستكردوہ ناتوانيت دووبارە وەك خۇيان دروست بكاتەوہ؟! بەلى "زۆر چاك دەتوانيت"، چونكە ئەو زاتە لە دروستكردن و داھيەناندا بە توانا و زانايە. بىگومان ھەر كاتىك فەرمانى خودا دەرچوو، ويستى شتىك جىبەجى بكات و بيەينيتە دى، پىي دەلييت بە، ئەويش دەستبەجى و بى دواكەوتن پيش دييت و ئەنجام دەدرىت و دروست دەھييت. پاكى و بىگەردى بۇ ئەو زاتەى جەھوى ھەموو شتىكى بەدەستە، ھەر بۇ لاي ئەويش دەبرينەوہ).

ئەمە دەقتىكى راشكاوہ لەسەر زىندوو كىردنەوہو كۆكردنەوہى جەستەيى، كە رەگ و ريشەى تەئويل لەھەمبەر ئەو بابەتە بەتەواوى دەر دەھيەيت.

۳ _ يەك دەنگى پيشينانى ئەم ئوممەتەى لەسەرە.

نمونەى بەلگەى عەقلى لەم بارەوہ:

۱ _ پىغەمبەران شتانىك دەھينن كە عەقل تواناى پەيى پىردنى ھەبىت ياخود پشكىنى لەبارەوہ ئەكات، ھەرگىز شتىكى وا ناھينن كە ژىرى و عەقلەكان رەتى بكەنەوہو بە ئەستەمى بزنان، لەبەر ئەوہى زىندوو بوونەوہ: ھيئانە بوونە لە نەبوونەوہ ياخو كۆكردنەوہىە دواى پەرش و بلاو بوون ياخود زىندوو كىردنەوہىە پاش مردن. جا ھەموو ئەو ھالەتانە شياوى بوون و ئەستەم نين. ھەوالەكانى پىغەمبەران و كتيبە ئاسمانىەكان بەتايبەتى قورئانى پىرۆز زۆر زۆرن.

۲ _ ھەر شتىك بەلگەى پېويست بوون يان ئەستەم بوونى لەسەر نەبىت ئەوا بنچىنەكەى شياوى بوون (امكان)ە، ھەروەك فەيلەسوفەكان و زاناينى كەلام دەلئىن: ھەر شتىك بە بەر گوچچكەت بکەوئت ئەوا واى دابنى كە لە چوارچىوہى بووندايە، مەگەر بەلگەيەك لەلاى تۆ بەرپا ببىت و بوونى شتەكە رەت بکاتەو، جا ھەر كەسيك گومانى وا ببىت شتى لەناوچوو ناکرئت ببتەو بوون، ئەوا پېويستە بە بەلگەى دروست بوونى سەرەتا پابەند بکرئت، چونكە دروست بوونى سەرەتا وەك دووبارە زىندوو كىرنەو، بەلكو برىتتە لە خودى زىندوو كىرنەو، ياخود ئاسانترە لئى (ھەروەك خرايەروو)، ئەمەش ناشاردىرئتەو لە كەسى ژىرو عاقل^{۱)}.

بەم پىيە زىندوو بوونەوہى جەستەيى راست و دروستەو دىتەجى، جا دروستكەرى كاتزميرىك ئەگەر كاتزميرەكەى لەيەكتر ھەلەشاندەوہو كىردى بە چەندىن بەشى بچوك، تواناى ھەيە كاتزميرەكە وەك خۆى لىبكاتەو بەو پەرى جوانى و تۆكەمەيى، كاتەكەش بە وردى رىكدەخات و ھىچ كەسيكىش ناتوانئت نكۆلى لەو شتە بكات، جا گومان ھەبوون لە زىندوو بوونەوہ (دروست بوونەوہى دووہم) گومان ھەبوونە لە تواناى خواى گەورە لەسەر دروست كىردنى بەدەھىنراوان لە سەرەتادا، گومان ھەبوونە لەوہى خواى گەورە ھۆكارى بوون ببىت.

بەتايبەت ئەگەر زانىمان جەستەى زىندوو لەكاتىكەوہ بۆ كاتىكى تر نوئ دەبىتەوہ، لاشەى مرؤف لە يەك چركەدا (۱۲۵ مليؤن خانە) بەكاردەبات، ھەر لە شوينى ئەو خانانەش بەھەمان ئەندازە (۱۲۵ مليؤن خانە) لە دايك ئەبن و دىنە بوون، ئەمەش ماناى وايە كە جەستەى مرؤف لە نوئبوونەوہو خولى بەردەوام دايە لە مردنەوہ بۆ ژيان و لە ژيانەوہ بۆ مردن، خواى

(۱) لوامع الأنوار البهية ۱۵۸/۲ _ ۱۵۹.

فەرموودەى: عاصى كورى وائل ھاتە لاى پىغەمبەرى خوا (ﷺ)... تاد: أخرجه ابن جرير وابن المنذر وأبو حاتم والإسماعيلي في معجمه والحافظ الضياء في المختارة وابن مردويه والبيهقي في الشعب.

گهوره دهفهرموویت: ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ الروم: ۱۹. واته: (ئهو خوايه زیندوو له مردوو دردههینیت، مردویش له زیندوو دردههینیت). کهواته جهستهی مرؤف له ههر چرکهیهگدا دهمریت و دهژیتهوه، جا ئهو زاتهی که توانای ههیه لهسه زیندوو کردنهوهو مراندنی لهبهرچاو و دیدگاگان له دونیادا، ئهوا بهههمان شیوه توانای ههیه زیندووی بکاتهوه له دواى مردن بۆ ژیانیکی تر.

لیردها وینه و دیمهنیکی تر ههیه که نمونهی ئهو زیندوو کردنهوهمان بۆ نمایش دهکات، ئهویش ئهوهیه که: پایز دیت دارو درهختهگان رپوت ئهکاتهوه له پهلهکهکانی... دواتر له بههاردا ژیانى دیتهوهبههر، خواى گهوره ئاو و باران دهبارینیت بهسه زهوى وشكى رپوتدا کهچی دواتر سهوز دهبیت بههوی گزو گیاهه، خواى پایهبهرز دهفهرموویت: ﴿وَإِحْيَا بِهِ بَلَدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ﴾ ق: ۱۱. واته: (ههر بهو ئاو بارانه شوینه مردووگان زیندوو دهکهینهوه، ههر ئاوههایش له دواى مردن ئیوه له خاك دینه دهرهوه).

بهرپابوونی رۆژی دوايي (قیامهت)

پیناسهى بهرپابوونى رۆژى دوايى:

ئهو رۆژه گهوره سامناک و ترسناکهیه، که جیهان تیايدا دهشلهژیت و سیستهمهکهی تیک دهچیت و ههموو زیندهوهرو گیانلهبههران لهناو دهچن.

ناوهکانى رۆژى بهرپابوونى رۆژى دوايى:

له فورئانی پیرۆز چهندین ناو هاتوون، بۆ نمونه:

رۆژی قیامت، رۆژی سزاو پاداشت (الدين)، رۆژی چهسپاندنی حەق و راستی (الحاقة)، داپۆشەر^(۱) (غاشية)، گرمەى لەرزینەر (القارعة)، دەنگى گۆی کپکەر (الصاخة).

بەرپابوونى رۆژى دوايى گومانى تىدا نىبە:

خوای گەوره هیچ گومان و دوودلی نەهیشتووە لەمەر بەرپابوونى رۆژى دوايى، تەنانەت لە چەندین ئایەتدا جەختى کردۆتەووە لەسەر پێش هاتنى رۆژى دوايى، خوای پاك و بەرز دەفەر موویت:

﴿إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَآتٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ الانعام: ۱۳۴. واتە: (بەرپاستى ئەو بە ئینانەى کە دەتاندریئى "دەربارەى قیامت و لىپرسینەوە" بەرپۆهە و هەر دىت و ئیوە دەسەوسانکەر نین).

﴿وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ﴾ الحجر: ۸۵. واتە: (بەرپاستى رۆژى قیامت بەرپۆهە و هەر دىت و تۆ "ئەى پىغەمبەر ﷺ)، ئەى ئیماندار" بەشیوازىكى جوان چاوپۆشى بکە و لىبوردە بە "لە رەفتارى نادروستى ئەوان").

زانستى سەردەمىش دان دەنیت بەم راستیەدا، لەوبارەووە (د. موخەممەد جەمالەدینى ئەفەندى) دەلیت: (سەر جەم زانایانى گەردوونناسى جەخت لەووە دەکەنەووە، کە خۆر وەك هەر ئەستێرەیهكى تر، دەبیئ زیادبوونى لەناکاوى بەسەردابىت لە گەرمى و قەبارەو تیشکەکانى دا بە ئەندازەیهك کە عەقل و هۆشەکان برۆای پیناکەن، لەم باردۆخەشدا رۆوى دەرەكى درێژ دەبیئ و لىك دەجیئ بەو دووگەل و ئاگرەى تیايدایە تا دەگاتە مانگ، بەمەش یەكسانى

(۱) واتە: سامناكى ئەو رۆژە هەموو زیندەوهرىك دادەگریت و دادەپۆشیت. (وهرگير).

(۲) سەیرى ئەم ئایەتانەش بکە: طه: ۱۵، الحج: ۷، الروم: ۴۳، سبأ: ۴۳، الجاثية: ۳۲.

كۆمەلەى خۇر تىكدەچىت بەگشتى، جا ھەر خۇرىك كه له ئاسماندا ھەيە ئەوا پىويستە بە
ويئەى ئەو بارودۇخەدا بروت، خۇرى ئىمە ھىشتا بەم خولەدا نەرۆيشتووه^{۱)}.

دياردى يەكەم كه دەكرىت ئاگادارمان بكاتەو ھەك ھىمايەك بۇ ئەو ھى كه گونجاو ھۇزى
دوایی بەرپا ببىت برىتيە لە زەوى لەرزىن، ناواخنى زەوى پلەى گەرمى زۇر زۇر بەرزە
بەشىوھەكى ئاشكرا كاريگەرى لەسەر رووى زەوى ھەيە، جا يان ئەو ھەتا زەوى بە گەرميە
گركانيە تىكدەرەكان دەتەقیتەو ھاخود زەوى لەرزە سامناكە ترسىنەرەكان، كاريگەرى دروست
ئەكەن لەسەر ژيانى مرۇف سەربارى پىشكەوتنى تەكنەلۇزى، چونكە مرۇف ھىچ شتىكى
لەدەست نايەت لەئاست ئەم دياردانە، لەبەر ئەو ھى زۇر جار وابوو ھەك شارىك بەتەواوى
خاپوور بووو چراى ژيانى لى كوژاوتەو ھاخود كۆشك و تەلارو خانووھەكانى دارماون بەھوى
دەنگىكى ترسىنەرى گەورە، مليۇنان خەلگىش لەماو ھى چەند چركەيەكى كەمدا مردوون،
ھەروەك ئەمە لە ولتاي چين و ھىند و پرتوگال روويدا.... مرۇف خۇى ناتوانىت پىشبينى كاتى
روودانى ئەو دياردانە بكات، بەلكو لە پىرپىكەو روودەدەن، تەنانەت لەوبارەو زەوى ناسى
(جورج جاموف) دەئىت: (ئىمە لەسەر پىشتى مينيكى گەورەدا راوھستاوين، دەكرى لە ھەر
كاتىكدا بەرووماندا بتەقیتەو، تا سىستەمى زەوى بەتەواوى لەناو ببات).

ئايا ئەمە قىامەتى بچوك نىيە؟

(۱) الله يتجلى في عصر العلم ۱۶۵. لە كىتەبى ناوبراودا سەيرى وتەى ئەمانە بكە: د. فرانك ألن ۵ و د. ارفنج
وليام نوباوتش ۳ و أ. كلوم و م. ھائاوي و نيوتن و بولتزمان ۹۰_۹۱، وتەى ھەموويان جەخت لەسەر ئەو
دەكاتەو ھەكە باسما كرددووه.

د. ئىدوارد لوسر كىسىل دەئىت: (گويزرانەو ھى گەرمى بەبەردەوامى ھەيە لە تەنە گەرمەكانەو بۇ تەنە
ساردەكان، ناكرىت ئەم كردارە بەپىچەوانەو رووبدات بەھوى ھىزىكى خودى.. واتاي ئەمەش ئەو ھەيە
بوونەو ھەر بەرەو ئاراستەيەك دەروات كە پلەى گەرمى ھەموو لاشەكان يەكسان ئەبن، سەرجاوەى ھىزىان لەناو
دەچىت، ئا لەو كاتەدا ھىچ كارلىكىكى كىمىايى ھاخود سروشتى نابىت، تەنانەت شوپنەواری ژيان بوونى نابىت
لەم بوونەو ھەدا). / الله يتجلى في عصر العلم.

ئەمە سەبارەت بەزەوى، جا سەبارەت بە بارودۇخى گەردوونىش ئەوا دەبىنن چەندىن تەنى ئاسمانى و ئەستىرەى مەزنى تىدايە كە بە شتىك دەچىت مىليونان ھاۋىژەرى بۆمبى نەوەوى تىدايىت، لە بۆشايى ئاسماندا بەخىرايىەكى زۆر دەپرات، ھەرگىز نامۆ نىيە _ ھەرەك زانا گەردوناسەكان دانيان پىداناۋە _ كە ئەو تەنانە بەيەكدا بخشىن و بەيەكدا بدەن، بەم ھۆيەش سىستەمى بوون بە تەواۋى لەناوبچىت.

جا ئەم تىروانىنەمان بۆ رۆژى دوايى بەويىنەيەكى بەرايى، يەككىكە لە بەلگە رۆشەنەكان كە بەرپابوونى قىامەت شتىكى چاۋەرۋانكراۋەو شىاۋى بوونە. بەبى دوودلى و گومان ھەبوون لە داھاتوويەكى نىكدا قىامەت بەرپا دەيىت^(۱).

تەنھا خۋاى گەورە زانايە بە كاتى بەرپابوونى رۆژىسى دواى:

خۋاى گەورە كاتى بەرپابوونى رۆژى دوايى بە پەنھانى ھىشتۆتەۋە، ويىتى لەسەر نەبوۋە كە بوونەۋەر پىيى بزەنن، بۆيە ھىچ فرىشتە و پىغەمبەرىك ياخود ھىچ يەككىكى تر زانا نىن بەكاتەكەى، ئەمەش خۇي لەخۇيدا بەرپەرچى بانگەشەى ئەو نەفام و نەزان و دەجالانەيە كە دەئىن كاتى رابوونى قىامەت فلانە سالەيە يان فىسارە رۆژەيە...

خۋاى گەورە بۆيە ئەو زانىارىيەى شاردۆتەۋە، چونكە واباشتر و چاكتەرە بۆ بەندەكان، تاكو خاۋ و ساردوسور نەبن لە تەۋبە كەردن و تەمبەللى نەكەن لە خۇئامادە كەردن و ئامادەكارى بۆ رۆژى دوايى، ھەرەك گومان لەۋەدا نىيە كە شاردنەۋەى كاتى مردن لەبەرژەۋەندى بەندەكاندايە^(۲).

قورئانى پىرۆزىش ئەمەى لە چەندىن ئايەتدا باس كەردوۋە، بۆ نمونە:

(۱) الاسلام يتحدى ۷۴_۷۶.

(۲) لوامع الأنوار البهية ۶۶/۲.

﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجِيبُهَا لَوْ قَهَا إِلَّا هُوَ نُقِلَتْ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَعْنَةٌ يُسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
 ﴿ الأعراف: ١٨٧. واته: ("نهى موحه ممد (ﷺ) " پرسیارت لی دهکن دهر باره ی قیامهت: که ی
 بهر یا ده بیّت؟ بییان بلی: بهراستی زانینی کاتی بهر یابوون هر لای پهروهردگار مه، له کاتی کدا
 کهس له کات و ساتی خویدا ده ری ناخات و بهر یای نا کات زاتی پهروهردگار نه بیّت، بهر یا بوونی
 قیامهت زور گرانه و زور ده که ویت له سهر دانیشتوانی ناسمانه کان و زهوی، رۆژی دوا یی بهر یا
 نابیّت کتوپر نه بیّت، له پر یه خه تان پی ده گریّت، وا پرسیارت لی دهکن هر وهک تو زور
 عه ودالی زانینی هاتنی رۆژی قیامهت بیت و پرسیاری زورت له باره یه وه ده گریّت!! بییان بلی:
 بهراستی زانینی بهر یا بوونی قیامهت ته نها لای خوا یه، به لام زور به ی خه لگیس "نه مه"
 نازانن).

﴿ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ ﴾ لقمان: ٣٤^(١). واته: (بهراستی هر خوا خوی زانیاری
 بهر یابوونی رۆژی قیامهت ده زانیت).

هروه ها له فهرمووده ی (ئیمان و ئیسلامدا) هاتووه: جبریل پرسیاری له پیغه مبه ر (ﷺ)
 کرد: سه بارهت به کاتی بهر یابوونی رۆژی دوا یی؟ فهرمووی: (ما المسئول عنها بأعلم من
 السائل)^(٢) واته: پرسیار لی کراو زانتر نییه له پرسیار که ره له باره ی کاتی بهر یابوونی رۆژی
 دوا یی.

(١) بروانه نایه تانه ش: الأحزاب ٦٣ و فصلت ٤٧ و الزخرف ٨٥ و النازعات ٤٢_٤٦.

(٢) فهرمووده ی: ئیمان و ئیسلام. متفق علیه. رواه البخاري و مسلم في كتاب الايمان./ اللؤلؤ والمرجان ٢. پیشت
 له کاتی هسه کردن له سهر چه مکی ئیسلام نه م فهرمووده یه خرایه پروو.

پۆژی دوابی له ناکاودا بهرپا دهیبت:

بهرپا بوونی پۆزی دوابی شتیکی کتوپرو له ناکاوه، خیرایی بهرپابوونی وهك چاو تروكانه یاخود خیراتریش، خوی تاك و تهنه دهفهرموویت: ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ النحل: ۷۷. واته: (كاتیکیش قیامهت کتوپر یه خهیان پی دهگریت، دهلین: ئاخ و داخ و په شیمانی بوئه و پۆزگاره ی به که مته رخمی بردمانه سهر، له کاتیکدا ئهوانه هه موو گوناھو تاوانیان داوه به کۆلیناندا، ئاگادار بن که چهنده خرابه، کۆل و باری وا، که هه لئ دهگرن).

﴿بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ الانبياء: ۴۰. (۱) واته: (به لکو قیامهت کتوپر یه خهیان دهگریت و سه رسام و ریسوایان دهکات، ئه وسا ناتوان به رهنگاری بوهستن و بیگیرنه وه و مؤله تیشیان نادریت).

پیغه مبهه (ﷺ) فهرموویه تی: (تقوم الساعة والرجل يحلب اللقحة، فما يصل الاناء الى فيه حتى تقوم، والرجلان يتبايعان الثوب، فما يتبايعانه حتى تقوم، والرجل يلط في حوضه فما يصدر حتى تقوم) (۲) واته: قیامهت دیت کاتیک که پیاویک خهریکه حوشتره دۆشه نیه که ی ده دۆشیت، فریانا که ویت جامه که بگه یه نیته ده می قیامهت هه لده ستیت، دوو پیاو خهریکی کرپن و فروشتنی پۆشاکیک دهن، مامه له که یان نابری ننه وه قیامهت دیت، پیاویکی خهریکی چاک کردنی هه وزه که یه تی، لی نابی ته وه قیامهت دیت (۳).

(۱) بروانه ئه م ئایه تانه ش: یوسف ۱۰۷، الحج ۵۵، الزخرف ۶۶، محمد ۱۸.

(۲) فهرمووده ی: قیامهت دیت کاتیک که پیاویک خهریکه... تاد: صحیح مسلم ۵۲ کتاب الفتن ۲۷ باب قرب الساعة رقم ۲۹۵۴، عن أبي هريرة رضي الله عنها.

(۳) دهقی کوردی ئه م فهرمایه شته م له پوخته ی سه حیجی موسلیم ۱۰۳۹ وهرگرتووه. (وهرگرت).

نەو كاتەسى رۆژىسى دوایى تىپايدا بەرپا دەبىت نەوا برپا ھېتان لە بى

باوەران وەرناگىرىت و پاساوەكانىش پەسەند نىن :

خوای گەورە لەو بارەو دەفەر موویت: ﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِكَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامِنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلْ أَنْظِرُوا إِنَّا مُنظِرُونَ ﴾ الانعام: ۱۰۸. واتە: (نايا ئەوانە چاوەرپى ھىچ شتىك دەكەن جگە لەوہى كە فرىشتەى گيان كىشانىان بۆ بىت؟ يان پەروردگار ت خۆى راستەوخۆ بىت بى چەندو چوون؟ يان ھەندىك لە نىشانەكانى پەروردگار ت دەرىكەوئىت "كە بەلگەپە لەسەر بەرپابوونى قىامەت" لە رۆژى ھاتنى ھەندىك لە نىشانەكانى پەروردگار ت، ئەو كەسەى ئەو رۆژە ئىمان و باوەر دەھىنىت، ئەو ئىمان و باوەرەى سوودى بۆ نابىت ئەگەر بىشتر ئىمانى نەھىنابىت يان كردهوى چاكى ھاوړى لەگەل ئىمانەكەيدا ئەنجام نەدابىت، پىيان بلى: چاوەرپى بكەن "بزنان خوا چىتان بەسەر دەھىنىت" ئىمەش چاوەرپانين).

ھەرودھا دەفەر موویت: ﴿ فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴾ الروم: ۵۷. واتە: (جا لەو رۆژەدا تكاو پارانەوہو برپو بىانووى ئەوانەى ستەمىان كرددوہ، ھىچ سوودىكى نىيە بۆيان، بەھىچ شىوہىەك خوا لىيان رازى نابىت و ئەوانەش داواى لابردنى رق و قىنى خوايان لى ناكړىت، بەھوى تۆبەوہ خويان رزگار بكەن).

ھەر كەسى نكوئى بكات لە بەرپابوونى رۆژى دوایى ئەوا كەسىكى ستەمكارو گوناھبارو دۆرانى ئاشكرا بەشى دەبىت و دەچىتە دۆزەخوہ:

خوای بائادست دهفهرموویت: ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا﴾
 الفرقان: ۱۱. واته: "نهخیر" رهخنهکانیان بهجی نییه، "ئهگینا ئهوان برپوایان ههر بهقیامت
 نییه، ئیمهش ئاگری بلیسهدارمان بو ئه و کهسانه ئامادهکرووه که برپوایان به قیامت نییه).

ههروهها دهفهرموویت: ﴿أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَمِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾ الشوری: ۱۸.
 واته: (ئاگادار بن له راستیدا ئهوانه‌ی موحادهله لهسه‌ر قیامت دهکن و بهگومانن لی، له
 بزربوون و سه‌ر لیشیواویهکی قوولدا رۆچوون).

﴿وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ يَوْمَ الدِّينِ ﴿١١﴾ وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾﴾ المطففين:
 ۱۰ _ ۱۲. واته: (هاوارو ئه‌هونالته لهو رۆژهدا بو ئه‌وانه‌ی برپوایان نییه و به‌رنامه‌ی خوا به‌درۆ
 ده‌زانن. ئه‌وانه‌ی که باوه‌ریان به رۆژی قیامت و زیندوو بوونه‌وه نییه و ههمیشه به‌درۆی
 ده‌زانن. که‌سیش به‌رپابوونی ئه‌و رۆژه به درۆ نازانیت، مه‌گه‌ر هه‌موو سته‌مکاریکی گونا‌ه‌بار
 نه‌بیته).

نیشانه‌کانی به‌رپابوونی رۆژی دوایی:

قورئانی پیرۆز له چه‌ندین ئایه‌تدا هه‌والی پیداوین که کاتی به‌رپابوونی رۆژی دوایی
 (قیامت) نزیک بوته‌وه، بو نمونه:

ئه‌م فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره: ﴿أَقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ﴾ الانبیاء:
 ۱. واته: (موحاسبه‌به و لیپرسینه‌وه‌ی خه‌لکی نزیک بوته‌وه، له‌کاتی‌کدا "زۆربه‌ی" ئه‌وان بی ئاگا
 و غافلن و پشتیان له ئایینی خوا کردوووه‌و روو وه‌رده‌گێرن "له به‌رنامه‌که‌ی").

ههروهه دهفهرمووئیت: ﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ القمر: ۱. (۱) واته: (رۆژی قیامت نزیك بۆتهوهو مانگیش لهت بوو).

قورئانی پیرۆز ههوائی پیداوین بهوهی ههندیك له نیشانهکانی رۆژی قیامت دهرکهوتوون:

ههروهك دهفهرمووئیت: ﴿فَهَلْ يُنظَرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾ محمد: ۱۸. واته: (ئایا ئهوانه چاوهڕپیی چی دهکهن جگه له قیامت که لهناکاو یهخهیان پئی بگریئت؟ چونکه بهراستی ههندیك له نیشانهکانی دهرکهوتووه).

ئههمهش بهلگهیه لهسه ر ئه و تههمنهی که جیهان ماوهیهتی زۆر کهمتره له تههمنهی بهسه ر چوو.

نمونهی ئه و نیشانهی که قورئانی پیرۆز بۆ ئیمهی باس کردووه، بریتیه له: ئاوهدان کردنهوهی زهوی و پێشکهوتنی زانستی بهشیوهیهك که خاوهنانی ئهم پێشکهوتانه بریوان وایه که دهتوانن بهویستی خۆیان گۆرانکاری بکهن، خوای گهوره لهوباره دهفهرمووئیت: ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَلَمَ آهْلُهَا أَنفُسَهُمْ فَسَدِرُوا عَلَىٰ آتِلِهَا أَمْرًا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَمْ تَغْنَبْ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ یونس: ۲۴. واته: (ههتا کاتیك وای لیدیت زهوی، بهجوانی نهخس و نیگاری خۆی دهردهخات و خۆی دهرزینیتهوه، خهلكههی واگومان دهبن بهراستی ههمیشه دهسهلاتداری تهواون بهسه ریدا "ئا لهو کاتهدا که خهلكی خراب و غافلن و دئیان بهدنیا خۆشه و ههرچی گوناھو تاوانه دهیکهن" ئهوهی فهرمانی ئیمهیان بۆ دهردهچیت له شهودا یان له رۆژدا، ئهوسا وهك كشتوكالی دروینهکراوی لئ دهکهین، ههروهکو دوینی نهبووبیت).

(۱) سهیری ئهم نایهتانهش بکه: الشوری ۱۷، النجم ۵۷.

ھەرودھا پېغەمبەرى پاستگۆش نىشانەكانى بەرپابوونى رۆزى دوایى بەچەندىن فەرموودە
روون كردۆتەو، بۇ نمونە:

حوزەيفەى كورپى ئەسیدى غىفارى (رەزای خواى لى بیّت) دەلیت: رۆزىك پېغەمبەر (ﷺ)
ھاتە لامان كە ئیمە لە نیو خۆماندا قسەمان دەگرد، فەرمووی: (ما تذاکرون؟) واتە: باسى چى
دەكەن؟ وتمان: باسى بەرپابوونى قیامەت دەكەین، فەرمووی: (إنما لن تقوم حتى ترون قبلها عشر
آیات، فذكر: الدخان، الدجال، الدابة، وطلوح الشمس من مغربها، ونزول عيسى بن مريم، وبأجوج
ومأجوج، وثلاثة خسوف: خسف بالمشرق، وخسف بالمغرب، وخسف بجزيرة العرب، وآخر ذلك:
نار تخرج من اليمن، تطرد الناس إلى محشرهم) واتە: قیامەت بەرپا نابیت تاكو (دە) نىشانە لە
پیشەوہ نەبینن، ئینجا باسى ئەمانەى کرد: دووگەل، دەجال، گیانلەبەرەگە^(۱)، ھەلھاتنى خۆر لە
خۆرئاواوە، ھاتنە خوارەوہى عیساى كورپى مەریەم (سەلامى خواى لى بیّت)، ھاتنى یەئجوج و
مەئجوج، ھەرودھا سى رۆچوونى زەوى: یەكێك لە خۆرھەلات، یەكێك لە خۆرئاوا، یەكێكى
تریش لە نیوہ دوورگەى عەرەبى، كۆتایی ئەوانە ئاگرێكە لە یەمەن پەیدا دەبیت، كە خەلك
بەرەو شوینی كۆبونەوہ راپیچ دەكات.

ئەمانە نىشانەى زۆر مەزن لەسەر لەناوچوونى دونیا و كۆتایی ھاتنى.

چەندىن فەرموودە ھاتوون ئاماژە دەدەن كە ئەمانەى خوارەوہش لە نىشانەكانى رۆزى
دوایینە:

(۱) ئەو گیانلەبەرە قسە لەگەل خەلكیدا دەكات، ھەرودك خواى گەورە فەرموویەتى: ﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ
أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ﴾ النمل: ۸۲. واتە: (كاتێك بریاری بەرپابوونى "قیامەت درا یاخود نزیك
بووہو"، زیندەوہریك لە زەوى دەر دەھینن، قسەیان بۇ دەكات). (وەرگێر).

هاتنی پیغمبهر موحه ممد (ﷺ)، کۆچی دوایی کردنی و رزگار بوونی بهیتوله قدیس و نهمانی زانست و بلا بوونه وه و زالبوونی نهفامی و نهزانی، دسه لات گرتنه دهستی نهزانان، زۆربوونی زینا و خواردنه وهی مهیی، که مبوونه وهی ریژهی پیاو، زیادبوونی ژماره ی ئافرەتان، به فیرۆدانی سپارده و نه پاراستنی، فهرامۆش کردنی نوپژ، خواردنی سوو (پریبا)، بهرز کردنه وهی بالای خانوو و ته لاره کان، رازاندنه وهی مزگه وته کان، بوونی مندال به ئه میر، نه فره تکردنی کۆتایی ئومهت له پیشینه و سه ره تاکه ی، زۆربوونی کوشتن و خوین رشتن، هاتنه خواره وهی به لائو فیتنه وهک باران، زۆربوونی چه رمه سه ری تا وای لیدیت پیاو به لای گۆری یه کیکی تردا ده چیت هیوای ئه وه ده خوازیت که له جیگه ی مردوه که دا بیت له بهر سه ختی چه رمه سه ری به که، له ناوچوونی ئه م ئومه ته هه ندیکیان به هوی هه ندیکی تریانه وه...

جا ئه م نیشانانه هه ندیکیان هاتوونه ته جی، هه ندیکی تریان له بن بالی په نها و غه یبه وه ماونه ته وه که به تیپه رپوونی رۆژگار هکان به دوای یه کدا هاتنی رۆژه کان ناشکرای ده کن و ده ری ده خه ن.

که پیغمبهر (ﷺ) هه والی له باره ی ئه م شتانه وه داوه، خوی له خویدا به لگه یه که له سه ر راستیتی پیغمبهرایه ته که ی^(۱).

پیویسته له سه ر ئیمه بر ومان هه بیته به وه هه والی و خه به رانه ی پیغمبهری مه زن (ﷺ) و به راستیان دابنیین، جا هه روهک هه ندیک له و نیشانانه هاتوونه ته جی، ئه وانه ش که ماونه ته وه بیگومان دینه جی. (قورتوبی) ده لیت:

(۱) بۆ زانیاری تیرۆ ته سه ل له سه ر ئه و نیشانانه و فه رموودانه ی له باره یانه وه هاتوون، بگه ریوه بۆ: تذکره القرطبي ولوامع الأنوار البهية ب ۲.

فه رمووده ی: رۆژنیک پیغمبهر (ﷺ) هاته لامان... تاد: صحیح مسلم ۵۲ کتاب الفتن وأشراط الساعة، ۱۳ باب فی الآيات التي تكون قبل الساعة رقم ۲۹۰۱ (۳۹) ورواه أبو داود والترمذي وابن ماجه.

(زانايان وتويانه: حيكمت له وهى نيشانه كانى بهرپابوونى رۆژى قيامت پيشخراون و خه لكى لىي ئاگادار كراوته وه، به ئاگا هيئانه وهى خه لكه له پالدا نه وه يان و هاندانيانه بۇ نه وهى بۇخۇيان ناماده باشى وه ربگرن، به وهى تۆبه بكن و بگه رپينه وه بۇ لاي خوا، تاكو له ناكاو و كتوپر نيوانى نه وان و ته وبه دانه خريت و به هوى كۆمه لئيك روودا وه وه به تۆبه رانه گهن، جا پيوسته خه لك دواى دهر كه وتنى نيشانه كانى رۆژى دوايى به خۇياندا بچنه وه و پشت له دونيا بكن و خۇيان ناماده بكن بۇ كاتى رابوونى قيامت كه خواى گه و ره په يمانى له باره وه داوه^(۱).

ناخوشيه كانى بهرپابوونى رۆژى دوايى:

قورئانى پيرۆزوينه ي ديمه نه كانى بهرپابوونى رۆژى دوايى ده كيشيت كه زور مه ترسي دارو ترسي نه رو سامناك و سه خت و ناخوشه و ترسيكى زور له دهر وونى نه و كه سانه دا دهر ويني ت كه بيابوهر بوونه پيى، به شيوه يه كى زور ترسي نه ر:

خواى گه و ره ده فهر موويت: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ آتِقُوا رَبَّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ
 (۱) يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى
 النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴿۲﴾ الحج: ۱-۲. واته: (ئه ي خه لگينه له په روه ردگار تان بترسن و خۇتان له خه شمى بپاري زن، چونكه به راستى زهوى له رزه ي قيامت و كاو ل بوونى بوونه وه ر كاره ساتيكي زور گه و ريه و رودا ويكى سامناكه. له و رۆژهدا كه كاره ساته كه ده بينن، هه موو شير ده ريك له شيره خوره كه ي خوى بي ئاگا و فه راموش ده بيت، هه موو سك پرو دوو گيانيكيش كۆرپه له كه ي داده ني ت و خه لكى ده بينيت، وه كو

(۱) التذكرة للقرطبي ۶۲۴.

سەرخۆش، لەراستیدا سەرخۆشیش نین، بەلکو سزای خوایی زۆر سەخت و سامناکه و سەری لى شیواندوون).

هەر وهها دەفەر موویت: ﴿ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ﴿٢٠﴾ وَحَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ﴿٢١﴾ لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَلِيدٌ ﴿٢٢﴾ ق: ٢٠-٢٢. واتە: (لەوهودوا فوو دەگریت بە سودا، ئیتر ئەوه رۆژی پێشھاننی هەرپەشو و ناگادار کردنەوه کانه. رۆژی قیامەت دیت و هەموو کەسیک دوو کەسی لەگەڵدا، یەکیکیان دەگەیهنیت و ئەوی تریشیان شایەتە بەسەریهوه. بەیەگە یەگە یەبباوەران دەوتریت: سویند بەخوا بەراستی تۆ لەم بەسەرھاتانە نااگا بوویت و گوپی خۆت لى خەواندبوو، ئیستا ئیمە پەردەمان لەسەر چاوهکانت لاداوه و هەموو شتیک وەکو خۆی دەبینیت و ئەمەرۆ چاوهکانت تیزە).

ئینجا ئەم سەختی و سامناکیە زەوی و ئاسمان و گیانلەبەر و مرۆف و بچوک و گەورە بەهەشت و دۆزەخ دەگریتەوه، کە هەر هەموویان لە چاوهروانیان و ترس دایگرتوونی.

خوای پایەبەرز دەفەر موویت: ﴿ إِذَا السَّمَاسُ كُورَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿٣﴾ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿٥﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾ وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُيِّلَتْ ﴿٨﴾ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿١١﴾ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ ﴿١٢﴾ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾ التکویر: ١-١٤. واتە:

(کاتیك خۆر دەپێچریتەوه و رووناکی نامینیت. کاتیکیش ئەستێرەکان "لە خولگەى خۆیان" دەترازین و دەدەن بەیەگدا. کاتیك کێوەکان لەشوینی خۆیان هەلەدەگەندرین و بەملاولادا دەبرین. کاتیك حوشترانی ئاوس کە تەمەنی باردارییان دە مانگە گوێیان پى نادریت. کاتیك گیانلەبەرانى کێوی و وەحشى و درنە بە دەوری یەگدا کۆدەگرینەوه. کاتیك دەریاکان گر دەدرین. کاتیك گیانی هەر کەس دەگەریتەوه بۆ لاشەى و جووت دەبیتەوه لەگەڵیدا. کاتیك

كچى زىندە بەچالگراو پىرسىيىرى لى دەكرىت. بە چ گوناھىك كوزرا؟! كاتىك نامەى كىردەھەكان
 والّا دەكرىت. كاتىك ئاسمان لادەبىرىن و دادەمالرىن. كاتىك دۇزەخ دادەگىرسىت و تاودەدرىت.
 كاتىك بەھەشت نىزىك دەخرىتەھە "لە خوانەناسان". ئىتەر ئەھكاتە ھەركەس دەزانىت چى
 ئامادە كىردەھە و چ تويشويەكى پىيە).

سەختى و ناخوشىيەكە زەوى لەبەرى دىتە لەرزىن و چىپاكان دەلەقىن و ئاسمان لەت
 دەبىت و كۆمەلەكان پەرت دەبن و لەو رۇژەدا مىندال پىر دەبىت و ھەر كەسەو بەخۇيەھە
 سەرقالە جا يا ئەھتە: باوەردارىكى رۇوخۇش و گەشە ياخود تاوانبارىكى رۇوگرز و سەرشۇرە،
 قورئانى پىرۇز ئەم دىمەنەمان بۇ وىنە ئەكىشىت بەشىويەكى زىندەھە سەرسۇرپەنەر، كە زۇر
 بەجوانى وىنەكە بۇ خويىنەر دەخاتەرۇو، بەشىويەك وىزدان دىنىتە ھەزان:

خوای پاك و تاك دەفەرمووئىت: ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا﴾ المزمّل:
 ۱۴. واتە: (لە رۇژىكدا كە زەوى و كىوھەكان دىنە لەرزە، سەرنەجام كىوھەكان وردو خاش دەبن و
 ھەكو تەپۆلكەى لميان لى دىت).

ھەرۇھە دەفەرمووئىت: ﴿يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا﴾ (۱۷) السَّمَاءُ مُنْقَطِرَةٌ بِهِءٍ ﴿ المزمّل: ۱۷_۱۸. واتە:
 (ئەو رۇژەى كە مىندال پىر دەكات و سەرى سىپى دەبىت؟. ئەو شەھە ئاسمان بەھەموو ئەستىرە
 و ھەسارەكانىھە لەت و پەت دەبىت).

﴿وَسَأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿۱۰۵﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿۱۰۶﴾ لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا
 وَلَا أَمْتًا ﴿۱۰۷﴾ طه: ۱۰۵_۱۰۷. واتە: (پىرسىارت لى دەكەن دەربارەى كىوھەكان "كە لە بەرپا
 بوونى قىيامەتدا چىيان بەسەر دىت"، ئەى موھەمەد ﷺ) تۆ پىيان بلى: پەروەردگارم ھەلى
 دەتەكىنىت و وردو خاشى دەكات. جا پەرش و بلاوى دەكاتەھە دەكاتە زەويەكى پان و

تهخت و بهرین و وازی لیددهیئیت و بهجیی دههیئیت. هیج خواری و بهرزی و نزمیهک لهسه رپوکاری نابینیت).

﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ۗ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ ۖ وَعَدَّا عَلَيْنا إِنَّا كُنَّا فاعِلين﴾ الانبياء: ۱۰۴. واته: (رپوژیک دیت ئیمه ئاسمان دهپچینهوه، وهک چۆن کتیبی کراوه دادهخریت و دهپچریتتهوه ههروهک چۆن لهسه رمتاوه دروستمان کرد، وهک ئهوسای خوئی لی دهکهینهوه، جا ئهوه پهیمان و بهئینی ئیمهیه، بیگومان ئیمه ئهوه کاره ئه نجام ددهین).

﴿يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۖ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ۗ﴾ القارعة: ۴_۵. واته: (ئهوه رپوژه خه لکی وهکو پهپولهی سه رگهردان په رش و بلاو دهبهوه. کیوهکانیش وهکو خوری شیکراوهیان لی دیت).

﴿يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۙ وَأُمُّهُ وَأَبِيهِ ۙ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ۚ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۖ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ۖ صَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ۖ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۖ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ۗ أُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرَةُ الْفَجَرَةُ ۗ﴾ عبس: ۳۴ _ ۴۲. واته: (ئهوه رپوژه "هینده سامناکه" برا لهدهست برا ههئدیت و رادهکات و خوئی لی دهشاریتتهوه. ههروهها له دهست دایکی و باوکی. له دهست هاوسهرو کورهکانی. لهوه رپوژهدا هه ر کهسیک لهوانه ئهوهنده سه رگه رمی کیشهی خوئیته، ناتوانیت فریای کهسی تر بکهوئیت. لهوه رپوژهدا رپووخسارانیک گهش و جوان و رپوون و شاد و دم بهپیکه نین، و مژدهو شادیان لی دهرهوشیتتهوه. لهوه رپوژهدا رپووخسارانیکیش هه ن که گرژو تال و ترش و تۆزاوی و پهست و غه مگین. و دیزی و رهشی و تاریکی دایپوشیوون. ئا ئهوانه بی باوهرو خوانه ناس و تاوانبارو گوناهاکارهکان).

﴿ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٣١﴾ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿٣٢﴾ وَجِئَاءَ يَوْمٍ يُبْجَثُ ۚ يَوْمٍ يُنَادِكُرُّ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى ﴿٣٣﴾ يَقُولُ يَلَيَّتَنِي قَدَمْتُ لِحَيَاتِي ﴿٣٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْتِيهِمْ وَفَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٣٦﴾ ﴾ الفجر: ٢١ _ ٢٦. ^(١) واته: (نه خیر، "هەر ئاوا بۆتان نالوئیت"، کاتیک دیت که زهوی وردو خاش دهگریت و لهناکاو دهدریت بهیهکدا. پهروهردگارت دیت و فریشتهکانیش پۆل پۆل. ئەو رۆژه دۆزهخ دههینریت و نیشان دهدریت، جا ئەو رۆژه "ئادهمیزادی بی باوهر" دهنانیت چ بهلایهکی بهسههر خۆیدا هیناوه، بهلام تازه بهخۆدا هاتنهوهو پهشیمانی هیچ سوودیکی نییه و دادی نادات؟! "ئهوسا به کهسای و ههناسهی ساردهوه" دهئیت: خۆزگه بۆ ئەم ژیانه دهست پیشخهريم بگردایه. جا ئیتر ئەو رۆژه کهس وهکو خوا بهخهشم و قین نییه له بی باوهران، لهبهر ئەوه سزایهکیان دهدات که کهس ناتوانیت سزای لهو چهشنه بدات. کهسیش وهکو ئەو زاته "بیباوهران" نابهستیتهوهو بهندیان ناکات).

شه پیپور، کهرهنه (الصور)

پیناسه کهس:

شاخ و فۆجیکه وهک شه پیپورو کهرهنه، (ئیسرافیل) فووی تیدهکات، لهو کاتهی که خوی کهوره ریگه به بهرپابوونی رۆزی دواپی دهدات.

(١) سهیری ئەم دیمه نه و هاوینهکانی بکه له کتیبی: مشاهد القیامة فی القرآن _ سید قطب.

ترمزی له عهبدوڤای کورپی عهمری کورپی عاص (خوا لیان رازی بیت) گپراویه تیه وه: که
 عه ربیکه دهشته کی هاته لای پیغه مبه ر (ﷺ) و فهرمووی: شه پور (صور) چیه؟ فهرمووی:
 (قُرْنٌ یُنْفَخُ فِيهِ)^(۱). واته: شاخ و قوچیکه فوی تیده کریت.

مجاهد وتویه تی: شه پور (صور) وهك شاخ و قوچه. بخاری ئه م وتهیه هیئاوه.

ژماره سی نه و فوانه سی ده کرین به شه پوردا:

زانایان راجیان له باره ی ژماره ی نه و فوانه ی که به شه پوردا ئه کرین، له مباره وه دوو رایان
 هه یه:

رایا یه که م: سی فوه: ئه م رایه (ئیین عه ره بی) و جگه له ویش په سه ندیان کردووه.

فووی یه که م: ئه مه فووی ترس و بیم گرتن و توفینه، که به هو ی ئه م فوه وه جیهان
 گورانی به سه ردا دیت و سیسته مه که ی تیکده چیت، دانیش توانی ئاسمانه کان و زهوی له بهر
 سامناکی نه و فوه وه دهنگه ده توفین، مینه ی سکپر منداله که ی له بار ده چیت، مندال به هو یه وه
 پیر ده بیت، ئه مهش نه و فوه یه که له م فه رمایشته ی خوی گه ورده ئامازه ی بؤکراوه: ﴿وَمَا يَنْظُرُ
 هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ﴾ ص: ۱۵. واته: (ئه وانه چاوه روانی هیه شتیک ناکه ن،
 ته نها یه که دهنگی سامناکی گه وره نه بیت، که کتوپر رووده دات و پیویستی به دوباره بوونه وه
 نیه).

ههروه ها له م فه رمایشته دا: ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ

شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوَةٍ دَخِرِينَ﴾ النمل: ۸۷. واته: (یادی رۆژیک بکه ن که فوه ده کریت به _ صور _ دا،

(۱) فهرمووده ی: شاخ و قوچیکه فوی تیده کریت... تاد: سنن الترمذی، کتاب صفة القيامة، باب ما جاء في شأن
 الصور، ۱۴۵/۷. وقال: حديث حسن.

هەر کەس لە ئاسمانەکان و هەرکەس لە زهویدا، ترس و بیمیکی زۆر دایدهگریت، جگه لهوانه‌ی که ویستی خوا وایه ترس و بیمیان نه‌بیت).

فووی ده‌وه‌م: فووی که‌رپوون و مردن و له‌ناوچوون، به‌م فووه‌هه‌موو که‌سیک له‌ناو ده‌چیت.

خوای گه‌وره‌ده‌فه‌رموویت: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ الزمر: ۶۸. واته: (له‌و رۆژهدا فوو ده‌گریت به‌ صور_ دا، هەر کەس له ئاسمانه‌کان و زهویدا مابیت خیرا ده‌مریت، مه‌گه‌ر که‌سیک خوا ویستی له‌سه‌ر مردنی نه‌بیت). هه‌ندیك وشه‌ی (صعق)یان به‌ مردن لیکداوته‌وه.

په‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (یطوي الله عزوجل السماوات يوم القيامة، ثم يأخذهن بيده اليمنى، ثم يقول: أنا الملك، أين الجبارون، أين المتكبرون؟ ثم يطوي الأرضين بشماله، ثم يقول: أنا الملك، أين الجبارون، أين المتكبرون؟)^(۱) واته: خوای بالآده‌ست له‌ رۆژی قیامه‌تدا ئاسمانه‌کان ده‌په‌یچیته‌وه، پاشان به‌ده‌سته‌ی راستی رایان ده‌گریت، ئینجا ده‌فه‌رموویت: منم پاشا، ده‌سه‌لاتداره‌ به‌زه‌بره‌کان له‌ کوین؟ خو‌به‌زلزانه‌کان له‌ کوین؟، پاشان زه‌ویش به‌ده‌سته‌ی چه‌پی ده‌په‌یچیته‌وه‌و، ده‌فه‌رموویت: منم پاشا، ده‌سه‌لاتداره‌ به‌زه‌بره‌کان له‌ کوین؟ خو‌ به‌زلزانه‌کان له‌ کوین؟^(۲).

فووی سه‌به‌ه: ئەمه فووی زیندوو کرنه‌وه‌و هه‌ستانه‌وه‌یه له‌گۆرو ب‌لا‌و‌بوونه‌وه‌ به‌ گۆره‌پانی رۆژی دواییدا، هه‌روه‌ها ر‌او‌ه‌ستان له‌به‌رده‌م باره‌گای خوای جیهان.

(۱) فه‌رموو‌ده‌ی: خوای بالآده‌ست له‌ رۆژی قیامه‌تدا ئاسمانه‌کان ده‌په‌یچیته‌وه‌... تاد: صحیح مسلم ۵۰ کتاب صفة القيامة والجنة والنار رقم ۲۷۸۸ عن عبدالله بن عمر رضي الله عنها.

(۲) ده‌قی کوردی ئەم فه‌رمایشته‌م وه‌رگرتوو له‌ بوخته‌ی سه‌حیحی موسلیم، ۹۷۷. (وه‌رگێر).

خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ﴾ يس: ۵۱. واته: (پاشان ههر که فوو دهکریت به _ صور _ دا، دستبهجی خیرا هه موویان له گۆرهکانیان له توپی خاکهوه بهپهله دینه دهرهوه بو لای پهروهر دگاریان).

ههروهها دهفهرموویت: ﴿ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ الزمر: ۶۸. واته: (لهوه دوا فوویهکی تری پیادا دهکریتهوه، جا دستبهجی ههر هه موو خه لکی هه ستاونه ته سه پی و بهسه رسامیه وه چاوه پروان).

پاس دهوهه: پیان وایه دوو فوو، فوو توقینهرو فوو له ناوهر بهیهک فوو نه ژمار دهکن، چونکه ههر دووکیان په یوهستن بهیه گترهوه، واته: بهشیوهیهک سامیان گرت و توقین که له تاوان مردن، (قرطبی) نه م رایه پی سه سند کردووه، بهم به لگانه ی خوارهوه:

أ_ نه م فهرمایشته ی نه بو هوردهیره (رهزای خوای لیبت)، که ده لیت: پیغه مبهری خوا (صَلَّىٰ اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (ما بین النفختین أربعون) واته: ماوه ی نیوان هه ردوو فووکه چله. وتیان: نه ی نه بو هوردهیره چل رۆژ؟ وتی: نالییم نه وهندهیه. وتیان: نه ی چل مانگ؟ وتی: نالییم نه وهندهیه. وتیان: چل سال؟ وتی: نالییم نه وهندهیه...^(۱)

ب_ ئیبن موبارهک له حه سه نه وه گپراویه تیه وه که وتویه تی: پیغه مبهری خوا (صَلَّىٰ اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (بین النفختین أربعون سنة، الأولى: يميت الله تعالى بها كل حي، والأخرى: يحيي الله بها كل ميت) واته: ماوه ی نیوان ههر دوو فووکه چل ساله، فوو یه که م: خوای گهوره هه موو

(۱) فهرمووده ی: له نیوان دوو فووکه چله... تاد: صحیح مسلم ۵۲ کتاب الفتن ۲۸ باب ما بین النفختین، رقم ۲۹۵۵، بهذا اللفظ.

و فی صحیح البخاری بلفظ مقارب: ۶۵ کتاب التفسیر _ سورة الزمر، ۴ باب ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ رقم ۴۸۱۴ و ۶۵ کتاب التفسیر _ سورة عم يتساءلون، ۱ باب ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾ رقم ۴۹۳۵.

زینده وهریکی پی ئه مریئیت و له ناوی دهبات، فووی دوه میس: خوی گه وره هه موو مردویکی پی زیندوو دهکاته وه.

پ_ نه و جیا کردنه وه وه له ئاوردن (استثناء) ه: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ الزمر: ٦٨. که له م دوو ئایه ته دا هاتوو ه: ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوَّءٍ دَاخِرِينَ﴾ النمل: ٨٧. به لگه یه له سه ر نه وه ی که هه ریه ک شته.

حلیمی ده ئیت: گێرانه وه کان کۆکن له سه ر نه وه ی ماوه ی نیوان هه ر دوو فوو ه که چل سائه، به به لگه ی فه ر مووده ی پێشو و.

رافه کارانی قورئانی پیرو ز ده ئین: بانگده رو هاوارکه ره که (اسرافیل) ه که فوو نه کات به شه یپوردا^(١).

کۆکردنه وه (الحشر)

پیناسه که ی و به لگه که ی:

حشر له بنچینه ی زمانه وانیدا: به کۆکردنه وه دیت^(٢). دهوتریت: (حشرت الناس) واته: خه لکم کۆکرده وه. مه به ستیش له کۆکردنه وه ی روژی دوایی بریتیی ه له:

(١) لوامع الأنوار البهية ٢ / ١٦١ و لاپه رهکانی دواتری، تذكرة القرطبي ١٦٥_١٨٥.

(٢) قاموس المحيط مادة (حشر).

١ _ كۆكردنه وهى مردووان له گۆرپهكانياندا، دواى زيندوو كرانه وهيان. واته: كۆكردنه وهى سهرجهم به شهكاني لاشهى مردوو، دواى بلاوبوونه وهى په رته وازه بوونيان^(١)، پاشان زيندوو كردنه وهى لاشهكان پاش مردنيان. جا هاوتايه له گهلا زيندوو بوونه وهى بلاوبوونه وه (البعث والنشور) له گۆرپه پانى رۆژى دواييدا.

خوای گهوره دهه فرموويت: ﴿وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ﴿٤٢﴾ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ﴿٤٤﴾﴾ ق: ٤١ _ ٤٤. واته: (گویش به چاکی رابگره!! رۆژیک دیت بانگ و یژیک بانگ دهکات له شوینیکی نزیکه وه. نهو رۆژه دهنگیکی زور بهرز و سامناک ده بیستن، دیاره نهو رۆژه هاتنه دهره وهیه له توپی خاکدا. به راستی ههر ئیمه ژیان ده به خشین و دهشیان مرینین، گه رانه وهش ههر بو لای ئیمه یه. رۆژیک دیت زهوی له ناستی نهوان شهق ده بییت و خه لکی له گۆرپه کانیان به گورجی دینه دهره وه.. ئا نهوه كۆكردنه وه یه که لای ئیمه زور ناسانه).

له فهرمووده یه کی موسلیمدا هاتووه:

سه هلی گوری سه عد ده لیت: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرموویه تی: (يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى أَرْضٍ بِيضَاءٍ عَفْرَاءٍ كَقُرْصَةِ النَّقِيِّ، لَيْسَ فِيهَا عِلْمٌ لِأَحَدٍ)^(٢) واته: خه لکی له رۆژی قیامه تدا

(١) سهیری راجیایی زانیانی که لام بکه له سه ر نه وهی: ئایا زیندوو کردنه وهی کۆکردنه وهی له رۆژی دواييدا، دووباره به ديهینانه وهیه له دواى نه مان و تیاچوون؟ یاخود کۆکردنه وهی به شهکاني لاشهى مردووه له دواى بهرت و په رش و بلاوبوون؟ به لگه کانی له م بارموه هیناوه له: المقاصد و شرحه ٢/٢١٥ _ ٢١٨.

(٢) فهرمووده ی: خه لکی له رۆژی قیامه تدا کۆ ده کرینه وه... تاد: صحیح مسلم ٥٠ کتاب صفات المنافقین ٢ باب فی البعث والنشور رقم ٢٧٩٠ عن سهل بن سعد.

كۆدەكرىنەوہ لەسەر زەوييەكى سىپى خاكى، وەك كولىرەيەكى دروستكراو لە ئاردىكى بىژراو نیشان كوردنى تىدا نىيە بۆ ھىچ كەسنىك^(۱).

ھەر وھا لە ھەر موودەيەكى تردا كە (موسلىم) گىراويە تيەوہ:

ئىبن عەبباس (رەزاي خواى لى بيت) دەئيت: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ھەئسا وتارىكى دا و ئامۆزگارى كردين و ھەر مووى: (يا ايها الناس انكم تحشرون الى الله حفاة عراة غرلاً) ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْنا انا كُنَّا فَعَلِين﴾ الانبياء: ۱۰۴^(۲) واتە: ئەى خەلكىنە، ئىوہ بە پىپى پەتى و رووت و قووتى و خەتەنە نەكراوى كۆدەكرىنەوہ. (ھەر وەك چۆن لە سەر ھتاوہ دروستمان كرد، وەك ئەوساى خوى لىدەكەينەوہ، جا ئەوہ پەيمان و بەئىنى ئىمەيە، بىگومان ئىمە ئەو كارە ئەنجام دەدەين)^(۳).

۲_ كۆكردنە و ھيان بۆ گۆرەپانى لىپرسىنەوہ و لىپىچىنەوہ، خواى پايەبەرز دەفەر موويت: ﴿وَحَشَرْنَهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾ الكهف: ۴۷. واتە: (لە كاتىكدا ھەموو خەلكىشمان كۆكردۆتەوہ و كەسىشمان لى بەجى نەھىشتون).

۳_ كۆكردنە و ھيان بۆ بەھەشت و دۆزەخ، خواى گەورە دەفەر موويت: ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ اِلَى الرَّحْمَنِ وَفَدًا﴾ مريم: ۸۵. واتە: (رۆژىك دىت ئىمە دەستە دەستە خواناس و پارىزگارەن بۆ لای خواى مېھرەبان بەرپى دەكەين). ﴿وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا﴾ طه: ۱۰۲. واتە: (ئەو رۆژە

(۱) دەقى كوردى ئەم ھەرمايشتەم وەرگرتووە لە بوختەى سەحىحى موسلىم، ۹۷۷. (وەرگىر).

(۲) ھەر موودەى: ئەى خەلكىنە ئىوہ كۆ دەكرىنەوہ... تاد: صحىح مسلم ۵۱ كتاب الجنة وصفة نعيمها وأهلها ۱۴ باب فناء الدنيا وبيان الحشر ۲۸۶۰ (۵۸).

(۳) دەقى كوردى ئەم ھەرمايشتەم وەرگرتووە لە بوختەى سەحىحى موسلىم، ۹۷۹. (وەرگىر).

تاوانباران جاويان كويرو شين هه لگه پراوه). ﴿الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ
 شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾^(۱) الفرقان: ۳۴. واته: (ئهو تاوانبارانهى "دزايهتى بهرنامهى خوا
 دهكهن"، لهسهر رووخساريان كيش دهكرين بؤ دؤزهخ و تيايدا كؤدهكرينهوه، ئا ئهوانه
 ناخؤشترين جيگهيان ههيه، چونكه گومراترين ريبازيان كاتى خؤى گرتبووه بهر).

ههنديكىش دهئين: ئهگهر وشهى (حشر) بهكارهات ئهوا بهپيى ماناي شهپعى برىتييه له
 كؤكردنهوهى بهشهكانى لاشهى مردووكان، ههر ئهم مانايه دهگهيه نييت لهرووى شهپعيهوه
 مهگهر بهلگهيهك چهكمى ناوبراو تايهت بكات بهشتيكي تر^(۲).

ئهگهر وترا:

ئهو دهنگهى لهو ئايهتهدا بؤ هاتنهدهروهه بييت له گؤر: ﴿يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ
 الْخُرُوجِ﴾ ق: ۴۲. واته: (ئهو رؤژه دهنگيكي زؤر بهرز و سامناك دهبيستن، دياره ئهو رؤژه هاتنه
 دهروهيه له تويى خاكدا). جا چؤن مردووان گويبىستى ئهو دهنگه دهبن كه چى مردوون؟

وهلامى ئهدهمهوه بهوهى: ئهو فووهى كه به شهپيورا دهكرىت بؤ زيندوو بوونهوه زؤر
 دريژ دهبيت، جا سههمتا فوهكه بؤ زيندوو كردنهوه دهبيت، پاشان بؤ ههراسان كردنيان له
 گؤرهكانياندا، جا ئهو بهشه دهنگه نابىستن كه بؤ زيندوو بوونهوهيه، تهنها ئهو دهنگهيان
 بهرگوى دهكهوييت كه بؤ ههراسان كردنه.

ههروهها لهوانهيه: ئهو فوهى كه به شهپيورا ئهكرىت دريژه بكيشييت، خهلكى ههنديكيان
 دواى ههنديكى تريان زيندوو ببنهوه، جا ههر كه يهكيك زيندوو دهبيتهوه گوپى لهو شته

(۱) التذكرة للقرطبي ۲۰۱ و لاپههكانى دواتر، ولوامع الأنوار البهية ۱۴۵/۲_ ۱۵۵،

(۲) ولوامع الأنوار البهية ۱۵۵/۲.

دهبیت که ئەو کەسەى دواى ئەو پىی زیندوو دەبیتەوه، تا ئەم پرۆسەى زیندوو کردنەوهیە تەواو دەبیت و خەلکى لە گۆرەکانیاندا دینە دەرەوه^(۱).

حوکمی بروابوون پىی:

بروابوون بە کۆکردنەوه پىویست و فەرزە، بەهۆى ئەو دەقانهى که لەسەرى هاتوون. ئەمە رای ئەهلى سوننه و زۆربەى موعتەزىلەکانه^(۲).

فەیلەسوف^(۳) و بى دین و خوانەناسەکان برۆیان پى نییه^(۴).

نمایشکردن و لىبرسىنەوه (العرض والحساب)

نمایشکردن (عرض):

کاتیک خواى گەورە خەلکى لە گۆرەکانیاندا دەر دەهینیتو زیندوویان دەکاتەوه، بەرەو گۆرەپانى رۆژى دواى دەبرین و لەویدا دەمیننەوه بەو ئەندازەیهى خواى گەورە دەیهویت، لەو کاتەدا خەلکەکه نمایش دەکریت و دەخرینهروو بەردەم خواى گەورە، خواى گەورە دەفەرموویت: ﴿يَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۗ ﴿١٥﴾ وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فِي يَوْمِئِذٍ وَاهِيَةً ۗ ﴿١٦﴾ وَالْمَلِكُ عَلَىٰ أَزْجَائِهَا ۗ وَيَجْلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ مُّنْبِئَةً ۗ ﴿١٧﴾ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۗ ﴿١٨﴾﴾ الحاقه: ١٥_١٨.

(۱) التذكرة للقرطبي ٢٠٢.

(۲) شرح الجوهرة للباجوري ٢٧٧.

(۳) المواقف ٢٩٤/٨.

(۴) شرح الجوهرة للباجوري، سەرچاوهى پيشوو.

واته: (لهو رۆژهدا ئیتر قیامت بەرپا دەبێت. ئاسمان هەموو شەق و پەق دەبێت و لێک دەترازیت و شل و شۆل دەبێت. فریشتەکان لە گوێشە و کەناری "جیهانی نوێ" دا ئامادە دەبن، تەختی پەروردگارت ئەو رۆژە هەشت هەلی دەگریت "هەشت فریشتە یاخود هەشت دەستە" بەسەر سەریانەوه. لەو رۆژهدا پیشان دەدرین، هیچ شتێک لە نەینیهکانتان شاراوە نییه).

﴿وَعَرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًا لَّقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ الكهف: ٤٨. واته: (ئەو رۆژە سەرچەم نەوهی ئادەم، ریزگراون لەبەردەم پەروردگادا، خوای گەوره روو بەکافران دەفەرموویت: سویند بیت وا هاتنەوه بۆلامان هەر وهك لەسەرەتا دروستمان کردوون).

﴿وَوَضَعَ الْكِتَابَ فَرَىٰ الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُوزِلْنَا مَالٌ هَذَا أَلْكَتَبِ لَا يَفَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظِلُّ رُبُّكَ أَحَدًا﴾ الكهف: ٤٩. واته:

() شرح العقيدة الطحاوية ٤٠٣ _ ٤٠٤.

بە بەلگەی گومان هەنەگرو بێ پێچو پەنا لە زانستی سەردەم و هاوچەرخدا سەلاوه: کە دەنگەکان شەپۆلەکانی ئەسیر دەجوڵین، جا ئەم دەنگە لە ناو چینهکانی ئەسیردا دەمینیتهوه بۆ هەتا هەتایە، دەکریت جارێکی تر ئەو دەنگە ببیسرتیتەوه، بەلام ئەوهی زۆر گرانه جیاکردنەوهی ئەو دەنگە زۆرانەیه _ بەدەنگی کۆن و نوێیهوه _ ئەگەر لێردا گریمانێکی بەهیزیش هەبێت بەوهی چەند ئامرازێک هەبن کە توانای لێک جیاکردنەوهی ئەو دەنگانە ی هەبێت.

ئەمە شتێکی نامۆ نییه، چونکە سەرباری ئەوهی کە هەزاران ویستگەی رادیویی هەیه لە جیهاندا کە بەشەو بەرۆژ پڕۆگرامەکانی بلاو ئەکاتەوه کە لە پێگەی شەپۆلەکانی لە هەوادا بەخێرایی (١٨٦٠٠٠ میل لە یەک چرکە) دەروات، کەچی دەنگەکانی ئەو رادیویانە لێک جیا ئەکرێنەوهو لە کاتی بەکارخستنی رادیۆ بەوهی بیخهیه سەر ویسگە خوازاوهکە. هەر وهك ئیستا کە دەنگەکان لەسەر کاسیەت و ئامپیر، تۆمار دەکرین و دەکریت ببەنە نمونە و هیمایهک بۆ رووداوەکانی رۆژی دوايي.

هەر وهك زانستی سەردەم جەخت لەسەر ئەوه دەکاتەوه کە گشت ئەو کارو کردەوانە ی کە ئەنجامی دەدین چ لە تاریکی یان لە رووناکی چ بە تاك یاخود بەکو، تەنانەت ئەو شتانەش کە چ جولاو یاخود وەستاو بن، ئەوا (گەرمیی) هکی لێ دەر دەچیت بەشیوهیهکی بەردەوام لەگشت شوین و بارودۆخێک، جا ئەم گەرمایەتیه بەپێچەوانە ی شیوهو رەهەندەکانی بەتەواوی، بۆ ئەم مەبەستە ئامپیری وردبین دروستکراون بۆ ویئەگرتنی

(نامەى كردهوى ھەر كەسىك دادەنرئەت، "ئىمانداران دلخۇش" بەلەم تاوانباران دەبىنئەت دلەلەرزى و دلەپراوكىيانە لە كارو كردهوى ناپەسەندى تۆمار كراويان، بۆيە دەلئەن: ھاوار لە ئىمە ئەم نامە و دۆسىيە چىيە؟! ھىچ گوناھىكى وردو درشت بەجى ناھىلئەت بەلكو ھەمووى تۆمار كردهوى، ئەو خەلكە ھەرچىان كردهوى نامادىيە، بى گومان پەروردەگارى تۆ ستەم لە ھىچ كەس ناكات).

ئەم نامەى كردهوى خەلك و پىشاندانى كردهوىكانىان سى جارە، فەرموودە پىرۆزەكان ئەمەيان روون كردهوتەو، بۇ نموونە:
 پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموويەتى:

شەپۆلە گەرمىيەكان كە لەھەر شتەك دەرنەچئەت، ئىنجا ئەم ئامىرە وئىنەيەكى فۇتۇگرافى تەواو دەبەخشئەت بە شتەكە، لەو كاتەى كە شەپۆلەكانى گەرمى لى دەرنەچەن. شەوئەك فرۆكەيەكى نەناسراو لە ئاسمانى نيۇيۆرك دەفرى، بۇ ئاشكرا كەرنى ناسنامەى ئەم فرۆكەيە ھەلسان بە وئىنەگرتنى شەپۆلەكانى گەرمى ئاسمانى نيۇيۆرك بەو ئامىرەى كە بۇ ئەم مەبەستە دروستكراو، بەمە تەوانىان قەبارەو جۇرى فرۆكەكە بزەنن.
 بەم پىيە زانستى سەردەم جەختى كردهوى لەسەر تۆمار كەرنى گوفتارو كرادار لە بۆشايىدا، بەمەش ھىچ گومانئەك لەلای گومان ھەلگەران نامىنئەت لەبارەى لىپرسىنەوہى خوا لە بەندەكانى و بلأوكردنەوہى نامەى كردهوىكانىان لە رۆژىيە دوایىدا بۇ ئەوہى پاداشت و سزای كردهوىكانىان وەرىگەن، جا بەندە ژيانى خۇى بىبنئەت وەك چىرۆكىكى وئىنە گىراو لە فىلمىكى تەواودا، كە لەو فىلمەدا جولەكانى دروون و زمان و ئەندامەكان تۆمار كراون بە ئامىرى خۇبىزىوى خىرا لەسەر لاپەرى بۆشايى ئاسمان و ئەسەر لە ھەموو شەو و رۆژئەكدا، خۇى پايەبەرز دەفەرموويەت: ﴿ مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْ رَقِيبٍ عَيْنٌ ﴾ ق: ۱۸. واتە: (ھەر قەسەيەك لە دەم دەرنەچئەت، خىرا چاودىرىكى نامادە؛ تۆمارى دەكات). ئەو كەسانە لەو رۆژەدا دەلئەن: ﴿ وَيَقُولُونَ يَوَيْلَنَا مَا لَ هَذَا الْكُتُبِ لَا يَأْتِيهِمْ صَغِيرَةٌ وَلَا كَبِيرَةٌ إِلَّا مَا نَحْنُ بِمَسْمُومُونَ ﴾ الكهف: ۴۹. واتە: ("دەلئەن" ھاوار لە ئىمە ئەم نامە و دۆسىيە چىيە؟! ھىچ گوناھىكى وردو درشت بەجى ناھىلئەت بەلكو ھەمووى تۆمار كردهوى). سەيرى كەتئەبى: الاسلام يتحدى ۸۰_ ۸۱. بەكە.

(يُعرض الناس يوم القيامة ثلاث عرضات: فأما عرضتان فجداول ومعاذير، وأما العرضة الثالثة فعند ذلك تطاير الصحف في الأيدي فَأَخَذَ بِيَمِينِهِ وَأَخَذَ بِشِمَالِهِ^(۱) واته: خه لکی له رۆژی دوايیدا سی جار نمایش ده کریڼ و کردهوهکانیان ده خریته پروو، جا نمایشی یه کهم و دووهم گفتوگوو پاساو هیانانه ووو دمه ته قییه، ههروهها له نمایشی سییه مدا نامه ی کردهوهکان ئه درینه وو، هه یانه به دسته راست وهریده گریته ووو هه شیانه به دسته چهپ وهریده گریته وو.

جا درانه ووو وهرگرتنی نامه ی کردهوهکان به دهستی راست و چهپ، خودی مه بهستی ئه و نایه ته یه، که خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَلْفِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا﴾ (۱۳) ﴿أَقْرَأَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ (۱۴) الاسراء: ۱۳_ ۱۴. واته: (نامه ی کردهوه ی هه ر که سیکیشمان هه ئواسیوو به گه ردنیداو له رۆژی دوايیدا کارنامه ی کردهوهکانی بو دهرده هیڼین و به کراوه یی ده یخه ینه به ردهستی. ئه وسا پیی دهوتریت: ده ی نامه ی کردهوهکانت بخوینه ره ووو ته ماشای بکه، ئه مرپو هه ر خوټ بریار بده و حیساب بو خوټ بکه "شایسته ی چ جوړه پاداشتیکیت؟!").

ئیبین عباس وتویه تی: (طائره) واته: کردهوهکانی.

حه سه ن وتویه تی: هه موو که سیک خوینده وار یان نه خوینده وار بیټ، نامه ی کردهوهکانی ده خوینته ووو.

(۱) فهرمووده ی: خه لکی له رۆژی دوايیدا سی جار نمایش ده کریڼ و کردهوهکانیان ده خریته پروو... تاد: سنن الترمذی، کتاب صفة القيامة، باب ما جاء في العرض ۱/۷ عن أبي هريرة. وفي سنن ابن ماجه: ۳۷ کتاب الزهد ۳۳ باب ذکر البعث رقم ۴۲۷۷، ۱/۲، ۱۴۳۰، من حدیث أبي موسى الأشعري.

لَيْبِرْسِينَه وَه (الحساب)

پیناسه کهس:

لَيْبِرْسِينَه وَه (الحساب) له زمانه وانیدا: به واتای ژماره دیت.

له زاروده: بریتیه لهو پرۆسهیه که له میانهدا خوی گهوره هه موو کهسیک به تیروته سهلی به کرده و هکانی ناشنا دهکاته وه، چ چاک یان خراب، گوفتار یا خود کردار بیت، دوی پیدانه وهی کتیب و تۆمارهکانیان^(۱).

جا دوی نه وهی خه لکی زیندوو دهکرینه وهو نامه ی کرده و هکانیان دهبینن، نه وای لیبِرْسِينَه وَه یان له گه ل دهکریت، خوی گهوره دهفه رموویت: ﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِمِيزِنَةٍ ﴿۷﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا﴾ الانشاق: ۷_۸. واته: (جا نه وهی دۆسیه ی کرده و هکانی درایه دهستی. نه وه له مه و دوا لیبِرْسِينَه وَه یه کی زۆر ئاسانی له گه ل دهکریت).

لیبِرْسِينَه وَه له کاتی وهرگرتنه وهی نامه ی کرده و هکان دهبیت، چونکه که خه لکی زیندوو کرانه وه کرده و هکانی خویان به بیر ناهیتنه وه، خوی گهوره دهفه رموویت: ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنْتِظُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ﴾ المجادلة: ۶. واته: (له رۆژیکدا که خوا هه موویان زیندوو دهکاته وه پیکه وه، نه وسا هه وائی هه موو کارو کرده و هکانیان پی راده گه یه نیت، خوا ئاماری کردوو، نه وانیش فه رامۆشیان کردوو).

نه و شته ی لیبِرْسِينَه وَه ی له سه ر ده کرین:

له کاتی لیبِرْسِينَه وَه دا، پرسیار له بهنده دهکریت.

(۱) شرح الجوهرة للباجوري ۲۸۲.

خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ الاسراء:

۳۶. واته: (بهراستی دهزگاکانی بیستن و بینین و تیگه‌یشتن هر هرهمووی، بهرپرسیاره له بهرامبه‌ریه‌وه).

﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (۷) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ (۸)

الزلزلة: ۷ _ ۸. واته: (جا نه‌وهی به‌قه‌دهر سه‌نگی گه‌ردیله‌یه‌ک خیرو چاکه‌ی نه‌نجام دابی‌ت ده‌بیینی‌ته‌وه. نه‌وه‌ش که به‌قه‌دهر سه‌نگی گه‌ردیله‌یه‌ک شه‌رو خراپه‌ی هه‌بی‌ت، ده‌بیینی‌ته‌وه).

پیغهمبه‌ری خوا (ﷺ) فهرموویه‌تی: (لا تزول قدما عبد يوم القيامة حتى يُسأل: عن عمره فيم

أفناه، وعن علمه فيم فعل، وعن ماله من أين اكتسبه وفيم أفقه، وعن جسمه فيم أبلاه) (۱) واته: پیه‌کانی هیچ که‌سیک له رۆزی دواییدا له جیی خو‌یان ناجولین تا پرسیریان لی نه‌کری‌ت له‌باره‌ی: تمه‌نه‌که‌ی له‌چی به‌سه‌ر بردووه، له زانسته‌که‌ی له‌چیدا به‌کاره‌ی‌ناوه، له‌باره‌ی پاروه سامانه‌که‌ی له‌گوپوه هیناویه‌تی و له‌چیدا خه‌رجی کردووه، له‌باره‌ی جه‌سته‌ی که له‌چیدا به‌کاریخستوه.

شایه‌تی دانس نه‌ندامه‌کانس جه‌سته له‌سه‌ر کرده‌وه‌کان:

کاتی‌ک پرسیار ده‌کری‌ت له به‌نده‌کان له‌باره‌ی نه‌و شته‌ی له دونیادا کردویانه، نه‌وا گوئی و چاو و پیسته‌که‌ی وه‌ک سه‌ره‌نش‌ت کردن گه‌واهی له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانی دده‌ن و دینه‌گو.

خوای پاک و تاک ده‌فهرموویت: ﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا

كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۲۰) وَقَالُوا لِمَ لُجُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ

(۱) فهرمووده‌ی: پیه‌کانی هیچ که‌سیک له رۆزی دواییدا له جیی خو‌یان ناجولین... تاد: سنن الترمذی، کتاب صفة القيامة، باب في القيامة ۱۳۶/۷ عن أبي برزة الأسلمي، و قال: حسن صحيح.

خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ فصلت: ٢٠_٢٢. واته: (ههتا کاتیک دهگه نه ناستی ناگره که گوئ و چاوو پیستیان شایه تیان له سهر دهدات که چ کارو کرده وهیه کی نادرست و خرابیان نه نجام دهدا. ئینجا به غه مباریه وه به پیستی خویمان ده لئ: بوچی شایه تیان له سهر داین خو زهره تانه؟ له وه لامدا ده لئین: نهو خواجهی ئیمه ی هیناوته گوفتار که ده توانیت هه موو شتیک بینیته قسه و گمتوگو، ههر نهو زاته شه که یه که مجار به دیهیناوین و ههر بو لای نهویش ده برینه وه. ئیوه کاتی خوئی نه وهنده غه پرا بوون، گوناوه تاوانه کانتان نه ده شارده وه، چونکه مه ترسیان نه بوو که گویتان و چاوتان و پیستان شایه تیان له سهر بدات، به لام گومانتان وابوو که به راستی خوا زور ناگاداری نیه بهو کارو کرده وانیه که نه نجامی ددهن).

﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَنَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ يس: ٦٥. واته: (نهمرو مؤر ده نئین به دهمیاند و قسه یان پی ناکریت، به لکو ده ستیان قسه مان بو ده کات، قاجیشیان شایه تی دهدات بهو کارو کرده وانیه که نه نجامیان دهدا).

﴿يَوْمَ نَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتَهُمْ وَأَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلَهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ النور: ٢٤. واته: (له روژیکدا که زمان و دست و قاجیان لیان ده بیته شایه تیکی گویا، له به رامبه ر نهو کرده وانیه که نه نجامیان دهدا).

هیکمه تنی لیپرسینه وه:

لیپرسینه وهی خوا له بهنده گانی بریتییه له وهی پاداشت و سزاکه ی ئه وان به وان راده گه یه نیت، جا به خته وه ران به دسته راستی خویمان نامه ی کرده وه گانیان و مرده گرن و به دبه ختانیس به دسته چه بیان یا خود له پستیانه وه نامه ی کرده وه گانیان و مرده گرن.

خوای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌُ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌُ﴾^(۱) آل عمران: ۱۰۶. واته:

(رؤْيِك دَيْتِ رُووخسارانِيك سِی دهبِن وِ رُووخسارانِيكیش رِش هه‌لده‌گه‌رین).

حکمه‌ته‌که‌ی بریتیه له دهرخستنی پله به‌ندی و جیاوازی پی‌گه‌کان له ته‌واوی و کاملیتیدا، نابرووچوونی که‌سانی کرج و کالیش پیشان بدریت. ئەمه‌ش هاندەری چاکه‌کاری و ریگ‌ریبه له خراپه‌کاری^(۲).

جۆره‌کانی لیپرسینه‌وه:

چەند جۆریکن: سووک و سه‌خت، نه‌ینی و ئاشکرا، سه‌رکۆنه‌ کردن و لی خوش بوون و دادگه‌ری. هه‌ندی له زانایان وتویانه: خوای گه‌وره به پوختی باسی لیپرسینه‌وه‌ی کردووه، خه‌به‌رو هه‌وال له‌وباره‌وه هاتوون، له‌وه‌وال و خه‌به‌رانه‌شدا ئاماژه به‌وه‌دراوه که زۆریک له باوه‌رداران به بی لیپرسینه‌وه ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه، جا به‌م پی‌ه خه‌لگی ده‌بنه سی به‌ش: به‌شیک به‌هیچ شیوه‌یه‌ک لیپرسینه‌وه‌یان له‌گه‌ل ناکریت، به‌شیکی تریش لیپرسینه‌وه‌یه‌کی سووکی له‌گه‌ل ده‌کریت، ئەم دوو به‌شه له‌باوه‌رداران، به‌شیکی تریش زۆر به‌تووندی لیپرسینه‌وه‌یان له‌گه‌ل ده‌کریت که موسلمان و بی باوه‌ر ئەم به‌شه پیک دینن. جا ئەگه‌ر که‌سانیک له باوه‌رداران هه‌بن نزیکت‌ر بن له سۆزو به‌زه‌یی خوا، ئەوا به‌بی لیپرسینه‌وه خوای گه‌وره ده‌یانخاته به‌هه‌شته‌وه، دووریش نییه که که‌سانیک له بی باوه‌ران هه‌بن نزیکت‌ر بن له تووریه‌ی نه‌وه‌ک سۆزی خوا، به‌مه‌ش به‌بی لیپرسینه‌وه خوای گه‌وره ده‌یانخاته دۆزه‌خه‌وه^(۳).

(۱) التذكرة للقرطبي ۲۰۳ لاپه‌ره‌کانی دواتر، لوامع الأنوار البهية ۱۷۲/۲ و ۱۸۰_ ۱۸۱ والغنية للشيخ عبدالقادر ۸۱/۱.

(۲) شرح الجوهرة للباجوري ۲۸۳.

(۳) التذكرة ۲۸۶، و شرح الجوهرة للباجوري ۲۸۲_ ۲۸۳. ۹۴۳

حوکمی پروابوون به لیپرسینه وه:

پروابوون پیی پیویست و فه پزه. چونکه راست و دروسته، به قورئانی پروؤزو سوننه تی به پیزو یه کدهنگی (الاجماع) جه سپاوه^(۱).

حه وز (الحوچ)

به لگه کانی و وه سفه کاس:

ئه وه هوزهی که خوی گه وره به پیغه مبه ر (ﷺ) دهبه خشیت له رؤزی دوا ییدا، به چه ندین دهقی فه رمووده ی راست و دروستچه سپاوه.

ئه وه فه رموودانه ی له بارهی وه سفی هوزده کوه هاتوون دهگنه ناستی (ته واتر)، نزیکه ی سی و ئه وه نده هاوه ل ئه وه فه رموودانه یان گپراوه ته وه، (ئین که سیر) له کو تایی کتیبه میژووییه که یدا (البداية والنهاية)^(۲) هیئاویه تی، بو نمونه:

ئه بو زهر (په زای خوی لیبت) ده لیت: وتم: ئه ی پیغه مبه ری خوا کاسه ی هوز چیه؟
فه رموی:

(والذي نفسُ محمد بيده لآئيته أكثر عدد نجوم السماء وكواكبها، ألا في الليلة المظلمة المصحية، آنية الجنة من شرب منها لم يظمأ آخر ما عليه، يشخب فيه ميزان الجنة، من شرب منه لم يظمأ، عرضه مثل طوله، ما بين عمان إلى أيلة، ماؤه أشد من اللبن وأحلى من العسل). واته: سویند به وه که سه ی گیانی منی به دهسته کاسه کانی زیاترن له ئه ستیره کانی ئاسمان و هه ساره کانی به ئام له

(۱) شرح الجوهرة لعبد السلام ۲۲۷ وشرح الجوهرة للباجوري.

(۲) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۲۷۷. بو ئه م گپراوه وانه سه یری: شرح أصول الاعتقاد أهل السنة والجماعة ۴۲۲/۵. بکه.

شهویکی تاریک و سامالدا، کاسه‌ی بهه‌هشت هر کهسیک تیاخواردوه تینوی نابیت تاکوتا نهو
 حالته‌ی له‌سه‌ریه‌تی (واته هه‌تا هه‌تایه)، دوو پسولک له بهه‌هسته‌وه درژینه ناو نهو چه‌وزه،
 هر کهسیک لیی خواردوه تینوی نابی، پاناییه‌که‌ی وهک نیوه‌ندی عه‌مان و ئه‌یله‌یه، ئاوه‌که‌ی
 سپی تره له شیرو شیرینتره له هه‌نگوین^(۱).

پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموو‌یه‌تی: (حوضی مسیره شهر، وزوایاه سواء، وماؤه ابيض من
 الورق، وريحه اطيب من المسك، وكيزانه كنجوم السماء، فمن شرب منه فلا يظمأ بعده أبدا) واته:
 چه‌وزه‌که‌ی من مانگی رینگایه، سوچه‌کانی یه‌کسانن و ئاوه‌که‌ی سپیتره له زیو و بۆنی خوشره
 له میسک و سو‌را‌حیه‌کانی ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌ستی‌ره‌کانی ئاسمانه، هر کهسیک لیی بخواته‌وه دوای
 ئه‌وه هه‌رگیز تینوی نابیت^(۲).

ئه‌نه‌س (ره‌زای خ‌وای لی بیت) ده‌لیت: جارێکیان پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌ناوماندا بوو،
 سووکه خه‌ویکی کردوو، ئینجا سه‌ری به‌زه‌رده‌خه‌نه‌وه به‌رزکردوه، ئیمه‌ش وت‌مان بۆچی
 پێده‌که‌نیت ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموو‌ی: (ئیس‌تا سو‌ره‌تیکم بۆ دابه‌زیوه، هر ئه‌و

کاته خویندی‌ه‌وه فه‌رموو‌ی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّا أَعْطَيْنَكَ الْكَوْثَرَ ۝۱ فَصَلِّ لِرَبِّكَ
 وَأَحْسِرْ ۝۲ إِنَّكَ شَانِكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۝۳﴾ واته: (به‌ناوی خودای به‌خشنده‌و دلۆقان.
 به‌راستی ئیمه ئاوی که‌وسه‌رمان داویه‌تی. ده‌ی تۆش نو‌ی‌زو قوربانی بۆ خ‌وای خ‌ۆت بکه.
 بی‌گومان هر دوژمنان و ناحه‌زانی تۆ بی ناو نیشان و وه‌جاخ کو‌ی‌رو دواب‌راون). ئینجا
 فه‌رموو‌ی: (أندرون ما الكوثر؟) واته: ئایا ده‌زانن "کوثر" چیه‌؟ وت‌مان: خ‌واو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی
 باشتر ده‌زانن. فه‌رموو‌ی: (إنه نهر وعدنيه ربي عزوجل، عليه خير كثير، هو حوض ترد عليه أمتي يوم

(۱) ده‌قی کوردی ئه‌م فه‌رمایه‌شته‌م وه‌رگرتوو‌ه له پوخته‌ی سه‌حیحی موس‌لیم ۷۶۹. (وه‌رگێر).

(۲) ده‌قی کوردی ئه‌م فه‌رمایه‌شته‌م وه‌رگرتوو‌ه له پوخته‌ی سه‌حیحی موس‌لیم، ۷۶۷. (وه‌رگێر).

القيامة، آيته عدد النجوم، فَيُخَلَّجُ الْعَبْدَ مِنْهُمْ، فأقول: رب، انه من أمي. فيقول: ما تدري ما أحدثُ بعدك^(١) واته: رووبارىكە پەروردگارم بەئىنى پىداوم، خىرى زۆرى هەيه، حەوزىكە لە رۆژى قيامەتدا ئوممەتم دىنە سەرى، جامەكانى بە ئەندازەى ژمارەكانى ئەستىرهكانە، خەلكىك دادەبرىن لىيان، منىش دەئىم: پەروردگار؛ ئەووە لە ئوممەتى منە، ئەویش دەفەر مووئت: تۆ نازانى دواى تۆ چىيان داھىناوہ^(٢).

جا لەو فەرموودانە وەردەگىرئت كە وەسفى حەوزەكە بەم شىوہىيە: كە حەوزىكى زۆر كەوورەيه، سەرچاوەو شوپىنىكى بەخپرو فەرە، لە رووبارى "كەوسەر" كە لە بەهەشتدايە دەرژىتە ناو حەوزەكە، ئاوى حەوزەكە سىپى ترە لە شىرو ساردترە لە بەفرو شىرینترە لە هەنگوین و بۆن خوشتەرە لە مىسك و رووبەرەكەى زۆر فراوانە و پانى و درىژىيەكەى يەكسانە^(٣).

(١) التذكرة للقرطبي ٣٠٣_ ٣٠٤. وشرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٢٧٩.

فەرموودەى: سوئند بەو كەسەى گىانى منى بەدەستە كاسەكانى... تاد: صحيح مسلم ٤٣ كتاب الفضائل ٩ باب إثبات الحوض نبينا محمد ﷺ وصفاته، رقم ٢٣٠٠.

فەرموودەى: حەوزەكەى من مانگى رىگايە... تاد: صحيح مسلم ٤٣ كتاب الفضائل ٩ باب إثبات حوض نبينا محمد وصفاته، رقم ٢٢٩٢، عن عبدالله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما.

فەرموودەى: جارئىكان پىغەمبەرى خوا ﷺ لەناوماندا بوو... تاد: صحيح مسلم ٤ كتاب الصلاة ١٤ باب حجة من قال: البسملة آية من كل سورة سوى البراءة، رقم ٤٠٠.

(٢) دەقى كوردى ئەم فەرمايشتەم وەرگرتووہ لە پوختەى سەحیحى موسلىم، ١٥٩. (وەرگىر).

(٣) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٢٨٠.

به‌لأم چه‌سپانی‌هه‌وزی‌که‌وسهر له‌قورنانی‌پیرۆزدا له‌سوره‌تی (الکوثر) گریمانه‌ و
ئه‌گهره‌ نه‌وه‌ك‌ ڤاشكاو‌ بی‌ت، چونكه‌ زانایان‌ ڤاجیاییان‌ هه‌یه‌ له‌ ته‌فسیر کردنی "كوثر": كه‌ ئایا
بریتیه‌ له‌ هه‌وز یاخود‌ خێرو‌ بی‌ریکی‌ زۆر‌ یان‌ ئه‌و‌ ڤووباره‌یه‌ كه‌ له‌ به‌هه‌شتایه‌؟^(۱).

كیڤن‌ كه‌ له‌ هه‌وز‌ دوور‌ ده‌خړینه‌وه‌:

پێغه‌مبهر (ﷺ) فه‌رموو‌یه‌تی: (لیردنَّ عليَّ ناس من أصحابي الحوض، حتى اذا عرفتهم،
اختلفوا دوني، فأقول: أصحابي، فيقول: لا تدري ما أحدثوا بعدك) واته‌: كه‌سانیک‌ له‌ هاوه‌لانی‌م
دینه‌ سهر‌ هه‌وزه‌که‌م، منیش‌ ده‌یان‌ناسمه‌وه‌، كه‌چی‌ لێم‌ داده‌بړین‌ و دوورده‌خړینه‌وه‌، ده‌لێم‌:
ئه‌وه‌ له‌ هاوه‌لانی‌ منن، خوای‌ گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووی: تۆ‌ نازانی‌ دوا‌ی‌ تۆ‌ چییان‌ داهێناوه‌.

پێغه‌مبهری‌ خوا (ﷺ) فه‌رموو‌یه‌تی: (أني على الحوض حتى أنظرَ من يرد عليَّ منكم،
وسيوخذ أناس دوني، فأقول: يار ربَّ مني ومن أمي، فيقال: أما شعرتَ ما عملوا بعدك؟ والله ما
برحوا بعدك يرجعون على أعقابهم) واته‌: من‌ له‌سهر‌ هه‌وزه‌که‌م، ته‌ماش‌ا‌ ده‌که‌م‌ کێ‌ له‌ ئیوه‌ دیت
بو‌ لام، كه‌سانیک‌ ڤی‌ لای‌ منیان‌ لێده‌گیریت، ده‌لێم‌: ئه‌ی‌ په‌روه‌ردگار‌ ئه‌وانه‌ له‌ منن، له‌
ئوممه‌تی‌ منن، ده‌وتریت: ئه‌ی‌ نازانیت‌ دوا‌ی‌ تۆ‌ چییان‌ کردووه‌؟ سویند‌ به‌خوا‌ دوا‌ی‌ تۆ‌ هه‌ر
خه‌ریکی‌ ڤاشگه‌زبوونه‌وه‌ بوون‌ "له‌ ناینه‌که‌ت"^(۲).

(۱) سه‌یری: تفسیر‌ القرطبي ۷۳۰۶/۱۰_ ۷۳۰۶. بکه‌، كه‌ چه‌ندین‌ ڤای‌ جیاواز‌ هیناوه‌ سه‌بارت‌ به‌ مانای‌ (كوثر).

(۲) ده‌قی‌ کوردی‌ ئه‌م‌ فه‌رمایشته‌م‌ وه‌رگرتوووه‌ له‌ پوخته‌ی‌ سه‌حیحی‌ موسلیم ۷۶۷. (وه‌رگێڤ).

زانایان وتویانه: هر که سیك پاشگهز بییتهوه له نایینی خوا یاخود شتیکی داهینا که
خوای گهوره پیی رازی نه بییت و ری پیینه دابییت، ئەوا ئەو کهسه لهسهر چهوزه که دهردهگرییت
و دوور دهخریتهوه^(۱).

حوکمی برابووون به حهوز:

برابووون به حهوزی (کهوسهر) پیویست و فهرزه، کهسیک برپوای پیی هه بییت پاداشت
وهردهگرییت و کهسیک نکۆلی لی بکات بیدعهچی و لاساره. ئەمه رای زۆریه ی زانایانه، ئەم
رایه یان هه لئهینجاوه لهو فهرمووده راشکاوانه ی پییشوو که جهخت دهکهنه وه لهسهر بوونی
حهوزی ناوبراو دهکهنه وه.

ئهمهش بهریه رچ دانه وهی موخته زیله کانه، که نکۆلیان لی کردوو^(۲).

تهرازوو (المیزان)

پیناسه ی کییشان و تهرازوو:

(۱) التذکره للقرطبی ۳۰۶ ولوامع الأنوار البهیة ۲/۲۰۰ وشرح الجوهرة للباچوری ۳۰۴.
فهرمووده ی: کهسانیک لهسهر چهوزه کهم دینه لام... تاد: صحیح البخاری ۸۱ کتاب الرفائق ۵۳ باب فی الحوض،
رقم ۶۵۸۲ عن أنس بن مالك رضي الله عنه
والحدیث بلفظ آخر فی صحیح مسلم ۴۳ کتاب الفضائل ۹ باب اثبات الحوض نبینا ﷺ وصفاته رقم
۲۳۰۲ عن أنس بن مالك.

فهرمووده ی: من لهسهر چهوزه کهم، ته ماشا ده کهم... تاد: صحیح مسلم ۴۳ کتاب الفضائل ۹ اثبات حوض
نبینا ﷺ وصفاته، رقم ۲۲۹۳ عن أسماء بنت بي بكر رضي الله عنهما.

(۲) شرح الجوهرة لعبد السلام ۲۴۰ وشرح الجوهرة للباچوری ۳۰۲. بهراستدانانی بوونی حهوزی "کهوسهر"
لهمانه دا هاتوو: أصول الدين للغزنوي ۲۲۸ ومشارك أنوار العقول ۲/۱۲۱. نکۆلی کردنه که ی موخته زیله کان
له بوونی حهوزی ناوبرو له: الإبانة للأشعري ۲۴۵، ئەشعهری بوهر په رچی شی داوته وه.

كيشان (الوزن) له بنچينهى زمانه وانيدا: زانينى چهنديهك بههوى بهراورد كردنى به چهنديهكى تر به شيوازيكى تايبهت^(۱). تهرازوو (ميزان) له زمانه وانيدا: ناسراوه.

به لام له زاراوه دا: بريتيه له وهى خواى گهوره له رۇزى دواييدا تهرازوو يك داده نيت، زمان و دوو تايهى ههن، كه كرده وه چاك و خراپه گانى به نهنده گانى پي ده كيشيت. نه مه راي زۇر بهى زانايانه. رووكه شى نه وه فهرموودانهى له و باره وه هاتوون نه وه يان لي وهرده گيريت.

زانايان وتويانه: نه گهر ليپرسينه وه كۇتايى هات، نه وا ده ست ده كريت به كيشران و هه لسه نكي يرانى كرده وه كان، چونكه كيشران و هه لسه نكي يران بو سزاو پاداشته بو يه پيوسته له دواى ليپرسينه وه بيت، جا ليپرسينه وه بو ديارى كردنى كرده وه كانه و كيشان و هه لسه نگاندىن بو نه ندره وه درخستنى پيوانه كردنيانه، تا پاداشت و سزا به نه ندره وه كرده وه كه بيت.

تهرازوو چه سپاوه به ده قى نايه ته كانى قورنانى پيرۆز.

خواى گهوره ده فهرموويت: ﴿ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكُنْ بِهَا حَسِيبِينَ ﴾ الانبياء: ٤٧. واته: (نيمه پيوهرو تهرازوو هه كانى دادپهروهرى له رۇزى قيامه تدا داده نيين، جا كه س به هيچ شيوه يه كه سته مى لي ناكريت، نه گهر به قه دهر توى خهرته له يه كه "كه زۇر بچوك و ورده، كاريكى چاك يان خراپى نه نجام داييت" ده يه نيينه مه يدان، جا نه وه نده به سه بو نيمه كه ناوا به وردى حساب و ليپرسينه وه نه نجام ده ده ين).

﴿ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ، ﴿٦﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ، ﴿٨﴾ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ﴿٩﴾ ﴾ القارعة: ٦ _ ٩. واته: (جا نه وهى تهرازوو خيرى سه نكي ن بيت.

(۱) شرح عبدالسلام على الجوهره ٢٣٤.

ئەو ھەباردۇخىكى خۇش و ئاسوودەدا زيان دەباتە سەرو زۆر پىي پازىيە. ئەو ھەش تەرازووى "خىرو چاكەى" سووك بىت "گوناهى زۆر بىت". ئەو دايكى ئەو دۆزەخە "باوھى بۇ كر دۆتەو". جا تۇ چووزانى "ھاويە" جىيە؟! ئاگرىكى زۆر سووتىنەرو بلىسەدارە).

﴿وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِعَآيِنَتِنَا يَظْلِمُونَ﴾ المؤمنون: ١٠٣،

الأعراف: ٩. واتە: (بەلام ئەو كەسەى تەرازووى چاكەكانى سووك بىت، ئەوانە ئەو كەسانەن لەدەست داوھو خۇيان زەرەرمەندو رىسوان).

ھەروھە بە دەقى ھەرموودە راست و صەحىحەكانى پىغەمبەرىش (ﷺ) چەسپاوە، ھەروھە دەيانخەينەروو^(١).

ئەو شتەى دەپپورى و دەكىشرىت:

زانايان راجيان سەبارەت بەوھى كە چى دەپپورىت، بەھوى جىاوازى ئەو ھەرمایشتانەى لەوبارەو ھاتوون، بۇيە بۇ چەند رايەك دابەش بوونە:

راى يەكەم: نامەى كرددەوھەكان: واتە نامەى كرددەوھەكان ھەل دەسەنگىنرىن و دەكىشرىن، ئەوانەى ئەو رايەيان پەسەند كرددو ھە بىرىتىن لەم زانايانە: (قورپوبى) و (ئىبن عەبدولبەر) و (شىخ مەرى)، ھەروھە زۆربەى رافەكارانى قورئانى پىرۇز، بەم بەلگانەى خواروھ:

أ_ پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرموويت: (إن الله سيخلص رجلاً من أمي على رؤوس الخلائق يوم القيامة، فينشر عليه تسعة وتسعين سجلاً، كل سجل مثل مد البصر، ثم يقول: أنتكر من هذا

(التذكرة للقرطبي ٣٠٩، لوامع الأنوار البهية ١٨٤/٢ نقلًا عن التذكرة، شرح الطحاوية لابن أبي العز ٦٠٩ ولاپەرەكانى دواتر.

شِيناً؟ أَظْلَمَكَ كَتَبْتِي الحَافِظُونَ؟ فيقول: لا يا رب. فيقول: أفلك عذرٌ؟ فيقول: لا يارب. فيقول: بلى ان لك عندنا حسنة، فانه لا ظلم عليك اليوم. فتخرج له بطاقة فيها: أشهد أن لا اله الا الله، وأن محمداً عبده ورسوله، فيقول: احضر وزنك، فيقول: يا رب ما هذه البطاقة مع السجلات؟ فقال: انك لا تظلم. قال: فتوضع السجلات في كفة، والبطاقة في كفة، فطاشت السجلات و ثقلت البطاقة، فلا ينقل مع اسم الله شيء) واته: خواى گهوره كهسيك له نوممهتى من لهناو هه موو خه لكى دواړوژدا رزگار دهكات و نهوهدو نو نامهى پيئ نه داته وه، ههر يهك لهو نامانه نهوهدى چاو حوكم نهكات گهوره، پاشان خواى گهوره پيئ دهفهرموويئ: ئايا نكولئ له هيج شتيك لهمانه نه كههيت؟ ئايا فريشته نووسره پاريزراوهكانم ستهميان ليكردى؟ دهئيت: نا پهروه دگارا. خواى گهوره دهفهرموويئ: ئايا پاساويك و بيانويهكت ههيه؟ دهئيت: نا ئهى پهروه دگارا. خواى گهوره دهفهرموويئ: نا وانبييه بهلكو تو چاكهيهكت ههيه لهلاى ئيمه كه به پاساو نه شيئ، بهراستى نه مړو ستهمت لئ ناكريئ و مافت ناخوريئ. جا پسوولهيهكى بو دهرده خريئ كه شايه تمنانى له سهر نووسراوه: "أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمدا رسول الله"، جا پيئ دهفهرموويئ: سهنگ و كيشى خوئ بينه. دهئيت: پهروه دگارا؛ نه م پووسه لهيه له گهل نهو نامانه چينه؟ فهرموى: تو ستهمت لئ ناكريئ. فهرموى: جا نامهكان لهلايهكى تهرازوو و پسوولهكه لهلايهكى تر دا داده نريئ، جا نامهكان هه لدهكشين و سوک دهبن و پسوولهكه دادهكشيئ و گران دهبيئ. بيگومان هيج شتيك له ناوى پيروزي خواى گهوره گرانتر نايئ.

ب_ پرسیار له پیغهمبهر (ﷺ) کرا له باره ی نهوهی که چ شتيك له رۆزی دوايى دهکيشريئ، فهرموى: (الصحف)^(۱) واته: نامهى کردهوهگان.

(۱) لوامع الأنوار البهية ۱۸۲/۲.

فهرموودهى: خواى گهوره كهسيك له نوممهتى من لهناو هه موو خه لكى دواړوژدا رزگار دهكات... تاد: سنن الترمذي: أبواب الإيمان، باب ما جاء فيمن يموت وهو يشهد ان لا إله إلا الله، ۲۹۵/۷ عن عبدالله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما. وقال: حسن غريب.

پ_ ئیبن عومەر وتویهتی: نامهی کردهوگان دهپۆریت و دهکیشریت^(۱).

رای دووهم: بکه ره که (العامل): بهم به لگانهی خوارهوه:

أ_ هه مان ئه و فهرموودهیهی پیشت باسی پسووله (بطاقة) کرد، به ئام به دهربرینیکی تر که هاتووه: (توضع الموازين يوم القيامة فيؤتى بالرجل فيوضع في كفة...) فهرموودهکهی پیشو. واته: تهرازوو له رۆزی دواایدا دادهنریت و جا مرؤف دهخریته تایهکی تهرازوووه... .

ب_ پیغهمبهری خوا (ﷺ) فهرموویهتی: (انّه لَيَأْتِي الرجل العظيم السمين يوم القيامة، لا يَزِنُ عندَ الله جناح بعوضة، و قال: اقرؤوا: ﴿فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا﴾ الكهف: ۱۰۰^(۲) واته: له رۆزی دواایدا کهسی گه ورهی قه له و دههینریت، که چی له لای خوای گه وره نرخی بالی میشولهیهکی نیه. و فهرمووی: ئەم فهرمایشتهی خوای گه وره بخویننهوه: (له رۆزی قیامهتدا هیچ جوړه بایه خ و نرخیکیان بو دانانیین).

پ_ له ئیبن مهسعودهوه (خوای لئی رازی بیته)، که ناوبراو سیواکیکی له داری (ناراک) به دهست بووه، لاقه کانیشی باریک بوون و با دهیجواند، ئه وانهی له دههرووبهری بوون پیی پیکه نین، پیغهمبهری خوا (ﷺ) فهرمووی: (مم تضحکون؟) واته: به چی پی دهکهنن. وتیان: ئەه پیغهمبهری خوا به لاقه باریکهکانی. جا فهرمووی (والذي نفسي بيده لهما أثقل في الميزان

وأخرجه ابن ماجه في سننه ۳۷ كتاب الزهد ۳۵ باب مايرجى من رحمة الله يوم القيامة رقم ۴۳۰۰، ۱۴۳۷/۲ وقال في أول الحديث: (يصاح برجل من أمتي على رؤوس الخلائق).

ورواه ابن حبان في صحيحه والحاكم والبيهقي وقال الحاكم والبيهقي على شرط مسلم./ لوامع الأنوار البهية ۱۸۷/۲. فهرموودهی: پرسیار له پیغهمبهر (ﷺ) کرا له بارهی ئه وهی که چ شتیک له رۆزی دواایدا دهکیشریت... تاد: ذکره فخر الرازي وغيره وحكاه ابن عطية عن أبي المعالي./ لوامع الأنوار، سهراوهی پیشو. (التذكرة للقرطبي ۳۱۳).

(۲) صحيح البخاري _ كتاب التفسير _ باب أولئك الذين كفروا بآيات ربهم. / فتح الباري ۴۲۶/۸.

من أحد^(۱) واته: سویند بهو زاتهی رُوچی منی بهدهسته لاقهگانی له تهرازووی رُوژی دوايیدا له کيوی نوحه گرانتره.

رای سییهم: کردهوهکان: بهم بهلگانهی خوارهوه:

أ_ پیغهمبهری خوا (ﷺ) فهرموویهتی: (الطهور شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ) واته: پاکژی نیوهی نیمان و باوهره، خیری وتنی (الحمد لله) تهرازوو پر دهکات.

ب_ پیغهمبهر (ﷺ) فهرموویهتی: (كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ)^(۲) واته: دوو وشه لهسهه زمان سوکن و له

(۱) شرح عقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٦١٠

فهرموودهی: له رُوژی دوايیدا کهسی وا دهینریت... تا: صحیح البخاری، ٦٥ کتاب التفسیر، ٦ باب ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا يُبَايِعُكَ بِأَيْمَانِهِمْ﴾ الكهف: ١٠٥ رقم ٤٧٢٩ عن أبي هريرة رضي الله عنه. وهو في صحيح مسلم، ٥٠ كتاب المنافقين، كتاب صفة القيامة والجنة والنار، رقم ٢٧٨٥، عن أبي هريرة رضي الله عنه.

فهرموودهی: ابن مسعود (رهزای خوای لی بیت) سیواکیکی بهدهسته بوو... تاد: مسند الإمام أحمد ٤٢٠/١_٤٢١. وهو حديث حسن. انظر تخريجه في هامش ٦١١ من شرح العقيدة الطحاوية المذكور.

(٢) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٦١١ وشرح الجوهرة للباحوري ٢٩٢ ههه سیک بوچوونهکهی تیادیه. و غزنوی رای یهکهه و سییهمی هیئاوه له: أصول الدين ٢٢٧. باقلانی له (الإنصاف ٥٢) وتویهتی: نهو شتهی به تهرازوو دهکیشریت له رُوژی دوايیدا نامهی کردهوهکانه.

فهرموودهی: ... تاد: صحیح مسلم ٢ کتاب الطهارة ١ باب فضل الوضوء رقم ٢٢٣ عن أبي مالك الأشعري. فهرموودهی: دوو وشه لهسهه زمان سوکن... تاد: صحیح البخاری ٨٣ کتاب الأيمان والنذور، ١٩ باب إذا قال والله لا اتكلم اليوم فصلی... ، رقم ٦٦٨٢، بهذا اللفظ. وفيه حديثان مقاربان باللفظ: ٨٠ كتاب الدعوات، ٦٥ باب فضل التسبیح رقم ٦٤٠٦، و ٩٧ كتاب التوحيد، ٥٨ باب قوله تعالى: ﴿رَضِعُوا الرِّسَاتِ﴾ الأنبياء: ٤٧، رقم ٧٥٦٣ و کلها عن أبي هريرة رضي الله عنه.

وفي صحيح مسلم ٤٨ كتاب الذكر والدعاء ١٠ باب فضل التهليل والتسبيح... ، رقم ٢٦٩٤ بهذا اللفظ. عن أبي هريرة رضي الله عنه.

تەرازوودا زۆر گران و قورسەن و خۆشەويستەن لەلایەن خوا، بریتین لە: سبحان الله و بحمده، سبحان الله العظيم.

دیکمەتی بوونی تەرازوو:

بریتییە لە دەرختنی دادپەرورەری و گەرەیی و بەخشندەیی، بەشیوەیەك كە تەنانەت یەك گەردیلە چاکە و خراپەش فەرامۆش ناکریت^(۱)، جا تەرازوو هێمایەكە بۆ بەختەوهران و بەدبەختان، بە هۆی تەرازوووە بەندەگان بۆیان دەرەكەوێت كە چ چاکە و خراپەیهك بەشیانە، بەهۆی كێشانی كردهوهگانیان لە رینگە تەرازوووە بەلگەیان لەسەر بەرپا دەرکریت^(۲).

چۆنیەتی كێشان:

چاکەگان لە تايهیهکی تەرازوو و خراپەگانیش لە تايهکهی دیکە تەرازوو دادەنرین^(۳)، ئەمەش بەپێی بۆچوونی زۆربەي زانایانە.

وسنن الترمذي، باب الدعاء. / عارضة الأحوذی ۱۶/۱۳.

وسنن ابن ماجه: كتاب الأدب، فضل التسبیح ۱/۱۲۵۱.

ومسند أحمد ۲/۲۳۲.

وانظر الحديث مخرجا مشروحا في كتابي: الكمال بن همام و تحقيق رسالته. إعراب قوله (ﷺ): كلمتان

خفيفتان في اللسان ...

(۱) لوامع الأنوار البهية ۲/۱۸۸. و شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۶۱۳.

(۲) شرح الجوهرة للباحوري ۲۹۳.

(۳) التذكرة للقرطبي ۳۱۲.

كردهوهى كى دەپپۆرى و دەكىشريت؟

كردهوكانى كەسك پيوان و كيشانەى بۇ دەكریت كە بروادار بىت و كردهوهیهكى چاكى تىكەل بهیهكىكى خراپى كردهپت.

ههروهها كردهوهى برواداره پاريزگارو لهخواترسهكانيش دهكىشريت، بۇ ئهوهى چاكه و گهورهبيان دهرېكهويت.

بهلام ههفتا ههزار كەس بهبى لپرسينهوه دهچنه بهههشت _ ههروهك له فهرمودهكهدا هاتوو _ جا كردهوهى ئهوانه به تهرزوو ناكيشريت. تهنانهت كتيبى كردهوهكانيش وهرناگرن، بهلكو تهنهبا بى تاوانيان نووسراوه: "لا اله الا الله محمد رسول الله"، ئهمه بى تاوانى فلانى كورى فيسارهيه، خواى گهوره لپى خوشبووهو بهختهوهرييهكى دهست خست، كه ههركيز دواى ئهمه ناخوشى نابينييت.

كردهوهى بى باوهړان دهكىشريت، بۇ ئهوهى سهershوړى و بى نرخى ئهوان دهرېكهويت، تهنانهت وهك سهرزهنشتيك بۇيان لهسهه ئهوهى كه هيچ چاكهيهكيان نهكردوو^(۱).

هوكمى بروابوون به كيشان و تهرزوو:

برواپى بوونى پيوست و فهزه، بههوى ئهوهى به بهلگهى قورئانى پيروزو سونهتى بهپيز چهسپاوه. ئهمه راي زوربهى زانايانه، ههروهك پيشتر خستمانهروو^(۲).

جههمى كورى صفوان^(۱) و موعتهزيلهكانى و ئيبازييهكان و مورجيهكان و خهواريجهكان نكوليان له بوونى تهرزوو كردهوه، پييان وابوو تهرزوو برىتييه له دادگهرى، چونكه لهلاى

(۱) التذكرة للقرطبي ۳۱۱ و ۳۱۵.

(۲) شرح الجوهرة لعبدالسلام ۲۳۳_ ۲۳۴. وأصول الدين للغزنوي ۲۲۷.

ناوبراوان کرده و دهکان بریتین له ږووکه شهکان (اعراض)، پپوان و کیشانی ږووکه شهکانیش
نهسته مه، چونکه به خوځانه وه راوده نه ستاون^(۱) و به گرانی و سووکی وه سف ناکرین.

وه لاهمه که ی به وشپوه به یه:

جهسته ی مرؤف و هر ته نیکی تری سهر زهوی کیشیکی دیاریکراوی هه یه، نه مه ش به هو ی
هیژی کیشکردنی زهوی، به لام کاتیک نهو ته نه له کیشکردنی زهوی دوور ده که ویتته وه، بو نمونه
هر تن و جهسته یه که له سهر مانگ کیش و سه نگیکی تایبه تی هه یه، به هه مان شیوه له سهر
زهویش سه نگیکی تایبه تی هه یه. کرده وه کانیش به هه مان شیوه له دنیا دا ناتوانری
هه لسه نگیترین و کیشیان نیه، به لام هیچ ږیگریکیش نیه له به رده م نه وه ی نه و کرده وانه له
رؤژی دوا پیدا بگوږدرین بو تن و جهسته و بکیشترین.

نه مه ش به لگه کان:

أ_ نهو فه رمایشته ی که ئین عه بباس (ږه زای خوی لیبت) گپراویه تیه وه: خوی پایه به رز
ږووکه شهکان ده کاته جهسته، دهیان پیویت و دهیان کیشیت له رؤژی دوا یی دا.

ب_ پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: (يُوتَى بِالْمَوْتِ كِبْشاً أَغْشَرُ، فَيُوقَفُ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، فَيُقَالُ:
يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ، فَيُشْرَبُونَ وَيَنْظُرُونَ. وَيُقَالُ يَا أَهْلَ النَّارِ، فَيُشْرَبُونَ وَيَنْظُرُونَ. وَيُرُونَ أَنْ قَدْ جَاءَ الْفَرْجُ،

(۱) التبيه والرد ۱۱۰.

(۲) رسالة في التوحيد للطائي ۱۱۴. و غه زنهوی له (أصول الدين ۲۲۷) وتویه تی: ته رازوو به دوو تایه که یه وه
شتیکی راسته. له (مشارق أنوار العقول ۲/۱۲۵) ږای ئیبازیبه کان و زوربه ی موعته زیله کانی له وباره وه هیناوه.
شیخ عه بدولقادر له (الغنية ۱/۸۱) ږای موعته زیله کان و مورجیته کان و خه واریجه کانی هیناوه و به ربه رچی
نه وانی داومه وه. له (المواقف ۸/۳۲۱) هاتوه: (له کو تاییدا موعته زیله کان نکولیان لیگرد). له (شرح المقاصد
للتفتازانی ۵/۱۲۰) هاتوه: (هه ندیک له موعته زیله کان نوکلیان لیگردوه).

فیدبج. ففقال خلوداً لا موت^(۱). واته: له رۆژی دوایدا مردن دهیئیریت له سه ر شیوهی بهرانیك كه خوریهکی زۆری پیویه، له نیوان بههشت و دۆزخ رادهگیریت، هاوار دهگیریت: ئەهی دانیشتوانی بههشت، ئەوانیش سه رهئدهپرڻ و تهماشا دهکن، ههروهها بانگی دۆزهخییهکان دهگیریت: ئەوانیش بهههمان شیوه سه رهئدهپرڻ و تهماشا دهکن، تهنانهت وا ههست دهکن دهرویان لی دهگیریتهوهو رزگار دهبن، جا له و کاتهدا سه ری دهبردییت و دهوتریت: نیوه نهمرن و بو ههتا ههتایی مردن یهخهتان ناگیریت.

جا مردن كه رووكهش (عرض)ه له دونیادا كهچی له دوارۆژدا دهبیته جهستهو دهكوژریتهوه، كردهوهكانیش بهههمان شیوه.

پرد (الصراط)

پیناسهكهس:

پرد (الصراط) له زمانهوانیدا: بریتییه له ریگای رۆشن. كه له (سرطت الشیء: "چ به سین یاخود صاد هه ر یهك مانایان ههیه") هاتوو واته: قوتدان و هه ل لوشینی شت، چونكه ریگه ریبارو ئهوهی پیدای تییه ره هه ل دهلوشیت. خوای گه ورهش دهفه رموویت: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ﴾ الأنعام: ۱۰۳. واته: (بیگومان ئه مه ریباری منه كه راسته دهسا نیوهش شوینی بکهون).

() التذكرة للقرطبي ۳۱۳ و المواقف و شرحه ۳۱۳/۸.

فه رموودهی: له رۆژی دوایدا مردن دهیئیریت له سه ر شیوهی بهرانیك... تاد: مسند أحمد ۴۲۳/۲، عن

أبي هريرة وهو صحيح.

له زاروهدا؛ بریتیه له پردیکی دریزکراو و دانراو لهسه پستی دۆزهخ، که هه موو بونه وهران به باوهردارو بی باوهروهو و پیشین و پاشین دهبیت بهسه ریدا برۆن^(۱)، جا ئەمه پردی دۆزهخه له نیوان بهههشت و ئاگری دۆزهخ^(۲).

پردی رۆژی دوایی به چه نیدین ئایهت بوونی سهلاوه، نمونهی ئەم ئایهتانهش:

أ_ ﴿ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ﴾ یس: ۶۶. واته: (خوانهناسان بو بیریک ناکه نهوه خو ئەگهه بمانه ویت چاویان کویر دهکین و شوینه واری نایه لێن، ئەو کاته ئەگهه بیان ویت به ریگا که دا برۆن، چون دهتوانن ریگا کهه ببینن و پیشپرکی بکهن؟!).

ب_ ﴿ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴾ ﴿ ۷۱ ﴾ ثُمَّ نَجَّيَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثًّا ﴿ ۷۲ ﴾ مريم: ۷۱ - ۷۲. واته: (ئیهوه "خه لکینه" کهستان نییه تیپه نهکات بهسه ر دۆزهخدا، ئەم پیشهاته شتیکی بریارداروه هه ر جیبه جی دهگریت. له وهودوا ئەوانه رزگار دهکین که پاریزکارو خواناس بوون، سته مکارانیش له ناو دۆزهخدا به چو کدا دههینن).

چه نیدین فهرموودهش له مباره وه هاتوون، بو نمونه: پیغه مبهه (ﷺ) دهفه رموویت: (ثُمَّ يُضْرَبُ الْجِسْرُ عَلَىٰ جَهَنَّمَ، وَتَحِلُّ الشَّفَاعَةُ، وَيَقُولُونَ: اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ) قیل: یار سول الله، وما الجسر؟ قال: (دَحْضٌ مَرَلَةٌ، فِيهِ خَطَاطِيفٌ وَكَلَالِيبٌ وَحَسَكٌ، تَكُونُ بِنَجْدٍ فِيهَا شُوكَاةٌ، يُقَالُ لَهَا السَّعْدَانُ، فَيَمُرُ الْمُؤْمِنُونَ كَطَرْفِ الْعَيْنِ، وَكَالْبُرْقِ، وَكَالرَّيْحِ، وَكَالطَّيْرِ، وَكَأَجَاوِيدِ الْخَيْلِ وَالرُّكَّابِ، فَنَاجٍ مُسَلِّمٌ،

(۱) المواقف وشرحه للسيد الشريف ۳۲۱/۸. وشرح المقاصد للتفتازاني ۱۲۰/۵ ولوامع الأنوار البهية ۱۸۹/۲

وشرح الجوهرة للباجوري ۲۹۴.

(۲) لوامع الأنوار البهية، سه رچاوهی پیشوو.

وَمَخْدُوشِ مُرْسَلٌ، وَمَكْدُوسٌ فِي نَارِ جَهَنَّمَ^(۱) واته: (پاشان پرد بهسەر پشتی دۆزهخ رادهخری و شهفاعةت دهست پیددکات، دهئین: بهسهلامهتی بهسهلامهتی) وترا: ئەی پیغه مبهری خوا، پرد چییه؟ فهرمووی: (رپییهکی زۆر خلیسکه، لووسه، قولاپ و درکی پان و راخراوی پیوهن و درکیکی پیوهیه سهری قولاپه که له "نجد" دهبی و "سهعدانی" پی دهگوتری، جا برواداران بهسهریدا تیددپهپرن، ههندیکیان وهك ئەندازهی خیرایی چاو تیددپهپرن، ههندیکیان وهك خیرایی تیشک، ههندیکی تریان وهك بایهکی بههیز، ههندیکی تریشیان وهك ئەسپی باش و خیرا، ههندیکی تریان وهك سواری وئاخی باربه، جا ههیانه رزگاری دهبی و سهلامهته، ههشیانه تیپهر دهبیته بهلام بریندار دهبی و دهرووشیت و ههشیانه سهروه بن دهکهوئتهوه ناو دۆزهخهوه).

کاتیك برواداران بهسەر پرددا تیددپهپرن ئەوا نوورو پووناکیان پی دهریت به ئەندازهی کردهوهکانیان، ههیانه نووریکی وای پیدددریت وهك چیاپهکه، ههیانه نوورهکهی کهمتره، ههروهک ئەو فهرمووده راست و دروستهی که بهیههقی گپراویهتیهوه ئاماژهی پیددوه^(۲).

وهسفی پردهکه:

ئهبو سهعید خودری (رهزای خوی لی بیت) وتویهتی: پیم گهیشتوووه که پردهکه ناسکتره له موو و تیزتره له شمشیر^(۳).

(۱) التذكرة للقرطبي ۳۳۱.

فهرموودهی: پرد بهسەر پشتی دۆزهخ رادهخری... تاد: صحیح مسلم، ۱ کتاب الأیمان، ۸۱ باب المعرفة طریق الرؤیة، رقم ۱۸۳ عن أبي سعيد الخدري.

(۲) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۶-۵، وفيه حديث البيهقي بسنده عن مسروق عن عبدالله بن مسعود، وانظر تخريجه في هامش ۶۰۶.

(۳) التذكرة للقرطبي ۳۳۱.

هەندى لە زانايانى كەلام وەك (قەرافى) و (عيزى كوپى عەبدوسەلام) بۆچوونيان وايە كە ئەو وەسفەى كە خرايەپوو تەئويل بكرىت، بۆيە لەم بارەو وەتويانە:

أ_ بارودۆخى پردەكە بە خۆشى و سەختيەكەى دەگۆرپت، بەپپى پەرسەش و تاوانەكان، تەنھا خوای گەورەش زانايە بە ئەندازەكەى، نەرىت و ابووہ كە نموونە بە مووى ناسك هينراوہتەوہ، بۆ شتى نارۆشن و ناديارو شمشير تيزى بەنمونە هينراوہتەوہ، بۆ خيراىى فريشتهكان لە رۆيشتن بەرەو جيبەجى كردنى فەرمانەكانى خوای گەورەو پاداشتدانەوہى خەلكى.

ب_ ئەو وەسفەى كرا، بەرپەرچ دراوہيە، بەوہى كە فريشتهكان لەلا تەنیشتى بروادارانەوہن، ھەر وەھا باسكرا كە پرد قولاپە و دركى ھەر، واتە: ھەر كەسيك بەسەر پردەكەدا بروت، ئەوا بەسەر سكيذا دەكەوئت، ھەيانە دەكەوئت دواتر ھەئدەستيتەوہ. ئەمەش ئامازيە بۆ ئەوہى كە جيگای پيدانان ھەيە بۆ ئەوانەى بەسەر پردەكەدا تيدەپەرن، موى ناسكيش بەرگە ئەمە ناگرىت.

جا قەرافى و بەيھەقى و تويانە:(باريك و ناسك تريوونى پرد "سراط" لە موو، ھەر وەھا تيزتر بوونى لە شمشير، ئەم وەسفەم نەبينيوە لە گيرانەوہ راست و دروستەكان، بەلكو ئەم وەسفە لە چەند ھاوہليكى پيغەمبەرەوہ (ﷺ) ھاتووە^(۱).

پيشەوا (قورتوبى) ئەم بۆچوونەى رەتكردۆتەوہ و تويەتى: ئەم و تەيە رەت كراوہيە بەو ھەوال و خەبەرەنەى لەوبارەو ھاتوون كە پيويستە بروامان پيى ھەبيت، چونكە ئەو خوايەى كە تواناى راگرتنى بالئەدى ھەيە لە ھەوادا، ئەوا تواناى ھەيە كە مرؤف لەسەر شتى باريك

فەرموودەى: پيم گەيشتووە كە پردەكە... تاد: صحيح مسلم، ۱ كتاب الايمان، ۸۱ باب المعرفة طريق الرؤية، رقم ۱۸۳.

(۱) التذكرة للقرطبي ۳۳۱. و لوامع الأنوار البهية ۱۹۳/۲.

رابگریټ و لهسەری برۆینیت و رپوشتنی پئی لهسەر بکات، تهنه لهکاتی ئەستەم بووندا له واتای راسته‌قینه "حقیقی" لاده‌دریټ بۆ واتای خوازاو "مجاز"، ئەم وه‌سفه‌ی که بۆ پرده‌که کراوه به تیژی و باریکی شتیکی ئەستەم نییه به‌هۆی ئەو شوینه‌وارانه‌ی له‌وباره‌وه هاتوون و پێشه‌وا دادپه‌روه‌ره‌کان رپوونیان کردۆته‌وه‌و نه‌قلیان کردووه، جا ئەو که‌سه‌ی خوای گه‌وره‌ هیچ نووریکی پئی نه‌به‌خشیت له‌گۆی نووری ده‌ست ده‌که‌وێت^(۱).

پرده‌که دوو پرده:

زانایان باسیان کردووه که له رۆژی دوایدا دوو پرد (سراط) هه‌ن:

یه‌که‌م: تیپه‌رگه و پردیکه هه‌موو خه‌لکی گۆره‌پانی دوا‌رپۆژ به‌سه‌ریدا تیپه‌په‌رن به‌وانه‌ی تاوانیان زۆره‌و به‌وانه‌ش که تاوانیان که‌مه، جگه له‌و که‌سانه‌ی به‌بئی لیپرسینه‌وه ده‌چنه به‌هه‌شت یاخود ناگر ده‌یان گریت، هه‌تا ئەو موسلمانانه‌شی له‌و پرده‌ رزگاریان نابێ که تۆله‌ سه‌ندنه‌وه کۆتایی به‌ چاکه‌کانیان ناهینێ، ئەمانه له‌سه‌ر پردی دووهم راده‌گیرین له‌ نیوان به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و که‌س له‌وانه به‌ویستی خوا ناگه‌رپه‌ته‌وه‌و ناو ناگر، چونکه ئەوانه له‌ پردی یه‌که‌م په‌رپونه‌ته‌وه که له‌سه‌ر پشته‌ی دۆزه‌خ دانراوه که له‌و پرده‌دا ئەوانه‌ی که خاوه‌ن گونا‌هان تیپه‌که‌ون و ئەوانه‌ش که له‌ تۆله‌ سه‌ندنه‌وه خیره‌و پاداشیان نامینێ.

یَفْهَمِبِہْرِی خَوَا (وَعَلَيْهِ) دَهْفَه‌رْمَوِیْت: (يَخْلَصُ الْمُؤْمِنُونَ مِنَ النَّارِ، فَيُحْبَسُونَ عَلَى قَنْطَرَةٍ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ فَيُقَصُّ لِبَعْضِهِمْ مِنْ بَعْضٍ، مَظَالِمٌ كَانَتْ بَيْنَهُمْ فِي الدُّنْيَا، حَتَّى إِذَا هُذِّبُوا وَنُقُوا أُذِنَ لَهُمُ الدُّخُولُ الْجَنَّةِ، فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لِأَحَدِهِمْ أَهْدَى بِمَثَلِهِ فِي الْجَنَّةِ مِنْهُ بِمَثَلِهِ كَانَتْ فِي الدُّنْيَا) واته:

کاتیك برواداران له ناگر دهر باز ده‌بن له‌سه‌ر قه‌راغی پردیکی نیوان به‌هه‌شت و دۆزه‌خ گیر

(۱) التذكرة للقرطبي، سه‌رچاوه‌ی پيشوو. ولوامع الانوار البهية ۱۹۴/۲ نقلا عن التذكرة. سه‌یری ئەمانه‌ش بکه: المقاصد وشرحه ۱۲۰/۵. واحياء علوم الدين ۱/۱۲۰.

ئەخۇن لەویدا داومى دەكرىت لە نىوانياندا سەبارەت بەو سەمانەى كە كەردوويانە بەرامبەر يەكترى لە دونيادا، جا كاتىك لە گوناھو تاوان پاك و خاوين دەبنەوھ رېگەيان پيەدرىت بچنە بەھەشتەوھ. جا سويند بەو كەسەى گيانى منى بەدەستە ھەريەكە لەوان شارەزاترە بەمالى خۇى لە بەھەشتدا زياتر لەو مالەى كە ھەيبوو لە دونيادا.

دارقتنى فەرموودەيەكى ھيناوھ كە تيايدا ھاتووھ: بەھەشت لەدواى پردەكەيە.

ھەروھە (قورئوبى) وتويەتى: دەكرى ئەم پردەش (قنطرة) لەدواى پردەكە (سراط) بىت، بە بەلگەى فەرموودەكەى بوخارى^(۱).

ھيكمەتى پويشتن بەسەر پردى دواوژدا

بريتيە لە دەرختنى رزگار بوون لە دۆزەخ، ئاخ و داخ ھەلگيشانى بى باوەردان دواى ئەوھى لەسەر پردەكە لەگەل باوەردان دابوون، كەچى باوەرداران رزگاريان بوو و ئەوان رزگاريان نەبوو^(۲).

ھوكمى پروا بوون بە پرد:

زۆربەى زانايان پييان وايە باوەر پييوونى پيويستە، بە ھوى ئەو بەلگە راشكاوانەى رابردوو كە خرانەروو^(۱). ھەندىك لە موعتەزىلەكان^(۲) و ئىبازىيەكان^(۳) ھەمان بۆچوونيان ھەيە.

(۱) التذكرة للقرطبي ۳۳۸_ ۳۳۹، لوامع الأنوار البهية ۱۸۹/۲.

فەرموودەى: كاتىك پرواداران لە ئاگر دەرياز دەبن... تاد: صحيح البخارى: ۸۱ كتاب الرقائق، ۴۸ باب القصاص يوم القيامة، رقم ۶۵۳۵، عن أبي سعيد الخدري بهذا اللفظ. وانظره بلفظ مقارب في ۴۶ كتاب المظالم والغصب، ۱ (i) باب قصاص المظالم، رقم ۲۴۴۰، عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه..

(۲) شرح الجوهرة للباجوري ۲۹۵.

زۆربەى موعتەزىلەگان^(۴) بىرۆيان پى نەبوو، ئىبازىيەگان وتويانە: پرد شتىكى رەواو
راستە، ھەر كەسىك پلەى بەرز يان نزم بىت بەسەرىدا تىپەر دەبىت^(۴).

بەھەشت و دۆزەخ

ئەو خرايەرۆو كە مرؤف لە گۆر دىتەدەرۆ بەجەستەو زىندوو دەكرىتەوہ _ بە رۆح و
جەستەكەى _ دواتر برۆدار خۆشى دەكات و بىباوهرپىش نازارو خەم دەخوات، دياردەگانى
رۆزى دوايى دەبىنىت تا دەگاتە ئەو شوينەى بۆى نامادەكراوہ چ وەك سزا ياخود پاداشت، كە
برىتىيە لە بەھەشت و دۆزەخ.

دەقەگانى قورئانى پىرۆزو سوننەتى بەپىزى پىغەمبەر (ﷺ) وىنەى ئەم دياردەو
بارودۆخانەى رۆزى دوايى كىشاوہ، بەشىوہىەك كە وەك قەوارەيەكى ماددى بەرھەست وايە،
ئەم وىنە كىشانەش نزيك خەرەوہىە بۆ بىرى مرؤف لە ژيانى دونيا بەشىوہى نمونە، تا مرؤف
بزانىت تا چ ئەندازەيەك نازار ياخود خۆشى يان چىزى جەستەيى يان چىزى رۆحى ھەيە لە

(۱) شرح الجوهرة لعبد السلام ۲۳۵.

(۲) لەم بارەوہ جوبائى را را بوو، جارى وابوو بە پىويستى دانەناوہ، جارى واش ھەبوو بە پىويستى داناوہ.
"ئەبو ھوزەيل" و "بىشرى كورى موعتەمەر" بۆچوونيان وابوو دروستە شتىك لە شىوہى پرد بىت، بەلام
جوكميان لەسەر نەداوہ./ المواقف و شرحه للسيد الشريف ۳۲۱/۸.

(۳) ھەندىك لە ئىبازىيەگان وەك: ھودى كورى ھەكەم، ئىسماعيل لە ناوچەى قەناترە، ئەلقوتب لە ھىمان و
جامعوشەمل ھەمان بۆچوونى ئەشعەرىيەگانيان ھەيە، لەوہى پرد لەسەر پىشتى دۆزەخ درىژ كراوہتەوہ... /
مشارك أنوار العقول ۱۲۸/۲.

(۴) المواقف ۳۲۱/۸.

(۵) مشارق أنوار العقول ۱۲۸/۲.

بههشت و دۆزهخدا، ئەمە تەنھا بۆ نزیك خستنهوهیه ئەگەرنا بههشت و دۆزهخ زۆر لهوه
گهروهو فراوانترن که عهقلی مرۆف ئەندیشهی دهکات له ژیانی دونیادا، به بهلگهی:

پێغه مبهری خوا (ﷺ) دهفهرموویت: (يقول الله عزوجل: أعددتُ لعبادي الصالحين ما لا عين
رأت، ولا أُذُنٌ سمعت، ولا خَطَرَ على قلب بشر، ذُخْرًا بَلَّهَ ما أطلعكم الله عليه) ثم قرأ: ﴿ فَلَا تَعْلَمُ
نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ ﴾ السجدة: ١٧. (١) واته: (خوای بائادهست و خاوون شکۆ
دهفهرموویت: بۆ بهنده چاکهکانی خۆم جیگیایهکم ئاماده کردوو، که نههیچ چاویک
بینویهتی و نههیچ گوئیەك بیستویهتی و نه بهخهیاالی هیچ کهسیشدا هاتوو، بۆ ئیوهی
ههلگرتوو که پيشانی ئیوهی نهداوه) دواتر ئەم ئایهتهی خویندهوه: (جا هیچ کهس لهو
بهخته وهرانه نازانیت چی بۆ ههلگیراوهو شاراوتهوه له نازو نیعمهتی جوړاو جوړ لای
پهروهردگاری، که چاو پێی گهش دهبنهوهو به دیتنی شاد دهبن).

ههروهها پێغه مبهر (ﷺ) فهرموویهتی: (ینادی مناد: ان لکم ان تصحوا فلا تقسموا ابداً،
وان لکم ان تحيوا فلا تموتوا ابداً، وأن لکم ان تشبوا فلا تمروا ابداً، وان لکم ان تعملوا فلا تبأسوا
ابداً) فذلك قوله عزوجل: ﴿ وَتُودُوا أَنْ تِلْكُمْ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ الاعراف: ٤٣. (٢)
واته: "بانگدهریک هاوار دهکات: بهخۆشی و تهندروستی چاک دهژین ههرگیز نهخۆش نابن،
دهژین و ههرگیز مردن یهخهتان ناگریت، ههه گهنج دهبن و ههه رگیز پیر نابن، تام و لهزهت له
خۆشیهکانی دهکهن بهبی ئهوهی ئەم تام و لهزهته نه مینیت) ئەمەش هاومانایه لهگهڵ ئەم

(١) فهرموویدی: خوای بائادهست و خاوون شکۆ دهفهرموویت: بۆ بهنده چاکهکانی خۆم جیگیایهکم ئاماده
کردوو... تاد: صحیح مسلم، بادیة ٥١ کتاب الجنة، رقم ٢٨٢٤ (٤)، عن أبي هريرة رضي الله عنه.
(٢) فهرموویدی: بانگدهریک هاوار دهکات: بهخۆشی و تهندروستی چاک دهژین... تاد: صحیح مسلم، ٥١ کتاب
الجنة، ٨ باب دوام نعيم أهل الجنة، رقم ٢٨٣٧، عن أبي سعيد الخدري وأبي هريرة رضي الله عنهما.

فهرمايشتهى خواى گهوره: (ئەوسا بانگيان لىكرا: ئەو ئەو بەهەشتەيە كە پىتان دراو بەهۆى ئەو كردهوانە كە ئەنجامتان داو) ".

ئا لىردا ئەو دەسغانە پوون دەكەمەو كە بەتايبەتى لە قورئانى پىرۇزدا هاتوون، لەبارەى بەهەشت و بەهەشتيەكان و دۆزەخ و دۆزەخيەكان، وەك هاندان بەرەو بەهەشت و خۆشپەكانى، هەپشە و هۆشداريدان لەبارەى دۆزەخ و سزايە سامناكەكەى.

ئاگرى دۆزەخ

دۆزەخيەكان:

خواى گهورە ئاگرى دۆزەخى ئامادەكردوو، وەك سزايەك بۆ ئەوانەى كە ئەو شتانەيان نەكردوو كە خواى گهورە فەرمانى پىكردوو، هەروەها خۆشيان دوور نەگرت لەو شتانەى كە خواى مەزن قەدەغەى كردبوون لە ژيانى دونيادا، جا قورئانى پىرۇز چەند وەسفيكى دۆزەخيەكانى كردوو:

١ _ بى باوهران:

خواى گهورە دەفەر موويت: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا ﴾ النساء: ٥٦. واتە: (بەرپاستى ئەوانەى باوهران نەهيئاو بە ئايەت و فەرمانەكانى ئىمە، لە ئايندەدا دەيانسوتيين بە ئاگرى دۆزەخ).

ههروهها دهفهرموویت: ﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴾ الانفال: ۳۶. ^(۱) واته: بیگومان نهوانهش که بیباوهر بوون بو دۆزهح کۆ دهکرینهوه و راپیچ دهکرین).

۲ _ نهوانه‌ی که ئایه‌ته‌کانی خویان به درۆ ده‌خسته‌وه، خویان به‌گه‌وره‌تر ده‌زانی له‌وه‌ی گوپی بو بگرن:

خوای پایه‌به‌رز دهفهرموویت: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفْنَحُ لَهُمُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ ﴾ الأعراف: ۴۰. واته: (بیگومان نهوانه‌ی بر وایان به ئایه‌ت و فه‌رمانه‌کانی ئیمه نه‌هیناوه و خویان له ناستیدا به‌گه‌وره داناوه، نهوانه ده‌روازه‌کانی ناسمانیان بو نا‌کریت‌ه‌وه و نا‌چنه به‌هه‌شته‌وه هه‌تا و شتر نه‌چیت به ناو کونی ده‌رزیدا).

ههروهها دهفهرموویت: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴾ غافر: ۶۰. ^(۲) واته: (به‌راستی نهوانه‌ی خویان به‌گه‌وره داده‌نین و لووت به‌رزى ده‌که‌ن له ناستی مندا، له ئاینده‌دا به‌سه‌رشۆری و خه‌جاله‌تییه‌وه ده‌خرینه ناو ناگری دۆزه‌خه‌وه).

۳ _ دووره‌کان (المنافقین):

خوای په‌روه‌دگار دهفهرموویت: ﴿ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ ﴾ النساء: ۱۴۵. واته: (به‌راستی دووره‌وه‌کان له چینی هه‌ره خواری ناو دۆزه‌خدان).

(۱) سهیری ئەم ئایه‌تانه‌ش بکه: البقرة ۲۴، آل عمران ۱۳۱، المائدة ۱۰، الأنعام ۷۰، یونس ۴، الاسراء ۸، الحج ۷۲، العنکبوت ۶۸، الأحزاب ۶۴، فاطر ۳۶، الزمر ۷۱، غافر ۶، الملك ۶، البینة ۶.
(۲) سهیری ئەم ئایه‌تانه‌ش بکه: المائدة ۱۰، الفرقان ۱، الزمر ۶۰، فصلت ۲۸، المرسلات ۳۴، النبأ ۲۸.

ههروهها دهفهرموویت: ﴿ وَعَدَ اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ ﴾ التوبة: ٦٨. واته: (خوا به ئینی ئاگری دۆزهخی به دوورووهکان له بیاوان و ژنان و بی باوهرانیس داوه، که بهردهوام نهمرن تیایدا، ئه و دۆزهخهیان بهسه).

٤ _ تاوانبارهکان (المجرمون):

خوای پاک و تāk دهفهرموویت: ﴿ وَسَوْفَ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِدًا ﴾ مریم: ٨٦. واته: (تاوانبارو گوناهاکارانیس به پهله و به توینیتی راپیچ دهکهین بۆ ناو دۆزهخ).

ههروهها دهفهرموویت: ﴿ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴾ الزخرف: ٧٤^(١). واته: (بهراستی تاوانبارو تاوانکاران له ناو ئازارو سزای دۆزهخدا بههه میسهیی دهمیننهوه).

٥ _ سه رلیشیاوان (الغاوون):

خوای بالآدهست و خاوهن شکۆ دهفهرموویت: ﴿ وَبُرُزَّتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴾ الشعراء: ٩١. واته: (دۆزهخیش بۆ گومراو سه رلیشیاواوهکان دهرخراوه).

٦ _ ستهمکاران (الظالمون):

خوای تāk و پاک دهفهرموویت: ﴿ وَمَا أَوْلَهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴾ المائدة: ٧٢. واته: (شوین و جیگه و سه رهنجامی ئاگره، ئهوسا ئه و ستهمکارانه هیچ جوړه پشتیوانیکیان نییه).

(١) سهیری ئه م نایه تهش بکه: القمر ٤٧.

ههروهها دهفهرموویت: ﴿لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ۚ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾
 ﴿الأعراف: ٤١. واته: "ئهوانه" لهناو ناگری دۆزهخدا" رایهخی ناگرینیان ههیه، له
 سهروشیانهوه "سهقف و بهتانی و لیفهی" ناگرین داپۆشه‌ریانه، بیگومان ههر بهوشیوهیه
 پاداشتی سته‌مکاران ددهینه‌وهو تۆله‌یان لی دهبینین).

٧ _ یاخیبه‌کان (الطاغون):

خوای گه‌وره دهفهرموویت: ﴿إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٣١﴾ لِللَّطِغِينَ ﴿٣٢﴾ مَبَايَأَ ﴿٣٣﴾ النَّبَأِ: ٢١_٢٢.
 واته: (بیگومان دۆزه‌خیش دهمیکه چاوه‌رپی ئه‌و رۆژه‌یه و خوئی بو مه‌ل‌اسداوه. دهبیته
 مه‌نزلگای خوانه‌ناس و یاخیبه‌کان).

ههروهها خوای بی وینه دهفهرموویت: ﴿فَأَمَّا مَنْ طَغَى ﴿٣٧﴾ وَءَاثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ
 الْمَأْوَى ﴿٣٩﴾﴾ النازعات: ٣٧_٣٩. واته: (جا ئه‌وهی خوانه‌ناس و یاخی و له سنوور ده‌چوو بیته.
 ژبانی دونیای زیاتر له قیامهت مه‌به‌ست بوو بیت. ئه‌وه بیگومان ئه‌و دۆزه‌خه حیگه‌ی مانه‌وهو
 حه‌وانه‌وه‌یه‌تی!!).

٨ _ ئه‌وانه‌ی ژبانی دونیایان زیاتر مه‌به‌ست بووه له ژبانی رۆژی دوایی:

خوای گه‌وره دهفهرموویت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ، فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا
 لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا﴾ الاسراء: ١٨. واته: (ئه‌وهی مه‌به‌ستی ته‌نها دونیا بیته که
 به‌په‌له و به‌خیرایی تیده‌په‌ریت، ئه‌وه ئیمه "به ئاره‌زووی کهس ناکه‌ین" هه‌رجیمان بوو بیت
 به‌زوویی، به‌ویستی خو‌مان و به ههر کهس بمانه‌و بیت ده‌یبه‌خشین، پاشان "له‌و جیهان" ئه‌و
 جو‌ره که‌سانه "واته دنیا په‌رستان" ده‌خه‌ینه ناو دۆزه‌خه‌وه، به سه‌رز نه‌شت کراوه‌ی و
 راو‌نراویه‌وه).

ههروهها فهرموویهتی: ﴿فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ﴿٣٧﴾ وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٣٨﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٣٩﴾﴾

النازعات: ٣٧_٣٩. ^(١) واته: (جا ئهوهی خوانه ناس و یاخی و له سنوور دهجوو بیئت. ژییانی دونیای زیاتر له قیامت مه بهست بوو بیئت. ئهوه بیگومان ئهوه دۆزه خه جیگه ی مانه وهو حه وانه وهیه تی!!).

٩_ تاوانکاران (الفجار):

خوای مهزن دهفهرموویت: ﴿وَإِنَّ الْفَجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ﴿١٤﴾ يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿١٥﴾﴾ الانفطار:

١٤_١٥. واته: (بیگومان تاوانبارو تاوانکاره کانیش له ناو دۆزه خدا ژییانی پر له ئیش و نازار ده به نه سه ر. که له رۆزی قیامتدا ده خرینه ناوی و دوو چاری ده بن).

١٠_ لاساره کان (الغاسقون):

خوای گه وره دهفهرموویت: ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوِيهِمُ النَّارُ ﴿٢٠﴾ السجدة: ٢٠. واته: (ئه وانه ش

تاوانبارو یاخی بوون، شوینیان ناو ناگری دۆزه خه).

١١_ ئه وانهی دوزمنایه تی خواو پیغه مبه ره که ی ده که ن:

خوای پایه بهرز دهفهرموویت: ﴿مَنْ يُكَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ﴿٦٣﴾﴾

التوبة: ٦٣. واته: (ئه وهی دژایه تی خواو پیغه مبه ره که ی بکات، ئه وه به راستی ناگری دۆزه خ به شیه تی و بو ی ئاماده یه هاوړی له گه ل ژییانی نه براو ه شدا).

(١) سهیری ئه م نایه ته ش بکه: یونس ٧_٨.

۱۲ _ هەر كەسپك خيّر و چاكەى سووك و كەم بېت واتە ئەو تايەى تەرازوو
 كە چاكەى تېدايە سوكت بېت لەو تايەى تەرازووئى كە گوناھەكانى تېدايە، لە
 تەرازووئى رۆژى دواييدا:

خوای مەزن دەفەرمووئیت: ﴿ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ
 خَالِدُونَ ﴾ المؤمنون: ۱۰۳. واتە: (بەلام ئەو كەسانەى تەرازووئى چاكەكانى سووك بېت، ئەوانە
 ئەو كەسانەن كە خوئان دۆراندووو خەسارو رېسوا كردووو، دەبېت هەر لەناو دۆزەخدا ژيانى
 نەبپاوه ببەنە سەر).

هەروەها دەفەرمووئیت ﴿ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ، ﴿۸﴾ فَأَمَّهُ هَكَوِيَةً ﴿۹﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا
 هِيَ ﴿۱۰﴾ نَارٌ حَامِيَةٌ ﴿۱۱﴾ ﴾ القارعة: ۸_ ۱۱. (۱) واتە: (ئەوەش تەرازووئى "خيرو چاكەى" سووك
 بېت و "گوناھى زۆر بېت". ئەوە داىكى ئەو دۆزەخە "باوەشى بۆ كردۆتەو. جا تۆ چووژانى
 "هاويە" چييه؟! ئاگرىكى زۆر سوتينەرو بليسهدارە).

() سەيرى ئەم ئايەتەش بکە: البقرة ۸۱.

وہسفہ کانس ناگرہی دۆزەخ و بارودۆخی دۆزەخییہ کان، وەک لە قورئانی پیرۆزدا ھاتووە:

۱_ خستنه پرووی دۆزەخ بۆ بیباوەران کە زۆر بە روونی و دیاری دەبینن و بۆیان
دەردەکەوێت:

خوای گەورە دەفەر موویت: ﴿وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرَضًا﴾ الکھف: ۱۰۰. واتە: (ئیتەر
ئەو رۆژە دۆزەخ نیشانی کافران دەدەین و بەتەواوی دەری دەخەین).

ھەر وھا دەفەر موویت: ﴿وَبُرْزَتِ الْجَحِيمُ لِمَن يَرَى﴾ النازعات: ۳۶. واتە: (دۆزەخ نیشان دەدری
و دەردەخری بۆ ھەر کەسێک کە ببینیت).

۲_ دۆزەخ ھەموو ئەو کەسانەشی شیایوی سزای ئاگرن، لە مروۆف و جنۆکە لە خو
دەگریت:

خوای پاک و تاک دەفەر موویت: ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لِأُمَّلَانَ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾
ھود: ۱۱۹، السجدة: ۱۳. واتە: ("خوای گەورە بپاری داوہ کە" دۆزەخ پەر دەکەم لە گرووی پەری
و خەلکی "ئەوانەشی خوێانی شیایوی ئاگر دەکەن").

ھەر وھا دەفەر موویت: ﴿يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ﴾ ق: ۳۰. واتە: (رۆژی
دیت بە دۆزەخ دەئێین: ئایا پەر بوویت؟ ئەویش لە وەلامدا دەئیت: ئایا کەسی تر ماوہو خەلکی
زیاتر نییە؟!).

۳_ دۆزەخ چەند دەروازەییەکی ھەیە:

خوای پهرووردگار دهفهرموویت: ﴿لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ﴾ الحجر: ۴۴. واته: (حهوت دەروازهی گه وره ی ههیه، ههر دەروازهی هه کیش چه ند دەرگا و چه ند به شی که که دهسته ی دۆزه خیان به گویره ی تاوان و گونا هیان راپیچ نه کرین بو ناوی).

ههروه ها دهفهرموویت: ﴿أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ الزمر: ۷۲، غافر: ۷۶^(۱) واته: (دهی نیتر له دەرگا کانی دۆزه خه وه بو ژووره وه).

۴ _ دۆزه خ فریشته ی تایبه تی هه ن که سزاو نه شکه نجه ی دۆزه خیان ده ده ن:

خوای بالاده ست و خاوه ن شکو دهفهرموویت: ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ الزمر: ۷۱. واته: (فریشته ی بهرپرس و سه ره رشتیار سه رزه نشتیان ده کات و پییان ده لیت: باشه، مه گهر پیغه مبه ران له خو تان ره وانه نه کرابوو بو تان که نایه ته گانی په رووردگاری خو تان به سه ردا بخوینیته وه و یاده وریتان بکات و داتان بچله کی نی ت له گه یشتنی نه م رۆژه؟! به ده م ناخ و داخ و ناله وه ده لین: به ئی، به لام تازه، به ئی، سوودی نیه و برپاری سزاو نازار دراوه به سه ر کافرو بی بر واکاندا).

ههروه ها دهفهرموویت: ﴿كُلَّمَا أَلْفَىٰ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلْتُمْ خَزَنَتَهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ﴾ ﴿٨﴾ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ﴾ ﴿٩﴾ الملك: ۸-۹. واته: (ههر جاریک دهسته و تاقمیک فری دهریته ناوی پاسه وانی دۆزه خ لییان ده پرسیت: باشه، ترسی نه ریکتان بو نه هات، تا له م سه ره نجامه ناگادارتان بکات؟! له وه لامدا به که ساسیه وه ده لین: با، به ئی، له

(۱) سهیری نه م نایه ته ش بکه: الزمر ۷۱.

راستیدا ترسینه‌رمان بۆ هات، به‌لام ئیمه بروامان پی نه‌کردو وتمان: خوا هیچی له‌م باره‌یه‌وه نه‌ناردوو، ئیوه‌ته‌ن‌ها له‌ گومپایی گه‌ورده‌دا گیرتان خواردوووه‌هیچی تر).

٥ _ فریشته‌ سه‌رپه‌رشتیاره‌کانی دۆزه‌خ زۆر دل‌ره‌ق و تووندو تیژن:

خوای پایه‌به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿عَلَيْهَا مَلَتِكَةُ غِلَاطٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ التحريم: ٦. واته: (سه‌رپه‌رشتیاری ئه‌و دۆزه‌خ و ناگه‌ر، جوړه‌ فریشته‌یه‌کن که زۆر دل‌ره‌ق و تووندو تیژن، بی‌فه‌رمانی خوا ناکه‌ن له‌ هیچ شتی‌کدا که فه‌رمانیان پیدبات و هه‌رچی فه‌رمانی‌کیان پی‌ بدریئت نه‌نجامی ده‌دن).

﴿عَلَيْهَا سَعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً﴾ المذثر: ٣٠_٣١. واته: (نۆزده‌ فریشته‌ سه‌رپه‌رشتی دۆزه‌خ ده‌کن. جا ئیمه‌ وه‌نه‌بیئت کارگوزارانی دۆزه‌خمان له‌ که‌سانی تر جگه‌ له‌ فریشته‌ به‌دی هینابیت).

٦ _ دۆزه‌خ له‌سه‌ر چه‌ند ستونی‌ک دروستکراوه‌و ده‌رگا‌کانی داخراون:

خوای بی‌هاوه‌ل و هاوتا ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ﴿٨﴾ فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾﴾ الهمزة: ٨_٩. واته: (بی‌گومان ناگری دۆزه‌خ له‌ شوینی‌کدا به‌ که‌ سه‌رگیراو و ده‌رگا داخراوه‌ له‌سه‌ریان. "خوانه‌ناسان له‌وی" له‌ناو چه‌ند ستونی‌کی ناگرینی دریژدان).

٧ _ دۆزه‌خ دیواری ناگرینی هه‌یه:

خوای مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا﴾ الكهف: ٢٩. واته: (بی‌گومان ئیمه‌ دۆزه‌خی‌کمان ئاماده‌ کردوووه‌ بۆ سته‌مکاران که له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ ده‌وره‌یان ده‌دات).

۸ _ دۆزەخ نەۋم نەۋم و چىن چىنە لەسەر يەك:

خوای بى وىنە دەفەر موویت: ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ النساء: ۱۴۵. واتە: (بەرپراستی دوورپووهكان لە چىنى هەرە خوارەوى ناو دۆزەخدان).

۹ _ خاوانەناسان بەرگەى كەش و هەواى دۆزەخ ناگرن، ئاگرەكەى زۆر گەرمە و دووكەلەكەى رەشە، گەرمایەتیهكەى كەم ناییتەوه، بەلكو بەردەوام پلەى گەرمى زیاد دەبیّت:

خوای گەوره دەفەر موویت ﴿قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا﴾ التوبة: ۸۱. واتە: (ئەى موحەممەد ﷺ) پىيان بلى: ئاگرى دۆزەخ بەتینتر و بەهیزترە لە گەرمیدا ئەگەر تىبگەن و بىرو هۆشيان بخرەنەكار).

هەر وەها دەفەر موویت: ﴿وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مِمَّا أَحْصَبُ الشِّمَالِ ﴿٤١﴾ فِي سُمُورٍ وَحِمِيمٍ ﴿٤٢﴾ وَظِلٍّ مِّنْ مَّجْمُورٍ ﴿٤٣﴾ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾﴾ الواقعة: ۴۱ _ ۴۴. واتە: (لەولاشەوه دەستەى چەپەكان، قوربەسەريان بۆ بارودۇخىك كە تىي كەوتوون. لەناو ئاگرو ئاوى لەكول دا گىريان خواردوووه دەتلىنەوه. رادەكەن بۆ ژىر سىبەر، كە ئەویش دوو كەلى رەش و گەرم و سوتینەرە. نە فىنكە و نەبە كەلكى حەوانەوه دىت).

۱۰ _ ئاگرى دۆزەخ داگىرساوهو گەرم تاودراوه:

خوای تاك و پاك لە هاوئل دەفەر موویت: ﴿وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ﴾ التکویر: ۱۲. واتە: (كاتىك دۆزەخ دادەگىرسىت و تاودەدرىت).

() سەیرى ئەم نایەتەش بکە: الواقعة ۹۳ _ ۹۴.

ههروهها دهفهرموویت: ﴿تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً﴾ الغاشية: ٤. واته: (دهچنه ناو ئاگریکی سوتینهروه).
سوتینهروه.

١١ _ بلیسهی ئاگری دۆزهخ زۆر گهورهیه:

خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿إِنهَا تَرَى بِشَكْرٍ كَالْقَصْرِ﴾ (٣٢) كَانَهُ جَمَلَتْ صَفْرٌ ﴿٣٣﴾ المرسلات: ٣٢ _ ٣٣. واته: (بهراستی ئەو ئاگره بلیسهیهك فریدههات وهك كۆشك و تهلاریکی گهوره، مهزنه. ههروهك وشتری زهردی مهیله و رهش دهنوینیت).

١٢ _ هه کاتیك بلیسهی ئاگری دۆزهخ بهرهو کپ بوونهوه چوو ئەوا بلیسهکهی زیاد دهکریتهوه:

خوای پایهبهرز دهفهرموویت: ﴿كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾ الاسراء: ٩٧. واته: (ئهوانه شوینیان ناو ئاگری دۆزهخه، هه کاتیك بلیسهی کوژایهوه، بلیسهی زیاد دهکهینهوه بویان).

١٣ _ دۆزهخ چهند جوړه دهنگیکی ترسینهری ههیه:

خوای بالادهست و خاوهرن شکۆ دهفهرموویت: ﴿إِذَا رَأَتْهُمْ مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيْظًا وَزَفِيرًا﴾ الفرقان: ١٢. واته: (کاتیك هه ره له دوورهوه ئەو ئاگره بلیسهداره خوانهناسان دهبینیت، دهنگی خهشم و قین و ههناسهی داخ له دلی دهبیستن).

ههروهها دهفهرموویت: ﴿إِذَا الْقُؤُوبِيَّاتُ سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ﴾ (٧) تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ ﴿٧﴾ الملك: ٨_٧. واته: (کاتیك فریدهدرینه ناوی دهنگیکی ناسازو ناخۆش و لوورهیهك له دۆزهخهوه

دەببىستىن، لە كاتىڭدا قوئپ دەدات و دەكوئىت. لەداخى خوانەناسان خەرىكە پارچە پارچە و لىك بىتتەو).
لەك بىتتەو).

۱۴ _ ئاگرى دۆزەخ زۆر تووندو تىژە، رووبەرۋووى ھەر شتىك بىتتەو تىكى دەشكىنىت:

خوای تاك و بى ھاوئل دەفەرموویت: ﴿سَأَصْلِيهٖ سَقْرًا ۖ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقْرٌ ۗ﴾ ﴿۳۷﴾ لَا نُفِي وَلَا نُذَرُّ
﴿۳۸﴾ المدثر: ۲۶ _ ۲۸. واتە: (ئەو بى ویزدانە بەسەرىيەو دەبىت ناچىت " دەبىت بىگەيەنمە
دۆزەخ. جا تۆ نازانىت دۆزەخ چىيە. ھىچ ئەندامىك ناھىلىتتەو دەست ھەئناگرىت).

۱۵ _ دۆزەخىيەكان كۆ دەكرىنەو، تا خەلكى پاك و ناپاك لەيەكتەر جيا بكرىنەو:

خوای گەورە دەفەرموویت: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ۗ﴾ ﴿۳۶﴾ لِيَمِزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ
مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكَبُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْخٰسِرُونَ ﴿۳۷﴾ ﴿الأنفال: ۳۶ _ ۳۷. واتە: (بى گومان ئەوانەش كە بى باوەر بوون بۆ دۆزەخ
كۆ دەكرىنەو راپىچ دەكرىن. بۆ ئەوئى كە: خوا كەسانى دەروون پىس و ناپاك لە كەسانى
دەروون خاوين و پاك جيا بكاتەو پىس و ناپاكەكانىش لەسەر يەك كەئەكە بكات و
ھەموويان بدات بە مل يەكدا بۆ ئەوئى كۆيان بكاتەو بەگشتى، ئىنجا فرىيان بداتە ناو
دۆزەخەو، ئا ئەوانە ھەر خۆيان خەسارتمەند و زەرەرمەندن).

۱۶ _ خوانەناسان و تاوانباران دەبرىنە سەر دۆزەخ، بە تىلەى چاو سەيرى ئاگرى دۆزەخ دەكەن لە ترسان:

خوای بى وینه دةفهرموویت: ﴿وَتَرْنَهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَاتٍ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ﴾ الشورى: ٤٥. واتە: (سەرەنجام تاوانباران دەبینیت دەبرینە دۆزەخ، ھەموو بەست و زەلیل و خەجالەتن، "لە شەرمەزاری و لە ترسدا" لە ژێرەو بە تیلەى چا و دەروانن بۆ ئاگرەكە).

١٧ _ ھیچ یەكێك لە دۆزەخیان دەربازی ناییت لە سزای دۆزەخ:

خوای گەورە دةفهرموویت: ﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ العنكبوت: ٥٤. واتە: (بیگومان دۆزەخ دەوری کافرانی داو و ھەرگیز لە سزای دەرباز نابن).

ھەروەھا دةفهرموویت ﴿أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا﴾ الكهف: ٢٩. واتە: (دیواری بلیسەى ئاگر ئابلوقەى داو).

١٨ _ دۆزەخییەکان بەكۆت و زنجیرەو ە فریدەدرینە ناو شوینیکى تەنگەبەرەو:

خوای مەزن دةفهرموویت: ﴿وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضِيقًا مُقَرَّبِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ﴿١٣﴾ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَاَدْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴿١٤﴾﴾ الفرقان: ١٣ _ ١٤. واتە: (ھەر كاتیك ئەوانە بەكۆت و زنجیرەو فری دەدرینە ناو شوینیکى تەنگەبەرەو لە دۆزەخدا، داواى مەرگ و تیاچوون دەكەن و مردن بە ئاوات دەخوازن لەوى. "ئەوسا پێیان دەوتریت" ئەمرۆ داواى تەنھا مردنێك مەكەن، بەلكو داواى مردنى زۆر و بيشومار بكەن و ئاواتى بۆ بخوازن).

١٩ _ سووتەمەنى ئاگرى دۆزەخ خەلك و بەردە:

خوای گه وره دهفه رموویت: ﴿ وَفُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ﴾ البقرة: ۲۴، التحريم: ۶. واته: ("ئهو ناگره" سووته مه نه که ی خه لک و بهرده).

ههروه ها دهفه رموویت: ﴿ وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴾ آل عمران: ۱۰. واته: (ئا ئه وانه سووته مه نی ناگرن).

۲۰ _ ئاگری دۆزه خ دل دهر وونیشیان داده گریت:

خوای په نهان زان دهفه رموویت: ﴿ الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ﴾ الهمة: ۷. واته: (ئهو ئاگره ی روو دهکاته ناو جهرگه ی دل و دهر وونه کان "که مه لئه بندی کوفر و خوانه ناسی و ره زیلیه").

۲۱ _ سزادرانی دۆزه خیه کان بهرده وام و نه بر او هیه:

خوای بی هاوتا دهفه رموویت: ﴿ لَا يَفْتَرُ عَنْهُمْ فِيهِ مَبْلُوسٌ ﴾ الزخرف: ۷۵. واته: (نازارو سزا له سهریان که م ناگریته وه، له کاتیکدا هه مووشیان تیایدا نا ئومید و بی هیوان).

۲۲ _ جوړه ها وینه و شیوه ی سزا بو دۆزه خیان ئاماده یه:

خوای په روه ردگار دهفه رموویت: ﴿ كَمَا نَضَجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَلَتْهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ ﴾^(۱) النساء: ۵۶. واته: (هه موو جارنیک پیستیان داوه شاو سووتا و هه لقرچا، پیستی تر دهکه یین به بهریاندا، بو ئه وه ی به چاکی سزاو نازار بجیژن).

(۱) زانستی پزشکی هاوچهرخ ده لیت: جهسته ی مرؤف پیکدیت له تویز و بن تویز (جلد و ادمه)، تویزه که شوینی هه ست پیکردنه، بن تویزه که ش هه سستیکی پی ناگریت، ئه مه ش یه کیک له و شوینه ئی عجازیه زانستیانه ی قورئانی پیروژ.

ههروهها دهفهرموویت: ﴿فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾ النبا: ۳۰. واته: ("پاشان بییان دهوتریت" دهبچیزن "ئهی خوانه‌ناسان" له سزاو نازارو ئه‌شکه‌نجه به‌ولاره، جا هه‌رگیز هیچی ترتان بۆ زیاد ناکه‌ین).

۲۳ _ ئارامگرنین، توانای به‌رگه‌ گرتنی ئه‌و سزایه‌یان نییه:

خوای گه‌وره دهفهرموویت: ﴿أَصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُحْرَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ الطور: ۱۶. واته: (ده‌بیت بچنه‌ ناوی و سزا بچیزن، جا ئیتر خۆراده‌گرن یان خۆراناگرن وه‌ک به‌که‌ بو‌تان، بی‌گومان تۆله‌ی ئه‌و کارو کرده‌وانه‌تان هه‌ر ده‌دریته‌وه‌ که ده‌تانکرد).

۲۴ _ دۆزه‌خیه‌کان له‌لایهن سه‌ره‌رشتیارانی دۆزه‌خه‌وه‌ به‌ناو ئاگری دۆزه‌خدا راده‌کی‌شیرین و کۆت و زنجیر ده‌خریته‌ ملیان و به‌گورزی ئاسنین لییان ده‌دریبت:

خوای پایه‌به‌رز دهفهرموویت: ﴿إِذِ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿۷۱﴾ فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿۷۲﴾﴾ غافر: ۷۱-۷۲. واته: (کاتیك کۆت و زنجیره‌کان ده‌کرینه‌ گه‌رده‌نیان و راده‌کی‌شیرین. بۆ ناو ئاوی زۆر گه‌رم، پاشان ئاگریان پی خۆش ده‌کریت و ده‌بنه‌ سووته‌مه‌نی بۆی).

سه‌یری ئه‌م ئایه‌تانه‌ش بکه: الحج ۱۹-۲۱، ق ۲۴ و ۲۶، الطور ۱۳-۱۴، القمر ۴۸، الحاقه ۳۱-۳۲،

ههروهها دهفهرموویت: ﴿ خَذُوهُ فَأَعْتَلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ صَبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ
 الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ الدخان: ٤٧_٤٩^(١) واته: (فهرمان دهدریٲت:
 ئهه و تاوانباره بگرن و بهرزی بکهنهوه بهسهر ناوهپرستی دۆزهخداو بهری بدهنهوه. لهوهودوا
 ئاگرو ئاوی زۆر لهکول بکهن بهسهریدا. ئهوسا پیی دهوتریٲت: دهبچیژه، بیگومان زۆر خوٲت
 بهشت دهزانی و خوٲت زۆر به ماقول دهخسته بهرچاو).

٢٥ _ دۆزهخیهکان زۆر به سهختی و قورسی ههناسه دهمن به ئاه و نالهوه:

خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿ فَأَمَّا الَّذِينَ سَفَوْا فِي النَّارِ هُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾ هود:
 واته: (جا ئهوانه‌ی بهدبهخت و چاره رهش بوون، ئهوه لهناو ئاگردان، ههناسه ههلمترین و
 ههناسه دانهوهیان زۆر سهخت و دژواره).

ههروهها دهفهرموویت: ﴿ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿الأنبياء: ١٠٠﴾ واته:
 (ئهوانه؛ بهههناسه‌ی قورس و لرخه‌لرخ و ئاهو نالهوه "ژیانی سهختی تیادا دهبه‌نه‌سه‌ر" و
 مژدهو هیواو قسه‌یه‌کی خو‌ش نابیسن).

٢٦ _ بلیسه‌ی ئاگر رووی دۆزهخیهکان دهسوتینیٲت و رووخساریان ئهم دیو و

ئهه دیوی پی ده‌کرٲت لهناو ئاگری دۆزه‌خدا:

خوای مه‌زن دهفهرموویت: ﴿ تَلْفَحُ وُجُوهُهُمْ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿المؤمنون: ١٠٤﴾ واته:
 (بلیسه‌ی ئاگر چروچاویان ده‌برژیٲتیٲت و هه‌موویان لیویان هه‌لقرچاوهو دانیان ریچ ده‌بیٲته‌وه).

(١) سهیری ئهم ئایه‌تانه‌ش بکه: الحج ١٩_٢١، ق ٢٤ و ٢٦، الطور ١٣_١٤، القمر ٤٨، الحاقه ٣١_٣٢،

ههروهها دهفهرموویت: ﴿يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ﴾ الأحزاب: ٦٦. واته: (رُوِّدِيكَ دَيْتِ
 رووخساریان ئەم دیودیوی پی دهگریت لهناو ناگردا).

٢٧_ ئاگری دۆزهخ پیستی ئەندامهکان و سهردادهمالییت و دهیسوتینییت و
 رهشی دهکات:

خوای بالادست و خاوهن شکۆ دهفهرموویت: ﴿كَلَّا إِنَّهَا لَأَطْلَىٰ﴾ نَزَاعَةٌ لِّلشَّوٰی ﴿١٦﴾ العارج:
 ١٥ _ ١٦. واته: (نهخیر، ئەو ئاواتانه هیچی نایهتهدی، بهراستی دۆزهخ ئامادهیه و
 بلیسهدارو داخ له دلّه. لهکاتیکیدا دامالینهری پیستی سهرو ههموو ئەندامهکانه).

ههروهها دهفهرموویت: ﴿لَوَاعَةٌ لِّلْبَشَرِ﴾ المدثر: ٢٩. واته: (پیستیان ههلهدهفرچینییت و رهشی
 دهکات و دهری دهخات).

٢٨_ رایهخ و داپۆشهریان له ئاگره:

خوای بی وینه دهفهرموویت: ﴿لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ﴾ الأعراف: ٤١. واته:
 (ئهوانه "لهناو دۆزهخدا" رایهخی ئاگرینیان ههیه، له سهروشیانهوه "سهقف و بهتانی و
 لیفهی" ئاگرین داپۆشهریانه).

ههروهها دهفهرموویت: ﴿لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ﴾ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهَ بِهٖ عِبَادَهُ ﴿١٦﴾ الزمر:
 (ئهوانه لهسهرویانهوه پهله ههوری دوو کهل له ئاگر دهوری داو، له
 ژیریشیانهوه ههمان پهله ههورو دووکهل ههیه، ئا بهوشیوهیه خوا بهندهکانی دهترسینییت).

() سهیری ئەم نایهتهش بکه: العنكبوت ٥٥.

۲۹ _ پۆشاکیان له ئاگره:

خوای پهروهردگار دهفهرموویت: ﴿ سَرَابِلُهُمْ مِّنْ قَطِرَانٍ وَتَغْنَىٰ وُجُوهُهُمْ النَّارُ ﴾ ابراهیم:
۵۰. واته: (کراسهکانیان له قهترانه "که مادهیهکی رهشی بۆن ناخۆشه و بهخیرابیش
دهسوتیت" و بلیسهی ئاگریش رووخساریانی داپۆشیوه).

ههروهها دهفهرموویت: ﴿ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ
الْحَمِيمُ ﴾ الحج: ۱۹. واته: (جا نهوانهیان که بی باوهر بوون پارچه پۆشاک له ئاگر براوه به
بالایان، ئاوی زۆر لهکول لهسهرویانهوه دهکریت بهسهریاندا).

۳۰ _ نهوانهیی زیرو زیویان کۆ دهکردهوهو له ری چاکه بهکاری ناهینن، ئهوا
بهوهی کویان کردۆتهوه سزا دهدرین:

خوای بی هاوهل و هاوتا دهفهرموویت: ﴿ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فُتُكُوتٌ بِهَا
جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴾ التوبة: ۳۵.
واته: ("سزای سهخت" له رۆژیکدا دهبیتهوه پاروه سامانهی کویان کردۆتهوه، له دۆزهخدا
سوور دهکرینهوه، ناوچاو و لاتهنیشت و پشتیانی پی داخ دهکریت، ئینجا پیمان دهوتریت:
ئهمه نهو سامانهیه که کۆتان دهکردهوه بۆخۆتان، ده بچیژن سزای ئهوهی که کۆدهکردهوه).

۳۱ _ خۆراکی دۆزهخیهکان له درهختی ژهقنهبوته، که درهختیکه لهناخی
دۆزهخدا خوا پروواندویهتی:

ئهمه درهختیکه گهئاکانی بچوکن، بۆگهنه، تامی تاله، بهرووبوومی ئاگره، برسیتی
دۆزهخیهکان ناچار دهکات لهم داره بخۆن، چونکه لهم داره بهدهر داریکی تر نییه. ئهم داره

گهدهیان دسوتینیت، خواردنهوهیان وهك خلتھی كانزای تواوهیه، یان پاشماوهکانی ناگره، که تواوتهوه:

خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقْوِمِ ﴿٤٣﴾ طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿٤٤﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٥﴾ كَغَلِي الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾﴾ الدخان: ٤٣ _ ٤٦. واته: (بهراستی درهختی ژهفتهبوت. بهروبومهکهی خوراکی تاوانبارانه. ههروهك كانزای تواوه لهناو ورگ و ریخۆلهکاندا دهکوئیت. وهك کوئانی ناوی یهکجار گهرم).

ههروهها دهفهرموویت: ﴿لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ ﴿٦﴾ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنَ جُوعٍ﴾ الغاشية: ٦ _ ٧^(١). واته: (هیچ خوراکیشیان نییه تهنها درکیکی وشك و تفت و تال نهبیّت. نه ئهوهیه گوشتی بیبگرن و بیی قهلهو ببن، نه ئهوشه بیی تیربین).

٣٢ _ خواردنهوهیان ناوی گهرم و لهکول و کیم و زووخواوه، که لهبهه گهرمییهکهی ریخۆلهکانیان لهت لهت دهبیّت:

خوای پایهبهرز دهفهرموویت: ﴿وَأَسْفَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾ مِّنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِغُهُ، وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِن وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾﴾ ابراهیم: ١٥ _ ١٧. واته: (ئهوسا ئیتر پیغهمبهران داوای سهرکهوتنیان له پهروهردگار کردو ههموو زۆردارو ستهمکارو سهرسهخت و دل رهشیک ناومید و مایهپووج بوو. "ههر یهك لهوانه" له داهاتوودا دۆزهخ چاوه‌رییهتی و تیایدا کیم و زووخواوی دهرخوارد دهریّت. جا ئه و کیم و زووخواوه قوم قوم بهناچاری دهخواتهوهو بهئاسانی

(١) سهیری ئهه نایهتهش بکه: الصافات ٦٢ _ ٦٧، الواقعة ٥٢ _ ٥٥، الحاقة ٣٥ _ ٣٧.

بوی قوت نادریت، مهرگیش له هه موو لایه که وه هپرسی بۆ دهینیت، که چی ناشمریت، له وه دوواش سزاو نازاری هه مه جوړو ناخوش و گران یه خه ی بهرنادات).

هه روهها دهفه رموویت: ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾ إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٥﴾﴾ النبأ: ٢٤_٢٥. (له ناویدا ناچیزن فینکاییه ک یان خواردنه وه یه کی به تام. جگه له تاوی له کول و کیم و زووخاو).

٣٣ _ به ئاه و ناله وه هاوار ده کهن، له تینویتییه زۆره که یاندا داوای ئاو ئه کهن، ئاو یکی گهرمی وه ک خلتی کانزای تواوه پیمان دهریت:

خوای گه وره دهفه رموویت: ﴿وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ ﴿٢٩﴾﴾ الكهف: ٢٩. واته: (خو ئه گهر هاوار بکه له نازارو تینویه تیدا، ئه وه ئاو دهرین به ئاو یکی گهرمی پیس و بون ناخوش که وه کو خلتی کانزای تواوه وایه، ئه وه ندهش گهرمه دم و چاویان هه لده کو روزینیت و دهیر ژینیت).

هه روهها دهفه رموویت: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَشِعَةٌ ﴿٢﴾ عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ﴿٣﴾ تَصَلَّىٰ نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾ تَشْقَىٰ مِنْ عَيْنِ عَابِدٍ ﴿٥﴾﴾ الغاشية: ٢_٥. واته: (له و رۆژهدا چه ند پرووخسارانیک خه جالهت و رهنگ زهرد و شهرمه زار و زه بوون. "ههر یه ک له خاوه نی ئه و پرووخسارانه" ئیشکه ریکی شه کهت و ماندوون "بۆ دهسته ینانی دنیا ی دوور له ئیمان". ده چنه ناو ئاگریکی سووتینه ره وه. له سه رچاوه یه کی له کول و زور گهرم خواردنه وه ی دهریت).

٣٤ _ خواردن و خواردنه وه ی به هه شتیبه کان له دۆزه خیبه کان قه دهغه کراوه:

() سهیری ئه م نایه تهش بکه: الأنعام ٧٠، یونس ٤، الکهف ٢٩، محمد ١٥، الرحمن ٤٤.

خوای مه زن دهفه رموویت: ﴿ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴾ الاعراف: ۵۰. واته: ("دۆزه خیان به دهم ناهو نالّه و غهم و په ژاره وه" هاواریان له به هه شتی هکان کردو لیان پارانه وه و تیان: نه ختیک ئاومان به سه ردا بریژن یان به شمان بدن له و رزق و رۆزیانه ی که خوا پیی به خشیوون "به هه شتی هکان له وه لاما" و تیان: به راستی خوا خواردن و خواردنه وه ی به هه شتیان له سه ر بی باوه ران چه رام کردوه).

۳۵ _ ئاکامی دۆزه خیه کان ریسوایی و سه ر شوپری و چاره نووسی هه ره خراپه:

خوای پایه به رز دهفه رموویت: ﴿ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَيْسَ الْمِهَادُ ﴾ البقرة: ۲۰۶. واته: (جا نه و خوانه ناسه دۆزه خی به سه، سویند به خوا نه و دۆزه خه شوین و جیگه و لانکه یه کی ناله باره).

﴿ الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ سُكَّرُ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴾ الفرقان: ۳۴. واته: (نه و تاوانبارانه ی "دزایه تی به رنامه ی خوا ده که ن"، له سه ر رووخساریان کیش ده کرین بو دۆزه خ و تیایدا گو ده کرینه وه، نا نه وانه ناخو شترین جیگه یان هه یه، چونکه گومرترین ریبازیان کاتی خو ی گرتبووه به ر).

۳۶ _ کاتی که سزا ده درین ئومیدی گه رانه وه ده خوازن بو ژیا نی دنیا:

خوای بی هاوه ل و هاوبه ش دهفه رموویت: ﴿ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ قَالُوا يَلَيْتُنَا نُرَدُّ وَلَا نَكْذِبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ الأنعام: ۲۷. واته: (جا نه گه ر نه وانه ببینی "له قیامه تدا" له سه ر

() سهیری نه م نایه تانه ش بکه: البقرة ۱۲۶، النساء ۱۴، التوبة ۶۳ و ۷۳، الرعد ۱۸، الحج ۷۲، الفرقان ۶۶، الزمر ۷۲، غافر ۷۶، الحديد ۱۵، المجادلة ۸، الملك ۶.

ليواری دۆزەخ پراوەستینراون "بەدەم حەسرەت و ئاھونالەوہ" دەلێن: خۆزگە جارێکی تر بیاڭگێرپایناپتەوہ بۆ دونیا، ئەوسا ھەرگیز نیشانە و بەلگە و ئایەتەکانی خوامان بەدرۆ نەدەزانی و باوەرپی بە تینمان پێی دەبوو).

ھەر وہا دەفەر موویت: ﴿وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأُوا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّن سَبِيلٍ﴾ الشوری: ٤٤. (١) واتە: (ئەوسا تۆ ئەی موھەممەد ﷺ) لە قیامەتدا دەبینیت ستەمکاران کاتیەک سزاو ئەشکەنجە ی دۆزەخ دەبینن، بەکەساسیەوہ دەلێن: ئایا ھیچ رینگەپەک ھەبە بۆ گەرانەوہ، تا خوا چۆنی بویت وا بکەین؟!).

٣٧_ لە خوای گەرە دەپارینەوہ بۆ ئەوہی سزایان لەسەر کەم بکاتەوہ یاخود سووک بکات:

خوای بالادەست دەفەر موویت: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ﴾ غافر: ٤٩. واتە: (ئینجا ئەوانە ی کە لەناو ئاگری دۆزەخدا بە فریشتەکانی کارگێری دۆزەخ دەلێن: داوا لە پەروردگارتان بکەن، تەنھا رۆژێک سزاو ئازارمان لەسەر کەم بکاتەوہ).

٣٨_ ھیوای مردن دەخوازن، تا لە سزا رزگار یان ببیت ئەمەش ھەرگیز بۆیان نایەتەجی:

﴿وَنَادُوا بِمَالِكٍ لِّقَضِ عَيْنَا رَبِّكَ قَالَ إِنَّكُم مِّنكُمُونَ﴾ الزخرف: ٧٧. واتە: (دۆزەخیەکان ھاوار دەکەن، ئەی مالک "کە فریشتە ی سەرپەرشتیارە": دەبا پەروردگارت بمانکوژیت و بمیرن و

(١) سەیری ئەم ئایەتەنەش بکە: الحج ٢٢، المؤمنون ١٠٧-١٠٨، السجدة ٢٠، الأحزاب ٦٦، فاطر ٣٧.

كۆتايى بەم سەغلەتەيەمان بېت، لەو دەلامياندا دەلئيت: بەراستى ئەووە جىتانه و تيايدا بۆ
ھەميشەيى دەبېت بمىننەوہ).

۳۹ _ ھىچ كەس يېك نىيە فرىيان بکەوېت ئەگەر داواى پشتىوانىش بکەن:

خوای مەزن دەفەر مووېت: ﴿لَا يَجِدُونَ وِلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ الأحزاب: ۶۵. واتە: (لەوېش نە
پشتىوانىك شك دەبەن فرىيان بکەوېت، نە كەس يېك رزگار يان بکات).

ھەرودھا دەفەر مووېت: ﴿أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنقِذُ مَنْ فِي النَّارِ﴾ الزمر: ۱۹.
واتە: (جا ئايا ئەو كەسەي كە بەھۆى خراپى و خوانەناسىيەوہ برپارى سزادراىى درابىت "تۆ
ھىچ كاروبارى ئەوت بەدەستە" .. ئايا تۆ دەتوانىت ئەو جوۆرە كەسانە رزگار بکەيت كە لەناو
ئاگرى دۆزەخدا گىريان خوار دووہ؟!).

۴۰ _ تاوانباران دان بە تاوانەکانيان دەنن و بەشە سزاي خويان وەردەگرن:

خوای گەورە دەفەر مووېت: ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿۱۰﴾ فَأَعْرَفُوا
بِذُنُوبِهِمْ فَسُحِقًا لِّأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ الملك: ۱۰_ ۱۱. واتە: (ئىنجا دەلئىن: ئەگەر ئىيمە گويمان بگرتايە
و بىرو ھۆشمان بەكار بەيئايە نەدەبووینە نىشتەجىي دۆزەخ. ئەوسا ئىتر بەناچارى و
خەجالەت يەوہ دان بەگوناهو تاوانى خوياندا دەنن، جا با نىشتەجىكانى دۆزەخ لەوہولاترچن).

ھەرودھا دەفەر مووېت: ﴿قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ﴾ المؤمنون:
۱۰۶. واتە: ("سەرەنجام بەكەساسىيەوہ" دەلئىن: پەرودردگارا نەگبەتى و نەھامەتى سەرشانى
گرتىن و زال بوو بەسەرماندا ئىيمە كەسانىكى گومرا بووين).

٤١ _ بۆ ھەتا ھەتايى لە دۆزەخدا دەمىننەوہ:

خوای پایەبەرز دەفەرموویت: ﴿هُم فِيهَا خَالِدُونَ﴾ البقرة: ٣٩. ^(١) واتە: (ئەوانە نیشتەجیی دۆزەخن بۆ ھەتا ھەتايى تايیدا دەمىننەوہ).

خوای مەزن دەفەرموویت: ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ البقرة: ١٦٢. ^(٢) واتە: (لە ئاگرى دۆزەخدا بۆ ھەمیشە دەمىننەوہ).

خوای بى وینە دەفەرموویت: ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ النساء: ١٦٩. ^(٣) واتە: (ژيانى نەمرى بەناچارى دەبیت لە دۆزەخدا ببەنە سەر).

ھەرودھا دەفەرموویت: ﴿خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ البقرة: ١٦٢، آل عمران: ٨٨. واتە: (ئەوانە بەو ئەفرینە لە ئاگرى دۆزەخدا بۆ ھەمیشە دەمىننەوہ ئەو سزایەیان لەسەر سووک ناکریت و بە چاوى سۆزەوہ تەماشای ناکرین).

﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَمَعَشَرَ الْجَنِّ قَدِ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا آجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ الأنعام: ١٢٨. ^(٤) واتە: (رۆژێك دیت خوا ھەموویان کۆ دەکاتەوہ دەفەرموویت: ئەى دەستەى

(١) سەیری ئەم ئایەتانەش بکە: البقرة ٨١ و ٢١٧ و ٢٥٧ و ٢٧٥، آل عمران: ١١٦، الأعراف ٣٦، یونس ٢٧، الرعد ٥، المجادلة ١٧.

(٢) سەیری ئەم ئایەتانەش بکە: التوبة ٦٨، هود ١٠٧، النحل ٢٩، الزمر ٧٢، غافر ٧٦، التغابن ١٠، البينة ٦.

(٣) سەیری ئەم دوو ئایەتانەش بکە لە: الأحزاب ٦٥، الجن ٢٣.

(٤) سەیری ئەم ئایەتانەش بکە: النساء ١٤ و ٩٣، المائدة ٨٠، التوبة ١٧ و ٦٣، الأنبياء ٩٩، المؤمنون ١٠٣، السجدة ١٤، فصلت ٢٨، الزخرف ٧٤، النبأ ٢٣.

پهرييهكان بهراستی ئيوه زور كهستان له ئينسانهكان گومراکرد، لهولاشهوه گوئ له مشتەکانيان، دهئین: پهروهردگارا ههنديکمان سوودمان له ههنديکيان وهرگرت، ئيستاش نهوته گهشتووینهته نهو کات و ساتهی تۆ بۆت دیاری کردووين، خوايش فهرمووی: "مادهم وایه" نهـم ناگره جیگهتانه نهمرن تیاذا، مهگهر خوا ویستی لهسهـر بیـت "به سزایهکی تر سزایان بدات".

رافهکارانی قورئانی پیرۆز وتویانه، مهبهست له مانهوهی ههتا ههتایی له ناگری دۆزهخدا: بۆ موسلمانان و بپرواداران بریتیه له مانهوه له ناگری دۆزهخدا بۆ ماوهیهکی درێژ. ههروهها بۆ بی باوهـران و دووـرووان بریتیه له مانهوهی ههتا ههتایی. وتهی تریش له مبارهوه ههیه.

٤٢ _ ههنديک له دۆزهخیهکان نهفرهت له ههنديکی تریان دهکهن و تۆمهتباریان دهکهن بهوهی هوکاري چوونه دۆزهخی ئهوان بوونه، بۆیه له خوای گهوره دهپارینهوه که دوو بهرامبهـر سزای گومراکهـرانیان بدات:

خوای پایهبهـرز دهفهـرموویت: ﴿كَمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتٌ أُنْزِلَتْ حَتَّىٰ إِذَا آذَرَكُمُ فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرِنَهُمْ لِأُولِنَهُمْ رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ أَصَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَٰكِن لَّا نَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَقَالَتْ أُولِنَهُمْ لِأُخْرِنَهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾ الأعراف:

٣٨ _ ٣٩. واته: (ههـر کاتیک ههـر کۆمهـل و دهستهیهـک دهچنه ناوی نهفرین دهکهن له هاوئاین و هاوبیرانیان، ههتا ئهـو کاتهـی ههـموویان کۆ دهکـرینهـوهـو بهسهـریهـکدا دهـدرین له ناویدا، شوینکهـوتهـکان ڕوو بهـگهـورهـکانیان دهـئین: پهـروهـردگارا ئا ئهـوانه ئیـمهـیان گومرا کرد، ده تۆش له ناو دۆزهخدا سزای دوو بهرامبهـریان بده!) "خوای گهـورهـش دهـفهـرموویت": بۆ ههـموو لایهـک "سزاو تۆله" دوو بهرامبهـره بهـلام ئیـوه پـیی نازان. "پاشان" دهسته پـیشـوهـکان به دوایینهـکان دهـئین: وهـنهـبیـت ئیـوه هـیچ ڕـیزو فهـزلیـکتان ههـبیـت بهـسهـر ئیـمهـدا، ده ئیـوهـش بـجـیـژن سزاو نازار بهـهـوی ئهـو کارو کردهـوه نالهـبارانهـوه که ئهـنجامتان دهـدا).

هروهها دهفهرموویت: ﴿وَإِذْ يَتَحَاجُّوكَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الصُّعْفَتُو لَلَّذِينَ
 اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَبَرُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ النَّارِ﴾ غافر: ۴۷. واته:
 (ئهوكاته ئیتر شهرو كیشه دهست پیدهكهن لهناو ناگری دۆزهخدا، لاوازو چهوساوهكان به
 دهسهلاتدارو لووت بهرزهكان دهلین: خو بهراستی ئیمه شوینكهوتهی ئیوه بووین، ئایا ئیوه
 ناتوانن تۆزیک سزای ناگرمان لهسهر كه م بكنهوه؟).

دهفهرموویت: ﴿إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَعَتْ بِهِمُ
 الْأَسْبَابُ﴾ البقرة: ۱۶۶. واته: (لهو كاتهدا سزای رۆزی دوایی دهبینن، ئهوانهی كه خهلكی
 شوینیان كهوتبوون خویمان بهری دهكهن و له شوینكهوتهكانیان حاشا دهكهن، بهتایبهت كاتیك
 ئهو سزا توندو تیژه دهبینن، ههموو پهیوهندییهكیان دهچرپیت كه له نیوانیاندا ههبوو و هیچ
 بهلگه و بیانویهكیان بهدهستهوه نامینیت كه خوینی پی رزگار بكن).

۴۳ _ بههشتیییهكان بانگی دۆزهخییهكان دهكهن و پیمان دهلین: ئهو بهلینهی
 پهروهردگارمان به ئیمه دابوو دهستمانكهوت، ئایا بهراستی ئهو بهلینهی كه
 پهروهردگارتان به ئیوهی دابوو دهستان كهوت؟:

خوای مهزن دهفهرموویت: ﴿وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ
 وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿۴۴﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ
 اللَّهِ وَبَغُّوْهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ﴾ الأعراف: ۴۴_ ۴۵. واته: ("پاشان" نیشتهجیبانی بههشت
 بانگی نیشتهجیبانی دۆزهخیان كرد: بهراستی ئهو بهلینهی كه پهروهردگارمان پی دابووین
 دهستمانكهوت و پی بهخشین، ئایا ئیومش ئهو بهلینهی كه پهروهردگارتان دابووی بهراستی
 دهستانكهوت؟! "لهوهلامدا بهدل شكای و غم و پهژارهیهکی زۆروه" وتیان: بهلی... ئهوسا

چارچييهك جاويدا له نيوانياندا و هاواري كرد: نهفرهتي خوا له ستهمكاران بيٽ. نهوانه‌ي كه به‌نهرمه برې به‌ره‌ه‌لستي رېبازي خوا ده‌گن و كوټسپ و ته‌گهره ده‌خه‌نه به‌رده‌م رېگه و رېبازي خوځيان به‌خوارو خيچي ده‌ويٽ، له كاتيكددا هه‌ميشه نه‌وان بئ بروان به زيندوو بوونه‌وهو لئيرسینه‌وه).

به‌ه‌شت

به‌ه‌شتييه‌كان:

خوای گه‌وره به‌ه‌شتي ناماده‌کردوو، بو نه‌وانه‌ي باوه‌ريان هي‌ناوه به‌خووا پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ي و په‌يامه‌كه‌ي كه ئيسلامه. جا قورئاني پيروژ به‌چهند وه‌سفيك وه‌سفي به‌ه‌شتييه‌كاني كردوو، كه بریتين له‌مانه:

١ _ پاريزكاران و له خواترسان (المتقون):

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموويٽ: ﴿لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ﴾ آل عمران: ١٥. واته: (بو نه‌وانه‌ي پاريزكارو خواناسن، لای په‌روه‌ردگاريان باخه‌كاني به‌ه‌شت ناماده‌يه).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموويٽ: ﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ﴾ القلم: ٣٤. واته: (به‌راستي بو خواناس و پاريزكاران باخه‌كاني به‌ه‌شتي پر له نازو نيعمه‌ت له‌لای په‌روه‌ردگاريان ناماده‌يه).

() سه‌يري نه‌مانه بکه: آل عمران ١٣٣ و ١٩٨، الرعد ٣٥، النحل ٣٠ _ ٣١، الفرقان ١٥، الشعراء ٩٠، الزمر ٢٠ و ٧٣، الدخان ٥١ _ ٥٢، محمد ١٥، الذاريات ١٥، الطور ١٧، الحجر ٤٥، المرسلات ٤١، النبأ ٣١.

۲ _ چاکه کاران (الأبرار):

خوای پایه بهرز دمه رموویت: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا﴾ الدهر: ۵. واته: (بیگومان چاکان و پاکانیش له په رداخیکی پر شه رابدا ده خون هوه، که ناو پته که ی له سه رچاوه ی کافووره وده).

هه روه ها دمه رموویت: ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِّلْأَبْرَارِ﴾ آل عمران: ۱۹۸. واته: (باخه کانی به هه شت که چهنده ها رووبار به ژیر دره خته کانیداو به به ردم کوشکه کانیدا دهروات، هاورپ له گه ل ژیانی هه میسه یی له ویدا، نهو شوینانه ش له لایه ن خواوه ناماده کراوه، بو میوانداری هه میسه یی به خته وهران، نه لبه ته نهو به شه ی که لای خویه چاکترو به نرختره بو چاکه کاران و خواناسان).

۳ _ راستگویمان (الصادقون):

خوای تاك و پاك دمه رموویت: ﴿هَذَا يَوْمٌ يَنْفَعُ الصَّالِحِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ﴾ المائدة: ۱۱۹. واته: (نهمه نهو روژه یه که راستگویمان راستگوییبه که یان سوودیان پی ده گه یه نیّت، باخه کانی به هه شتیان بو ناماده یه).

۴ _ گویراپه لان (الطائعون):

خوای گه وره دمه رموویت: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ النساء: ۱۳. واته: (نهو که سه ی فه رمانبه ردار ی خواو پیغه مبه ره که ی بکات، نهوه خوا ده یخاته ناو باخه کانی به هه شته وه).

۵ _ نهوانه ی بر وایان به خوا هه یه، چه سپاون و دامه زراون له سه ر نه م باوه رهیان:

خوای مهزن دهفه رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (۱۳) **أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ** ﴿۱۴﴾ الاحقاف: ۱۳ _ ۱۴. واته: (بهراستی ئهوانه‌ی که ده‌لین: په‌روه‌دگارمان _ الله _ یه، پاشان پابه‌ندی ئه‌و ئیمان‌ه ده‌بین و راست و ره‌وان په‌یره‌وی ده‌کن و له‌سه‌ری به‌رده‌وامن، ئه‌وانه هیچ جوړه ترس و بیم‌کیان له‌سه‌ر نیه و دلته‌نگ نابن. ئه‌وانه به‌هه‌شتین).

۶ _ نزیك و خوښه‌ویستانی خوا (المقربون):

خوای گه‌وره دهفه رموویت: ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ (۸۸) **فَرُوحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٍ** ﴿۸۹﴾ الواقعة: ۸۸ _ ۸۹. واته: (جا ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که له‌سه‌ره مه‌رگدایه له‌نزیکان و خوښه‌ویستانی ئیمه بیت. ئه‌وه ئیتر خوشی و کامه‌رانی و ئاسووده‌یی به‌هه‌شتی پر له‌نازو نیعمه‌ت چاوه‌رپیه‌تی).

۷ _ ئه‌وانه‌ی بروایان هی‌ناوه و کاری چاکه‌ده‌کن:

خوای مهزن دهفه رموویت: ﴿وَكَثِيرٍ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنْ لَهُمْ جَنَّاتٌ﴾ البقرة: ۲۵. واته: ("ئهی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) "مژده بده به‌وانه‌ی که باوه‌رپان هی‌ناوه و کاروکرده‌وی چاکه‌کانیان ئه‌جامداوه به‌وه‌ی باخه‌کانی به‌هه‌شتیان بو‌هه‌یه).

هه‌روه‌ها دهفه رموویت: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا﴾ النساء: ۱۲۴. واته: (ئه‌وه‌ش کرده‌وه چاکه‌کان

(۱) سه‌یری ئه‌مانه‌ش بکه: البقرة ۸۲، النساء ۵۷ و ۱۲۲، الأعراف ۴۲، التوبة ۷۲، یونس ۹، هود ۲۳، ابراهیم ۲۳، الکهف ۳۰ _ ۳۱ و ۱۰۷، مریم ۹۶، طه ۷۵ _ ۷۶، الحج ۲۳، العنکبوت ۵۸، السجدة ۱۹، غافر ۴۰، محمد ۱۲، الفتح ۵، التغابن ۹، الطلاق ۱۱، البروج ۱۱، البینة ۷ _ ۸.

ئەنجامبەدات نىر يان مى له كاتىكدا ئىماندار بىت، جا ئەوانە دەچنە بەهەشتەو دە بەقەدەر پەردەى ناوگى خورما ستەمىيان لى ناكىت).
ئەنجامبەدات نىر يان مى له كاتىكدا ئىماندار بىت، جا ئەوانە دەچنە بەهەشتەو دە بەقەدەر پەردەى ناوگى خورما ستەمىيان لى ناكىت).

قورئانى پىرۆز باسى ئەو كەردەو چاكانەى كەردو، كە جىگىر بوونى ژيان و گوزەرانى پىو بەندە، ئەنجامدەرى ئەو كارە چاكانە شايەنى چوونە بەهەشتە، بۇيە دەسفى كەردوون بەو دەى كە:

أ_ برۆيان بە خواو پىغەمبەرەكەى و رۆژى دواى و پەيامى پىغەمبەر (ﷺ) بە وردو درشتىەو دەهەيە، بۇيە ئەوانە:

برۆيان بەخوا هەيە و هاوبەشى بۇ برپارنەدن، يادى خوا دەكەن و كاتى بەلای نايەتەگانى خواى گەورەدا تىدەپەرن بى دەنگ دەبن و گوپى بۇ شل دەكەن و كارى پىدەكەن، ئەوانە تەوبەكارو لەخواترسن و دەترسن، ئەوانەن برۆيان بە پىغەمبەران هەيە و پشتيان گرتوون و سەريان دەخەن.

ب_ پەرسەشەگان ئەنجام دەدەن، ئەوانە كەسانىكن:

نوئىز بەجوانى و رىكوپىكى دەكەن و شەو بىدار دەكەنەو دە سوژدەى زۆر دەبەن و زەكات دەدەن و مالىيان دەبەخەن لەكاتى خۇشىدا بەبى زیادەرەوى و كەمەرەوى.

پ_ ئەوانەن كە قەدەغە كراوەگان فەرامۆش دەكەن و بەرگرى لە ئايىنى ئىسلام دەكەن، ئەوانە:

كۆچبەران (المهاجرون) و پشتىوانان (أنصار) بەراى و سەرەتا و ئەوانەش كە بەچاكە شوپىنى ئەوان دەكەن، جا ئەو كۆچبەرانەى كە كۆچ دەكەن بۇ ئەو دەى نەكەونە ناو بازنەى قەدەغە كراوەگان، هەرەها ئەو تىكۆشەرانەى كە لە پىناوى خوا نازاريان پىگەشتو دەو

جهنگاون و دوژمنانی خویان کوشتوووهو خوْشيان کوژراون، ئەوانەش که ئارامگرن له پیناوی خوا.

ت_ ئەوانەى که پابهندی رهوشتی راست و رپک بوون له ههئسوکهوتیاندا له بهرامبهر کهسانی تر، ئەوانه:

تهنها به رهواو حهق نه بیئت کهس ناکوژن، زینا ناکهن، شایهتی به درۆ نادهن، رقی خوْیان دهخۆنهوه، له خه لکی خوْش دهبن و چاکه کارن و داواى لیخۆشبوون دهکهن بۆ گونا ههکانیان و سورنن له سههر ئەنجامدانى تاوان، پهیمانى خوا به جی دهگهیهنن، ئەو په یوه ندییه دهگهیهنن که خوی گهوره فه رمانى گه یاندنى کردوو، خوْیان دهشکینن و خاکی و خوْبه کهم زانن له بهرامبهر خه لکی، پشت له نه فامه کان دهکهن به نهرمی و سه لام لیکردنیان، کاتی به لای قسه ی ههرجی و په رجی و بی که لگدا دهچن به رپزه وه تیده په رن، کارى چاکه دهکهن بۆ وه لانانى خراپه کان، ئەوانه ن داوا له خوی گهوره دهکهن چا ورۆشنییه کیان پی بیه خشیت و بیانکاته پی شه وا بۆ موسلمانان، داوا دهکهن خوا بیان پاریزیت له سزای دۆزه خ.

ئهم چوار شته کوی ئەو شتانه یه که په یامى نایینی ئیسلام له خوْی دهگرت، قورئانى پیروزیش به دهق ئامازه ی بۆ زوریک له شته وردهکانى کردوو، باسى ئەوه شی کردوو که پاداشتی ئەو شتانه به هه شته، ههروهک له م ئایه تانه ی خواره وودا هاتوو:

خوی مهزن ده فه رموویت: ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُرْهِمِ وَالْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (۱۳۴) وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ لَهُ وَلَا يَكْتُمُ الذَّنْبَ إِلَّا اللَّهُ وَكَمْ يَصِرُوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱۳۵﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّتْ ﴿۱۳۶﴾. واته: (ئەوانەى له خوْشى و ناخوْشیدا، له هه رزانى و گرانیدا مال و سامانیان ده به خشن، رپق و کینه ی خوْیان

دهخونهوهو خوگرن، له خهئگی خوښ دهبین و لیبوردن، خوی میهره‌بانیش چاکه‌کاران و چاکه‌خووانی خوښ دهویت. ئه‌وانه‌ش که تاوان یان گوناھیک ئه‌نجام ددهن یاخود سته‌م له خویمان ده‌کهن "دوایی به‌خویناندا دینه‌وهو سزای" خوا دیته یادیان، ئه‌وسا داوای لیخوښبوون ده‌کهن، جا کئ هه‌یه که له گوناھیان خوښ ببیت جگه له‌خوا؟! هه‌روه‌ها له‌سه‌ر گوناھو تاوانیان به‌رده‌وام نابن، له کاتی‌کدا ده‌زانن "ئه‌وه تاوانه". ئه‌وانه پاداشتیان لیخوښبوون و لیبوردنه له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه له‌گه‌ل باخه‌کانی به‌هه‌شتدا).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ۝١٣﴾ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ۝٦٤ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۝٦٥ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝٦٦ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۝٦٧ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ۝٦٨ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۝٦٨

الفرقان: ٦٣_٦٨^(١) واته: (به‌نده‌کانی خوی میهره‌بان ئه‌و که‌سانه‌ن که زور به‌هیمنی به‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌رؤن، کاتی‌کیش نه‌فامان به‌ قسه‌و قسه‌ئوکی ناخوښ به‌ره‌نگاریان دهبین، له وه‌لامیاندا ده‌ئین: سلاو "ره‌وشت به‌رزی خویمان ده‌نوینن". ئه‌وانه‌ی که شه‌وگار بو په‌روه‌ردگاریان به‌ سوژده وه‌ستان و نویتز ده‌به‌نه سه‌ر. ئه‌وانه‌ی که ده‌ئین: په‌روه‌ردگارا؛ له سزای ناگر دوورمان بکه و په‌نامان بده، چونکه سزاو نازاری له کول نابیته‌وهو به‌رده‌وامه. به‌راستی ئه‌و دۆزه‌خه شوین و نیشته‌جیبیه‌کی زور ناخوښ و ناسازه. "هه‌روه‌ها به‌نده‌کانی خوی میهره‌بان" ئه‌وانه‌ن که: کاتی‌ک مال و سامانیان ده‌به‌خشن و خه‌رجی ده‌کهن، نه زیاده‌رپوی تیدا ده‌کهن و به‌زایه‌ی ددهن، نه ده‌ست نوقاو ره‌زیلیشن، به‌ئکو له‌و نیوانه‌دان. هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ی هیچ جوړه خوایه‌کی

(١) سه‌یری ئه‌م ئایه‌تانه‌ش بکه: آل عمران ١٩٥، المائدة ١٢، التوبة ٨٨_٨٩ و ١٠٠، الرعد ٢٠_٢٣، الفرقان

تر له گه لّ خوادا ناپهرستن، که سیش ناکوژن که خودا کوشتنی حه رام کردبیت مه گهر به حه ق و رهوا، ههروهها زینا ناکهن و نزیکی ناکهون، جا نهوهی نهو جوړه کاره خراپانه نه انجام بدات، نهوه توووشی سزاو نازار و پيسوایی دهبیت).

وهسفی بههشت و بارودوخی بههشتیان، وهک له قورئانی پیروژدا هانوهه:

۱ _ نزیک بوونهوهو دهرکهوتنی بههشت بو بههشتیهکان، بهرلهوهی بچنه ناویهوه، ههر یهک له بههشتیهکانیش پلهو مهزلگی خوی دهزانیّت له بههشتدا، بویه بهرهو شوینی خوی دهچیت:

خوای مهزن دهفهرموویّت: ﴿وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ الشعراء: ۹۰. واته: (نهوکاته، بههشت له چاکهکاران و خواناسان نزیک کراوتهوه).

ههروهها دهفهرموویّت: ﴿وَيَدْخُلُهُمُ الْجَنَّةُ عَرَفَهَا هُمُ﴾ محمد: ۶. ^(۱) واته: (ههروهها دهیانخاته نهو بههشتهوه که به جوړهها شیواز بوی باس کردوون).

۲ _ بههشت له شوینیکی بهرزه یاخود پلهکانی یان خانوو و تهلار و دار و درهختهکانی بهرزن:

(۱) سهیری نهه نایهتانهش بکه: ق ۳۱، التکویر ۱۳.

خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿فِي جَنَّةٍ عَلَيْكَ﴾ الحاقه: ۲۲، والغاشية: ۱۰. واته: (له) بههشتیکی بهرزو بلندا ژیان دهبه نه سه).

۳ _ پانتایی بههشت بهئندازهی پانتایی نیوان ئاسمانهکان و زهوییه:

خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ آل عمران: ۱۳۳. واته: (و) بههشتیک که پاناییه کهی ئاسمانهکان و زهوی گرتوتهوه).

۴ _ بههشت چه ند دهرگا و دهررازهیه کی ههیه:

خوای پایه بهرز دهفهرموویت ﴿جَنَّتِ عَدْنٍ مُّفْتَحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابُ﴾ ص: ۵۰. واته: (باخهکانی) بههشتی عهدن، که هر هممو دهررازهکانی له سه رپشته بویان).

هروهها دهفهرموویت: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهَا وَقُحَّتْ أَبْوَابُهَا﴾ الزمر: ۷۳. واته: (ههتا نهو) کاتهی دهگنه نهوی و دهررازهکانی بههشت له روویاندا گراوهیه و له سه رپشته).

۵ _ بههشت سه رپرشتیاری ههیه، که پیشوازی و سلوا له نهوانه دهکن که دهچنه ناویهوه:

خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلِّمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَأَدْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾ الزمر: ۷۳. واته: (فریشتهکانی بهرپرس و سه رپرشتیاری بههشت پیشوازیان لی دهکن و دهلین: درودو سلواتان لیبت، نیوه پاک و خاوینن، کهواته فهرموو بچنه ناو بههشتهوه، هاوری لهگهل ژیانی هه میسهیی و نه بر اوهدا).

۶ _ رووبارهکانی بههشت چه ند رهنگیکی جیاوازیان ههیه:

خوای پاک و تآك دهفهرموویت: ﴿فِيهَا أَنْهَرٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَرٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَنْغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَرٌ مِنْ حَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّرْبِ بَيْنَ وَأَنْهَرٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى﴾ محمد: ۱۰. واته: (چهندها رووباری له ئاوی سازگارو تام نهگورایوی تیدایه و چهندها رووباری شیر که تامی تیک نهچوو و چهندها رووبار له شهرابی تام خووش و بوخنووش بوئهوانهی که دهیخونهوه، چهندها رووبار له ههنگوینی پالفته و بیگهرد).

ههروهها دهفهرموویت: ﴿وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ﴾ الواقعة: ۳۱. واته: (تافگهی جوان و ههوزو فواره‌ی رازاوه‌ی تیدایه).

۷ _ ئه و رووباران ههناو باخهکانی بههشتدا دهروئن:

خوای پایه‌به‌رز دهفهرموویت: ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ البقرة: ۲۵ و ۲۶۶^(۱). واته: (چهندها رووبار به‌ژیر درخت و ههناو باخهکانیدا دهروات).

ههروهها دهفهرموویت: ﴿تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ التوبة: ۱۰۰. واته: (چهندها رووبار به به‌ردهم کوشکهکانی و به‌ژیر دره‌خته‌کانیدا دهروئن).

﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ﴾ الأعراف: ۴۳، یونس: ۹، الکهف: ۳۱. واته: (چهندها رووبار به‌ژیر دره‌خته‌کانیدا و به به‌ردهم کوشکهکانیدا دهروات).

(۱) سهیری ئه‌مانه بکه: آل عمران ۱۵ و ۱۳۶ و ۱۹۵ و ۱۹۸، النساء ۱۳ و ۵۷ و ۱۲۲، المائدة ۱۲ و ۸۵ و ۱۱۹، التوبة ۷۲ و ۸۹، الرعد ۳۵، إبراهيم ۲۳، النحل ۳۱، طه ۷۶، الحج ۱۴ و ۲۳، الفرقان ۱۰، العنكبوت ۵۸، الزمر ۲۰، محمد ۱۲، الفتح ۵ و ۱۷، الحديد ۱۲، المجادلة ۲۲، الصف ۱۲، التغابن ۹، الطلاق ۱۱، التحريم ۸، البروج ۱۱، البينة ۸.

۸ _ کانیوی تیدان:

خوای گهوره دهنه رموویت: ﴿فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ﴾ العاشية: ۱۲. واته: (لهو بهههشته دا کانی و سهرچاوه و تافگهی رهوانی تیدایه).

ههروهها دهنه رموویت: ﴿فِيهَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ﴾ الرحمن: ۵۰. واته: (دوو سهرچاوهی لهکانی و ئاوی سازگاریان تیایدایه و بهخوږ به جوگه لهکاندا دهرؤن).

۹ _ خانوی وای تیدایه که ژوورهکانی لهسهر یهکن، وهک تهلاره چهند نهؤمییهکان:

خوای گهوره دهنه رموویت: ﴿لَهُمْ عُرْفٌ مِّنْ فَوْقِهَا عُرْفٌ مَّيْنَةٌ﴾ الزمر: ۲۰. واته: (کوشک و تهلاری چهند نهؤم که ژوورهکانی لهسهر یهکن بؤیان نامادهیه).

۱۰ _ درهختهکانی خاوهن لق و پوپی سهوزن، که رهش دهردهکوهن لهبهر سهوزاییه که یان، بؤن و بهرامیان خوئشه:

خوای پهروهردگار دهنه رموویت: ﴿وَلَمَنْ حَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴿٤٦﴾ فَيَأْتِيءُ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٧﴾ ذَوَاتًا أَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾﴾ الرحمن: ۴۶_۴۸. واته: (بؤ نهو کهسهش له مهقامی پهروهردگاری خوئی ترسابیئت، دوو باخی رازاوه نامادهیه. جا ئیتر ئهی گرؤی ئادهمیزاد و پهری بهکام له نازو نیعمهتهکانی پهروهردگار برپوا ناکهن، کامهی پهسهند ناکهن. نهو دوو باخهش خاوهنی دارو درهختی گهئا ناسک و جوانی بریسکهداره).

() سهیری ئهم نایهتهش بکه: الرحمن ۶۶.

﴿وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾ فَإِنَّ آيَاءَ إِلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾ مَدَّاهُمَا نَارِ ﴿٦٤﴾ الرَّحْمَنِ: ٦٢_٦٤.

واته: (جگه‌له‌و دوو به‌هه‌شته‌ی که باسکرا، دوو به‌هه‌شتی تریش ناماده‌یه بوْ نه‌وانه‌ی که پله‌و پایه‌یان وا له‌خوار خاوه‌نانی دوو به‌هه‌شتی ناوبراوه‌وه. جا ئیتر نه‌ی گروْی ناده‌میزاد و پهری به‌کام له نازو نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگار بپروا ناکهن، کامه‌ی په‌سه‌ند ناکهن. "نه‌و به‌هه‌شتانه‌ش" نه‌وه‌نده سه‌وز دهنوینن مه‌یله‌و ره‌ش ده‌چنه‌وه له جوانی و توْخیدا).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٨﴾ وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ﴿٢٩﴾ الواقعة: ٢٨ و ٢٩. واته: (له

ژیر سیبه‌ری _ سدر _ ی بی درکدان. هه‌روه‌ها دره‌ختی مؤزیش که به‌ره‌مه‌کانی چین چین له‌سه‌ر په‌کن).

١١ _ سیبه‌ره‌که‌ی دریزو پان و پور و رازوه:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ﴿٥٧﴾ النساء: ٥٧. واته: (هه‌روه‌ها ده‌یانخه‌ینه

ژیر سایه‌ی سیبه‌ری جوان و رازوه‌یی هه‌میشه‌یی).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿أَكُلْهَا دَائِمٌ ﴿٣٥﴾ وَظِلُّهَا ﴿٣٥﴾ الرَّعد: ٣٥. واته: (خواردن و

خواردنه‌وه‌ی "هه‌مه‌جوور و هه‌مه‌ره‌نگی" به‌رده‌وامه هاوړئ له‌گه‌ل سیبه‌ری خوْش).

١٢ _ کهش و هه‌واکه‌ی خوْش و مامناوه‌نده نه زور گه‌رمه و نه‌زور سارده:

خوای پاک و تاك نه‌فه‌رموویت: ﴿لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمَهْرِيرًا ﴿١٣﴾ الإنسان: ١٣. واته: (نه‌گه‌رمای

خور بیزاریان ده‌کات، نه‌گزه‌با و سه‌رما سه‌غله‌تیا ن ده‌کات).

() سه‌یری نه‌م نایه‌تانه‌ش بکه: الواقعة ٣٠، المرسلات ٤١.

۱۳_ ناز و نيعمهت و خوښه‌کانی زور و بى ټه‌ندازه‌يه:

خوای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نِعْمًا وَمَلَأَ كِبْرًا﴾ الإنسان: ۲۰. واته: (کاتیکیش به‌هر لایه‌کدا چاوده‌گپریت، ټه‌وه نازو نيعمه‌تی نه‌پراوه و بى ټه‌ندازه و ده‌سه‌ټاتیکى گه‌وره ده‌بینیت له باخ و باخات و کوشک و ته‌لارو ديمه‌نی جوان و فراوانی بى سنور).

هه‌روه‌ها ده‌فهرموویت: ﴿بِرِّفُونِ فِيهَا بغيرِ حِسَابٍ﴾ غافر: ۴۰. (بى سنورو بى حيساب رزق و رۆزی هه‌مه‌جوړو هه‌مه‌چه‌شنيان پي‌ده‌به‌خسریت).

۱۴_ ژيانی به‌هه‌شتيه‌کان پره له کامه‌رانی و شادومانی و به‌خته‌وه‌ری:

خوای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ﴾ العاقه: ۲۱. واته: (جا ټه‌و به‌خته‌وه‌ره له ژيانیکى پر له شادی و کامه‌رانيدا ده‌ژى که زور پي‌ی رازيه).

۱۵_ ناز و نيعمهت و خوښی و شادی به‌هه‌شتيه‌کان نه‌پراوه و به‌رده‌وامه:

خوای مه‌زن ده‌فهرموویت: ﴿وَجَنَّتِ لَهُمْ فِيهَا نعيمٌ مُّقِيمٌ﴾ التوبه: ۲۱. واته: (له‌و به‌هه‌شانه‌دا نازو نيعمه‌تی نه‌پراوه پيشکه‌شيان ده‌کريت).

۱۶_ به‌خشش و نيعمه‌ته‌کان که ټاماده‌کراون بو به‌هه‌شتيه‌کان هه‌رگيز کوټايی نايه‌ن و نابريټه‌وه:

خوای په‌روه‌ردگار ده‌فهرموویت: ﴿إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ﴾ ص: ۵۴. واته: (به‌راستی ټه‌مه رزق و رۆزيمانه بو به‌خته‌وه‌ران، هه‌رگيز ته‌واو نابيت و کوټايی نايه‌ت).

() سه‌يری ټه‌م نايه‌ته‌ش بکه: الطلاق ۱۱.

هروهها دهفهرموویت: ﴿لَا مَقْطُوعَةَ وَلَا مَمْنُوعَةَ﴾ الواقعة: ۳۳. ۱) واته: (نه بهروبوومی تهواو دهبیت، نه قهدهغه کراویشه).

۱۷ _ گوشتی همه جور دهخریته بهره میان:

خوای پایه بهرز دهفهرموویت: ﴿وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ﴾ الطور: ۲۲. واته: (حهزو ناردهزوویان لههر گوشتیک بیت پیشکشیان دهکین).

هروهها دهفهرموویت: ﴿وَلَحْمٍ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ﴾ الواقعة: ۲۱. واته: (گوشتی هر بالندهیه کیش که حهزی لی بکن بویان نامادهیه).

۱۸ _ خواردنهوی بههشتیه کان لهناو کاسه و کوبه و پهرداخی زور جوان و قهشهنگ دایه، که تام و چیژ ده بهخشن به بینهران:

خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ﴾ ۴۵ ﴿بِضَاءٍ لَّذَىٍّ لِلشَّرِبِينَ﴾ ۴۶ ﴿لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفَوْنَ﴾ ۴۷ ﴿الصافات: ۴۵ - ۴۷. واته: (له پهرداخی تایبهتیدا شهرابی تایبهتیان بهسهردا دهگیرن. شهرابهکه زور سپی و بهلهزته بو نهو کهسانهی که دهیخونهوهو نوشی دهکن. نهو شهرابه نهدهبیته هوئی سهرنیسه و نیلنجدان، نه مهست و سهرخوش و بی هوشیان دهکات).

هروهها دهفهرموویت: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا﴾ ۵ ﴿عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا﴾ ۶ ﴿الإنسان: ۵ - ۶. ۱) واته: (بیگومان چاکان و پاکانیش له

(۱) سهیری ئەم نایه تانهش بکه: هود ۱۰۸، الرعد ۳۵، مریم ۶۲، الصافات ۴۱.

(۲) سهیری ئەم نایه تانهش بکه: ص ۵۱، الطور ۲۳، الواقعة ۱۸-۱۹، الإنسان ۲۱، النبأ ۳۴.

پەرداخىكى پېر شەرابدا دەخۇنەو، كە ئاۋىتەكەي لەسەرچاۋى كافورەوئەيە. كە كانىيەكە بەندەكانى خوا لىي ئەخۇنەو لە ھەر شوپىنىك بيانەوئەت ھەلى دەقولىنن و فوارە دەكات).

۱۹ _ ھەموو جۆرە ميوەجات و بەربومىكى بۆن خۇش و بەتام بە ھەموو رەنگەكانىەو تپايدا ئامادەيە كە ئارەزووى دەكەن:

خوای مەزن دەفەر مووئەت: ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَنَكْهَةٍ ءَامِنَةٍ﴾ الدخان: ۵۵. واتە: (بانگ دەكەن تپايدا بۇ ھەموو جۆرە ميوەيەك، بى ئەوئە بترسن لە تەواو بوون و، نەخۇش كەوتن و لەبەرچاۋ كەوتن).

ھەررەھا دەفەر مووئەت: ﴿وَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ محمد: ۱۵. واتە: (ھەررەھا بۇيان ھەيە لەو بەھەشتەدا لە ھەموو جۆرە بەرو بووم و ميوەيەكى و جوان و بەتام و بۇنخۇش).

۲۰ _ بەروبوومى بەھەشت وەك بەروبوومى دونىايە، بەلام جياوازييەكى زۆر لە نيوانياندا ھەيە:

خوای پەرورەدگار دەفەر مووئەت: ﴿كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا﴾ البقرة: ۲۵. واتە: (ھەر كاتىك لە ميوەو بەرھەمى ئەو باخانەيان بۇ دەھيئەن، دەئىن: ئىستا لەوئەتان ھيئا، تاويك لەمەو پيش خواردمان، ھەر دەھيئەنن و لەيەكترىش دەچن "لە روالەتدا، بەلام لە تام و بۇندا زۆر جياوازن").

() سەيرى ئەم ئايەتەنەش بكة: يس ۵۷، الصافات ۴۱_ ۴۲، ص ۵۱، الزخرف ۷۳، الطور ۲۲، الرحمن ۵۲ و ۶۸، الواقعة ۲۰ و ۳۲، المرسلات ۴۲، النبأ ۳۲.

۲۱_ میوهجاتی بههشت ملکهچ کراون و ئاسانن بۆ لیکردنهوه:

خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ﴾ الحاقه: ۲۳. واته: (میوهجاتی زۆر بهدرهختهکانهوه شوپ بۆتهوهو لیکردنهوهی ئاسانه له دست رهس دایه).

ههروهها دهفهرموویت: ﴿وَدَانِيَةٌ عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا نَذِيلًا﴾ الانسان: ۱۴. واته: (سیبهری درهخته جوانهکان بهسهر شوینه خوشهکانیاندا سهری دهر هیناوهو لیکردنهوهی میوهکانیش ئاسانه و ملکهچ کراوه).

۲۲_ خواردن و خواردنهوه دهخریته بهردهم بههشتیهکان، بهو ئامپرانهی خواردن که له زیرو زیو دروستکراون:

خوای پاک و تاك دهفهرموویت: ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ﴾ الزخرف: ۷۱. واته: (له سینی و کوپی ئالتون جوړهها خواردن و خواردنهوهی جوان و رازاوهو تام خویش و بۆن خوشیان بهسهردا دهگیرن).

ههروهها دهفهرموویت: ﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِآنِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿۱۵﴾ قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَرُهَا نَقِيرًا ﴿۱۶﴾ وَاسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَتْ مِرْجَاهَا زَجْجِيلًا ﴿۱۷﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسِيلًا ﴿۱۸﴾﴾ الانسان: ۱۵_۱۸. واته: (ههروهها له سوپراحی و دۆلکهی زیودا شهراپیان بۆ دهگیرن که دهگریته نهو کوپ و پهرداخانهوه که له شوشه و کریستالی تایبته دروستکراون. ههموو دام و دهزگای خواردن و خواردنهوهکان له شووشه زیو دروستکراون بهشیوهیهکی جوان و دلرفین. ههروهها شهراپییکی تریان پیشکesh دهگریته ئاویتتهکهی زهنجهبیله. که سهراچاوهیهکه له بههشتدا به سهلسهبیل ناودهبریته).

۲۳ _ لاوانی ئیسک سووک و پروخووش و زور جوانی نهمر، خواردن و خواردنهوه بو بههشتیهکان ناماده دهکن و به چاکترین شیوه خزمهتیان دهکن:

خوای پایه‌به‌رز دهفهرموویت: ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ﴾ الطور: ۲۴. واته: (هروهها مندالانی جوان و ئیسک سووک به دوریاندای دین و خزمهتیان دهکن دهلیی مرواری پاک و بیگهردن).

هروهها دهفهرموویت: ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنْشُورًا﴾ الانسان: ۱۹. واته: (ئینجا نیوجه‌وانانی ههمیشه لاه و پروخووش و جوان و پاک، به‌ناویاندای دهگهرین، کاتیک دهیانبنیت واه دزانیت مروارین و به‌وناوه‌دا بلاوبونه‌ته‌وه).

۲۴ _ دهستبه‌ند و بازنه‌کانی بههشتیهکان له زیرو مرواری و گهوه‌ره، هروهها پوشاکیان له ئاوریشمی تهنک و نه‌ستوره:

خوای مه‌زن دهفهرموویت: ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ﴾ الكهف: ۳۱. واته: (بازن و دهستبه‌ندی ئالتونیان له دهست نه‌کریت، پوشاکی سه‌وزی جوان دهپوشن که دووتوییه، چینی زیره‌وه ئاوریشمی نه‌ستوره و چینی سه‌روه‌ش ئاوریشمی تهنکه).

هروهها دهفهرموویت: ﴿عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ﴾ الانسان: ۲۱. واته: (پوشاکی به‌خته‌وه‌ران ئاوریشمی سه‌وزی تهنکه که به‌سه‌ر پوشاکی ئاوریشمی نه‌ستوردا له‌به‌ریان کردوه، به بازنی زیوی رازینراونه‌ته‌وه).

() سه‌یری نه‌م نایه‌ته‌ش بکه: الواقعة ۱۷.

۲۵ _ بههشتییه کان لهسهر قهنهفه و کورسی و فهرش و رایهخی ئاوریشمی

سهرسورهینهر شانیان داداوهو پالیان داوتهوه:

خوای بالآدهست و خاوهن شکو دهفهرموویت: ﴿هُم وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكُونَ﴾

یس: ۵۶. واته: (خویان و هاوسهرانیان لهژیئر سیبهری درهختی جوان و چروپردا لهسهر کورسی و قهنهفه رازاوهکان شانیان داداوه).

ههروهها دهفهرموویت: ﴿مُتَّكِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ﴾ الرحمن: ۷۶. واته:

(شانیان داداوه لهسهر پشتی سهوزو جوان و دۆشهکی نیاب و رازاوه).

۲۶ _ هاوسهرانی بههشتییه کان پاک و بیگهر دو رهوشت بهرزن، که قهشهنگ

و خوشهویستن لهلایهن میردهکانیان، تنها چاویان لهلای میردهکانیانه:

خوای بالآدهست و خاوهن شکو دهفهرموویت: ﴿وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ﴾ البقرة: ۲۵. واته:

(ههروهها لهویدا هاوسهرانی پاک و بی گهردیان بو ئامادهکراوه).

ههروهها دهفهرموویت: ﴿فِيهِنَّ قَصْرَاتٌ أَلْطَفُ لَمْ يَطْمِئُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٥٦﴾ فَيَأْتِيءَ الْآءِ

رَبِّكُمْ أَكْذِبَانَ ﴿٥٧﴾ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْحَانُ ﴿٥٨﴾﴾ الرحمن: ۵۶ و ۵۸. واته: (لهو بههشته حوری

تیادایه که تنها تهماشای هاوسهرهکانیان دهکن، بیس ئهوان دهستی کهسیان لی نهکهوتوو،

(۱) سهیری ئهه نایهتانهش بکه: الحج ۲۳، فاطر ۳۳، ۵۳.

(۲) سهیری ئهه نایهتانهش بکه: الکهف ۳۱، یس ۵۷، الصافات ۴۴، ص ۵۱، الطور ۲۰، الرحمن ۵۴، الواقعة ۱۵_۱۶ و ۳۴ و ۸۹، الإنسان ۱۲_۱۳، الغاشية ۱۳_۱۶.

(۳) سهیری ئهه نایهتانهش بکه: النساء ۵۷، الصافات ۴۸_۴۹، ص ۵۲، الزخرف ۷۰، الدخان ۵۴، الطور ۲۰، الرحمن ۷۰ و ۷۲ و ۷۴، الواقعة ۲۲_۲۳ و ۳۵_۳۸، النبأ ۳۳.

نه له گرۆی ئادهمی و نه له پهری. جا ئیتر ئه‌ی گرۆی ئادهمیزاد و پهری به‌کام له نازو نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگار بپروا ناکهن، کامه‌ی په‌سه‌ند ناکهن. ئه‌و هاوسه‌رانه له جوانی و شوخ و شه‌نگی و فه‌شه‌نگیدا وه‌کو یاقوت و مه‌رجان).

۲۷ _ شادمان و به‌خته‌وه‌ر بوون به‌ بینینی خوای گه‌وره‌:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾ یونس: ۲۶. واته: (بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی چاکه‌یان کردووه، پاداشتی زۆر چاک هه‌یه له‌گه‌ن زیاده‌دا که گه‌یشتنه به دیداری خوای گه‌وره‌وه).

خوای بێ وینه ده‌فه‌رموویت: ﴿وَجُوهُ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ﴾ (۲۲) إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ﴿۲۳﴾ القیامه: ۲۲_ ۲۳. واته: (له‌و رۆژه‌دا، روه‌خسارانیک گه‌شاهوه ناسک و ئاسووده‌ن. چونکه "هه‌ریه‌که بۆ خۆی" ته‌ماشای په‌روه‌ردگاری ده‌کات).

۲۸ _ هه‌ر شتی‌ک ده‌روون و نه‌فس، چه‌زو ئاره‌زووی بکات ئه‌وا له به‌هه‌شتدا

هه‌یه:

خوای پایه‌به‌رز ده‌فه‌رموویت: ﴿وَفِيهَا مَا نَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ﴾ الزخرف: ۲۳. واته: ("ئه‌وان له‌ناو نازو نیعمه‌تدا" که چه‌زیان لێی بوو و ئاره‌زوویان ده‌کرد بۆ هه‌تا هه‌تایی ده‌مین).

خوای مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾ ق: ۳۵. واته: (هه‌رچیش داوا ده‌کهن و چه‌زی لێ ده‌کهن بۆیان ئاماده‌یه تیايدا، زۆر له‌وه‌ش زیاترمان لایه).

() له‌باره‌ی بینینی خوای په‌روه‌ردگار، هه‌روه‌ها بۆچوون و مه‌زه‌به‌که‌نی زانیان له‌وباره‌وه بگه‌رپۆه بۆ به‌شی خواناسی (الاهیات).

۲۹ _ بۆ ههتا ههتایی و هه‌میشه‌یی به‌هه‌شتیه‌کان ژیان له به‌هه‌شتدا به‌سه‌ر

ده‌به‌ن:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ البقرة: ۲۵. واته: (ژیانی هه‌میشه‌یی و نه‌برپاوه لهو به‌هه‌شته‌دا ده‌به‌نه سه‌ر).

خوای بی وینه ده‌فه‌رموویت: ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ البقرة: ۸۲. واته: (هه‌ر ئه‌وان نیشه‌جیی به‌هه‌شتن و تیایدا ژیانی هه‌تا هه‌تایی ده‌به‌نه سه‌ر).

خوای بی هاوه‌ل و هاوبه‌ش ده‌فه‌رموویت: ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ آل عمران: ۱۵ و ۱۳۶ و ۱۹۸. واته: (هاورپ له‌گه‌ل ژیانی نه‌برپاوه).

خوای مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ النساء: ۵۷ و ۱۲۲. واته: (له‌ویدا ژیانی هه‌میشه‌یی و به‌رده‌وام ده‌به‌نه سه‌ر).

خوای بالاده‌ست ده‌فه‌رموویت: ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّهُمُ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ الدخان: ۵۶. واته: (له هه‌مووی خوشت ئه‌وه‌یه که هه‌رگیز تالیی مردن ناچیزن تیایدا جگه لهو مردنه‌ی یه‌که‌مجار، و په‌روه‌ردگاریان له سزای دۆزه‌خ به‌دوووری گرتوون و پاراستوونی).

(۱) سه‌یری ئه‌م ئایه‌تانه‌ش بکه: النحل (۳۱)، الأنبياء (۱۰۲)، الفرقان (۱۶).

(۲) سه‌یری ئه‌م ئایه‌تانه‌ش بکه: الأعراف (۴۲)، یونس (۲۶)، المؤمنون (۱۱)، آل عمران (۱۰۷)، هود (۲۳).

(۳) سه‌یری ئه‌م ئایه‌تانه‌ش بکه: النساء (۱۳)، المائدة (۸۵)، التوبة (۷۲ و ۸۹)، هود (۱۰۸)، إبراهيم (۲۳)، الکهف (۱۰۸)، طه (۷۶)، الفرقان (۷۶)، العنکبوت (۵۸)، لقمان (۹)، الأحقاف (۱۴)، الفتح (۵)، الحديد (۱۲)، المجادلة (۲۲).

(۴) سه‌یری ئه‌م ئایه‌تانه‌ش بکه: المائدة (۱۱۹)، التوبة (۲۲ و ۱۰۰)، التغابن (۹)، الطلاق (۱)، البینة (۸).

ههروهها دهفهرمووئیت: ﴿أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ﴾ ق: ۳۴. ۱) واته: (بفهرموون بچنه ناو بههشتهوه لهگهل ناشتی و نارامی و هیمنیدا، ئا ئهوه ئیتر رۆژی نهمری و نهبراوهدیه).

۳۰ _ قسهی بی کهلک و نابهجی و یه کتر تۆمه تبار کردنی تیدا نییه:

خوای مهزن دهفهرمووئیت: ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيًا ۚ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا﴾ الواقعة: ۲۵_۲۶. واته: (هیج جوړه قسهیهکی نابهجی و نادروست و ناریک نابیستن و یهگتریش گوناھبار ناکهن. جگه لهوتنی سلاو و وهلامدانهوهو قسهی خوښ نهبیئت).

ههروهها دهفهرمووئیت: ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا﴾ النبأ: ۳۵. ۲) واته: (لهو بههشتهدا هیج جوړه قسهیهکی پرو پووج و درؤو دهلهسهیهک نابیستن).

۳۱ _ ههست به ماندوئیتی و بیزاری ناکهن:

خوای گهوره دهفهرمووئیت: ﴿لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ﴾ الحجر: ۴۸. واته: (هیج جوړه بی تافهتی و بیزاری و ناخوښی و پهستییهک دووچاریان نابیئت).

ههروهها دهفهرمووئیت: ﴿لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ﴾ فاطر: ۳۵. واته: (هیج نهخوښی و ناخوښییهک توخنمان ناکهویئت، هیج نازارو ئیشیکی دهروونی تووشمان نابیئت و هیج بیزاری و ماندووبوونیکیش روومان تیناکات).

۳۲ _ سوپاس و ستایشی پهروهردگاریان دهکهن لهسهر ئهوهی بهلینی خوئی هیئایهجی و نازو نیعمهتی بهوان بهخشیووه:

(۱) سهیری ئهم نایهتانهش بکه: الحجر ۴۸، الزمر ۷۳، الزخرف ۷۱.

(۲) سهیری ئهم نایهتانهش بکه: مریم ۶۲، الغاشیه ۱۱.

خوای بالآدهست دهفهرموویت: ﴿ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْثَقَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوُّهُ مِنْ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ ﴾ الزمر: ۷۴. واته: (ئهوسا ئیتر ئه و بهخته وهرانه دهئین: سوپاس و ستایش بؤ ئه و خوایه‌ی، که بهئینی خوئی بؤمان برده سهرو کردینی بهخاوه‌نی سه‌ر زهمینی بهه‌هشت و له‌ه‌ر شوئینیک و له‌ه‌ر جییه‌کیدا بمانه‌وئیت سه‌ربه‌ستانه ژیان ده‌به‌ینه سه‌ر).

هه‌روه‌ها دهفهرموویت: ﴿ وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴾ الأعراف: ۴۳. (۱) واته: ("ئهوسا ئیتر هه‌مووان به‌یه‌ک ده‌نگ و یه‌ک ئاواز" دهئین: سوپاس و ستایش بؤ ئه و خوایه‌ی که هیدایه‌ت و رینمووی کردین بؤ ئه‌م جیگه و رپگه خو‌شه، ئه‌گه‌ر ئه‌و خودایه‌ هیدایه‌ت و رینمووی نه‌کردینایه هه‌رگیز رپگه‌ی هیدایه‌تمان نه‌ده‌زانی و ئه‌م پاداشته‌مان وه‌رنه‌ده‌گرت، سوئند به‌خوا به‌راستی پیغهمبه‌رانی په‌روه‌ردگارمان به‌ح‌ق و راستیه‌وه هاتن، ئه‌وسا بانگیان لی‌کرا: ئه‌وه ئه‌و به‌هه‌شته‌یه که پی‌تان دراوه، به‌هوئی ئه‌و کارو کرده‌وانه‌ی که ئه‌نجامتان ده‌دا).

۳۳ _ هیچ رق و کینه‌یه‌ک له دل و ده‌روونی به‌هه‌شتیه‌کاندا نییه:

خوای پاک و تاك دهفهرموویت: ﴿ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلِيٍّ ﴾ الأعراف: ۴۳. واته: ("هه‌روه‌ها له ده‌روازه‌ی به‌هه‌شتدا" هه‌رچی بوغزو کینه‌یه‌ک له دل و ده‌روون و سینه‌یاندا بوو ئیمه دامان رنی).

هه‌روه‌ها دهفهرموویت: ﴿ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلِيٍّ ﴾ الحجر: ۴۷. واته: (له کاتی‌کدا هه‌رچی کینه‌و بوغزه له دل و ده‌روونیاندا ده‌رمان کیشا).

(۱) سه‌یری ئه‌م نایه‌تانه‌ش بکه: الأعراف ۴۳، یونس ۱۰، فاطر ۳۴.

۳۴ _ چاك و چۆنیشیان له بههشتدا سلاو كردنه:

خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ إبراهيم: ۲۳. واته: (چاك و چۆنیشیان له بههشتدا سلاو كردنه).

ههروهها دهفهرموویت: ﴿وَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ يونس: ۱۰. واته: (چاك و چۆنیشیان لهوئ سلاو كردنه).

۳۵ _ فریشتهكان بهسلاوی گهرمهوه پيشوازیان لی دهكهن:

خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿جَنَّتْ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿۳۳﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿۳۴﴾ الرعد: ۲۳_ ۲۴. واته: (كه باخچهكانی بههشتی _ عهدنه _ بۆیان رازاوهتهوه، بهشادییهوه دهچنه ناوی، هاوړی لهگهڼ ههر كهسك چاك و پاك و خواناسه له باووباپیران و هاوسهراڼیان و نهوهكانی، جا فریشتهكان دهچن بۆ سهردانیان له ههموو دهروازهكانهوه. "دهلین" سلاوتان لیبیت لهبهرامبهه خۆگرتنتانهوه، كهوابوو ئای چهنده جیگه و ریگهیهکی خۆشتان بۆ خۆتان مسۆگهر كرد).

ههروهها دهفهرموویت: ﴿لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ الانبياء: ۱۰۳. واته: ("ئهو بهختهوهراڼه" لیقهومانی گهورهو تهنگانهی بئ سنووری "قیامهت" تووشی غهمباری و پهژارهیان ناكات، بهلكو فریشتهكان "بهرووی خۆشهوه پيشوازیان لی دهكهن و" دهلین ئهमे ئهو پرۆزهیه كه کاتی خوی بهلینتان بیدهدرا).

۳۶ _ بههشتیه کان ناترسن و خهفته تیش ناخون:

خوای مه زن دهفهرموویت: ﴿أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾ الاعراف: ۴۹.
واته: (ده بچنه بههشته وه، نه ترس و بیمتان لهسه ره نه غم و پهژارهش دهخون).

ههروهها دهفهرموویت: ﴿أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ءَأَمِينٍ﴾ الحجر: ۴۶. ^(۱) واته: ("پییان دهوتریت":
فهرموون بچنه ناوی بهسهلامه تی و سهلامتان لهسه ربیت، ژیانی پر له ئاسوودهیی تیادا بهرنه
سه ر).

۳۷ _ رووی گهش و شادیان پی ده بهخشریت:

خوای پهروهردگار دهفهرموویت: ﴿وَلَقَدْهُمْ نَصْرَةٌ وَسُرُورًا﴾ الدهر: ۱۱. واته: (رووی گهش و
شادمانی پییبه خشین).

۳۸ _ خاوهن حورمهت و ریژ لیئراون:

خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿وَهُمْ مُكْرَمُونَ﴾ الصافات: ۴۲. واته: (قه درو ریژیکی بی وینه
له لایهن پهروهردگار و فریشته کانه وه لییان دهگیریت).

ههروهها دهفهرموویت: ﴿أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ﴾ المعارج: ۳۵. واته: (نا نه وانه له باخه کانی
بههشته دا ریژ لیئراون).

(۱) سهیری ئەم نایه تانهش بکه: مریم ۶۰، الدخان ۵۱ و ۵۲ و ۵۵، ق ۳۴.

۳۹ _ بههشتییه‌کان میهره‌بانی و ره‌زامه‌ندی خوی گه‌وره ده‌ست ده‌خن:

خوی پایه‌برز ده‌فرموویت: ﴿يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ﴾ التوبة: ۲۱. واته:
(په‌روهر‌دگاریان مژده‌یان ده‌داتی به ره‌حمه‌ت و میهره‌بانی تایبه‌ت له‌لایه‌ن خوی‌ه‌وه، هاوری
له‌گه‌ل ره‌زامه‌ندی).

هه‌روه‌ها ده‌فرموویت: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٍ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرَ﴾ التوبة: ۷۲. واته:
(خوی گه‌وره به‌ئینی داوه به ئیمانداران له پیاوان و له ئافره‌تان، به‌وه‌ی که باخه‌کانی
به‌هه‌شتیان پیّ ده‌به‌خشیت که چه‌نده‌ها رووبار به‌ژیر دره‌خته‌کان و به به‌رده‌م کوشکه‌کانیدا
ده‌روات، هاوری له‌گه‌ل ژبانی هه‌میشه‌یی و نه‌بر‌اوه‌تیایدا، هه‌روه‌ها چه‌نده‌ها جیگه و ریگه و
کوشک و ته‌لاری خویش و رازاوه‌ی تایبه‌تی له به‌هه‌شتداو له ناو باخی چروپری "عه‌ده‌ن" دا،
له‌گه‌ل ره‌زامه‌ندی خوی گه‌ورده‌دا، که له هه‌موو نازو نیعمه‌ته‌کان به‌نرخ‌ترو گرن‌گتره).

۴۰ _ به‌ده‌سته‌پینانی به‌هه‌شت گه‌وره‌ترین سه‌رکه‌وتن و ده‌سته‌وتی بی
سنووریانه:

خوی گه‌وره ده‌فرموویت: ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ النساء: ۱۳. واته: (بیگومان هه‌ر ئه‌وه‌شه
سه‌رفرازی گه‌وره ده‌سته‌وتی بی سنوور).

هه‌روه‌ها ده‌فرموویت: ﴿حَسَنَتٌ مُّسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ الفرقان: ۷۶. واته: (به‌راستی جیگه و
ریگه و نیشته‌جییه‌کی خویش و سازگارو رازاوه‌یه).

(۱) سه‌یری ئه‌م نایه‌تانه‌ش بکه: آل عمران ۱۵، المائدة ۱۱۹.

(۲) سه‌یری ئه‌م نایه‌تانه‌ش بکه: التوبة ۸۹ و ۱۰۰، الصف ۱۲، التغابن ۹.

٤١ _ مژدهيان پي ددريټ:

خوای گهوره ددفرموويټ: ﴿بُشْرِكُمْ الْيَوْمَ جَنَّتْ﴾ الحديد: ١٢. واته: (مژدهی ئیوه ئه مپوږ باخه کانی بههسته).

٤٢ _ پيرؤزبايان ليده کريټ بهوهی له ناو ئه و ناز و نيعمهت و خوښيانه دان:

خوای مهزن ددفرموويټ: ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ الطور: ١٩، المرسلات: ٤٣. واته: (پييان ددوتريټ بخون و بخونهوهو نوښی گيانتان بيت له پاداشتی کردهوی چاک و ريک و پيکتاندا).

ههروهه ددفرموويټ: ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾ الحاقة: ٢٤. واته: ("ئينجا پييان ددوتريټ" بخون و بخونهوهو نوښتان بيت، بهوهی دست پيشخهريتان له رؤژگاری رابردودا).

٤٣ _ بههشتيه کان سه رگه رم و سه رقالن له ناو خوښی و شادی و بهخته وه ريبه کی بي هاوتادا، بويه ماوهی پرسيار کردنيان نييه، جا دواي ئه و ناز و نيعمهته ههتا ههتاييه پرسيار و داواي چي دهکن؟

خوای بالادست و خاوهن شکو ددفرموويټ: ﴿إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكِهِونَ﴾ يس: ٥٥. واته: (بهراستی ئه مپوږ بههشتيه کان له ناو خوښی و شادی و کامه رانيه کی بي وينه دا سه رگه رم).

() سهيری ئه م ئايه تانهش بکه: آل عمران ١٨٥، النساء ١٣، التوبة ٧٢، الدخان ٥٧، الحديد ١٢، الکهف ٣١،

الصفات ٦٠، الفتح ٥، البروج ١١

ههروهه دهفهرموویت: ﴿فَكَهَيْنَ بِمَا آتَاهُم رَّبُّهُمْ﴾ الطور: ۱۸. واته: (زۆر كه یف خوۆش و دلخوۆش و رووخوۆشن بهو بهخشانهی كه پهروهردگاریان پپی بهخشیون).

۴۴ _ بههشتیهكان، بههشت به هیچ جیگرهوه و شوینیك و جیكایه کی تر ناگۆر نهوه، له بهر ئه و ناز و نيعمه تانهی كه بههشت ههیه تی:

خوای گهوره دهفهرموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا﴾ الكهف: ۱۰۷_۱۰۸. واته: (بهراستی ئهوانه ی كه ئیمان و باوهریان هیناوهو كردهوه چاكهكانیان ئه نجامداوه، ئیمه هه ر له زووهوه بههشتی فیردهوسمان بو ناماده كردهون، تا لهوئ دابهزن و ژيانی كامه رانی تیايدا دهبه نهسه ر. ژيانیان تیايدا بهردهوام و نهبراهیه، نایانهویت بگویزرینهوه بو شوینیکی تر "له بهرچاویان ناکهویت").

ئا بهوشیوهیه وینه ی بههشت بو ئیمه روون و رۆشن دهبیّت، كه دانیشتوانه كه ی تیايدا دهسورپینهوهو خوۆشی و شادی دهكهن و رادهبوپرن بههه موو جوړهكانیهوه، (م. عبدالرزاق نوفل) له كتیبه كه ی كه بهناوی (یوم القيامة) ه دهلیت:

بههشتیهكان جیاوازن و پله پله، وهك چۆن دانیشتوانی دنیا پله پله، له چۆنیه تی و شیوازهكانی چیژو تام وهرگرتن، جا ههنديك كهس دهبینین كه له ژيانی دنیا بهدوای چیژو خوۆشی دهگه رپت له رپگه ی چیشت و خواردنی خوۆش و باشه وه یاخود له رپگه ی خواردنه وه ی خوۆش و فینكه ره وه یان له رپگه ی دیمه نی جوان و فه شهنگه وه یان ئاوازیکی رپكه وه یاخود دانوستانیکی ئارام له گه ل هاورپیه كدا یاخود له رپگه ی ته نیایی و بیركردنه وه وه، له دنیا دا كۆمه له كه سیکی پاك و پوخت هه ن، كه هه موو خوۆشی و چیژیکیان و به خته وره بیان بریتیه له ته نیا بوونی له گه ل خوای گه وه له نوپزو نزاكانیه وه.... بهم شیوهیه.

جا کاتیک که دهیبینی له دوارپۆژدا پرووناکایی و نووری خوای گهوره په خۆش دهبیته بهسهه
بووندا، پهردهکان ههئدهگیرین و لادهچن، بۆ ئهوهی دڵ و دهرورنهکان بهر لهچاوهکان پهیوهست
ببن بهو نووره پاک و بهرزو پیرۆزه.... جا مرۆف به دوو بهشه پاکهکهی ههولدهدات که
پهیوهست ببیت و دهست بگریته به ئەصل و بنهچهی نوورهکه و ناویته ببیت له بوونیکدا که
جگه لهخوای گهوره هیچی تر نابینریت... ئەم شتانه بهدی دهکهین له کهسانیکدا لهکاتی
خوادرن و خواردنهوهو رابواردن... جا ئایا هیچ خۆشی و چیژیک و بهختهوهی و شادمانیهکه
ههیه به ئەندازهی نزیك بوون له خوای گهوره و بینینی... بیگومان هیوای باوهرداران _
ههروهک نووری ئەوان بۆیان رۆشن کراوتهوه _ ئەوهیه که لهو نووره بههروههه ببن، تا ببنه
بهشیک لهو نووره، ههه ئههههه که پپی لهخوای گهوره دهپارینهوه، داوای لیدهکهن به دهقی
ئایهتی پیرۆز: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ، نُورُهُمْ يَسْعَى
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا لَنَا نُورَنَا وَأَعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ التحريم:
٨. واته: (ئهی ئەو کهسانهی باوهردان هیناوه، ئیوه به تهوبه و پهشیمانیهکی پوخت و
دلسۆزانهوه رووبکهنه خوا، نزیکه پهروهردگارتان له ههله و گوناوهکانتان خۆش ببیت و
بتانخاته باخهکانی بهههشتهوه که چهندهها رووبار بهژیر درخت و کۆشکهکانیدا دهروات،
رۆژیک دیت که خوا پیغهمبهرو ئەوانهی لهگهئیدان خهجالتهت و شهرمهزار ناکات، نوورو
رووناکیان دهرهوشیتهوهو دیت و دهچیت لهبهردهم و لای راستیانهوهو دهئین: پهروهردگارا ئەم
نوورو رووناکیهمان بۆ زیاد بکه و لیمان خۆش ببه، چونکه بهراستی تۆ دهسهلانتت بهسهه
ههموو شتیکیدا ههیه).

(١) يوم القيامة _ عبدالرزاق نوفل ١٥٥_ ١٥٧ (به دهستکارییهوه).

به ئام دووان له سهر شوینی به ههشت و ئاگری دۆزهخ ئایا ناوبراوان ئیستا به دیهینراون یان نا؟ ئیمه پێویستمان به وه نییه لێره دا له سهری بدوین، چونکه بابته تیکی واگرنگ نییه و تاییهت نییه به کرۆکی بیروباوهردوه^(۱).

(۱) له بارهی ئەم بابته سهیری: المواقف و شرحه للسید الشریف ۱/ ۳۰۱، المقاصد و شرحه للتفتازانی ۵/ ۱۰۷.

به شى حه و نه م

كوفرو ته كفير

له سنّ دهر وازه پيک ديت :

دهر وازهى يه كه م : و اتاى كوفر و جوړه كانى .

دهر وازهى دوو هم : حوكمى ته كفير كړدنى ته هلى قيبله .

دهر وازهى سييه م : سزاي هه لگه پاره (مرتد) .

دەروازەى يەكەم

واتاى كوفىر و جۆرەكانى

لە كۆتايى بەشى (پېغەمبەرايەتى)دا بنەماكانى بانگەوازى پېغەمبەر موحەممەد (ﷺ) خرايەپوو، ئەو شەمان باسكرد كە شايبەتمان: (أشهد أن لا اله الا الله، وأشهد أن محمد رسول الله) ناونيشانى دەرگاي چوونەژوورەوويە بۆ ناو ئىسلام، چونكە هيچ كەس يەك ناچيىتە ناو ئىسلام تا هەردوو پارچەكەى شايبەتمان بەيەكەووە دەرنبەرپيت، لەبەرئەووي دەربرپىنى شايبەتمان نەمياش كردن و ويناكردنى ئەو بەشەى ئىسلامە كە لە دلتا جيگير بوو.

لەبەر ئەمە شايبەتمان بنەماى يەكەم لە بنەماكانى ئىسلام، هەروەك لە فەرموودەكەى جبريلدا هاتوووە كاتيك پرسىار لە پېغەمبەر (ﷺ) دەكات لەبارەى ئيمان و ئىسلام، (فەرمووى: ئەى موحەممەد، پيم بلى: ئىسلام چييه؟. پېغەمبەرى خوا (ﷺ) لە وەلامدا فەرمووى: ئىسلام برىتايە لەووي: هيچ پەرستراويك نايە بە حەق جگە لە خواى گەورە و موحەممەدئيش نيردراوى خوايە، نوپز بەكەيت و زەكات بەدەيت و رۆژووى مانگى رەمەزان بگريت و حەج بەكەيت ئەگەر لە توانادا هەبيت)^(۱).

(۱) ئەم فەرموودەيەى جبريل بەم دەربرپنە لە صەحیحى موسلىمدا هاتوووە: كتاب الايمان، اول باب بيان الايمان و الاسلام، رقم ۸، عن عمر بن خطاب (رضي الله عنه).

جا ئەگەر مەرۇف بچىتە ناو ئايىنى ئىسلام و مۇسلمان بىت، ئەوا ھەم ئەرك و ھەم مافىشى دەبىت، بەو شىوھىەى لە قورئانى پىرۇز و سونەتى بەپىزى پىغەمبەردا (ﷺ) ھاتوۋە.

ھىچ شتىك مۇسلمان ناخاتە دەرەۋى بازەنى ئىسلام، ناسنامە و پىناسەى ئىسلام لە ھىچ كەسىك وەرناگىرئەتەۋە، مەگەر مۇسلمانەكە خۇى كارىك بكات كە سەربكىشىت بۇ كوفرو بى باۋەرى.

ئەمەش پالمان دەنىت بۇ ئەۋەى ئەو بابەتانەى خوارەۋە، رۋون بکەينەۋە:

واتاى كوفر، جۆرەكانى، ئەو شتانەى دەبنە ھۇى تەكفىر كىردن، تەكفىر كىردنى ئەھلى قىبلە، سزای ھەلگەراۋە (مىرتد).

كوفر لە زمانەۋانى و زاراۋەدا:

كوفر لە بنچىنەى زمانەۋانیدا: برىتىيە لە داپۇشىن و شاردنەۋە. بۇيە بە جوتيار دەۋىرئىت (كافر) چونكە تۆ دادەپۇشىت و دەپشارئەۋە^(۱).

لە زاراۋەدا: برىتىيە لەو شتەى مەرۇقى بى باۋەرو كافر (برىتىيە لەو مەرۇقەى بە كوفر ۋەسەف دەكرىت) بى بەش دەكات لە بەشدار بوون لەو فرە حوكم و ياسانەى تايبەتن بە مۇسلمانان^(۲).

جا لەبەر ئەۋەى لەلەى ھەموو تاقمەكان^(۱) كوفر لە رۋوى شەرعیەۋە برىتىيە لە پىچەۋانە و دز بوون لەگەل ئىمان و باۋەر، بۇيە دەستە جىاۋازەكانى زانايانى كەلام پراجىايان ھەبوۋە لە

(۱) المصباح المنير مادة (كفر).

(۲) الكليات للكفوي ۷۶۴. وتويهتى: ئەمە نىكترىنيانە.

دهستنيشان كردنى واتاى زاراوهيى كوفر به پيى راجيائيان له دهستنيشان كردنى واتاى ئيمان و باوهر.

۱ _ هه يانه وتويه تى: ئيمان و باوهر به خوابوون، برىتية له ناسينى خوا، ههروهها وتويه تى: كوفرو بى باوهرى، برىتية له: نه ناسينى خوا^(۱).

به لآم ره خنهيكه ناراسته ي ئه م دهستنيشان كردن و سنوردار كردنه كراوه:

ئه وهيه كه هه ر كه سيك په يامه كانى ئاسمانى به درؤ زانى و نكوئى ليكرد، توانجى له پيغه مبهردا و په نجه ي تومه تى بو دريژكرد و كرپووشى بو بت برد، ئه وا به يه كدهنگى زانايان ئه و كه سه كافر. ئه مهش به هوئى خوا نه ناسى ئه و نييه، به لكو دهكريت هه نديك له و رهفتاران ه له كه سيكى خواناسه وه ده ريجيت به لآم نه زان بيت سه بارت به دووركه وتنه وه له م جوړه كارانه يان نه زان بيت به زانياريه كان له م باره وه^(۲).

۲ _ هه نديكى تر وتويانه: ئيمان، برىتية له: گوپرايه لئى، ئه مه راي: موعته زيله و خه واريجه كانه، ههروهها له باره ي كوفر وتويانه: كوفر برىتية له تاوان و گونا ه. به لآم خه واريجه كان وتويانه: هه موو تاوانيك كوفره.

جا (موعته زيله) تاوان و گونا ه يان بو سى بهش دابهش كردووه:

أ _ به شيك له تاوان و گونا ه سه رچاوه ده گرن له نه ناسينى خواو يه كتاييه كه ي و ئه و شتانه ي كه شياوى پهروه رديگار نين. ههروهها نه زانين سه بارت به په يامى پيغه مبه ره كه ي،

(۱) كشاف اصطلاحات الفنون ۱۳۶۸.

(۲) الكليات للكفوي ۷۶۴ وكشاف اصطلاحات الفنون، سه رچاوه ي پيشوو.

(۳) الكليات. سه رچاوه ي پيشوو. ته هانوى له (كشاف اصطلاحات الفنون) دا وتويه تى: (پوچه لئى ئه م پيئاسه يه دياره)، به بى ئه وه ي رووى پوچى و بى بنه ماييه كه ي ديارى بكات.

وہك: فرپیدانی قورئانی پیرۆز بۆ ناو شوینی پیس و زبڵدان و دەربرینی ئەو وشانەى كه ئاماژەن لەسەر نەزانی كەسەكە بە گەورەیی ئەو گوناھانە: وەك: تانە و تاونجدان و سوکایەتی كردن بە پیغەمبەر، جا ئەم جۆرە تاوانانە كوفرن.

ب_ بەشیكى تری تاوان و گوناھ، گوناھبارەكە و تاوانكارەكە دەرەكات لە بازنەى ئیمان، دەیخاتە پلەیهك لەنیوان دوو پلەكە (المنزلة بين المنزلتين)، بەو واتایەى تاوانكارەكە حوكمی كوفرو ئیمانى بەسەردا نادریت واتە: نە بە ئیمان نە بە كوفر وەسف ناكړیت، بەلكو بە لاسارو تاوانكار وەسفی ئەكړیت، ئەو بەشە تاوانە پێیان دەوتریت گوناھە گەورەكان، وەك: كوشتنى مرۆفیک بە ئەنقەست، زیناكردن، مەیی خواردنەو.

ب_ بەشیكى تر لە گوناھ، گوناھكارەكە بەھۆیەو لە خانەى ئیمان ناچیتەدەر، پێویستیش ناكات ئەنجامدەرى ئەو جۆرە تاوانە بە كوفر یاخود بە لاسار (فاسق) وەسف بكړیت، ئەم بەشە تاوانە پێى دەوتریت گوناھە بچوكەكان، وەك: بەرەلاكردنى داوین و شەرمگە (عورة)، خو گیل كردن^(۱).

بەلام بەرپەرچ دەدریتەو:

ھەر تاوان و گوناھیک بە مەبەستی بەدرۆ خستەوہى پیغەمبەر نەبیت لەو پەيامەى كە ھیناویەتى ئەوا نابیتە كوفر^(۲).

(۱) دانەر بە (سفہ: گیلی) ھیناویەتى، بەلام لەبەر ئەوہى من سەرم سورماوہ گیلی بۆجى تاوانە و دەچیتە چ چوارچۆپوہیەكى تاوانەوہ، بۆیە ھەلسام بە گۆرینی بۆ (خو گیل كردن) پیم وایە ئەمە شیاوترە. خوا زاناترە. (وەرگێر).

(۲) ھەر دوو سەرچاوەكەى پێشوو.

همان ئەو سەرنج و ڕەخنەییەکی ئەراستەیی پێناسە پەسەندکراوەکە ئیمامی غەزالی
کراوە هەمان شتیش ئەراستەیی وتەکەیی پێشەوا یەحیا کراوە.

جۆرەکانی کوفر:

زانایانی کەلام کوفریان بۆ چوار جۆر دابەش کردووە:

١_ کوفری نەکوۆلی کردن (انکار): بریتییە لەوەی بە دڵ و زمانی کوفر بکات و دان دەنێت
بە هەر شتێک کە لەبارەی یەکتاناسی بۆی باس بکریت.

٢_ کوفری دان پێدانەهێنان (ججود): بریتییە لەوەی بە دڵ بیناسی و بەزمان دانی پێدا
نەنێت و دەری نەبێت. وەک: کوفری (شەیتان).

٣_ کوفری سەرکەشی (کفر عناد): بریتییە لەوەی بە دڵ ئیمان و باوەڕ بناسی و بەزمان
دانی پێدا بنێت و دەری بێت، کەچی ملکەج نەبێت بۆ ئیمان و باوەڕەکەیی.

٤_ کوفری دوورپوویی (کفر نفاق): بریتییە لەوەی بە زمان باوەڕ دەربێت، کەچی بەدڵ
بروای نەبێت و دانی پێدانەنێت.

سەرجهەم ئەم جۆرانە کوفر وەک یەکن، لەوەی هەر کەسیک هەر جۆریک لەو کوفرانە
بکات و بەو جۆرەش بگەرێتەو لەو خوای گەرە ئەوا لێخۆشبوونی بۆ نییە^(١).

(١) الکلیات ٧٦٤_٧٦٥.

نەمۆنەییەکی تر کە لە کوفری نەکوۆلی کردنە: ﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾ النمل: ٤١. واتە:
(جا ئەوانەیی هەر رەق ئەستوریان کردو باوەڕیان پێ نەبوو، بە زۆرداری و خۆبەزەزان، لە کاتی کەدا لە ناخی
دەررونیانەو هەستیان دەکرد حەقیقەتە و راستە). و کوفری ئومەیی کورپی ئەبێ سەلت کە پێش هاتنی محمد
(ﷺ) ئامادەکاری دەکر بۆ ئەوەی وەکو پێغەمبەر خۆ دەریخات. هەرودەها کوفری هەندیک لە جولهکەکان
ئەوانەیی کە پێغەمبەراییەتی موحەممەدیان (ﷺ) دەناسی و باوەڕیان پێ نەهێنا.

ئىبازىيەكان كوفريان بۇ دوو جۆر دابەش كردوو: كوفر كردن بە خوا. و كوفر كردن بە بەخشش و نىعمەتەكانى.

۱_ كوفر كردن و بى باوهر بوون: برىتييه له هاوبەش برپاردان بۇ خوا. ئەم هاوبەش دانانە دەبىتە ھۆى ئەوھى كەسەكە بچىتەدەر له بازنەى ئىسلام^(۱).

۲_ كوفر كردن بە بەخشش و نىعمەتەكانى خوا: ئەوھىيە كە له تەئولپكى ھەلەوھ دروست بوو، وەك: بە ھەلەل دانانى شتىك كە خواى گەورە ھەرامى كردوو، ئەمەش بەھۆى تەئولپكى ھەلەوھ لەلایەن كەسەكەوھ^(۲).

(۱) شرح غاية المراد ۱۳۴.

ھاوبەش دانان بۇ خوا لەلایەن ئىبازىيەكان دوو جۆرە: ھاوبەش دانانى وەك يەك دانان و يەكسان كردن، ھاوبەش دانانى دان پیدانەھىتان.

أ_ ھاوبەش دانانى وەك يەك دانان و يەكسان كردن: ئەوھىيە كە خواو يەككە له بەدیھىنراوانى وەك يەك دابنرین، جا ھەر كەسك دانى نا بەبوونى خوايەكى تر لەگەل خواى گەورە، ئەوا خواى گەورەى يەكسان كرد لەگەل جگە له خۆى. جا ھەر كەسك گومانى وابىت كە خواى گەورە پەيدا بوو، ئەوا خواى گەورەى يەكسان كردوو لەگەل بەدیھىنراوھكانیدا لەوھى وەسقى كردوو بە پەيدا بوون (حدوث).

ب_ ھاوبەش دانانى دان پیدانەھىتان (شرك جھود): ئەوھىيە كە نكۆلى بكات له بوونى خوا ياخود له سىفەتەكانى يان له كردارەكانى. وەك ئەوھى نكۆلى بكات لەوھى خواى گەورە زانا و خاوم توانا بىت.... ياخود نكۆلى بكات لەوھى خواى گەورە پەيام و پەيامبەرانى رەوانە كردبىت.

ئەم جۆرە دابەش كردنە شتىك نىە دەھى لەسەر ھاتبىت، بەلكو زانايانى ئىبازى وا لەسەرى رىكەوتوون، ئەگەرنا ئەكرىت لەكاتى لىكۆلینەوھدا ھەموو جۆرەكانى ھاوبەش دانان بگەرپنرینەوھ بۇ ھاوبەش دانانى وەك يەك دانان ياخود دان پیدانەھىتان. / شرح غاية المراد ۱۳۶. ھەر وھەسا سەیرى ئەمەش بگە: مشارق أنوار العقول ۳۱۲/۲.

(۲) مشارق أنوار العقول ۳۱۳/۲.

کوفری نيعمهت به دوو پرووی (نفاق) ناودهبریت^(۱). ئەم جوړه کوفره مرؤفه که ناخاته دهرهوی بازنه ی ئیسلام، به لگو که سه که ئەگه رچی ئەو جوړه کوفره ش بکات، ئەوا هەر مامه ئە و هه ئسوکه وتی موسلمانانە ی له گه ئدا ده کړیت^(۲).

(۱) أنوار العقول وشرحها المشارق ۲/ ۳۱۲ و ۳۱۴.

(۲) شرح غاية المراد ۱۳۴_ ۱۳۵.

دوو پرووی (نفاق) له لایه ن ئیبازیه کان دوو جوړه:

أ_ به درۆزانین و برؤا پینه بوون به دلّ و برؤا پینه بوون و دهر بر بنس به زمان: ئەمه له فهرمايشتی

خوای گه وردها هاتوو که ده فهرموویت: ﴿إِنَّ الْمُفَقِينَ فِي الذَّرِكِ الْأَسْفَلِ﴾ النساء: ۱۴۵. واته: (به راستی دوو پرووه کان له چینی ههره خوارهوی ناو دۆزه خدان).

ب_ نه جامدانی گونا هیکی گه وره: ههروهک پیغه مبهر (ﷺ): (آیه المنافق ثلاث: إذا حدث

كذب، وإذا وعد أخلف، وإذا أؤتمن خان)^۱ واته: نیشانه کانی دوو پروو سئ شته: ئەگه ر قسه ی کرد درؤ بکات، ئەگه ر به ئینی دا نه بیاته سهر و بیشکینیت، ئەگه ر سپارده ی له لا دانرا خیانه تی لی بکات.

۱_ مشارق أنوار العقول ۲/ ۳۱۳_ ۳۱۲. فهرمووده ی: (نیشانه کانی دوو پروو سئ شته... تاد) لهم

سهرچاوانه دا هاتوو: صحیح البخاری فی: ۲ کتاب الایمان، ۲۴ باب علامه المنافق، رقم ۳۳، عن أبي هريرة.

وهو في صحیح بخاری رقم ۲۶۸۲ و ۲۷۴۹ و ۶۰۹۵ وكلها عن أبي هريرة و في صحیح مسلم فی: ۱ کتاب

الایمان، ۲۳ باب بیان خصال المنافق، رقم ۵۹، عن أبي هريرة (رضي الله عنه).

ئەم کوفره ش به هو ی پشت کردنه لهو شتانه ی خوای گه وره پیویستی کردوو ه یا خود کردنی کاریکه که

خوای گه وره قه ده غه ی کردوو ه. جا به و واتایه ده بیته دژ و پیچه وانە ی سو پاسگوزاری. (بروانه: شرح غاية المراد ۱۳۴).

به لگه ش له مباره وه:

خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهَا لِسَبِيلٍ آسَافًا كَرِيمًا﴾ الانسان: ۳. واته: (به راستی ئیمه

رینموو بیمان کرد بو ریگه ی راست، به نازادی ده توانیت بیته که سایه تیه کی ئیماندارو سو پاسگوزار یان بی

باوه رو خوانه ناس). ئیمامی موسلیم به شیکی له سه حیح که هی خو ی بو تهرخان کردوو ه، ههروه ها ئیمامی

بخاریش باسی کردوو ه بهم ناو نیشانه کوفریکی بچو کتر له کوفری ره سه ن (کفر دون کفر). (کوفری ره سه ن و

ئه صلی ئه وه یه که مرؤفه ده خاته دهره وی بازنه ی ئیسلام، نا لی ردها مه به سستی کوفری نيعمه ته _ وه رگپر _).

ئەم فهرمايشته ی پیغه مبهر (ﷺ): تانه و توانجدان له موسلمانان تاوان و لاسارییه و شه رکردن له گه ئیاندا

کوفره^۲. (مه به ست له کوفری بچو که نه وه ک کوفری گه وره _ وه رگپر _).

کوفر به هردوو جوړه‌کە‌ی پېشووتریه‌وه، په‌یوه‌سته به‌ گونا‌هه گه‌وره‌کان. به‌لام
نه‌نجام‌ده‌ری تاوانه‌ بچوکه‌کان هه‌ر موسلمان‌ه، به‌و مه‌رجه‌ی سور نه‌بیټ له‌سه‌ر نه‌نجام‌دانی^(۱).

نه‌وشتان‌ه‌ی ده‌بنه‌ هۆ‌ی ته‌کفیر (کافر‌کردن)

کوفر له‌ چوار شت‌دا رووده‌دات: نه‌و شتان‌ه‌ی په‌یوه‌ستن به‌ بیروباوهر‌پوه‌ یان نه‌وه‌ی
په‌یوه‌سته به‌ گوفتار یاخود به‌ کردار یان به‌ فه‌رامۆش کردن^(۲).

۱_ نه‌و شتان‌ه‌ی په‌یوه‌ستن به‌ بیروباوهر‌پوه‌:

هه‌روه‌ک پېشتر خستمان‌ه‌روو بنه‌ماکانی نایین سی شتن، که بریتین له‌مانه: نه‌و شتان‌ه‌ی
په‌یوه‌سته به‌خوای پاک و تاکه‌وه، نه‌وه‌ش په‌یوه‌سته به‌ پېغه‌مبه‌رایه‌تی و روژی دوا‌یی.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویټ: ﴿وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّيَ غَنِيٌّ كَرِيمٌ﴾ النمل: ۴۰. واته: (جا
نه‌وه‌ی سوپاسگوزار بیټ نه‌وه به‌راستی سوپاسگوزاره بو خو‌ی، نه‌وه‌ش که سپله‌یه، نه‌وه بیگومان په‌روه‌ردگارم
ده‌وله‌مه‌ند و بی‌نیازه و خاوه‌نی به‌خششه به‌ هه‌مووان). هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویټ: ﴿وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ
لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ﴾ لقمان: ۱۲. واته: (خو نه‌وه‌ی سوپاسگوزار بیټ نه‌وه فازانج و سوودی
سوپاسگوزاریه‌که‌ی هه‌ر بو خو‌ی ده‌گه‌رپته‌وه، نه‌وه‌ش سوپاسی خوای نه‌کرد، نه‌وه بیگومان خوا بی‌نیازه‌و
سوپاس کراوه).

جا نه‌و موسلمان‌ه‌ی که گونا‌ه‌باره به‌وه‌ی کوفری کردووه به‌ نیعمه‌ته‌کانی خواو سوپاسگوزار نه‌بووه، نه‌وا
نه‌و موسلمان‌ه به‌وه وه‌سف ناکریت که کوفری گه‌وره‌ی کردووه، چونکه نالیره‌دا سوپاسگوزار نه‌بوونی
موسلمان‌ه‌که گونا‌ه‌یکه و به‌س و نا‌یخاته ده‌روه‌ی بازنه‌ی ئیمان و باوهر‌پوه. /الحکم و قضیة تکفیر المسلم
۶۷_ ۶۸.

(۱) مشارق أنوار العقول ۲/۳۰۲.

(۲) المعالم الدینیة ۱۱۸. هه‌روه‌ها له: (تشریح الجنائی الاسلامی ۲/۷۰۷) دا هاتووه: (هه‌لگه‌رانه‌وه له نایینی
نیسلام بریتیه له فه‌رامۆش کردنی نیسلام ... به‌یه‌کیک له‌م سی ریگایانه: به‌کردار یاخود به‌ نه‌کردن و به
گوفتار و به‌ بیروباوهر). بپروانه نه‌م سه‌رچاوه‌یه‌ش: الايمان: د. محمد نعیم یاسین ۲۳۵.

هر كه سيك نكوٽي له بووني خواي گه وره كرد يا خود نكوٽي كرد له يه كيك له سيفه ته كاني وهك: توانا و زانست و يه كتايي خوا، يا خود نكوٽي كرد له كاريك له كاره كاني وهك: به ديهينان و پوژي دان و مراندن، نهوا نهو كهسه كوفري كرووه وهك سه رجهم بي باوهږ و خوانه ناس و ناگر په رسته كان.

هر يه كي كيش نكوٽي كرد له پيغه مبهرايه تي پيغه مبهران و په يامبهران و پيغه مبهرايه تي موحه ممد (ﷺ) و گشتگيري په يامه كه ي و كوٽايي هي ناني به په يامه ناسمانيه كاني پيشوو، هه روه ها نكوٽي كرد له قورناني پوژو نهو شته ي پييه وه په يوه سته، نهوا نهو كهسه كوفري كرووه. وهك به راهيمه كان كه له رهگ و ريشه وه نكوٽي له بووني پيغه مبهرايه تي ده كن و جوله كه و نه صرانيه كان كه بروايان به پيغه مبهرايه تي موحه ممد (ﷺ) نييه و نهو كه سانه ش كه به ره لايي خوازن.

هه روه ها هر كه سيك، نكوٽي كرد له بووني ژياني پوژي دوايي و ديمه نه كاني رابووني دوا پوژ و قيامت و به هشت و دوژه خ، كه نه مانه به ده قي سملينراو چه سپاون، نهوا نهو كهسه بي باوهږو كافره.

۲ _ نهوه ي په يوه سته به گوفتار:

هموو نهو گوفتارانه ده گريته وه كه له ميانه يدا دان به بيرو باوهږيكي كوفريدا بنريټ يا خود واتا كه ي بريتي بيت له نكوٽي كردن له شتيك لهو شتانه ي له نيسلامدا چه سپاون، وهك: ده ربريني وشه ي كوفر، يا خود تانه دان له خواي پايه بهرز و پيغه مبهران و په يامبهران و كتپه ناسمانيه كان و ناييني نيسلام يا خود سو كايه تي كردن به نيسلام و قورنان و ياسا و حوكمه كاني.

۳ _ نهوه ي په يوه سته به كرداره وه:

هه موو ئه و کردارانه دهگریته خوئی که ئاماژهن بۆ دهرچوونی له فه رمانی ئیسلام، وهك: دراندنی قورنانی پیروژ یاخود فریدانی قورنانی پیروژ بۆ ناو زبلدان و شوینی پیس به مه بهستی سوکایهتی کردن یان وهك کرنووش بردن بۆ بتیک و بهگه وره گرتنی ههروه ها وهك: بهمله وه هه ئواسینی دروشمی کوفر.

جا ئه گهر موسلمان ئه و جوړه شتانه ی دهرخستن و ئه نجامی دا، هیچ به لگه یه کیش نه بووه له سه ر ئه وه ی که پاسا و بیته بۆی له ئه نجامدانی ئه و شتانه دا، وهك: ئه وه ی ناچار کرابیته یاخود له بهر به رژه وهندی ده ولته هه ئی واسیبیته، ئه گهر هیچ پاساوی نه بوو، ئه وا ئه وکاته به وکاره ی ده بیته کافرکی له ئایین هه لگه پاره و، حوکمه کانی که سی هه لگه پاره ی له سه ر جیبه جی ده گریته^(۱).

٤ _ فه راموئش کردنی ئه و شته ی پیویسته بزانی، وهك: فه راموئش کردنی ناسینی خوا و ئه و شته ی په یوهسته به پیغه مبه ره وه، بۆ نمونه: رانه مان و ورد نه بوونه وه له و شته ی دهسته وه سان که ره (العجز)^(۲).

پله ی هه ره به رزی کوفر

کوفر پله پله یه، پله کانی زیاتر ده بن به زیاد بوونی سه ربیچی و سه رکه شی و دان پیدانه هینان و سوور بوون و یاخیبوون و خراپتر بوون، خوا ی گه وره فه رموویه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعَدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَنْ نُقَبَلَ تَوْبَتَهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ﴾ آل عمران: ۹۰. واته: (به راستی ئه وان ه ی دوا ی باوه ر هینانیان کافر بوون و له وه و دوا زیاتر رۆچوون له کوفر و

(۱) المعالم الدينية، و التشريع الجنائي الاسلامي، هه ر دوو سه رچاوه که ی پیشو، والعقيدة الاسلامية لعبد الرحمن حسن حبنكة ۶۱۸.

(۲) المعالم الدينية، سه رچاوه ی پیشو.

بى دىنىدا، ئەوانە پەشىمانى و تۆبەيان ھەرگىز لى وەرناگىرئىت، ئا ئەوانە دەستەى گومراو سەر لى شىواوھكانن).

پلەى ھەرە بەرزى كوفر برىتىيە لە ھاوبەش دانان بۇ خوا، خواى گەورە لەو كەسە خۇش نايىت كە مردبىت و ھاوبەشى بۇ خوا برىار دابىت، ھاوبەش دانان چلە پۆپەى تاوانە و گەورەترىن گوناھە لەناو گوناھە گەورەكان، خواى پايەبەرز فەرموويەتى: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ^ع وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ النساء: ۱۱۶. واتە: (بەپراستى خوا خۇش نايىت لەو ھاوھل و شەرىكى بۇ برىار بدرىت و جگە لەو _ ھاوبەش دانانە _ لە گوناھانى تر بۇ ھەر كەس بىەوئىت و شايستە بىت خۇش دەبىت، جا ئەوھى شەرىك و ھاوھل بۇ خوا برىار بدات، ئەو بەپراستى گومرا بوو بە گومراپىيەكى زۆر دوور).

سەبارەت بە گوناھەكانى تر چ گوناھى گەورە چ بچوك، ئەوا ئەنجامدەرەكەى بە بروادارىكى تاوانبار دادەنرىت كە دەكرىت بەبەر پەحمەتى خواى گەورە و لىخۇشبوونەكەى بكەون، بەوھى كە ئەگەر وىستى لەسەر بىت بە وىستى خۇى لىيان خۇش ببىت^(۱). ئەمە مەزھەبى زۆربەى زانايانى موئلمانانە، پاش كەمىكى تر ئامازەى بۇ ئەكرىت.

(۱) العقيدة الإسلامية وأسسها ۶۲۱_۶۲۲.

دەروازەى دووھەم

حوكمى تەكفىر كردنى ئەھلى قىبلە

بەھۇى گوناھىكەوۋە ھىچ كەسىكى ئەھلى قىبلە تەكفىر ناكەين، حوكمى بى باوۋەرى بەسەردا نادەين، مادەم گوناھەكە بە ھەئال نەزانىت^(۱).

(۱) ئىمامى ئەبو ھەنىفە لە كتەبى (الفقه الأكبر) وتوۋەتەتە: (ھىچ مۇسلمانىك تەكفىر ناكەين بەھۇى ھەر گوناھىكەوۋە مادەم بە ھەئالى نەزانىت، ناوى باوۋەردارى لەسەر لا نابەين، بەلگو بە باوۋەردارى راستەقىنەى ناودەنەين، دەشكرىت بىرودارىكى لاسار بىت نەوۋەك كافر). / بىروانە: الفقه الأكبر فى شرحه القول الفصل ۳۰۶ وفى شرحه للا علي القاري ۱۱۷.

ئەبو ھەسەنى ئەشعەرى لە كتەبى (الإبانة، ۲۶) دا وتوۋەتەتە: (دان بەوۋەدا دەنەين كە ھىچ كەسىكى ئەھلى قىبلە تەكفىر ناكەين بەھۇى ئەوۋى گوناھىكى كر دووۋە مەگەر بە ھەئالى دابنىت، نەوۋەى ئەو گوناھانە: زىنا، دزى، خواردنەوۋى مەبى، ھەر وەك خەوارىجەكان لە مەدا بە ھەئەداچوون و گومانىان وابوۋ كە گوناھكار كافرە، ئىمەش لەو بارەوۋە دەئەين: ھەر كەسىك گوناھىكى گەورەى لەوچۆرە كر وەك: زىنا، دزى و ھاوۋىنەكانى و بەھەئالىشى دانا و بەھەرامى نەزانى ئەوا ئەو كەسە بى باوۋەرو كافرە).

پىشتەر ھەندى راو بۆچوونى ترى ئىمامى ئەشعەرى لەو بارەيەوۋە خرايەروو، كە زەھەبى و شىخەكەى ئىبن تىمىيەش كۆك بوون لەسەرى.

ئىبن ھەزمىش لە كتەبى (الفصل، ۲۹۲/۳) وتوۋەتەتە: (راستى ئەوۋەيە، كە ھەر كەسىك ھاتە ناو چوارچىوۋى ئىسلامەوۋە بووۋە مۇسلمان، ئەوا مۇسلمانىتە لى ناسەنرىتەوۋە تا نكۆلى نەكات ياخود بەيەكەدەنگى بىرپارى كوفرى لەسەر نەدرىت، بە پىروپاگەندە و قسە بۆ ھەئەبەستن لە مۇسلمانىتە ناشۆرىت، بۆيە پىويستە ھىچ كەسىك تەكفىر نەكرىت بەھۇى گوڧتارىكىەوۋە تەنھا ئەو كاتە نەبى كە كەسەكە خۆى بزانىت قسەكەى پىچەوانەى فەرمايشتى خۆاى گەورەيە ياخود پىچەوانەى فەرموودەى پىغەمبەرە (ﷺ)، جا ئەو كەسە ئەگەر بەدروستى زانى قسەكەى پىچەوانەى قسەى خۆا پىغەمبەرە (ﷺ)، ئەو كات ئەو كەسە تەكفىر دەكرىت...).

هەروەها ئەبو زەیدی قەیرەوانی ئەشعەری لە (رسالە) کەیدا دەلێت: (هیچ یەکیک لە ئەهلی قبیله بەهۆی گوناھەوه تەکفیر ناکرێت). / بڕوانە: کفایة الطالب الرباني شرح رسالة ابن أبي زيد القيرواني ۸۲/۱ و شرح رسالة ابن أبي زيد للقاضي عبدالوهاب ۳۴۷.

پێشەوا نەهۆی) لە (شرح صحیح مسلم: ۹۴) وتویەتی: (چاک بزانه مەزھەبی پەیرەوانی حەق ئەویە: کە هیچ یەکیک لە ئەهلی قبیله تەکفیر ناکرێت بەهۆی ئەنجامدانی گوناھیکەوه، هەروەها خەلکی بیدعەچیش تەکفیر ناکرێت، جا هەر کەسێک نۆژی کرد لە شتێک کە لە ئیسلامدا بە پێویست زانراوه، ئەوا حوکمی هەلگەرانەوه کافر بوونی لەسەر دەدرێت مەگەر کەسەکه تازە موسلمان بووبێت یاخود لە لادێیەکی دوور پێگەشتبێت و هاوینەنی ئەم شتانە کە کابرا زانیاری لەبارەییەوه نەبێت، پێویستە فیڕ بکرێت، ئەگەر دواى ئەوهی پێی و تراو فیڕی ئەوهکرا کە ناکرێت نۆژی لەو شتانە بکات، کەچی کەسەکه هەر بەردەوام بوو لە نۆژی کردن ئەوا ئەوکاتە حوکمی هەلگەرانەوهی بەسەردا دەدرێت، بەهەمان شیوه حوکمی ئەو کەسەش هەمان شتە کە زینا و مەیی و کوشتن و هاوینەنی ئەمانە بە حەلāl دادەنێت لەکاتیکیدا بە حەرەممانانی ئەو شتانە پێویستن).

غەرنەوی ماتوریدی لە کتێبەکەیدا (أصول الدين: ۳۰۱_۳۰۴) دەلێت: (هیچ یەکیک لە ئەهلی قبیله تەکفیر ناکەین بە کردنی هیچ گوناھیک مەگەر بە حەلāl دابنیت، هیچ کەسێک لە بازنەنی ئیمان بەدەر ناخەین مەگەر کەسەکه خۆی نۆژی بکات لەو شتە کە بەهۆییەوه هاتۆتە ناو بازنەنی ئیمان.... بڕیار لەسەر هیچ موسلمانێک نادەین بەوهی فلانە بەهەشتیە یاخود دۆزەخی، گەواهی نادەین لەسەر هیچ یەکیکیان بەوهی کوفر یان دوو ڕوویی یاخود هابەشی داناوە بۆ خوا مادام ئەو شتە لێ بەدی نەکریت، نەینێهەکانیان بەخوای گەرە دەسپێرین).

شیخ عەبدولقادر گەیلانی لە (الغنية: ۸۹/۱) دا دەلێت: (ئەهلی سوننە کۆکن لەسەر ئەوهی کە بەهەشت و دۆزەخ بۆ هیچ کەسێک یەکلا نەکەنەوه، جا ئەو کەسە گوێرایەل بێت یاخود لاسار، بەرچاو ڕۆشن و پێگەشتوو بێت یاخود یاخی بوویکی سەرکەش بێت، مەگەر بیدعە و گومرایی لێ بەدی بکریت).

ئێبن تەیمیمە وتویەتی: (دروست نیە موسلمان تەکفیر بکریت بەهۆی کردنی گوناھیکەوه یاخود بەهۆی هەلەیکەوه، وەك ئەو مەسەلانەى ئەهلی قبیله پراجیایان لەسەر... خەوارێجە دەرچووکان ئەوانەى کە پێغەمبەر ﷺ) فەرمانی کرد جەنگیان لەگەڵ بکریت، ئەوا میری بڕواداران عەلی کورپی ئەبو تالیب (ڕەزای خوای لیبیت) جەنگی لەگەڵ کردن، پێشەواکانی نایین لە هاوێلان و دواتر شوینکەوتوو لەگەڵی کۆک بوون لەسەر ئەمە، کەچی عەلی کورپی ئەبو تالیب و سعدی کورپی أبی وەققاس و هاوێلانی تریش خەوارێجیان تەکفیر نەکرد، سەرباری ئەومش کە جەنگیان لەگەڵ کردن، کەچی هەر بە موسلمان دایان دەنان، عەلی جەنگی لەگەڵ خەوارێجەکان بەرپا نەکرد تا ئەو کاتەى کە خەوارێجەکان خۆینی حەرەمیان ڕشت و هیڕشیانکردە سەر موسلمانان، لەو کاتەدا ئیمامی عەلی جەنگا لەگەڵیان بۆ بەرپەرچدانەوهی سەتەم و زۆردارییان، جا ئەم جەنگانە

ئەمە مەزھەبى پەيپەرەوان (ئەھل)ى سوننەھىيە بە پېشىن و پاشىن (سلف و خلف)دوھ^(۱).

ئەھلى قىبلە برىتىن لە موسلمانان^(۲)، ياخود ھەر كەسىك دەگرېتەوھە كە بانگەشەى موسلمانىتى و روو لە كەعبە دەكات، ئەگەرچى ئەو كەسە گوناھكارىش بىت مادام شتىك بەدرؤ نەخاتەوھە كە پېغەمبەر (ﷺ) ھىناويەتى^(۳).

لەبەر ئەوھ نەبوو كە كافرن، بۇيە ئىمامى عەلى كەسى لەوان بە بارمەتە نەگرت و مالى ئەوانى وەك تالان نەبرد.

مادام ئەو خەوارىجانە كە گومرپونيان بە دەق و يەكەنگى چەسپا، كەچى ھەر تەكفىر نەكران، سەربارى ئەوھى خواو پېغەمبەر (ﷺ) فەرمانيان كرد بەوھى بچەنگن لەگەئيان، جا چۆن تەكفىرى تاقمانىك دەكرىت كە دژەرآن و راستى و حەقيان لە ھەندئ مەسەلە و بابەتدا لى ونبووھ؟ كە كەسانى زۆر لەوان زانتر لەو مەسەلانەدا ھەئەيان كردوھ.^(۴) / بروانە: مجموع الفتاوى لابن تيمية ۳/۲۸۲.

ھەروھە لە (العقيدة الطحاوية)دا ھاتوھ: (ھىچ يەككىك لە ئەھلى قىبلە تەكفىر ناكەين بەھۆى گوناھىكەھە مادەم بە حەئالى دانەئى) / بروانە: شرحها لابن أبي العز ۴۳۲. ھەورەھا لە (۴۵۸) ھاتوھ: (بەندە تەنھا بەوھ لە بازەنى ئىمان دەردەچىت كە نكۆلى بكات لەو شتەى كە پىي ھاتۆتە ناو بازەنى ناوبرا). بەھەمان شىوھ لە (۵۳۹)دا ھاتوھ: (گەواھى نادەين لەسەر ھىچ يەككىيان بەوھى كوفر يان دوو پرووى ياخود ھاوبەشى داناوھ بۇ خوا، مادام ئەو شتەى لى بەدى نەكرىت، نەھنىيەكانيان بەخواى گەورە دەسپىرىن).

(۱) كفاية الطالب الرباني ۱/۸۲، و تيايدا ھاتوھ: ئەمە راي فاكھانىيە.

(۲) كفاية الطالب الرباني، سەرچاوى پېشوو.

(۳) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۴۲۶_۴۲۷.

ئىبن تەيمىيە وتويەتى: (ھەر كەسىك ياخى يان ستەمكار بىت يان دەستدرىژى ياخود ھەر گوناھىك بكات، ئەو ئەو كەسانە دەبنە دوو بەش: بەشى يەكەم: تەئويلكەرە، بەشى دووھم: تەئويلكەر نىيە.

ئەو تەئويلكەرەى كە موجدەھىدە وەك ئەو زانايانەى لە زانست و ئايىندا رۆچوون و ئىجتھادو كۆششىان كردوھ، ھەندىكيان بۇچوونيان وابووھ ھەندئ شت حەئالە و ھەندىكى تر پىيان حەرام بووھ، ھەروھە ھەندىك لە زانايان ھەندئ جۆرى خواردنەوھيان بە حەئال داناوھ و ھەندىكى تريان ھەندئ مامەئەى سودار (ربوى)يان بە حەئال داناوھ ھەندىكى تريان ھەندئ گرېبەستيان حەئال كردوھ وەك گرېبەستى حەئال كردنەوھ موتەھ، ھاووينە ئەمانە، ئەم شتە و ھاووينەكانى پرويانداوھ لەناو كەسە بەرزەكانى پىشىن. حوكمى ئەو زانا تەئويلكارە موجدەھىدانە ئەوھىيە كە ھەئەكارن، خواى پايەبەرزىش فەرموويەتى: ﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن

له (العقيدة الطحاوية) دا هاتووه: (هەر كهسى ږوو له ږووكهى ئيمه بكات و ئههلى قيبلهى ئيمه بيت به موسلمانى باوهردار ناوى دهنين، مادام داندنن بهوهى پيغمبر (ﷺ) هيناويهتى و فهومان و ههوالدانهكانى بهراست دهزانن)^(۱).

بهپي ئهه بهلكانه:

ئهم فهومايشتهى پيغمبر (ﷺ): (من صلى صلاتنا، واستقبل قبلتنا، وأكل ذبيحتنا، فهو مسلم، له ما لنا وعليه ما علينا)^(۲) واته: هەر كهسيك نويزى ئيمه بكات و ږوو له قيبله و ږووكهى ئيمه بكات و سهبرپاوى ئيمه بخوات ئهوا موسلمان، چى بؤ ئيمه بيت تهوويش بؤ ئهوه و چى لهسهه ئيمه پيويست بيت تهوهش لهسهه ئهه پيوسته.

نَسِيئًا أَوْ أَخْطَأْنَا ﴿ البقرة: ۲۸۶. واته: (بهروردگارا؛ ليمان مهگره نهگره فهراموشيمان بهسهردا هات يان گوناوه ههلهيهكمان كرد).

نهگره كهسى ياخى بووهكه موختههيدىكى تهئويلكهه بوو، بؤشى دهرنهكهوت كه ياخى بووه، بهلكو بهپيچهوانهوه بهرواى وابوو خوئى لهسهه حهقه، جا نهگرهچى لهه بؤچوونهيدا بههلهدا چووهو ناو نانيشى به ياخى ماناى وانيشه تاوانبار، چ جاى ئهوهى بهلاسهه بزميردرت. نهوانهش كه بؤچوونيان وايه دهبيت جهنگ بكوئ لهگهه ياخى بووه تهئويلكارهكان ئهوا دهئين: جهنگ كردنمان لهگهه ئهه ياخى بووانه بؤ بهرپههردانهوهى زيانهكانيانه نهوهك بؤ سزادانى ئهوان، بهلكو بؤ ريگرته له دهستدرىزى كردن، ههروهها دهئين: ئهه ياخى بووانه ههه دادگهرن و بهلاسهه لهقهه نادرين، ههروهها دهئين: نهوانه وهك كهسى رانهسپيرراو و نا موكهلهف وان). / مجموع الفتاوى ۳۵/ ۷۵-۷۶.

(۱) العقيدة الطحاوية. سهيرى بكه له: شرحها لابن ابي العز ۴۲۶. پيشتر قسهمان كرد لهبارهى ههردوو بنچينهى پهيمان و ههههه (الوعد والوعيد) و پهيهك له نيوان دوو پهكه (المنزلة بين المنزلتين) و ئهه شتانهى پهيوهستن بهمانهوه.

(۲) شرح العقيدة الطحاوية لابن ابي العز ۴۲۶.

فهرمودهى: هەر كهسيك نويزى ئيمه بكات..... تاد، هاتووه له: صحيح البخاري في: ۸ كتاب الصلاة، ۲۸ باب فضل استقبال القبلة، رقم ۳۹۱ و ۳۹۲ و ۳۹۳، و كلها عن أنس بن مالك رضي الله عنه بالفاظ متقاربة.

ئەگەر گوناھى ھەللاڭ كۆرد، جا بچوك بى يان گەورە، ئەوا ئەو كاتە شەپەع بەدرۆ دەخاتەو، بەراستدانانى شەرىعەت لە دلى دا نامىنىت بۆيە دەبىتە كەسىكى بى باوەرۆ كافر، پەنا بەخو^(۱).

راجىيى لە نىوان موسلماناندا نىيە لەبارەى كەسىك بە ئاشكرا نكۆلى بكات لەو فەرزانەى (موتەواتىرن) و لەو شتە قەدەغە و ھەرامانەى كە ئاشكراو متەواتىرن، ھاووينەى ئەمانەش، پىويستە داواى تەوبەى لىبكرىت، جا ئەگەر تۆبەى كۆرد ئەو بە باشە ئەگەرنا بە كافرلىكى ھەلگەپراو ھو سزاي كوشتنى بەسەردا جىبەجى دەكرىت^(۲).

بەئام رەخنەيەك ئاراستەى تەكفىر نەكردنى ئەھلى قىبەلە دەكرىت:

كەسانى دوو روو ھەن لەناو ئەھلى قىبەلەدا، ئەو دوو رووانە كافرترن لە جولەكە و مەسىحىيەكان بە بەلگەى قورئانى پىرۆز و سوننەتى بەپىزۆ يەكدەنگى، ھەندى كەس لەناو ئەھلى قىبەلەدا ھەن ھەر كاتىككە ھەلىان بۆ رەخسەھەندى خالەتى دوو روويى دەردەخەن كەجى شاھەتەمانىش دەربەرن. لەبەر ئەم ھۆكارە زۆرىك لە پىشەوايان پىيان ناپەسەند بوو كە بەرەھايى بوترىت: ئىمە كەس بەھوى ھىج گوناھىكەو كافر ناكەين، بەلكو دەوترىت: ئىمە ھىج كەسىك بەھەموو جوړە گوناھىك تەكفىر ناكەين ھەروەك خەوارىجەكان دەيان كۆرد^(۳).

پىويستە لەم خالەتەدا ئاگادارى دوو شتە بىن:

يەكەم: گەواھى و شاھەتەدان لەسەر كافرلىتى كەسىكى ديارىكراو.

(۱) القول الفصل ۳۰۶.

(۲) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۴۳۳.

(۳) سەرچاوەى پىشوو ۴۳۳_ ۴۳۴.

دروست نییه گه‌واهی و شایه‌تی بدریٚت له‌سه‌ر که‌سیکی دیاریراو به‌وهی کافر، تهنه‌ها له حاله‌تیکدا نه‌بیٚت که هوکاریکی وا هه‌بیٚت نه‌و شایه‌تیدانه به‌شیوا دابنیٚت^(۱)، گه‌وره‌ترین ده‌ستدریژی نه‌وهیه که شایه‌تی بدریٚت له‌سه‌ر که‌سیکی دیاریکراو، به‌وهی خوا لیٚ خوٚش نابییٚت و ره‌حمی پیناکات به‌لگو ده‌یخاته ناگری دۆزه‌خه‌وه، چونکه نه‌مه حوکی کافر له دواى مردنی. به‌م به‌لگانه‌ی خواره‌وه:

أ_ ئەم فەرمايشته‌ی پيغه‌مبەر (ﷺ): (كان رجلا ن في بني إسرائيل متواخين، فكان أحدهما يذنب، والآخر يجتهد في العبادة، فكان لا يزال المجتهد يرى الآخر على الذنب، فيقول: أقصر. فوجده يوما على الذنب، فقال له أقصر. فقال خلني وربي، أبعثت علي رقبيا؟ فقال والله، لا يغفر الله لك، أو لا يدخلك الله الجنة. فقبض أرواحهما، فاجتمعا عند رب العالمين، فقال لهذا المجتهد: أكنت بي عالما؟ أو كنت على ما في يدي قادرا؟ وقال للمذنب: إذهب فادل الجنة برحمتي. وقال للآخر: اذهبوا به إلى النار. قال أبو هريرة: والذي نفسي بيده، لتكلم بكلمة أوبقت دنياه وآخرته) واته: دوو پياو له نه‌وهی ئيسراييل هه‌بوون وه‌كو برا وابوون، يه‌ككيان گونا‌هی ده‌کرد و نه‌وهی تريان زۆر په‌رستش ده‌کرد، نه‌وهی زۆر به‌ندايه‌تی ده‌کرد نه‌وهی تری ده‌بینی که به‌رده‌وامه له‌سه‌ر گونا‌ه کردن و پيٚ ده‌وت: واز بيٚنه. رۆژيکی تر به‌هه‌مان شيوه بينی تاوان ده‌کات، پيٚ وت: واز بيٚنه. گونا‌ه‌کاره‌که‌ش وتی: واز بيٚنه له من و خواکه‌م، خوٚ توٚ بوٚ چاوديري من ره‌وانه نه‌کراوی؟ له وه‌لامدا وتی: سویند به‌خوا، خوا لیٚت خوٚش نابییٚت و ناتباته به‌هه‌شت. خواى گه‌وره رۆحی هه‌ر دووکیانی کيشا، له‌لایه‌ن خواى گه‌وره کۆبوونه‌وه، خواى گه‌وره به‌بنده په‌رستشکاره‌که‌ی وت: ئایا زانای به‌من؟ ئایا توانات به‌سه‌ر نه‌وه‌دا ئه‌شکا که له ژيٚر ده‌سه‌لأتی مندا بوو؟ و به

(۱) واتای نه‌مه نه‌وهیه: بوٚ نمونه بلین: شوعییه‌کان کافرن یان نه‌و حوکمرانه عه‌لمانیانه‌ی که حوکی شه‌رع ره‌نده‌که‌نه‌وه کافرن یان نه‌وهی وا بلیٚت و بانگه‌شه بوٚ نه‌مه بکات کافر، نه‌مه حوکمدانه له‌سه‌ر جوٚر. جا نه‌گه‌ر کرداره‌که په‌یوه‌ست بوو به که‌سیکی دیاریکراو که له فلأنه تاقمه یان فیساره‌یه، نه‌وا نه‌و کاته هه‌لوه‌سته بکریٚت بوٚ زیاتر لی‌کۆلینه‌وه و چه‌سپاندنی هه‌لۆیستی که‌سه‌که، له ریگه‌ی پرسیار و گه‌توگۆ له‌گه‌ن کردنی، تا به‌لگه‌ی له‌سه‌ر به‌ریا ده‌بیٚت. / فتاوی‌ المعاصره: د. یوسف القرضاوي ۱/۲۹.

گوناهکاره‌که‌ی فەرموو: برۆ ناو بەهەشت بە رەحمەت و بە زەیی من. و بە ئەوەی تری وت: بیبەنە ناو ناگری دۆزەخ. ئەبو ھورەیرە وتی: سویند بەو زاتە‌ی پۆحی منی بەدەستە، بەندە چاکە‌که وشە‌یەکی وت دنیا و دواپۆژی پێ له دەستچوو.

ب_ دەکریت کەسی دیاریکراو کۆشش و ئیجتەهاد و هەلە‌ی کردبیت و بەمەش لیخۆش بوونی بە دەست هینابیت.

ب_ دەکریت کەسی دیاریکراو خاوەن برپاوە ئیمانیکێ گەورەو چاکە‌ی زۆر بیت بەمەش رەحمەتی خۆ‌ی گەورە‌ی دەست خستبیت، هەرۆک لەو کەسە خۆش بوو کە وتی: (ئەگەر مردم ب‌مکەنە خۆلە‌میش و فریەم بدن، دواتر خۆ‌ی گەورە لیی خۆشبوو بەهۆ‌ی ئەو ترسە‌ی هەیبوو) ئەو کەسە گومانی وابوو کە خۆ‌ی گەورە ناتوانیت پارچە ب‌ئاوێکانی لاشە‌ی کۆبکاتە‌وهو زیندووی بکاتە‌وه یاخود گومانی لە زیندوو بوونە‌وه هەبوو.

زانایان وتیانە: ئیمە لەبارە‌ی دواپۆژە‌وه برپاوە لەسەر کەس نادەین، ئەمەش رپگر نیە لەوە‌ی سزای دونیایی ئەو کەسە بدەین، تا رپگری لەو بیدعە‌یە‌ی بکریت و داوای تەوبە‌ی لیبکریت، جا ئەگەر تەوبە‌ی کرد ئەو بە‌گەرنا دەکوژریت.

بۆ‌یە زانایان سەیری ئەو قسە‌یە دەکەن کە کەسە‌که دەیکات، جا ئەگەر قسە‌که لە خۆ‌ی خۆیدا کوفر بوو، ئەوا دوتریت: ئەو کەسە کوفری کردوو، قسە‌که‌رە‌کەش بە‌پیی مەرچە‌کان و لاچوونی پەرچە‌کان تە‌کفیر دەکریت، ئەمەش لە کاتیکدا‌یە کە ئەو کەسە بێ دین و دوو روو بیت. چونکە مەزەندە ناکریت کە یەکی لە ئەهلی قبیلە کوفر بکات مەگەر کەسە‌که دوو روو و بێ دین بیت. بە بە‌لگە‌ی ئەوە‌ی کە:

خۆ‌ی گەورە لە سەرەتای سورەتی (البقرة) دا خە‌لکی بۆ‌سی بەش دابەش کردوو: ئەوانە‌ی بە دەرو دەروون (بالظاهر والباطن) برپاوە، بێ باوەرو کافرە‌کان ئەوانەن کە شایەتەمان

ناهیښ، دوو رووه‌کان ئه‌وانه‌ی له رووه‌شدا شایه‌ت‌مانیان هیښاوه به د‌روونیش ب‌ی باو‌د‌ر‌پ‌یان
حه‌شارداوه. جا ه‌ر که‌سیک شایه‌ت‌مانی هیښاب‌یت و کوفر بکات، ئه‌وا ئه‌و که‌سه دوو رووه^(۱).

ب‌ه‌م پ‌ی‌یه: ب‌و ته‌ک‌ف‌یر کردنی که‌سیکی دیاریکراو، ناکر‌یت ته‌نها پشت به رووه‌کش و لایه‌نه
دیاره‌که‌ی ئه‌و که‌سه ب‌به‌س‌تر‌یت.

(ابن ا‌بی‌ العز) وت‌ویه‌تی: ه‌ر که‌سیک گشت ئه‌و که‌سانه‌ی ته‌ک‌ف‌یر کرد که قسه‌یه‌کی
ب‌یدعه ده‌که‌ن و که‌چی له ناخه‌وه سه‌رچاوه‌ی نه‌گرت‌ووه، ئه‌وا پ‌ی‌و‌ی‌سته که‌سانیک ته‌ک‌ف‌یر بکات
که له د‌رووندا دوو روویان ه‌شار نه‌داوه، به‌لکو به‌پ‌ی‌چه‌وانه‌وه خواو پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خ‌ویان
خ‌وشده‌و‌یت، ب‌روای ته‌واویان به خواو پ‌ی‌غه‌مبه‌رکه‌ی ه‌یه، نه‌گ‌ر‌چی گونا‌ه‌بار‌یش ب‌ن. ب‌ه‌م
به‌لگه‌یه: (پ‌یاویک له سه‌رده‌می پ‌ی‌غه‌مبه‌ر ص‌ل‌ل‌ه‌ و‌ع‌ل‌ه‌ و‌آ‌ل‌ه‌ و‌س‌ل‌م‌) ه‌ه‌بوو، ناوی عبدالله بوو، به (حمار) ناوزه‌د
ده‌کرا، پ‌ی‌غه‌مبه‌ری ص‌ل‌ل‌ه‌ و‌ع‌ل‌ه‌ و‌آ‌ل‌ه‌ و‌س‌ل‌م‌ ده‌ه‌ښایه پ‌ی‌که‌نین، پ‌ی‌غه‌مبه‌ر ص‌ل‌ل‌ه‌ و‌ع‌ل‌ه‌ و‌آ‌ل‌ه‌ و‌س‌ل‌م‌ چه‌ندین جار سزای مه‌یی

(۱) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ۴۳۶_ ۴۳۸.

ئ‌یبن ته‌یمیه‌ش ئه‌م ب‌و‌چ‌وونه‌ی له‌لا په‌سه‌نده، که نای‌یت ته‌ک‌ف‌یری که‌سیکی دیاریکراو بکر‌یت. ب‌روانه
ب‌و‌چ‌وونه‌که‌ی له: مجموع الفتاوی: ۴۸۴/۱۲ و ۵۰۰ و ۳۴۵/۲۳ و ۶۶/۳۵ و ۱۶۵.

فه‌رمووده‌ی: دوو پ‌یاو له نه‌وه‌ی ئ‌یسرائیل ه‌ه‌بوون... تاد. هات‌ووه له: سنن ا‌بی‌ داود فی: ۳۵ کتاب الأدب،
۵۱ باب النهي عن البغي، رقم ۴۹۰۱، عن ا‌بی‌ هریره و حسنه ابن ا‌بی‌ العز.

فه‌رمووده‌ی: که مردم ب‌مکه‌ن به خ‌و‌له‌م‌یش.... تاد، ئه‌مانه گ‌یراویانه‌ته‌وه: البخاري و مسلم و النسائي و
ابن ماجه و أحمد، عن ا‌بی‌ هریره رضي الله عنه. سه‌یری ئه‌م سه‌رچاوه‌یه بکه: هامش شرح العقيدة الطحاوية،
سه‌رچاوه‌ی پ‌یشوو.

ئ‌یبن ته‌یمیه وت‌ویه‌تی: ئه‌م که‌سه گومانی له توانای خ‌وای گه‌وره ه‌ه‌بوو، له‌وه‌ی نه‌گ‌ر ب‌ی‌ته‌ خ‌و‌له‌م‌یش
پ‌ی‌ی و ا‌بوو خ‌وای گه‌وره ناتوان‌یت زیندووی کاته‌وه، ته‌نانه‌ت ب‌رواشی و ا‌بوو که ناگه‌ر‌پ‌ته‌وه، ئه‌مه کوفر و ب‌ی
باوه‌ر‌پ‌یه له‌لایه‌ن ه‌موو موس‌لمانانه‌وه، ناوبراو نه‌زان بوو نه‌یده‌زانی خ‌وای گه‌وره زیندووی ده‌کاته‌وه، ب‌روادار
بوو له‌خ‌وای گه‌وره ده‌ترسا له‌وه‌ی سزای بدات، له‌به‌ر ئه‌م ترسه خ‌وای گه‌وره ل‌ی‌ی خ‌وش بوو. ئه‌و ته‌ئ‌ویلکاره‌ی
له پ‌له‌ی ئ‌یجه‌هاد دایه و سوریشه له‌سه‌ر شوینکه‌وتنی پ‌ی‌غه‌مبه‌ر له پ‌یش‌تره که پ‌ه‌مه‌ت و به‌زه‌یی به‌سه‌ریدا
ب‌بارئ له ناوبراو / مجموع الفتاوی ۳/ ۲۳۱.

خواردنه‌وهی له‌سه‌ر جیبه‌جی کرد، رۆژنیک هینایان، پیغه‌مبەر (ﷺ) فه‌رمانی کرد سزا بدریئت. له‌و کاته‌دا پیاویک له‌ ناو خه‌لکه‌که‌دا وتی: خوايه نه‌فرینی خۆتی به‌سه‌ردا ببارینه، ئای چه‌ند ئه‌م که‌سه ده‌هیننه ئیره! پیغه‌مبەری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: نه‌فره‌تی لئ مه‌که، چونکه ئه‌و خواو پیغه‌مبەری خوای خۆشه‌وێت).

هه‌روه‌ها دواتر (ئین ئه‌بی ئه‌لعز) وتی: به‌دئنیاییه‌وه هه‌ندئ بیدعه له‌ ناو زۆریک له‌ تاقم و پيشه‌واکانی زانست و ئاییندا هه‌ن، ته‌نانه‌ت هه‌یانه هه‌ندئ بۆچوونی وه‌ک: جه‌میه‌کان یاخود مورجیه‌کان یان شیعه‌کان یان خه‌واریه‌کانی هه‌یه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا پيشه‌واکانی زانست و ئایین به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی ئه‌و بیدعه‌تانه ناکه‌ن، به‌لکو له‌ لقی‌کدا ئه‌گرئ بیکه‌ن، هه‌ر بۆیه له‌ناو ناودارانی پیشین (سلف)یشدا هه‌ندئ که‌س بۆچوونی وه‌ک ئه‌و بیدعه‌تچیان‌ه‌ی هه‌بووه.

یه‌کیک له‌ که‌م و کوریه‌کانی بیدعه‌چییه‌کان ئه‌وه‌یه که‌ یه‌کتری ته‌کفیر ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها له‌ خه‌سله‌ته‌ ستایش‌کراوه‌کانی زانایان ئه‌وه‌یه که‌ یه‌کتری هه‌له‌دار ده‌که‌ن، نه‌وه‌ک ته‌کفیر کردنی یه‌کتری^(۱).

دووم: هه‌ندی‌ک ده‌ق له‌ قورئانی پیرۆز و سوننه‌تی به‌پێز ناویان له‌ هه‌ندی‌ک گونا‌ه ناوه (کوفر)، بۆ نمونه:

(۱) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز، سهرچاوه‌ی پيشوو، ۴۳۸_ ۴۳۹.

فه‌رمووده‌ی: پیاویک له‌ سه‌رده‌می پیغه‌مبەر (ﷺ).... تاد، هاتوو له: صحیح البخاری فی: ۸۶ کتاب الحدود، باب ما یکره من لعن شارب الخمر، و إنه لیس بخارج من الملة، رقم ۶۷۸۰، عن عمر بن خطاب رضي الله عنه.

مه‌به‌ستی له‌ زانایان، ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌ته. / هامش شرح العقيدة الطحاوية.

نهم فہرمايشتهى خواى گہورہ: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾

المائدة: ٤٤. واتہ: (جا ئہوہى حوکم و داوہرى بہو بہرنامہیہ نہکات کہ خوا دایبہزاندوہو، نا ئہوانہ بئى باوہرن).

نهم فہرموودہیہى پیغہمبہر (ﷺ): (سباب المسلم فسوق وقتاله کفر) واتہ: تانہو توانجدان لہ موسلمان تاوان و لاساریہ و شہرکردن لہگہلى کوفرہ.

نهم فہرموودہیہى پیغہمبہر (ﷺ): (لا ترجعوا بعدي كفارا يضرب بعضكم رقاب بعض) واتہ: نہکهن لہ دواى من لہ نایین ہہلبگہرپنہوہو ہہندیکتان ملی ہہندیکی ترتان بپہرینن.

نهم فہرمايشتهش: (إذا قال الرجل لأخيه: يا كافر، فقد باء بها أحدهما) واتہ: ئہگہر یہکیک بہ براگہى وت: کافر، ئہوا یہکیکیان تووشى کوفر دہبیئت.

نهم فہرموودہیہش: (بين المسلم وبين الكفر ترك الصلاة) واتہ: لہ نیوان موسلمان و کوفردا تہنہا فہراموشکردنى نوپژہ.

ہہروہا ئہمہش: (من حلف بغير الله فقد كفر) واتہ: ہہر کہسیک سویند بخوات بہ جگہلہ خواى گہورہ ئہوا کوفرى کردوہو. ... تاد.

لہم دہقانہ و ہاووینہکانیاندا چہند کیشہیہک ہہیہ لہمہر تہکفیر نہکردنى ئہہلى قبیلہ^(۱)، چونکہ ئہوانہى لہم دہقانہدا باسیان کراوہ موسلمانن و پالڈراونہتہ لای کوفر.

(۱) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٤٣٩ _ ٤٤٢.

فہرموودہى: توانجدان لہ موسلمان لاساریہ و کوشتنیشى کوفرہ، ئہمانہ دہریان ہیناوہ: بخارى و مسلم و الترمذى والنسائي و ابن ماجه و أحمد و غیرہم من حدیث عبداللہ بن مسعود رضی اللہ عنہ.

فہرموودہى: نہکهن لہ دواى من لہ نایین ہہلبگہرپنہوہو... تاد. ئہمانہ دہریان ہیناوہ: بخارى و مسلم و أبو داود و النسائي و ابن ماجه و أحمد و غیرہم، من حدیث ابن عمر رضی اللہ عنہما.

وهئامی ئەم کیشەییە دراوتەتەوه، بەهۆی ئەهلی سوننە و جەماعەت هەموویان کۆکن لەسەر ئەم خائانی خوارەوه:

أ_ ئەو کەسە گوناھی گەوره دەکات نابیت تهکفیر بکریت، هەر وهک خهوار یجهکان تهکفیری دهکەن و دهیخه نه دهره وهی باز نهی ئوممه تی ئیسلام، چونکه ئەگەر تهکفیر بکریت به کوفریکی دهرخەر له باز نهی ئوممه تی ئیسلام، ئەو کاته ئەو کەسه دهبیته هه لگه پاره له ئایین، کەسی هه لگه پاره وه له ئایین به هه موو حاله ته کانی دهکوژریت.

ب_ ئەوهی گوناھی گەوره دەکات، ناچیتە خانە ی پلەیهک له نیوان دوو پلەکه، هەر وهک موخته زیله کان بۆچوونیان وایه.

پ_ ئەوهی گوناھی گەوره دەکات له باز نهی ئیمان و ئیسلام ناچیته دهره وه و ناشچیته ناو باز نهی کوفر و شایه نی مانه وهی هه تا هه تایی نییه له ئاگری دۆزه خدا، به به لگه ی:

خوای گهوره ئەو کەسە گوناھی گەوره دەکات له پیزی باوه پدارانی ژماردوو، بهم فرمایشته پیروزی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ﴾ البقرة: ۱۷۸. واته: (ئه ی ئەوانه ی باوه پتان هیناوه، پپویست کراوه له سه رتان: تۆله سه ندنه وه بۆ کوژراوه کانتان). کابرای بکوژی جیا نه کردۆته وه له وانه ی باوه پدارن.

فهرمووده ی: ئەگەر یه کیک به براهی وت: کافر... تاد. ئەمانه دهریان هیناوه: بخاری و مسلم و الترمذی و مالک و أحمد و غیرهم، من حدیث ابن عمر رضی الله عنهما.

فهرمووده ی: له نیوان موسلمان و کوفردا ته نه ا فه رامۆشکردنی نویژه، ئەمانه دهریان هیناوه: مسلم و أبو داود و الترمذی و ابن ماجه و أحمد و غیرهم، حدیث جابر رضی الله عنه.

فهرمووده ی: هه ر کەسیک سویند بخوات به جگه له خوای گهوره ئەوا کوفری کردوو، حاکم و ئەوانی تریش گیراویانه ته وه، من حدیث ابن عمر رضی الله عنهما، و رواه الآخرون.

سهیری سه رچاوه کانی ئەو فهرموودانه بکه به تیرو ته سه لی له: شرح العقیده الطحاویه لابن أبي العز، پهراویزی ۴۳۹_ ۴۴۱.

ههروهك لهه فهرمایشتهیشدا هاتووہ: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتُلُوا فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَت إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقْتُلُوا الَّتِي تَبَغَى حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ ﴿٩٢﴾ الحجرات: ٩-١٠.

واته: (ئهگهر دوو دهسته یان دوو تاقم لهه موسلمانان بوو به شهریان، ئهوه دهست بهجی ههولبدن ریکیان بخهن و ناشتیان بکهنهوه، خو ئهگهر لایهکیان ههر دهستدریژی دهکرده سهر لایهنهکهی تر، ئهوا ئیوه بهگژ ئهوهیاندا بچن که ستهم و دهست دریژی دهکات، ههتا دهگهریتهوه بو فهرمانی خوا... جا ئهگهر لایهنه سهرکهشهکه بو فهرمانی خوا سهری دانهواند، ئهوابه دادگهرانه ناویژیوانیان لهنیواندا بکهن و دادپهروهری ئهنجام بدن، چونکه بهراستی خوا ئهوانهی خویش دهویت که دادپهروهری ئهنجام دهن. له راستیدا ههر ئیمانداران برای یهکن، کهواته ههر کاتیك له نیوان دوو براتاندا ناکوکی پهیداوو، ئیوه نیوانیان چاک بکهن و ناشتیان بکهنهوه). ئهوانهی لهگهڵ یهکتریدا دهجنگن له بازنهی باوهردارانی نهخستووته دهرهوه.

دهقهکانی قورئانی پیرۆزو سوننهتی بهپیرو یهکدهنگی ئهوه دهبهخشن که زیناکهرو دزیکهرو بوختانکه ناکوژرین، بهلکو سزادهدرین، ئهمهش بهلگهیه لهسهر ئهوهی ناوبراوان ههلهگهراوه نین.

ت_ ئهوهی گوناھی گهوره دهکات شیایوی ئهوه ههرهشهیهیه که بههوی گوناههکه دپته کایه، ههروهک چوئن له دهقهکاندا واهاتوو، نهوهک مورحیئهکانیش که دهلین هیج شتیك لهگهڵ ئیمان و باوهردا زیانی نییه، هیج چاکهیهکیش لهگهڵ کوفردا سوودی نییه^(١).

کوفر دهبیته دوو بهش: بیروباوهری، کرداری.

(١) شرح العقيدة الطحاوية، سهرچاوهی پيشوو ٤٤٢ _ ٤٤٤. و سهیریشی بکه له: لوامع الانوار البهية ٣٦٨.

جا ئەو دەلىت ئيمان گوفتارو كرداره، زياد و كەم دەكات، ئەوا دەشلىت: ئەو شتانەى لەو دەقاندە بە كوفەر ناوبراون بریتین لە كوفرى كردارى نەو كوفرى بىروباوەر. كوفەر لەلای ئەوان چەند پلەيەكە، ھەرەك كوفرى بچوكتەر لە كوفرى پەسەن، كەواتە پلەكانى كوفەر لەلای ئەوان وەك پلەكانى ئيمانە.

ئەو ھەش كە دەلىت ئيمان دان پیدانانە، كردار بەشيك نىيە لە ئيمان، كوفەر بریتىيە لە دان پیدانەھىيان (ججود)، نە كوفەر نە ئيمان زياد و كەم ناكەن، ئەو دەشلىت: ئەو شتانەى لەم دەقاندە بە كوفەر ناوبراون بریتىيە لە كوفرى خوازراو (مجازى) نەك كوفرى راستەقىنە، چونكە كوفرى راستەقىنە كەسەكە دەخاتە دەرەو ھى بازنەى ئوممەتى ئىسلام. بۆيە ئەگەر كەسكى كافر ھات و نوپۆزى وەك نوپۆزى ئىمە كرد، ئەوا بە موسلمان ھوكمى لەسەر دەدرىت^(۱).

بە پشت بەستن بەو ھى خراپەروو، زانايان ھەلسان بە تەئويل كردنى ئەو دەقە تەكفيريانەى كەمىك پيش ئىرە خرانەروو، بەم جۆرە تەئويلانە:

ئەم تەكفیرە ئەم كەسانە دەگریتەو ھە كە ئەو گوناھانە بە ھەئال دادەنن، جا ئەگەر ئەو كەسەى گوناھە گەرەكە دەكات ئەو گوناھە بە ھەئالیش بزانی، ئەوا ئەو كەسە كافرە بە يەك دەنگى و بەبى پاجىبای.

يان لەوانەيە ئەو گوناھە گەورانە لەلایەن بکەرەكەو ھەسەر بکیشن بۆ كوفەر.

(۱) شرح العقيدة الطحاوية لابن أبي العز ٤٤٤_٤٤٥. شیخ عبدالقادر له: (الغنية ١/٧٣) دەلىت: (بروامان وایە _ واتە: ئەھلى سوننە و جەماعەت _ ھەر چەندە باوەردار زۆر گوناھى بچوگ و گەرەش بکات، ئەوا پى تەكفیر ناکریت، ئەگەر لەسەر ئەو گوناھانەش بمریت بەبى تەوبەکردن، بەو مەرھەى لەسەر يەكتاناسى پاك و بوخت مردبیت، بەئكو چارەنووسى بەخوا دەسپێردریت، جا ئەگەر خواى گەرە بىھویت لى خوشدەبیت و دەبباتە بەھەشت، ئەگەر ويستيشى لەسەر بىت سزای دەدات و دەبباتە دۆزەخەو، ئىمە خومان ھەئنافورتین لەو ھى لە نىوان خواو بەندەكەيدايە و خواى گەرەش ھەوالى لەوبارەو پى نەداوين).

یاخود کردنی گوناھی گه وره به کاری کافرو بی باوهران دهچیت^(۱).

یاخود نهو کوفرهی که باسی کراوه لهو دهقانه دا مه بهستی لئی کوفری نیعمهت و چاکه و برابیهتی ئیسلامه، نهوهک کوفری دان پیدانه هینان^(۲). و شیخ خه لیلی باسی کردوو که کوفری نیعمهت پیچه وانهی سوپاسگوزارییه، که بکه ره کهی ناخاته دهره وه له بازنه ی ئوممهتی ئیسلام، به لکو نهو کهسه وهک موسلمان له دونیادا رهفتاری له گه لدا ده کریت^(۳).

(۱) شرح صحیح مسلم للنووي ۱۷۰، له کاتی شیکردنه وهی ئەم فەرمايشتانه: (توانجدان له موسلمان لاسارییه... و (نه کهن له دوای من له ئایین هه لگه پرینه وه...)). و له: (صفوة الأحكام ۶۳) و له: (نیل الأوطار ۱/ ۳۱۵) دا هاتوو: نهو ته ئویلاتانه هی زۆریه ی زانیان به پیشین و پاشین (سلف و خلف) وه، له وانه: مالک و شافعی و هه ندیک له زهیدیه کان، له کاتی شیکردنه وهی نهو فەرموودانه ی هاتوون له باره ی کوفری نوێژنه کهر به هوی ته مه ئییه وه.

ههروه ها شیخ ئەحمده خلیلی له (شرح غایة المراد ۱۳۵) دا ئەم ته ئویلاتانه ی هیناوه به هیج کامیان رازی نه بووه.

(۲) شرح صحیح مسلم للنووي، سه رچاوه ی پی شوو.

(۳) ئەمه نهو لیکدانه وهو ته ئویله یه که شیخ خه لیلی پی رازی بووه، له (شرح غایة المراد، سه رچاوه ی پی شوو)، به پی نه وهی کوفری بو دوو جوړ دابه ش کردوو: کوفری دان پیدانه هینان و کوفر کردن به نیعمه ته کانی خوا. ئەمه نهو دابه شه یه که ئیبازییه کان چه سپاندوو یانه و کوکن له سه ری.

دهر وازه‌ی سییه

سزای هه‌لگه‌راوه (مرتد)

ئه‌گه‌ر موسلمان له ئایین هه‌لگه‌راپه‌وه، په‌نا به‌خوا، ئه‌وا دوو سزای هه‌یه:

۱_ سزای دواروژ، بریتیه له مانه‌وه‌ی هه‌تا هه‌تایی له ئاگری دۆزه‌خدا.

خوای پاك و بهرز ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾
البقرة: ۲۱۷. واته: (جا هه‌ر كه‌سیك له ئیوه پاشگه‌ز بیته‌وه له ئاینه‌كه‌ی و به‌ کافری بمریت، ئه‌و جوړه كه‌سانه كاره‌كانیان پووجه‌ل ده‌بی‌ت له دنیا و قیامه‌تا و ئه‌وانه جینشینی ناو ئاگری دۆزه‌خن و ژیا‌نی هه‌میشه‌یی تیا‌دا ده‌به‌نه سه‌ر).

۲_ سزای دونیایی، بریتیه له‌و حوکه‌مانه‌ی تابه‌تن به‌م باسه له کتیه (فقه‌یه‌کان) هاتووه، بۆ نمونه:

پیویسته دادوهر داوای ته‌وبه له هه‌لگه‌راوه‌که بکات و گومانه‌کانی لاببات و به‌لگه‌ی له‌سه‌ر به‌رپا بکات، جا ئه‌گه‌ر هه‌لگه‌راوه‌که ره‌تی کرده‌وه بگه‌رپه‌ته‌وه بۆ ناو ئایینی ئیسلام، ئه‌وا پیویسته حوکه‌مانه‌ی هه‌لگه‌راوه‌ی له‌سه‌ر جیبه‌جی بکات، بۆیه ده‌بی‌ت سزای گوشتنی به‌سه‌ردا به‌سپینری‌ت، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌م فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ): (من بدل دینه فاقتلوه)

واته: هەر كهسێك ئایینهكه‌ی گۆڤری^(١) بیکوژن، یه‌كده‌نگی هاتوو له‌سه‌ر پێویست بوونی كوشتنی^(٢)، حوكمی موسلمانانی له‌سه‌ر جێبه‌جێ ناکرێت و كه‌ مرد ناشۆردرێت و دروست نیه‌ نوێژی له‌سه‌ر بكرێت و نابێت له‌ گۆرستانی موسلمانان بنیژرێت و په‌یوه‌ندی میراتی له‌گه‌ڵ خانه‌واده‌كه‌ی ده‌بچرێت و ژنه‌كه‌ی لێ جیا ده‌كرێته‌وه‌و ته‌لاق ده‌درێت، چونكه‌ نابێت ئافره‌تی موسلمان شوو به‌ كافرو بێ باوه‌ر بكات، هه‌یج ده‌سه‌لاتێكیشی به‌سه‌ر منداڵه‌كانیدا نامی‌نێت، چونكه‌ ناکرێت بێته‌ ئه‌مینه‌داریان.

ئهو هه‌موو حوكمانه‌ كه‌ له‌سه‌ر كه‌سی هه‌لگه‌پاوه‌ هه‌ن، ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ كه‌ هه‌لگه‌پاوه‌ تاوانی هه‌ره‌ گه‌وره‌یه‌ له‌ دیدی ئیسلام و به‌ مه‌ترسی ده‌زانیت له‌سه‌ر تاك و كۆمه‌لگه‌، ناسنامه‌ی په‌یوه‌ست بوون (انتماء)ی موسلمان ده‌گۆرێت بۆ ئوممه‌ته‌كه‌ی، به‌لكو ده‌يكاته‌ دۆستی دۆزمنی موسلمانان، بۆ خۆی به‌ره‌وا ده‌زانیت كه‌ یارمه‌تی له‌ دۆزمن وه‌ربگرێت دژ به‌ خانه‌وده‌ و ئوممه‌ته‌كه‌ی، بۆیه‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌سفی كردوو به‌وه‌ی: (ئایینی خۆی فه‌رامۆش كردوو له‌ كۆمه‌ڵی موسلمانان دا‌پراوه‌)^(٣).

مه‌ترسی ئهو كه‌سه‌ هه‌لگه‌پاوه‌یه‌ زیاتر بووه‌ له‌ مه‌ترسی دۆزمنی ئاشكرا.

(١) واته‌: له‌ ئایینی ئیسلام پاشگه‌زیبووه‌وه‌. (وه‌رگێڕ).

(٢) سه‌نعانی، له‌: (سبل السلام ٢٦٥/٣) یه‌كده‌نگی هه‌یناوه‌ له‌سه‌ر كوشتنی كه‌سی هه‌لگه‌پاوه‌، ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی كردۆته‌ به‌لگه‌: (هه‌ر كه‌سێك ئایینه‌كه‌ی گۆڤری بیکوژن) بوخاری و ئه‌وانی تریش له‌ ئیبن عبّاس (خوا لێی رازی بێت) گێڕاویانه‌ته‌وه‌. و بڕوانه‌ ئه‌مانه‌ش: صفوة الأحكام ٣٩٢ والتشريع الجنائي الاسلامي ٧٢٠/٢.

(٣) بڕوانه‌: (مه‌ترسی له‌ ئایینی هه‌لگه‌پاوه‌وه‌) له‌ توێژینه‌وه‌ی (جریمه‌ الرده‌ و عقوبة‌ المرتد: ٣٧)ی دکتۆر یوسف قه‌رزازی. و الفتاوی المعاصرة ١/٣٠١.

فه‌رمووده‌ی: (ئهو كه‌سه‌ی ئایینه‌كه‌ی فه‌رامۆش كردوو... تاد)، بوخاری و موسلیم هاوبه‌شن له‌ گێڕانه‌وه‌یدا، به‌شیکه‌ له‌ فه‌رمووده‌ی: (لا یحل دم امریء مسلم، یشهد أن لا اله إلا الله، و أني رسول الله، إلا یأحد التلات: الثیب الزانی، و النفس بالنفس، و التارك لدينه‌ المارق للجماعة): صفوة الأحكام ٣٥٩.

بۆيە:

بۇ هيچ كەسيك دروست نيهه پهله بكات و خيرا دست بكات به تهكفير كردنى هەر
موسلماننيك، به بهلگه نئوهى بينيويهتى گوناھيكي گه ورهى كردووه، له بهر نئوهى حوكمى
تهكفير كردن شتيكى ساده نيهه، بهلكو زور دژواره و برهتيه له بهدەرنانى موسلماننيك له
كۆمهلگه و ئوممهتهكهيدا، تهكفير كردن وهك دەرکردنى حوكمى مردنه بۇ مروفيك و
ناشتنيهتى له كاتيكددا كه هيشتا زيندووه.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين

سەرچاوه كان

- الإبانة بين الفرق الإسلامية عند كتاب المقالات في القديم والحديث: علي يحيى معمر. مكتبة أبي الشعثاء، السَّيب، سلطنة عُمان، المطبعة العربية في غرداية، سنة ١٩٨٧ م.
 - الإبانة عن أصول الديانة: الإمام أبو الحسن علي بن إسماعيل بن أبي بشر إسحاق الأشعري، المتوفى سنة ٣٢٤ هـ _ ٩٣٦ م تحقيق: د. فوقية حسين محمود. الطبعة الأولى، توزيع دار الأنصار بالقاهرة، مطابع الدجوي بالقاهرة سنة ١٣٩٧ هـ _ ١٩٧٧ م.
 - الإبانة عن شريعة الفرقة الناجية ومجانبة الفرق المذمومة: ابن بطة، أبو عبد الله عبيد الله بن محمد بن محمد بن حمدان العكبري الحنبلي، المتوفى سنة ٣٨٧ هـ. تحقيق: أحمد فريد المزيدي. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية ببيروت، سنة ١٤٢٢ هـ _ ٢٠٠٢ م.
 - الإبهاج في شرح المنهاج: تقي الدين أبو الحسن علي بن عبد الكافي بن علي السبكي، المتوفى سنة ٧٥٦ هـ _ ١٣٥٥ م. وولده تاج الدين أبو نصر عبد الوهاب بن علي بن عبد الكافي السبكي، المتوفى سنة ٧٧١ هـ _ ١٣٧٠ م.
- و منهاج الوصول إلى علم الأصول، للقاضي ناصر الدين أبو سعيد عبدالله بن عمر بن محمد البيضاوي الشيرازي الشافعي، المتوفى سنة ٦٨٥ هـ _ ١٢٨٦ م. تحقيق: د. شعبان محمد إسماعيل. الطبعة الأولى، المكتبة المكية في مكة المكرمة ودار ابن حزم في بيروت، سنة ١٤٢٥ هـ _ ٢٠٠٤ م.
- إتحاف السادة المتقين بشرح إحياء علوم الدين: السيد أبو الفيض محمد مرتضى بن محمد بن محمد الحسيني الزبيدي الحنفي، المتوفى سنة ١٢٠٥ هـ _ ١٧٩٠ م. و بهامشه:

إحياء علوم الدين: الإمام أبو حامد محمد بن محمد بن محمد بن أحمد الغزالي الطوسي الشافعي، المتوفى سنة ٥٠٥ هـ _ ١١١١ م.

تعريف الأحياء بفضائل الإحياء: الشيخ عبدالقادر بن شيخ بن عبدالله بن شيخ بن عبدالله العيدروس باعلوي، المتوفى سنة ١٠٣٨ هـ _ ١٦٢٨ م.

الإملاء في إشكالات الإحياء: الإمام أبو حامد الغزالي، ردَّ به على بعض إعتراضات أوردها بعض المعاصرين له على بعض مواضع من الإحياء. مؤسسة التاريخ العربي ببيروت، لبنان سنة ١٤١٤ هـ _ ١٩٩٤ م، وهي طبعة مصورة على طبعة المطبعة الميمنية بمصر التي إنتهى طبعتها سنة ١٣١١ هـ.

• الإبتقان في علوم القرآن: جلال الدين عبدالرحمن بن أبي بكر السيوطي، المتوفى سنة ٩١١ هـ _ ١٥٠٥ م. تحقيق: فواز أحمد زمرلي. الطبعة الأولى، دار الكتاب العربي ببيروت، سنة ١٤٢٤ هـ _ ٢٠٠٣ م.

• إثبات النبوة النبي (ﷺ): أبو الحسين أحمد بن الحسين بن هارون الحسيني الزيدي الهاروني، المتوفى سنة ٤٢١ هـ. تحقيق: خليل أحمد إبراهيم الحاج. المكتبة العلمية.

• الأجوبة الفاخرة عن الأسئلة الفاجرة: شهاب الدين أحمد بن إدريس بن عبدالرحمن القرافي المصري المالكي، المتوفى سنة ٦٨٤ هـ _ ١٢٨٥ م. طبع بهامش كتاب (الفارق بين المخلوق والخالق).

• إحياء علوم الدين: الإمام أبو حامد محمد بن محمد بن محمد بن أحمد الغزالي الطوسي الشافعي، المتوفى ٥٠٥ هـ _ ١١١١ م. و معه: المغني عن حمل الأسفار في الأسفار في تخريج ما في الإحياء من الأخبار: لزين الدين أبي الفضل عبد الرحيم بن الحسين العراقي، المتوفى سنة ٨٠٦ هـ _ ١٤٠٤ م. وبهامشه:

أ _ تعريف الأحياء بفضائل الإحياء: لعبد القادر بن شيخ بن عبدالله بن شيخ بن عبدالله العيدروس باعلوي، المتوفى سنة ١٠٣٨ هـ _ ١٦٣٨ م.

ب_ الإملاء عن إشكالات الإحياء: للإمام أبي حامد الغزالي، رد به اعتراضات أوردها بعض المعاصرين له على بعض مواضع الإحياء.

ج_ عوارف المعارف: لأبي حفص عمر بن محمد بن عبدالله السهروردي، المتوفى سنة ٦٣٢ هـ _ ١٢٣٤ م. شركة مكتبة و مطبعة مصطفى البابي الحلبي وأولاده بمصر، سنة ١٩٣٩ م. وانظر: إتحاف السادة المتقين.

• إختصار علوم الحديث: عماد الدين أبو الفداء إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي الدمشقي الشافعي، المتوفى سنة ٧٧٤ هـ _ ١٣٣٧ م. وعله شرح: الباعث الحثيث: أحمد محمد شاكر، المتوفى سنة ١٣٧٧ هـ _ ١٩٥٨ م. الطبعة الثالثة، مطبعة محمد علي صبيح وأولاده بالقاهرة، سنة ١٣٧٧ هـ _ ١٩٥٨ م.

• أدلة جواز التوسل بالنبي (ﷺ): أحمد بن زيني دحلان. أنظر: رسالة فيما يتعلق بأدلة جواز التوسل بالنبي و زيارته (ﷺ).

• الأديان دراسة تاريخية مقارنة، القسم الأول: الديانات القديمة: د. رشدي عليان، المتوفى سنة ١٤٠٩ هـ _ ١٩٨٩ م، و د. سعدون الساموك. دار الحرية ببغداد سنة ١٩٧٦ م.

• أديان الهند الكبرى: د. أحمد شلبي. الطبعة الثالثة، القاهرة سنة ١٩٧٢ م.

• الإرشاد إلى قواطع الأدلة في أصول الإعتقاد: إمام الحرمين أبو المعالي ضياء الدين عبدالملك بن عبدالله بن يوسف الجويني النيسابوري الشافعي، المتوفى سنة ٤٧٨ هـ _ ١٠٨٥ م. تحقيق: د. محمد يوسف موسى، وعلي عبد المنعم عبد الحميد. الطبعة الثالثة، الناشر: مكتبة الخانجي بالقاهرة، الشركة الدولية للطباعة بالقاهرة، سنة ١٤٢٢ هـ _ ٢٠٠٢ م.

• إرشاد الساري إلى شرح صحيح البخاري: شهاب الدين أحمد بن محمد القسطلاني الشافعي، المتوفى سنة ٩٢٣ هـ _ ١٥١٧ م. والبخاري هو أبو عبدالله محمد بن إسماعيل بن إبراهيم، المتوفى سنة ٢٥٦ هـ _ ٨٧٠ م. وبهامشه:

شرح الإمام النووي: أبي زكريا محيي الدين يحيى بن شرف بن مري الشافعي، المتوفى سنة ٦٧٦ هـ _ ١٢٧٧ م، على صحيح مسلم بن الحجاج القشيري النيسابوري، المتوفى ٢٦١ هـ _ ٨٧٥ م. دار الكتاب العربي ببيروت، وهي الطبعة المصورة عن السابعة التي طبعت بالمطبعة الأميرية ببولاق مصر سنة ١٣٢٣ _ ١٣٢٧ م.

• إرشاد الفحول إلى تحقيق الحق من علم الأصول: محمد بن علي بن محمد الشوكاني، المتوفى سنة ١٢٥٠ هـ _ ١٨٣٤ م. و بهامشه: شرح الشيخ أحمد بن قاسم العبادي الشافعي، المتوفى سنة ٩٩٢ هـ _ ١٥٨٤ م، على:

شرح جلال الدين محمد بن أحمد بن محمد المحلي الشافعي، المتوفى سنة ٨٦٤ هـ _ ١٤٥٩ م، على الورقات في الأصول، لإمام الحرمين أبي المعالي ضياء الدين عبد الملك بن عبد الله بن يوسف الجويني النيسابوري الشافعي، المتوفى سنة ٤٧٨ هـ _ ١٠٨٥ م. الطبعة الأولى، مطبعة مصطفى البابي الحلبي و أولاده بمصر سنة ١٩٣٧ م.

• أساس البلاغة: جار الله أبو القاسم محمود بن عمر الزمخشري، المتوفى سنة ٥٣٨ هـ _ ١١٤٤ م. تحقيق: عبدالرحيم محمود. الطبعة الألى، مطبعة أورفاند بالقاهرة، سنة ١٩٥٣ م، وهي طبعة مصورة على طبعة دار الكتب المصرية التي طبعت سنة ١٣٤١ هـ.

• أساس التقديس في علم الكلام: أبو عبد الله محمد بن عمر بن الحسين الخطيب التيمي البكري القرشي الشافعي، فخر الدين الرازي، المتوفى سنة ٦٠٦ هـ _ ١٢١٠ م. الطبعة الأولى، مؤسسة الكتب الثقافية ببيروت، سنة ١٤١٥ هـ _ ١٩٩٥ م.

- الأساس لعقائد الأكياس في معرفة رب العالمين و عدله في المخلوقين وما يتصل بذلك من أصول الدين: القاسم بن محمد بن علي الزيدي العلوي، المتوفى ١٠٢٩ هـ _ ١٦٢٠ م. حققه و قدم لع: البير نصري نادر. الطبعة الأولى، دار البطعة للطباعة والنشر ببيروت، سنة ١٩٨٠ م.
- إسلام بلا مذاهب: د. مصطفى الشكعة. الطبعة الرابعة عشرة، الدار المصرية اللبنانية، سنة ١٤٢٠ هـ _ ٢٠٠٠ م.
- الإسلام عقيدة و شريعة: الإمام محمود شلتوت، المتوفى سنة ١٣٨٣ هـ _ ١٩٦٣ م. الطبعة السادسة عشرة، دار الشروق ببيروت، القاهرة، سنة ١٤١٢ هـ _ ١٩٩٢ م.
- الإسلام يتحدى: وحيد الدين خان. الطبعة الرابعة سنة ١٩٧٣ م.
- الأسماء الحسنى: محمد حسنين مخلوف، كتب الخاتمة في سنة ١٣٩٥ هـ _ ١٩٧٥ م. دار المعارف بمصر.
- الإسماعيلية تأريخ و عقائد: إحسان إلهي ظهير. الطبعة الأولى، الناشر: إدارة ترجمان السنة بلاهور باكستان، طباعة دار عالم الكتب بالرياض، سنة ١٤٠٦ هـ _ ١٩٨٦ م.
- الأسنى في شرح أسماء الله الحسنى و صفاته العلى: أبو عبدالله شمس الدين محمد بن أحمد بن أبي بكر بن فرج الأنصاري الخزرجي القرطبي، المتوفى سنة ٦٧١ هـ _ ١٢٧٣ م. تحقيق: د. صالح عطية الحطمانى. الطبعة الأولى، جمعية الدعوة الإسلامية العالمية، الجماهيرية العربية الليبية، سنة ١٣٦٩ من وفات الرسول (ﷺ) _ ٢٠٠١ م.
- أصل الشيعة وأصولها: محمد الحسين آل كاشف الغطاء، المتوفى سنة ١٣٧٣ هـ _ ١٩٥٤ م. قدم له: مرتضى العسكري. منشورات مؤسسة الأعلمي للمطبوعات ببيروت.
- أصول الدعوة: د.عبدالكريم زيدان. الطبعة الأولى، بغداد، سنة ١٩٦٨ م.

- أصول الدين: جمال الدين أحمد بن محمد بن محمود الحنفي الغزنوي، المتوفى سنة ٥٩٣ هـ _ ١١٩٧ م. تحقيق و تعليق: د. عمر وفيق الداوق. الطبعة الأولى، دار البشائر الإسلامية، سنة ١٤١٩ هـ _ ١٩٩٨ م.
- أصول الدين: أبو منصور عبد القاهر بن طاهر بن محمد البغدادي الإسفراييني التميمي، المتوفى سنة ٤٢٩ هـ _ ١٠٣٧ م. الناشر: مكتبة المثنى ببغداد و مؤسسة الخانجب بمصر، وهي مصورة على الطبعة الأولى المطبوعة بمطبعة الدولة بإستانبول سنة ١٩٢٨ م.
- أصول الدين الإسلامي: د. قحطان عبدالرحمن الدوري و د. رشدي عليان، المتوفى سنة ١٤٠٩ هـ _ ١٩٨٩ م. طبعة دار الفكر الثانية في عمان، الأردن، سنة ١٤٢٢ هـ _ ٢٠٢٠ م، وهي الطبعة السادسة للكتاب.
- أصول الدين الإسلامي: محمد علي ناصر. منشورات المكتبة العصرية، صيدا، بيروت.
- الأصول العامة للفقهاء المقارن: محمد تقي الحكيم. الطبعة الأولى، دار الأندلس للطباعة والنشر، بيروت، سنة ١٩٦٣ م.
- أصول الفقه: د.عبدالكريم زيدان. انظر: الوجيز في أصول الفقه.
- أصول الفقه: محمد أبو النور زهير المالكي الأزهرى، المتوفى سنة ٤٠٧ هـ _ ١٩٨٧ م. الطبعة الأولى، المكتبة الأزهرية للتراث بالقاهرة، دار السعادة للطباعة بالقاهرة، سنة ١٩٩٦ _ ٢٠٠٤ م.
- إظهار الحق: رحمة الله بن خليل الرحمن الهندي. تحقيق: عمر الدسوقي. مطبعة الرسالة، القاهرة، سنة ١٩٦٤ م.
- إعتقادات فلاق المسلمين والمشركين: أبو عبد الله محمد بن عمر بن الحسين الخطيب التيمي البكري القرشي الشافعي، فخر الدين الرازي، المتوفى سنة ٦٠٦ هـ _ ١٢١٠ م. ومعه كتاب: المرشد الأمين إلى إعتقادات فرق المسلمين والمشركين: طه عبد الرؤوف سعد

و مصطفى الهواري. مكتبة الكليات الأزهرية، شركة الطباعة الفنية المتحدة بالقاهرة،
سنة ١٣٩٨ هـ _ ١٩٨٧ م.

• إعجاز القرآن والبلاغة النبوية: مصطفى صادق الرافعي، سنة ١٣٥٦ هـ _ ١٩٣٧ م.
الطبعة السادسة، سنة ١٩٥٦ م، مصر.

• الأعلام _ قاموس تراجم لأشهر الرجال والنساء من العرب والمستعربين والمستشرقين:
خير الدين بن محمود بن محمد الزركلي دمشقي، المتوفى بالقاهرة سنة ١٣٩٦ هـ _
١٩٧٦ م. الطبعة الرابعة، دار العلم للملايين، سنة ١٩٧٩ م.

• أعلام النبوة: أبو الحسن علي بن محمد الماوردي، المتوفى سنة ٤٥٠ هـ _ مصر، سنة
١٩٧١ م.

• الأعمال الكاملة للإمام محمد عبده، المتوفى سنة ١٣٢٣ هـ _ ١٩٠٥ م. جمعها و حققها:
محمد عمارة. الطبعة الأولى، المؤسسة العربية للدراسات والنشر ببيروت، سنة ١٩٧٢ هـ _
١٩٧٤ م.

• الإقتصاد في الإعتقاد: الإمام أبو حامد محمد بن محمد بن محمد بن أحمد الغزالي
الطوسي الشافعي، المتوفى سنة ٥٠٥ هـ _ ١١١١ م. وضع حواشيه: عبدالله محمد
الخليلي. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية ببيروت، سنة ١٤٢٤ هـ _ ٢٠٠٤ م.

• إكمال إكمال المعلم (وهو شرح صحيح مسلم): أبو عبد الله محمد بن خليفة الوشتاني
الأبي المالكي، المتوفى سنة ٨٢٧ هـ _ ١٤٢٤ م. جمع فيه شروح صحيح مسلم الأربعة:
للمازري وعياض والقرطبي والنووي مع زيادات.

و معه: مكمل إكمال إكمال: لأبي عبد الله محمد بن محمد بن يوسف السنوسي الحسن،
المتوفى سنة ٨٩٥ هـ.

و المعلم بفوائد مسلم: لأبي عبد الله بن محمد بن علي بن عمر المازري التميمي، المتوفى سنة ٥٣٦ هـ _ ١١٤١ م. والمعلم هو أول شرح لصحيح مسلم بن الحجاج القشيري النيسابوري، المتوفى سنة ٢٦١ هـ _ ٨٧٥ م.

و إكمال المعلم في شرح مسلم: للقاضي أبي الفضل عياض بن موسى بن عياض اليحصبي السبتي، المتوفى سنة ٥٤٤ هـ _ ١١٤٩ م. الطبعة الأولى، الناشر: دار الكتب العلمية، بيروت، سنة ١٤١٥ هـ _ ١٩٩٤ م.

• إجماع العوام عن علم الكلام: الإمام أبو حامد محمد بن محمد بن محمد بن أحمد الغزالي الطوسي الشافعي، المتوفى سنة ٥٠٥ هـ _ ١١١١ م. مكتبة الحقيقة بإستانبول، تركيا، سنة ١٤١٠ هـ _ ١٩٩٠ م، وهي طبعة مصورة على المطبوعة بمطبعة (محب) في سوق (باب العالي)، سنة ١٢٨٧ هـ.

• أم البراهين: حاشية الدسوقي على شرح أم البراهين.

• الأموال: الحافظ أبو عبيد القاسم بن سلام، المتوفى سنة ٢٢٤ هـ _ ٨٣٨ م. تحقيق وتعليق: محمد خليل هراس. الناشر : مكتبة الكليات الأزهرية، دار الشروق للطباعة، بالقاهرة، سنة ١٩٦٩ م.

• أمية الرسول محمد صلى الله عليه وسلم: د. قحطان عبد الرحمن الدوري. الطبعة الأولى، مؤسسة الرسالة ببيروت، ودار البشير بعمان، الأردن، سنة ١٤١٧ هـ _ ١٩٩٦ م.

• الإنتصار والرد على ابن الراوندي الملحد ما قصد به من الكذب على المسلمين والطعن عليهم: أبو الحسين عبد الرحيم بن محمد بن عثمان الخياط المعتزلي، المتوفى بعد سنة ٣٠٠ هـ بقليل. مع مقدمة و تحقيق وتعليقات: د. نيرج الأستاذ بجامعة أيسالة من مملكة السويد. الطبعة الثانية ببيروت، مكتبة الدار العربية للكتاب بالقاهرة، سنة ١٤١٣ هـ _ ١٩٩٣ م.

• إنجيل برنابا: ترجمة: د. خليل سعادة. القاهرة، سنة ١٩٠٨ م.

- الأنساب: أبو سعد عبدالكريم بن محمد بن منصور التميمي السمعاني المروزي الشافعي، المتوفى سنة ٥٦٢هـ _ ١١٦٦م. حقق ج ١ _ ٦ عبد الرحمن بن يحيى المعلمي اليماني، المتوفى سنة ٣٨٦هـ _ ١٩٦٦م. و ج ٧ _ ٨ محمد عوامة. و ج ٩ محمد عوامة ورياض مراد. و ج ١٠ عبدالفتاح محمد الحلو. و ج ١١ رياض مراد و مطيع الحافظ. و ج ١٢ أكرم البوشي. الناشر: محمد أمين دمج، بيروت، لبنان.

ج ١ _ ٦ الطبعة الثانية سنة ١٤٠٠هـ _ ١٩٨٠م. ج ٧ الطبعة الأولى سنة ١٣٩٦هـ _ ١٩٧٦م. ج ٨ بلا تأريخ ولا طبعة، والجزءان ٧ _ ٨ في مطبعة محمد هاشم الكتيبي بدمشق. ج ٩ الطبعة الثانية ١٤٠١هـ _ ١٩٨١م. ج ١٠ الطبعة الأولى سنة ١٤٠١هـ _ ١٩٨١م. ج ١١ الطبعة الأولى سنة ١٤٠٥هـ _ ١٩٨٤م. ج ١٢ الطبعة الأولى سنة ١٤٠٤هـ _ ١٩٨٤م.

- الإنسان ذلك المجهول: ألكسيس كاريل. تعريب: شفيق أسعد فريد. بيروت، لبنان.
- الإنصاف فيما يجب إعتقاده ولايجوز الجهل به: القاضي أبو بكر محمد بن طبيب بن محمد الباقلاني البصري، المتوفى سنة ٤٠٣هـ _ ١٠١٣م. تحقيق: محمد زاهد بن الحسن الكوثري، المتوفى سنة ١٣٧١هـ _ ١٩٥٢م. أشرف على مراجعة أصله و تصحيحه: عبد الوهاب عبد اللطيف. الطبعة الرابعة، الناشر: مكتبة الخانجي بالقاهرة، الشركة الدولية للطباعة بالقاهرة، سنة ١٤٢١هـ _ ٢٠٠١م.

- الإيمان: أبو عبيد القاسم بن سلام. أنظر: كتاب الإيمان.
- الإيمان: أبو يعلى محمد بن الحسين بن محمد بن خلف بن أحمد بن الفراء البغدادي، المتوفى سنة ٤٦٨هـ. تحقيق و تعليق: سعود بن عبدالعزيز الخلف. الطبعة الأولى، دار العاصمة بالرياض، سنة ١٤١٠هـ.

- الإيمان: أركانه، حقيقته، نواقضه: د. محمد نعيم ياسين. الطبعة الخامسة، الناشر: دار الفرقان، عمان، الأردن، مطابع جمعية عمال المطابع التعاونية، عمان، سنة ١٤١٠هـ _ ١٩٨٩م.

- الإيمان والحياة: د.يوسف القرضاوي. الطبعة الثالثة عرشة، مكتبة وهبة بالقاهرة، دار التوفيق النموذجية للطباعة، سنة ١٤٢٣ هـ _ ٢٠٠٢ م.
- الباب الحادي عشر: العلامة الحلي. انظر: مفتاح الباب.
- الباعث الحثيث: أحمد محمد شاكر. انظر: إختصار علوم الحديث.
- البحر الزخار الجامع لمذاهب علماء الأمصار: الإمام المهدي لدين الله أحمد بن يحيى بن المرتضى، المتوفى سنة ٨٤٠ هـ _ ١٤٣٧ م. و بهامشه: جواهر الأخبار والآثار المستخرجة من لجة البحر الزخار: لمحمد بن يحيى بهران الصعدي، المتوفى سنة ٩٥٧ هـ _ ١٥٥٠ م. ومعها: تعليقات من مراجع مختلفة: لمصححه القاضي عبد الله بن عبد الكريم الجرافي اليمني الصنعاني. أشرف على الطبعة الأولى : عبدالله بن محمد الصديق و عبد الحفيظ سعد عطية. مؤسسة الرسالة بيروت، طبعة مصورة سنة ١٩٧٥ م على الطبعة الأولى التي طبعت في القاهرة سنة ١٩٤٧ _ ١٩٤٩ م. و قد ضمت طبعة مؤسسة الرسالة مقدمة كتاب البحر الزخار، و جعلته الجزء الأول، في علم الكلام و أصول الفقه و تأريخ الرسول (ﷺ) والعشرة المشهورين من أصحابه، وتعداد الأئمة الزيدية... إلخ، حققه: السيد يحيى عبد الكريم الفضيل، وهو الذي قام بمراجعة الأغلاط التي وقعت في الطبعة الأولى.
- بحر العلوم (تفسير السمرقندي): أبو الليث نصر بن محمد بن أحمد بن إبراهيم السمرقندي، المتوفى سنة ٣٧٥ هـ. تحقيق: علي محمد معوض وعادل أحمد عبد الموجود و د. زكريا عبد المجيد النوني. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية ببيروت، سنة ١٤١٣ هـ _ ١٩٩٣ م.
- البحر المحيط: أثير الدين أبو عبد الله محمد بن يوسف بن علي بن يوسف بن حيان النفزي الأندلسي، الشهير بإبن حبان و بأبي حبان، المتوفى سنة ٧٤٥ هـ _ ١٣٤٤ م. و بهامشه:

١_ النهر الماد من البحر: لإبن حبان أيضا.

٢_ الدر اللقيط من البحر المحيط: لتلميذ ابن حبان الإمام تاج الدين أبي محمد أحمد بن عبدالقادر بن أحمد بن مكتوم القيسي الحنفي النحوي، المتوفى سنة ٧٤٩هـ _ ١٣٤٨م.

الناشر: مكتبة و مطابع النصر الحديثة، الرياض، مطابع أفست كونر وغوافر بيروت، وهي طبعة مصورة على المطبوعة بمطبعة السعادة التي تم طبعتها أوائل سنة ١٣٢٩هـ. والطبعة التي حققها: عادل أحمد عبد الموجود و علي محمد معوض و د. زكريا عبد المجيد النوتي و د. أحمد النجولي الجمل. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية ببيروت، سنة ١٤١٣هـ _ ١٩٩٣م.

• البدء والتأريخ: مطهر بن طاهر المقدسي، المتوفى بعد سنة ٣٥٥هـ _ بعد سنة ٩٦٦م. المنسوب تأليفه لأبي زيد أحمد بن سهل البلخي، المتوفى سنة ٣٢٢هـ. إعتنى بنشره وترجمته إلى الفرنسية: كلمان هوار. الطبعة التي صورتها بالأوفست مكتبة المثنى ببغداد، على المطبوعة بمدينة شالون سنة ١٨٩٩ _ ١٩١٩م. و للكتاب فهارس صنها الأستاذ عبد الله الجبوري. الطبعة الأولى، مطبعة المعارف ببغداد، سنة ١٣٨٥هـ _ ١٩٦٥م.

• البداية والنهاية: عماد الدين أبو الفداء إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي الدمشقي الشافعي، المتوفى سنة ٧٧٤هـ _ ١٣٧٣م. الناشر: مكتبة المعارف ببيروت و مكتبة النصر بالرياض، سنة ١٩٦٦م، وهي طبعة مصورة على الطبعة الأولى المطبوعة بمصر.

• بذل المجهود في حل أبي داود: خليل أحمد السهاريفوري، المتوفى سنة ١٣٤٦هـ. مع تعليق: الشيخ محمد زكريا بن يحيى الكاندهلوي. الطبعة الأولى دار الريان للتراث بالقاهرة، مطابع الأهرام التجارية بالقاهرة، سنة ١٤٠٨هـ _ ١٩٨٨م.

- البرهان في علوم القرآن: بدر الدين محمد بن عبد الله بن بهادر الزركشي الشافعي، المتوفى سنة ٧٩٤هـ _ ١٣٩٢م. تحقيق: محمد أبو الفضل إبراهيم. الطبعة الثانية، مطبعة عيسى الابابي الحلبي بمصر، سنة ١٩٧٢م.
- البعد الحضاري للعقيدة الإسلامية: الدكتور فرحات الجعيري. مطبعة الألوان الحديثة بسلطنة عمان، سنة ١٩٨٩م.
- بهجة الأنوار شرح أنوار العقول في التوحيد: نور الدين أبو محمد عبدالله بن حميد أو (حميد كصديق) ابن سلوم السالي، المتوفى سنة ١٣٣٢هـ _ ١٩١٤م. وأنوار العقول: منظومة السالي أيضا. الطبعة الثالثة، مطابع النهضة بسلطنة عمان، سنة ١٤١٤هـ _ ١٩٩٤م.
- بيان إعجاز القرآن: الخطابي. انظر: ثلاث رسائل في إعجاز القرآن.
- بيان مذهب الباطنية وبطلانه، (وهو منقول من كتاب قواعد عقائد آل محمد): محمد بن الحسن الديلمي. أئمة سنة ٧٠٧هـ. عني بتصحيحه: ر. شتروطمان. إستانبول، مطبعة الدولة سنة ١٩٣٨م. وهو من النشريات الإسلامية لجمعية المستشرقين الألمانية.
- البيان والتبيين: أبو عثمان عمرو بن بحر بن محبوب الجاحظ، المتوفى ٢٥٥هـ _ ٨٦٩م. تحقيق: عبد السلام محمد هارون، المتوفى سنة ١٤٠٨هـ _ ١٩٨٨م. الطبعة الخامسة، مكتبة الخانجي بمصر، مطبعة المدني بالقاهرة سنة ١٤٠٥هـ _ ١٩٨٥م.
- تأنيب الخطيب على ما ساقه في ترجمة أبي حنيفة من الأكاذيب: محمد زاهد بن الحسن بن علي الكوثري، المتوفى سنة ١٣٧١هـ _ ١٩٥٢م. و يليه: الترحيب بنقد التأنيب، للكوثري أيضا. مع تعليقات الأستاذ أحمد خيرى. الطبعة الخامسة، سنة ١٤١٠هـ _ ١٩٩٠م.

- تأويلات أهل السنة. و يسمى (تأويلات القرآن)، وهو تفسير الماتريدي. (الجزء الأول): أبو منصور محمد بن محمد بن محمود الماتريدي السمرقندي الحنفي، المتوفى سنة ٣٣٣هـ _ ٩٤٤م. تحقيق: د. إبراهيم عوضين والسيد عوضين. الجمهورية العربية المتحدة، المجلس الأعلى للمنشورات الإسلامية، لجنة القرآن والسنة. يشرف على إصدارها: محمد توفيق عويضة. القاهرة، مطابع الأهرام التجارية، سنة ١٣٩١هـ _ ١٩٧١م.
- تاج التراجم في طبقات الحنفية: أبو الفداء زين الدين قاسم بن قطلوبغا السوداني، المتوفى سنة ٨٧٩هـ _ ١٤٧٤م. تحقيق: محمد خير رمضان يوسف. الطبعة الأولى، دار القلم بدمشق، سنة ١٤١٣هـ _ ١٩٩٢م.
- تاج العروس من جواهر القموس: السيد أبو الفيض محمد مرتضى بن محمد بن محمد الحسيني الزبيدي الحنفي، المتوفى سنة ١٢٠٥هـ _ ١٧٩٠م. و المراد بالقاموس هو القاموس المحيط للفيروزابادي، الذي سيرد لاحقاً. إصدار وزارة الإعلام بالكويت، مطبعة حكومة الكويت، ج ١ سنة ١٩٦٥م _ ج ١٩ سنة ١٩٨٠م. والطبعة التي صورتها دار مكتبة الحياة ببيروت على الطبعة الأولى التي طبعت سنة ١٣٠٦هـ بالمطبعة الخيرية بمصر.
- تاريخ الأدب العربي: كارول بروكمال، المتوفى سنة ١٣٧٥هـ _ ١٩٥٦م. الطبعة الأوروبية المطبوعة بألمانيا في ليدن _ بريل: الأصل: ج ١ طبع سنة ١٩٤٣م، و ج ٢ طبع سنة ١٩٤٩م. والذيل: ج ١ طبع سنة ١٩٤٧م، ج ٢ طبع سنة ١٩٣٨م، و ج ٣ سنة ١٩٤٢م. والطبعة العربية ج ١ _ ٣ بترجمة الدكتور عبد الحليم النجار، المتوفى سنة ١٣٨٣هـ _ ١٩٦٤م. و ج ٤ بترجمة الدكتور يعقوب بكر والدكتور رمضان عبد التواب. و ج ٥ بترجمة الدكتور رمضان عبد التواب، و مراجعة الدكتور يعقوب بكر. و ج ٦ بترجمة الدكتور يعقوب بكر، و مراجعة الدكتور رمضان عبد التواب. دار المعارف بمصر، طبعات مختلفة.

- تأريخ بغداد أو مدينة السلام: الحافظ أبو بكر أحمد بن علي بن ثابت الخطيب البغدادي، المتوفى سنة ٤٦٣هـ _ ١٠٧١م. الناشر: دار الكتاب العربي ببيروت، وهي الطبعة المصورة على الطبعة الأولى التي طبعت بمطبعة السعادة بمصر، سنة ١٣٤٩هـ.
- تأريخ الفرق الإسلامية و نشأة علم الكلام عند المسلمين: علي مصطفى الغرابي. الطبعة الثانية، مكتبة الأنجلو المصرية، سنة ١٩٨٥م.
- تأريخ المذاهب الإسلامية في السياسة والعقائد و تأريخ المذاهب الفقهية: تاليف الشيخ محمد أحمد أبو زهرة، المتوفى سنة ١٣٩٤هـ _ ١٩٧٤م. دار الفكر لعربي بالقاهرة.
- تبصرة الأدلة في أصول الدين على طريقة الإمام أبي منصور الماتريدي: أبو العين ميمون بن محمد النسفي، المتوفى سنة ٥٠٨هـ _ ١١٤م. تحقيق: كلود سلامة. من منشورات المعهد العلمي الفرنسي للدراسات العربية بدمشق، طبع الجزء الأول سنة ١٩٩٠م، والثاني سنة ١٩٩٣م.
- التبصير في الدين و تمييز الفرقة الناجية عن الفرق الهالكين: أبو المظفر عماد الدين شاهفور (شهفهور) بن طاهر بن محمد الإسفراييني الشافعي، المتوفى سنة ٤٧١هـ _ ١٠٧٨م. تعليق: محمد زاهد بن الحسن بن علي الكوثري، المتوفى سنة ١٣٧١هـ _ ١٩٥٢م. الطبعة الأولى، المكتبة الأزهرية للتراث بالقاهرة، سنة ١٤١٩هـ _ ١٩٩٩م.
- تبیین كذب المفتري فيما نسب إلى الإمام أبي الحسن الأشعري: أبو القاسم علي بن الحسن بن هبة الله بن عساكر الدمشقي، المتوفى سنة ٥٧١هـ _ ١١٧٦م. الناشر: دار الكتاب العربي، بيروت، سنة ١٩٧٩م، وهي طبعة مصورة على الطبعة التي عني بنشرها القدسي في القاهرة.
- تبیین المعاني في شرح ديوان ابن هاني، الأندلسي: شرح الدكتور زاهد علي. مطبعة المعارف ومكتبتها بمصر، سنة ١٣٥٢هـ.

- تجريد الإعتقاد: نصير الدين الطوسي أبو عبدالله محمد بن محمد بن الحسن، المتوفى ٦٧٢ هـ _ ١٢٧٤ م. و شرحه: كشف المراد في شرح تجريد الإعتقاد، لجمال الدين أبي منصور الحسن بن يوسف بن علي بن المطهر، المشهور بالعلامة الحلبي، المتوفى سنة ٧٢٦ هـ _ ١٣٢٥ م. مع حواش و تعليقات لأية الله السيد إبراهيم ابن ساحدين بن باقر الموسوي الزنجاني. الطبعة الثانية، الناشر: إنتشارات شكوري، قم، مطبعة مهر، قم، إيران، سنة ١٤١٣ هـ.
- التحدي في آيات الإعجاز: د. فحطان عبدالرحمن الدوري. الطبعة الأولى، دار البشير بعمان، الأردن، سنة ١٤١٧ هـ _ ١٩٩٧ م.
- التحرير: إكمال بن الهمام. انظر: التقرير و التحرير.
- التحرير والتنوير (التفسير): الشيخ محمد الطاهر بن عاشور المتوفى سنة ١٣٩٣ هـ _ ١٩٧٣ م. دار التونسية للنشر، والدار الجماهيرية للنشر.
- تحفة الأحوزي شرح جامع الترمذي، ومعه: مقدمة تحفة الأحوزي: أبو العلي محمد عبدالرحمن ابن الحافظ عبد الرحيم المباركفوري، المتوفى سنة ١٣٥٣ هـ _ ١٩٣٥ م. الناشر: دار الكتاب العربي ببيروت، وهي طبعة مصورة على الطبعة الهندية الحجرية.
- تحفة الأعيان بسيرة أهل عمان: نور الدين أبو محمد عبد الله بن حميد أو (حميد كصديق) بن سلوم السالي، المتوفى سنة ١٣٣٢ هـ _ ١٩١٤ م. الناشر: زاهر و زهير ابنا حفيد المؤلف سعود بن حمد، المطابع الذهبية في سلطنة عمان.
- التذكرة في أحوال الموتى وأمور الآخرة: أبو عبد الله شمس الدين محمد بن أحمد بن أبي بكر بن فرح الأنصاري الخزرجي القرطبي، المتوفى سنة ٦٧١ هـ _ ١٢٧٣ م. مطابع مذكور وأولاده، القاهرة.
- التشريع الجنائي الإسلامي مقارنا بالقانون الوضعي: عبدالقادر عودة، المتوفى سنة ١٣٧٤ هـ _ ١٩٥٤ م. الناشر: مكتبة دار العروبة بالقاهرة، مطبعة المدني. الجزء الأول:

القسم العام، الطبعة الثالثة، ١٩٦٣ م. الجزء الثاني: القسم الخاص، الطبعة الثانية، سنة ١٩٦٤ م.

• تشنيف السامع بجمع الجوامع: بدر الدين محمد بن عبد الله بن بهادر الزركشي الشافعي، المتوفى سنة ٧٩٤ هـ _ ١٣٩٢ م. و جمع الجوامع، لتاج الدين أبي نصر عبد الوهاب بن علي بن عبد الكافي بن علي بن السبكي، المتوفى سنة ٧٧١ هـ _ ١٣٧٠ م. حققه: أبو عمرو للحسيني بن عمر بن عبد الرحيم. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية ببيروت، سنة ١٤٢٠ هـ _ ٢٠٠٠ م.

• التصوير الفني في القرآن: سيد قطب المتوفى سنة ١٩٦٧ م. دار المعارف بمصر، سنة ١٩٥٦ م.

• تطور دراسات إعجاز القرآن وأثرها في البلاغة العربية: الدكتور عمر ملا حويش. مطبعة الأمة، بغداد، سنة ١٩٧٢ م.

• التعريفات: السيد الشريف علي بن محمد بن علي الجرجاني، المتوفى سنة ٨١٦ هـ _ ١٤١٣ م. مطبعة الحلبي بمصر، سنة ١٣٥٧ هـ.

• تعليل الأحكام: محمد مصطفى شلبي. الطبعة الثانية، دار النهضة العربية ببيروت، سنة ١٤٠١ هـ _ ١٩٨١ م.

• تفسير البيضاوي (أنوار التنزيل وأسرار التأويل): القاضي ناصر الدين أبو سعيد عبدالله بن عمر بن محمد البيضاوي الشيرازي الشافعي، المتوفى سنة ٦٨٥ هـ _ ١٢٨٦ م. الطبعة الثانية، المطبعة البهية المصرية، سنة ١٩٢٥ م.

• تفسير الرازي، المسمى ب(التفسير الكبير) أو (مفاتيح الغيب): أبو عبدالله محمد بن عمر بن الحسين الخطيب التيمي البكري القرشي الشافعي، فخر الدين الرازي، المتوفى سنة ٦٠٦ هـ _ ١٢١٠ م. الطبعة الثانية، الناشر: دار الكتب العلمية بطهران، وهي مصورة على المطبوعة بالمطبعة البهية المصرية، بلا تأريخ. وطبعة دار الفكر ببيروت.

• تفسير السمرقندي: انظر: بحر العلوم.

- تفسير ابن عطية: انظر: المحرر الوجيز في تفسير الكتاب العزيز.
- التفسير العلمي للآيات الكونية في القرآن: حنفي أحمد. دار المعارف بمصر.
- تفسير القرطبي (الجامع لأحكام القرآن): أبو عبد الله شمس الدين محمد بن أحمد بن أبي بكر بن فرح الأنصاري الخزرجي القرطبي، المتوفى سنة ٦٧١ هـ _ ١٢٧٣ م. دار الشعب بالقاهرة، و هي طبعة مصورة على طبعة دار الكتب المصرية.
- التفسير الكبير: الفخر الرازي. انظر: تفسير الرازي.
- تفسير ابن كثير (تفسير القرآن العظيم): عماد الدين أبو الفداء إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي الدمشقي الشافعي، المتوفى سنة ٧٧٤ هـ _ ١٣٧٣ م. دار إحياء الكتب العربية، عيسى البابي الحلبي و شركاه بمصر.
- تفسير الكشاف: الزمخشري. انظر: الكشاف عن الحقائق التنزيل.
- تفسير المنار (تفسير القرآن الحكيم): السيد محمد رشيد رضا، المتوفى سنة ١٣٥٣ هـ _ ١٩٣٥ م. وفيه صفوة ما قاله الأستاذ الإمام الشيخ محمد عبدة، المتوفى سنة ١٣٢٣ هـ _ ١٩٠٥ م. دار الفكر ببيروت، مصورة عن الطبعة الأولى المطبوعة بمطبعة المنار، سنة ١٣٤٢ هـ.
- تفسير النسفي (مدارك التنزيل و حقائق التأويل): أبو البركات عبد الله بن أحمد بن محمود النسفي، المتوفى سنة ٧١٠ هـ. حققه: يوسف علي بدوي. وراجعته: محيي الدين ديب مستو. الطبعة الأولى، دار الكلم الطيب ببيروت، سنة ١٤١٩ هـ _ ١٩٩٨ م،
- تفصيل وسائل الشيعة إلى تحصيل مسائل الشريعة: الشيخ محمد بن الحسن الحر العاملي، المتوفى سنة ١١٠٤ هـ _ ١٦٩٢ م. مؤسسة آل البيت لإحياء التراث، قم، إيران. الطبعة الأولى، سنة ١٤١٢ هـ.

• التفكير الفلسفي في الإسلام: الدكتور عبد الحليم محمود، شيخ الأزهر، المتوفى سنة ١٣٩٨ هـ _ ١٩٧٨ م. دار الكتاب اللبناني بيروت، ومكتبة المدرسة بيروت، ١٤٠٤ هـ _ ١٩٨٢ م.

• تقريب التهذيب: شهاب الدين أبو الفضل أحمد بن علي بن محمد الكناني، المعروف بابن حجر العسقلاني، المتوفى سنة ٨٥٢ هـ _ ١٤٤٩ م. تحقيق: محمد عوامة. الطبعة الرابعة، دار الرشيد، سوريا، حلب، طباعة: دار القلم، دمشق بيروت، سنة ١٤١٨ هـ _ ١٩٩٧ م.

• التقرير والتحرير في شرح كتاب التحرير: ابن أمير الحاج محمد بن محمد بن محمد بن الحسن بن سليمان الحلبي الحنفي، المتوفى سنة ٨٧٩ هـ.

والتحرير الجامع بين اصطلاحى الحنفية والشافعية: للكمال بن همام (محمد بن عبد الواحد السيواسي القاهري، المتوفى سنة ٨٦١ هـ _ ١٤٥٧ م). وبهامشه: نهاية السؤل في شرح منهاج الوصول إلى علم الأصول: لجمال الدين عبد الحليم بن الحسن الأسنوي القرشي الشافعي، المتوفى سنة ٧٧٢ هـ _ ١٣٧٠ م.

ومنهاج الوصول، للقاضي ناصر الدين أبي سعيد عبدالله بن عمر بن محمد البيضاوي الشيرازي الشافعي، المتوفى سنة ٦٨٥ هـ _ ١٢٨٦ م. الطبعة الثانية، دار الكتب العلمية بيروت، سنة ١٤٠٣ هـ _ ١٩٨٣ م. وهي مصورة على الطبعة الأولى المطبوعة بالمطبعة الكبرى الأميرية ببولاق القاهرة، سنة ١٣١٦ _ ١٣١٨ هـ.

• تلبيس إبليس، أو (نقد العلم والعلماء): جمال الدين أبو الفرج عبد الرحمن بن علي بن محمد بن الجوزي البغدادي، المتوفى سنة ٥٩٧ هـ _ ١٢٠١ م. وصححه ونشره: محمد منير دمشقي. الطبعة الثانية، المطبعة المنيرية بالقاهرة.

• تلخيص المصل: نصر الدين الطوسي. انظر: محصل أفكار القدمين.

- التلويح على التوضيح. انظر: شرح التلويح على التوضيح.
- تمهيد الأوائل وتلخيص الدلائل: القاضي أبو بكر محمد بن الطيب بن محمد الباقلاني البصري، المتوفى سنة ٤٠٣ هـ_ ١٠١٣ م. تحقيق: عماد الدين حيدر. الطبعة الثالثة، مؤسسة الكتب الثقافية ببيروت، سنة ١٤١٤ هـ_ ١٩٩٣ م.
- التمهيد لقواعد التوحيد: أبو الثناء محمود بن زيد الحنفي الماتريدي اللامشي المتوفى أوائل القرن السادس الهجري. تحقيق: عبد المجيد تركي. الطبعة الأولى، دار الغرب الإسلامي ببيروت، سنة ١٩٩٥ م.
- التنبيه وارد على أهل الأهواء والبدع: أبو الحسين محمد بن أحمد عبدالرحمن الملطي الشافعي، المتوفى سنة ٣٧٧ هـ. قدم له وعلق عليه: محمد زاهد بن الحسن الكوثري، المتوفى سنة ١٣٧١ هـ_ ١٩٥٢ م. الماشر: الكتبة الأزهرية للتراث بالقاهرة، دار السعادة للطباعة بالقاهرة، سنة ١٤١٨ هـ_ ١٩٩٧ م.
- تنوير الحوائك شرح موطأ الإمام مالك: جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي، المتوفى سنة ٩١١ هـ_ ١٥٠٥ م. و يليه: إسعاف المبطأ برجال الموطأ، للسيوطي أيضا. والموطأ، للإمام مالك بن أنس الأصبحي، المتوفى سنة ١٧٩ هـ_ ٧٩٥ م. المكتبة التجارية الكبرى بمصر.
- تهذيب الأسماء واللغات: أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف بن مري النووي الشافعي، المتوفى سنة ٦٧٦ هـ_ ١٢٧٧ م. الناشر: دار الكتب العلمية ببيروت، وهي طبعة مصورة على الطبعة النيرية المصرية.
- تهذيب التهذيب: شهاب الدين أبو الفضل أحمد بن علي بن محمد الكناني، المعروف بابن حجر العسقلاني، المتوفى سنة ٨٥٢ هـ_ ١٤٤٩ م. الناشر: دار صادر ببيروت، سنة ١٩٦٨ م، وهي مصورة على الطبعة الأولى المطبوعة بمطبعة دائرة المعارف بحيدر آباد الدكن سنة ١٣٢٥ هـ.

• تهذيب سيرة ابن هشام: عبد السلام محمد هارون، المتوفى سنة ٤٠٨ هـ _ ١٩٨٨ م. و سيرة ابن هشام هي: السيرة النبوية، لأبي محمد عبد الملك بن هشام بن أيوب الحميري المعافري البصري، المتوفى سنة ٢١٣ هـ _ ٨٢٨ م. ابن هشام جمع السيرة النبوية وهذبهما و لغصها من المغازي والسير لابن إسحاق (أبي بكر محمد بن إسحاق بن يسار، المتوفى سنة ١٥١ هـ _ ٧٦٨ م)، فاشتهرت بسيرة ابن هشام. القاهرة.

• تهذيب الكمال في أسماء الرجال: الحافظ جمال الدين أبو الحجاج يوسف بن الزكي عبد الرحمن بن يوسف المزي، المتوفى سنة ٧٤٢ هـ _ ١٣٤١ م. تحقيق وتعليق: الدكتور بشار عواد معروف. الطبعة الأولى، مؤسسة الرسالة بيروت، سنة ١٤١٨ هـ _ ١٩٩٨ م.

• التوحيد: أبو منصور محمد بن محمد بن محمود الماتريدي السمرقندي الحنفي، المتوفى سنة ٣٣٣ هـ _ ٩٤٤ م. تحقيق: د. فتح الله خلف. الناشر: دار الجامعات المصرية _ الإسكندرية، مصر.

• تيسير التفسير للقرآن الكريم: محمد بن يوسف أطفش، المتوفى سنة ١٣٣٢ هـ _ ١٩١٤ م. سلطنة عمان، وزارة التراث القومي و الثقافية، عيسى البابي الحلبي وشركاه، دار إحياء الكتب العربية بمصر، سنة ١٤٠٧ هـ _ ١٩٨٧ م.

• ثلاث رسائل في إعجاز القرآن: الرماني والخطابي والجرجاني. وهي:

١ _ النكت في إعجاز القرآن: أبو الحسن علي بن عيسى بن علي الرماني، المتوفى سنة ٣٨٤ هـ _ ٩٩٤ م.

٢ _ بيان إعجاز القرآن: أبو سليمان حمد بن محمد بن إبراهيم البستي الخطابي، المتوفى ٣٨٨ هـ _ ٩٩٨ م.

٣ _ الرسالة الشافية في الإعجاز: أبو بكر عبد القاهر بن عبد الرحمن بن محمد الجرجاني الأشعري الشافعي، المتوفى سنة ٤٧١ هـ _ ١٠٧٨ م. تحقيق: محمد خلف الله و د. محمد زغلول سلام. الطبعة الثانية، دار المعارف بمصر، سنة ١٩٦٨ م.

- الجامع: أبو الحسن علي بن محمد بن علي البسيوي، وهو تلميذ ابن بركة عبد الله بن محمد الذي كان حيا سنة ٣٦١ هـ. سلطنة عمان، وزارة التراث القومي والثقافة، مطابع دار جريدة عمان للصحافة والنشر، سنة ١٤٠٤ هـ _ ١٩٨٤ م.
- الجامع الصحيح مسند الربيع بن حبيب. انظر: شرح الجامع الصحيح.
- الجامع الصغير في أحاديث البشير النذير: جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي، المتوفى سنة ٩١١ هـ _ ١٥٠٥ م. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية بيروت، سنة ١٤١٠ هـ _ ١٩٩٠ م.
- جامع العلوم والحكم في شرح خمسين حديثا من جوامع الكلم: ابن رجب زين الدين أبو الفرج عبد الرحمن بن أحمد بن عبدالرحمن السلامي البغدادي الدمشقي، المتوفى سنة ٧٩٥ هـ _ ١٣٩٣ م. تحقيق: شعيب الأرنؤوط وإبراهيم باجس. الطبعة السابعة، مؤسسة الرسالة بيروت، سنة ١٤٢١ هـ _ ٢٠٠٠ م.
- الجامع لأحكام القرآن: القرطبي. انظر: تفسير القرطبي.
- جدول السنين الهجرية بلياليها و شهورها بما يوافقها من السنين الميلادية بأيامها و شهورها: ف. ويستفلد. ترجمة: الدكتور عبد المنعم ماجد، وعبد المحسن رمضان. الطبعة الأولى، مكتبة الأنجلو المصرية، سنة ١٩٨٠ م.
- جريمة الردة وعقوبة المترد في ضوء القرآن والسنة: الدكتور يوسف القرضاوي، الطبعة الأولى، مؤسسة الرسالة بيروت، سنة ١٤٢٢ هـ _ ٢٠٠١ م.
- جمع الجوامع: تاج الدين السبكي. انظر: حاشية البناني.

- الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح: أبو العباس تقي الدين أحمد بن عبد الحليم بن عبد السلام بن تيمية الحراني، المتوفى سنة ٧٢٨هـ _ ١٣٢٨م. القاهرة.
- الجواهر المضية في طبقات الحنفية: محيي الدين أبو محمد عبد القادر بن محمد بن محمد بن نصر الله بن سالم بن أبي الوفاء القرشي الحنفي، المتوفى سنة ٧٧٥هـ. تحقيق: د. عبد الفتاح محمد الحلو. الطبعة الثانية، مؤسسة الرسالة، هجر للطباعة والنشر والتوزيع والإعلان، سنة ١٤١٣هـ _ ١٩٩٣م.
- جوهرة التوحيد. انظر: شرح جوهرة التوحيد. حادى الأرواح إلى بلاد الأفراح: شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد الزرعي الدمشقي، المشهور بابن قيم الجوزية، المتوفى سنة ٧٥١هـ _ ١٣٥٠م. الطبعة الرابعة، مطبعة محمد علي صبيح وأولاده بمصر، سنة ١٣٨١هـ _ ١٩٦٢م.
- حاشية برهان الدين إبراهيم بن محمد بن أحمد الجيزاوي الشافعي الباجوري أو البيجوري، المتوفى سنة ١٢٧٦هـ _ ١٥٨٥م. ومعه: تقرير المحقق الشيخ محمد الأنباني. مطبعة مصطفى البابي الحلبي وأولاده بمصر، سنة ١٣٤٧هـ.
- حاشية البناني عبد الرحمن بن جاد الله المغربي، المتوفى سنة ١١٩٨هـ _ ١٧٨٤م. على شرح جلال الدين محمد بن أحمد بن محمد المحلي الشافعي، المتوفى سنة ٨٦٤هـ _ ١٤٥٩م. على متن جمع الجوامع، للإمام تاج الدين أبي نصر عبد الوهاب بن علي بن عبد الكافي السبكي، المتوفى سنة ٧٧١هـ _ ١٣٧٠م. و بهامش الحاشية: تقرير شيخ الإسلام عبد الرحمن الشربيني بن محمد بن أحمد الشافعي، شيخ الأزهر، المتوفى سنة ١٣٢٦هـ _ ١٩٠٨م. الطبعة الثانية، مطبعة مصطفى البابي الحلبي وأولاده بمصر، سنة ١٩٣٧م.
- حاشية الترتيب: المحشي أبو عبد الله محمد بن عمر (عامر) بن أبي ستة السديكشي المغربي الإباضي، المتوفى سنة ١٠٨٨هـ _ ١٦٧٩م. و كتاب الترتيب هو مسند الإمام

الربيع بن حبيب بن عمرو الأزدي الفراهيدي البصري، المتوفى بين سنتي ١٧٥_ ١٨٠هـ، الذي رتبته على أبواب الفقه أبو يعقوب يوسف بن إبراهيم بن مياد السدراتي الوارجلاني الإباضي، المتوفى سنة ٥٧٠هـ. وزارة التراث القومي والثقافة في سلطنة عمان، الطبعة الشرقية ومكتبتها في مسقط_عمان، طبع جزء الأول سنة ١٤٠٢هـ_ ١٩٨٢م، وطبع الجزء الثامن سنة ١٤٠٤هـ_ ١٩٨٤م.

- حاشية حسن جبلي على المواقف. انظر: المواقف.
- حاشية الخيالي على شرح العقائد النسفية. انظر: شرح العقائد النسفية.
- حاشية الدسوقي محمد بن أحمد بن عرفة المالكي، المتوفى سنة ١٢٣٠هـ_ ١٨١٥م على شرح أم البراهين. و أم البراهين (المسماة بالعقيدة الصغرى، أو السنوسية) وشرها، كلاهما لأبي عبد الله محمد بن يوسف بن عمر بن شعيب السنوسي الحسني المالكي المغربي التلمساني، المتوفى سنة ٨٩٥هـ. مطبعة دار إحياء الكتب العربية لأصحابها عيسى البابي و شركاه بالقاهرة.
- حاشية الدسوقي مصطفى محمد بن أحمد عرفة، على مغني اللبيب عن كتب الأعراب، لابن هشام الأنصاري أبي محمد جمال الدين عبد الله بن يوسف بن أحمد بن عبد الله بن هشام الجنبلي، المتوفى سنة ٧٦١هـ_ ١٣٦٠. المطبعة الحميدية بمصر، سنة ١٣٥٧هـ.
- حاشية الصاوي على الدردير. انظر: شرح الخريدة للدردير.
- حاشية الطوسي على المحصل. انظر: محصل أفكار المتقدمين و المتأخرين.
- حاشية عبد الحكيم على المواقف و شرحه. انظر: المواقف.
- حاشية العدوي على كفاية الطالب الرباني شرح أبي الحسن لرسالة ابن أبي زيد القيرواني. والعدوي هو علي بن أحمد الصعيدي المالكي، المتوفى سنة ١١٨٩هـ_ ١٧٧٥م. و أبو الحسن هو علي بن محمد بن محمد بن خلف المنوفي المصري، المتوفى سنة ٩٣٩هـ_ ١٥٣٢م، وشرح أبي الحسن للرسالة اسمه: (كفاية الطالب الرباني لرسالة ابن أبي زيد القيرواني). والرسالة، أبي محمد عبدالله بن أبي زيند عبد الحمن النفزي

القيرواني المالكي، المتوفى سنة ٣٨٦هـ. مطبعة دار الإحياء الكتب العربية لأصحابها
عيسى البابي الحلبي بمصر، بلا تاريخ. وطبعة شركة مكتبة و مطبعة مصطفى البابي
الحلبي وأولاده بمصر سنة ١٣٥٧هـ _ ١٩٣٨م.

● حاشية العطار أبي السعادات حسن بن محمد الشافعي الأزهري المغربي، المتوفى سنة
١٢٥٠هـ _ ١٨٣٤م. على شرح جلال الدين محمد بن أحمد بن محمد المحلي الشافعي،
المتوفى سنة ٨٦٤هـ _ ١٤٥٩م. على متن جمع الجوامع، للإمام تاج الدين أبي نصر
عبد الوهاب بن علي بن عبد الكافي السبكي، المتوفى سنة ٧٧١هـ _ ١٣٧٠م. و بهامش
الحاشية: تقرير شيخ الإسلام عبد الرحمن الشربيني بن محمد بن أحمد الشافعي، شيخ
الأزهر، المتوفى سنة ١٣٢٦هـ _ ١٩٠٨م. وتقريرات الشيخ محمد علي بن الحسن المكي
المالكي، المتوفى سنة ١٣٦٧هـ _ ١٩٤٧م. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية ببيروت،
سنة ١٤٢٠هـ _ ١٩٩٩م، وهي طبعة مصورة.

● حاشية الكستلي على شرح العقائد النسفية. انظر: شرح العقائد النسفية.

● حاشية الكلنبوي على الدواني. انظر: شرح العقائد العضدية.

● حاشية محمد الأمير الأزهري بن محمد بن أحمد بن عبد القادر السناوي المنفلوطي
المالكي، شمس الدين، المتوفى سنة ١٢٣٢هـ _ ١٨١٧م، على المغني البيب عن كتب
الأعاريب، لابن هشام الأنصاري أبي محمد جمال الدين عبد الله بن يوسف بن أحمد بن
عبدالله بن هشام الحنبلي، المتوفى، سنة ٧٦١هـ _ ١٣٦٠م. دار إحياء الكتب العربية،
عيسى البابي الحلبي وشركاه بمصر.

● حاشية المرجاني على الدواني. انظر: شرح العقائد العضدية.

● حجة الله على العالمين في معجزات سيد المرسلين: يوسف بن إسماعيل النبھاني، المتوفى
سنة ١٣٥٠هـ _ ١٩٣٢م. الطبعة المصورة، ببيروت.

- الحركات الهدامة في الإسلام، الراوندية، البابكية: د. قحطان عبد الرحمن الدوري. الطبعة الأولى، وزارة الثقافة والإعلام العراقية، مطابع الشؤون الثقافية العامة ببغداد، سنة ١٤٠٩ هـ _ ١٩٨٩ م.
- الحق الدامغ: أحمد بن حمد بن سليمان الخليلي، مفتي سلطنة عمان. مطابع النهضة، مسقط، سلطنة عمان، ١٤٠٩ هـ.
- الحكم وقضية تكفير المسلم: سالم علي البهنساوي. الطبعة الثانية، دار البحوث العلمية بالكويت، سنة ١٤٠١ هـ _ ١٩٨١ م.
- الحور العين، وشرحه: كلاهما تأليف الأمير أبي سعيد نشوان بن سعيد بن نشوان الحميري اليمني، المتوفى سنة ٥٧٣ هـ _ ١١٧٨ م. تحقيق كمال مصطفى. الطبعة الثانية، اليمنية بصنعاء، اليمن، دار آزال للطباعة والنشر ببيروت، سنة ١٩٨٥ م.
- خاطرات جمال الدين الأفغاني (جمال الدين محمد بن صفدر بن علي بن محمد الحسيني، المتوفى سنة ١٣١٤ هـ _ ١٨٩٧ م): محمد باشا ابن حسن سلطان الخزومي، المتوفى سنة ١٣٤٧ هـ _ ١٩٣٠ م. الطبعة الثانية، دار الفكر بدمشق، سنة ١٩٦٥ م.
- خطط المقرئزي. انظر: المواعظ والإعتبار.
- خلاصة علم الكلام: الدكتور عبدالهادي الفصلي. دار التعارف للمطبوعات، لبنان، سنة ١٤٠٨ هـ _ ١٩٨٨ م.
- خير القلائد شرح جواهر العقائد: عثمان العرياني الكليسي، المتوفى سنة ١١٦٨ هـ. وجواهر العقائد، منظومة نونية على الماتريدية، للعلامة خطر بيك بن جلال الدين بن أحمد باشا، المتوفى سنة ٨٦٣ هـ. تحقيق: أحمد فريد المزيدي. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية ببيروت، سنة ١٤٢٤ هـ _ ٢٠٠٣ م.

- دائرة المعارف الإسلامية: ترجمة: أحمد الشنتاوي وإبراهيم زكي خورشيد وعبد الحميد يونس. ومراجعة: د. محمد مهدي علام. دار الفكر ببيروت، وهي مصورة على الطبعة المصرية.
- دراسات في الفرق الإسلامية: د. عرفان عبد الحميد فتاح. الطبعة الثانية، مؤسسة الرسالة ببيروت، دار البشير بعمان، الأردن، سنة ١٤١٧هـ _ ١٩٩٧م.
- الدرر السنية في الرد على الوهابية: أحمد بن زيني دحلان الشافعي، المتوفى سنة ١٣٠٤هـ _ ١٨٨٦م. مصورة مكتبة الحقيقة بإستانبول، تركيا، سنة ١٤١١هـ _ ١٩٩١م، على المطبوعة بالمطبعة الميمنية لأصحابها مصطفى البابي الحلبي وأخويه بمصر، سنة ١٣١٩هـ _ ١٩٢١م.
- الدر المنثور في التفسير بالماثور: جلال الدين عبدالرحمن بن أبي بكر السيوطي، المتوفى سنة ٩١١هـ _ ١٥٠٥م. وبهامشه: تنوير المقباس تفسير سيدنا عبد الله بن عاص، المتوفى سنة ٦٨هـ _ ٦٨٧م، لمجد الدين أبي طاهر محمد بن يعقوب الصديقي الشيرازي الفيروزابادي، المتوفى سنة ٨١٧هـ _ ١٤١٥م. الناشر: محمد أمين دمج، بيروت، وهي مصورة على المطبوعة سنة ١٣١٤هـ بالمطبعة الميمنية بالقاهرة.
- تدفع الشبه التشبيه بأكف التنزيه: جمال الدين أبو الفرج عبد الرحمن بن علي بن محمد بن الجوزي البغدادي، المتوفى سنة ٥٩٧هـ _ ١٢٠١م. بعناية: طارق السعود. الطبعة الثانية، دار الهجرة ببيروت، ١٤١٠هـ _ ١٩٩٠م.
- دليل الفالحين لرياض الصالحين: محمد بن علان الصديقي المكي، المتوفى سنة ١٠٥٧هـ. و رياض الصالحين: أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف بن مري النووي الشافعي، المتوفى سنة ٦٧٦هـ _ ١٢٧٧م. دار الكتب ببيروت، وهي طبعة مصورة.
- الدين المقارن: أبو الفيض المنوفي. الطبعة الأولى، دار النهضة بمصر، سنة ١٩٧٠م.
- الرازي مفسرا: د. محسن عبدالحميد. دار الحرية، بغداد، سنة ١٩٧٤م.

- الرد الجميل لإلهية عيسى بصريح الإنجيل: الإمام أبو حامد محمد بن محمد بن محمد بن أحمد الغزالي الطوسي الشافعي، المتوفى سنة ٥٠٥ هـ _ ١١١١ م. مكتبة الحقيقة بإستنبول، تركيا، سنة ١٤١٢ هـ _ ١٩٩١ م، وهي طبعة مصورة.
- رسالة إلى أهل الثغر: الإمام أبو الحسن علي بن إسماعيل بن أبي بشر إسحاق الأشعري، المتوفى سنة ٣٢٤ هـ _ ٩٣٦ م. تحقيق: عبد الله شاكراً محمد الجنيدى. الطبعة الثانية، مكتبة العلوم والحكم بالمدينة المنورة، المملكة العربية السعودية، سنة ١٤٢٢ هـ _ ٢٠٠٢ م.
- رسالة التوحيد: الشيخ محمد عبده، المتوفى سنة ١٣٢٣ هـ _ ١٩٣٥ م. وعليها تعليقات للسيد محمد رشيد رضا، المتوفى سنة ١٣٥٣ هـ _ ١٩٥٣ م. الطبعة السابعة عشرة، دار المنار بمصر، سنة ١٣٧٦ هـ.
- رسالة ابن أبي زيد القيروانى. انظر: حاشية العدوى على الكفاية الطالب الربانى.
- رسالة فى التوحيد والفرق المعاصرة: كمال الدين الطائى. مطبعة سليمان الأعظمى، بغداد، سنة ١٣٩٢ هـ _ ١٩٧٢ م.
- رسالة فيما يتعلق بأدلة جواز التوسل بالنبي وزيارته (ﷺ): أحمد زيني دحلان الشافعي، المتوفى سنة ١٣٠٤ هـ _ ١٨٨٦ م. مكتبة الحقيقة بإستنبول، تركيا، سنة ١٤١٦ هـ _ ١٩٩٦ م، وهي طبعة مصورة.
- الرسالة القشيرية فى علم التصوف: أبو القاسم عبد الكريم بن هوازن القشيري النيسابوري الشافعي، المتوفى سنة ٤٦٥ هـ _ ١٠٧٣ ك. مكتبة محمد علي صبيح، سنة ١٩٥٧ م.
- الرسول (ﷺ): سعيد حوى. الطبعة الثالثة، مؤسسة الرسالة ببيروت، سنة ١٣٩٣ هـ _ ١٩٧٣ م.

- الرفع والتكميل في الجرح والتعديل: أبو الحسنات محمد عبد الحي بن محمد عبد الحلیم اللكنوي الأنصاري، المتوفى سنة ١٣٠٤هـ. تحقيق: عبد الفتاح أبو غدة، المتوفى ١٤١٧هـ. الطبعة السادسة، الناشر: مكتبة المطبوعات الإسلامية، دار البشائر الإسلامية للطباعة، بيروت، سنة ١٤٢١هـ _ ٢٠٠٠م.
- الروح: شمس الدين أبو عبدالله محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد الزرعي الدمشقي، المشهور بابن قيم الجوزية، المتوفى سنة ٧٥١هـ _ ١٣٥٠م. الطبعة الثالثة، مطبعة محمد علي صبيح وأولاده بمصر، سنة ١٣٨٦هـ _ ١٩٦٧م.
- روح الدين الإسلامي: عفيف عبد الفتاح طبارة. الطبعة الأولى، بيروت.
- روح المعاني في تفسير القرآن العظيم والسبع المثاني: أبو الثناء شهاب الدين السيد محمود بن عبد الله الألوسي البغدادي، المتوفى سنة ١٢٧٠هـ _ ١٨٥٤م. الناشر: دار إحياء التراث العربي ببيروت، وهي مصورة على الطبعة الثانية المنيرية المصرية، بلا تأريخ.
- الروض الأنف في تفسير السيرة النبوية لإبن هشام: أبو القاسم عبدالرحمن بن عبدالله بن أحمد الخنعمي السهيلي، المتوفى سنة ٥٨١هـ _ ١١٨٥م. والسيرة النبوية، لأبي محمد عبدالملك بن هشام بن أيوب الحميري المعافري البصري، المتوفى سنة ٢١٣هـ _ ٨٢٨م. وابن هشام جمع السيرة النبوية وهذبها ولخصها من المغازي والسير لإبن إسحاق (أبي بكر محمد ابن إسحاق بن يسار، المتوفى سنة ١٥١هـ _ ٧٦٨م)، فاشتهرت بسيرة ابن هشام. تقديم و تعليق: طه عبد الرؤوف سعد. مطبوعات مكتبة و مطبعة الحاج عبدالسلام بن محمد بن شقرون. طبع ج ١ في شركة الطباعة الفنية المتحدة بالقاهرة سنة ١٩٧١م، و طبع ج ٢_٤ في مؤسسة نبع الفكر العربي للطباعة بالقاهرة سنة ١٩٧٢هـ _ ١٩٧٣م.

- الروضة البهية فيما بين الأشاعرة الماتريدية: حسن بن عبد المحسن، ابن أبي عذبة، المتوفى سنة ١١٧٢ هـ _ ١٧٥٨ م. تحقيق و تقديم: د. علي فريد دروج. الطبعة الأولى، دار سبيل الرشاد، سنة ١٤١٦ هـ _ ١٩٩٦ م.
- روضة الناظر وجنة المناظر: موفق الدين بن قدامة. انظر: نزهة الخاطر العاطر.
- رياض الصالحين: أبو زكريا محيي الدين بن شرف بن مري النووي الشافعي، المتوفى سنة ٦٧٦ هـ _ ١٢٧٧ م. الطبعة الرابعة، نطبعة الإستقامة بالقاهرة.
- زاد المعاد في هدي خير العباد: شمس الدين أبو عبدالله محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد الزرعي الدمشقي، المشهور بابن قيم الجوزية، المتوفى سنة ٧٥١ هـ _ ١٣٥٠ م. الطبعة الثانية، مكتبة ومطبعة مصطفى البابي الحلبي وأولاده بمصر، سنة ١٩٥٠ م.
- الزيدية، نشأتها و معتقداتها: القاضي إسماعيل بن علي الأكوغ. الطبعة الثالثة، دار الفكر بدمشق، ودار الفكر المعاصر ببيروت، سنة ١٤١٨ هـ _ ١٩٩٧ م.
- الزيدية، نظرية و تطبيق: علي بن عبد الكريم الفضيل شرف الدين. الطبعة الأولى، جمعية عمال المطابع التعاونية بعمان، الأردن، سنة ١٣٠٥ هـ _ ١٩٨٥ م.
- سبل السلام شرح بلوغ المرام من جمع أدلة الأحكام: الإمام محمد بن إسماعيل الأمير الصنعائي، المتوفى سنة ١١٨٢ هـ _ ١٧٦٨ م. و بلوغ المرام من جمع أدلة الأحكام، للحافظ شهاب الدين أبي الفضل أحمد بن علي بن محمد الكناني، المعروف بابن حجر العسقلاني، المتوفى سنة ٨٥٢ هـ _ ١٤٤٩ م. مراجعة وتعليق: الشيخ محمد عبدالعزيز الخولي. الطبعة الثانية، مطبعة مصطفى البابي الحلبي وأولاده بمصر، سنة ١٩٥٠ م.
- سبل الهدى والرشاد في سيرة خير العباد: شمس الدين أبو عبدالله محمد بن يوسف الصالحي الشامي، المتوفى سنة ٩٤٢ هـ. وزارة الأوقاف بمصر، المجلس الأعلى للشؤون الإسلامية، لجنة إحياء التراث الإسلامي، القاهرة، مطابع مختلفة. طبع الجزء الأول سنة ١٣٩٢ هـ _ ١٩٧٢ م، وطبع الجزء الثاني عشر سنة ١٤١٨ هـ _ ١٩٩٧ م.

- السراج الوهاج من كشف مطالب صحيح مسلم بن الحجاج: أبو الطيب صديق بن حسن خان بن علي الحسيني القنوجي البخاري، المتوفى سنة ١٣٠٧ هـ _ ١٨٨٩ م. وهو شرح على ملخص صحيح مسلم، للحافظ المنذري زكي الدين عبدالعظيم بن عبد القوي، المتوفى سنة ٦٥٦ هـ _ ١٢٥٨ م. و مسلم بن الحجاج القشيري النيسابوري صاحب الصحيح توفي سنة ٢٦١ هـ _ ٨٧٥ م. تحقيق: عبدالله بن إبراهيم الأنصاري، وعبد التواب هيكل. الطبعة الأولى، وزارة الأوقاف والشؤون الإسلامية بدولة قطر، مطابع الدوحة الديثة بقطر، والمطبعة الأهلية بقطر. انتهى طبعه سنة ١٩٩٧ م.
- شرح العيون في شرح رسالة ابن زيدون: أبو بكر جمال الدين محمد بن شمس الدين محمد بن شرف الدين محمد بن أبي الحسن الصالح، بن نباتة الفارقي الجذامي، المتوفى سنة ٧٦٨ هـ _ ١٣٦٦ م. و ابن زيدون هو الوزير أبو الوليد أحمد بن عبدالله بن أحمد بن غالب بن زيدون المخزومي الأندلسي، المتوفى سنة ٤٦٣ هـ _ ١٠٧١ م. و رسالته هذه هي الرسالة الزلية. تحقيق: محمد أبو الفضل إبراهيم، المتوفى سنة ١٤٠١ هـ _ ١٩٨١ م. المكتبة العصرية ببيروت، سنة ١٤٠٦ هـ _ ١٩٨٦ م.
- السلفية مرحلة زمنية مباركة لا منذب إسلامي: د. محمد سعيد رمضان البوطي. دار الفكر المعاصر ببيروت، و دار الفكر بدمشق، المطبعة العلمية بدمشق، سنة ١٤٢١ هـ _ ٢٠٠٠ م.
- سنن الترمذي، أبي عيسى محمد بن عيسى بن سورة، المتوفى سنة ٢٧٩ هـ _ ٨٩٢ م. تعليق: عزت عبيد الدعاس. الناشر: مكتبة دار الدعوة بحمص، المطبعة الوطنية بحمص، سنة ١٩٦٥ م.
- سنن أبي داود، سليمان بن الأشعث السجستاني، المتوفى ٢٧٥ هـ _ ٨٨٩ م. ومعه: معالم السنن شرح سنن أبي داود، للخطابي حمد بن محمد بن إبراهيم البستي، المتوفى سنة ٣٨٨ هـ _ ٩٩٨ م. تحقيق: عزت عبيد الدعاس. الطبعة الأولى، حمص، سنة ١٩٦٩ م.

- سنن ابن ماجه، أبي عبدالله محمد بن يزيد الربعي القزويني، المتوفى سنة ٢٧٣هـ_ ٨٨٧م. تحقيق: محمد فؤاد عبدالباقي، المتوفى سنة ١٣٨٨هـ_ ١٩٦٨م. دار الإحياء الكتب العربية، عيسى البابي الحلبي بمصر، سنة ١٩٥٢م.
- سنن النسائي الكبرى (طبع بإسم سنن الكبرى): أحمد بن شعيب بن علي، المتوفى سنة ٣٠٢هـ_ ٩١٥م. تحقيق: د. عبدالغفار سليمان البنداري وسيد كسروي حسن. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية بيروت، لبنان، سنة ١٤١١هـ_ ١٩٩١م.
- السيدة العربية والشيعية والإسرائيليات في عهد بني أمية: فان فولتن. ترجمة عن الفرنسية وعلق عليه: د. حسن إبراهيم حسن ومحمد زكي إبراهيم. الطبعة الثانية، مكتبة النهضة المصرية، مطبعة السنة المحمدية بالقاهرة، سنة ١٩٦٥م.
- السير: أبو العباس أحمد بن سعيد بن عبدالواحد الشماخي، المتوفى سنة ٩٢٨هـ. تحقيق: الشيخ أحمد بن سعود السيابي. الطبعة الثانية، وزارة التراث القومي والثقافة، سلطنة عمان، مطبعة الألوان الحديثة، سنة ١٤١٢هـ_ ١٩٩٢م.
- سير أعلام النبلاء: شمس الدين أبو عبدالله محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز التركماني الدمشقي الذهبي، المتوفى سنة ٧٤٨هـ_ ١٣٤٨م. حقق جزء الخامس العشر: إبراهيم الزبيق. وأشرف على تحقيق الكتاب وخرج أحاديثه: شعيب أرنؤوط. الطبعة العاشرة، مؤسسة الرسالة بيروت، سنة ١٤١٤هـ_ ١٩٩٤م.
- السيرة النبوية: عماد الدين أبو الفداء إسماعيل بن عمر كثير القرشي الدمشقي الشافعي، المتوفى سنة ٧٧٤هـ_ ١٣٧٣م، وهي قسم السيرة من كتابه (البداية والنهاية). تحقيق: مصطفى عبدالواحد. مطبعة عيسى البابي الحلبي وشركاه بمصر، سنة ١٩٦٤_ ١٩٦٦م.
- سيرة ابن هشام. وهي التي تقدم ذكرها في روضة الأنف. الطبعة الثالثة، دار إحياء التراث العربي، بيروت، سنة ١٣٩١هـ.

- السيف الحاد في الرد على من أخذ بجديث الأحاد في مسائل الإعتقاد: سعيد بن مبروك بن حمود القنوبي. الطبعة الثالثة، مطابع النهضة، عمان، سنة ١٤١٨ هـ.
- شذرات الذهب في أخبار من ذهب: أبو الفلاح عبد الحي بن أحمد بن محمد، ابن العماد الحنبلي، المتوفى سنة ١٠٨٩ هـ _ ١٦٧٩ م. الناشر: دار الآفاق الجديدة بيروت، وهي طبعة مصورة.
- شرح الأبى والسنوسي على صحيح مسلم. انظر: إكمال إكمال المعلم.
- شرح أسماء الله الحسنى، المسمى ب(لوامع البينات شرح أسماء الله تعالى والصفات): أبو عبدالله محمد بن عمر بن الحسين الخطيب التيمي البكري القرشي الشافعي، فخر الدين الرازي، المتوفى سنة ٦٠٦ هـ _ ١٢١٠ م. راجعه وقدم له وعلق عليه: طه عبد الرؤوف سعد. المكتبة الأزهرية للتراث بالقاهرة، دار التوفيق النموذجية للطباعة، سنة ١٤٢٠ هـ _ ٢٠٠٠ م.
- شرح الأشموني: نور الدين أبي الحسن علي بن محمد الشافعي المصري، المتوفى سنة ٩٠٠ هـ _ ١٤٩٥ م، على ألفية ابن مالك، المسمى ب(منهج السالك إلى ألفية ابن مالك). وهذه الألفية منظومة في النحو، لجمال الدين أبي عبدالله محمد بن عبدالله بن مالك الطائي الدمشقي الجياني الأندلسي، المتوفى سنة ٦٧٢ هـ _ ١٢٧٤ م. ومعه: حاشية الصبان أبي العرفان محمد بن علي المصري الشافعي الحنفي، المتوفى سنة ١٢٠٦ هـ _ ١٧١٩ م، على شرح الأشموني. دار إحياء الكتب العربية بالقاهرة.
- شرح أصول الإعتقاد أهل السنة والجماعة من الكتاب والسنة و إجماع الصحابة والتابعين من بعدهم والخالفين لهم من علماء الأمة رضي الله عنهم أجمعين: اللالكائي أبو قاسم هبة الله بن الحسن بن منصور الطبري الرازي البغدادى الشافعي، المتوفى سنة ٤١٨ هـ. حققه: أبو يعقوب نشأت بن كمال المصري. الطبعة الثانية، المكتبة الإسلامية بالقاهرة، مطابع الفاروق الحديثة بالقاهرة، سنة ١٤٢٥ هـ _ ٢٠٠٤ م.

- شرح الأصول الخمسة: القاضي عبد الجبار بن أحمد بن الخليل الهمداني الأسدي المعتبري، المتوفى سنة ٤١٥ هـ. تعليق: الإمام مستظهر بالله قوام الدين أحمد بن الحسين بن أبي هاشم الحسيني الرازي، المعروف ب(مانكديم وششديو)، المتوفى سنة ٤٢٥ هـ. تحقيق: د. عبد الكريم عثمان. الطبعة الثالثة، الناشر: مكتبة وهبة بالقاهرة، سنة ١٤١٦ هـ _ ١٩٩٦ م.
- شرح أم البراهين: السنوسي. انظر: حاشية الدسوقي على شرح أم البراهين.
- شرح التلويح على التوضيح لمتن التنقيح في أصول الفقه. تنقيح الأصول، وشرحه: التوضيح في حل غوامض التنقيح، كلاهما من تأليف صدر الشريعة عبيد الله بن مسعود بن تاج الشريعة محمود المحبوبي البخاري الحنفي، المتوفى سنة ٧٤٧ هـ _ ١٣٤٦ م.
- والتلويح في كشف حقائق التنقيح، لسعد الدين مسعود بن عمر بن عبد الله التفتازاني الشافعي، المتوفى سنة ٧٩٣ هـ _ ١٣٩٠ م. مطبعة محمد علي صبيح وأولاده بالأزهر، القاهرة، سنة ١٣٧٧ هـ _ ١٩٥٧ م.
- شرح جامع الصحيح مسند الربيع: نور الدين أبو محمد عبد الله بن حميد أو (حميد كصديق) بن سلوم السالي، المتوفى سنة ١٣٣٢ هـ _ ١٩١٤ م. والجامع الصحيح مسند الربيع بن حبيب بن عمر الأزدي الفراهيدي البصري، المتوفى بين سنتي ١٧٥ _ ١٨٠ هـ، الذي رتبته على أبواب الفقه: أبو يعقوب يوسف بن إبراهيم بن مياد السدراتي الوارجلاني الإباضي، المتوفى ٥٧٠ هـ. الناشر: سعود بن حمد بن نور الدين السالي، المطابع الذهبية في سلطنة عمان، مصورة على الطبعة التي كتب مقدمتها: عز الدين التنوحي.
- شرح الجديد لجوهرة التوحيد: الشيخ محمد أحمد العدوي. وجوهرة التوحيد منظومة لبرهان الدين أبي الأمداد إبراهيم بن إبراهيم بن حسن بن علي المالكي اللقاني، المتوفى سنة ١٠٤١ هـ. الطبعة الأولى، مطبعة مصطفى البابي الحلبي بمصر، سنة ١٩٤٧ م.

- شرح جوهرة التوحيد: أحمد بن محمد المالكي الصاوي الخلوتي، المتوفى سنة ١٢٤١ هـ_ ١٨٢٥ م. و جوهرة التوحيد منظومة لبرهان الدين أبي الأمداد إبراهيم بن إبراهيم بن حسن علي المالكي لاللقاني، المتوفى سنة ١٠٤١ هـ. تحقيق و تعليق: عبدالفتاح البزم. الطبعة الأولى، أولى دار ابن كثير بدمشق و بيروت، سنة ١٤١٨ هـ_ ١٩٩٧ م.
- شرح جوهرة التوحيد: برهان الدين إبراهيم بن محمد بن أحمد الجيزاوي الشافعي الباجوري أو البيجوري، المتوفى سنة ١٢٧٦ هـ_ ١٨٦٠ م. طبعه محققه باسم: حاشية على جوهرة التوحيد، المسمى (تحفة المريد على جوهرة التوحيد). و جوهرة التوحيد منظومة لبرهان الدين أبي الأمداد إبراهيم بن إبراهيم بن حسن بن علي المالكي اللقاني، المتوفى سنة ١٠٤١ هـ. تحقيق: أ.د. علي جمعة محمد الشافعي. الطبعة الأولى، دار السلام للطباعة والنشر بالقاهرة، سنة ١٤٢٢ هـ_ ٢٠٠٢ م.
- شرح جوهرة التوحيد، المسمى ب(تحاف المريد بجوهرة التوحيد): عبدالسلام بن إبراهيم اللقاني المالكي، المتوفى سنة ١٠٧٨ هـ. وقد شرح منظومة جوهرة التوحيد لوالده برهان الدين أبي الأمداد إبراهيم بن إبراهيم بن حسن بن علي المالكي اللقاني، المتوفى سنة ١٠٤١ هـ. الطبعة الثانية، مطبعة السعادة بمصر، سنة ١٩٥٥ م.
- شرح جلال المحلي عل جمع الجوامع. انظر: حشية البناني.
- شرح الحور العين. انظر: الحور العين.
- شرح الخريدة البهية: أبو البركات أحمد بن محمد بن أحمد الدردير العدوي المالكي، المتوفى سنة ١٢٠١ هـ_ ١٧٨٦ م. والخريدة البهية منظومة في العقائد، لشارحها أبي البركات أحمد الدردير. وعليها حاشية الصاوي أحمد بن محمد المالكي الخلوتي، المتوفى سنة ١٢٤١ هـ_ ١٨٢٥ م. مكتبة القاهرة، مطبعة حجازي.
- شرح الدواني على العقائد العضدية. انظر: العقائد العضدية.

- شرح رمضان أفندي، على شرح العقائد النسفية، لسعد الدين مسعود بن عمر بن عبدالله التفتازاني الشافعي، المتوفى سنة ٧٩٣هـ _ ١٣٩٠م. درسعادت، سنة ١٣١٤هـ.
- شرح سنن ابن ماجه: أبو الحسن نور الدين محمد لن عبد الهادي التتوي المدني الكبير الحنفي، المعروف بسندي، المتوفى سنة ١١٣٨هـ. وابن ماجه صاحب السنن هو أبو عبد الله محمد بن يزيد الربعي القزويني، المتوفى سنة ٢٧٣هـ _ ٨٨٧م. ومعه: حاشية التعليقات مصابح الزجاجاة في زوائد ابن ماجه، للإمام أحمد بن أبي بكر البوصيري، المتوفى سنة ٨٤٠هـ. تحقيق: الشيخ مأمون شيخا. الطبعة الأولى، دار المعرفة بيروت، سنة ١٤١٦هـ _ ١٩٩٦م.
- شرح السنوسي على أم البراهين. انظر: حاشية الدسوقي على شرح أم البراهين.
- شرح السنوسية: برهان الدين إبراهيم بن محمد بن أحمد الجيزاوي الشافعي الباجوري أو البيجوري، المتوفى سنة ١٢٧٦هـ _ ١٨٦٠م. و طبعه ومحققه باسم: حاشية على متن السنوسية في العقيدة. و متن السنوسية المسمى ب(أم البراهين، أو العقيدة الصغرى)، أبي عبيد الله محمد بن يوسف بن عمر بن شعيب السنوسي الحسني المالكي المغربي التلمساني، المتوفى سنة ٨٩٥هـ. ضبطه وعلق عليه: عبدالسلام بن عبد الهادي شنار. الطبعة الأولى، دار الفرقور بدمشق، سنة ١٤٢١هـ _ ٢٠٠١م.
- شرح صحيح مسلم: النووي. انظر: المنهاج بشرح صحيح مسلم بن الحجاج، وإرشاد الساري.
- شرح الطيبي على مشكاة المصابيح، المسمى بالكاشف عن الحقائق السنن: شرف الدين الحسين بن عبدالله بن محمد الطيبي، المتوفى سنة ٧٤٣هـ. إعداد: مركز الدراسات والبحوث بمكتبة نزار الباز. تحقيق: د. عبد الحميد هنداري. الطبعة الأولى، مكتبة نزار مصطفى الباز، مكة المكرمة، الرياض، المملكة العربية السعودية، سنة ١٤١٧هـ _ ١٩٩٧م.

- شرح عبدالسلام على الجوهرة. انظر: شرح جوهرة التوحيد.
- شرح العقائد العضدية للدواني. انظر: العقائد العضدية.
- شرح العقائد النسفية: سعد الدين مسعود بن عمر بن عبدالله التفتازاني الشافعي، المتوفى سنة ٧٩٣هـ _ ١٣٩٠م. و متن العقائد النسفية، لنجم الدين أبي حفص عمر بن محمد النسفي، المتوفى سنة ٥٣٧هـ _ ١١٤٢م. وبهامشه: حاشية على الشرح للمولى مصلح الدين مصطفى بن محمد الكستلي (القصطلاني)، المتوفى سنة ٩٠١هـ _ ١٤٦٠م. تليهما: حاشية أخرى على الشرح المذكور للمولى أحمد بن موسى الخيالي، المتوفى سنة ٨٦٠هـ. وبهامشها: حاشية الشيخ رمضان البهشتي، المتوفى سنة ٩٧٩هـ. الطبعة الأولى، سنة ١٣٢٦هـ، تركيا. إعادة مكتبة المثنى طبعها بالأوفست.
- شرح عقيدة التوحيد: محمد بن يوسف عيسى أطفش، المتوفى سنة ١٣٣٢هـ _ ١٩١٤م. سلطنة عمان، وزارة التراث القومي والثقافة، سنة ١٤٠٣هـ _ ١٩٨٣م.
- شرح عقيدة ابن أبي زيد القيرواني في كتابه الرسالة. (وابن زيد، هو أبو محمد عبدالله بن أبي زيد عبد الرحمن النفزي المالكي، المتوفى سنة ٣٨٦هـ). والشرح، للقاضي عبد الوهاب بن علي بن نصر البغدادي المالكي، المتوفى سنة ٤٢٢هـ _ ١٠٣١م. دراسة وتحقيق: أ.د. أحمد محمد نور سيف. الطبعة الأولى، دار البحوث للدراسات الإسلامية وإحياء التراث، دبي، الإمارات العربية المتحدة، سنة ١٤٢٤هـ _ ٢٠٠٤م.
- شرح العقيدة الطحاوية: القاضي صدر الدين أبو الحسن علي بن علي بن محمد بن أبي العز الحنفي الدمشقي، المتوفى سنة ٧٩٢هـ _ ١٣٩٠م. والعقيدة الطحاوية، للإمام أبي جعفر أحمد بن محمد بن سلامة الأزدي الحجري الطحاوي، المتوفى سنة ٣٢١هـ _ ٩٣٣م. تحقيق: د. عبدالله بن عبد المحسن التركي وشعيب الأرنؤوط. الطبعة الثانية، مؤسسة الرسالة بيروت، سنة ١٤١٣هـ _ ١٩٩٣م.

- شرح غاية المراد في نظم الإعتقاد: أحمد بن حمد بن سليمان الخليلي، مفتي سلطنة عمان. وغاية المراد منظومة لنور الدين أبي محمد عبد الله بن حميد (أو حميد كصديق) بن سلوم السالي، المتوفى سنة ١٣٣٢ هـ _ ١٩١٤ م. مكتبة الجيل الواعد، مطابع النهضة، مسقط، سنة ١٤٢٤ هـ _ ٢٠٠٣ م.
- شرح الفقه الأكبر: علي القاري بن سلطان محمد الهروي الحنفي، المتوفى سنة ١٠١٤ هـ _ ١٦٠٦ م. والفقه الأكبر، للإمام أبي حنيفة النعمان بن ثابت، المتوفى سنة ١٥٠ هـ _ ٧٦٧ م. تحقيق: علي محمد دندل. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية بيروت، سنة ١٤١٦ هـ _ ١٩٩٥ م.
- شرح قاسم بن قطلوبغا على المسامرة. انظر: المسامرة.
- شرح المقاصد: سعد الدين مسعود بن عمر بن عبد الله التفتازاني الشافعي، المتوفى سنة ٧٩٣ هـ _ ١٣٩٠ م. و المقاصد (مقاصد الطالبين) له أيضا. تحقيق: د. عبدالرحمن عميرة. الطبعة الأولى، عالك الكتب بيروت، سنة ١٤٠٩ هـ _ ١٩٨٩ م.
- شرح المواقف للسيد الشريف. انظر: المواقف.
- شرح النووي على مسلم. انظر: المنهاج بشرح صحيح مسلم بن الحجاج. وهامش إرشاد الساري.
- شعب الإيمان: أبو بكر أحمد بن الحسين البيهقي، المتوفى سنة ٤٥٨ هـ. تحقيق: أبي هاجر محمد السعيد بن بسيوني زغلول. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية بيروت، سنة ١٤١٠ هـ _ ١٩٩٠ م.
- الشفا بتعريف حقوق المصطفى: القاضي أبو الفضل عياض بن موسى بن عياض اليحصبي السبتي المالكي، المتوفى سنة ٥٤٤ هـ _ ١١٤٩ م. وبذيله: حاشية مزيل الخفاء عن ألفاظ الشفاء، للعلامة أحمد بن محمد بن محمد الشمي، المتوفى سنة ٨٧٢ هـ _

١٤٦٨ م. المكتبة التجارية الكبرى بالقاهرة، الشركة الشرقية للنشر والتوزيع ببيروت،
سنة ١٩٧١ م.

• شفاء السقام في زيارة خير الأنام: تقي الدين أبو الحسن علي بن عبد الكافي بن علي
السبكي، المتوفى سنة ٧٥٦ هـ _ ١٣٥٥ م. مصورة على الطبعة المطبوعة العامرة ببولاق،
مصر، التي تم طبها سنة ١٣١٩ هـ، مكتبة الحقيقة بإستانبول، تركيا، سنة ١٤١٦ هـ _
١٩٩٥ م.

• شفاء العليل في مسائل القضاء والقدر والحكمة والتعليل: شمس الدين أبو عبدالله محمد
بن أبي بكر بن أيوب بن سعد الزرعي الدمشقي، المشهور بابن قيم الجوزية، المتوفى سنة
٧٥١ هـ _ ١٣٥٠ م. تحقيق: الشيخ إبراهيم أحمد عبدالحميد الحنبلي. دار إحياء الكتب
العربية بالقاهرة.

• شواهد الحق في الإستغاثة بسيد الخلق (ﷺ). ويليهِ: الأساليب البديعة في فضل الصحابة
و إقناع الشيعة: كلاهما للشيخ يوسف بن إسماعيل النبهاني، المتوفى سنة ١٣٥٠ هـ _
١٩٣٢ م. دار الفكر ببيروت، سنة ١٤١٠ هـ _ ١٩٩٠ م.

• الشورى بين النظرية والتطبيق: د. فحطان عبدالرحمن الدوري. الطبعة الأولى، مطبعة
الأمة، بغداد، سنة ١٣٩٤ هـ _ ١٩٧٤ م.

• الشيعة بين الأشاعرة والمعتزلة: هاشم معروف الحسني. الطبعة الأولى، سنة ١٩٦٤ م.

• الصابئون، الحرانيين ومندائيين: د. رشدي عليان، المتوفى سنة ١٤٠٩ هـ _ ١٩٨٩ م.
مطبعة دار السلام، بغداد، سنة ١٩٧٧ م.

• صحيح البخاري، المسمى الجامع المسند الصحيح المختصر من أمور رسول الله (ﷺ) و
سنته وأيامه: الإمام أبو عبدالله محمد بن إسماعيل بن إبراهيم بن المغيرة بن بردزبه
الجعفي البخاري، المتوفى سنة ٢٥٦ هـ _ ٨٧٠ م. رقم كتبه و أبوابه وفقا للمعجم
المفهرس وتحفة الأشراف، وصنع فهارسه: محمد نزار التميمي وهيثم نزار تميم، معتمدين

النسخة السلطانية المعتمدة على النسخة اليونانية. شركة دار الأرقم بن أبي الأرقم للطباعة، بيروت. تأريخ مقدمة المحققين سنة ١٤١٦ هـ _ ١٩٩٥ م.

- صحيح الترمذي. انظر: عارضة الأحوذى.
- صحيح مسلم، المسمى مسند الصحيح المختصر من السنن بنقل العدل عن العدل عن رسول الله (ﷺ): الإمام مسلم بن الحجاج القشيري النيسابوري، المتوفى سنة ٢٦١ هـ _ ٨٧٦ م، رقم كتبه وأبوابه وفقا للمعجم المفهرس وتحفة الأشراف، ووضع فهارسه: محمد بن نزا التميم وهيثم بن نزار التميم. الطبعة الأولى شركة دار الأرقم بن أبي الأرقم للطباعة ببيروت، سنة ١٤١٩ هـ _ ١٩٩٩ م.
- صفوة الأحكام من نيل الأوطار وسبل السلام: د. قحطان عبدالرحمن الدوري. الطبعة الثانية في دار الفرقان للنشر والتوزيع، عمان، المملكة الأردنية الهاشمية سنة ١٤٢٤ هـ _ ٢٠٠٣ م. وهي الطبعة الرابعة للكتاب.
- الطب محراب الإيمان: د. خالص كنجو. دمشق، سنة ١٣٩١ هـ _ ١٩٧١ م.
- طبقات الشافعية الكبرى: تاج الدين أبو نصر عبد الوهاب بن علي بن عبد الكافي السبكي، المتوفى سنة ٧٧١ هـ _ ١٣٧٠ م. تحقيق: محمود محمد الطناجي، وعبدالفتاح محمد الحلو. الطبعة الأولى، مطعة عيسى البابي الحلبي بالقاهرة، سنة ١٩٦٤ هـ _ ١٩٧٦ م.
- طبقات المشايخ بالمغرب: أبو العباس أحمد بن سعيد الدرجيني، المتوفى حوالي سنة ٦٧٠ هـ. حققه: إبراهيم طلاي. بلا طبعة ولا تأريخ.
- الطريق إلى النجوم: فا دريت وللي. نقله إلى العربية: د. عمر فروخ. الطبعة الثانية، دار العلم للملايين، بيروت، سنة ١٩٧٤ م.
- طوابع الأنوار من مطالع الأنظار: القاضي ناصر الدين أبو سعيد عبدالله بن عمر بن محمد البيضاوي الشيرازي الشافعي، المتوفى سنة ٦٨٥ هـ _ ١٢٨٦ م. تحقيق: عباس

سليمان. الطبعة الأولى، دار الجيل ببيروت، والمكتبة الأزهرية للتراث بالقاهرة، سنة ١٤١١ هـ _ ١٩٩١ م.

- الظاهرة القرآنية: مالك بن نبي. ترجمة: د. عبدالصبور شاهين. دار الفكر ببيروت.
- عارضة الأحوزي بشرح صحيح الترمذي: أبو بكر محمد بن عبدالله بن محمد بن عبدالله بن أحمد المعافري الإشبيلي، المعروف باب العربي، المالكي، المتوفى سنة ٥٤٣ هـ _ ١٤٨ م. الناشر: دار العلم للجميع ببيروت، وهي طبعة مصورة.
- العالم والمتعلم: رواية أبي مقاتل حفص بن سلم السمرقندي، عن أبي حنيفة نعمان بن ثابت الكوفي، المتوفى ١٥٠ هـ _ ٧٦٧ م. ويليهِ: رسالة أبي حنيفة إلى عالم البصرة عثمان بن مسلم البتي، المتوفى سنة ١٤٣ هـ، رواية أبي يوسف يعقوب بن إبراهيم الأنصاري، المتوفى سنة ١٨٢ هـ _ ٧٩٨ م، عن أبي حنيفة رضي الله عنه. ويليهِ: الفقه الأبسط: وهو الفقه الأكبر، رواية أبي مطيع الحكم بن عبدالله البلخي، المتوفى سنة ١٩٩ هـ، عن أبي حنيفة رضي الله عنهما. عرف بالفقه الأبسط تمييزاً له عن الفقه الأكبر رواية حمان بن أبي حنيفة عن أبيه. تحقيق: محمد زاهد بن الحسن بن علي الكوثري، المتوفى ١٣٧١ هـ _ ١٩٥٢ م. مطبعة الأنوار بالقاهرة، سنة ١٣٦٨ هـ.
- العبر في خبر من غبر: شمس الدين أبو عبدالله محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز التركماني الدمشقي الذهبي، المتوفى سنة ٧٤٨ هـ _ ١٣٤٨ م. حققه: أبو هاجر محمد السعيد بن بسيوني زغلول. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية ببيروت، سنة ١٤٠٥ هـ _ ١٩٨٥ م.
- عصمة الأئمة عند الشيعة: أنور الباز. الطبعة الأولى، دار الوفاء، المنصورة، مصر، سنة ١٤١٩ هـ _ ١٩٩٨ م.
- عقائد الإمامية: محمد رضا المظفر. قدم له: د. حامد حفني داود. مطابع النعمان، النجف.

- عقائد الإمامية الإثني عشرية: إبراهيم الزنجاني. الطبعة الثانية، سنة ١٩٧٣ م.
- العقائد العضدية: عضد الدين عبدالرحمن بن أحمد الإيجي، المتوفى سنة ٧٥٦ هـ.
- ١٣٥٥ م. ومعه: شرح جلال الدين محمد بن أسعد الدواني الصديقي، المتوفى ٩١٨ هـ.
- ومعه: حاشية إسماعيل الكلنبوي، المتوفى سنة ١٢٠٥ هـ. وهامشه: حاشية المرجاني، وحاشية الخلخالي، المتوفى سنة ١٠١٤ هـ. درسعادت، مطبعة عثمانية، سنة ١٣١٦ هـ.
- عقائد ما بعد الموت في حضارة وادي الرافدين القديمة. رسالة ماجستير على الآلة الكاتبة تقدم بها: نائل حنون علوي، كلية الآداب، جامعة بغداد سنة ١٩٧٥ م.
- العقائد النسفية. انظر: شرح العقائد النسفية.
- العقد الثمين في شرح أحاديث أصول الدين: حسين بن أبي بكر بن غنام الإحصائي النجدي التميمي، المالكي، المتوفى سنة ١٢٢٥ هـ. تحقيق: إبراهيم يوسف الماس. الطبعة الأولى، وزارة الأوقاف والشؤون الإسلامية في قطر، الشركة الحديثة للطباعة في الدوحة، قطر، سنة ١٤١٤ هـ _ ١٩٩٣ م.
- العقيدة الإسلامية وأسسها: عبدالرحمن حسن حبنكة الميداني. الطبعة السابعة، دار القلم بدمشق، سنة ١٤١٥ هـ _ ١٩٩٤ م.
- عقيدة التوحيد في القرآن الكريم: د.محمد أحمد محمد عبدالقادر ملكاوي. الطبعة الأولى، دار ابن تيمية للنشر والتوزيع بالرياض، مطابع الفرزدق التجارية بالرياض، المملكة العربية السعودية، سنة ١٤٠٥ هـ _ ١٩٨٥ م.
- العقيدة النظامية: إمام الحرمين أبو المعالي ضياء الدين عبدالملك بن عبدالله بن يوسف الجويني النيسابوري الشافعي، المتوفى سنة ٤٧٨ هـ _ ١٠٨٥ م. تحقيق: د. محمد الزبيدي. الطبعة الأولى، دار سبيل الرشاد ببيروت، ودار النفائس ببيروت، مركز الطباعة الحديثة ببيروت، سنة ١٤٢٤ هـ _ ٢٠٠٣ م.

- علم أصول الفقه: عبد الوهاب بن عبد الواحد خلاف، المتوفى سنة ١٣٧٥هـ_ ١٩٥٦م. الطبعة الأولى، زهراء للنشر والتوزيع، الجزائر، سنة ١٩٩٠م.
- علم الكلام على مذهب أهل السنة والجماعة: أبو محمد علي بن أحمد بن سعيد بن حزم الظاهري الأندلسي، المتوفى سنة ٤٥٦هـ_ ١٠٦٤م. تحقيق: أحمد حجازي أحمد السقا. الطبعة الأولى، المكتب الثقافي للنشر والتوزيع بالقاهرة، دار الجيل للطباعة بمصر، سنة ١٩٨٩م.
- العلم ليسكافرا: د. محسن عبدالحميد. مقال في مجلة التربية الإسلامية، العدد الثالث، سنة ١٩٧٣م/ ونشره برسالة مستقلة.
- العلم يدعو للإيمان: كريسي موريسون. ترجمة: محمود صالح الفلكي. الطبعة الرابعة، سنة ١٩٦٢م، والخامسة سنة ١٩٦٥م.
- عمدة القاري شرح صحيح البخاري: بدر الدين أبو الثناء وأبو محمد محمود بن أحمد بن موسى العيني العينتابي الحنفي، المتوفى سنة ٨٥٥هـ_ ١٤٥١م. دار التراث إحياء العربي ببيروت، طبعة مصورة على الطبعة المنيرية المصرية المطبوعة سنة ١٣٤٨.
- غاية المرام في عقائد أهل الإسلام: الحاج حمدي بن عبدالله بن الملا محمد بن عبدالله العبيدي الحنفي الأعظمي، المتوفى سنة ١٣٩١هـ_ ١٩٧١م. الطبعة الثانية، بغداد، سنة ١٣٦٧هـ.
- الغلو والفرق الغالية في الحضارة الإسلامية: الدكتور عبدالله سلوم السامرائي. ويلييه: كتاب الزينة في الكلمات الإسلامية العربية. القسم الثالث، وهو قسم الفرق والمذاهب، لأبي حاتم أحمد بن حمدان الرازي، المتوفى سنة ٣٢٢هـ_ ٩٣٤م. تحقيق: الدكتور عبدالله سلوم السامرائي. من مطبوعات وزارة الإعلام العراقية، دار الحرية للطباعة، مطبعة الحكومة ببغداد سنة ١٣٩٢هـ_ ١٩٧٢م.

- الغنية لطالبي طريق الحق عزوجل: الشيخ عبدالقادر الجيلاني بن موسى بن عبدالله الحسيني، المتوفى سنة ٥٦١ هـ _ ١١١٦ م. مطبعة محمد علي صبيح وأولاده بمصر، سنة ١٣٤٦ هـ.
- الفارق بين المخولق والخالق: عبدالرحمن بك بن سليم باجه جي زاده. الطبعة الأولى، مطبعة التقدم بمصر، سنة ١٣٢٢ هـ.
- الفتاوى، دراسة لمشكلات المسلم المعاصر في حياته اليومية والعامية: الشيخ محمود شلتوت، المتوفى سنة ١٣٨٣ هـ _ ١٩٦٣ م. الطبعة السادسة عشرة، دار الشروق، القاهرة وبيروت، سنة ١٤١١ هـ _ ١٩٩١ م.
- فتاوى ابن تيمية. انظر: مجموع فتاوى شيخ الإسلام تقي الدين.
- فتاوى معاصر: د. يوسف القرضاوي. الطبعة الأولى، المكتبة الإسلامية، ج ١ و ٢ سنة ١٤٢١ هـ _ ٢٠٠٠ م، وج ٣ سنة ١٤٢٤ هـ _ ٢٠٠٣ م.
- فتح الباري بشرح صحيح الإمام أبي عبدالله محمد بن إسماعيل البخاري، المتوفى سنة ٢٥٦ هـ _ ٨٧٠ م. ومقدمته: هدي الساري: شهاب الدين أبو الفضل أحمد بن علي بن محمد الكناني، المعروف بابن حجر العسقلاني، المتوفى سنة ٨٥٢ هـ _ ١٤٤٩ م. قرأ أصله تصحيحاً وتحقيقاً وقابل نسخته: عبدالعزيز عبدالله بن باز. رقم كتبه وأبوابه وأحاديثه، واستقصى أطرافه، ونبه على أرقامها في كل حديث: محمد فؤاد عبدالباقي، المتوفى سنة ١٣٨٨ هـ _ ١٩٦٨ م. قام بإخراجه، وتصحيح تجاربه، وأشرف على طبعه: محمب الدين الخطيب ابن أبي الفتح محمد عبدالقادر، المتوفى سنة ١٣٨٩ هـ _ ١٩٦٩ م. الناشر: دار المعروفة ببيروت، وهي طبعة مصورة على طبعة المكتبة السلفية بالقاهرة، وهي المرادة عند الإطلاق. والطبعة الثانية بدار الريان للتراث بالقاهرة، سنة ١٤٠٧ هـ _ ١٩٨٦ م، الذي إذا عدت إليها ذكرت طبعتها معها.

- فتح الغفار بشرح المنار، المعروف بمشكاة الأنوار في أصول المنار: زين الدين إبراهيم بن محمد، الشهير بابن نجيم الحنفي، المتوفى سنة ٩٧٠هـ. وعليه بعض حواش للشيخ عبدالرحمن البحرأوي الحنفي المصري، المتوفى سنة ١٣٢٢هـ. ومثن المنار، للإمام أبي البركات عبدالله بن أحمد، المعروف بحافظ الدين النسفي، صاحب كنز الدقائق، المتوفى سنة ٧١٠هـ. صححه: أحمد سعد علي، وراجعه: محمود أبو دقيقة. الطبعة الأولى، مطبعة المصطفى البابي الحلبي بمصر، سنة ١٣٥٥هـ _ ١٩٣٦م.
- فتح المجيد شرح كتاب التوحيد: عبدالرحمن بن حسن ابن الشيخ محمد بن عبدالوهاب بن سليمان التميمي الجنبلي، المتوفى سنة ١٢٥٨هـ. وكتاب التوحيد، للشيخ محمد بن عبدالوهاب (جده)، المتوفى سنة ١٢٠٦هـ. تحقيق: محمد حامد الفقي. راجع حواشيه وصححه و علق عليه: الشيخ عبدالعزيز بن باز. مكتبة التراث الإسلامي بالقاهرة، دار طيبة للنشر بالرياض، وزارة الأوقاف والشؤون الإسلامية بدولة القطر.
- فجر الإسلام: أحمد أمين، المتوفى سنة ١٣٧٣هـ _ ١٩٥٤م. الطبعة العاشرة، لجنة التأليف والنشر بالقاهرة، سنة ١٩٦٥م.
- الفرق الإسلامية. وهو ذيل كتاب شرح المواقف: شمس الدين محمد بن يوسف علي الكرمانى البغدادي الشافعي، المتوفى سنة ٧٨٦هـ _ ١٣٨٥م. تحقيق: سليمة عبد الرسول. مطبعة الإرشاد ببغداد، سنة ١٩٧٣م.
- الفرق الإسلامية في بلاد الشام في العصر الأموي: دمحسن عطوان. الطبعة الأولى، دار الجيل ببيروت، سنة ١٩٨٦م.
- الفرق بين الإباضية والخوارج: أبو إسحاق إبراهيم أطفش. قدم له: أحمد بن سعود السيابي. الطبعة الرابعة، مكتبة الضامري، سنة ١٤١هـ _ ١٩٩٣م.
- الفرق بين الفرق: أبو منصور عبدالقاهر بن طاهر بن محمد البغدادي الإسفراييني التميمي، المتوفى سنة ٤٢٩هـ _ ١٠٣٧م. تحقيق: محمد محيي الدين عبدالحميد،

المتوفى سنة ١٣٩٢هـ _ ١٩٧٢م. الناشر: مكتبة محمد على صبيح و أولاده بمصر،
مطبعة المدني بالقاهرة.

• فرق الشيعة: أبو محمد الحسن بن موسى بن الحسن النوبختي، المتوفى سنة ٣١٠هـ _
٩٢٢م. علق عليه: محمد صادق بحر العلوم. الطبعة الرابعة، المطبعة الحيدرية بالنجف،
سنة ١٩٦٩م. والطبعة الثانية، دار الأضواء ببيروت، سنة ١٤٠٤هـ _ ١٩٨٤م.

• الفرقان بين أولياء الرحمن وأولياء الشيطان: أبو العباس تقي الدين أحمد بن عبدالحليم
بن عبد السلام بن تيمية الحراني، المتوفى سنة ٧٢٨هـ _ ١٣٢٨م. دار النذير، بغداد،
سنة ١٩٦٩.

• الفصل في الملل والأهواء والنحل: الإمام أبو محمد علي بن أحمد بن سعيد بن حزم
الأندلسي الظاهري، المتوفى سنة ٤٥٦هـ _ ١٠٤٦م. تحقيق: د. محمد إبراهيم نصر، و
د. عبد الرحمن عميرة. الطبعة الثانية، دار الجيل ببيروت، ١٤١٦هـ _ ١٩٩٦م.

• فصل المقال فيما بين الحكمة والشريعة من الإتصال: أبو الوليد محمد بن أحمد ابن
الإمام أبي الوليد محمد بن أحمد بن رشد القرطبي، الملقب بابن رشد الحفيد، المتوفى
سنة ٥٩٥هـ _ ١١٩٨م. دار المعارف بمصر.

• فضائح الباطنية، و فضائل المستظهرية، ويسمى: المستظهري: الإمام أبو حامد محمد بن
محمد بن محمد بن أحمد الغزالي الطوسي الشافعي، المتوفى سنة ٥٠٥هـ _ ١١١١م.
حققه: عبدالرحمن البدوي. الناشر: الدار القومية للطباعة والنشر، القاهرة، سنة
١٩٦٤هـ.

• الفقه الأبسط. انظر: العالم والمتعلم.

• الفقه الأكبر، للإمام أبي حنيفة. انظر: شرحه لعلي القاري، والقول الفصل.

- الفكر السامي في تاريخ الفقه الإسلامي: محمد بن حسن الحجوي الثعالبي الفاسي، المتوفى سنة ١٣٧٦ هـ. اعتنى به: أيمن صالح شعبان. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية ببيروت، سنة ١٤١٦ هـ _ ١٩٩٥ م.
- الفهرست: أبو الفرج محمد بن أبي يعقوب إسحاق بن محمد النديم البغدادي، المتوفى سنة ٣٨٥ هـ. الناشر: دار المعرفة ببيروت، سنة ١٩٧٨ م، وهي طبعة مصورة على المطبوعة بمصر.
- الفوائد البهية في تراجم الحنفية، ومعه: التعليقات السنوية على الفوائد البهية، ومعه أيضا طرب الأمائل بتراجم الأفاضل: وكلها لأبي الحسنات محمد بن عبد الحي بن محمد بن عبدالحليم بن محمد أمين الله اللكنوي الأنصاري الهندي، المتوفى سنة ١٣٠٤ هـ _ ١٨٨٧ م. الناشر: نور محمد كارخاته تجارت كتب آرام باغ كراحي، مشهور بريس كراحي سنة ١٣٩٣ هـ، وهي مصور على الطبعة الأولى بمطبعة السعادة بمصر سنة ١٣٢٤ هـ. والطبعة الأخرى وهي الأولى التي أعتنى بها أحمد الزغبى، شركة دار الأرقم بن أبي الأرقم ببيروت، سنة ١٤١٨ هـ _ ١٩٩٨ م.
- في العقائد والأديان: د، محمد جابر الحيني. الطبعة الأولى، سنة ١٩٧١ م.
- فيض القدير شرح الجامع الصغير: محمد بن عبدالرؤوف بن تاج العارفين بن علي المناوي القاهري الشافعي، المتوفى سنة ١٠٣١ هـ _ ١٦٢٢ م. والجامع الصغير في أحاديث البشير النذير، لجلال الدين عبدالرحمن بن أبي بكر السيوطي، المتوفى سنة ٩١١ هـ _ ١٥٠٥ م. الطبعة الأولى، مطبعة مصطفى محمد بمصر، سنة ١٩٣٨ م.
- في علم الكلام، دراسة فلسفية لآراء الفرق الإسلامية في أصول الدين، ج ١ المعتزلة، ج ٢ الأشاعرة، ج ٣ الزيدية: د. أحمد محمود صبحي. دار النهضة العربية ببيروت، ج ١ و ٢ الطبعة الخامسة، سنة ١٤٠٥ هـ _ ١٩٨٥ م، و ج ٣ الطبعة الثالثة، سنة ١٤١١ هـ _ ١٩٩١ م.

- قاعدة جليلة في التوسل والوسيلة: أبو العباس تقي الدين أحمد بن عبدالحليم بن عبدالسلام بن تيمية الحراني، المتوفى سنة ٧٢٨هـ _ ١٣٢٨م. وهي متضمنة في الجزء الأول من مجموع الفتاوى لابن تيمية.
- القاموس المحيط: مجد الدين أبو الطار محمد بن يعقوب الصديقي الشيرازي الفيروزبادي، المتوفى سنة ٨١٧هـ _ ١٤١٥م. المكتبة التجارية بمصر، مؤسسة فن الطباعة بمصر. والطبعة الثانية في مؤسسة الرسالة ببيروت، سنة ١٤٠٧هـ _ ١٩٨٧م.
- القصص المستقيم: الإمام أبو حامد محمد بن محمد لن محمد بن أحمد الغزالي الطوسي الشافعي، المتوفى سنة ٥٠٥هـ _ ١١١١م. تحقيق: فكتور شلحت. الطبعة الأولى، المطبعة الكاثوليكية، سنة ١٩٥٩م.
- قصة الإيمان: نديم جسر. الطبعة الثالثة، مطابع المكتب الإسلامي، بيروت، سنة ١٩٦٩م.
- قصة الديانات: سليمان مظهر. الطبعة الأولى، دار الوطن العربي للطبع والنشر.
- التضاء والقدر: محمد متولي الشعراوي. دار الشروق بمصر.
- قواعد في علوم الحديث: ظفر أحمد العثماني التهانوي. تحقيق: عبدالفتاح أبو غدة، المتوفى سنة ١٤١٧هـ. الطبعة الثالثة، مطابع دار القلم بלבنان، سنة ١٩٧٢م.
- القول الفصل شرح الفقه الأكبر: محيي الدين محمد بن بهاء الدين، المتوفى سنة ٩٥٦هـ _ ١٥٤٩م. والفقه الأكبر، للإمام أبي حنيفة النعمان بن ثابت، المتوفى سنة ١٥٠هـ _ ٧٦٧م. مكتبة الحقيقة بإستانبول، تركيا، سنة ١٤١٤هـ _ ١٩٩٤م.
- الكاشف في معرفة من له رواية في الكتب الستة: شمس الدين أبو عبدالله محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز التركماني الدمشقي الذهبي، المتوفى سنة ٧٤٨هـ _ ١٣٤٨م. وحاشيته، للإمام برهان الدين أبي الوفاء إبراهيم بن محمد سبط ابن العجمي الحلبي، المتوفى سنة ٨٤١هـ _ ١٤٣٧م. قابلهما بأصل مؤلفيهما وقدم لهما وعلق عليهما: محمد

عوامة. وخرج نصوصهما: أحمد محمد نمر الخطيب. الطبعة الأولى، دار القبلة للثقافة الإسلامية، جدة، ومؤسسة علوم القرآن، جدة، المملكة السعودية العربية، سنة ١٤١٣ هـ _ ١٩٩٢ م.

• الكامل: أبو العباس محمد بن يزيد المرلاد الأزدي، المتوفى سنة ٢٨٦ هـ _ ٨٩٩ م. تحقيق: محمد أبو الفضل إبراهيم، المتوفى سنة ١٤٠١ هـ _ ١٩٨١ م، والسيد شحاته. دار النهضة مصر للطبع والنشر في الفجالة بالقاهرة، مطبعة نهضة مصر في الفجالة بالقاهرة.

• الكامل في التاريخ: عز الدين أبو الحسن علي بن الكرم محمد بن محمد بن عبدالكريم الشيباني الجزري، المعروف بابن الأثير، المتوفى سنة ٦٣٠ هـ _ ١٢٣٣ م. دار صادر، ودار بيروت، سنة ١٩٦٥ م.

• كبرى اليقينيّات الكونية: د. محمد سعيد رمضان البوطي. الطبعة الثانية، سنة ١٣٩٠ هـ.

• كتاب الإيمان: أبو بكر عبد الله بن محمد بن أبي شيبة العبسي، المتوفى سنة ٢٣٥ هـ _ ومعه ثلاث رسائل:

١ _ كتاب الإيمان ومعالمه وسننه و استكمالته ودرجاته، أبي عبيد القاسم بن سلام، المتوفى سنة ٢٢٤ هـ _ ٨٣٨ م.

٢ _ كتاب العلم، للحافظ أبي خيثمة زهير بن حرب النسائي، المتوفى سنة ٢٣٤ هـ.

٣ _ كتاب إقتضاء العلم العمل، أبي بكر أحمد بن علي بن ثابت الخطيب البغدادي، المتوفى سنة ٤٦٣ هـ.

حقق الرسائل الأربع وخرج أحاديثها وعلق عليها: محمد ناصر الدين الألباني. المطبعة العمومية بدمشق.

- الكتاب المصنف في الحديث والآثار: الحافظ أبو بكر عبد الله بن محمد بن أبي شيبه الكوفي العبسي، المتوفى سنة ٢٣٥هـ. تحقيق: محمد عبدالسلام شاهين. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية ببيروت، سنة ١٤١٦هـ _ ١٩٩٥م.
- كشاف إصطلاحات الفنون والعلوم: محمد أعلى بن شيخ علي بن قاضي محمد حامد الفروقي الحنفي التهانوي، كان حيا سنة ١١٥٨هـ. إشراف و مراجعة: الدكتور رفيق العجم. تحقيق: الدكتور على دحروج. نقل النص الفارسي إلى العربية: الدكتور عبدالله الهالدي. الترجمة الأجنبية: الدكتور جورج زيناتي. الطبعة الأولى، المكتبة لبنان ناشرون، بيروت، سنة ١٩٩٦م.
- الكشاف عن حقائق التنزيل وعيون الأقاويل في وجوه التأويل: أبو القاسم جار الله محمود بن عمر الزمخشري الخوارزمي، المتوفى سنة ٥٣٨هـ _ ١١٤٤م. ومعه حاشية السيد الشريف علي بن محمد الحسيني الجرجاني، المتوفى سنة ٨١٦هـ _ ١٤١٣م. وبهامشه: الأنتصاف فيما تضمنه الكشاف من الإعتزال، للإمان ناصر الديد أحمد بن محمد بن المنير الإسكندري المالكي، المتوفى سنة ٦٨٣هـ _ ١٢٨٤م. وبآخره: تنزيل الآيات على الشواهد من الأبيات: وهو شرح الشواهد الكشاف، للأستاذ محب الدين أفندي محمد بن أبي بكر بن داود بن عبدالرحمن الحموي الدمشقي الحنفي، المتوفى سنة ١٠١٦هـ. مطبعة مصطفى البابي الحلبي وأولاده بمصر، سنة ١٩٤٨م. والطبعة الأولى، دار الفكر ببيروت، سنة ١٤٠٣هـ _ ١٩٨٣م.
- كشف الخفا ومزيل الإلباس عما اشتهر من الأحاديث على ألسنة الناس: إسماعيل بن محمد بن عبدالهادي العجلوني الجراحي الشافعي، المتوفى ١١٦٢هـ _ ١٧٤٩م. الطبعة الثالثة، دار إحياء التراث العربي ببيروت، وهي طبعة المصورة على النطبعة بصر، سنة ١٣٥١ _ ١٣٥٢هـ.

- كشف الظنون عن أسلمي الكتب والفنون: مصطفى بن عبد الله، الشهير بجاجي خليفة وبكاتب جلبي، المتوفى سنة ١٠٦٧ هـ _ ١٦٥٧ م. طبع بعناية محمد شرف الدين يالتقايا، ورفعت بيلكه الكليسي. منشورات مكتبة المثنى ببغداد، وهي الطبعة المصورة على طبعة إستانبول، سنة ١٩٤١ م.
- كشف المرا: جمال الدين الحسن بن يوسف بن علي بن مطهر، المشهور بالعلامة الحلبي، المتوفى سنة ٧٢٦ هـ _ ١٣٢٥ م. انظر: تجريد الإعتقاد.
- كفاية الطالب الرياني. انظر: حاشية العدوي على كفاية الطالب الرياني.
- الكليات، معجم في المصطلحات والفروق اللغوية: أبو البقاء أيوب بن موسى الحسيني الكفوي، المتوفى سنة ١٠٩٤ هـ _ ١٦٨٣ م. تحقيق: الدكتور عدنان دروش ومحمد المصري. الطبعة الثانية، مؤسسة الرسالة ببيروت، سنة ١٤١٩ هـ _ ١٩٩٨ م.
- الكمال بن الهمام، المتوفى سنة ٨٦١ هـ، وتحقيق الرسائلته: إعراب قوله (ﷺ): كلمتان خفيفتان على اللسان.... : د. فحطان عيدالرحمن الدوري. الطبعة الأولى، مطبعة جامعة بغداد، بغداد، سنة ١٤٠٠ هـ _ ١٩٨٠ م.
- الكواشف الجليلة عن معاني الواسطية: عبدالعزيز محمد السلطان. والعقيدة الواسطية، لأبي العباس تقي الدين أحمد بن عبدالحليم بن عبدالسلام بن تيمية الحراني، المتوفى سنة ٧٢٨ هـ _ ١٣٢٨ م. الطبعة الرابعة، مؤسسة مكة للطباعة والإعلام، من مطبوعات رابطة العالم الإسلامي بمكة المكرمة.
- اللؤلؤ والمرجان فيما إتفق عله الشيخان: جمعه: محمد فؤاد عبدالباقي، المتوفى سنة ١٣٨٨ هـ _ ١٩٦٨ م. راجعه: الدكتور عبد الستار أبو غدة. وزارة الشؤون الإسلامية بالكويت، المطبعة العصرية بالكويت، سنة ١٩٧٧ م.

- اللباب في تهذيب الأنساب: عز الدين أبو الحسن علي بن أبي الكرم محمد بن محمد بن عبدالكريم الشيباني الجزري، المعروف بابن الأثير، المتوفى سنة ٦٣٠هـ _ ١٢٣٣م. الناشر: مكتبة المثنى ببغداد.
- لباب النقول في أسباب النزول: جلا الدين عبدالرحمن بن أبي بكر السيوطي، المتوفى سنة ٩١١هـ _ ١٥٠٥م. مطبوع بهامش تفسير الجلالين. المطبعة الهاشمية بدمشق، سنة ١٣٥٨هـ.
- لسان العرب: أبو الفضل جمال الدين محمد بن مكرم، بن منظور الإفريقي، المتوفى سنة ٧١١هـ _ ١٣١١م. دار صادر بيروت، سنة ١٩٦٨م.
- لسان الميزان: شهاب الدين أبو الفضل أحمد بن علي بن محمد الكناي، المعروف بابن الحجر العسقلاني، المتوفى سنة ٨٥٢هـ _ ١٤٤٩م. الناشر: مؤسسة الأعلمي للمطبوعات بيروت، سنة ١٩٧١م، وهي مصورة عن الطبعة الأولى المطبوعة بمطبعة دائرة المعارف النظامية بحيد آباد الدكن، سنة ١٣٢٩هـ.
- اللمع: أبو نصر الراج عبدالله بن علي الطوسي، المتوفى سنة ٣٧٨هـ _ ٩٨٨م. تحقيق: د. عبدالحليم محمود وطه عبد الباقي سرور. مطبعة السعادة بمصر، سنة ١٩٦٠م.
- اللمع في الرد على أهل الزيغ و البدع: الإمام أبو الحسن علي بن إسماعيل بن أبي بشر إسحاق الأشعري، المتوفى سنة ٣٢٤هـ _ ٩٣٦م. صححه وقدم له وعلق عليه: حمود غرابة. الناشر: المكتبة الأزهرية للتراث بالقاهرة، دار التوفيق النموذجية بالقاهرة.
- الله: عباس محمود عقاد، المتوفى سنة ١٣٨٣هـ _ ١٩٦٤م. دار الهلال بمصر.
- الله جل جلاله: سعيد حوى. الطبعة الثالثة، سنة ١٩٧٢م.
- الله يتجلى في عصر العلم: نخبة من العلماء الأمريكيين. أشرف على تحريره: جون كلوفرمونسا. ترجمة: د. الدامرداش. الطبعة الثالثة، مؤسسة الحلبي وشركاه بمصر، سنة ١٩٦٨م.

- لوامع الأنوار البهية و سواطع الأسرار الأثرية: محمد بن أحمد بن سالم بن سليمان الحنبلي السفاريني، المتوفى سنة ١١٨٨ هـ. وهو شرح المنظومة: الدرّة المضية في عقيدة الفرقة المرضية. والشرح والمنظومة كلاهما للسفاريني. الطبعة الثالثة، المكتب الإسلامي ببيروت، ودار الخاني بالرياض، سنة ١٤١١ هـ _ ١٩٩١ م.
- مباحث في علوم القرآن: د. صبحي صالح، المتوفى سنة ١٩٨٦ م. الطبعة الرابعة، دار العلم للملايين، بيروت.
- مبادئ الإسلام: أبو الأعلى المودودي، المتوفى سنة ١٣٩٩ هـ _ ١٩٧٩ م. الطبعة الثانية، دمشق، سنة ١٩٥٧ م.
- مجموع فتاوى شيخ الإسلام تقي الدين أبي العباس أحمد بن عبدالحليم بن عبدالسلام بن تيمية الحراني، المتوفى سنة ٧٢٨ هـ _ ١٣٢٨ م. جمع وترتيب: عبدالرحمن بن محمد بن قاسم العاصمي النجدي الحنبلي، وساعده ابنه محمد. طبع بأمر الملك سعود بن عبدالعزيز آل سعود، وعلى نفقته الخاصة. الطبعة الأولى، ج ١ _ ٣٠ مطابع الرياض سنة ١٣٨١ _ ١٣٨٣ هـ، و ج ٣١ _ ٣٧ مطبعة الحكومة بمكة المكرمة سنة ١٣٨٦ هـ.
- محاضرات في أصول الفقه على مذاهب أهل السنة والإمامية: بدر المتولى عبد الباسط. الطبعة الأولى، بغداد.
- محاضرات في النصرانية: محمد أبو زهرة، المتوفى سنة ١٩٧٤ م. مطبعة العلوم، مصر، سنة ١٣٦١ هـ _ ١٩٤٢ م.
- المحرر الوجيز في تفسير الكتاب العزيز: عبدالحق بن غالب بن عبدالحمن المحاربي الغرناطي، بان عطية، المتوفى سنة ٥٤٢ هـ _ ١١٤٨ م. تحقيق و تعليق: عبدالله بن إبراهيم الأنصاري، والسيد عبد العال السيد إبراهيم، ومحمد الشافعي صادق العناني. الطبعة الأولى، مؤسسة دار العلوم بالدوحة، قطر، سنة ١٤٠٢ هـ _ ١٩٨٢ م.

- محصل أفكار المتقدمين والمتأخرين من العلماء والحكماء والمتكلمين: أبو عبدالله محمد بن عمر بن الحسين الخطيب التيمي البكري القرشي الشافعي، فخر الدين الرازي، المتوفى سنة ٦٠٦ هـ _ ١٢١٠ م. و بذيله: تلخيص المحصل، لنصر الدين أبي عبدالله محمد بن محمد بن الحسن الطوسي، المتوفى سنة ٦٧٢ هـ _ ١٢٧٤ م. ماجعة وتقديم: طه عبدالرؤف سعد. مكتبة الكليات الأزهرية بالقاهرة.
- الحصول في علم الأصول الفقه: أبو عبدالله محمد بن عمر بن الحسين الخطيب التيمي البكري القرشي الشافعي، فخر الدين الرازي، المتوفى سنة ٦٠٦ هـ _ ١٢١٠ م. تحقيق: د. طه جابر فياض العلواني. الطبعة الثانية، مؤسسة الرسالة ببيروت، سنة ١٤١٢ هـ _ ١٩٩٢ م.
- المحيط بالتكليف في العقائد: ويسمى ب(المجموع المحيط بالتكليف في العقائد): القاضي عبدالجبار بن أحمد الهمداني الأسدآبادي المعتزلي، المتوفى سنة ٤١٥ هـ _ ١٠٢٥ م. جمعه: الحسن بن أحمد بن متوبه. تحقيق: عمر السد عزمي. ومراجعة: د. أحمد فؤاد الأهواني. المؤسسة المصرية العامة للتأليف والأنباء والنشر _ تراثنا، الشركة المصرية للطباعة بالقاهرة.
- المختار من كنوز السنة النبوية، شرح أربعين حديثا في أصول الدين: د. محمد عبدالله دراز، المتوفى سنة ١٣٧٧ هـ _ ١٩٥٨ م. الطبعة الرابعة، إدارة الشؤون الإسلامية، وزارة الأوقاف والشؤون الإسلامية في دولة قطر، العالمية للطباعة والنشر، الدوحة، قطر، سنة ١٤١٧ هـ _ ١٩٩٦ م.
- مختصر تأريخ الإباضية: أبو ربيع سليمان الباروني. الطبعة الرابعة، مكتب الضامري بالسب، سلطنة عمان.
- مختصر تأريخ دمشق لابن عساكر: ابن منظور، أبو الفضل جمال الدين محمد بن مكرم الإفريقي، المتوفى سنة ٧١١ هـ _ ١٣١١ م. وابن عساكر هو أبو القاسم علي بن الحسن

بن هبة الله الدمشقي، المتوفى سنة ٥٧١ هـ _ ١١٧٦ م. تحقيق: محمد مطيع الحافظ، ونزار أباطة. ومراجعة: روحية النحاس. الطبعة الأولى، دار الفكر للطباعة بدمشق، المطبعة العلمية بدمشق، سنة ١٤٠٤ هـ _ ١٩٨٤ م.

• المختصر المفيد في شرح جوهرة التوحيد: د. نوح علي سلمان القضاة. وجوهرة التوحيد: منظومة لبرهان الدين أبي الأمداد إبراهيم بن إبراهيم بن حسن بن علي المكي اللقاني، المتوفى سنة ١٠٤١ هـ. الطبعة الأولى، دار الرازي للنشر، عمان، الأردن، سنة ١٤٢٠ هـ _ ١٩٩٩ م.

• المدخل لدراسة الشريعة الإسلامية: الدكتور عبدالكريم زيدان. الطبعة الحادية عشر، مؤسسة الرسالة بيروت، مكتبة القدس ببغداد، سنة ١٤١٠ هـ _ ١٩٨٩ م.

• مذاهب الإسلاميين: عبدالرحمن البدوي. الطبعة الأولى، دار العلم للملايين، بيروت.

• مرقاة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح: علي القاري بن سلطان محمد الهروي الحنفي، المتوفى سنة ١٠١٤ هـ _ ١٦٠٦ م. ومعه: أجوبة الحافظ ابن حجر العسقلاني على رسالة القزويني. قدم له: الشيخ خليل الميس. وحققه: صدقي محمد جميل العطار. الطبعة الأولى، دار الفكر ببيروت، سنة ١٤١٢ هـ _ ١٩٩٢ م.

• المسامرة بشرح المسامرة: كمال الدين محمد بن محمد بن أبي بكر، المعروف بابن أبي شريف القدسي الشافعي، المتوفى سنة ٩٠٦ هـ _ ١٥٠٠ م. والمسامرة في العقائد المنجية في الآخرة، لكمال الدين بن همام الدين عبدالواحد بن حميد الدين عبدالحميد السيواسي السكندري الحنفي، المعروف بكمال بن همام، المتوفى سنة ٨٦١ هـ _ ١٤٥٧ م. وبهامشه: شرح المسامرة، لأبي الفداء زين الدين قاسم بن قطلوبغا الحنفي السوداني، المتوفى سنة ٨٧٩ هـ _ ١٤٧٤ م. ونتائج المذاكرة بتحقيق مباحث المسامرة، لحمد محيي الدين عبدالحميد، المتوفى سنة ١٣٩٢ هـ _ ١٩٧٢ م. المكتبة التجارية الكبرى بمصر، مطبعة السعادة بمصر.

- المسيرة: لكمال بن همام. انظر: المسامرة.
- المستدرک على الصحیحین: الحافظ أبو عبد الله محمد بن عبد الله الحاكم النيسابوري، المتوفى سنة ٤٠٥ هـ _ ١٠١٤ م. وفي ذيله: تلخیص الستدرک، لشمس الدين أبي عبد الله محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز التركماني الدمشقي الذهبي، المتوفى سنة ٧٤٨ هـ _ ١٣٤٨ م. الناشر: مكت المطبوعات الإسلامية بحلب، طبع في بيروت، شركة علاء الدين. وهي طبعة مصورة على طبعة دائرة المعارف النظامية، حيدر آباد الدکن.
- مسند الإمام أحمد بن حنبل: المتوفى سنة ٢٤١ هـ _ ٨٥٥ م، وبهامشه: منتخب كنز العمال في سنن الأقوال والأفعال، لعلاء الدين علي المتقي بن حسام الدين عبد الملك بن قاضي خان الهندي البرهان فوري، الشهر بالمتقي الهندي، المتوفى سنة ٩٧٥ هـ _ ١٥٦٧ م. نشر المكتب الإسلامي ودار صادر ببيروت، سنة ١٩٦٩ هـ، وهي طبعة مصورة على المطبوعة بالطبعة اليمينية بمصر، سنة ١٣١٣ هـ. والطبعة التي أشرف على تحقيقها الشيخ شعيب الأناؤوط، الطبعة الأولى، مؤسسة الرسالة ببيروت، سنة ١٤١٧ هـ _ ١٩٩٧ م.
- مشارق أنوار العقول: نور الدين أبو محمد عبد الله بن حميد (أو حميد كصديق) بن سلوم السالي، المتوفى سنة ١٣٣٢ هـ _ ١٩١٤ م. وهو شرح منظومة (أنوار العقول). والشرح والمنظومة كلاهما للسالي. حققه: عبد الرحمن عميرة. صححه وعلق عليه: الشيخ بن حمد الخليلي. الطبعة الأولى، دار الجيل ببيروت، سنة ١٤٠٩ هـ _ ١٩٨٩ م.
- مشاهد القيامة في القرآن: سيد قطب، المتوفى سنة ١٩٦٧ م. دار المعارف بمصر.
- المصابيح: أبو العباس أحمد بن إبراهيم بن الحسن، المتوفى سنة ٣٥٣ هـ _ ٩٦٤ م. تحقيق: عبد الله بن عبد الله بن أحمد الحوثي. تقديم: مجد الدين بن محمد بن منصور المؤيدي. الطبعة الثانية، مؤسسة الإمام زيد بن علي الثقافية، صنعاء، اليمن، سنة ١٤٢٣ هـ _ ٢٠٠٢ م.

- المصباح المنير في غريب الشرح الكبير: أحمد بن محمد بن علي الفيومي المقرئ، المتوفى سنة ٧٧٠هـ_١٣٦٨م. والشرح الكبير، هو فتح العزيز على كتاب الوجيز، للإمام أبي القاسم عبدالكريم بن محمد القزويني الرافعي، المتوفى سنة ٦٢٣هـ_١٢٢٦م. وكتاب الوجيز، هو في فقه الشافعية، للإمام أبو حامد محمد بن محمد بن محمد أحمد الغزالي الطوسي الشافعي، المتوفى سنة ٥٠٥هـ_١١١١م. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية ببيروت، سنة ١٤١٤هـ_١٩٩٤م.
- المصطلحات الأربعة في القرآن: الإله، الرب، العبادة، الدين: أبو الأعلى المودوي، المتوفى سنة ١٣٩٩هـ_١٩٧٩م. تعريب: محمد كاظم سباق. الطبعة الخامسة، دار القلم بالكويت، سنة ١٤١٣هـ_١٩٩٣م.
- الطالب العالية من العلم الإلهي: أبو عبد الله بن عمر بن الحسن الخطيب التيمي البكري القرشي الشافعي، فخر الدين الرازي، المتوفى ٦٠٦هـ_١٢١٠م. تحقيق: د.أحمد حجازي السقا. الطبعة الأولى، دار الكتاب العربي ببيروت، سنة ١٤٠٧هـ_١٩٨٧م.
- المعارف: ابن قتيبة الدينوري، أبو محمد عبدالله بن مسلم، المتوفى سنة ٢٧٦هـ_٨٨٩م. تحقيق وتقديم: الدكتور ثروت عكاشة. الطبعة الثانية، دار المعارف بمصر، سنة ١٩٦٩م.
- معالم أصول الدين: أبو عبدالله محمد بن عمر بن الحسين الخطيب التيمي البكري القرشي الشافعي، فخر الدين الرازي، المتوفى سنة ٦٠٦هـ_١٢١٠م. تحقيق: أحمد حجاز السقا. الطبعة الأولى، مكتبة الإيمان بالمنصورة، مصر، سنة ١٤٢٠هـ_١٩٩٩م.
- المعالم الدينية في العقائد الإلهية: يحيى بن حمزة بن علي بن إبراهيم الحسيني العلوي الزيدي، المتوفى سنة ٧٤٩هـ_١٣٤٤م. تحقيق: سيد مختار محمد أحمد حشاد. الطبعة الأولى، دار الفكر المعاصر ببيروت، سنة ١٤٠٨هـ_١٩٨٨م.

- معالم السنن، للخطابي. اظر: سنن أبي داود. والطبعة الثانية، المكتبة العلمية ببيروت، سنة ١٤٠١هـ_١٩٨١م، الصورة على الطبعة الأولى المطبوعة سنة ١٣٥٢هـ_١٩٣٤م بالقاهرة.
- معترك الأقران في إعجاز القرآن: جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي، المتوفى سنة ٩١١هـ_١٥٠٥م. تحقيق: علي محمد البجاوي. القاهرة، سنة ١٩٦٩م.
- المعتزلة وأصولهم الخمسة وموقف أهل السنة منها: عواد بن عبدالله المعتق. الطبعة الثالثة، مكتبة الرشد بالرياض، المملكة العربية السعودية، سنة ١٤١٧هـ_١٩٩٦م.
- المعتقد الإيماني: أبو البقاء الأحمدي الشافعي. وهو شرح عقيدة الإمام الشيباني أبي عبدالله محمد. نشره: محمد رؤوف الغلامي. مطبعة شفيق ببغداد، سنة ١٩٦٢م.
- المعتقد المنتقد: الشاه فضل الرسول بن عبدالحميد العثماني الأموي القادري البركاتي البديوني الحنفي، المتوفى سنة ١٢٨٩هـ_١٨٧٢م.
- وطبع معه تعليق: المسند المعتمد بناء نجاة الأبد، للإمام المجدد أحمد رضا خان القادري البركاتي الحنفي البريلوي، المتوفى سنة ١٣٤٠هـ. الناشر: مكتبة ايشق بإستانبول، سنة ١٩٧٥م، وهي طبعة مصورة على المطبوعة بالهند التي نشرها محمد أنوار الإسلام السني الحنفي القادري الرضوي، مكتبة حامدية بلاهور.
- معجم المؤلفين، تراجم مصنفي الكتب العربية: عمر رضا كحالة، المتوفى سنة ١٤٠٨هـ_١٩٨٧م. الطبعة الأولى، مؤسسة الرسالة ببيروت، سنة ١٤١٤هـ_١٩٩٣م. ويليها: تكملة معجم المؤلفين، وفيات ١٣٩٧_١٤١٥هـ/ ١٩٧٧_١٩٩٥م: محمد خير رمضان يوسف. الطبعة الأولى، دار ابن حزم ببيروت، سنة ١٤١٨هـ_١٩٩٧م.
- معجم مقاييس اللغة: أبو الحسن أحمد بن فارس بن زكريا، المتوفى سنة ٣٩٥هـ_١٠٠٤م. تحقيق: عبدالسلام محمد هارون، المتوفى سنة ١٤٠٨هـ_١٩٨٨م. الطبعة الأولى، دار الجيل ببيروت، سنة ١٤١١هـ_١٩٩١م.

- مع الله في السماء: د. أحمد زكي. دار الهلال بمصر.
- المغني في الضعفاء: شمس الدين أبو عبدالله محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز التركماني الدمشقي الذهبي، المتوفى سنة ٧٤٨ هـ_١٣٤٨ م. تحقيق: د. نور الدين عتر. طبعة مصورة.
- مفاتيح العلوم: أبو عبدالله محمد بن أحمد بن يوسف الكاتب الخوارزمي، المتوفى سنة ٣٨٧ هـ_٩٩٧ م. الطبعة الثانية، منشورات مكتبة الكليات الأزهرية بالقاهرة، سنة ١٤٠١ هـ_١٩٨١ م.
- مفتاح الباب: ابن مخدوم، أبو الفتح بن مخدوم الخادم الحسيني العرشاهي، المتوفى سنة ٩٧٦ هـ_ والمراد بالباب هو الباب الحادي عشر للعلامة الحلي حسن بن يوسف بن علي بن المطهر، المتوفى سنة ٧٢٦ هـ_١٣٢٥ م. ومعه شرح آخر على الباب هو: النافع يوم الحشر، لمقداد بن عبدالله بن محمد السيوري الحلي، المتوفى سنة ٨٢٦ هـ_١٤٢٣ م. تحقيق: د. مهدي محقق. مؤسسة جاب وانتشارات آستان قدس رضوى _ مشهد، سنة ١٣٧٤ هـ.
- المفهم لما أشكل من تلخيص كتاب مسلم: أبو العباس أحمد بن عمر بن إبراهيم القرطبي، المتوفى سنة ٦٥٦ هـ_١٢٥٧ م. تحقيق: محيي الدين ديب مستو وآخرين. الطبعة الأولى، دار ابن كثير ودار الكلم الطيب بدمشق وبيروت، سنة ١٤١٧ هـ_١٩٩٦ م.
- مفهوم الإيمان عند الفرق الإسلامية: د. قحطان عبدالرحمن الدوري. وهو بحث نشر ضمن بحوث (الملتقى العلمي الأول حول تراث سلطنة عمان الشقيقة قديما وحديثا)، الذي نظمته وحدة الدراسات العمانية بجامعة آل البيت، من منشورات جامعة آل البيت_الأردن سنة ١٤٢٣ هـ_٢٠٠٢ م.
- المقاصد (مقاصد الطالبين) للفتازاني. انظر: شرح المقاصد.

- مقالات الإسلاميين وإختلاف المصلين: الإمام أبو الحسن علي بن إسماعيل بن أبي بشر إسحاق الأشعري، المتوفى سنة ٣٢٤ هـ _ ٩٣٦ م. تحقيق: محمد محيي الدين عبدالحميد، المتوفى سنة ١٣٩٢ هـ _ ١٩٧٢ م. الطبعة الأولى، مكتبة النهضة المصرية، مطبعة السعادة بمصر، الجزء الأول سنة ١٩٥٠ م، والجزء الثاني سنة ١٩٥٤ م. وطبعه المكتبة العصرية ببيروت وصيدا، الدار النموذجية والمطبعة العصرية ببيروت، ١٤١٩ هـ _ ١٩٩٩ م، وهي مصورة على الطبعة المصرية.
- المقالات والفرق: سعد بن عبدالله بن أبي خلف الأشعري القمي، المتوفى سنة ٣٠١ هـ _ ٩١٣ م. تحقيق: الدكتور محمد جواد مشكور. الطبعة الأولى، مطبعة حيدري، طهران، سنة ١٩٦٣ م.
- المقدمة: عبدالرحمن بن محمد بن محمد ابن خلدون الحضرمي الإشبيلي، المتوفى سنة ٨٠٨ هـ _ ١٤٠٦ م. تحقيق: درويش الجوبدي. الطبعة الأولى، المكتبة العصرية للطباعة والنشر، الدار النموذجية، المطبعة العصرية، بيروت سنة ١٤١٥ هـ _ ١٩٩٥ م.
- مقدمة البحر الزخار. انظر: البحر الزخار.
- مقدمة في تاريخ الحضارات القديمة: طه باقر. الطبعة الثانية، من مطبوعات دار المعلمين العالية، شركة التجارة والطباعة المحدودة ببغداد، سنة ١٣٧٥ هـ _ ١٩٥٥ م.
- المقصد الأسنى شرح أسماء الله الحسنى: الإمام أبو حامد محمد بن محمد بن محمد بن أحمد الغزالي الطوسي الشافعي، المتوفى سنة ٥٠٥ هـ _ ١١١١ م. تحقيق: محمد عثمان الخشت. مكتبة القرآن بالقاهرة، تأريخ المقدمة سنة ١٤٠٤ هـ _ ١٩٨٤ م.
- الملل والنحل: أبو الفتح محمد بن عبدالكريم بن أبيبكر أحمد الشهرستاني الشافعي، المتوفى سنة ٥٤٨ هـ _ ١١٥٣ م. تصحيح و تعليق: أحمد فهمي محمد. الطبعة الثانية، دار الكتب العلمية ببيروت، سنة ١٤١٣ هـ _ ١٩٩٢ م.

- مناهج الإجتهد في الإسلام في الأحكام الفقهية والعقائدية: د. محمد سلام مدكور. الطبعة الأولى، مطبوعات جامعة الكويت، المطبعة العصرية بالكويت، سنة ١٣٩٣هـ_١٩٧٣م.
- مناهج الأدلة في عقائد الملة: أبو الوليد محمد بن أحمد ابن الإمام أبي الوليد محمد بن أحمد بن رشد القرطبي، الملقب بابن رشد الحفيد، المتوفى سنة ٥٩٥هـ_١١٩٨م. تقديم وتحقيق: د. محمود قاسم. الطبعة الثانية، مكتبة الأنجلو المصرية بالقاهرة، مطبعة مخيمرة بالقاهرة، سنة ١٩٦٤م.
- مناهل العرفان في علوم القرآن: محمد عبدالعظيم الزرقاني، المتوفى سنة ٩٤٨م. دار إحياء الكتب العربية بمصر.
- المنتظم في تاريخ الملوك والأمم: جمال الدين أبو الفرج عبدالرحمن بن علي بن محمد بن الجوزي البغدادي، المتوفى سنة ٥٩٧هـ_١٢٠١م. تحقيق: محمد عبدالقادر عطا، ومصطفى عبدالقادر عطا. راجعه: نعيم زرزور. الطبعة الأولى، دار الكتب العلمية ببيروت، سنة ١٤١٢هـ_١٩٩٢م.
- منهاج السنة النبوية في نقض كلام الشيعة القدرية: أبو العباس تقي الدين أحمد بن عبدالحليم بن عبدالسلان بن تيمية الحراني، المتوفى سنة ٧٢٨هـ_١٣٢٨م. تحقيق: الدكتور محمد رشاد سالم. الناشر: مكتبة دار العروبة بمصر، مطبعة المدني بالقاهرة، طبع ج ١ سنة ١٩٦٢م، وأرخت مقدمة ج ٢ سنة ١٩٦٤م. والطبعة الأولى التي بهامشها: بيان موافقة صريح المعقول لصحيح المنقول، لتقي الدين بن تيمية أيضا، المطبوعة في المطبعة الكبرى الأميرية ببولاق، مصر، طبع ج ١_٢ سنة ١٣٢١هـ، وطبع ج ٣_٤ سنة ١٣٢٢هـ.
- المنهاج بشرح صحيح مسلم بن الحجاج: أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف بن مري النووي الشافعي، المتوفى سنة ٦٧٦هـ_١٢٧٧م. ومسلم بن الحجاج القشيري

النيسابوري، المتوفى سنة ٢٦١ هـ _ ٨٧٥ م. الطبعة الأولى، دار ابن حزم ببيروت، سنة ١٤٢٣ هـ _ ٢٠٠٢ م.

• المنية والأمل في شرح الملل والنحل: الأصل والشرح معا من تأليف المهدي لدين الله أحمد بن يحيى بن المرتضى الحسيني اليماني، المتوفى ٨٤٠ هـ _ ١٤٣٧ م. تحقيق: الدكتور محمد جواد مشكور. الطبعة الأولى، دار الفكر ببيروت، سنة ١٩٧٩ م.

• المواعظ والإعتبار بذكر الخطط والآثار في مصر والقاهرة والنيل وما يتعلق بها من الأخبار، المعروف بالخطط المقرية: تقي الدين أحمد بن علي بن عبدالقادر بن محمد المقرزي، المتوفى سنة ٨٤٥ هـ _ ١٤٤١ م. الناشر: دار صادر ببيروت، وهي طبعة مصورة على طبعة دار الطباعة المصرية ببولاق القاهرة التي طبعت سنة ١٢٧٠ هـ.

• المواقف: عضدالدين عبدالرحمن بن أحمد الإيجي، المتوفى سنة ٧٥٦ هـ _ ١٣٥٥ م. ومعه: شرح المواقف، للسيد الشريف علي بن محمد علي الجرجاني، المتوفى سنة ٨١٦ هـ _ ١٤١٣ م وعليه: حاشية عبدالحكيم بن شمس الدين محمد السيالكوني اللاهوري البنجابي الهندي الحنفي، المتوفى سنة ١٠٦٧ هـ _ ١٦٥٦ م. وحاشية المولى حسن جلبي بن محمد شاه بن حمزة الرومي الحنفي الفناري، المتوفى سنة ٨٨٦ هـ _ ١٤٨١ م. صححه: محمد بدر الدين النعساني الحلبي. الطبعة الثانية، منشورات الشريف الرضي، مطبعة أمير، قم، سنة ١٤١٥ هـ، وهي مصورة على الطبعة الأولى التي طبعت بنفقة محمد أفندي ساسي التونسي بمطبعة السعادة بمصر، سنة ١٣٢٥ هـ _ ١٩٠٧ م.

• الموجز: أبو عمار عبدالكافي الإباضي، المتوفى قيل سنة ٥٧٠ هـ، تعليق: د. عبدالرحمن عميرة. الطبعة الأولى، دار الجيل ببيروت، سنة ١٤١٠ هـ _ ١٩٩٠ م.

• الموطأ، للإمام مالك. انظر: تنوير الحوالك.

- موقف ابن تيميمة من الأشاعرة: د. عبدالرحمن بن صالح بن صالح المحمود. الطبعة الأولى، مكتبة الرشد للنشر والتوزيع بالرياض، المملكة العربية السعودية، سنة ١٤١٥ هـ_١٩٩٥ م.
- موقف العقل والعلم والعالم من رب العالمين: الأستاذ مصطفى صبري، المتوفى سنة ١٣٧٣ هـ_١٩٥٤ م. القاهرة، سنة ١٩٥٠ م.
- ميزان الاعتدال في نقد الرجال: شمس الدين أبو عبدالله محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز التركماني الدمشقي الذهبي، المتوفى سنة ٧٤٨ هـ_١٣٤٨ م. تحقيق: علي محمد الجاوي. الناشر: دار المعرفة ببيروت، وهي مصورة على الطبعة الأولى، المطبوعة سنة ١٩٦٣ م بمصر.
- النافع يوم الحشر. انظر: مفتاح الباب.
- النبأ العظيم، نظرات جديدة في القرآن: د. محمد عبدالله دراز، المتوفى سنة ١٣٧٧ هـ_١٩٥٨ م. الطبعة الثالثة، سنة ١٩٧٤ م.
- النجوم في مسالكها: الدكتور جيمس جينز. مطبعة لجنة التأليف والنشر بالقاهرة، سنة ١٩٦٢ م.
- نخبة اللآلي لشرح بدء الأمالي: محمد بن سليمان الحلبي الريحاوي، المتوفى سنة ١٢٢٨ هـ. وبدء الأمالي، منظومة لسراج الدين أبي الحسن علي بن عثمان الأوشي الفرغاني، المتوفى سنة ٥٦٩ هـ_١١٧٣ م. مكتبة الحقيقة بإستانبول، تركيا، سنة ١٤١٢ هـ_١٩٩١ م.
- نداء الروح: د. فاضل صالح السامرائي. المطبعة الإسلامية، بغداد، سنة ١٣٧٨ هـ_١٩٥٨ م.
- نزهة الخاطر العاطر: عبدالقادر بن أحمد بن المصطفى، المعروف بابن بدران الدومي الدمشقي، انتهى من تأليفه سنة ١٣٤١ هـ. وهو شرح روضة الناظر وجنة المناظر، في

أصول الفقه على مذهب الإمام أحمد بن حنبل، لموفق الدين أبي محمد عبدالله بن أحمد بن محمد بن قدامة المقدسي الدمشقي الصالح، المتوفى سنة ٦٢٠هـ. الطبعة الثانية، مكتبة المعارف بالرياض، المملكة العربية السعودية، سنة ١٤٠٤هـ _ ١٩٨٤م، وهي طبعة مصورة.

• نسيم الرياض في شرح شفاء القاضي عياض: شهاب الدين أحمد بن محمد بن عمر الخفاجي المصري الحنفي، المتوفى سنة ١٠٦٩هـ _ ١٦٥٩م، أتم الكتاب سنة ١٠٥٨هـ. والشفا بتعريف حقوق المصطفى، للقاضي أبي الفضل بن موسى بن عياض اليحصبي، المتوفى ٥٤٤هـ _ ١١٤٩م. وبهامشه: شرح الشفا، لعلي القاري بن سلطان بن محمد الهروي الحنفي، المتوفى سنة ١٠١٤هـ _ ١٦٠٦م، أتمه سنة ١٠١١هـ. الناشر: دار الفكر ببيروت، وهي طبعة مصورة على المطبوعة بالمطبعة الأزهرية المصرية، التي تم طبعتها سنة ١٣٢٧هـ.

• نشأت الفكر الفلسفي في الإسلام: الدكتور علي سامي النشار. الطبعة التاسعة، ج ١، ٣، والطبعة الثامنة ج ٢، دار المعارف بمصر.

• نظرية المقاصد عند الإمام الشاطبي: أحمد الريسوني. الطبعة الرابعة، المعهد العالمي للفكر الإسلامي، سنة ١٤١٥هـ _ ١٩٩٥م.

• نظم الفرائد وجمع الفوائد في بيان المسائل التي وقع فيها الإختلاف بين المتاريدية والأشعرية في العقائد: العلامة عبدالرحيم بن علي بن المؤيد الأماصي الرومي الحنفي، الشهير بشيخ زاده، المتوفى سنة ٩٤٤هـ _ ١٥٣٧م. الطبعة الأولى، المطبعة الأدبية بمصر، سنة ١٣١٧هـ.

• نهاية الإقدام في علم الكلام: أبو الفتح محمد بن عبدالكريم بن أبي بكر أحمد الشهرستاني الشافعي، المتوفى سنة ٥٤٨هـ _ ١١٥٣م. صححه: الفرد جيوم. مكتبة الثقافة الدينية بالقاهرة، وهي طبعة مصورة.

- النهاية في غريب الحديث والأثر: مجد الدين أبو السعادات المبارك بن أبي الكرم محمد بن محمد بن عبدالكريم الشيباني الجزري، المعروف بابن الأثير، المتوفى سنة ٦٠٦ هـ_١٢١٠ م. تحقيق: طاهر أحمد الزاوي، ومحمود محمد الطناحي. الناشر: المكتبة الإسلامية، وهي طبعة مصورة على الطبعة المصرية التي طبعت سنة ١٩٦٥ م.
- النور: عثمان بن أبي عبدالله الأصم. وزارة التراث القومي والثقافة، سلطنة عمان، مطبعة عيسى البابي الحلبي بلمصر، سنة ١٤٠٤ هـ_١٩٨٤ م.
- نور الإسلام: الشيخ عبدالكريم محمد المدرس، المتوفى سنة ١٤٢٦ هـ_٢٠٠٥ م. الدار العربية للطباعة ببغداد، سنة ١٩٧٨ م.
- هداية الحيارى من اليهود والنصارى: شمس الدين أبو عبدالله محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد الزرعي الدمشقي، المشهور بابان قيم الجوزية، المتوفى ٧٥١ هـ_١٣٥٠ م. مطبوع بهامش كتاب (الفارق).
- هدية العارفين أسماء المؤلفين وآثار المصنفين: إسماعيل باشا ابن محمد بن أمير سليم الباباني أصلاً والبغدادي مولداً ومسكناً، المتوفى ١٣٣٩ هـ_١٩٢٠ م. طبع بعناية: محمد شرف الدين يالتقايا، ورفعت بيلكه الكليسي. منشورات مكتبة المثنى ببغداد، وهي الطبعة المصورة على الطبعة إستانبول، سنة ١٩٥١ م.
- الوجيز في أصول الفقه: الدكتور عبدالكريم زيدان. الطبعة الثالثة، مطبعة سلمان الأعظمي ببغداد، سنة ١٩٦٧ م.
- الوحي المحمدي: السيد محمد رشيد الرضا، المتوفى سنة ١٣٥٣ هـ_١٩٣٥ م. الطبعة السادسة، شركة الطباعة الفنية بالقاهرة، سنة ١٩٦٠ م.
- رسائل الشيعة. انظر: تفصيل وسائل الشيعة.
- الوسيلة في شرح الفضيلة: الشيخ عبدالكريم محمد المدرس، المتوفى سنة ١٤٢٦ هـ_٢٠٠٥ م. والفضيلة، منظومة في أصول الدين نظمها عبدالرحمن المولودي،

وعدد أباتها ٢٠٣١ بيتا. الطبعة الأولى، مطبعة الأولى، مطبعة الإرشاد ببغداد، سنة ١٩٧٢ م.

• وفيات الأعيان وأنباء أبناء الزمان: أبو العباس شمس الدين أحمد بن محمد بن إبراهيم بن خلكان، المتوفى سنة ٦٨١ هـ _ ١٢٨٢ م. تحقيق: د. إحسان عباس. دار صادر ببيروت، سنة ١٩٧٧ م.

• اليهودية: د. أحمد شبلي. الطبعة الثانية، مطبعة السنة المحمدية، مصر، ١٩٧٣ م.

• اليواقيت والجواهر في بيان عقائد الأكابر: عبدالوهاب الشعراني، المتوفى سنة ٩٧٣ هـ. مصر، سنة ١٩٥٩ م.

• يوم القيامة: عبدالرزاق نوفل. دار الشعب، القاهرة، سنة ١٩٦٩ م.

ناوهرۆك

۴

بابەت

پیشهکی وەرگیر

پیشهکی نووسەر

بەشی یەكەم:

دەروازەیهك بۆ بیروباوەری ئیسلامی

دەروازە یەكەم: بیروباوەری ئیسلامی و بەلگەکانی چەسپاندنی

پێناسەی بیروباوەرو عەقیدەی ئیسلامی

لە رووی زمانەوانی

لە رووی زاراوەییەوه

ناوهکانی ئەم زانستە

زانستی بیروباوەرو عەقیدە بناغەی زانستە شەرعییەکانە

سوودەکانی لیکۆلینەوه لەم زانستە

گرنگی بیروباوەری ئیسلامی

تایبەتمەندییەکانی بیروباوەری ئیسلامی

به لگه‌کانی چه‌سپاندنی بیروباوه‌ری ئیسلامی

ده‌روازه‌ی دووهم: په‌یره‌وی قورئانی پیروژ له خستنه‌روو و نمایشکردنی بیروباوه‌ری ئیسلامی

ده‌روازه‌ی سییهم: بارودۆخی بیروباوه‌ر له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و دوا‌ی ئه‌ویش.

به‌شی دووهم:

مه‌زه‌به ئیسلامییه‌کان

ده‌روازه‌ی یه‌که‌م: شیکردنه‌وه‌و شرو‌فه‌کردنی سه‌ره‌له‌ئدانی مه‌زه‌به ئیسلامییه‌کان

فه‌رمووده‌ی په‌رته‌وازه‌بوونی ئوممه‌ت:

ده‌روازه‌ی دووهم: گرنه‌گرتین مه‌زه‌به ئیسلامییه‌کان له بواری بیروباوه‌ریدا

خه‌واربیج

ناوه‌کانی ئه‌م تا‌قمه

راو بۆ‌چوونه‌کانیان

پی‌ره‌کانی خه‌واربیج

١ _ محکمه‌کانی یه‌که‌م

٢ _ ئه‌زارقه

٣ _ نه‌جدات

٤ _ صوفریه

٥ _ عه جاردە

٦ _ شیبییه

٧ _ ئیبازی

په رسته گه یان

شیعه

شیعه له بنچنهی زمانه وانیدا

له زاراوه دا

پێرو تا قمه گانی شیعه

به شی یه که م: زیاده رۆچووه گان

به شی دووهم: زهیده ییه گان

دهسته و پێره گانی زهیدی

١ _ جارودیه

٢ _ سلیمانیه

٣ _ بتریه

راو بۆچوونی زهیدییه گان

به شی سییه م؛ له تا قمه گانی شیعه: ئیمامیه گان

یه‌که‌م: ئیسماعیلیه‌کان

ئیسماعیلیه‌کان دابه‌ش بوون بۆ دوو لقی سه‌ره‌کی

ل‌قی یه‌که‌م: مستعلیه

ل‌قی دووهم: نزاریه

بیروباوه‌ری ئیسماعیلیه‌کان

۱ _ بیروباوه‌ریان سه‌بارت به‌ خ‌وای پایه‌به‌رز

۲ _ بیروباوه‌ریان له‌باره‌ی پی‌غه‌مبه‌ر

۳ _ بیروباوه‌ریان له‌باره‌ی راسپاردن و راسپێردراو

۴ _ بیروباوه‌ریان له‌باره‌ی ئیمامه‌ت

دووهم: دوازده ئیمامی

۱ _ ئیمامه‌ت پێویست و به‌رده‌وامه

۲ _ یاری‌زراوی ئیمام

۳ _ ده‌ق و ده‌ستنیشان کردن (النص والتعین)

۴ _ بر‌وایان به‌ توقیه‌ هه‌یه

مو‌ر‌جیه

دوو مانای هه‌یه

واتای یه کهم: دواخستن و فه رامۆش کردن دیت

واتای دووهم: پیدانی ئومید و هیوا

سه رهه ئدانی مور جیئه

پیرۆ دهسته کانی مور جیئه

راو بۆ چوونه کانیان

قه ده رییه کان

سه رچاوه ی راو بۆ چوونه کانیان

هۆکاری ناوانی قه ده رییه کان به م ناوه

پیاوه قه ده رییه کان

شویننه وار ه کانیان

راو بۆ چوونه کانی قه ده رییه کان

جه برییه کان

راو بۆ چوونه کانی جعدی کور ی درهم، وهك نمونه يهك

راو بۆ چوونی جه برییه کان

موعته زیله

هۆکاری ناوانیان به و ناوه

پینج بنه‌ماکه‌ی موخته‌زیه

خوابه‌یه‌کزانین

دادگه‌ری

به هوکارکردنی کردارو کرده‌وه‌کانی خوا

عه‌قلّ چاک و خراپی شته‌کان دیاریده‌کات

کرده‌وه‌کانی به‌نده

میهره‌بانی خوایی (لوتفی خوایی)

چاکه و چاکترو باشه و باشتره

په‌یمان‌دان و هه‌په‌شه (الوعد و الوعید)

پله‌یه‌ک له نیوان دوو پله‌که، پله‌ی نیوان ئیمان و کوفر

فه‌رمان به‌چاکه و ریگری له خراپه

پیرو ده‌سته‌کانی موخته‌زیه

واصلیه

عموریه

هذیلیه

نظامیه

بشریه

جاحظیة

جبائیه

بہشمیہ

ئەشعەرییەکان

شیخی مەزھەبەکە

ھەندیك لە شیخەکانی

رێبازە کە لامییەکەئەشعەری

مەزھەبە فیقھییەکەئەشعەری

دانراوەکانی

زانستەکەئەشعەری

شیوازی ژبانی

پەرستش و بەندایەتیەکەئەشعەری

راو بۆچوونەکانی

زانایانی مەزھەبی ئەشعەری

ماتریدیەکان

شیخی مه زه به که

هه ندیك له شیخه کانی

هه ندیك له قوتابه کانی

نووسراو و دانراوه کانی

ستایشکرانی له لایه ن زانایانه وه

مائئاوایی کردنی

مه زه به بی ماتریدی مه زه به بی ئیمامی أبو حه نیفه یه

ئه هلی سوننه و جه ماعت

راچیایی نیوان ئه شعهریه کان و ماتریدییه کان

راو بوچوونه کانی أبو منصورى ماتریدی

سه له فیه ت

راو بوچوونه کانیا ن

دهروازه ی سییه م: بنه ماکانی ئایین له لایه ن مه زه به ئیسلامییه کان

١ _ بنه ماکانی ئایین له لایه ن ئه هلی سوننه و جه ماعت

بنه ما ی یه که م: باوه ر به خوا

بنه ما ی دووه م: باوه ر به فریشته کان

ئەو كارانهى خوای گهوره به فریشتهكانى سپاردوو زۆرن

بنه‌ماى سیه‌م: باوه‌ر به کتیه ئاسمانیه‌كان

بنه‌ماى چوارم: باوه‌ر به پیغه‌مبه‌ران

بنه‌ماى پینجه‌م: باوه‌ر به رۆژى دوایی

بنه‌ماى شه‌شم: باوه‌ر به قه‌زاو قه‌دەر چ خیر و چاکه یان خراپه بی‌ت

۲_ بنه‌ماکانى ئایین له‌لایه‌ن شیعه‌ی دوازده ئیمامی

خوابه‌یه‌کزانین

دادگه‌ری

پیغه‌مبه‌رایه‌تی

ئیمامه‌ت

رۆژى دوایی

۳_ بنه‌ماکانى ئایین له‌لایه‌ن موعته‌زیله‌كان

بنه‌ماى یه‌که‌م: خوابه‌یه‌کزانین

بنه‌ماى دووهم: دادگه‌ری

بنه‌ماى چوارم: په‌یماندان به باوه‌ر‌داران و هه‌ر‌ه‌شه له یاخی و بی باوه‌ران

بنه‌ماى سیه‌م: په‌یه‌ك له نیوان دوو په‌که

بنه‌مای پینجه‌م: فه‌رمان به‌چاکه و ریگری له خراپه

بنه‌مای ئایینی و بنه‌مای مه‌زه‌ه‌بی

ئه‌و بنه‌ما ئایینیانه‌ی که موسلمانان له‌سه‌ری کۆکن

ئه‌و بنه‌مایانه‌ی راجیاییان له‌سه‌ره

به‌شی سییه‌م:

حه‌قیقه‌تی ئیمان و باوه‌رپۆلی له‌کایه‌کانی له‌ژیاندا

ده‌روازه‌ی یه‌که‌م: حه‌قیقه‌تی ئیمان و باوه‌ر

ئیمان له‌زمانه‌وانیدا

ئیمان له‌زاراوه‌دا

زیادو که‌م بوونی ئیمان

بو‌چوونی یه‌که‌م: ئیمان و زیادو که‌م ده‌کات

بو‌چوونی دووهم: ئیمان زیاد و که‌م نابیت

بو‌چوونی سییه‌م: ئیمان زیاد ده‌بیت و که‌م ناکات

ئیسلام

وشه‌ی (ئیسلام) له‌بنچینه‌ی زمانه‌وانیدا

له‌زاراوه‌دا

رأى يهكهم: ئيمان و ئىسلام يهك شتن

رأى دووهم: ئىسلام و ئيمان دوو شتى جياوازن

بۆچوونى سىيهم

ئىحسان

دەروازەى دووهم: گرنگى ئيمان و باوەر لە ژياندا

بەشى چوارەم:

خواناسى (الالهيات)

دەروازەى يهكهم: بوونى خواى گەورەو بەلگەكانى

بوونى خواى بالادەست و خاوەن شكۆ

بەلگەكانى بوونى خودا

بەلگەى يهكهم: بەلگەى پەيدا بوون

بەلگەى پەيدا بوونى جيهان

بەلگە لەسەر ئەوەى ھەر بەدیهينراويك پيويستى بە بەدیهينەر ھەيە

بەلگەى دووهم: بەلگەى پيويست بوون

ماناى خول (دور) و بەلگەى پوچەئيهكەى

بەلگەى پوچەئى خول

نمونه‌ی پوچه‌ئی خول

واتای زنجیره‌یی (التسلل) و به‌لگه‌ی پوچه‌ئی‌ه‌که‌ی

به‌لگه‌ی پوچه‌ئی زنجیره‌یی

نمونه له‌سه‌ر پوچه‌ئی گریمانه‌ی زنجیره‌یی

به‌لگه‌ی سییه‌م: به‌لگه‌ی چاودری‌ری و داهینان

به‌لگه‌ی چاودری‌ری

به‌لگه‌ی داهینان

به‌لگه‌ی چوارهم: به‌لگه‌ی بوونی

به‌لگه‌ی پینجه‌م: به‌لگه‌ی ره‌وشتی

ریک‌ه‌وت

له هوشی کراوه‌دا جیگای بی باوه‌ری نابیت‌ه‌وه

هه‌لخه‌ئتان و به‌هه‌ئه‌ داچوونی هه‌سته‌کان

هه‌لخه‌ئتانی چاو

هه‌ل خه‌ئه‌تانی گوی

هه‌ل خه‌ئه‌تانی ده‌ست لی‌دان

هه‌ل خه‌ئه‌تانی هه‌ستی تامکردن

ھۆكارەكانى بى باوھېرى و گومپرايى

۱_ خۇ بەلزنانين

۲_ لادان و ياخى بوون

۳_ ستەم

۴_ نەزنانين

زانست بانگەشە بۇ ئيمان و باوھېر دەكات

دەروازەى دووھم: ناوہ چاك و جوان و پېرۆزەكانى خودا

حسنى

جوانى و پېرۆزى ناوہكان بە دووشتى ھاوپېچە

جۆرەكانى ناوہ پېرۆزەكانى خوا

دابەش كىردنى يەكەم

دابەش كىردنى دووھم

ژمارەو رېژەى ناوہكانى خوا

ھەئوہستە كىردن لەبارەى ناوہكانى خواى گەورە

بۆچوونى يەكەم

بۆچوونى دووھم

بۆچۈۈنى سىيەم

لادان و ئىلحاد له ناوهكانى خوادا له چهند روويكەوه دەبيت

واتاي هەندىك له ناوه چاك و پىرۆزەكانى خوا

دەروازەى سىيەم: سيفاتەكانى خوداو ئەو شتانەى لەسەر كەلەكە دەبن

يەكەم: ئەو شتانەى پىويستن بۆ خواى بەرزو پىرۆز

۱_ سيفەتى خودى: سيفەتى بوون، بوونى خوداى بالادەست و خاوەن شكۆ

۲_ سيفەتە پىچەوانەكان

لەمىژىنەى و دىرىنى

بەلگەى عەقلى لەسەر لەمىژىنەى و دىرىنى خواى پاك و بەرز

بەلگەى نەقلى لەسەر لەمىژىنەى و دىرىنى خواى پاك و بەرز

نەمرى و هەرمان

بەلگەى عەقلى لەسەر نەمرى و هەرمانى خواى بى وىنە

بەلگەى نەقلى لەسەر نەمرى و هەرمانى خواى بى وىنە

پىچەوانەى پەيداىبووان

بەلگەى عەقلى

بەلگەى نەقلى

ئەو دەقانىەى كە لە ڤووكەشدا ئامازەى وئچواندنن تئدايه

يه كه م: ڤاوهستان و خۆتئ هه ل نه قورتانندن

دووم: كه وتنه ناو وئچوانندن و قولبونهوه تيايدا

سئيه م: تهئويل كردن

ئەو دەقانىەى كە لە ڤووكەشدا ماناى شوئين و تهنىشت دهگهيه ن

ئەو دەقانىەى كە لە ڤووكەشدا ماناى وئنه دهگهيه ن

ئەو دەقانىەى كە لە ڤووكەشدا ماناى ئەندام دهگهيه ن

بئ نيازى و بهخۆوه ڤاوهستان

به لگهى عه قئى

به لگهى نه قئى

ته نه ائى

به لگهى ڤه تگردنه وهى هه ر پئنج چه نديتئيه كان

يه كه م: به لگهى ڤه تگردنه وهى چه نديتئى لكاو له زاتئ خوادا

دووم: به لگهى ڤه تگردنه وهى چه نديتئى جئا له زاتئ خوادا

سئيه م: به لگهى ڤه تگردنه وهى چه نديتئى لكاو له سيفه ته كانئ خوادا

چاره م: به لگهى ڤه تگردنه وهى چه نديتئى جئا له سيفه ته كانئ خوادا

پینجهم: به لگهی په تکرده وهی چهنډیتی جیا له کرده وهکانی خوادا

به لگهی نه قلی له سهر ته نهایی خوی پاک و بی وینه

۳ _ سیفته و اتاییه کان

مشتومر له سهر سیفته و اتاییه کان

رای یه که م

رای دووهم

هوکاری سهره لدانی کیشه و مشومر

میژووی کیشه و مشومر هکه

سیفته و اتاییه کان و په یوهست بوونه کانی

۱ _ توانا

به لگهی عه قلی

به لگهی نه قلی

په یوهست بوونی سیفته تی توانا

۲ _ ویست

به لگهی عه قلی

به لگهی نه قلی

په یوه ست بوونی سیفه تی ویست

ویستی خودا به رډزانه ندی خوداوه په یوه ست نییه

۳، ۴ _ بیستن و بینین

به لگه ی عه قلی

به لگه ی نه قلی

په یوه ست بوونی سیفه تی بیستن و بینین

بوچوونی په که م

بوچوونی دووهم

۵ _ زانست

به لگه ی عه قلی

به لگه ی نه قلی

په یوه ست بوونی سیفه تی زانست

۶ _ دووان

به لگه ی عه قلی

به لگه ی نه قلی

راچایی زانایانی که لام، له باره ی سیفه تی دووانی خودای بی وینه

۱ _ ئەھلى سوننە و لەوناویشياندا ئەشعەرى و ماترىدپەكان

۲ _ موعتەزپلەكان و شپعەى ئىمامى

بنچىنەى راجىابى لە نىوان موعتەزپلە و ئەھلى سوننە لەسەر بابەتى دووان

۳ _ حەنبەلىيە بپدعە چىپەكان

۴ _ كەرامىيەكان

پەپوهست بوونى سىفەتى دووان

۷ _ ژيان

بەلگەى عەقلى

بەلگەى نەقلى

پەپوهست بوونى سىفەتى ژيان

دووم: ئەو شتانەى بۆ خواى گەورە نەبوو و ئەستەمن

سىپەم: ئەو شتانەى بۆ خواى گەورە دروستن

بىنپنى خواى پاك و بەرز

باومەرداران لە رۆژى دواپیدا خواى گەورە دەبپن

بۆچوونى يەكەم

بۆچوونى دووم

بينىنى خۇاى گەورە لە دونىادا

قەزا و قەدەر

باوەر بوون بە قەزاو قەدەر و پەيوەندى بە بىرۆگەى جەبر

دەست گرتن بە ھۆکارەگان و باوەر بوون بە قەزاو قەدەر

دەرکەوتنى بابەتى قەزا و قەدەر

رېيازو مەزھەبەگانى موسلمانان لەبارەى قەزاو قەدەر

١ _ کردەوہ ناچارى و خۆنەويستەگان

٢ _ کردەوہ سەرپشكى و خۆويستەگان

يەكەم: مەزھەبى جەبرىيەگان

دووہم: مەزھەبى موختەزىلەگان

سېيەم: مەزھەبى ئەشعەريەگان

چوارەم: مەزھەبى ئىمامى

پنجەم: مەزھەبى (ابن روشد)

پرسىيارو وەئام

بەشى سېيەم:

پيغەمبەرايەتى (النبوة)

دهروازهی یه کهم: پیویستی مروّف به رینمایى و هیدایه تی پیغه مبه رایه تی

گفتوگو و مشتومر کردن له گه لّ نه وانه ی نکۆلى له پیغه مبه رایه تی ده کهن

نه وانه ی نکۆلى له پیغه مبه رایه تی ده کهن، دوو پیرن

پیرى یه کهم

پیرى دووهم

دهروازهی دووهم: پیغه مبه رایه تی به شیوه یه کی گشتى

وشه ی پیغه مبه ر و په یامبه ر له زمانه وانیدا

وشه ی پیغه مبه ر و په یامبه ر له زار اوهدا

حوکه ی ره وانه کردنى پیغه مبه ران و په یامبه ران

رینگه ی سه لاندنى پیغه مبه رایه تی

پیغه مبه رایه تی به هه لّ بژاردن و ده ستنیشان کردن ده بیّت له لایه ن خودای گه و ره

پیغه مبه ران و په یامبه ران مروّفن

سووده گانى تووش بوونى پیغه مبه ران به دیارده مروّیه گان

کارى پیغه مبه ران و ره وانه کرانیا ن بوّ هه موو گه لانی جیهان

پیویستی بر و ابوون به پیغه مبه ران و په یامبه ران

به درو خسته وه یا خود به کهم و کورت دانانى پیغه مبه ران کوفره

قورئانى پيرۆزو كتيبە ئاسمانىيەكانى تر

سيفهت و خەسلەتەكانى پيغەمبەرايەتى

سيفهتى يەكەم: پارىزراوى

جۆرى يەكەم: پارىزراوى لە گوناھى گەورە

يەكەم: پارىزراو بوون لە كوفر

دووم: پارىزراو بوون لە درۆ كردن

سېيەم: پارىزراو بوون لە گوناھە گەورەكانى تر

قۇناغى پيش پيغەمبەرايەتى

قۇناغى پيغەمبەرايەتى

جۆرى دووم: پارىزراوى لە گوناھە بچوكەكان

بەلگەى پارىزراوى پيغەمبەران

ئەو شتانەى لەبارەى پيغەمبەرانەو ھاتوون و لە ڤووكەشدا بە گوناھ دەردەكەون

حېكمەتى تۆمار كردنى ھەلەى پيغەمبەران

سيفهتى دووم: راگەياندىنى بەرنامەى خودا

سيفهتى سېيەم: زيرەگى و ژيرى

سيفهتى چوارەم: نيرينە بوون

سيفه‌تى پيئىنجه‌م: پاك و سه‌لامه‌ت بوون له نات‌ه‌واوى و كه‌م و كورتييه‌كان

سروش

سروش (وحى) له زمانه‌وانيدا

سروش (وحى) له زاراوه‌دا

جوړه‌كانى سروش

شيوازه‌كانى دابه‌زىنى جبريل (سلاوى خواى ليبيت) بو لاي پيغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د (ﷺ)

چونيه‌تى سروش و شيوازى دابه‌زىنه‌كه‌ى بو سه‌ر پيغه‌مبه‌ر (ﷺ)

سروش شتيكه له دهره‌وه‌ى دهره‌ونه

چهند گومانىكى دهره‌باره‌ى سروش

موعجيزه (دهرئاسا)

موعجيزه، له زمانه‌وانيدا

له زاراوه‌دا

مه‌رجه‌كانى موعجيزه

موعجيزه‌ى پيغه‌مبه‌ر به‌لگه‌ى راستگوئييه‌كه‌يتى

موعجيزه‌ى هه‌ر پيغه‌مبه‌ريك له‌و لايه‌نه‌د بووه كه خه‌لكى سه‌رده‌مه‌كه‌ى ده‌ستى بالايان تيادا

هه‌بووه

حوکمی باوهر بوون به موعجیزه

گومانیک و بهریه رجه که ی

دروازهی سییه م: پیغه مبه رایه تی به شیوه یه کی تایبته: پیغه مبه رایه تی سه روه رمان
موحه ممه د (ﷺ)

سه لاندنی پیغه مبه رایه تی موحه ممه د (ﷺ)

موعجیزه گانی پیغه مبه ر (ﷺ)

قورئانی پیروز

ئی عجازی قورئان

هاتنه دی مهرجه گانی ئی عجاز له قورئانی پیروزدا

۱ _ ته حه دا کردن

۲ _ بوونی نه و شته پیویسته که ته حه دا کار ته حه دا ی پیده کات

۳ _ نه بوونی هیج ریگریک له به رده م مملانیکه

رووه گانی ئی عجازی قورئانی پیروز

رووی یه که م: روونبیژی و روه وانبیژی و جوانبژ دهر برینه گانی و دارشته سه ر سوهرینه که ی

شیوازی قورئانی پیروز

تایبته مهنه ندیه گانی شیوازی قورئانی پیروز

تایبەتمەندی یەكەم: جوانی دەربرینەکانی قورئان بەشیوەیەکی سەر سورھین و دلرپینە

تایبەتمەندی دووهم: قورئان خەلکی سادە و تایبەتی رازیکردوو

تایبەتمەندی سێیەم: قورئان عەقل و سۆزو عاتیفە رازی کردوو

تایبەتمەندی چوارەم: دارشتنی قورئان و یاساگانی ھۆننەووی لەوپەری چاکی و بەرزیدایە

تایبەتمەندی پینجەم: لیزانی و توانا دەرئاساگە قورئان لە گۆرانکاری کردن لە دەربرین و

وتەسازیدا و دارشتنی بەشیوەو ھونەرە ھەرە بەرزەکانی ئاھاوتندا

تایبەتمەندی شەشەم: قورئان کورتبەری و پەوانبیزی و پوونبیزی بەیەكەو کۆکرتووە

تایبەتمەندی ھەوتەم: کورتبەری قورئان لەگەڵ پەواتای دەربرینەکە

رووی دووهم: دەسەئات و کاریگەری قورئان لەسەر دلەکان، دەست گرتنی بەسەر کۆی

دەرئوونەکان

رووی سێیەم: ھەولدانێ قورئان سەربارەت بە چەندین رووداو و شتی شاراوو غەیبی

۱ _ ھەوائی داوہ لەبارە شتە شاراوو غەیبیەکانی رابردوو

۲ _ ھەوائی داوہ لەبارە ئەو شتە شاراوو غەیبیانە ئامادو ھەن

۳ _ ھەوائی داوہ لەبارە شتە شاراوو غەیبیەکانی داھاتوو

رووی چوارەم: ئەو راستییە زانستیانە قورئان کە زانستی سەردەم جەختیان لەسەر دەکاتو

گومانیک و بەرپەرچەکە

رووی پینجەم: تیگگێران لە واتاو ھوگمەکانی قورئانی پیرۆزدا نییە

جۆرى يەكەم: حوكمەكانى قورئان

جۆرى دووهم: جگە لە حوكمەكان

رووى شەشەم: تا رۆژگار بمىنىت قورئانى پىرۆز ھەر دەمىنىت

چەند گەواھىيەكى تر لەسەر پىغەمبەرايەتى پەيامبەرى مەزن موحەممەد (ﷺ)

گەواھى يەكەم

گەواھى دووهم

گەواھى سىيەم

گەواھى چوارەم

گەواھى پىنچەم: ئەو مژدانەى لە كتيبەكانى پىغەمبەرانى پىشودا ھاتوون

لە "زبور" دا

لە "تەورات" دا

لە "ئىنجىل" دا

ئىنجىلى (برنابا)

مىژووى ئىنجىلى (برنابا)

نمونەى ئەو موژدانەى كە راشكاوانە نامازە دەدن بەناوى موحەممەد (ﷺ)

پەيامەكەى پىغەمبەر (ﷺ) تەواكەرو كۆتايى شەرىعەتەكانە

گشتگیری په یامه که هی پیغه مبه ر (ﷺ)

موحه ممه د (ﷺ) بهر زترین پله و پایه ی له ناو پیغه مبه راندا هه یه

تکا و شه فاعه تی پیغه مبه ر موحه ممه د (ﷺ)

تکا و شه فاعه تی غه یری پیغه مبه ر موحه ممه د (ﷺ)

حیکمه تی بوونی تکا و شه فاعه ت

بنچینه گانی بانگه وازی پیغه مبه ری مه زن موحه ممه د (ﷺ)

بنچینه ی یه که م

بنچینه ی دوو م

له بهرام بهر پیغه مبه ری مه زن موحه ممه د (ﷺ) چیمان له سه ر پیویسته

به شی شه شه م؛

رؤژی دواپی

پیشه کی

دهروازه ی یه که م: به لگه ی بوونی رؤژی دواپی و پیویستی باوهر پی هه بوونی

به لگه گانی رؤژی دواپی

به لگه ی یه که م: بوونی رؤژی دواپی شتیکی شیواوه نه ک نه سته م

به لگه ی دوو م: توپیزینه وه کان پشتگیری بوونی رؤژی دواپی دهکن

۱_ توپژینه وهی دهر وونی

۲_ توپژینه وهی رۆحی

۳_ گه واهی کرداری و نه زموونی

نامانج و مه بهست له بر و بوون به رۆژی دوایی

بر و بوون به رۆژی دوایی پیویسته

۱_ لایه نی دهر وونی

۲_ لایه نی ره وستی

۳_ پابه ند بوون و گرتنه بهر

۴_ پیویستی گهردوونی

دهر وازهی دووهم: رۆژی دوایی له لای غهیری موسلمانان

۱_ له شارستانیته تی دۆلی رافدین

هزری قیامهت و زیندوو بوونه وه دوای مردن

هزری لی پرسینه وه

۲_ له لای میسرپییه کۆنه کان

۳_ له نایینی زهردهستی دا

۴_ له لایه ن یۆنانیه کۆنه کان

۵ _ لەلایەن پۆمانیەکان

۶ _ لەلایەن ھندۆسییەکان

۷ _ لەلایەن صابییەکان

۸ _ لەلایەن جولەکەکان

۹ _ لەلایەن نەصرانیەکان

دەروازەى سێیەم: رۆژی دوایی لە ئایینی ئیسلامدا

ھۆی ناوئرانى بەو ناوہ

ھوكمى برۆبوون بە رۆژی دوایی

ئەو رینگەییەى كە رۆژی دوایی پێى سەلمینراوہ

برۆبوون بە رۆژی دوایی دەرنجامى برۆا بەخوای بوونہ

ژیانیكى تر

پچرانی کردار بەھۆی مردن

ئاكام خراپى، کردوہەکان پەيوەستن بە ئاكامەکانیانەوہ

تۆبە و پەشیمانى

مەرجهکانى تۆبە و پەشیمان بوونەوہ

مردن

ئەو دەى شوپن مردوو دەكەوئېت بۇ سەر گۆرەكەى، ھەرودھا چى لەگەلېدا دەمئېتەوہ

ھىوا خواستنى مردن

دروستە نزاى مردن بكرئېت ئاواتى مردن بخوازئېت لە ترسى فەوتانى ئايين

ژيانى ناو گۆر

گۆر يەكەم قۇناغە لە قۇناغەكانى رۆژى دوايى

ھوكمى بېروابوون بە پرسىيارو وەئامى ناو گۆر

ناخۆشى و سزاى ناو گۆر

چوونى فرىشتە بۇ ناو گۆر

گۆر؛ يان مئىرگئېكە لە مئىرگەكانى بەھەشت ياخود چائئېكە لە چائەكانى دۆزەخ

ھوكمە بېروا بوون بە ناخۆشى و سزاى ناو گۆر

زىندوو بوونەوہو (ھەستانەوہى جەستەيى) دووبارە ژيانەوہ

بئىناسەكەى

راچىيايى لەسەر زىندوو بوونەوہ، ھوكمى بېروا بوون پئى

يەكەم: سروسنگەر اكان

دوودم: فەيلەسوف و دانا و خاوەن ئايينەكان

بەلگەكانى زىندوو بوونەوہ

بەرپابوونى رۇژى دوايى

پيئاسەى بەرپابوونى رۇژى دوايى

ناوەكانى رۇژى بەرپابوونى رۇژى دوايى

بەرپابوونى رۇژى دوايى گومانى تيدا نىيە

تەنھا خواى گەورە زانايە بە كاتى بەرپابوونى رۇژى دواى

رۇژى دوايى لە ناكاودا بەرپا دەبىت

ئەو كاتەى رۇژى دوايى تيايدا بەرپا دەبىت ئەوا بىرۋا ھىنان لە بى باوەرەن قىبول ناكىرىت و

پاساۋەكان ۋەرنىگىرىن

نىشانەكانى بەرپابوونى رۇژى دوايى

ناخۇشىيەكانى بەرپابوونى رۇژى دوايى

شەيپور، كەرەنا

پيئاسەكەى

ژمارەى ئەو ھوانەى دەكىرىن بە شەيپوردا

كۆكردنەۋە

پيئاسەكەى و بەلگەكەى

ھوكمى بىرۋا بوون پىي

نمايش كردن و لىپرسىنەۋە

نمایش کردن

لیپرسینه‌وه

پیناسه‌گه‌ی

ئه‌و شته‌ی لیپرسینه‌وه‌ی له‌سه‌ر ده‌گری

شایه‌تی دانی ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته له‌سه‌ر کرده‌وه‌کان

حیکمه‌تی لیپرسینه‌وه

جۆره‌کانی لیپرسینه‌وه

حوکمی بر‌وابوون به‌ لیپرسینه‌وه

حه‌وز

به‌لگه‌کانی و وه‌سفه‌گه‌ی

کین که دوور ده‌خرینه‌وه له‌ هه‌وز

حوکمی بر‌وابوون به‌ هه‌وز

ته‌رازوو

پیناسه‌ی کیشان و ته‌رازوو

ئه‌و شته‌ی ده‌پپوری و ده‌کیشریت

ر‌ای یه‌که‌م: نامه‌ی کرده‌وه‌کان

رأى دووهم: بکەرەگە

رأى سېيەم: گەردەوەگان

حیکمەتى بوونى تەرازوو

چۈنیەتى كېشان

گەردەوى كى دەپپورى و دەكېشیریت

حوکمی پروابوون بە كېشان و تەرازوو

پرد

پیناسەگەى

وەسفی پردەگە

پردەگە دوو پردە

حیکمەتى رۆیشتن بەسەر پردى دوارپۇزدا

حوکمی پروا بوون بە پرد

بەهەشت و دۆزەخ

ئاگرى دۆزەخ

دۆزەخییەگان

وەسفەگانى ئاگرى دۆزەخ و بارودۇخى دۆزەخییەگان، وەك لە قورئانى پیرۇدا هاتووە

بەھەشت

بەھەشتییەکان

دەسفی بەھەشت و بارودۆخی بەھەشتیان، دەك لە قورئانی پیرۆزدا ھاتووە

بەشی ھەوتەم:

کوفر و تەکفیر

دەروازەى یەكەم: واتای کوفر و جۆرەکانی

کوفر لە زمانەوانی و زاراوەدا

جۆرەکانی کوفر

ئەوشتانەى دەبنە ھۆى تەکفیر

١ _ ئەو شتانەى پەيوەستن بە بیروباوەرەوہ

٢ _ ئەوہى پەيوەستە بە گوفتار

٣ _ ئەوہى پەيوەستە بە کردارەوہ

پلەى ھەرە بەرزى کوفر

دەروازەى دووہم: ھوکمى تەکفیر کردنى ئەھلى قیبلە

دەروازەى سێیەم: سزای ھەلگەرەوہ

پیرستی سەرچاوەکان

ناومرپۆك

ئاينى ئىسلام هيچ كەلينيكي له بابەتى بيروباوهردا جى نەهيشتوو، بەلكو بە تىرو تەسەلى و بە بەلگەى سەلمينراو چەسپاندوو يەتتى، ئەم بيروباوهرەش كاري دروست كردنى دەروونىكى دەريا ئاسايە، كە هەرگىز لايەنى رۇحى ئەم دەروونە نووستنى بۆ نىيە، بەمەش هەر شتيك بيتە مايە بۆگەن و پيس كردنى بيروباوهرەكەى ئەوا راستەوخۆ ئەو شتە رەتدەكاتەوه، تەنها شتيك پەسەند دەكات كە بيروباوهرەكەى چالاكتر بكات، هەرەك چۆن دەريا ناخى ناكاتە هەمبەنەى ماسى مردوو، بەلكو لە زووترين كاتدافريى دەدات.

بيروباوهر چاوكى چاكسازى رۇحە، جا ئاينى ئىسلام كەسيك لە باوهش ناگريت كە رۇحى پوكايتەوه كەچى ئاين تەنها شوناسى بيت و رۇحى بۆ ساتيكيش لەناو شەپۆلەكانى خواپەرستى دا مەلەى نەكردىت و تيكەلى توخمى بەندايەتى خوا نەبوويت. ئاينى ئىسلام رۇح و دەروونىك پيدەگەپەنيت كە بەرزە فرييت و نزمى و داتەپينى بەلاوه پەسەند نەبيت.

trizone
ARCHITECTURE &
COVER DESIGN

/TafseerOffice

نوسينگەى تەفسير

بۇ بلاوكر دنەوو راگەياندىن
ھەولير - شەقامى دادگا - ژار ھوتىلى شيرين پالاس

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseeroffice@yahoo.com

